

Pendrintir. AMSTEL EDAMS.
Apud. JOANNEM WOLTERS. A. 1697,

PHILIPPI CLUVERII INTRODUCTIO

IN UNIVERSAM

GEOGRAPHIA M

Tam veterem quam novam

Tabulis Geographicis XLVI. ac Notis olim ornata

à

JOHANNE BUNONE,

Jam verò locupletata Additamentis & Annotationibus

JOH. FRID. HEKELII & JOH. REISKII.

Cum privilegio Ordinum Holl. & Westfrisia.

AMSTELEDAMI, Typis 30 ANNIS WOLTERS.

LONDINI,

Prostant apud SAM. SMITH & BENJ. WALFORD, in Commeterio D. Pauli. MDC XCVII.

VIRIS

- Pracellentissimis, Clarissimis, omnigenaque eruditione ac singulari humanitate
  Spectatissimis.
- D. JOHANNI GEORGIO GRÆVIO Regis Magnæ Britanniæ Historiographo, Politices, Historiarum & Eloquentiæ Professori in Academia Ultrajectina.
- D. JOHANNI MENSINGÆ Eloquentiæ & Historiarum Professori in Academia Groningæ & Ommelandiæ.
- D. JACOBO PERIZONIO Eloquentiæ & Historiarum Professori in Academia Leidensi.
- D. GUILIELMO COETIER

  Jct. Historiarum & Eloquentiæ Professori in Celeberrima

  Frisiorum Academia quæ est Franequeræ.
- D. THEOD: JANSONIO ab ALMELOVEEN M.D. Eloquentiæ & Historiarum, Professori in Academia Gelr. Zutph. quæ est Harderovici.

(Eo ordine, quo ad Academicam dignitatem sunt promoti.)

S. P. D.

JOANNES WOLTERS.

VIRI

HUMANISSIMI,

HONORATISSIMIQUE.

Eographiam, five Scientiam illam, quæ circa Orbis terrarum descriptionem versatur, cuncti qui ad solidam aliquam elegantiorum literarum cognitionem adspirant, maximè esse necessariam, juxta mecum omnes hodiè fatentur. Si

enim nihil aliud ad ejus commendationem dici posset, quàm eam Historiarum scientiæ omnium nobilissimæ & pulcherrimæ non folum magnam fænerari lucem, fed etiam arctissimo quodam nexu, cum ea esse conjunctam, satis tamen causæ esset, quare omnes in ea discenda elaborandum sibi esse existimare deberent. Verum cum multæ infuper aliæ sint utilitates ex hoc studio in cultores suos redundantes, quas quidem impræsens enarrare velle nihil aliud foret, quam lucernam in meridie accendere, omnisanè laude celebrandi sunt illi viri, qui non tantum Juvenes ad hoc studium summopere cohortati sunt, sed etiam id egerunt, ut diffusam hanc & latè patentem scientiam in breve quoddam Compendium redigendo discentibus facili quadam methodo consulerent. Inter hos, si non cæteris anteponendus, certe non infimus habendus est PHILIPPUS CLUVERIUS, qui non solum hoc nomine laudem meretur, quod mira quadam brevitate & facilitate in sua ad Geographiam INTRODUCTIONE usus est, sed etiam, quod præcipua Historiarum capita suis quæque locis inse-

ruit,

DEDICATIO.

ruit, eo consilio, ut Adolescentes bina hæc studia tanquam gemella, ab initio conjungenda esse intelligerent. Qua quidem re maximam eum apud omnes eruditos iniisse gratiam, satis testatur Libri ejus non una in regione sapius iterata impressio, nec non voces illæ ubique pene conquerentium de exemplarium penuria, fimul ac corum copia haberi amplius non potelt. Hæc cum ita se habeant, non inutilem me Reipubl. Litterariæ navaturum esse operam existimavi, si CLUVERII diu jam & à multis desiderati novam, eamque nitidissimam editionem adornarem. In quo quidem minime me fefellisse opinionem meam, argumento est singularis applaus , quo tot viri præstantes conatus meos , quam primum eis innotuissent, prosecuti sunt. Quos inter cum vos, PROFESSORES CLARISSIMI, non minus eluceatis, quam Luna inter stellas minores, quorum calculo noster hic labor est probatus, Vestro etiam nomini eum inscribi nemo mihi vitio vertet. Nam si eruditum hoc opus haud dubie tantum eruditis debetur, iisque de Re Litteraria bene meritis, ad VOS jure meritoque spectare haud ullus inficias ire potest, utpote quos omni liberali doctrina politissimos, infigniaque feculi noîtri ornamenta non folum loquuntur Librorum præstantissimorum, qui hodie eduntur, tituli, verum & tantus numerus discipulorum, qui ab ore Vestro quotidiè pendent, & à Vobis vera folidaque Litterarum, in quibus excellitis, id est, optimarum cognitione instruuntur. Præterea cum id spectarem, multum æstimationis Libris plerumque accedere ex commendatione Doctorum Virorum; hoc quoque nomine ad VOS præcipue recurrendum erat, ut essent, qui Liberalium Artium Studiosos

3

DEDICATIO.

nova plerunque spirantes afsectantesque, docerent, non esse librum contemnendum, quod ætas recentior eum nobis non dederit; sed maxime hodiernum suspiciendum, utpote qui tantus etiam à doctissimis habetur, ut nostram ætatem vix vidisse ei parem facillime sateantur. Atque hæpotissimum sunt rationes, quibus adductus NOMINA VESTRA præsigi volui. Quod restat, id unum peto ut, quod hic ausus sum, non tantum boni consulatis, sed æbenignis oculis hoc opus porrò aspicere dignemini, Vestraque autoritate æ commendatione pro virili adjuvare pergatis.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

😭 On Austores solummodo antiquos , Gracos Romanosque , sed ex avo medio Le barbaroque plures hac distinuit cura , hac meditatio diu exercuit, ut tironibus geographicam institutionem brevi & perspicuo libello conclusam traderent firmiusque inprimerent. Huc multa Gracorum veterum περιηγήσεις aut icnynsess i. e. de situ orbis commentarii pertinent : Quales adbuc extant à Scylace Caryandensi , Marciano , Artemidoro utroque , Dicearcho & Isdoro compositi, sed ab Hæschelio unum in corpus redacti. Ut de Dionysio Alexandr. Ptolemao, Stephano. Anonymisque multis mentio nec fiat in prasenti, Roma nobis Pomponium Melam, Plinium, Solinum, Athicum reliquit. Hos facto agmine sequebantur Arabes, cum ad ipsos dostrina liberalior trans oceanum ostavo & nono seculo migrasset, scriptisque compendiis pracepta geographica instillarunt; Jacoutus puta, Ibn Maraf, Abulfeda, princeps Hamataus, cujus versionem ab Schickardo additam Hottingerus in Bibl. Orient. memorat, Schalahaddinus plerique avendolos, & Nubiensis à Gabr. Sionita editus : Ut alios in Bibliothecis quotquot adhuc latitant, omittam; Gracos stidem ex atate media Psellum, Epiphanium, Phocam, Nicetam & plures Anonymos, quorum unus opera studioque Gothofredi prodiit. Postea cum litera humaniòres à tenebris, quibus oppressa din jacuerant, caput extulissent, Viri docti ad geographica rudimenta quam brevissime instillanda manum 📀 animos applicuerunt. Hinc tot Epitomas , Synoples , Breviaria , Compendia , Sceleta , Theatra , Enchiridia & Specula in lucem edita videmus ; neque superiore tantum proximo , sed boc nostro etiam quod procurrit, seculo. Noster autem Cluverius introductionis titulum parallelo Geographia, quam meditabatur, veteris & nova opujculo inscripsit, tum ut vias adolescentibus emuniret commodissimas, tum ut vestigia Scriptorum antiqua ipse insisteret. Quot enim Philosophicas usuywyas i. e. introductiones adhuc superstites habemus? Nec a Porphyrio solum, quem escaywyov i. e. introductorem interpretes vocarum, sed ab aliis tam Gracis quam Latinis Scriptoribus. Non quidem iis introductio proprie dicta, 🖝 cum motu locali aliquo conjuncta in mentem venit, nec forensis judicio quondam Romano receptissima, sed libraria sive dostrina sive scriptio, que primis artium elementis traditis lestorem ad eas, tironem maxime introducit: Ut Hesychius restissime εισαγωγήν η εισήγησιν υτδασκαλίαν reddiderit stve doctrinam. Hunc sibi scopum superiore seculo presixerum Balth. Mercator, Æl. Anton. Nebrissensis, & Is. Dedonaus, Isagoge cosmographica conscripta, nec alium Salmanticenses introductionibus in cosmographiam variis conjunctim editis A. 1557. Eadem plane instituti ratio, cademque lex fuit, quam tenuerunt hoc nostro seculo Georg. Fournier, Joh. Blancanus, Heidmannus, & noster posssimum Auttor sua introductione ad Geographiam veterem novamque composita. His enim libellus simulac Lugduni apud Bataves in usum exiit communem, applausu vario exceptus, non

LECTO-

apud Belgas solum sed Germanos etiam typis iterum exscribi debuit: Idemnon ita multo post versione Gallica A. 1667. apud Parisinos, apud Norimbergenses A. 1679. Germanica ornatus; à Pet, Lambecio in tabulas synopticas, ab alin viris CLmis in Manuale aut Enchiridion redactus iterum apparuit. Tandem Bunoniana sive Wolffenbuttelensis editio multis tabulis & annotationibus infructior successit, majusque libello pretium, & honestam in Scholis omnibus existimationem peperit. Tantum eminet hucusque introductio nostra Chweriana, se pore Liber, qui raram nostro seculo felicitatem expertus fuit, ut cum exiguo sui merito à multis magni siat, sed tamen non inutilis, si cum Cl. V. Joh. Bunonis commentario legatur. Hac est censura Viri celeberr. 7. C. Becmanni in Pracognit. Geograph. peracuta, quam ne durius strinxisse videatur, ipse temperat, libelloque Suam felicitatem & utilitatem asserit: An utraque cum magno, an exiguo hujus merito as-Ceratur, alsi judicabunt, quibus tot editiones, tot versiones, tot nata ex hos uno compendia non improbantur. Cum enim Scriptores omnes Geographici tum recentiores, tum prasertim veteres multa passim omiserint, plura falso tradiderint: Ipsaque adeo. Geographia vetus maxime, quin nova etiam aut manca & imperfecta, aut suis alicubi erroribus sedata suesit: Nec mirum est . compendiis , synopsess or introductionibus navos aut vitia . O hac quidem aliis perpanca leviaque, aliis vero plura & gravia subrepsisse. Haredes igitur Bunoniani quoniam sumptus suos & operas libelli hujus iterata toties editione nunquam perdiderunt, publico tironum commodo ut inservirent, novas tabulas ari clarius incisas, observationes o supplementa quadam voluerunt accedere; ne moles tamen opusculi modum veterem, aut vetus pretium nimis transgrediatur. Unum illud superest, quod in limine adhue moneri cupiunt haredes de notis prioribus & posterioribus dignoscendis; Priores aut pristina nota suo signo, stellula nempe aut lunulis, aut parenthesi gaudent; posteriores & nova omni carent indicio. Tu autem, Lettor benevole, hoc nostrum, quodcunque bono, publico impertitur, studium fove, Cluverianis, si lubet, praceptis, additionibus, notisutere omnesque res tuas ad animi sententiam gere, perfice, absolve.

TRES EPISTOLÆ

Prioribus editionibus præmissæ nunc sequuntur.

VIRO Clarissimo & Eruditissimo Domino

JOHANNI BUNONI

Officia & falutem!

I verum est Plinii effatum ad Cæsarem Vespasianum, magna pars studiorum amœnitates quærimus: quid jucundius aut magis amœnum in peregrinatione literaria, quam fine fumptu, fine viatico & absque omni deprædationis aut mortis periculo, omnium terrarum superficiem peragrare, inde cœlum intueri & dimetiri, immensum oceanum penetrare, ejusque ambitus, secessus, & abdita sicco pede percurrere, regiones in tractus, mundum infum in partes fibi dividere, provinciis terminos & fines pones re, origines & cursus fluminum adspicere, urbes, oppida, arces, castella intrare, penetralia visitare, & absque metu recedere, montes adscendere, valles & svivas pervagari, & totum terrum Orbem suum facere? quæ omnia studium & amar Geographia tutò concedit. Si autem cum delectatione dignitatem o utilitatem quasris, quid divinius, quam ficut temporum cognitione ad DEI ipfius æternitatem. fic tot locorum scientia quodammodo ad ejus immensitatem accedere? Historia insuperipsa est cœca, inamœna & sluxa, si Geographiam non habeat comitem. Mundus est ampla nostra civitas, magna (ut Varro ait) homulli domus, quid turpius, quam si civis civitatis suæ vias, & domesticus ædium, quas colit, aditus ignorare velit? Nescire velle, quid alibi geratur, aut gestum sit, hoc est, se ipsum suo ergastulo, carcere affectatæ inscitiæ, includere. Philippus Cluverius admirandæ sedulitatis, & indefessi in Geographiam amoris homo, ipsis Italia Italiam, Siculia Siciliam, Germanis & antiquam illam & novam Germaniæ faciem, omnibus autem orbem terrarum ostendit, omnesque partes, si fata voluissent, accuratius erat ostensurus. At sieut Tiberius Cæsar, teste Plinio, olim Apionem Grammaticum vocavit Cymbalum mundi, Plinius autem ipse, publicæ famæ tympanum, & adeo ipse Apion scripsit, immortalitate donarià se cos, ad quos aliqua componeret. Ita nihilominus vero propius erit, Cluverium hac rerum fama & dono conferendæ immortalitatis celebrem dici, qui tot loca suis natalibus, memoriæ, vitæ & honori restituit, terrarumque situs, possessiones & naturam docendos adhuc undique docet. Fatetur ipie variis fortunæ cafibus jactatus, omne reliquum vitæ suæ, procul rebus civilibus, procul negotiis publicis, & procul omni inquietiore cœtu, uni Historiæ, Geographiæque antiquæ studio impendere decrevisse: Ouam multa etiam egregia præstiterit, Scholæ & Academiæ loquuntur, mors autem præpropera reliquos conatus anticipavit. Diligentia autem & opera tua, Clarissime Dn. Buno, non minus egregia & laudanda est, quam in ampliando Geographiæ & Historiæ studio hactenus exhibuisti, Cluverianosque labores ita in luce locasti, ut decus & usum in Scholis undiquaque habeant & accipiant: Augmenta. etiam hæc tua, quæ introductioni Cluverii non fine labore, ut apparet, & multa. rerum notitia inferuisti, sicut undique collecta & accurata sunt, ita necessaria erunt, nec minus ob rerum jucundarum, nec omnibus notarum multitudinem. & varietatem fertiles, & cum voluptate præbebunt usus, accedente tanto ipsarum Tabularum numero. Continuabis, verà eruditione plenus, coeptos in rem literariam labores, memor Sallustiani dicti, eum demum vivere & anima frui, qui honesto negotio intentus, præclari facinoris aut artis bonæ famam subinde quærit. Conatibus tuis felices porro fuccessus sincerè apprecor, & longum vale publico, cui natus es, bono. Dat. Welferbyti 10. August. 1661.

Justus Georgius Schottelius. D. Consiliarius Guelphicus.

JOHANNI BUNONI V. C.

UO funt Geographicæ doctrinæ fumma quafi genera, eaque multum diversa, clarissime Buno: quorum alterum μαθηματικον dixeris, alterum isopixov. Enim verò illud nihil est aliud, quam Orbis terræ partium secundum longitudinem & latitudinem ex Mathematicis principiis facta descriptio. Ouæ proinde veluti ὑπάλληλ@ est Arithmeticæ, præprimis verò illi Geometriæ parti, quam, τειγωνομετρίων appellamus; perinde ferè atque funt Optica, Mechanica, Musica, Hydraulica, Gnomonica, Dioptrica, aliaque id genus quàm multa. Quamvis fanè etiam aliis hac Geographia (quæ si vocis primam vim spectes, verè est venueroia) adminiculis utatur (sicut nostra hac ætate admiranda illa Magnetica vis in auxilium assumi solet) omnia tamen diriguntur potissimum Mathematicis regulis. Cæterum est quidem hæc Geographiæ tractandæ ratio maximè accurata, nec enim terræ partium mensuram exquisitè quidem aliter definieris; est quoque & astrorum scientiæ summæ utilis, saltim ex parte aliqua, quandoquidem cœlestium motuum calculus, nisi ad compertæ exploratæque latitudinis. & longitudinis loca exigatur, conftare fibi non potest; est denique cum aliis, tum nauticis præcipuè per vastum Oceanum instituendis negotiis, quæ hodiè prælucri amore infanis, adeo conatibus peraguntur, perquam commoda; ac proinde optanda, profecto etiam humanæ vitæ: Attamen simul illa est difficillima acceptu. fortaffis etiam nunquam integrè impetranda. Nec verò nisi à multum eruditis comparari poterit, & magno studio, vel unius alteriusque loci omnibus numeris (ut ita dicam) accurata mensura. Omnium igitur locorum orbis universi plenam: eiusmodi cognitionem, quis vel aufit exspectare, in corum qui talia docti sunt. exigua multitudine? Sed & requiritur huc rerum five coelestium five terrestrium guarundam diligens & plena otii exploratio. At nihil est verius eo a quod ingenuè afferuit Athanafius Kircherus, nunquam fatis laudati operis de arte Magnetica libro secundo parte quinta cap. 6. q. 2. disquisitione ultima. Magna, inquit. ille, cautela & circumspectione in experimentis capessendis opus est, antequam rem ita sese habere asseratur : dici enim vix potest , quam sape aliud , quam quod intenditur , proveniat. Quod cum in omnibus, tum in Magneticis observationibus verum est, videmus excellentissimos & longo diuturnoque usu exercitatissimos artifices diversitate observationum ndeo perplexos reddi, ut sape quid dicant sentiantque, nesciant: Quod & Keplerus de le ipso ingenue fatetur. Qui cum post septies observatam diametri solaris quantitatem. semper diversam, nunquam eandem deprenendisset, impatientia motus, de Astronomia perfeeta instauratione, parum absuit, quin conclamatum (cripserit. Inest enim visiva potentia. O humoribus opticis, nunc compressionem dilatationemque, modò propter aliam o aliam dispositionem organi jam ex infinita diversitate mediorum, in quibus aliter atque aliter species refringuntur, nescio quid deceptitium : Ut proinde mirum non sit, diversas inde promanantes observationes ingentem corum materiam inducere. Adeo ut ausim affirmare, obfervationem, ut perfecta sit & omnis erroris fallaciaque expers, ab angelo fieri debere. Quod tamen nolim ita accipi, quasi coelestium observationum nulla sit certitudo-Est enim; sed perfecta omninò observatio rariùs reperitur. Prorupit verò in hæc verba Kircherus, posteaquam prolixè & maxima industria congessisset complura in id, quo possit certa ratio haberi latitudinis omnium locorum in terra per experimenta facta: dixisset item quam plurima de Magnetis lapidis in polos directiono pariter, & ejusdem à linea meridiana multiplici declinatione, in quorum exacta notitia σιχαριέσατοι nostri temporis Geographi Mathematici maximum illius doctrinæ, imò unicum præfidium, aliquamdiu collocavere: Cumque tandem coaetus veritatis vi fuiflet fateri ipfiusmet illius Magneticæ variationis multiplicem variationem, atque adeò nec ab illa quidem cognitione certam indubitatamque latitudinis inveniendæ artem posse exspectari Id quod est longè verissimum: Perinde atque laudanda est ejusdem ingenua confessio de impossibili investigatione certæ longitudinis per Magnetem; quam habet ejusdem libri parte fexta problemate fexto. Quam difficilis autem fit & alia quævis ratio certo explorandi elevationem poli five latitudinem, non obscure profecto videtur indicare præstantissimorum quorumvis Mathematicorum, post multiplicia experimenta, & inter sese & cum semet ipsis de uno codemque loco dissensio. Non dubitavit sanè ipsummet Tychonem, de ea, quæ Uraniburgi est, poli altitudine, inconstantiæ arguere Martinus Hortenfius: quamvis illa fateor scrupulum non excedat. Ejusdem Tychonis errorem circa altitudinem Pragenfem, post Snellium accuratissimum utique Mathematicum, perstrinxit etiam Ricciolus in suo Almagesto. Quanto difficilior autem Longitudinis certa investigatio! Certè ut Latitudinem.

diligentissima cum sideribus factà collatione, tandem acquiri posse haud negaverimus, de Longitudinis tamen firmâ ratione comparandâ, propemodum est, uti desperemus. Non sta pridem, ait idem, quem antè laudavi, Kircherus, procemio in partem quintam libri secundi, vir Geographica disciplina peritissimus, ad me Romam misst Tabellam discrepantia Geographorum in unius Roma & Colonia, celeberrimarum licet urbium , longitudine & latitudine assignanda propalatam: In qua quindecim auctores allegat, ad unum omnes non in longitudine tantum, jed & latitudine harum urbium assignanda discrepantes. Quid dixerimus de aliis locis minus celebribus, minus vicinis? Ouid dixerimus de locis omnibus universi orbis? Inter antiquos Gracos Mathematicos fanè est conatus dare posteritati ejus generis plenam Geographiam ipsemet Claudius Ptolemæus (una certe illa ex omni isthoc ævo hodie superest) quanta autem ille errorum portenta tradidit ? Si quis voluerit Tabulas Ptolemaicas cum modernis leviter conferre (rectè scribit idem Kircherus) in sola India Orientalis ora comperietis modernas à Ptolemaicis discrepare modò triginta, aut quod dicere pudet, quinquaginta gradibus: qui ad Æquinoctialem circulum efficiunt milliaria Gernanica communia quadringenta quinquaginta. Nemo Geographorum Astronomorumque nostri ævi de Ptolemæo non idem conqueritur. Dixerit quis fortè, faciem terræ mutasse multum ab ævo Ptolemæi. Mutavit sanè: At grandis adéo mutatio, quâ sit essectum, ut in nostri ævi statum vetera omnia Ptolemaica suerint traducta, cuinam fiat verisimile? Enim verò haud quidem pauca hodieque superfunt in septentrionalibus etiam hisce terris indicia ingentis factae mutationis, (quæ inter, me quidem judice, & illæ muscæ & ranæ aliaque similia succino comprehensa indicant, aridum olim fuisse, ubi nunc Balthicum mare super succini divitias est diffusum) at illa mutatio omnisfacta jam tum olim videtur vi magni illius diluvii, quo terra universa suit obruta: A Ptolemæi autem ævo nihil simile contigit. Ptolemæi præterea exemplo Geographiam hanc etiam Arabes nonnulli excoluere, sed præter Asiatica & Africana vix illi quicquam ferè attigerunt, illa autem ob longinquitatem tuta funt ab examine nostro; licet etiam apud credulos facilè inveniant fidem, suspicione tamen prudentium haud temerè patiuntur sese eximi. Recentiores Europæi nostri, sparsim quidem, non tamen sine insigni profectu, doctrinam hanc excoluerunt. Quamvis enim tenebras etiam offuderint, vel certè molestias creaverint haud exiguas, temerario ausu mutandi pro lubitu primum meridianum; nec omnium mensuram hactenus vel aggressi sint explorare; in multis etiam explorandis minus feliciter sese gesserint; vel scilicet solis Magneticis auxiliis subnixi, vel non justa cura cum cœlestibus instituta terrestrium collatione: Attamen negari haud potest, multorum illos passim per universum orbem locorum mensuram situmque jam prodidisse, atque adeò, si non quantum ad Astronomiæ & maritimarum navigationum, tamen ad communem vitæ usum, Geographiam mathematicam haud parum nostra ætate excultam esse: Certe longo intervallo (five amplissimam terræ partem veteribus planè incognitam, five majorem solito in mensura cognoscenda industriam spectemus) nostra tempora superare ifthac in re Ptolemaicum ævum, multo magis Eratofthenis ant Hipparchi fecula. Quin imò, etsi omni ex parte absoluta universi orbis Mathematica Geographia excedat captum humanarum virium, còque sperari nequeat : non dubito ta-

men, observato illo, quod ingeniosissimus Athanasius Kircherus dedit confilium, brevi magnum illius doctrinæ incrementum secuturum: Ut fortassis ulterius ne voto quidem opus suturum sit.

Longe minoris operæ est & expeditu facilius Geographiæ illud studium, quod Historicum appellavi; si præsertim non nisi tui temporis rationem habere animus fit. Quin imò videtur majus quodque studium egredi limites hujus doctrinza Et verò obtentu hujus Geographiæ bona pars Historiæ cum naturalium tum civilium rerum potest doceri: quæ tamen seorsim atque alio loco potius suerit tradenda. Is verò tà melierra docendi mos jam tum olim inoleverat. Aristoteles sanè in Rhetoricis affirmat, ori webs uf the vouodesize at the offe west apprimen, correider านัก กลดีดัง ธระ านัก รอง ธราลัง เราะ เก็บ เก็บ เก็บ เก็บ videlicet €llæ รกัด วกัด ละเององ, libri itinerarii, quibus terrarum situs & descriptiones continentur: Cujusmodi ex prisco æyo hodieque superant opuscula Scylacis Carvandensis & Hannonis Carthaginiensis multum diversa ab Itinerario Antonini, quod appellatur, & Burdegalensi, Tabulisque Peutingerianis, ut & Periplis Arriani & Marciani Heracleotæ. Pertinent autem utique omnia talia ad hoc genus Geographiæ. Atque Aristoteles quidem videtur potissimum, præter opusculum Scylacis (quem perperam nonnulli Dario Codomanno æqualem faciunt, cum fuerit missus à Dario Hystaspis filio, ignotas Africæ terras exploratum, ceu narrat Herodotus) habuisse in animo Eudoxi opus weiods the pis titulo olim celebre: Ipsemet verò satis ostendit, minùs fibi placere illam operofiorem naturalium civiliumque rerum cum Geographicis mistionem, seorsim animalium historia doctissimis scriptis exhibita, seorsim item præclaro opere omnium fere civitatum non Græciæ folum, fed etiam Barbariæ moribus institutis & disciplinis descriptis. Ad quod exemplum sua componens Theophrastus, seorsim item multijugis voluminibus cum leges omnium gentium tum plantarum historiam suit persecutus. Quale quid videtur post & Dicæarchus præftitisse, ut Theophrasti discipulum agnosceres; tales enim suerunt illius tres libri de populis Græciæ, eorumque civitatibus ac moribus, quorum hodieque exigua quædam fragmenta superant. Cæterum paulo post relapsus videtur iterum ad priscum serè institutum ipsemet Eratosthenes: parciùs tamen. Quapropter scribit libro secundo Strabo, illum ποιλαχε εκπίπθειν προς το επισημονικον της megaeuleune isoplas: vitio scilicet vertens Eratostheni, quod sæpius versetur in iis. quæ sint ἐπισημονικο h. e. quæ propria magis sint Geographiæ Mathematicæ, quam scientiam appellat. Id quod tamen in Eratostheneego quidem potius laudaverim, ut qui tenuerit in historiis modum: Quem utrum observaverit ipse Strabo. fortasse haud injuria dubites: quamvis omnia ejus plena sint variæ solidæque doctrinæ, civilium cumprimis rerum: quarum scientia valuisse virum vel una illa Massilienfium reipublicæ descripto indicaverit. Pomponium Melam, & Solinum, & Latinos paucos alios religiofiores dixeris: nisi prodidissent, secisse id præ inopia eruditionis, non sapiente aliquo consilio. Idem verò planè est genius scriptorum, quae Anonymus ille Nubienfis, & Abulfeda ex Arabum natione ad nos transfulerunt : quanquam Abulfedam meritò illis omnibus prætuleris peritia Geographiæ Mathematicae, & accuratioris tractationis. At cum mille amplius annos Geographiæ studia omniaper Europam refrixissent, eaque non nihil vicissim erigere caput

coepissent, seculo præcedente, multum denuò illà Historiæ nimià abundantià Geographiam oneravit cumprimis Sebastianus Münsterus: culpandus ideo etiam, quòd tere totus sit in Germaniæ rebus narrandis, cum universi tamen orbis (cuius Germania est pars perquam pusilla) descriptionem dare debuisset. Alii parcius quidem historica illa persecuti sunt, attamen & hos deprehendas occupari in narrationibus à Geographiæ negotio planè remotis. Quo vitio laborant profectò etiam illa. quæ nitidissimis suis tabulis Geographicis Ortelius, Mercator, Hondius, Blavius, aliique addiderunt. Et fane, si verum fatendum est, sola illa quæ ad situm ac mensuram regionum populorum urbiumque attinent, narrare, Geographici est. argumenti: reliquum omne ab illo quidem loco alienum; quantum vis & illæ narrationes multum habeant cum illicunditatis, tum etiam commodi. Enimyero in qualibet methodo atque disciplina sunt illa sola domestica & propria, quæ primò ac per sese competunt objecto, circa quod versandum est: nec temere illi sunt limites egrediendi. Illis sanè haud observatis, usu venire solet, ut identidem quæ docenda erant, non doceantur, doceantur autem quæ docenda faltim ibi non erant, & τα πάρεργα το έργον excludant. Jam verò habet pro subjecto Geographia tellurem: at non simpliciter (pertineret enim isthuc penè omnis naturalis historia imò Philosophia, pertinerent omnes artes, pertineret omnis humanarum rerum historia, pertineret universa Philosophia practica) sed in tantum duntaxat, in quantum partes terræ omnes funt varii fitus, variæque longitudinis & latitudinis. In hoc campo Sgitur & demonstrationes & narrationes Geographicæ debent decurrere: fi extra illum vagentur, in vitio funt. Nec enim in hisce solis licet occupati, non satis invenient Geographiæ magistri, quod agant: Amplissimum scilicet terræ spatium & ingens multitudo ejus est partium; quarum situm narrare, in officio illius disciplinæ est. Crevit certe labor plurimum, ex quo Americæ, quam vocant, & tot infularum Oceani cognitio centum & amplius annorum intervallo acceffit. Crescit paulatim magis magisque, novis subinde terris industriæ navigantium versus Antarcticum præcipuè polum sese aperientibus. Quæ omnia doctissimos quoque veteris avilatuerunt. Nec enim nunc moror de Atlantide Platoni prodita, aut illos S. Clementi Romano in Epistola ad Corinthios memoratos trans Oceanum mundos, aut denique felices Phœnicum & Carthaginenfium ultra Herculis columnas navigationes, & quæ hisce sunt similia: Platonica enim illa fabulis simillima, saltim incertissimæ fidei; & mundi Clementis transmarini nihil fortè funt aliud, quam Brittannia, aliæque Oceani infula, ceu vifum est Patrico Junio, etfi aliter videantur accepisse Origenes, Hieronymus, Epiphanius & Photius: Navigationes, postremo Phoenicum & Carthaginensium ad Cassiteridas aliasque infulas, perrexisse ad infulas Capitis viridis, fortassis etiam ad Fortunatas. ut non est vero absimile, ita ulterius ivisse, fidem indubitatam haud meretur. Non etiam quidem negaverim, debuisse meritò jam tum olim saltem sapientioribus quibusque suspiciones nasci, de vastà telluris trans Oceanum amplitudine, vel co, quod ceteroquin altera pars telluris alteri nimium præponderaret, atque ita centrum magnitudinis terræ cum centro universi non possit convenire. Eo sanè argumento ductus equidem haud dubito profiteri, terram Australem, quam vocant, infigni item esse magnitudine: nisi fortè perpetuæ rupes pondere suo magni-

tudini quid detrahant. Verum enim verò certum tamen est, suspiciones eiusmodi fi modò ulli, natas paucis: vulgo certè hominum non venisse in mentem. Quicquid sit, nihil de horum omnium positu quidquam certi est monumentis antiquis traditum, atque adeo Geographorum ingenia olim macerare non potuit illud, secus atque fit hodie. Quid, quod vetus illud ævum ne Europæ quidem Afiæ & Africæ omnia perinde atque hoc nostrum habuerit cognita? Iplemet Strabo fatetur: Qua trans Albim ad Oceanum, funt nobis prorsus ignota. Etiam id vero quod Rhenum inter & Albim est tum demum innotuerat; & Britannia ante Cæsarem perinde Romanis serè audiebatur, atque hodie nobis Terra australis. Longe adhuc majoris circa septentrionalia veterum Græcorum ignorantiæ indicia præbent hodieque nobis Meteorologica Aristotelis scripta, Istri originem ex Pyrenzo arcessentia. Quæ ideo adfero, ut appareat, quam sit hodie operosior at-

que olim Geographiæ plena cognitio.

Non diffitebor autem, quamvis late fatis diffusa sit isthæc omnis Geographica disciplina, modò nostri ævi conditionem velis ea qua par est, cura componere; posse tamen illam justo adhibito studio faciliùs longè comparari, quam si etiam priscorum temporum statum accurate intelligere sit propositum. Hic scilicet quali mare aliquod vastum, plenumque errorum, tibi ingrediendum suerit. Enim verò veterum rerum plerarumque memoria ad nos pervenit perquam parcè atque obscure, eaque non nisi per partes & variis monumentis est sparsa: ut perquam difficulter in unum colligi & perspicua oratione prodi res illæ possint. Longi porro temporis vitio immane quantum penè omnia mutavere: ut campos nunc videas, ubi Troja fuit; alia mari & fluctibus absorpta, alia terræ motibus eversa, alia inculta hodie & derelicta, alia vi militari diruta. Quibus vicissitudinibus ipsi montes & flumina fuerunt interdum obnoxia? Unde iterum multa caligo animo objicitur: nullo fermè suppetente conjecturis subsidio; imò tenebris potius nascentibus, ex iis, quæ oculis nostris nunc subjecta sunt. A quibus molestiis & laboribus, imò & erroribus, vacua omninò est recentis omnis Terræ descriptio. Eo fit sanè, ut vetera illa soli, qui antiqua monumenta quælibet summo studio tractare, & accurata mentis acie dispersa colligere atque judicare solent, assequi ac docere sint idonei. Quanti sane est, consussi ordinem, obscuris lucem, obsoletis nitorem, defunctis vitam restituere! Quam paucis hoc quidem præstare datum est! Enimyero hanc ego difficultatem pæcipuam causam arbitror, quare tanto in scripturientium numero pauci adeò veterem Geographiam illustrare sint aggressi, longè pauciores in ea pretium tecerint operæ. Accessisse tamen fateor etiam illud, quod veteris Geographiæ nullus sit hodie usus, nisi ad intelligenda scripta, quæ supersunt ex ævo prisco. Quod officium adscribi olim solet secundo Grammaticæ artis generi, quod egnyntinov nuncupant & isopraov. Unde vetus Geographia folis doctis, & quidem cum primis Philologis istis, inservit maxime: cum recens quæque telluris enarratio omni hominum generi, & ad nostrævitæ commoda prosit plurimum. Inter veteris autem illius Geographiæ excultores equidem familiam ducere, & omnium principem arbitror Philippum Cluverium. Nec dubito idem mecum fensuros alios, qui quidem animo defæcato volumina illius, saltim quibus Germaniam, Italiam & Siciliam antiquam illustravit, legerint. Aliter enim alios nonnullos in Batavis judicasse,

non me fugit, scio verò etiam illos partium & certaminum quorundam sfudio nimium fuisse deditos. Produnt certè scripta illa viri industriam in Geographico isthoc fludio incomparabilem: Et quidni? cum non gravatus fuerit pedes universam Italiam & Siciliam lustrare, quo utramque eò accuratius posset narrare. Produnt eadem lectionem infinitam, judicium acre fimul & elegans. Nec tamen ab omnibus illa erroribus vacua dixerim : Ego fateor, in haud paucis à Cluverio, in Germaniæ cumprimis nostræ rebus, dissentio, quas meas sententias Tibi etiam. Clarissime Buno, jam video probari. Nec tamen minus principatum in hoc doctrinæ genere illi tribuere vel tantillum dubito : idque quandoquidem in longè plus rimis, imo in propè infinitis, non tantum conatus omnium antegressos superaverit, me judice, sed etiam meliorem spem præceperit: ad quam doctrinæ vim collari errores nihil funt nifi nævi exigui in corpore formofissimo. Utinam sanè haberemus veteris Geographiæ ab illa manu reliqua! Utinam modo Græciam antiquam haberemus Cluverii industria elaboratam! Quanto id esset conjunctum cum fructu literariæ rei! Haberemus autem , nisi mors præpropera virum abstulisset. Nunc cogimur contenti esse nostris Catonibus, quamvis neutiquam Cluverio comparandis. Neque vero Te fugit, quanta in exspectatione suerit Græcia antiqua à Joanne Laurembergio illustrata: quamve multum sit impar Cluverianæ Italiæ, Siciliæ & Germaniæ: Utpote quæ præter Tabulas, affabre licet confectas, nihil penè habeat quod vel verè Geographicum dici mercatur. Et tamen cùm deseruerit nos Cluverius, nunc impensè lætamur, vel ita demum defiderio nostro satis esse factum. Perinde scilicet atque infelix illud Cluverii fatum acceptiora nobis reddit, quæ in hoc studio, cum alii, tum Mercator inprimis & Ortelius posteritatireliquerunt. Ea propter, ceu antehac feci, ita nunc etiam laudo, operam abs. Te, Clariffime Buno, impensam in id, ut per compendium literario ordini exhiberes Italiam pariter & Siciliam antiquam Cluverii: Idque cumprimis quandoquidem, ipsamet grandia ejus volumina & rariùs hodie inveniantur venalia, & præ magnitudine lectores quam multos absterreant potius, quam ut alliciant; & tamen ad intelligenda recta monumenta vetera, Romanarum faltim rerum, Cluveriana. isthæc longè sint utilissima. Non desinam etiam Te impellere, ut perficias quod moliris, & jam habes affectum, compendium scilicet Cluveriani operis de Germania antiqua: quantumvis veterum scripta minus fuerint circa res Germanicas occupata, atque adeo ille tuus labor ad explicanda illa veterum monumenta non perinde possit adjuvare, atque ille Italiæ & Siciliæ adhibitus. Fuisse autem Cluwerium non duntaxat antiquæ, sed & recentis nostræ Geographiæ perquam peritum, luculentissimo sanè argumento est posthumus ille libellus, quo per epitomen veteris nostrique orbis descriptionem est persequutus. Nec vero vel huie quidquam simile videas. Qui enim alius veterem novamque Geographiam una opera docuit? Utut haud negaverim, multa fatis etiam hic reperiri valde mendola: quæ tamen jure exculationem mercantur; quoniam ultima manus non accesseric, sed seetum immaturum mors præpostera informem propemodum multis partibus effecerit. At bonum factum, Clarissime BUNO, quod ne hoc quidem in libello Cluverium deserueris. Et vero sentio abs te annotationibus illustrata plurima exteroquin obscura intellectu: alia etiam rectius tradita: Tabulis præcipuè novis additam quasi lucem maximam. Novis inquam. Etenim quas ex Ortelio in Batavis nonnulli adjecere, param abest, quin officiant illæ potius quàm profint, ob sententiarum Cluverium inter & Ortelium discordian. Accedit, quod Index etiam ille, quem magnà curà confecisit, non poterit non eximio esse usua ille, quem magnà curà confecisit, non poterit non eximio esse usua debuit quidem, frustrà tamen hactenus suit ab illo expectatum. Non potusises sanè melius de studiosa juventute mereri; dum scilicet paras illi aditum, cum ad eruditæ vetustatis scripta intelligenda, tum ad hujus etiam orbis ejusque pracipuarum partium notitiam. Perge verò, ô optime, in hunc modum benè mereri! Perge præstantia quæque scripta, saltim ad historiam pertinentia, ceu eximiè cœpisti, claram in lucem producere! Referet Tibi gratias immortales, si non hoc ævum, utique odii & invidiæ vacua posteritas. Ego autem Deum obsecto, uti integras vires corporis Tibi largiatur; quo possis animo id practare, quod in votis tibi esse satis compertum habeo. Helmstadii in Academia Julia XV. Kalend. Septemba Anno c lo Ioc LXI.

HERM. CONRINGIUS

JOHANNI BUNONI V. Cl.

S. P. D

Nous quintus agitur, quum & laudarem tuam in edenda Cluveriana Epitome Geographiæ præstitamoperam, & quasi certo promitterem, fore, ut isthoc nomine, si non hoc ævum, saltim odii & invidiæ vacua posteritas tibi gratias referat. Non fassum me esse amini, tu quidem reasse jam expertus es, sed ego plurimum gaudeo. Idque non quod tanquam vati mihi velim imposterum credi, sed quoniam sentio, pretio suo & ipsa Geographica studia, & tuos labores æstimari. Enimvero sunt illa issa altem quisque lætatur merità si vita illa hominum solito nonnihil rectius sese habeat. Quidni vero etiam gaudeam, si amico, qualis tu mihi es ab annis multis, benè sit? Benè autem esse tibi arbitror, non quod divitiæ aut honores assumt, (quamvis enim & hæc bona tu merearis, non tamen vel ipse tu facis hæc tanti, ut horum possessimo prodesse cumprimis tibi sit propositum, quod hujus votitui abundè sias particeps. Accedit, quod passim apud doctos & intelligentim

tes magnam jam tum laudem tibi comparaveris, & æternam poffis immortalemque gloriam nomini tuo polliceri: id quod vulgo quam multis ipsa beatitudinis creditur summa. Placere autem cum alia tum præcipue Geographica isthæc tua, certissimo utique documento est saltim velox illa omnium distractio, etsi centena multa exempla prodiissent in lucem. Quemadmodum verò ante quinquennium laudavi illas Geographicas operas tuas, quas tum edidisti, ita gratias tibi jam ago, quod utilissimo illi studio rursum curas impenderis. Superasti scilicet te ipsum quasi iteratis illis laboribus: dumque nobis jam reddis omnia isthæc & elegantiora solito & locupletiora, solidas utique gratias promereris. Video equidem & veterem pariter & novam Geographiam multis accessionibus aut emendationibus nunc illustratam: in Tabulis quoque ipsis, que ante pretervisa fuerant, haud pauca passim mutavisse jam in melius; atque in universum tuas hasce deutépas oportidas simul. esse prioribus σοφωτέρας. Macte sis præclaro hoc juvandi bonum publicum studio Clarissime BUNO! Cumque dubitare non possis, facere te pretium operæ, perge in hoc campo, ceu fecisti hactenus, strenue. Equidem Deum veneror, uti porrò secundet labores tuos, imo si & hoc fas est petere, in solatium opera & pramium aliquod conferat, qua mereris, desiderata aliis lautiora quævis mollius solito vivendi subsidia. Helmstadii IV. Non. Aug. Anna clo Ioc LXVI.

Tabulæ Geographicæ propter faciliorem usum in peculiare compingatur volumen. Ita enim perpetuo erunt in promptu, & commodius inspicientur, neque, quod soliis commentarii toties vertendis ac revertendis aliàs solet fieri, impedient legentem. Sin vero cui placuerit, Tabulas uno eodemque cum commentariis habere codice, paginis indiculo hoc notatis iftee inferentur.

I.	Tabula Ventorum, ad paginam	22
II.	Typus intervallorum variarum gentium,	p. 25
III.	Schema demonstrans Terram esse globosam	p. 42
IV.	Typus Orbis terrarum,	p. 42
$\mathbf{V}$.	Summa Europæ antiquæ descriptio,	p. 61
VI.	Hispaniæ veteris & novædescriptio,	* .
VII.	Gallia Antiqua & Nova,	p. 63 p. 87
VIII.	Germaniæ Cis-Rhenanæ Tab.	
IX.	Helvetiæ antiqua & nova Descriptio,	- ,,
X.	Hodiernæ Belgicæ, seu Inserioris Germ. Tab.	p. 117
XI.	Veteris & novæ Britanniæ Descriptio,	
XII.	Populorum inter Rhenum & Albim Descriptio	p. 137
XIII.	Suevia, quæcis Codanum fuit sinum,	1 , ,
XIV.	Vindeliciæ & Norici descriptio,	p. 159
XV.	Nova totius Germaniæ descriptio,	p. 160
XVI.	Regni Daniæ Delineatio,	p. 167
XVII.	Suecia & Norvegia,	p. 226
XVIII.	Italia antiqua,	P. 231
XIX.	Italia Galliam Gyro Cifelniam Defering	p. 236
XX.	Italiæ Gallicæ sive Cisalpinæ Descriptio,	P. 244
XXI.	Etruria, Latium, Umbria. &c.	P. 247
XXII.	Campania, Samnium, Apulia, &c Italia nova,	P. 261
XXIII.	Sicilia,	p. 275
XXIV.		p. 302
XXV.	Sardinia & Corfica,	p. 309
XXVI.	Pannonia & Illyricum,	p. 313
VVVII	Hellas, seu Græcia universa.	p. 327
XXVII.	Epirus,	P. 329
XXVIII.		p. 331
	***: 3	XXIX. Acha-

XXIX.	Achaja	10 227
XXX.	Macedonia & Theffalia,	P. 337
XXXI.	Daciarum, Mœsiarum & Thraciæ Descriptio,	p. 346
XXXII.	Sarmatia & Scythia,	p. 367
XXXIII.	Poloniæ Regnum,	p. 387
XXXIV.	Borussiæ & Cassubiæ, &c. Tabula nova,	p. 391
XXXV.	Asia.	p. 403
XXXVI.		P. 413
XXXVII.	Scythia & Tartaria Afiatica.	P. 415
	Imperium Sinarum.	P. 425
XXXVIII.	India Orientalis,	p. 429
XXXIX.	Persia, Armenia, Assyria, &c.	P. 447
XL.	Chersonesus, seu Natolia,	p. 464
XLI.	Terra fancta,	P· 479
XLII.	Syria.	P. 493
XLIII.	Africa,	p. 510
XLIV.	Ægyptus & Cyrenaica,	
XLV.	Mauritania & Africa propria,	p. 511
XLVI.	America,	P. 523
	7	P. 547

E Staten van Hollant en Westvrieslant. Doen te weten: Alsoo ons vertoont is br IOHANNES WOLTERS, Boekverkoper tot Amsterdam, dat hy beligh was met het drukken van seeker Boek genaamt Philippi Cluverii Introductio in Universam Geographiam tam veterem quam novam & tabulis Geographicis austa studio & opera 70hannis Bunonis, nunc verò notis passim auctior edita à Joh: Frederico Heckelio Sc. in figh begrypende een nette beschryvinge des Aardbodems met syn Landkaarten, strekkende tot sonderlinge dienst en nuttigheyd der studien : tot welkers uytvoeringe hy Supplt. reets seer sware en grove onkosten had gedaan, en nog meerder soude te supporteren hebben. Dogh was hy Supplt. bedught dat lichtelijk vemand anders hier in onsen Lande 't selve Boek, tot sin Supolts, groote schade en nadeel, mede soude willen drukken, soo keerde hy Supplt, figh tot Ons, onderdanighlijk versoekende dat wy hem Supplt. geliefden te begunstigen met een speciaal Octroy ofte privilegie, waar by aan hem Supplt. Syne Erven ofte Actie verkrygende alleenlik, geduurende de tyt van vyftien eerstkomende Jaaren, wierde vergunt het voornoemde Boek, met al 't gene dat daar toe tot luyster strekken konde, hier te Lande te mogen drukken, de Caartente laten inyden, etsen, drukken, uytgeven en verkopen in soodanige Talen, formaten en op foodanigen manier als hy Supplt. fijn Erven ofte Actie verkrygende, soude goetvinden; met expres verbod, dat niemand hier te Lande, geduurende den voorfz. tyd, 't voorfz. Boek met de Caarten gesamentlijk ofte eenigh gedeelte van dien affonderlik foude vermogen in eenigerhande maniere, in 't kleyn ofte groot ; ofte de Caartente laten snyden, etsen, drukken, uvtgeven, verkopen, ofte verruylen, off.elders buyten dese onse Provincie gesneden, geetst, ofte gedrukt zynde hier te Lande te mogen inbrengen, verkopen, ofte verruylen, op feekere groote poene by de overtreders te verbeuren. SOO IST, Dat wy de sake ende 't versoek voorsz. overgemerkt hebbende, ende genegen wesende ter bede van den Supplt, uyt onse rechte wetenschap, souveraine magt ende Authoriteyt den selven suppliant geconsenteert, geaccordeert, ende geoctroyeert hebben: consenteeren, accordeeren ende Octroyeeren mits desen, dat hy, geduurende den tyd van vyftien eerst. agter een volgende Jaaren, het voorsz. Boek genaamt Philippi Cluverii Introductio in Universam-Geographiam tam veterem quam novam & tabulis Geographicis auda Studio S opera Johannes Bunonis, nune verò notis passim audior edita à Joh: Frederico Heckelio Ge, binnen den vooriz, onsen Lande alleen sal mogen drukken, doen drukken, uytgeven en verkopen; verbiedende daarom allen ende eenen yegelijken het selve Boek in 't geheel ofte deel naar te drukken ofte elders nagedrukt binnen den selven onsen Lande te brengen, uyt te geven, ofte te verkopen, op verbeurte van alle de nagedrukte, ingebragte, ofte verkogte exemplaren, ende een boete van drie hondert guldens daar en boven te verbeuren, te appliceeren een dardepart voor den Officier, die de calange doen sal, een dardepart voor den Armen der plaatse, daar het casus voorvallen sal, ende het resterende dardepart voor den Suppliant; alles in dien verstande, dat wy den Suppliant met desen onsen Octroye alleen willende gratificeeren tot verhoedinge van sijn schade door 't nadrukken van 't voorfz. Boek', daar door in genigen deelen verstaan, den inhouden van dien te authoriseren, ofte te advouëren, ende veel min het selve onder onse protectie ende bescherminge eenigh meerder credyt, aansien ofte reputatie te geven, nemaar, den Suppliant in cas daar in iets onbehoorlik foude mogen influeren, alle het selve tot synen lasten sal gehouden wesen te verantwoorden, tot dien eynde wel expresselijk begerende, dat, by aldien hy desen onsen Octroye voor het felve Boek fal willen stellen, daar van gene geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie sal mogen maken, nemaar gehouden wesen het selve Octroy in 't geheel, ende sonder eenige omissie daar voor te drukken ofte te doen drukken, ende dat hy gehouden sal zijn een exemplaar van het voorfz. Boek gebonden en wel geconditioneert, te brengen in de Bibliotheek van onsen Universiteyt tot Leyden, ende daar van behoorlijk te doen blyken. Alles op pœne van het effect van dien te verliefen. Ende ten eynde den Suppliant desen onsen Consente ende Octroye moge genieten als naar behooren, lasten wy allen ende eenen yegelijken, die 't aangaan magh, dat sy den Suppliant van den inhoude van desen doen ende laten gedogen rustelijk, vredelijk, ende volkomentlijk genieten, ende gebruyken, Cesserende alle belet ter contrarie. Gedaan in den Hage, onder onsen groote Zegele hier aangehangen op den 18 July 1692.

Ter Ordonnantie van de Staten; Al. HEINSTUS.

Dese bovenstaande previlegie van Cluveri Geographia &c. hebbe met alle regt van dien getransporteert op Jan van
Munnichuysen, den cersten Januarius 1933.

Bericht aan den Boeckbinder.

On dat de Maartjes met de minfte moeiten ieder op zijn pagina gebragt mogen werden; Zoo is't dat de zelbe met 1/2/3/4. Ec. volgens den Inber genummert zim. Defelbe ban tegen den Inder naziende / kan men die geboeglijk op de daar by staande pag. bengen.

2(n ben Buchbinder.

Datnit die Carten ohne groffe Mube auf ihren Ort mochten gebracht werden / haben wir diefelbigen mit 1. 2. 3. 4. etc. nach dem Regifter numeriren laffen / daß man fie nun füglich auf die fette bringen fan / welche in dem Regifter derfelbigen angewießen wird.

Paper PHILIPPD CLUVERII

INTRODUCTIONIS

Emendatæ, Illustratæ, atque Auctæ,

IN UNIVERSAM

GEOGRAPHIAM.

TAM NOVAM, QUAM VETEREM,

LIBERPRIMUS

CAPUTI

Quid Geographia, & quid Globus seu Orbis terra.

EOGRAPHIA eft terra universa, quatenus nobis co- Geograpia. gnita est, descriptio. Vocabulum ejus Græcum est: nam a jaïa, sive, jaln, idest, terra, (pro quo in compositione usurpatur γία) & γεάφω, hoc est, scribo, compositum sit τωγεαφία, id est, Terra descriptio.

Pag. a

BLANCANUS Spharam Mundi, five Cosmoraphiam, Mutinæ Anno hujus Seculi 35. Geor-GIUS VETO HORNIUS Orbis antiqui Delineationem, feu Geographiam veterem & novam, Amstelod. Ao ciuschen Sec. 54. acres fontiers affociandus Christianis Burecit Orbis Imperodomum Districtionism Cosmographicarum Fran-prodromum Districtionism Cosmographicarum Fran-costuri Ao, huj. Sec. 21. curiose edi curarum. haud levirer excuditur. Eadem quoque forma In forma autem (ficuti communiter loquimur) est impressa Sebastrant Schroeters Hillsriga 4. edita edi Jo. Christiam Becmanni Hiliota orbit Froraum Belivisto, us & Joachim Ma-Orbit Troraum & Civilis, & quidem Francof. ad esting Orbit Habitabilis; Hie quidem Hamburgi Orbis Terratum & Civilis, '& quidem Francof, ad Geril, Orbis Habitablus; Hie quidem Francof, ad Goden. Ao, huj. Sec. 75, ut & Antonii Deu-Ao, huj. Sec. 13, Illa autem Effuti duob, Holisting Model Splemata, quotum Primum & NIETI Geographia, Pauli, Merule Coffingora-Terium Antifelodami Ao, huj. Sec. 43, & 39. Se-pha & Geographia, Pauli, Merule Coffingora-Cuidam Lugd. Batavor. Ao, ciusd. Sec. 41. & Ul-timum Francofurit ad Adraum Ao, fuper. Sec. 97. Annis; Hee quidem Ao, 50. Illa Ao, 36. Illa fume excufa. Quibus adjungenda Geographia Ao, 49. eleganter ac nitide publici luris facta Nurlensis, five tains Orbis in Latin. & Garrier Becharter Geographia apple Coordina Sarva Cadomi Ao, 60, ciusd. Descriptio, ex Arabico in Latin, à GABRIELE BOCHARTI Geographia Sacra Cadomi Ao, ejusd. SIGNITA & JONA HESRONITA VETTA, & Ao. Sec. 46. in fol. excuta.

NOTÆ HEKELII.

a Heie notandum, quòd în folio Josephus
I AN CAN US Spheram Mandi, five Cofmogranoptica Epitome, una cum: Geographia Poètica, littenis Stoerianus Ao. super: Secrosi publicata. Porto Luca de Linda Descriptio Orbis & omnium Rerumpublicar. Leydæ Ao. huj. Sec. 55. edita. Gri

NOTE

Colmographia.

Chorogra-

Topogra-

Testa.

Globus.

II. Differt autem Geographia à Cosmographia, ut pars à toto: à Chorographia, ut totum à parte. Cosmographia quippe, que à néoμo, ideft, mundus, & χεάφω, dicitur Mundi descriptio. est totius universi seu Mundi tam elementaris quam ætherii descriptio. Chorographia, cujus vocabulum à χῶς vel χώς, id est regio. & κάσω componitur, est regionis alicujus particularis descriptio; veluti Hispaniæ, Italiæ, Germaniæ: hujus pars iterum est Topographia. quæ à τόπ, id est, bous, & κάφω dicitur; est bæc loci alicuius particularis descriptio; utpote agri sive territorii, alicujus oppidi, seu pagi: in qua etiam arva, prata, arbores, plateæ, & ædificia depicta veniunt. b At Geographia totius terræ situm describit.

III. Terræ autem nomine in Geographia non separatim quartum elementum, ut Physici, accipimus: sed complexim terram. unà cum aquis infusis, pro totius universicentro intelligimus; quod à figura, Orbis seu Globus terræ vocatur. "Globus quippe est corpus solidum, undique rotundum, unica superficie contentum; in medio

habens

NOTE BUNONIS. quod ex aqua & terra unus conficitur globus. Ex- nus; quæ Stelle dicuntut Erratice d; quod non tant verò recentiorum opera Tabula Hydrographica, eandem semper retineant distantiam à se inviin quibus Magnetis declinationes, navigationum duchus; cem; ut reliqua felle octave fibere, qua Fixe o quasi semita; ventorumque vicissitudines annotan- dicuntur, & ejusdem inter sele semper sunt ditur. Veteres enim vix fe committebant alto: fed ut ftantix. Ha octo sphara moventur proprio moplurimum litora legebant. Caterium in Geographicis tu ab occasiu in ortum, qui Motus appellatur Secum fructu versaturus, necessium habet Sphæri- cundus; quo Luna cursum suum viginti seprem ca quædam delibare, & potissimum illa, quibus diebus & octo ferè horis absolvit, Mercurius, fundamentum hujus doctrinæ nititur. Mundum Venus, Sol, annuo ferè spatio; Mars duobus hunc universum sphæricæ esse figuræ docent Astronomi, eundemque in regionem Elementarem & Etheriam solent dividere. In medio mundi diuntur; ita ut singulis C. annis unum gradum Terram ponunt, eamque rotundam & immobilem, quæ respectu Cœli Supremi instar puncti vant. Primum autem Mobile, seu decima Sphæest, & cum Aqua, quam in cavitates suas recipit, globum constituit, quem ambit Aêr; ficut aërem Ignis, quæ quatuor vulgò Elementa di- spacio viginti quatuor horarum circumagitur, cuntur, ex quibus hac inferiora conftant, Æthera verò seu Calum Plato & Aristoteles in Octo diffinxerunt Sphæras , Ptolemæus & Cicero in novem; at Alphonsus in decem, quarum septem dicuntur Planetarum: octava stellarum c fixarum; nona huic vocatur Cœlum Crystallinum feu Aqueum; decima Primum Mobile five Ultiinferius volunt esse rotundum, superius verò situm Specialissonum, constat. quadratum. In eo thronum Dei & sedem Beatorum locant. Infimum inter planetas & terræ

proximum locum obtinet Luna, fupra quam a Unde nec Hydrographia sejungitur à Geographia, Mercurius, Venus, Sol, Mars, Jupiter, Saturannis, Jupiter duodecim, Saturnus triginta. At Fixa Stelle tardiffime ab occasu in ortum progre-& XXXVI. M. annis integrum circuitum absolra ab Oriente in Occidentem movetur, qui Primus Motus dicitur, eoque incredibili velocitate fecumque inferiores sphæras rapit. In regione illa ætheria certos quosdam circulos fingunt Aftronomi, ut partes mundi & motus cœlestes limitent, menfurent, aut etiam numerent.

HEKELII.

b Cui annumeranda a Topothesia, quam etiam mum Coelum. Scholastici his addiderunt Unde- à no wo. & non, h. e. pono, derivatam esse, cimam Spharam immobilem Cali Empyrei, quod & idem valere, ac loci cujusdam positionem, seu

c Seu Statarum.

d Seu Vaga.

HEKE-

habens centrum sive punctum, à quo omnes line à, ad super ficiem duct à funt aquales . Unicus igitur ex utroque elemento Globus conficitur; unamque & eandem convexam constituit utrumque superficiem. Hunc verò terræ Globum variè Geographi in circulos atque parteis distinguunt: de quibus singulis ordine agendum. 1

HEKELII. e Scu ejusdem longitudinis.

SUPPLEMENTUM & NOTÆ REISKII.

1 I. Ne fub initium huius Geographica: In-வ் ச சிக்க ad definitionem dicuntur : Hæc enim nominalis folummodo non realis h.l. traditur. Itaque Geographia pro methodo ac fine duplici quem feriptores veteres novique accuratius obfervarunt, nobis & ipfa duplex erit, Mathemaca nimirum atque Hiltorica.

II. a Geographia Mathematica est scientia Globi terreni ex magnitudine, situ, circulis, partibusque aliis mensurandi pariter atque cognoscendi. Scientiam (1) voco nempe 9 wennelo five contemplativam. (1) globi terreni, non equidem separati; sed cum aqua & aëre conjuncti, h.e. globi terraquei, aut terraquaërci, quem novo nomine recentiores exprimunt: Materia enim five objectum adæquatum hujus scientiæ globus erit terraquaëreus h. e. terra & aqua cum oceano vasto, & aëre, cujus ambitum Atmosphæram nominant; Idque objectum esto materiale : formale (3) consiftet in magnitudine globi, fitu, circulis, Zonis, climatibus, aliifque partibus, determinandis atque distinctius connumerandis. Quo pertinet (4) finis duplex, tum intermedius in mensuratione, tum ultimus in cognitione accurata politus.

partes Geographiæ facilius emergent (1) Hydrographia five aquarum & Oceani scientia: fuerit. (2) Atmosphærica h. e. scientia & aëris & ventorum omnium, quotquot oriuntur: Huic enim Anemographia ventorumque notitia subest: (3)

Anemographia: (4) Topographia, h. c. Regionum & camque aut ex observationibus propriis, aut ex alioLocotum ex mensuris & circulis Mathematicis rum relationibus parant: Observationes propria deducta scientia: Nec aliter ad mathesin illæ pertinent. Topothesia, quæ apud veteres efficta loci descriptio fuit, num parti ultima sit addenda, dubito. Cette Cofmographia, quam novo appellant nomine, Geographiam nimium excedit, tanquam mundi hujus universi exactior sermocinantium statu variant, quos dijudicare sciencia, cujus partes & Astronomiam & Geo- prudentis est officium. Adeo longe parer lateque

extrema rectè substituitur. Interim ex Astronomicis in usum Geographiæ aliquem conferri possunt Systemata mundana, qualia Schottus in cursu, quem inscripsit, Mathematico collecta exposuit (1) Chaldaicum vetus, (2) Platonicum troductionis in iplo limine offendat tyro, aut & Prolemaicum, (3) Ægyptiacum, (4) Coper-hæreat, paulum explicatius dicenda erunt, quæ nicanum, (5) Tychonicum, (6) Semi-Tychonicum, Lib. VIII. c. 1. Plura vero ex hypothesibus recentiorum & observationibus posse colligi, abunde constat, & simul perspicue liquet, cum principiis Mathematicis nec coelum aqueum five crystallinum, nec empyreum congruere.

IV. c Geographia vero Historica nihil aliud erit, quam scientia locorum singularium, quotquot memoratu digna & in terris funt cognita ad ufum vita humane varium. Scientiam hanc voco (1) intelligoque practicam five activam, Gr. manlente, & in actione potissimum civili positam, (2) locorum fingularium, five ad terram continentem, five ad Infulas & Peninfulas harumque partes pertineant. Materia enim hujus circa quam five objectum loca funt Globi terraquei, quem vocant; fingularia, eaque memoratu digna, quotquot hominibus fuerunt cognita, nempe maria, freta, isthmi, sinus, pontus, siumina, promontoria, montes, valles, fontes, campifylvæ, urbes, vici, &c. quicunque hactenus innotucrunt, (3) ad usum vitæ humanæ varium cumque maximum : Hic enim notitiæ hujus finis esto, five usus publicus, five privatus, five III. b Ex illa, quam feci; materia sive objecto | belli, sive pacis, sive prosectionis, sive literarius, five nauticus, five mercatorius, aliusve

V. Scopum enim varium fibi præfigunt homines, quotquot Historica Geographia aut multo cursu, tempore, ac longis absolvuntur peregrinationibus: Relationes aliorum aut scriptis aut sermonibus comprehenduntur. Scripta graphiam jure dixeris: Nec ideo tamen pro hac Geographia historica, quousque terra universa

a Geographia Mathematica. b Partes hujus variæ. c Geographia Historica.

Axis.

Poli.

patet, ac partes easdem suo ambitu complecti- | ticis c. 43. & 44. Tractatuque de Gracis & Rotur, quas Mathematica Geographia fupra vinciali aut specialissima singularium locorum cognitione ac notitia versantur. Sed omitti Atmosphærica, neque in hunc censum revocari potelt, antequam navigationes per aërem, aut peregrinationes aëreas, quicunque Mathematici eis hactenus illaborarunt, perficiant demum aut emetiantur: Anemographia tamen atque accuratior tempestatum observatio quin huc pertimeat nullum est dubium.

VI. Scripta, quæ Geographiam historicam ruvant, horumque auctores uti duabus classibus vel vetera vel nova continentur: fic veterem nobis novamque non efficiunt folum, sed quoque suppeditant. b Geographia vetus à scriptoribus tur: Illos Vossius in Lib. de scientiis Mathema- coercentur.

manis Historicis, item Bosius in erudita ad nodicavimus: a Nempe Hydrographiam, Choro-titiam Rerumpubl. Introductione c. 21. nec non graphiam & Topographiam, quatenus in spe- Becmannus in Hist. Geograph. recensent: Hos autem Hottingerus in Bibliothec. Orient. c. 2. Bosiusque noster illum secutus explicant. Nova vero à novis aut recentibus pendet auctoribus, quos ordine longo viri antea laudati. Zeilerus etiam in suo Indice, pluresque alii producunt. Cæterum quamvis fcriptores ad utramque Geographiam multo agmine concurrant, utraque tamen adhuc imperfecta, manca, mutila, & infinitis erroribus fœdata deprehenditur. Defectus illos tum veteris, tum nova Geographia vitia & navos plurimos heic prætermittam, fuoque illos loco inferam; Sed lectori unum præ cateris commendabo Bosium nostrum, qui hanc in rem luculenter & doctiffime differuit : vel Græcis vel Romanis vel Arabicis proficisci- Hæc mea quippe supplementa suis limitibus.

a Partes hujus variæ. b Geographia vetus & nova.

CAP. II.

De Globi partibus & Circulis.

Rimum Axis in Globo constituitur, sive linea recta, per cen-P trum terræ traducta; quæ est totius mundi diameter, à præpofitione Græca sie, id est, per, & verbo μετέω, id est metior, di-Eta: quasi medium dimetiens, circum quam volvitur atque convertitur Mundus 4.

II. Axis autem extrema, Poli mundi appellantur, à verbo πολέω, quod est verto: unde & vertices Latinis, & cardines b dicti; quia circum hos tota mundi machina circumvolvitur, quorum alter Ar-Eticus, id est, Vrsinus, 3000 of aprile, ab ursa, vicino sidere; alter Antar Eticus nominatur, quia Arctico ex diametro est oppsitus. « r

III. Areti-

BUNONIS.

a Zodiaeus quoque suum habet Axin & Polos, quos Colurus folfitiorum in circulis Polaribus sustinet. Præterea Poli Horizontis explicantur cap. fegg. fect. V.

HEKELII.

a Qui hoc & fequentia hujus libri Capita recte ac commode est intellecturus, legat inprimis

ANDR. ARGOLI Pandosion Spharicum, Patavii Ao. huj Sec. 44. in 4. f. impressum,ut & FRANC. PATRICII Pancosmiam de Æthere ac Rebus Colestibus, Ferrariæ Ao. fup. Sec. 91. in fol. edit. ac PLACIDI de TITIS Physiomathematicam, sive Cole-stem Philosophiam, Mediolani in 4. f. publicatam. b Cœli.

REISKII. 1 Græce วิจุหนิทธิร © สำหนานทางระ..

REIS-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. II.

III. Arcticus polus, qui & Borealis sive Boreus, & Aquilo_Ateicus. naris five Aquilonius à Borea five Aquilone vento, qui ab hac plaga spirat, & Septentrionalis dicitur, à septem stellis, quas Trioneis vocant, est is, qui in his locis, que nos incolimus, semper apparet.

IV. Antarcticus, qui & Australis & Austrinus & Notius, ab Antarcticus. Austro sive Noto vento, & Meridionalis, à mundi plaga dicitur, est is, qui nostro hemisphærio nunquam conspicitur, sed sub Horizonte latet.

V. Porrò Globo decem præcipui affignantur circuli, bifariam distincti: primum dividuntur in Majores atque Minores. Majores dieuntur, qui idem cum globo obtinent centrum; ipsumque globum in duas secant parteis æqualeis. Sunt autem Aquinoctialis sive Aguator, Zodiacus, Horizon, Meridianus & duo Coluri. Minores dicuntur, qui diversum habent centrum à globi centro; quique globum in duas parteis dividunt inæqualeis. Sunt verò, Tropici duo, totidemque Polares. 2

VI. Rursus, ex universis circulis alii dicuntur Recti, qui angulos circulis. rectos cum Æquatore faciunt: ut duo Coluri, Meridianus & Hori-Recti. zonrectus. alii Paralleli, id est, aquè distantes, quod eosdem cum Paralleli. universo polos habeant: quodque aqualiter inter se in latitudinem distent. Sunt autem, Equator, Tropici duo, totidemque Polares. Tres dicuntur Chliqui, quod diversos à mundi polis habeant suos obliqui. polos; Zodiacus, Meridianus & Horizon obliquus. 3,

CAP.

REISKII.

2 a Veluti axis & duo hujus extrema polaria ex hypothesibus nascuntur astronomicis, ita ex iisdem diversi oriuntur circuli, majores pariter atque minores, qui non re ipla globo infunt terreno, sed ab humanis ingeniis hnic adduntur, certa veluti Geographica capienda scientia instrumenta, que nec suo tamen fundamento omnium circulorum apopiena vel circumfeaut principio destituuntur. Sicut enim navis per Oceanum provecta realem motus lineam & vi- rectæ hinc linea ad acenosenas illas prodendam aquis non imprimit, realiter tamen ca ductæ quandam æqualitatem habeant: Ita per mare ac undosum hujus spatium provehitur : recte Schottus in Astron. Clement. annot. Ita circuli non sunt ipsi quidem reales; attamen part. 1. c. 4.

motu corporum cœlestium reali facto sphæris proxime cœlestibus, remote vero terrestribus imprimuntur.

3 b Omnes enim circuli majores pariter atque minores, concipiuntur ab Mathematicis duos habere polos, circa quos moveri possent, fiquidem moverentur: Imo ex iplis polis rentiæ in spherica superficie describuntur, ut

a Circuli num reales? b Circulorum poli.

CAP. III.

De Majoribus Circulis.

Circuli Fixi. A Ajores Circuli distinguuntur in Fixos, atque Mobiles. Fixi IVI five Immutabiles dicuntur, qui eundem perpetuo locum in globo obtinent; ideoque in globi superficie pinguntur. Sunt autem · Equator & Zodiacus. Mobiles sive Mutabiles dicuntur, qui non eandem semper in Globo sedem obtinent; sed multipliciter, pro varia regionum atque locorum mutatione mutantur: ideoque extra Globi superficiem designantur: Sunt Horizon & Meridianus. Sed de fingulis agendum. a

II. De Horizonte.

Hotizon.

I. Θείζων, Horizon, ab δείζω definio a, Latine Terminator, Finitor, & Finiens, est circulus major mutabilis, qui conspectam mundi partem ab inconspecta dirimit; hoc est, inferius hemisphærium ab fuperiore. Describitur in theca sive armilla Globi: hujus enim superficies, que supera est, verè Horizontis munere sungitur; dirimens globum in duas æquas parteis.

Rationalis. Senfibilis.

II. Est autem duplex: alter, qui ratione atque intelligentia percipitur; alter qui sensu. Is, qui intelligentia percipitur, est, qui ad fixarum stellarum orbem pertingit, & induas æqualeis parteis universam mundi sphæram dividit; ita ut alterum hemisphærium fuper terram exftet, alterum sub terra condatur. 1

III. Eft-

BUNONIS.

& Fixi Circuli quoque funt Coluri Tropici & Archici. Non igitur soli Majores m Fixos & Mobiles distinguumur. Quippe Circuli ratione Quantitatis distinguuntur in Majores & Minores; ratione Situs; in Rectos, Obliquos, & Parallelos; & ratione Motus, in Fixos & Mobiles. Ab aliis ratione Motus Circuli separantur in Mobiles ac Intrinsecos, qui Sphæræ materiali inferipti cum ipfa convertuntur: ut Aquator, Zodiacus, duo Coluri, duo Tropici, & duo Polares: Et Immobiles ac Extrinfecos, qui in conversione Sphara manent immoti; ut Horizon & Meridianus. Hi Auctori appellantur Mutabiles, quod pro ratione loci mutentur. Illi Immujabiles, quod ubivis locorum maneant iidem.

HEKELII. a Seu ¿¿¿¿¿uu, quod est certis limitibus desimo, quia apparentem mundi partem ab altera latente

REISKII.

1 Horizon igitur nec globo rerrestri nec mappis Geographicis inscriptus conspicitur, sed basi hujus atque columellis impositus, extremam mediamque superficiem circumdat , & Horizontem aftronomicum repræsentat. a Hic enim rationalis five aftronomicus Horizon nostro intellectu aut ratione, nullo sensu externo ne visu quidem percipitur: Quippe quo ad extremum cœli fastigium non excurrere, nec medium globi terræ punctum penetrare poslumus. AlINTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. III.

III. Estque triplex: Rectus, Obliques & Parallelus. Rectus Rectus est, qui per mundi polos transiens, polum seu verticem habet sub Acuatore: quem ad rectos angulos intersecat. Obliques dicitur, Obliques. cuius vertex ultra citrave Æquatorem incidit: quique Æquatorem ad obliquos angulos interfecat; altero mundi polorum sursum elevato, altero deorsum depresso. Hujusmodi Horizontem qui habent, iis Sol & reliqua sidera obliquo adscendunt & descendunt motu.

Et Parallelus, qui Æquatoris plano unitur, habetque locum in Sphærå Parallelå. Ac tum sex Zodiaci signa supra Horizontem

conspiciuntur.

Is verò, quem sensu percipimus, est Horizon, qui oculo nostro terminatus, quoad usque conspectus ferri potest, extenditur, dividens partem Orbis, que nobis cernitur, ab ea, que non apparet, cujus diametri longitudo CLXXX stadia, id est, millia passuum xx11 cum dimidio, milliaria Germanica v. cum v. octavis non excedere putatur; quod oculorum acies non ultra se extendit. 8 2

IV. Mutabilis dicitur atque multiplex Horizon, quia non potest mutari locus, quo versum eas, quantum vis mutatio ea per-

exigua

ter autem Horizon sensu nostro describirm capi-, est circulus coe lestis? Et si in parteis inaqualeis turque, prout certum terræ aut maris spatium revera secat Globum, qua ratione Magnus dici visu metimur, idque usque ad cœlum protendimus, aut protendi optica quadam ratione fingimus. Ergo fensibilis Horizon nec est Mathematicus, nec cœlestis circulus, sed physicus apparensque, qualem Aftronomi appellant. Ad polos & puncta Horizontis duo extrema recte auctor annotat, ea corrupte Arabicis nominibus efferri. a Arabicum enim nomen habetur סמח femith, & punctum fignificat perpendiculariter aut capiti aut vertici mea imminens : Punctum huic verticali oppositum, & à pedibus de-scriptum אלנשיר al Nadir apud Arabes vocatur. b Cum enim astronomica aque ac Philosophica universa studia sub Califis diu floruissent, non hæc duo tantum, fed plura technica stellarumque nomina ex Arabicis fontibus ad gentes alias redundarunt. Vide Bajeri Uranometria, Schicardi Astroscopium & Hottingeri dissertat, de Ufu linguæ Arabicæ.

BUNONIS.

B Sensibilis Horizon non est terræ spatium, quod sensu visus circumducto terminatur & describitur. Etenim si est Terræ spatium, quomodo

poterit Circulus? Non autem in Terra, fed in Cœli Terræque commissura hic circulus nostris oculis describitur, & recte hic dicitur Circulus Major; Terra enim oculusque noster in superficie terræ ad Cœlum collata, puncti rationem habent; at Rationalis Horizon suprà est definitus, qui Globum in parteis æqualeis superiorem conspicuam ab inferiore & latente dividit. Quacunque igitur de Ortu & Occasu stellarum, & cujuscunque Globi fitu dicuntur, ad hunc Circulum Rationalem seu Imazinarium, ut appellant, sunt

REISKII.

2 c Æquator ab æquatione dierum apud veteres dictus, & globis & mappis Geographicis appingi medius foler, ut ab utroque polo gradious nonaginta æqualiter diftet & per Africam , Insulas Asiæ nonnullas, Americamque transcat. Propterea unus motu suo quantitatem dierum & noctium, fitu longitudinem terrarum locorumque Geographicam designat: Hæc enim tanta erit, quantus est arcus Æquatoris ab meridiano primo ad parallelum five secundarium descriptus.

a Horizon aftronomicus & fensibilis.

Zodiacus.

exigua sit, quin una varientur horizon, regio, & ccelum. Atque hac ratione infiniti possunt fingi Horizontes.

V. Porro Horizontis duo funt poli: quorum alter Arabico vocabulo dicitur Semith, corrupte vulgo Zenith: estque punctum b perpendiculariter vertici nostro incumbens: alter vocatur Nadir vulgò, at propriè Nathir, superiori ad diametrum oppositus, Antipodum cervicibus incumbens. >

III. De Æquinottiali.

I. Equinoctialis, qui & Equidialis, Grace Impunentos, & Equator. Æquator, est circulus quinque parallelorum maximus, qui globum in duas parteis aqualeis, septentrionalem & meridionalem dividit, aquali spatio ab utroque polo distans. quem cum Sol attingit, æquale in toto Orbe efficit diei ac noctis spatium, unde & nomen ei quæsitum. Aquinoctia. Fiunt autem ejusmodi Aquinoctia, que Aquidialia antiquis dicebantur, bis in anno: semel in principio Arietis, quum Vernum, atque iterum in principio Libræ, ubi Autumnale vocatur. Cæterum nautæ Æquatorem vulgò appellant Mediam lineam, sive nude Lineam xal' ¿ξοχίω. 3

IV. De Zodiaco.

Zwolangs, Zodiacus, est circulus major, internus, mobilis, fed immutabilis, latus, inter mundi polos oblique locatus; ex una parte Tropicum æstivum in principio cancri, ex altera hybernum in princi-

BUNONIS.

aqualia hemisphæria, superum & inferum dividere. 2. Oftendere Ortum, occasum & moram stellarum supra Horizontem. 2. Constituere Globum Rectum, Obliquum & Parallelum. 4. Stellas apparenteis à numquam conspicuis secernere. 5. Elevationi poli inservire. Est autem Poli Elevatio arcus Meridiani inter Horizontem & dati loci Zenith. 6. Oftendere quantitates dierum artificialium, aqualeis in Globo Recto, inæqualeis in Globo Oblique, determinatque crepuscula; quum moverur Solis locus per 18, gradus Horizonti propinguos.

2 Aquator, qui etiam Primi Mobilis appellaater Cingulum, dividit 1. Coelum in partem Septemtrionalem & Australem. 2. Est mensura & regula Primi motus d, qui in Aquatore oft babeant aliquam Declinationem, vel Septentriogaqualiffimus. Quoties enim XV. gradus Aqua- nalem, vel Meridionalem.

toris supra Horizontem adscendunt; toties una 2 Officia e Horizontis funt; 1. Cœlum in duo hora est absoluta. 3. Est regula diei & noceis. 4. Eft Zodiaci mensura. 5. Oftendit Æquinoctia, oux fiunt, quum Æquator Eclipticam interfecat. 6. Oftendit Declinationes Ecliptica & Stellarum e, Est autem declinatio distantia gradus Eclipticæ vel stellæ ab . Æquatore , ver sus alterutrum polum. 7. Geographis inservit in longitudine locorum invenienda, item in conficiendis mappis. 8. Loca fub Æquarore pofita nullam habent latitudinem.

HEKELIL.

b Seu Verticale, h. e. directe fupra loci verticem .constitutum.

c Seu Utilitates.

d Seu Mobilis. e h. e. Ostendit, que Stelle & Ecliptica partes

BUNO-

a Officia Pi quatoris.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. III.

Dio Capricorni apprehendens; ac medium intersecans e Equatorem: à quo vicissim secatur, circa principia Arietis & Libra: itauti altera eius medietas ab Æquatore ad polum Arcticum, altera ad Antarcticum declinet. dividitur in XII. parteis, quæ Signa f vocantur: unde nomen Latinum Signifer: dicitur etiam Circulus Signorum Græcum verò Zodangs, śźró F Zwdiw, hoc est, ab animalibus, quæ in eo finguntur g, quorum nomina, duobus versibus ab Ausonio expressa, sunt ista:

Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Signa Septemeriona.

Libraque, Scorpius, Arcitenens, Caper, Amphora, Pisces. Australia.

Horum versuum prior Septemtrionalia, posterior Australia signa continet. Singulis verò fignis X X X. tribuuntur gradus; qui computati CCCLX. in universum conficiunt; in quos totus distribuitur Orbis terrarum. 33

V. De

BUNONIS.

Dividuntur 2. Hac figna in 2 Adfcendentia, in quibus Sol ex Austro in septemtrionem adscendit; ut Vo, 200. X , Y , & II. Et b Descendentia , in quibus Sol ex Septemtrione in Austrum defcendit; ut 95, N, 112, 12, M., O. Dividuntur. 3. in c Vernalia , ut funt Y , & , II. d Aftiva, ut funt 5, St, W. e Autumnalia.

ut lunt , W., T. f Hyemalia. Vo, , X., S. Ratione Latitudinis, g Zodiacus porrò dividitur in treis circulos parallelos. Intra duos exteriores Planetæ progrediuntur, eorum h Latitudo à quoliber Eclipticæ latere statuitur 8. graduum: quos fi una fumas, Latitudo Zodiaci fuerit 16. graduum. Quamquam alii eam 20. volunt effe graduum. Medius Zodiaci circulus, sub quo Sol perpetuò incedit, i Ecliptica appellatur ; ab 'Endeinus , à deficiendo ; quod oftendat Eclipseis. Appellatur etiam Orbita & via Solis b. Est autem Zodiacus 1. Regula k Motus Secundi, Regia Via Solis, Lunz, omniumque Planetarum. 2. Cœlum dividit in duo æqualia hemisphæria. 3. Obliquitate sua gratas etacit temporum viceis; dierum noctiumque Sclipsium. 5. Determinat Zonam Torridam.

6. Ab Ecliptica numerantur Latitudines Stella-HEKELII.

f Hac Signa, quorum numero funt duodecim, ingeniose descripfit Lucius Ampelius. p. 11. feqq. qui Liber ex Cl. Salmafü Bibliotheca Ao. huj. Sec. 60. Ludovici & Danielis ELZEVIRIOR. operà in f. 8. maj. est exc. ac Floro Salmasiano adjectus.

g Sen quòd eorum effigies in eô contineantur de-picte, uti Henricus Lindenbrogius in Not. ad Censorini Diei Natalis Cap. VIII. p. 57- Edition. Lugduno-Batav, infit.

h Qui autor vitæ dicitur. Unde & nonnulfi Zodiacum son & Cous, à vita, derivatum volunt.

REISKIL

3 Zodiacus ergo in globis chartisque Geographicis præsertim universalibus locum obtinet obliquum, & ab aquatore secto ad duos Tropicos producitur. Ita Eclipticam five lineam circularem globi nonnulli exhibent, nec non universales rabulæ, hac de causa, ut regionibus folem verticalem , dierum & noctium decreincrementa & decrementa. 4. Ostendir loca menta, hyemem ac acstatem pro diverso tempore delignet. BUNO.

a Adicendentia. b Desocndentia. c Vernalia. d Ashiva. e Antamnalia. f Hyemakia. g Zodiaci. h Latitudo. i Ecliptica. k Officia Zodiaci.

Meridianus.

" Meridianus 4, Grace Meonuceros, major mutabilis circulus est. aui per polos mundi, & dati cujuslibet loci verticem ductus, Aquinoctialem ex transverso intersecat; totumque terra Orbem in duas parteis dispescit; altera ejus medietate ad Ortum, altera ad Occafum relicta: ita dictus, quod Soli, cum in nostro hemisphærio eum attingat, apud nos atque omnes eos, qui sub eodem Meridiano, Septemtrionem Austrumve versus sunt positi, facit medium diei: ac rursus medium noctis, cum in inferiore hemisphærio ad eundem perveniat. Hujus igitur potissimum officium est, medium diem me-

BUNONIS

m Meridianus, seu linea medii Cœli, est linea, cui suppositi populi simul habent meridiem: modo Sol illis affulgeat. Accipitur aujem Meridianus primo punctis solstitialibus intersecat. Ille verò Colurus pro gradu Longitudinis, & tum Meridianus simpliciter dicitur : deinde sumitur pro circulo totum Orbem ambiente, & tunc appellatur Meridianus Ma- bus oftendunt polos Æquatoris. 2. Quatuor jor; de quo agitur boc loco. a Dividit is 1. Cœlum | puncta Cardinalia Zodiaci. 3. Zodiacum in quain duas aquales parteis, Orientalem & Occidentalem. 2. Limes est meridiei & media noctis. 3. Diem in tempus antemeridianum & pomeridianum; noctem in horas mediam noctem antecedentes & consequentes. 4. Summam Altitudinem Solis & Stellarum i commonstrat. 5. Et Poli Elevationem. 6. Ostendit quoque initium diei naturalis, quod Astronomi sumunt à

Graci mane diem capiebant Solis ob ortu. Vespere Judai. Scrutantes sidera coeli. Quum Sol in medio fplendet nitidi[imus orbe , Christicola incipiunt medio sub tempore noctis.

Addenda hoc loco doctrina de Coluris ab Auctore omissa.

COLURIS

b Coluri dicuntur La F 1926es, quod imperfectum k fignificar; numquam enim in Globi Obliqui conversione integri apparent, sed imperfecti l. Sunt autem Coluri circuli majores , qui per quatuor Zodiaci puncta cardinalia & polos mundi transeuntes, ac eum Equatore angulos Sphæraleis facientes, Globum in quatuor quadrantes distinguunt. Sunt autem duo. Alter dicitur c Colurus Equinoctiorum, qui per polos Æquatoris & puncta Æquinoctialia, principium videlicet γ & == transit. Alter est d Colurus Solstitiorum, qui per

polos Zodiaci, Æquatoris & puncta Solstitialia. principium & & Vo transit. Hic dicitur Colurus Solstitiorum sive Solstitialis , quia Eclipticam in Aguinoctiorum seu, Aguinoctialis: quia ostendir Æquinoctia. Coluri i mutuis e intersectionituor Quadrantes distinguunt respondentes quatuor partibus anni. Speciatim, Colurus Æquinoctiorum 1. oftendit puncta Æquinocialia. 2. Eclipticam in partem Septemtrionalem & Australem dividit. Colurus Solstitiorum 1. indicat puncta Solstitiorum. 2. Dividit Eclipticam in partem Adscendentem & Descendentem. 3. Oftendit maximam Solis Declinationem. 4. Sustinet polos Zodiaci in Circulis Polaribus.

HEKELII.

i Que altitudo Meridiana dicitur. k Et mutilum.

l Et quasi decurtati.

REISKII.

4 Meridianus f major, idemque æneus Horizonti ad rectos angulos infertus ita globis adjungitur Geographicis, ut iis cum axe movendis inferviat. Primus autem Meridianus per Infulas Canarias aut Flandricas transiti Meridiani secundarii seu paralleli, quanquam per puncta Æquatoris fingula duci possunt, tamen confusionis evitanda causa globi & mappæ, illos quinto vel decimo, vel decimo quinto quoquo gradu descriptos continent. Denique usus quidem Colurorum exiguus in Geographicis est: attamen doctrina horum à nostro auctore omissa huic loco haud incongrue addetur.

a Officia Meridiani. b Coluri. c Colurus Aquinoctiorum. d Colurus Solstitiorum. e Officia Colurorum. f Meridiani Globorum varii.

INTRODUCT. GEOGRAPH.: Lib. I. Cap. IV.

diamque noctem oftendere. Est autem vertex loci, punctum in cœlo, directè illi loco supra positum, vel vertici capitis cujusvis hominis perpendiculariter incumbens. Mutabilis dicitur Meridianus, quia si tantillum, ortum occasumve versus progrediaris. alius continuò erit Meridianus: ita uti semper mutetur unà nobiscum pro ratione locorum ac regionum, in quibus consistimus. Atque hac ratione infiniti constitui possunt Meridiani: quot enim puncta verticalia, tot Meridiani dabuntur.

CAP. IV.

De quatuor minoribus Circulis.

I. DE TROPICIS.

Ropici - circuli sunt duo, aquali spatio abe Aquatore distantes, Tropici. & Eclipticam utrinque attingentes: quorum alter, qui nobis propinquior est, Cancri Tropicus, alter in Austrum vergens, Tropicus Capricorni dicitur, Latini Solstitiales appellant, propterea, quod Solstitia in iis fiunt, hosce quippe circulos Sol nunquam egreditur, verum quum ad alterum eorum pervenit, retrorfum se convertit: unde & nomen acceperunt, 2000 of 1500 mis, hoc est, à reverfione. Tropicus Cancri, qui & aftivus & Circulus alti folfitti dici-Tropicus tur, est circulus omnium, quos Sol describit, Septemtrioni proximus, Cancin. in quo quum fuerit Sol, non ultra, Septemtrionem ver sus progreditur, sed ad alteram mundi partem versus Austrum facit reversionem Aftivam: ubi omnium totius anni longissima in nostro hemisphærio dies, nox verò brevissima. Cancri autem Tropicus dicitur à signo Zodiaci, in cujus principio Sol tune vertitur. Tropicus Capricorni, Tropicus Caqui & hybernus a & brumalis, b & Circulus imi folftitii dicitur, cir. pricomi. culus est omnium, quos Sol per Mundi conversionem describit, Austro proximus, in quem, cum Solpervenit, non ultra Austrum versus pro-

HEKELII.

a Hyemalis. b Gracis zumigar .

REISKII.

I Tropici a Gr. monnesi terrestres duo ab Æquatore per gradus 231, quos in Meridiano numerant, æqualiter remoti, munus idem in Geographicis, quod in Astronomicis cœlestes

obeunt, & globo æque uti tabulis appinguntur: Tropicus Cancri per Africam superiorem, Afiæ terras & Americam septemtrionalem: Tropicus vero Capricorni per Africam inferiorem, Magellanicam extremam, & meridionalem Americam transit. Polares itidem en 8 mons dictos, & à polo suo æqualiter 23 1/2 gradibus remotos non globi folum fed chartæ Geographicæ complectuntur, & nominibus adscriptis, denotant.

a Tropici & Polares.

cedit, sed ad alteram Mundi partem, versus Septemtrionem, rever sionem facit hybernam, sive brumalem: ubi longissima totius anni in nostro hemisphario nox; dies verd brevissima efficitur. Capricorni Tropicus appellatur à signo, cujus principium tunc Sol transmittit. 4

II. De Arctico.

CirculiPola-Arcticus.

Polares circuli funt duo extimi, polis vicini, aquali spatio à suo quisque polo distantes. Horum, qui nobis semper conspicitur, Arcticus dicitur, ut ipse Polus, son & delle, ab Vrfa, quia prioribus Or sa d pedibus describitur, minoris videlicet. Item Septemtrionalis & Borealis, & Aquilonaris; à mundi regione, cui subjacet.

III. De Antarético.

Antar@icus.

Prima divi-

so in Zonas.

Alter verò, æqualis & parallelus Arctico, Antarcticus dicitur, quod Arctico ex diametro opponitur: totus sub terra conditus, cujus objectu à nobis , haud cerni potest. Idem Austrinus sive Australis & Meridionalis. B

BUNONIS.

Fropica a seu Solstitialia. 2. Determinant maximam Solis Declinationem f. 3. Diem monstrant longissimum & brevissimum g in Globo Obliquo. 4. Certis quasi limitibus viam Solis versus Septemtrionem & Meridiem b includunt. 5. Torridam cœli plagam à Temperatis distinguunt. 6. Obliquitatem Ecliptica oftendunt.

B Circuli b Polares 1. oftendunt polos Zodiacis corumque à polis Mundi distantiam; quæ

tanta est, quanta maxima solis Declinatio, ni-# Tropici oftendunt. 1. in Ecliptica puncta mirum 23. grad. & 30. minur. 2. Temperatas cœli Plagas à Frigidis diftinguunt.

HEKELII. c Quod, supra nos perpetuò exaltatus quinpe nunquam occidir.

d Quam complectitur.

e Quod nunquam oritur. f Seu Conversionem.

Eorumque quantitatem. b Quos Sol non egreditur.

a Officia Tropicorum. b Officia Circulorum Polarium.

CAP. V.

De Zonis.

Uatuor minores circuli totius terræ superficiem in quinque dividunt spatia, seu plagas, quas Zonas 1 vocant Geographi & Fascias. "

BUNONIS.

Tybius & Possidonius statuebant sex; quoniam duas certo apud veteres, apud nostros tamen certiori Torridas numerabant. Martianus Capella, quinque vulgo receptas Zonas bifariam dividens, faciebat decem. Vera opinio quinque posuit Zonas. *)

REISKII.

a Zona vocantur h. c. cingula de perapogas multa nostros Europaos experientia docuit.

Locretius tantum duas admittebat Zonas: Po- tanquam fascilæ circumdent: Hæ quidem incomprehenduntur numero, & diversis gradibus, quos in primo Meridiano numerant. Omnes autem habitabiles, & ipsam quoque torridam ha-

BUNO

ob similitudinem, qua fit, ut globum terrestrem beri, secus quam Gracis ac Romanis antiquioribus visum fuit, hodierna frequens navigario &

II. & Zwun 4, Latine cingulum, est spatium in globo terra inter duos qui a zone eircules minores, velinter circulum minorem & polum comprehen sum. Appellantur autem Zonæ ab habitudine seu natura, una Torrida, Quotsint? duz Frieida, totidemque Temperata. Ea, qua in medio reliquarum Quid Tonifita est, Torrida vocatur à Solis, cujus viæ subjecta est, perpetuo ardore: propter quem vetustissimis mortalium inhabitabilis putabatur. Est autem spatium inter duos Tropicos comprehensum; continens in latitudine grad. XLV II. mediam inter secat circulus Aquinoctialis.

III. Duz autem extremz, quz sunt circa mundi polos, altera Septemtrionalis, circa polum Arcticum, altera circa Antarcticum, Australis, Frigida vocantur, quia longissime à Solis via sepositæ Frigida. funt, & ob nimium frigus itidem inhabitabiles veteribus existimabantur. Eas autem disterminant utrimque circuli Arcticus, & Antarcticus: versus suum quisque polum. A polis etiam dicuntur Polares. Harum quæque complectitur gradus XXIII. cum dimidio. > IV. Reli-

BUNONIS.

vel inter Tropicos & , Aquatorem ; vel sub ipsis Tropicis. I. Qui sub Æquatore habitant; 1. perpetuum habent Aquinoctium. 2. Sol iis in anno bis unum Altum, alterum Inum. 3. Unam habent est verticalis, nullamque spargit umbram, nist estatem, & unam byemem. 4. Dies nochesque arti-sub pedibus, in principio videlicet γ & Δ=, ficiales inæquales. 5. Sol iis semel in anno est verunde & b "Agres quali Inumbres dicuntur. ticalis, hinc & ipfi"Agres inumbres funt. * 3. Omnes ftellæ æqualiter illis oriuntur & occidunt. 4. Quatuor habent Solfitia, nempe duo in anno iis est verticalis, nullam umbram, nisi minantur. fub pedibus, projiciens; quare & hi "Aoxioi fimul vocantur. III. Qui verò sub Tropicis de-

gunt terræ incolæ, 1. unicam habent in anne & Incola hujus a Zona funt vel sub Aquatore; umbram Meridianam; eamque vel Septemtrionalem; vel Auftralem; unde dicuntur d'Exepgonion, quasi Alterumbres. 2. Duo iis sunt Solstitia.

y Zonarum e Frigidarum incolæ, vel habitant fub Circulis Polaribus : vel inter Polos & Cir-Alta, Sole existente in principio Y & = & culos Polares ; vel sub ipsis Polis. I. Qui sub duo Ima in initio 5 & V. S. Duas habent afta- Circulis Polaribus degunt. 1. diem habent XXIV. teis. Et duas quasi hyemes; 6. Duplices habent in horarum semel in anno; totidemque horarum anno umbras Meridianas (Perpendiculari excepta) noctem. 2. Cætera iis funt communia cum iis, Septemerionalem & Aufralem: unde etiam c Au- qui funt sub Zonis Temperatis. II. Qui inter Plante, quasi Biambres nominantur. II. Qui Polum & Circulos Polares habitant. 1. Diem hainter Æquatorem & Tropicos habitant 1. dupli- bent maximum in Æstate 24. horis longiorem. ces etiam habent umbras meridianas , Septemtriona- 2. Reliquæ varietates, quæ Zonarum Tempetem & Australem; unde & ipfi funt 'Audleniei; ratarum incolis accidunt, iftis quoque continut sunt Arabes; qui Tropicum So, in Zonam gunt. III. Si qui verò sub ipsis Polis sunt, Temperatam Septemtrionalem progressi, ad- 1. Diem habent in anno unum sex mensum; & mirati sunt, ut ait Lucanus, umbras nemorum noctem unam totidem mensium. 2. Unum non ire smistras. h. e. Æstivo tempore non fersi habent Solstitium. 3. Unam æstatem, unamversus Meridiem, quod in patria fieri observa- que hyemem. 4. Illis stellæfixænes oriuntur, rant. 2. Quatuor habent Solititia, duo Alta & nec occidunt. 5. Umbram gnomones ibi projiduo Ima. 3. Duas æstates, duasque hyemes, ciunt in orbem, & in omnes Horizonnis parpræfertim fi æquatori fint propiores. 4, Sol bis teis, unde f Hegianter, quafi Circumumbres no-

> HEKELII. a Qua san F Zumien, à cinzendo dicitur. BUNO-

a Torrida Zona incola. b A'on of Agelouist. c A'onto Auglonia. d A'onto Erregon of e Zonz Frigida incola. f Rigizue.

IV. Reliqua verò dua, quòd in medio inter frigus & ardorem Temperatz. positæ sunt, Temperatæ dicuntur & habitabiles. Harum altera. quæ Arctico, & Tropico Cancri finitur, Septemtrionalis; altera, quæ Antarctico & Tropico Capricorni terminatur, Austrina sive Australis & Meridionalis dicitur. Continet quæque gradus X L I I I

BUNONIS.

Jolstitia . Altum & Imum. 2. Unam in anno astatem, unamque hyemem. 3. Duo Equinoctia. 4. Sol nunquam iis est verticalis. 5. Quædam Stelle iis nunquam oriuntur; quædam nunquam occidunt. 6. Unicam habent umbram in anno Meridianam . versus alterutrum Polum sparsam: unde b 'Errogonioi, quasi Alterimbres dicuntur. Porrò, pro diversitate Zonarum tria hominum genera enumerantur, quæ inter se ratione loci variant. Horum alii dicuntur Perioci, alii Antoci, alii Antipodes. c Perioci, quasi dicas Circumhabitatores, sunt, qui sub eodem Parallelo, Meridiano, in una cademque Zona habitant. quorum una eademque est Latitudo versus eundem polum, Longitudo verò centum & octoginta gradibus discrepais. Hi habent 1. candem Zonam. 2. Æstatem quoque & hyemem eandem. 3. Rehorarum partibus fimul diem habent Solemque nunquam occidunt, illi nunquam oriuntur. 3 conspicuum, nempe dum Sol uni loco versus

CAP. l currit, prius occidit uni loco quam alteri ori-Incola Zonarum a Temperatarum habent 1 duo tur : atque adeò nullam diei, sed aliquam noctis partem communem habent, & Solem aliquibus horis vel horarum partibus depressum infra Horizontem, ita tamen, ut uni loco, fit finis noctis, alteri initium. 6. Singulæ stellæ æquali tempore commorantur supra illorum Horizontem: exdemque stellæ nunquam iis oriuntur, & exdem nunquam occidunt. 7. Eundem habent Polum æquè elevatum. 8. Quem locum Telluris Perioccorum alter ad occasium habet. eundem alter habet ad Orientem. 2

II. d Antoci, quafi dicas, in opposito habitantes, funt, quibus una eademque est Longitudo, ad Meridianum communem, in duabus Zonis numerata: Latitudo item aqualis, duobusque Parallelis versus utrumque Polum ab , Æquatore æque distantibus intercepta. Hi 1. fimul agunt meridiem & mediam noctem, arque omnes horas fimul numeliqua item anni tempora & horas, incrementa rant. 2. Quantitas tamen diei est diversa. Nam & decrementa dierum noctiumque confimilia. crescente apud Borealeis Antœcos die, decrescit 4. Non tamen habent eundem Ortum Solis, ne- dies apud Australes : quare quum maximus que eundem Occasum; ac proinde diversa die- apud nos est dies, erit minimus apud nostros rum noctiumque initia, media & fines. Hinc Antœcos. 3. Tempestates anni habent contradiei horas numerant contratias reipsa, nomine rias eodem tempore, nempe quum unus locus easdem; nimirum quum in uno loco est meri- ver agit, alter experitur autumnum; quum iste dies & XII. hora meridiana, in altero est astatem, hic hyemem. 4. Dies unius loci sunt media nox & XII. mediæ noctis. Itaque hujus | æquales alterius noctibus; & hujus dies prioris incolæ numerant I, II, III, &c. à medià loci noctibus. 5. Diebus Æquinoctiorum Sol nocte, dum illi numerant I, II, III, &c. à illis simul oritur & occidit, aliis autem diebus meridie. Quod tamen de his tantum venit in- uni citius, quam alteri. 6. Faciem illis sibi mutelligendum, quibus Sol oritur atque occidit; tuò obvertentibus vel ad Æquatorem respicienti-& quibus Polus nunquam elevatur ultra 65. gra- bus, uni Sol à dextra videbitur oriri, ad finidus. 5. Diebus Æquinoctiorum Sol occidit uni stram occidere; alteri contra a finistra oriri, ad loco, dum alteri oritur, arque adeo tempus dextram occidere. Eodem modo omnes stellæ diei unius loci, est nox alterius. Aliis vero anni uni à dextra, alteri à sinistra orientur. 7. Podiebus, nempe semisse anni, quo Sol vicinum los diversos elevatos habent aquali elevatione. locis illis Zodiaci semicirculum percurrit, hoc 8. Stellæ uni loco perpetuò apparentes alteri loco est, verè & æstate prius oritur uni loco, quam nunquam oriuntur, sed semper infra Horizonalteri occidit, atque adeò quibusdam horis vel tem depressa manent: Contrà, quæ huic loco

III. e Antivodes, qui alio nomine dicuntur occasium tendit, alteri jam supra Horizontem Antichthones, sunt, qui adversam nobis plagam emersus adscendere versus Meridianum incipit. incolunt, duobus Parallelis è Diametro oppositis sejun-Altero verò anni semisse, autumno & hyeme, Eti, communi tamen Meridiano uniti; ideoque Lonqua Sol remotiorem Zodiaci semicirculum de- gitudines habent diversas, distantque à se invicem

ira ut unius loci dies longissimus sit alterius brevissimus. 3. Horas diei contrarias revera, nouni æstas, alteri hyemsest; & contra. 5. Polos diversos habent elevatos æquali elevatione: diversis ejus semicirculis. 6. Quæ sidera uni loco perpetuò apparent, illa alterius loci incolis nunquam conspiciuntur. 7. Sidera unius loci incolis à dextris, alterius à finistris oriri videntur : si videlicet ad Æquatorem converterint faciem. In Globo, dato loco, exhiberi potest locus a Antœcorum, Periœcorum, & Antipodum: Si locus datus ad æneum adducitur Meridianum, & quot gradus inter hunc & Æquatorem intercepti funt, totidem numerentur ab altera Æqua-Antœcorum. Deinde index applicetur, ad horam XII. cycli, noteturque punctum Meridiaerit locus Pericecorum ; & punctum Globi , nalibus Boicis memoratur. Lib. III.

majori semicirculo, hoc est, Parallelo dimidio, per quod subjicitur alteri notato puncto Meridiani centrum Terra transcunte, qui constat 180. grad. erit locus Antipodum. Sed notandum, cos, Habert I, eundem Horizontem: fed diversam qui sub Aquatore habitant, non habere Anteeius faciem: omnibusque anni diebus Sol atque | cos: Pericecos autem illorum esse eosdem cum stellæ uni loco oriuntur, dum alteri occidunt: Antipodibus corum. Deinde, Polos Telluris Uniusque dies alterius nox est. 2. Dies anni non habere Periceos : ipsos verò sibi mutuò oppositos habent inæqualeis, sicut etiam nocteis, esse simul Antœcos & Antipodes. Hæc tria incolarum genera à se differunt. Perioci communem habent Parallelum, fed minorem, neque mine easdem numerant; uni enim loco meridies transeuntem per Diametrum terræ, nisi sub est, dum alteri media nox est. 4. Tempestates Aquatore; communemque Meridianum. Ananni eodem tempore experiuntur contrarias, taci duos habent Parallelos, & ipsos minoreis, nempe dum uni ver, alteri est autumnus: dum quam'est Æquator; communem etiam Meridianum. Antipodes verò duos habent Parallelos, & ambos majoreis, transeunteis per centrum ab Æquatore æqualiter distant, sed à diversis terræ, sibique invicem diametraliter oppositos: ejus plagis: in eodem Meridiano siti sunt, sed sed unum tamen atque communem Meridianum. Qui verò sub eodem habitant parallelo. eodemque Meridiano, i. e. eandem habent longitudinem & latitudinem , Syneci appellantur. A

REISKII.

2 Græce afriongs son F dien i. e. Circumaccolæ, quos nominat Schottus.

3 Græce 'Armingi i. e. Contraccola Schotto. 4 Grace Avimodes quali Contrapedes, qui nempe plantas pedum plantis oppositas habent, toris parte: Terminus numerationis erit locus | terramque incolunt contrariam, à qua dicuntur 'Arnix fores quafi Contraterrei : Hos omnes veteribus non folum ignotos, fed etiam negatos conni, quod dato loco imminet; item illud, quod testatur historia, docentque loca in Cicerone, loco Antoecorum. Hisce factis, volvatur Glo- Plinio, Lactantio, Augustino, Gregorio Nabus, donec index in cyclo horario monstret al- zianz, reliqua. Sed Bonifacius Archiepiscopus teram duodeimam. Ita punctum Globi, quod fubjicitur, notato Meridiani puncto loci dati, tipodes affirmatos exarcerit, ab Aventino in Au-

b Ratio inveniendorum Antœcorum, Periœcorum & Antipodum.

CAP. VI.

De Parallelis & Climatibus.

Tertia Terræ divisio.

T distinguitur etiam terræ superficies secundum aliam ratio-secundaslonem, nempe per quantitatis dierum variationes. Quippe qui bi divisio in fub ipso Æquatore consistunt, perpetuò diem nocti æqualem XII. horarum habent! quantò autem aliqua regio latius ab Æquatore versus alterutrum polum declinaverit; tantò plus astate diei longislimæ,

a Temperatarum Zonarum incola, b E'regirain. c Periceci. d Anteci. e Antipodes.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. VI.

gissimæ, vel vicissim hyeme noctis quantitas augetur. Proinde Geographi pro diversa quantitatis dierum variatione diversas plagas terræ distinxere, quas vel Parallelos vocarunt, vel Climata.

II. Paralleli a sunt circuli equali undique spatio abs se invicem distantes, ab occasu in ortum ducti. b Hi varii in Globo ad libitum cujusque describi possunt. Verum Ptolemæus, quem plerique alii sequuti sunt Geographi, XXI. Parallelos descripsit Septemtrionales; hac observatà intercapedine, uti dies unus paralleli longissimus, superet paralleli præcedentis diem prolixiorem quadrantæ horæ. Clima autem est terræ spatium duobus parallelis inclusum: in quo, longissimo die, dimidia hora variatio, sive auctio sit. Sed nomen Climatis ac Paralleli aliquando circulum, aliquando spatium duobus circulis comprehensum, significat. Dicitur autem Clima Son \$ идичести ab inclinando: quoniam respectu Polorum inclinat se cœlum, in tali habitationis intervallo.

Climata Septemtrio-

III. Cæterum distinguuntur Climata in Septemtrionalia & Australia; utraque ab Æquatore versus suum quæque Polum initia ducentia. Ideoque quotum aliquot Clima fueritab Æquatore, tot semihoris longissimus ejus loci dies superat diem nocti æqualem, seu Æquinoctialem, qui est horarum XII. & vice versa. Ut scire queas, sub quo Parallelo vel climate quilibet locus positus sit, consideranumerum horarum seujus longissimus ejus loci dies superat diem Sphærarecta, qui semper horarum est duodecim; is enim duplicatus ostendit numerum Climatum:quadruplicatus exhibet numerum Parallelorum. 8

BUNONIS.

requiruntur Paralleli; duo scilicer extremi, quibus Clima comprehenditur, & utrinque terminatur, & unus intermedius. Iste tamen Paral-Iclus, qui eit finis unius Climatis, is idem est initium fequentis Climatis. Sunt autem a Paral-Ieli triplices.; Primi regionum Latitudines diffinguunt, initio fumto ab Aquatore, & in Globo vel Mappa interdum X. interdum XV. gradibus diltinguuntur. Secundi Zonarum intervalla pag. seq. ad Sect. VI. oftendit Auctor. diffinguunt. Tertii dierum artificialium differentias indicant, & Climata constituunt. Temporis differentia, qua paralleli dirimuntur, est quadrans bora. Quot igitur Parallelis aliqua regio ab Aguatore diffat, tot etiam quadrantibus hora longiffima ejus dies augetur.

& b Paralleli & Climata inveniuntur hoc modo. Primo ad loci dati Latitudinem elevatur aut

deprimitur Polus. Deinde ad Problema inferius Ad cujusque Climatis constitutionem tres | XVI. investigatur numerus horarum in die longissimo. Tertiò considerandum, quot horis longissimus dati illius loci dies superet diem Æquinoctialem, qui est horarum XII. Quartò numerus horarum, qui est supra horas XII. duplicatus oftendit numerum illius Climatis; quadruplicatus habet numerum Parallelorum five fub quoto Parallelo fit locus ille datus. Rationem inveniendorum Parallelorum & Climatum

HEKELIL

a De PARALLELIS Geographie vet. & nov. cdidit PHILIPP. BRIETIUS Tria Volumina in 4. f. quotidiana lectione haud indigna.

b Indè Canon Mathematicorum haud ineptus: Perallela Ascensiones nulla funt.

c Et idem eft, ac declinans Terra tractus.

BUNO-

IV. Caterum Climata à Veteribus VII. tantum numerata sunt; Numerus quod loca ultra septimum Clima sibi incognita vix inhabitari existi- Climatum juxta veteres, marint. 1 Climata autem hæc ab infignioribus locis, per quæ Climatis medium protenditur, nomina acceperunt, ut primum per Meroën, Nilo circumfusam insulam d & urbem Africa; secundum per Syenen, Ægypti urbem; tertium per Alexandriam, itidem Ægypti urbem; quartum per Rhodum insulam; quintum per Romam; fextum per Pontum Euxinum; feptimum per Borysthenis ostia. 7

V. Posteriores verò, qui experti sunt ulterius habitari terram, fe-Numerus cère XXIV. Climata, ad elevationem usque graduum LXVII. Pri-juxia Recens mum per Meroën; secundum per Syenen, sub Tropico astivo; tertium tiores. per Alexandriam; quartum per Khodum; quintum per Romam & Hellespontum; fextum per Mediolanum & Venetias; feptimum per Podoliam & Tartariam minorem; octavum per Wittebergam; nonum per Rostochium; decimum per Hiberniam; undecimum per Bohus, castrum Norvegix; duodecimum per Gutiam; tertiumdecimum per Bergos, Norvegiæ oppidum; quartumdecimum per Viburgium, oppidum Finnix; quintumdecimum per Arosiam Suedix; Sextumdecimum per Dalenkarliæ fluminis ostia: reliqua paribus interstitiis

BUNONIS.

y Strabo rx. tradidit Climata, addiditque octavum per Moeotidem; & nonum quod extremum appellat. Ptolemaus Lib. II. Cap. VI. hoc dierum augmentum expressit: ubi tamen tantum meminit Parallelorum. Climatum mentionem facit Cap. vII. & XII.

8 Brietius Climata per illustriores urbes protendit sequentes. Primum Clima per Malaccam India urbem. Secundum per Goam. Tertium per Mexi-Quartum per Hierofolymam. Quintum per Nicosiam in Cypro. Sextum per Madrieium in Hispania. Septimum per Constantinopolin. Octavum per Viennam Austriæ. Nonum per Pragam Bohemiæ. Decimum per Amstelodamum. Undecimum per Emolenskium. Duodecimum per Hafniam. Decimum tertium per Revaliam Livovonix. Decimum quartum per Oblovium Norvagiæ. Decimum quintum per Ultingam Moscoviæ. Decimum sextum per Permonevelicam in Permia Moscovix provincia. Decimum septimum per Vasfam in Finlandia. Decimum octavum per Nidrosiam in Norvagia. Decimum nonum per Oulium in Moscovia. Vigesunum per Vistum in Firdandia. Vigesimum primum per Tornam in Bothnia

Moscovia. Vigesimum tertium per Scolorum in Islandia. Vigelimum quartum per Helam in Islandia. Idem Brietius peculiarem oftendir rationem accurate inveniendi Climata; que in Parall. Geograph. pag. 30. vid.

HEKELII.

d Hac Insula in longissimô tractu istô omnium maxima est atque clariffima, ficuti Joannes Antonius Maginus, Patavinus, in Expositionib. novar. Geogr. Tabb. Part. 11. fol. 204. fac. b. Edition. Colon. affirmat.

REISKII.

1 Grace nainam a i. e. Tractus coli aut anclinationes, à parallelis circulis paulatim sese inclinantibus : Cur Schottus verterit scalas Lib. XII. art. 1. c. 3. ego non assequor, nec Græca originatio concedit. Interim tanti nec momenti nec tanti usus climata sunt, nisi quod ad scripta auctorum veterum explicanda conferant. Hinc recentifiimi Geographi rejecta climatum communi tabula & connumeratione, hemifphærium utrumque ab Æquatore ad polos duos in novem Climata æqualis latitudinis partiuntur, ita ut primus Meridianus per fingulas graduum Suedia. Viersum secundum per Volingam in decades mensuram prabeat.

BUNO-

per alia Norvegiæ, Suediæ, Russiæ, & proximarum insularum loca. Ac certum quidem est, ab Æquinoctiali circulo ad eum locum, ubi dies longissimus horis XXIV. definitur, Climata XXIV. interjacere, inde verò ad Polum Climatum distinctio minus certa est, propterea quod non jam horis dimidiatis, sed integris primum diebus, mox septimanis, ac tandem totis mensibus dies ita augeantur, ut sub ipsis polis hemisphæriorum alterum VI. mensium luce perpetua exsiccetur, altero in densissimis tenebris languente.

VI. Cæterùm quæ ratio Climatum est ab Æquinoctiali ad Arcticum versus, eadem est ab eodem Æquinoctiali versus Antarcticum & par numerus. Hæc autem Climata proprias appellationeis non habent apud auctores, sed ex oppositis nominantur; adjecta præpositione Græca ἀντὶ, ut ἀντὶ ঠ/ἐ Μεξύνς, id est, contra per Meroën; & ita deinceps. Possent tamen eodem modo, ut illa, ab suis locis appellari: ut primum Clima per Lunæ monteis, ac sonteis Nili, secundum per promontorium, vulgo dictum Capo de Corientes, ad Africæ litus Orientale, sub Tropico hyberno: & sic deinceps. Sed singulorum Climatum, & Parallelorum latitudines ab Æquinoctia-

li, intervalla ab invicem, & maximorum dierum longitudines,

quo faciliùs intelligantur, Tabulam hic apponemus.

Climata.	Paralleli.	Dies Hor.	longissim i . Scr.		Scr.	Intervalla mat. Gr.	Cli- Scr.
. 0	0	12		0	•	4	18
	1	12	15	4	18		
1	2	12	30	8	3.4	8	25
	3.	12	45	12	43		-
2	4 5	13	0	16	43	7	50
	5	13	15	20	3 3		1
3	6	13	30	23	Io	7	3
	7	13	45	27	36		•
4	8	14	0	30	47	6	9
	9	14	15	3 3	45		_ [
5	10	14	30	36	30	5	17
	11	14	45	39	2		, i
б	12	15	0	41	22	4	30
	13	15	15	43	32		- 1
7	14	15	30	45	. 29	3	48
	15	15	45	47	20		

							1
. 8	16	16	0	49	1 33	3	13
9	18	16	30 45	52 53	58 17	2	44
10	20	17	•	54	29	2	17
11	22	17	15 30	55 56	34	2	
12	23	17	45	57	<u>34</u>		40
	25	18	15	59	14	_	<del></del>
13	26 27	18	30 45	59 60	59 40	I	26
14	28 29	19 19	15	QI QI	18 53	I	13
15	30 31	19	3 o 45	62	25 54	I	
16	32 33	20 20	0	63	22 46	•	52
17	34 35	20	30 45	64 64	ر ع م	•	44
18	36	2 I 2 I	0 15	65 65	49	•	36
19	3 8 3 9	2 I 2 I	30 45	65 65	2I 35	•	29
20	40 41	22 22	0 15	65 65	47 57	•	22
21	42 43	22 22	30 45	66	6 14	•	17
22	44 45	23	0	66	20	•	11
23	46 47	23	30 45	66	28	•	5
24	48	24	•	66	31	•	
		Menfe I 2	s.	67	15		·.
		3 4		69 73 78 84	30 20 20		
	l	5 6		90	٥		

CAP.

CAP. VII.

De Globi in parteis CCCLX sectione; item de ambitu terra; & de longitudine ac latitudine ejus.

Tertia Globi divifio in longitudinem & latie tudinem.

Mnis Circulus à Geometris in CCCLX parteis secatur: quam fectionem & Sphæra Globusque admittit.

II. Terra igitur, quemadmodum Sphæra, in cccex parteis. qui Gradus dicuntur, distribuitur. Singuli Gradus in Lx distribuuntur Scrupulos, qui funt totidem millia passium Romanorum seu milliaria Italica. Horum quatuor conficiunt unum milliare Germacum commune, hinc finguli gradus x v milliaria Germanica continent. Hæc computata conficiunt milliaria in universum quinquies mille quadringenta: quæ est circumferentia totius terrarum Orbis Hinc diameter ejus fit milliarium mille septingentum octodecim, cum duabus undecimis, cujus semissis, sive semidiameter, est à supersicie ad centrum milliarium octingentum quinquaginta novem, cum una undecima. " 1

Gradus Lon-

III. Cæterum Gradus, per quos terra describitur, alii sunt Lon-Latitudinis, a gitudinis, alii Latitudinis. Longitudines distinguuntur per Circulos Meridianos, Latitudines per Parallelos. Meridiani inscribuntur Globo

BUNONIS.

gradus, cui in terra respondet quarta pars mill. orientem; latitudo etiam h. e. extensio versus Germanici; & appellatur Minutum Primum. Quodlibet verò Minutum Primum potest dividi nebit. De primo autem Meridiano quantum in sexaginta Minuta Secunda: & quodlibet Mi- auctores disfideant Ricciolus declaravit; quannutum Secundum in sexaginta Minuta Tertia.

REISKII.

respectiva, alia vero absoluta: Illa respectu cœli nostrum seculum invenit: Vir quoque nobilismaxime supremi nullam sensibilem quantitatem simus Lauterbachius Prof. in Acad. Wolffenb. adfert, sed centri alicujus aut centralis puncti equestri ordinarius talem singulari suo artificio rationem. Hæc à circulis primariis atque pa- fabricatum globum spectatoribus curiosis exhirallelis aut secundatiis pendet, totaque ad cer- bet. Denique distantiam Meridiani nostri ab tam pedum, stadiorum, perticarum aut millia- alio quoquo cognito dignoscendam Grandamirium mensuram exigitur. Ita diametro non so- cus nobilis Gallus ex magnetica ad polum conversione lum toti sed dimidia, convexitati aque ac soli- variaque declinatione; Christ. Huygenius, Belga ditati sua ratio & quantitas in Geometricis non nobilis, & Comes Anglia Kinkardinus ex horomodo, verum etiam Geographicis constabit, logio pondulo, alii ex adjumento alio docuerunt. utur Machematicos nimium discrepare, Riccio-, Vid. Varen. Geograph. c. 31.

lus in Almag. Lib. II. c. 7. annotaverit. b Sic Minutum seu scrupulus est sexagesima pars longitudo sua h. e. extensio ab occidente ad polos terræ univerlæ cunctisque regionibus matum Hispani & Lustrani ad Indias partiendas de illo dissederint, Maffeus in rerum Indicarum historia recenset Lib. I. Hinc itaque globos c Me-1 a Dimensio terra duplex erit, alia quidem ridiano primo aneo ac plane mobili instructos

BUNG

a Dimensio terra duplex. b Longitudo & latitudo. c Meridianus mobilis.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. VII. 21

Globo XXXVI, X. finguli gradus continentes: qui numerus multiplicatus CCCLX. conficit gradus. Sed primum Meridianum Ptolomæus in Fortunatis, quas nunc Canarias vocant, posuit insulis: Hispanorum posteà nautæ in Assoribus insulis: alii etiam in medio Hispania. Paralleli ab Aquatore ad alterutrum Polum notantur IX, X. itidem gradus finguli continentes. Hoc itaque numero quadruplicato, Paralleli in universum erunt XXXVI. ut in Longitudine. Longitudo igitur regionis est spatium Æquatoris, duobus quid Longi-Meridianis, uno Afforum Infularum, unde initium ducitur, alte-tudo. ro ipsius regionis aut loci comprehensum. Latitudo verò est loci seu Latitudo. regionis ab Æquatore versus alterutrum Polum recessus. Hinc Poli Elevatio eadem est, quæ Latitudo regionis. Cæterum Latitudo duplex est; altera in nostro hemisphærio, ab Æquatore ad Polum Arcticum, Septemtrionalis; altera in inferiori hemisphærio ab Æquatore ad Polum Antarcticum, Australis. B

CAP.

BUNO"NIS.

& In assumendo longitudinis principio & collocando Meridiano primo, unde carteri numerentur, inter ipfos non convenit Geographos. Nonnulli Ptolemaum, qui eum in Canariis seu Fortunatis ponit infulis, fequuntur. Alii pyxidis Nautica Boreochalybodixin notant, qua à Canariis occidentem versus primum occurrir, in qua hi ipfi inter se multum dissident : alii enim primum Meridianum locant in Orientalioribus infularum Flandricarum S. Marie & S. Michaelis: alii in Occidentalioribus, ut Corvo & Flores; aliique aliter. Ex quibus efficitur, in locorum longitudine notanda, nifi, unde principium sumatur, pariter annotetur, magnam oriri differentiam. Quamobrem res ipsa flagitare videtur, quo commodius Geographi se exaudiant, & errores declinent, ut unum commune firmumque principium constituatur. Et quum nihil certi à Pyxide hâc in parte suggeratur, ratio postulat, terræ locum plenius fixum huic negotio seligi. Et quandoquidem una è Septem Canariis, quæ Juno dicitur, à Ptolemæo huie usui dicata sit: rationi consentaneum est, ab hae non discedere. Quod verò etiam unius ejusdemque infulæ termini longitudine inter se differunt, æquum est, certam quandam mulam eligi, inque ipså locum exigium quidem, sed notabilem, qui differentiam unius

Minuti non inducat. Si enim longitudines locorum usque ad minutum sollicite inquiruntur: omnino necessarium erit, ipsorum principium ne quidem unius minuti ambiguitate vacillare. Huic fini Stevinus, celebris Mathematicus, afsumsit in Tenerisfa, septem Canariarum insularum maxima, ditiflima & præstantissima, montem Pico de Teide; cujus ima spatiosiora funt, alriora in arctius cocunt, fumma in acutum cacumen exfurgunt, & in metæ maximæ modum erecta videntur. Ut vero Globos terrestreis, & Mappas Geographicas, ad aliud Longitudinis initium constructas, convenire facias cum iis, quæ ad hunc Meridianum per Teneriffam sunt ordinata; à Longitudinibus locorum, quæ per illas habentur, tot funt gradus abjiciendi, quot primus meridianus occidentalior est Meridiano per montem Pico in Teneriffa. Exempli gratia. In Guilielmi Blaeu Globo terreftri maximo, secundum hanc pofitionem Roma fita est in Longitudine prope 31. graduum : At in Globo also, cujus initium longitudinis est à Meridiano per infulas Corvo & Flores in longitudine graduum 452. Siergò ex ca deducantur gradus 142. differentia scilicet, qua harum infularum Meridianus occidentalior est Meridiano Teneriffa; manent gradus 31. Et fic in cæteris.

CAP. VIII.

De quatuor Mundi Regionibus, & de Ventis.

nes seu Car-

Venti.

Mne hoc, cui Mundi Cœlique nomen inditum, unum est, & uno ambitu se cunctaque amplectitur, partibus differt, quæ dinesMundi. Regiones Mundi seu Cardines vocantur. Unde Sol oritur, Oriens nuncupatur, sive Ortus: quo demergitur, Occidens, sive Occasus: qua decurrit, Meridies: ab adversa parte, Septemtrio. His quatuor aliae interponuntur regiones.Inter Septemtrionem & Orientem Æquinoctialem Oriens Æstivus; qui & Ortus Solis astivi dicitur. Inter Orientem Æquinoctialem ac Meridiem, Oriens Hybernus sive Brumalis; qui & Ortus Solis Hyberni, sive Brumalis. Inter Septemtrionem & occidentem Æquinoctialem occidens Æstivus; five occasus Solis æstivi. Inter Occidentem Æquinoctialem & Meridiem, Occidens hybernus sive brumalis, qui & Occasus Solis hyberni sive brumalis. . 1

II. Cæterum IV. Mundi Regionibus seu Cardinibus IV. Principes assignantur Venti; qui inde Cardinales vocantur. Nomina corum atque regiones sic referuntur ab Ovid. in Trist. lib. 1. Eleg. 2. v. 27. feqq.

> Nam modo purpureo vires capit Eurus ab ortu; Nunc Zephyrus sero vespere missus adest: Nunc gelidus sicca Boreas bacchatur ab Arcto, Nunc Notus adversa prælia fronte gerit.

> > Sed

BUNONIS.

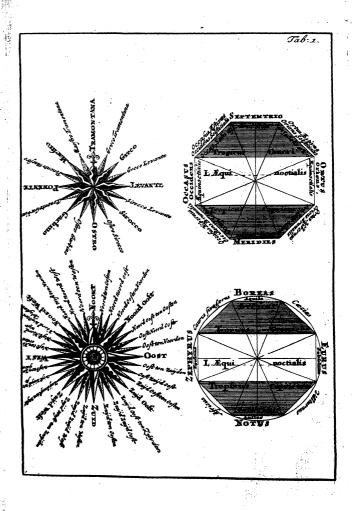
« Unus idemque locus in Terra respectu alterius, modò potest esse Oriemalis, modò Occidentalis; modò Meridionalis, modò Septemtrionalis. Attamen respectu cœli parteis Terræ simul sumtæ, aliquam Mundi plagam directè respiciunt. Septemtrionem perpetuo monstrat lingula in Pyxide Nautica, quam vulgo Compassium vocant. Opposita ei Plaga est Meridies. Hinc à dextris Oriens, à Sinistris Occidens est.

REISKII. 1 a Plagæ seu regiones illæ, quæ solem orientem & occidentem in æquinoctiis habent, quæque septentrionem & Meridiem versus. Meri-

diana linea designantur, cardinales i.e. præcipuæ, sed reliquæ vocantur intermedie aut collaterales. A plagis ventorum etiam distinctio & connumeratio arcessitur: Quibus adde præterea b Ventum generalem, qui ex oriente spirat, nautisque Germanicis der Passat-Wind dicitur; Ventos speciales tum veteres, in Etefiis, Chelidoniis, Ornithiisque positos, tum novos Moussonum i. e. motionum nomine infignes, qui à nautis varii observantur; Ecnephias item Lusitanice c Travados, & Orkanes seu Typhones impetuofiffimos. De quibus vide Kircherum in mund. subterr. Lib. IV. sect. 11. c. 2. & Varenium in Geogr. univ. c. 21.

BUNO-

a Plaga triplices. b Ventus generalis & specialis. c Travados, Orkanes.

III. Verùm his ventorum nominibus tàm varios varii, fimul veteres atque recentiores, auctores attribuerunt situs; uti unum certum Typum ex universorum sententiis componere nequeas. > Cxtero Internum mare, quod inter Europam, Asiam & Africam diffunditur, navigantes Itali, sic ventos in XVI. parteis distribuunt. Externum mare five Oceanum navigantes Europæi omnes Germanicis utuntur vocabulis, variè tamen ad suam quique linguam detorquentes, Germani sic in X X X I I. nomina distribuunt.

CAP. IX.

BUNONIS.

β Eurus a quali καὶ δ κω ρίων, ab Aurora procedens, calorem & ficcitatem infert, adeoad ortum; ita quoque valde efficax est ad habidicitur Levante b, Gallis Vent d'Amont, Germanis der Ost-Wind c. Zephyrus, qui quasi Zulu Φίρων vitam ferens putatur dictus: unde & genialis mundi spiritus appellatur Plinio, frigidior & humidior est, adeoque ad ciendas nubes & tempestates pronior; quia radii solares illic minus funt efficaces. Quum toto die, quando Sol est in Ortu & Meridie, variè illic colliguntur vapores, qui radiorum vim retundunt atque hebetant; quique vento admixti, nubes & tempestates cient. Italis dicitur Ponente d. Gallis Vent Occidental, Germanis West-Wind. Notus à Græco sons humor, quia valde humidus est : seu Auster, quasi Hauster, ab hauriendis appellatus aquis, à Meridie spirat, calidus & humidus est, & candem ob causam tempestuosus, morborumque ferax. Calidus quidem, quia vehementior vis Solis multos vapores extrahit, qui vento admixti fuam qualitatem eidem imprispirat, è quibus copiosi halitus exspirant, imbuunt ventum simili sua qualitate. Hic ventus pestem causatur, si perpetuos spirat, uti sepius ab utroque polo oppositos, dicebantus que Boreas observatum. Noctu vehementior est, quàm & Notus. Poeta Graci & Latini quatuor appelinterdiu. Eo flante animalia minus esuriunt, ait Plinius. In mari Adriatico savit atrocius. Ita- Norto; Eurus Eogo, Aquilo Bogens, Favonius lis dicitur il vento di Mezzogiorno, il Su. Gallis Ziφυg. Zephyri autem loco in tempestate so-Vent de midi, Germanis der Sud-Wind. Boreas lent Africum substituere. Andronicus Cyrrhestes e dan & Bons à violento & sonoro flatu, quem apud Strabonem in turri octagona Athenis octo edit f, dictus; seu Aquilo, ab aquilæ veloci- disposuerat, quos Triton mobilis virga indicatate g nominatus, à Septemtrionibus oritur, bat : Aquilo, Afeliotes, Cecias, Argelles,

quæ illic est, Solis efficaciam; tum etiam, quia transit loca frigida, nivibusque plena. Hic ventus Italis dicitur Tramontana. Gallis Vent de Bise. que saluberrimus est; quia vis solis ut prima est | Germanis Nord-Wind. Ab his ventis deinceps appellantur intermedii, quorum nomina ex adtus corporis temperandos & purificandos. Italis jectis schematibus haud difficulter cognoscuntur. Cecias inter Aquilonem & Subfolanum collocatur, non pellit nubes, sed ad se videtur attrahere. Vulturnus infra Eurum ab uno statuitur Vitruvio; à Latinis pluribus cum Euro confunditur: Quidam Euronotum vocant. Dicitur à Vulture ave, aut à Vulturno Campania fluvio. Africus Gracis ai y ab Africa (qua Gracis est Libya) nomen accepit. Caurus à Vitruvio constituitur, ubi Plinius & Aristoteles Argesten locant: sie vocatur, quod in morem Pantheræ videatur stridere seu Caurire. Cum Coro vulgo confunditur : Seneca hunc Violentum vocat, & in unam partem rapacem.

> Accuratam tabulam five typum Ventorum, secundum veterem & novam dispositionem, corumque nomenclaturam addit, Brietius in Parall. Geogr. p. 33. quam heic subnectimus, Philosophi quidam apud Aristotelem unicum ventum duntaxat admittebant : quoniam' (inmunt; &, quia per loca paludosa & palustria | quiebant) ventus est tantum aër motus. De his I. Meteor. cap. XIII. Philosophus Therialces apud Strabonem duos tantum ventos recipiebat fibi lant, quos fibi invicem ita opponunt, Auster frigidus & ficcus est: cum propter minorem, Notus, Zephyrus, Africus, Euras. Plinius, Se-

neca, Aristoteles, duodecim recipiunt, quos Se- | violenti flatus, & sonori, ut vult apud Gelneca ex punctis Tropicorum, Circulorum Polarium, & Meridiani prædictos circulos secantis, North, Albonotus Advigior , Africus Aid, Vulturnus E 30 . Euronotus Poivixias. Vitruvius lib. I. cap. VI. viginti quatuor enumerat, & funt , Septentrio , Thrascias , Corus , Caurus , Circius, Etefia, Favonius, Argeftes, Subvefperus , Africus , Libonotus , Altanus , Auster , Euronotus, Vulturnus, Eurus, Cocias, Ornithie, Solanus, Carbas, Boreas, Aquilo, Supernas, Gallicus. Antiquis venti his funt appellati nominibus: Africus, Græcis Aid ab Africa dictus I quæ Græcis Libya est) nomen accepit, procellosus inprimis; quo tamen flante mirum est (Plinio teste) Alcyonum prolisterni mare. Arifoteles ait eum vix obducere cœlum nubibus, quoniam illas rapiditate sua dissipat. Altanus à Vitruvio juxta Austrum collocatur, & sic dicitur, quod altius nubes agat, aut forte ab Altano urbe Calabria respectu Brundusii, aut Tarenti; ex eo retinuere nomen venti meridionales. Aparelias ab ursa minore nomen habet, Latinis Septentrio: in Europa serenus, in Africa nubilus. Confunditur à quibusdam cum Borea, Aquilone & Eteliis. Apeliotes, Seneca Apheliotes, à Graco nails, Latinis Solanus & Subfolanus, Spirans ab Oriente b Æquinoctiali i. Denominatur autem ventus à sole potius nascente, quam occidente, quia oriens flatum auget, Occidens premit, inquit Ploius. Argestes à Vittuvio infra Favonium constituitur; apud Aristotelem, Plinium, Strabenem loco Cauri supponitur. Ab Homero certe vin appellatur. Dicitur à Graco Appos, quæ pigrum sonat, igitur per Antiphrasim, est eum mollem vocat, ac euntibus & redeuntibus communem. Idem videtur effe cum Japyge & ioco ab Aristotele substituitur Meses : sed Plinius O' Seneca aliter fentiunt. Atabalus & Atabulus Herat. L. I. Satyr. V. v. 78. Quidam Ataburum

lium m Phavorinus. Cacias vulgo inter Aquilonem & Subsolanum collocatur, ab uno Vitruvio colligit: Subsolanus Απηλιώτης, Boreas Απαρκήας, inter Subsolanum & Eurum. Non pellit nubes, Aquilo Mions, Cecias Konnius, Corus Agrigus, sed ad se videtur attrahere; unde nata parcemia. Thrascias Oggenius, Favonius Ziougo, Auster Tatus c. 32. Isag. in phanomena Arati ait ita dictum à Fl. Caito. vocatur aliter Hellespontias. Carbas supra Subsolanum infra Boream Vitruvio; forte ab urbe Carba minoris Armeniæ. Catagis Pamphyliam infestat apud Senecam 5. Nat. Quæst. Caurus à Vitruvio constituitur ubi Plinius, Aristoteles Argesten locant : sic vocatur, quod in morem Pantheræ stridere seu caurire videatur. Circius, Cercius Catoni, fic appellatur à turbine, ut vult Phavorinus apud Gellium n. Tribuitur uni Gallia à Plinio, & Seneca; Cato eo quoque infestari Hispanos Alpinos air. Neque tamen totam Galliam quatit, fiquidem Viennæ non sentitur, inquit Plinins. Percellere armatum hominem, & plaustrum ait Cato: Gallorum ædificia diruere, inquit Seneca, & tamen coli ab indigenis, quod huic debeant falubritatem, ideoque ei ab Augusto in Galliis agenti factum esse templum. Recte collocatum esse a Vitruvio arguit Plinii locus. Corus vulgo cum Cauro confunditur, diftinguitur tamen à Vitruvio: Seneca hunc violentum vocat, & in unam partem rapacem. Eteste sic vocantur quasi Anniversarii, tempestivi & salubres omni viventi, inquit Tullius. Plinius ait flare biduo post exortum Caniculæ, Theon in Aratum ab exortu Caniculæ, ut plurimum 60 diebus ad Arcturum. Abantiquis vulgo crediti sunt flare à Septentrione, quare à Lucretio Etesia flabra Aquilonum : unde quidam eis assignarunt Nili inundationem. Alii in Occidentem, alii in Orientem declinare malunt. Nigidius etiam apud Gellium in Austrum. Videlicet, inquit idem Gellius lib. 2. cap. 22. ex alia, enim procellosus: licet id Seneca neget, cum atque alia coeli parte fiant. Plinius eos cum prodromis, videtur confundere: Seneca tradit vocari somniculosos, & delicatos, quia, inquit, Cauro. Aquilo ab Aquila velocitate dictus: Eius mane furgere nesciunt. Euronotus Aristoteli Leuconotus, aliter & Phonicias, inter Eurum, & Notum ab Aristotele collocatur: à Vitruvio inventus est peculiaris Apulia, cujus meminit ter Vulturnum, & Austrum. Eurus & 300quafi a gu fluidus, quia excitat sudorem, ut legunt, & ab Ataburo monte Sicilia nominari vult Eustathius, vel quasi ano 2 Eu jeur, propurant; quare ab codem Horat. k torrere dicitur cedens ab Aurora. Confunditur aliquando cum montes Apulia: Porphyrion tamen dictum cre- Subsolano, & Vulturno. Immo & abaliis affidit why to the atten Bainer, ab inferenda gitur Orientis aftivo, ab aliis hyemali, ait Stranoxa I, quia sic omnia arefacit, ut nullis pos- bo. Favonius a sovendo dictus, quod ab co Manfint solibus recreari, ait Plinius. Auster ab hau- tw enectæ frigore resoveantur: Græcis est Zéporiendis aquis appellatur, licet non asperetur: e. Gallicus, cujus meminit unus Vitruvius, Gracis Notus ett. Boreas Gracorum, Aquilo & prope Septentrionem, versus Austrumlocat. Latinorum est, & dicitur velà rege Thracia, Hellesponias ab Hellesponto, unde spirat in அ Mythologi, vel வார் ரீ நீவர்; quoniam est Graciam & Athenas , aliter Cacias, Japyx.,

Japygia parte Apuliæ. Leuconotus, aliter Eurononotus, quod serenitatem inducat : Aduge enim ferenum cft. Libonotus ita dictus, quod Notum inter & Africum spiret: à quibusdam Leuconotus apud Strabonem nominatur. Meses quasi medius: à Plinio locatur inter Aquilonem, & Caciam; ab Aristotele post Boream versus Orientem loco Aquilonis Pliniani. Notus à Graco 1625, humor, quia valde humidus: vel, ut apud Gellium Phavorinus, ab ava lædo, unde *vor , & per aphærefin vor , inquit Euftathius , quod frugibus & corporibus noceat. Noctu vehementior est quam interdiu : & eo flante animalia minus efuriunt, ait Plinius. In mari Adriatico savit atrocius. Olympias à Plinio supra Argelten effertur: qui etiam notat confuetudinem invaluisse ut Olympias, Seyron & Argefles confundantur, quod & fecit Ariftoteles. Nomen habet ab Olympo monte respectu Thessalorum, Ornithias, quasi Avicularis, quia post Brumam spirans aves reducit, ait Plinius, estque admodum temperatus. At Geminus frigidum appellat. Ab Aristotele, & Vitruvio, opponuntur Ornithia Etefiis. Phonicias à Phoenicibus, qui eo utuntur solventes in Græciam : Euronotus aliter dicitur. Seyron à montibus seu petris Scyroniis vocatur, & maxime Athenienses infeltat. Hunc Plinius infra Argestem ablegat. Septentrio à Polo Arctico spirat, Græcis Apar- atque diversis locis de VENTIS, quos supra lau-Oriente Æquinoctiali spirat. Subsolanus idem fieri (p. 15.) statuit, publicata.

tuius merainete Horatius & Virgilius, ad Cau- cum Solano, Subvesperus, quem unus appellat rum seu Argesten referri debet. Optatur enim Viruvius, atque inter Argesten, & Africum ab Horatio Maroni ex Italia in Graciam & statuit. Supernas appellatur quoque ab uno Vi-Athenas folueuro, & co usa est Cleopatra ex truvio & supra Aquilonem collocatur. Thrascias Epiro in Ægyptum fugiens. Nomen habet à nomen habet à Thracia late sumpta, hoc est à regionibus fupra Macedoniam extensis. De ejus tus, item & Phoenicias. Dicitur autem Leuco- fitu omnes conveniunt. Vulturmus infra Eurum ab uno Vitruvio statuitur, à Latinis pluribus cum Euro confunditur. Quidam apud Gellium vocant Euronotum. Dicitur à Vulture ave, vel à Vulturno fluvio Campania. Zephyrus quafi Colo Ospor vitam ferens , Latinis Favorius, o

HEKELII.

a Gracis Sigo. b Vento da Levante.

c Aliis dicitur Ventus Orientalis inter Aquilonere & Vulturmon medius. Alii absolute Vulturmon illum nuncupant.

d Vento di Ponente.

e Gr. Bogéas, f. Bogéne.

f Vel and & Boen poen a fonare & fluere, quis flat sonô violentô.

g Seu impetuofô flatu.

B Seu Ortu.

i Et est moderate calidus & siccus, plerumque se... renitatem afferens omniumque saluberrimus.

& Loc. cit. I Seu ab eô, quòd pestem immittat. Vid. Commentat. veter. in Editione Cruquiana Horat. p. 363. col. a.

m Lib. II. N. A. Cap. XXII.

n Loc. cit.

o Heîcstudiosè legenda Francisci Baconis de VERULAMIO, summi Anglie quondam Cancellarii, Historia Naturalis, diverso tempore Hiss. Solams Virruvio, Plinio Subfolants, ab datus AMPELIUS exaëris motu & inclinatione

CAP. IX.

De locorum Mensuris.

Omani locorum intervalla per millia passuum, quæ milliaria Milliare Rodicebantur, dimensi sunt. Singula millia passum quum Lapidi- prores R. Labus five Cippis notarentur, ipfa inde Milliaria Lapides appellarunt: pidem pio-ut ad decimum Lapidem, id est, ad decimum Milliare: Quatuor mil. lia passium conficiunt unum Milliare Germanicum commune. binc locis localistication de la constantia de la c gradus unus in Globo terræ continet millia passuum LX; milliaria autem Germanica communia XV. Græci sua intervalla per Stadia dimenti funt, Stadium est CXXV passium; hinc octo stadia conficient conden-

III. Sed

Parafangx.

Schoenus.

Leuca,

II. Persæ suas habuerunt in dimetiendis intervallis Parasangas: quarum fingulæ X X X. continuerunt stadia. Ægyptii habuêre Scheenos; sed dispares inter se longitudine. alii enim Scheeno XXX a tribuunt stadia; alii XL; alii XX tantum. Hodie milliarii vocabulo utuntur maximè Germani, Dani, Norvegii, Suedi, Angli, Scoti; quibus est meile & mile. item Poloni & Bojohæmi; aliæque Slavicæ gentes; quibus est, mila & mile: item Itali; quibus miglio. Hispani & Galli sua intervalla dimetiuntur per leugas sive leucas: quas illi leguas; hi lieues appellitant. Itali etiam & Angli de Germanorum, Slavorum, Hispanorum, Gallorumque intervallis loquentes, per leugas indicant, quæ illis leghe, his leagues dicuntur, Russi sive Moscovitæ suam locorum mensuram agunt per spatia, quæ patriâ linguâ vocant Verest. Sed horum omnium mensuræ & comparationes ex typo quam facillime cognoscuntur. «

Voreft.

BUNONIS.

a Mensura est longitudo finita, qua ignotam locorum distantiam metitur. Ejus partes passis centum viginti quinque, quos itidem Stafunt Granum hordei secundum latitudinem dispofitum, quod censetur mensura minima. Quatuor Grana hordei per latera contigue disposita sive Passus c I o. 2. Leuca, eaque vel vetus XII dant Digitum b, & tres Digiti Unciam, est pars Stadiorum, Nova x v 1 Stadiorum : quæ fapedis duodecima. Palmus quatuor habet digitos, Lichas duos Palmos; Spithama tres Palmos. Cubitus continet pedem cum semisse; hoc quatuor habens millia passum, seu Stadia est ab extremo medio digito ad brachii flexio- xxx11; sive quatuor Milliaria Italica: Leunem c. Pes verò quatuor continet Palmos. Sed cam etiam Hispanicam dicunt. Vel Magnum, apud diversos populos longitudo Pedis diversa eft. Ufitatus Mathematicis eft Pes Rhinlandicus, quem antiquo Romano æqualem effe probat diligentissimus Snellius; unde in Terræ dimensione pro regula omnium mensurarum merirò assumitur. Ejus Pedis quarta pars hicapponitur inter $\mathcal{A} & B$.

Gradus d duos habet Pedes: Simplex passus duos pedes cum dimidio: At Geometricus Passus absolutè ita dictus Pedeis quinque. Pertica est duorum passuum, seu pedum decem e. Respondere videtur Calamo, cujus meminit Scriptura.

landicos Iocxxv. Nam Gracus Pes major paulò fuit Romano. Et Pedes ifti 625, dant dium continet. Milliare triplex est, 1. Romanum five Italicum, quod continet v I I I Stadia, ciunt unum Milliare Gallicum, seu duo Italica. 3. Germanicum Milliare, quod vel Commune eft.

Quattuor ex Granis Digitus componitur unus. Est quater in Palmo digitus : quater in Pede

passus habens quinquies mille. Memoria causa

hi adduntur verficuli':

Quinque Pedes Passum faciunt : Passus quoque

Viginti quinque Stadium dant: Sed Milliare Octo dabunt Stadia: Duplicatum dat tibi Leucam.

Sed hic notandum, quod in diversis Gallia atque Hispaniæ locis diversa observetur Leucæ magnitudo. b Parafanga, Perficum & Ægyptium Orgyja continuisse censetur Pedes sex, & Græ- milliare, continuisse censetur x x x Stadia f: corum passus fuisse dicitur à nonnullis. Stadium Fuisse tamen variam hauc mensuram cognosci-Gracorum proprium ab Hercule in Olympio tur ex Plin. lib. vi. Cap. xxvi. c Schanus Ægycampo metatum censetur fuisse Pedum Graco- ptiorum goires finis à junco, ex quo conficierum Ioc. qui faciunt pedes Romanos seu Rhin- batur, de cujus extensione varia est auctorum

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. IX.

III. Sed notandum, quod nulla gensæquis ubique utatur intervallorum mensuris. Nam ut Germanis, pro ratione variarum regionum, milliaria alia dicuntur magna, alia parva, alia communia, quorum x v. unum constituunt gradum in Globo Terræ: fic Hispanis quoque & Gallis leucæ sunt inæquales, & aliis itidem gentibus milliaria. Anglorum quoque plerique Mathematici LX. milliaria tribuunt uni gradui cum Italis. 8 1

opinio. Secundum Herodotum continet Lx Sta-

fortasse diversa magnitudo fuit, aut stadium He-

a Angli triplicia habent Milliaria; Majora,

quorum 271 æquant Gradum : Mediocria,

quorum 50. Minima, quorum 60. vel 55. De

Rufforum aliorumque Milliaribus videatur Ty-

pus intervallorum ab Auctore appositus. Cæte-

rum b Turcarum milliare censetur æquale Italico

milliari; ita ut 60. faciant Gradum. c Arabum

leuca olim censetur fuisse vicesima quinta pars

gradus; ita ut 25. æquarint Gradum unum:

verum aliam quoque usurparunt mensuram.

cujus 56. Gradum effecisse perhibentur. d Indo-

rum milliaria centum Gradui æqualia effe judi-

cautur; etsi Indi vulgo, ut & Tartari, per die-

rum & horarum itinera describant distantias;

e Cambajenses & Guzaratensis regni incolæ utun-

tur mensura, quam Cosam vocant, cujus tri-

ginta faciunt unum Gradum. f Since treis habent

mensuras itinerarias, quas vocant, Li, Pu,

Uchan. Li est intervallum, ex quo hominis altè

clamantis vox audiri potest in planitie, & aere

quieto, quod censetur trecentorum passuum

Geometricorum. Pu continet decem Li; ita ut

viginti Pu gradum conficiant. Decem Pu faciunt

Uchan, quod unius diei iter statuunt, nempe

adnotantur: illæ tamen inæquales funt: quas

gentes robustiores extendunt, molliores con-

stringunt. Est vero Leuca Horaria spatium,

quod expeditus pedes decurrit. Franci unam

fuam Leucam una hora dimetiuntur : Angli

duas Communes, funt enim expeditissimi;

Germani dimidiam communem: Rulli quatuor

e suis Vorest. Astronomi tamen x x. Leucas ho-

rarias uni tribuunt gradui: unde sic intelligendæ

rabulæ Geographicæ, quæ ejusmodi epigraphen

B Horaria Leuce in tabulis Geographicis sape

passum quindecim millium.

in scala milliarium habent.

CAP. X.

HEKELII.

dia: Secundum Plin. x L. At in diversis locis a Editio Amstelod. ultima , eaque Vorstiana rodoti à Pliniano differt. Vid. Strabo lib. XVII. 9. p. 32. pro X X X h. l. posuit L X.

b Quem latum, aut transversum intelligimus. c Seu curvaturam. Cubitô enim mensuramus res an fint cubitales, vel bicubitales, aut tricubita, vel quadricubita, &c.

d Propriè extensionem Pedum in progredien-

e Nonnulli, illam sex Pedum Mensuram esse, dicunt. Propriè, quòd longè qs. pertingat, oblongum baculum denorar.

f Et quidem ex Herodoti atque Bud.ei sententia. Nam alii Parasangam quinquaginta Stadiorum Mensuram esse pronunciant.

g Lib. xr. p. 133. Edition. Jansoniano-Amstelodam. in 12. m. maj. f.

REISKII.

1 g Mensuræ, quotquot huc adferuntur, è Geometria, quam vocant, practica, aut verius Euthymetria seu arte Longimensoria in usus geographicos proveniunt; Omnes quidem ex dicuntur simplices, quibus lineam seu longitudinem merimur : Eædem vero etiam quadrate, fi ad planitiem, cubica, fi ad corpora adhibeantur. Sicut autem non veteres folum, fed hodiernæ per Asiam, Europam & Africam nationes locorum genio, fic mensurarum modo ac magnitudine vehementer disfident. Id quod Typus chalcographicus huic capiti annexus ex parte docuit, sed luculentissime Schottus in Amusti Ferdinandea explicat, ubi cum uno gradu circulorum terrestria confert milliaria Indica 100. Cambajenfia 30. Arabica 27. antiqua Perfica 20. Hollandia 19. Danica 10. Scanicis xqualia. Unum his accedito de gradu, nempe majorum circulorum collationem intelligi heic oportere : Sin paralleli arctius coëant, tum propositioni huic multum decedere liquet. BUNO-

a Anglicum Milliare. b Turcicum Milliare. c Arabum. d Indorum Milliaria. e Milliare Cambajenfe. f Sinarum. g Menfuex varia.

a Mensura Geographica, b Parasanga. c Schoenus.

CAP. X.

De Oceano, ejusque partibus.

Erra, in mundi medio tanquam in centro posita, mari undique omnis cingitur. ^a Totum autem Mare, seu quicquid aquarum terris passim infusum universum Orbem ambit, id uno nomine Oceanus nuncupatur. qui postea nominibus, ut locis, disserens, in varia maria ac finus variè distribuitur: Ac primum quatuor appellationes, ex 1v Mundi regionibus accipit. Ab Oriente Eous dicitur, id est, Orientalis: ab Occidente Occidents, sive Occidentalis: à Meridie Notius, id est, Australis: à Septemtrionibus Septemtrionalis. a 1

Occidous. Notius. Septemtrio-

BUNONIS.

a Globus terrenus ratione suarum partium dividitur in Aquam & Terram. Aqua iterum divellitur: 1. in Maria: 2. in Fluvios, Rivos, Torrenteis & Fonteis : 3. in Stagna, Lacus & Paludes. Mare est immanis aquarum salsarum valtitas, b. Quod quidem vel est b Universale, hoc est, Oceanus (qui rationem habet Terræ continenti quodammodo oppolitam, & privatum sepè cognomen requirit à regione, quam alluit; ut Oceanus Germanicus , Indicus , &c.) Vel c Particulare, scilicer quasi prægrandis quidam sinus Oceani (in Terra peninfulæ respondens) cum quo coharet, ad morem artuum, qui corporis trunco annexi funt ; ut Mare Mediterraneum, Balthicum &c. quæ conjunctio fit aliquando per collum angustum, quod d Fretum appellatur, à unum in alterum se exouerat, & cum Isthmo in Terra oppositionem, aut si mavis, cognationem habet. Caspium tamen seu Hyrcanum Mare nulli-alteri jungitur Mari, nisi fortè per cryptas subterraneas, adeoque habet veræ insulæ contrariam rationem. e Fons est aqua modica, scacuriens ac velut saliendo aut ebulliendo è tellure erumpensic. f Rivus est aqua modica, è fonte aliorium manans d. & Torrens est aqua fluens copiofior, rapida, sed vix perpetua: ex imbribus diuturnis & validis, aut foluta nive nascens. Flumen seu h Fluvius est aqua currens copiosa e, ex pluribus rivis ac torrentibus collecta. i Palus f est aqua quiescens, modica, coenosa, putridaII. Præ-

que, ex pluviis, nivibus, aut etiam fonte aliquo invalido, originem habens, ac proinde æstate plerumque evanescens. k Stagnum est aqua: quiescens, fincera, copiosior, ex pluribus infundo scaturiginibus, iisque vivacioribus; nonnunquam eriam ex rivulis, jugiter affluentibus, conservata. 1 Lacus est aqua quiescens, valde copiofa, rivorum atque etiam fluminum ingressu perpetuata g. Fontium autem alii funt Calidi ... alii Frigidi, alii Tepidi, nonnulli insipidi, quidam sals, acidi &c. aliqui graveolentes, alii inodori: alii demum funt medicati & minerales. Et hæ aquæita à natura sunt constitutæ. Sunt præterea alvei factitii, & hominum manu parati; ut Puter, Piscine, Cisterna. Cisterna est latum quoddam receptaculum aquarum pluviarum, fub stillicidiis confluentium. Puteus est angustus quifremitu seu sono, qui inibi auditur, dum Mare dem, sed profunde effossus alveus; in quo colliguntur aquæ, per poros & venas terræ manantes. m Piscina est fovea quædam ampla, declivis plerumque sed loco humiliori, aggere vallata,. ut in ea congregentur aque, pro piscium confervatione. n Fossa appellatur alveus hominum manu factus, urbes aut castra cingens ad continendas aquas, contra incursiones hottium, vel? etiam ad flumina aliò derivanda. b

HEKELII

a-Orbem Maritimum, five Rerum in Mari O Littoribus gestarum Historiam adotnavit BARTOL. Morisorus, eamque Divione Ao. huj. Sec. 43. in fol. publici juris fieri justit. Extant & GEOR-

a Quinta divisio Globi in Terram & Aquam. b Mare Universale. c Particulare. d Fretum. e Fors. f Rivus. g Torrens, h Fluvius. i Palus. k Stagnum. I Lacus. m Piscina. n Fossa.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.I. Cap. X.

II. Præter hæc, prout quamque regionem perfundit, diversa à littoribus suis vocabula trahit. A Septemtrionibus, qua Sarmatiæ affunditur, inter Lappiam & flumen Obium, Sarmaticus; qua Scy-Sarmaticus. thix: Scythicus appellatur Oceanus. Sed à toto Septemtrione etiam seythicus. Hyperboreus dicitur, à gente in extimo hoc Septemtrionis litore Hyperboreus polita. idem Mare Cronium; quod Saturnus his locis regnare dici-Mare Crotur, sidus frigidum. eâdem ex causa Concretum, & Amalchium; concretum, quod gentis olim illius lingua Congelatum significabat: & Morimarusa; quod Mare mortuum: ob perpetuam caliginem, & alienum Mare Mormolliorum siderum inibi aspectum; maligna, ac pruina tantum albicante luce; ut inquit Plinius. Tacito, est Mare pigrum ac pro- mare Pigrum. pe immotum. Ab Oriente Serieus dicitur ad Sericam regionem, que oceanus ser nunc est Kitaja: & Sinensis ad regionem Sinarum, quæ vulgo Hi-sinensis. spanis China vocatur, id est, si Germanicis scribas literis, Tschina.

III. Hinc fequitur Hippadis pelagus, vulgo Archipelagus S. La-Hippadis Perzari, ob multitudinem infularum in eo, ad comparationem schipelagus chipelagus Furancei idele Maris Femi Godiffum Indo Arr. S. Lazzari. chipelagi Europæi, idest, Maris Ægæi, sic dictum. Inde à meridie Oceanus est Indicus, qua Indos, Perfas atque Arabas Æthio-Oceanus Inpasque ab Oriente alluit. Hic verò ea parte, qua à Gange Indiæ flumine affunditur, Gangeticus dicitur; vulgo nunc Bengalensis si- seu Benga-

ett Fournier, è Soc. Jesu, II. Volumina Geogra- situ & magnitudine non solum meriendi , sed etiam phica Orbis Notitia per Littora M. ARIS & Ripas , | cognoscendi : Unam dum voco uttamque Mathel'aristis ap. Joann. Henautt Ao. ejusd. Sec. 51. in maticam & historicam intelligo, ac candem f: z4. excufa. Nec spernendum HEINRICT utrique materiem assignari heic volo. Materia Hudsonii Freum, quod Amstelodami Ao. huj. Sec. 13. in 4. f impressum constat.

b. Seu ultimus aquarum confluxus. c Alii Fontem per scaturiginem apertas aquas foras fundentem describunt.

d Aquæ enim, ubi fluunt rivatim, Rivos, h. e. parvos fluviolos, faciunt.

e Seu perennè defluens.

f A Gr. mnhis , lutum. g. Lacubus , piscosis imprimis, Prussia præ exteris locis abundar.

h. Sic ALVEUS quoque invenitur in Balneô ALVEUS apud Lotricem , ALVEUS in Navi ALVEUS apud Aleatorem, & ALVEUS in Alwaria, five Apiacio...

RELSKIII.

fequimur, Geographica Hydrographia a erat, Et Pigrum, quod supra Scotiam versus Thulen: une scientia omnium aquarum, Occani cumprimis ex. & Rubeas prom. poerigitur.

& objectum b extat aut generale, nempe aqua cuncta, five marina, five fluvialis, five fontana, five lacustris & paludota, five mobilis five immota fuerit; aut /peciale, valtus pura Oceanus, immensa fere aquarum congeries, cui partes infiguiores attribuam non maria tantum fingula, sed sinus etiam, freta, portusque: Hxc omnia cum terris conjuncta sub mensuram &. cognitionem brevissime vocabuntur. Est quippe in toto suo globo tellus, medio ambitu, precincta cir-cumfluo mari, recte Plinius Lib. 11. c. 66.

BUNONIS. B Mare Hyperboreum five Concretum à probatis autoribus dividitur in Amalchium, quod Scythisfignificat Mare Congelatum; & extenditur ab Oceano Eoo ad Paropamifum fl. Plin. lib. 1v. c. xIII. In Chronium seu Saturninum, quod à I Pars una hujus introductionis, quam per- Paropamiso fl. ad Rubeas prom. vulgo Northyn.

BU. NO --

a Hydrographia duplex. b Objedum hujus criam duplex.

Mare Persi- nus, ab Indiæ urbe Bengala: qua Persidem tangit: Persicum mare: cum, Arabi-mox Arabicum, qua Arabiam ab Austro percutit. Hinc ad Cernen seu Minuthiam insulam, quæ vulgò est Madagascar, Asperum, ob brevia & syrtes, quibus refertum. At totum hoc mare Indicum. quod Gangetici, Persici, Arabici, & Asperi nominibus distinguitur, alio nomine mare Rubrum Latinis, Græcis v Erythræum dicitur; quod à Solis repercussiu talem reddi colorem, alii ab arena terraque, alii talem ipsius esse naturam existimarunt; vel, ut alii, quorum verior videtur sententia, à Rege Erythra, cujus sepulchrum in Og yri infula ejusdem maris erat.

IV. Porrò à mari Erythræo promontorioque Bonæ Spei, pars Oceanus E altera Meridionalis Oceani incipit, versus Occasum Oceanus Æthiopicus, seu mare Æthiopicum, qua Æthiopia alluitur, ad usque ostia fluminis Nigri. Inde jam est , Atlanticus Oceanus (ab Atlante, Mauritaniæ monte, vel ejus promontorio dictus) seu mare Atlanticum, ad Hispaniæ usque promontorium: Artabrum vulgo Cabo de Roca. Hinc Oceanus Gallicus ad promontorium usque Gallix Celticx, vulgò le Four. At idem, qua Cantabriam Hi-

Cantabricus spaniæ regionem alluit, Cantabricus appellatur: qua Aquitaniam Aquitanicus. Galliæ provinciam, Aquitanicus, mox Britannicus est inter Britanniam & Galliam: inter Hiberniam & Britanniam Hibernicus: & caledonius. supra Scotiam, quæ quondam Caledonia dicta, Caledonius, qui apud Ptolomæum mendose est Deucaledonius. Ultra Britanniam, ad usque Cimbros sive Jutiam, Daniæ regionem & Germanicus Oceanus Germaniam lambit.

V. Hæc igitur funt nomina, in quætotus Oceanus à Veteribus divisus, hodiéque maxima ex parte servat. Cæterum quum in ulteriores mundi parteis postmodum navigatum sit, Oceano recens

BUNONIS.

2 Erythraum Mare à Carmaniæ finibus ad Aromata prom. extenditur. Plinius l. 6. cap. 24. illud in tres dividit partes. Eustathius à reflexione montium combustorum ita dictum credit: & Ctesias Gnidius à fonte miniato; qui in hoc decidit mare. Alii à pluviis, que ex montibus, quos fol adurit, decurrunt in mare hoc, ita appellatum putant.

8 Oceanus Atlanticus inter Veteris Orbis litus Occidentale, & Novi Orbis litus Orientale fitus est. Vulgò quidem dicitur Mar del Nort, Mare Se ptemtrionale; sed minus proprie: quum ultra Æ-

quatorem versus Austrum se extendat. Habet ab Oriente Veteris Orbis litus Occidentale, & ab Oc. cidente Americæ litus Orientale. Versus septemtrionem coit cum Oceano Hyperboreo, versus Austrum cum Australi. Appellatur etiam Helperius ab Hespero stella: Mare Vespertinum & Magnum.

. Artabrum prom. idem eft, quod Celticium & Nerium. At Cabo de Rocca, quod vulgo dicitur, est promontorium ad ostium Tagi ejusque dextrum latus.

¿ Germanicus Oceanus ad Rheni Ostium incipit, & extenditur ad prom. Rubeas , vulgo Nort-Cap. Plin. 1. 4. c. 1.

BUNO-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. XI.

conspecto recentia quædam imposita sunt vocabula; in quatuor scilicet partes universo Oceano diviso. Quicquid aquarum inter Asiam, Americam & Magellanicam, seu Australem terram interfusum est, Hispani Mar del Zur, id est, Mare Austrinum, & alio Mare Austrinum, nomine Pacificum nominant, à fluctuum placiditate. Hinc quod cificum. inter Americam, Europam & Africam, ad usque lineam Æquinoctialem protenditur; Mar del Nort, id est, Septemtrionale: ultra septemtriolineam, inter Americam, Africam & Australem terram, Mar nale. d'Ethiopia, hoc est, Ethiopicum: inter Africam, Asiam, atque Athiopicum Australem, Mar d'India, hoc est, Indicum. Atque hæc de Ocea-Indicum. no, quatenus oras terrarum extimas amplectitur.

BUNONIS.

Æthiopicus. 3. Pacificum Mare. 4. Oceanus Indin Alii Geographi Oceani parteis praccipuas con- cus. Possunt etiam tres tantum partes constitui, stituunt quatuor: 1. Atlanticum non extendunt nempe Oceanus Atlanticus, Pacificus & Indicus; ultra Aquatorem. 2. Hinc incipit illis Oceanus | verum ita Atlanticus latius extendetur.

CAP. XI.

De Magnis sinubus Oceani.

7 N gremiis autem Terræ describuntur, ad nostram continentem, 🛘 quæ in Europam, Afiam & Africam distinguitur, sinus magni à veteribus quinque. Primus est ingens ille Plinii sinus Codanus, sinus Codaquod Tacito Mare Suevicum, à Suevis olimaccolis, dicitur: idem vulgò nunc Balticum, & Germanico vocabulo die Oost-Zee, Mare Orientale, inter Pomeraniam, Daniam, Suediam, Livoniam ac Prussiam. * 1

II. Secundus est, qui medius inter Europam, Africam & Asiam, ad paludem usque Mæotin protenditur: unde maris mediterranei Mare Medi-

vulgare terraneum,

BUNONIS.

a Diffundit se hoc mare in quatuor sinus secundarios; quorum duo funt oblongi, nempe Botnicus & Finnicus; & duo lati, Dantiscanus & Livonicus eft.

REISKII.

1 a Simm Gr. 19'd mer aphorice ita dictum, & hine corrupte apud Italos Golfo, maris partem curvo littore conclusam definiunt, cumque aut oblongum aut latum hiantemque fa-

ciunt. b Fretum dicitur pars Oceani, angusto terræ spatio decurrens, & duo maria connectens: Hispanice Estrecho, Italice stretto, Germanice Straat vel Straffe: c Portus autem pars maris littori vicina, & stationi navium apta. Istarum partium historiam ex auctore capies; rerum naturalium ex Oceano multam notitiam Kircherus in mund. fubterr. dabit Lib. 11. c. 14. unde prata submarina, sylvas corallinas, uniones fuccinum, conchas, pluraque ad stuporem hauries.

BUNO-

a Sinus. b Fretum. c Portus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.I. Cap. XII.

de quo cap. vulgare nomen traxit, Latinis olim Internum mare dictum. Tertius dicitur, Persicus; qui latere suo dextro Persidem radit. B Persicus sinus inter Arabiam & Persiam decurrit ex Ocoano Indico circa insulam Ormuz, Persiam habet ab Oriente, Arabiam ab Occidente. Sistitur ad provinciam Chaldee. Fluvios recipit paucos, præter Euphratem & Tigrin ante conjunctos. Quartus, qui litore dextro Arabiam perfundit, Arabicus. Hic in facris libris appellatur Rubrum mare; quia sinus est maris Erythræi, sive Rubri: hodièetiam vulgò Mare Rosso: idem Mar di Mecca, ab urbe natalibus Mahumetis celebri.

Arabicus. Mare Rubrum.

Mare Caspium seu Hyrcanum.

III. Quintus habebatur Caspius, seu Hyrcanus: cui nomina à binis populis accolis quæsita sunt. Hunc prisci inter sinus numerabant, quia Oceanum Scythicum ab Septemtrionibus eum recipere opinabantur; ut Indicus Arabicum & Perficum ab Austro. Herodotus tamen, antiquissimus scriptor, & item Aristoteles atque Diodorus, ab hac opinione diffentientes, mare id per se esse tradiderunt, nec Oceano misceri. Hinc Ptolemæus lacum quam mare appellare maluit, qui pedibus circuiri possit. Huic rei recentiores quoque adstipulantur. vulgato tamen nomine etiam nunc mare dicitur Caspium atque Hyrcanum: vulgò Mar de Sala, ab urbe apposita, & Russis accolis Chwalenske more. 2

BUNONIS.

Arabiæ ad urbem Aden; & inter Africæ promontorium; atque inter Africam versus Occidentem, & Arabiam versus Orientem decurrit: festitur ad Isthmum Africa, ad urbem Suez, ubi est statio classis Turcica. Fluvios paucissimos & eriguos recipit.

y a Caspium mare, Peculiare est, neque alteri anari, mil forte per cryptas & vias subterraneas | Occidentem. Sistitur ad Isthmum longum inter milcetur.

Est porrò b Sinus Californie, Mare Vermejo seu rubrum: Inter Californiam & Occidentale Ameriex Mexicanæ litus decurrit, ab Austro versus Septemerionem. Terminatur ad incognitam America provinciam Tatonteac. Fluvios accipit paucos. Nautæ tamen hodie affesunt, Californam esse Insulam: quod si ita est, non crit hic Septemerionem. Sistitur ad regna Indix, Benaquæ tractus finus, fed potius fretum. Deinde, c Sinus de Nanquin inter Coream & China Tarteriæque litora decurrit ad Septemtrionalia Tarsaria loca; ubi Tenduc regnum ponitur; funt ta-

men, qui Coream infulam effettadunt. Fluvios B Arabicus smus ex mari Rubro, quod pars accipit paucos: exportigitur ab Austro versus est Oceani Indici, fluit inter promontorium Septemtrionem. Hi sunt simus oblongi, quibus plures minores addi possunt, ut & finus ad Cambajam & alii. Ex his finus Secundarios præbent mare Balticum & Mediterraneum. Sunt præterea Septem sinus lati & biantes. 1. e Sinus Mexicanus, seu mare Mexicanum, ex Oceano Atlantico inter partes America Septemtrionalem & Australem, quas separat, fluit; ab Oriente in illas terras, qui impedit, ne Pacificus & Atlanticus Oceanus coëant ab hâc parte. Fluvios recipit non paucos. Multas habet infulas veluti mare Ægæum. 2. f Sinus Gangeticus supra cap. x. memoratus, vulgò Golfo di Benzala dictus, inter Narfingam & Mallaccensem Chersonesum infunditur ex Oceano Indico; ab Austro versus galam & Pegu &c. Recipit infigneis fluvios, præter Gangem. 3. g Sinus inter Malaccam & Cambojam non procul à Gangetico, itidem ab Auftro versus Septemtrionem infunditur. Siftieur ad regnum Siam & alia. 4. h Mare Album | Indico fluens, à Septemtrione versus Austrum versus Austrum. Terminatur partim ad Finlandiam; partim ad Moscoviæ regnum; ubi-celebre & frequentarum ab Anglis & Belgis empoprovincias Beach & novam Guineam ab Oceano landiam.

sive Sinus Russicus, ex Oceano Septemtrionali, exportigitur; terminatur ad incognita Terræ inter Lappiam & extrema Russia litora influit | Australis. 6. Huic alius sinus vicinus est versus Occidentem & Terram aliam: ubi est k Terra Antonii à Diemen , quod est nomen Belgici Prætoris navalis, fub quo detecta est hac Terrium Archangelo vulgò dictum. Fluvios recipit ra. 7.1 Mare Hudsonii, finus est inter Noinsigneis. Prabet parvum quendam oblongum vam Franciam & Canadam, aliasque Amefinum, qui ad Lappiam extenditur. 5.1 Mare ricæ Septemtrionalis partes, ex Oceano Se-Lantchidolinum, finus est inter terræ Australis ptemtrionali infusus. Terminatur ad Estotin-

h Mare Album. i Mare Lantchidolinum. k Sinus ad Terram Antonii à Diemen. I Mare Hudfonii.

CAP. XII.

De Mari Interno.

Ceanum, partesque ejus, ac sinus præcipuos diximus, ex his mare Internum, quia omnium celeberrimum est, pluribus adhuc est dicendum. Oceanus igitur Atlanticus ab occasu Solis per Fretum Gaditanum irrumpens, scissis utrimque (id veteres credi- Fretum Cadere) ab Hispania Calpe, ab Africa Abyla montibus, quos Colu-Herculeum. mnas Herculis dixere, quasi laborum ejus metas, inter Europam & Africam, Asiamque diffunditur; unde Mediterranei vulgare nomen ei quæsitum. Fretum ipsum, quod tanquam limen ejus est, cognominatur Gaditanum, à Gadibus insula celebratissima ante sita; & alio nomine Herculeum, à fabuloso Herculis ex Africa in Hispaniam transitu. Intranti ipsum mare, à lævo latere Europa est, à dextro Africa: inter has ad imum recessium Asia. « 1

II. Diffun-

BUNONIS.

« Germanis hoc fretum vulgo dicitur die Straffe , Belgis de Strate , unde een Straets-Vuerder , his appellatur navis, quæ per fretum istud ad re-giones, quas sinus hicce alluit, videlicet ad Syriam , Italiam , Siciliam , Venetias mittitur &c. Fauces hujus freti Livius & Nepos latitudinis tradiderunt, ubi minimum, VII. m. pasl. ubi verò plurimum, X.m.

REISKIL

1 a Sinus hic maximus & veterum navigatione frequens momenta quatuor notatu dignissima

latosque complectitur: Oblongi funt Adriaticus, Tarentinus, Theffalonicenfis, Propontis, Pontus Euxinus ipfe cum finu Nigropolitano, & palus Mæotis: Lati vero seu hiantes sunt Syrtis major minorque, Tuneto & Tripoli vicina; (2) de multo fluminum in illud exonerantium sese confluxu, & perpetuo Ponti Euxini per Archipelagum affluxu, quo tamen utroque nunquam intumuit nec hodieque intumescit: Ut hinc Physici cum Kirchero de subterraneis suspicentur meatibus, per quos in mare Rubrum aliove penetrer; (3) de miro, quem conficit, aftu h.e. fluxu refluxuque mirabili : Hic enim vehementior in finu Adriatico præbet; (1) de sinubus minoribus, quos oblongos streto Siculo & Tunetano portu, in cæteris au-

& Cafipum Marc. b Sinus California. c Sinus de Nanquin. d Sinus ad Cambajam. e Sinus Mexicanus. f Sinus Gangeticus. g Sinus inter Malaccam & Cambojam.

a Memorabilia maris medit.

Sardoum. Siculum. Creticum. Cyptium. Ionium.

II. Diffunditur autem mare in varia nomina, prout regionum Mare Iberi litoribus affunditur. B Ad Iberiam, id est, Hispaniam, dicitur cum. Balearicum. Ibericum sive Hispanicum mare; circa Baleares Insulas, Balearicum: ad Narbonensem Provinciam, Gallicus sinus: mox Ligusticus Liguriaus. ad Liguriam: ab eo ad Siciliam Tuscum mare; quod Graci Tyrre seu Inse. rhenum, Latini Inserum vocarunt: circa Corsicam insulam Corsicum est mare: circa Sardiniam Sardoum: à Sicilia Cretam usque, Siculum. Inde & Creticum ad Cyprum usque: mox Cyprium, ad Asia usque continentem. Inter Siciliam, Italiam & Graciam, Ionium dicitur

> Africano littore vix fensibilis deprehenditur tenditur. c. (4) de a Archipelago seu parte multas per Insulas divisa, quæ facit, ut hanc denominationem in ter Tænarum Laconiæ, Scyllæum Argiæ, oceano Indico tres Archipelagi, nempe Maldivarum, S. Lazari, d'Ande magnon five Andreman ab hoc uno susceperint. b Sicut mare partibus rerumque proventu, ita colore variat, ut ab eo rubrum, idque duplex, unum Arabicum, Californiæ alterum; Nigrum Ponti Euxini, Album etiam duplex, viride aut Sargaffium juxta Capo Verde nominent.

BUNONIS.

3 Sardoum mare antiquis dicebatur, quidquid à freto Gaditano ad Sardiniam porrigitur. Polybio enim Rhodanus Sardoum mare subit Adriaticum vocat : & quod illi dicunt mare lib. III. Sed amplum istud maris spatium ex Adriaticum, hic nominat Ionium. In hujus maregionibus, quas alluit, varia sortitur nomina. ris parte inferiori collocat mare Ionium & Sicu-1. Ibericum appellatur ab Ibero a & ab utroque lum; quum alii tantum meminerint Siculi; Iolatere Africa & Europa decurrit. Limites ejus niumque dividit in Siculum, & Creticum. Verum describit Ptolèm. Versus Hispaniam Charidemi lonum mare late sumtum recte dividitur in tres prom. versus Mauritaniam oftium Malvæ fl. Strabo tamen & Scylax ad Rhodanum fl. usque extendunt. 2. Balearicum, quod è Charidemo prom.ad radices Pyrenæorum producitur. 3. Gallicum, à Pyrenzorum radicibus ad Varum fl. 4. Ligusticum, quod Varo & Macra fluviis continetur, & ad oram Corficæ procurrit, at prolatis Liguriæ finibus ad Arnum ufque fluvium fuit extensum. 5. Sardoum propriè dictum. Sardiniæ litus occiduum & Mauritaniam Cæsariensem alluit inter Malvam & Ampsagam flu- autor est apud Strabonem Lib. 1. de Situ Or-

y Tyrrhenum mare à Tyrrhenis piratis nomen accepit. Ausonium quoque fuisse dictum Dio- nomine Herruria nuncupatur, & est Regio Italia nys. Halicarn. tradit. Plinius etiam Notium ap- celeberrima, in qua Tyberis oritur, a Tusculo pellat. Ejus limites sunt Macra fl. & fretum Herculis filio ita dicta,

tem portubus, Hispano item Gallico, Italico, Siculum. Ab aliis tamen ad Africam usque ex-

& Creticum mare continet quicquid jacet in-Cornu Arietis & Samonium promontoria Cre-

s Mare istud, quod Graciam inter Italiamque diffunditur à freto Siculo ad partem Cretæ occidentalem, olim dictum est primò Cronium: secundò Celticum: tertiò Adriaticum: quartò Ausonium: quintò Siculum: fextò Ionium. At. Ionium mare proprie dictum Ptolemæus à Japygio prom. ad Garganum montem: à Lisso fl. ad Calidnum amnem, & hinc ad portum Caffiopen producit. Plinius limites ejus videtur statuere ab Apollonia ad Hydruntem ufque. Verum quem alii appellarunt Sinum Ionium, hic partes, in Simm Ionium seu Adriaticum; Mare Ionium proprie dictum; & Mare Ausonium seu Siculum. Illa hoc loco erunt explicanda, quod res de Ionio mari aliàs est obscura.

HEKELII.

a Divite ulterioris Hispania Fluvio. b Hoc Mare, mille Passibus supermenfuratum, esse profundissimum, Posidonius

bis p. 96.

c Tuscum autem dicitur à Tuscià, quæ aliô BUNO-

dicitur mare: cujus pars & Sinus Adriaticus, inter Italiam & Illyri- Sinus Adriacum, ab Adria urbe quondam sic dictus. Idem & "Superum voca-superum tur mare, respectu inseri quod est Tyrrhenum. Adriatici iterum mare. parteis sunt, Illyricum mare; & hujus rursum partes dux, Dalma- Dalmati.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.I. Cap. XII.

ticum ad Dalmatiam, Liburnicum ad Liburniam, inter Siciliam & cum. Adriaticum sinum 9 Ausonium dicitur mare: quia hæc pars Italiæ Ausonium. quondam vocabatur Ausonia. Sed posteà omne hoc mare inter Italiam & Illyricum, Græciam atque Siciliam, Adriaticum est dictum, Adriaticum.

quod alio nomine erat Ionium, idem & Siculum.

III. Inter Peloponnesum & Achajam Corinthiacus est sinus. Inter thiacus. Græciam, Cretam Insulam, & Asiam, Ageumest mare; quod Mare Ageumest mare; quod Mare Ageumest mare ageument mare ageumest mare ageumest mare ageument mare ag nunc Archipelagus, innumeris insulis refertum. Id etiam varia ab grum.

BUNONIS.

Adriations five Atriations simus, ab Atria urbe dictus est. Terminos ejus Ptolemæus à freto Siculo ad Japygium prom. oram Sicilia; cat) & fluctus ad illas caprarum more lascivire Orientalis, portum Cassiopen in Epiro, ad Acheloum fl. oram Corinthiaci finus, Peloponnesi oram occidentalem, & meridionalem Cretam. Unde colligimus Adriaticum Prolemao idem esse, quod Straboni, Siculum, si exigua | Strymonem, vel (ut alia habet lectio) ad Nessum illa ora eximitur, quæ à jugis Acrocerauniis ad fl. producit. Ptolemeus eos videtur extendere ad Cassiopen portum excurrit. Scylax initium ejus Melanem fl. Plinius lib. V. cap. II. mare illud à fumit à Japygio prom. & montibus Acrocerauniis: Plinius ab Hydrunte & Apollonia urbibus: Polybius à Cocynto prom. Finem ejus Precopius ad illud per Melana finum interrumpit. Archite-Ravennam producit: Ptolemeus ad Tilavemptum fl. Plinius & Strabo ad Aquileiam: Mela ad Tergesten urbem. Sed mare Adriaticum pressius acceptum dividitur in tres sinus, Tarentinum, Scyllaceum, & Brutium. Idem smus quâ Italia affunditur, Italicum dicitur latus : qua Illyridem , Illyricum mare : ejusque pars intima , mare Aquilejensc.

n a Mare Superum fic appellatum videtur, quod Italiæ parti Boreali incumbit. Geographis enim Septemtrionales terræ partes dicuntur superiores : sicur meridionales inferiores. Plerique superum mare ab infero per Siculum fretum dirimunt. druntem : & Plinius per Japygium prom.

9 b Aufonium mare ab Aufonibus d, quos tamen Strabo e ad hoc marc habitasse negat, à quo Prior. docet. tamen alii diversum tradunt, dictum videtur. Ejus limites à Strabone afferuntur Siciliæ orientalis ora, Italiæ pars à Siculo freto ad Salentimum prom. Inde ad Cretæ promontoria & Pe-Joponnesum producuntur. Isidorus in co invesuit Achaicim & Epiroticum mare.

. c . Ægaum mare dictum eft, ut Festus air. quòd Infulæillius maris haud malè repræfentent gregem caprarum, (aif enim Capram fignifivideantur. Plinius à scopulo inter Tenum & Chium ita appellatum putat : Eustathius ab Ægeone pirata. Vel quod Strabo f mavult, ab Ægis Euboicis g. Ejus maris terminos Strabo ad Sigao prom. promovet ad Argenum prom. quod Chio insulæ responder; at lib. III. c. X I. lagus hoc mare polt dictum, quim majestas imperii tantum in Gracia & Asia minore utcunque retineretur & mare Imperii nominabatur. Incipit ab insulis Cythera vulgo Cerigo, & Creta nunc Candia. Nonnulli id ad prom. Janissartorum ; alii ad Constantinopolin usque extendunt.

HEKELIL

d Aufones Calenum oppidum, quod Carinulla olim, cum erat Urbs maxima, dicebatur, quondam incolebant, in cujus agrô, Sidicinis Marcianus Capella distinguir illa per urbem Hy- | quippe finitimo, optima Vina, velut apud Falernum, nascuntur, ficuti Dominicus Marius Niger Lib. VII. Comment. Geogr. p. 194. Edition.

e Lib. v. p. 424. feq. f Lib. vIII. p. 704. Part. I.

g Ibi enim Neptuno , qui & Agaus apud eundem Strabonem Lib. 1x. p. 737. dicitur, fuisse negotium fingitur, quod de Bello Trojano fuerat. E 2

BUNO-

Infulis, quas alluit, fortitur vocabula: ut ad Myrton a dicitur

Myrtoum; ad Icariam, A Icarium; ad Carpathum & Carpathium: Carpathium alibi aliter. Hinc vastum mare inter Europam Asiamque angusto iterum meatu irrumpit inter terras, in magnumque sinum effunditur. Primas angustias , Hellespontium vocant : qua Xerxes Rex Persarum constrato in navibus ponte duxit exercitum, Gracia bel-

Euripus.

lum inferens. IV. Porrigitur inde tenuis Euripus, mox exfpatiatur æquor, rursumque in arctum coit. Laxitas Propontis appellatur; ceu vestibulum Ponti: angustiæ Bosporus Thracius; à meatibus boum perviis; qua Darius, pater Xerxis, copias ponte transvexit. ¿

V. Hinc vastum rursus mare . Pontus Euxinus, à moribus ac-

BUNONIS.

* Myrton parva insula est, quæ à Geresto Macedoniam navigantibus apparet. Alii à Myrtilo OEnomai auriga, in mare illud à Pelope præcipitato, ita dictum esse volunt. Incipit à Scyllæo prom. & terminatur ad prom. Sunium Atticæ. Pausanias illud ad Eubœam extendit. Plinius tradit Myrtoum mare totam alluere Atticam. Clauditur demum mari Icario.

λ 2 Icarus Icarias nomine fecit aquas. Ovid: b Strabo i tamen & Plinius ab infula Icaria mare hoc appellatum volunt. Ad ortum terminatur Afia, unde Solinus Asiaticum quoque vocat. Versus Septemtrionem Ptolem.cus mare Icarium Argeno promont. & Pyrrha urbe includit: Strabo verò ad Hellespontum producit. Ad meridiem per lineam à Gnido urbe ad Samonium prom. deductam finitur. Ab occidente Myrtoo clauditur mari.

μ b Carpathium k ab infula appellatum, Rhodum ufque se extendit. Plinius illud ab Occasu conjungit cum Cretico, & à Septemtrione cum Icario.

, c Hellespontus est angustia maris, inter Sestum Leandri amore nobilem & Abydum l. Nomen habet ab d Helle, Athamantis Thebanorum regis & Nepheles filia; quæ, quum fugeret novercam Ino unà cum Phryxo, aurei velleris arieti infidens, in mare istud decidit. Arietem interpretantur navem; & aureum vellus thefauros. Hellesponti angustiæ septem stadiorum intervallo Europam ab Asia dirimunt m. e Hellespontiacus dictus est ab Hellesponte, Priapus n. i Sibylla Hellespontiaca, in agro Trojano, vico Marpesso circa oppidum Gergithium nata, Cyri floruit temporibus.

& Bospori hujus latitudo vix est quingentorum passum: unde nec vocis humanæ commercium inter duos Orbes adimit. Hunc Mandrocles Samius, quum stravisser ponte, corona aurea donatus est à Dario.

colarum:

o Floc mare rol' έξοχίω, ut Strabo o tradit. Pontus dictum; quod eo, qui navigabant, periti habebantur nautæ. Axenus appellatus, quia terra inhospita ob piratas, raras habebat stationes: Per antiphrafin & Zen . g Euximus fallo nomine dictus. Ovid. Et rereger , quia Tauri accolæ ejus hospites eò delatos Dianæ immolabant. Aut absque antiphrasi, ab alienis moribus ab Ionibus cò illatis : quod Strabo vult. Hodiè Nigrum mare vulgò vocant, quòd nebula fere perpetuæ ei incumbunt. Auctoribus etiam dicitur Caucasium, Scythicum, Sarmaticum, Amazonium, Cimmerium , Ponticum , Tauricum , Colchicum Phasianum p. Aquas Pontus sufficit mari Ægxo, quod colligitur, ex paleis & lignis aliisquelevioribus, quæ ex Ponto in Propontidem continue fluunt. Ambitus Ponti perhibetur à Polybio XXII. millium stadiorum. Ammian. Marc. addit mille stadia, & Strabo iterum duo millia. Tempore Constantini Copronymi Imperatoris frigore adeò concrevit Pontus, ut glacies existeret ad XXX. cubitos; cui nix superincidirad XX. cubitos. Mæotis palus Veteribus Euxini pars habita est. Dividitur autem Pontus per lineam à Cornu Arietis prom. in Taurica Chersoneso ad Carambin prom. Asiæ deductam in partem Occidentalem & Orientalem.

HEKELII. b Lib. I. Trift. Eleg. 1. v. 90. i Lib. XIV. p. 334. Part. II.

a Mare Icarium. b Carpathium mare. c Hellespontus. d Helle. e Priapus Hellespontiacus. f Sibylla Hellespontiaca. g Pontus Euxinus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.I. Cap. XII. 37 colarum appellatus, quondam Axenus, longe refugientes occupat terras: magnoque litorum flexu jungitur Mæotici lacus offio; Lacus Mecoquod Bosporus vocatur Cimmerius, ipfe lacus " Mæotis Tanaim Bosporus. amnem, novissimum inter Europam Asiamque terminum, recipit. Cimmerius, Tanais. Atque hactenus partes interni maris dicta funt, quatenus Europam Europa teralluit.

VI. Porrò ad Asiam post Ægæi nomen Carium vocatur, qua Mare Ca-Cariam perfundit: Rhodium, e circa Rhodum Insulam; Pamphy-Rhodium. lium ad Pamphyliam; Cilicium ad Ciliciam, mox Syrium five Sy- Pamphyriacum apud Syriam. Inter Ciliciam, Syriam & Cyprum infulam, Ciliciam, Syrium. vocatur Cyprium mare, & Issicus sinus, ab Isso celebri Ciliciæ urbe. Cyprium. Ad Phænicen Phænicium est, ad Palæstinam Palæstinum; ad Ju-Palestinum. dæam Judaicum; ad Ægyptum o Ægyptium sive Ægyptiacum; Judaicum. ad Cyrenaicam regionem Cyrenaicum. Hinc ad Lybiam, id est, cyrenaicum. Africam, * Lybicum sive Africum: ad Numidiam Numidicum; ad Lybicum s Mauritianiam Mauritanicum.

Numidicum

· CAP. Mauritani-

& Teste Plinio Lib. IV. H. N. cap. 12. l' Qui, testante Strabone, Lib. XIII. p. 253.

Part. II. ad Stadia triginta inter fe diftant. m Hodie Brachium St. Georgii dicitur.

n Quem superstitiosa Antiquitas Hortorum Presidem credidit. Quò respexisse videtur Horatius Lib. I. Sat. VIII. v. 7. Ideoque eidem Horatio loc.cit.v. 3. seq. Deus furum aviumque formido maxima dicitur. Conf. Virgilii Lib. IV. Georg. v. 110. feq.

o Lib. VII. p. 546. Part. I.

ropa, partibusque Borealibus: alterum ex Asia Phonicium, Ægyptuum, & Ionium. huic oppositum. Unde transitus ipse coartatur intermedius, & ingentia duo efficiuntur Maria. ejus fines ab auctoribus non unis describuntur li-Europæ scilicet Promontorium Crium, quod Arietis frontem appellant, alterum Afia, Carambin, quæ invicem circiter Stadia duo millia & quingenta diftant.

BUNONIS. cis nomen habet. Vocatum etiam Palus Sarma- Pachyno prom. ad frontem Arietis Cretæ dedutic, Cimmerie paludes, Scythica stugna & Ponti età. Africum mare, à Villa Phileni intimoque Euxini mater. Dionysius tradit paludem hanc inter | Syrtis Majoris sinu, ad Ampsagæ fl. ossia proten-Tauricam Chersonesum & ostia Tanais ad CCC. ditur. Ptolemeus Mare hoc dispescit in Syrim Mamillia palliuum extendi. In Circuitu , ut Polybius jorem, Syrtim Minorem, & forum Numidicum.

O Srabo referunt, VIII. millia stad. patet.

De Freiis quoque hie nonnihil videtur dicen-

quodam, qui certis anni temporibus in eo capitur. Inter duos Bosporos, Tracium & Cimmerium, directo cursu, ut auctor est Polybius, CIM. passum intersunt. Circuitu verò totius Ponti vicies semel centena quinquaginta millia , ut auctor est Varro, & fere veteres. Nepos Cornelius CCCM L. adjicit - Plin . Hift . Nat. lib . IV .

e Ptolemæus Rhedii maris terminos facit Gnidum & Caunum in finibus Caria. Caterum Parthenium mare, five Sinus Virginis, ob Europam Hunc Bimarem etiam ideo dictum esse Strabo virginem ex Phoenicia in Cretam deportatam ita Lib. II. p. 222. teltatur, quòd ad medium duo appellatum, continet mare Lycium, Pamphyprocumbant Promontoria. Unum quidem ab En- lium, Cilicium, Issum suum, mare Syriacum,

Egyptium mare Poëtis dicitur Pharium;

r Mare ab Ægypto, ad fretum Gaditanum, Lybicum vocant Mela, Plinius, & Strabo. Sed Lybicum proprie dictum ab Ortu habet Ægyptum, & protrahitur ad intimam usque Syrtim majo-# 2 Palus Maotis ab accolis Maotis five Maoti- rem: versus septemtrionem restringitur lineà à

Hodie vulgo dicitur Mar de Zabacken à pilee dum : Numerantur præcipua quindecim : ex

a Palus Marotia.

quibus celebriora sunt sex. 1. est a Fretum Ma-

multo brevior via est ex Oceano Atlantico in gellanicum longissimi tractus; cujus longitudo ab Oriente in Occidentem cx. milliarium : latitudo varia, modo duorum milliarium, modo unius, modo quadrantis. Conjungit Oceanum Atlanticum cum Pacifico, atque ex uno in alterum præbet transitum. Ferdinandus Magellanus Portugallesus, auspiciis Caroli V. Imperatoris missis, anno à nato Christo c I o Io xix, 10.

Augusti Hispali solvit, post xxv. mensium iter hoc fretum primus invenit & navigavit. Vascus Numius tamen de Valboa prius : nempe anno cIo Io xiii. illud fretum animadvertifle dicitur, quum ad Australem regionem Iustrandam isthic navigaret. Latitudo five distantia ejus ab Æquatore est 52. gr. 30. min. Ad Septemerionem habet Chicam Americæ Australis provinciam: ad Austrum jacent insulæ Terræ Magellanica, & Terra del Fuego. 2. Eft b Fretum Gaditanum, Herculeum, di Gibraltar, vulgo Germanis die Strasse, Belgis de Strate, per quod Oceanus Atlanticus transit & sinum efficit Mediterraneum. Ejus fauces xv. millia passuum patent in cum via esse dicitur; sed adhuc incertum est. longitudinem , quinque millia in latitudinem , Aliquod tamen fretum esfe, inter Americam telle Plinio in proamio lib. 111. Olim non fuisse, Septemtrionalem & Tartariam, atque etiam sed ab Oceano in terras irrumpente exstitisse, ineptè existimarunt nonnulli ex Veteribus. 3. c Fretum Danicum, vulgo der Oresund item der tæ periti colligunt ex motu & fluctibus maris. Suna, jacet inter Danix infulam, Zeelandiam & 14.0 Fretum finus Perfici: Sed minus proprie ita Scandiam. Per illud Oceanus Atlanticus fluit in dicitur: quia non est angustior ingressus, quam ipse sinus. 15. Bosporus seu p Freium Cimmerium, finum Balticum. Latitudo est dimidi milliaris inter Tauricum Chersonesum & Asiam. 9 Plurinon integri, ubi minima. Huic freto adjungenma præterea funt freta cum inter ipfas infulas dum est alterum inter Zeelandiam & Fioniam, vul-Indicas: tum inter infulas & vicinas Continengò Funen , infulas ; Germanis der Belt , & tertium inter Fioniam & Jutiam , vulgo dictum Mitteltes, ut 1. Inter Ceilanum & Indiam. 2. Inter Sumatram & Malaccam. 3. Inter Sumatram & fahr Sund, ab opidulo Fioniæ Mittelfahrt.

Bantam &c. Quidam existimarunt, Fretum A. d Hellespontus inter Abydum & Seltum, modo quoddam esse ad latus Septemtrionale Virginia, memoratus. s.e Bosporus Thracicus, itidem jam ad Latitudinem 40. gr. per quod conjungatur memoratus. 6. f Fretum Siculum, inter Italiam & Siciliam, ejus longitudo est xxvIII. circiter Oceanus Atlanticus Pacifico, & libera via hinc millium passuum : Latitudo vero, ubi miniin Chinam & Philippinas concedatur. Sed frustra id per Hudsonium anno c I 2 I 2 c 1 x. mum, inter Pelorum & Canym, quod vulgo nunc Coda della Volpe dicitur, mille quingentos passus, ubi plurimum, inter Italia promontorium & Leucopetram, x11. millia patet. In co freto funt Scylla & Charybdis. Siciliam ab Italia terræ motu avulsam; ac ita hoc fretum exstitisse, inepte opinata quoque est vetustas. Et hac funt sex freta celebriora; nunc sequentur reliqua, y. Magellanico freto vicinum est g Fretum le Maire, inter Terram Australem, & insulas Magellanicas, ab Oriente in Occidentem, minus longum quam Magellanicum; per illud

Pacificum. Distatab Æquatore 54. gr. 30. min. 8. h Fretum Manilhas, inter Luconiam & Mindanao; aliasque Philippinas infulas protenfum; dicitur esse centum leucarum; navibus periculofum, ob crebras fyrtes. Extenditur ab Oriente in Occidentem. Conjungit Oceanum Pacificum cum Indico ab illa parte; etfi liberiores in vicinia fint conjunctiones. 9. i Fretum Weigatz, per quod ex Septemtrionali mari in Tartaricum Oceanum via est; Sed à glacie clausa tenetur. Jacet inter Novam Zemblam & Samojedam. 10. k Fretum Davis, inter Groenlandiam & Americam Septemtrionalem; sed ejus exitus nondum cognitus est; adeoque dubium manet, utrum fretum sit, an sinus. 11.1 Fretum Glaciale inter Novam Zemblam & Spitzbergam, seu alio nomine Terram Polarem appellandam. 12. m Fretum Forbischers, si non ad Oceanum Pacificum; faltem ad finum Hudfonii, viam præbet Atlantico Oceano. 13. n Fretum Anian, inter Americam Septemtrionalem & Tartariam Afia, per quod ex Oceano Tartarico in Pacifi-

aliud inter Americam & Groenlandiam, nau-

tentatum fuit. Et sic explicatæ sunt differentiæ partium Oceani à Terrarum situ existentes. Memoriæ causa ex Geographia Generali Varenii hic subjungimus Tabulam, quæ continet divifionem partium Oceani. Adolescentes periplum ora maritima Terrarum & Oceani tractus perluftrent, memoriaque infigant: ad quam haud parum facit cognita habere litora oræ maritimæ continentium, atque eorum conjunctionem; item partium maris connexionem & fitum. REIS-

[&]amp; Fretum Magellanicum. b Fretum Gaditanum. c Fretum Danicum. d Hellespontus. e Bosporus Thracicus, f Fretum Siculum g Fretum le Maire. h Fretum Manilhas, i FretumWeigatz. k Fretum Davis. l Fretum Glaciale. m Fretum Forbischers. n Fretum Anian. o Fret, Sinns Persici. p Bosporus Cimmerius, g Freta alia.

De navigatione Oceani. 1

I.

Ceanum Atlanticum, qui est inter Europam, Africamque & Americam, antiqui mortales quando primum navigare cœperint, haud facile dictu est. Notam fuisse Ægyptiis Græcisque terram Americam, coque Carthaginenses navigasse, post suo loco America vereibus coostendam. Nostra atque avorum nostrorum memoria omnis Terra gnita. Orbis jam aliquoties circumnavigatus est. Medio Mundi saculo, Orbis Terra circumnavio quum Gracis Romanisque una tantum continens, quam Europa, gatus. Áfricæ, Asiæque nominibus distinxerant, cognita suerit, de hujus circumnavigatione narrat Plinius a Lib. XI. cap. LXIX. à Gadibus Columnisque Herculis Hispanix & Galliarum circuitu totum sua xtate navigatum fuisse Occidentem. Septemtrionalem autem Occanum Navigatus majore ex parte navigatum auspiciis Divi Augusti, Germaniam class Cocidens & Septembrio. fe circumvecta usque ad Cimbrorum promontorium, & inde immenfo mari prospectu, aut sama cognito, ad Scythicam plagam & humore nimio rigentia. quod Tiberii ductu factum, ex Velleji libro fecundo prospicitur. Idem Plinius eodem loco auctor est, Alexandri Magni victorias majorem partem Meridionalis Orientalisque Navigatioo Oceani perlustrasse, usque in Arabicum smum. in quo etiam posteà ralis d'men-

REISKII.

1 a Occani navigatio duplex habebitor , una vetus alteraque nova : Illa instar Geographiæ veteris manca, inperfecta, e tertonea sur adoc un nautæ litoribus instartemumnodo sove partialis & littoralis , adoc un nautæ littoribus instaretent, nec in altum quacunque provehi possent in take vero longe perfectior nunc extat magisque cetta, totalis quippe ac universitis se per pyxidem repertam nautitam & acus magnetica beneficium, quod solo. Goje, Italo eique Amassitano A. C. 1302. circiter debemus. Nam veteres nautæ interdiu conspectis Insulis, nontubus & promontoriis, noctu observata Hecica ec Cynodura, itemque stellis paulo proximis juvabantur: Nostri nunc indice gaudent magne-

tico, quo non Meridiana tantum linea, sed plaga septentrionalis etiam notatur, velexactus, vel obliquius paulo cum declinatione, quam
Chalybochsi vocant. Hinc ergo universalis pender:
navigatio, non ea suppliciter quidem aut absolute, sed
sectionalum quid (%) and se, and a ser, il quousque
per frigoris ventorumque intemperiem aut molem glacialem oceanus adiri potut. b Septuples.
autem hae circumnavigatio accidisse legitur.

HEKELII.

a Lib. II. cap. LXVII. fecundum Edition. Geleniano Froben: in fol. p. 20. Qua citatio etiam in ulcimà illà Edition. Vorstiano. Amstelod. est reperire.

BUNO-

a Navigatio duplex Oceani vetus & nova. b Circumnavigatio feptuplex,

a Fro f F GA

qui gelli ab t

tud uni Atl

Por mi Au ho

Νu

cI:

hic

Æ

cia: Ian

tam die

Atl

ner Ion

teft

fed ine

ξ.

Sun

Scar fine

non

dun

gò

fahr A. d mei

& S

mill

mui

aun

paffi

riun

frett

fe,

fund

Mag

res gerente, C. Casare, Augusti filio, a signa navium ex Hispa. nienfi-

BUNONIS.

" Hic Cajus erat filius adoptivus Augusti, ejusdemque ex Julia filia & Agrippa nepos.

Sueton. in Aug. C. XVI. Meminit præterea S. Scriptura navigationum in Ophir Regum Salomonis, Hiram, Josaphat. Job quoque, qui juxta Arabiam habitasse scribitur, mentionem facit auri Ophiriani. Unde perspicuum esse potest, navigationes in Ophir tum temporis fuisse cognitas. De navigatione ex Ægypto in Indiam D. Hieronymus cum Strabone prodidere ; dum memorant habitacula & frequentia navalia fuisse, quo loco postea in Ægypto de suo nomine Alexandriam condidit Alexander. Commercia deinde aucta fuisse te-Statur Plinius; & itineris illius in Indiam rationem describit lib. vr. cap. xx111. Pius etiam Pontifex Afiam describens ait, in Othonis Imperatoris Teutonici vita legi Indicam navem una cum Indicis mercatoribus in Germanico litore fuisse deprehensam, ibique ventorum vi ex Oriente propulsam constitisse. Veneti per Mare Mediterraneum Alexandriam Ægypti navigiis delati, & huic, aliquo terra fpatio emenfo, per finum Arabicum in Indiam Orientalem fuperioribus temporibus profecti, & inde codem irinere reversi aromata & pretiosissimas merces, casque recentes minusque corruptas, propter itineris illius compendium, inde in omnes totius Orbis Christiani partes divendebant. Sed Lusitani postea alia via, quæ in Indiam duceret Orientalem, reperta, circumnavigata omni Africa, ad Sinas usque transierunt. Vascus de Gama Portugalensis anno C. 1489. prom. bonæ Spei primus circumnavigavit, Calecutum usque pervenit, & iter illud in Moluccas infulas patefecit. Deinceps secuti sunt Belgæ & Angli. Atque ex Ægyptiorum Sultanus, paulo ante quam Ægyde vectigalibus quotidie multum diminui animadverteret, adeò tulit iniquè, ut missa legatioomnibus fit interminitatus, nifi efficiat, ut Lufitani navigationem istam in Orientalem Indiam antermittant. Verum antiquis temporibus hanc

ccccxcii. ingressus, insulas America, primum Hispaniolam, & deinde Cubam & Jamaicam, primus invenit. Deindeanno clo coce XCVII. Americus Vesputius Florentinus b Ema. nuelis Portugalliæ Regis auspiciis profectus Terram continentem , quæ ab iplo America dicta est, primus ex Europæis detexit & ingressus est. Postea anno clo loc xix. 10 Augusti Ferdinan. dus Magellanus Portugalensis auspiciis Caroli V. Hispali solvens post xIV. mensium navigationem reperit fretum, Magellanicum ab iplo dictum, illudque spatio dierum xxrr. navigavit, Sed paulo post, in insula Massan seu Mathan, à Barbaris in pugna occifus est. Illius in eo munere successor Jacobus Serranus in insula Sebuth ejus loci regulo nefariè proditus, nullo modo à comitibus suis potuit liberari. Dux itineris deinde allectus est Sebaftianus de Cano, qui iter iftud confecit, & navem Victoriam, hoc enim eratei nomen, post trium annorum & unius mensis iter Hispalin reduxit , universum Terrarum Orbem emensus. Et hac prima est post hominum memoriam Orbis circumnavigatio. Idem deinde alii quoque ausi sunt: Franciscus Dracus Anglus, Thomas Candisch Anglus, Olivier de Nord , Schaldus à Werdt , Georgius Spilberg , Jacobus le Maire. Terram verò Australem lustravit Petrus Ferdinandus de Quier; ut ipse testaturin Epistola ad Regem Hispania. Navigatio ad Sinas & Insulas Philippinas per Septentrionalem Americæ partem ab Anglis aliquoties est tentata. Martinus Forbisher finum exiguum detexit, quem putarat esse fretum, vulgo appellatur Forbishers Straet. Anno C. 1585. Davisius quidam majus invenit fretum, & duobus annis fequentibus ejus exitum frustra quasivit. Fretum istud ab illo nomen accepit, vocaturque Fretun co tempore non folum in Ægypto; verum etiam Venetorum vechigalia valde afflicha fuere. Hinc citur. Sub finem feculi præcedentis Hudfonius ptus in potestatem Turcarum deveniret, quum | idem tentavit iter: & quod Davisius & Baffmin eo viderentur errasse, quòd navigationes suas nimium flexissent in Septemtrionem, ille conne ad Julium Pontificem atrocia Christianis tra meridiem versus contendit, & per fretuma se inventum, (unde eidem nomen impositum Fretumque Hudsonii vocatur) in vastum pervent pelagus, adeo ut concepcrit spem circumnavinavigationem non fuisse incognitam, etiam gandi Americam. Sed à perfidis suis sociism C. Julius Solinus testatur, qui tradit, totum me- cymbam nefarie expositus & desertus est. Anno sidiei æquor ab India usque in Hispaniam suisse (C. 1631. Jamesus navarchus quidam & Thomas navigatem: idque probat Juba Regis testimo- Jacobus sinum James cum insulis quibusdam de sno. Cirstophorus Columbus Genuensis incredibi- texerunt: Hunc sinum post ingressus Thomas hi austi Cccanum anno à nato Claisto elo Buttonius, portum invenit commodum, quem

nienfibus naufragiis fuisse agnita. Carthaginis verò potentia florente, Hannonem circumvectum à Gadibus ad finem Arabia, naviga-Hannonis tionem eam prodidisse scripto: sicut ad extera Europæ noscenda Navigatio. missium eodem tempore Himilconem. Præterea Nepos Cornelius au- Et Himilco. ctor est apud eundem Plinium, Eudoxum quendam sua ætate, nis. quum Lathyrum Ægypti Regem fugeret, Arabicosmu egressum, vigatio in Ethiopiam. Gadeis usque pervectum. multoque ante eum Calius Antipater ibidem affirmat, vidisse se, qui navigasset ex Hispania in Æthiopiam commercii gratia. Idem Nepos eodem loco apud Plinium de Septemtrionali circuitu tradit, Q. Metello Celeri, Galliæ Proconfuli, Indos à Rege Suevorum dono datos, qui ex India commercii causa navigantes, tempestatibus essent in Germaniam abrepti. Hodie tamen ea navigatio sæpius ab Hollandis Anglisque tentata, nunquam perfici potuit; perpetua glacie & diuturnis tenebris obsistentibus. Illa, quæ à Plinio narrantur, si vera sint, jam totus hic noster Orbis circumnavigatus fuit. 2

CAP.

BUNO-

Nelson appellavit, ejusdemque sinus recessui Occidentali fuum impofuit nomen vocavitque Buttons Bay, i. e. suum Buttonii. Ex reciprocatione hujus freti colligebat Thomas iste, hâc iter patêre ad Sinas. Sed naturæ miraculis, quæ ibidem deprehenderat, contentus, recessit, terramque illam Australem nominavit Valliam Meridionalem; oramque maritimam septemtrionalem cum regione ista , Valliam Septemtrionalem. Cæterum navigationes cum in Americam, tum in Indiam Orientalem hodie funt frequentes.

HEKELII. b Quem immortalitate dignum judicat 70fephus Scaliger ad Manilium Lib. I. v. 14.

REISKII 2 Circumnavigatio maris septuplex (de qua mentionem fecimus) eaque nova fic contigit. Prima auspicio Emanuelis, Portugallici regis, per Ferd. Magellanum navi, cui Victoriæ nomen erat, ulum Anno 1520, intra 1124 dies: Secunda auspicio Elisabetha, Anglica regina, per Franc. Dracum A. 1577 intra 1056 dies : Tertia per Thom. Candisch Anglum A. 1586 intra 777 dies: Quarta per Simon. Cardesium Roterodamum A. 1597; Quinta per Olivier.de Nord Batavum A. 1598 intra 1077 dies : Sexta per Wilhem. Cornel. Schouten & Jacob. de Maire A. 1615 intra 749 dies: Septima per Jacob. Eremitam & Joh. Hugenium Hollandos duabus

perius argumentum persequar, quod cœpi, particularem five partialem per littora lecta navigationem Tyriis, Carthaginensibus, Græcia & Romanis veteribus nemo detrahet: Qualem à Plinio memoratam ex rebus Cæfarum & Alexandri Macedonis noster auctor repetit. Periplus Hannonius exiguam apud priscos fidem invenit, deque suspectis rebus proverbio locum dedit : Vid. Voff. in hift. Græc. Lib. IV. Navigatio item Eudoxi Cyziceni tota, quam Heraclides Ponticus & Corn. Nepos prodiderunt, à Strabone, gravissimo auctore, tanquam fabula inepra exploditur Lib. 11. Quidni explodamus Indos ab rege Suevico ad Q. Metellum Celerem dono missos, & tempestatibus ad mare Germanicum abreptos? Ophiraa etiam Salomonis per mare diuturna excursio quin littoralis suerit, nullum est dubium, fi Ophiram in Chersoneso aurea, Taprobana aut Malacca colloces. Nec alia ex Ægypto ad Indias per Oceanum navigatio patere potuit, si quæ unquam patuit, de qua Strabo & Hieronymus contestantur. Nulla vero navis Indicæ ad littus Germanicum per tempestatem propulsio valebit, nisi naturæ ac veritati historicæ vim facias. Vetusta nempe oceani navigatio justis limitibus coercenda est, ne fidem illa excedat, neve fabulofis peccet narratiunculis. Confer Casp. Varerii Comment, de Ophira, ubi ad veterem navigationem multa navibus A. 1623 intra 301 dies. a Interim ut su- invenies. Bochard. Geogr. sac. Lib. II. c. 27.

a Veterum particularie.

CAP. XIV.

Summa totius Orbis divisio.

E aquis, id est, de Oceano ejusque partibus, hactenus in compendio dixisse sufficiat, nunc terras exponamus. Totus Divisio terra igitur terrarum Orbis in treis potissimum parteis, sive in tres Insu. las magnas, quas Oceanus circumfluus efficit, divifus est: quarum prima est quam nos incolimus; altera America; tertia Magala. nica; eadem terra Australis & Incognita vocitata; quia præter lito. ra, nihil dum à nobis cognitum est. Ex his tribus Insulis, sive eas treis Continenteis appellare libeat, primo loco eam explicabimus. quam nos incolimus, ut quæ nobis patria est; quamque jam dudum cognitam plurima ex parte habemus. Hæc quibus Oceani nominibus cingatur, supra memoratum est. "

II. De

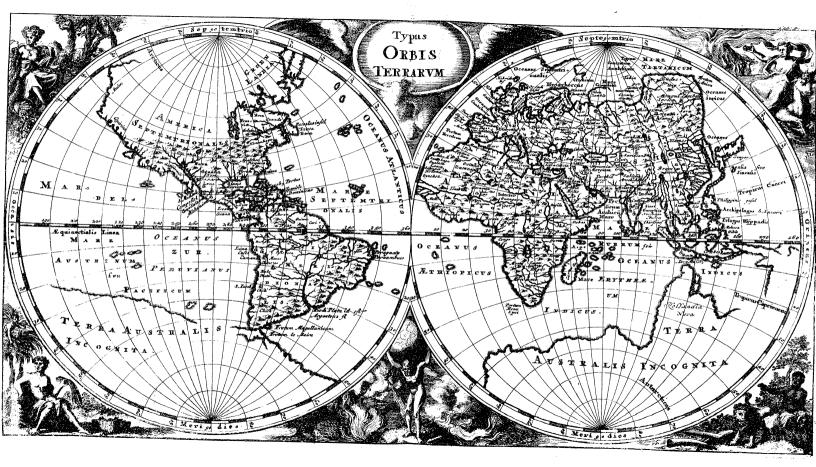
BUNONIS. cius pedibus terantur a, dictam volunt, una gua funt & parvi momenti. Pilam enim palma constat partim ex eclipsibus lunaribus; quæ, cum | aut ex frequenti ad parietem allisione, inæquacorpus illud, cujus occasione nascuntur, seu à superficies aquis exstans dividitur in partes grancujus umbra efficiuntur, sphæricam habere fi- des seu principales: & parvas seu minus princiguram: partim quia non tantum accedentibus pales. b Grandis communiter Continens appellatur, res magis elevantur, & ab Horizonte vertici ad- minores ei accensentur, quas veluti comprehenmerguntur. Sed & proficifcentibus versus Ortum, | ræ portio undique mari cincta, vel d Peninsula, fum autem ambulantibus idem ferius obvenit; tinenti, exiguæ cujusdam portiunculæ intervenvel quod codem recidit; dies funt longiores illi, tu, quæ e Ishmus dicitur. f Promontorium ell qui versus Occasum iter facit, quam qui versus mons in mare decurrens. Ortum; ita ut qui annuo spacio circumiret Orbem, tendendo veríus Occasum, integrum diem in itinere amissurus sit; versus Ortum autem superabundaturus uno die. Quæ omnia fieri non possent, si plana esset Maris & Terra Perottus in Cornucop. col. 61. Edition. Aldine Superficies: Tum enim sol & reliqua sidera Venetiis A. CHR. M. D. XIII. in sol. impr. & omnibus terræ incolis una orirentur & occide- ex eô Christianus Becmannus in Originib. L. L. tent: quod tamen aliter fieri observamus. In- p. 1070. Edition. IVtæ autores sunt. Alii de telligimus autem figuram sphæricam non qui- cunt, Terram derivari à Gr. verbô miger, quod sidem exactiffimam & geometrice perfectam; care denotat, quoniam terra elementum eft licquia montibus, & vallibus exasperata passim est cissimum. Sed Tellus primario Dea dicitur, se

liora funt &c. Sed fecundum vulgatam loquendi a a Terra, quam à terendo, quod superiora consuetudinem, qua non attendimus, quæ exicum aqua constituit Globum; cujus rotunditas riam rotundam appellamus, licet ex suturis, perpetuo rotundæ fint, manifeste ostendunt, litatem aliquam contraxerit. Cæterum Tene versus alterutrum Polorum, stellæ circumpola- vel quia longe lateque continuata est vel quia propinquant; recedentibus vero descendunt & dit & continet. Parva est vel c Infula, id est Terfidera citius oriuntur occiduntque; versus Occa- quæ pene ambitur Mari; annectitur tamen Con

HEKELII.

a Iraque Tera in Augurum Libris & quibusdam Archivis cum fimplici R scribi folere, Nicolaus terra: fluvii eriam & maria litoribus suis humi- Orbis ille, sive one popin, ubi habitant homines.

a Terra rotunditas probatur. b Terra Continens. c Infula. d Peninfula. e Ifthmus. f Promontorium

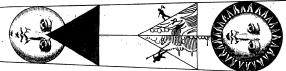

Hoo Schema domonfirat torram offo globofam

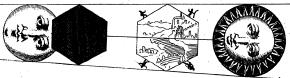
effet trigona, úmbra quoque triangulari figura in eclipsi Lunari appareret.

Si terra esset tetragona, umbra quoque tetragona haberet formam ,

Si terra hacagona osset figura, eius quoque umbrains defectu Lunari hexagona appareret, que tamen rota

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. XIV.

II. De cætero & ipsa in treis potissimum omni ævo divisa suit parteis; quarum nomina, Europa, Asia & Africa. hancque divi- Europa, Asia, sionem à numero filiorum Noachi habere putatur: Schemo obvenis. Africa. se Asiam, Chamo Africam, Japheto Europam. Quanquam primi earum limites, pro imperiorum, quæ exorta funt, ratione, vel etiam Geographorum libitu, mutati fuerunt, ita uti nonnulli Chami Japhetique partes Schemi posteris accesserint. 8

III. Nec quidem posteriores mortales, qui circa medium mun-piviso orbis di seculum suere, uno eodemque modo eas divisere. alii quippe in duas parduas tantum ejus constituerunt partes; idque bifariam: quidam Asiam atque Europam; Africam sub hujus nomine comprehendentes, tanquam partem; scissis utrimque (id crediderunt) Calpe & Abyla montibus, freto divulsam: alii itidem duas à freto Gaditano ad Tanaim amnem; hinc Europam, inde Asiam; sub qua Africam etiam intellexerunt.

IV. Alii rursus in IV. partes distribuerunt; Europam, Asiam, Divisio Orbis Ægyptum, & Africam. Hinc alii postea, qui treis ejus parteis in spartes. Alia divisso posuere, Europam, Asiam & Africam: Asia Agyptum tribue-intespacrunt; quamvis minus commode minusque rite Nilum terminum inter Asiam Africamque statuentes: qua ratione parsaltera Ægypti Africæ, altera Asiæ accessit. Novissimi sinum Arabicum terminum inter Asiam & Africam ponentes, Ægyptum Africæ adjecerunt. Atque hæ quidem universi orbis variæ partitiones atque limites diferte apud veteres auctores passim exstant. 1

BUNONIS.

liis Japhet , qui Gen. X. v. 2, 3, 4. memorantur, tradit, quod possederint Asiam ab Amano, & Tauro Syriæ Coeles & Ciliciæ montibus, usque Judaicis Antiquitat. Lib. 1. refellunt. Vid. Ricad fluvium Tanaim: in Europa vero usque ad Gadira nomina locis & gentibus relinquentes, è quibus postea immutata plurima.

REISKII.

1 Terra continens i. e. continua vel contigua vocatur ea, quæ suis partibus tota cohæret, casque folidas aut firmas continet: Hinc terra etiam firma Germ. Das Fufz-feste Land per suas partes majores pariter atque minores dividitur: Illas Geographi duas, tres, quatuor, fex pro suo quisque sensu connumerant : Has Insula, Cher-

concludunt. Si qui tres folum partes à tribus B. D. Hieronymus lib, Hebr. Quaft. de septem fi- Noachi filiis, & divisis inter cos sedibus arcesfunt, hos in tanta antiquitate, obscuroquenegotio scriptores azionesi, Josephus etiam in ciolus in Geogr. Reformat. Lib. 11. Sex vero partes in orbe antiquo & novo alii accuratius tenent , Asiam nempe Africam , Europam , Americam, Terram polarem arcticam, Terramque polarem antarcticam five auftralem: a Omnes tamen rotundas faciunt, totique globo terraquaereo figuram sphæricam sive circularem, non exactam adeo; sed grano piperino fimilem aut æqualem vendicant, rationibus moti tam astronomicis quam geographicis. Erratum igitur fuit inter veteres novosque scripto-Conclo five Peninfula, Ifthmo & promoutorio Caphio, columna fimilem, autovalem penitus

V. De Termino autem inter Europam Asiamque obscurior ac minus certa est traditio. Nam qui Tanaim flumen statuerunt; fontem ejus per fummum errorem în Riphæis montibus, haud procul Oceano Sarmatico posuerunt, qua Petzora eos perrumpitamnis. Alii verò, qui Isthmum, qui est inter Ponticum Caspiumque maria, profine constituerunt, his persuasum suit, Caspium mare esse finum Oceani septemtrionalis, ea regione, quâ Obii amnis immensum est ostium, irrumpentem. Nam omne litus, quod est sub Septemtrionibus ab occasu in ortum versus ad Obii usque ostium, ad Sarmatiam pertinet: Sarmatia autem pars est Europæ. Itaque Europa Asia- verum certumque terminum inter Europam, Asiamque uti habeas; statue post mare Ægeum, Hellespontum, Propontidem, Bosporum Thracium b, Pontum Euxinum, Bosporum Cimmerium, lacum Maotin, Tanais fluenta, donec adverso amne ad flexum ejus pervenias, apud Tujam opidum: inde lineam duc ad proximam Obii fluminis ripam: hinc pone ipsum flumen Obium ad Oceanum usque. 2

terræ figuram attribuunt: Hanc ultimam duo ! Angli Joh. Childrey in Britannia, quam scripsit Baconica, & Th. Burnettius in Theoria telluris facra comprobant. Plura quæ ad certam globi terrestris magnitudinem, figuram, dimensionem , constructionem , usum , quæque ad chartas geographicas five Mappas copiofius pofsent addi, consulto præteribimus, neque loco huic commenta adfuemus aftronomica.

HEKELII.

b De Bosphorô Thracicô treis Libros elegantissimos, & lectu verè dignos scripsit Antonius Gyllius, quos Lugd. Batav. Ao. CHR. M. DC. XXXII. in form. 16. impressos quoque vidimus.

BUNONIS.

> His addi potest a Terra Polaris Septemtrionalis, quæ putatur undique mari & fretis cingi. De Universi Orbis variis partitionibus, veroque inter Europam & Asiam termino, plura cognoscere licebit ex ipsius Cluverii lib. I. de Germ. c. l. Memoriæ causa ex Varenii Georg. Gen. adjecimus Tabulam quæ divisionem partium Terræ con-

Ad finem hujus libri primi addere placuit nonnulla, quæ ad reliquas Globi partes & figuras, ipfafque Tabulas Geographicas declarandas faciunt. Præter Sphæræ circulos, fupra explicatos, hæc porro funt notanda.

1. Alveus Globi fustinetur Basi seu Pedamento, quod interdum additam habet b Pyxidem nauticam, vulgo Compassium vocant, Vitruvio Amusum dicitur, cujus beneficio Globus ad Mundi plagas dirigitur, & linea Meridiana invenitur. Si vero illa defuerit, alia poterit adhiberi Pyxis, eaque ad partem Austrinam sub Meridiano collocari, ad dirigendum Globum versus quatuor Mundi plagas, ut Horizon respondeat Horizonti Mundi; Meridianus Meridiano: cæterique circuli in Globo cœli circulis. 2. In media Bafi exstat c Pedunculus ligneus crena incifus, ut per eam Meridianus, Globusque, pariter attolli ac deprimi possit ad diversas elevationes Poli. 3. Quatuor Pedamenti columellis incumbit Capitulum Alvei Cyclicum ligneum, quod vocatur d Horizon. Ejus latus superius diversimode distributum est. Interior & Globo proximus limbus in quatuor Quadrantes divisus est, secundum quatuor Mundi angulos, Meridiem, Septemtrionem, Orientem & Occidentem : & horum quiliber rurfus diffinguitur in 90 partes æquales, ut ita tota circumferentia, ficuti circuli reliqui comprehendat 360. gradus. In codem limbo duz reperiuntur crenz, per quas Meridianus fecundum directam Septemtrionis & Meridiei extensionem, ad eam usque profundi-

a Terra Polaris Septemtrionalis five Groenlandia, b Pyxis nautica, c Pedunculus, d Hogizontis limbi

Tellus di-

viditur in

Terras ජ

viditur in

fluvios, la-

cus, paludes , 🥳

Mare con-

Mare au-

terras di-

stinguitur

in hasce

differen-

tias tres.

ferendum, dubium est. *

tem per

tinuum.

Aquam. Aqua diTabula ad Cap. XII. in fine.

```
Atlanticus Oceanus, Mare del Nort, cum Æthiopico, inter ¡Britannicus.
                Europam, & Africam abuno latere, ab altera Americam Gallicus.
                interfluens, varia sortitur nomina secundum parteis:
 1. Oceanum,
                                                                        Æthiopicus.
   cujus sunt
                                                                        LGermanicus, &c.
               Mare Pacificum, sive Mar del Zur, inter Asia extrema.
   partes pri-
               Indicasque insulas, & America Occidentale litus.
   mariæ qua-
   tuor.
                                                                        Oceanus glacialis
               Mare Septemtrionale circa terram Septemtrionalem:
                                                                        Tartaricus.
                                                                        Hyperboreus,&c.
               Mare Australe circa Magellanicum, cujus pars Mare Indicum.
                                           Mare Ibericum , Ligusticum , Siculum , Creti-
                    1. Mare Mediterraneum
                                                 cum, Ionicum, &c.
                      ejus partes sunt
                                                                        Adriaticus,
                                            Sinus secundarii multi:
                                                                        Pontus Euxinus,
          Oblongi,
                                                                       [Corinthiacus,&c.
                                                       (Livonicus.
          quorum
                   2. Mare Balticum, unde Sinus
                                                        Botnicus.
          numero
                        secundarii,
                                                        Finnicus.
          ſeх,
          funtque
                                                       Dantiscanus.
                    3. Sinus Arabicus inter Africam Arabiam.
                   4. Sinus Persicus inter Arabiam & Persiam.
                   5. Sinus Calfornia, inter Calforniam & Novam Granadam.
2. Sinus:
                  16. Sinus Coreensis, inter Coream, & ultima Tartaria Chinaque litora.
                           Errore licet detecto, exerrore inditum nomen sinus manet, quod
                           Coréa peninsula credebatur.
                  [1. Sinus Mexicanus inter Americam Septemtrionalem & Meridicnalem.
          Lati seu 2. Sinus Gangeticus seve Golfo di Bengala, inter Indostanis & Malac-
                           cæ litora.
          quorum
                   3. Sinus inter Mallaccam & Cambojum.
          funt Se-
                   4. Mare Album à Septemtrionali Oceano inter Lappiam & extremam
          ptem.
                           Moscovia.
          Hi ca-
                   5. Mare Landchidol, inter Beach & Novam Guineam terræ Magellanicæ.
          rent fre-
                   6. Alius Sinus buic vicinus ad Terram Antonii à Diemen.
                   7. Mare Hudsonii inter Novam Franciam & Canadam ex Septemtriona-
          tis.
                           li Oceano ortum.
         Magellanicum, omnium fretorum longissimum.
          Fretum la Maire, Magellanico vicinum.
          Fretum Waigatz, quo ex Septemtrionali Oceano in Tartaricum itur.
          Fretum Anian, quo ex Tartarico in Pacificum: sed hodie illud negant.
          Fretum Davis & Forbischers, quibus ex Atlantico in Tartaricum vel Pacificum
                 Oceanum pervenitur.
          Fretum Nova Zembla, quo ex Hyperboreo & glaciali Oceano in Tartaricum via ef-
                 set , nisi glacies obstaret.
3. Freta:
          Fretum Gaditanum, quo ex Oceano Atlantico in Mare Mediterraneum via est.
          Fretum Danicum, der Sund | quo in Mare Balticum via eft.
          Fauces Arabicimaris, quibus in sinum Arabicum navigatur.
          Fauces Persici maris, quibus in Persicum.
          Hellespontus; Bosporus Thracicus; & Cimmerius.
          Fretum Siculum.
          Fretum Manilha, inter Luconiam & Mindanao protensum.
         [Plurima porrò sunt freta inter insulas Indicas.
De Mari Caspio an peculiare sit, vel an ad latos Sinus Oceani, cujus sit subterranea via, re-
```

Tabula in Cap. XIV.

Europa. 1. Vetus Orbis,*cujus partes*, Asia. África. Septemtrionalis. 1. In 4. Ma- 2. Novus Orbis, seu Amerignas Contica, cujus partes, Meridionalis. nentes sive 3. Terra Polaris Septemtrionalis, sive Groenlandia. Maximas in-4. Terra Australis seu Magellanica incognita. fulas ; Rotundas, quarum latitu- Africa.

Reloponnesus, hodie Mores. do & longitudo fere sunt a-{Chersonesus Taurica. quales. Cambaja in India. 1. Chersonesus Aurea, seu Malacca adhærens 2. Cimbrica, sive Jutia, adhærens Holsatiæ. 3. Corea adhærens Tartariæ: quam tamen ali insulam esse tradunt. Oblongas, qua-4. America Septemtrionalis. rum mult æ funt. 5. America Australis. 2.Peninfulas 6. California, quæ ex recentiorum observatione feu Chersoinsula perhibetur. nesos, qua 7. Jucatan in Sinu Mexicano. Conti*funt* 8. Chersonesus Thracia. nentium illa-9. Nova Francia. rum partes. 10. Ionia. [Italia, Græcia, Achaja in specie, Hispania, Asia minor Affines peninsu- Arabia, Norwegia, Suecia & Lappia, Beach lis funt regio Magellanic**æ** , Nova Guinea , Indostanis regna , Cochinchina, Nova Britannia in America, Monomotapa, &c. Britannia. (Canadensis. Magnæ Faponia. Nova Zembla. Sumatra. novem: [[landia. l Madagascar. l California, si infula est. Sardinia. Sicilia. Java Major. Frieslandia. Mediocres | Hibernia. Celebes. Terra Nova circa tredecim: \ Hispaniola.\ Creta. Novam Franciam. Cuba. Luconia. Ceilanum. Mindanao. 3. Infulas, $\Gamma Gilolo.$ (Amboina. Timor in sula Parva no- | Corsica. auarum Majorca. Indica. aliæ sunt vem: Seelandia. Jamaica in si-Cyprus. lnu Mexicano LNegroponte. Dania. (Celebriores & folitariæ: Rhodus, Malta, Lemnos S. Helena. D.Thomæ. Madera, &c. Congeries, sive (Canariæ. Maldivæ (Insulæ latru qua magnonu- Flandrica. Circa Maculorum. Minimæ: mero in mari Hesperidagascar. Maris Ægei i jacent sibi val-Molucca & Circa Brita des. de vicinæ. Sinus Me- Bandanæ. xicani. Philippina. Inf. Salomonis Inter Ægyptum & Arabiam. Corint hiacus inter Peloponnesum & Achajam. l Isthmus Panamensis seu Americanus longissimus omnium. Isthmos. Inter Jutiam & Holfatiam.

lInter Malaccam & Indiam &c.

Tellus di- (tectam viditur in aquis & Terram | exstantem. (6)

Aquam, Terræ autem exstantis *Superficies* per Maris inter-

fluxum distinguitur in parteis hasce quatuor.

medium præcise exster supra planum Horizontis, alterum infra illud lateat. Illud nobis hemisphærium cœli conspieuum representat, hoc non conspicuum. Hunc limbum proxime contingens habet xII. figna cum Planetis figno propriis: quodlibet signum in gradus 30. distribuitur, qui suis spatiolis & numeris in intima ora hujus circuli descripti sunt. Inde porro sequitur Calendarium non saltem Julianum seu Antiquum; fed & Gregorianum feu Novum decem diebus illud præcedens; quin & nonnunquam Scaligerianum, cum nominibus mensium & festorum. Menses in varios divisi sunt dies, adjunctis primis septem literis Alphabeti Romani, in distinctionem dierum hebdomadis, pro diversitate literæ Dominicalis. In quibusdam etiam Globis additus reperitur Numerus Aureus. Exterior demum ora habet 32. ventorum nomina, pro differentia plagarum Mundi, & usu nautico. 4. Meridiano aneo infixus est a Circulus Horarius, superiori suo plano in 24. horas, pro rarione diei naturalis, distributus. Habet igitur horam duodecimam duplicatam; quarum altera indicat Meridiem; altera mediam noctem: hinc fectio utriusque horæ x11. tam diurnæ, quam nocturnæ Meridiano incumbit. Centrum hujus circuli est Mundi Axis, cujus extremitati index appliconvertitur, una per circulum Horarium movetur, & horas oftendit. Porro Meridiano in Zenith seu Polo Horizontis annectitur per coch-Icam b Circulus Verticalis, Quarta seu Quadrans Altitudinis etiam dictus, ex ære factus habens 90. gradus, five quartam Circuli partem, & ita adornatus, ut à puncto verticis seu Zenith secundum Globi gibbositatem demissus in omnes Nonaginta isti gradus ita inscripti sunt huic arcui, ut numeri ab horizonte incipiant, & surfum versus Zenith adscendant. Interdum Globo affigitur c Semicirculus positionis, qui ad certam elevationem constitutus refert initia x11, domorum cœlestium, quas Astrologi distinguere solent per sex Circulos positionum.

dividit d , Æquator , mensura primi seu quotidiani & communis ab ortu in occasum motus, qui nihil aliud est, quam Æquinoctialis peripheriæ tam æqualis conversio, ut singulis horis x v. gradus promoveantur, & toties una hora sit abfoluta, quoties xv. gradus Æquator confecerit.

tatem descendit, ut una Meridiani Globique | quum mediam in Cingulo Orionis stellam observamus, & ejusdem circumvolutionem ab ortu versus occasum simul notamus: Vel quum tempore æquinoctii motum Solis ab Ortu in Occasum attendimus. Ejus enim vestigia Æquatoris fitum fuper Horizontem tum oftendunt. 2. Dividitur Æquator, ut circuli alii, in 160. gradus: & per quemlibet gradum aut re ipfa imaginatione ducitur semicirculus ab uno Polo ad alterum. Hi semicirculi dicuntur e Meridiani, sen Circuli Longitudinis in terra. Ex his Primus est initium reliquorum pingendorum & numerandorum : & Primus ille, ut reliqui, dimidius, non integer pingitur, infignitus arcolis coloratis, per quas ejus gradus distinguuntur. Continet 90. gr. ab Æquatore ad Polum Arcticum : & totidem ad Antarcticum. Meridiani Primi locus supra ad Cap. vII. s. indicatus est. 3. Per Meridiani gradus fingulos ab Æquatore versus utrumque Polum deduci possunt 90, f Paralleli seu Circuli Latitudinis: Verum ne loca in Globo per multitudinem circulorum nimium obscurentur, vulgò tam Meridiani quam Paralleli tantum describuntur per decimum quemque gradum Æquatoris & Metidiani. 4. Æquatorem in duobus punctis oppositis intersecat circulus obliquus, Zodiacus dictus: Unus semicirculus Zodiaci flectitur ab Æquatore versus Septemcatus elt arcus, qui cuspide sua, quoties Globus trionem; alter versus Austrum. Diftinguitur Zodiacus, uti Æquator, in 360. areolas diversi coloris, per quas gradus denotantur; duciturque ab Ortu in Occasum. g Zodiacus & Ecliptica in co conveniunt, quod eundem habent axem, eosdemque polos; & in eo tantum differunt, quòd Ecliptica sit circulus in medio Zodiaci, fine Latitudine: Zodiacus autem fit circulus, feu Zona potius, Latitudinem habens x x. ferme gra-Horizontis partes moveri & circumduci queat. duum. Sed quoniam in Globo Latitudine Zodiaci ad x x. gradus determinatà non indigemus. fola in eo pingitur Ecliptica. Polos Eclipticæ fustinet Colurus Solsticiorum in Circulis Polaribus. cœlesti in sectionibus Meridiani & Horizontis Porrò ab uno Polo Zodiaci ad alterum duodecim in Globo cœlesti describuntur Semicirculi, per initia fingulorum Dodecatemoriorum, & efficiunt fex circulos maximos. Primus transit per principia Arietis & Libræ, oftendens initia Longitu-Interiorem Sphærum 1. in duas æquales partes | dinis Signorum : Secundus per initia Tauri & Scorpii; atque ita porrò reliqui distribuunt superficiem Globi in duodecim partes æquales; quæ latiffimæ funt in Ecliptica; verfüs Polos autem Zodiaci paulatim immimuuntur, ac tandem in ipsis Zodiaci Polis concurrunt. Cujuslibet partis spatium nomen habet à signo, inter Ejus situm in cœlo nobis imaginamur, vel utrumque semicirculum in Ecliptica compre-F 3

a Circulus Horarius. b Circulus Verticalis seu Quadrans Altitudinis, e Semicirculus positionis. d Aguator. e Meridiani sen Circuii longitudinis. f Paralleli seu Circuli Lattudinis. g Zodiacus & Ecliptica.

henso. Exempli gratia; superficies inter duos | Arte Navigandi quatuor pracipue veniunt confisemicirculos per initia Arietis & Tauri ductos, deranda. 1. Longitudines & differentia lococomprehendens fignum Arietis in Ecliptica, di- rum. 2. Eorundem Latitudines & differentia. citur Signum Arietis; omnesque stellæ & Plane- 3. Rhombus, seu Linea, per quam navigandum tæ, aut alia cœli puncta, inter duos illos semi est. 4. Intervallum seu distantia itineris marini circulos, ex arraque Ecliptica parte usque ad inter duo loca. Sed ampliffima illa Navigandi Polos, comprehensa, dicuntur esse in signo Ars paucis explicari nequit: qui eam scire desi-Arietis; atque ita porrò in cateris. Et hi in Globo Calesti sunt a Circuli Longitudinum. At b Circuli tum de Hues, Adrianum Metium, & alios. Tan-Latitudinum, qui oftendunt Latitudinem seu di- tum de picturis necessariis in Globo. Non necesstantiam stellæ ab Ecliptica, sunt Zodiaco paral- saria pictura est animalium, piscium, aliarumleli, & transversim per Circulos Longitudinum | que rerum, quas calatores & pictores, vel ad ducuntur: Sed non expresse pinguntur in Globo, ostendenda in Terra & aquis varia animalia, ve ne stellæ vel alii circuli obscurentur. . Ex Cir- ad obsectamentum oculorum, addiderunt. culis Minoribus duo Polares & duo Tropici rubris folent pingi lineis; & cum aliqua Latitudine, licer nullam habeant, Reliqui, videlicet Paralleli, nigris lineis tantum notantur. Hactenus de pictura Circulorum ; jam fequitur locorum pictura.

Infulæ, Maria, Flumina, Sylvæ, Montes, Auctores remittimus, qui hanc doctrinam ex Urbes. Regiones diversa diversis coloribus à se instituto & prolixè tradiderunt. invicem diftinguuntur; earumque limites notantur multis punctis. Insula deserta, & qua arena magis funt, quàm terra exculta, infigniuntur multis & variis punctis. Silve indicantur una vel altera arbore. Montes ex pictura facilè cognoscuntur. Urbes turribus suisque nominibus notantur. Hactenus de pictura Geographica in Globo; Jam fequitur Hydrographica. In Rhombi Lufitanis dicuntur, & Belgis de Cours, item cen Streeck. Est autem c Rhombus linea in Globo Terrestri & Mappis Geographicis, quam navis, Acum Magneticam itineris sui ducem, fecuta, in maris superficie certo vento tenere vulgò Compassus. Habet Pyxis illa planum rotundum, quod nautæ Rolam appellant, cuius circumferentia divifa est in xxxII. partes, tot mundi plagas monstrantes. Septemtrionem indicat peculiare fignum Lilii. Subtus enim Rofa habet affixam Acum Magneticam, quæ paxillo æneo acuminato impofita libere movetur, & quocunque Pyxis vertatur, plagam respicit Septemrionalem ; ficut relique linea reliquas Mundi plagas & ventos. Hoc indice nautæ freti vafto fe committunt Oceano, & remotissimas petunt

derat, consulat Nonium, Mercatorem, Rober-

Fabricam & structuram Globi sequitur ejus usus, qui sanè maximus est, cujus explicationom omnem paucæ non capiunt pagellæ: præcipua tamen, quæ Geographiam cognituro necessaria videntur, in gratiam tironum delibasse Loca in Globo picta sunt, Regiones, Gentes, hac vice contenti, earum rerum cupidos ad ipsos

e I. Alveo suo Globus per crenas Horizontis lignei immittitur, usque ab basis pedunculum, qui crena sua excipit Meridianum ita, ut ejus medium, hoc est, 180. gradibus exstet supra planum lignei Horizontis. Sed illud Meridiani anei latus, cui inscriptus est numerus graduum, respiciat lignet Horizontis partem Orientalem. Utrum verd Globus in Meridiano rectè pendeat, examinatur hoc ea observandæ primum Linea Naurica, quæ pacto. In medio Meridiani inter utrosque Polos directe supra Æquatorem, est initium numera. tionis graduum ad utrosque Polos: illud initium linea oblonga notatur : applica itaque huic lineæ acum, ut punctum ejus extremum fetè incidat in Æquatorem, deinde volve Globum, debet. Viam nautis monitrat d Pyxis nautica, si punctum acus perpetuò incidit in Æquatorem, neque ab eo declinat, rectè ab Axe pendet Meridianus. Porrò, utrum medium Meridiani exstet supra Horizontem, examinatur hoc modo. Ad locum aliquem datum elevatur Polus; at tum conspicitur, quot gradus ab Æquatoris parte Australi numerentur : qui si adduntur gradibus Elevationis, efficere debent 90. His fi addis alterius Quadrantis gradus 90. redit numerus 180. graduum , quod est dimidium Meridiani

f II. Globus ad Mundi situm, ut Globi cardines respiciant plagas & cardines Mundi, compoterras. Pingitur Index ille nauticus in Globi nitur hoc modo. 1. Globus collocatur in menia Terrestris Aquatore, Meridiano & nonnullis aut tabula plana, ita, ut superficies Horizontis intra Parallelos locis, aliisque Globi & Tabula- fuperior maneat parallela-cum vero Horizonte rum Geographicarum partibus: ita tamen, ut 2. Polus pro loci tui, ubi versaris, latitudine Ailinm femper respiciar Septemtrionem. In elevatur. 3. Ita Globus convertitur, ut Meti-

A Girculi Longitudinum. b Circuli Latitudinum. c Rhombus. d Pyxis nautica feu Compaffus. e L. Esamen Globi; num recte pendeat in Meridiano & Horizonte. f I L. Globum ad titum Mundi componere & invenire lineam Meridianam,

Austrinus respiciat Meridiem, & Arcticus Se-Axi Mundi . & partes Horizontis lignei , plagis Horizontis veri. Sed Acus Magnetica quia declinat, res manet dubia nisi fuerit correcta. Si Compaffus non est in promptu, vulgo respiciunt ad templorum structuras, in quibus summum altare constructum est ad Orientem, & turres ad Occidentem. Hinc à dextra est Meridies, à finistra Septemtrio. Observant quoque umbram corporum ad horam x 1 1. meridianam, sed quoniam horologiis non fatis tutum est credere; neque hic modus satis certus est. Quare alii noctu per cuspides duorum baculorum intervallo aliquo in terram defixorum stellam Polarem aspiciunt, & lineam inter utrumque baculum protrahunt ; quæ est meridiana. Sed omnium rectiffime Linea Meridiana invenitur hoc modo. Primum in plano ducitur circulus, in cujus centro erigitur ad perpendiculum stylus, qui longitudine sua non superet semidiametrum. Observanda deinde umbra Solis projecta à stylo ante meridiem, quando ejus extremitas Peripheriam circuli attingit: qui locus puncto notandus eft. Eodem modo pomeridianis horis extremitas umbræ notanda in Peripheria cadem. Inter hæc duo puncta medium punctum exactè equaleis parteis. Ab hoc puncto divisionis per centrum ducenda est linea, qua est meridiana, & semper indicat horam xII. Vel hoc modo : In ejus per umbræ projectæ extremitatem describitur peripheria. Deinde observatur post meridiem peripheriæ punctum , quod extremitas umbræ attingit. Arcus inter duo illa puncta bifariam secatur, & linea per centrum ducitur, dentis. In centro erigitur stylus ad rectos cum tabulas angulos. Deinde inquiritur in quo gradu Horizontis Sol oriatur aut occidat ad eum diem: quo id investigatur. Eo igitur die Sole oriente tabula ita parata tamdiu convertitur, donec umbra styli tot gradibus cadat ab Occiden-

dianus aneus congruat erm Linea Meridiana spondebit linea Meridiana in coolo. Globo ad Pyxidis nautica in basi Horizontis locata; Polus Lineam Meridianam constituto, reliqui Mundi Cardines ac venti per se innotescunt. 4. Si locum ptemtrionem. Quo facto Globi Axis respondet | tuum, in quo moraris, in sphara terrestri applicas Meridiano; Sphæræ fitus per omnia fimilis est vero situi Terræ, & apparet quomodo & quorsum reliquæ regiones ad locum tuum sitæ fint. 5. Si Globus Ceelestis codem pacto constitutus convertitur ab Oriente in Occidentem. apparet quomodo & in quibus plagis corpora coelestia loco tuo oriantur & occidant: quæ nunquam occidant, & qua nunquam oriantur.

a III. Sphara constituitur Recta, quum uterque Polus incumbit Horizonti; & per ejus Zenith transit Æquator. In hoc Sphæræ positus corpora coelestia cum Planetis rectè supra infraque Horizontem ascendunt, & descendunt. 2. Omnes stellæ, seu vicinæ fint Æquatori, seu longe ab co remotæ, quæ fimul oriuntur, fimul transeunt Meridianum, & simul occidunt. 3. Hæc omnia tantum temporis memorantur supra Horizontem, quantum infra illum latent; quia circuli, quos conversione Globi describunt, ab Horizonte in duas æqualeis parteis secantur-Atque hinc fequitur, Solem tam in Æquatore, quam extra eum ad Meridiem seu Septemtrionem constitutum, motu cœli quotidiano, æquali tempore supra & infra Horizontem morari; adeoque dies perpetuò æquales efficere suis nosemitur per divisionem arcus intercepti in duas Ctibus. Contingit istud habitantibus sub Aquatore absque ulla latitudine versus alterutrum Polum; ut funt incolæ infulæ D. Thomæ, partis Africæ, Moluccarum quarundam &c. Hanc plano erigitur Stylus ante meridiem, & ex loco | sphæram habent Ascii, de quibus supra c. V. f. 11. ubi fimul varierates cœli, quibus obnoxii funt, memorantur.

b IV. Sphata constituitur Párallela, quum Æquator ita applicatur Horizonti, ut fiant paralleli ; & alter Polus altissime tollitur supra quæ est Meridiana. Vel demum ita: In tabula Horizontem in Zenith; alter humillime depriplana & Horizonti parallela describitur circu- mitur in Nadir. In hoc Sphæræ positu 1. sidera, lus, isque per duos diametros dividitur in qua- Circuli, aliaque Globi partes, neque supra auor quadrantes, & horum quilibet in 90. grad. Horizontem ascendunt, neque infra eum de-Extremitates diametrorum notantur vocabulis scendunt, sed parallelè semper cum eo conver-Meridici, Septemtrionis, Orientis, & Occi- tuntur. 2. Sol iis per Sex menses continuos non occidit, ac reliquos sex menses non apparet. Talem Sphæram habent, fi qui funt sub Polis. Quibus porrò cœli mutationibus hi fint obnoxii, dictum est in Perisciis Cap. V. ad s. 111.

c V. Sphera fit Obliqua, quum alter Polus supra Horizontem ita elevatur, ut oblique inclite versus Meridiem, quot gradibus Sol remove- netur versus alterutrum Horizontis latus; & aur ab Oriente versus Septemtrionem. Linea alter deprimitur. In hac sphæræ positione gitur Meridiei & Septemtrionis in tabula re- 1. Æquator cum cateris Circulis, Signis &

a III, Spharam constituere Rectam. b IV. Spharam constituere Parallelam. c V. Spharam facere Obliquam.

Stellis oblique scandit supra Horizontem . & ob- | Zenith removetur Æquator. Patet-igitur per lique rursus infra eundem delabitur. 2. Omnes hanc operationem, Elevationem Poli semper Circuli Æquatori utrinque paralleli, eriam ii, zqualem effe distantiz Zenith ab Æquatore, qui per conversionem Sphæræ describuntur à So- seu quod idem est, Latitudini locorum. 2. Alle, stellis aut aliis fignis, ab Horizonte divi- titudinem , Aquatoris Polique 90. simul efficere graduntur in partes inaquales; ita ut corum, qui dus; ac proinde una Altitudine de 90. gradibus ab Æquatore tendunt versus Polum elevatum deducta, residuum ostendere Altitudinem altemajor pars supra Horizontem exstet, minor rius; id quod ex Globo ita apparet. Si Polus condatur infra eum : Cæterorum vero versus e. g. attollitur supra Horizontem 20. gradibus Polum latentem, major pars subter Horizontem hæreat, minor tollatur supra. Ex quo con- ab Horizonte gradibus 70. quorum numerofequitur, Solem, dum versatur extra Æquatorem, in figno tendente ad Polum conspicuum, gradibus 60. Æquator 60. quoque gradibus reconversione Sphæræ majorem partem circuli supra Horizontem, quam infra eum conficere, diutiusque hærere supra terram; & hinc quoque dies efficere longiores suis noctibus: & contra, ubi recessit ad Polum inconspicuum, minorem circuli partem consumere supra, quam infra Horizontem, minusque supra Terram morari, adeoque dies facere noctibus breviores. Simul merata. Utraque beneficio Globi invenitur hoc eriam pater, quo elevatior est alter Polus supra Horizontem, eo circulos secari in partes inæqualiores, ac proinde diferimen dierum & noctium dari evidentius. 3. Sol, dum est in Æquatore, pari semper tempore supra & infra Horizontem commoratur; adeoque dies nochi redditur æqualis. 4. Stellæ omnes circa Polum conspicuum, compreheníæ circulo, intervallo Elevationis Poli descripto, nunquam occidunt; alixque contra interceptæ circulo ex Polo latente ad Horizontis contactum delineato, nunquam oriuntur : intermediis vero locis posita, oriuntur rum eadem cum loco dato est Latitudo. arque occidunt; exceptis iis, qui ipsos circulos prædictos occupant, quæ occidunt, neque oriuntur, sed Horizontem duntaxat stringunt. Hanc applicatur uni loco, & alter pes alteri loco: Hac Sphæræ positionem habent omnes terræ incolæ, intercapedo circini transfertur ad Æquatorem, quia à lateribus Æquatoris sub quacunque de- & numerantur gradus intercepti; quibus multigunt Latitudine, tam ad Septemtrionem, quam | plicatis per xv. prodit numerus milliarium Gerad Meridiem; donec incurrant in ipsos Polos, ubi Sphæra eft parallela.

a VI. Ex Constitutione Sphæræ Obliquæ inter cætera hæc duo observantur. 1. Altitudinem Poli aquari distantia Zenith ab Aquatore , seu rum istorum distantiam. Latitudini locorum; quod per Globum ita demonstratur. Uterque Polus adjungitur Horizonti, litur, e.g. x. gradibus; Æquator ex adverso à Zenith totidem gradibus versus Horizontem de-

Æquator tantundem recedit à Zenith, & distat rum summa facit gradus 90. Si Polus elevatur cedit à Zenith, & supra Horizontem attollitur gradibus 30. qui cum 60. constituunt 90. Atque ita porrò in cateris.

b VII. Latitudo loci nihil aliud est, quam distantia eius ab Æquatore versus Polum. At Longitudo loci est distantia ejus à Meridiano Primo in Æquatore ab Occidente versus Orientem numodo. Vertitur Globus, donec locus datus subster Meridiano, cuius gradus, qui loco imminet, indicat ejus Latitudinem: & gradus Aquatoris, qui stringitur à Meridiano, ejusdem loci Longitudinem. c

c VIII. Quot gradibus vertex loci distar ab Æquatore, totidem polus ab Horizonte elevatur. d IX. Si locus datus adjungitur Meridiano, & creta acuminata applicatur termino numerationis, in Globo circumvoluto creta describit peripheriam, quæ omnia illa notat loca, quo-

e X. Distantia diversorum locorum in Globo Terrestri invenitur hoc pacto. Unus pes circini manicorum. Vel hoc modo: Alteruter locorum jungitur Meridiano, eique applicatur Circulus Verticalis, ac cum altero loco componitur; ubi gradus in Circulo illo interiecti indicant loco-

f XI. Situs seu Angulus Positionis est, qui comprehenditur meridiano loci alicujus, & Circulo majout in Sphara Recta, & sunt sine ulla elevatione ri, per vertices datorum locorum transeunte; & pla-Poli, atque Zenith incidit in Æquatorem. Hinc | ga Mundi, in quam unus locus ab altero vergit. Anfi alter Polus ex alterutra parte Horizontis attol- | gulus iste invenitur hoc modo: Locus, ad quem Globus rite elevatus est, ponitur sub Meridiano, & Circulus Verticalis vertici ejus loci affixus cirscendit: & quò plus tollitur Polus, cò plus à cumagitur, donec alterius loci verticem transeat.

,2 VI. Elevationem Poli aquari Latitudini locorum, & cum distantia Aquatoris efficere gradus 20. b VII. Invenire locorum Latitudinem & Longitudinem. c VIII. Polum rite elevare. d IX. Invenire loca, quæ eandem habent Latitudinem. e X. Distantiam locorum invenire per Globum terrefirem. f XI. Dato loco invenire aliorum locorum fitum fecundum Angulum politionis.

Terminus Circuli ad Horizontem Situm politio- venta quantitate diei longissimi facile apparer, nis indicat. Et si eadem opera gradus in Vertilocorum distantia innotescit. Si vero alteruter locus plus quam 90. gradibus remotis infra Horizontem confistat, quem proinde Verticalis nequeat contingere : convertitur Globus , donec locus ifte, qui sub Horizonte latebat, cundem stringat: tum Globo firmato è diametro ad alteram Horizontis partem cretà aut alia materia nota imprimitur: deinde convertitur Globus in priorem fitum; & erit nota impressa tantundem ab altero illo meridiani latere supra Horizontem elevata, quantum ab altero latere locus iste infra Horizontem est depressus. Quo facto, notæ factæ Verticalis imponitur, ac videtur quo in loco stringat Horizontem: quot hic inveniuntur gradus, totab altera parte Horizontis locus ille situs est. Si distantia istorum locorum quæritur; numeraudi funt gradus Verticalis ab Horizonte sursum usque ad notam; iisque addenda Verticalis longitudo, 90. graduum atque ita facile innotescet; si gradus per 15. multiplicantur, provenit numerus milliarium Germanicorum.

a XII. De Zonis, earum Latitudine, atque cœli mutationibus, quibus earundem incolæ obnoxii, superius dictum est cap. v.

b XIII. De Asciis, Amphisciis, Perisciis & Heterosciis, qui fint, & quibus in Terra locis reperiantur, videatur supra cap. v. c X I V. Ratio inveniendorum Antecorum

Perixcorum & Antipodum, indicata est cap. v. d X V. Quomodo invenier da Climata & Pa-

ralleli, monstratum est hujus lib. 1. cap. v1. farium fit scire diem loci dati longiffimum, is investigatur per Globum hoc modo. Polo ad locum datum rite elevato, primus gradus Caucri, in quo cus Solis applicatur Horizonti iu Oriente, & Sol existit , quum nobis essicit diem longissi- notatur gradus Aquatoris, qui occupat Merimum, creta aut alio notetur signo. hic locus dianum. Inde convertitur Globus, donec locus Solis adducatur ad Horizontem Orientalem, & Solis tangat Meridianum, ac observatur gradus Index Circuli Horarii ad horam x11. Volvitur Æquatoris fimul ftringens Meridianum. Hic deinde Globus, donee locus Solis notatus per- numerus graduum, qui ab ortu Solis, ad meriyeniar ad Horizontem Occidentalem. Quo fa- diem usque pertransierunt Meridianum, divicto index monstrar numerum horaram diei ditur per 15. (quia 15. gradus unam consiciunt longiffimi ad daram elevationem. Reliqua inde horam) & prodit horarum numerus. Refidui brevissimam. Eådem ratione ex primo gradu Capricorni oftenditur quantitas diei brevissimi,

quantitas noctis longissimæ, quæ diei longissicali inter duo illa loca numerantur, corundem mo semper æqualis est. Sicut & dies brevissimus æqualis est nocti brevissimæ.

f X VII. Locus Solis in ecliptica quolibet anni tempore invenitur hoc modo. Quæritur dies mensis, quo id investigatur, in Calendario Horizontis; cui respondet gradus signi Zodiaci, qui quæsitus in Globo oftendit verum locum Solis ad diem propositum. Sic agitur cum omnibus diebus totius anni. At in anno bissextili post 28. Februarii sequens dies est assumendus, ut pro 29. Februarii primus Martii, & pro primo Martii secundus, & ita porro progrediendum. Quum vero hic modus non omnino accuratus sit, satius est locum Solis discere ex Ephemeridibus. Hic Solis locus creta aut alio figno in Globo notandus; non tamen ubi signum Zodiaci apparet pictum, fed ubi nota illius figni Astronomica invenitur. Nam secundum dodecatemoria procedendum est, non secundum afterifinos.

B X VIII. Ortus & Occasus Solis invenitur hoc modo. Eligitur locus cognita Latitudinis, ad quam Polus elevatur. Deinde ex problemate proxime præcedente quæritur eo ipio die locus Solis, qui adducitur ad Meridianum & index horarius ad horam x 1 r. Demum convertitur Globus, donec locus Solis stringat Horizontem in Oriente. Quo facto index oftendet horam ortus Solis; Si revolvitur idem locus Solis ad Horizontem in Occidente, index oftendit horam occasus. Sed beneficio Æquatoris, qui continens gradus 360. spatio horarum xxIV. h.c. e XVI. Ad Clima inveniendum, quum necess- lis horis transcaut gradus xv. & singulis Minuis die Naturali, transit Meridianum, ita ut singuunius gradus quadrans, tempus ortus & occasus Solis multo certius haberi potest hoc modo. Logradus multiplicantur per 4. (quia quilibet gradus valet 4. Scrupula horaria, ferupulum videli-& nochis longistimæ. Quamquam etiam ex in | horarum & Scrupulorum déducitur à 12. relicet est sexagesima pars horæ.) Si hic numerus

a XII. Zonatum numerus & latitudo. b XIII. Afcii, Perifcii, Amphifcii, Heterofcii. c XIV. Antocos, Periocos & Antipodes invenire. d XV. Climata & Parallelos invenire. e XVI. In Globo invenige diem longissimum. Invenire nochem brevissimam : Irem diem brevissimum, acnochem longilliman. f XVII. Locum Solis in Ecliptica, quoliber anni tempore indagate. g XVIII. Ho-ram ortus & occasus Solis ad quamvis Latitudinem quoliber anni die explorare. adjungitur Meridiano : ac observatur gradus Descensio Obliqua. Æquatoris fimul stringens Meridianum. Deinde convertitur Globus, donec locus Solis tangat Horizontem in Occidente: qui numerus graduum in Æquatore si accipitur, ac eadem ratione dividitur per 15. ac refiduum multiplicatur per 4. prodit hora occasus Solis à meridie. Singulis horis xv. in Equatore transfire gradus, potest in Globo demonstrari. Notetur quodvis Æquatoris punctum, coque adducto ad Meridianum Index collocetur ad horam xxx. Volvatur deinde Globus, donec Index monstret primam horam, atque deprehendes, punctum Æquatoris notatum recessifie xy. gradibus à Meridiano. Si iterum volvas globum, donec index monstret horam fecundam, deprehendes Æquatoris gradus x v. Meridianum transisse; ac ita porro. Quamobrem Gradus, Æquatoris in horas mutari poffunt : fi primus Gradus Y adducitur ad Merivolvitur ad Occasum, donec illæ partes Æqua-& Index monstrabit horas quæsitas. In concognoscendæ.

a XIX. Quantitas dierum & noctium facilè coznoscitur ex problemate præcedente. Investigatur tamen hoc etiam pacto. Globo ad locum datum ritè elevato, locus Solis adjungitur Horizonti in Oriente, & index horæ 12. versûs Austrum. tangat Horizontem in Occidente. Numerantur horæ ab indice confectæ, quæ indicant diei longitudinem : Residuum est longitudo noctis. Vel ita: Locus Solis adjungitur Horizonti in occidente, & index horæ x 1 1. Si Globus deinde convertitur, donec locus Solis pulset Orientem, index oftendet longitudinem noctis.

b X X. Ascensio Obliqua est gradus Aquatoris, qui oritur cum Sole aut stella in Sphæra Obliqua. Sol igitur vel stella admovetur Horizonti Orientali, & qui gradus Æquatoris una oritur, dicitur Ascensio Obliqua. Exstant passim Tabulæ Ascensionum obliquarum ad varias Poli elevationes confignatæ, quæ ex libris Astronomorum cognosci queunt. Faciunt enim ad intelligendas caufas inæqualitatis dierum & horarum Naturalium & Artificialium.

quæ horæ indicant tempus Ortus Solis. Pari rizontem in Occidente, & quicunque gradus modo invenitur hora occasus Solis; si ejus locus Æquatoris Horizontem una stringit, is dicitus

> d XXII. Ascensio Solis vel stelle nihil aliud est, quam gradus, Equatoris, qui cum iisdem supra Horizontem emergit: Recta igitur Acensio elt. gradus , Equatoris , qui cum Sole in Ecliptica aut stella in Sphæra Recta afcendit. Ad hanc Rectam Afcenfionem inveniendam, Sol vel stella adjungitur Meridiano; & Æquatoris gradus, quem Meridianus in eo situ intersecat, indicat Rectam Ascensionem. Reperiuntur Tabulæ Ascensionum Rectarum in libris Astronomorum. d

e XXIII. Recta Descensio est in iisdem Æquatoris gradibus, in quibus Ascensio Recta.

f X X I V. Zonæ Torridæ incolæ, quibus Circuli Tropici valdè remoti sunt, nulla habent Crepulcula. Iis verò, qui Zonis Frigidis sunt propiores, tota ferè nox crepera est, nec quicquam certi de eorum Crepusculis dici potest. In nostris tamen regionibus Crepusculum definitur dianum, & Index ad horam x 1 1. Globusque fesquihora, ita ut ejus mensura sit 18. graduum. Cognoscitur autem Crepusculum hoc modo: Locus toris, qua in horas erant mutanda, transeant, Solis jungitur Meridiano, & index horarius applicatur ad horam x 1 1. Deinde gradus Ecliptitrarium agitur, si pro horis Æquatoris partes cæ, qui loco Solis è diametro opponitur, signatur, & in Horizonte Occidentali ad Quadrantem Altitudinis 18. gradibus attollitur. Ita index horarius monstrat initium crevusculi matutini. Idem gradus Soli oppositus in Oriente per gradus 18. elevatus, monstrat finem crepusculi vespertini. Notandum tamen, profunditatem deinde convertitur Globus, donec locus Solis Solis 18. graduum non esse per omnia loca & tempora constantem, ob variam aëris temperiem & altitudinem, per quas fit, ut citiùs aut tardiùs folito Crepufcula incipiant & definant.

g X X V. Loca, quibus sol uno eodemque die st verticalis, oftenduntur boc modo: Primim ex dato die inveniatur locus Solis in Ecliptica fecundum problema x v I I. Deinde adducatur locus Solis ad punctum Meridiani, quod ei imminet: & 🕷 volvatur globus: Ita omnia loca , quæ noratum punctum transeunt, suntilla, quæ quæruntur. Vel, cretà acuminatà applicatà describatur parallelus, qui loca illa indicabit. Idem quoque potest in Mappis oftendi; si locus Solis in Ediptica notatur, & per eum ducitur parallelus Æquatoris rectus vel curvus, prout Tabula rectilinea vel curvilinea fuerit. Ita omnia hujus 🎇 paralleli loca erunt illa, quæ quæruntur. Idan c XXI. Ducitur locus Solis vel stellæ ad Ho- tem fieri debet in utroque Mappæ hemisphærio.

a XIX. Quantitatem dierum & noctium cognoscere. b XX. Ascensionem Solis, vel stella Obliquan invenire. c X X I. Descensionem Solis vel stellæ invenire Obliquam. d X X I I. Ascensionem Solis vel stella Rectam invenire. e XXIII. Invenire Descensionem Rectam. f XXIV. Initium & finem crepusculorum indicare, g X X V. Dato die anni invenire Telluris loca quibus sol eo die in meridie fit verticalis.

a XXVI. Quæ loca eundem habent Paral- | à xrr. versus Ortum iisque ad indicem. Hæ sunt Ielum, eadem habent omnes dies anni æquales, & eandem quantitatem diei longissimi.

b XXVII. Data unius loci hora, alterius etiam loci hora invenitur hoc modo: Locus cujus hora datur, adducitur ad Meridianum æneum, index ad eam horam Circuli Horarii, quæ datur. Volvitur deinde Globus, donec alter locus datus veniat sub Meridianum; quo facto index in eo Globi situ monstrabit horam quæsitam illius loci.

c XXVIII. Loca, que ad datam nostram hovam quamcumque habent meridiem, aut mediam no-Clem aliamve horam, ita exhibentur: Noster, seu datus locus alius, adducitur ad Meridianum, index ad datam horam Circuli Horarii. Deinde volvitur Globus, donec index monitret horam x11. meridiei. Ita loca, quæ Meridiani semicirculo superiori, à Polo elevato ad Polum depressum, subjecta conspiciuntur, sunt ea. qua meridiem ad datum tempus agunt. Et si Globus porrò pro abitrio nostro vertitur, index semper monstrat horam; quam eo tempore habent loca Meridiano subjecta.

d XXIX. Polus pro data loci Latitudine primum elevandus, & Globus ad Cardines Mundi rite constituendus est. Deinde acicula infigenda loco Solis in Ecliptica ad perpendiculum, (seu, ut loquuntur, perpendiculariter,) vel, quod fatius, Gnomon Sphæricus appliducatur, & index ad horam x 1 1. Volvatur postea Globus, donec acicula nullam jaciat um-

bylonii, aliique populi numerant horas x x 1 v. | Gnomon Sphæricus, aut acus modico ceræ firab ortu Solis ad sequentis dici ortum. Que hora ita invenitur. Elevatur Polus pro dati loci latitudine; & locus Solis ex dato die inventus adducitur ad Meridianum, index ad horam x11. Circuli Horarii. Volvitur deinde Globus, donec index monstrat datam horam. Globo ita manente immoto index reducitur ad x 1 1. Quo facto volvitur Globus ab Occasiu ad Ortum, donec locus Solis ad Orientem in Horizonte ap-

horæ quæsitæ Norimbergenses seu Babylonicæ.

f XXXI. Ex datâ horâ Norimbergi, nostræ numerationis hora, quæ à media nocte vel meridie incipit, invenitur boc modo: Polus pro loci dati Latitudine elevatur. Locus Solis notatur in Ecliptica, & ad Orientalem Horizontem adducitur: Index Horarius ad horam x 1 1. Deinde volvitur Globus versus occasum, donec index monstret in Circulo Horario datam horam ab Ortu. Hoc facto, index reducitur ad horam xII. deinde movetur Globus, donec locus Solis reductus fit ad Meridiani femicirculum, quem proximè transiit; & numerantur horæ à xir. ad Indicem in eam plagam, in quam motusGlobi factus est. Ita hora nostræ numerationis à meridie vel media nocte reperietur.

g XXXII. Hodie in multis Italiæ locis, ficut olim in Græcia, numerantur 24. horæ ab uno occasu Solis ad sequentem, ad quas inveniendas ex horis nostra numerationis sic agitur. Elevatur Polus pro dati loci Latitudine; Locus Solis in Ecliptica notatur, atque ad Meridianum adducitur; index ad horam x11. meridianam Circuli Horarii collocatur. Deinde volvitur Globus, donec index ille monstret horam datam. Posteà immoto Globo reducitur index ad horam x 1 1. quo facto volvitur Globus versus Ortum, donec locus Solis in Occidentali Horizonte conspiciatur. Numerantur demum horæ à x11. usque ad candus Ecliptica, ita ut apex gnomonis loco | indicem secundum plagam motus. Et ha erunt Solis incumbat, atque ita ad Meridianum ad- horæ numerationis Italicæ. Hora Italica per radios Solis in globo investigatur b. m. Loco Solis Occidentis advoluto ad diem observationis, indibram in Globo; & in eo situ index monstrabie | ceque applicato horæx11. vertitur globus, donec gradus loci Solis supra Horizontem ascendat e X X X. Norimbergensis hodie, ut olim Ba- in Oriente, aut in Occidente. Ibi collocatur mata, & obvertitur Soli, donec nullam de se projiciat umbram in alterutrum latus: & indicabit index horam quæsstam numerandam à xII. meridianâ.

h XXXIII. Ex data hora Italica seu ab occafu Solis , nostræ numerationis hora invenitur hoc modo : Polus elevatur pro loci latitudine. Solis locus in Ecliptica notatur, atque ad Meridianum adducitur. Index collocatur ad horam xII. Volparear; & in Circulo Horario numerantur horæ vitur deinde Globus versus Occasum, donce

a XXVI. Ostendere, quibus in locis omnes anni dies sint æquales; adeoque habeant etiam candem diei longissimi quantitatem. b XXVII. Datà horà unius loci in Globo dati invenire horam alterius loci dati, c XXVIII. Darâ horâ nostri loci ostendere in Globo omnia illa loca, quæ ad dathis foct dart, CAAVIII, Data nora nourt foct oftendere in Goddo ominia maiota, qua au untam illam horam habent meridiem; item illa, in quibus media nox, & illa, in quibus fit alia quadunque hora, daxIIX. Beneficio Globi Sole lucente cognofere horam loci, quins latitudo data eft, e XXX, Dată horâ nostra numerationis inventre quora sit hora ab ortu Solis. f XXXI. Dată hora ab ortu feu Norimbergenfi , invenire nostra numerationis horam. g X X X I I. Dara hora notire numerationis invenire horas Italicas. h X X X II I. Dată horâ Italică invenire horam noindex monstret horam datam Italicam; ac tum , horis nocturnis collaræ, aut cum diversorum semicirculum, quem proximè transiit. Ita horæ inter x 1 1. & indicem interceptæ, fi numerantur à x 1 t. versus ortum, sunt horæ à meridie vel media nocte secundum nostram numerationem.

a XXXIV. Horarum alix sunt Aquales, seu . Aquinoctiales, alix Inequales seu Temporales. Hora Equalis est vigesima quarta pars diei naturalis, & perpetuò manet ejusdem quantitatis. Aquinoctiales dicuntur illx horx, quoniam per motum distinguuntur, dum de co tanto temporis spacio xv. gradus perpetuò ascendunt, & in opposita Æquatoris parte totidem gradus infra Horizontem descendunt. Ob commoditatem apud omnes ferè gentes est frequens. b Hora Inaqualis, que & Temporalis appellatur, est duodecima pars diei vel noctis artificialis. Inequales dicuntur hæ horæ, quoniam diurnæ cum fuis | cunt horas Inæquales, ad quamlibet diem datam.

immoto Globo reducitur index ad x 1 1. Hoc inæqualium dierum horis, nunquam funt ejusfacto, locus Solis revolvitur ad eum Meridiani dem magnitudinis: sed quoties dies crescunt aur decrescunt, toties horarum etiam quantitas, certa quadam & regulari viciffitudine, immutatur, prout dies & noctes augentur aut minuuntur, exceptis duobus Æquinoctialibus diebus, in quibus horæ Æquales & Inæquales funt ejusdem quantitatis. Veteres ac præcipuè Judzi his usi sunt horis Inæqualibus (unde & Judaica nonnullis appellantur Hora) Quod patet ex historia Euangelica Matth.xx.v. 3,5,6. Luc.xxIII. Aquinoctialis Circuli regularem & aquabilem quoque lib. II. cap. 97. aliique horarum istarum mentionem faciunt. Sed quum horarum Inæqualium usus multa habeat incommoda, horis tantum utimur Æqualibus. c Quantitas horarum Inequalium facile invenitur, si datæ diei vel nochis & facilitatem horarum Æqualium usus hodiè horæ Æquales multiplicantur per 60. in minuta, & collecta per 12 dividuntur:& qua post divisionem reliqua funt, iterum multiplicantur per 60. in secunda, vel ulterius; quæ denique divisa produ-

Tabula exhibens horas Æquales in scrupulos resolutas.

				 _		
Hor.	Min.	Hor.	Min.	Hor.	Min.	
1	60	9	540	17	1020	
2	120	10	600	18.	1080	
3	180	11	660	19	1140	
4	240	12	720	20	1200	
	300	13	780	21	1260	
6	360	14	840	22	1320	
_ 7	420	15	900.	23	1380	
8	480	16	960	24	1440	

Sit exemplum. Si dies fuerit horarum Æqualium | gregatum erit 979. quod si dividitur per duo-16. primorum 19. secundorum 52. illæ 16. ho- decim, offerentur 81. prim. Reliqua 7. min. ræ primum resolvuntur in 960. prima min. prima si rediguntur in secunda per 60. prodeunt quibus adduntur adhærentia minuta 19; con-

420. fecunda; quibus si adduntur 52. secunda,

a XXXIV. Hora Aqualis, sen Aquinostialis. b Hora Inaqualis, seu Temporalis. c Horarum Inaqualium quantitatem invenire.

funt 472, secund qua divisa per 12, dant 39, se- ad Occidentem in semicirculo discernente parcund. Quatuor secunda, quæ post divisionem tem illuminatam à non illuminata, Sol oritur. reliqua funt, rediguntur in 240. tertia; hæc Ad locum Solis in Ecliptica inveniendum, circa medivifa dant 20. tert. Et ranta est longitudo ho- dium partis illuminatæ acicula vel gnomon ræ Inæqualis diei datæ, videlicet 81. minuto- sphæricus hinc inde moveatur, donec nullam rum primorum, 39. secundorum, 20. tertio- jaciat umbram punctumque in Globo notetur. rum. Sit exemplum aliud. Si dies fuerit 7. hora- Hoc enim ad meridianum adductum indicabit rum, 40. minutorum primorum, & 8. secun- declinationem puncti Ecliptica, in quo Sol est dorum, hora integra multiplicata per 60. dant | tempore observationis, unde pro conditione 420. prima; quibus si adduntur 40. adhærentia temporis, Verni vel Æstatis, Autumni vel minuta, tum prodeunt 460. min. prima. Hæc Hyemis ipse locus Solis cognoscetur, & inde divisa per 12. prima constituunt 38. prima. Resi- anni dies. Ille quoque locus in Globo, in quem dua 4. prima rediguntur iterum per 60. in 240. acicula infixa nullam projicit umbram, est is, secunda, quibus si adduntur illa 8. secunda : eui Sol ad illud temporis momentum verticalis Congregatum erit 248. secund. quæ divisa per est; & parallelus per hunc locum transiens ex-12. producunt 20. secunda. Reliqua 8. secunda hibet omnia loca, quibus Sol ad illum diem resolvuntur in 480. tertia, hæc quoque divisa fiet verticalis. Porto hora loci, in quo Globus ita per 12. dant 40. tertia. Habebit igitur in collocatus vel suspensis et, invenium hoc modo. Loexemplo dato una hora Inaqualis 38. minuta cus iste, cui Sol est verticalis, adducitur ad prima, 20. secunda & 40. tertia. Hoc modo Meridianum. Index ad horam x11. Circuli Hoomnium dierum & noctium artificialium horas Inæqua- rarii, & volvitur Globus donec locus noster, les affequimur.

a X X X V. Globus Terrestris ita potest suspendi

aut constitui, ut Sole lucente ista Globi partes illuminentur, quas Sol in ipsa Tellure quovis tempore illuminat, & simul apparcat, quibus populis Sol oriatur ad singula temporis momenta', quibus occidat, re; & simul Polos ita alligare, ut eundem requibus meridiem agat, quibus omnino occultatus sit, tineant situm. cui loco sit verticalis, quod exhiberi potest hoc pacto. Locus, in quo globus ita collocandus dicto suspensus, Luna lucente, ostendit quoest, notatur in ipso Globo, ad Meridanum ad- que, quibus populis ad quodvistemporis moducitur, & creta notatur punctum Meridiani mentum, quo illa supra Horizontem nostrum loco isti imminens. Si igitur Globus è fune suf- commoratur, conspicua, quibus oriatur, quipendendus est, alligandus est funis huic puncto bus occidar & quibus sit verticalis. Qua omnia Meridiani. Si verò in loco aliquo firmiter col- ex præcedente problemate manifesta sunt. locari debet, trajiciendus est stylus ferreus ex | c X X X V I I. In Globo Terrestri exhiberi poshoc loco per centrum Globi usque ad oppositum | sunt omnia loca, quibus sidera tanto tempore insra punctum, atque hic stylus ferreus plano Hori- Horizontem occultantur, quanto alto in loco siepra zontali arcte infigendus, ut sit immobilis. Horizontem commorantur, hoc modo. Noster, Deinde Globus ad quatuor Mundi Cardines vel alius locus datus, adducitur ad Meridianum, disponendus, quo facto ad singula momenta & invenitur Parallelus Antoccorum. Omnia lodiei, Sole lucente, licet in Globo contemplari ca in hoc Parallelo sita sunt, qua quaruntur; partem Telluris illuminatam, & partem non | quod in Globo monstrari potest; si polus elevailluminatam. Illa verò loca, quæ in medio se- tur pro dati loci latitudine, & deprimitur pro micirculo partis illuminatæ jacent , funt illa , hujus inventi Paralleli latitudine. quæ ad istud temporis momentum habent meri-

five, in quo Globus fitus est, ad Meridianum perveniat. Tunc index monstrat horam quasitam. At quoniam Globi conversio fieri non potest, si per stylum ferreum plano Horizontali affixus est; ideò satius fuerit Globum suspende-

b XXXVI. Globus Terrestris modo jam

d XXXVIII. Certiffimus videtur effe modiem. Illis, qua ad Orientem in Semicirculo dus inveniende Latitudinis, si in signis Borealibus discernente partem illuminatam à non illumina- declinatio Solis circa illud tempus ab inventa ta sita sunt, Sol occidit. Ab his, quæ jacent maxima altitudine solis subtrahitur: Quod re-G 3

a XXXV. Globum Terrestrem ita suspendere aut constituere, ut sucente Sole ex Globi partes illuminentur, quas Sol in ipsa Tellure quovis tempore illuminat, & simul appareat, quibus populis Sol nemat, quas son in 1913 sentre quovis tempore tuttionar, ex innu apparear, quious populis sor oristur ad fingula temporis momenta, & quibus occidar; quibus meridiem agar, & quibus occid-tatus sit, Solis locum in Ecliptica invenire, Loca ostendere, quibus Sol est verticalis. Horam dici invenire. b XXXVI. Loca quibus Luna oriarur, & quibus occidat, oftendere. c XXXVII. In Globo Terrefiri exhibere nomia loca, quibus inferat into tempore infra Horizontem occultantur, quanto nobis, vel alteri dato loco, fupra Horizontem commorantur. d XXXVIII. Loci duti invenire Latitudinem & Elevationem Poli.

linquitur, est complementum Elevationis Poli. | quàm in aliis, indicant, ea loca recedere ver-Illud si à 90. subtrahitur, emergit elevatio quæ- sus Ortum x v. gradibus. De longitudine lofita. Robertus Hues sequentem tradit modum. Meridiana Solis altitudo observatur Radio, Quadrante, aut hujusmodi instrumento, & Solis locus in Ecliptica Globi inventus Meridiano applicatur; & Meridianus hâc illac in suis fissuris confistens circumducitur, usque dum idem Solis locus totidem gradibus ab Horizonte attollatur, quot funt observatæ Solis altitudines. In hoc Globi situ polus alter, supra Horizontem eminens, indicabit Latitudinem loci. Non diffimilis est modus, quo vulgo nauta locorum Latitudines indagare solent, per meridianas Solis altitudines, & Tabulas declinationum.

a XXXIX. Data quantitate diei longissimi in quodam Telluris loco , ejusalem Latitudo invenitur , diei quantitatem, hoc modo: Locus Solis diei longissimi, qui est 1. gradus Cancri, adducitur ad Meridianum; index ad horam Circuli horarii x r r. Volvitur deinde Globus, donec index monstret horam illam à qua numerus datus longissimi diei denominatur; ita, ut ad horam x11. mediæ noctis adjungantur reliquæ horæ continua numeratione; & tunc punctum Tropici existens in Meridiano notatur. Deinde adducitur primus gradus Cancri ad Horizontem in Oriente, & Meridianus in crena sua ita movetur Polo elevato vel depresso, donec alterum Tropici punctum notatum existat ad Horizontem in Occidente; ita ut 1. gradus Cancri adhuc sit in Oriente. Quo facto, numerantur gradus Elevationis Poli. Ea enim est quastita Elevatio cujusque Paralleli ad Æquatorem collegerunt Poli & Latitudo Paralleli, qui in Globo invenitur, si totidem gradus numerantur in Meridiano ab Æquatore versus Polum, & creta applicata discentibus laborem & difficultatem minuerent, ad terminum numerationis Globus volvitur. incluserunt. Cum gradibus igitur communis Hic Parallelus descriptus erit is, qui quæritur.

b X L. Longitudines locorum incognitæ per initia Eclipsium Lunarium investigantur ; quæ, si quibus in locis una hora citius contingunt, liaria conversos continet. e

corum observanda & invenienda plures modi cognosci queunt ex Bernh. Varenii Geographie Ge-neralis l. 111. c. XXXI. Adriani Melii Mensura Geographica p. 7. Joannis de Sacro Bosco Commen-

tariis in Junctini Sphærica p. 449.

c X L I. Locorum distantia accuratius ex Longi. tudine & Latitudine locorum invenitur: Primo fi loca solà Latitudine differunt, eundem habent Meridianum, sed diversos Parallelos, subtrahitur minor Latitudo à majore, & oritur differentia Latitudinis in Gradibus & Minutis, Gradus differentiæ Latitudinis multiplicantur per 15. Minuta, dividuntur per 4; & utrimque milliaria inveniuntur. Si verò alterius loci Latitudo sit Borealis, alterius Austrina, Summa Latitusimul omnia illa exhibentur loca, qua eandem habent dinum est distantia quasita. Secundò, si loca sola different longitudine, & sita sunt sub eodem Parallelo, earndemque habent distantiam ab Æquatore, sed in diversis Meridianis; subtrahitur minor Longitudo à majore, & oritur differentia in gradibus & Minutis. Sed quia Paralleli, in quibus numeratur Longitudo locorum, non funt Circuli Magni, nec inter se a:quales; fed minores & contractiores, quo longius ab Æquatore recedunt, & majores ac ampliores, quo eidem sunt propiores. Quapropter nec quindecim milliaria uni gradui cujusque Paralleli (exceptis gradibus Æquatoris) nec pares numero respondere possunt : sed tot, quot vel proportio Paralleli cujusque ad Æquatorem in Tabula opposita ostendit. Nam ex proportione Artifices, quot milliaria uni gradui cujusque Paralleli respondeant, eaque in Tabulam, ut Latitudinis inventis ingredimur sequentem Tabulam, quam vocant Canonion Appiani, qua gradus Longitudinis extra Æquatorem in mil-

2 X X XI X. Data quantitate diei longissimi invenire loci Latitudinem seu Elevationem Poli. b X L. Longitudinem alicujus loci invenire. c X L I. Distantiam locorum ex corum Longitudine & Latitudine invenire. Que different solà longitudine.

Tabula continens gradus Longitudinis, extra Æquatorem conversos in milliaria.

Mill.	Min.	Gr. Lat	. Mill.	Min.	Gr. Lat.	Mill.	Min
14	59	31	12	52	бі	7	16
14	5 9	, 32	12	43	62	7	2
14	58	33	12	35	62	6	48
14	₅ 8	34	12	26	64	6	34
14	56	35	12	17	65	6	16 2 48 34 20
14	55	36	12	- 8	66	5	6
14	5 3	37	11	59	67	5	52 37
14	51	38	ΙI	49	68	5	37
14.	48 *	39	II	39	69	5	21
14	, 46	40	ΙI	29	70	5	21 8
14	43	41	11	19	71 .	4	
	40	42	11		72	4	28
14	37	43	10	5 8	73	4	23
	33	44	10	47		4	53 38 23 8
	29	45	10	36	75	3	53 38 22
	25	46	10	25	76	3	ຊ 8
	21	47	10	14	77	ž	22,
		48	10	2	78	- 3	7
	11	49	9	50	79	2	7 52 36 21
		50		38	80		36
14	0	51	9	26	18	2	21
13	54	52	9	14	82	2.	5
13	48	53	9	2.	83	I	5 0
13	42	54	8	49	. 84	1	34
13	36	55	8	36	85	1	34 18
13	29	56	8	23	86	1	3
13	22	57			8 ₇	0	3 47
13	15	58	7	57	88	0	31
13		59	7	43	89	0	31 16
12	59 I	60	7	30	90	0	Q
	14 14 14 14 14 14 14	14 59 14 58 14 56 14 55 14 55 14 55 14 53 14 46 14 43 14 46 14 37 14 29 14 29 14 21 14 16 14 16 14 16 14 16 14 16 14 17 15 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18	14 59 31 14 59 32 14 58 33 14 58 34 14 56 35 14 55 36 14 55 36 14 53 37 14 51 38 14 48 39 14 46 40 14 43 41 14 40 42 14 37 43 14 29 45 14 29 45 14 21 47 14 16 48 14 11 49 14 6 50 14 0 51 13 54 55 13 48 53 13 42 54 13 36 55 13 29 56 13 22 57 13 15 58 13 7	14 59 31 12 14 58 33 12 14 58 34 12 14 56 35 12 14 57 36 12 14 57 36 12 14 57 36 12 14 57 36 12 14 57 36 12 14 57 36 12 14 57 11 14 57 11 14 48 39 11 14 48 49 11 14 49 42 11 14 49 42 11 14 47 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 29 45 10 14 21 47 10 14 16 48 10 14 11 49 9 14 6 50 9 13 54 52 9 13 48 53 9 13 42 54 8 13 36 55 8 13 36 55 8 13 37 59 7	14 59 31 12 52 14 59 32 12 43 14 58 33 12 26 14 56 35 12 17 14 55 36 12 8 14 51 38 11 59 14 51 38 11 49 14 43 39 11 39 14 46 40 11 29 14 43 41 11 19 14 43 41 11 19 14 33 44 10 47 14 29 45 10 36 14 29 45 10 36 14 29 45 10 25 14 11 49 9 50 14 6 50 9 38 14 </td <td>14 59 31 12 52 61 14 59 32 12 43 62 14 58 34 12 35 63 14 56 35 12 17 65 14 55 36 12 8 66 14 53 37 11 59 67 14 51 38 11 49 68 14 48 39 11 39 69 14 48 39 11 39 69 14 43 41 11 19 70 14 43 41 11 19 72 14 37 43 10 58 73 14 33 44 10 47 74 14 29 45 10 36 75 14 21 46 10 <t< td=""><td>14 59 31 12 52 61 7 14 59 32 12 43 62 7 14 58 33 12 35 63 6 14 58 34 12 26 64 6 14 56 35 12 17 65 6 5 14 57 36 12 8 66 5 5 14 53 37 11 59 67 5 5 14 48 39 11 39 69 5 7 14 46 40 11 29 70 5 7 14 43 41 11 19 71 4 14 43 41 11 19 72 4 14 37 43 10 58 73 4 14 29</td></t<></td>	14 59 31 12 52 61 14 59 32 12 43 62 14 58 34 12 35 63 14 56 35 12 17 65 14 55 36 12 8 66 14 53 37 11 59 67 14 51 38 11 49 68 14 48 39 11 39 69 14 48 39 11 39 69 14 43 41 11 19 70 14 43 41 11 19 72 14 37 43 10 58 73 14 33 44 10 47 74 14 29 45 10 36 75 14 21 46 10 <t< td=""><td>14 59 31 12 52 61 7 14 59 32 12 43 62 7 14 58 33 12 35 63 6 14 58 34 12 26 64 6 14 56 35 12 17 65 6 5 14 57 36 12 8 66 5 5 14 53 37 11 59 67 5 5 14 48 39 11 39 69 5 7 14 46 40 11 29 70 5 7 14 43 41 11 19 71 4 14 43 41 11 19 72 4 14 37 43 10 58 73 4 14 29</td></t<>	14 59 31 12 52 61 7 14 59 32 12 43 62 7 14 58 33 12 35 63 6 14 58 34 12 26 64 6 14 56 35 12 17 65 6 5 14 57 36 12 8 66 5 5 14 53 37 11 59 67 5 5 14 48 39 11 39 69 5 7 14 46 40 11 29 70 5 7 14 43 41 11 19 71 4 14 43 41 11 19 72 4 14 37 43 10 58 73 4 14 29

Operatio ex hac Tabula eta instituenda. Milliaria, ponuntur secundo loco Regulæ Detri. Primum | hinc appellatur Stella Polaris. locum occupant 60. minut. vel 1. gr. Tertium differentia. Tertio, a Si loca & Longitudine & Latitudine different. 1. Inquiritur differentia Longitudinis & Latitudinis, per subtractionem minoris à majore. 2. Differentia Latitudinis commutatur in milliaria, & numerus productus fervatur ad partem. 3. Sumitur dimidium differentiæ Latitudinis, idque additur ad Latitudinem minorem; vel fubtrahitur à majore, & efficitur Latitudo utrique loco communis. 4. Cum hâc Latitudine ingressi in Tabulam præcedentem, consideramus quot milliaria uni gradui Longitudinis respondeant. Cum his milliaribus inventis multiplicatur differentia Longitudinis. 6. Numerus productus ex multiplicatione milliarium & differentiæ longitudinis : item numerus productus ex commutatione differentiæ Latitudinis in milliaria, uterque seorsim ducitur in sese, & numeri ad se invicem adduntur. 7. Ex hoc aggregator additorum numerorum

b XLII. Data hora nocturna sive diurna Globus Calestis ad situm cali ita componitur : Solis locus applicatur Meridiano & Index Horarius horæ x 11. meridianæ. Deinde convertitur Globus in Solis, vel centrum stellæ; & gradus ab Hori-Occidentem; donee index oftendat horam illam, qua cœli fitum cognoscere cupis. Globus co situ firmatus dispositioni cœli & siderum convenit. Potest etiam Globusita componi per Altitudinem Solis cognitam de die; & per Alritudinem stellarum de nocte.

c XLIII. Ortus Aquinochialis est, quo Sol oritur in primo gradu Arietis, & primo gradu Libræ: Unde fpirat Subfolanus: der Oft-wind. cui directe opponitur Occasus Aquinoctialis, unde spirat Zephyrus, der West-wind.

d XLIV. Ortus Solftitialis , Æftivus eft , quo Sol oritur in primo gradu Cancri; unde spirat Casias der Nord-Osten-wind: cui opponitur Occalus Brumalis, unde spirar Africus, der Sude-Welten-wind.

e X L V. Ortus Solstitialis Brumalis est, quo Sol oritur in primo gradu Capricorni; unde ipirat Vulturnus der Sud-Oft. Cui opponitur Occasus Astivus: unde spirat Caurus seu Corus, der Nord-IVelt.

f X L V I. Polus Mundi 4. ferè gradibus abest quæ respondent communi Latitudinis gradui, à Stella in extrema cauda Ursæ minoris; quæ

> g X L V I I. Polo in Globo cœlesti rectè elevato, creta acuminata applicatur Horizonti versus Meridiem, ubi secatur à Meridiano & converso Globo describitur circulus. Deinde idem faciendum in Horizonte versus Septemtrionem; Quo facto duo isti circuli creta notati indicant qua stella nunquam; qua quandoque, O qua perpetuo appareant.
> h XLVIII. Declinatio Solis sive stella nihil

> aliud est, quam distantia ejus ab Æquatore numerata in Meridiano. Ea verò invenitur hoc modo: Locus Solis, sive stella applicatur Meridiano, & 3 numerantur gradus Meridiani inter Æquatorem & Locum Solis five stellam.

i XLIX. Stelle alicujus situs ad certam boram exploratur hoc modo: Locus Solis applicatur Meridiano, & index Horarius hora x 1 1. Hinc 3 Globus vertitur, donec Index datam monstret horam. Postea ex Zenith Circulus Verticalis applicatur loco stellæ, & statim in Horizonte extrahitur radix, & le betur locorum distantia apparet, versus quam cœli partem stella ista

> k L. Polo rectè elevato, & Globo ritè constituto, hora notatur in Circulo Horario, & et Zenith demittitur Circulus Verticalis per locum zonte usque ad Locum Solis vel stellam numerantur. Altitudo enim nihil aliud est, quam distantia Solis vel Stelle ab Horizonte numerata in Circulo verticali per Solis aut Stella corpus & Zenith

> I LI. Stellæ, Solis five alterius Planetægradus in figno Zodiaco, in quo certo anni tempore confiftunt, creta notatur & applicatur Meridiano; ibique monstratur ejus maxima seu summi Altitudo.

LII. Altitudo Æquinoctialis nihil est alind, quam arcus Meridiani inter Lquinochlalem & Herizontem interceptus; ista invenitur hoc modo. Globo ad elevationem Poli constituto in Mendiano numerantur gradus inter Æquatorem & Horizontem intercepti.

LIII. Distantia Solis vel stella alicujus à Zemb investigatur hoc modo: Altitudo stella inventa au fertur à 90. & habetur distantia quasita.

LIV. Globo ad elevationem Poli constituto, loco Solis in Ecliptica notato & Meridiano appli-

a Quælora & Longitudine & Latitudine differunt. b XLII. Globum cœleftem adfitum cœli compenere. c XLIII. Ortum & Occasium ostendere Acquinochialem. d XLIV. Ostendere Ortum Solititalem Ælivum. e XLV. Ortum monftrare Solititalem Brumalem. f XLVI. Monftrar Solititalem Brumalem. f XLVII. Monftrar Solititalem Brumalem. f XLVII. Monftrar Solititalem Brumalem. f XLVIII. Oftendere fiellas, quæ nobis nurquam occidant, & quæ nunquam nobis ortantar. h XLVIII. Declinationem Solis vel Stellæ invenite. i XLIX. Explorate, in qua Mundi plaga, quavis hora, stella consistar. k L. Altitudinem Solis aut ftellarum invenite I L I. Solis aut itellarum altitudinem maximam indagare.

cato; acindice hora x 11. quum stella adjungi- | propter Solis vicinitatem non conspiciebatur, tur Horizonti ad Orientem, vel Occidentem, horam noctis ad diem propositum ostendet.

a LV. Longitudo (tella est distantia ejus à principio Arietis in Zodiaco numerata secundum seriem signorum; illa investigatur hoc modo: Quadrans Altitudinis admovetur Zenith, ut transcat per medium stellæusque ad Eclipticam. Deinde numerantur gradus à principio Arietis usque ad locum Quadrante notatum.

b LVI. Latitudo stella est distantia eius ab Eclipticà. Ea invenitur hoc modo: Quadrans Altitudinis applicatur Zenith , & numerantur gradus inter ipsam stellam & Eclipticam.

c L'VII. Latitudo inter Ortum & Occasium Solis invenitur hoc modo: In Horizontis ora numerantur gradus inter locum Solis applicatum ad Orientem, & Occidentem Horizontis.

d LVIII. Poëtæ veteres & Rei Rufficæ Scriptores tempora Æquinoctiorum, Solititiorum, Arationis, Sationis, Messis & aliarum operarum rusticarum describunt per tres diversos fignorum ac stellarum ratione Horizontis, & radiorum Solis Ortus & Occasus, quos vocant Cosmicum, Acronychum, & Heliacum. Cosmicus & Acronychus f sumuntur penes Horizontem: Heliacus g ad Solem referfupra Horizontem emergit b, qua tamen propter lumen Solare cerni non potest. f Occasus Cosmicus est, quando stella infra Horizontem descendit, est que matutina astri sub Horizontem Occidentalem descensio, Sole ex adverso supra Horizontem i oriente k. g Ortus Acronychus, qui tam ad Occidentem, quam ad Orientem inter-& Vespertimus dicitur, est, quando stella supra secantur. Sol, si existit in gradu intersectionis Horizontem assurgit, Sole ex adverso infra ad Orientem, facit, ut stella ea Cosmice occidat: Horizontem descendente. h Occasus Acronychus est, quando stella una cum Sole infra Horizon- ad Occidentem. tem l'descendit m: Occidunt itaque stella Acronychè, quæ Cosmicè oriuntur; quæ autem Acronyche oriuntur, Cosmice occidunt, juxta versiculos:

Cosmyce descendit signum, quod Acronyche Cronyche descendit fignum quod Cofmyce furgit.

i Heliacus ortus est, quando stella, quæ anteà

ipso remoto, emergit & n apparere incipit; seu Meridiano ad Austrum vel Boream, index unde propriè Emersus & Apparitio appellatur. k Occasus Heliacus, qui verius occultatio posset dici, est, quando stella, qua antea propter Solis majorem ab ca distantiam conspiciebatur, jam ipso appropinquante, apparere definit, Hinc ortus & occasus Heliacus cognoscitur ex distantia stellæ à loco Solis sub Zodiaco, quæ tamen pro magnitudine stellarum discrepat, siquidem Majores breviori à Sole intervailo conspici possunt; Minores etiam satis longa intercapedine occultantur. Unde fit, ut stellæ fixæ primi ordinis in magnitudine non videantur; nisi Sole distante duodecim gradibus. Secundæ magnitudinis xIII. gr. Tertix x 1 v. gr. Quartæ x v.gr. Quintæ x v 1.gr. Sextæ xv11.gr. Et Minutiffimæ per xvIII. gr. Ex hac diverfitate apparentiæ stellarum earum distinctiones in certas magnitudines originem fuam traxifle videntur.

1 LIX. Quo anni tempore stella hoc nostro seculo oriatur vel occidat Cosmice & Acronyche, pulchrè indicat Globus cœlestis h. m. Globo in sua elevatione constituto, adjungitur quævis stella Horizonti ad Orientem, notaturque gradus Eclipticæ in eadem Orientis parte Horizontem stringens. Quando Sol gradum illum Eclipticæ obtitur. e Ortus Cofmicus, qui & Matutinus dicitur, net, oritur stella ista Cofmice. Si verò Sol graest, quando stella una cum Sole, vel paulo post, dum oppositum in parte Occidentis occupat, stella data oritur Acronychè.

m LX. Occasus Cosmicus & Acronychus ex Globo cognoscuntur boc modo: Stella ducitur ad Horizontis partem Occidentem; & deinde considerantur gradus Eclipticæ, qui ab Horizonte Acronychè verò, si existit in intersectionis gradu

n LXI. Ortus & Occasus Heliacus inveniuntur h. m. Locus Solis creta notatur, ad Horizontem devolvitur, circinus ad x v. gradus Æquatoris extenditur, atque ex loco Solis altero circini pede describitur circulus: quo quæcunque stellætanguntur, Heliace oriuntur, id est, conspici possunt, dum à radiis Solis relinquentur. Occidunt autem stellæ Heliace, quæ vel ob radios Solares interdiu non apparent, vel intra circulum priori modo latent. a LXII. In-

a LV. Longitudinem stellæ invenire. b LVI. Invenire Latitudinem stellæ, c LVII. Latitudinem inter Oreum & Occasum invenire. d LVIII, Ortum & Occasum steilarum invenire secundum Poetas. e Ottus Colinicus. f Occasus Cosmicus. g Ottus Acronychus. h Occasus Acronychus. i Ortus Heliacus. k Occasus Heliacus. 1 LIX. Ortum & occasum Cosmicum & Acronychum ingenire. m L.X. Occasum Cosmicum & Acronychum investigare, n L.XI. Ortum & occasum cum quo stella oritur vel occidit. Deinde con- tum locum interjacent, tot in descripta periphe fertur occasus vel ortus species cum puncto ria utrinque ex lateribus hora xxx. numerantur: Ecliptica, cum quo stella oritur vel occidit. in hac distantia fignatur hor. I. & XI. Circum. Hac conjuncta demum oftendunt locum Solis ex quo tempus facile patescit. Exemplo rem Meridianum transeant five index monstret hodeclarabimus. Virgilius lib. r. Georg. tempus

Candidus auratis aperit cum cornibus annum Taurus: @ adverso cedens Canis occidit altro.

Id est, quum Hyades in fronte Tauri Romæ Cosmicè cum Sole in 21. gr. Tauri oriebantur, quod fit ineunte vere , 8. Maji: quo tempore Canis major feu Sirius occidit vesperi Acronychè, nempe 9. Maji in 22. gr. Tauri. Sic verfus ejusdem Poëtæ eodem libro:

Ante tibi Eox Atlantides abscondantur:

Notat tempus, antequam Plejades, o Atlantis filiz, in dorso Tauri occidant Cosmice, quod fit cum quarto gr. Tauri, quando Sol in opposito loco est, nempe in quarto gr. Scorpionis. Sic Ovidius lib. vr. Fastorum de Calendis Juniis:

Tunc oritur magni prapes adunca Jovis.

1. Junii Sol est in 14. gradu geminorum: Sed præpes adunca Jovis, id est, Aquila oriebatur Romæ cum 10. gr. Sagittarii. Describitur igitur ortus Acronychus.

b LXIII. Quo anni tempore hi Ortus & Occalus Poetici contingant, invenitur hoc modo: Applicatur stella, cujus Ortus aut Occasus Poeticus inquiritur, Horizonti; & gradus Zodiaci, qui una Horizontem stringit, notatur; qui in ora Horizontis intima quæritur; cui certus dies alicuius mensis respondere deprehenditur; atque is

est, qui quarebatur dies. c LXIV. In plano ducitur circulus pro arbitrio magnus, isque dividitur per duas diametros; quarum altera dirigitur ad Septemtrionem, ac refert horam x11. Circulo isto in 4.002drantes per diametros diviso; ipsi etiam quadrantes dividuntur in 90. gradus; ac quilibet gradus in tot partes minores, quot spatium cius admittit. Deinde Globus disponitur ad Elevationem loci dati, & Colurus Solstitiorum applicatur Meridiano, atque index horæ x11. Hinc Globus convertitur versus occasum; donec index ostendat horam primam post meridiem; five donec x v. gradus Æquatoris pertranscant Meridianum. In eo Globi fitu notatur gradus Horizontis quem interfecet aut tangat Colurus,

a LXII. Investigatur punctum Ecliptica., & quot gradus Horizontis à Meridiano ad notavoluto iterum Globo, donec alii x v. gradus ram 11; idem Colurus indicat distantiam hovernum, quo legumina seruntur, expressit his re 11. & x. Pari modo reliquarum horarum diftantiæ ad xv. gradus Æquatoris in Horizonte fignantur, & transferuntur in planum fabrican. do Horologio destinatum ; donec principium Cancri attingat Horizontem, & diem ad Elevationem datam oftendat longiffimum. Huine Sciaterici index educitur ex centro circuli versus polum parallelè cum axe Mundi, ejusque elevatione in altero quadrante; & ex illius indicis extremitate alia linea ad lineam horæ x 1 1. Hic M Trigonus ex ære autalia materia factus ad perpendiculum erectus, latere suo obliquo dirigia tur in Polum; qui parallelus cum axe Mundi lineas horarias obumbrando indicat horas.

d LXV. Præter circulos suprà explicatos in Globo Cœlesti reperiuntur Asterismi. Est autem Asterismus p multitudo stellarum fixarum ad certæ figuræ fimilitudinem, cujus imaginem fitu suo & ordine referunt, quam Astronomi excogitarunt. Veteres Afterismos fecerunt ex ftellis fixis 1022. visibilibus, XLVIII. XII. Afterismi sunt in Zodiaco, & x x x v 1. extra eundem. Quæ in Zodiaco funt aftra, animalium imaginibus notautur : unde Zodiaco nomen. Afterifmi extra Zodiacum Boreales, funt xxI. & Auftrales xv. Omnes illi Afterifmi hisce verfibus comprehenduntur.

Ad Borce partes ter septem sidera fulgent: Arcti, Draco, Bootes, Gemma, Corona,

Prolapfus, Lyra, Avis, Cepheus, & Caf-

Auriga, Perseus, Deltoton, & Andromeda

Pegafus, & Delphin, Telum, hine Aquila Anguitenenfque.

Signifer inde subest bis sex qui sidera complet. Sunt Aries, Taurus, Gemini &c.

Post ter quinque tibi signa hæc vertuntur ad Austrum.

Cetus, & Eridanus, Lepus & nimbolus

Syrius & Procyon, Argo navis, Hydraque,

Cor-

a LXII. Ex cognità ortus vel occasus alicujus stella specietempus vel diem invenire. b LXIII. lavenire, quo anni tempore ortus, & occasus hi Foëtici contingant. c L XIV. Ex Globo-describere Sciatericum Horizontale. d L XV. Quid Asterismus.

laque, Pifcis.

Sidera bis fex funt , que non trotrudit Horizon.

Phoenix cum Musta, Chamzeleon arque Columba

Trigonon, inde volans Pilcis, Volucris Paradifi. Indus, Cauda Nepæ, Pavo, Ardeaque Indica

a Hactenus de Globolorum ufu ; sequuntur jam nonnulla, quæ facium ad Tabulas Geographicas explicandas & recte usurpandas. Mappa seu Charta Geographica est pictura, qua situs Terra vel ejus partes in plano artisiciose describantur. Est que vel Universalis vel Particularis. b Universalis, quæ In ea observanda est primum pictura necessaria Geographica, quæ constat Circulis Geographicis, Locorumque picturis. Circuli hic funt iidem qui habentur in Globo Terrestri. c 1. Equator, ejusque Paralleli, seu Equatores Secundarii, x. gradibus à se invicem distantes, numero xvi. Extenditur Æquator in lineam rectam per continuæ. d 2. Meridianus, & ejusdem Secundarii x x x r v. Cingit Meridianus extremam oram utriusque faciei Tabulæ; ita ut duo appareant Meridiani, qui duo tamen ita funt confiderandi, tamquam in unum coaluissent. Si Tabula non est rotunda, sed quadrata, tum Meridiani in rectum extenduntur. e Meridiani secundarii in Tabula Geographica sunt linea instar semicirculorum, intra primarii Meridiani ambitum, per denos quosque gradus Æquatoris versus urumque Polum ductæ. f 3. Zodiacus, quoque nonnunquam additur; magistamen ornatus, quam usus causa. g 4. Appinguntur Tropici: & demum h 5. duo Polares, l' Pictura Hydrographica seu Nautica hie eadem apparet, quæ in Globo; Rhomborum videlicet & Pyxulis Nautica five Compassi. k Locorum Pictura quoque eadem oft in Mappis, quæ in Globo. Sunt autem loca vel Majora; ut Regiones, Infulæ, Maria, Flumina; limites Regionum punctis indicantur, & diversis pinguntur colosibus: Vel Minora, ut Montes, Sylvæ, Sco-

Gorvus, Centaurus, Lupus, Ara, Corol- | puli; Urbes nominibus suis & turribus notantur. Præter has 1 picturas necessarias Mappæ quoque habent non necessarias , veluti Avium, Navium , Animalium &c. ad oblectamenta oculorum factas; ad argumentum, ejusmodi amimalia in iis locis nasci. In nonnullarum Mapparum orâ variarum nationum formæ & habitus conspiciuntur. Caterum in Mappis universalibus codem artificio, quo in Globo, ostenduntur quinque m Zone, quatuor Mundi Cardines, Magnitudo Terra, Amphiscii, Heteroscii, Ascii, Periscii, Antocci, Periocci, Synoci, Antipodes, Locorum Longitudines & Latitudines , Diftantia, & Situs Positions: quæ loca citius habent mefidiem, & quæ tardius : iter nauticum quoque ad has Mappas institui potest. Sunt etiam Mappæ, quæ habent n Climata universum Terrarum Orbem depictum exhibet. afferipta: Ex iis cognoscuntur Paralleli, & dies Solstinialis: illi, fi Chma duplicatur; hic verò, si Climati dimidiato addis xII. Hactenus de Mappa Universali. Jam sequentur o Particulares; exque funt vel Majores, in quibus majores Orbis partes, ut Europa, Afia, Africa, America depinguntur; vel Minores, in quibus certæ Provinciæ delineantur. Habene utramque faciem Tabulæ; ac dividitur in suas eriam Mappæ Particulares picturam necessaarcolas, quæ fignificant gradus, quorum in riam, veluti Circulorum, Scalæ milliarium & una Tabulæ facie sunt 180, & totidem in alte- Locorum. Circuli Majores, P Squator videlira: in medio facierum partes Æquatoris sunt cet, & 9 Meridianus, in Tabula Europæ non apparent; quia nullus in Europa locus sub Æquatore fitus est, neque Meridianus primarius ob eandem causam appingitur. Ita quoque neque Circuli Minores, r Tropici & Polares, pinguntur, nisi in illis Tabulis, quarum loca his Circulis subjecta sunt, autaffinia. Loco Æquatoris & Meridiani pingitur aliquid Analogum ad inveniendas Longitudineis & Latitudineis locorum. Hoc Analogum haber lineas respondentes vel Æquatori, vel Meridiano. Hæ lineæ ad oras Mapparum pinguntur cum graduum numero. Qua Æquatori respondent, & ejusdem funt Paralleli, ductæ funt transversæ ad oram Tabulæ ab Ortu in Occasum, & vocantur f Sca-Le Longitudinis; lineæ adfeendentes & descendentes, & pictæ funt in ora Tabulæ à Septemtrione quod in iis numerantur gradus Longitudinis. Quæ Meridiano respondent, funt in Meridiem, & vocantur s Scala Latitudmis. Per hanc cognoscitur loci Latitudo; ut per illam ejus Longitudo. t Scala milliarium in nonnullis Mappis pingitur Simplex , & continet mensuram millia-Há

a De Tabulis Geographicis. b Mappa Universalis. c1. Aquator & Paralleli. d2. Meridianus, e Merdiani (condarii, f. 2. Octicus, g. 4. Tropici, h. 5. Polares, i Pichura Hydrographica, k Lo-comm pictura, 1 Pictura non necessaries, m Zone, n Glimara, o Mappe particulares, p Æquator. q Meridianus. r Tropici Polares, f Scala Longitudinis. s Scala Latitudinis, t Scala

rium unius generis. In aliis composita est, & alter pes alteri: deinde circinus ad seasam mil. distincte habet milliaria vel Germanica, Galli- liarium applicatur; & constat locorum istorum ca, Italica, vel maxima, mediocria, & mi- distantia. Si verò spatium inter duo loca infa nima Germanica. Nomina Regionum atque scala est longius, circinus extenditur ad scala Urbium facile cognoscuntur. Pictura Urbium distinguitur diversis formis; ut pictori in mentem venit, Urbes à vicis, Vicos à castellis & arcibus , Arces à monasteriis , Monasteria à pagis discernere. Solet tamen appingi Tabella cum diversis turribus & ædibus, addita explicatione quid quaque forma in Mappa fignificat. Academiæ plerumque indicantur stellulis: Episcopatus crucibus; Arces turribus. Demum 2 Pyxis Nautica five Compassius in aliquibus Tabulis additur, ut ejus beneficio Tabula ad plagas Mundi componi rectè possit. In plerisque tamen quatuor Mundi cardines ad oram Tabulæ leguntur. Præter has picturas Tabulæ Particulares etiam habent figuras non necessarias, videlicet navium, fructuum, variorum animalium, & hominum quoque; quibus incolarum studia, mores & terræ istius naturam indicare volunt pictores. Interdum additur Dedicatio cum suis ornamentis. Particularium b Mapparum usus ex Universalium ipsiusque Globi usu facilè cognoscirur. 1. In qua Zona fita fit Regio, ex Elevatione Poli & loci Longitudine discitur. 2. Amplitudo Regionis cognoscitur, fi gradus Longitudinis & Latitudinis ad oram Mappæ per xv. in milliaria convertuntur; & minuta ex L x. judicantur. 3. Longitudo loci invenitur, si ex ora superiore ad inferiorem in iildem gradibus ita ducitur filum, vel Regula, vulgò Liniale, ut per loci centrum transeat. 4. Latitudo loci habetur, fi per gradus & minuta eodem modo ex Oriente in Occasum ducitur filum. 5. Tabula ad plagas Mundi rectè disponitur secundum situm Pyxidis Nauticæ vel fecundum Lineam Meridianam. 6. Hinc reliqui cardines Mundi facile observantur. 7. Situs loci invenitur, fi Elevatione ejus præcognita, filo per lineam Analogicam transversam quaritur: qui si non apparet adscriptus, Longitudo etiam ejus ex Tabulis Geographicis petitur, & filis ita duobus in crucem ad Longitudinem & Latitudinem, fitus eius in media intersectione esle judicatur. 8. Situs Positionis, vel versus quam plagam Mundi alter locus fitus fit, intelligitur, si à nostro loco filum per alterum locum ducimus, & in ora plagam Mundi, ad quam tendit, observamus. 9. Distantia locorum ex appositis milliarium scalis invenitur hoc modo: Unus pes circini uni infigitur urbi (fed pedes circini non in turres, nec in nomina urbium; sed in circelli centrum collocandi sunt) horam loci, cujus latitudo data est.

longitudinem , qua fervata fecundum lineam rectam ex uno loco in alium proceditur, & quoties circini pes promovetur, toties tot numerantur milliaria, quot scala illa continentur, Locorum distantia etiam invenitur, si filum ab una urbe ad aliam extenditur hoc modo: Filum inseritur spatiolo rotundo, unicuique urbi appicto, & extenditur ad aliam; deinde applicatur ad scalam milliarium; quam si excedit filum, totics repetitur extensio illa, donec ad finem fili perveniatur. Atque hec jam sufficiant: Plura de his cogniturus legat Auctores , qui hant doctrinam ex professo tradiderunt, ac in primis Clarissimi Geographiam Generalem , Altriani Metii tracsatum de genuino usu utriusque globi , Fran-cisci Junctini commentaria in capit. Sphere mundi Joannis de Sacro Bolco , Guilielmi Blaeu Inst. de usu Globorum, Sebastiani Theodorici Winshemii Qua-(tiones Spharicas: Oc.

HEKELII.

- c Quomodò autem Longitudo alicujus rei Geometrice invenitur, vid. apud Bened. Hedraum in novâ & accurată Astrolabii Geometrici Structura P. I. Membr. 11. Probl. 13. p. 31. feq.
- d Vid. Hedrai loc. cit. Part. 11. Membr. 11. Probl. 7. p. 76.
- e Conf. Hedrei Part. I. de Astrolabii Geomtrici Structurà Membr. 11. Probl. xvII. xvIII. x1x. xx. xx1. & xx11. p. 36. feq.
  - f Qui veri dicuntur. g Qui apparens.
  - b Et oritur.
  - i Seu se elevante.
- k Dicitur autem Cosmicus, receptà appellatione , quasi Mundanus , quia extremi Cali motu Solem & reliquas Stellas omneis fupra Honzontem evehentis, vel ex adverso deprimentis, perficitur. Vel quod ejulmodi Stellarum alcenfiones & descensiones in aëre & rebus nascentibus efficaciffimæ funt.
- l Seu occidit.
- m Derivatur autem Acronychus ab ang quod initium, seu terminum denotat, & mg rueros, h. e. nox, quafi dicatur Ortus & Occafu, qui fiunt sub initium Noctis.
  - n Noctu iterum.
  - o f. Vergilia, Pleionis Filia.
- p Seu Stellarum in aliquam figuram collectio. REISKII.
- 2 Beneficio Globi Sole lucente cognofan

LIBER

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

Summa Europæ descriptio.

RIMUM ergò de Europâ a dicemus, longè terrarum celebratissima, cùm ob armorum virtutem, tùm propter literarum gloriam, quibus omni avo reliquis Orbis partibus antestitit. Terminos habet, ab Oriente, quâ Asia Europa terjungitur, quos superiori capite diximus, à meridie, mare Internum, fretum Herculeum, & Atlanticum mare: ab Occidente item mare Atlanticum: ab Septemtrionibus mare Hyperboreum, sive Septemtrionale. b Longitudo ejus summa est inter Hispania Ejus Longippomontorium Sacrum, quod vulgò nunc dicitur, Cabo de Vincentudo e, ad Obii suminis ostium, milliarium Germanicorum circiter 10 cccc: latitudo maxima à Tanaro Peloponnesi promontorio ad Scricosinnia promontorium Rutubas, vulgò nunc Noortkyn dictum, mill. Io L.

II. Divisa olim suit in varias genteis Regionesque; quarum no-Europe mina, etiam nunc clara, sunt ista: Hispania, Gallia, Germania, divisio. Vindelicia, Rhætia, Italia, Noricum, Pannonia, Illyricum, Epirus, Græcia, Macedonia, Thracia, Mæssa, Dacia, & Sarmatia. In insulis verò Oceani maximis, Britannia, Hibernia, Thule: maris interni, Baleares duæ, Sicilia, Sardinia, Corsica, Creta, Eubæa, cum aliis minoribus sine numero. Hodiè dividi-

tur

HEKELII.

a JAN. JACOB. BOISSARDUS, Venuntinus, Libr. II. Epigr. ult. p. 399. de quatuor Orbis Partibus hunc in modum canit;

Artium genitrix, Scientiarumque
EUROPA, ut fuit, elique, critque semper,
Rerum stamine sulgido celebris;
Ei Deute Indò ASIA est, odoribusque.
Aurò sertilis atque Margarini
Est, & Murice dives AFR A Tellus.
Baljamum AMER (ICI legunt, Piperque
Thus & Zinziber, & fisgrans Amomum.

Alias Europam in specie descripserum Christ-Himmannus & Cyrlacus Lentiuus. Hujus Descripto impressa et Krhotome Mass. Au., hujus Sec. L. in 8. f. Illus autem Guelferbyii Ao. ejusd, Sec. 98. in 4. Videndæ quoque sint sluspres & Miscellance Disquisiones ad Europ AM perinentes ap. Anton. Thysium in Memorabilib.celbrior. vett. Rerumpublicar. Cap. XV. p.4.18. seqq-Lugd. Batav. Ao. Sec. huj. persæpe denominati 46. in f. 16. editar.

b Conf. Petri Apiani Declaratio & Usus Typi Cosmographici Ratisbone litteris Kholiams, auno non adjecto, in 4. f. primum impressa, Not. † 4. fac. 2.

H 3

REIS-

tur in complura regna, atque principatus. Regnorum præcipua funt, Hispania, Gallia, Anglia, Scotia, Hibernia, Norvegia. Suedia, Dania, Germania, que dignitatem Romani obtinet Imperii: dein Polonia, Bojohemia, Ungaria, Slavonia, Croatia, Dalmatia, Bolnia, Servia, Bulgaria, Tartaria minor, five Precopensis; item Regnum Neapolitanum, & Sicilia. Archiducatus unus est Austria; magni ducatus tres, Moscovia, Lituania, & Tuscia. Ducatus & principatus innumeri. 1

conis, &

III. Figuram universa Europæ Strabo dedit Draconis, cujus caput Hispania, collum Gallia, corpus Germania, alædextra lævaque Italia ac Cimbrica peninfula. Nostro avo quidam famina *sedentis* speciem ei tribuerunt, cujus caput Hispania, collum extrema Gallia, quâ Pyrenzis subjacet montibus: pectus ipsa Gallia. brachia Italia ac Britannia, venter Germania, umbilicus Bojohx-

REISKII.

1 a Europa quidem continentium magnarúm minima, neque primis hominibus habitatu cultiflima tamen & longe populofiflima. fedes doctrinæ humanissimæ diuturna,quin Asiæ domina: Hujus limites natura constituit certe uno, nec Geographis plane cognitos reliquit, qui Tanain, Volgam, Obiumque figunt. Nomen unde suum adsumserit, quisque illud im-posuerit ab Herodoto nescitur; à Fullero in fact. Miscell. Lib. IV. c. 10. ad Græcam originem deducitur, quali d'evérales dixeris; pro-Punicam quali וור אפא i. e. terra אלטאשםפיסים יה i. e. terra b Unde foror Cadmi etiam Europa ipfo judice dicta fuit, tanquam alba facie virgo. Nomen ergo Afiaticis debetur, neque iis tamen adhuc aut al Phrangues vocantur.

c Hodierna Europa circiter triginta provincias majores complectitur, in iisque classes Statuum imperantum quatuor. Prime classi tria subsunt imperia. nempe Romano-Germanicum, Turnovem; (1) Hispanicum multis accessionibus potens; (2) Gallicum, aucht vario infigne; (3) Lusitanicum sive Portugallicum; (4) Bri-

nibus valens; (5) Hungaricum Turcis denuo ereptum, terrisque vicinis auctius; (6) Bohemicum & ipsum domo Austriacæ subjectum; (7) Polonicum; (8) Danico - Norwegicum; (9) Suecicum. Tertie classi Respubl. insunt li-Africæque olim Græcos inter Romanosque | beræ; (1) Veneta regiis ornata Titulis; (2) Belgica confœderata, provinciis externis, potentos Mari & Ponto Euxino; ambiguos ab orien- tia opibusque major; (3) Genuenfis, regno Corfica, quod tenet, regium adepta locum; (4) Lucenfis; (5) Helvetica tredecim pagos five Cantones continens; (6) Rhætica uno foedere conjuncta, sed triplici magistratui subjecta; (7) Respubl. Valesiorum una: Quibus addunt alii Genevensem, Ragusinam, & Rempubl. babilius à Bocharto Geogr. Lib. IV. c. 22. ad S. Marini parvam, in Urbinate Ducatu firam. Quarta clalli suberunt Principatus & Ducatus vaab vultus candore, quo Europai superant; rii, quos inter eminent; (1) Status Ecclesiasticus five Dominium Rom. Pontificis, multas Italicas terras & Avenionensem Galliæ regionem continens; (2) magnus Tusciæ Ducatus; (3)Saplacet; quoniam Turcis, Arabibus, Abyffinis | baudicus; (4) Mutinenfis; (5) Parmenfis; etiam Europai ut plurimum Franci al Phranges (6) Mantuanus; (7) Principatus Mirandula; (8) Monacenfis; (9) Tranfilvaniæ; (10) Moldaviæ; (11) Wallachiæ; (12) Chami Tartariæ Precopenfis; (13) Status magni Magistri equitum Melitenfium : Ut alios Principatus innumeros, fere Ducatus, Marchionatus, Landgraviacicum, & Moscoviticum: Secunda classi regna tus, Comitatus & Baronatus sive Dynastias prateream. Confer Archontolog. Colinic. Gothofred. Bosii in dissertat. de Statu Europaro, Sam. Puffendorf. Introduct. in statu Europ. pluresque tannicum è tribus unitum regnis, & aliis regio- lalios à Bosio Introduct. Notit. c. 4. laudatos. BUNO-

mia. reliquum corporis sub vestibus latè circa sedem diffusis implent Norvegia, Dania, Suedia, Finnia, Livonia, Lituania, Pruffia, Polonia, Ungaria, Slavonia, Croatia, Dalmatia, Græcia, Thracia, Servia, Bulgaria, Transilvania, Valachia, Moldavia, Tartaria Precopensis, & Moscovia. Sed summa Europæ in parteis divisio postquam tradita est, singulas nunc ejus regioneis inspiciamus. «

BUNONIS.

quis ejus exstiterit auctor,/ à nemine mortalium compertum scribit Herodotus lib. 1 v. dicunt à nympha Oceani & Tethyos filia; vel potius Agenoris Tyriorum e regis, quam Jovem, in tauri speciem transformatum, rapuisse fabulantur. d Id quod alii à prædonibus factum intervolunt Europam, quem Abrahami ætate rerum potitum credunt. Cæterum, antiquissimi Græcorum scriptores omnem Septemtrionem in Europa, à Caspio mari ; quod putârunt esse sinum, adeoque terminum inter Europam & Asiam, falfo tamen statuerunt; ultra Euxinum Pontum, Istrum flumen, Mare Adriaticum, Alpium juga, Mare Internum; qua id Galliam Hispaniamque alluit, in tria diviserunt gentium genera, ac no-

mina, Arimasporum, Sarmasarum, & Hypera Unde huic Terra nomen a Europa, aut boreorum. Horum Arimaspos ad fauces Caspii maris posuêre: his proximos versus Occasum. Sarmatas: post hos ad Oceanum usque Atlan-Sunt tamen, qui nomen istud accepisse fabulose ticum, & fretum Gaditanum Hyperboreos; sub quorum nomine comprehendebantur Illyrii. Germani, Galli, & Hijpani, populique præterea in insulis Britannicis : quæ gentes universæ postmodum uno vocabulo b Celta fuere dicta: pretantur; quoniam navis tauri speciem præ se ipsaque Europa Celtica. Cliever. Germ. Antiq. tulerit. Alii ab Europe Sicyoniorum rege dictam | lib. 1. cap. 2. Europam cateris Orbis partibus esse salubriorem, omnibus ad vitam necessariis abundare, ejusque incolas cæteras gentes superare cultura animi, & eruditione, fortitudine, armorumque studio, Varro, Herodoius, Strabo, alique tradunt auctores.

. B

HEKELII.

c f. Phœniciæ. d Leg. Ovidis Lib. III. Metamorph. Fab. 1. a Europa unde dicta. b Celtæ & Celtica.

CAP. IL

De Hispania.

DRima terrarum est Hispania a; altrix semper Martiarum gen- Hispania tium regio; omni materià affluens, quæcunque aut pretio am-commods dotes.

HEKELII. in f. 12. ubi & eâd. f. Ao. 56. Nova HISPA-NLE & LUSITANIÆ Descriptio cum Iconibus Civitatum prodiit. Sed MARTINI ZEILERI HISPANIA Ulme est excusa Ao. huj. Sec. 37. Monarchiam Hispanicam, cujus sive Hispanica Doninationis Arcana Ao. ejusd. Sec. 53. Lugd. Ba-

jam denominatô in f. 24. Quid autem propriè a HISPANIÆ Descriptionem publicari curavit fit Origo & Natura Hispanorum Primogenitorum, PAULUS MERULA Amstelodami Ao. huj. Sec. 36. docer Ludovicus Molina Librô singulari Lugduni Ao. huj. Sec. 34. cum Additionib. in fol. publ. Franciscum Victoriam, ab Oppidô Navarrai Regni, Victoria, fic dictum, Theologiam Scholasticam Parisiis haustam primum in HISPANIAM aut intulisse, aut restaurasse, & Salmanticæ per plureis annos eam docuisse, ev. in f. 12. funt impressa, edi justit Thomas diesque suos Ao. sup. Sec. 46. ibidem clausisse, AMPANELLA, & quidem Amstelodami Ao. | SERARIUS Commentar. ad Libr. I. Muccab.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. II.

65

bitiosa est, aut usu necessaria. b viris & equis abundat: metallis auri, argenti, æris, ferri, plumbi albi nigrique tota fermè scatet: frumenti, maximè verò vitium ac olex adeò ferax, ut ficubi ol penuriam aquarum effœta ac sui dissimilis est, linum tamen & spar. Incommoda, tum alat. Atque de hac Hispaniæ fertilitate quum omnes ferè prisé Geographi consentiant, errare mihi videntur, qui Graco vocabulo eam Smarlar, ob raritatem incolarum, ac locorum asperitatem sterilitatemque, dictam suspicantur, quamquam hac nostra atate ubertas ejus præ aliis terris prædicari nequeat.

II. Ab Hispano Rege dictam vult Justinus. ego ab urbe Hispali, Unde dicta.

> Viri Joannis Gottfr. Olearii, Amici mei veteris, Abacus Patrologícus, ab côdem dono mihi exhibitus, p. 168. Extat & A'raumns, five Commemoratio omnium Sanctorum HISPANIÆ per Dies Anni digesta & concinnata ad Methodum Martyrologii Romani in VI. Tomos divisa & Lugduni Ao. hui. Sec. 51. in fol. publicata. BARTHO-LOMAUS CASA, seu de las CASAS, ex CA-ROLI V. qui hunc Virum in Indias Occidentales ad explorandum miserrimum Indorum statum misit , Consessionario Episcopus Chiappensis fa-Aus, de Crudelitate HISPANOR. in AME-RICANOS Librum fingularem feripfit, qui Francof. ad Manum Ao. Sup. Sec 98. in 4. f. publici juris factus est. HISPANIÆ Flicvios descripfit Boissandus Lib. I. Eleg. XXI. v. 61. feqq. Caterum CLAUDIUS MARNIUS Francofurti ad Man. Ao. huj. Sec. 8. prodire. est nixus in 4. mai. f. HISPANIÆ Bibliothecam, in qua curiolus ac studiosus Lector multa reperire potest, quæ ad Statum Politicum, æquè, atque Ecclesiasticum, immò ad cognoscendos multos cruditos Viros, Philologos inprimis Historicos atque Poëtas, spectant.

BUNONIS.

a Olim metallis adeò dives fuit Hispania, ut Phoenices ex argento, quod navibus onustis supererat, anchoras conflarent, ac Scipiones, Lentuli aliique Romanorum duces plus quàm Dc. millia argenti infecti pondo; x 1. millia argenti Oscensis, x. millia auri; signati verò vim infinitam paucis annis ex illa in Italiam mitterent, id quod Nomius ex Livio colligit. Nec hodiè metalla desunt : sed iis parcitur, quamdiu India thefauros fuos fuppeditat. Hispania hodie oleum purissimum ex agro Hispalensi emittit: Vinum generossimum ex Malagensi. Aurum & argentum ex America & Indus importa-

Cap. XIV. p. 718. autor est. Conf. clarissimi | tum habet: Plurimum Minii ibidem effoditur; Cerulla optima conficitur: Lana tenuissima, Parni pretiosi, pelles probè maceratæ. Inde quoque lapides speculares, & varii coloris marmora, erportantur. Cæterum, Strabo lib. 111. ait, Septemtrionalem ejus plagam ad habitandumincommodam esle; cum ob asperitatem regiona & cœli inclementiam, tum quod nulla gentibus cum aliis fint communia. Hodiè ad istam plagam vastæ conspiciuntur solitudines, rupes, faltus, loca inculta, aquarum indiga. Porro venti nocturni adeò funt infalubres, ut multisin provinciis habitationes destituantur fenestris, a lumen per ædium portas excipiatur. c Solun aliis quoque in locis plurimis nudum conspid tur & incultum ; idque incolarum socordia; qui natura sua magis in arma, qu'àm in aratt propensi sunt. Per longinquas in utramque la diam expeditiones & continuata bella exhaut tur juventus; in una Goa Indiæ Orientalis und perhibentur esse xx. millia Lusitanorum. I Mexico IV. millia Hispanorum, & in Cusco vi millia; hine agricolarum infrequentia; hineagi neglecti potius quam steriles cernuntur. Æste infuper & pauca pluvia maturitatem fructum impedit: quare Regis agri pluvia destituti, aqui insperguntur fluviatili. Omnes enim pletun que Hilpani nobilitatem affectantes, respum agri labores; nihil igitur mirum, fi Hiipani priscam exuit faciem, & sui dissimilis facta di

HEKELII.

b Vid. C. Jul. Solini Polyhift. c. xxxvi. p.6 Edition. Olivariano-Isingriniana in fol. Sed Edin Delriano-Plantiniana in 8. facit p. 134. c. XXVI.

c Tamen Regio ejus, quæ in Austros vergi universa ferè eximiè felix, præsertim quæ em columnas porrigitur, ubi olim Batica & Life nia Confinia, hodie Andalusia, cum adsitis G nata Castella nova & Portugallia Partibus. BUN

ceu quondam totius regionis capite, nuncupatam conjecerim, Graci ab initio vocaverunt Iberiam, à flumine ejus celebratissimo Ibero; non ab Iberis Asiæ populis; quos in Hispaniam pervenisse Varro tradidit. Iisdem Græcis fuit Hesperia; quòd in Occidentem versus ipsis sita fuerit. B 1

III. Terminos habet ab Ortu ac Meridie Internum mare, Fre-Ejustermitum Gaditanum, & Oceanum Atlanticum: ab occasu eundem Oceanum: à Septemtrionibus Oceanum Cantabricum, & Pyrenæa juga, quibus à Galliá submovetur. Longitudo ejus summa à Longitudo, facro promontorio, quod vulgò est Cabo de S. Vincente, ad usque Salfulæ fontem, vulgo Salfas, in finibus Galliæ ad mare Internum, milliarium Germanicorum est circiter exc. Latitudo à Celtico pro-Latitudo. montorio, quod vulgò Cabo Finis terra, ad usque promontorium Saturni, vulgò nunc Cabo de Palos, milliarium CL. Oceani internique maris circumfusione penè insula efficitur: Pyrenxis jugis transitum maris arcentibus. Strabo corio bubulo expanso eam adfimilat: cujus parteis ad collum pertinentes in adhærentem ei Galliam porriguntur. 2

> CAP. lib. XLIV. Orosus verò & Æthicus eam faciune

BUNONIS.

8 Hispania Græcis dicta est Hesperia, seu Ultima, ad differentiam Italia: qua ipía quoque Græcis appellata est Hesperia. Diodoro Siculo Vocatur Celtiberia.

2 a Pyrenaos Montes ab igne, quod crebris fulminibus feriantur, vel quod ejus sylvæ per pastores fuerint combustæ, dictos quidam volunt. Dividuntur in montes diversos: ex quibus eminet in Guipuscoja b mons S. Adriani, ubi adscensus periculosus. Ipse mons, ubi pervius est, nonnisi unum mulum ob angustiam admittit. Inantro illo est fons, taberna vinaria, & sacellum. Accensis faculis per angustias in verticem montis adscenditur: ex quo Oceanus conspicitur Atlanticus. Necessitas & industria modum invenit, quo montem hunc faceret pervium, & in eo cryptam perfoderet, cujus latitudo mediocris; longitudo ad fagitiæ jactum se extendit. Ex Hispania venienti angusta, obscura & deorsum ducens via obvenit. Ad exitum versus Galliam lux affulgere incipit, ibique antrum porta clauditur. Non longe hinc abest c Rocida Vallis (Roncevalles) celebris ab interitu Rolandi. Mariana lib. v 1 1. Rer. Hisp. c. 11. Cæterum

REISKII.

r d Hilpaniæ aut Spaniæ nomen ad verofimiliores ex lingua Punica origines Bochartus revocat Lib. III. Geograph. c. 7. Phœnicibus enim huc digreffis ab multitudine cuniculorum ibi frequentissima regioni nova denominatio adhæfit שפניה Spanija i. e. cuniculofa regio: Quoniam Hebræis & Poenis De cuniculus eft. Hæc ramen animalcula suffossionibus insesta parum officiunt fertilitati aut felicitati, quam copia vini generosi, olei, salis, frugum & metallorum uberior Hispaniæ olim conciliavit, & adhuc conciliat. Sin quæ solo sterilitas inhæreat, hæc partim ab æstu immodico, partim ab hominum paucitate aut negligentia hodierna, partim ab antiquis gentium migrationibus provenisse dicitur. Præsertim illa parte, qua montes Pyrenzos proximos atringit, tanquam communes à natura Galliæ objectos terminos. e De quibus ad omnem controversiam præscindendam electis arbitris A. 1660. ita convenit, ut comitatus Karolotensis, promontorium Quiersum, præquadrata figura Hispaniam esse, tradit Justinus | sectura Constuentina, & pars comit. Cerdoniæ

a Pyrenzi Montes. b Mons S. Adriani. c Rocida Vallis. d Hilpania denominatio. e Termini statuti.

nicis constitui coeptum erat. Fabula vero de Py- repudiat.

una regno Gallico, pars altera versus Hispaniam | renæis duplex apud quosdam Græculos jactatur; fita Hispanica subesset: Id quod anno etiam su- una de Pyrene, regis filia, deque saltus incenperiori 1659. Tractatibus Pyrenzis aut Fasio- dio vel igne altera, quam Bochartus utramque

CAP. III.

Divilio Hispania veteris.

Batica.

In Bæturia.

Turduli.

Celtici.

Ivisa suit olim Romanis in tres provincias; Baticam, Lusita-Iniam, & Tarraconensem. Bætica clauditur à Septemtrionibus & Occasu flumine Ana; à meridie Oceano & mari Interno, usque ad Murgim opidum, vulgò hodiè Almeria dictum; ab ortu Tarra conensi jungitur Provinciæ; à qua recta linea, ab Murgi, ad opidum, quod vulgò dicitur Ciudad Real, & Anam annem ducta, discernitur. Dicta Batica, à flumine Bati, mediam secante. a Cateras provincias diviti cultu & quodam fertili ac peculiari nitore præcedit. Partem ejus, quæ Bætim Anamque Amneis inter, Bæturia dicta fuit, Tarduli versus Ortum, Celtici versus Occasium in Lusitaniam usque protensi tenuêre. Hodiè universa Batica continet duo Regna Hispania, Granatam & Andalusiam, partemque Castilia Nova, & Estremaduram. " 1 II. Lusta

BUNONIS.

a A Turdulis five Turdetanis Batica dicta legitur apud Stephanum Turdetania. Regio hæc perhibetur esle feracissima, quæ uberrimas messes inter oleas sufficiat. Ob aëris temperiem quidam Elyfios campos illic locavere: infeftabatur tamen cuniculis. Plinius urbes heic numerat clxxv, & Strabo, cc. Lanam hæcdabat optimam. Phœnices olim ibidem repererunt dolia & præsepia ex argento facta, & eo cum implessent naves, anchoras quoque argenteas extulerunt. b Livius Turdulos vocat omnium Hifpanorum maxime imbelles; & Strabo hos omnium doctiffimos tradit, qui Grammatica & scriptis legibus olim fuerint usi.

HEKELII.

currit in Oceanum Atlanticum, diciturque ho- a Turdulorum regione separat, hosque in Bz diè Arabicè Rio Quadalquivir, id est, Fluvius tica & Lusitania duplices facit Lib. III. ad Pom magnus, qui valde piscosus est & amœnus, ripis pon. Melam. Lusitania non ab Luso Bacchio utrinque olivetis, vineis & mirâ hortorum mite, sed ab amygdalis לוצין Bocharto nome

amœnitate florentibus & jucundiffimô citriorum odore flagrantibus. Conf. §. 1. cap. fequ. hui. Libr.

REISKII.

r c Vetus uno conspectu Hispania sic pate bit, fi Batica ab interno mari fretoque Herculeo ad oftium Anx fluminis; inde Lusitaniamulque ad Durium producas: Tum vero catera Tarraconensis erunt Bætica Tartessis quondam vel Tarsis הרשיש à Tarsi filio Javani, sacris in literis memorato, apud Græcos veteres d Ibera ('IBnosa) nal' igozla dicta, teste Polybio Lib. III. Si Bochartum audias Lib. I. Chanac. 35. ex vo ce Punica Syriacaque יעברין i. e. finibus terra, quos antiqui huc fixerant. Eadem Turdetania di citur à Turdetauis incolis, vel quod idem est Turdulis. a Hic Fluvius in saltu Tygensi oritur, & de- Sed aliter Isa. Vossio videtur, qui Turdetanian

a Turdetania. b Turdulorum mores. c Hispania vetus. d Iberia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. III.

II. Lustania terminatur à Septemtrione flumine Durio, ab Oc-Lustania. casu Oceano, à Meridie Ana fluvio; ab Oriente linea à Civitate Regali ad Samor am opidum apud Durium flumen ducta, à Terraconensi provincia separatur. Dictam voluerunt antiqui Lusitaniam à Luso ac Lysa, fabulosis Bacchi comitibus. habet Olyssiponem opi- Olyssipo. dum ad Tagi amnis oftium, quod ab Vlysse conditum esse fabulati funt. continet hodiè totum fermè Regnum Portugallia, partem Castilia Veteris, partemque Nova. B

111. Reliquum verò Hispaniæ occupat Tarraconensis provincia, Tarraconensis provincia, Inches provincia à Tarracone b, capite suo, cognominata. In hac populi suere, rarraco. quorum nomina olim clara; "Celtiberi, dextram Iberi fluvii ripam Celtiberi. latè accolentes : quorum caput Segobriga, Inunc Segorbe vulgò segobriga. dicta; & clara Romanorum eversione Numantia, snunc Almasan: Numantia. regio ipsa Celtiberia. hinc Vascones; s qui maxima pars hodie Na-Celtiberia. varræi Regni, Pyrenæis montibus affixa. Horum caput Pompelon,

multum variata: Vid. Vossius Lib. II. ad Pompon. c. 6. Tarraconensis longe amplior à Taracone, urbe maritima, & Punico vocabulo מרכון Tarcon quafi regiam aut palatium dicas, cui nullum structuræ similis in tota Hispania repertum, uti Ro Benjamin suo in Itinerario refert. Livilliber XL. in Obsidione Certimæ. Plura notatu dignissima hujus instituti ratio non

BUNONIS. B a Lustaniam cum Gallæcia & Asturia quotannis vicena millia pondo auri penfitaffe, Plinius tradit. Ibi, quod Athenaus lib. v I I I. ex Polybio refert, sus c. librarum emebatur quinque drachmis, totidem vitulus, ovis duabus; vulgo donata. b Lusitani, b Strabone teste lib. 111. olim Laconica utebantur vivendi ratione: bis tantum ungebantur: lapillis candentibus se calefaciebant: uno cibo victitabant; nulla utebantur pecunia, sed permutabant merces. Ægrotos publice exponebant Ægyptiorum more. Navigia habebant ex corio facta. Prædari malebant quam fœcundam colere tellurem. In bellis Lusitani erant fortiffimi, cujus rei testis est Viriathus.

> C Celtiberorum regio olim erat dives, ferroque abundans. Polybius tradit Tiberium Gracchum in ea trecentas evertisse urbes, quas Strabo turres interpretatur; Florus enim tantum CLX. agnoscit urbes. Celtiberi strenui erant bellatores, quod Numantini inprimis probarunt; in victus mun-

traxisse placuit, & ipsa suis antiquis sinibus, tidie elegantes; dentes tamen & universum corpus quotidie urina fricabant. Noctu in plenilunio Deum suum in platea collocabant, & circa eum choreas agebant. Eorum corpora, qui ceciderant in bello, non cremabant, sed objiciebant volucribus. De simplicitate eorum videatur

& d Nunc pagus est apud Iniestam opidum, quod Mariana & Zurita Segobrigam esle putant. Vasæus tamen, Clusius & Tarapha volunt esse Sezorve vel Sogorve urbem in regno Valentia. Eit & Segobriga in regno Castella, nunc Sepulveda, opidum haud obscurum, ad montis

s e Numantia à Durii fontibus haud longe sita, bos jugo aptus x. drachmis: Sylvestria animalia | à Romanis, duce Scipione Africano, deleta est, anno V. C. 620. quum fe, liberos & uxores occidissent Numantini, ad ultimum humanorum corporum dapibus usi; quippe captâ jam urbe complures inventi funt, artus & membra trucidatorum corporum finu suo gestantes. In agri Soritani non longè à fontibus Durit, loco Garray dicto, in Pelendonibus, teste Morale, monstrantur vestigia Urbis Numantia. Locus ille à Soria Almazzan vix leucâ diftat.

¿ Vascones crudelissimos suisse arguit Calagurritana obfidio, in qua conjuges & liberos fale conditos devorarunt.

b Quæ nunc Taragona dicitur. c f. Ortospedæ, uti Ptolemao audit.

BUNOa Lustrania. b Lustranorum mores, c Celtiberia, Celtiberorum mores, d Segobriga, e Numantia,

HEKELII.

Orospedæ c radices.

Varduli.

Cantabri.

Juliobriga. Aftures:

Asturica. Gallæci,

Brigantia.

Vaccæi.

Pallantia.

Carpetani.

Toletum.

Complutum.

Oretani.

Murcia.

Valentia.

Navarra.

Biscaia.

Afturia.

Gallacia.

Catalonia. Arragonia. INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. H. Cap. IV.

CAP. IV.

De Nobilioribus Hispania Fluviis, & Urbibus olim claris.

Luvii majore famâ celebrati funt; in Tarraconensi Iberus, " Fluvii vulgò nunc Ebro dictus, navigabili commercio dives, in Bæ-1benus. tica & Batis, vulgo nunc Guadalquivir: inter Baticam ac Lusita-Batis. niam & Anas, nunc Guadiana: totus ad Medelinam opidum cuni-Anas. culo se condens, post octavum circiter milliare Germ renascitur. Tagus, vulgo accolis Tajo, in Tarraconensi provincia ortus, Tagus, Oceanum intrat; mediam Lusitaniam secans, auriferis quondam arenis celebratus. Inter Lusitaniam & Tarraconensem provinciam · Durius , vulgo Duero a , supra Numantiam in Celtiberis Durius . ortus, in eundem effunditur Oceanum. Ultra est in Gallæcia & Mi-Minius. nius, vulgo nunc Minio dictus. Sub Pyrenæo autem * Sicoris,

BUNONIS.

fiobriga gemino fonte oriens, per Castellam guillis, probenrur. Veterem, & Arragoniam, Navarram quoque attingens , inter Catalauniam & Valentiæ regnum delatus, apud Dertofam opidum mari excipitur Mediterraneo; oftia ejus, telte Plinio, à fonte distant 450. millia passuum; A Varia, ubi nunc est Logronium, per 260. millia passuum navigiorum capax est. Hunc suvium parallelum esse montibus Pyrenæis ait Strabo. Græci inde universam Hispaniam appellaverunt Iberiam, Ibero ab Ortu miscetur a Sicoris, & ab Occasu b Bilbilis, vulgò Xiloca, ad quem urbs fuit ejusdem nominis, ortu Martialis Poëtæ celebris. Plin. aquam Bilbilis ferro indurando impri-

mis idoneam, indeque nobilitatam esse docet. β c Batis ex Argenteo monte orrus, in Occafum per Biatiam, Ubedam, & Iliturgim opida fluit, inde in Austrum retortus, Corduba & bi & minii uberrima, unde flumini nomen: Hispali irrigatis, Oceano Gaditano ad Fanum Luciferi miscetur. Martiali Olivifer appellatur. y d Anas ex agro Laminitano, hodie Campo de Montiel ortus. Lusitaniam à Bætica disterminat, & postquam LX. millia passuum confeeit, in finum effunditur Gaditanum. In Terræ cuniculos sese condere & post rot milliaria erumpere, magis ex vulgi opinione, quam rei vetitate creditur : quod asserunt ii, qui curiose parum navigabilis.

loca ista inquisiverunt. Fluvius hie aquam habet a Iberus in Cantabris, haud procul opido Ju- adeò insalubrem, ut ne pisces ejus, exceptis an-

> d e Tayus ex monte Orospeda oriens gemino fonte, per Toletum, Liboram, Norbam Cæfaream, Scalabim, & Olyffiponem longo decurrit tractu per 110. leucas, id est, 440. millia passum, & demum in Oceanum Atlanticum

> fele exonerat, piscium & ostrearum ferax. s f Durius, fluviorum, qui funt in Hispania b, maximus, Lustraniæ terminus, in Pelendonibus apud Numantiam excisam ortus, rapidiffimo cursu c inter Astures & Vettones, & porrò inter Gallæcos & Lusitanos labitur, ac post 120. leucarum decursum ad Portum urbem in Oceanum defertur.

& R. Minius ex finibus Asturum oriens, Tyden Callaicorum opidum alluit, post 35. leucarum decursum Oceano miscetur. Regio æris, plum-

n h Sicoris sub Pyrenæis montibus nasciturper Catalauniam decurrit.

HEKELII.

a Seu Duerus.

b Quod in eum multi amnes & rivuli concurrunt.

c Ob quem, propterque sui angustiam est

BUNOL a Sicoris. b Bilbilis fl. & op. Martialis Poëtæ patria. c Bætis. d Anas. c Tagus. f Durkus fl. g Minius fl., h Sicoris fl. Gingafl.

Pompejopo- five Pompejopolis, nunc vulgo Pompelona. Varduli, hodiè Guipuscoa: quorum caput Flaviobriga, nunc Bilbao. Cantabri; aqui Flaviobriga. nomen Oceano Cantabrico dedere; nunc Biscaja: caput Juliobri. ga, , hodie Val de Viece. Aftures; nunc Afturias: quorum caput Asturica, nunc Astorga, urbs quondam magnifica. Gallaci inter Minium & Durium amneis; quorum Brigantia, hodie Bragan. ça; pars nunc Portugallia. Vaccai, " quorum Pallantia, vulgo nunc Palencia. Carpetani, quorum Toletum, nunc Toledo: & Complutum, nunc Akala de Henares. Sub his versus meridiem fuere Oretani.

IV. Complectitur tota Tarraconensis provincia regiones hodiè istas; Murciam, Valentiam, Cataloniam, Arragoniam, Navarram, Biscajam, Asturiam, Gallaciam, Legionem, Castilias Veterem ac Novam ferè totas. At eadem Hispania distincta etiam fuit Romanis duabus tantum provinciis; Citeriore, & Ulteriore; unde sæpissime Hispaniæ plurali numero dicuntur hæterræ. Citerior Legio, Casti-Legio, Caffie Hispania est eadem, quæ Tarraconensis provincia: "Ulterior Bæticam ac Lusitaniam complectitur. d Dicta sunt Citerior atque Ulte. rior; respectu Urbis Romæ: sicuti & Galliz duz. *

CAP.

BUNONIS.

r a Flaviobriga, antea Portus Amanus, Mo- tulo hodie infignis, Mirandæ urbi proxima. rale teste, est id opidum, quod hodiè Bermeo vocatur, ad Nervium flumen, 2. leucis à litore Cantabrico fitum, ubi Amanus portus Plinii. Bilbao verò à Bermeo c. leucis in Occidentem di-

9 Cantabri toti erant in armis. Hincab Horatio e dicitur Bellicosus Cantaber , & f sera domitus catena. Capti ex libertatis amore suos interficiebant Cantabri.

. b Juliobriga Plinio ad fonteis Iberi fluvii collocatur; ac nonnullis putatur esse Fuente d'Ivero opidum, vel non longè inde jacens.

* Aftures erant agrestes & feri, qui Romanos concidifient; nisi à Brigantinis fuissent proditi. Equos hic asturcones appellatos volunt.

x c Brigantia five Brigantium, urbs ducali ti-

pe Vaccai bellicofissimi, Romanorum virtutem admirati, se illis dediderunt. Morte multabatur, si quis agricolam læserat.

· Citerior Hilpania Straboni etiam vocatur Interior; ac Ulterior illa, eidem Exterior.

HEKELII.

d Illa hâc multò spatiosior uberiorque est metallorum, aris inprimis, plumbi, auri & argenti.

e Lib. II. Odar. Od. x1. v.1.

f Od. v1. ejusd. Libr. v. 2. indoctus juga ferre. Tandem ab Augusti, Romanorum Imperatoris, exercitu victi, ut testatur vetus Commentator in posteriorem locum nostrum Horatianum P. 97. col. a. Edition. Cruquiana.

a Elaviobriga. b Juliobriga. c Brigantia.

Herda op.

Astigi. Hilpalis. Corduba. Augusta Emerita. Pallantia. Tarraco. fta five Austurica. Carthago Nova. Saguntus.

vulgo Segre, 9 Ilerdam opidum præterlapsus, in Iberum defluit.

II. Urbium tota Hispania clarissimæ fuere olim; in Bætica Aftigi, nunc vulgo Ecya; Hifpalis, nunc Sivillia; & Corduba, nunc Cordova. In Lusitania . Augusta Emerita, nunc Merida. in Tarraconensi, A Palantia & Numantia, ante memoratæ; item Tarraco, " vulgo Tarragona, Scipionum opus, maritimarum in his Casar Augusta, sive Casar Augusta, sive Casar Augusta, vulgo Saragoca; hodie etiam omnium Hispaniarum splendidissima; Afturica antè dicta. Sed & Carthago Nova, vulgo Cartagena, clara fuit à conditoribus Pœnis; & · Saguntus, nunc Morviedro, fide atque ærumnis inclytum nomen reliquit. 1

BUNONIS.

Orientale Sicoris alluit, paulo inferius Cingæ fluvio confusus, non magno intervallo in Iberum sese exonerat. Rebus C. Cæsaris, contra | Tarraconensibus montibus sal mira dulcedine Pompeji legatos Petrejum & Afranium gestis, celebris est. Hodiè claret Academia anno Christi 1300. fundata. Infra eam ad confluentem Iberi fuit b Carthago vetus, Pœnorum colonia | suum à mari & tot à Valentia distans, anno post ab Hamilcare condita, à Dertofa X. leucis in Corum diftans, Ilerdæ propior. Hodie vicus est apud Villam Franciam.

i c Aftigi, nunc Ecya, hac etiam tempestate clara elt ad Singulim fluvium urbs; una cum Estapa, Obulco, Ægabro, Lucena, Marcia, Ursone, & Vaena opidis à Ferdinando rege

Mauris erepta anno C. 1239.

z d August: Emerita, & Emerita simpliciter, unde vulgo hodie d Merida dicta, ad Anam sluvium in finibus Turduldrum auspiciis Augusti condita, & militibus emeritis ad incolendum e tradita, nunc pene jacet.

λ e Pallantia, five Palantia, hodiè vulgò Palentia, in Vaccais & regno Legionensi ad Pisoracam fluvium fita, olim inter primas Hispaniæ Tarraconensis urbes habita, nunclongè minor est; Academia ante Salamanticensem clara.

μ f Tarraco sive Tarragona colonia, à Cneo & Publio Scipionibus ad oram Catalauniæ maritimam condita, media inter Barcinonem ad Boream & Dertofam ad Meridiem x1, leucis; olim urbs nobilis & ampla exftitit, nec paucioribus zvo Strabonis habitata viris, quam ipfa Carthago. Metropolis fuit non tantum Hispaniæ intra Iberum sitæ, sed & partis ejus, quæ extra | cessibus, in quos penetret, montanis, aut rivis

habebat Tarraconensis. Pauli g Orosii patria 9 a Ilerda, quæ hodie Lerida dicitur, latus est, & multa hodie habet monumenta antiqua, Academia ornata est anno Christi 1572. Vina Tarraconensia olim in pretio habita. Ex quafi faccaro temperatus cæditur, qui magni fit à cupediariis. Sidon, epist, ad Orosium,

CAP.

h Saguntum & Saguntus tribus millibus pafdiluvium 167. à Zacynthiis, Isidoro teste, conditum, opidum fide & constantia in Romanos nobilissimum est; maluerunt enim Saguntini extrema experiri, se & omnia sua comburere, quàm se Hannibali dedere. Hanc urbem quum contra fœderis leges expugnaffet Hannibal, caufam præbuit bello Punico fecundo. Sagunti quo tempore urbs illa obsessa, puerum recens natum in uterum matris reversum narrant. Saguntina fames, de magna & extrema, in proverbium abiit. Relique Hispania urbes clara infra cap. VI. memorantur.

HEKELII. d A Villanovanó & aliis.

e Undè & Romana Colonia olim vocata. ŘEISKII.

1 De fluviis tum majoribus tum minoribus eorumque ortu ac nomine congeri huc multa possent, & fabulosa rejici: Ad i Anam quod attinet, ejusque in subterraneis cuniculis profluxum, hunc veteres novique auctores puta Fournierius, Schottus, Ricciolus, Kircherus atque Bochartus comprobant. Sin Ortelium, & quos ille sequitur, testes oculatos audire lubet, ea profluxio vulgari debebitur opinioni, aut reest, unde & maxima ejus regionis pars nomen amnibusque, in quos dividatur, pluribus.

a Ilerda. b Carthago vetus. c Aftigi, vulgò Ecya. d Augusta Emerita. e Pallantia. f Tarraco. g Orosti Patria, h Saguntum. i Anas.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. V.

partem disseruit. a Tria tamen Hispaniæ stulia pecorum pasci, aciesque instrui directæ pos- stalio, Pane, Grajis, Iberisque Scythicis.

Sane Grammatici fallunt, qui Anam ab anate, | fint, i.e. Anam fluvium reconditum; (3) civitaaut anataria mersione dici volunt. Petrus du Val. | tem igne circumdatam, i.e. Madritum, cujus Geogr. univers. part. 11. ambiguus in utramque ager filice refertus est. De urbibus antiquis & gentibus observata suppetunt plura: Unum addo penda opera aut mirabilia omitti noluit; (1) pon- de fabularum originibus, quas Graci scriptores tem, cui aqua superfluat, h. e. aquæ ductus Sego- adferunt in Astyre, Teucro, Diomede, Ulysvienses; (2) Pontem continuum, in quo decem mil- se, Lyso aut Luso, Nebride, Menestheo, Ca-

a Tria Hispan. memorabilia.

CAP. V.

De incolis Hispania, ac recentiori ejus divisione.

"Tobalem, Noachi nepotem, in Hispaniam primum pervenis- Tubal non fe, post aquarum inundationem, in dispersione gentium, af-spaniam. firmant nostri sæculi scriptores ex Josepho: qui tamen Tubalem in Asiæ Iberia inter Ponticum Caspiumque maria statuit. Haud minori errore, in universam Hispaniam pervenisse Iberos ex Asia & Per- Iberi non vefas, tradidit M. Terentius Varro.

71

II. Celtarum gentem, ab Aschenaze propagatam, omnem post Celta primi terrarum inundationem obsedisse Hispaniam, Galliamque, Britan-Hispania incola. nicas insulas, Germaniam atque Illyricum, tam ex sacris quam gentilibus dispicio auctoribus; unde etiam nomen eorum multis Hispaniæ locis affixum retulerunt Græci Romanique scriptores: ut Celticorum; qui partem Bæticæ ac Lusitaniæ, partemque Tarraconensis provincia adusque promontorium Celticum, quod vulgo nunc est Cabo finis terræ, tenuere: item Celtiberorum, ad Iberum flumen incolentium. Germanos cognominat, nescio unde, Plinius Oretanos, Tarraconensis provinciæ populos. 1

REISKII. 1 Tubalem cum Brictio, Ricciolo, multisque scriptoribus huc retulit auctor, quem ab Hispania Josephus submovet: Bochartus etiam in Afiaticas regiones Pontoque proximas rejecit, ex argumentis non levibus, & Askenazen ad Bithyniæ, Phrygiæ ad Pontiviciniam collocavit. Adeo gentium plerarumque nobiliorum origines & migrationes multis tenebris involvuntur. Josephus Lib. VII. Antiq. Japheto hujusque pofteris occidentem ac septentrionem vendicat, ut illi à Tauro & Amano montibus Afiæ ad Ta-

nain, porro in Europam usque ad Gades pervenerint: a Hinc uni ex hujus nepotibus Tarsi primæ in Hispaniam ductæ Coloniæ à Bocharto tribuuntur. Quo enim quemque fors & Deus tulit, hanc terram cum suis occupavit, ut tam maritima, quam mediterranea loca cultoribus replerentur, inquit Josephus Lib. VI. Interim conjectura in obscuro negotio quantum valcant, Ludov. Molina docet de origine ac natura Hifpanorum veterum multa commentatus, incerta etiam quandoque fabulis non vacua. b Tantus autem regnorum numerus una Hispania

III. Pri-

a Tarsis in Hispania primus. b Plura Hispan, regna.

III. Primi exterorum post hominum memoriam ad Celtas in Hispaniam venêre Phanices, à Tyro, mare Internum huc usque & ad Gadeis navigantes; partemque Bæticæ, quæ posteà Turditania dicta fuit, occupantes; ut ex Diodoro atque Strabone discimus.

in Hispania Colonia.

IV. Graci postmodum à Massilia colonias deduxerunt inter Pyrenæum & Iberum, Rhodam & Emporias: quæ opida etiam nunc vocantur vulgo Rosas Empullias. Interiora etiam Gracos quosdam incoluisse, indicat corruptum (ut vult Silius Poëta) nomen Graviorum quafi Grajorum: Gracorumque castellum Tyde, vulgo nunc Tuy, in ea parte Tarraconensis, que hodiè est Gallacia. V. Posteà Carthaginienses majorem ejus partem tenuere, ad In-

Carthagi. nienfis in Hifpania. A Romanis fubacta.

ternum mare, Amiliare eam occupante. VI. Secundo bello Punico, superatis atque expulsis Pœnis, tota Romanorum facta est. Sub quorum Imperio, tribus provinciis distincta mansit, usque ad Honorii Imperatoris tempestatem; quum Gothi ac Vandali, Germanica utraque gens, circa annum Christi CCCC. eam invadentes, dictas provincias in tria Regna distribuerent. «

A Saracenis occupata.

VII. Deinde vero Saraceni cum Mauris, circa annum Io ccxx. invecti, totà Hispania direpta, complura in ea Regna instituerunt; Christianis, idest, Gothorum reliquiis, in Asturiam ac Legionem, regiones natura locorum munitas, compulsis. Regnorum numexIV. Hispa- rus tandem crevit ad xIV; quorum nomina hac recensentur; Legio,

nin regna.

pendet à diversis gentium exterarum migratio- Decxx. Ultimus Gothorum rex ibi fuit Ronibus bellicisque occupationibus, quibus quam dericusc, homo turpissimus, qui à Maurisper hac regio lacerata fuerit, docent Vaseus, Ma- Julianum Comitem evocatis regno & vita exutus riana, Cluverius, pluresque alii. Primus regna fuit. d Ita Mauri Visigothorum regno deleto cuncta Hispanica in unum redacta tenuit Philip- maximam partem Hispaniæ occuparunt. Pelapus II. tribusque galeis scuto suo impositis illa re- gius tamen e Gothorum reliquias collegit apud præsentare voluit, cum duabus antea reges ute- Astures, qui rex, à suis salutatus, Legione civirentur. Triplex vero titulus, quo tot regna tate Mauris erepta, regni sedem ibi fixit. continuerat, dubitationis non parum nostro H E K E L I I. tempore habet, ne quidem locum, regno Portugalliæ, multisque provinciis avulsis. Interim Hilpani adhuc habent, cur regnis & regionibus suo imperio subjectis nunquam solem occidere dicant, regemque Hispaniarum numero plurali efferant.

BUNONIS.

« Vandali primum Gunderico a duce Hispamias occuparunt anno Salutis e c. e e x 1. b Hos paulò post iis terris ejecit Athaulfus Westgothorum fen Visigothorum rex; ibique regnum con finnit, quod duravit usque ad annum Christi

a Modigifili Filiô. b Conf. Alberti Krantzii Lib. I. Wandalia cap. xxv1. feq. p. 18. Ubi imprimis Valentiam Civitatem, Galliarum Hispaniarumque mediam, patientibus Romanis, à Vandalis tunc captam elle

c In bellis quidem durus, & ad negotia expeditus, sed alias turpissimus homo, & in moribus vitiofis Antecessorem suum, Wirizam, superans longissime.

d Postquam regnavit annos quatuor.

e Fidelissimus Legionensis Episcopus.

HEKE

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. V. Gallacia, Portugallia, Algarbia, Andalusia, Granata, Murcia, Valentia, Arragonia, Catalonia, Navarra, Castilia Vetus; Castilia Nova; quod Toletanum Regnum; & Baleares Insula, vulgo Majorca & Minorca dicta; qua una cum Ebuso infula, vulgo nunc Tvica, unum Regnum conficiunt. Ex his posteà durabili titulo, ad hoc nostrum sæculum, clara fuere tria; Castilia, Arragonia & Portugallia.

VIII. Legionis Regnum, vulgo Leon, constituere reliquiæ Regnum Le. Gothorum, a Mauris, ut dictum, in ea loca compulsa. At Fer-gionis & Cadinandus I. Legioni per matrimonium, juncta Castilia, uno nomine Castiliam appellavit Regnum suum. Huic posteà, devictis ac pulsis Mauris, accesserunt, Gallacia, Andalusia, Granata, Murcia, ac Navarra. Navarra autem Regnum f initium cepit anno Navarra re-Ioccc x x 1 x. quum Enecus, Bigorria (pars est Gallia Aquita-gnum. nicæ) Comes, transgressus Pyrenæum Mauris ejectis, Regem se constitueret. Post hunc Henricus IV. Castiliæ Rex armis occupatum Navarræ Regnum, suo Imperio adjecit. g

IX. Arragonia Rex primus factus est Ramirus, Sanctii Magni, Arragonia Navarræ Regis, filius spurius, anno cloxvIII. Huic deinde ti-regnum. tulo annexæ funt Catalonia & Valentia. Jacobus autem Rex anno CIO CCLII. Infulas Baleares suis armis occupatas, Arragoniæ Regno fideique Christianæ adjecit. Tandem Ferdinandus V. Caroli V. avus maternus, Castellæ & Navarræ Rex, per matrimonium Castellæ junxit Regnum Arragoniæ. Hic tandem Mauros, quos Mauries Ferdinandus III. in Granatense Regnum compulerat, omnem-nia ejecti. que una Judæorum gentem, tota Hispania anno clo cccc xc11.

expulit.

X. Portugalliæ Regnum cepit initium ad hunc modum. Quum Pottugalliæ Henricus h Lotharingia Comes res ingentes contra Mauros in Hispania gessisset, præmium virtutis ac laborum Alfonsus VI. Castellæ Rex, Tiresiam filiam notham ei dedit in matrimonium; dotemque apposuit eam Hispaniæ partem, quæ nunc Portugallia dicitur. Hujus filius Alphonsus I. cum quinque Reges Maurorum uno pralio fudiffet, Rex primus Portugallia i appellatus est anno c lo Portugallia Res primus. CX11; habuitque successores continua serie, donec ultimo Rege

HEKELII. f Quod inter Montes conclusum est, secundum Joh. Henr. Alltedii calculum.

b Dux Lotharingiæ & Limburgi Comes, g Hoc Regnum', Magino scribente, habet

citer centum millium. a Ab Exercitu.

BUNO-

Sebastiaannuum proventum Ducatorum aureorum cir-

Sebastiano in Africa cæso, Regnum ad Regem Castellæ recidit. XI. Hac igitur ratione cuncta Hispaniæ Regna ad unum corpus rediere; caputque unum tota Hispania agnoscit: qui nunc est Phi. lippus IV. Hispaniarum potius, quam Castellæ titulo gaudens, At operæ pretium est, tanquam in tabula cognoscere, quo titulo Rex Hispaniarum, quamque terrarum suarum possideat. Triplici igitur titulo tenet quicquid tenet; Castella, Arragonia, & Portu. sub Caftella gallia. Sub Caftella regno funt: Dua Caftella, Legio, Asturia. Gallacia, Extremadura: Andalusia, Granata, Murcia, Bisca. ja, Navarra, Mediolanum, Belgica, Burgundia Comitatus, In. sula Canaria, America, Insula Philippina. Sub regno Arrago. nia; ipsa Arragonia, Catalonia, Valentia, Infulà Baleares. our Majorca & Minorca: Regnum Neapolitanum, Sicilia, Sardinia. Sub regno Portugallia; ipla Portugallia, Algarbia, Guinea, Æthiopia, India Orientalis, Brasilia, insulæ Moluccæ. Decz.

tero, in ipsis Hispaniis Duces numerantur x x 1 v. At id maximè

mireris; reperiri heic, quod haud facile alias toto orbe terrarum.

scilicet Ducem in Portugallia, nomine Brigantinum, cui tertia

pars Regni pareat. Porro Archiepiscopatus in universa Hispania

CAP.

BUNONIS.

funt x 11: Episcopatus L v. 2

Quæ fub regno Arra-

gonia.

& Portugallia ab urbe Porto, & vicino pago Cale, k primum dicta Portucalia: quod nomen innotuit circa annum Christi D. postea vero mutata litera Portugallia appellata. Voff. lib. I. Idol. 34. Sebastianus Portugallia Rex x x 1 v. annorum juvenis in Mauritaniam trajecit, Mahumedem in regnum reducturus, qui à patruo Abdelmelecho erat pulsus. Sed prælio commisso Sebastianus cum omni sua nobilitate periit, Abdelmelech victor apoplexia, dum pugnatur, mo-ritur. Muhamedes paludibus mergitur; atque ita tres Reges uno in prælio interiere. Successit Sebastiano ipsius patruus magnus Henricus. Post obitum Philippus II. Portugalliam occupavit anno C. 1580. Atque sic tota Hispania ad Monarchiam, quam habuit sub Gothis, rediit. Sed Johannes Dux Brigantinus nuper anno hujus seculi x1, titulum Regis Portugallia & gens Portugallia Princeps salutari saltem deside coronam , início Philippo IV. Hifp, Rege , rat.

usurpare coepit. Ejus filius Alphonsus defuncto patre Portugalliæ præfuit: fed ob crudelitatem regimine amotus est; regnumque hodie adminiftrat ejus frater Petrus. I

y Mediolanensem tamen Ducatum Hispaniæ Rer lege beneficiaria ab Imperio habet Romano. Burgundıæ Comitatum ejusdem Imperii Romani iple Hilpanus agnolcit regionem. Neque Provinciæ Belgicæ per Carolum V. Imperatorem esse desierunt in jure Imperii.

HEKELII.

k Qui olim piscationis gratia frequentari folebat', indeque tanta hominum multitudo confluxit, ut in civitatem opulentissimam eva-

l Qui ex prægnantibus causis augustissimum Regis Titulum adhuc modeste detrectat, & Re-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. VI. CAP. VI.

De Vrbibus, Portubus, & Academiis hodie claris.

Rbes in Hispania nunc celebres sunt Barcino, vulgo Barcelona, Catalonia caput, parvum quondam opidum, nunc celebre Emporium; licet portus commoditate destituatur; coque naves sæpè in statione tempestatibus pereant. * 1

II. Cæsar-

BUNONIS.

quasi dicas, Gothalania; inter Pyrenæos montes, Mare Mediterraneum, Iberum & Cingam fluvios est sita. Forma ejus Triangularis est, à Salfulæ fontibus ad Iberum fluvium se extendens. a Habet secundum Boterum, unum Ducatum Cardona, tres Marchionatus; x 1 1. Comitatus, multas Baronias, & Dominia. Incolarum De. millia esse perhibentur; inter quos c. millia Gallorum, aut Gallicæ originis funt, qui agriculturam, pecuariam & artes mechanicas tractant. Non enim est ulla regio Hispaniæ, in qua opificum industria artes solertius & diligentius excoluntur. Civitates & municipia muris cincta habet LvI, ex quibus pracipua sunt b Barcino ab Hamilcare Carthaginiena, cognomento Barca, condita & nominata est. Dicta quoque est Faventia Colonia, & Julia Augusta. Anno falutis 805. à Ludovico Pio imperatore victis Mauris, recuperara est; Habet pontem DCCL. passum in mare se extendentem; contra vim ventorum naves infestantium exstructum. Habet etiam geminos amnes, Betullum vulgo hodie Besontem ab Oriente; ab Occasu Rubricatum five Lobrogatum. Comparatur hæc urbs b magnitudine, non tamen frequentia civium, cum Neapoli. c Tarraco, sive Tarragona, de qua supra cap. IV. d Dertosa sive Tortosa ad Iberum fira, in quo pons navalis, magno artificio exstructus. Duo sunt in hac urbe castella è diametro adificata, & Academia. e Girona, olim Gerunda, Aussetanorum caput, colliculo imposita, sorma triquetra, sluminibus Unda, vulgo Ontiar & Ter, alluitur: Medio fere itinere jacet inter Ruscinomen ad Boream & Barcinomen ad magno altari, & Pantheo ac sepultura regum Meridiem X I I I. leucis. f Lerida olim Ilerda, celebrius, à Philippo II. sex millionibus impen-

tria notanda; Mons, cujus terra similis est faria a Catalonia nomen habet à Gothis & Alanis, | næ, Fons, vini rubri colorem ostendens; Sal, diversorum colorum, qui contusus, niveus comparet. Cæterum h Monserrato sive Monte Serrato, editiflima rupes, cujus altitudo duorum milliarium, & circumferentia quatuor, est locus celebris. Hic scilicet Ignatius Lojola multa prece fletuque se Deo & B. Virgini devovit: Hinc ad Societatem Jesu fundandam prodiit ε anno cIo Io xx11.

HEKELII.

a Regio ipsa ut plurimum sterilis est, ac magis fructuum, quàm frugum abundans & arborum Sylvestrium, quàm domesticorum. Unde quæstum potius ex Mari faciunt accola, quàm ex terrà.

b Dives.

c Et quidem secundum Bucholceri calculum.

REISKII.

I Sicuti regna Hispanica bene multa diversas gentium occupationes & colonias, fic urbes etiam harumque nomina suos auctores varios, Poenos nempe, Romanos, Arabes, Gothos, aliosque satis perspicue testantur. Quam vero copiosa heic annotandi materia sele offert? i Urbibus infignioribus Petrus du Val certa monet imponi epitheta, ut unam Hispalin emporium, Granadam magnam, Valentiam formosam, Barcelonam divitem, Saragossam saturam, Valadolittum nobilem, Toletum veterem , & Madritum regiam Hispani jactitent. Huic k Arces regiæ vicinæ adjacent, ex iisque famosissimum Escuriale, monasterio religiosis S. Hieronymi destinato celebre, sed bibliotheca g Cardona ejuldem nominis ducatus caput; ubi si sintra XXI. annos conditum, ut Ægyptiis,

a Catalonia. b Barcino seu Barcelona. c Tarraco, d Dertos. e Girona. f Lerida. g Cardona, h Monferrato, i Urbium epitheta. k Arces regia,

Valentia.

Arragonia II. Casar-Augusta, vulgo Saragogad, Arragonia caput magnificantistima totius Hispania urbs. Navarræ

III. Pompelon, five Pompejopolis, vulgo Pompelona, caput regni Navarrái. v

IV. Valentia, caput olim Regni, nunc fructuum varietate Hifoanicarum amœniflima.

V. Mur-

Græcis, Romanisque templis & fabricis non ce- | Navarræ regno vicina. Huic Phillippus II. Hifb. dat, sed facile præster. De Archiepiscopatibus Rex Castellum junxir contra Arragonenses, quiregni & Episcopatibus scriptores antea citatos bus Castiliani admodum infensi sunt, adeo, ut conferat, cui lubet. a Catalonia rebellis A. 1640. malitiofum hominem proverbio dicant, quan ducem Andegavensem sibi principem adsumsit: Arragonensem. g Fraga, olim Gallia Flavia ad Unde comitatus Ruscinonensis (de Roussilon) Cingam fluvium, ubi croci magnus est provenregio Pyrenais montibus conclufa, cum Perpiniano Fortalitio, clave ad Hilpaniam penetrandam paratissima penes regem Galliæ per Pyrenxos articulos mansit. Hanc secuta b Portugallia Johannem Bragantiæ ducem regno admovit, illoque Philippum IV. exuit. Unde bellum exarferat per annos XXVIII. gestum, sed A. 1668. pace publica exitinctum. De inquisitione Hiipanica Ludov, à Carmo tres libros in fol. Madrit, de Antipathia Gallorum & Hispanorum Carol. Garfias librum in 12. Venet. divulgavit. cLingua Hispanica latinæ veteris propago dialectos quatuor fovet, (1) Castellanam purissimam , (2) Andaluficam , (3) Portugallicam , (4) Granadensem. Vid. Becman Geograph. c. IX. fect. 3.

BUNONIS.

B Arragonia nomen videtur habere à Tarracone civitate, quafi dicas Tarraconia, vel à flumine Arragone. Termini ejus à Septemtrione & Ortu | magnas in his oris contra Sertorium gessit. Strafunt Navarra, montes Pyrenæi & Catalonia, bo Pompeji trop.ea vocat. Alphonfus Rex eam à Meridie Valentia, ab Occasu Castilia. Casar-Augusta Romanorum colonia, prius Salduba vesca & aliis opidis, Mauris ejectis recepit. Hodicta, sita est inter Barcinonem ad Ortum 44. & Burgos in occasum æstivum 52. leucis, à Valentia 60. à Toleto 64. Pontem habet lapideum, quo Iberus transitur, cum Reginoburgensi conferendum. Anno salutis elo exviii. victis Mauris, una cum aliis opidis à Christianis recepta est. Hodie magnificentiam urbis augent Academia, arx, & curia publica. Clara in hoc regno loca funt, d Huesca, olim Osca, in qua Sertorius Hispanorum Principum filios obsides | ad Meridiem Murcia regnum. Longitudo ejus, literis erudiri voltiit. Habet Academiam antiquam. e Balbaltro, Latinis Balbaltrum, ad Verum amnem agro & oleo dives. f Jaca ad Arra- quatuor Vineri, Denie, Xabie; & Alicante; &

tus. h Venasca, Galliæ regno contermina, castellum habet, in cujus muris tormentorum loco sunt lapides. i Calatajut haud procul ab antiqua Bilbili. k Monsonium seu Monson, ubi procerum Arragonia habentur conventus.

y Navarra regnum à Pyrenæis montibus incipit, & descendit ad Iberum fluvium, magna tamen ex parte montibus conclusum. Regnum hoc ante annos cz. Ferdinandus Catholicus pene omne occupavit, quum Johannes Albretanus Navarræ Rex , Ludovico XII. Galliæ Regi opem ferens, à Julio II. Papa proscriptus & excommunicatus effet. Eâdem forma adhuc hodie possidet Hispanus, exceptis paucis locis, quæ Galliarum Regi supersunt, & vix sextam regni partem faciunt. I Pompejopolis ad Argam flumen, haud longe à Pyrenæis montibus fita, inter Cæfar-Augustam 30. & Bajonam urbem Aquitaniæ 20. leucis; haud dubiè à Cn. Pompejo Magno nomen habet, qui cum Metellores anno Christi Io cexxxv. una cum Jaca, Virodie firmo muro & duobus cattellis munita. Hic m Ignatius Lojola pugnans vulneratus bellum amplius fequi non potuit; vitam igitur amplexusmonasticam, ordinem Jesuitarum instituit : Reliqua Navarræ loca non funt adeò clara.

8 Valentia regnum inter Murciam & Cataloniam fita limites habet ad Orientem mare Mediterraneum, ad Septemtrionem Arragoniam & Cataloniam, ad Occasum utramque Castellam, est 1x. latitudo xv11, leucarum. Duos habet sinus , Sucronensem & Illicitanum : n Portus gonem fluvium sub Pyrenæis montibus sita, fluvios principes quinque, Migliar., Morvedre,

a Catalonia. b Portugallia. c Lingua Hispanica. d Huesca seu Osca. e Balbastro. f Jaca. g Fraga. h Venaica, i Calatajut. k Monfonium. l Pompejopolis, m Ignatius Lojola. n Valentia urbs.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. VI.

V. Murcia, caput Regni: Hortus totius Hispaniæ vocatur. Murcia. Carthago nova, vulgo Carthagena, optimus Hispaniæ, ad mare Internum, portus.

VI. Granata, caput regni, splendida atque ampla urbs. 3 Granata. VII. Hispa-

Gualdalviar, Xucar, Segura. Nomen regini cem. Magna ibi est scombrorum piscatio, qui haud dubie sumptum ab urbe Valentia, Romanum Sucronensem à Barcione 49. leucis in Meridiem, à Toleto 60. in ortum, tota Cæsaraugusta, à Dianio 10. in Borea sita est, Cœli so-Formosa cognominatur. Illustris est frequenti nobilitate, & Academia; origine Ludovici Vivis, & duorum Pontificum Calixii III. & Alexandri VI. e Non longe hinc diftat a lacus Albufera; & Porto el grajo, pagus munitus, ubi pons 150. passuum in mare protensus. Loca præterea clara hic funt. b Saguntum supra memoratum. c Denia duos habens portus & speculam in mare prominentem. d Alicante vino generoso notissima. e Guardamar Salis proventu dives. f Peniscola ad mare, in scopulo Pyramidali sita, resugium Papali effet privatus.

HEKELII.

d Seu Saragofa.

e Conf. Thome Lansii Orat. pro Hispania in Consultat. de Principatu inter Provincias Europa p. 267. Edition. tert.

BUNONIS.

fitum limites habet Granatam ab Occidente, septingentos annos tenuissent, Ferdinandus Ca-Castiliam Novam & Valentiam à Septemtrione, tholicus auno elo cece xeii. inde & ex uniab Ortu & Meridie Mare Mediterraneum ad finum Virgitanum & Promontorium Cabo de Pa- | lia Judzorum, ejecit. Ut à Christianis Hierolos. Nomen habet à civitate Murcia f, qua 9. solyma; ita hac civitas à Mauris desideratur, leucis à Carthagine nova distans anno Salutis adéo, ut ob ejus amissionem singulis diebus cIo celxv, Mauris pulsis recuperata est ab Veneris vexilla sua abscondant. Hodiè urbs illa Hispanis. Alphonsi Castilia Regis, Astronomi habet Academiam. Æstate reliquas superat Hiceleberrimi, à quo Tabulæ Alphonsinæ, se- spaniæ civitates salubritate aëris & numero sonpulchro nobilitata. g h Carthago Nova & Sparta- tium, quorum x. millia numerantur. Est quoria, à sparti copia cognominata, ab Asdrubale que in hoc regno ad mare o Malaga, totius Hi-Carthaginensium duce paulo ante bellum Puni- Ipania armamentarium & propugnaculum concum II. in Peninsula exstructa, distat à Murcia tra Africam. Habet duo castella sibi invicem urbe X. leucis in Ortum; Valentia xxxttt. in imminentia; ab uno ad alterum transitus est. Metidiem. Habet optimum totius Hispaniæ ad inter duos muros; emporium frequens est. A

vicinæ i insulæ Scombrariæ nomen dederunt; Scipio norum olim colonia, quæ tribus millibus pas- hanc urbem codem, quo venit die, præter fuum à mari submota inter Turiæ ostium & si- omnium exspectationem cepit: & virginem captivam Allucii, Celtiberorum Principis, eximiæ formæ sponsam, intactam ipsi parentibusque restituit; & eo sacto animos hostium sibi delique temperie nec felici Campania cedit, unde vinxit. Carthagine v 1. leucis distat k Almacarron castellum, ubi aluminis uber proventus. Vera vel Bera urbs, olim I Virgi, unde m Sinus Virgitanus dictus, inter Carthaginem novam IX. leucis, & promontorium Charidemum v. in confinio regni Murciensis & Granatensis sita.

& Granatæ regnum ab ortu habet Murciam, à Septemtrione Castiliam Novam, ab Occidente Andaluziam, à Meridie mare Ibericum. Ejus longitudo Lx. Latitudo xxv. ambitus ccxxx. leucarum esse dicitur. Nomen habet à metropoli n Granata, quasi Garnata: lingua enim Pu-Benedichi XIII. Papa, quum Constantia honore nica Gar significat antrum, & Nata, nympha nomen est, qua ibi colebatur, quasi dicas Antrum Nat.e. Alii à cocco, cujus ibi copia: Hispani Cranam vocant, alii à mali Punici fimilitudine derivant: hoc enim, ut granis & acinis refertum, fic urbs Granata, cujus infignia malum Punicum, denfissimas domos habet, & dehiscentis granati quasi similitudinem, urbs ista sexaginta millia domorum complectebatur. 8 Marcie regnum ad Mare Mediterraneum | b Hane quum Mauri una cum regno plures quam versa Hispania eos, & cum iisdem exxiv. mil-Mare Internum portum e c. triremium capa- Malaga versus Ortum ad Mare est p Almeria in

a Albufera lacus, b Saguntus, c Denia. d Alicante. e Guardamar. f Penifeola. g Muscla. h Carthago Nova. i Scombraria infula. k Almacarron. l Virgi. m Sinus Virgitanus. n Granatz regnum & Urbs. o Malaga, p Almeria.

Andalufia. Hispalis. S. Lucas. Corduba. Marcena.

VII. Hispalis, vulgo Sevilia, Andalusiæ caput, urbs magnificentissima, opulentissimum totius Europæ Emporium. S. Lucas, navium statio Hispalensium. Corduba, urbs admodum ampla, at minus populosa. Marcenæ opidi ager lectissimos totius Hispaniæ fert Asturcones. *

VIII. Toletum, centrum ferè Hispaniæ obtinet: omnium maxima ac munitissima Madritium, vulgo Madrid, & Madril. Regià sede nobile opidum. Quinto ab hinc milliario visitur in Escuriali superbum illud D. Laurentii Monasterium, Philippi II. opus,

folo fertili, salubribus aquis, fructibus oleo- ridiem 19. leucis, à Granata 36. in Occasum, que abundanti, sita. Hunc locum quum Chri- Ulyssiponem versus 63 à Toleto 72. in Austrum itiani Mauris eriperent, vas illud è imaragdo, ad Batim fita est. Anno Salutis clo coxevit. quod Genuenses habent, inde asportatum est. à Ferdinando Rege, ejectis Mauris, recepta Haud procul à mari & Malaga ad Occasum est De hac urbe Hispanorum est proverbium Cui Munda, quam apriquam illam a Mundam effe, Deus favet, ei dat domum Hispali. Item, si cui benè funt qui putant, ad quam Casar ultimum præ- precari volunt, dicunt: Faxit Deus, ut Hispali lium contra Pompeji liberos commisit, idque victum habeas & amictum. Hispalensis olimetudifficillimum. Pompejanorum ad xxx. millia ditione clarus fuit d Isidorus Episcopus: Item nupeditum & v. millia equitum cæfa referuntur. Ea vicinarum urbium metropolis dicitur Straboni. Sed, Mariana tette, Munda illa vetus hodiè Runda la veja dicitur, ab Arunda 2. leucis, à Munda nova 3. à Malaga 20. millibus passuum in colle apud fluviolum fita.

HEKELII.

f Ptolemæo & Plinio MURGIS dicta. g In hâc optima fiunt vasa ex creta, & mira Serici quantitas. Regio ipía autem paucas habet habitationes, easque viles ob montium asperitatem. & ob planitiem parum aquis irriguam.

b Leg. Lanfius loc. in Not. ad §. IV. Cap. huj. cit. p. 265. feq.

BUNONIS.

n b Andalusia quasi Vandalorum domus Vandalen Huyfa dicta; aliqui tamen à Vandalia, & alii à | patria, qui duas decades de rebus gestis Ferdi-Vandalicia derivant, quod Vandali à Gothis ejecti nandi Catholici scripsit. P Ossuna Academia nohuc confugerunt, antequam in Africam trajicerent. Limites habet ab Ortu Granatam, à Septemtrione Castiliam novam, ab Occasu flu- cassus est, & imperium ad Saracenos translavium Guadianam; à Meridie mare Ibericum & tum. 9 Marcena in Hispalensi territorio est. fretum Herculeum. Terra frumenti, vini, olei, & omnis generis frugum feracissima est. unde Granarium, Cella & Equile Hispania dicitur. c Hispalis Romanorum olim colonia, hodiè do Nobilium Urbium, v. 84. seq. eriam literarum studiis & Academia celebris. inter Cordubam ad Boream 22. & Gades ad Me-

per Benedictus Arias Montanus, cujus industriz maximam partem debetur Opus Regium Sacra Biblia continens. S. Lucas olim dictum est f Fanum Luciferi. g Corduba quoque ad Bætim sita Astigi finitima est 8. leucis distans, gloria & potentia olim celebris, i Plinius coloniam Patriciam cognominatam (cribit, h Senecas hac, patrem & filium, & i Lucanum Senecæ Philosophi è frarre nepotem, alumnos habuit. Hic quoque vixisse accepimus k Avicennam , 1 Averroen & m Rasen, Medicos ac Philosophos eximios. Urbs hodiè admodum ampla quidem est k, sel non adeò frequens. Hic equile regium est ducentis & pluribus equis educandis sufficiens. Hit quoque inventa est ars præparandi corii, quod inde vulgò dicitur Corduan. Sunt ibi prætera n Nebriffa, nunc Lebrixa, o Elii illius Antoni bilis. Xeres de la frontera. Non longe hinc Rodencus Gothorum in Hispania rex ultimus à Mauris

HEKELII.

i Vid. D. Magni Aufonii, Burdigalensis, Otk Et aquis dives, amcenissimisque hortisor

BUNG

a Munda. b Andalusiæ regnum. c Hispalis. d Isidorus Hispalensis. e B. Arias Montanus. f Fanum Luciferi. g Corduba. h Senecæ. i Lucanus. k Avicenna. 1 Averroes. m Rases, n Nebriffa, o Alius Antonius, p Osiuna, q Marcena,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. VI. in memoriam victoriæ adversus Gallos, ad S. Quintinum in Picardià, anno clo lo Lv 11. obtenta exstructum. 9

IX. Burgi, vulgo Burgos, Castella veteris caput, opidum Burgi. antiquitate & magnitudine celebre. Valliadolid inter nitidislimas valliadolid. Europæ urbes cenfetur. 4

X. Compostellam Gallæciæ caput, alias vulgo S. Jago, D. Ja-Compostella Gallæcia.

BUNONIS.

9 Castilia Nova confinem habet Castiliam Veterem á septemtrione altissimis montibus separata; ab Occasu Portugalliam, à Meridie Eitremaduram, Andalusiam & Granatam, ab Oriente Murciam & Valentiam. Salubritate acris & soli bonitate præstat Castiliæ Veteri. a Toleium l Castiliæ novæ metropolis, & olim regum Gothorum sedes. Unde regnum istud quoque Toletanum appellatur. m Urbis hujus majorem partem cingit Tagus fluvius, reliquum muris & 150. turribus munitum est. n Sita est inter Burgos ad Boream & Cordubam ad Meridiem 50. leucis, inter Valentiam ad Ortum 60. & Olyfliponem ad Occasum 83. à Madrito 12. Hic b Alphonfus Rex Tabulas suas Astronomicas confecit. Ejus Archiepiscopus primus est Hispaniæ Castiliæque Cancellarius. o Hic quoque Academia antiqua floret. Urbs hæc Anno Salutis clo LXXXV. ab Alphonfo VI. Mauris pulsis recuperata est. c Madritum quidam volunt esse antiquam illam d Mantuam Carpetanorum, cujus vestigia reliqua sunt in Villa Man-14 pago apud Madritum. Urbs hæc sita est in clivo ad Septemtrionem, cujus radices alluit e Xarama amnis, faxeo ponte pervius. Aër hic maximè salubris est, cuius beneficio Carolus V. Imperator quartana liberatus scribitur. Circumjacens territorium abundat filicibus, unde Mennæ poëtæ dicitur igne cincta. Madrito duabus leucis abest hortus regius f Pardo. In Monasterium illud S. Laurentii ajunt Regem insumsisse ducenties centena millia coronatorum five viginti | altiore, nunc humiliore. milliones.

s g Castilia Vetus limites habet à Septemtrione Asturicam & Biscajam, ab Occasu Lusitaniam, à Meridie Castiliam Novam, ab Ortu Arragoniam & Navarram. h Burgi regia jacet ad rapidum flumen i Relanzon inter Cæfaream Augustam ad ortum 52. leucis, & Legionem ad Occasum 33. ac inter Toletum ad Meridiem 51. Oppida.

Flaviobrigam ad Coream & Cac. 31. p. Ejus Archipræsul olim cum Tolerano de primatu contendit. q Urbem hanc a Saracenis captam Alphonsus v 1 1. Arragoniæ Rex in libertatem afferuit anno salutis clo cvi. Non longe à Burgis fons est profluvium alvi sistens. k Valdoletum, sive Valiadoletum vulgò Valliadolid, pulcherrima Hispaniæ urbs ad Pisurgam fluvium fita, à Regibus propter hortorum fontiumque amornitatem, rerum omnium copiam libenter inhabitata; clara alioquin Açademia, civilitate morumque comirate nulli cedit Hispania civitati, licet ab Hispanis vocetur Villa. Sunt porrò in hoc regno urbes celebriores 1 Segovia, laboriosa dicta; nemo enim ibi conspicitur mendieus; nisi qui per ætatem aut morbum ad opus non eft idoneus. m Osma ad Durium fl. ubi Academia. n Alba five Alva, unde duces Albani nomen habent. o Cocca editiori loco fita, gentis Meale sedes; alioquin mala mansio dicitur Principum; nam non longè hinc abest arx, in qua p Philippus Auftriacus Mauritii frater Lovanio à Duce Albano abductus, inclusus & detentus fuit. 9 Logronno olim Juliobriga, à Carolo V. ob fidem immunitatibus donata.

HEKELII.

l Græcis Τάληπον.

m Ptolemao & Livio CARPITANORUM Urbs eft.

n Perampla quidem est Civitas, & diversis Conciliis clara; sed situ inæquali, nunc quidem

o Et tam in spiritualibus, quam in temporalibus xvII. Terris murô percinctis moderatur. p Urbs benè ædificata est; tametsi vias angustas potius habeat. Montibus etiam circumainbitur, quò fit, ut breviorem videant lucem, quam situs fert, magisque persentiant frigus.

q Continentur autem sub ejus Diecesi 150.

BUNO-

a Toletum. b Tabula Alphonfina. c Madritum. d Mantua Carpetanorum. e Xarama fl. f Pardo hortus. g Castilia Vetus. h Burgi. i Relanzon fl. k Valliadolid. 1 Segovia. m Ofma. n Alva. o Cocca. p Philippus Austriacus. q Longronno.

Olyflipo.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. VI.

cobi Apostoli rossa, ut creditur, ibi sita, claram effecerunt. * XI. Olyssipo, vulgo Hispanis Lisbona, incolis Portugallis Lisboa; Portugallici regni caput, urbs magna, populofa, negotiationibus celeberrima. A

XII. Por-

BUNONIS.

« Gallacia à Gallaicis nomen accepit, à Septemtrione Oceanum habet Cantabricum: ab Occasu Oceanum; à Meridie Lusitaniam, ab ortu Afturiam & regnum Legionis. Litus hoc frequentes habet finus. Præcipui regni iftius portus funt a Coruma & Ferol. In extremo versus occasum litore habet b Promontorium Celticum, quod & Nerum & Artabrum olim dictum est, hodie vulgo vocatur Cabo Finis Terr.e. Antiquis scriptoribus hic quoque memoratur c Flavium Brigantium, quod aliis hodie est Betanzos; aliis Compostella; aliis vero ipsum Caronium. Composlella Archiepiscopatu & Academia quoque claret. Celebris hic est d Bajana, juxta quam in mari infulæ de Bajana, five Deorum Ptolemai, e Orense ad Minii ripas opidum nobile, à Sucvis olim dictum Warm See; unde mutata dialecto hodie dicitur Orense. Fontem enim habet calidum, cujus aquæ ovis ebulliendis infervire poffunt.

λ f Portugallia nonnullis dicta videtur, quafi portus Gallecie, ab opido Porto, quod ad Durium flumen celebrem habet portum. Sed potius à portu & vicino pago Cale nomen natum Portucale, quod circa annum Christi Io notum erat. Voss. 1. Idol. 14. Unde mutata litera C. factum Portugallia. Limites hujus regni funt à Septemtrione Gallacia, & Minius fluvius; ab Occasu & Meridie Oceanus Occidentalis; ab Oriente Castilia, Andalusia & Estremadura. Circuitus eft In ccclxxxx. miliarium: longitudo ccc xx. latitudo LX. [

Primaria hujus regni urbs est g Olyffipo & Olyffippo & Ulyffippo, Straboni Odvorena ad Tagum haud procul ab era occidua diftans, à Toleto 83. leucis, ab Hispali 63. in occasum, à Sacro promontorio 30. Portum versus in Boream (o. Septem collibus imposita, quinque castellis munita est: ex quibus Castellum S. 70hamis tot perhibetur instructum æneis tormentis, quot dies habet annus. Olim numerarunt ædificia urbana vicies mille: hoc autem tempore numerus multo major est. Magnificum & stu- Legio urbs templum habet infigne, ubi Regum pendæ structuræ in hac urbe est Templum Mise- sepulchra. Sunt hic præterea urbes insigniores,

Xenodochéum funt urbis miracula. Anno Salutis clo extvit. Mauri hac urbe pulfi. Unius hora: foatio ab hac urbe abelt Belem coenobium opulentum Dominicanorum. Monachi in co admodum laute vivunt. Reges ibidem sepulti funt. Lisbona quinque milliaribus distans versus austrum Setubal, vulgo S. Hubes dictum, ad litus jacet, ubi ingens copia salis conficitur solisque ardore coquitur.

Sunt præterca in eo regno opida clara h Bracara hodiè Braga, inter Minium & Durium, cain parte quæ hodiè interannis dicitur, ubi sedes Archiepiscopi, qui de primatu Hispaniæ cum Tolerano contendit. Archiepiscopus iste Ecclefiafticus fimul est, & secularis, i Ebora, Academia clara; item k Conimbria ad Mundam five Mondego fl. fita, Academia celebris est, unde habemus Collegium Conimbricense. Braganza Ducis fedes.

1 Algarbia, olim regnum, nunc Lusitania pars est; ab Occasu & Meridie habet Oceanum; ab Ortu Anam fl. à Septemerione Portugalliam. Omnium Hispania provinciarum augustissima est. Portugallia Rex eam dotis loco accepità Rege Castilia, quum filiam ejus notham Beatricem uxorem duceret. Præcipuæ urbes sunt, Tavira seu Tavila, regionis metropolis, Silva feu Silves, cujus episcopus Algarbiæ præsul eft. Pharus five Faro, & Portus Magnus, vulgo Villa Nova de Portomanno. Habet quoque Sacrum promontorium, t in quo Coenobium & Castellum, v

m Legionis regnum à Meridie & Oriente limites habet Castiliæ Veteris fines; ab Occidente Gallæciam; à Septemtrione Afturiam. Ejus metropolis, à qua regio nomen habet, est Legio, vulgo Leon in finibus Afturum, media ferè inter Vallisoletum & Ovetum, 22. leucis distans, à Burgis 33, in Occidentem. Hanc urbem inter montes fitam Pelagius primam eripuit Mauris anno Salutis Io ce xxII. Inde haud procul castellum adversus Barbarorum incursiones exstruxit, unde Castellæ Comes dictus. Hinc Caltelle five Caltilie regni nomen profectumelt. ricordiæ. Horreum item publicum, Basilica & Camora seu Samora, olim Zentica seu Sentica ad

a Corunna & Ferol. b Fromontorium Celticum, c Flavium Brigantium. d Bajana. e Orenie. f Portugalliæ regnum. g.Olyssipo. h Bracara tive Braga. i Ebora. k Conimbria. l Algarbia. m Legio.

XII. Portus ad Oceanum celebres funt in regno Portugalliæ Se-Portus Hispatubal, Olyslipo ad Tagum, & Porto ad Durium. In Gallæcia nisc etchnio-Corunna & Ribadeo. In Biscaja Bilbao, & S. Sebastiani. In Andalussa S. Lucas de Barrameda clavis Sevilla. Gadiz Gibraltar ad fretum. In Granata ad Internum mare Malaga. In Murcia Cartagena. In Valentia, Alicanta & Valentia. In Catalonia, Tortofa ad Iberum, Tarragonam, Barcelona &c.

XIII. Academiæ illustriores simt, Salamantica & Complutum in Regno Castellæ, Conimbrica in Portugalliæ Regno. "

CAP.

ripam Durii; Afturica, vulgo Aftorga; no procul à lacu Senabria quem Tera fl. facit ; Palentia ad Carionem fl. Academia celebris; Cividad Rodrigo adversus incursiones Lusitanorum munita; Medina del Campo, à tributis & vectigalibus immunis &c.

horrida, habet ab Occafu Gallæciam; a Meridie Castiliam veterem; ab Oriente Biscajam; à Septemtrione mare Cantabricum. In eam regionem & vicinam Gallæciam confugerunt indigeequis nobilis, quos Asturcones vocant. Dividitur in Asturiam de Oviedo, ubi opidum b Oviedum seu Ovetum, ad Devam fl. à Legione 22. leucis distans, Academiam habet, civitas Regia & Episcoporum bello Saracenico dicta. Et Alturiam de Santillana, ubi c Liane seu Lianes, & Santanderum, seu S. Andero, quod S. Emederii portus à Mariana appellatur.

d Cantabria hodie dividitur in Biscajam & Guipuscoam. e Biscaja confines habet Navarram Guipuscoam, mare Cantabricum, & Asturiam. Pars illa, quæ ad Bajonam pertinet, & Regi Gallia paret, extendit se usque ad fluvium Iron; inde altera pars Hispano subjecta est. Lingua Cantabrica antiqua est, & diversa multum ab Hispana. Biscajæ metropolis est, f Bilbao sive Bilvao, ad Nausam fl. quasi dicas Bellum vadum. Condita est hæc urbs , teste Mariana , anno Christi clo cc xcvIII. Abest à g Bermeo seu Vermeo, quæ est antiqua illa Flaviobriga, 5. leucis in Occasium, à Burgis 30. in Boream, à litore 2. commode sita est. Per eam merces in reliquam Hispaniam importantur & exportantur. Malo-

est, tot mala emantur aurea, quibus ferendis unus mulus vix sufficiat. h Guipuscoe termini sunt ab Oriente suvius Vidoso sive Vidoso, & montes Pyrenzi, à Meridie regnum Navarra, ab Occidente Biscaja, à Septemtrione mare Cantabricum. Ambitus ejus habetur 36. milliarium. a Asturia regio aspera, montibus sylvisque | Regio hæc ferri chalybisque ferax est; unde Vulcani officinam, Martisque armamentarium natura hic videtur exftruxiffe. Fluvius eft i Chalybs, cujus aquâ ferrum optime induratur. Gens ipla rustica & superba est. Metropolis ejus est k Tonæ Hispani, quum Mauri omnem fermè occu- losa ad confluentes Araxis & Oriæ sita, est regionis parent Hispaniam. Est vero Asturia velocissimis | conventus sedes. 1 Placentia magnam habet multitudinem fabrorum ferrariorum. m Fanum divi Sebastiani, hodiè Don Bastia, portu gaudens amplissimo &c. Porrò in n Alava provincia metropolis est o Vittoria, nobilibus familiis & mercatura clara, antea Birgus Gafteya.

HEKELII.

r Hi/paniæ Protectoris. f Et quidem secundum Boteri sententiam. s Sive Ulyxippona, fic dicta, quod ab Ulyfic fit condita. Ideoque dicitur Straboni Lib. 111. P. 270. Odiosea, h.e. Ulysséa Urbs.

t Vulgò Cabo San Vincenzo dictum. ν Non folum, fed & tuta Navium statio est.

BUNONIS.

μο p Salamanca vel Salamantica in Castilia vetere à Vallisoleto 22. leucis in Meridiem Placentiam versus ad Tormis fluvii ripam sita, qui se cum Durio posteà miscet. Academia hæc ex Balentia urbe eò translata est anno Christi elo cexxxix. 9 Complutum olim, hodiè Alcala de Henares, ab rum aureorum tantus hie est proventus, ut Sita in Castilia Nova 6. leucis à Madrito, haud amne Henares urbis muros alluente appellatur. 10. mavedis, quæ levissima ex cupro moneta longe ab Ortu Tagi. Celebrem hanc Acade-

a Affaria. b Oviedum op. cLianes & S. Andero. op. d Cantabria. e Bifcaja. f Bilbao. g Flaviobriga, Bermeo. h Guipuscoa. i Chalybs fluvius. k Tolofa. 1 Placentia. m Fanum S. Sebastiani. n Alava. o Vittoria. p Salamantica. q Gomplutum.

sa polyglotta, anno Christi clo lo xv. sumtibus Francisci Ximenii Archiepiscopi Toletani ibidem excusa. b Conimbria Academia fundata est à Johanne III. Rege Portugalliæ anno ChristicIo cc x11. y Reliquæ Academiæ, quæ in Hispania sunt, suis memorantur locis. c Cæterum Hispani religioni Romanocatholica sunt addictissimi : eaque una ibidem viget ope inquifitionis, quæ primum ad Mauros & Judaos coercendos inventa, in aliarum religionum sectatores, tanquam hæreticos, stringitur. Ab inquifitione damnati induuntur veste, quam Sanbenito vocant, & raptantur ad supplicium iis ceremoniis, quæ populo terrorem poflunt incutere. d Lingua per Hispaniam præcipua est Castellana ex corrupto sermone Latino nata. Lusttana ex Gallica & Castellana conflara elegans elt, & auribus grata. Valentina & Catalaunica Narbonenfi propior; in quam tamen nonnulla voces Gallicæ irrepferunt. Sola Biscaja antiquum sermonem retinuisse putatur. Est verò sermo Hispanorum multis argutiis, brevitate, efficacia, gravitare, adagiis & amphiboliis refertus; quoniam phrafibus & copia haud abundat. Non minus comtè tamen rustici & tenuiores ratiocinantur, quam urbani & nobiles. e Hispani perhibentur esse temperamenti melancholici, unde ad quietem & contemplationem videntur nati. Hinc etiam fit, ut corum confilia tarda, & exfecutiones lentæ, processus graves, & molimina firma fint. Rarò cum peregrinis contrahunt amicitiam , quam nec inter se impensius colunt. Ambitiolissimi pariter sunt & suspicacissimi, facilè se contemni putant. Philautiæ vitio laborant; & suo abundant sensu. Magnus est eorum in non solum loci natura est amcenissima, sed& Principem & remp. amor. Hispani marcs hebetio-

miam x in primis reddiderunt a Biblia Compluten-, ri funt vifu, colore terreo & vultu trifti: focminæ tamen magis formolæ, gratiolæ, vivaces, agiles, quam mares; quia humoris abundantia melancholiam in illis minuit, & adustionem temperat. Habent Hispani laborum atque inediæ patientissima corpora. In militia ordinum sunt observantissimi; certissimi sistulatores & sclopetarii; hastati haud facile loco moventur. Capillis nigris & præcifis superbiunt. Servaras parfimonia opes & ad temperantiam inftitutis corporibus fæpe negatas, in vestitu consumere amant, & fic ad oftentationem proferre, immensa sui fiducia; sed apud timidos & patientes majore. Nigrum & fulcum in vestitu amant colorem. Fallia gestant oblonga, tam plebejus & veteramentarius gladio accinctus prodit, quam nobilis; nobilitatem videlicet è gente sua fibi imaginantur. Boterus. Mariana. Barclajus in Icone. Exquisitum in Hispania habetur judicium ad compescendos sceleratos, Ferdinandi & Isabellæ tempore excogitatum, quod Hermandad vocatur. Fugitivi indagantur, & plerumque ex alienis Regnis ad supplicium callide retrahuntur. Ex isto tempore judicium hoc singulari Regum cura in magnam reipubl, utilintem confervatur.

HEKEEII.

x Annô CH R. M. D. x v I I. magnifice crftructam.

y Evocatis (& quidem Andrea Goveani, Lusitani Theologi, opera & studio) è Gallia Do-Ctoribus, Nicolao Gruobio, Philosopho, Georgio & Patricio Buchananis, Scotis, ut colonia elle videatur Lutetia & Burdigala. Et hæc Academia omni litterarum genere clarissima.

a Biblia Complutensia. b Conimbria. c Hispanorum religio. d Linguz Hispan. e Hispanorum mores.

CAP. VII.

De Insulis ad Hispaniam.

Inflitz Balea- T Nfularum Hispaniis adjacentium celebriores funt, Baleares duz, item Ebusus & Gades.

Baleares contra Tarraconensia littora sitæ, haud longè interse distant, & à spatio suo cognominibus acceptis, Majores, Minoresque plurali numero, vel etiam singulari Major, Minorque appel-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.II. Cap. VII. lantur: funda olim bellicofæ, unde & nomen traxisse putantur, quasi son & Bainen, idest, à jaculando: Græcis Gymnesiae dicta, son र अम्मर्थना कि, id est, à nuditate, quod incolæ aliquamdiu a nudi vitam egisse dicantur: nunc vulgò Majorca b & Minorca. Piraticà olim incolæ maximè vivebant: Carthaginensibus iidem contra Romanos stipendiarii, donec Hispaniis debellatis, à Romanis subigerentur. Mauri posteà ex Africa occuparunt, cum Hispanias diriperent, regnumque adjecta Ebufo Infula in iis condiderunt: quos tandem Jacobus Arragoniæ Rex ejecit; ut suprà commemoravimus. «

11. Ebusus inter Majoricam & Hispaniam sita est; frumentis tan- Ebusus; tùm non fœcunda; ad alia largior, & omnium animalium, quæ nocent, adeò expers, ut nec ea quidem, quæ de agreftibus mitia fiunt, aut generet, aut si invecta sint, sustineat, hodiè vulgo Tvica 8 dicitur, salis copia maxime celebris.

BUNONIS.

a Major insula occasium spectat, ejus forma quadrata est, habens c. millia passuum in Ebusus & Colubraria h Piryula dicuntur, à pilongitudinem, ccc Lxxx. millia in circuitum. nuum illic nascentium multitudine. Plinius Olim duas habuit urbes, b Palmam ad Occafum; c Pollentiam five Potentiam ad Ortum, hodiè vicus est. Præcipua ejus urbs nunc est Majorica, decem patens portis. Minoris insulæ ambitus habet ch. millia passuum: spectat ortum. Hodie unam habet urbem d Minoricam d nomine. e Olim cibum puer à matre non accipiebat, nisi quem ipsa monstrante percussisset. Aureos & argenteos nummos ad se importari decreto vetuerant publico. Mulierum tanto amore tenebantur, ut fingulas à prædonibus ternis quaternisque viris redimerent. Mortuorum cadavera contusa & in urnam conjecta lapidibus obruebant. Annis circiter xx. post bellum Punicum tertium e Metellus has infulas non fine labore subegit: unde Balearicus dictus. Aliquando Balearici à cuniculis in tantum conjecti sunt periculum, ut coacti fint Romanorum opem implorare, Strabo lib. 111. Plinius lib. 111. 5. & VIII. 55. β f Ebusus è regione promontorii, quod in Sucronenfi finu Ferrariam vocant, fita, ambitu suo c. millia passuum complectitur. Opidum habet ejusdem nominis. Huic vicina est insula g Colubraria Latinis, Gracis Ophiusa, hodiè Formentere dicta; ambitu habens Lxx. millia passum, serpentibus venenatissimis infesta.

animalis sit expers, ejusque terra & pulvis ser-

pentes fuget, quos Colubraria pariat. Utraque lib. IV. 5. & XXXV. c. ult. Diodorus V.

HEKELII.

- a Æstatis nempe tempore. b Vel Malorca.
- c Hôc enim non tantum Hispania, verum etiam Isalia ex parte fibi providet.
- d f. Vulgò Menorcam.
- e Quæ Mago quondam erat appellata. Ptolemai ætate etiam in ea Urbs fana fuit, quæ nunc vulgò Citadella dicitur.

REISKII.

1 Strabo Lib.III.Geograph.Phœnices pleraque Hispaniæ loca Tartesso & Turditaniæ vicina tenuisse, condidisse Gadiram, Malacam, Auderam, Carthaginemque novam; quin Gymnefiis Insulis ab sese occupatis Balearidum fecisse nomen. i Balcares ergo lingua punica בעלי הראה Baaleharea ad verbum fignificant magistros projectionis i. e. peritos fundæ, aut lapidum projiciendorum incolas : k Gadira fyriace בדירה feptium vel sepem denotat, uti Plinius, Solinus, Hesychius explicarunt. 1 Ebufus criam ex voce Phonicia יבושה febufo, h. e. à ficcatis ficubus denominationem habuisse legitur, Bocharto, quem Quum vicina Ebusus seu Yvica præter cuniculos sæpius citavimus, auctore. Insulam Cadiz sive terram & segetem subvertentes omnis venenati Calis urbe ac portu cognomine instructam, tri-

a Majorca. b Palma. c Pollentia. d Minorca. e Metellus Balearicus. f Ebusus insula, g Colubraria infula. h Pityufæinfulæ. i Balearides. k Gades. l Ebutus

Gades.

III. In capite Bæticæ, ubi extremus antiquis mortalibus noti Orbis erat terminus, Infula Gades fretum contingit, quod inde Gaditanum perhibetur, à continente angusto spatio, ac veluti flumine abscissa: quam Tyrii à Rubro mari profecti, Erythræam, Pœni, lingua sua, Gadir, id est, Sepem nominarunt. In hac Ge. ryonem, cujus boves Hercules abduxit, habitasse fabulati sunt. Tyrii condidere in ea ejusdem nominis urbem que postmodum evafit opulentissima: nunc etiam Emporium haud ignobile, vulgari vocabulo Cadiz, & corrupte f Calis, dictum. v

bus imperii sui clavibus annumerasse, neque tus circumiret, Gadesque venisset, animadverhane minus quam duas reliquas Philippo filio fa Alexandri M. imagine, ingemuit; & quafi Carolus V. commendasse fertur.

BUNONIS.

y a Gades infula non procul ab offiis Bætis sita est. Eam non multo longiorem centum stadiis; latitudine alicubi unius tantum stadii scribit Strabo. Urbs in Occidentali infulæ parte fuit ejusdem cum ipsa nominis. Sed b Balbus Cornelius Gaditanus, civitate Romana donatus, pro quo Ciceronis exstat oratio, aliam condidit, quam novam vocabant. Ex utraque coaluerat ea, quæ c Didyma vocabatur. Illa Plinio videtur esse d Augusta Julia Gaditana. In orientali insulæ parte e Fanum Herculis structum erat, qua parte infula proximè ad continentem accedit : unius stadii freto disjuncta. Apud hoc templum funt vetusti ædificii Turres, Torres de Hercolo f C. Julius Cesar quæstor in ulteriori Hispania, incolis dictæ. quum mandato pratoris jure dicundo conven- b Qua 50. Milliaria complectitur.

pertælus ignaviam luam, quod nihildum àle memorabile actum esset ea atate, qua Alexander orbem terrarum subegisset, missionem continuò efflagitavit, ad captandas majorum rerum occasiones in urbe. g Solin. cap. 26. Strabo lib. III. Mela lib. II. cap. 7. & lib. III. cap. 6. Plinius lib. IV. cap. 22. Sueton. in Jul. Caf. cap. 8. Haud longe à litore Portugalliæ abest Barlengs infula, olim Londobris & Erythraa dicta, h ad quam piratæ Barbari excubant, navigiis Christianorum insidiaturi.

HEKELII.

f A Nautis.

g In Insulæ verò Meditullio duæ hodiè super-

a Gades. b Cornelius Balbus. c Didyma. d Augusta Julia Gaditana. e Fanum Hercelis.

CAP. VIII. DE GALLIA.

Galliz ter-

Ispaniæ proxima est Gallia. 4 Hæc ab initio inclusa suit ab Oriente Rheno amne, Alpium parte & Varo flumine; à mo-

HEKELII.

potentem, præter Martinum Ceilerum, Geographum egregium, descripserunt FRAN- | Sec. 36. in f. 12. fit impressus. Sed FRAN-CISC. HOTTOMANNUS atque PAULUS MERULA, | CI E Origines descripfit Jo. ISAACUS PONTA Viri longe doctissimi atque celeberrimi, ita ta- Nus, quas Harderwici Ao. ejusd. Sec. 16.11 men, ut hujus Liber sub FR. ANCO-G. AL- 4. form, publicari justir. Annales autem atque

LI, E, Francofurti ante centum annos, & a Hanc Regionem omnino amplam arque quod excurrit, in f. 8. illius autem sub GAL LI A Nominibus ac Titulis Amstelod. Ao. huj.

Ao. sup. Sec. 94. in 8. f. Prodiit FRANCIA huj. Sec. 13. in quibus fanè omnibus talia funt reperienda, quæ diligentis atque curiofi cujuslibet Lectoris animum possunt recreare. Leg. THYSII Memorabil. celebrior. vett. Rerumpp. Cap. 10. p. 314. seqq. Extant Effigies Regum FRANCORUM omnium a PHARAMUNdiffusa, ut nullis Terrarum Regionumque spatiis distineatur, quò minus Facinorum Operumque maximorum efficacià, emolumento, glorià prasentem ubique, Inauguratio à Caroló Hanoque descripta est Parisis STLANORU M Lanienà, à CAROLO IX. lum omnibus ac fingulis e Studiofis Politices quotidiè commendandum censeo. Alias est notandum, quod Successio GALLIAR UM Regum probe observerur. Quocirca quuim, mortuô Lothariô, GALLI Carolum Calvum in Regem creaffent, Adrianus, Pontifex Romanus, ad Hinemarum, Episcopum Remensem, scribens, designatum Regem excommunicari justit, aliumdengiatum kegem excommunicati junit, autum-que eligere permifit. Ad quod triplex G_AL Ll_E Status respondit: Ninguam tale quid de Pontisse Romano ad G_ALLI_E Epitopos misson illum suisse: REGES enim GALLI_E. N.ASCI, NON ELIGI SOLERE, sicuti ex FRIDERICI I. Imperatoris Diplomate De Persecutione adversus Hugonottas in GALcitat hoc Hippolytus à Collibus in ita dictô Principe Cap. II. p. 7. Edition. pr. Interea est certifimum , quod GALLI à Faminarum Imperio omni abhorreant tempore. Hinc PHILIPPUS VALESIUS EDUARDO, ANGLI E Regi, qui Gener erat CAROLI PULCHRI, fine prole malculà defuncti, in Successione prælatus, hisce sum manibus pedibusque acriter ligation, serocissime Sacræ Scripturæ (Matth. np. VI, 28.) se tuebatur verbis: Considerate LILIA Agri, non laborant, neque nent. Hôc dicto lepide atque festive innuens, LILIUM GALLICUM haud Juperiorem & Dominum secit. Tu itaque divince Becadere in colum & fusum. Verum Eduardus nevolentia grates reddito, tantamque ferociam & imnunquam credidit, quòd talis Lex, quæ Fæminas in Regnô GALLI E succedere nullô modô pateretur, unquam fit condita, sed eam in fraudem Filiarum ab Agnatis commentam confictamque esse, Frossardus Lib. I. Histor.

FRANCORUM Historias, ab Ann. CHR. | in GALLIA, si non Lege Salica, certe antinempe 708. ulque ad Ao. 200. quam studiosis- quissima, quaque mores Genium imitatur consucfime edi curavit Petrus Pithoeus, Francof. | tudine. Ea consuetudo in tribus Regum Familiis, Merovingorum videlicet, Carolinorum & Capetio-. Hiltoria veteris aique sincera Corpus Hanovia Ao. rum, stot enim FRANCORUM Regum Familiæ numerantur) observata fuit ordine & inviolabiliter. Vid. CHRISTIANI FUNCCII, Polyhistoris clarissimi ac quondam Præceptoris mei fidelissimi, Part. II. Breviarii Historico-Po-Lici, sen Orbis Imperantis, Cap. III. Erot. VII. p. 297. Edition. suprà p. 1. laudatæ. De Origine DO ad LUDOVICUM XIII. Francof. Ao. huj. trium LILIORUM, Infignium quippe Sec. 22. in 4. f. impressæ. Majestas Regis mo- FRANCI & Regum, legenda Joannis derni Ludovici xiv. ex Ulrici Obrechti, 4 | Christophoki Rumetschii, antiquioris Lit-Viri ingeniosissimi, mente hodie tam late sit | teraturæ Antistitis insignis, Not. XXII. ad ita curiosè inscriptum Pacis Caduceum suum p. 12. In het LILLA extant quoque duo Disticha, quæ in illustrium aliquot Germanorum Carminum ubique spirantem sui sstat imaginem. Hujus Regis Librô de immanissma summeque miseranda CHR Imanginano a Caroni Lamonga.

Ao. huj Sec. 56. in 4. f. & quidem sub Nova GALLL E Rege; eèque erga suos Subditos, FRANCI E Orientalis Titulô, quem Libel-repurgatæ Religioni addicios, prob adort! prorssus. perfido, aliisque impiis atque crudelissimis GeAL-LI A Tyrannis , Lutetia Parisiorum , Lugduni item, & aliis ejusd. Regni locis luculentissime sceleratissiméque Ao. sup. Sec. 72. d. 24. Augusti patrata, composito, & Vilnæ Aô. sequ. in 4. f. publicato, Poeta quidam, qui initialibus saltem Nominis sui his duabus litteris M. S. se subscripsit, huncce in modum lamentabilem finxit:

LILIA, que tantam fecerunt horrida stragem, Nomine mutatô sint aconita mihi, Aut Epulie triftes', aut exitiale napellus Virus , & inferno nata cicuta cibo.

LIA hactemis susceptà ego ob gravitatem Materiæ certe nil audeo scribere, nisi quod ex Musladini Sadi Rosarió Politico addam hanc Historiam, à Georgio Gentio Cap. VII. p. 216. fequ. Latinis verbis fic expressam: Religiosus quidam virum prateriens divitem, Servum tranctantem vidit , (hominis ferocia motus) infit : O Fili! Tibi similem creaturam incomparabilis magnūsque ille DEUS tibi mancipio dedit, teque illi manitatem in hominem ne exerceto, ne quondam in extremô Judicio iste Servus te melior esse appareat , teque pudor subeat. Ut autem hæc Historia ab Ethnicô quôdam probè est consignata : sic unicuique Cap. IV. testisest. Excluduntur itaque Formine stianorum sanguinem crudeliter ac injuste, quâ-Christiano, qui manûs suas cruentas in Chri-

a In Panegyrico jam laudato REGI ob natum ex Sereniffimô DELPHINO Nepotem publicô Univ vetfitatis Argentoratenfis nomine d. 22. Aug. Aó. huj. Seç. 82. non fine fummô applaufu dicto.

ridie Mari Interno Pyrenæisque jugis; ab Occidente Oceano Gallico; à Septemtrionibus Oceano Britannico. At postquam Gallorum nonnulli Alpes transgressi Italiæ ferè dimidium occuparunt, Galliæ nomen huc usque extensum fuit.

Divisio Gal-

II. Omne autem hoc terrarum spatium bifariam suit divisum: Primo in Galliam Cisalpinam, que & Italica, eademque Citerior: & Transalpinam, qua Ulterior Gallia hodiè propriè dicta. Rursus hoc idem terrarum in tria populorum genera, ab habitu corporis cognominata, distributum suit: In Togatam, quæ Cisalpina; in Braccatam, quæ & Narbonensis, Romanorum provincia, & Co. matam, qua reliqua est Galliarum pars. Sed de Cisalpina post agemus, quum de Italia erit sermo: nunc de Transalpina, illius matrice, primum dicendum.

Corli folique natura.

III. Pyrenzis igitur jugis superatis, proxima aperitur terrz Gallia, felix præpinguibus glebis & commoda proventibus fructuariis; consita vitibus & oleis quibusdam in locis; omni ad animantium usum fœtu beatissima; rigua & sluminum & fontium aquis, & noxio genere animalium minime frequens; frumento adeò fertilis, ut melioribus Europæ terris conferri possit. 1

IV. Nomen

optime est noranda. Et non est dubitandum, Ao. huj. Sec. 41. in 4. s. excuse. Sed Urbins quin Martyrum vox vel e Busse, vel de Rosa ac GALLICAR UM Constitutiones Francosuri Patibulò, immò ex Quadriremibus quoque, quibus funt damnati miselli hi homunculi, minimè erit absimilis isti, qua in Nuptiis Parismis judicii. Caterum GALLI putant se esse reliquis quondam sic sonabat:

GALLIA Mactatrix, Lanius Rex, dira Macellum LUTETIA. O nostri temporis opprobrium!

Verô itaque longè est verius, quòd GLADIUS SAULI CHRISTIANOS interfecerit, fed pium mansuetum ac placidum Os PAULI CHRISTIA-Nos fecerit. Ex hâc Tragordia quilibet è Prudentibus facillime intelligere potest, Jesuitas in hôc Regnô iterum perversô hôcce tempore in fixos dedimus supra : Nunc damus suvium Bimagna atque potente existimatione vivere; cum dassonem, cum coque insulam Fasianorum, tamen conftet, eos ex cô olim prorfus relegatos qua pacificationi Pyrenaa aut Fafianica loum fuisse. Extat enim ingenua & vera Anonymi & denominationem in regno Navarreo addidit: guiusdam ad Revem Christianissimum Oratio, Navarra quippe qua Galliam tangit, regno adeaque Lugdum Ao. huj. Sec. 2. in 4. f. edita, in huc Gallico paret. Nec enim naturales hujus requa postulatur, ut Jesuita in Regno restituantur qui limites in montibus Pyrenais, quos vulgo GALLI, E. De Concordià Sacerdotti & Imperii, statuunt, Beemannus comprobat, sed contes sen de Libertatibus Ecclesce GALLICAN, E, tantummodo per bella pactaque publica definicujus fundamentum Collegium Sorbonicum, Ao. ros. Nomen Gallie antiquistimum vix alind

cunque causa atque ratione ductus, infert, Dissertationes PETRI de MARIA, ipsis Parisis Ao. fup. Sec. 98. prodire justit Drony stus Go-THOFREDI, Vir multæ lectionis atque limati pulchriores; cum tamen fint pallidiores, minimeque rubeant, quemadmodum Julius Man-CINUS Libr de Decoratione eoque Venetiis apud Juntas Ao. huj. Sec. 1. in fol. min. impr. Cap. VIII. fol. 15. fac. a. non prorfus ineptè

REISKII.

1 a Limites Galliæ Hifpaniæque pacto publico CHR. M. CC. LIII. fundatum, extant singulares quam b Celtoscythia aut Celtica admittet, si quis

'a Limites Gallin civiles. b Celtofcythia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. VIII. IX. 87

IV. Nomen ab initio proprium & peculiare, quod habuerit, haud Nomes. facilè dispectu est. Tarquinio Prisco Romæ regnante vocabulum tandem Gallia nacta est, ab incolis Gallis, ut posteà ostendetur.

V. Longitudo ejus olim à Pyrenæi montis in Oceanum excursu Magnitudo. ad Rheni Vahalisque divergia, apud Munimentum Schenckii, vulgò Schencken-schans, porrigebatur. Latitudo à Gobzo promontorio, vulgo nunc le Four, in Britanniæ extremo ad Varum usque slumen. In hoc terrarum spatio Gallia sita erat, duobus, ut dictum est, distincta nominibus. Braccata interno imminet mari; Comata ad Oceanum ac Germanos spectat, a

eque in Europa atque in Asia Scythas una appellatos nomine Lib. XI. Celtoscythas etiam septentrionalium nonnullos Lib. I. puta Europæos in Hispania, Gallia, Britannia, Germaniaque. Hoc multis rationibus Bodino quidem oppositis egit Auctor noster Lib. I. Germ. antiqu. c. 2. Idem etiam stabilivit Boxhornius in fingulari Originum Gallicarum libro, quo natio & lingua Gallica ortum ad Scythicum revocatur. Ita vero Trojanæ Græcæque tum Æmilii tum Bodini origines parum, Bochatti Phœniciæ aliquantulum valebunt: Colonias tamen Pœnorum Græcorumque, imo literas horum in Gallia nemo negabit, quas tot historici confirmant.

BUNONIS.

« Galli dicti videntur à Celtica voce gallen, quam nunc dicimus Wallen; fignificatque iter facere) b quum exundans domi multitudo, pa- | quod vagari denotat.

è Strabone perceperit, omnes gentes septentrionales | tria relicta, exteras petere regiones coepisset; parte corum in Italiam, parte in Illyricum, atque inde in Græciam, & Asiam, parte in Germaniam delata. Tunc enim primum à re ipsa invento vocabulo, dicti fuere, cum fibi ipfis, tum proximis Germanis Illyriisque, thi Gallen, five Galler, & alia dialecto Waller, quod voce æquipollenti vulgò dicimus die Wanderer, Latine peregrinatores: quod vocabulum mox Latini suo ori accommodantes, formavere Galli, Græci postea paullo longius à genuina voce deflectentes, dixere ladams, qua equidem appellatione perpetuò postmodum signati sucrunt ab ipfis Galli Afiatici; raro Kendi, antiquo univerlæ gentis vocabulo nuncupati: Cluverus Germ. Ant. lib. I. cap. IX.

HEKELII.

b Et derivatur juxta nonnullos ab αλαωζ,

CAP. IX.

De Gallia Braccata, quæ & Narbonensis Provincia.

Arbonensis Provincia, sive Gallia Narbonensis, appellatur Gallia Narpars Galliarum, quæ interno mari alluitur; Braccata antè bonenis lidicta; amne Varo Alpiumque jugis ab Italia discreta; ab Hispania Felicias. Pyrenzo monte; à reliqua verò Gallia flumine Garumna, Gebenna Monte, ac Rhodano amne. Agrorum quondam cultu, virorum morumquedignatione, amplitudine opum, nulli Provinciarum Romani Imperii postferenda, sed Italia verius quam provincia. Quin nunc etiam agrorum proventu, civitatum opulentia, ædificiorum

Geneva.

Vienna.

Tarantafia.

Valentia.

Dea.

appellationis memoriam fervat. 1

II. Populi in ea quondam clari: in Sabaudia. 4 Allobroges, quorum & Geneva & v Vienna, & Centrones, quorum Axima, nunc Centren, & & Tarantasia, nunc Monstier & Tarantaise. In Delfinatu; Segolauni sive Segovellauni, quorum " Valentia; V.ocontii, quorum 9 Dea, nunc Die; Caturiges, quorum · Caturi-

BUNONIS.

a Allobroges five Allobryges, inter Isaram feu Hisaram fluvium, lacum Lemanum & Rhodanum contenti, rebus geltis clari; quorum legati à conjuratis Catilinæ in partes sollicitati. & Geneva infra c. xvt. f. i. memoratur.

y b Vienna Romanorum colonia dicta Senatoria, quod ibidem haberent quinque legiones præfidiarias. Ad Rhodanum fita est inter Lugdunum ad Boream s. leucis, & Valentiam ad Austrum 14. à Gratianopoli 15. in Occasum. b Cafar suo tempore ibi constituit granaria & cellaria. c Archelaus Herodis M. filius, à Judæorum & Samaritanorum primoribus crudelitatis apud | re; sed magnà ex parte ad huc reparata sunt. Augustum accusatus, huc in exilium missus est. Hic quoque d Arbogastus c, quum Valentinianum II. d per fraudem laqueo necasset, à Theodofio M. fuperatus, fua manu mortem fibi conscivit. Aliquanto infra Viennam e Isara fluvius, Alpibus ortus, Rhodano sese miscet. Ad quorum confluentem ad montem Cemenium f tropaa ex albo lapide & duo templa posuit Q. Fabius Maximus , Emilianus: quod iis in locis multa Gallorum millia concidisser: non magnis ipse copiis instructus. Strabo l. IV.

& g Centrones e fuerunt in Alpibus Grajis, quæ Ideomi fuisse regnum Cluverius Ital. Ant. I. 1.

s h Axima in Taurinorum finibus apud Alpium radices à Taurino 25, à Segusio 8, mill. paff. in Boream fina.

¿ i Taratansia est inter Genevam 10, & Maurianam 12. leuc. in Austrum, à Civarone seu Camberino 10. in Boream, antea Forum Claudii, Centronum metropolis fuit in Grajis. Ejus Archiepiscopus Monasterii residet.

n k Valentia Romanorum colonia ad Rhodanum: ab ea 14. leucis abest Vienna în Meridiem , Avenio 23. f

9 1 Dea Augusta dicta est inter Vapingum 12. & Valentiam ad Occasum 10. leucis.

a Vulgò Savoyen. b Hanc Burgundici Cancellarii sedem olim fuise ferunt. Claret Archi-Episcopatu nobilissimo. Ideoque in spiritualibus primaria est Civitas.

c f. Ut alii legunt, Arbogastes. d A. CHR. CCCLXXXXII. Idib. Maj. prid.

e Pro quibus in plurimis excusis Plinii Exemplaribus legitur falso Acitauones.

f Vulgo dicitur Valence. Episcopatu & Academià clara est. Templa omnia alioqui magnifica, bellis civilibus diruta fuêre superiore tempo-

REISKII.

m Gallia Braccata nomen à braccis habit i.e. femoralibus, quas illi Begings dicunt Diod. Lib. V. Bibl. Idem Agathias Lib. II. & Helychius in Lexico confirmant. Bochartus ex vocabulo Punico ברן Borec i. e. genu braccas infa genua, & ad crura usque demissas aut pendulas deduxit : Alii e Graco dans nomine. Carol. Fresneus in Gloss. Getis Sarmatisque, sed Gallis maxime braccas in usufuisse, ac postea vocem zvo medio mansisse annotat: Imo adhuc hodie que nostris Saxonibus brak & brook superest. n Narbonensis vero Gallia tota in provinciam redacta, Narbonemque colonia Julia, eaqueantiquissima deducta legitur A, VC. DCXXXVI. biennio aute, quam bellum Allobrogicum Q. Fabius, conful confecerat. Urbs hodieque Archiepiscopatu clara, sed Atacis & Garumna fluminis conjunctione clarior; unde navesmi nores quinque, quas Barcas nominant, trans tum A. 1672. fecerunt. Araufionenfis princi patus orto bello Belgico A. 1673. adempre Principi suo iterum per pacem Noviomagensen restituitur: Sed bello ultimo, quod arden Germanico moto rurfum demitur negame que A. 1688.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. IX. X. 89

·Caturigomagus, vulgo Chorges. In Provincia, Cavares, quorum Caturigo-* Avenio, nunc Avignon; * Salyes, quorum Aqua Sextia, nunc Aix. magus. In Linguadoco " Gabali, nunc Vellay; Ruteni, nunc Rodes, Agus Sextiz. Helvii, nunc Albigeois; Volca Tettosages, circa Tolosam, Rushi. Volca Arecomici, quorum Nemausus, nunc Nismes. Horum po- Nemausus, pulorum clarissimi Allobroges. Urbium opulentissimæ olim *Va-vaso. so, nunc Vaison, Vienna, Avenio, Nemausus, Tolosa, Arausio, Tolosa, nunc Orange; Arelate nunc Arles; Blittera, nunc Beziers: Arclate. fed omnes præcedebat, unde nomen ac decus Provinciæ, Martius Blittere. Narbo, vulgò nunc Narbonne. In littore autem portu clara Massilia, vulgò Marseille, urbs antiquissima, à Græcis condita. Eædem Massilia. etiam nunc totius Provinciæ clarissimæ sunt.

BUNONIS.

Eborodunum 16. mill. paff. Caturigum quoque Eborodunum, nunc Embrun.

* Avenio & Aqua Sextia infra, cap. x v. memorantur.

λ b Salyes, Sallyes five Sallyi dicti, ad ipsum mare fuerunt, non procul oftiis Rhodani. Hi Massiliensibus vicinis olim graves erant, eóque Romanorum arma primi trans Alpes sensere. Aque Sextie, à Proconsule Sextio victore Salyorum huc deducta colonia, conditæ, sicque dicta propter aquas calidas.

μ c Gabali finitimi fuerunt Rutenis; corumque caput Anderidum, nunc Mandeen Geuaudan, In Velaunis erat Rovesio, post Anicium & Podium: nunc le Puy en Vellay.

, d Ruteni, ad montem Cemenium inter Velaunos ad Ortum & Helvios ad Occasum. Rhodes Gregorio Turonensi est Rutana, nobiles fuisse argentifodinas, tellatur Strabo.

¿ c Helvii seu Alba Helviorum inter Tolofam 14. & Rutenos 12. leucis.

· Volcarum Tectofagum caput olim exftitit To-

lofa, nunc Tolofe, Palladia olim dicta; vid. inf. a Caurigomagus inter Vapincum 12. & cap. x v. f. 4. Istorum quoque suere Narbo, Blittera Septimanorum , Salfula cum fontibus & stagno: nunc Salses, Ruscino in ora, Sardoum colonia, hodie la Tour de Rousillon; & Illiberis Melæ vicus, urbis & magnarum opum tenue vestigium, postea Helena, nunc Elne, ad Illiberin fl.

f Vasio seu Forum Vocontiorum in edito loco fita urbs; unde Aeria cognominata est. Avenio & Nemausus inf. cap. xv. f. Iv. describuntur. Avenione abest 10 leucis, Arausione 6. 2 Carpentoracte fupra 4.

e g Araujia Secundanorum colonia Avenione diftat 4. leucis, Carpentoracti propior. A Gallico regno immunis suo paret principi. Habet Academiam. Ipsa regio Venusino comitatu cingitur. Anno hujus seculi Lx. Gallia Rex Araufionem urbem Principi suo ademit; sed anno LXV. candem domino suo restituir.

6 h Blittera seu Blitera & Blitera Septumanorum colonia, olim frequens. Haud longe est à Monte Pessulano. Reliqua urbes infra describuntur.

a Caturigomagus. b Salyes. c Gabali. d Ruteni. e Helvii. f Vasio. g Aransio. h Blitterz.

CAP. X.

De Gallia Comata; ac prima ejus parte Aquitania.

Allia Comata in tres partes divisa fuit; Aquitaniam, Celticam Belgica. ac Belgicam: sed his alios alii posuerunt terminos. Cæsar Bel Celtica. gicam fecit inter Rhenum, Oceanum & Sequanam, Matronamque

a Allobroges. b Vienna, e Archelai exilium, d Arbogasti interitus, e Isara fl. f Trophaa Amiliani, gCo trones. h Axima, i Tarantafia, k Valentia, I Dea. m Galtia unde Braccata, n Nathonenfis.

amnes: Celticam, quam eandem proprie Galliam, & incolas ejus Gallos appellat ubique Belli Gallici Commentar. primo, inter Matro. nam Sequanamque, Oceanum & Garumnam flumen, Gebennam Aquitania. montem, Rhodanum ac Rhenum flumina; Aquitaniam inter Ga. rumnam, Oceanum & Pyrenxos montes.

Belgica.

II. Posteà verò Augustus aliter distinxit; Belgicam statuens in. ter Rhenum, Rhodanum, Ararem, Matronam, Sequanamque celtica seu amneis & Oceanum; Celticam, quam & Lugdunen sem appellavit Lugdunensis à capite Lugduno, inter Matronam, Sequanam & Ligerim amneis, & Oceanum; Aquitaniam, inter Ligerim, Gebennam & Pyra næos Montes, & Oceanum. 1

111. a Aquitania vetus sive Casariana, Aremorica ante dicta. nunc & Vasconia, vulgò Guascogne, vocatur. Vascones quondamex Hispania ab altero Pyrenzi latere huc transgressos, haud dubium est. Populi heic olim clari; Ausci, nunc regio Armignac; Vasa tes, nunc regio Albret, opidum & Bazas, & Bigerriones; nunc Bigorre: Tarbelli, quorum opidum, & Aquæ Tarbella, nunc

Ausci. Vafates. Begerri. Tarbelli. Aqua Tarbella.

BUNONIS.

a a Aquitania ab Aquis videtur dicta, quibus fere tota rigatur: a vel, ut Plinius lib. 4. c. 19. tradit, ab Aquitanis populis. Olim b Aremorica appellata; quia maxima pars populorum ejus Oceanum accolebat, ut Strabo & Plinius referunt. Bretanniam tamen seu Breitagne alii faciunt Aremoricam. ap. Eginard. & Jornand. Lib, III. de Felice Epifc. Ab iifdem Metallorum perhibetur feracissima. Incolas ejus Hispanis, quam Gallis, facit similiores idem Strabo, illosque lingua & sermone à Celtis Belgisque diftinguit. Ante adventum Cæsaris bis fuerant à Romanis tentati Aquitani, per C. Valerium & Luc. Manlium; sed bis turpiter rejecti. Sontiatibus vero Cafaris tempore devictis reliqui facile domiti funt.

β b Vafconia, etiam Novempopulana appellata, terminos haber montes Pyrenæos, Garumnam fl. & mare Aquitanicum. Ejus præcipuæ urbes sunt Burdegala, & Tolosa, de quibus in-

2 c Bazas est inter Burdigalam 10. & Auscos

& d Bigerriones & Bigeritani ad montes Pyrenæos in confinio Hispaniæ. Bigorre hodiè Comitatus est. Bigerra seu Begorra urbs est, cujus in concilio Mantisconensi fit mentio.

e Tarbelli ad radices montis Pyrénæi.

Et Aque Auguste dicta, & Aque Tarbellica, ad Aturum fl. à Bajona abest 7. leuc. Auscos versus, à Burdigala 26. in Austrem. Tabulæ Itinerariæ Aquas has collocant, ubi nunt est Bajone; Robertus Cænalis contendit esse Tabe: at Scaliger & Cluverius Acqs esse volunt.

HEKELII.

a Ita ut idem effet, ac ad aquas Regio. b Eôdem fenfu.

REISKII.

I f Gallia Comata nomen à coma, quam Galli aluerunt quamque lixivio aut sapone ruilarunt. Habuit Plin. lib. XXXVIII. c. 12. Onni Gallia divisa est intres partes, quarum unam incolut Belge, alteram Aquitani, tertiam qui Celte ipferum lingua, nostra Galli appellantur. Ita Cala Comment. I. denominationem Galliæ cundz aut generalem aut specialem Celticæ imponit, & ab lingua fua Romana vernacula deducit: E tamen rectius ad Gallicam linguam à Cluvere heic revocatur. De Vasconia notamus, hu pertinere Aquitanicam, non Hispanicam, partem Cantabriæ veteris, è qua Valcones victi alo discefferunt. Albritana regio Ducatum continuit, cujus Ducem ultimum & regem Navatt

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. X.

Acqs. Horum clarissimi fuere " Auscii, & caput corum 9 Elusa-Elusaberiis. berris, nunc Aux, totius veteris Aquitaniæ opulentissima.

IV. In reliqua Aquitania Augusti populi quondam, qui hodiernis provinciarum nominibus originem dedere, 'Cadurci, nunc Cadutet. Quercy; quorum opidum Devona, nunc «Cahors: » Petricorii, Devona. nunc Perigort; quorum Vesonna, nunc Perigueux *: Arverni, Vesonna. sive Abverni, nunc Auvergne; quorum Augusta Nemetum, nunc Augusta Ne-S! Flour: Lemovices, nunc Limosin, quorum Augustoritum, nunc metum. Limoges: Bituriges, nunc Berriic, quorum Avaricum, nunc Augustori-Bourges: & Pictones, nunc Poictou; quorum . Limonum, nunc Binaiges. Poittiers: * Santones, nunc Sametonge: quorum Mediolanum, Piones

> Santones. CAP Mediola.

legitimum exuit regno Ferdinandus Catholicus | gibus nobiles sunt fodinæ ferri. g Sunt autem BUNONIS.

Occasum Bajonam versus, & ab Agenno 8. in Austrum. Ejus archiepiscopus Scaligero ditior est.

9 Elusaberris, Elusa & Elusatium urbs alia habeur ab Augusta Ausciorum, Eusa, Euse & Elsa. . b Cadurci , Cadorici & Catorici dicuntur.

* Cahors est inter Tarnem & Duranium fl. Lemovicos versus duplo distantes. Habet Aca- describitur. demiam. d

λ d Et Petrogori & Petragorici dicti, à Tolosanis Tarne ff. discreti.

μ Perigueux Aimoino & aliis e Petrogoricum & Petrogorica dicitur, inter Burdegalam 20. & Lemovicos 12. leuc. quot ferme ab Engolisma. Incolas hujus urbis Petrocorios dictos inferiptio ibidem reperta testatur : Ferrum hic habetur nota optima. Regio ipsa gignit magnam glandium & castanearum copiam, unde multi quoque ibidem funt porci.

, f Lemovices & Lemovici quoque dicti.

& B. Limoges urbs e est inter Pictavos ad Septemtrionem 20. & Cadurcos ad Meridiem ad 30. versits 15. Cæsari & Hirtio h Lemovicum appel- Lib. vII. & VIII. hun. f. Angustorium taruen quibusdam videtur g. Abundat etiam, præter Frumenti, Vinique este Angustorium faciunt caput copiam, Pascuis, Praiis, indeque Gregibus &

A. 1512. Unde controversia cum regibus Galliæ Binoriges alii Cubi, quorum metropolis est Boorperpetua extitit. De reliquis terris tacere præstar, | ges ; & alii Bituriges Vibifei , quotum caput Bur-

n k Avaricum olim erat opidum maximum a a Aux olim Aufci & Augusta Ausciorum, & munivisimum, in sinibus Biturigum atque posteà Auxinana, abest à Tolola 11. leuc. in agri fertilissima regione, quod & ipsum Cassar magno militum labore tandem expugnavit, hostesque graviter ultus est. Bourges etiam infra cap. xv. f. 2. memoratur.

e l Pictones & Pictavi leguntur.

o m Limonum alii perperam existimant esse pagum inter Lemovicos & Pictones, nunc Liad flumen Loth, à Tolosa 16. leuc. in Boream, mon dictum. At Poissiers infra cap. xv. f. 3.

r n Santones etiam leguntur Santoni. Mediolanium Santonum, unde Xaintes, seu Saincles dictum. A Plinio Santones liberi vocantur. Straboni ad Garumnam extenduntur, versus Septemtrionem Pictonibus funt juncti.

HEKELII.

c Yulgò Berry. d Et Épiscopatum.

e Mercurialis & populofa.

f Turres præaltas & acuminatas eminds venientibus offentat. Muris fossisque non improbè munita. Ædificia habet excella, sed lignea, nec tamen inelegantia, cujusmodi ferè hinc inde in Saxonia Inferiore videas , Cafaris xvô leue, ab Arvernis 25. in occasium, Engolismum una ex magnis & potentibus fuit, quem vid.

Velleribus. Unde & VERVECEM Metro-• i Bituriges & Biturici nominantur. In Bituri- polis in Infignibus gestar.

a Aux. b Cadurci, c Cahors. d Petricorii. e Petrogoricum. f Lemovices. g Limoges. BUNOh Lemovicum. i Bitutiges. k Avaricum. 1 Pictones. m Limonum. n Santones.

a Aquitania. b Vasconiz limites. c Bazas. d Bigerra urbs Tarbelli. e Aquz Tarbellicz. Tarbe. f Gallia unde Comata.

CAP. XI.

De Gallia Celtica seu Lugdunensi. 1

N Celtica quondam populi, quorum hodieque ex parte nomina exstant, clari suere: "Osismii, nunc ultimus Britannia in mare excursus, quorum opidum & Vorganium, vulgò nunc Guinguand: Veneti, quorum Vindana, nunc Vannes: Nannetes, quorum Condivincum, Nantes: Curiosolites, Britannia inferior: Redones Britannia superior, quorum opidum Condate, nunc Redon: Andegavi, qui & Andecavi, & Andes, nunc Anjou, quorum opi-Juliomagus. dum & Juliomagus, nunc Angiers: Turones nunc Tourraine, quo. rum " Casarodunum, nunc Tours: Aulerci Diablinta, quorum opidum Noviodunum, nunc Maine: Aulerci Cenomani, quorum opidum Vidunum, nunc Mans: Unelli, quorum Crociatonnam, nunc Quarentain: 9 Carnutes, quorum Autricum, nunc Chartres: & *Gennabum, nunc Orleans; ipsa regio la Beausse: > Lexobii, quorum Noviomagus, nunc Lisieux, in Normandia: "Aulerti Eburovices, quorum Mediolanum, nunc Evreux, in Normandia Autricum. Gennabum.

BUNONIS.

a Osismiorum tractus ad Oram Britanniæ adhuc Olismer dicitur.

B b Vorganium aliis putatur esse Treconium. vulgo Triguier, ad Britanniæ oram maritimam inter Briocum ad Ortum 6. leuc. & Leonam ad Occasum 7. à Rhedonibus 26. in Boream. Indigenæ tamen antiqui Vorganii rudera ostendunt in loco, quem lingua fua vocant Cosqueoudet.

Nametes etiam Namneta dicuntur. Nantes infra cap. xv. f. 1. describitur.

* Curiofolites fuere inter Armoricas civitates , & Venetos ad Austrum; & Gobæum promontorium ad Boream. Plinius appellat Carios. Velites, hodie vulgo Kimper Corantin.

¿ Juliomagus vid. infra cap. xv. f. 2.

- Cafarodunum infra cap. xv. f. 2. recenfetur. 9 d Carnutes, Carnuti, Carnutæ & Carnotæ le-
- . Autricum & Aurelianum iterum memoran-

z Gennabum, Genabum & Genabus aliis a ha-

betur opidum Gyen, b in finibus Aurelianenfium ad Ligerim, Lucanus lib. 1.

Înclyta Calareis Genabus dissolvitur alis. A Lexobii, aliis dicuntur e Lexovii & Lexubii. # f Aulerci hi fuere ad Sequanæ ripas.

HEKELII.

a Paradino & Vigenereo inprimis. b Seu Gian.

REISKII.

I B Celtica quin à Celtis specialius ita dictis appellationem sumserit, nemo dubitat: Casar quoque ac Paufanias illam ab sermone Celtio derivant. Bodinus igitur aberrat, qui xa ? κελήτων i. e. desultoriis equis, Græcisque originibus arcessit Method. Histor. c. 9. Lugdunenst ab Lugduno dicitur, inclyta urbe, per Munatium Plancum sub Augusto condita, ubi adhuc emporium opulentissimum, Archiepiscopatus & Academia vigent: Ut de urbis hujus præstantia inter Romanos veteres non dicam. Vid. notit. Imper. cum notis Pancir.

a Ofifmii. b Vorganium. c Curiofolites. d Carnutes. e Lexobii. f Aulerci. g Celtica unde Lugdun-

hisulan uchie wat

Ofismii. Vorganium. Veneti. Vindana. Nannetes. Condivincum. Curiofolites. Redones. Condate. Andegavi. Turones. Cæfarodu. num. Aulerci Diablintx. Noviodunum. Aulerci Cenomani. Vidunum. Unelli. Crociatonnum. Carnutes.

Lexobii.

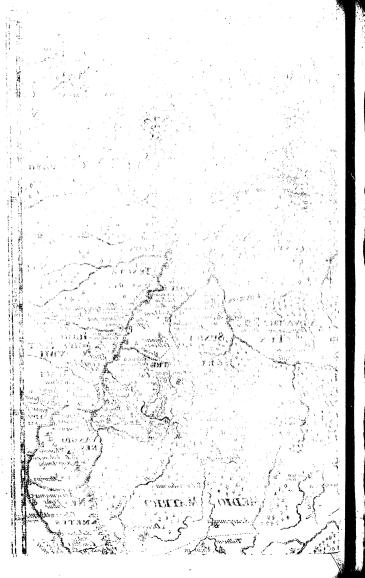
gus. Aulerci

Novioma-

Eburovices.

Mediola-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XI. XII. 93

Parisi , quorum Lutetia , nunc Paris : & Senones , quorum Parisi Lu-Agendicum, nunc Sens, in Campania: "Tricassii, quorum senanes. Augustobona, nunc Troyes, in Campania. Augustobona, nunc Troyes, in Campania. Augustobona, nunc Troyes, in Campania. Augustobona dugustodunum, nunc Austun, in Burgundiæ Ducatu: Augustobona vadicasses, quorum Noviomagus, nunc Nuys in dicto Ducatu: Augustobuna Augustobuna dugustobuna Augustobuna Segusiani, nunc Forest, quorum opidum z Forum Segusianorum, augustodununc Fours; & item in ipsorum agro Lugdunum, nunc Lyon. At Vadicasses. horum omnium clarissimi Hedui, urbs corum totius Celtica opusentissima Augustodunum. 4 Inadusum nomen Provincia della segusiani. entissima Augustodunum, V Lugdunum nomen Provinciæ dedit. Forum Segn-

BUNONIS. De Parisiis vid. cap. xv. s. 1. & Apud a Senonas Decentius, quum Magnenum fratrem Lugduni à Constantino Imperatosuperatum, se gladio parieti innixo consodisse cepisset, & ipse laqueo vitam finivit.

o b Agendicum Marliano & aliis perperam hatur superioris Campaniæ oppidum, hodiè ovins, aliis Milly.

Aliis c Tricafes , & Tricasses & Tricassini. e d Augustobona , vulgo Troyes varie nomiantur , Augustomana , Treca , Urbs Trecassium , Augusta Trecarum.

e Eduorum nomen illustre est apud Cæla-Cicero eos Romanorum vocat fratres.

Primi enim ex Gallis Romanorum focietatem Lugdunum. & amicitiam funt complexi. c

T Augustodunum infra cap.xv. f.3. describitur.

v Aliis d f Vadicallii. φ Et Secufiani; Sebufiani etiam apud Cæfarem leguntur, qui ab aliis à g Segusianis diversi putan-

tur; fed iidem videntur; ac vox altera corrupta. x h Forum Segusianorum à Lugduno abest 8. leuc. in occasum, Avernos versus.

4 De Lugduno & Augustoduno memorabilia leguntur cap. xv. f. 4.

HEKELII.

c Ideoque Plinius Faderatos cognominat. d Ptolemeo præfertim, sædingiarios.

a Senones. b Agendicum. c Tricaffii. d Augustobona. c Ædui. f Vadicasses. g Segusiani. h Forum Segusianorum.

CAP. XII.

pe Gallia Belgica: ¹ item Fluminibus universæ Galliæ Transalpinæ.

Elgica illa Vetus, quæ tertia pars Galliæ Comatæ, vetustissi-Belgica limimis scriptoribus clauditur Rheno Rhodanoque amnibus, lacu tes.

m, à Belgo aut Belgio, duce Gallorum tertio, i Affam irruperunt, quem Justinus, Diodor. ulus, Paufaniasque memorant? fed neque fic

REISMII.

1 a Belgica denominationem à Belgis habuit:
gæunde fuam traxerint; hoc viris doctiffimis
on adeo liquer. Cluverius multas examinat
njecturas; in fingulisque hæfitat; nifi quod erit. Belgica verus autem ab hodierno Belgio lgicam putat videri dictam à Belgio, uno Bel- | candem aut magnitudinem aut faciem exhibebir. acorum regiuncula. Quidni suspicetur quis- Namque in notitia Imperii Rom. duas Belgicas notamus : Unam scilicet primam , in eaque Treviros, Mediomatrices, Verodunos, Leucos; alteram secundam, inque illa Remos, igo vocis expedita, vel dubitationibus liberata Suessiones, Catalaunos, pluresque visinos po-

a Belgica, unde dica fit, quotuplex,

Lemano, Matrona ac Seguana fluminibus, Oceanoque Britanni. co. At Plinius atque Tacitus ab Helvetiis ad Oceanum, omnem interiorem ripam Rheni à Germaniæ populis incoli tradunt. Hodiè sanè idem fit: at aliquanto latiùs quam olim. Itaque Plinius initium Belgicæ à Scaldi flumine facit. *

Menapii.

Morini.

Ambiani.

II. Inter Mosam & Flandriam ad Oceanum fuere & Taxandri: nunc est Zelandia ac Brabantiæ inferior pars. Inde v Menapii reliqua Brabantiz pars, & item Geldriz ad Rhenum ufque: quorum opidum Castellum Menapiorum, in Mosx ripa, nunc Kessel. 3 Mo. rini, pars Flandriæ inter Oceanum & Legiam amnem; opidum Teruanna, nunc Terwane; & & portus Gesoriacus, qui ante Itius, & post modum Bononia, nunc Boulogne: Ambiani, quo.

pulos, imo duabus illis tertia & quarta per divi- | Castra Romanorum in his Toxandrorum instru fionem ultimam accessisse legitur. Confer Re. Spanhemium Introduct. ad Geogr. nec novam annotationum segetem de singulis regionibus exfecta. Historiam fluviorum Galliæ Fournierius Lib. VI. cap. 15. Becmannus c. 3. explicat, causamque addit ex Mundo Kircheri subterranco, cur Rhodanus per lacum Lemanum nec aqua fua cærulea mista vel mutata profluat : De quibus iremque montibus hunc ipfum confule, fi lubet.

BUNONIS.

« Ab auftro quoque Belgicæ limites funt Sequanorum, Leucorum, Lingonumque fines; Regiones nunc omni illo terrarum tractu comprehenduntur à Sequanis, Rhenoque amne Elfatia inferior , Lotharingia , Australia , Trevericus Episcopatus, Lucelburgiensis, Limburgiensisque Ducatus, Leodicensis Episcopatus, Coloniensisque Episcopatus pars altera, Juliacensis ducarus, Geldriaque ducarus dimidia pars. Ab Oceano, Hollandia pars austrina, Selandia, Brabantia, Flandria, Bononiensis comitatus, Normannia: pars tertia. A Sequana Francia, tinuit nomina: Germanis proximis vocatur vulqua vulgo Isle de France, major pars, atque Campania ferè dimidium, Intus Picardia, Veromandous, Artefia, Hanonia, Namurcenfis comiratus, ducarusque Bulloniensis. Erant olim Belga, iplo Cafare telle, omnium Gallorum fortiffimi, libertatis supra modum amantes. De corum moribus Idem Casfar & Strabo legantur.

& a Taxandri & Toxandre dicti funt Plinio populi, qui nunc Sclandi, inque insulis Hollandi que opida Pont à Selane, Rue, Crotor, Panto australes; & Taxandria regio Marcellino, qua: Pont de Remy, La Cauchie, Corbie, Bray, Inch.

lis, post Cæsaris ævum, fuisse videntur.

y b Menapii ab Eburonibus submoventurlinea à confluente Getæ, per Roræ confluentem ad Rheni opidum ufque Dieft. Hinc vero Demera & Rupella amnibus, ad confluentem usou Scaldis, ab Atuaticis separabantur, qui cirq Læven, Bruffel, Nivelle & Gemblours opida incolucrunt. Hodie in lava Mosa ripa est exiguum opidum cum arce, vulgo Reset dictum, quod antiquum esle Menapiorum Castellum nomm fimul ac fitus in ripa indicant.

o c Morini ab ortu attigerunt Menapios; al meridiem eofdem cum Atrebatibus & Atuatics habuere limites, ab Occasu & Septemtrion

Oceano cingebantur.

6 d Tervanna, Turvanna, & Tarovanna, pet Carolum V. Imperatorem anno Christi elo lo II d. 20. Junii expugnata & incendio deleta est; & ejus excidio vide fi luber Thuani lib. x11. Eju urbis vestigia hodiéque visuntur in Artesia adle giam flumen, vii. mill. palluum à Fano Audo-

¿ e Portus Icius diversis temporibus diversaob go Buenen.

n f Ambiani ab ortu conterminos habuerqui Nervios & Veromanduos. A Menidie Saman flumine, vulgo la Somme, à Belgio, Bellower rum regione fuerunt difterminati. Ab Occil Oceanum anigerunt Casaris tempeltate. A Septemationibus confines habuerunt Atrebats Continent nunc hi fines Picardias partem, is nunc Selandia, cum dictis insulis Hollandia. a cum parte Ambianorum urbis; in dextra Same

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XII. 95

rum opidum Samarobriga, nunc b Amiens: 9 Bellovaci, quorum Bellovaci, regio Belgium, nunc Beauvoisin; & opidum Casaromagus nunc Belgium. Beauvais: · Caletes, Pais des Cauls; opidum Juliobena, nunc Caletes. Diepe: * Vellocassi, quorum Rotomagus, nunc Roan; Atreba- Vellocassi. tes; opidum Nemetacum, nunc Arras: "Nervii; opidum Baga- Nevii, cum . nunc Bavay: & item Cameracum, nunc Cambray. . Eburo-

tionem, qua opido Pas & Bapalme, & duo Cœ-est vulgari vocabulo Capelle, v. millibus passiuum nobia, Eavecourt, atque Erovaige. Amiens seu supra Tervannum: hinc ipso Legia si. ad vicum Ambianorum & Ambianensium civitas ab Antonino Pio Imperat. condita, & ab adjacente flumine Samara primum appellata est a Samarobriga. Cum Lutetia & Rotomago trigonum facit.

HEKELII. a Dicitur & eidem Marcellino Taxandrum. BUNONIS

& Bellovaci Belgium incolverunt; & Bellovacorum fedes appellara fuit e Belgium: Bellova-corum nomen adhuc manet in opido Beauvais, leux, Pecquencont. quod medio fere fitu est inter Lutetiam & Rotomagum. Ab hoc denominativum factum Beauvaisin seu Beauvoism: quæ vox agrum dicti opidi designat. Nationum enim per Galliam nomina postea in opidorum, quæ capita nationum sue-re, vocabula transierunt. Ambiani à Septemtrione Belgio fueront finitimi; limes heic fuit Samara amnis ad Oceanum usque. Ab Oriente brumali Bellovaci conterminos habuerunt Sueffiones atque Rhemos. Pro limite inter Suessiones & ad opidum Creveccur Scaldi impositum, à Vero-Bellovacos agitur linea ab opido Bray ad opidum Verneuil; A Rhemis disterminabat Esia flumen; vulgo Oise. Ab Occidente æquinoctiali finiti- | Scarpæ confluenteis ab Atrebatibus dirimebantur. mos habuere Bellovaci Caletos & Vellocassos. A Scarpa Scaldisque confluentibus ad opidum A Samara flumine ad Caletes accoluere. Atque hi fuere veri fines Belgii Cæfariani. Erram igitur, qui omnem Belgicam, id est, tertiam totius Gallie Comate partem Belgium effe volunt ; quum hoc vix decimam partem impleat; quique ea de causa Flandros, Brabantios, Selandos, Geldros, Belgiogermanos appellant.

d Caletorum regio maritima est, inter Sequanam & Samaram , vulgo la Somme amnes.

n e Vellocassi seu Vellocasses ad dextram Sequanz ripam inter Caletos, Bellovacos habuere fedes, à f Atrebates seu Atrebatii à meridie conterminos habuerunt Ambianos. Ab occasu pertinuerunt usque ad Oceanum; à Septemtrione ad Morinos. A Morinis separabantur amne, qui apud

ræ ripa. Continent item Artesii Comitatus por- | fonte linea ad flumen Legiam ducta, qua vicus usque le Venty. Ab ortu æquinoctiali conterminos habuere Nervios; & ab ortu æstivo Nerviorum clientes Centrones, Grundios, Levacos, Plemofios ac Gordunos, qui quinque populi alio nomine Sueconi dicti in Nerviorum fuerunt clientelâ. His finibus nunc includitur tota Artesia: pars item Flandriæ, dextræ Legiæ amuis ripæ affixa; qua opida visuntur Ryssel, Dovay, Armentiere, Bassee & Orchies: & Hænoniæ exigua portio, qua opida, S. Amand, Bouchain, Ar-

μ g Nerviis à Septemtrione contermini fuerunt eorum clientes jam dicti & Aduatici. Ab ortu Mosa flumine primum à v.illis populis, qui uno nomine anteà Germani, mox Tungri dicti funt, deinde à Treveris separabantur. À Meridie Rhemos attigerunt. Terminus inter hos & Nervios describitur lineà à Mosa flumine & Monasterio Dellain ad opidum Vervin ducta. Hinc alia linea ad fontes Sabis amnis, & hinc item alia manduis distinguuntur. Ab Occasu, ipso Scalde ad Cameracum usque ab, Ambianis; hinc vero ad usque Aeth linea disterminantur Nervii à jam dictis quinque populis, qui sub corum sucre imperio. Continentur hodiè regiones his finibus ista: Namurcensis Comitatus pars inter Mofam & Sabin; in qua Castellum Namurcense: hinc ea regio, quæ inter dictos amneis vulgo vocatur Basse Bourgogne, id est Burgundia inserior c: deinde Hanonia d maxima pars: è Picardia Ti ral]unsis Ducatus portio: item Cameracensis agripars, in qua opida Cambray & Chasteau en Cambrensis.

h Eburones ab Oriente terminum habuere Rhenum; quo ab Ubiis supra Coloniam Agrippinensem, à Sigambris infra Coloniam arcebantur. 'A meridie habuere Condrusos, Segnos, Bononiam in Oceanum evolvitur. Ab hujus | Cæræfos, arque Pæmanos: à quibus separantur

a Samarobriga. b Bellovaci. e Belgium, d Caleti. e Vellocassi. f Assebates. g Nervii. h Eburones.

a Taxandri. b Menapii, c Morini, d Tervanna. e Portus Icius. f Ambiani.

Germani. Tongri Veromandai.

Trevisi.

nes, & Condrust, Segni, Cæræsi, Pœmani, qui primi uno nomi. ne appellati fuere à Gallis Germani, posteà verò à se ipsis Tungri; quorum opidum · Atuatuca, nunc Tongeren: *Veromandui; quo rum Augusta Veromanduorum, nunc e Vermandois, vicus in extima Sueffiones. Picardia: o Suessiones, quorum Augusta Suessionum, nunc Sonssons; Silvanectes; quorum Augustomagus, nunc Senlis: 4 Rhemi. quorum Durocortorum, nunc Reims, in Campania.

III. zTreviri, quorum & Augusta Trevirorum, nunc Trier Ger. manis.

linea, ab opido Bonna ad usque Mosa Murtaque | Tirasti, qua opida Guise & Ripemont. Exigui amnium confluentem; & mox ipso Mosa, ad | fuit gens; tantum enim v. millia armatorum Namurcum usque opidum. Ab Occidente conter- ad commune Belgarum adversus Romanos belmini fuere Advaticis.

HEKELII.

b Petro Divæo & Becano.

c Gens armis dedita, civilis & ingeniosa, sed paucos habens mercatores ac artifices, Gallica linguâ utitur, câque degeneri. d Hannonia.

BUNONIS.

¿ a Condrusti, b Segni, c Carasti, atque d P.emam inter Eburones & Treviros incoluerunt; hos habuere conterminos à Meridie; Eburones à Septemtrione. Ab Ortu terminus iis Rhenus; ultra quem Ubii. Ab Occasu Mosa, citra quem Nervii. Regiones quæ nunc comprehenduntur his finibus funt : Coloniensis agri pars : Juliacensis Ducatus pars exigua, circa opida Munsteretscl, Gemunde, Monjou: Limburgiensis Ducatus pars fere dimidia, Meridionalis; ubi ipsum Limburgium : è Luceburgensi Ducatu opida Durbuy, Marche, Rochefort: è Leodiacensi agro, opida Huy & Chiray, item vicus Spaa, cum fonte acidulo: Comitatus Namurcenfis dimidia pars, ad dextram Mosæ ripam; ubi opidum Dinant.

e Atuatuca Eburonum olim castellum, princeps posteà fuit Tungrorum urbs. Nomen haud dubie habet ab Atuaticis, qui, gentem hanc victam ut facilius in obsequio continerent, castellum istud condiderunt.

π e f Veromandui à Septemtrione conterminos habuere Nervios; limites in his descripti funt. A Meridie finitimos habuerunt Suessiones. Ab Occasu jungebantur Ambianis juxta lineam ab | tuitur per lineam ab opido Charlemont, ad opiopido Perome ad opidum Crevecœur ductam. Regiones nunc hic continentur; totus ager Veromanduensis, vulgo Le Vermandois dictus: & pars Ubiis Transrhenana gente, arcebat Caelaris 200

lum contribuerunt; quum finitimi corum Suelfiones L. millia, totidemque Nervii, præbuerint,

e g Vermandois vulgo Vermand hodiè vicus est &

comobium, nunc exftat v. paullo minus millibus à Fano Quinctini. r h Sueffiones à Septemtrione finitimos habue-

runt Veromanduos; ab Occasu Bellovacos. ducta ab opido Bray linea, ad opidum Vernenil, A Meridie & Ortu contermini iis fuerunt Rhemi. Præter Augustam Suessionum hic fuit Noviodu-num opidum, nunc Noyon,

r i Silvanectes ad Eliæ fl. ripas collocat Onelius. Nomen eorum novum eft, & post Cafe

v k Augustomagus posteà in Tomis Conciliorum dicitur Silvanectum. f

o 1 Rhemi à Septemtrione finitimos habutrunt Nervios & Suessiones Està fl. discretos; ib Occasu Bellovacos, codem flumine distermina tos. A Meridie limes iis fuit Matrona; & ab Ortu Mosa fl. ita istorum populorum fines describit Cluverius Germ. antiq. 1. 2.

m Treveri, Treviri, Triveri, & Triberi g didi, longe lateque inter Rhenum Mofamque incoler tes Mediomatricis fuere juncti à Meridie: pro limite linea à Mola, & vico Montegny, ad Nava amnis fontem ducitur. Versus Occasum Mola flumine à Rhemis separabantur. Juxta Rhemos ab eodem Occidente finitimos quoque habutt Nervios, inter duo opida, Mosæ apposita, Malures & Charlemont. Ab Septemtrionibus claudebantur finibus Pœmanorum, Cæræforum, Segnorum , & Condrusorum. Limes hic ftadum Rheni Andernach. Ab Oriente Rhenus amnis, ipfius Galliæ terminus, Treviros ab

a Condrusi. b Segni. c Carasi. d Pamani. e Atuatuca. f Vermandui. g Vermandois, h Suelliones. i Silvanectes. k Augustomagus. I Rhemi. m Treviri.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XII. manis, Treves Gallis. - Mediomatrices; quorum Divodurum, Medioma. nunc Metz. « Leuci; quorum opida Tullium & Nasium, unde rices. Toul & Nansy, in Lotharingia. & Lingones, quorum Andomatu-Lingones. num, nunc Langres: v Sequani; quorum Vesontio, nunc Besan- sequani.

Trevirorum limitibus nunc continentur regio- | duntur ista; Lotharingie major pars, Aidiralia nes ista: Westrasia pars inferior, inter Navam Mosellamque amnes: dein Treviricus episcopatus omnis: item Ducatus Bullionensis: Sedanensis ditio: ager Mafrieuss; Luceburgiensis Ducaus major pars, in medio sita; item Coloniensis episopatus opida, Antonacum, Brisch, Zinsich, Königsseld.

4 a Augusta Trevirorum, quia Romanorum colonia ab Augusto deducta, ante Augusti tempora haud dubiè exftitit. De Trebeta quod hîc fabulantur, afferre piget. Quodnam verò ante deductam coloniam urbs illa habuerit nomen incertum eft. h

HEKELII.

e Vel ut Ptolemæus legit, januardiet, Rhomandii.

f Seu Simlero maximum Silvanectarum Oppidum. Idem Simlerus dicit, Ptolemaum pro cô

g Et Tribori, Tescogo Protemeo.

b De ca vid. inf. Lib. III. cap. IX. § VI. A. Zosimo Lib. III. Hift. c vII. p. 255. Edition. Cellariane vocatur Holis uspish & vare rus A" >mus ibrar , h.e. Urbs Transalpinarum Gentium

BUNONIS.

. b Mediomatrici latos quondam fines, inter Mosam & Rhenum, hinc ad Sequanos, illine ad Treveros usque incolentes ab Oriente terminum habuerunt Rhenum: ab Occidente Mosam; in cujus adversa ripa Rhemi & Lingones. A Septemerione pro limite est linea à Moja & vico Montegny, ad Nava amnis fontem ducta; dente brumali, alia linca ad fontem Pruschii amnis: hinc ab Occidente æquinoctiali, montium jugum, quod vulgo dicitur Auff der Furst, ad Murtæ usque fontem, quibus limitibus à Leucis separantur. Hinc iterum à Meridie supra dicta linea, a Murta fonte ad Rhenum & opidum

quæ vulgo est Wellerich, Palatinatus Rheni pars cis Rhenum: Elsatia inferior. Præter Divodurum in his finibus fuit locus c Decem pagi dictus, qui nunc est Lotharingiæ opidum Dieuze,

a d Leuci finitimos habucrunt à Meridie Scquanos: ab Ortu Treboccos: à Septemtrione Mediomatricos: ab Occasu iis terminus suit Mola fluvius.

β e Lingones circa Sequanæ, Matronæ & Mosæ collocantur fontes; in Burgundia & Campania confinibus: ab Ortu Leucos habuere finitimos, & à Septemtrione Rhemos. Inter Rhemos & Lingones ad Marronam à scriptoribus mediæ ætatis ponuntur ! Catelauni , & urbs Catelau. num i sive Cavillonum. Forte hac in parte g Campi Catelaunici ponendi funt, in quibus Sitila Hunnorum Rex ingenti strage victus est virtute Aetii, Theodosio minore imperante k.

y h Sequanorum fines fuerunt à Meridie & Oriente primum Rhodanus fl. ab Araris confluente, & opido Lugduno, ad cataractas, quæ funt xvIII. circiter millia passuum infra Genevam: dein Jura mons, à Geneva ad initium Vo-Jegi montis, quod dicitur nunc Piereport, in confinio Helvetiorum & Rauracorum. Inde ab Oriente æquinoctiali fuit ipse Vosegus, ad foutem usque Elli fluminis, prope arcem Morspurg: hine porrò limites statuuntur per opidum Pfiri, ad Rheni usque ripam, qua in adverso vicus & castellum Idsteyn, conspiciuntur. Dein ipse Rhenus, ad Burcheim ulque opidum in adversa ripa positum. A Septemtrionibus terminus statuitur linea parallela ex Oriente in Occidentem, quæ incidit in principium latitudinis gr. 48. à a Meridie, linea à Mosa & opido S. Michel, ad infra opidum Lotharingia: Nausy influir in Mo-Burchemio & Rheno ad fontem Murta amnis: qui sellam: hac linea à Mediomatricis separantur. Hine alia linea, à fonte Murie ad fontem Araris à Leucis submoventur. Hinc ipso Arare ad opidum usque Gray, à Lugonibus; & inde codem amne, ad opidum usque Mascon, ab Heduis diftinguebantur : tandem ad Rhodani Burcheim, à Sequanis submovebantur. Regiones nunc Mediomatricorum finibus comprehen
Burgundia Comitatus; item ager Bressensis.

H

a Augusta Trevirorum. b Mediomarrici. e Decempagi. d Leuci. e Lingones, f Catelauni.

Rauraci. Helvetii.

Amma fl.

Urbigeni.

con, in Burgundix Comitatu. Rauraci, nunc ager Basileensses eorum opidum · Augusta Rauracorum, nunc vicus Augst. & Him Helvetii, in quatuor Pagos distincti. Pagorum nomina, Tiguri. nus, Tugenus, Ambronicus & Urbigenus. * Tigurinus nomen habuit ab opido antiquissimo Tiguro, sive, quod rectius scribitur, Turigo, nunc Zurich: ⁹ Tugenus, ab opido Tugio, nunc Zug. Ambrones, nomen habuere à slumine, quod accoluere, Amma nunc Emme: "Urbigeni dicti sunt ab opido Urba, nunc Orbs. Ca. put Helvetiorum fuit & Aventicum, nunc Avances Gallis, Ger. manis Wiflisburg.

IV. Rhe.

HEKELII.

i f. Cathelaunum.

k Sed videmus à recentioribus ferè Catalaunici feribi. & eos circa Tolosam, inter quos Forcatulus, statuere, quod idem ex Jornande verisimile est.

BUNONIS.

3 a Rauracorum gens exigua fuit, cum undecima parte Helvetiorum comparanda. Quum enim una cum Helvetiis, sedibus suis relictis, in bellum essent profecti, horum numerantur tantim x x I I I. millia : quum Helvetiorum essent colxiii. millia. Rauraci hi in medio Helvetiorum Sequanorumque positi, recte nunc dici possunt ii populi, qui Basileensem agrum sa, vulgo Russ dicto: & montium jugo, ime colentes, vulgo dicuntur die Baseler. Horum horum fluminum fontes sito. terminus est, à Meridie Jura mons, ab Arola Rhenique confluentibus ad fontes usque Birsa Septemtrione habuerunt Juram montem, intel amnis. Hinc ab Occasu b Volegus mons, qui initium hic fumit, vergitque in Septemtriones & Occasum æstivum, ad fontes usque Moselle Moseque amnium. Dimidium lateris Septemtrio- magum. I nalis claudebant olim Sequanorum confinia, à Vosego, quà Ellum flumen erumpit, prope arcem Morspurg, per opidum Pfirt, ad Rheni usque ripam, qua in adverso vicus & castellum dit: à meridie, tota lacus Lemani dextra ripa: Idlteni conspiciuntur. Alterum dimidium cingit iple Rhenus ad confluentem usque Arola. A que confluentem. Scriptoribus appellantur Rauraci , Rauriaci ,

s c Pagus iste d Auglt exstat hodie ad Rheni ripam, v 1. millibus passuum supra Basileam; ubi multæ eruuntur Romanorum antiquitatum don ad lacum Neuburgensem; circa quod op reliquiæ. Urbsipsa Juliani tempore destructa est. dum in agris antiquæ reperiuntur hodie mom

tura tuti continentur; una parte qua Orientem Meridiem abest pagus Ursm vulgo dictus; & Septemtrionem spectant, flumine Rheno: rudera ex marmore & viæ subterranex. In page

monte Jura altissimo & flumine Rhodano. ht e Jura mons initium à Geneva ducens, vers Septemtriones ad fontes Dubis fluminis, qual vulgo Doux est, protenditur; ejusdemqueft minis dextram ripam profequitur, usque advi cum, cui vulgare vocabulum Pierreport: inden ortum æstivum versus, lævam amnis Ande, qui vulgo die Are, ripam radit, donec ipsem cum Arola Rheno jungatur ad opidum Con fluentes, quod vulgo Coblenz.

n f Tigurini inclusi fuerunt duobus amnibu, Rheno & Limago, & exigua parte Jura mouis, ex adverso confluentium Arolæ & Limagi.

9 g Tugeni comprehensi fuerunt Limago & D.

h Ambronum gens valida fuit, Terminosi confluentes Urba & Limagi: à Meridie Alpin iugum, inter duos fontes Sana & Limagi: to Occidente, Sanam & Arolam: ab Orientell

z i Urbigeni inclusi fuerunt ab Occidentezsti vo Jura monte; ab opido Geneva ad fontes usqu Birla amnis, qui ad Basileam in Rhenum inc Oriente Sana & Arola fluminibus, ad Urbaut

λ k Aventicum Romanorum olim colonia jam inde Neronis tempestate universæ gentisæ put fuit. Cluverius German. Antiq. lib. 2. 1 Urbigenis quoque erat 1 Eburodunum, hodie Yw ¿ Helvetii, ut tradit Cæsar, undique loci na- tæ. Inde ad duarum horarum spatium vests altera parte qua Occasum æstivum prospiciunt, istius agris sepulchra, quæ Guilhelmus Fabrida

a Rauraci. b Vosegus mons. c Augusta Rauracorum. d Augst. e Jura mons. f Tigurinorum Firi g Tugeni, h Ambrones, i Urbigeni, k Aventicum. l Eburodumum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XII.

IV. Rhenum autem accolentes Germaniæ nationum in eadem provincia; "Trebocci in Elfatia: quorum ' Argentoratum, nunc Treboccium, Strasbourg: Nemetes, quorum Noviomagus, nunc Speir: Van- Nemetes, giones; quorum * Moguntiacum, nunc Mentz, & Vbii, quorum · Colonia Agrippinensis, nunc Collen. · Gugerni in partibus Gelriæ Gugerni seu

Hildanus ipse serutatus est, ac in uno ex iis inve- | tur. Posteà verò, Octavio Augusto principanit corpus humanum infignis magnitudinis, cuius Cranium commissuris expers fuit. Cadaveribus istis apposita fuere scuta & gladii. Observ. Med. Epift. LXIII.

HEKELTI.

l Eorum quoque mentionem facit Martianus Capella Lib. 11. de N. Phil. & Merc. quos ad eundem Bonav. Vulcanius Scythas facit, carnes humanas veftentes.

BUNONIS.

2 Trebocci leguntur etiam Tribocci, Triboci, Tribochi. Horum fines antiqui continent nunc Elsatia superioris partem dimidiam, Septemtriones spectantem: item inferioris partem fere dimidiam illi proximam.

b Stratisburgum, quum forte hic locus Germanis diceretur An der argen Straffen, à Romanis dictum Argentoratum , quafi argen Straffen vel Straten. Fuit unum ex L. amplius castellis illis, quæ Drusus ad Rheni ripam erexit.

E Triboccis à Septemtrione continuabantur c Nemetes.

o d Vangiones Germanis antiquitus dicti die Wangen , quorum fuit Borbetomagus , Borgetomagus seu Bormitomagus, olim Germanice Wormitmagen seu Wormitzmagen, & Romanis e Vormitomagum. Posteriores Germani, omissa particula

* Magontiacum, Maguntiacum & Moguntiacum nomen habet à flumine Main, seu Moin, Romanis Mænus & Mænus scribitur; dictumque Maintzig & Montzig: posteriores Germani dixere Maintz & Meintz; unde vocabulum f Moguntia & Mogontia. Urbs hæc in antiquissimis Germaniæ Cilrhenanæ cenfenda est, cujus fundamenta fine dubio ante Christi nativitatem jacta

gens, eam amnis ripam in Germania coluere,

tum Romanorum obrinente, à M. Vipsanio Agrippa Col. non inviti, fed cupientes in Galliam traducti funt; quum à Cattis pressi seu pulfi auxilium à Romanis, vel etiam, uti in corum provinciam Galliam transire sibi liceret. petiissent. Finibus continebantur his. Ab Ortu Rheno amne contra Cattos, pulsores suos, protegebantur, qui in antiquas eorum sedes immi-grarant. A Septemtrionibus lineà à Rore Moseque confluentibus ad Rhenum & opidum Ordmgen ducta primum à Menapiis, mox à Gugernis, hue translatis, separabantur. Ab Occasu habebant ipsum amnem Roram, à confluente ejus ad opidum usque Nieder Heimbach: quo primum ab iisdem Menapiis & Eburonibus, mox verò à Sunicis, huc translatis dirimebantur: à dicto deinde opido, linea ad opidum usque Kerpent, ab iisdem Eburonibus & Condrusis arcebantur qui postea, una cum Cæræsis, Segnis & Pæmanis dicti fuere Tungri. A meridie Abrinca amne à Treveris submoti suere. Regiones intra hos Ubiorum fines nunc cernuntur ilta: Juliacensis Ducatus pars maxima, dextram Roræ ripam contingens : Coloniensis episcopatus ferè totus. Caput gentis Tacitus appellavit.

h Ubiorum opidum, haud dubie, quia unum id iis initio fuit. Conditum videri potest statim ac Ubii Rhenum sunt transgressi. In Augusti certe principatu exstructum fuit. Deinde justu magen, dixere Wormuz: ex quo postea factum | Julia Agrippina; Germanici filiæ, Claudii uxoris C. Antiftio, & M. Suilio Coss. colonia ca deducta est, missis eò veteranis, quum longo sidei experimento Ubii meruissent. Hinc i Colonia Agrippinensis appellari cœpit; & Colonia Agrippina Ubiorum. Proximus antiquitate memoratur in Ubiis locus, cui nomen k Ara Ubiorum. Hic postea Bonna dictus est.

* 1 Gugerni terminabantur ab Oriente, ut ansint. Drust m enim tempestate jam exstitit: sinibus, quibus Ubji à Septemtrionibus. Ab tè Menapii, Rheno flumine. A meridie iisdem Occidente Mosa amne; quo à Menapiis submoę g Ubii, Transrhenana Julii Caesaris avo vebantur. A Septemtrionibus eodem limite, quo ante Menapii à Batavis dirimebantur. Reque inter Moguntiacum & Coloniam porrigi- giones dictis finibus continentur ista: Clivensia

a Trebocci. b Stratisburgum. c Nemetes. d Vangiones. e Wormacia. f Moguntia. g Ubii. h Ubiorum opidum. i Colonia Agrippina. k Ara Ubiorum, seu Bonna. I Gugerni.

& Clivix, ubi opida Goch & Gelre: quondam, quum trans Rhe. num incolerent, " Sicambri dicti.

Batavorum

Vahalis. Vorcomum. Mofæ oftium.

V. Hinc Batavi Kheni Infulam incolentes. Occupat hæc par. tem Gelriæ, partem Trajectensis Provinciæ, partemque Hollan. diæ. Incipit haud procul Clivis opido, apud munimentum Schene. kii, vulgo Schencken-schans: ubi Rhenus in duo veluti cornua scin. ditur. Sinistrum, Vahalis flumen appellatur: Mosæ amni apud Vorcomum opidum confusum, uno eius alveo ad Oceanum defer. tur, ubi Mola ostium dicitur. Dextrum cornu primo latum adus. que Batavodurum, quod vulgo est Wick te Duer stede, inde mo. dicum nominis sui custodiens alveum, Trajectumque & Lugdu.

num transiens opida, propter vicum Catwock in Oceanum olim effundebatur: nunc Oftium hoc arenis obstructum est. Quicquid igitur duobus hisce alveis Oceanoque includitur, Insula Batan rum fuit: cujus nomen hodieque in superiore ejus parte servatur, vulgo de Betaw dictum. Prætereà extra Infulam tenuêre Batavi quicquid Vahali ac Mosæ includitur. Partem Insulæ circa Trajectum & Wordam incoluêre Caninefates. De cætero Gallorum omnium fortissimi erant Belgæ. Horum bellicosissimi Helvetii: clarissimi Treviri urbium Belgicarum opulentissima Augusta Trevirorum.

VI. Nobi-Ducatus magna pars cis Rhenum sita; item Gel- & in Galliam trajectæ novum nomen impol-

drensis Ducatus portio trans Mosam : & ex Julia- tum est, quo posteà Gugerni vocarentur. Clim, censi Ducatu opidum Brugge. Gugerni societatem Civilis, Batavorum ducis, acceperunt adversus Romanos. Opidum Gelre, in mediis fere Gugernorum finibus fitum, caput gentis fuit. Hujus opidi nomini fi adjungas alterius opidi vocabulum Goch, facies Gochgelren, & propemodum habebis vocabulum Latinum integrum, Gugerni, quasi Gugelri, liquidis mutatis.

HEKELII.

m Augusti Casaris Privigni.

n Et hoc testatur omnino vetustum illud Monumentum lapideum, glandi quernæ non disfimile, quod ipsi Druso, à quô Moguntia ampliata esse dicitur, factum est in colle quodam Urbi vicinô, cui nomen est Aichelstein, ex quô conjecturam facere possumus, Moguntiam fuisse quondam arcem Belli contra Germanos. Leg. Matth. Drefferi Pars V. Isagoge Hist. de pracipuis Germania Urbib. p. 454. feq.

BUNONIS.

a. a Sigambrorum nationi ex Germania fublatæ,

Germ. Antig. lib. 2.

@ Taxandris arque Menapiis jungebanturi Septemtrione Batavi, extrema Galliarum versus Septemtrionem & Orientem obsidentes; Oceanus & Rhenus Galliam Belgicam claudum gens omnium Germanici nominis cis Rhenun nobiliffima atque fortiffima. Fuere Batavi, quol Tacitus libr. de Germ. & Just. 1. IV. tradit Can rum progenies; qui Hassi nunc dicuntur, Do mestica seditione à suis popularibus per vim pul fi. Nomen Batavorum in Hassia viderur relidum in Battenberg, quod hodie opidulum est in moste positum; cui imminet alius mons excelsior, 1 cuius cacumine antiqua arcis supersunt rudent De Batavis & Batavorum infula vid. q si places, Ch verii Germ. Antiq. l. 2. c. 30. & feqq. HEKÉLIÍ.

o Divæo Duersteden.

p Betavos quoque per E in prima fyllaba voo ri in antiquô Lapide, discimus ex Notis Leundar ad Dionem.

q Præter H. Junii BATAVIAM.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XII. 101

VI. Nobiliores Galliæ fluvii funt, Oceanum petentes, 2 Mosa, Nobiliores vulgo die Mase Germanis, Gallis la Meuse, & Scaldis, P Escaut Gallis fuvii, Gallis, Germanis die Schelde; * Sequana, la Seine, Matronam scalis. devchens, vulgo le Marne, & Ligeris, la Loire: & Garumna, la Mattona. Garonne. Rhodanus, der Roden Germanis, Gallis le Rosne, Rhodanus, velocissimus amnis, inter tres maximos Europæ sluvios computatus, tardissimum Ararim, vulgo la Saone, in Mare internum se-Arasis. cum trahit.

BUNONIS.

z a Mosa amnis r, ex Vosego monte oriens; gatis. nunc in Geldria inter opida Bommel & Megen partem quandam sui duobus alveis, quibus munimentum divi Andreæ circumdatur, in Vahalem transmittit; suo tamen nomini latum servans rum, Trecas, Nonigentum, Lutetiam, ubi alveum, usque ad vicum Bochoven defertur. In- d Matronam excipit; Pontisaram, ubi e Esiam, de verò divertente in Occasium Solis æstivum al- inde Rotomagum alluens in Oceanum Britanniveo, usque ad arcem Lovestenium, ubi Vahali cum inter duo opida, quæ vulgò Honfleur & nune jungitur, Novus appellatur Mosa, vulgo Hansleur, delabitur; Portus ejus vulgo appellade Niuwe Male. Hinc eodem nomine Goricho- tur Havre de grace. mium præterlabitur opidum, infra quod jam geminum fert nomen; alterum modò dictum, alterum quod accolis de Merwe vocatur, à veteti inter Heduos & Bituriges versus Septemtrionem arce ejusdem nominis, cujus vestigia in undis primo fluens; inde in Occasium per Aurelianos, ptope Dordracum exstant. Hinc dicto gemino Turones, Andes, & Nannetes, receptisaliquot nomine Flaredingam usque devectus; infra id fluviis, properat, & in Oceanum Aquitanicum opidum uno simplicique vocabulo, donce Ocea- sese magna aquarum mole exonerat. no misceatur, Mosa vocatur. At alveus iste, à divi Andrea munimento ad Flaredingam usque renais montibus ad opidum Guadalup oritur, & descriptus, non est vetusille à Cæsare & Tacito regionem dividit, primum in Boream, inde in memoratus; sed tenuis ille alveus, qui à nova Occasum cursum dirigit, infra Butdigalam ur-Mosa, juxta vicum Bochoven, in sinistras terras bem periculoso ostio ad turtim Cordan in mare divergens, primum Hedickse Mase, Hedicensis Aquitanicum se mergit. Nisi quum hiberno immox d'oude Masse, Vetus Mosa, indigitatur.

bre, aut solutis nivibus intumuit, diu vadosus, mox d'oude Masse, Vetus Mosa, indigitatur. Mofæ igitur veteris flumen ab opido Megen uno | æftuantis accessibus adductus est, iisdemque re cettoque alveo; nullis in Vahalem ad divi An- tro remeantibus suas illiusque aquas agit, alidrea munimentum aquis transmiss, deve- quantum plenior, & quanto magis procedit, ctum, eas terras antiquitus dextra ripa perfudit, eo latior fit: ad postremum magni freti similis, quæ nunc opidum Huesden sustinent : sinistra nec majora tantum navigia tolerat; verum etiam autem; ubi nunc opidum Geertrudenberg conspi- more pelagi sævientis exsurgens jactat naviganeitur. Juxta vicos Simonshaven & Biert alveus tes atrociter, urique si aliò ventus, aliò unda eft, qui tandem in ostium nomenque Mosæde- præcipitat. Mela lib.111. cap. 2. Habet urbes præcifinit ad opidum Geerstiet; qui vetus & vetus est puas Tholosam, Agennum & Burdigalam y.

finistrum Ptolemæo dicitur Tabuda. t. In Veromanduis v ortus inter Artesiam & Hannoniam , sum sluctis, Lemanum lacum ingreditur, eum-

CAP.

Tornaco, Gandavo & Antverpia urbibus irri-

ω c Sequana in Burgundionum finibus apud pagum & coenobium S. Sequani, vulgo S. Sevine haud longe ab opido Nevers oriens, ac per Bar-

a f Ligeris & Liger x è Cemmenis montibus five Gebenna in Arvernorum finibus oriens, &

β g Garumna fl. Aquitaniæ maximus, ex Py-

h Rhodanus Galliæ Narbonensis fluvius, in 4 b Scaldus five Scaldes. Ejus alveus oftiumque | Lepontiis ex Alpium jugo, quod vulgo Farca mons dicitur, oritur, & per Sedunos in Occaper Flandriam & Brabantiam infra Antwerpiam | que ad Genevam egreditur ; Per Allobroges in Oceanum decurrit, Cameraco, Valencenis, duens, donec ad Lugdunum i Ararim ex Vole-

a Mosa, b Scaldis, e Sequana, d Matrona, e Esia, f Ligeris, g Garumna, h Rhodanus, i Araris,

a Sigambri.

ius Viennam , Valentiam , Avenionem , & confluente ad extremos Atrebatium fines & line Arclatum urbes attingit, Isara, Druentia, aliis- Oceani, millium passum c c x L. Latitudo que minus claris fluviis codem cursu assumis. | maxima inter Meridiem & Septemtriones à Me. Strabol. IV. Mela II. c. I. Plinius III. 4.2 Hunc diomatricorum confinio ad Vahalem usque mil-M. Varro tertium Europæ fluvium Istro haud lium passuum c L. Reliquiæ ejus hodiequeinminorem effe scribit. Reliqua flumina inter mi- gentes passim dicto terrarum tractu manen; nora numerantur: ut a Somona fl. nunc Somme, maxime vero in Westravia, in Treverico Leo. per Picardiam & Ambianos in Oceanum fluit dicensique Episcopatibus, in Ducatu Lucebur, Britannicum, ab ortu in Occasum, Fano Quin- giensi & cis Mosam. Nomen etiam antiquumin tini, Hano, Perona, Corba, Ambiano & parte obtinet, vocaturque Picardis & Walloni-Abbatis Villa irrigatis. b Druentia five Durance, bus vulgo L' Ardenne. Duranius five Dordogne, Elaveris, Ifaris, Charente, Dracus &c. Cæterum montes in Gallia præcipui sunt e Vosegus, seu Vosegus a, cui ingens silva superfusa est Silva Vosega b dicta. Mons ipse Burgundiam hodie à Lotharingia separat; ac porro Lotharingiam ab Elfatia dirimit versus Septemtriones procurrens: Mosam, Mosellam & Saravum evomit fluvios c. d Gebenna d mons Arvernos ab Helviis distinguens, in Aquitania exortus ad Rhodanum procurrit in Ortum & aliis Garona. Galliam Narbonensem ab Aquitanica Celticaque in parte separat. Strabo hunc Cemmenum vide- in Alieuticis & Philostratus in Vitis Sophistarum votur facere, quem à Pyrenxo Lugdunum usque cant eum Eridanum. Hunc Rhodanum septem producit e. e Jura mons initium à Geneva urbe offiis in nostrum Mare evolvi, scribit Apolle ducens, versus Septemtriones ad fonteis Dubis fluminis, quod vulgo Doux est, protenditur, ejusque fluminis dextram ripam prosequitur, usque ad vicum Pierreport: inde in ortum æstivum versus . lævam amnis Arole , vulgo die Are, ripam radit, donec ipse una cum Arola Rheno jungatur, ad opidum Confluentes, vulgo Coblenz f. f Arduenna sylva dispersa fuit per Ubiorum, Gugernorum, & partem Batavo- quas ferunt optimas, pascua undique optima neis, Morinorum, Bethasiorum, Suecono- aluntur. Unde Carnium, Butyri, Cases optimià rum, Nerviorum, Atrebatium. Summa ejus talium ingens copia semper trahitur.

go monte ortum excipit, in Meridiem conver- latitudo fuit inter Ortum & Occasum à Mosell-

HEKELII.

r In tabula Peutingeriana Batavus nominatus. Mosa etiam Loci nomen videtur apud Anto. ninum inter . Antemantunum & Tullum.

t Tabada.

v Et quidem propè Abbatiam, ut vocant,

x Grac. Alzeig ..

y Hodie dicitur Garonne, Ptolemao Papura k

z Hodie vulgò Rhosne nominatur. Oppiana nius in Argonauticis.

a Sive Vogelus & Tacito Vocetus. b Et Volaca.

c Est & Pagus agri Biturici VOSAGUS dictus,

d It. Cebenne & Coebennæ pluraliter. e Hujus Montis Partem hodiè Tarara nomen

habere, scribit Gv. Bud.eus Lib. IV. de . Alle.

f Et hi duo Montes, Alverma Montium no fines Trevirorum, Tungrorum, Sunicorum, mine venientes, præter herbas medicinales, rum extra infulam, item per Menapiorum fi- habent, ex quibus greges & armenta numerola

a Somona fl. b Druentia fl. c Vosegus mons & Vosega silva. d Gebenna mons. e Jura mons. f Arduenna fylva.

CAP. XIII.

De incolis Gallia, ac posteriori ejus divisione.

Celtarum gens.

T Nam gentem, Celtarum nomine, omnem quondam incoluisse Hispaniam, ac Galliam Germaniamque, Illyricum, & Britannicas insulas, supra ad Hispaniam dictum est, latiusqueinfra in Germaniæ descriptione dicetur. Cæterum Gallorum natio

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XIII. 103 adeo populosa fuit, ut ii, quum domi haud sterile solum renerent, ob multitudinem tamen hominum, necessum habuerint, in diversas ac longinquas mundi regioneis colonias deducere. Nonnulli eorum Italiæ dimidiam fere partem occuparunt. Ex his quidam ultra profecti, in Asiam usque pervenerunt; nomenque ibi Galatiæ, sive Gallogræciæ, seu Græcogalliæ secerunt. Alii in Britanniam Insulam pervenisse putantur. In Germaniam autem alii invecti, ingentem tractum à Rheno ad Vistulæ usque fonteis obsederunt.

II. In ipfa Gallia vixit universa gens, quot nominibus, tot ci- Gallia Narvitatibus, Imperiis ac magistratibus discreta. Primi Romanorum Romanis arma sensere Salves; cum de incursionibus eorum Massilia, socia subjugata. Romanorum civitas, quereretur. Deinde Allobroges & Arverni: quum adversus eos similes Heduorum querelæ opem & auxilium slagitarent. Prima igitur Narbonensis Gallia subjugata, in Provincia formam redacta est; Domitio Enobarbo & Fabio Max. tropæa in eâ statuentibus. Reliquæ Galliæ per x. annos domitæ laus ad Julium Cæfarem defertur.

III. Paruit hinc tota sub præsectis Romano imperio ad Honorii Gothorum in Gallia re-Imperatoris usque tempestatem; quum circa annum Christi CCC. gnam. Gothorum, Hispaniam atque Italiam vastantium, pars Narbonensem Provinciam invasit, nomenque regioni de suo imposuit, quod postmodo corrupte Languedoc, quasi Langue de Goth, dictum est. Prolatis deinde ad Ligerim ufque amnem Imperii finibus regnum constituerunt, cujus caput ac regia Tolosa fuit. 1

IV. Eadem tempestate Burgundiones, ab ultima Germania (pars Burgundia Cassubiorum, parsque Brandeburgensium nunc ea loca tenent) se regnum.

REISKII.

diversa tempora & fata ferebant, incolæ diversique populi debentur. Nam migrationes aut domestica suerunt, internaque, aut aliena amplius externaque : Illæ Gallorum propriæ in Italiam, Græciam, Afiam, Germaniam fusceptæ: Hæ vero gentium externarum, quotquot è terris septentrionalibus Germanicisque in Galliam in-sederunt. Hinc Galli totam superiorem Italiam tenuisse, Romam A. V. C. CCCLXIII. expugnasse, uno salvo Capitolio, Pannoniam, Thraciam Illyrium Græciam, ipsam minorem Asiam invasisse tripartitis copiis, Brenno, Cere-

hac Romano Casarumque imperio subjecta 1 Diversis ita gentium a migrationibus, quas Præfecturam Occidentis secundam continuir, in eaque XVII. provincias, uni præfecto Prætorio commissas. b Postea Visii Gothi Ataulpho rege Gallias A. C. 412. aggreffi A. 420. novum Tolosæ regnum statuunt: Burgundiones cum Vandalis, Suevis Alanisque conjuncti A. 413. alterum nempe Burgundicum: Tertium Franci, gens. Germanorum nobilissima ex liberis Romanoque imperio subductis populis orta A. 420. idque Francicum, adhuc in Gallia superstes. Adde Britannos in Aremoricam, & Saxones in hujus viciniam quinto feculo ingreffos: Sed varias regni Francici partitiones, hujusque terminos prætethrio Belgioque ducibus leguntur. Gallia post- reo, Vid. Conting. Lib.de finibus Imper. German.

a Migrationes gentium distincta. b Regnum Gothorum Burgund. Francicum

cum Vandalis Suevisque profecti, alias Galliæ partes occuparum, regnoque constituto, Burgundiæ nomen de suo imposuerunt, cuius caput regiaque sedes Arelate a. Complectebatur utramque Burgun. diam, Lugdunensem agrum, Delfinatum, Sabaudiam & Provinciam

Francorum regnum.

gni caput Lutetia.

Gallia.

V. Sub idem ferme tempus, Franci Germanica gens, Rheno trajecto, proximam Galliz partem Tungriam (nunc est Brabantia, ac Leodiensis Episcopatus) obsederunt, at pulsi mox à Gothis, paulo post redierunt, ultraque in Parisios usque progressi, regioni ac regno inibi condito, Franciæ vocabulum de suo imposuerunt, Francici recujus caput ac regia Lutetia. Circa eadem tempora Britanni ex Bri. tannia Infula, ab Anglis & Saxonibus, quos in opem & auxilium Britanni in adversus Scotos Pictosque ex Germania vocaverant, pulsi, extre ma Galliæ Celticæ obsederunt, & de suo nomine Britanniammi clodovaus norem appellarunt. At Chodovaus b V. Francia Rex c, Burgundia Rege Gundebaldo armis devicto, Gothisque ex Gallia ejectis, utrum que regnum suo imperio adjecit.

VI. Hic vita excedens, regnum Franciæ IV. filiis in quatuor

Arverni. Secundus e Suessionum Rex: cujus regno submissi Vero

mandui, Neustrii, nunc Normanni, Picardi, Flandri. Tertius

antea dictum, cum Aurelianensi Ducatu. Quartus g Rex Metensis, seu

RegniFranc. divisio. I Rex Pari. parteis seu regna distributum reliquit. Primus a erat Parissorumrex cui parebant Parisii, nunc vulgo Isle de France, id est, insula Franciæ, Campania, Cenomani, Turones, Andegavi, Aquitani,

II.{Sueffio-

III. Burgun. Burgundiæ sive Aureliani Rex: cui cessit totum Burgundiæ regnum,

IV. Austra- Austrasiæ: quæ complectebatur quicquid inter Mosam ac Rhenum

Altera regni divitio.

Mortuis autem fratribus, Clotarius folus rerum potitus est. VII. Hujus itidem quatuor filiis regnum iterum in quatuor dicta parteis divisum est. At defunctis, ut ante fratribus, Clotarius II. totum regnum Franciæ solus obtinuit. Id integrum intactumque fuccessoribus ejus mansit, ad Caroli Magni usque tempestatem, quum Austrasia divelleretur. mox Flandria etiam sui juris facta et. quum Austrasia divelleretur. mox Flandria etiam iii juris iacta cu. Imperator dein Henricus III. Burgundiæ Regnum Germanorum Großum V qui regnum bae Gallia Regibus concession de la description de Aventino lib. 4. Annal. Boj. Imperio adjunxit. Sed id posteà in quatuor partes direptumest, Beroaldus, Saxonix Dux, Sabaudiam invafit. Otho, Flandrix Co-

HEKELII.

6 Corruptè Clevis.

c Ludovicus Magnus alioquin dictus. d Childebertus, f. Hildebertus.

e Qui vocabitur Clotarius.

g Qui nothus erat,& Theodoricus nuncupaban.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XIII. 105 mes, partem occupavit, quam Franche Conté, id est, liberum Comitatum Burgundia nuncupavit. Guigius Comes eam, quam à filii & soceri nomine Delfinatum appellavit. Boso postremus in Provincia regnum tenuit, quod Arelatense dictum fuit. .

VIII. At posteriores Franciæ Reges & Provinciam ac Burgundiæ Ducatum recuperarunt. v Delfinatum Humbertus ultimus ejus Princeps Regi Galliarum vendidit, eå lege pacta, uti in posterum primogenitus cujusque Regis filius nomen Delphini inde gestaret. Sabaudia successoribus Beroaldi etiam nunc manet. Burgundi Comitatus eodem titulo ac jure ad Hispaniarum Regem pervenit, quo ipsa Flandria. Avenionensem Comitatum Joanna Provincia Comes Papa Clementi VI. concessit, manetque etiam nunc sub Romanæ Ecclesiæ ditione.

BUNONIS.

a Regni Arelatensis postremum regem Cluverius noster tradit fuisse Bosonem; qui tamen fuerat primus. Nam Carolus Calvus mortuo dignitate & Provinciam Ludovico fratri natu majori, Germanorum Regi, per injuriam eripuir, novumque hoc regnum Arelatense condidit; cujus Regem fecit, Judithæ, uxoris suæ, ductus, ut ipse Augustus & Imperator non solum Provincia, verum etiam Burgundia Rex appellari voluit. Bosonis filius Ludovicus, qui, tatem accepisse videtur Hugo Berthæ b filius. Porro Carolo Crasso Imperatore dignitate pulso Rudolphus minoris Burgundiæ Comes Regem se appellari justit; contra quem movit Arnolphus Imperator, cui videtur reconciliatus. Huic Rudolpho fuccessit filius Rudolphus, qui deinde Berengario Regi in Italia substitutus est. i Mortuo des inter Rhodanum & Varum jacet, cui a Septenvero Rudolpho Burgundiæ regnum ad Germaniæ Imperium venit : Verum Philippo Pulchro id concesst Albertus I. Austriacus, Imperator jure siduciario, mansitque ita in ditione Imperii, usque ad

B Provincia Comitatus ad Reges Galliæ perve-

Galliæ provinciis semper fuerat discretus. Humbertus ille provinciam istam Galliæ Regi quidem vendidit; Sed Philippus Valesius Rex translationem illam à Ludovico IV. Cæsare ratihaberi pe-Ludovico II. Imperatore, Italiam cum Cæsarea tiit, & quum id non impetrasset, venditionem istam confirmari curavit à Pontifice Romano. Mansit tamen Delfinatus in jure Imperii, ejusque Principes hoc ipso in clientelam venerunt Cæsarum. Carolo IV. Cæsari Delfinatus nomifratrem Bosonem sive Bossonem, ambitione ne homagium præstitit in Comitiis Metensibus Carolus Galliæ Regis filius.

& Burgundiæ Comitatum, prole mascula Comitum exitincta, Carolus IV. Cæsar Philippo Auquum Italiæ quoque regnum affectaret, a Be- daci Burgundiæ Duci ex jure Imperiali contulit, tengario captus & excorcatus est. Hujus hæredi | ipseque Rex Hispaniæ, qui Burgundiam illam hodie tenet, eam pro regione Imperii habet.

HEKËLII. h Sueva.

i Conf. Jo. Aventini Lib. IV. Annal. Bojor. p. 278. Edit. Cifneriano-Basil. Regia in fol.

k Provincia, vulgo Provence, ad Alpium petrione Delphinatus ponitur. Hujus Solum aptiffimum est ad mittendum segetes absque culturâ ullà, & parvô cum labore cultum profert nobiles fructus. Uvarum, Passularum & Ficuum tanta heîc colligitur copia, ut eis bona Europe Pars subveniatur. Romarinum, Myrtus, Juniperus nit; sed non alio, quam fiduciatio jure. A hese sunt majores, quam ulla alia in Parte EuPhilippo Pulchro eam repetiit Adolphus Nassorope. Cirra Mala, Mala Cotonea, Mala Granaheic abundantissime crescunt. Castanea quoque tus Imperator; sed eidem concessit Albertus ta, Crocum, Oryza, Palme, que Dactillos Ma-Auftriacus; verum tanquam Imperii feudum. turos ferunt; copioliffime illie proveniunt; at-Carolus vero IV. Imperator Comitatum hunc que aliquibus in locis Cannae Sacchari plantantur. um regno Arclatensi Galliæ Regi permisis, quod Vites hese generossissimum ferunt vinum, qui Pigimundus confirmavit. k 7 Delfinatus, cujus caput Vienna est, à regni Georg. Ptolem. fol. 66. fac. a. Basilese pro Corsico habetur. Hæc Maginus Part. 11.

REIS-

[#] Hodic Arles , quæ Urbs ad Rhodanum undique septa est paludibus, in quibus hodiè præferoces aluntur Boves.

CAP. XIV.

De recentiori Gallia, ejusque in varias Provincias divisione.

Hodiernæ

Acigitur ratione Gallia arctior, quam olim fuit, facta est, m Galliz fines. ta propemodum Belgica avulsa. Itaque à Meridie, Occasur Septemtrione servatis antiquis terminis, ab Ortu clauditur Saban dia, Burgundiæ Comitatu, Lotharingia, ac inferiore Germana. quam vulgo nunc Belgicam & Belgium vocant. Longitudo ejus a extima Britannia, ad usque Varum flumen, Italiæ terminum, nor rigitur milliarum Germanicorum CLXXX. Latitudo à Pyrenæis jugi in Bearnia ad extremam usque Picardiam milliarium cxL. i

Francia par-

II. Francia autem dicitur vulgo à Francis, Germanica gente, in eam transgressis. Tota paret uni Regi, in parteis variè divià Præcipuæ tamen regiones sunt, quarum vulgaria vocabula istasum Bretaigne, Normandie, Picardie, Champagne, la France, Beat se, Berry, Blaisois, le Maine, Touraine, Anjou, Poittin, Saintonge, Perigort, Limosin, Bourbonnois, Bourgogne Duch, Quercy, Guascogne, Languedoc, Provence, Dauphine. Access haud ita pridem la Bresse, pars Sabaudiæ: Mets etiam atquesa

REISKII.

scripserat, arctiorem fecit, & avullam Belgi- ciis; provincias autem regnis integris aque cam ab ea fere totam heic prodidit, qua tamen Idem docuit M. Roobe in methodo ad 600 tot accessionibus, terrisque Italicis, Belgicis, Germanicis, Hispanicisque aucta, terminos produxit longius, iisque Lotharingiam, Burgundiæ comitatum & Belgii Hispanici, Alsatiæque partem magnam complectitur. Quid bello adhuc præsente Germanico geratur, quas urbes munitiffimas & regiones manu violenta Galli aut teneant aut infestent, noto est notius, & in Palatinatu Rhenano, terrisque finitimis cheu cognitum perspectumque. Hinc laudes apud Gallos nimiæ seruntur, quibus imperium fuum cœlo & oceano terminandum, Ludovicum XIV. novo maximi titulo exornandum, Delphinum quinta monarchia b potiturum jactitant: Sic immodicus ille promissor Auberius in excerpris de prærogativa regis Franciæ Lib. I. & III. Petrus du Val regnum Gallicum ducenta | cordatioribus in dubium vocantur.

& viginti milliaria longitudine, totidem lain 1 a Auctor Galliam pro statu temporis, quo dine sua excedere scribit, adeo ut urbes prom graph. Duci Maynio dicata, ubi XIV. pam primarias aut Gubernamenta numerat, isqu tum Lotharingiam tum Burgundiam addit. terminos vero tuendos tribus regem Gallion indigere clavibus dixit Cardinal Rigelius, le piniano Hispaniæ, Brisaco Germaniæ, Pipe rolo Italia. Interim mutatio Ducatuum, & mitatuum , Dignitatum & Parlamentonu quanta contigerit, Libri de l'Estat de la Faut plures indicant : Accessit undecimum Parlas A. 1657. Enfisheimense, pro utraque Alla Enfisheimii erectum. Lex autem Salicadelo minis excludendis, & titulus Christianisimis feculo V. adhuc viget : Item tria regni Cime quæ funt ampulla Rhemensis, scutum liliano & auri flamma cœlitus delapsa, quanquant

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XIV. 107

Lotharingiæ opida Regis Francorum superiori seculo facta sunt. III. Caterum Ducatus in Gallia funt x 1x. Orleans, Bourgogne, Ducatus Narbonne, Bretagne, Anjou, Berry, Normandie, Auvergne, Guienne, Tours, Barleduc, Valois, Nemours, Alençon, Reims, Laon . Langres , Bourbon , le Maine. Pares Francia quondam Pares Francia Carolus Magnus XII. instituit: quorum sex Ecclesiastici, sex seculares. Ecclesiasticorum 111. sunt Duces; Archiepiscopus Remenfis, vulgo Reims; Episcopus Laudimentis, vulgo Lain; Episcoous Lingonensis, vulgo Langres. Tres Comites, iidemque Epikopi, Catalaunensis, vulgo Chalons; Noviodunensis, vulgo Noyon; Bellovacensis, vulgo Beauvais. Secularium itidem tres Duces: Burgundicus, Normannicus, Aquitanicus, Guienne vulgo. Tres Comites: Flander, Tolofanus, Campanus. At hodiè duo ex his x11. aboliti funt, Burgundicus ac Flander. B

IV. Conventus Juridici (Parlamenta Franci vocant) funt octo: Parlamenta Parisiensis; Rotomagensis, vulgo Rouan, in Normandia; Redonensis, vulgo Renes, in Britannia; Divionensis in Burgundia, vulgo Dijon; Burdegalenfis, in Vasconia, vulgo Bourdeaux; Tolosanus in Linguadoco, vulgo Tolouse; Grationopolitanus, in Delfinatu, vulgo Grenoble; Aquenfis in Provincia; vulgo Aix. Hic accesserunt nuper duo alii conventus; Pau in Bearnia, & Mets in Lotharingia. Archiepiscopatus sunt per universam Franciam xv. Archiepiscoquibus subjecti Episcopatus CIII. 2

15.

BUNONIS.

« Francia unum agnoscit Regem primogenitum, nobilem, malculum. Mulieres excluduntur. Servatur ad literam horum verborum nia, (Normandie,) Armorica (Bretagne) Bellia fensus, Lilia neque serunt, neque nent. Gallia: Rex (Beaulse.) 3. In regnum Burgundie, in quo Ducacognominatur Christiani fimus; sicuti Hispaniæ Rex Catholicus; & Rex Anglia audit Fides defenfor. β In bello summa dignitas est Comitis stabuli, le Conestable; hunc excipiunt primum duo. mox quatuor, tandem plures Mareschalli. Juri (Dauphine) Provincia, (Provence.) 5. Aquitania, dicundo præest Cancellarius; hinc Magistri libel- eaque Orientalis in qua Bituricensis ager (Berry) lorum supplicum, les Maistres de Requestes; Magnum Consilium, le grand Conseil: Parlamentum, la Cour de Parlement; Rationum Magistri, les Maistres des Comptes : Curia Adjutorum , la Cour des Aydes. Filco præest Superintendens, cui ad- nia, in qua Pictaviensis ager, (Pictou) Sanjuncti quatuor Intendentes C. Quum Ordo tonensis ager, (Xaintonge) Inculis mensis ager, S. Michaelis effusus & nimis frequens exolesce-2 Czterum, Franciz regnum Brietius dispescit | fcogne.)

in quinque-partes ; 1. in Orientalem Franciam; in qua Picardia, Francia, Campania: 2. In Neustriam seu Franciam occidentalem; in qua Normantus Burgundiæ, (le Deuché) Comitatus Burgundiæ, (le Comté) & Nivernensis ager (Nivernois.) 4. Regnum Arelatense, in quo Lugdunensis ager (Lionnois) Sabaudia, (Savoye) Delphinatus, Borbonius ager (Bourbonnois) Lemovicus ager (Limonsin,) Auvernia (Auvergne,) Cadurcensis ager (Quercy,) Rutenensis ager (Rovergne). Oxitania , (Languedoc) Occidentalis Aquita-(Augoumois) Petrocoriensis ager, (Perigord) tet; Henricus III. ordinem Spiritus S. excitavit. | Aquitania vera, (Guienne:) Vasconia (GaLutetia.

CAP. XV.

De urbibus Galliæ celebribus, Academiisque illustribus.

TRbes Galliæ celeberrimæ funt, in Parisiis, sive Insula Franciæ, " Lutetia Parisorum vulgo Paris"; caput ac regu regni, urbs totius Europæ, unam si Constantinopolin excipias, magnitudine atque incolentium frequentia, clarissima, dignitate Ambianum fua maxima æstimanda. In Picardis & Ambianum, vulgo Amien, templi interno splendore, ac ornamentis insignis. In Normanno ~ Roto

BUNONIS.

z a Lutetiam à luto dictam volunt b. Sequana cam in tres partes diftinguit. Habet Collegium Sorbonicum, & Parlamentum, In Academia Scoti Monachi, Joannes Mailrosus & Claudin à Carolo M. fundata illustres docuêre & floruere, Alcuinus, Petrus Lombardus Episcopus Paritus GALLI, E delati, velut institores, m siens, Magister sententiarum dictus, Joannes vam & GALLIS inauditam mercem produ Gerson Cancellarius Parisiensis; Theologus, Gulielmus Budeus, Carolus Molineus, Andreas Tiraquellus , Jacobus Sylvius , Guilielmus Postellus , Franciscus Vatablus : Adrianus Turnebus, Dionysius Lambinus, Petrus Ramus; (qui in laniena Pa-

nam fl. ab ambitu aquarum nominatum volunt, Emericus Bigotius, Ismaël Bullialdus, Claudin quæ tamen urbem magis ineunt, quam permeant. Arcem habet munitiffsmam. Anno tius, Abrah. Ecchelensis, Tanaquillus Fabr, cIo Io xcv11. 11. Martii Hispanus stratagemate (carro nucum) urbem occupavit. Sed eodem anno 2 (. Septembris Henricus IV. eam , Hifpanis ejectis, recepit.

HEKELII.

a CASPAR DORNAVIUS, Vir Grace ac Latine doctus & valde curiosus, in Juventutis Principe suo p. 23. de hâc Urbe splendida, ex Architremô, Poëta Anglo, citat hos Versiculos sequentes:

Lutetia, ubi

altera regia Phœbi, Parrhisii, Cyrrhoea Viris, Chrysaa Metallis, Graca Libris, Inda Studiis, Romana Poetis, Artica Philosophis, Mundi Rofa, Balfamus Orbis, Sidonis Ornatu, sua Mensis, & sua Potu, Di .. s Agris, focunda Merô, mansueta Colonis, vocari existimant.

Melle ferax, fortis Domino, pia Regibus, Aui Dulcis amana Situ.

Hujus Urbis Academia Conditores fuêre do Clemens, qui, cum Mercatoribus Britannis ad Limabant, & quidem CAROLI M. Germanorus Imperatorum primi, auspiciis, qui hujus Uni versitatis Auditoria frequenter visitavit, &Di scentium profectus explorare non est dedigue tus. Litterati illi Viri, qui olim PAR ISLIS, rifienfi anno 1572. interiit) Robertus Stephanus. GALLORUM Athenis , vixere, & not B Picardiæ Metropolis b Ambianum Somo- nulli corum ibidem forte adhuc vivunt, far Capellanus , Joann. Dallaus . Carolus Drelina (qui ANNAM habet Filiam ad stuporm eruditam, & propterea summô elogiô aque honore digniffimam ,) Gilbertus Gaulminus uterque Justellus, Parens nempe & Filius, Phi lipp. Labbe, Æg. Menagius, A. Mestresann, Gabr. Naudæus, P. Pascasius, Dionys. Petanis, Puteani Fratres, Cl. Saravius, Jacob. Sirmondus, Heinricus & Adrianus Valessii. Heic Annas Bugius, Vir doctus atque eloquens, Jurisque pertissimus atque scientia Sanctorum instructis mus, d. 21. Dec. Ao. super. Seculi 59. Marty IESU CHRISTI est factus, cuius Vitam, camque Witteb. Ao. ejusd. Seculi 73. in f. 8. editats Burcardus Matthaus (atis prolixè descripsit.

b Ob incredibilem videlicet Luti copiam, qui etiamnum hodiè non caret. Alii tamen abahdine Murorum, quam Adugnias Graci, Luttis

BUNG

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II, Cap. XV. 100

v Rotomagus Rouan, opulentissimum Galliæ ad Oceanum Britanni-Rotomagus, cum Emporium: Cadomum, Caen: Diepa, navium appulsu ce- Cadomum. leberrimum opidum. In Britannis : Renes; & & Nantes, fatis cla-Renes. rum Emporium.

II. In Andegavis " Andegavum, five Juliomagus, vulgo An- Andegavum. oiers. In Turonibus & Turonum, vulgo Tours. In Blesensi provin- Turonum. cia. Blesense Castrum, vulgo Blois: cujus ager ob multiplicem Blesense caamœnitatem hortus Gallia nuncupatur. In Beausse . Chartres, & frum.

BUNONIS.

ne ex quadrato lapide d exstructum. e Ante sium, qui tamen custodia hac elapsus est. portam S. Hilarir notes Antonii Navarræi, qui fuit pater Henrici IV. interitum: ubi, quum contra Hugonottas militaret, reddens urinam. fuâ ipfius ruina hic fe dejecit. f

& b Cadomum five Cadomus ad Olinam fl. vulgo Olne; vel Orne, post Rotomagum, unde 21. leucis in occasium recedit, in Normannia urbs cæteris præstans est. Britannia nomen accepit à Britannis eò cedentibus.

e c Renes g urbs mediterranea est, ad confluentes Vidana fluminis, quod vulgo Villaine dicitur; urbs dives est, at inconcinna, & parum culta.

¿ d Nantes haud procul Ligeris oftio fita infignem habet portum & Academiam, Britanniæ habetur urbs maxima b. Ponte suo celebris est. & probe munita cum caftro. In Britannia porro re nautica celebris est Brest, urbs haud longe à promontorio Gobæo sita, olim Vindana Portus, n e Andegavum irriguum Meduana fluvio, qui inde in Ligerim se exonerat, Andium metropolis, quæ regio non quidem ampla est, sed omni penu dives. Quare Carolus IX. Ducatum hunc pro annonaria attributione (l'appanage Royal quam vocant) Henrico III. assignavit, & hic rurius fratri Francisco. In templo urbis cathedrali D. Mauritii ipse Rex non dedignatur habere titulum Canonici i. Habet Academiam à Ludovico Siciliæ rege, Andegavensium duce,

anno Christi 1 348. institutam, quo fere tempote Heidelbergenfis quoque fundata. 9 f Turonum inter Aurelianum ad ortum 34.

ricus IV. pro alendis bombycibus & fericis texen-2 a Rotomagus c Normanniæ, quæ à Nor- dis quatuor has instituit urbes; Lutetiam Paris. mannis eam occupantibus nomen habet, metro- Lugdunum, Aurelianum, & Turonum. Arx illius polis ad Sequanam, pontem habet in illo flumi- loci antiqua captivum tenuit adolescentem Gui-

s Blese seu Blesense castrum ad Ligerim situm est inter Aurelianum ad Ortum 16. & Turonum ad Occasum 18. leuc. urbs & cultissima & nobiglobo trajectus est anno 1563. Quum vero lis, ponte juncta. Regibus locus hic ob amæ-Henricus filius hanc urbem obsideret, murus nitatem & fertilitatem suam in deliciis est; quorum filii quoque hic educari folent. In arce urbis Henricus Guisius Dux Lotharingiæ factionis caput, è camera confilii ad regem Henricum III. iturus à Satellitio regio occifus est, anno 1588. 23. Decembris idem deinde fatum Cardinalis, Guisii frater, expertus est. Lingua totius Galliæ hic habetur purissima , & perfectissima 1.

* h Chartres celebris urbs, ubi B. Virginis fervatur indufium.

HEKELIT.

c Vulgò Rouan, seu Roven.

e Archi-Episcopatu & Parlamentô, à Ludovico XII. Galliarum Rege , primum instituto,

f Numeratur quoque inter præcipua Europæ Emporia.

g Ubi quoque Parlamentum.

& Commerciis fatis frequens. i In chorô hujus Templi oftenditur una ex hydris Canancis coloris rubei ex lapide Jaspidi non absimili, quam Renatus, Sicilia & Solymorum Rex , cujus Sepultura in eôdem quoque Templô est, Hierosolyma huc asportari curasse perhibetur.

& Comitatûs quippe titulô clara.

l'Agri circum vitibus, segere, arboribus fructiferis vestiri. Fontes limpidissimi, rivuli & Audegavum ad Occasium 30. mill. Gall. ad | pellucidi & gratô murmure obstrepentes. Vinum Ligerim, pontem in eo habet lapideum. Hen- commendatissimæ est bonitatis & salubritatis.

BUNOa Rotomagus, b Cadomum. c Renes. d Nantes. e Andegavi. f Turonum. g Blefenfe çaftrum. hChastres. Bourges. Remi. Catalauni.

item Aurelianum, vulgo Orleans. In Biturigibus " Bourges. an. riquitatum reliquiis ac Xenodochio clara. In Campania & Remi vulgo Reims, templi artificiosa extrinsecus structura nobilis. • Ca Tricassium, talauni, vulgo Chalons. * Tricassium, vulgo Troyes, urbs ambla ac populofa.

Divionum. Belna. Augustodu-Molinium.

111. In Burgundia & Divionum, vulgo Dijon, Ducum quon Cabilonum. dam sedes. · Cabilonum, vulgo Chalon, sur Saone, emporium haud spernendum: Matistona, vulgo Mascon, satis nitida "Belna, vulgo Beaune", Xenodochii magnificentia famosa: \$\phi Ay. gustodunum, Autun, antiquitatibus Romanis adeo referta, uti Roma Gallica quibusdam vocitata fuerit. In Borbonensi provincia; 2 Mo. linium

BUNONIS.

A a . Aurelianum urbs pulcherrima ad Ligerim inter Parifios 34. & Bituriges 22. leuc. diffita, n habet Academiam à Philippo Pulchro o anno 1312. fundatam. Germanorum natio hic multis gaudet privilegiis ab Henrico IV. concessis.

M Bituris, Bituriges, vulgo Burges, Biturigum metropolis, inter Aurelianum ad Boream 22. & Claromontem in Austrum ad 40. leuc. sita, circa Gallia umbilicum, habet Academiam ante multos annos à Duce quodam, qui Bituri- stat 12. gibus imperabat, erectam.

· Campania v à campis dicta est. & b Rémis porte adhuc retinent nomina à Diis Ethnicorum, videlicet, Venere, Baccho, Marte &c. Hic ex constitutione Clodovæi regis

inaugurantur reges Franciæ.

o c Catalaunum ad Matronam fl. 10. leucis Remis distat in Eurum. In hac parte Campi Catalamici ponendi funt, in quibus Attila Hunnorum tyrannus fævus & fraudulentus ingenti prælio, & strage vix ullo seculo audira, q victus est

Actii virtute, Theodosio minore imperante. # Treca feu Trecassium urbs ampla & dives eft :

Sequani alvei in urbem funt derivati.

o d Divionem seu Divio ad Uschum seu Oscharum & Sulonem fluvios à Dola abest in Occasum 9. leucis. Ibi in Bafilica augustissima hostia sacra | Imperator. Nomen à divis, quibus plurimis à Judzo cultro percussa, sanguine conspersa ibi fuit cultus, impositum putatur. Hâc Urb monstratur. Ibi est nobile monasterium Carthu- in Burgundia nihil pulchrius. Justitiz ibi di fianorum, ibique funt Ducum sepulchra. 7

e Cabilonum est ad Ararim, qui vulgo Saóne, inter Matisconam ad Meridiem 13. & Divionum in Bor. 16. leucis. Burgundorum olim regia f, duplici muro munita. t

* Matifcona in valle læta & peramoena ad Nicolao Raulino. Equite est fundatum.

Ararim, inter Lugdunum ad Meridiem o. b Cabilonum ad Boream 13. leucis fita. Plurim mala passa est ab Auila: ac deinde à France Burgundiam impugnantibus. Postremo restimta est sub Philippo Augusto anno 1222.

v g Belna inter Cabilonum ad Meridiem 7.8 Divionem in Bor. 9. leucis. Nosocomio v &

φ h Augustodunum urbs antiqua media inter Lugdunum & Senones 35. leuc. à Divione de

z i Molinium Borboniæ Metropolis est al Elaverum fl. Castrum habet peramœnum Bor boniorum Ducum.

HEKELIL

m Seu Beaulne.

n Drundes condidiffe eam creduntur initio. à quibus Carnutensis Regio, sylvis opaca, olim inhabitabatur. Quondam fuperbiebat Regnittulô; sed hodie Ducatûs infiguitur nomine.

o Francorum Rege. p Vulgo Champaigne,

q Circa annum Christi 450.

r De hac Urbe sic scribit Paulus Merula: Divionis Conditor habetur vulgo, mihi potiuste staurator, pomeriique productor. Aureliana Tribunal & Parlamenti Sedes, Unde velut ext nu Patriæ jura petuntur.

/ Et horreum Romanorum.

t Majorem fuisse, rudera testantur. v Quod, regium quippe Palatium referensi INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XV. 111

linium Molins. In Lemovicibus, & Lemovicum, vulgo Limoges; Lemovicum. emporium opulentum. In Pictonibus " Pictavium, vulgo Poi- Pictavium. Etiers, magnitudine secundas quidem à Lutetia fert, at multo minus populosa. In Santonibus a Saintes; antiquitatibus Romanis Saintes. maxime ornata; & Rupella, vulgo la Rochelle, celeberrimum ad Rupella. Oceanum Aquitanicum emporium, urbs munitissima; propugnaculum proximis bellis civilibus Protestantium tutissimum.

IV. In

BUNONIS.

Vienne (cujus fons haud procul Tarnaco opidulo oritur) urbs ampla & dives est. Pictavia ad Bor. 20. leuc. ab ea distat & Arvernum 25. in occasum. Castanearum magnus ibidem est proventus. Fæminarum & Virginum habitus cum ipsa urbe natus videtur, ejusque sexus iste. quod in hac gente mireris, adeò tenax est, ut si quæ Parifiis, aliove comtiori loco huc veniat no 1628, quum jam xvi, millia hominum fame habitatum, neque Lemovicensem assumat habitum , licet caftiffima fit , habeatur vilis & lasciva. De cætero incolarum celebratur frugalitas, qui cibi potusque perhibentur effe non rum carnes devorarent, mater filiam, & foror multi; & lautitiarum ofores. Industrii vero, ingeniosi & cauti, qui sibi suisque egregiè sciunt consulere. Ætatem vivere dicuntur provectam y. Belleforestus tradit, se vidisse fami- & prope Arelate, ubi salinæ regiæ sunt. lias, in quibus centeni cognatione per nuprias juncti fimul vixerint, ut integra collegia potuerint videri. 2

w b Pictavia Pictonum metropolis, Clani. qui nunc le Clain, fluvio, qui in Vigennam delabitur, fere undique ambitur inter Turonum ad Bor. 20. & Santones in Austrum 23. lenc. à Biturigibus distat in Occasum supra 10. urbs ampla in qua antiqua fuperfunt monumenta. Ejus Episcopus olim fuit Hilarius, hæreticorum flagellum & malleus, qui contra Arrianos in primis acriter pugnavit. Ad templum D. Hilarii Canonicorum collegium est, cujus caput ipse rex Galliz est; olim fuit Abbatia. Szepius vastata fuit urbs illa à Romanis, Gothis, Vandalis, Normannis. Capta ac diruta ab Edoardo III. b Templum Cathedrale, quod D. Petro con-Rege Augliæ. Hic duobus à Pictavia milliari-fecratum ibi vides, Caroli Magni opus est, cujus bus Johannem Galliæ Regem acie superatum statua media in murô ejus ostenditur, & Temcepit & in Angliam abduxit, neque Windforio è castro dimisit, nisi ingenti lytro persoluto. Anno 1562. gravem à Reformatis sustinuit obfidionem. a

a c Saincles est ad Carantonum fluvium inter Pictaviam ad Bor. 23. & Burdigalam ad Meri-

diem 20. leuc. inter Engolismam & Rupellam 4 a Lemovicium x ad Vigennam fl. vulgo la in occasium 10. Ibi pons egregius est operis Ro-

β d Rupelle c urbs maritima, à Santonibus 10. leuc. in occasum, à Luxiona urbe Pictonum 6. in Meridiem , Burdigalam versus , 22. à Pictavia d. Olim , urbs fere inexpugnabilis fuit, sed post diuturnam obsidionem à Rege suo Lodovico xIII. capta, mœnibus nudata est anessent exstincta. Tanta enim pertinacia tolerabant obsidionis calamitates, at cute, corio & radicibus vescerentur: alii humanorum cadaverum carnes devorarent, mater filiam, & foror magna fit copia salis prope Rupellas, & ad fortalitium Bronage; idem quoque fit in Britannia

HEKELII.

x Vulgò Limosin quæ alta, seu superior, vel baffa , seu inferior est.

y Fœminæ quidem deformes funt; sed tamen laudatissima Castitatis. Nec ea est libertas Juvenibus cum Puellis conversandi, quæ alibi in Gallià. Et junguntur sæpè matrimonio, qui nunquam ante fermonem miscuerunt. Linguam loquuntur horridam, & quam vix intelligat è media Gallia oriundus.

z Sed Limofin Inferior tres Urbes, Tullam, f. Tuille, videlicet, Brivam & Uxercam, f. Uzarche in se continet.

a Ptolemeus eam Augustoritum nuncupat.

plum ipium à ruinis, quibus sub Bellis civilibus deformatum erat, splendidissima reparatione jampridem est vindicatum.

c A junioribus Latinis fic vocatæ. d Villanovanus Rochelle eas nuncupat. Sed Santonum Portus funt Ptolemao.

BUNO-

Burdigala.

IV. In Vafconibus > Burdigala, vulgo Bourdeaux, urbs ampla antiquitatum Romanorum reliquiis conspicua; opulentissimum emporium, Garumna flumine navium appulsum commodante. In Linguadocia est & Tolosa, Tolosse, inhabitantium multitudine in fignis: Martius Narbo, vulgo Narbonne, magnifica quondam Mons Pessue urbs, nunc munimine maxime clara. & Mons Pessulanus, urbs magna ac splendida; vulgo Montpellier. * Nemausus, vulgo Nemaufus. Nilmes.

Tolofa. Narbo.

BUNONIS.

2 a Burdivala paludi maritimæ, quam Garumnæ oftium facit appolita est in ejus Aquitaniæ parte, quæ vulgo Guieme dicitur, à Tolosa in Circium 10. leuc. inter Santonas ad Bor. 21. & Bajonam ad Merid. 26. Duo hodie habet castra, Ha, seu castrum. Phari, & Trompeite. vulgo Trompette; unde Thuano arx Buccina & Trompeta vocatur e. Ausonii Poëtæ & consulis Romani f patria; Tumultibus civilibus, ut

olim, ita nostra quoque atate, agitata.

b b Tolosa g urbs ampla, in octo discreta partes, ad Garumnam est inter Narbonem 24. & Burdigalam 30. leucis. Distat æquali prope intervallo ab Oceano & mari Interno. Ex hujus urbis templo quum olim magnam pecuniarum vim abstulisset Q. Capio Dux Rom. infortunium in domum fuam intulit: ex quo in proverbium abiit de possessione infelici, Aurum Tolosanum. In laniena Tolosana, qua in Reformatos sævitum est, interiit quoque Johannes Corasus, magnum illud juris lumen anno 1572. Est Tolosa sub Minoritarum templo specus, in cujus parte cadavera importata non putrescunt.

s c Narbo ab Hispania tribus duntaxat leucis distans, jacet inter Montem Pessulanum ad ortum 14. & Tolosam ad Occasum 24. leucis, ad Aucacem five Audam fl. Ciceroni eft specula & propugnaculum Italiæ. Prima omnium in Europa colonia Romanorum creditur, ac proptercà Romanis amicissima suit b. Ter colonias accepit, dictaque Julia Paterna. Hodiè propugna-

culum est contra Hispaniam. ζ d Mons Peffulanus inter Nemaufum ad Ortum, & Narbonem ad Occasium 14. lencis, à vicino monte Felio videtur nomen habere. In Academià, quam habet, inprimis floret i studium medicum; quod Gracis Latinisque literis instructiffimus Franciscus Rabelesus hic olim professus est; postremo tamen, relicto studio serio, vitæ folutæ fese mancipavit, auctor libri Narbonesiam. Gargantuæ & Pangruelis, quo omnium ordinum homines in scenam produxit; & populo

deridendos propinavit k. Cives, quum magiftratus regios, convocato per fonitum campanz populo, per seditionem occidissent, multavit Ker potestate pulsandi campanas, atque id justrans tulit ad Academiam.

n e Nemaulus l urbs antiquissima, Romanorum colonia, septicollis, velut altera Roma. ad Villre fluviolum eft ab Avenione in Occafum 6. leucis: ubi amphitheatrum & pluramtiqua nobilitatis & magnitudinis vifuntur veltigia. Quo ad reip, bonitatem etiam Narboni præstabar. Primarii urbis Romanæ viri, & honoribus magnis usi, in ea degebant m. Hadrisnus etiam Imperator Basilicam n Plotina conjugi ibi exftruxerat. Anno 1557. fulminibus tacta, foedeque deformata est. Habet fontem cognominem vererum testimoniis celebratum. ac urbi fatalem. Tertio à Nemauso milliariel f Pons Gardius, à Gardo fluvio subterlabenteapellatus. Is incredibili fumtu & labore eductus, triplicique fornicum ferie in altum furgens, mundi habetur miraculum.Prima ejus contignatio hominibus & iumentis transitum præstat, altera videtur aquaductum fustinuisse. Illa Galliæ Narbonensis pars antiquum provinciæ noma retinuit. Dividitur in VeramProvinciam & Infertam. HEKELII.

e Hujus Urbis indagare in cunabula omninò est difficile, cum Strabone, qui sub Octav. A gusto vixit, antiquior non sit Autor, quided loquatur. De Incrementis, quæ successu temporis hæc Urbs fecit, quæque olim fuerit & fit hodie Forma Reipublica, vid. Jodoci Sinceri BURDI GALA c. v. p. 47. feq. & xII. p. 131. feq. Edition, Lugdun in 12.

f Et Pontii Paullini, consulis Romani.

g Testosagum etiam dicta.

h Et quoniam iple Calar ex Martia Legione colonos cò deduxit, factum est, ut ex cô Mar tia Narbonna fit dicta. Martianus eam vocat

i Jam ut olim Juridicum.

k Nitet Colle io Medicorum ampliffmo, quod

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XV. 112 Nismes, antiquitatum Romanarum reliquiis omnium Gallicarum refertissima. In Provincia 9 Massilia, Marseille; portus commo-Marseille. ditate juxta ac pulchritudine clara; opulentissimumque Galliæad Internum mare emporium. Triremium regiarum statio: caterum libera est civitas, una cum · Arelate: utraque in Galliæ Regis Arelate.

ab Urband V. Pontifice Romano, Anno CHR. | ceptum exituto redderet. Studiis humanitatis elegans atque præclarum Collegium Regium ab HENRICO, Gallorum Rege, erectum ibidem cernitur. Quin & tertium Collegium eft, Duvergier vulgò dictum, quod optimæ spei Adolescenribus studiorum victusque necessaria in decennium præbet. Scribit Petrus Rebuffus in Tractatu de Privilegiis Scholarium, tantam Rectoris in hâc Universitate esse autoritatem, ut Studiosi honoris gratia egredientem comitari teneantur.

l Quam à Nemauso, Herculis Filio, condisam volunt.

m Degebat olim ibi quoque Vir eruditus, Christianus Pistorius, Germanus, Professor, qui folebat Germanis adventantibus adesse, & de visu dignis referre.

n Quam vulgo la Maison quarrée vocant. BUNONIS.

9 a Massilia ab Ionibus Phocensibus, Tarquinii regis tempore, prope Rhodani amnis oftia in remoto finu, veluti in angulo maris condita, quod inter duos saxosos montes ingreditur, portumque ovali figura format, caltello, quod vulgo le Chafteau d'If, arx Iphia, ali- & commodistimus ejus ad mare internum porter Taxiana vocatur, hodie munitum catenisque tus; Anno tamen 1596. urbs hae per factiolos ferreis clausum. Ipsa urbs olim studiis sapientiæ Hispano pene fuisset prodita. atque armorum, legibus, morum ac discipliand amortum; Agous, motina a marque urbs Galliæ Narbonensis olim nobilis, ad Rhotuenda singulari side, potentia denique toto ter- danum ab Avenione 6. leucis in Austrum sita, tarum Orbe exflitit celeberrima. Quod Grace, Romanis mire cara, adeoque ornata, ut Auso-Larine & Gallice loqueretur, Trilinguis appella- nius eam Gallulam Romanam nominatit 43 Amta o. Remp. corum Arifloteles videtur appel- mianus multarum civitatum decus. Conftantinam lasse Oligarchicam. Apud cos maxima dos crant appellari sanxit Constantinus Imperator. In ea cenum aurei. Nullum aditum in feenam mimis dabat , quorum argumentum majori ex /e ab eâdem nomen habuit. Huic adjacens regio parte stuprorum contineret actus: ne talia spe- frumenti seracissima est; unde, dum Genuenctandi consuetudo, ctiam imitandi licentiam su- ses & Hispani id avehunt, incolæ non parum meret. Omnibus, qui per aliquam religionis ditescunt. r simulationem alimenta inertiæ quærebant, clausas portas habebat, mendacem & fucosam superstitionem submovendam existimans. A condita urbe gladius erat ibi, quo noxii jugulabantur. In opidum nulli cum telo intrare licebat; præstoque erat, qui id custodiæ gratia ac-

M. CLXXXXVI. fundatum & copiosissimis est | Massilienses vicinam Galliam cultiorem reddideexornatum reditibus. Afiud etiam non minus runt, ipsos Romanos eò pellexerunt, ut ex Ròmanis nobiliffimi, pro Atheniensi peregrinatione, Massiliensem amplecterentur. Nemo in senatum legebatur, nisi qui liberos haberet, & de civium sanguine tertiam per generationem ortus esset. Illud tamen improbum, quod eadem civitas venenum publice servabat, ei dandum, qui causas senatui exhibuisset, propter quas cuperet mori. Quæ etiam consuetudo in Ceo insula servata. Romanis semper favit, pro iisque contra hostes acerrime dimicavit, & fidem singularem eis præstitit, temporibus & rebus eorum adversis: neque umquam Imperatores Rom. è Transalpinis provinciis sine ca triumpharunt. In bello civili Pompejo studens, portas Cæsari clausit, in Hispaniam contra duces Pompejanos contendenti. Itaque obsessa, tandem expugnata, atque in triumpho à Cæsare portata eit. In hac urbe Euangelium docuit per 30. annos Lazarus ille Bethaniensis, à Christo è sepulchro excitatus : Item Salvianus etiam . Presbyter Massiliensis, p Episcoporum Magister. Hodie est clauftrum Regni Francici maritimum,

b Arelate seu Arelatum , hodie Arles ,

a Maffilia. b Arelate.

HEKELII.

o Et quoniam Contractus ibi Graca lingua scribebantur, inque publicis privatisque rationibus Grecus fermo usurpabatur, fit, ut Hellenifmus etiamnum in Gallica lingua fit frequens. p Juxta Gennadium.

a Eurdigala. b Tolofa. e Narbo. d Mons Pessulanus. e Nemausus. f Pons Gardius.

Aqua Sextia. clientela. * Aqua etiam Sextia, vulgo Aix, nitida urbs: item , Aqu nio, Avignon, Romanæ Ecclesiæ parens. His adde "Lugdunum Avenio. V. Academiæ Galliæ illustres sunt; Lutetiæ Parisiorum, Cal Academiz.

> q Rationem vide ap. Jodocum Sincerum in Iti-, Maximi tyranni, Gratianum Valentiniani I. f. nerariô Gallie p. 221. feq. r Præferoces quoque Boves alunt.

BUNONIS.

* a . Aqua Sextia , vulgo Aix en Provence , eiusque metropolis, ad fluvium Areq à C. Sextio Calvino, & aquis calidis, quæ in ista funt regione, dicta. Aquensis etiam vocatur civitas. Parlamento, Archiepiscopatu & Academia nobilis est. Sextius is Salyes five Salujos Massiliensium hostes ibi vicit s. Senatus hodie in clerum ipsumque Archiepiscopum, si delinquent, judicia exercere, & animadvertere folet, de qua re vid. Thuani lib. 126. Non longe abest h Fossa Mariana, in quam C. Marius bello Cimbrico bonam Rhodani partem derivavit. Ad fossarum istarum vestigia hodiè opidum est, quod incolis dicitur Fos.

A c . Avenio t ad Rhodanum supra Arelate 6. leucis sita celebris est à seprem seprenariis: VII. palatiis, VII. parochiis five templis, VII. monasteriis virginum, totidem Canonicorum collegiis, & Monachorum conventibus, totidem Xenodochiis, totidem denique portis. Ibi palatium est Pontificium, & Pons xxIII. fornicibus conspicuus. Huc per Clementum V. Papam sedes Pontificia Româ translata est anno Christi 1306. ibique permansit per annos 72. donec Gregorius xt, eandem Avenione Romam transferret, anno 1377. Quum videlicet ipsius nepos, virginum matronarumque impurus sectator, ante palatium Papæ à civibus fuisset fuspensus. Mortuo Gregorio, licet Romani sibi elegissent Papam, Avenio tamen suos habuit Antipapas, usque ad Concilium Constantiense v. Meretrices hic pontifici vectigal pendunt. In Franciscanorum templo visitur monumentum Laure, à Francisco Petrarcha amore honesto amatæ. & carminibus celebratæ.

µ d Lugdunum vulgò Lyon, urbs totius Galliæ Celticæ præcipua, ad Araris Rhodanique confluentes, fupra Viennam, lub colle sita, à L. Munatio Planco bello Antoniano aut condita aut restaurata. Sicut Herodes Archelaus Vienna exfulavit; Ita Lugdunum in exilium deportus est He-rodes Antijas cum Herodiade sua, cujus instinctu dii Sirauchii de Waldensibus Disquis. Historio perierat Johannes Baptista: In ponte lapideo, qui Rhodano instratus est, Andragotius, initinctu | Prioris.

lium occidit. Ad hanc urbem templum & au D. Augusto exstructa erat, communi totim Galliæ impensa; ad quam Caligula certamin Græcæ Latinæque facundiæ instituit x. Eoiph die, quo ara ista Augusto dedicata, Lugdui natus est Claudius Imperator. Lugduni quoque multos annos regnavit Licinius Augusti Cafara in Gallia procurator, callidus & avarus. Huis urbis Episcopus fuit, Polycarpi discipulus, in neus, qui in fextà perfecutione, justu Severimperatoris cum omnibus Christianis, qui Luglu ni erant v. trucidatus est, quum acerrimosse Stinuislet cruciatus. Julianum Apostatam quoque cruenta persecutione in Christianos hic savile tradunt: unde Ararim 2, quod sanguine on forum rubuerit, mutato nomine Saone vel Sanne dictum volunt. Circa annum Christi 1160 inde prodiit Johannes Waldo, civis Lugdunenis, qui ex sacris literis Pontificiorum dogmatam pugnavit; unde Waldenses a, item Paupere it Lugduno , dicti funt.

HEKELII.

I Cæsus ad hanc Urbem est à Cajô Marions merofus Cimbrorum quoque exercitus. Ampl est hæc Urbs & constat magnificis ædifidis Vix inventa est in Gallia, quæ elegantia iplan

t Metropolis est Comitatis Venisse, sive In-

v Ab cô tempore, quô Romam Pontifices to versi fuere, Sede Legati Apostolici, (qui trienno quôvis mutatur, & xII. Helvetiorum Itipaturp dissequiô) Archi-Episcopatu & Academia, it qua Paulus Caltrensis, Andreas Alciatus & Jim lius Ferretus olim docuêre, clara fuit.

x Vid. Suetonius in Eius Vita c. xx.

y Annô CHR. CLXXV.

z Ex Sequanis quam lenissimè defluentem.

a Qui vulgò per contemtum quoque hack caufa dicti funt Pauperes de Lugduno, que niam, cùm Lugdano unà cum WALDO, Par ceptore suo, ejicerentur, bonisque suis omi Theolog. S. I. Aphorism. II. Cap. I. Set-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.II. Cap.XV. XVI. 115 domi, Andegavis, Aureliani, Biturigibus, Pictavii, Burdegalæ, Tolofæ, Montispessilani. 1

REISKII.

regias omitto reliquas, itemque curias, tem- sonii volum. IL.

pla, statuas Ludovico XIV. dedicatas: Urbes 1 a Lutetia nomen à Parisiis gente Celtica ser- alias b Arelatum, & ab ea regnum Arelatense, 721, sedes regum Francicorum pristina, urbs regni totius & una Europæarum maxima in tres vat, sedes regum Francicorum pristina, urbs regni totius & una Europæarum maxima in tres divila partes, nempe Universitatem, Civita- Pet. Hendreichii libellus prostat, & accessu tem & Villam (Universite, Cite, la Ville.) Lazari famosam (de quo tamen Villamon-His quarta nempe Lupara, arx regia cademque tius ipse dubitavit) Avenionem Pontifici Rom. primaria, cultu, nitore post incendium A. 1661. Subditam & totics ademtam, itemque XIV. omatu, amplitudine, structura magnifica in- Academias celebriores, quas Roobius enumeágnior, de qua lusus Poètici plures extant. Ædes ravit. Confer. Theatrum Urbium Joh. Jan-

a Lutetia Parif. b Arelatum. c Maffilia.

CAP. XVI.

De Sabaudia, 1 ac Burgundiæ Comitatu.

DEractis hactenus regionibus, quæ regi Franciæ hodie parent, reliqua Galliæ pars, quæ veterem Belgicam ferme totam occupat, cum Narbonensis provincia parte, explicanda est. Tota igitur illa pars, quæ veteri Galliæ avulsa est, in quinque ditiones dispertita est. Primam obtinet Dux, cui cognomentum Sabaudici dedit ipsa regio Sabaudia, in qua nihil clarum, præter unam «Ge- Geneva.

BUNONIS.

a a Geneva ad inferiorem lacus Lemani partem, ubi Rhodanus ex illo egreditur, fita, etiam Cæsaris zvo, atque ejus rebus gestis nota. Cui extremum hoc est opidum Allobrogum, & proximum Helvetiorum finibus. Ex eo opido pons ad Helvetios etiam tum pertinebat; quem ipse, cum ca gente bellum gesturus, rescindi juffit. Monstrant hodiè in Rhodano locum, in quem Cæsarem ab Helveriis in sugam conjedum, ingentem thesaurum injecisse ajunt, ne hostibus præda esset a. Aureliam quoque hane urbem posteà appellatam tradunt. Hodie urbs munitissima est, in tres secreta partes; duæ alluuntur Rhodano, tertia insula est, supra quam rupes dicta la Pierre Neiton, olim lapis bus privarentur, Pauperum more de victualis Neptuni. Reformatorum in persecutionibus Galicis perpetuum fuit afylum. Docuit ibidem Calvinus; ac deinde Beza. A Sabaudo aliquoties tentata est; anno 1583, 1590. & demum straagemate ferè capta 1602.

regio

HEKELII. a Traditur in velt. Chronicis, Heliogabali tempore tantum incendium Geneva exortum, ut nulla ferè domus illius expers fuerit. Aurelianum item Imperatorem eam vastatam instaurasse, Jura & Privilegia magna concessisse, & propter situs opportunitatem Jus Nundinarum atque Imperii ei tribuisse, Aurelianum quoque suô nomine appellasset; verum, illo mortuo, vetus nomen retinuisse.

REISKII.

1 b Sabandiam Beroaldus, Hugonis Saxon. Ducis filius, consensu Ottomis III. Imp. avunculi sui, & regum Burgundia occupavit: Hanc Comitatibus aliis & Principatibus inter posteros auctam Sigismundus Imp. A. 1414. ducatus titulo & vicariatu imperii ornavir. Comitatus Bressiæ tamen A. 1600. cum Pignarolo castrisque aliis Galliæ rursus accessit; nisi quod præfens belli exitus exspectetur. Geneva, Berna &

116

Fanum D. Johannis.

nevam, liberam civitatem, bellis Sabaudicis, & Protestantium cameracum, religionis professione celebrem. Conventus Juridicus est Camerati vulgo Chambery, quod Sabaudia metropolis est, Fanum Divi % hannis in valle Mauriana, vulgo S. Fean de Morienne, egreen munimento celebratur.

Comitatus Burgandix. Vesontio. Dola.

II. Secunda ditio est Hispaniarum Regis in Comitatu & Burgun dia, ubi v Vesontio, vulgò Besançon, urbs eximia, liberaque civitas, in fide prædicti Regis. Tum Pola, Dole, convent Turidico & Academia clara.

III. Tertia ditio est imperii Germanorum: sub qua Alsatia Lotharingia, Treverensis ac Leodiacensis Episcopatus, Juliacensis Ducatus, & item Clivensis Ducatus portio; de quibus in Germani agetur. Quarta ditio est Helvetiorum ac Vallesiorum. Quintain ferioris Germaniæ, sive, ut vulgò vocant, Belgarum. Dedus bus postremis nunc agendum est: ac primum de Helvetiis.

regio huic subjecta sese foedere Helverico tuetur. Comitatus Burgundia: ab Hispanico ad regnum Gallicum A. 1678, pervenit: Sic Lothoringia quoque ac utraque propemodum Alfatia metropoli hujus Argentorato per vim occupata: Hinc Burgundiam & Lothoringiam Gallicis provinciis accenset Robius, & distichon Poëtæ Galliei acutum subjicit:

Una dies Lotharos, Burgundos hebdomas una, Una domat Batavos luna, quid annus erit?

De Gallorum Hispanorumque moribus contrariis Barclaius, Huartus & Claramontius disseruerunt; Cominæus Lib. X. monuit, fic Deo placuisse, ut dissensiones ejusmodi naturales velut stimulum quendam in rebus hominum col-

BUNONIS.

8 a Burgundia duplex est, Inferior sive Ducalis: & Superior seu Imperatoria vulgò Ober Burgund, Gallis Franche Conté. Hanc regionem tenet quidem Hispanus, sed ut imperii seudum. Ab ortu habet Comitatum Montbelgardensem, & Helvetiam: à Septemtrione Lotharingiam; ab Occasu Burgundiam Ducalem : à Meridie Territorium Genuenfium & provinciam Breffe. Inter flumina provinciæ celebriora funt Araris, vulgò die Soone , Dubis & Lupia.

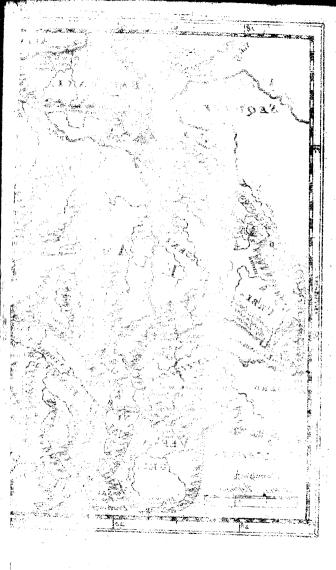
y Vesontio b ad Dubium fl. Burgundiæ Metropolisest, ac olim imperialis civitas, horreum nent. Regis sui sunt amantissimi, quemti

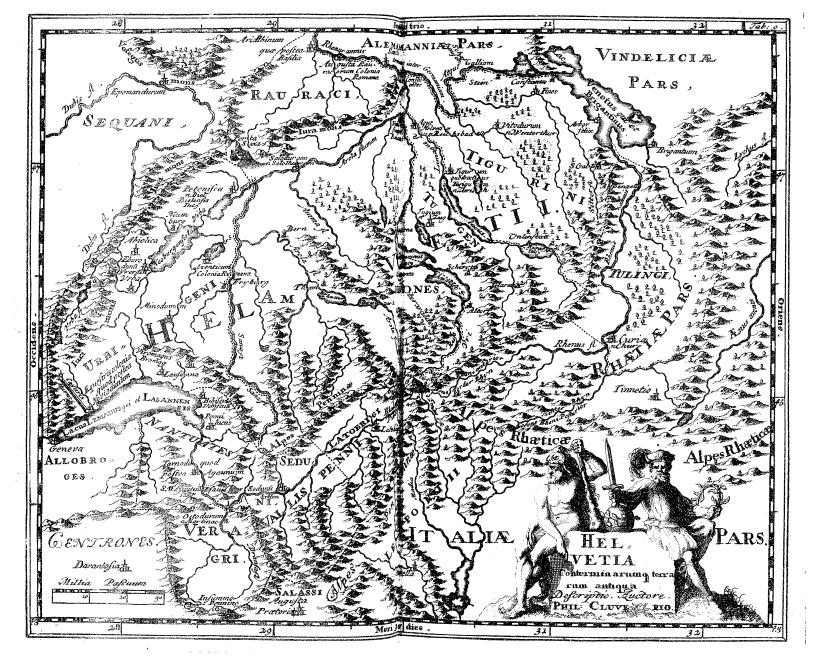
Burgundia dicta. Academiam habet nobilena Imperatore Ferdinando I. conditam c. In Archiepiscopus est Imperii princeps.

& Dola ad Dubim d est muris firmissimis Carolo V. cincta & septem propugnaculis in missimis munita, Academia à Philippo II. spaniarum rege instituta celebris.

s b Antiqui Gallia incola ex hostium calmi bibebant, nec illustrium virorum capita tolk bant, nifi ejusdem ponderis auro redimenta Humanas hostias cædebant Diis. Muliers confilium adhibebant. Læfis vicinis illicôals ma concurrebant, quafi ipfi effent læfi. Mon fupra modum contemtores, animo man quam ratione pugnabant: Primus corumino tus erat plusquam virilis; at secundus min quam fœminarum. Levi de causa inter sedon tabant. Gravius animadvertebant in com, peregrinum, quam qui civem cæcidistet. pientiæ & religionis magistros habebant Di das. Ista de Gallis tradunt Strabo, Livius, Co Plutarchus, Elianus, Mela, Florus, Stobes O Polyaus, c Hodierni Gallia incola Franit cantur; quoniam à Francis, gente German funt orti. Levissimis funt moribus, quod mone, gestu, vestitu produnt. Vestitum quotannis mutant: sed Germani & Anglia rum more vestiri gestiunt. In bellis primuse rum impetus est acerrimus. Bello parta fai amittebant; Sed eadem hodie constanting

a Burgundia. b Antiquorum Gallorum mores. c Hodiernorum Galliz incolarum monte

fortunis, ac liberis anteferunt. Francica Nobi- | ftantiensis & Basiliensis approbantur. Religio pensa; que nec legibus, nec gladiatorum suppliciis tolli omnino possunt. Servi in Francia pulli funt , & quicunque servus litus attingit Francicum, liber eft. Magnus honos literis in omni eruditionis parte heic habetur. Quanquam Francorum Rex, proceres plerique, cum maxima parte populi, Religioni Romano-Catholicæ funt addicti; fummam tamen & absolutam potestatem Pontifici Romano non concedunt; sed eum Concilio subjiciunt, quum contra Pontificii Concilia à Pontificis nutu & arbitrio suspendant. Quippe Sanclio Pragmatica à Carolo VII. introducta est, qua constitutiones Concilii Con-

litas generosa, vitæ prodiga, ac in duella pro- reformata magna in regno illo ceperat incrementa; erant enim in Principibus, Nobilitate & reliqua multitudine haud pauci, qui eam profitebantur : Sed inde ab annis aliquot e durius habentur Reformati, ac honorum splendore ad Romano-Catholicos sæpe pelliciuntur nobiles.

HEKELII.

b Nunc Bisontium.

c Alii dicunt, hanc Academiam Annô CHR. M. D. XL. tempore Julii III. Romani Pontificis, & Caroli V. Romanorum Imperatoris, esse institutam.

d Fluv. vulgò le Doubs. e Et in primis hôc perverso tempore.

CAP. XVII. De Helvetiis ac Vallesiis.

T T Elvetii loci natura undique tuti continentur: una ex parte flu- Helvetiorum mine Rheno à Germania dividuntur: altera ex parte, monte fines. Jura altissimo à Gallia separantur; tertia parte, lacu Lemano 4 ac flumine Rhodano à Sabaudia disterminantur. In quatuor pagos, Quatuor Tigurinum, Tugenum, Ambronicum & Orbigenum, olim fuisse di- pegi. visos, suprà in descriptione V eteris Galliæ dictum est. ...

BUNONIS.

Burgundiam & Sabaudiam: à Meridie c Ita-Neoburgensis. c Flumina hic præcipua sunt R benus, Arola, Rhodanus, Thur, Ticinus.

Præfecti ab Alberto Austriaco Helvetiis impositi libertatem eorum multis modis labefactabant. Illi frustra querebantur injurias, rapinas, stupra, & vexationes. Calamitati additum lu-

II. Gens a a Helvetia b hodie fines habet ab Oriente ad careerem est rapratus; sed miro evasit casu, Comitatum Tirolis: à Septemtrione, Sueviam, præfectumque ex infidiis interfecit. Inde tres pagi isti conjurarunt anno 1308. quos dum opliam. b Lacus hujus regionis celebriores sunt; filio ad Rheni transsum interfectusest. Deinde primere parabat Albertus, à Johanne fratris sui Tigurinus , Lucernenssis ; & qui ab eodem non Leopoldus Alberti filius Helvetiam cum xx. milultra primum lapidem abelt, der vier Wald libus armatorum ingressus, à M ccc Helvetiis Stadt-See; Rivarius vulgo Walenstatter-See; & ad pagum Moregartum proftigatur anno 1311, Hinc inter tres istos pagos fœdus coaluit perpetuum : quum antea tantum effet decennale, dictique voce patria die Eydgenoffen, he. Sacra-menti participes. Fœdus iftud à Ludovico Bavaro confirmatum eft anno C. 1329. Lucernenses abdibrium, justique sunt Helvetii pileum pertica anno 1332. Tigurini pagis sese junxerunt anno 1351. Glarynenses à foederatis pagis superati-foedus admiserunt anno 1352. Tugu pro domiquum Wilchuss Tell Urtensis neglexisset, à præ-quum Wilchuss Tell Urtensis neglexisset, à præ-fecto justius est pomum ex filioli capite sagirta nis suis pugnantes devicti sunt anno 1352. Tagu pro domi-nis suis pugnantes devicti sunt anno 1352. Bernadeutere. Hoc reche facto, quod ingenue eller fassius Tellius, se altera sua sagitta, si in filiolo | Friburgenses & Solodurii foederi asseripti sunt an-

a Helvetiæ fines. b Lacus, c Flumina.

Gentis vir-

II. Gens quum foret totius Celticæ bellicosissima, reliquos Gallos virtute præcedebant, quòd ferè quotidianis præliis cumfi. nitimis Germanis contenderent. Qua fiducia freti totius Galliz im. perium affectarunt. Rem ipfam tentantes C. Julius Cæfar armisin sedes suas redegit, & una cum reliqua Gallia Romano imperio suk iecit. Cui paruerunt usque ad Honorii Imperatoris tempora; quum diversis populis, diversas imperii partes diripientibus, Alemanni (inter Rhenum, Mœnum atque Danubium tenuêre loca) Helve. tiam, in quam jam ante crebras incursiones fecerant, occuparent; Galliæque avulsam, Germaniæ, corporisuo adjicerent. 1

III. Inde gens ea Switzeri, à vico, forte quondam capite. Switz dicta, sub Germanico Imperio tenuere, Ducibus subjecti. donec Leopoldo Duce, in przlio czefo, in libertatem fefe, circa an. num cIo cccc vindicarunt. Fœdere post libertatem adeptamin. ter se fancito: nunc liberè agunt, x111. pagis seu civitatibus (in-

XIII. pagi.

no 1481. & Basileenses anno 1501. Schashusiani, vero pagorum ex appellatione vetustissima e quum Helvetios militibus & pecunia adjuvis- ipso Casaris avo adhuc approbant. b Page fent, inter focios funt relati anno 1501. Ab- enim pars regionis apud Helvetios fuit in villas, batiscellenses, ab Abbate S. Galli sæpe vexati, in vicos, oppida, & castra sive burgos distribun. foederis societatem accepti sunt anno 1513. Ita fœdus hoc paulatim crevit.

HEKELII.

a Quem etiam Genevensem vocant.

b Hanc Regionem, ejusque Situm, Soli Naturam, Fluvios, Incolarum Mores atque Rempublicam diversi Autores, Franciscus nempe Guillimannus, Ofwaldus Molitor, Heinricus Glareanus Tosias Simlerus ac Daniel Heremita, Belga jampridem delmearunt, quos omneis ac fingulos Luga. Batavor. Ao. huj. Sec. 27. opera ac sumptibus Elzevirianis unà in lucem prodiffe novimus.

c Coctias Alpes ac Lombardiam, seu maris Mediolanensem ducatum, & Pedemontanum Re-

REISKII.

1 a Helvetia quondam Galliæ, posthac Germaniæ annumerata, & diu subdita, nunc liberam Rempubl. constituit, simul ac sese Austriaco imperio, & judicum aut præfectorum infolentia A. 1308. per foedus oumungenes fubduxit : foedeti post tot pralia & bella quicquam decedat. Hinc nova Respubl. progressu temporis orta, Amplius notetur prope Lachon in Helvetta viè pagis xIII. h.e. urbibus & regionibus con- cus Goriffaro, mulli Cantoni Pagoque subditus, que stat: Illas Cluverius ordine, quem in Comitiis si liberam repræsentet Rempubl. Sprengens sur Aquenfibus tenere folent , recensuit. Nomen publ. Lib. 1. c. 2.

Vocarunt posteri Gow & hodierni adhuc vocan incolæ Zurchgow , Turgow &c. Ita Grillimannus in Helvet, Freherus in Origin, Palarinis, Wurstifius in Chronic. Basil. Meibomius de pagis Saxon. Pagis vero illis tredecim fin ordinibus subsunt in Helvetia; (1) tres comiutus, Aquenfis, Turgovienfis, Saraugannenfis (2) Provincia, quas vocant, libera pagis septem antiquioribus subjectæ (die freyen Aempia.) (3) Rhegusia seu vallis Rheni (Reinthal) extra Helvetiam Subsunt quatuor in Italia prefectura, iem oppida, castra & regiunculæ in eadem plum, quas Plantinus in Helvet. & Hottingerus enume rant : Porro Vallesii ab vallibus, quas tenent, commune nomen adepti, quique ipfi cum so Episcopo Sedunensi liberam Rempl. constituum, æterno fædere Pagis Catholico-Romanis atque Bernenfibus conjunctam. Religio enim apud Helvetios duplex hodicque viget; (1) Romano Catholica in Pagis poti [mum feptem. (2) Reform ta Zwinglio & Calvino auctoribus per Pagos urbsque alias aut sola, aut alicubi mixta: Ne tamen

B U NO

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XVII. 119

colx die Oerter, Galli Cantos, vocant) divisi. Civitates sunt ha; Zurich, Bern, Lucern, Vri, Switz, Underwalden, Zug, Glaritz, Bafel, Friburg, Soloturn, Schafhausen, Appenzel. Exhis, Appenzel, Glaritz & Switz, funt vici: Underwalden & Urircgionum nomina; quarum capita duo vici: Hujus Alttorf, illius Stantz. Reliqui octo Cantones sunt urbes; quarum potentissima est & Berna; quippe cujus ditio à Geneva ad Basileam ferè proten-Berna ditur, milliaria Germanica ultra xxx. Sequuntur "Tigurum, Ba-Baliea. Glea, Lucerna, Friburgum, Solodurum, opulentæ civitates. Lucerna.

IV. Ex universis Cantonibus Protestantium religionis sunt, Solodurum. Bern, Zurich, Basel, Schafbausen, Catholica Roman. Lucern,

BUNONIS.

B a Berna in modum insulæ flumine Aar undique cingitur, possidet Comitatus aliquot, opida 40. præfecturas Germanicas 21. Gallicas 8. d y b Tigurum est ad exitum lacus cognominis à

Limago fl. in duas fecatur partes. Ei parent præfecturæ majores 9. minores 22. opidum Virodurum, vulgo Winterthur, & Stain ad Rhenum. Habuit ibi Conradum Gesnerum Polyhist. e

d c Basilea Rauracorum olim caput. Academia f ornata est anno 1460. Rhenus interlabens in duas eam partes dividit, majorem & minorem. Clariorem eam reddidit, superiori seculo Erasmus, multos & præclaros ex typographia Frobeniana edens libros. Haud longe ab urbe abest pagus Augst, veteris Augusta Rauracorum rudera; itemque illa montium crates, qui Genevam ulque excurrunt & Jura sive Jurassi generatim dicuntur. Haud longe à pago Augst ad candem Rheni ripam est opidum Rheinfelden.

d Lucerna ad lacus cognominis extremitatem, fluvio Rusa interfluente in majorem & minorem diftincta g. Ad hane urbem est mons colar vescuntur lacte, caseô, butyrô & c Sed vinum & triticum aliundè recipiunt. stagnum, ex quo, si quis de industria lapillum in id injecerit, ingentes exoriri tempestates tradunt. Sed Gesnerus refert, P. Crendelium multos in lacum istum impunè injecisse lapides; sine ullo indicio pluviæ aut tempestatis.

Ge Friburgum vulgo Frieburg im Uchtland ad Sanam A.

n f Solodurum vulgo Soloturn ad Arolam fl urbs antiqua. In ea Legatus Regis Galliæ degit. Glariis, Glarona seu Glaritz fere undique monti-

quam ad tria circiter millia passuum itinere pedestri est Rheni Cataractes, id est, fluminis ex alta rupe præcipitatio, cum ingenti fremitu & stupenda aquarum ad scopulos illisione. i

HEKELII.

d Et hæc Civitas situ & cultu, moribus & civilitate, Legibus & Institutis, potentia ac virtute nulli Urbi in hôc Helvetiorum tractu cedit Territorium ipsum fertilissimum est omnium præterquam vini, quod à vicinis habent.

e It. Rudolfum Gualtherum, Ludovicum Lavate-

rum , Calparem Waserum . &c. f Cujus primus Magnificus Rector fuit Georgius ab Andlau, fummi Templi ibid. Præpofitus, à Piô 11. P.P.

g Dignitate & opibus multis par est. Duas enim habet Prafecturas, in quibus Præfecti ibidem loci inhabitant; & alias decem, quas Senatores in Urbe manentes administrant.

b Paucos habet campos ad seminandum idoneos, & raræ sunt ibivites; prata tamen compascua habet, & hortos fructibus consitos. Incolæ vescuntur lacte, caseô, butyrô & carnibus.

i Ita ut nullius generis naves illie transire posfint. Quare omnes naves, quæ ex Acromô & Veneto Lacu secundo Rheno descendunt, necesse est Schaphusia exonerari. Et ob hanc causam creditur Urbi nomen impositum, ut vel à Scapha SCAPHUSIA, vel etiam à Navis Germanico nomine Schiffusia nominaretur; vulgus tamen: falsò nomen ab Ove derivans nomini Infignia accommoda finxit. Hæc fosias Simlerus Lib. I. de Rep. Helvet. fol 47. fac. b. Ed. Tigurina in 8. f. Conf. Drefferi Part. V. Isagog. Histor. de praci-S & Schafhausen urbs est ad Rhenum; infra puis Germanie Urbib. p. 534. leq. aBerna, b Tigurum, cBafiles, d Lucerna, e Friburgum, f Solodurum, g Schafhaufen,

BUNO.

Friburg, Soluturn, Zug, Vri, Underwalden, Switz; utramque religionem profitentur Glaritz & Appenzel. Conventus totus Helvetiæ fit Aquis Helvetiis, vulgo Reichsbaden; Academia et Basileæ celeberrima. Prætereà Gymnasia Academias æmulantia. Tiguri, Bernæ, atque Laufannæ in Bernenfium agro. Eft prz. terea in Helvetiorum agro confœderatum opidum * S. Galli Fa num, linificio maximè nobile.

Fanum S. Galli.

Viberi.

Seduni.

Veragri.

VALLESIJ.

Helvetiorum reip, confœderata est resp. à Vallesiorum, vulgò du Walliser, Gallix etiam hi olim populi Inalpini, Penninarum Al. pium à Rhodani fontibus ad lacum Lemanum, vulgo Genfer-See. vallem, unde etiam nunc nomen habet, incolentes. In quatuo populos tota vallis divisa fuit. Viberi ad Rhodani fontes incoluère, circa vicum Gomers. "Seduni circa opidum nunc Episcopale Sedu. num, vulgo Germanis Sitten; Gallis Sion. Veragri quorum vicus

BUNONIS.

s a Laufanna ad lacum Lemanum superiori seculo Academia ornata est à Bernensibus. * S. Galli Fanum opidum opulentum est in

Turgovia. k

λ Ista Vallesiorum regio, antiquis Scriptoribus dicitur Vallis Panina seu Pennina; à Rhodani fontibus ad Dransæ usque confluentem & opidum Martinach porrigitur. Dividitur hodiè in Superiorem, quæ lingua utitur Germanica, excurritque à Furca monte usque ad amnem Morsum Inde singuli pagi honorarium munus ducono fub Seduno. Larix arbor, cuins mentionem rum aureorum quotannis accipiunt. Burgunt. facit Cæsar, heic frequens est & fœcunda.

& Sedunum est regionis caput, urbs Episcopalis, geminaque arce nobilis ad Rhodanum. Episcopus cerat fœdus; Sed illud anno 1511. Philibertu Sedunensis, à Canonicis & superioris Valesia le- cum universis junxit; quod nostra atate reno gatis electus, hujus tractus se nominat Comi- vatum est. Singulis pagis Sabaudiæ Dux feelen tem. Reliqua opida funt, Syder, Raven, Wifp, illius nomine Bernæ, numerat ducentos aures. Gombs, & quæ thermis nobilitantur Leuch & Porro Ludovicus xI. Gallie Rex cum iisdem Hd-Briega. Inferior Vallesia lingua utitur Sabaudica, excurritque ab amne Morso usque ad S. Mauri- largitus est vix. millia Francorum. Rupitseds tium; loca heic celebriora sunt Martiniacum, seu hoc Ludovicus XII. cum magna suorumchatt Martinach , ubi optimæ notæ excoquitur fer- Sed Franciscus I. fædus illud restituit anno 1516. rum: & S. Mauriti Fanum, S. Mauritz, ubi fingulique pagis numeravit duo aureorum mil porta rupibus undique cincta, qua regio illa his lia. Inde post quinque annos Lutetia confirma in partibus clauditur. Præter Vallesios Helve- tum est hoc fœdus. Per id Rex tenetur mitter tiorum Socii sunt Rhati seu Grisones; Abbas Helvetiis bello petitis ducentos Cataphrastos, 8. Galli, qui in epulo illo publico, cui interfue- & x11. tormenta bellica: contra isti promisenti runt 1500. convivæ, fæderati nomen accepit Regi sex millia militum. Hemico 11. sædusisha anno 1454. Episcopus Constantiensis; Rotenweila restauranti promiserunt Helvetii, numera

urbs Suevia: Mulhusium in Alfatia: Bienna: G. neva, quæ tamen cum folis Bernensibus contraxit. Caterum, cum Helvetiis societatem pacti quoque funt Principes & Reges: Galeain Stortia Mediolanenfium Dux anno 1466, qual postea nomine Caroli V. per Ferdinandum Gonzagam renovatum est; ac iterum sub Philippoll. Deinde cum Helvetiis fœdus iniit Sigilmundur Austriacus anno 1474. quod per Maximilianum. abruptum; fed denuo renovatum est anno 1511. cum fœdus cum Austriaco coaluit anno 1545. Sabaudie Dux olim cum tribus tantum pagisfe vetiis fœdus junxit, & fingulis pagis quotamis INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XVIII. 121

Octodurus, nunc Martinach. Nantuates, circa Sancti Mauritii fa- Nantuates, num. Primus omnes hos subjugavit Ser. Galba, Jul. Cæsaris in Gallià Legatus. Nunc Germani incolunt, sub una liberaque republ.

certa pecuniæ summa, tot mittere milites, quot expeterentur à Rege. Idem sacus à sequentibus Re- custodem ex us dem sectam perpetuo habeat. gibus conservatum est: ac nuper etiam solenniter consirmatum. Virtutis Helveticæ tanta est Gal-Regis exercitum, qui fit fine militibus Helvetiis; exftructo debens.

HEKELII.

& Originem suam & incrementa Comobio lorum fiducia, ut nunquam justum videamus à Gallô, è Scotia clarissimis natô Parentibus.

CAP. XVIII.

De Hodierna Belgica, sive de Inferiore nunc Germania.

D Elgicam hodiè appellant eas terras, quæ confusis Galliæ Ger-Belgica homanizque antiquis limitibus, xVII. provincias continent, eandem Inferiorem Germaniam, & vernaculo vocabulo dicunt Niederland; Itali, Hispani ac Galli Flandriam; ab una earum quondam clarissima provincia. Regio est agrorum cultu, urbium vicorumque multitudine, ac nitore totius Europæ amænissima, variisque negotiationibus navigationibusque longinquis ditissima. Terminos habet, à Septemtrionibus Oceanum Germanicum; ab ortu Frisiam Orientalem, Westfaliam, Coloniensem agrum, Juliacensem Ducatum, Trevirensem Episcopatum, à Meridie & Occasu Galliæ Regnum.

Il. In ea parte, quæ cis Rhenum in Gallico solo est, populi qui Germaniz fuerint, jam antè ostensum est. In alterâ parte, quæ trans Rhenum Belgica poin Germania sita est, fuere quondam Frisi, à Rheni ostio ad ostium puli Frisi. usque Amisia amnis, vulgo die Ems, in Septemtrionali Hollandia, Frisia Occidentali, Groningensiagro, & parte Trajactensis provincia: Brueteri in Transsalana provincia: Marsaci circa Brueteri. Amersfort, inter Rhenum & Isalam amneis. Hos omneis L. Dru-Marsaci.

BUNONIS.

« Regio hæc paulo humidior est, ideoque pascuis, quam frumentis lætior a. Cannabim & linum, ferè ubique fert. Equos alit genero-

& ingentes. Unum Gandavum anno 1380. octoginta millia eduxit.

HEKELII.

fos. Serpentibus ferè caret. Rato ibi tonat aur Edition. Tubing, 3. Hortus est Germania. Itaa Thomæ Lansio in Orat. pro Germania p. 75. fulgurat. Incolis refertas urbes habêt multas liam enim sua fertilitate superat.

REIS-

a Laufanna.

122

fus imperitante Augusto Cæsare subegit; Illos, qui in Gallia, lu Cæsar perdomuit.

Belgica ab advenis direpta.

III. Manserunt inde sub Imperio Romano, maximè qui ch Rhenum, donec id Theodosio imperante, ab advenis gentibus direptum: tunc enim varii Germaniæ populi, alii subinde atom alii, huc immigrarunt; quorum cum cuidam posteà in Galliam nonnulli verò in Britanniam insulam commigrarent, incolzin priscam, creatis sibi Regulis, libertatem sese vindicarunt.

XVII. Pro-

Frifia.

IV. Inde temporis progressu in xvII. provincias tota hæc regio divisa fuit, quarum alix Ducum nomine, alix Comitum, alix etian Dominorum titulo, rectores acceperunt. Sunt autem hæ: 1v. Da catus; Brabantia, Limburgium, Luceburgium, Geldria. Comtatus VII. Flandria, Artesia, Hannonia, Hollandia, Zelandia, Namurcum, Sutfania. Marchionatus unus Sacri Imperii, Antuerpia. Dominia V. Frisia Occidentalis, Mechlinia, Trajectus, Transisalania, Groningium.

V. Frisia, postquam jugum Romani imperii excusserat, anno fermè cccc. sub regibus suis fuit; donec, exstinctis his, dominium ad Carolum Magnum pervenit. post eum à regulis suis, ut cæterz, regi cœpit. At procedente tempore, alia alii provincia per matrimonium rectorum juncta est: donec tandem ad unum dominum

REISKII.

1 Belgica quam diversam pro tempore vario & Græningam. De Dominiis & urbibus Lim partitionem susceperit, visum ex parte superius burgi, Brabantiæ, Flandriæ, itemque insults paulo fuit, ubi Belgicam primam & secundam regionibus & castellis Africa, "Indiaque moin fub imperio Rom. vidimus. Sub eodem Germania prima vel superior, & secunda vel inferior numerabatur ; alia tamen , quam quæ Hiltorici autem ut Belgio nunc Gallico locus nostris eodem nomine nunc venit. Belgium enim | concedant, fecerunt Ducatus Lutzenburgion regno Francico & Ducatui olim Burgundico | tres item Artesiæ, Flandriæ, Hanoniæque Gr randemque imperio Hispano-Austriaco subjeetum XVII. provincias complectitur: Quæ motibus feculi superioris gravioribus divulsaduplex effecerunt a Belgium, unum regium, alterumque conjuderatum: Illud unum tune temporis bus, appertinentiis, uti loquuntur, juda fuit, nempe Hilpano regi fubditum, decemque Robbius in Geogr. Method. Weigelius in Sproyucias complexim provincias complexum, nunc vero terris & regionibus per bella varia ereptis duplex erit, aliud nempe b Hispanicum, aliudque Gallicum: c Hoc vero liberum adhuc & bellicis eluctatum fluctibus septem provincias comprehendit, puta Ducatum Geldriæ dimidium, duos Comitatus Hollandiam & Selandiam, quatuorque Dominia, Hornium confer.

nempe Ultrajectum, Frisiam, Transisalania ad hanc Rempubl. liberam pertinentibus num dicere omitto, quod alii copiosissime dicut. mitatus, quorum pars magna per pacem Mo nasteriensem, Pyrenæam, Aquensem, & No viomagensem Galliæ accessit. Urbes singula cum suis juribus, toparchiis, agris, regul cul. Terr. Becmannus in Geograph. enarrant. Ecquis ignorat, hoc ipío, quod hodieque for vet, bello Belgico Montem Hanoniæ, Namus cum, & nuperrime Caroli regium (Chaile roye) captum ? De confœderato Belgio Respub Elzivier. Item Boxhornium, Schoockium

B U N.0 a Belgium duplex, regium & confæderatum. b Hispanicum Gallicumque. c Confœderatum est libera Respubl.

INTRODUCT. GEOGR'APH. Lib. II. Cap. XVIII. 123 pervenerunt. Is primus fuit Carolus, Burgundia Dux, cogno-carolus mento Audax; abavus Caroli V. Imperatoris, qui postmodum Audax. hæres factus filio Philippo II. Hispaniæ Regi reliquit, cui successit filius ejusdem nominis III. deinde Philippus IV. hujus filius Carolus hodie imperat.

VI. At quum incolæ jam inde à Carolo V. vim atque injuriam sibi fieri, privilegiaque, quibus satis libertati sua provisum erat, eripi sentirent, vim vi repellere, armisque libertatem avitam defendere decreverunt. Inde diutinum illud annorum xLVII. bellum. Pars Hispanorum armis succubuerunt; pars in pristinam libertatem sele vindicarunt. Hinc in duas parteis Belgica, seu inferior Germa-Belgica divinia, divisa est. Provinciæ Hispano Imperio audientes sunt istæ: Brabantia, Limburgium, Luceburgium, ac dimidia pars Gelria, cis Rhenum ac Vahalem, in veteri Belgica sita, dein, Flandria, Artesia, Hannonia, Namurcum, Marchionatus S. Imperii, & Mechlinia. Reliquæ provinciæ sub una republica constanter ac fortiter libertatem tuentur.

CAP.

BUNONIS.

8 a In Belgica Hispania Galliæ Rez multas cepit urbes ; quas hodie tenet b. Ad Belgicam fæderatam hoc tempore pertinent Hollaudia, Zeaediam noc tempore pertinent riouauuu, Le-landia, Frisa, Zutsania, Dominium Trajectense, die Herligkeit Utrecht, Transisalania, Oversisel, Dominium Groeningense, Groeninger-Land. His accedunt pars Brabantie, pars Flandrie, & pars Geldria. Cæterum Fæderatæ provinciæ inito sedere ab Hispaniæ rege secessionem secerunt superioris seculi anno 81. Pax demum inter iplos & Regem composita est Monasterii in Westphalia anno nostri seculi 48. quâ Hispaniæ Rex provincias istas planė liberas pronunciavic, in quas nihil juris ipse haberet. Fœderata illa Belgica annis abhine non ita multis magna

oblidens in utramque Indiam colonias emittit frequentes: neque ullus ferè est Orbis angulus, quo Belga non penetret, merces & arma ferens. Haga provinciarum Primores publicos celebrant conventus. Primum in Confilio suffragium habet Geldria & Zutphanium: Secundum Hollandia: Tertium Zelandia: Quartum Trajectensis provincia: Quintum Frissa: Sextum Trans-Isalania: Sepumum demum Groninga & Ommelandia. Quanta Belgicæ hujus sit potentia, vel ex eo colligitur, quod illa bello cum Hispaniæ rege feliciter gesto, cum Britanniæ Rege signa conferre, belliquè maritimi aleam experiri haud detrecter.

HEKELII.

cepi incrementa. Exiguam Europæ partem fua ordine, ut ajunt, Mandrabuli, non fuccederent.

a Belgium Foederatum.

CAP. XIX.

De præcipuis Inferioris Germaniæ urbibus.

Flandria, vulgo Fiandern.

Landria a omnes Christiani Orbis Comitatus superat: agerse. tilis, pascuaque læta. Insulas habet adjacenteis Cadsant, Ook burg, Bierfliet, Ordinibus foederatis parentes. Urbes pracipus Flandriæ sunt & Gandavum vulgo Gent; caput Provinciæ, inte majores Europæ urbes computata; Caroli V. & Ferdinandi I. in

BUNONIS.

a Flandriæ Comitatus concluditur Brabantia, Hannonia, Artefia, Oceano Germanico, estque omnium Comitatuum Europæ amplissi-

B b Gandavum urbs quarto à mari lapide semota, ad tres fluvios, Scaldim, Lifam & Lavinum, seu Liviam sita, intra muros dicitur habere circuitum 45640. pedum Romanorum b. Quatuor hæ urbes audiunt rebelles; Parifit, Gandavum . Leodicum . Pictavium. Sed Carolus V. castello urbi imposito civium animos retinuit. Uti Neapolitanis imposuit castellum S. Elmi, la Briglia quod vulgò vocant.

HEKELII.

a Habet enim , præter quatuor principaleis Maris Portûs xxv111. Urbes muris percinctas, quarum sex magnæ sunt & nobilissimæ, Gandavum np. Bruga, Ypra (& hæ tres funt principes) Lilla, Tornacum, & Duacum. Porrò funt aliæ quoque cccvII. satis nobiles & frequentes, quæ muris non funt vallatæ; & infuper MCLIV. Pagi, quorum aliqui magni funt & populo frequentes , præter Arces , Castella & Nobilium

6 Intra mœnia xx. parvas Infulas habitatas. à Fluviis & Rivulis effectas continet, ac insuper | & locis, unde hunc eruunt, permultis; depl xcvIII. magnos Pontes, præter multos parvos. Et ut Arce munitissima, ac superbis & magnificis ædificiis est ornata: sic & nobilissima atque pulcherrima est.

REISKII.

cultu, amplitudine, opulentia & incolarum fem suisiterum Ducatibus accessisse.

frequentia caput efferat, hoc invidendis elogis Gölnizius in Itiner, demonstrat. Belgium que pe orbis annulum, annulique hujus gemman, nemus nemorifque laurum, paradifum & para difi hujus delicias, cœlum hujufque cœli folm c Antwerpiam vulgo dicunt. Hac si audia, Europæ cultiffimam hanc regionem dixeris, i eaque Urbem unam primariam, Marchiona Imperii Rom. Germ. infignem, nunc Belgio Hispanico subjectam, propugnaculis, follist castro per Ducem Albanum condito munitili mam, duabus olim incolarum myriadibus & commerciis florentissimam : Huic tamen notho nunc tempore urbs Belgii confœderati una przstat d Amsterlodamum, non sola adiumm gnificentia, divitiis, & commerciis per omom terram frequentibus, sed multis incolarum zqu uti advenarum myriadibus: Ut hanc orbisun versi compendium, & inter prima Europan tius emporia non postremum jure dixeris. Sel neque sic satis pro dignitate ac potentia ditto qua terras alias pervadit aut occupat. Quide Indica societate mercatorum duplici ? quid Collybo, in quem 20500. tonnæ auri szpins congeri dicuntur? quid de urbibus dicam cames & multis & munitissimis. De bituminoso " unctuolo cespite, quem e Tursum nominant catione Harengorum, & conditura frequenti fima, de assidua per torum oceanum navigatio ne, de Sirenibus & Tritonibus, si qui appr reant, marinis alii conferantur. Addo unun de urbibus, locis & Dominiis, quæ Belgio cor foederato quondam subdita, tum Clivensibus, I Quam Belgica hodierna nitore urbium, tum Coloniensibus, ea per pacem Noviomagu

a Flandria. b Gandavum. c Antvergia. d Amstelodamum. e Turfus pluraque memorabilia

unabulis nobilitata; v Brugæ, vulgò Brugge, primas ob pulchri-Brugæ udinem & amcenitatem sibi vendicant. Sequuntur & Tornacum, Tornacum. Gallis Tournay, German. Doornyck, Cortracum, Gall. Courtray, Contracum. Germ. Cortryck; & Duacum, Douay; "Infulæ, Gall. L'Isle, Infulæ, German. Ryssel, sive ter Isel, 9 Tpera, Tperen, Neoportus, Neoponus. Nieupoort, * Sluys, * Duynkercke, piratica superiori bello infa-slus.
Duynkerka. nis; "Ostenda, trienni Hispanorum obsidione insignita. Greve-ostenda.

inga, nobilissimum in finibus Galliæ munimentum. II. Caput [§] Artesiæ est • Atrebatium • vulgò Germanis Atrecht , 11. Attesia. Gallis Attos.

BUNONIS.

y a Bruga, totius Belgii amcenissima d urbs, ponte nomen habens e, fita est tribus leucis ab ses duos, dies quindecim. Coepit anno; Oslem De bra maritima; Philippus I. Maximiliani I. Imperatoris filius, hic natus est anno 1478. At paCls. ursus à rebellibus heic captivus detentus est dem Maximilianus I.

& b Tornacum ad Scaldim fl. urbs olim splendila; at sæpè direpta, multaque perpessa; præ-

s Cortracum pugna Gallica olim nobilis, à Galliæ Rege subacta hodie tenetur. ζ c Duacum ad Scarpam fl. nobilitavit Acade-

nia à Philippo Hifpaniarum rege fuperiori fecuo instituta. Galliæ Rex eam nuper anno 67. xtorsit Hispano. Direpta miserè & cremata uit hæc urbs bello, quod Ferdinaudus Flandriæ Comes gessit cum Galliæ Rege Philippo II. ejusque filio Ludovico. Deinde iterum lacerata est ris seculi, 36 Bierflierum appulisser, cum sobellis inter Philippum IV. Regem Galliæ, &

Guidonem Dampetram gestis. Hodie pulchrum adierit, ac ipsius manibus pro invento isto gran Guicci anno 1667. à Galliæ Rege expugnatum est.

9 d Yperæ à rivulo præterlabente Ipre dictæ: e Neoportus famam habet à memoralibi prælio, quo Mauritius victoria potitus Albertum Austriacum vicit, anno 1600. Locus prælii listat uno lapide ab opido, inter pagos Welt-ende k Wilhelms Kerck, via qua Ostendam itur. Crux nigri coloris lignea in cladis memoriam recta ibi ad finistram in colle conspicitur.

* Siusa, dum Ostenda obsidetur à Foederaris Provinciis, capitur.

A Duynkerka Hispanorum in Belgica erat naale, sed ab Anglis Gallorum opeanno 1658. de haud procul abest Mardicum navium statio. μ f Oftendæ obsidio duravit annis tres, men-

nobls paceM. Defiit anno ; OftenDaM Initla g Ad Gravelingam Thermus Galliæ Mareschallus, prælio facto, in fugam actus est ab Egmondano Comite anno 1558. Cui tamen pro opera ista Dux Albanus ita gratias retulit, ut ipue in bellis istis quæ gessere Galli, Angli ac eum capite plecteret g. Opidum illud Galliæ Flandri: anno hujus feculi 67. à Galliæ Rege Rex Anglorum ope expugnavir anno 1658. hodieque tenet. Neque hic præteriri debet Hulla, Cornelii fansenii h Patria: à Fœderatis Belgis anno 1654. subacta: h Bierfliet è regione Yiendici infulæ ejufdem nominis impositum opidum, olim non ignobile, nunc tantum munimentum, patria Guilhelmi illius Beukelens , five Buckeldi; quem primum haleces muria & sale condivisse

> rias egerit. Artelia Comitatus concluditur ab Ortu Haunonia; à Septemtrione Flandria; ab occasu comitatu Bononiensi; à Meridie ipsa Gallia. i h Airebatium munitissimum opidum aliquot ob-

scribunt : quod hominis inventum tanti secit Carolus V. Imperator, ut, cum anno superio-

rore Maria, Ungariæ regina, sepulchrum ejus

sidionibus & cladibus nostra ætate memorabile est ad Scarpam A. Galliæ Regi hodie paret. HEKELII.

c f. Atrebatum. d Opulentissima & ornatissima. e Olim dicta Gesoria.

f Claret Episcopatu, cui, Archi Episcopo Remensi licet subjecto, subest una Dioccesis ex quinque Episcopatibus.

rue, sed ab Anglis Gallorum opéanno 1658. g Sed hoc ingratum selus atrô crimine omnino ad-huc dammandium est.

a Bruga. b Tornacum. c Duacum, d Ypera. e Neoportus. f Oftenda. b Apad g Grevelinga. h Bierfliet. h Atrebatium.

Fanum S. Audomari. Gallis Arras h urbs splendida. 1 Clarum hic est * Fanum D. A. domari, vulgò S. Omer. & Tervanna, infigmis quondam erat: po. fteà verò à Carolo V. expugnata ac funditus eversa. Est prætere heic nobilis Comitatus cognomine D. Pauli.

III. Hannonia, Gallis Hainaut. Germ. Henegow.

tv. Namur-

III. Hannoniæ caput est Montes, vulgo Mons, Gallis. Germ. Bergen. Secunda ab ea "Valentiana, Gall. Valenchiener. of Cameracum, German. Camerick, Gall. Cambray, cum agrosuo fingularem proviciam conficere videtur, quæ dicitur Cambresis.

IV. Caput est, quæ provinciæ nomen dedit, Namurcum, ædi

cum Gall. Namur Ger. ficiis magis valida quam splendida. z

V. Hic Ducatus nihil infigne habet, præter Luceburgium, man.Namen. v. Lucebur-gium, Luzel. unde nomen Provincia; & ipia urbs tam fæda, quam fatis natur burg. loci munita. 4

VI. Hujus caput est a Limburgium urbs, minus interreliqua gium.

> h Apud Romano-Catholicos magni nominis dives est n. In ditione Namurcensi lapis esfodi Theologi, Ecclesiasta Lovaniensis.

i Fruitur clementissimô aëre, & producit omnia, præterguam Vinum, quod Incolarum negligentià potius evenit.

BUNONIS.

π a Fanum S. Audomari ad fl. Aa, urbs situ & arte munitissima. Hinc tertio lapide paulo infra Læfæ amnis fonteis.

e b Tervannæ conspiciuntur rudera, anno 1552. everfæ. Hujus Provinciæ opidum est c Hesdinum, ad confluentes Canche & Blangis, à Carolo V. excitatum & egregie munitum : hodiè tenetur à Gallis.

o Hannonia m clauditur finibus Flandria, Brabantiæ, Namurcensi Comitatu, Gallia &

7 d Montes Hannoniæ opidum haud vetus est, ita distinctum à Bergis D. Vinnoci, Wynoxbergen in Flandria.

v e Valentiar; m ad Scaldim, ubi Rovallum recidit, in valle amœna fitarum, respublica olim tam bonis utebatur legibus, ut Norimbergenses ad ejus exemplum suam Remp. instituisse scri-

φ Cameracense territorium alii ad Artesiam referunt; Opidum munitiffimum est cum arce.

& Continetur limitibus Hannonia, Brabantiæ, Leodicenfibus, Lucemburgenfibus & Galliæ, f Namurcum five Namurum, ad Mosæ ac Sabis, feu Sambræ confluentes, munitum ac

tur, unde excitatur ignis qui augetur aqua, er stinguitur oleo. Ortelius.

1 Ducatus Lucenburgicus habet ab Ortu Epilo patum Trevirensem: a Septemtrione Ducatum Limburgicum & diecefin Leodicensem; a Occasu Galliam; à Meridie Lotharingiam a g Luzeburgium metropolim percurrit Elsa fl. Ind haud longe abelt Palatium magnificum, à Pem Mansfeldio excitatum, in quo nihil ad delicas deeft. Eft hic quoque ad Mofellæ ripas h The nis villa, vulgo Diedenhoven, opidum munitifimum à Gallis anno 1643, expugnatum.

ω Ducatus hic ab Ortu habet Ducatum Julis censem; à meridie Ducatum Lucenburgicum; ab Occasu Episcopatum Leodicensem; à Septem trione Geldriam. i Limburgium provincia caput ad Wesam fl. præcipiri saxo impositum, att item & manu p valide munitum elt: in qui agro multum ferri ac æris effoditur. q

HEKELII.

k A quâ denominantur Panni illi variis figuri contexti, qui vulgò dicuntur Panni d' Arazzo. l Et totius Regionis Metropolis. Quondan iofius Flandria primaria erat Civitas.

m Olim Pannonia dicta, & deinde Saltus Cabonarii, atque etiam Picardia Inferior.

" Gens armis dedita, civilis & ingeniola, sed paucos habens Mercatores. Gallica lingua utitur, câque degeneri.

o Ptolomeo dicitur Augusta Romanduorum

a Fanum S. Audomari. b Tervanna. c Hestlinum. d Montes. e Valentiana. f Namur. Gem Namen. g Luzeburgium. h Theonis villa. i Limburgium.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XIX. 127 xvII. provincias clara. Falcoburgiumac Dalem, duo Comitatus,

portiones funt Limburgiensis Ducatus.

VII. Primaria " Brabantia urbs est & Antverpia, Gallis An. VII. Brabanvers, Germanis inferioribus Antwerpen, superioribus Antorf, tia Brabant, Emporium quondom torius F. Emporium quondam totius Europæ celeberrimum, nunc etiam ceria Marchion. urbs totius terrarum Orbis splendidissima: arce sua maximè nobilis. v Bruxellæ, Brußel, magnifica urbs, rectorum Belgii Hispanici Bruxellæ. sedes: Sylva Ducis; des Hertogenhosch; ac Lovanium, vulgo sylva Ducis. Leuven, insignes urbes: Præterea ? Breda, Sevenbergen, , Ber-Lovanium. gen op Zoom, S Lier, Herentals, Dieft, Tienen, & Gemblours,

quam Alisontia Fluvius, vulgo Elsa, f. Assitz, | cunt. Urbs illa natura & arte munitissiam à Fce-Tribunal, à quô provocatur Mechliniam. Ho-

die est Helena illa, de qua Gallus cum Hilpano privatim & intra velum est digladiaturus.

p Immò profundà valle. q Cive gaudet Remaclo Fuschio, Medico erudito, qui varios scripsit Tractatus, inter illos illustrium Medicorum Vitas, itemque Gilberto Philareto, qui nomine Limburgii apud exteros maxime innornit. Vid. celeberrimi mei Quensledtii Dialog. de Patriis illustrium Doctrina & Scriptis

BUNONÎS.

a Ducatus a Brabantia habet ab Ortu Geldriam & Episcopatum Leodicensem; à Septemtrione partem Geldriæ & Hollandiam, ab Occasu Hannoniam & Flandriæ partem.

Virorum p. 111.

β b Antverpiam Dux Parmensis ponte supra Scaldim fluvium, qui pedibus bis mille quadringentis in latitudinem îbi patet, structo, obsidione cinxit, ac demum cepit anno 1585. r Nobile hîc floruit Typographejon Christophori Plantini, ex quo prodiit opus Bibliorum Regium. y c Bruxellis quoque sedes est summi totius

Brabantiæ senatus: urbs ad Sin fl. posita est. d d Sylva ducis t ad fluvios Dommelam & Aadam vulgo Aa sita, à Mosa fl. distat spario duorum milliarium, à Ravensteinio quatuor, ab Antverpia duodecim. Opidum est amplum, pulchrum, situ & industria humana adeo munitum, ut inexpugnabile videri possit: Fæderatarum tamen Provinciarum armis domitum est anno 1629. Tantum lintei hic fingulis paratur annis, quantum ducentorum coronatorum millibus vendi possit; ad quod opisicii genus aquæ vicinæ secreto naturæ beneficio multum condu-

interfluit. Heic Consilii supremi Sedes est & deratis Belgis domita & subacta est anno 1629. à quibus hodie tenetur.

s e Lovanium ad Dilam amnem & Wortham torrentem fitum quatuor mill. Mechlinia diftat. Gandavo, aut ipsis Parisiis censetur amplius, si computantur suburbia. Academia hic instituta est anno 1426. Justo Lipsio quoque celebritatem debet. Hic Johannes Fridericus Saxoniæ Elector aliquamdiu captivus detentus est.

¿ f Breda ad Merke fl. in ditione est Principis Auransiæ v, munitissima cum arce, à Mauritio singulari stratagemate capitur anno 1589. Ab Hispanorum Duce Spinola fame & x1. menfium obsidione expugnatur anno 1625, sed à Fcederatis Provinciis duobus mensibus recuperatur anno 1637. x

n g Bergen op Zoom opidum munitissimum, quoddam quasi Hollandiz & Zelandiz vinculum, ab Hispanis frustra oppugnatum.

9 h Lira ad Nelam fluvium duobus Antverpia, & totidem fere Mechlinia milliaribus distat. · Diesta Baronia ad Demeram fl. Nicolai Clenardi patria est.

HEKELI I.

r Cingitur vallô vastissimo, in quô dispositi Tiliarum ordines & amœnitatem, & opacitatem, deambulantibus præbent.

f In Fori extremitate oftenditur locus, ubi Egmondanus & Hornius Comites decollati. Plurima funt hic Ducum & Principum Palatia magnifica. Fontes per Urbem crebri & elegantes. Turris, in qua armamentarium, meretur videri.

t A vicinô Nemore fic nuncupata,

v S. Arausionensis,

x In Arce Navis adhuc custoditur, quâ intraverant milites Ordinum, cespitibus, comburi

a Brabantia. b Antverpia. e Bruxella. d Sylva ducis. e Lovanium, f Breda. g Bergen op Zoom, h Lira.

nium.

1x. Mechli- haud ignobilia funt opida, * Mechlinia, Mechlen Germanis, Ma. lines Gallis, quæ unam provinciam in x v 11. conficit, inter nitidis. simas Belgicæ merito numeratur. De cætero, & in Brabantia Du. catus Arschot: Marchionatus Bergen op Zoom; Comitatus Hooch. straten & " Megen; Baronatus Breda, Diest, ' Grimbergen.

vitt. Zelan-Walachria. Scaldia. Bevelandia. Vliffinga. Vera.

VIII. ¿ Zelandia in insulas complures dissecta est; quarum no. biliores, Walachria, vulgo Walcheren, Scaldia, vulgo het Landt van Schouwen; & Bevelandia Austrina, vulgo Zuyt-Beverlandt. Middelbur. In Walachria urbs princeps est . Middelburgium, celebre Empo. rium. Secunda est # Vlissingen, proximus in Zelandia ex Galliaat Britannia advenientium navium appulsus. e Vera, vulgo ter Veer,

> heîc locorum folitis, obtecti. Videndus quo- burgo distans, urbs exigua quidem est, sedant que in atriô Arcis Hippelaphus, Equus pedes & atura munita. Opportuno adeo situest, & caudam Cervi habens.

BUNONIS.

- quatuor milliaribus distat Antverpia, totidem lippo silio hocetiam reliquit, ut quam dilige-Lovanio, ac totidem Bruxellis. Dela fluvius tissime tueretur hunc locum: quod dum ille pa mediam secat. Gaudet cœli temperie; unde suos arce exstructa violenter conatur essent, Philippus I. & Carolus V. hic educati. Opidani Belgis portam aperuit ad libertatem recuperan innatam quandam habent venustatem morum dam. Tenuit Urbem illam pignoris loco Elifa ac urbanitatem; unde appellantur de Meesters betha Anglia Regina ab anno 1585. & postilvan Polit. Academia olim floruit; Guicciardi- lam Jacobus Rex ad annum 1616. quo deduch nus tradit, aliquando 1x. filios diversorum regum, xxiv. Principum, xxix. Comitum codem tempore operam literis hoc in loco y de-
  - A Arschotium ad Demeram Auvium est. Megen opidum munitum ad Mosam est.
- Grimberga olim fuit celebris. Ad Provinciam hanc pertinet quoque Gemblacum vulgo Gemblours, abbatia, eruditorum olim Seminarium.
- ž Comitatus b Zelandie nomen ex re habet; mari enim undiquaque affuitur, & infulis constat plutimis, ex quibus octo celebriores sunt; tummodò Germanica Milliaria, neque, mi præter infulas memoratas ad Provinciam pertinent, Nord-Bevelandia, Duvelandia, Tola, z
- o c Middelburgium, Gymnasio & ordinario deputatorum Zelandiæ Collegio quoque nobilis, elegans ac prope munita urbs, habet flapulam five forum vini, ex Hispania, Gallia aliisque provinciis importati a. Tutissima & capacissima ibidem est navium statio. Inde oriundus fuir Portam hospitium est amœnissimum ; exquos Petrus à Mîttelburgo, infignis Mathematicus, qui co nomine Romam vocatus est. Scripsit ille ad aliquot Leucas remotam, prospectusamo de paschatis celebratione.
  - # d Vliffinga, duo millia passuum Middel- p. 381.

tam eximio portu spectanda, ut, quotquot fere ultro citroque commeant naves, hac perpetto transeant. Oceani Belgici habetur clavis. Qua 2 a Mechlinia in meditullio Brabantiæ sita, re Carolus V. inter cætera consilia secretiora Phipræsidio Auransiæ Principi, Domino suo, n stituta fuit. Habet Princeps ille ibidem palatim

e Vera seu Campoveria munita, est indition Principis Auranfiæ. b

HEKELII.

y Ubi & Armentarium nobile. z Hac, aliàs quippe Tolana, vulgo Tolan,

dicta, duo habet Oppida satis laudata, Tolante Div. Martini Aggerem. Illa circuit quatuor tan Vicos & Pagos habet. Ista autem quondameta fertilis & amæna, antequam Annô M. D. XXXII. penitûs inundaretur.

a Undè Gallis l'Estappe du vin de France

d'Espaigne. b'In hac Urbe videnda sunt tormenta aliquos Caroli V. Imperatoris nomine inscripta. Just Mare & Ziriczeam usque, alterius Insulæ Urben nissimus. Vid. Jodoci Sinceri Irinerar. Gall

B.UNO

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. H. Cap. XIX. 129 Scoticarum mercium Emporium. In Scaldia infula est o Sirickzea, opidum satis nitidum. In Bevelandia, Gusa, vulgo ter Gusa.

IX. · Hollandia ob frequentia in varias Mundi parteis commer- 18. Hollandia cia totius Belgicæ celeberrima potentissimaque, dividitur in Septemtrionalem & Australem. Septemtrionalis Hollandiæ pars meridionalis, crebris lacubus interfusa, Waterlandt incolis vocatur. Princeps dignitate est totius Hollandiz urbs & Dordracum, vulgo Dor-Dordracum. drecht, & Dort, in ipsis lacuum, quos Mosa Vahalisque efficiunt, undis sita; vini Rhenani frequenti mercatu nobilissimum Emporium. At maxima potentissimaque omnium est z Amsterodamum, Amsterodavulgo Amsterdam, opulentissimum ad Oceanum Germanicum

BUNONIS.

▼ Zirikzea antiqua multis & infignibus gaudet privilegiis. Portu ejus aliquando arenis obducto, novus apertus est.

r Gusa ad ostium Scaldis est opidum satis

v a Hollandia Comitatus fines habet ab Ortu Trans-Isalaniam v & Geldriam: à Septemtrione Frissam : ab Occasu mare Germanicum, & infulas Zelandicas, à Meridie Brabantiam. d

φ b Dordracum urbs pervetusta, Hollandiæ olim caput, e Mervæ incumbit, quod flumen ex Rheno, Mosa, & Linga urbem præterfluentibus, nascitur. Anno 1521. Vahalis simul & Mosa, exastuante in cos Oceano, ex agro inter hanc urbem & Brabantiam interjecto effecerunt immensum illum aquarum gurgitem, absorptis violenter 72. egregiis pagis, & in iis plus centum hominum millibus; qui cum omnibus suis fortunis miserando illo diluvio petierunt; & tum urbs illa à continente fuit avulsa ac instar insulæ destituta: nunc incolarum industria non exiguum agrum undis ereptum mœnibus suis rursus conjunxit, proprià fere harum gentium arte. Est verò pulchra, dives, potens, amplis & elegantibus ædificiis ornata, & celebris Synodo, quam Reformati anno hujus feculi 19. ibidem celebrarunt. Dordraco oriun-

dus fuit Paulus Merula, & Janus Rutgersius. f x c Amstelodamum nomen sortitum est ab Amstela fluvio, & voce Teutonica Damm, quæ fignificat aggerem. Fuit olim vicus à piscatoribus inhabitatus; led à trecentis abhine annis in tantam

sexcentæ privatorum opibus à fundamentis suerunt exstructæ. Bursa, die Boerse, Templum australe, die Suder Kirche, & Curia, splendida funt ædificia, quæ nulli in Europa splendore & magnificentia facile cedant. Sunt ibi quoque rigidioris disciplinæ ergastula das Zuchthaust, in quo mares; & alterum, das Spinnhauft, in quo feeminæ labore exercentur g. Tota urbs palis prælongis & crassis superstructa; unde argute quidam, s, i, inquit, videri posset heic sindus, nunquam quisquam ameniorem vidisset set privam. Civium incredibilis ibi est frequentia: & fere major quotidie advenarum concursus. Non enim unius provinciæ, sed totius Orbis emporium est; de Amsteladamo, quod Sallustius olim de Carthagine, silere melius puto, quam pauca dicere.

HEKELII.

c H. c. Maris Germanici Sinum. d Et Mosam Amnem. Incolæ hujus Regionis funt proceri, formosi, civiles, humani, ingeniosi, divites, potentes & bellicæ laudis præ cæteris clari.

e Et Metropolis.

f Ac Guilielmus Lindanus, Episcopus Ruramondensis, & postea Gandavensis Ecclesia Doctor, Pontificius & Antagonista Orthodoxorum acer-

g Porrò Orphanotrophium pro utroque fexu. Xenodochium pro peregrinis morbô infectis. Gerontotropheum, quod verè Pauperum dici potest Palatium, Edes pro deliris utriusque Sexus, Domus India Orientalis, Domus India Occidentaexcrevit urbem. Anno 1601. ædes plusquam lis, Donnis Organica, &c.

BUNO-

a Mechlinia. b Zelandia. c Middelburgium. d Vliffinga.

a Hollandia. b Dordracum. c Amsterodamum.

Delphi.

Haga.

Lugdunum. Emporium: 4 Lugdunum Batavorum, vulgo Leyden; omnium Belgicarum, nedum Hollandicarum, amœnitate salubritatequi fplendidissima: " Delphi, vulgo Delft, Guilielmi Principis 14 riaci, Illustrissimi Principis Mauritii parentis, cæde insignita civi tas: "Roterodamum, Rotterdam, natalibus Erasmi Roterodamica ra secundum ab Amstelodamo Emporium. & Haga-Comitis, vulgo des Graven-Hage, nobilissimus totius Europæ vicus, multisque urbibus præferendus; Comitum quondam Hollandiæ, nunc Com filii Confœderatarum Provinciarum universalis sedes: huc quipm

BUNONIS.

La Lugdunum à Romanis olim putatur conditum: fuitque Prætoris Romani perpetua sedes. Cœlum habet temperatius, quam cæteræ Hollandiæ partes. Diuturnam superiori seculo Hifpanorum forti ac constantianimo sustinuit obfidionem; Inde Academia, præeunte Guilhelmo Araufino Principe, ornata est. Lugdunenfis erat perfidus ille impostor & anabaptista, Joannes Buchold, fartor, vulgo Johann à Leyda dictus; qui mira quadam malitia & inauditis commentis se regem fecit Monasterii, anno 1534. fed tamen urbe capta atroci supplicio demum affectus b. Edidit vero Leida complures viros eruditione præstantes, Johannem Gerbrandum, Nicolaum Leontium, Janum Dousam, Gc. i

w b Delphi seu Delfium ab alveo seu fossa & aquæ ductu ex Mosa in urbem perducto nomen habet. Foslam enim vulgo appellant Delf k. Anno 1536. fortuito incendio major ipsius pars p. 78. Edition. posterior. ubi Historia prois conflagravit: sed ex ruinis surrexit pulchrior. est descripta. Ciconia tum visa sunt magno conatu anniti, si qua pullos flammis possent eripere; & quum ob pondus corporum nequirent, expansis alis sobolem suam obtexerunt : Ouædam etiam pertinaciter pullis adhærentes eodem incendio haustæ funt. Multi enim in domorum culminibus avium istarum conspiciuntur nidi; quod ad illarum pastionem urbs loco opportunissimo sita est. Guicciardinus.

a c Roterodamum propinguum Mosa est & ad Roteræ ff. unde nomen desumit, fauces l. Varias olim calamitates expertum in ampliffimam excrevit urbem; idque eo potissimum tempore, quo ab Hispanis desertum fuit. Et superioribus quoque annis magna accessio facta est. Heic bona coquitur cerevisia; quæ istis in terris magnopere experitur. Haud procul fummo templo est statua anea Erasmo à senatu posita.

B Roterodamo tribus leucis distat Haga d nu pulcherrimus modo, sed ditissimus quoque, t fortassis eriam maximus universæ Europæ p gus, Auransius Princeps ibi pulcherrimuma bet palatium m. Semileuca fere ab Hagasim est pagus e Lausduna n, ubi coenobium, in m Margaritæ Comitis monumentum cum a scriptione; ex qua cognoscitur, Margarita illam anno ætatis suæ xxxx. ipso die parasen hora nona ante meridiem, anno falutis 1276 peperisse infantes vivos promiscui sexus numo trecentos, sexaginta quatuor: qui, quum s cramentum baptismi accepissent, cum mar expirarunt. Singuli infantes narrantur fut pulli duntaxat gallinacei magnitudine. o

HEKELIL

b Iconia eius, ut & uxoris Elise vid. ap. 14 nem Meursium Lib. 1. Athen. Batav. Cap. xx

i Hujus splendidissimæ atque amænissis Urbis Academia Doctores olim fuere Jacobs Golius , Abrahamus Heidanus , Daniel Heines Justus Lipsius, Claud. Salmasius, Jacob. Trate dius, Marc. Zuer. Boxhornius, atque plure in quos ipse Leidensis Doctor præstans, Jums Meursius, in ATHENIS BATAVIS utrins Edition. dignissimè laudavit.

& Patria fuit Hugonis Grotii, quem Hing Pater maximum Hugonem appellavit.

l Quafi dicas Rotera Agger. m Aquis & fossis undique cinctum & m

n Joannis Meursii, Viri celeberrimi, Pania. o Vid. Gotfr. Hegenitii Itinerarium Fifo-H landicum p. 141. Édit. Lugd. Batav. Amo I D C. XXX. in 16. f. ut & Sincere Itinerarius Gallie p. 395. BUNG

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XIX. 131 quoties de communibus negotiis decernendum est, universæ provinciæ conveniunt. Sunt prætereà nobiles urbes, v. Haerlem, Goude , Geertrudenberge , Mickmaer , Edam, Hoorn, 'Enckbuysen. In insulis Australibus est * Briel, haud postremum

BUNONIS

y a Harlemum p ad Sparam fl. Amsterodamo tribus distat leucis. Albani ducis crudelitatem experta hæc urbs, incendio etiam deformata; fed pulchrior furrexit, & incolarum numero adeo aucta est, ut superioribus annis hic supra xxv. millia hominum fuerint numerata eorum, qui sexagenariis minores, & pubertatis annos egressi varias artes mechanicas & mercaturam exercebant. Artis Typographicæ inventionem urbi huic adscribit Hadrianus Junius. Anno Chrifli 1403. mulier quædam marina, five Siren dicenda est, à piscatoribus capta Harlemi plures annos vixit. Vestita & assuefacta paulatim esui panis, lactis, & aliorum id genus ciborum; etiam nere & reliquum opus domesticum exsequi didicit; crucis insuper signo honorem & reverentiam exhibens, aliosque usurpans ritus, quos à domina docebatur; sed semper muta mansit. Guicciardinus.

8 b Gouda ad Isalam Leida distat quatuor leucis majoribus, opidum lautum & prævalidum eft. Hic conceptus & utero gestatus est Erasmus.

Gertrudis mons q ad Mervam fluvium clupearum piscatione celebre opidum est.

ζ d Alcmaria Harlemo quinque leucis diftat,

egregie munita; unde Hispanus fortiter repulsus est; Lacubus erat circumcincta r, qui siccati circumducto valido aggere in arva & palcua sunt conversi. Heic magna casei butyrique paratur copia. Petrus Forestus Medicus suit Alcma-

n e Édamum ad Idam seu Edam fl. & lacum hodie exhaustum, qui in arva & pascua conversus est: Plurimæ ibidem ædificari solent magnitudine fimul & specie commendabiles naves. Lautissimus quoque in territorio circumjecto premitur caseus, idque tam incredibili copia, & cum tanto civium quæstu, ut universum opi-

dulum inde locupletetur. 9 f Horna duabus ab Edamo leucis ad eundem finum seu lacum Flevi sita à portu-tortuoso videtur dista ; opidum peramœnum , dives & ſatis amplum, tutum habet portum. Gaudet mercatu anniversario præter hebdomadarios; | honorificè.

quibus ibi tanta copia casei butyrique advehitur, ut solus, qui spectaverit, credere possit. In urbe illa natus est t Hadrianus Junius, profesfione Medicus, & in omnibus liberalibus scientiis versatissimus, Poëta eximius, & Philosophus celebris. v

e g Enchusa abest Horna tribus leucis, ad eam maris Australis (vulgò Zuyder-Zee,) partem, quæ Frisiam adspicit: Opidum lautum ac munitissimum , portu prorsus mirabili. Ædificantur ibi quoque naves plurimæ. Habet urbs illa peritiffimos naucleros, & industrios valde navales focios.

* h Briela, in insula Vorna jacet, quà Mosæ fluminis alveum Rhenus Oceano affundit. Opidum hodie valde munitum istud est, quod omnium primo, de improviso & præter omnem Ducis Albani spem, ductu Comitis Marchia, calendis ipsis Aprilibus anni 1572. occuparunt extorres Belgæ. Desciverunt paulo post Fliffinga, Enchusa, & alia quædam opida, non sine ingenti rerum & status mutatione. Superioribus annis urbs illa Elisabethæ Angliæ Reginæ ab Ordinibus pignoris loco tradita, & per annos multos præsidiis Anglicis insessa; Sub regno Jacobi I. Angliæ Regis redemta & restituta fuit, præfidiumque Anglorum deductum. Nunc Fæderatorum milite custoditur.

HEKELII.

p Petri Scriverii , d. XII. Jan. Anno M. D. exxvi. nati, Patria. 9 S. Gertrudi-Berga.

r Unde & à copia Lacuum UR BI nomen inditum volunt, qs. Al-Meer.

J Qui primam in Medicina Lectionem & Orationem pro laude Ejus in Academia Lugdunens habuit. Leg. Meursius loc. cit. Lib. 11. p. 99. & Melehior Adami in Germanor. Medicor. Vitis

i D. 1. Jul. superioris Seculi A. XIII.

v Denatus a. Middelburgi d. xvi. Jun. Anno 1xxv. ejuldem Seculi, ibidemque sepultus

B'UNO-

a Lugdunum. b Delfium. c Roterodamum. d Haga. c Laufduna.

a Harlemum, b Gouda, c Gertrudis mons, d Alemaria, e Edam, f Horna, g Enchufa, h Briela.

provinciæ opidum, & itidem » Geerfliet. Septemtrionali Hollan. diæ adjacent Insulæ duæ, " Texel & ' Flielandt, navium stationi. bus celebres. De catero est in Hollandia Comitatus & Egmont, Ba. ronatus · Brederodiorum, *Vianen.

X. Trajectensis sive Ultrajestensis e provincia, nomen accepità fis provincia. capite suo " Trajecto, sive Vitrajecto, vulgo Utrecht, vel Utert Urbs est ampla atque magnifica, Episcoporum quondam Fil

BUNONIS.

λ a Geerflietum in eadem, cum Briela est infula, opidum mediocre. Ager ejus quam optimus, & cum tritici mire speciosi, tum & aliarum egregiæ bonitatis segetum fertilissimus est. Briela duarum leucarum intervallo abjuncta est b Goerea, vulgò Goeree infula cum opidulo cognomine. Olim commerciis & navigationibus floruit. Nunc portu hincobstructo, inde infestum habens Oceanum, multum de pristino splendore amisit.

μ c Texel seu Tessalia, insala copiosa & omnibus rebus affluens, contra maris impetus partim collibus arenosis, partim aggere communitur. Ager magnam partem est pascuus, in quo multi oberrant pecudum greges. Amplissimum & pulchrum ibr est municipium nullis clausium mœnibus, quod eodem cum opidis

jure CI Magistratious gaudet.

, d Flevolandia, Hollandis het e Vlielandt, à Flevo nomen sortita est, quam mytuli, vel si mavis musculvilli marini, Belgis Mosselen dicti, vel inprimis commendant. Cæteræ ad Hollandiam insulæ pertinentes sunt f Schellingia, quinque pagis habitata, armento dives; g Wieringia | ceptum c mutare noluit. d. ab alga marina dicta putatur, cujus ibi tanta est copia, ut ea aggeres sartos tectos conservent. In finu , qui mare Australe , (Zuyder-Zee) funt h Urk & i Ens. Ad oftium Mofæk Voorna, 1 Goerea, m Over Flachee, in qua opidum n Smoerdick.

¿ o Egmonda Oceano ab occasu propinqua est, & ab Alemaria sesquileuca, à Bevervico duabus leucis diftat. Pulcher profectò & concinnus admodum pagus, infignem habet arcem.

o p Brederodiorum antiquissima gens cognomen habet à Brederoda arce, quæ medio ferè inter Harlemum & Bevervicum itinere jacet.

π q Viana posita est ad lævam Leccæ ripam, & Schoonhovià x duabus tantum leucis abest. Provincia Ultrajectina, etfi cum Hollandia

ocujunctissima, peculiaris tamen & distincta di- sua clariorem adhuc reddit.

tio est. Ea præter metropolin Ultrajectum, que tuor opida complectitur; Durostadium, Rhenn, Amersfordiam, & Montfortium. Gingitur Pro vincia illa à Septemtrione, Occasu & Meride pœnè omni ex parte Hollandiæ finibus, ab 0. tu terminatur Ducatu Geldriæ. y

o t Trajectum fitum ett ad veterem Rhenis veum, cujus aquæ in Leccam sunt derivatæ. 1 lud notatu dignum, eo loco politam ellehar urbem; unde unius diei itinere, pedibus pent nire queas, ad quodcunque libuerit è quinque ginta & opidis, Ultrajectum circumstanula Potest quis mane urbe hac egressus ad quoda è sex & viginti opidis etiam lento gradu inamh lans accedere, genio inibi indulgere, & velpa domi rurfus ad cœnam adesse. Habebat Ulha Etum munitissimam arcem à Carolo V. exstr ctam, quam opidani anno 1577. dejecent Est verò ipsa urbs ampla a, concinnis & elega tibus ædibus exornata, Episcopatu olimus lis b. Ulfajectinus fuit Hadrianus VI. Ponin Romanus, ex Germanorum gente postrema Hic Papa factus nomen fuum in baptilmor

HEKELII.

x Patria quippe eruditissimi Viri Chri Longolii , Oratoris clarissimi , Patavi sepulti. y Potitur agrô bonô & fertili, qui magus minatur, quam Hollandia, quia non adeole milis est ac humidus, ficut illa.

z Scu, ut alii volunt, sexaginta.

a Mœnibus valida.

L Collegiisque Canonicorum dives. c Ideò, quòd ex humili locô & paupeni

domô ad tantos honores adscenderit. d Fuit & Patria Guilielmi Canteri & Jun Heurnii, Vicorum fat illustrium. Academian

quâ claret , Joan. Georgius Grævius , Numbus is, folidiffima cruditione & fumma celebris

BUN

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XIX. 133

forum sedes. Est & * Amersfort, -haud spernendum opidum. XI. Gelriæ Ducatus v in duas hodiè secatur parteis: quarum al-x1. Geldila. tera Hispanici, altera Confeederati juris est. Hispanica Gelria caput est & Ruremunda, sedes Episcopalis & conventus juridicus; Ruremunda. dein z Gelder, quæ nomen Ducatui dedit: post eam Venloo. Gel Venloo. nia Confæderata in tres dividitur potissimum portiones: quarum Velavia, vulgo de Veluwe, urbes habet " Arenacum, vulgo Arn-Velavia. hem, caput in hac parte, ac fedes olim Ducum, nunc conventus Arenacum, Juridicus totius provinciæ. Post hanc funt & "Harderwicum, &

BUNONIS.

* a Amersfordia à Trajectu Emæfl. quod vulgo de Eem, nomen sortita, ab Ordinibus novodurum, fitum est ad illum Rheni alveum, fort, n Hoorne, o Moers, p Crevelt. quem Leccam vulgariter appellant. Vetuftiffimum est opidum, cujus mentionem facit Corn. Tacitus. A Normannis e olim fuir excisum f. Præsules Ultrajectini ibi fere sedem habere solebant ob amœnitatem & commoditatem, quam vitæ humanæ præstat. c Rhena g ad Leccam posita egregiè munita est: Înde Trajectum petentibus vasti occurrunt campi , & prædivites venæ cespitis ustibilis b. d' Montfortium ad Isalam positum, paucis abhine annis incendio misere deformatum est.

v e Geldria à Septemtrione habet Frisiam: ad Hollandia & Ultrajectina ditio: a meridie par- | habet. tim Mosa est, qui cam à Brabantia distinguit; partim Juliacenfium finibus clauditur: ab ortu

Rhenus est, & Cliviæ Ducatus, i of Ruramunda ad Oftium Ruræ fluminis, racineribus. quod ad ipsam urbem aquas suas in Mosam exonerat; unde nomen id obtinuit. Oslium enim, led passim Nemoribus multis & utilibus ornata. esque & civibus frequens, & opulenta, situ & menta hûc saginanda mittantur. munitione valida. Ædificiis erat concinna, sed anno 1665. incendio misere deformata est. Leucæ unius intervallo Ruræmunda distat g Keße. lia; olim Castellum Menapiorum, quod nomen & fitus indicant.

Inter Venlonam & Bercam foffa S. Maria five

Engeniana duci coepta est anno 1626. XXIV. stationibus munita ab Hispanis, spe Rheni aquas in Mosam deducendi, sed irrito conatu. In Hiftro (eculo egregie muniti cœpit, variaque ope- spanica ditione præterea sunt k Stralen arx munira exterius adjecta. b Durostadium, olim Bata- tissima, 1 Wachtendonck ad st. Niers, m Mont-

a q Arenacum, opidum antiquum, & elegans dextræ Rheni ripæ impositum, à fossa Drusiana abest mille passus.

a I Harderwicum ad finum Australem , (Zuyder Zee) commodum habet portum l. An. 1503. incendio fere totum vix trium horarum spatio periit, quinque aut sex domibus exceptis; fed brevi restauratum est.

HEKELIL

e Et Dacis penitus.

f Ex hôc prodiit M. Walterus, Grammati-Occasium est Sinus Australis, vulgo Zuyder-Zee, brevi Descript. p. 33. Arcem satis munitam

g Et Rhenia.

B Patria doctiffimi Viri, Gerardi Listrii, Scriptoris clarissimi ; famosa autem olim diva Cune-

five Os, Teutonibus dicitur Mond & Distat Fertilissima est præcipue tritici ; pascua habeturbs hæc à Venlona itinere trium leucarum : optima, adeo ut exultimà Dania emacerata at-

k Heic natus est Gerardus Joannes Vollius Annô м. D. XLIX. qui à Petro Tiara, primô Academiæ Lugdunensis Rectore, d. V. Maj. Anno prædicti Seculi LXXVIII. inter Academiæ memz h Geldra est opidum mediocre, sais tamen Joannes Alopecius, Rusemundanus, ut resert V i Venlona ad dextram Mosa: ripam sita est. tria quoque suit Elii Everardi Vossii da xxvi. Meursius Lib. 11. Ath. Batav. p. 269, feq. Pa-Jul. Anno M. D. LXV. ibidem nati.

accerfictum, b Goerea: o Texel: d Flevolandia. e Vlieland. f Schelling.inf. g Wiering. h Wikinf. Ensinf. k Voormainf. 1 Goerea inf. m Over Flachee, n Smoerdick. e Egmonda. p Brederoda: q Viana. s Trajectum.

a Amersfordia: b Durostadium seu Baravoddrum: c Rhena. d Montfortium: c Geldriz siness-f Rurzmunda. g Kesselia. h Geldra. i Venloo. k Stralen. l Wachtendonck, m Montforti n Hoome, o Mocis, p Crevelt, q Arenacum, i Harderwike

Culenburg. Noviomagus. Zutphen.

xit. Trans-

Deventer.

& Elburgum. Betavia altera pars, hodiè de Betuwe, veteris Bata. viæ nomen fert: in hac funt Comitatus & Buren, & Culenburg eodemque pertinent dux munitissima urbes Bommel, & & Novin magus, vulgo Nimmegen, & Nieumegen. Tertia pars antiqua Gel xiv. Zutpha- riæ est Comitatus Zutphaniensis, quæ unam in xvII. conficit perse provinciam. Nomen habet à capite suo "Zutphen: sunt prætered nobilia munimenta, 9 Grolle, Bredeford, Lochem.

XII. Transisalania nomen habet à situ trans Isalam flumen Dividitur in tres parteis: Salandt, Twente & Drente. Totapro vincia celebratur tribus quondam liberis civitatibus, " Deventer!

l Olim cum Litterarum Gymnasio, tum bellicis tumultibus celebrior : hodie verò piscium marinorum nundinatione non modicum faciens quæstum.

BUNONIS.

B a Elburgum opidulum non inelegans ad eundem jacet finum. In Velavia quoque funt b Wagening & c Hattem, m

2 d Buren Comitatus sui iuris ditio est, Geldriæ contermina, neque ejus territorio includitur. Opidum jacet haud procul Linga flumine ad torrentem exiguum. n

δ e Culenburgum lævæ Leccæ ripæ appositum, Bura leucæ itinere abest. Opidum satis elegans est cum arce munitissima. Suo hodie regitur Comite.

s f Bommelia ad finistram Vahalis ripam est, Bura duabus leucis abjuncta; insulæ, quæ vulgo Bommelwert, caput, opidum pulchrum &

¿ g Noviomagus olim Imperii urbs ad Vahalem fira, unde ad Arnhemum fossa utriusque civitatis sumtibus est deducta o. Complura monumenta antiqua Romanorum, itemque nummi ibidem sunt reperti. Est locus urbi pœnè contiguus, qui vulgo den Roomschen Voet, id est, pes Romanus appellatur.

n h Zutphaniam Berkela amnis interfluit, qui extra urbem Isalæ miscetur. Lauta admodum, Teutoburgo sesqui leucæ, Arnhemio quatuor, Noviomago fex plus minus leucarum itinere diftat. Mauritius Auranfiæ Princeps eam anno 1591, intra quintum diem in suam redegit potestatem, & adeo muniit, ut in validissimis Belgicæ Fæderatæ hodie habeatur urbibus.

🤄 i Grolla ad Slingam fl. polita egregie munita Hispanis erepta est.

6 k Bredefortia in palustri loca sita est.

* 1 Lochem ad Berkelam fl. jacet. Ad hard Geldriæ partem etiam pertinent m Tiel ad Molz Vahalisque confluentes. n Schenkenschantz fortilitium munitiffimum, à conditore suo Schenti ita dictum, in insula Gravenwert, inter Rh num cjusque alveum, Vahalim, posium O Battenbourg , Munitio S. Andrea live v In S. Andres, auspiciis Andrew Austrii Cardinali excitata; cui in vicina infula Voern Mauritiu Princeps aliam opposuit arcem, à suo nomin

λ q Trans-Isalania p à situ trans Isalam dict. fines habet ab Ortu Westphaliam; à Septem trione Frisiam q & Groningense Dominium ab Occasu fretum Australe, die Zuyder Zee:

Meridie, Geldriam.

μ r Daventria ad dextram Isalæripam Swoll 4. leucis abest, ut natura, ita Mauritii Principi confilio munitiffima reddita est. Prodition Wilhelmi Stanlei in Hispanorum venerat por statem: anno 1587. sed à Mauritio Princip recuperata est anno 1591. r

HEKELII. m Hæc ad Isalæ Fluminis Ripam est condia, & ad holtileis impressiones sustinendas utcumqu munita. Illam autem ad Rhemum putamusmo dicum id Oppidum, quod olim Tacitus Vadam, seu, ut habent aliqui Libri, Wagdam appellant " Arcem habet munitiffimam.

o Heic nati funt Petrus Canifus, Jefuitarun Hector, CANIS AUSTRICUS, quodin Ju firia plurimum versaretur, alioquin didusi Gerardus Falkenburgicus aliis Falenburgius, Nort Panopolitæ interpres felicissimus, Foames Bruchorst . ut & multi alii.

p Quæ Incolis Quveriffel dicitur.

a Elburgum. b Wagening. c Hattem. d Buren. e Culenburgum. f Bommel. g Noviomagua. h Zutphen. i Grolla. k Bredefort. 1 Lochem. m Tiel. n Schenckenschantz. o Battenbourg. p Fort S. Andres. q Trans-Isalania. r Daventria.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XIX. 135

· Campen, & Swolle, nunc etiam eodem nomine gloriantibus. Sunt campen. præterea duo infignia munimenta, • Steenwyck, & « Coeverden; swolla.

quorum illud satis egregium opidum.

XIII. Frisia, qua Occidentalis cognominatur, vulgo West-xuit. Frisia. Frieslandt, caput habet Leowardium, Leeuwarden, urbem splen- Occidentadidam, ac magnificam, ubi conventus Juridicus totius provin-Leovarcix, præfectorumque sedes. Sequuntur Harlingen, celebris por-dium. tus a Franeker, Sneek. &

XIV. Gro-

q Occidentalem.

Lib. 11. Athen. Batav. p. 145. & Quenstedtius in Dialog. de Patriis Virorum illustr. p. 126.

BUNONIS.

, a Campi ad lævam Isalæ ripam, adeoque ad ipsa fauces, sunt positi, quinque circiter à Daventria leucis: urbs mole & momento magna ac naves non capit. Campis prægrandi leuca distat

¿ b Swolla, ad torrentem ignobilem, qui aquas fuas in Vidrum, qui vulgo Vecht, exonerat, haud procul ab Isala sita, unde vallum perductum & tria posita sunt castra. Urbs mu-

nitissima est.

o c Steenvicum opidum exiguum, sed, ex quo à Mauritio Principe captum, valide munitum, assidet Blocsilæ amni, Meppela leucæ spatio disfitum.

π d Covordia quinque leucis Swolla distans arcem habet munitissimam magni momenti; quum aditum in utramque Frifiam intercludat. În provincia illa etiam funt e Vollenhoven, ad finum Australem, qui vulgo Zuyder-Zee, opidum lautum cum arce diruta. f Geelmuden ad Vidri oftium arcem habet munitissimam; inde haud procul g Hasselt ad eundem jacet fluvium, opidum opulentum. h Meppel fine mænibus, unde bituminosus cespes in Hollandiam devehitur. i Affen coenobium ; k Oetmar sen , 1 Olden-Reel, m Almeloo, n R yffen.

e o Frisia hæc concluditur intra Oceanum, Flevum lacum, Groningense dominium, & Trans-Isalanam t. Dividitur in Ostergoam, Westergoam, & Septem Saltus, Sevenwolden. In Ofter-

Frisii v patria ; ubi asservatur manuscriptus r Heic natus est Everhardus Bronchorst, ICTus Euangeliorum codex, quo usus traditur S. Bo-& Polyhistor summus, ut referunt Meursus nifacius x. In Westergoa est r Harlinga in litore posita, emporium nobile & frequens y, Franekera tantum leucâ distans. Quòd adjacentes agri apertis aquarum claustris inundari poslunt, expugnatu difficilis est. In eadem Westergoa funt, Sneca, opidum antiquum Joachimi Hopperi JCti patria: t Bolfwerda portu gaudens fatis commodo: v Worcum ad mare portum habens: concinna f. Mercatura olim erat florentior; fed | x Staverna olim nobilis, cujus portus arenis nunc hodie ostium fluminis limo impeditum onerarias obstructus est : y Hindelopa moenibus carens, objectis aggeribus ægrè servatur; à piscatoribus incolitur; z Ilsta folsa tantum munita & Slota, a Septem Saltus, Sevenwolden nullas habens urbes; at pagos 77. & cœnobium unum. Solum ibisterilius est; rigatur b Kindero fl. Incolæ sunt bellicosi. Frisiæ objacent insulæ duæ, c Amelandia, tribus habitata vicis, & d Sciermonicoga.

HEKELIL

f Pontem habens ligneum ad utrumque Fluminis Ripam pertingentem. Patria Joannis Campensis , viri doctissimi , qui Davidicis Psalmis egregius Paraphrastes, nec-non Hermanni Torrentini, Grammatici, ut quidam putant. Leg. Hamrodius loc. cit. p. 27.

t Gentes hujus Regionis funt frequentes, & ab antiquô bellicofæ, severæ & superbæ. Mercaturam & Navigationem inprimis exercent & amant Libertatem, quam ad Mortem usque defendere conantur. Contra Adulteria cane pejus

v Qui Lovanii A.CHR. M. D. LV. vivere defiit. x Urbs non adeò magna; elegantiæ tamen ac vetustatis haud aspernandæ. Jus cudendi monetam priscis temporibus habuit. Sola hodiè inter omneis Frisia Civitates Senatum, seu Consilium gos sunt p Léowardium & q Doccumum, Gemma: rei Navalis, vel, ut vulgo loqui amant, Collegium

Campi. b Zwolla. c Steenwick. d Coevorden. e Vollenhoven. f Geelmuden. g Haffelr. h Meppel. i Alfen, k Oetmarfen. 1 Oldenzeel. m Almeloo. n Ryssen. o Frisiz limites & divisio, p Leowardium. q Doccum. r Harlingen. f Sneca. t Bolswerda. y Worcum. x Staverna, y Hindelopa. 2 Ilifa. a Septem Saltus. b Kinderus fl. c Amelandia inf. d Sciermonicoga inf.

xty. Gronin-Academiæ

Belgicx.

XIV. Groninga v urbs est satis ampla ac celebris, que nomo provinciæ dedit. "Delfzijl, locus versus Germaniam munitissimus

XV. Academiæ funt, Hispanicæ ditionis, Lovanium ac Du. cum. Confæderatarum provinciarum, Lugdunum Batavorum, Franckera, ac nuper crecta Groninga. 9

Admiralitatis, apud se retinet, quorum in Provincia | Aurea, habent Malaccam. In insula Ceylano, Hollandia tria: Amstelodami, Herna, Roterodami. y Et post Leowardiam, hujus Provinciæ Metropolin, maxima atque ditiffima. BUNONIS.

σ a Groningense Dominium in actis publicis appellatur Omlandia. Habet ab Occidente Frisiam, ad Septemtrionem vadosa Estuaria de Watten; & septemtrionali Belgis extorserunt Angli Novum B. mare; ad Orientem est Amisa fl. & Frisia Orientalis, itemque b Dullartus smus, à fluctuum rabie | ga d simpliciores & minime mali; quos sik fic vocatus: ad Meridiem jungitur TransIsalaniæ.

r c Grounga z ad Ahæ & Hunesi confluentes est Rudolphi Agricola a patria b. Hunesus fl. supra urbem vulgò vocatur Schutendiep, infra urbem Reitdiep. d Omlandie partes funt Hunsingo. Fivelingo, Westquartier, Oldampt, & Westerwold. Hae pars paludibus plena multis arcibus | mi, ad quam tamen nolunt compelli. g Prins & propugnaculis ell munita.

v e Delfziel in Fivelingonia perinfignis pagus est, pari trium leucarum spatio à Groninga simul'& Emda semotus, ubi & propugnaculum fæpius olim instauratum ac dirutum : hodie tamen illud superest c. In eadem Fivelingonia est f Damma, opidum olim fatis lautum, fed à Cæfarianis expugnatum mænibus fuit spoliatum.

φ Cæterum g Belgica Fæderata plura alia per terrarum Orbem tenet loca; funtque in Brabantia Sylva Ducis, 's Hertogenbosch, Berga ad Zomam , Bergen-op-Zoom; Breda , cum aliquot locis aliis. In Flandria, Slusa, & aliæ nonnullæ in eo tractu urbes; Hulftum cum universa Vasia. In agro Leodicenfi Trajectum ad Mosam, Maefiricht. In Coloniensi agro, Reinberga & Orfoy, equestri certamine, ac etiam navali classe. It In Frisia Orientali Roovort. In Ducatu Cliven- | tem navigandi optime callent. Exercent op fi , Vesalia , Wesel , Emmerich , Gennes &c. In Limburgico, omnia fere tenent loca. In Africa contextores sunt pannorum ex sericô, lana & in iisdem Belgis parent Arguin, & alia loca in Ni- diversorum generum, ut sunt saja, iripa, go gritis; itemque Caput viride, S. George de Mina, grane, bombesini, sive sustane, nec non cita Cormantin, Tocquerati, aliaque loca maritima in tapeta & alia præstantistima opera, quibus In Guinea Aurea, ex qua Portugallos ejecerunt. In Infula S. Thomæ, Pavoafan. In Regno Con- ornantur, quæ non tam in Universam Emple go, Loanda, insula & urbs. In promontorio mittuntur, sed in utramque Indiam & Africa. Bonæ Spei . propugnaculum. In India, magnam Oræ Coromandelis & Malabari partem, mul- Germana, quæ Christianam Fidem susceptum taque munita possident opida. In Chersoneso licet nunc inter eas multa vigeant Hareses.

munitum opidum, Columbo dictum, cum po pugnaculo ad P. de Gallo. Moluccas infulas for omnes tenent, aliasque in his oris. In lavais fula , munitiffimum tenent opidum Batavia Ex Formofa infula à Sinensibus nuper sunt pull Brasiliam recuperarunt Portugalli. In America gicum cum Novo Amstelodamo. Habentur b Bl mel in fraudem induxeris, inimicos experiens Philoxeni omnes, omnes amant mundicien, quæ in cunctis eorum rebus fingularis eft. Poniæ avidi, mercaturæ diligenter incumbumi Desides ferre non possunt, eosque per vim laborem adigunt f. Religionis funt amanus pibus fuis orantibus omnia concedunt, exign tibus omnia negant, & amore potius quamin perio regi volunt.

HEKELII.

- z Phileum Ptolemeo vocata.
- a Et Wesseli Gransforti.
- b Amœna valdè est, & probè munita vallou verfus vim hoftilem. Ideoque ab Exercitu Eilig Monafter. ante aliquot annos frustra est obsella
- c Velut murus aheneus versus Germaniam. d Civiles, aperti.
- e Laboriosi sunt & diligentes.

f Sunt quoque ingeniô mirabili pollent Unde & multarum rerum fuerunt inventorest instauratores. Bellicosi sunt tam pedestri, qua que artificia nobilissima. Nam præter cato clinia, Conacula & Cubicula Principum & Nobilia g Nam gentes ha primæfuerunt ex Gallit

a Groningensis Dominii limites. b Dullartus sinus. c Groninga. d Omlandiz partes. e Delftida i Damma. g Fæderatz Belgicz ditiones & urbes reliquz. h Belgarum mores.

CAP. XX.

De Britamicis Insulis.

Allico littori ac Rheni ostiis adjacent infulæ innumeræ, Bri-Jtannica in universum appellatæ: quarum duæ magnitudine nobiliores, Albion atque Ibernia dicta funt: at qua Albion ante, Albion. ab albis ad littus petris, Latinis hominibus vocitata fuit, propter Ibernia. excellentiam posteà Britanniæ nomen sola obtinuit, cum reliquæ Britannia. suis sibi nominibus appellarentur.

II. Hæc omnium, quæ Europæ adjacent, quasque Romana notitia complexa est, maxima, nomen Orbis alterius mereriamplitudine sua veteribus visa est: clara Græcis, clara Latinis monu-

mentis. Duo Regna, Angliam atque Scotiam continet. 1 III. Anglia solo est tam ubereac sœcundo, ut omnia majori nitidiorique forma prognava benigniùs quàm aliæ terræ alat; cœlo natura an adeo clementi, uti rorem marinum ac laurum magna copia produ-glia. cat. Id imbribus ac nebulis craffum afperitatem frigorum prohibet. Asperioris cœli solique est Scotia, longiùs in Septemtrionem pro-scotia. ducta: saxosterili plurimum ac lacubus horrida, tristisque aspectu. « IV. Gens olim Britannica inculta, inhospita, immanibus mo-Incolarum

ribus mores.

BUNONIS.

" Anglia lupos non habet; non tam ex regionis natura, quam nobilium cura & venationibus; seu potius, quod ajunt, quoniam scelerati capite lupi pœnam capitis redimere justi, infulam ita tandem vacuefactam à noxio isto animali liberarunt a. Coturnices tamen segetes sepe effodiunt & affligunt. Oves ibidem sunt multa velleris optimi ; sed caro earum minus sapida est.

HEKELII.

a Contrà Canes habet Præstantissimos, & Equos celeres, licet illi parvi fint. Vinum tellus non gignit, sed Cerevisia, quæ ex hordeô coquitur, maximô in usu est, optimique saporis, k homines, quod fortis, facillime inebriat.

REISKII.

I a Britannia Græce Bestavise nomen à Briannis incolis quin lumferit, nemo dubitat: Un-

de vero hoc incolæ gerant, parum nostro Au- 🖟 ctori constitit. Constat id aliis, Anglis maxime nonnullis, qui vel à Britone, rege non admodum certo, vel ex voce & lingua Cambrica brith origines illas arcessunt; quasi pictos vel picturatos dixeris, incertum ob decorem, an quid aliud, vitro corpora infectos, ita Pomponius Mela loquitur Lib. III. c. 6. i. e. vitrco colore. Bochartus ad linguam Punicam, & confecta eò Poenorum itinera recurrit, ut dicatur Beenevizi ברת אנן Beret anac, i.e. terra stanni plumbique, cujus copia hinc exportari poterat. Huc multas veterum auctoritates refert, iplamque b Caffiteridum ranneidur appellationem, quam Græci ca & no corries, i. e. à stanno derivarunt indubie. Imo hue revocat eandem ad linguam e Hiberniæ nomen, quod veteribus Juverna, Bievia Iscepia effertur : Hocque nihil effe aliud, quam עבר נארה Iber neab , i. e. ultima habitatio , ultra quam nihil nisi vastum mare in occasu

a Britannia unde dicta? b Cassiterides. c Hibernia.

Longitudo & latitudo.

ribus fera vel fœda: nunc Angli omnium delicatissimi perhibentur Nomen In. Nomen genti seu insulæ unde quæsitum, parum constat. Porriging insula in longum à Tarvidio seu Orcade promontorio, vulgo num Dunsbyheat, ad Dubrim portum vulgo Dover, milliaria Germa nica circiter C L. Latitudo maxima patet inter Dubrim ac Bolerium promontorium, vulgo the Landes end, mill. Germ. L x x. Ipa forma triquetra in tres angulos se cuneat. Quorum unus Septemira nes prospicit: nullis contra terris, vasto atque aperto mari: alto Belgas ac Rheni ostia: tertius Hispaniam. Unum latus in Orientem; Germaniæ (intellige veteris, cujus pars Norvegia) obtenditur; d terum in Meridiem, Gallia, tertium in Occidentem Hibernia. Occ no undiquaque alluitur, ab Occasu Hibernico, ab Septemtrionibu Caledonio, ab Ortu Germanico, à Meridie Britannico; ubi fretun Gallicum inter Dubrim & Bononiam.

prisci noverant. Sic Gallus ille doctissimus Lib. I. | nobilium tutela ad Regem pertinet; sel bica Chan. c. 39. unde duobus Cluverii etymis addetur tertium.

BUNONIS.

β a Mulieres in Anglia b indulgentibus utuntur maritis, & nihilominus habentur castæ. Viri in bello strenui c, pericula ad furorem usque contemnunt : Si tamen alimenta desunt, nihil illis reperitur mollius d. In re nautica promtissimi & expeditissimi, Tyranni maris vocantur; quos ea de causa valde formidant Turcæ. In bellis contra exteros, in Reip. periculo, vexillum explicatur, quod b Standartum vulgo vocant. Est vero Standartum currus, in quo malus erigitur, in cujus summo apparet crux, quæ ex brachiis suis continet vexillum. In universa parentum bona succedit filius primogenitus, qui cæteris suis fratribus ex hæreditate parina , quantum libet , tribuit. Pupillorum | ves ac Scaphas deprædantur.

ram istam Aulico committit, qui satis maline pupillorum bona sæpe administrat. Latronsi viatorum vitam raro desæviunt, spoliis contre ti e. In fervos suos acerbissimi domini audia Angli. Parlamenti in Anglia potestas magu eft; quippe fine quo Rex fere nihil, quodi cujus est momenti, decernere potest. Decerris vid. Cambdeni Britannia.

HEKELII.

b Quæ niveô candore infignique formâ fun, & decentissimi vestitus honestatem amant. c Optimi Sagittarii.

d Victus maxima pars in carne confistit. Is Prandiis ac Cœnis hilare, nitide, lepideaque

ampliter vivunt. e Sunt etiam Pyratæ, quippe qui Canarissil fulas , Capitis viridis , Brasiliam & American is festant, atque Hispanorum & Portugallensum N

a Anglorum mores. b Standartum.

CAP. XXI.

Divisio Veteris Britannia, item de fluviis & opidis.

Caledonia Majoria Mi E appellatam, cum ex aliis, tum ex Tacito maxime lique. At tota postmodum divisa in Majorem, & Minorem. INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. H. Cap. XXI. 139

jor ca pars, quæ nunc Anglia: - Minor, quæ Scotia. 1 Major Eri? II. Majoris populi, quorum nomina apud rerum auctores cla-tannia. ra: Oftidamnii ac " Damnonii 4; nunc Cormwal regio: B Duro-Oftidamnii CDannonii. triges, Devonschire: v Belgæ, Sommerset: Segontiaci, Soutsex Duronies. & Southampton: Bibroci, Surrey: Cantii, quorum regio Can-Bibroci, Bibroci, B tium, vulgo nunc Kent: Trinobantes, Middelsen, & Hardfor-Tinobanschire: Cassii, Cambridge & Essen: Zoeni, Nortfolck & Suffolck: Cassii. Ancalita, Oxford, & Buckingam; Atrebatii. Berceria: Dobu-Zoni. ni, Glocester: Silures omnium latissime incolentes, nunc Wallia, Atrebatii. vulgo Waelles. Ordovices, Cardigan: Demetæ, Carmathin: Silures. Cornavii, Cornawan. Præterea Coritani, Lincolnschire: Parisii, Ordovices, ea pars Torckschire, qua Lincolnschire contermina: Brigantes Cornavii, reliquum Torckschire & Northumberlandt, Meatæ, Cumberlandt. Parisii.
Briganes. Horum omnium clarissimi suère Silures atque Brigantes: hi nume-Mearz. rosissimi, illi pugnacissimi.

III. At in Minori Britannia, sive Caledonia, olim omnia ob-Britannia Minorsire scura, ac pleraque veteribus ignota, nihilque · Sylva Caledonia ac Caledonia

> IV. Flu- mons. Grampius

BUNONIS.

« Inde a Damnonium promontorium b nomen habet; quod vulgo Cap. de S. Michel & Cap. de S. Fustin. c

B Durotrigum regio aliis habetur Dorsetschire quorum opidum Durium seu Dorcestria, d

y Belgarum nomen hodie videtur referre opidum Welles.

& Silures five Silyres e Cambdenus statuit in Wallia, ubi nunc Herefort, Radnovia, Brechinia, Monumethia & Glamorgania Comitatus.

1 b Caledonia Sylva olim infignis & vasta agrestes & horridos genuit ursos. Ad eam aliquo modo notitiam fuam armis propagaffe Romanos, prope triginta annorum spatio, Plinius auctor est. Vestigia hodie dicuntur superesse ad e Sterlinium opidum; ubi solent comitia celebrati, & dum Scotia suos in regno habebat reges, regii educabantur liberi f. De monte Grampio dicerur cap. xx1v.

HEKELII.

* Vel , Dumnonii.

b Quod maxime Occidentale.

Regio est, aliis verò Flumen Calabria. d Et quidem Villanovano & Camdeno.

e Quorum etiam Strabo & Ptolemaus meminit. f Sic Scoticus Oceamis à Val. Flaccô etiam vocatur Caledonius, à Caledonia Sylva forte, qua huic est vicina.

REISKII.

1 d Britannias numero plurativo Romani efferunt, earumque prisca divisio sic valuit, ut Ptolemæo alia major, aliaque minor esset: Major quidem Angliam Scotiamque, minor Hiberniam complexa, manifestissime declarat, quam noster Auctor inde recesserit. Romanis autem sub Severo Imp. alia fuit superior sive australis & citerior ; aliaque inferior seu borealis & ulterior ; tandem quintuplex, prima nempe, secunda, maxima Casariensis, Flaviana & Valeria. e Vetus quippe variat multum divisio: Neque constat unde Scotia, num ab rege dubio Scoto dicatur: Caledoniam è Cambrico vocabulo Kaled. i.e. duritie dictam putant, Bochartusque comprobat; Phœnices etiam suas colonias è Gadibus c Aut potitis The Landes end. Alias vocatur mat: Ita Silures i.e. braccatos; Camalodunum huc duxisse, idem auctoritate veterum confir-Octium. Sed Damnia Plinio felicis Arabia i.e. urbem regiam Pcenis nominatam statuit.

a Damnonium promontorium. b Caledonia Sylva, c Sterlinium, d Britann'a BUNO multiplex. e Scotia & Caledonias

Sistis.

140

Fluvii Britanniæ. Tamelis. Sabrina. Humber.

Habitationes Veterum Bri-

IV. Fluvii Britanniæ celebriores sunt; Tamesus, Svulgo Tamu: Sabrina, Savern, & Humber: brevissimo cursu at latissimis ostis (id astuaria efficiunt) commodum majoribus navibus accessum præbentes.

V. Vrbes Britanni nullas antiquitus incoluerunt; quum auten hominum esset infinita multitudo, creberrimus ædificiis dispess egerunt; opida, ut autor est Casar, vocarunt, quum sylvasimm ditas vallo fo saque munivissent, quo incursionis hostium vitanda can sa convenire consueverant. Posteà verò, cum Romani eò legiono fuas coloniasque invexerunt, cultius jam paucis quibusdam urbibu habitari cceptum est. In his Camalodunum fuit Romanorum colonia nunc Malden, opidum maritimum in Essexia; & Londinium, num Londen, copia negotiatorum & conventu jam tum maximè celebra

BUNONIS.

¿ Fluminum Britannicorum facile celeberrimus b est a Tamesis i, qui in Orientem fluens, Oceano Germanico sese infundit, per sinum, cu in adversa insulæ parte alius oppositus, flumen b Sabrinam emittit in Hybernicum mare. Ad Tamesin res contra Britannos gessit C. Julius Casar. Est hic fluvius in prima parte infulæ; non longe à c promontorio Cantio, Gallia in obliquum | Jamiffa, laucosa. obverso ad fretum Gallicum sive Morinorum; ad quod Cæsar prima in Britanniam expeditione apud Ptolom.

appulisse creditur. Nec Tamesis, nec Umber, à aliquot præterea Angliæ flumina, pluvisalu de cadentibus, nivibusque liquesactis, augutur. Giraldus Cambrensis. k

HEKELII.

g S. Tems. h Et maximus.

i S. Thamesis Casari & Orosio; Ptolemeo uni

k Sed Tamasis India intra Gangem Urbs d

a Tamefis fl. b Sabrina fl. c Cantium promont.

CAP. XXII.

De Incolis Britannia.

Britanniæ Incolz.

E incolis Britanniæ sic Cæsar in Comment. de Bell. Gall. Bi tanniæ pars interior ab iis incolitur; quos natos in insulaipsim moriæ proditum dicunt: Maritima pars abiis, qui prædæail inferendi causa ex Belgis transierunt, qui omnes his ferè nominist civitatum appellantur, quibus orti ex civitatibus ed perveneral Post hunc Tacitus: Britanniam, inquit, qui mortales initional rint, indigenæ, an advecti, ut inter barbaros, parum competius babitus corporum varii, atque ex eo argumenta: namque Caledonia habitantium rutilæ comæ, magni artus, Germanicam originem verant. Silurum colorati vultus & torti plerumque crines, &

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XXII. 141 contra Hispaniam, Iberos veteres trajecisse, easque sedes occupasse, fidem faciunt: proximi Gallis & similes funt. Gallos vicinum solum occupasse creditur. Regibus olim, ut nationibus distincti, regebantur. 1

II. Primus omnium Romanorum a Jul. Casar cum exercitu In-Britannia a Romanis fulam ingressus, quanquam prospera pugna terruerit incolas, ac tentara se littore potitus sit, potest videri ostendisse posteris, non tradidisse. subacta. At & Claudius Imperator trajectis legionibus gentem perdomuit: paulatimque in formam provinciæ proxima pars Britanniæ redacta est: donec tota tandem in Romanorum potestatem sub Domitiano pervenit. Quanquam non desunt, qui negent, unquam à Romanis perdomitam fuisse Caledoniam, id est, Scotiam: pro argumento afferunt, v murum in limitibus majoris minorisque Britanniæ à Romanis, contra Pictonum Scotorumque incursiones, exstructum. Verum hos refellunt Dionis Zosimique historiæ, in rebus gestis & & Severi & Constantini Imperatorum.

III. Cæterum, imperarunt Romani Britanniæ ad Theodosii a usque tempora: tunc verò cum legiones præsidiaque Romana, ad Galliam defendendam accersita, illam inermem relinquerent; Scoti Pictique ulteriorem insulæ partem, quæ nunc Scotia est, incolen-

BUNONIS.

a Casar in Britanniam bis cum exercitu traje- | corrupte dicuntur. cit, in deditionem infulanos quosdam accepit, tributumque & obsides eis imperavit. Deinde principes Britannorum per legationes se infinuarunt Augusto Cæsari.

β Post Claudii auspiciis magnas res in insula hac gessit Julius Agricolà.

y Hadrianus a murum, ab Oceano Germanico ad Hybernicum, per transversam insulam duxit. Antoninus Pius, cespiticium murum excitavit.

Post Septimius Severus, alium item murum, ab Occidente in Ortum, exstruxit: quod Spartianus in Hadriano Pio , & Severo , itemque Aur. Victor in Severo tradunt. Hic murus subinde reparatus duravit usque ad Valentinianum III. Tum enim à Gallione lapide vestitus insertis tubulis ancis. Hodie ab indigenis dicitur Keepe-Wal, murus costodiæ, & Pehitz-Val, Murus Picticus b, Britannice Mur-Sever.

HEKELI I. a Junioris.

b A Pictus, f. Pictonibus, Infulæ Britannicæ Po- exul abiit.

pulis , qui in Historia Witekindea PEHITI

REISKII.

1 Primos è Gallia, Hispania, Germaniaque huc incolas progressos lingua, mores & habitus aperte fignificant, traduntque Græci & Romani historici. b Cur itaque Camdenus Britanniam fuam sero cognitam fuisse scribat, non intelligo; quam Eratosthenes, Dicearchus, Polybius, Straboque coloniis frequentatam memorant. De Romanis concesserim, quibus cuncta Britanniæ loca in dubio relinquebantur, antequam ea Claudius patefaceret. c Scotia tamen nunquam domari potuit, etsi sæpius tentata: Severo & Constantino Impp. ea non cessit, ne Valentiniano III. quidem, cujus numifma Scotiam fubactam præ se tulit. Nam Scoti muro diruto fuis regibus paruerunt: E quorum stirpe ortus Jacobus VI. Angliam Scotiamque primus junxit & magnam constituet Britanniam: Huic nepos cognominis Jacobus in ea successor factus, ob Angliam divulsam, ad Gallos triennio abhine

a Muri inter Angliam & Scotiam. b Britannia num fero cognita ? c Scotia Romanis invicta-BUNO- serunt: quorum impetum, quum hi sustinere nequirent, Anglo

ex Germania atque Saxones in auxilium vocarunt; hi postmodum

hospitii fide ac jure violatis, Britannos domibus agrisque pepule runt. Pulsorum pars in Galliz extremum angulum sedem, ut sunn dictum, nomenque intulerunt: pars intra montes, (Wallia num

est) ut pote loca contra hostium violentiam satis munita actua.

concedentes, ad hanc usque tempestatem priscam Britannorum

IV. Scotia abhinc à Scotis denominata suos ordine habuit, Re

ges: Angliaque ab Anglis nomine tracto, seorsim suos. Wallia.

vulgò Anglis Wales, incolis Cambray, fuis olim principibus, pol

Anglorum perfidiam, diu recta fuit. Tandem bello victa horum

cessit imperio. Inde mos invectus, uti primogenitus Anglorum

Saxones &

Angli in Bri-

glix reges. Wallix Prin-

CAP. XXIII. E ANGLIA.

Æterum, Anglia a dividitur ab Scotia Tueda ac Sulveio flumi- Anglia liminibus. Occupat in longitudinem à Waymouth promontorio prope Dorcestriam, ad Barvicum opidum in finibus Scotiæ, mil. iirudo. liaria Germanica Lxxx. In latitudinem ab opido S. Davidis ad opidum Tarmouth milliaria circiter Lx. At si infimam partem, id est, latus meridionale permetiaris, milliaria erunt circiter Lxx. 1

II. Cæterum, Anglia divisa fuit medio ævo in duas parteis: Divisio Cambriam .; qux eadem nunc Wallia & Loegriam, reliquam Anglia

 $\mathbf{C} A \mathbf{R}$

BUNONIS.

gentis linguam conservare creduntur. .

Regis filius Princeps Wallia nuncupetur.

s Saxones isti c Britanniam inter se partiti nominarunt Saxoniam Transmarinam usque ad Egberti tempora, qui sub Carolo M. militarat. Is à Saxonibus occiduis Rex constitutus Cantianos, Northumbros & Saxones Orientales fibi fubiecit, & fanxit, ut omnis illa regio cum victrix, tum victa uno nomine Engelland d Anglia appellaretur, ipfique incolæ, Britannico & Saxonico nomine deleto, vocarentur . Anoli.

¿ a Buchananus à Fergusio I. ad Jacobum VI. numerat CVII. Scotorum Reges; ex quibus LVII. morte violenta periisse tradit Hemicus Ranzovius in exempl, quod plerumque sit similitudo status, successus & obitus in parent, & fil. Post Elifabethæ Angliæ Reginæ objtum Jacobus VI. Scotiz Rex regnum Angliz quoque obtinuit, Scoriamque suam cum Anglia & Hybernia conjunxit; quod contigit anno Christi 1603. Ejus filius Catolus I. e quum Anno 1649. f à suis fecuri effet percuffus, Olivier Cromwel Protectoris nomine dominarus usque ad annum 1658. | & 3. pomeridianam Londini. Hujus deinde in dominatu successor Richardus filius per milites imperio exutus, & Carolus II.

exul immeritus magno populi fui g studioa no 1660 h in regnum reductus hactenus regu

n Intra Walliam compulfi Britanni fortitri se tutabantur, ipsosque Anglos sæpe male mutabant; adeò ut Offa Merciorum Rez objett vallo, cujus vestigia supersunt, vulgo Clas Offa, id est Fossa Offa, cos à suis prohibert finibus. Ita illi sub suis mansere Principibu, usque ad Henricum III. Angliæ Regem. Tm Leolino Wallorum Principe cæso, Wallia subali & Angliæ attributa est. b Inde Wallie Prints dictus est Eduardus I. Henrici III. filius. Su tamen usi sunt Walli legibus usque ad Elilah tham Reginam, à qua, istis abrogatis, Ang cæ illis præscriptæ sunt leges.

HEKELII.

c Viri bellicosissimi.

d Engelonth.

e Anno 1600.d. 19. Nov. in Scotia natus.

f D. 30. Januar. Styl. vet. circa houm!

g Dn. Monkenii imprimis.

b D. 10. Maii.

a Reges Scotiz. b Ednardus I. Wallig primus Princeps.

BUNONIS.

a Cambria illa Anglia pars Occidentalis b eft, Sabrina c & Dee vel Devâ d fluminibus contenta, dividitur in Venedotiam, Provisiam, & Dehenbartiam. Venedotia, eadem Wallia Septemtrionalis, habet Merionithiam e, Arvoniam feu Carnarvan, Denbigajam & Flintiam f. In Provisia g sunt Radnoria & Montgomeria h. In Dehenbartia vero, quæ Wallia Meridionalis, Glamorgania, Maridunum, Penbrochia, Menevia, Ceretica five Cartigania, Breckinia, Herefordiæ, & Monumetha. a Wallia Borealis sterilior est, quæ ferè tota montana: quibusdam tamen in locis cespite abraso & combusto redditur fertilis. Incolæ natura loci sese facilè tutantur, quod Vallibus multis fracta regio est. Heic montes sæpè adeo vicini sunt, ut ex corum verticibus pastores colloquantur; nec tamen nisi tota die ab una crepidine ad alteram perveniant. Australis Wallie pars fertilissima est; canes ejus, pecoris villarumque custodes, laudantur. b Lingua Britannica antiqua in Wallia perhibetur esse reliqua; quam tamen Angli delere moliuntur.

HEKELII.

4 Hoc Regnum, generaliter sub Historia AN-GLICANÆ, Lugd. Batav. Ao. huj. Sec. 49. inf. 8. exc. Titulò à POLYDORO VIRGILIO fat accurate descriptum est. Et extat Autor anonymus, qui Rationem Reipublica ANGLICANÆ Hagæ Comitum Ao. ejuld. Sec. 54. studiosè quoque curavit publicari. Annales autem Rerum ANGLICARUM & HIBERNICA

RUM, regnante ELISABETHA, GUILIEL-MUS CAMDENUS Leydæ Batav. Ao. huj. Sec. 39. in Specie 8. f. prelo justit subjici. Et nora est NICOLAI HARPSFELDII Historia Ecclesiaflica ANGLICANA, notique funt RI-CARDI SMITHEI Flores Historia Ecclesiastica ANGLORUM Gentis, quorum hi Parifiis Ao. huj. Sec. 54. in fol. illa autem Duaci Ao. ejuld. Sec. câd. f. est impressa.

b Seu Occidua.

c S. Sabriana, qui Sevarne Anglica & Hafren Britannice dicitur.

d S. Dea, Yfyrduvy Britannice dicto. e S. Merviniam.

f MERIONITHIA inter Montium conglomerationes omnium totius Wallie terrarum hispida magis est & horribilis. Habet enim Montes altissimos; arctos tamen, & in modum Arcis acutissimos, nec raros quidem, sed creberrimos, & tanta æqualitate consertos, ut in summis eorum verticibus Pastores confabulantes, vel convitiantes, si concurrere forte statuerint, à mane ad vesperum vix convenirent. ARVONIA gleba est satis fertili, & Oppidulis redimita. In hac est Bangor, Sedes Episcopalis, quæ 96. Paræciis præfidet. FLINTIA, f. FLINTENSIS Provinciola, Anglice FLINT-SHIRE, non quidem est montana, sed collium prominentia aliquantulum furgens, quæ leniter in fertiliflimos agros refupinatur, qui (præfertim qua Mare prospiciunt) Hordeum laudatum tam benignè profundunt, ur semper nona à primô fatu hebdomade demetant Agricolæ.

partem. Fuerunt ad patrum nostrorum memoriam in eâ Ducatus aliquot: verum his abolitis, LII. Comitatibus, quos incolæ Sch. res vocant, tota distincta est. Archiepiscopatus sunt duo: Cantua riensis in urbe Cantuaria; vulgò Canterbury: & Eboracensis in urbe Eboraco, valgò Torcke: his Episcopi subsunt xx IV.

III. Urbium Princeps est & Londinium , Londen; caputat que compendium totius regni, Emporium que inter celeberrima En Londinium, ropæ nequaquam postremum: urbs amplitudine ac duorum tem. plorum immensa magnitudine maximè conspicua. Hanc magni Eboracum. tudine incolarumque frequentia sequitur > Eboracum, inde

g S. ut alii , Maginus inprimis , legunt ; PÔVISIA.

h In his olim insederunt Ordovices Populi. REISKII.

1 a Anglia nomen ab Anglis, gente Saxonum Holfatica vel Cimbrica invenit. Britanni enim Romanis aut Confularibus viris aut Præfidibus fubiecti, ut incursiones Pictonum Scotorumque perpetuas retunderent, excusio, quod ferebant, imperio, Anglo-Saxones in auxilium evocaruut. Angli huc navibus provecti terras occupant A. 449. Heptarchia regia constituta, donec A. 800. regnum septuplex uno Ecbertus imperio complectebatur. Denique b Normanni fuis incursionibus infestaram A. 1027. Angliam subjugarunt: Hinciterum exclusi, postea non, nisi Innocentiæ suæ, reus ab HENNI tamen Suffexiensi pralio majores pravalent: CO VIII. Anglia Rege, Ao. sup. Sec. 35. lan Unde magna lingua, juris & regni mutatio curi proh! subjectus est. Caterum hac Until fublecuta, hujufque per varios Comitatus (Shi- ma Oldenburgu, Viri modestissimi atque cum res) Ducatusque divisio. c Nuper Anglia novis | sistimi, longe clarior hactenus est facta. motibus agitata, cum fibi suæque libertati ac religioni consuleret, Wilhelmum Arausionensem exstrui acque adificari justit Henr. VIII. Inti Principem è Belgio vocatum, Jacobi regis generum, regem sibi præposuit, belloque Gallicas machinationes non maritimo tantum sed terrestri Belgico adhuc frangit cohibetque. De proventu Anglia, ligno & carbone fossili, lanisicio, croco, sicera, thermis, acidulis, emporiis, portubus, Academiis, focietate doctorum regia, multisque artium inventis pauca dicere quid juvat?

BUNONIS. β d Londinii est regia Withal. k.

y e Eboracum I ad fl. Yure, medio fere fieu crarium, nobiliffimam nempe Bibliotheconest inter Londinium & Edenburgum m; fertur in ea constituit. Vid. Quenstedt, loc. petize Constantini M. patria. Mortuus hic Constan- cit. p. 89. tius Imperator istius parens. Ab ca provincia si- n Vocatur enim communiter der Hertze m lius regis fecundo genitus nomen habet. n

HEKELII.

i CASPAR DORNAVIUS loc. p. 7. cit. et Cambdeni BR ITANN. de hâc Urbe magnaz valdè potenti allegat hos Versus elegantissimos: Urbs peramæna Situ, Cœloque Solô beata, Urbs Pietate potens, numerolo Cive superba; Que nova Doctrinis LUTETIA, Mercile ORMUS,

Altera ROMA Viris, CHRYSÆA (en da Metallis.

Patria erat Thomæ Mori, supremi Regni Britanio Cancellarii, qui Paulo Jovio in Elogiis testant, licet omnibus Religionis atque Jultitia numen longe effet optimus atque sanctissimus; tams

k Qs. dicas Weise Hall, S. Aula alba, quan vifu funt inprimis digna I. BIBLIOTHECA Elifabetha Regina, Gracis, Latinis, Italiti & Galliers Libris referta, inter quos Libellus di Gallicus, proprià Reginæ manu in membran Scriptus, & Henrico VIII. Anglia Regi, Paren dedicatus. II. PASSIO CHRISTIII treis Tabellis adumbrata.

1 Vulgò Yorke.

m EGBERTUS in hac Urbe egit Archie piscopum, & quidem circ. A. CHR. pcc.1 ac omnium liberalium Artium armarium&le

BUNG

a Angli. b Normanni. c Anglia status hodiernus. d Londinium. e Eboracum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XXIII. 145

Bristolium, vulgo Bristow, Gallicarum mercium nobile Empo-Bristolium; rium, ut Southampton Hispanicarum. De reliquo SOxonium, vul-Southampton gò Oxford, & Cantabrigia, vulgò Cambridge, illustribus Aca-Cantabrigia. demiis ornatæ, magnificentissimis collegiorumædificiis celebrantur. Sunt prætereà inprimis visendæ arces seu domus Regiæ circa Londinium, in lætioribus atque amœnissimis agris dispositæ: quarum nomina Grinwich, Richmont, King ston, Nonsuch, & Hamptoncourt, . Windsor, & versus Cantabrigiam Tebal. Brevissimus ex Britannia ad continentem trajectus est à Dubri ad Caletum, vulgò Dabris. Calais, Galliæ opidum, mill. Germ. v1. Reliqui portus celebriores funt, in Orientali infulæ latere Nieucastell, . Hull, Lyn, Yarmouth, Harwich, Colchester, Sandwich; in Meridionali latere "> Pleymouth; in Occidentali latere, Chester: unde naves in Hyberniam navigaturæ folvunt.

IV. In-

BUNONIS.

d Bristolium est ad Sabrinæst. ostia, à Londinio 97. mill. in Occasum; inter urbes tertium fibi locum vendicat. o

s a Southamptonia urbs maritima, in medio ferè illius lateris, quod Meridiem spectat, sita

è regione infulæ Vectis.

ξ b Oxonium ad Cherveli & Isis seu Usa confluentes fl. Londinio in Occasum 50.mill.distat p. Alviedus Saxonum Rex dicitur hic Academiam instituisse, anno C. 872. habet collegia xvi.

n c Cantabrigia Londinio abest in Boream 45. mill. Collegium hic instituit Barsomus Eliensis Episcopus anno Christi 1274. Scholam publicam anreà constituerat ibidem Sigebertus Eastanglorum Rex anno C. 637. Hodie xIV. habet collegia. Hinc Britannia viros dedit celebres: præter Lanfrancum & Ans helmum Cantuarienses Episcopos, Venerabilem Bedam, Alexandrum ab Ales, Nicolaum de Lyra, Guilielmum Occam, Bartholomæum Anglicum, Edoardum Hottonum, Thomam Merum, &c.

9 d Arx Hamptoncourt est ad Tamesin splendidissima, à Thoma Volseio Cardinali condita; Palatium plane regium.

convenire solent quotannis, in die S. Georgii, Equites Ordinis Garterii, die Ritter des Hosen-

* f Hull quum portas clauderet regi suo Carolo I. ab iplo frustra oppugnata est; & hinc coeprum est bellum istud, ipsi regi & regno farale.

λ g Pleymouth Francisci Draci patria est. Cæterum Angliam in Cambriam & Legriam dividi, fuprà dictum est. Cambriæ provinciæ eodem loco memoratæ sunt. h Lægria verò alia est superior, alia inferior. Superior descendit à finibus Scotiæ ad utrumque Angliæ æstuarium the Washes in mari Germanico, & Sabrinæ fluvium in mari Hybernico. Ejus provinciæ sunt 1. Northumbria, in qua i Barwik ad Teiffe fl. & k Neucastel. 2. Cumberlandia vel Cumbria, in qua 1 Carlile. Inter has duas provincias intercurrit murus suprà dictus, incipit à Carlile, & desinit apud Neucastel. 3. m Dunelmensis Episcopatus, in quo Dunelmum. 4. Westmorlandia, in qua n Apelby, & O Kandale lanificio celebris. 5. P Lancastria, in qua Lancaster. 6. q Cestria, in qua Chefter, five r Westchester. 7. Salopia, in qua i Schrewsbury. 8. Eboracum, in quo Yorck. 9.t Lincolnia, ubi Lincolne. 10. v No. tinghamia, in quo Nottingham. 11. x Darbia, ubi Darbey. 12. y Staffordia, in qua Stafford. 13.2 Leicestria, in qua Leicester. 14. Rutlandia. e e VV miljona ad cundem est fluvium, in quo 13. a VV arvicum, ubi Warwicke. 16. VV igornia, seu VVorcestershire, ubi Worcester. b Inferior Lagria in Oceanum Britannicum procurrit, ejus provinciæ funt 1. Nortfolcia. 2. Suffolcia.

a Southampronia. b Oxonium. c Cantabrigia. d Hamptoncourt. e Windsoria. f Hull. g Pleymouth. h Lægitæ superioris Provinciæ i Barwick. k Neucastel 1 Carlite. m Dunelmum, n Apelby. o Kandale. p Lancaster. 9 Chester. r Westchester. f Schrewsbury. t Lincoln. v Nottingham. M Darbey. y Stafford. z Leicester. a Warwick. b Lægriæ inferioris Provinciæ.

146

Infulæ ad Angliam. Mona. Menavia. Anglefei. Inf. Vectis.

IV. Infularum Anglico litori appositarum clariores sunt; Occasu Mona, nunc Man, incolis quondam validissima: & Menavia sive Monapia; nunc " Anglesei Anglis; Wallis, Man à Meridie est Vectis, nunc Wight.

3. Essexia, in qua a Malden, olim Camolodu- | dinii capite truncatus est t. x Garnesai, itemos num q. 4. Middelfexia, in qua Londinium. 5. Cantium, vulgo b Kent, in qua Cantuaria seu Canterbury, Archiepiscopi sedes, Dovern &c. 6. Surria. 7. Suthfexia. 8.c Southamtonia, in qua Southamton. 9. d Dorcestria, in qua Dorchester. 10. Devonia, in qua e Excelter & f Pleymouth. 11. Cornubia seu Cormwallia, in qua celebris portus g Faulmouth. 12. Somersetus, in quo h Bristolia, i Welles & k Bathe, ab aquarum calidarum scaturigine appellata. 13.1 VViltonia, in qua Wilton. 14. Berceria, in qua m Windfore. 15. n Glocestria, in qua Glocester r. 16. Oxonium, in qua Oxford. 17. o Buckinghamia, à fagis, buchen vel boechen; in qua Buckingham. 18. p Hertfordia, in qua Hertford. 19. q Bedfordia, in qua Bedford. 20.1 Northamptonia, ubi Northampton, & castrum f Foreringhay, ubi de Maria Scotiæ regina Jacobi matre, Caroli I. avia, supplicium sumptum. 21. t Hundingdonia, ubi Hundingdon. 22. v Cantabrigia, ubi Cantabrigia. Atque hæc de Lægria.

Anglesei /, insula Wallia ora adjacet apud Bangorium opidum, adeo continenti vicina, ut quandoque recedentibus fluctibus absque navigio ad eam perveniatur.

· Vectus insula est, in quam Rex Carolus I. è captivitate elapsus, indeque abreptus, Lon- la, rupium præcipitiis circumvallata.

y farfai infulæ, quæ Gallico litori prætenda tur, Anglici juris funt. In hanc v olim dame. ti relegabantur. x

HEKELII.

o Saxonice dicitur Burghtstoun, i. e. Jone illustris. Ad aspectum enim tum publicis, im privatis ædificiis ita pulchra est, ut nomi respondeat.

p Urbs est egregia, salubris & amœna.

- q Antonino corrupte Cambodunum est. Par mao Καμυλόδυνον, Camulodunum, & Plinio C. malodunon audit. Talbotus hodiè VVestcellen minari putat ; Sicuti Hufredus Lhuydus olia Culcestre.
- r Cambdeno dicitur Clovecester, Saxonibus Gles. cefter, vulgo Latino CLOVERNIA; Antonio verò Clevum, f. Glevum. Antiqua fanè Urbset, ac à Romanis condita, à quâ tertius Angliele gis Filius DUX GLOCESTRLÆ, feu GLA CESTRENSIS, dicitur.

[Olim Druidum Sedes antiqua. t Posita est in Oceanô Britannico, ac modé intervallô à Continente Britannia distat.

v Ouz Antonino dicitur Calarea. x Inter has interjacet SERKE, modicalin

a Malden. b Kent. Canterbury. c Southamton d Dorchefter. e Exceiter. f Pleymouth. g Faulmont h Briftol. i Welles. k Bathe. lWilton. m Windfor. n Glocester. o Buckingham. p Herst q Bedfort. r Northampton. f Forteringhay. t Hundingthon. v Cantabrigia. x Gamesa. y Jus

CAP. XXIV. DESCOTIA.

gitudo & la-

Cotia longitudo est à Meridie in Septemtriones, id est, àpro Scotizion. I montorio, quod accolis The Mule, of Galloway, qua Hybrid niam spectat, ad promontorium Dunsbyheat, quod ab Orcadibi Infulis conspicitur, mill, German. Lxx. latitudo ab Occasuin 01 tum, hocest, à Novantum promontorio, nunc Ardermouthe prope Mulam insulam, ad promontorium Buchananum, villy Buquuhammes, milliaria L. Regio, ut folo, fic incolis bifariand

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XXIV. 147 visa est. Quippe "Grampius Mons, nunc "Gransbain b, ab oc- Grampius

casu in ortum tendens mediam secat.

II. Qui meridionalem partem habitant, cultiores numerosio- Mores Scoresque, lingua propemodum ac moribus utuntur Anglicis. Septem-torum. trionales, hominum genus asperum, ferum ac sylvestre, sermone, habitu, moribusque Hybernicis vivunt. 8

III. Ur-

BUNONTS. non attingunt, nec comedunt l. Dat Scotia a Mons Grampius c Scotiam dividit in partem ferrum, plumbum, fulphur, argentum m, Septemtrionalem & Meridionalem. a Septemtriolazurum, lanam bonæ notæ; itemque electrum nalis Scotiæ provinciæ funt 1. Strathnavernia, id eft, five fuccinum n. Lacus & fluvius Nella reliquis vallis Naverniæ. In qua aliquot castra versus aquis hic frigore concrescentibus nunquam con-Orcades. 2. Cathnesia seu Canthnes, in qua progelatur. In Lelgovia provincia lacus maximus, montorium Duneste & Girnego; Item Catnes vulgo Lomond o, fine vento fic plerumque intu-& Ackyrgill castella ad mare. 3. Sutherlandia, mescir & agitatur, ut audacissimos terreat piscain qua Dorno & Clyne opida maritima. Hic sunt tores: pifces, qui in eo funt, carent pinnis p: montes candidi marmoris. 4. Roffia, in qua Insulaque ibidem est, pecori pascendo infficiens, Tayn, ad fl. Tayn, Tarbart. 5. Moravia vulquæ ventis agitata circumfertur. Hector Boethius. go Muray, ubi Elgin, Spyne, Nessum &c. β Septemtrionales & Montani Scoti sermone 6. Loquuhabria, in qua Kyntail. 7. Abrenethea, utuntur Hibernorum. Carnibus semicoctis, nunc Strahdee, in qua Aberdonium, Academia. quod iis plus succi inesse putant, delectantur 8. Angusia, in qua Brechin & Dunde. b Meri-Scoti pariter ac Angli. dionalis Scotia provinciæ funt 1. Perthia, in qua Dunchel. 2. Fifa, ubi Fanum S. Andreæ, Cu-

prum & Abrenethium. 3. Strivilingia, in qua

Sterlingium, ubi comitia d celebrattur, & re-

gii solebant educari liberi, & Doublain. 4 Cu-

ninchamia, in qua Yrwen & Ayr. S. Clidesdalia,

in qua Glasquo, Lanryck & Hamilton. 6. Gal-

lovidia, in qua promontorium Galloway. 7. Lau-

donia e , in qua Dunbar & Edenburgum ,

urbs f inter montes, ut Praga in Bohemia, fi-

ta g; in editiori monte est castrum puellarum,

in quo priscorum Scotiæ regum & nobilium fi-

liæ manuariis artibus discendis arctè quondam

affervabantur. 8. Marcia feu Marchia h, in qua

Bervicum maritimum opidum, Howyn, Kel-

lo &c. c Universa Scotia frigidior est, frigus ta-

hordeum, ex quo cerevifia coquitur, paris cum

mos; qui, nisi à canibus generosis reprimeren-

tur, universam regionem redderent vastam.

Cervorum tantam ibidem reperiri tradunt mul-

titudinem, ut in una venatione publica 1000.

& 1500. capiantur & jugulentur. Mus major

non reperitur in Scotia, ac aliunde importatus

moritur. In Sylva Caledonia i funt boves fyl-

vestres candidi', leonum instar jubati k. Isti

herbam, quam homo tractavit aut calcavit,

HEKELII.

a Scotorum linguâ. b S. Granzebain, i. e. Mons incurvus.

c Olim Pict num Scotorumque terminus, ifque à Tacitô in Vità Agricolæ celebratus.

d S. Regni Diæta.

e Vulgo Lauden, montuosa quidem & sine arboribus Regio; tamen fingulari humanitatis cultu laudata.

f Et Sedes regia.

g Vulgo Edenborrous, quod idem plane, ac Castrum alatum significat. Ideoque Ptolem.co CASTRUM ALATUM idem, ac Edenborrouu, esse Camdenus rectè censuit.

h Vulgo Merch, h.e. Anglia & Scotia termen vaporibus, qui ex paludibus, & aftuariis minus,

furgunt, infringitur & debilitatur. Nobile fert i Quæ Lucio Floro dicitur Saltus Caledonius. k Et quidem adeò feroces, ut domari nevino acrimoniæ. Lupos Scotia habet ferocissi-

l Contrà in Carielà Regione Boves ingentis magnitudinis sunt, quorum caro tenera, suavisque esui est, cæterum pingue nunquam concrelcit, sed olei liquidi instar semper fluens.

m Argentum vivum, Cuprum. n Inter Craufordie tesqua Aurifodina olim, Magino teste, est reperta, è quâ Aurum sinc ullo labore eruebatur, & fortè adhuc simili modò eruitur. Sunt in eôdem locô etiam Gem-

a Scotiæ Septemtrionalis provinciæ, b Mexidionalis Scotiæ provinciæ, e Soli Scotici natura.

Edenburgum. Archiepiscopatus. Academiz.

III. Urbium clarissima est Edenburgum, vulgò Edimbrow, regni caput sedesque Regia: Glasco & S. Andreas, Archiepisco. paribus sunt insignes, quibus suppositi Episcopatus xIII. Acad. mia illustris est S. Andrea, & Aberdonium, vulgò Aberdon& Aberdain, haud ita nobilis, at portus celebris. 4 1

Infulæ ad Scotiam. Hebrides. Orcades. Acmodz. Thule.

IV. Infularum ad Scotiam clarissimæ sunt versus Occasum " Hebrides x x x. ampliùs numero: ad Septemtrionem Orcade: nunc Theiles of Orknay, x L. ampliùs numero: longiùs dissitz va fus Septemtrionem, v 1 1. Acmoda, nunc Farre. Ultima Britan nicarum erat Thule, nunc Tslandt: de qua posteà suo loco.

 $\mathbf{C}$ A P.

mæ quædam, præsertim Gagates, quæ in aquis ardet, ac oleô extinguitur.

o S. Loumond.

p Sunt tamen esui humano suaves.

BUNONIS.

y Hebrides in mari Caledonio, etiam Hebusa & Aebusa, Bedæ Mevania dicta, aliis sunt numero 44. præcipuæ Levissa, Eusta, Skye, Mu-

la . Ila & Jona.

& Orcadum, quæ vulgo etiam Schetland, caput est Pomona, vulgo Mainland, in qua Kirkwall. Nulla in Orcadibus invenitur arbor, neque solum fert triticum; quum tamen reliquarum frugum ibi magna fit copia. Nec serpentes aut venenata in infulis istis sunt animalcula r. Incolæ licet sint bibacissimi; nullus tamen ex iis vifus est ebrius, stolidus aut demens f. Hector Boëthius. Circa infulas illas Hollandi quotannis ingentem halccum copiam piscantur, quæ deinde per universam devehuntur Europam. Ad infulam Fare, vulgo Faire, volucres passere haud multo majores tanta celeritate per mare decurrunt, ut non videantur pedes aquis tingere. Id quum vident nautæ, mox venturam tempeltatem colligunt. Hoierus in epift.

HEKELII.

bem ob studium esse celebrem.

heic multi funt. Piscationibus refertissimæ funt hæ Infulæ, ex quibus Incolæ emolumentum non leve trahunt.

/ Medicinam omnem negligunt, quia ut plurimum longævam & fanam ob aeris miram temperiem ducunt vitam.

REISKIL.

1 a Scotia portentolas regum antiquoru fuzque gentis origines jactat, quas Buchama Lib. I. 11. accuratissime refellit, ac jureals mari posse statuit, omnes nationes è Galliis, & mania & Hispaniis in hanc Insulam commina Hæc fententia quam vero congruat, historia mores, linguæ, voces, ac instituta plum contestantur. Nomen Scotiæ Pictis pour deletis ex A. 939. invaluit; b prisca regum fin lia post A. 1280. exstincta, Stuartorum prop nies A. 1370. regnum tenuit, hodieque ut in Maria Jacobi regis exulantis filia, & Wilhelmo Arauf. principe hujus marito. timam regum Scotorum familiam doction prio castri munitissimi Sterlingæ publica, qu Jacobus VI. aliquandiu ibi commoratus to sacello addidit: 7. R. Nobis. hec invicta min centum Sex Proavi A. 1617. Caftrum enmil durante CVI. regum imperio creditur in pugnabile, quod Monckius bello exom lamentario expugnavit. c Non dicam heick pendo ædificio, quod ex lapidibus sine calce junchiu ditum Scoti oftentant; nec de anseribusant tibus marinis (Bernacles) quos alii è condi alii ex ovis avium depositis generari volunt; que de lithanthracibus aut carbone fossili, g Nonnulli tradunt, etiam Glasguensem Ur- de harengis & immensa horum copia; nega falmonibus frequentissimis; neque de in r Contrà Lepores, Cuniculi, Grues & Cygni d Schetlandicis, vel Hetlandicis, quas Ord vocant; nec de Hebridibus aut Hebudis (5 Western Iles) quarum una Sodora epile habet; neque de Sullingis e (the Sorling) Cassitterides veterum putantur, plus m 145. stanni, plumbi, animalium, prze avium & graminis feraces.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XXV. 149

CAP. XXV. DE HIBERNIA.

TActenus de Albione Britannicarum Insularum maxima; item de minoribus Britannicis infulis: at secunda magnitudine est in Occasium sita Hybernia; Iverna, & Jerna quibusdam appellata: Hybernia nomine inibi nato: quum incolæ hodieque Eryn vocitent, Angli nomen. verò Triendt. De Natura hujus infulæ, incolarumque ingenio, Natura soii. etiam nunc verum manet, quod tot retro seculis Pomponius Mela tradidit: Adeo luxuriosam herbis, non lætis modo, sed etiam dulcibus, ut se exigua parte diei pecora impleant, & nisi pabulo probibeantur, diutius pasta dissiliant: Cultores ejus inconditos esse, & omnium Incolz. virtutum ignaros, magis quàm aliàs gentes. Hæc Mela; Cæterum, cœlo est miti, clementi ac sereno, terra nullum animal venenosum alit, nec patitur. Longitudo ejus maxima porrigitur mill. Longitudo. German. L x. Latitudo autem mill. Germ. x x x. ..

BUNONIS.

torum lingua quoque eò est delata: unde plerique nobiles utramque callent linguam. Carnibus delectantur Hyberni omnes, cibosque capiunt miro filentio. Mater filium non nutrit, fed eum committit nutrici aut nutricio, qui pari observantia cum parentibus coluntur. Alumno zgrotante ex dissitis etiam & longinquis insulz oris accurrit nutricius. Magis se diligunt, qui nulla tenentur cognatione, quam fratres, affines & sanguine juncti. Vestimentis utuntur verficoloribus: flavum tamen colorem plurimi famature ineunt, & virgines adeo festinantur, ut quandoque decimo anno nubant. Præter furandi artem fere nullam excolunt Hyberni. Domo mane exeuntes furta seu Deo commendant, optantque incidere in divitem, quem spoliare posfint. Quod tamen de exteris intelligendum;

nepotes suos paterna hæreditate sæpe fraudat a. a Humidior est Hybernia fontibus fere ubi- Quatuor iis sunt militum genera: primum est que rigua ; lini lanæque ferax. Sermone utun- equitum: Secundum militum statariorum, Geleglasii uir Hyberni eodem, quo Scoti montani. a Ex | vulgo vocati, qui jurant, se pugnam nunquam quo vero Angli Colonias in Hyberniam misere, detrectaturos: Tertium levis armatura, qui nominantur Karni: Quartum est Curforum, Deltinos appellant. Vox militaris iis est Pharo, Pharo.

HEKELII. a Sunt prætereà superstitiosæ Gentes, inter quas multæ magæ & fatidicæ Mulieres reperiuntur, quæ ad omnia mala incantationes efficaces habent, ad quas quisque pro mali ratione accedit.

REISKII.

1 b Hibernia pro duobus incolarum generibus, quæ fovet, duplex ipsa traditur: una sylveltris, quæ indigenas crudos agrestesque alir; ciunt , unde , quibus capilli funt flavi , comam | altera polita , quæ Anglo-Hibernos advenas comnutriunt, eaque superbiunt. Matrimonium plectitur. Huc enim colonia Anglorum crebrius ex A. 1172. deducta, simul ac reges Anglici infulam domuerunt: Hanc enim adhuc regni titulo auctam (qui Paulo III. Papæ. A. 1553. debetur) subditis rebellibus Gallicisque præsidiis erepram, Wilhelmus rex hodieque tener, Prorege imposito. Nunc igitur Hibernis Pontificiis nam furta inter suos commissa puniunt. Mori- incolis plerisque aut cesss, aut alio dimissis abturis adsunt præsicæ, quæ animam morientis re- ductisque horum reliquiæ sylvestrem & montatineant. Postquam exspiravit, tota domus eius nam occupant: Huc enim A. 1641. dudum ejulatu & planctu repletur. Ex defuncti bonis plu- rejecti post stragem Protestantium ibi editam, aimum aufert, qui potentior est, & patruus sub Jacobo rege ultimo nimis invaluerunt.

a Reges Scotia vetusti, b Regum Scoticorum familia, c Memorabilia Scoticad Scherland. e Sorlings.

a Hybernorum mores. b Hybernia duplex.

Incolz.

Provincia,

Langinia.

Mononia.

Connacia.

II. Qui populi primi eam incoluerint, parum constat, nis quod Celtici cum reliquis Britannis fuerint generis. Brigantes, Cauci, Manapii, quos in ea Ptolemaus memorat, mirum, nier Gallia, Britannia, Germania, huc trajecerint. Dividitur hodièin quatuor potissimum regiones. B Langinia, vulgo Lenquester, in Orientem spectans, ut Angliæ propior, ita cultior. Haud multum absimilis huic · Mononia , vulgo Mounster , qua Galliæ in Meridiem obtenditur. Asperiores Connacia, Connacht, & Hultonia, Dunn. ster; hæc in Septemtrionem, illa in Occasum, vergenten

Hultonia. Comitatus & opida.

III. Comitatus per totum regnum sunt xxxIII. Opidula rectius. quam urbes, Hybernos incolere dixeris. Regni caput est Armanh. Secunda ab hac Dublyn, opidum munitissimum, sedes præsedi. quem huc cum titulo Vice regis mittit Rex Angliæ: sedes item At. chiepiscopi, ut & Armagh, & Cassbyl. His subjecti sunt Episco. pi x11. Arglas celebris est portus; Academiam sustinet prædicum Dublinum. & Atque hæc breviter de Insulis Britannicis, nunctem pus est in Continentem reverti: ac primo loco de Germania.

Nunc terra ea bello proximo exhausta, castris, in quatuor regna Hyberniam sunt partiti. 🥪 portubus, & paucis urbibus coërcetur, nec pla- Rothericus Connacia Rex totius insula imperiun ne tamen hominum factiosorum vacua. De consequetus est. Verum Dermicius ab illo ejem lignis Hybernicis, quæ nec vermem nec cariem ad- Anglorum imploravit auxilium, iisque viamt mittunt, de animalibus venenatis, quibus tota regio caret, de fingularibus naturæ donis,& anseribus ex ligno putri, ad oram maritimam natis quos Macrenses nominant) de antro S. Patricii, hujulque Purgatorio, quod vocant, Hybernico, & urbibus paucis pauca dicere quid attinebit? BUNONIS.

& In a Langinia five Langenia b est Dublinum; quod Domini appellatio seditiosis quibusdam di habet 10. Comitatus. c

y In Mononia seu Momonia d , sunt Watenfort, Corcagia in lacu sita, & Casshyl seu Casshylia Archiepiscopatum, & Lymericum opidum ; habet 7. comitatus e. In Momonia fons est, cuius aquis, si quis capillos tingit, statim redduntur Cani. Cambdenus.

& Connacia five Connactia habet Letrununum,

Meynum; & 6. Comitatus f.

In Hultonia sive Ultonia est regni metropolis niis, quam quidem Ptolemæi tempore Brigato, Armacana, cujus Archiepiscopus primas fuit | Coriundi, Menapii, Cauci & Blani inhabitarum Hybernia. Ouintam his addunt alii partem, Mediam Hyberniam, in qua sunt Laberus, sive Cillair g, & Drochea.

ζ b Quinam olim Hybernis imperarint, non habemus compertum. Paulò ante tempora Caroli M. Normanni insula illa perhibentur potiti. Galluveta, Rosecomin, Majo & Sligo. His per indigenas ejectis successere Ostmanni, qui | g Seu Killair.

aditum ad Hyberniam occupandam aperuit, pr focerum fuum Penbrokiæ Comitem in regnum restitutus. Posteà Henricus II. in Hybernian transiit, in quem Rothericus & ordines Jus regii contulerunt; ex quo tempore Angliæ Regesditi funt Domini Hybernie usque ad Henricum VIII. qui in HybernorumComitiis Rex declaratusell, pliceret. Inde insula regitur per Proregem, qui antea Custos & Conservator Hybernie vocabatut. HEKELII.

b S. Lagenia ab Incolis Leighnigh dicta. c Wexford nempe, Caterlogh, Kilkenny, Br blinensem, Kildariensem, Comitatum Regu, Co mitatum Regine, Longfford, Fernes & Wich. Alias Langinia fertilis est & terra frugifera, colo mitissimô, nec inclementibus Incolarum ing

d Ab Incolis Movum, ab Anglis Mounster vocan. e Sunt a. illi Kerryensis, f. Kilkoniensis, Im-

ricensis, Corcagiensis, Trippariensis, s. Cruis, Waterfordiensis & Desmontensis. f Quorum nomina sunt Claria, Lenime,

a Hyberniz Provinciz. b Hyberni Angliz Regibus obnoxii.

LIBER

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

De veteri Germania.

ERMANIAM, quæ nunc terrarum cultu, urbium splen-Kdore, adificiorumque magnificentia, cum Italia conferri, reliquis vero regionibus præferri possit, terris informem, montibus asperam, cultu aspectuque tristem, in universum sylvis horridam, aut paludibus sædam, utrisque inviam,

veteres prodiderunt. In tantum res mutantur!

II. Nomen Germanorum unde deductum sit, varium inter autores Germanoest certamen. A Gallis id inventum, & quinque primo Germanorum rum nomen. nationibus, Eburonibus, Condrusis, Segnis, Carasis & Pamanis, è Germania in Galliam transgressis, inditum, qui posteà uno itidem fuêre nomine Tungri dicti; ex Cæsaris, Taciti, Dionis, & aliorum scriptorum monumentis, clarum sit rimantibus. Id postmodum Gallorum Romanorumque usurpatione in universam gentem Transrhenanam translit. Ipsa gens suo sibi vocabulo semper appellata fuit Teutisci, vulgo die Teutische, ab ipsius veri aternique Dei, rerum omnium conditoris, antiquissima pluribusque gentibus usurpatâ appellatione Theuth: ab hoc enim illi, & à primo mortalium Manno, id est Adamo, è terra condito, originemse ducere prædicarunt; ut latiùs infrà dicetur. «

III. Ad limites Germaniæ quod attinet, vehementer errant illi, Germaniæ qui latius nunc, quam olim, Germaniam patere, ex Ptolemæi

Geo-

BUNONIS.

« Quinque illi populi Rhenum transgressi, finibus illis, quos occuparunt, Gallos expulerunt, ab iisque victis & pulsis dicti sunt Germani, sumto ab re vocabulo. Guerra enim seu Ger-7a ut olim Celtis, ita hodiè Gallis fignificat bellum, & Germanis nonnullis pugnam aut tumultum. Hinc quoque natum videtur vocabulum Gewehr, quod omne genus armorum signissicat: item eine Wehre, id est, gladius a. Ex isto igitur vocabulo Guerra seu Gerra & Gerraman factum est

Gerreman seu VVerman, id est, bellator. Multa enim vocabula hodie scribuntur per W, quæ olim per G scribebantur. Gens vero ista nil nisi arma & bella tum spirabat: inditumque iis hoc nomen à Gallis, Tacito seste, ob merum.

HEKELII.

a Andreas Helvigius in Origg. Diction. Germanicar. p. 297. dicit. VVehre à ferro, ex quô fir ensis, descendi, aut à quiri, que Sabinorum linguâ hastam significat.

HEKE-

Geographia affirmant; maximè ii, qui duplo majorem faciunt. Se cus mini sententia est, qui dimidio minorem censeo. Elsatian. Lotharingiam, Treviros, Luceburgenses, Brabantios, Juliacen. ses, dimidiam partem Gelria, Hollandia, omnem Zeelandiam, w Flandriam hodie accessisse, ajunt: ego accessisse nego; mansis assevero. Quippe Plinius jam inde Germaniæ limitem ad Scaldim fi vium protendit. Idemque simul & Tacitus ab usque Sequanis omnem Rheni citeriorem ripam Germanos accoluisse tradit. Apud Celle remipsi Rhemi, Belgica natio, ultro testati sunt. Belgas plerosque esse ortos à Germanis. Ex Gallia quidem uni Helvetii, ex Illyrico veteri Vindelicia & Noricum, qua inter Alpes Danubiumque sur funt regiones; item Pannonia superioris pars, extra veteris Gen maniæ limites nomenque censitæ fuerunt. Verùm eis oppono quic quid est terrarum hodiè Polonia citra Vistulam amnem, qui termi nus olim Germania fuit; item Bojohemum: quarum regionum sermo apertè genus atque originem incolarum indicat: Prussios etiamat que Livones, quia Germanica lingua utuntur, Germaniæ accessis illi censent: quum antiquitus Venedi, Sarmatica gens, incoluent; ego & hos accessisse nuper, nego; mansisse à multis sæculis, an Quippe Estios, qui olim totam Livoniam ac Prussiam, omnem que ferè dextram ripam Vistulæ latè patentem occuparunt, difer tissimis verbis Germaniæ asscribit Tacitus. Idem auctor, & Plinin regiones hodie, Norvagiam, Suediam ac Fennos, & quidquidta rarum Oceano Septemtrionali, Moscovizque confiniis ambitur, Germaniæ attribuunt. Quin etiam Peucini b, alio nomine Bastar næ dicti, à Vistulæ fontibus olim ad Pontem usque Euxinum & Ilm ostia extensi, Germani fuerunt, testibus iisdem Scriptoribus. 1

HEKELII.

b Hourisoi.

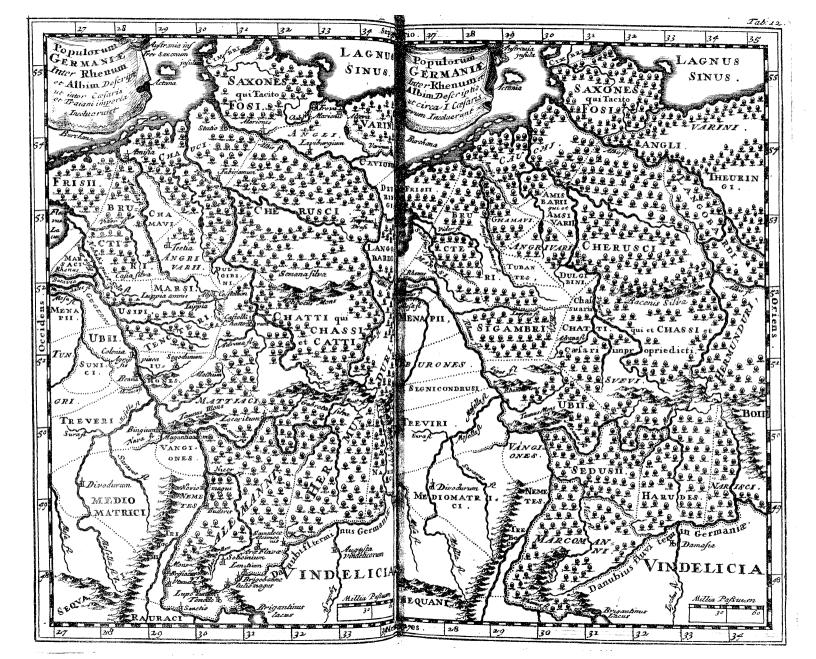
c Βασείςνας, five "Ατμονοι, Atmoni atque Zidivis Sidones.

REISKII.

1 ^a Germaniæ vocabulum recens & nuper additum fatetur Tactus in libello de German. fitu & moribus cap. 2. additque, ita nationis nomen non gentis evaluifle paulatim, in omnes prinum à viêtre ob netum, mox a fe infis novent o nomine Germani vocarenur. Ergo vetus aliud idque à Celtis inditum videtur; novum hocce primo gentis, poltea nationis integraf fuir, partim ab hofti-

bus, partim ab ipfis auctoribus domi reperma Nam Gallico & Germanico tum prifotumb dierno fermoni Guer & Gewert bellum autima fignificat; Mann virum aut hominem; Uniformanos refle viros pignaces aut bellicofo davis; Teutone autem vel Tuifcone rege aut duc Tamicos die Ieutfehen. Hunc verum zetenunge Deum Auctor dum voluit, & aguitum quida noftris majoribus Patrem, Filiam Spirimoga S. Lib. I. Germ. antiq. c. 29. rationes attuir firmas, qua rem tantam minus conficient, Mantur autem hiftorici, quorquot ex Hebria Græcis, aut Romanis originibus nomen & nus Germanicum derivant.

a Germaniæ nomen novum.

IV. Vetustissimi igitur Germania termini suêre, ab Occasu Rhe-vetustissimi **us amnis, & Oceanus Germanicus; à Septemtrione Oceanus termini. Septemtrionalis sive Hyperboreus; ab Ortu Granvicus & Finnicus sinus, mare Svevicum, sive sinus Codanus, Vistula amnis & à fonte ejus linea ad Sarmaticos montes ducta, qui è Septemtrione in Meridiem ad Danubii usque ripam protensi, ubi opidum nunc Hungarix Vacia; dein à Meridie ipsum Danubii slumen. Poste à vero portiones ei ex Gallia ad lævam Rheni ripam, & ex Sarmatia ad finum Codanum & dextram Vistulæ ripam accesserunt, ut dictum est.

V. Longitudo ejus summa fuit à Scritofinniæ promontorio, vul-Germaniæ go Nortkijn, quod in Oceanum Septemtrionalem excurrit, ad Danubium ufque mill. Germ. cccc. Latitudo vero maxima à Rheno nunc juxta Basileam, ad Amodocam usque paludem, quæ in consiniis Russia, Lituania ac Podolia sita est, mill. Germ. C C. scribuntur. Nec vetus Germania, in quantum

a Limites porrò Germaniæ pro statu temporum quam variarint, dici brevissime vix potest. Alii certe fuerunt veteres, aliique sunt novi & adhuc hodierni: Veteres illi longissime in septemtrionem excurrerant, ut Dania & Suecia comprehenderetur, versus meridiem Danubio concludebantur : Novi ultra Danubium extenfi, Rhatiam & Vindeliciam complexi per Alpestria bis, Gallicum præfixi German, limites mutentur, juga patent, fed mari Balthico àrctius circum- experientia docet, perque annos id multos docuit-

a Limites variarunt.

CAP. II.

Divisio Veteris Germaniæ¹, ac primum de Vindilis & Ingævonibus.

Enera Germanorum quinque à Plinio traduntur, Vindili, In-Vandalogum gavones, Istavones, Hermiones, & Peucini, qui & Bastar-fuere Gothi. REISKII.

1 a Alia fuit divisio veteris Germaniæ pro quinque incolarum generibus, aut gentibus; alia prostatu imperii Rom. ad Rhenum longius extensi: Illa è Plinio Lib. IV. c. 14. petita copiosius apud auctorem exponitur, ut tamen multis gentibus non parum dubii adhuc inhæreat: Hæc vero Germaniam primam sive superiorem, & secundam five inseriorem continet, utramque in notitia Imper. Rom. fatis expositam. Nostra vero, quam

studiosissima, illam divisionem nimium excedit, & longius patet latiusque. Hinc gentes veteres quas Græci Geographi Romanique commemorant cum posterioribus & hodiernis populis, horumque sedibus comparare aut conciliare, hoc opus hoc labor est; Unde novi auctores inter sese multum dissident, & à nostro Cluverio hujusque sensu alii dudum recesserunt, hodieque recedunt vel ideo, quod inter Græcos Romanoskomani barbaram vocarunt patriæ libertatis norum generibus infra explicabitur: De Chau-

Rom. imperio continebatur, iildem circumscri-

pta terminis erat; ne tum quidem cum Francis

regibus subesset. Quid quod fines Germaniæ di-

versos in ipso Germanico imperio deprehendas,

nunc productos longius, nunc iterum contractos.

Quam hodieque per bellum, quod adhuc incum-

Carini. Lemovii. Rugii.

Varini.

Anglii. Endofes. Suardones. Nuithones. Caviones. Deuringi.

populi fuere Chauci.

na. Vindili, etiam Vinili, & Vandili, Vandali Vandalii, & Vanduli Ro. manis Scriptoribus simul & Græcis dicti sunt. Horum nationes file. re, Gothone's, qui & Gotones, Gutones, Gutthones, ac Gythones. Gothi, & Gotthia auctoribus dicuntur; nunc Cassubiæ parsal Vistulæinsimam partem, quæ propriè Pomerellia nunc dicitur: ubi nobis natale folum. Carini Pomeraniæ pars, in qua opida Stolm. Colberg, Corlin, Camin, Lemovii, ea pars Pomerania, in que Stetin, Vsedom, Wolgast, Gripeswolda. Rugii antiquitus, cina Rege flumen Pomerania, & opidum Regenwolde, dein in insulan transgressi, qui etiam nunc Rugia, vulgo Rügen appellatur. Vari ni b, in Meckelburgenfi Ducatu, circa flumen & opidum Warm. Angili sive Anglii, reliqua Meckelburgensis agri pars, ad Lub cam usque. Eudoses, Suardones, Nuithones pars Meckelburgen sis agri. Pomeraniæ Marchiæque proxima, Caviones, pars Mar chiæ, Dannebergensi Comitatui proxima. His contermini Da Longobardi. ringi, & Rappin. Longobardi, in Marchia media, vulgo nun Middelmarch, inter Albim & Viadrum amneis. Circa opida Gra semnones. bouw, Brandenborgh, Berlin, Brötzen. Semnones, in portioni bus Marchiæ, Misniæ, Lusatiæ, Silesiæ, atque Poloniæ, intr Burgundio- Albim & Wartam amnem in Viadrum defluentem. Burgundiones,

in partibus Cassubia ac Polonia, inter Gotones ac Semnones. 4

itemque ex Concringio & hujus de Helmstadio Amisiam amnem, usque ad Visurgim: acut conjecturis cap. 2. fub finem additur. BUNONIS.

a a Vandali fuerunt Germani, quos multi pars: à Septemtrionibus terminabantur Albih cum Venedis pro una habent gente: quum Vene- mine: ad Meridiem à Frisis inceperunt, & dorum gens Slavica sit, quos Germanice dicimus | fierunt in Cattis. Ex his terris Minores Chan die V Venden; illos vero die V Vandalier.

8 Rhenanus b Ingevones dictos putat, quasi denburgensis, Delmenhorstiana, Disholo Vigewones, à Wych soms & Wonen, quali sis, Hojensis & pars Mindensis Episcopanis VVichwoner; in sinu habitantes d. At Tacitus ita ptemtrionalis. At Majores Chauci, haud dus dictos scribit à Manni filio. Omnia vero anti- ex modo virium, quibus istis fuerunt majoris, quarum gentium nomina ad originem velle reducere, furoris potius quam ingenii esse videtur.

in Germania sua Antiqua tribuit Chaucis e. Qui vam, quæ Germanis der Hartz; quiburlos tamen, ut Tacitus scribit : c Immensum terrarum hodie Ducatus Brunswicensis, Lüneburgens spatium non tantum tenent, sed & implent : populus inter Germanos nobilissimus ; quique magnitudinem fuam malit justitia tueri Cc. Divisi fuerunt , Plinio & Ptolemaco testibus, in Majores & Minores. rapaces & spoliatores interpretatur.

Majores ad Albim usque flumen. Ad Ocido tem igitur Chaucorum terminus fuit Occar tenuerunt, quæ hodiè Frisia Orientalis, 01 ita dicti, possederunt omnem illum terram tractum, qui trans Visurgim est ab Oceanot 2 Exigua regio est, quam Cluverius heic & Albi flumine ad Melibocum & Semanam SI

> HEKELII. a Immo & Polouci , quos Ruthenorum Ingu

11. B Ingævonum populi fuêre isti: v Chauci, qui & Cauchi, & cis copiosissime in antiqua Germ. Lib. III. c. 46. Huic vero collocantur Chauci Minores à Frisissi

peninsulæ nomen. His contermini suere Hilleviones &, nunc Hal- Hilleviones. e Xairois f. Chaycis, ficuti à Claudiano Lib. 1. de Laudib. Stilicon. v. 225. Poëtice dicuntur. & Bremenfis.

land. Ultra utrosque incoluerunt Sitones h, nunc Norvegii, vulgo sitones. Norige, & Norge: quorum terra jam antiquissimis Græcorum autoribus dicta Nerigon. Ultra hos funt Marchiofinni, vulgo March-Nerigon. femen. His continuantur Scritosinni, vulgo Scritsennen; extremi ni. b Plinio VARRINI. e Procopius Lib. 4. Gothor. & Camdenus in Britamia dicunt, ANGILOS, f. Azzides effe Gentem, Britanniam Infulam inhabitantem. d Seu Sinum Maris accolentes.

ipam supra Bremam usque opidum; deinde usque Mindam, qua

síque peninsulam. Posteà omnem oram maritimam occuparunt ab

Albi ad Rheni usque ostia: unde cum Anglis in Britanniam insulam

unt insulas; quarum maxima vulgo Zeelandt, Melædicitur Coda-

nonia, nempe à gente Teutonorum, qui variantibus dialectis jam

dia populi Scandii, sive Scanii: vulgo nunc Scanen, unde toti

ibierunt. Cimbri omnem eam tenuerunt peninfulam, quam nunc cimbri.

entiqui nominis itidem gens incolit Jutæ. Teutoni Danicas incolue-Teutoni.

Chattis jungebantur. Qui apud Tacitum & Fost: reliquis auctori- Fostiidem

ous Saxones appellantur: horum tota fuit Holsatia ad Cimbricam qui Saxones:

BUNONIS.

da Saxones i corrupto vocabulo Fosos scribi tradit, deque his Saxonem Grammaticum scripsiste pud Tacitum, conjectura Cluverius colligit. Verum non exiguailla Fosorum gens Saxonum nomine appellata fuit; sed ad universam illam k magnam Chaucorum gentem nomen Saxo-

verfus Scritofinni. num pertinuit & Transalbinos vero Saxones ejusdem cum Cisalbinis suisse civitatis, ex simili idiomate, institutis viraque genere colligitur.

HEKELII.

f Malè verò Scanziam, Galgaviam & Gangaviam. g S. Tacito Hellusii , Ptolemao Æluones & Ammuano Marcellino Heilli.

i Cheruscis conterminos. k Althamerus FOSOS Dietmarfos effe existimat.

a Vandali & Venedi. b Ingavones. c Chaucorum fedes.

a Fofi & Saxones.

unc dicebantur Dani, Godani & Codani: unde totum hoc mare riam dicitur Codanus sinus eidem Melæ ac Plinio, quod Tacito Mare Suevicum, quia utrumque Suevi accoluerunt, ut mox oftendam. Regiones trans dictum mare, quæ nunc sub Norvegiæ ac Suediæ Finniæque maximè nominibus veniunt, immensas Germaniæ infulas effe falfo crediderunt veteres, quum verius fint peninfuæ. Harum maximam, quæ Norvegiæ Suediæque regna continet, à proxima gente quidam dixerunt Scandiam & Scandinaviam 1: alii scandia. à freto, quod est inter Danicas insulas, vulgari vocabulo Bett, Baltiam: quod vocabulum posteà corruperunt in Basiliam. Altera peninsula, vulgo nunc Finland, Plinio dicitur Finingia. In Scan-Finingia.

BUNO-

Lappiones. Sucones. Gutæ.

Rutubz pro- versus Septemtriones apud promontorium,. Rutuba Plinio, vulgo nunc Noortkijn. His proximi funt versus Orientem Lappiones, sive Lappii, vulgo Lappen: infra hos versus Meridiem sunt Suiones, five Sueones, nunc Suedi, vulgo Sweden. Infra hos Gut a five Guti quorum regio nunc vulgo Gutlandt. Hi falso vulgo appellantu Gothi, & regio eorum Gothia: quum hi fuerint iidem & Gothoner ad Vistulæ oftia: ut supra dictum. Sed hic jam est antiquus scripto. rum error: unde ridiculæ illæ Jornandi fabulæ de Gothorum origi. ne. Finni Ptolemæo, Tacito dicuntur Fenni, quod nomen hodie que servant, variatis dialectis vulgo Fennen & Finnen dicti.

CAP. III.

De Istavonibus, Hermionibus, atque Bastarnis, item Suevia, & veterum Germanorum habitationibus.

Istavones.

TAm vero Rheno proximi erant Istavones: horum nationes fuere 🕽 Frisi, Brutteri, Angrivarii, Chamavi, Ansibarii, Dubi bini, Chassuarii, Marsi, Tubantes, Marsaci, Sicambri, Von, & qui in horum posteà agros successerunt, Vsipii, Tencteri, Ju hones, Mattiaci; prætereaque antiquissimis temporibus Mara manni, Harudes & Sedusii: qui tres populi postmodum in Bojoha-Frisi, Marta-mo inter Hermiones sedes locarunt. Ex his omnibus Frisi, Marsi, Bructeri. saci & Bructeri quo situ suerint, jam ante in xvII. inferioris Germaniæ Provinciarum descriptione dictum est. Sed Bructeria posted inter superiorem Luppiæ amnis partem & Agrippinensem Coloniam coluerunt. Marsi, antequam "Drusiana fossa, qua est in Gelria, inter Arnhemum & Dusburgium, facta est, superiorem Velaviam & Zutphaniensis Comitatus partem, quà opida sunt De techum, Grolle & Bredefort, incoluerunt. Fossa autem facta, par eorum intra Rheni divortia inclusi novum vocabulum Marsacorum,

BUNONIS.

€ Fossailla Drusiana vIII. millia passuum inter vicum Iseloort & opidum Doesburg, à Druso Kempius, s. ut alii volunt, Boructuarii. acta elt; ut Classem hac cum exercitu ex superiori Rheni parte in lacum Flevum & Oceanum cuisse Rheno , ex Ortelio multisque Tab Ger deduceret, Frisios petiturus & Chaucos. Sunt graph. est discendum; cum Fontem & Nome autem tres Rheni alvei , Isala , Vahais , & me- adhuc habeat in Regione Westfalia inter Schero dius Rhenus b.

HEKELII. a Sive Brockmerlandii ut scribit, Coment b Isalam autem aquas suas olim non commitbeek & Ranfadorp Oppida, quà descendens ver

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. III. 157 sive Marsattorum, assumserunt; de quibus suprà: pars autem veteri nomine servato in interiora concesserunt, inter Amisiam & Luppiam amneis, opidumque Dulmen. Angrivarii, Bructeris Angrivanii. proximi, primum inter Amisiam & Visurgim amneis, qua est opidum Minden, coluerunt: Chamavi verò, supra hos inter Ami-Chamavi siam & Loam slumen, quod Amisia paullo supra Emdam miscetur. Postea verò utraque gens Bructeris expulsis agros eorum occuparunt: Chamavi versus Occidentem; Angrivarii versus Septemtriones. Hinc Dulgibini d tenuerunt inter opidum Paterbornam & Vi-Dulgibini, surgim, qua Flotow ei opidum appositum. In his Quintilius V arus, cum tribus legionibus, cæsus ab Arminio Cheruscorum duce, inter opida Dietmelle & Horn. His proximi versus Meridiem suere Chassuarii, qui & Chattuarii, inter Paterbornam & Visurgim, Cassiariisiqua ei opidum Huxter impositum; pars quondam suere Chatto-rii. rum f. At Ansibarii tenuerunt inter Visurgim & lacum Dommel , Ansibarii. apud quem opidum Diepholt. Tubantum varia semper fuit sedes, ad superiorem Amissæ partem. Sicambri Rheni ripam tenuerunt à Co-sicambri. lonia Agrippinensi ad Rheni usque divortium, ab Oriente verò usque ad Chattos, circa fontes Luppiæ, & opidum Medebach; postea à Tiberio in Galliam transportati, ubi inter Mosam & Rhenum Gugerni dicti: horum agri portiones deinde tenuerunt in Rheni Gagerni. ripa Vspii, sive Vspetes, & Tentteris: hi apud Coloniam, illi ad Usipii. Rheni divortia. Voii in Germania Rheni Moenique dextras ripas te-ubii. nuere, ad Coloniam usque, ab Oriente Chattis contermini Horum agros Chattorum postea partes, occuparunt Juhones & & Mat-Juhones. tiaci. Horum fuit superior ripa & Nassoviensis Comitatus, cum Wetteravia & Hassia parte, qua Marpurgium nunc est, quondam Mattium dictum, unde genti nomen, illi inferiora tenuere, cum Westerwaldia. Marcomanni, antequam cum Sedusiis & Harudibus Marcomanni in Bojohæmum migrarent, fines habuere inter Rhenum, Danubium, Cocharum, & Nicrum, amneis. Sedusii inter Cocharum, sedusii.

füs Dotechemum , dictum Duisburgum alluit, rectaque oceanum petit. BUNONIS.

8 In Mattiacis Curtius Rufus argenti venas

HEKELII Quos Ptolemaus Camanos, & Ausonius in Mofella v. 434. Camaves vocat.

d Quos Althamerus Dulgumnios, Δελγεμνίες, Ptolemai esse existimat.

e Atque Chasuarii. f Quapropter Althamerus cos Thuringos fallo putat.

g Qui Plutarcho in Vitâ Julii T ENTERI-DES & Ptolemeo TINGRI funt. b Nominis enim allusio adeò non dissona est. i Psolomeo fortè Sudini. V 3

BUNO

Harudes.

Nicrum, Rhenum & Mænum: proximi his fuere Harudes, ad lineam à fonte Mœni ad Danubium usque & opidum Ingolstadium Allemanni. ductam. Allemanni Gallorum fuere colluvies, sub Cafare Augu. sto, quum Maroboduus Marcomannos, Sedusiosque & Harudes in Bojohæmum deduceret, in horum fineis inter Danubium, Rhe num ac Mœnum transgressi; unde nomen.

Hermiones.

Cherufci. Chatti.

1 I. Hermiones versus Meridiem ad Danubii usque ripam incolue. runt: in his populi fuere isti: Cherusci, Chatti, Hermunduri, Na. risci, Marcomanni, Quadi, Osi, Gothini, Lugii, Burii, Mar. signi. Cheruscorum agros nunc tenent Brunswicenses, ac Lünebur. Hermundu- genses: Chattorum Hassi & Thuringi. Hermunduri, ab initio inter

> Salam & Albim & Bojohæmum incoluere Voitlandiam, & Misnie Saxoniæque superioris parteis; deinde quum Harudes cum Marco. mannis ac Sedusiis in Bojohamum transgressi, Harudum pom agros illi occuparunt ad Danubium ufque. Hi postea propriè Suevi

> dicti funt. Narisci tenuerunt inter Bojohæmi Occidentale latus&

Danubium, lineamque à Moeni fontibus ad opidum Ingolftadium ductam, postmodum Arnalausi dicti: Marcomanni, Sedusii atque

Harudes, Maroboduo duce, à Rheno in Bojohæmum transgress

funt: ubi tamen Sedusiorum Harudumque nomina obscurata vel

prorsus exstincta. Quadi antiquitus inter Bojohæmum, Danubium&

Marum: flumen incoluerunt; postea verò nomen eorum ad Sarmatica usque juga, quæ sunt in Hungaria, inter duo celebriaquon dum opida, Erlam & Vaciam, protensum suit. Os Moravixa

Silesiæ parteis coluere, inter opida Ostram & Oswiecziim; quorum hoc Vistulæ, illud Maro impositum. Infra hos suere Gothini, ill

dem Silesiæ partem inter Mari Vartæque fluminum fonteis colentes. Hinc Lugii, magna gens inter Vartam & Vistulam, Poloniz

Suevi. Narisci.

Marcoman-Sedufii. Harudes. Quadi.

Ofi.

Gothini.

Lugii.

Burii.

partem tenuere, ad opidum usque Vladislaum Vistulæ appositum His contermini versus Occidentem Burii; inter Vartam & Via BUNONIS. y Cherusci non tenuerunt agros Brunswicen-

fes & Luneburgenfes; verum fedes fuas habuerunt iis in partibus, ubi hodie est & Thuringia & Vogdlaudia, ad Albim utque, Marcomannorum vicini.

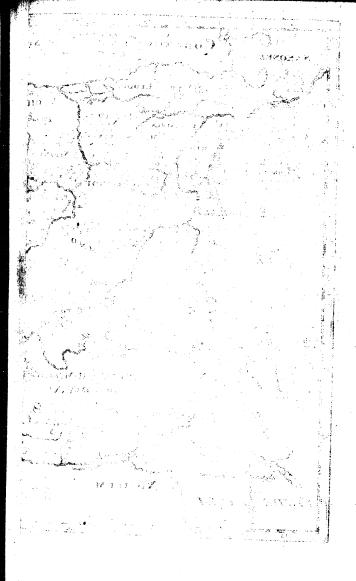
& Hermunduri Taciti ætate ad Danubium ab Egræ fontibus, cis Hercinium faltum, fines fuos extenderunt. Eafdemque sedes tenuerunt M. Aurelii Imperatoris atate. At Diocletiano

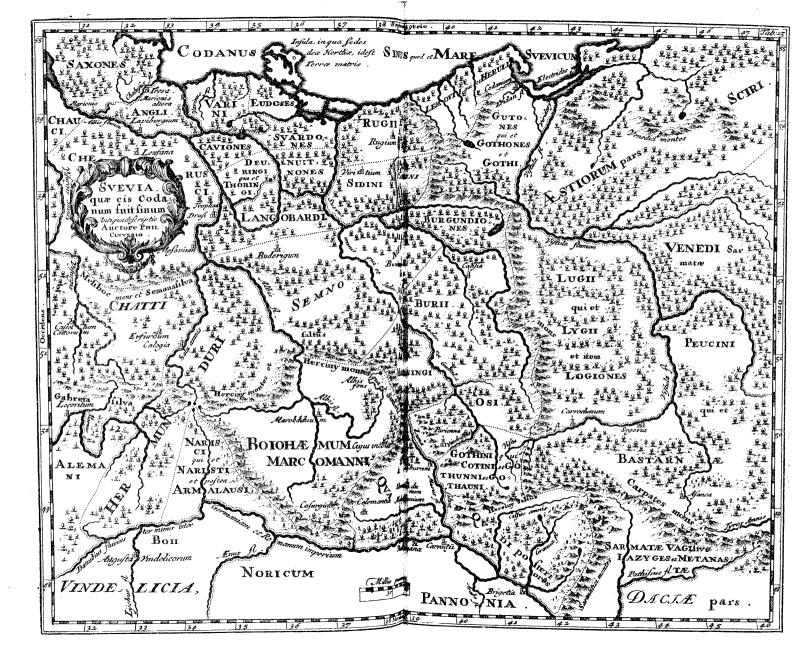
imperante Septemtrionem versus in mediterrant Germania cesserunt, ac videntur occupasse Cheruscorum sedes, qui jam pridem dulce onum amplexi, adeoque spretis armis recte uti nelti-

HEKELII.

i Ques Christophorus Pyramius etiam Silfu effe center.

& Ex mente Orselii Comitatus Mansfeldenfis.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. III. 159 drum; his Marsigni inter Viadrum & Bojohæmum: utrique finitimi Marsigni. Semnonibus supra dictis.

III. Bastarnas quondam à Vistulæ dextrâ ripâ ad ostia usque Bastarna sive Istri incoluisse, suprà dictum est. Ipsos quoque ostiorum insulas Peucini. tenuisse, quarum maxima dicebatur Peuce 1, nomen corum alte- Peuceinsula. rum Peucini indicat. 1

IV. Æstii, quos Livoniam Prussiamque inhabitasse, suprà Esis. dixi, cui quique generum asscribendi sint, dubito: quum ab Rheno quondam in has fedes inter Ingævones Bastarnasque profecti fuerint. Distinguebantur in Hirros atque Segros sive Seeros: hi Pruf. Hini. siam, illi Livoniam habuêre.

V. Cæterum, Suevia antiquissimis temporibus erat, quicquid suevia ab Occidente Bojohæmicis montibus, Sala, Albi, & Trava amnibus, sinu Codano, ac mox mari Germanico; à Septemtrionibus mari glaciali, ab Oriente sinu Albo, lacu Albo, sinu Botnico, mari Codano, & Vistula Maroque, à Meridie Danubio includebatur. Quod spatium Suevi incoluerunt, in nationes supra memoratas distincti. Eorum antiquissimi nobilissimique 'Semunes fuere, semnones.

BUNONIS.

1 a Semnones m vicini fuerunt Cheruscis, ut qui arma potuerunt conjungere cum Cheruscis adversus Maroboduum Marcomannorum regem, à quo defecerant. Semnones igitur partem Electoratus Saxonici, Marchiæ Brandenburgensis, Lusatiæ & Silesiæ tenuerunt. Cherusci vero Thuringiam ad Albim usque & Voigdlandiam incoluerunt, quorum Dux Ar-minius adversus vicinum Maroboduum bellum gessit. De b Francorum, nobilissima Germania. gente, nonnihil heic dicendum videtur. Gallieni, Claudii & Probi Imperatorum Romanorum temporibus innotuerunt primum Franci: & ex eo tempore perpetuum cum Romanis gefferunt bellum, donec omni potirentur Gallia n. Francos istos Germanos fuisfe, certifimum est. Quod vero à Geographis antiquis nomen eorum non memoratur, inde colligitur, ab ipla gente illud postca affumptum este, quum antea aliter fuillent appellati. Fuit autem Francorum natio Rheni accola, gens, D. Hieronymo teste, non tam lata, quam valida, inter Alemannos & Saxone collocata: quæ loca incoluerunt Catti, quos fortes & bellicosos his suis sedibus ab aliis pulsos

ri, & libertatis propugnatores. Adhuc hodie Germanis in usu est form ula ; Er ift Franck und Frey.

HEKELII.

- l Quam ob formam triangularem Eustathius commendat.
- m Quos Ptolemaus etiam fecit Italia Populos. n Socrates Scholaslicus & Sozomen. dicunt, Constantini M. tempore eos in Galliam irrupisse.

REISKII.

1 c Ita quinque Germanorum genera è Plinio petita finem capiunt: Unde nomen fingula susceperint, non liquet, nisi Tacitum sequaris, & a primo Manno, hujusque tribus pluribusve siliis gentes enatas integras & appellatas dixeris: cum Annio Viterbiensi ad commenta ruere inconsultum erit. Consultius videtur d Vandalos vocari, à crebris migrationibus quasi Wandeler: Ingavones ab internis habitationibus quasi Ingwohner : Isthavones ab externis & occasui propioribus. quasi Westwohner : Herniones quasi Herwohner. Peucini à Peuce quadam Istri insula. Bastarna itidem ad Germanas origines à Strabone Lib. VII. non legimus. Carti igirur funt, qui co nomine dibium abelt : Extra dibitationem id pono, Poluctunt appellati, dicique Franci, id est, libe- Vandalos tot factis in Galliam, Hispaniam,

a Semnones, b Franci, c Germanorum genera. d Vandali,

utramque latè accolentes ripam Viadri, qui amnis antea Suevu dictus: unde genti nomen, & à gente postea mari cognomen Sue. vico, vulgò nunc die Oost-Zee. Sed posterioribus seculis Suevi propriè habiti sunt, ceu peculiari nomine Suevorum pars, Her. munduri: quorum nunc etiam posteritas durat in regione, qua vulgò dicitur Schwaben.

Priscorum Germanorum habitationes.

VI. Nullas, inquit Tacitus, Germanorum populis urbeis habi. tari, satis notum est: ne quidem pati inter se junctas sedes. Colum discretiac diversi, ut fons, ut campus, ut nemus placuit. \$

Africamque migrationibus non amplius super-| per agros mutatos migratione, communione esse, nist quod reges Suecia Danieque, Duces item per pagos divisione Conringius, Freherus, Pomerani ac Meclenburgici eosdem in titulis ad- uterque Meibomius, nec non ipse Cluverius. mittant, tanquam mari olim Balthico vicinos. Vandalis & terra & appellatione proximos ut Vinedos, Venedos & Vindelos rear, testimonio veterum & permutato utriusque gentis nomine inducor. Plura, quæ de generibus Plinianis & populis, horumque sedibus in promtu funt, prætermittere cogor. De a Chaucis, utrifque Cheruscis, itidem & Saxonibus Albinum, Conringium, & utrumque Mcibomium conferat, cui lubet: De Suevis autem Cluverium nostrum Germaniæ antiqu. Lib. III. c. 24. Res editis , & G Ca/p. Kirchmaier Commenum b Cheruscorum cum Arminio gestæ, antiqua non inutili Witteb. Annô ejust. Sec. LXIV. in ! Taciti de fitu horum, Strabonis & Ptolemai exc. probè illustrarunt. Leg. & Joan. Barda testimonia non patiuntur, ut in Misniam, Icon Animorum Cap. v. p. 147. seqq. Edition. Thuringiam & Voigtlandiam cos conjicias. De | Drefd. quæ opera nostra cum Notis Buchnens habitationibus Germanorum veteribus, varia | Annô 1xxx. in 8. prodiit.

a Chauci. b Cherusci.

CAP. IV. De Vindelicia & Norico.

Ntequam hodierna Germania explicetur, terrarum inter Al-🚹 pes & Danubium primùm exponenda erit antiquitas ; nam ha jam circa annum Domini ccc. ab Allemannis, Marcomannisa Quadis occupari cœperunt, perpetuoque in hunc usque diema issidem nationibus possessa funt. Unde etiam parteis facta Germani ci imperii. Inter Rhenum igitur, sive quem Rhenus transit, lacum Brigantinum, & Lichum amnem, Rhatos: inter Lichum & Anum Vindelicos: inter hos & Cethium montem, qui ad Viennam delinit, in Danubii ripa, Noricos ponit Ptolemaus, sed falso: uta

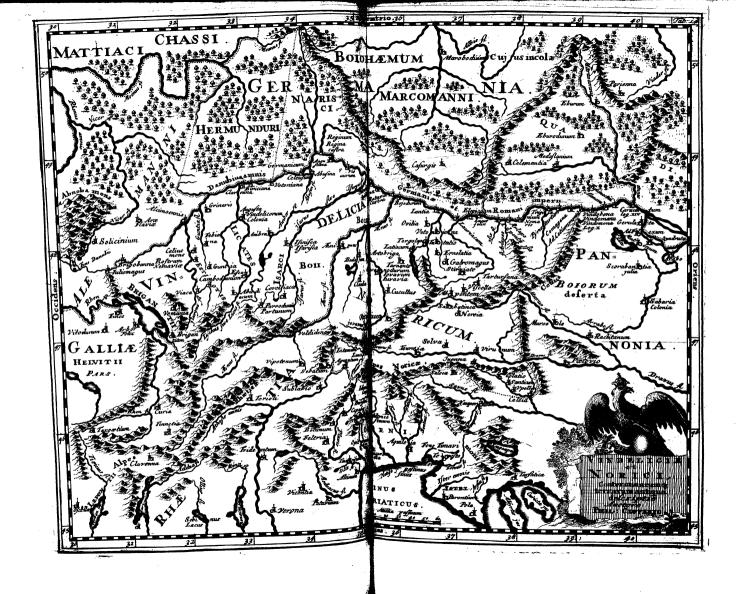
gatur Lib. I. German. c. 13.

BUNONIS.

¿ Priscorum Germanorum mores omnium optime descripsit Corn. Tacitus libr. de Germ.

HEKELII.

o Quem Matthias Berneggerus Quæstioniba Miscellaneis verè doctis, ilque Annô Seculibui. decurr. xL. Freinshemiana cura Argentoratins.

Strabonis Pliniique patet Geographia, simulque situ regionum. Namque Rhæti Alpes tantum incoluere, & earum valles, à Septem-Rhæti. frione ad lacum usque Brigantinum. Sub Alpibus ad Danubium usque fuere inter dictum lacum & Ænum flumen Vindelici a. Hinc Vindelici. ad Cethium usque montem Norici: quorum hi etiam ipsas Alpeis Notici. tenuerunt apud Fori Julii regionem, i

II. Nomen habuerunt à Norcia b, urbe supra Aquilejam sita Nomen No-Reliqua opida clara fuere ista: Ovilia, Wels nunc; in Danubii ripa. Vindoniana, quod corruptè Vindobona, & apud Ptolemæum cor-

ruptius Juliobona, vulgo nunc Wien; Lauriacum, nunc Lorck. III. Vindelicorum caput fuit Damasia d, quæ postea colonia Au-vindelicogusti Cxsaris auspiciis deducta Augusta Vindelicorum dicta est. Cx- rum caput tera loca maximè celebria suere: *4uvavium e, sive Colonia fovavia, vulgò nunc Saltzburg; Dein Reginum, five Regina castra f, vulgo nunc Regensburg; nomine à flumine Regino, vulgo nunc Regen, olimtracto. Hinc Batava castras, vulgo Passau: & prope hoc opidum, apud Danubii Ænique confluenteis, Bojodurum; quod nomen accepit à Bojorum trajectu, qui à Marcomannis è Bojohæmo pulsi in has oras transmigrarunt, quas etiam nunc eorum posteri tenent, nomine nunc vitiato, Bavari: superioribus seculis Bojoarii, & Bojuvarii dicti. Reliqua opida fuere, Abusena, Abensperg: Guntia, Guntzperg: Campodunum, Kempten: Abudiacum, Fueßen; Isinisca, Munchen. .

e S. Juvavia.

CAP

BUNONIS. " Bojorum gens, quam Maroboduus Marcomannorum Rex Bojohæmia expulit, testibus auctoribus multis, Gallica fuit: Bojoarii igitur, sive Bavari, qui hodiè appellantur, quum Germani fint, quod ex idiomate colligitur; Bojotum istorum nepotes esse non possunt. Bojoarii vero videntur dicti, à Bojorum sedibus, quas occuparunt. Sicut hodie Venedi, qui Bohemiam incolunt, Bohemi appellantur, qui tamen à Bojis istis non funt profecti. HEKELII. 4 Qui Licatii seu Lechrainer vulgo appellantur.

b Noreja PLINIO Tauriscorum, qui Populi Pannonne. Oppidum est, ubi, ut Strabo Lib. v. Geograph. p. 390. scribit, Aurum pur-Cn. Carbo inani Conatu cum Cimbris quoque c Ab Antonino. d Arx Lycatiorum.

a Vindelici.

f S. Reginoburgum. g S. Patavium. REISKII. 1 a Vindelicia & Vindelici ab Vinda Lycoque fluviis, quos accolebant, nomen quin suscepcrint, nemo dubitabit, nisi qui antiquitatum omnium expers: Unde fuam ducant originem, docet Polybius Lib. II. qui Alpinas gentes à Transalpinis, non genere sed loca differre scribit. Ergo Vindelici cum Noricis ad stirpem Celticam revocabuntur, & varias Bojorum migrationes,

sedemque in Germania & Italia toties mutatam faciliores aut verosimiliores efficient, quas Græci & Romani historici prodiderunt. Utramque gam, & Commodæ Ferri secturæsont. Heic menta, quæ adhuc extant, publica, & numi etiam cufi, Notitia item Imperii vetus & præfectura Illyrici occidentalis, nec non Velserus in Commentario rerum Augustanarum, & Tschudus in Alpina Rhatia peripicue commonstrant.

CAP. V.

De fluviis, silvis ac montibus Germania.

Fluvii Germanix.

TElebriores Germaniæ fluvii, iidemque navigiorum capace funt; Oceanum petentes: « Rhenus, secundus claritudine Euro.

BUNONIS.

Rhenus ex summis illis Alpium jugis, qui- vidimus excusum. bus Gothardi & Adulæ nomen est, oritur, è duobus fontibus, quorum alter Anterior vulgo to usque ad Oceanum Germanicum, ubi exonen accolis der vordere Rhynn, alter Posterior, der hindere Rhyn, promanans a, in finistro latere, præter multos amneis ad Confluenteis, vulgo Coblentz, etiam recipit b Mosellam; Ad muni- phylacia sive subterranea quædam aquarumin mentum Schenkii in duos primum scinditur al- ceptacula, unde fontes scaturiginem, exista vcos, quorum finitter Vahales e vocatur, vul- flumina, fluvii & amnes fluxum fuum inchoant go de Wale, Noviomagum, Tiliam, Bome- continuant: Alpes nimirum Helvetica, unt lium, Geldrix opida præterlapsus, perfert nunc Rhenus cum catarapta prope Schaaffhusiume nomen istud ad arcem usque Lavenslein; juxta hementissima, nec mistis cum lacu Bodamio hanc fossa à vico Bochoven, manibus quondam aquis prolabitur: Jugum Hercymum ab Alpha mortalium egelta, aquas pariter Mola in Va- cceptum, & per brachia quali alpina in mol halis flumen invexit & nomen. In dextra hac Germaniæ flexuosis ambagibus procurrens, a ripa à Lœvensteinio visitur Gorichomium. Non Sudetes Silesiæ cum Giganteo monte (Ruson heic tamen, sed ad Geroslitium, olim fuerunt birge) Bohemicos, in iisque Piniferum, Bo Mola & Vahalis confluentes. Ex dextro ejusdem cterum Harzicosque contineat, Carpathian Rheni alveo, per Fossam Drusianam, quæ à vico | vero tangat. Unde h Sylvam Hercyniam Roman Iseloort ad opidum Doesburg deducta pars Rheni Græcisque auctoribus decantatam non mirthe in Isalam fluvium derivata est. Ex tertio, medio ris, quod tam longe lateque cum jugo illor & antiquo Rheni alveo, Civilis novum fecit, teat, & Harzicam quoque nobis proruma in quem Rhenum deduxit, qui nunc Lecca, comprehendat. Hinc ergo Danubius rapidilino vulgo accolis die Leche, vocatur c. Ita Rheni cursu, multis insulis, & multa fluviorum me aquis aliò derivatis, cursusque violentia ad- sus orientem procurrentium conjunctione in empta, antiquum ejus oftium arenarum tumulis obstructum est, quod fuit haud procul Leidà urbe inter maritimos vicos Catwych & Nortwych. In dextro suo latere Rhenus c Nicrum recipit ad Manhemium: d Mænum ad Moguntiacum: cui fe ad Werthemum jungit e Tubaris; & t Luppiam ad Vesaliam inferiorem. d

HEKELI I.

a Unde & Virgilio Lib. VIII. , Eneid. V. 727. non inepte Bicornis Rhenus dicitur. Et reprehenduntur hôc Epithetô omnes ii, qui plura, quam duo, Ottia illi tribuunt.

b s. Vahalis, C. Tacito, & Walis Cæsari. c Alioquin tres Rheni Alveos studiosè de-

quem Lugd. Batav. Annô M. DC. XI. in 4.6

d Per hunc Fluvium nobilissimum à Francis merces innumeræ & vina quotidie feruntur.

REISKII. 1 Juga g montana & montes ipfi funt hydro fignior: Werraha aut Werre à primo apud The ringos fonte, post hujus & Fuldæconfluents Wesera vel Wisera, unde Latini Gracique no minis Visurgis ratio : Albis Elff appellation fluviis communi, duabus phialis seu lacubus se detum & decursu longo nobilis. Sed quilum fluvios exhauriet omnes ? i Mons unus Pinite duobus sese fastigiis effert; altero quidem saut, quod caput bubulum à figura vocant; alteroga lacustri, ubi fontes & phiala quatuor fluvioring in uno Hydrophylacio latent: Fluvii autemili quatuor plagas petunt, Moenus scilicet occidatem, Egra orientem, Nabus meridiem, Sal septentrionem, unoque Mens vocabulo conthe duntur. Vide Conrad. Celtis Epig. Sin przes ea videas, quæ juvenis perlustravi, perminater

feriplit Cliverius noster fingulari Commentario, a Rhenus. b Mofella. c Nicrus. d Mœnus. e Tubaris. t Luppia. g Montes Gem. h Sylvæ Hercyn. i Mons Pinifer.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. V. 163 Europæ: qui lacum Brigantinum, vulgò der Beden-See, transiens, ecipit Nicrum, vulgo der Necker; & Manum, vulgo der Meyn, Luppiamque, vulgo die Lippe. Hinc & Amissus sive Amisia, vulgo ie Ems: Visurgis, die Weser, superiore sui parte die Werre. Iner Albis nunc vulgo die Elbe, Salam, vulgo die Sale, unà secum evehit. In finum Codanum sese effundunt; Chalusus sive Trava. ulgo die Trave: Viadruse, antea Suevus, & Plinio Guttalus ictus, vulgo nunc die Oder: & Vistula sive Vistillus, die Weixel. t Danubius, vulgo die Donau, & Danau, omnium Europæ haximus, à dextra ripa ex Vindelicia Lichum, vulgo der Lech, k Enum, vulgo der In, à læva Navam, vulgo die Nabe, & Marum, die March, in Pontum Euxinum defert.

III. Syl-

BUNONIS.

B a Amifia f in Riethbergensis Comitatus & aderbornensis Episcopatus colliminio, haud onge ab ipía Paderborna ortus, infra Embdam riliz Orientalis metropolin ad opidum Gronin-genis Dominii Delfzyel mari Germanico miscetur. Ad Myndam Brunsvicensis Ducatus opidum b Vierra & c Fulda confluent; ac duo ista flumim inde vulgo appellantur uno nomine, die We-r, id est, Aque seu Flumina. Infra Ducatum bremensem ad Depstede in Oceanum fluvius iste ele exonerat.

y d Albis g in valle montis Gigantei, vulgo r Riesenberg; qui est in limitibus Bohemiæ & ileliæ h, nascitur; accolæ vallem vulgo vocant allem Diaboli, den Teufelsgrund; ac xvi. milaribus infra Hamburgum vastissimo ostio in mate Germanicum se effundit. Albi miscetur Sulu ad Calbam: ad Werbenam f Havela, Spreva, h Nissus Sitesius, die Neisse in Schlesien, d Schurgastum: & i Multavia, die Moldau,

de Trava i aliquot milliaribus infra Lubeam mare fubit Balticum

11 Viadri fontes sunt in Silesiæ & Moraviæ onfinibus, haud longe ab opidulo Oder; qui n Bobera ad Crosnam; n Nisso Lusato ad Gubeham, atque ad Custrinum o'Vartha stuminibus ecceptis aliquot, infra Stetinum in eum aquaum sinum, qui vulgo vocatur das große Haff, (P Vistula haud longe à Viadri fontibus in tum, sese exonerat.

Teschinensi Ducatu ortus, Cracoviam, Warfaviam, Thorunium, aliaque postquam alluit opida, ex dextra sua ripa partem aquarum per alveum vulgo Naget dictum, Mariæburgo irrigato, in finum aquæ dulcis, das Frische Haff invehens , Infulam Magnam , das groffe Werther , efficit; altera Viftulæ pars ad locum, qui vulgo das Haunt , iterum in duos scindimir alveos, quorum dexter in eundem aquæ dulcis finum influit; sinister vero infra Dantiscum ad Mundam castellum mare subit Balticum, insulamque Nerıngam magna ex parte ambit.

n q Danubius apud Suevos in jugo mediocriter excello nascitur eo tractu, quem Hegoviam appellant: Sexaginta amnibus auctus, sex offiis in Pontum Euxinum effunditur.

HEKELII.

e A Recentioribus fere omnibus perperam sic dictus : Ptolemao enim Viadus , f. ziad , audit. f Et Ptolemæo Augarès, Amujus; Straboni vero Augoria, Amalia.

g A Nonnullis ex Latinis ALBIA Barbare dictus.

b Ex undecim Fontibus fimul conflatis; unde & Germanis Elbe, qs. Elve, f. Elfe, à numero nempe dictus videtur.

i S. Dravenna, & quidem Althamero & Kirc-

thus, du vugo vocaut any voc run), full vulus a rugo la vocaut any voc run), full vulus celebrioribus faucibus die Suevus enim hodie Spre, seu Spree, vocatur, nec in Mare, sed in Albim Fluvium, ut no-

BUNO-Amifia, b Vierra, e Fulda, d Albis, e Sala, f Havela, g Spreva, h Niffus Silefius, i Multavia, k Trava. I Visedrus. m Robera. n Nessus Lucarus. o Vartha. p Vittules. q Danubius.

Sylvæ.

Hercinia.

Semana. Gabreta.

Martiana.

Cafia. Montes.

II. Sylvarum Romanis monumentis celebratæ sunt; Hercinia, totam ferè olim Germaniam occupans; proprie tamen sic circum Bojohæmum appellata, vulgo nunc der Bohaymer Wald. Bate nis, quæ & Semana, vulgo nunc in Brunsvicensi Ducatu der Hartz, antiquam Herciniæ memoriam servans. Gabreta, vulgo der Dærin. ger Wald! Luna, inter Moraviam, Poloniam & Hungariam Martiana, seu fortè rectius Hartianam, nunc der Schwartz Wald Casia, ad dextram Luppiæ amnis ripam, haud procul Vesalia, 9

111. Montium nobilissimum jugum Hercinium, Bojohæmum cingens, qui & Suditi " montes. Dein Abnoba, in Ducatu Witte burgensi circa Danubii Nicrique fonteis. Taunus, ex adverso Mo guntiaci, vulgo der Hayrich. Rhætico, ex adverso Bonnæ, da Sieben-gebirge. Melibocus in Brunsvicensi Ducatu, apud Semanan

Sylvam, vulgo der Blocks-berg. '

BUNONIS. 9 Sylva Ottonis, der Odenwald, ad fines Palatinatus inferioris o versus Franconiam quoque

· Pinifer Mons , der Fichtelberg , in finibus Palatinatus superioris & Bohemiæ, quatuor effundit flumina, Manum, Nabum, Egram & Salam. H E K E L I I.

1 S. Thuringer-Wald. m Juxta Friburgum Brifgovia.

n S. ut omnia Exemplaria Latina habent, Sudeti.

o Prope Heidelbergam.

p Est & celebris Sylva illa non procul à Min Ripa , ubi Francofurtum , Aschafenburgum & Moguntiam attingit, quam olim & adhuc Speiber dictam novimus; nec-non illa prope Herbinde & Papebergam, quæ Steyger-Wald vocatur. Notandum autem, quod Hercynia cum divens Montibus ab Autoribus sæpissimè confundatur.

CAP. VI.

De Incolis Germania. 1

Origo Ger-

E origine gentis Germanorum, multi hoc nostro sæculo, multi ta fabulati funt, nugatique Germani scriptores. Antiquis

REISKII. Tuiscone res liquet; Non ita de vero Deo, rerum omnium conditore, Mannoque hujus filio mentitio, Huetius in Demonitrat. Enang po Adamo, nec de nomine cunchis Celtarum nationibus communi, quo Teutilci clucant: Hoc enim testimoniis vererum Scriptorum vix confirmabitur. b Lingua quidem apud Celtas una, vetus nempe Teuronica, tanquam mater Scaligero doctifque viris viguisse dicitur; hujus ta-

nica, Danicaque. Teuto etiam sive Teutani & 1 a De primo gentis auctore Teutone vel Tanno quin locum inter Deos Galli, Hilpus Ægyptii attribuerint tanquam Deastro compol. Iv. cap. 7. oftendit. c Acenaz vero not ridicule in Hebr.corum scriptis est Germania, inqui Bochartus Lib. 1 v. cap. 38. ubi, quod supa declaraverat, denuo evicit. De vetustis Germe niæ nationibus, quas secula posteriora & m grationes mutuæ tulerunt, partim explicaren men matricis propagines fuerunt Francica, Saxo- antea fuit, partim paulo inferius explicabines

& Teuto num verus Deus fuerit ? b Celtica lingua. c Ascenaz num German-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. VI. 165 juxta, & gravis in primis auctor Romanus Tacitus, in libro quem de hac gente conscripsit: Celebrant (inquit) carminibus antiquis, (quod unum apud illos memoriæ & annalium genus est) Tuitonem Deum, terra editum, & filium Mannum, originem gentis conditoresque. Mannus hic erat Adam, Theut vero five Tuit, ipse Deus rerum omnium auctor; qui è terra condidit formavitque primum hominem, Germanis Mann, Hebræis Adam, dictum. ab hujus igitur Theut nomine tota gens sibi nomen adscivit, Theutisci, sive, variante Dialecto, à Tuit, Tuitisci, vulgo die Teutische & Duytlche. Unam eandemque linguam antiquissimis temporibus suisse per universam Hispaniam, Galliam, Britannicas insulas, Germaniam & Illyricum, omnesque has nationes in universum Græcis dictos fuisse Celtas, suprà in descriptione Gallia dictum. Casar in Comm. de Bell. Gall. Gallos, ait, à Dite patre se prædicasse: per quem illi haud dubiè intellexere eundem Tuitonem Germanum: quando Lucanus illorum Deum Teutatem memorat. Eundem vero Teutatem Mercurium coluisse Hispanos, auctor est Livius. Ex hocigitur argumento, fimulque ex illo de lingua Celtica, colligere licet, omnes prædictas quinque nationes uno vocabulo olim dictas fuisse Teutiscos, die Teutische. Aschenazem Noachi pronepotem ab urbe Babylone in dispersione gentium huc deduxisse suos, alibi demonstratum est. Hinc postmodum Hebræis semper

gens Germanorum dicta fuit Askenazim. II. Cæterum, nationes nonnullas jam antiquissimis temporibus Germano à Germania in Gallias commigrasse, Gallos in Germaniam transgressos, tradunt apud Romanos maxime Casfar & Tacitus. Helvetiis inter Danubium, Rhenum & Moenum, Bojohæmumque, locatenuere: ipsum Bojohæmum Boji; unde nomen regioni. Posterioribus seculis, quum Germanorum diversæ nationes, Gothi, Burgundi, Rugii, Vandali, Longobardi, Marcomanni, Quadi, alii in Italiam, in Galliam alii & Hispaniam, proficiscerentur, contermina olim trans V istulam gens Venedi, five V midia, quæ iidem & Slavi, magnam Germaniæ partem occuparunt, ad Albim usque. Hinc crebra in Silesia, Lusatia, Misnia, Marchia Brandeburgensi, Mec-

De Sclavis maxime, qui nec orientali nec occi- nuatione & celeber. Schurtzsfeisch. in Disputdentali Sclavia coërcebantur, sed amplas colonias & linguam fuam in tota Germania diflemi-Parunt. Vid. Fielmoldus cum Arnoldi conti-

HEKELII. a Ptolemao Oversday.

BUNO

kelbur-

kelburgensi Ducatu, ac Pomerania, Slavonica urbium, castello. rum ac vicorum nomina. Gens ipsa adhuc incolit totum Bojoha. mum atque Moraviam, Lusatiæ item agros magna ex parte.

CAP. VII.

Quota pars Germania subjecta fuerit Imperio Romano.

T operæ pretium fuerit, antequam ad hæc nostra secula per. A gam, primum indicasse, quota pars olim Germania Romanorum armis debellata fuerit. Primi igitur Germanorum Romanis nomen suum dederunt; armaque noscenda Cimbri atque Teutoni, ultro Galliam Italiamque petentes: quos C. Marius partimin Gallia, partim in Italia sub ipsis Alpibus vicit. Cæsar post hinc, dum Gallia domita Rhenum transgressus Germanos irritavit, perpetuum Romanis bellum cum Germanorum gente concitavit. Reliqua omnia, quocunque arma tulerunt, prona illis fuerunt. Germanos ingentibus sæpe exercitibus triumphatos magis, quam victos, ipli met Romanorum fatentur scriptores. At quota pars horumarmis tot secula Germaniam petentibus perdomita fuit? Maximus equidem ipsorum Romanorum cladibus debellati fuerunt populi Rh. num inter & Albim, Augusti Tiberiique auspiciis: at post hosnihi sub imperio suo retinuerunt, nisi Rheno proximos Frisios, Vipios, Tencteros, Juhones, Mattiacos, & his conterminos Alemanios: . qui tamen non origine Germani, sed Galli suerunt, ut supradixi Sed & hi mox circa annum Christi co. rebellarunt, Galliamqueco. bris incursionibus vexarunt, quo tempere quoque natum France rum nomen: quod sibi omnes populi inter Rhenum Albimque incolentes, in unum corpus congressi, novum à libertatis argumento imposuerunt; protinus & ipsi Galliam crebris incursionibus depopulantes. * 1 II. Re

Francie

Cimbri &

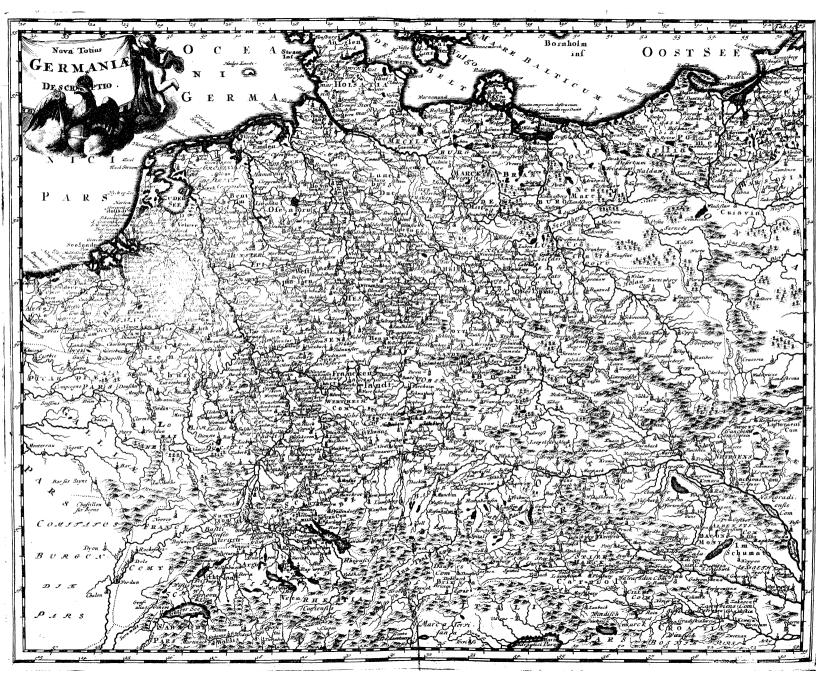
Teutoni.

BUNONIS.

cap. 111. ex D. Hieronymo in vita Hilarionis dictum est; quod illa fuerit inter Saxones & Alemaunos, non tam lata, quam valida gens; adeoque ratione rerum à Juliano ad Rhenum gellaron discreta à Saxonibus b. Ipsi vero Saxones jam tradit, Chaucos partem este Saxonum, coffee antiquisimis temporibus tenuerunt non solum adversus Francos gestisse bellum, quod menso

Westphaliam, sed etiam omnem illumtent a De Francorum gente a superius ad finem rum tractum, qui est inter Visurgim, Ocanum, Albim & Melibocum: quæ loca Tacitus attribuit Chaucis: Zosimus vero lib. 111. in me-

a Francorum gens.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. VII. VIII. 167

II. Reliqua ultra Albim Danubiumque Germania intacta semper mansit: quæ & ipsa postmodum Suevis, ut supra dixi, Gothis, Burgundis, Vandalis & Longobardis, aliisque nationibus emissis, ultro Romanorum imperium petiit, totumque propemodum occupavit. Marcomanni & Quadi, Danubii aecolæ, jam inde à M. Antonini Imperio, Vindeliciam, Noricum & Pannoniam Romanorum provincias, petere cœperunt. Nec ante Martia hæc Germanorum gens quievit, donec toto Romano Imperio per varias provincias occupato, ipsum tandem Imperii nomen decusque in fines fuos pertraheret.

lum co tempore, sed sepissime factum legimus, ejecit. Sed Germanicus gentes terrasque hic nulneque Saxones isti hisce suis sedibus pulsi sunt, las domuit; ne Cæsar quidem Rheni transstu verius heic existimat, hisce inter Visurgim & Albim incolentibus, five Chaucis five Saxonibus, Francorum nomen impositum est, aut Franci habiti funt.

HEKELII.

a Quam H. Jumus in Batavia c. 1x. etiam b Quos Cattos à Tacitô dici Cranzius putat.

REISKII.

effus, sociisque auchi nationibus primo Galprofigato confule M. Silano, posteà Scauro
Amissam, Visurgim & Albim disfuse illæ
A. V. C. DCXLVII. Sed C. Marius consul cos
fuerint, scriptores veteres & hodierni pracipue A. V. C. DCLII. fudit, fusosque Italia & Gallia docent.

dittera à Francis gens. Non igitur, quod Clu- facto. b Rhenus ergo Imperii Rom. liberasque Germaniæ limes fuit; tot bellicis expeditionibus frustra insumtis, & necatis Quintilii Vari legionibus. Numismata quidem Domitiani, M. Aurelii, & Alexandri Severi, Impp. aurea Germaniam captam, subactam vel devictam exhibent; ea tamen inscriptio vel synecdochica vel hyperbolica fuit. Germani enim Galliam tandem, Hispaniam, Italiam Romamque ipsam sub Augustulo ceperunt; nec tamen unquam toto Romano imperio potiti, nifi occidentale 1 ª Cimbri & Teutones extrema Germania vero gentes amplæ ac validæ uno Francorum nounum pro Auctore intelligas. c Quam multæ lam,deinde Italiam irruperunt A.V.C.DCXLV. coaluerint, quum longo spatio inter Rhenum mine (der Francken oder Freyen) in foedus unum

a Cimbrica expeditio. b Germania Romanis non subdita. c Sed viarrix.

CAP. VIII.

De variis Germaniæ Regnis, ac novissimá ejus divisione. 1

Æterum, liberis olim rebuspubl. Germani, inter Rhenum, Danubium, Vistulam & sinum Codanum, egerunt. Princi-

REISKII.

1 a Dignitas tamen & Ducum officium apud promit, si conspicut, si ante aciem agant admiratione etmanos olim bellicum fut, non perpetuum, nec prasunt. b Itaque Romani non falso reges omnes, mediarium, nec supremo cum imperio conjunctum. sed vero, & quibusdam gentibus recepto, quodgu ex nobilitate, inquit Tacitus cap. 7. Duces que compettum habuerant, vocarunt nomine. virtute sumunt; nec regibus instinia aut libera Germania autem Cischenana Romanis subdita

a Duces veteres Germ. b Regesque,

pes tamen plerique suos habuere: quos falso nomine sape Regesvo. cant Romani. Ultra sinum Codanum duo suere jam inde ingenta regna, Sitonum in Norvegia, & Sueonum in Suedia: quæ etam nunc durant: nisi quod Norvagiorum Imperium translatum estat Danos. His postea accesserunt Czechorum, in Bojohæmoa, & Po lonorum ad Vistulam amnem. At Saxonum, Duringorum, Franco. rum Orientalium, Suevorum ad fontes Danubii, ac Bojoariorum. quæ iisdem ferè tempestatibus orta fuerant, circa Caroli M. tem. pora abolita sunt. Hic, tandem Romanorum Imperio in Germa. niam b delato, in varias provincias atque Ducatus eam divisit. Norvagia, Suedia, Daniæque parte, trans mare Suevicum, at "Polonia cis Vistulam, jam tum à Germania avulsis.

Germaniæ

II. Hinc Germania in duas parteis, id est, in Superiorem & In divisio in Su-feriorem, divisa est. In Superiore sunt regiones ista: Helvetia, Alfatia, Suevia, Wirtenbergensis Ducatus, Bavaria, Franconia, five Francia Orientalis, Palatinatus Rheni, Bojohæmum, Mora viac, Austria, Stiria, Carinthia, Carniola, Tirolis. In Inferio re, præter xvII. provincias, quas vulgari nunc vocabulo vocam Belgium, funt: Leodicensis Episcopatus, Lotharingia, Julia censis Ducatus, Coloniensis, Treverensis, Moguntiacensis Ar chiepiscopatus; Clivia, Westfalia, Hassia, Duringia, Saxona, Misnia, Lusatia, Silesia, Marchia Brandeburgensis, Pomera

> ces aut Comites ab Impp. suscepit. Transrhenana vero sub Carolinæ stirpis regibus & Impp. demum Duces Comitesque sibi præpositos admisit.
>
> a Hinc nova Germaniæ Respubl. & nova hujus in superiorem atque inferiorem divisio secuta: Illa dudum Helvetii, hac vero utrumque Belgium tam Confoederatum quam Regium, itemque Lotharingia exciderunt: b Tandem recentior caque politica per decem circulos, (Kreise) quorum unus Burgundicus nempe nec jurifdictionem nostri amplius Imperii agnoscit, Comitatu Burgundia ad Gallos etiam traducto. Plures vero Ducatus, Comitatus, Dynastias & urbes liberas, quæ fingulis fubsunt circulis, nec in hac nostra recensione habentur, illas è Notitia Imp. Romano-Germ. Bœcleriana vel Imhofiana vel alia quacunque addito, cui lubet. Principatus certe Monpel ardensis mulli tubeit circulo, votum tamen atque sessionem in Comitiis habet. De ortu Electoralis Collegii, numero septena-

Præsectos primum & Præsides, tandemque Du- | rio, auctuque hujus per pacem Monalt. Um brug, facto; nono itidem Electoratu nunm me controverso admissoque scripta extant publi ca eaque yaria.

BUNONIS.

a Carolus M. non folum Bohamos, verin etiam cæteros Sclavos ad Vistulam usque, tile Eginhardo, perdomuir, eosque Imperio Francorum adjecit. Polonia verò ab Ottonis M. zur usque ad Friderici II. tempora, penè sempa Imperio Germanico fubjecta & tributaria fuit.

HEKELII.

- a Bohemi enim se ipsos Czechos nuncupant. b Circ. Ann. CHR. DCCCI.
- c Et Hungaria.
- d Alii dicunt , Poloniam , Bolestad Charl regnante, ab Ottone III. qui MIR ABILIA MUNDI dictus, à Subjectione & Tribin Imperii Romani esse liberatam & è Ducaunk znim constitutam.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. VIII. 169 nia, Meckelburgensis Ducatus, Holsatia. Helvetii, postquam loccc. prope annis in Germania, ac novissime sub Germanorum Imperio computati essent, jugo tandem imperii excusso, ccxx. circiter annos libere agunt. 8

III. Cx-

BUNONIS.

8 Quando & qua occasione Helvetii sese vindicarint in libertatem, dictum est capite xvII.

provinciæ facilius in memoria hærent; fi decem illi Circuli, in quos eas demum distinxit Maxiquum ad Imperii Germanici quoque faciant notitiam, quæ terræ fingulis contineantur Circulis, hic paucis indicandum putavimus. Ex his, initio numerandi ab Oriente facto, I. est Austriacus; quo continentur e, Archiducatus b Au-& Comitatus Tirolis : Episcopatus Tridentinus, iple Imperator : qui idem Archidux Austria.

varus, & Archiepiscopus Salisburgensis.

graviatus Norimbergensis, quem tenent Mar- Wormatiensis & Palatinus Sponbeimensis. chiones Brandeburgici, Culmbachienses & An-Epicopus Bambergensis & Marchio Brandenburgieus. husa. Director est Archiepscopus Moguntinus IV. e Suevicus Circulus, quo comprehendun- Elector, q tur Episcoparus Constantiensis, Curiensis, Au-

Oetingensis, Montfortensis, Furstenbergensis, Zimberensis &c. Civitates etiam multæ, Augusta Vindelic: Ulma, Memminga, Reutlinga, Eslinga, Heilbronna, Bibracum, Linda-I. a Multæ illæ, in quas Germania divisa est, via, Ravenspurgum, Constantia, Schashusia, Halla Suevorum, Norlinga, Rotwila, Kauffbyra, Donawerda: Campidonum, Cella, milianus I. rectè observantur : quod ipsum Dunckelspiela, Offenburgum, Uberlinga, & demum libera Nobilitas Sueviæ Imperio immediatè subjecta. Directores sunt Episcopus Constan-

tiensis, & Dux Wurtenbergensis.
V. f Circulus Burgandicus, ad quem pertinet Belgium, & Burgundia Comitatus (Ober-Burfinz; Ducatus Stirize, Carinthize, Carniolae f, gund) m Director hujus Circuli elt Hispania Rex. VI. g Circulus Rhenanus Superior, cui subsunt Bixiens, Laubacens, & Viennens g. Hujus Episcopatus Basileens, Argentinens, Spirencitali Director (Aufeschreibender Furst) est sis , & Wormatiens: Abbatia Fuldensis & Hirschfeldensis n: Ducatus Lotharingia, Sa-11. Hoc ordine e Creulus est Bavarieus ; ad baudia: Palatinatus Sponheimensis & Bipontiquem pertinent, Archiepileopatus Salisburgen- nus: Landgraviatus Alfatiæ & Hasliæ: Comitals, Epileopatus Ratisbonensis, Passaviensis, tus, Catzenelbogensis, Dietzensis, Ziegenbai-& Fishingensis, Ducatus utriusque Bavariæ, cum mensis, Niddensis, Waldeccensis, Nassovien-Superioris, tum Inferioris: Palatinatus supe- sis, Dillenbergensis, Sarapontanus, Widgenrior: Palatinatus Neoburgicus: Landgraviatus steinensis, Falckensteinensis, Isenburgensis, Leuchtenbergensis: Comitatus b Ortenburgi- Leiningensis, Rapoltz-Kirchensis, Salmensis, ces; Ratisbona. Circuli Bavarici Directores Mörsburgensis, Hanaviensis, Leiningensis, (Auftschreibende Fursten,) sunt ipse Elector Ba- Solmensis, Budingensis. Wetteravia; Argentoratum, Colmaria, Francofurtum ad Mœ-III. d Circulus Francicus; cujus parteis sunt, num, Frideberga Wetteraviæ; Hagenoa, Kei-Ducaus Francia Orientalis: Episcopatus Herbi- sersberga, Landavia, Mulhusa in Alsaria, Sepolenfis, Bambergensis, Aichstetensis: Ditio lestadium, Spira, Turchheimium, Wetzla-Magistri ordinis Teutonici in Margenthal: Burg- rium , Wormatia. Directores sunt Episcopus

frachenses: Comitatus Hennebergensis, Ho- Cloralis R benamis dicitur, quod cum constituunt VII. h Circulus Rhenanus Inferior, qui & Elehaloicus i, Erbacensis, Schwartzenbergensis, provincia Electorum Moguntini, Coloniensis, Withdimensis: Baronatus Limburgensis: No- Treverensis & Palatini: & que sunt sub iis ditioimberga, Rotenburgum ad Tubarim: Wins- nes o: ut terræ Naffoviorum in Beilstein p. & hmium & Schwinfurtum & Directores sunt Magilti Ordinis Teutonici in Coblentz: Geln-

VIII. i Westphalicus Circulus, quo habentur gulatus, & multi Abbates in Suevia 1: Duça- Episcopatus Paderbornensis, Monasteriensis, Wuttenbergensis; Marchionatus Badensis: Ofnabrugensis, Verdensis, Mindensis, Leodi-Algoja: Hegovia: Comitatus multi, ex quibus cenfis, Ultrajectinus, Cameracenfis: Abbatia Pranpui, Hohenzollerensis, Helsensteinensis, Corbetensis r; Ducatus Juliacensis, Clivensis,

al. Germania in x. Circulos divisio. b Austriacus. c2. Bavaricus. d3. Francicus. c4. Suevicus. f 5. Eurgundicus. g 6. Rhenanus Superior. h 7. Electoralis. 18. Westphalicus.

Montenlis I, Weltphalia; Comitatus Marca, | Monasterium, (S. Cornelii Munster) Min Lippiensis, Bentheimensis, Embdanus, Diepholtanus, Hojensis, Schauenburgensis, Oldenburgensis, Ravenspergensis, & Frisia Orientalis t: Civitates, Colonia Agrippina, Aquisgranum, Tremonia, Herfordia. Directores funt Episcopus Monasteriensis, & Dux Juliacensis. v

IX. a Circulus Saxonicus Inferior; ad quem referuntur Archiepiscopatus Magdeburgensis x, & qui nuper erat , Bremensis : Episcopatus , Halberstadensis, Hildesheimensis, Lubecensis, Suerinensis & Ratzenburgensis, Ducatus y Brunsvicensis, Luneburgensis, Mecklenburgensis, Lauenburgensis, & Holsatia: Comitatus Delmenhorst z: Lubeca, Goslaria, Mulhusa & Nordhusa Thuringiæ. Directores sunt Dux Bremenfis, Administrator Magdeburgenfis, & Dux Brunfvicensis, alternis tamen vicibus.

X b Circulus Saxonicus Superior habet Episcopatus Milnensem, Merseburgensem, Brandeburgensem, Havelbergensem, Naumburgenfem 2: Abbatias, Salfeldensem, Quedlinburgensem: Ducatum Saxoniæ Elect. Pomeraniam 3, Marchionatum 4 Brandenburgensem 5: Anhaltinam provinciam: Thuringiam: Comitatus Schwartzenburgensem, Mansfeldensem; Stolbergensem, Barbiensem & Gleichensem. 6 Circuli Director est Saxonia Dux, Elector. a 7

HEKELII.

e Chm superior, thm inferior.

Croatia & Vandaliæ.

Huc referendi quoque funt Principatus & Ditiones Dieterichsteinensis, Eggenbergensis, Piccolominiensis & Aversbergensis, ut & Comitatus Schenbergensis, Hardeccensis & Wolkensteinensis.

b Et Baronatus Lobkowizianus, Eggenbergensis, Ortenburgicus , Staufenfelfensis , Degenbergensis Wolfsteinensis, Maxelreinensis, Hohenwaldeccensis &c. Item ipía S. R. Imp. Libera Ratisbona.

i Castellanus.

k Et Weisenburgum Nortgavia.

l Campodunensis inprimis, qui olim Vermetanensis & Tretticensis, seu Verticensis est dictus.

m Partim ipli Ditioni Hifpanica, partim Gallica, partim quoque Potentiff. Ordinib. Hollandia fubjectum.

n Murbacenfis, Luderenfis, &c.

o Nec-non Ducatus & principali dignitate Comitatus Arenbergensis.

p Inferioris Ifenburgi & Renecci.

- Cui nonnulli adjungunt & Electorem Palati-
- r Werdensis, Hervordensis & Estensis. Hucreferunt quoque quidam Politicorum St. Cornelii vocat, DOMUS AVITA, quasi dicta di la

Aquisgranum.

Qui hodie partim Electorali Brandenburg cæ, partim Neoburgico-Palatinæ Ditioni fok

t Principatus Nassoviano - Dillenburgensis: Ca mitatus Sainensis, Rietbergensis, Delmenhorsten Brunkhorstensis, Winnenbergensis, Wiedensin Runkelensis, &c.

v Qui hodiè est Elector Brandenburgicus,

x Nunc in Ducatum mutatus.

y Et Principatus. z Blankenburgensis & Reinsteinensis. Potto C. vitates S. R. Imp. Libera atque Hanfeatin.

Brema . Hamburgum.

a X. Circulus Saxonicus Superior habet primin Provincias Electorales Saxonicas, in sex Circulo, Elestoralem nempe, Thuringicum, Milian, Lipfiacum , Metallifero Montanum & Varifum & visas, in quibus Episcopatus Milnensis, Mal. burgensis, & Numburgensis. Quò referendish batia Quedlinburgensis, cujus Protector Sault Stor. Deinde Electorales Brandenburgicas quibus Marchionatus quadruplex, (die As) Mittel-Neue-und Uker-Mark,) Episcopanush velbergensis, Lebusensis & Caminensis: Potto De catus Principum Saxonicorum Linea Gothana, & teburgica, Coburgensis, Vinariensis & Isruccional Abbatia Salfeldensi, Ducatus Citetionis Anterioris Pomerana, Principatum Anhalius, Comitatûs Schwarzburgenfes , Mansfeldoft, Stolbergenfem , Barbienfem , Hohnsteinenfem , Gle chensem & Ruthenicos, ut & Baronatus Schoola giacos. * Circuli Director est Elector Saxonin; Subordinatus verò Elector Brandenburgicus, Coodinati Duces Saxonia Linea Gothana atque l'as

* Heic Pluralis omnino rectè est positus. De tur enim (non ratione Dignitatis, five Emirate sed ratione Sitûs saltem) Baronatus SCHOEN BURGIACUS & Superior & Inferior, quotus prior Waldenburgensis est Linea; posterioraum Wideraviensis, Penicensis ac utriusque Remaile sis. Oppida, quæ ad superiorem Baronatum pr tinent, sunt VValdenburgum, Hartenstein, sui Paulus Flemmingius, Olor ille Teutonicus, ottol Lichtenstein & Læsniz, Joannis Zechendorssi de cissimum natale Solum. Inferioris autem d Glaucha, omnium Metropolis & Adrian Ben Patria, immo & beatissima MONICE no Dormitorium, ubi inprimis Heroum SCHOEN BURGIACORUM, quos Jo. Angel. Water hagen Part. I. Tract. General. Rerumpp. Hales ticar. p. 122. Barones SCHOENBERGENE

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. VIII. 171

III. Cæterum, Othone III. imperante, (ut vulgaris opinio est) inter Germaniæ Principes conventum atque decretum suit, ne quis, nisi Germanici nominis Princeps Rom. Imperator crearetur. Atque tum v Septemviri constituti, quibus ob eligendi Imperato-septemviri rem potestatem, Electorum nomen inditum. Horum tres Ecclesia- quando confici, iidemque Archiepiscopi, & Archicancellarii S. Imperii, Primus, Moguntiacus in Germania: Secundus, Colonien sis in Italia; Tertius, Treverensis in Gallia. Quatuor reliqui sunt Seculares. Primus, Rex Bojohemia, pocillator: Secundus, Palatinus Rheni, dapiser: Tertius, Saxo, ensifer: Quartus, Marchio Brandeburgensis, cubicularius. &

CAP.

mbing, (unde & Baronibus cognomen) est con- | ne III. five à Gregorio V. prosectæ constitutiofoicienda. Cui annumeratur Oppidum Peniga & Oppidula Mehrana, Hohnstein & Lunzenau. Cæterum illustris ac incluta Baronum SCHOEN-BURGIACORUM Prosapia adeò est antiqua, ut tempore CAROLI M. quoque in Germania egregiè floruerit ac claruerit.

REISKII.

2 Suis Ducibus subjectos.

1 Utramque.

4 Et Electoratum.

5 Ducatus in Thuringia Misniaque Vinariensem, Gothanum, Henacensem, Altenburgicum, Coburgensem: Principatus Anhaltinus.

6 Blanckenburgicus & Rheinstein.

7 Subordinatus Elector Brandenburgicus : Coordinati Duces Saxoniæ Holfteinensem & Rhuthenicos tum senioris tum junioris lineæ: Baronatus item Schönburgicus.

BUNONIS.

y a Vulgaris illa quidem est opinio, septem Electores ab Ottone III. Imperatore esse constitutos. At Hostiensis, Bellarminus, aliique hanc Electorum constitutionem asseribunt Gregorio V. Pontifici Romano b. Verum anti-

nis mentionem facit. Quinimo, Ottone Prifingensi, Abbate Urspergensi, & Sigeberto testibus, etiam post Ottonem illum III. ad tempora usque Friderici II. Imperatores electifunt ab omnibus, aut certè plurimis regni proceribus: in quorum numero non folum fuerunt Archiepiscopi; verum etiam Episcopi & Abbates: quorum imprimis erat, fi exstitiflet, tam sanctam Pontificis sui observare constitutionem. Hinc alii ab iplo Friderico II. Electores constitutos volunt. Post illius sanè tempora eligendi Imperatoris potestas ad potentiores & pauciores venit; Cæteris jus & auctoritatem illam aut negligentibus, aut non fatis tuentibus: donec consuetudinem illam Imperatoris per paucorum Principum suffragia eligendi Aurea Bulla solenni & salutari lege confirmavit.

d b Palatinus Carolus Ludovicus per pacem Monasteriensem anno 1648. initam in provincias suas restitutus, quum Electoralem dignitatem patri suo Friderico antehac ablatam, & Bavariæ Duci collatam, nollet dimittere, ipse constitutus est Elector Octavus.

HEKELII.

b Ottonis III. Coataneo: alii Heinrico II. quorum Scriptorum nemo hujus sive ab Otto- | & Sylvestro II. Papæ: alii pluribus aliis.

a Quando Electores instituti. b Elector Octavus.

CAP. IX.

De Imperii Germanici provinciis, citra Rhenum in Gallico folo sitis. 1

Eodicensis * provincia, quamvis Belgicis undique cincta, ta Leodicenfis men ad S. Imperium spectat, Coloniensi Episcopo subjetta

BUNONIS.

a Leodicenses Episcopatus a, olim Tungrensis b, limites habet ab ortu Mosam fl. & Ducarum Limburgensem, à Septemtrione & Occasu Brabantiam; à Meridie Comitatum Namurci c. Fluvii præter Mosam celebriores hic sunt, Urtha, Jeckel, Hey. Continct præter Ducatum Buillionensem . Marchionatum Francimontanum , etiam Comitatus Hasbania, & Leotensem. Anno 1468.

HEKELII.

a Vulgò de Liege.

b Quod Tungri olim cum Eburonibus, Centronibus & Ceresinis, Populis quippe Casari, cæterifque Scriptoribus veteribus notis, Provinciam hanc olim in coluére.

c Regio ipía pulchra admodúm, fertilisfimaque est plurimis gaudens limpidissimis Amnibus, iisque piscosissimis, ac prætereà Sylvis opacis, Montibusque ac Convallibus, quæ vineta fructusque proferunt, ac ferarum venatione ornatissima sunt. Isthic etiam sunt Minerarum fodinæ, præcipuè Ferri & Carbonum, quos Lilhantraces vocant.

REISKII.

1 Leodicum ab Leo de Francico vocabulo i. e. propria supellectile vicus publicus A. 770. & crebro Caroli M. accessu frequentior apud Eginhardum dicitur: Urbs denique aliquando libera, fed rurfus ad obsequium redacta suo nunc Episcopo, nec Coloniensi amplius subest. Cum enim Maximilianus Henricus Archiepis. Colon. A. 1688. obiiflet, Canonica electione facta Joh. Ludovicus Baro ab Elderen Leodicenfis Epifcopus creabatur. Duni interea b Colomensis successio O buic admilla Fürstenbergiana factio turbas commovebat graviffimas, quin bellum calamitofius a Gallis toti Germaniæ illatum: Clemens tamen Dux Bavariæ tandem rejecto Wilhel. Eggone iisdem hostibus tenetur ; Principatus indem Furstenbergio, Bonnaque Gallisiterum A. 1689. | Monpelgardensis & Comitatus Palatini tolique erepta prævaluit, ætate tum adhuc minor nec Alsatiæ vicini arctissime premuntur.

annos octodecim natus, ubi dispensatio Rou. Pontif. Innocentii XI. & consensus Collegii Lie ctoralis accesserat. Philippo autem Willd Neoburg. c Ducatus Juliacensis & Montion & toti Neoburg. Palat. familiæ A. 1629. manit; Eidem etiam Palatinatus Electoralis A. 1681. cl fit, Gallico nunc bello atrociter depopulare. Tota d Lotharingia excluso Duce Carolo feme septuagenario, qui tandem A. 1674. Francofurti exul obiit, in Gallicam potestatem A. 1671. venit. e Austrasia olim Westriæ aut Neustra opposita regnum ex Clodovæi divisione uma ab Mofa Rhenoque in Allemanniam & Thuis giam productum continuit: Cujus regemond Carolus Dux Lotharing, sese titulo numilor profiteretur, perpetuum apud Gallos odiumir currit, vid. libellum de Austras. Germaniam, & affectam Obrechti descriptionem. Augula f Trevirorum metropolis, urbs Germaniz atiquissima, Romanorum magistratuum &mnetæ olim fedes: Huic proxima nec Rom.unquitatibus inferior g Colonia est Agripp. Dai que h Moguntiacum ab Mogo five Month vio, nobiliffima Drufi colonia, primatu Ede fiaftico & Archi cancellatu per nostram Gemaniam clara. Tunica vero Christi Jesu inconstili apud Treviros, tria regum apud Coloniensescorp ra, & turris murium sive Myopyrgus Bingx oppio vicina vel incertas historias vel fabulas olm. Vid. Dorschæum in dissert. Casaubonum i Exercit. & Serravium in comment. Mogust i Wormatia & k Spira urbes antiqua & region olim Francicis culta à Gallis nuper dinuza huc jacent: 1 Philippoburgum A. 1676. mltr tibus captum in Germaniæ potestatem reit, fed hoc bello patriæ rurfus ereptum hoftibuspe ret. m Alfatia cum Argentorato contra fidena pactis Novimag, datam obsesso captoque to BUNO-

a Leodicum. b Coloniensis sucessio. c Ducatus Juliacensis. d Lotharingia. e Austrasii, f Inthe g Colon, h Mogunt, i Wormatia, k Spira, I Philippoburgum, m Alfatia-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. IX. 173

Caput ejus est & Leodicuma, urbs ampla & superba, magnificis ædi- Gall Liege, ficiis instructa; obamœnitatem deliciasque varias paradisus sacer-Super Germ. detum nuncupata. Huy, nitidum cum arce opidum. Bullion, sui fer. Luyck. quondam juris Ducatus; nunc Leodicensi Episcopo subjectus; arcem habet ejus nominis munitissimam. 2

II. Caput Ducatus Juliacensis, quod ei nomen dedit, est Ju- Juliacensis hacum, opidum antiquum atque munitum. In Juliacensi agrosita Gulich, est urbs & Aque Grani, sive, ut vulgo usurpatur, Aquisgranum; Aqua Grani. Germa super. Aach, inferioribus Aken, Gallis Aix dicta, saluberrimis calidarum aquarum fontibus clara; Caroli M. primi Germanorum Imperatoris aula ac sepulchro insignis. Mos erat olim, Imperatores heic inaugurare sub corona ferrea in templo pendente.

III. *Coloniensis Diacesis veterum Ubiorum ad utramque Rheni Archiepisco ripam sedes olim suit. Ipsa urbs Colonia Agrippinensis, seu, ut niensis. vulgo usurpatur, Colonia Agrippina, Ubiorum caput, à 9 Colo-Agrippina.

BUNONIS.

inipla urbe x L. M. occisi, x 1 1. M. submersi funt. Ut hujus culpæ veniam impetraret Carolusiste, D. Georgii statuam, ex puro auro conflatam, consecravit ædi D. Lamberto sacræ. Opidani perhibentur mobiles & ad feditiones proni. Urbem hanc, præter Mosam, quatuor interluunt flumina, Legia, Uta, Vefa, Ambularius.

y a Hojum ad Mosam est: itemque b Dinantium rupi impositum, quod septies & decies frustra oblessum anno 1554. armis Gallicis cessit.

de Ducatus Juliacensis limites habet ab Ortu Rhenum, à Septemtrione Ducatum Cliviæ, ab Occidente Mosam, à Meridie Lutzenburgensem & Limburgensem Ducatus. Has terras rigant præter Rhenum & Mosam, Ifela, Ersta, Rura

d Auliacum ad Ruram est g. Opidum hoc ab Hispanis expugnatum per pacem Monasteriensem Palatino Neuburgico restitutum est. Itemque Marcodurum (eu Dura. e Monasterium, vulgò Minster Eysel ad Ifelam.

¿f Aquisgranum b est ad Wermam fl. Anno 1609. Johannes Wilhelmus Juliacensium & Clivenfium Dux, stirpissuæ postremus, obiit: unde inter Electorem Brandenburgicum & Palatinum Neuburgicum de Provinciis istis orta

* g Archiepiscopatus Coloniensis habet ab Orien-

te Westphaliam, à Septemtrione Episcopatum $oldsymbol{eta}$ Leodicum f à Carolo Burgundo captum , & Monasteriensem , ab Occassu Ducatum Juliacensem & Clivensem, à Meridie Archiepiscopatum Treverensem, Rhenus medium interluit

9 Ipfa h Colonia habet Academiam anno C. 1388. i institutam. Trium SS. Regum, ut vulgo habentur, reliquiæ ibidem affervantur. Inter Bonnam & Coloniam in infula Krampenwerth fuit propugnaculum illud vulgo Pfaffenmutz dictum. Celebriora hie porrò sunt opida, Linzium, Novesum, vulgo Reysz ad Erpiam, & Berka, vulgo Reinberg; ad quam non multis abhine annis Hilpani Mosam, per alveum à Venloa ad Bergam usque deductum, cum Rheno conjungere conabantur. Post Gebhardum Truchsesium Archiepiscopum Coloniensem ob Religionem Euangelicam auctoritate Pontificis Rom. & armis Hispanorum ejectum Ernestus. Bavariæ Dux Archiepiscopus est constitutus, anno C. 1583. Et ab iito tempore Bavariæ Duces Archiepiscopatum Coloniensem tenent.

HEKELII. d A Justô Lipsiô è Vita Caroli Magni à Pithœê edità inprimis fic vocatum.

e In valle.

f S. Leodium.

g Olim vocabatur Vatucca, ut & Julium, quòd Julius Cafar huic Oppido nomen dedit.

b Quod antiquis Nuagerra fut. A Senatu illius loci.

BUNG

a Hojum. b Dinantium. c Juliacenfis ducatus. d Juliacem. e Monasserium, f Aquifgranum, g Colonientis Archiepifcopatus, in Colonia,

nia, Agrippina Claudii Imperatoris uxoris auspiciis deducta. nomen cognomento traxit. Urbs nunc est Germanicarum maxima. Emporiumque ad Rhenum celeberrimum. Cæterum, libera est Imperii civitas. Bonna antiquum munitumque opidum, Archie. piscopi Coloniensis, Electoris Imperii, sedes.

IV. Lotharingia Ducatus à Lothario, Caroli M. nepote, no. Lotharingia. men accepit, caput ejus quondam fuit Divodurum Mediomatricum. Divodurum. vulgo * Metz, libera Imperii civitas: at nunc Galliæ Rex eamte. virodunum. net; una cum Viroduno, » Verdun; & Tullo, " Toul. Nan. sum, vulgo Nansy, sedes nunc Ducum & caput provincia, egre

gia munitaque urbs.

Nanfium. Auftrafia. Weitreich.

Tallam.

V. & Austrasia & complectitur Diœceses Treverensem & Mogun. tinam, item Ducatum Bipontinum, vulgo Zweybrücken, Comitatusque, Sarbrücken, Leyningen, Bitsch.

VI. . Treverensis Archiepiscopatus caput est Augusta Treven.

Treverenfis Arch.

BUNONIS.

tres habens filios, in totidem regna divisit Im- item & Taberne Montane, Bergzabern, & Hanbad. perium Francicum. Ludovico primogenito tribuit Italiam cum Casaria dignitate: Lothario Ringojam & partem Hassia, à Septembione cam dedit partem, qua deinde ab hoc, primo | Archiepiscopatum Coloniensem p, ab Ocide eius Rege , Lotharii regnum, seu a Lotharingia | te Ducatum Lutzenburgensem, à Metidie De dicta est: at Carolus tertio genitus obtinuit Pro- catum Bipontinum. vinciam & Galliam Narbonensem 1. Habet Lotharingia ab Ortu Alfatiam, à Septemersone Archiepiscopatum Trevirensem & Ducatum Lutzenburgicum, ab Occasu Galliam, à Meridie | CHR. DCCCXLIV. p. 286. Edit. 4. prame Burgundiæ Comitatum. Celebriores ibi funt tibus aliis, dicit: Ludovicum accepiffe Granfluvii Mofa, Mofella, Murtha, & Sarrha.

* b Metis, Metz, ad Sellam fl qui ibidem in Mofellam influit, urbs ampla & munitiffima

A Verdunum ad Mosam fl. ett inter Arduennam filvam & Barrum, urbs ampliffima, & arce ampliffima jam communita.

Tullum urbs ad Moscellam posita, munita ralissimum de Fourille Anno huj. sec. 70. inopinon est n. Urbes illas superiori seculo Imperio eripuit Henricus I I. Galliæ Rex.

c Nansum est ad Murtham fluvium mœnibus hodie nudatum o. Pontamussum habet Academiam. Hunc Ducatum ferè omnem, ejectis marium ad Sr. Stephani benè, amplè, elegante Ducibus, occupavit Rex Galliæ.

& Auftrasia, quæ hodiè vulgò habetur, concluditur intra Lotharingiam, Treverensem pro- o Ducum Sede quondam clarebat maximil. vinciam, Palatinatum Electoralem, & Alfa- Alioquin valde amœna Urbs est, & adhucinfe tiam. Fluviis rigatur, Sarcha, Lutra, Bleisja. terem & Novam recte dividitur.

Huc etiam pertinent d Lûtzelstein, e Lautenut 4 Lotharius I. Imperator, Caroli M. nepos, f Birckenfeld; diversorum Palatinorum sods: . h Treverensis Archiepiscopatus habet ab Otto

HEKELII.

Oesterich , seu Westreich. l Bucholcerus in Indice Chronol. sub Amo niam , LOTHARIUM V. cum Imperators nomine Italiam, mediamque partem Francis ter Sculdin & Rhenum, qua ab ejus nomine pellata est LOTHARINGIA.

m Cujus introitus ægre patet Exteris. Clarum hek Tribunal est, ad quod, Lotharingia, ejectis Dr cibus, in potestatem Gallarum per Ducem Gentnatô redacta, omnis provocatio, Regela julia te, fit. Si contra eveniret, proditæ violatzon Reipublicæ crimen effet.

n Olim Episcopalis Sedes erat. Templumpi que cum multis Sacellis exftructum eft, inqui Št. Bernhardi tumba visenda.

a Lotharingia unde dicta. b Metis. c Nansium. d Lutzelstein. e Lautereck. f Birckenfeld. g Taberna. h Teverenfis Archiepife.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. IX. 175 rum?, vulgo "Trier, Gallis Treves; urbs antiquitatem suam præ se recreis. ferens. Confluentes, Coblentz, urbs ab Rheni Mosellæque con- Confluentes, fluentes posita, haud exigui est momenti. Vitellicum, Witlich, vitellicum.

Treverensis Archiepiscopi atque Electoris sedes. VII. " Moguntini Archiepiscopatus caput est Moguntiacum, sive Moguntini Archiepiscopatus caput est Moguntiacum, sive Moguntini Moguntia, Ments, urbs inter præclaras Germaniæ computata. Moguntia. At sedes Archiepiscopi Electorisque trans Rhenum in Germanico solo, · Asciburgii, Ascheburg. Sunt præterea in Austrasia liberæ Ascibur-

Imperii urbes; & Wormatia, vulgo Worms: z Oppenheym: & wormatia. 4 Spi- Oppenhey.

viensem, quos inprimis Maginus addit.

BUNONIS.

a Treveris ad Mosellam sita, jam Augusti Imperatoris atate floruit: qui verò à Trebeta Nini filio eam putant conditam, fabulas amplectuntur, non historias r. Habet Academiam. Hicasservatur tunica Salvatoris.

b Confluentes, vulgo Confluentia, è regione in altera ripa munitissimum habet castrum Ehrenberti, Ehrenbrecht-Stein, (eu Ehrenbreit-Stein, vulgò c Herman-Stein. Superiori bello Galli tenebant, qui diuturna obsidione pressi, ægrè tandem illud reddiderunt f. Archiepiscopatui huic subest Eysalia pars, ubi opidum d Sleida, Johannis Sleidani t Historici patria.

"Ad Archiepiscopatum Moguntinum terra qua pertinent, funt ad Rhenum in Wetteravia, Eisfeldia, Hassia, Thuringia, & Franco-

* e Moguntiacum contra Rheni Moenique conduentes positum, antea vicum, mœnibus firmavit Drusus v Nero, Cæsaris Augusti privignus, Tiberii Imperatoris frater, anno ante natum Christum x I v. Hodie Archiepiscopi sede & Academia x floret y. Superiori bello urbs hæc sæpe capta ac recepta est. z

o f Asciburgium, vulgo dicitur Aschaffen-burg, supra Francosurtum ad Mœnum sirum, arcem habet splendidam. Ad Rheni Nahæque confluentes est Bingum opidum a, infra quod in medio Rheni turris est, vulgo der Meusethurn dicta. In Mœni ripa est g Hoechstum opidum infausto prælio, quod Christianus Brunsvicensium Dux hic anno feculi nostri 23. commisit, nobile. Moguntinus in media Hassia tenet h Fritzlariam, vulgo Fritzlar, aliaque opidula. Eidem subest Hypothecæ titulo i Eisfeldia, Grubenha- | CIPE c. 11. p. 8.

p Ducatum Montensem, & Comitatum Nasso- | gensis Ducatus portio, in qua k Duderstadium ad Wipperam fl.

φ 1 Wormatia ad Rhenum, Vangionum olim caput, Comitiis celebris. b

z m Oppenheym ad Rhenum non est urbs libera Imperii; sed est in ditione Palatini Electoris.

HEKELII.

9 S. Triverorum, fic vocata, quali fit Metropolis inter Germaniam primam & secundam.

r Conf. Matth. Drefferi Pars V. Isagog, Histor. p. 572. Hoc verum est, quod antiquirate sua cum Viterbio & Genua Urbibus Italia omnium antiquioribus, contenderit.

f Panthaleon, magnæ æstimationis atque autoritatis seculô suô Medicus, de Confluentiis, s. de Conftuentia, dictus est à Patria sua, ficuti refert mansuerissimus Vir , Quenstedtius , in Dialog. de Pair. Viror. Illustr. p. 147.

t Viri multiplici eruditione, summa prudentià atque eximià pietate omninò clari, consummatissimique Historici.

v Dresserus & alii Claudium Drusum hunc nun-

x A DIETERICO Archiepiscopô Anno M. CCCC. LXXXII. fundata.

y Ejus Ager mittit Vinum præstantissimum. z Petrus Bertius Lib. de Urbib. Germania scribit, quòd nulla Urbs sit in Germania, quæ plura & certiora vetustatis Monumenta Moguntiacô ha-

a Pauli Hoffai, Jesuita hand incelebris, Patria. b Heic notandum, quòd cum LEO IX. Pontifex Romanus, cum HENRICO III. Imp. Ánnô м. 1111. natalem in hâc Civitate celebraret, infignis inter Imperatorem & Pontificem Principatuum nonnullorum facta fit tunc temporis permutatio. Vid. Hyppolytus à Lapide in PRIN-

a Trevetis. b Confluentia. c Herman-Stein. d Sleida, e Moguntiacum. f Afciburgium, g Hoechstum, h Friezlar. i Eisfeldia, k Duderstadium. l Wozmasia, m Oppenheym.

Spirá.

Francken-

+ Spira, Juridico totius Imperii conventu clarac, Cameram Impe rialem vulgo vocant. " Franckenthal, nitidissimum est à Belgs excultum opidum Electori Palatino subditum.

VIII. . AL

BUNONIS.

1 a Spira haud procul à Rheno habet aliquot Imperatorum, corumque conjugum sepulchra in tummo templo, quod à Conrado Salico exstructum est. Episcopi Spirensis sedes erat Uden-baim, vulgo vocatur Philipsburg; opidum mupitiffimum; quod Galli hodie tenent.

6 b Franckenthal opidum munitissimum est. Ingelheim, etiam olim fuit celebris, Caroli M. aliquando fedes.

HEKELII.

c Conventus hic Imperii Juridicus, feu Judicium hocce Imperialis Cameræ, Supremum quippe S. R. IMPERII Tribunal, præcipuumque laudatissima & florentissima Nationis Germanica Κειμήλιο, à Div. MAXIMILIANO I. IMP. communicatô cum Principibus Electoribus & aliis Proceribus atque Ordinibus IMP. ROM. confiliô, deque communi ipforum confentu, in Comitiis Wormatie Ao. reparatæ per CHRI-STUM Salutis humanæ M. CCCC. XCV. principiò institutum & conditum: & progressu temporis ab Invictiff. IMPP. CAROLO V. & FERDINANDO I. Fratribus Germanis, nec non MAXIMILIANO II. maxima virtute, summôque labore & studiô in Imperio hactenus non modò conservatum, sed & ad amussim perpolitum, auctum & amplificatum, etiamnum hodiè floret, vigetque: atque ut in posterum quoque, divina favente Clementia, firmior sit Judicii hujus constitutio atque duratio, sancitum publicé est, ut sit certa, fixa & rata. Gra-vissimis autem de causis Constitutione IMPERA-TORIS & PROCERUM IMPERII cautum est, ut Urbs SPIRA, vel hôc nomine passim apud omneîs Populos in totô Terrarum Orbe decantatiffima, in posterum constans & perpetua Sedes arque Domicilium fit facri supremique huius Confiftorii. Quô in locô (SPIRÆ videlicet) Judicium Camera perpetuò exerceri, nec in alium locum temere, nifi Belli & Peltis tempore, transferri debet. Hac Melchior Weissenberger in Tabb. Super Ordinatione 7 UDICII'C.A-MER & IMPERIALIS, iifque Moguntie Ao. lup. Sec. 77. in fol, maj. edit. p. 2. Hujus Mamm Ao. huj. Sec. 62. in 4. maj. f. exc.

fummi JUDICII JUDEX integerrimus ho. diè est Joannes Hugo, Archi-Episcopus Trevirosi & Episcopus Spirensis gloriolissimus. Ejus Par SIDES funt Philippus Franciscus Eberhardus, L.B. de Dalberg & Camerarius Wormatia, atque for nes Casimirus, Comes in Leiningen & Daxbun. Heroes supra omnem humanam laudem point Inter eminentissimi Judicii hujus Assessors. eosque Eruditione, Scriptis ac Fama danismos, hâcce tempestate clarent, & quidm juxta ordinem Alphabeticum locati, James Jacobus Avianus, Sylv. Jacob. Dankelmon, cujus dextram eruditam ac candidam, quan Ao. huj. Sec. 69. per-antiquæ Academiz Ha delbergensis RECTOR esset MAGNIFI CUS, d. IV. Jul. decenter osculari mihi m erat prohibitum,) Huldricus ab Eyben, (ains doctrinam consummatissimam, cum Gille M. huj. Sec. 65. viverem, atque hactenus benefcentiam fingularem, immò & affectumend lenter propensum sat prædicare nescio,) Em Mauricius atque Guil. Ignatius Schüzius, quitos omnem prosperitatem ac vitam longævamton pectore apprecor. Illustri ac probe constinuz Reipublica SPIRENSI hodie à Confilisal primariis Joann. Heinricus Gablerus, Vir uniouni Lietati, Candori atque inserviendi Prompindi ni deditus: ita & verâ eruditione ac perantiqui Prudentia exornatus, Amicus meus confimus. In huius Urbis, Patriæ quippe fo. Him. Ursini, Ecclesia Orthodoxa docuere olim m fine magnà laude atque efficacià Joan. Himmelin, atque fo. Conr. Schragmüllerus, quorum poltrior cum A. huj. Sec. 69. m. Junii peralique dies Spira viverem, æquè, ac Clarissimus su Christoph. Rumetschius, Vir solidè ac appunit doctus atque Magnatibus valde gratus, magna candidiffimi favoris atque propenfi affectiste cumenta mihi dedit. In Gymnasiô Senatorio hôc tempore docent laudabiliter Joames H mann, Argentoratenfis, & Augustus Schaden Halenfis Saxo, quorum priorem aurea Poels; posteriorem autem Græca lingua nobilis optimb commendant. Quæ alias SPIR Enoramob servatuque dignissima funt, tradit Christophus Lehmannus in Spirensi Chronicô, Francosmis INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. IX. 177

VIII. " Alfatia Austriacæ ditionis regio, in duos Landgravia-Alsatia. tus, Superiorem & Inferiorem divisa est. In Superiori opida sunt, Elfatz. Rufacum, haud ignobilia. Inferior selettadium. habet; Tabernas, vulgo Zabern; & Hagenoam. Argentoratum Taberna. Hagenoa. 111 Argentora-

BUNONIS.

a 2 Alfatia ab ortu Ducatum Würtenbergensem, à Septemtrione Palatinatum Inferiorem ab Occasu Lotharingiam , à Meridie Helvetiam. Flumina præcipua hic præter Rhenum, qui me. diam ferme interluit, funt Ellus & Cynthius: die Hintzig. Superior dicitur, quâ ab Argentorato verlus Basileam ab utraque ripâ & ultra excurrit. Inferior, qua versus Palatinatum patet. d

\$ Colmaria ad Ellum est urbs libera Imperii. y Selestadium vulgo Sletstadium est urbs Impe-

nî, haud longè à ripa Elli. e

Rufacum f est in ditione Episcopi Argenti-

1 Taberna Alsatia, olim urbs ampla & Episcopi Argentinensis sedes: sed bello deformata: G' Molshemium, Episcopi Argentinensis delitium, anno hujus feculi octavo Academia or-

Somam amnes, præfecturæ Imperii titulo gaudens. Ibi olim servabantur gladius, sceptrum, & orbis Caroli M. cum aliis ornamentis Cassareis, quæ Episcopus Spirensis inde abstulit. b

n b Argentoratum urbs libera Imperii Ello & | bris. Bruscha perluitur. De nomine ejus supra p. 99. dictum est. Academia ornata est anno hujus seculixxi. cujus fundamenta jam superioris seculi anno xxxviii. Jacobo Sturmio Senatore primano potissimum urgente, erant jacta i. Alfaiz in istis partibus confinis est c Suntgovia, in qua Ferreta vulgo d Pfirt, Comitatus caput: Allanz, cum præfectura Provinciali decem civithum Imperialium in Alfatia sitarum, videlicet Hagenau, Colmar, Schletstad, Weisenburg, Landau, Oberhaim, Rosheim, Munster in valle S. Gregorii , Kaisersberg , Turinghaim , itemque Songovia; ita tamen, ut Argentoratensis & Basileensis Episcopi cum civitate Argentoratenh, & reliqui per utramque Alfatiam Rom. Imprio immediate subjecti Ordines, Abbates, Palatini, Comites, Barones, actorius Inferiots Alsatiz Nobilitas; item prædictz Civitates

Imperiales, in ea libertate & possessione Immedietatis erga Imperium Rom, qua hactenus gavisæ sunt, relinquantur: & Rex Galliæ juribus contentus maneat, quæ ad Domum Austriacam pertinuerunt. &

HEKELII.

d Uterque Tractus Urbibus, Oppidis, Pagis & Villis admodum frequens est, omnique ex parte habitatur. Dives quoque est frumento, maxime in planitie, ubi quoque sunt optimi fructus, adeò ut fertilitate reliquas Germanie Regiones facile excedat. Montes & colles producunt Vinum optimum, quod multis in locis defertur. Sunt etiam ibi Sylvæ Castanearum & Montes Mineris refertissimi ; præcipuè autem Argenti, Æris & Plumbi. Alsatiam Inferiorem HEINRICUS de TURENNE, Gallorum quondam Campi-Marschallus princeps, Heros verè ¿ Hagenoa urbs est Imperii, inter Matram & astutus, callidus ac prudens, Anno 1674. miferandum in modum vastavit.

e Martini Buceri, Beati Rhenani, Pauli Con. stantini Phrygionis & Jacobi Wimphelingii , Virorum celeberrimorum, Patria haud incele-

Rectius Rubeaquum, f. Rubeacum, quod videtur Ptolemao R U F I A N A esse.

g Conrado Pellicano cunas olim præbens. h Heic natus est Wolfg. Fabricius Capito, Argentinensis Ecclesia Antistes & trium Facultatum Doctor, Vir ævô suô egregiè doctus & celeber.

i Privilegia autem, qua à FERDINAN-Belordia eadem Comitatus caput: & f Mulhusia DOII. Imp. hac Academia obtinuit, imad III fl. urbs Imperialis & libera, fub Helvetio- pressa sunt Monguntie Ao. huj. Sec. 30. in f. 4. rum tutela. In Galliæ Regem per pacem Mona- Olim claruêre in illa præ cæteris 70. Pappus, striensem translatus est Landgraviatus utriusque | Thomas Wegelinus , Jo. Schmidius , Jo. Georg. Dorscheus , fo. Conr. Danhauer , Georg. Obrecht , Jo. Otto Tabor , Jo. Ludovicus Havenreuter , Matthias Berneggerus, Joan. Freinshemius, & nuper Baltaf. Scheidius & Joan. Henr. Boeclerus, Quorum dextram candidam æquè, ac Joannis Schmidii, Isaaci Faustii, Bathasaris Bebelii (verè mei) ac Joan. Rebhanii, qui cum Gerardo à Stocken, Ulrico Obrechto & Jul. Reichelto etiamnum excellenter clarent, Ao. huj. 69. mens. Jun. decenter osculari mihi omnino erat licitum.

k Verum enim verò Ordo nunc prorsus in-

a Spira, b Franckenthal.

a Alfatia. b Argentoratum. c Suntgow. d Pfirt. e Beford. f Mulhausen,

178

in eodem tractu, vulgo Stratszburg, in clarissimis Germaniaci vitatibus. Turris, quæ est ad Cathedralem Ecclesiam, mirisso & magnifica structura; item armamentario instructissimo, maxime infignis eft.

Montbeliard.

IX. Est in confiniis Alsatiæ ac Burgundiæ Comitatus Monthe. liard, German Mümpelgard, Wirtembergensi Duci subjectus, opidum Montbeliard tutissimo munimento clarum est. 9

versus est, præsertim quod Regum Christia- | cum vicinis Sororculis suis intacta Virgo man nissimus utrumque Tractum Alfatie propriisti- iffet. mum fibi hactenus vindicavit. Ni Colnaria GALLO suo amasio omnino suavi ac amabili Coronam fuam auream in manûs, ut ajunt, sponte dedisset, & Argentina forte etiam, quæ alias nullos passa est amplexus,

BUNONIS.

9 Mons Pelgardus videtur nomen haben i montis five horti pulchritudine; duplicialla firmatus eft. Porro Duces Würtenbergenlein Burgundia quoque tenent Clerval & Passavant.

CAP. X.

Suevia, Franconia, Palatinatus Rheni. 1

Brifgaw.

Rima trans Rhenum est *Brisigavia* regio, Elsatia quo dam pars. Caput hujus Provinciæ est " Friburgium, splen-

BUNONIS.

a 2 Friburgium five Friburgum, ad Treissen fl. loco focundo politum, celebratur Academia anno 1463. a fundata b. Anno 1644. Bavariæ Ducis exercitu ad deditionem compulia, inspectantibus Gallo-Vinariensibus, qui illos stupendâ pertinacià munitis castris deinde adoriebantur. c

HEKELII.

a Seu, ut vult Alstedius & alii 1460.

b Et quidem ab ALBERTO, Archi Duce Austrie. Superiori seculò ibi docuit Zasus. Ao. 1545. heic quoque institutam esle Societatem Equitum (die lobliche Ritterschafft) Dresserus attestarur.

c Friburgum autem ex Pagô, f. Vicô à BERCH-TOLDO, Zaringia Duce, Annô CHR. M. CXX. est conditum, quod Distiction hoc indicat:

Anno Milleno, centeno bis quoque deno, FRIBURG fundavit BERCHTOLDUS Dux dominator.

Alias splendida ac amæna Urbs est. Joan. Thom.e Freigii & Jacobi Milichii Patria, Gallorum Regi hodiè parens.

REISKII.

1 b Brifacum in monte rotundo instar castri munitissimi hodieque situm significat, congrue re fibi vetustam montis Brifaci appellationem, que in Rom. Imp. Antonini Itinerario adhucera: Idem toti regioni addidit Brifgowæ nomen, & Gallis deditum Germaniæ clavem reliquit. Tio enim claves Carol. Richelius Regi suo comp rasse dicitur, Perpinianum Hispania, Pignanian Italia, Brifacum Germania, c Friburgumetiam Anno 1678. expugnatum pro castro Philippo burgo, quod Germanis expugnatoribus telir quebatur, per pacem Noviomagensem cum tr bus Pagis proximis accessit Gallia. d Sueviscolo niis Suevorum huc irrumpentibus nomen lile pir, hodieque nostro imperio peculiaremadir circulum, cui Ducatu cum Wurtenbergio e Marchionatus etiam Badenses subsunt, um superior, à sede sua dictus Baden & Hochberg, tum inferior nempe Durlacensis, uterquenunt Gallicis deprædationibus & incendiis exhaultus f Franconia orientalis & ipfa circulum facit Franconicum, in eoque tres Episcopatus Catholios, & duos Burggraviatus Brandenburgicis Mar-

fem, Hic Franconicam folum regionem, ille partem Voigtlandiæ montanam, & monti Pinifero vicinam continet, fimul cum Franconica, cui Colmbacum, castrumque huic proximum Blaffenburgum subeit. a Palatinatus Rhenanus aut inferior totus quondam cultiffimus & florentifsimus, nunc vastitate Gallica squallet, ob Heidelbergam ditutam, Manheimium, & Franckenthalium, urbes munitissimas, eversas, & catetas regiones, quotquot Electoratui subsunt, di-

chionibus subjectos complectitur; superiorem

scilicet Byrutinum sive Colmbacensem, & infe-

riorem, Anspachiensem, sive Onoldsbacen-

BUNONIS.

reptas miferrime aut exustas.

β b Brisiacum opidum munitissimum, ubi pons lapideus in Rheno fl. pott diuturnam obsidionem & horrendam famem, à Bernhardo Vinariensium Duce captum anno 1638. Inde in Gallorum est potestate e. In Brisgavia nobilis quoque est e Hochberga, Marchionis Durlacensis er Badensium familia sedes, & Marchionatus caput, ubi Marchio Ernestus magnificum exstruxit palatium. Itemque d Hettersheimum castrumornatissimum, quod incolit Magnus Prior S. Johannis Hierosolymitani.

y e Suevia ab Ortu hodie Bavariam, à Septemtrione Franconiam, ab Occasu Palatinatum Inferiorem & Alsatiam, à Meridie Helvetiam & Comitatum Tirolis. Fluvii in ea sunt, præter Danubium & Nicrum , Lycus der Lech , Ilargus ,

seu Ilera, Blavus, & Cochera.

df Augusta Vindelicorum est inter Lyci & Werthæ confluentes: Comitiis ibidem celebratis nobilis urbs, & in primis illis, quibus au-101530. die 25. Junii Principes & Ordines Protestances Carolo V. Imperatori sidei sux Confessonem obtulerunt, quæ ea de causa Augustama dicitur Confessio f. In Augustano Episcopatu est g Dillinga ad Danubium, ubi Episcopus frequentt commoratur, qui Cameram suam ibidem constituit. Academiam habet Jesuiticam. g

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. X. 170

dida atque amœna urbs; secunda est & Brisiacum, Breisach. II. r Suevia, vastæ quondam illius gentis exiguæ reliquiæ, ad suevia. supremam Danubii partem constitit. Urbium hujus Ducatus prima Schwaben. est Augusta V indelicorum, Aug spurg, opulentissimum Emporium: delicorum. urbs splendida in primis & magnifica, munitione tuta, libera Imperii civitas. Vimad, munitissima & ipsa, simulque ditissima Im-

h Ulma est ad confluentes Ileræ, Blavi & Danubii h. Urbis territorium continet tres Co-

HEKELII.

d Hæc Urbs omni laude atque præconiô dignissima ac famâ immortali Zeilerianâ undique nota Theophilo meo Spizelio, Viro pientissimo ac omnigena Eruditione plenissime instructo, in ità dicto Templo Honoris reserato p. 357. merito dicitur clarissima atque nobilissima, & est Patria quoque Joannis Freinshemii, Joann. Jacobi Milleri, Christophori Pfauzii, Eberh. Rudolfi Rothii, Carol. Ludov. Stromayeri atque Marci Wollaibii. Ego cum Ao. huj. Sec. 68. m. Aug. hanc Urbem perlustrarem, præter magnum atque modestum Theologum, Eliam Veielium, inter Patricios nobileîs Mæcenates inveni Leonem Roth in Holzschwang, atque Albertum Baldingerum, ex nobilissimo Ordine Senatorio t. t. Seniores excellenter splendidos ac verè prudenteîs. Cæterum nonuullos illustreis, nobileis ac claros Viros Ulmenseîs elegantibus Carminibus est dignatus Jo. Georg. Styrzelius, Philologus ac Poëta celeber, multisque Litreratis amicissimus, in au-Spicali Elogiorum Virorum insignium Centuria, Nordlingæ Ao. huj. Sec. 65. in 4. f. impr.

e Hunc incomparabilem Principem, novumque Germanorum HERCULEM æque, ac facta ejus Herorca Carmine Teutonico, eoque variarum rerum plenô; optimè descripsit Virorum celeberrimus Joannes Freinshemius, idque sub Titulo Teutscher Tugend-Spiezel, oder Gesang von dem Stammen und Thaten des Alten und Neuen Teutschen Hercules , &c. Argentorati Ao. 1639. in fol.

juffit imprimi.

f In hac Urbe Ecclesiæ Euangelicæ suspiciofiffimô hôc tempore non fine laude præest foan. Jacob. Mullerus; Gymnasio verò ac instructissimæ Bibliothecæ Senatoriæ Georg. Fridericus Magnus, Amici mei magni, quos Deus Ecclesia & Reipublicæ litterariæ cum utrôque Lucâ Sibrackió ac Theophilo Spizelio, Viris præ cæteris ibi

a Palatinatus Rhen. b Brissacum. c Hochberg. d Hettersheim. e Suevia. f Augusta Vind. g Dillinga. h Ulm.

a Friburgum. b Brifacum. c Friburgum. d Suevia. e Marchion, Badenses. f Franconia

Wirtembergenfis Duca-Canstat.

111. Wirtembergensis Ducatus, ab arce Wirtemberga cogno minatus, pars erat Sueviæ; at quum nuper Ducatus factus fall provincia seorsim censetur. Urbes inibi claræ sunt, " Cansta,

eminentioribus egregie charis atque acceptis, tres Pontifices, qui tum erant, sede moi, à Evergetis meis maximis, quorum labra candida ac verè erudita osculari valde desidero, quam VVernitium fl. dicta à voce Dunckel, i. e. Zea, cin g Ab OTTONE Episcopo Ao. M. D. XLIX. fundatam.

b Leonhardi Hutteri & Elia Veielii, Patroni mei fingularis, quem adhuc falvum & undiquaque celebrem novi, Patria, Legibus & Ordinibus in dem nominis. m Oetinga ad Wernitium f. & quôlibet Statu optime constituta. Templum habet D. Virgini sacrum, in cujus ædificatione infumpta leguntur aureorum novies centena mil-

i Seu potius Baronatus, five Dynastias, & unam in Algoja.

BUNONIS. Z a Nordlinga urbs Imperii ad Egræ ripas, memorabilis clade &, quam Fœderati à Cæsarianis, duce Ferdinando III. tùm Hungariæ Rege, acceperunt anno 1634.

n b Memminga urbs Imperii, natura & manu temberga. munita in Algoja.

9 c Lindavia urbs imperii in lacus Bodamici feu Constantiensis insula; unde nonnulli Venetias Suevia appellant, ponte lapideo tamen continenti jungitur.

cujus frequenti secessu celebratur.

z Rotwyla, urbs imperii, est ad fontes Nicri, Helvetiis fœderata: Conventus ille juridi- etiam in 8.f. cus à Conrado I I. scribitur institutus. Præterea nobiliores in Suevia urbes funt, Campodunum vulgo e Kempten ad fl. Yller, urbs Imperii libera; ei imminet mons vulgo Hillermont mœni- ni addicta. bus cinctus, dictusque caltrum Burshald, civitatis armamentarium. Eidem adjacet Abbatia ICTus & Poëta Lipliensis hôc seculô sat claus. ejusdem nominis cum urbe, in qua omnes monachi sunt genere nobiles, ex octo familiis orti, hactenus reddidit fo. Georg. Seyboldus, Vieta quod accuratissime servatur, nulla habita ratio- Grammatica atque Juventure optime ment ne gratiæ aut pecuniæ. f Uberlinga ad lacum mus, cujus colloquiô haud poenitendo son Constantien em quondam Ducum Sueviæsedes, A. CHR. M. DC. LXIX. d. 24. Maj.

claris & exteris quoque Magnatibus ac Phæbis concilio illo anno C. 1414. habito celebris, quo Joh. Huffus damnatus m. h Dunckeifpila un ibi magna est copia o. i Elwangia Abbatia nobis k Donawerta ad Danubii & Wernitii confluente, olim imperii civitas libera, fed anno 1606. Maximiliano Bavariæ Duce fubacta libertatela excedit p. 1 Papenheim urbs cum Comitation mitatus caput. n Zollern, castrum in montepo fitum, ad cujus radices opidulum; unde Comi tatui nomen. O Hala Suevorum ad Kocharum! ubi Salinæ. Heic olim duella permissa. q

A VVirtenburgensis Ducatus, præprimis femis habet ab Ortu Palatinatum Neuburgicum 1,1 Septemtrione Franconiam, ab Occasio Palatin tum Inferiorem & Marchionatum Badenien, rigatur Nicro præcipue.

μ Canstat est ad Nicrum, cujus vicinia min habet vineas; unde haud longe abestan We

HEKELII.

k Ac Gundelfingeriana memoria. l' Huldrici Zasii Patria.

m Leg. Anea Sylvii Histor. Bohem. c. 16. P. l. seqq. Edition. Guelferbyt. in 8. Alias point . d Fuessen est in ditione Episcopi Augustani, de Johanne Husso Historia est edita Laim 176 teb. 1537 in 8." Germanice verò, & quidenti colaô Crombachiô interprete, Haganoa 14th

n S. Zeapolis. o Civiras est S. R. I. Libera munita, Emp gelicæ juxtim, ac Romano Catholica Rein

p Hanc ortu suo nobilitavit Thomas Hadin

q Civitas est Imperialis libera, quamdans

ubrs Imperii libera. g Constantia vulgo Costnitz l, r A Meridie Suevia Partem. a Nordlinga. b Memminga. c Lindavia, d Fuessen. e Kempten. f Uberlinga. g Constant h Dünckelspila, i Elwangen. k Donawerta. 1 Papenheim. m Oetinga. n Zollern. o Hala Suevorum.

mercatu celebris, 'Stutgart, Ducum fedes: & Rotenburgium: qux-stutgart. que reliquas antestat, Tubinga.

IV. # Dux Tubinga.

BUNONIS.

arcem elegantiffimam. t

& Rotenburgum Nicrus fl. interfecat; unde una pars urbis vocatur Rotenburg, altera Ehingh.

o Tubinga ad Nicrum Academia & Collegio Ducali celebris v. Schorndorffium opidum munitum habet salinas x. Civitates Imperii liberæ ibidem funt 2 Hailbronna ad Nicrum y à Friderico II. Imperio afferipta: b Reutlinga ad Echetz flur z. c Eflinga ad Nicrum fl. a

HEKELII. l Hodiè Aulæ Stutgardinæ, ubi jam fedet CA-ROLUS FRIDERICUS, Dux Würtembergious, Archi-Marschallus est Forstnerus. Sed Confiliariorum intimorum princeps est Dominus à Bulau; Cancellarius verò Curtius , Viri certè tantâ autoritate, eruditione, judició ac qualitate, ut eminentissimam Serenissimi Heri sui autoritatem ac gloriam non folum, sed Jura quoque malculè tueri possint.

t Que Ducum VVirtembergensium Sedes, & Jaschimi Mynsingeri Patria. Hesc claret jam Theologorum Suevorum Caput, Christophorus Wolfinus, Vir summi judicii ac solidissimæ etuditionis, &, ut Spero, adhuc clarebunt Magnus Hesenthalerus meus, à quâ infigni Virorum laudabilium Triga non pauca singularis be-Chr. 1668. & 69. omninò mihi data funt.

M. CCCC. LXXVII. per EBERHARDUM, Ducem VVurtembergicum, ob Barbam, quam prolixam alebat, Germanis dictum Rauschenbarth. Indejam laudata Academia etiamnum EBER- Primarium habet à confiliis. HARDINA vocatur. Ejus Visitatores perpetui funt (1.) Cancellarius VV urtembergicus, (2.) Consistorii Ecclesiastici VV urtembergici Director, literis elegantibus, cum adhuc in vivis effet, atque nonnullæ aliæ.

fum dignatus, atque Christophorus Woelflinus, » Suneardia provinciæ metropolis f, habet | qui meus quoque Evergeta haud postremus est, dum in illustre Tubingensum Studiosorum Convictorium, ubi quotidie 200. Alumni, quod prædicandum, fat largè aluntur Ducales, me hospitem, quod mente agnoscam semper gratâ, Ao. huj. Sec. 68. benignè duxit. In Facultate Juridica, præter clarissimum Varenbulerum, claruere quoque Andreas Bajer, Christophorus Besoldus, Heinric. Bocerus, Joannes Halbritter, Joann. Harpprechtus, Thomas Lanfius, VVolf-Adam Lauterbachius, Cognatus meus longè defideratissimus, David Magirus atque David Scheinemann. Medici clari fuere Sebastianus Blossius Foannes Fabri, Foann. Facob. Haugius atque Foann. Ludovicus Moeglingus. Inter Philosophos & Philologos olim ac nuper clariffimi extitêre Michael Beringer, Theodorus Cellarius, Martinus Crufius , Frider. Harm. Flayderus , Nicod. Frischlinus, Magnas Hesenthalerus, Benedictus Hopffeatque Privilegia VVurtembergica commodè ac rus, Jodocus Kolbius, Michaël Moestlinus, VItus Müllerus, Jo. Ulr. Pregitzer, Fil. Zacharias Schaefferus, Joann-Baptista Weiganmair atque Heinricus Wellingius. Hodiè ibidem docent non fine laude egregià Joann. Adam Ofiander, Georg-Heinricus Keller, Joann. Andr. Hochstetter, Georg-Heinricus Haberlin, Burkardus Bardiibidem quoque Nicolaus Myhler ab Ebrenbach, & li, Joann. Andreas Frommann, Jo. Adam Kurrer, Jo. Corrad. Brotbeck, Georg. Baltafar Metzger, Joann. Grafft, Jo. Ludov. Moegling, Jun. atque nevolentiæ atque affectus documenta Annô Christophorus Caldenbach, Philomelailla Nicrina maxime canora ac clara. Illustre Collegium, » Hac Academia fundata est Ao. CHR. ubi hodie Jo. Uhic. Pregitzer, Nep. Jura ac Politicam dextrè ac perspicuè profitetur, fundavit LUDOVICUS Dux, cujus Caput superior Aule Migister, qui plerumque Juris Professorem

x Ejusque ruinas à Casareanis Ao. 1634. d. 23. Nov. in cinerem datas nunc excitatas novimus.

y In hậc Urbe, quæ fatis ampla ac clara, non & (3.) Conconator aulicus Primarius Stutgardmus. solum Respublica, sed Ministerium quoque Eccle-Professores Theologia olim fuêre Jacobus Andrea, sufficium, cujus hodie caput est Jo. Ludov. Min-Jacobus Beurlinus, Josephus Demlerus, Stepha- ster, arque Gymnasum, utpore cui non fine laude mu Gerlachius, Matthias Hafenreffer, Jacobus præest Gabriel Loefchenbrandt, ex votô constituta Retbrand, Jo. Heim. Hiemer, Andreas Ofian- funt. Eruditæ ac nobiles Familiæ, quæ clarent der, Jun. Lucas Offander, Joann. Ulric. Pre- ibi, funt, præter LOESCHENBRANDINAM, gitat, Pat. Baliafar Raith, Jo. Georg. Sig. Bampacherma, Feirabendina, Heuchelina, Imfingewatt, Theodor. Thummius, Tobias Wagnerus, vina, Pancugina, Rokenbauchina, Roskumpfferina, a quô omni honore, paternô plane affectu ac Ruhlina, Sommerhardina, Spoelma, Zobelina,

a Ideò

Franconia five Francia Orientalis. Francken-Francofur-Bamberga.

IV. # Dux est, qui & Episcopus, cognomine Herbipolitanus, abe Herbipoli, vulgo Würtzburg, capite provincia, dictus. Urh est inter primas præclara. At · Francofurtum ad Mænum blibera thal.
Hetipolis. Imperii civitas, celeberrimis totius Europæ, nedum Germa. niæ nundinis nobilitatur. • Bamberga Episcopali dignitate cele. bris urbs, centrum Germaniæ obsidere videtur. Est in Franco.

> z Ideò celebris, quòd Senatus ibi æquè, | NI, E Civitatem cedat. Edidit hujus Chroniac Noribergensis Aug. Confessioni primum sub-

a Rempublicam & Ecclesiam benè constitutam habet. Huic jam præest laudabiliter Jo. Ulr. Wildius, Vir egregie doctus & modestus, & valde mihi amicus Michael. Stiefelii Patria.

BUNONIS.

a Episcopus Herbipolitanus idem Franconiæ Dux. Ei quotannis redeunt 300. millia thalerorum. Habet Franconia ab Oriente Bohemiam, à Septemtrione Thuringiam, & Haffiam, ab Occasu Palatinatum Inferiorem, à Meridie Bavariam & Sueviam. b Fluvii hic præcipui sunt Manus, Jaxtus, qui ad Wimphinam | Pietate ac quâvis Virtute præditum. Hæcum in Nicrum se exonerat. Tubaris ad Werthemum: & Sala Francicus, ad Gemundam Moeno se lum natalis, sed & emortualis est locus. Obim miscent. Sala fluvius ille putatur esse, à quo Franci dicti sunt Salici: Equidem ad Salam locus erat Seltz dictus, in quo Carolus M. Ludovicus Pius & Arnulphus commorabantur Regin. l. 2. Ad cundem Salam est opidum hodie munitissimum Königshofen; ex cujus nomine colligitur, Regiam ibidem fuisse aulam. Neque tamen alter Hodie vivit in tam illustri ac splendido loco fu fluvius Sala inde longe disfidet.

e c Herbipolis ad Mœnum Academia c celebris: urbi imminet arx d, Marienberg vulgo; in qua ingentem thefaurum obtinuit Gustavus Adolphus Suecorum Rex. d Ochsenfurtum ad Mccnum, horreum Episcopi. e

o e Francosurtum electione Imperatorum cele-

* f Bambergæ Henricus II. cognomento San-Elus, colitur. Adjacet ei in vicino monte arx na fecit, BONIFACIUS nuncupatus, [14]

HEKELII.

b Hac Civitas omnino infignis, maxime incluta ac excellenter nobilis à Magistratu magnificô & valdè prudenti tam bene est constituta, ac Legibus in quolibet Statu ac Ordine firmata, ut Franconiæ est electus Conradus V Vilhelm à Vinalli S. R. Imp. ac fermè vix totius GER M.A. nau, Decanus Bambergensis.

con 70. Fridericus Faultus, apud iplos Francofirtenseis Ao. huj. Sec. 60. in 12. f. impressum, Anre biennium, & quod excurrit, amilit lum CHRYSOSTOMUM, Philippum facolom Spenerum , Virum omni honore, observani atque veneratione dignissimum, quem DEUS non folum Dresdensibus atque Francosuntentin fuis, sed & toti Ecclesiæ Euangelicæ, immo k mihi quam diutissime superstitem este exgrait velit. Nunc unicum faltem Amicum, eumou in Ecclesia Orthodoxa, cujus Antistes quippelia tempore est fo. Daniel Arcularius, Theologus eximius, rite docentem habeo Francofuru, 100 nem nempe Baltasarem Ritterum , Virum vei Joannis Richardi, JCti valde præstantis, nons quoque ibidem Matthias Flacins, Jo. Petr. lais chius atque 70. Otto Tabor , Viri non è plete. Ecquid dicam ? Ipfius GUNTHERI Schmarburgici, Imp. Romanor. gloriofissimi, Ostangustissima, quod universa lætatur Prospia Schwarzburgica', molliter Francofurti cuban. Ludolfus , Lingg. Orientt. Doctor fine pari, cujus affectus propensus ac erudita colloqua me Gothe partim, partim Dresde quondamnon parum recrearunt.

c A Joanne, Duce Wurtzeburgico Ao. 140; instauratâ.

d Episcoporum Sedes. e Hujus Episcopatiis, quem Wenefridus, rd Winfridus, mutato nomine, quod semperbo CL. Dn. M. Jo. Gottfr. Olearit, Amici Singula ris , Abacus Patrologicus , dono mihi ethite tus , p. 90.) fundavit, primus Præsul fuit Birkardus, Benedictinorum Monachus & Funda toris Confanguineus. Ao. fuperiori prid Gl. Jun. in Episcopum Herbipolensem & Duca

à Françoniz limites. b Flumina. c Herbipolis. d Ochsenfurt. e Francosurtum. Bamberga.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. X. 183 niensi agro Arx · Ansbach f, Marchionatus titulo gaudens. Ansbach. V. Fran-

BUNONIS.

nis; habet arcem Principis fedem. Onolfipa-Brandeburgenses; gaudent titulo Burggraviorum Norimbergensium. Ad eos quoque pertinet b Voietlandia, inter Thuringiam, Milniam & Bohemiam sita; cujus metropolis est Curia, d Culmbacum, Culmbach, cum arce Plassenburg, & e Barreuthum. Cæterum in Franconia quoque est f Aichstadium , Episcopi illius sedes : & g Margenthal magistri Equitum Ordinis Teutonici. h Rotenburgum ad Tubarim urbs Imperii, Cella penaria Franconiæ, situ prope eo scribitur este, quo fuit Hierosolyma b. i Winsheimium ad Aischam urbs Imperii, k Schwinfurtum urbs Imperii ad Mænum i, in ipso ferme Franconiæ centro, Comadi Celta, primi apud Germanos Poeta, patria. In Franconia quoque est Erbachum Comitatus caput: Henneberga, unde Comitatui nomen: Comitatus Reineccensis seu Loriensis & Holacenfis ab Holacho castro dictus.

HEKELII.

f Hûc referendum quoque Byruthum, CHRI-STIANI ERNESTI, Marchionis Brandeburgici, Herois fortissimi , eminenter incluti ac valde gloriosi, Sedes. Hujus Minister primarius ac fummus Consiliorum Præses est Joannes Albertus, S.R. Imp. Comes de Ronou & Bieberstein, Præfectura Curiensis Capitaneus splendidissimus. Sed qui in Ecclesia tum aulica, tum oppida ia, post Casparis à Lilien; Theologi celeberrimi, & Jo. immò in illustri Christian-Ernestinô Collegió quàm fideliffime docent, funt 70. Jacob. Steinhoefer, Georg. Frid. Pertschius, Joh. Leonh. Schoepff; Jo. Welfrang Renssch, Jo. Caspar Oertelius, Jo. Fi-kenscher, Jo. Georg. Layrizius, atque Joach. Heinr. Hagen, Viri non vulgariter eruditi, modelti, Arr municissima, eaque ad hunc Marchionatum Inferiorem quoque spectans, Ludovicô Liebhardô placide extincto, Ecclesiæ jam rite præest, 70. Christophorus Laurus, Amicus meus Academicus, & proptereà pepetuò colendus.

g S. Onoldum h Rempublicam bene constitutam habet, & Religioni Euangelicæ feriò est addicta. Nuper

CUM HARTMANNUM, immensi laboris, v Onspachium g est ad fluvium ejusdem nomi- instutatæque Pietatis Theologum & mihi amicisfimum. Nunc magnâ cum laude quoque præest chienses seu a Anspachienses sont Marchiones Ecclesia Sebastianus Kirchmajerus; Gymnasio v. Fridericus Lipius, Amici veteres & valde honorandi.

i Ut Virtus ullô minimè eget præconiô: sic & Urbi huic splendidæ ac valde mihi dilectæ ullæ nigo c Hoff in Vogalland: Opida nobiliora sunt laus nequaquam est necessaria, quoniam jampridem toti Sacro Romano Imperio & omnibus Bonis, Musis inprimis elegantioribus ac curiosioribus, se stitit commendabilem. Politia talibus Legibus atque Constitutionibus est fundata, ut neque Pietas, neque Justitia, neque Prudentia, neque Beneficentia, neque Morum Suavitas cas rejicere ac irritas facere nequeant. Ejus Caput 60% andens emeritum hodie eft fo. Michael Febrius S. C ÆS. MAJ. Archiater felicissimus, Polyhistor illustris ac exterorum Heroum Litteratorumque, à quibus maximi æstimatur, incredibiliter studiosus, Macenas & Affinis meus magnus, cui vitam, quâ dignus, Nestoream candidiffime apprecor. Ecclesie, que pure-Euangelica arque Orthodoxa, valde laudarus Antiftes est meus Caspar Heunischius, integer vitæ, fidei atque doctrina Theologus , Scriptisque piis , limatis ac curiofis celeber. Gymnasium verò curà Crameriana adhuc dextrè regitur. Hoc inprimis laudi ducitur ampliffimæ huic Reipublicæ, quòd Ministros Ecclesia, Gymnasiique Professores atque Scholæ Præceptores ab omnibus Civium oneribus quotidie servet liberos, quod in paucis aliis Manke (Joannis Fil.) Stumpffii, Evergetæ constitutis quoque, rarenter amat ficti. Claret S. R. Imp. Rebuspublicis, iisque bene ac probè & hæc Urbs ob Academiam Naturæ Curio/orum, quæ Ao. huj. Sec. 62. initium ibi sumpsit, felicistimô Jo. Laurentiô Bauschiô (qui Prases primus merito constitutus est) Fundatore, & assistentibus primis duobus Adjunctis, modòjam laudatô fo. Mich; Febrio nempe , ac Georg. Balt. Metzegero. Ejus Protector olim erat Princeps buefici ac mihi faventifilmi. Sed Culmbaci, ubi RAIMUNDUS, S. R. Imp. Comes de Montecucoli, Heros animosus ac Musis faventissimus. Modernus autem est FRANCISCUS ANSHEL-MUS, Archi-Episcopus & Elector Moguntimus eminentissimus, Princeps summô ac plenô elogio haud indignus. Prafes secundus est magnificus Febrius meus, qui ob corporis imbecillitatem fermeque exactam ætatem splendidissimi hujus amilit Chrifoftomum fuum, D. JO. LUDOVI- THO illi Primo ac Novicorum GALENO pra-Præsidii partess Jo. Georgio Volkamero, HELIAN-

a Anspach. b Voigtlandia. c Hoff. d Culmbachium. e Barreuthum. f Aichstadium. g Margenthal. h Rotenburgum. i Winsheiminm. k Schwinfurtum.

Palatinatus Rheni seu mium.

V. Franconiæ quondam pars, nunc, & Palatinatus Rheni, ca put habet Provinciæ z Heidelbergamk, eandem Electorum Palati. Heidelberga norum sedem. Ad confluentes Rheni Nicrique Manhemium opi, dum munitissimum, Provinciæ propugnaculum est. Est eoden

> lis Majoris nimirum , Luca Schroecku , Jun. Joannis Sculteti atque Georgii VVolfg. VVedelii, Virorum fingularis eruditionis, autoritatis atque existimationis, suffragio ac consensu, ipsis Idib. m. Decembr. Ao. huj. Sec. 86. folenniter imposuit. Heic, præter jo. Cuspinianum atque 7. L. Bauschium, nati funt Jo. Guilielmus Barger, Jo. Henr. Engelhart, Jo. Laurentius Fehr, Jo. Volpert Glock, Caspar, Georg. David & Jo. Frider. Heunischii, Georg. Balt. & Jo. Chilian. Metzgeri, Heinr. Salmuthius, Jo. David Schamroth , Christoph. Schmidt , Jo. Martin Uhle , Joan. VVeinmann, Georg-Baitasar VVolfart & multi Docti alii. Inclutæ hujus Reipublicæ Confules, & quidem, quantum scio, h.t. Seniores, sunt Justus Fridericus Schaner, Vir probè politi judicii, & Jo. Laurentius Pratorius, alias Panegyrici Tit. Heidelberga Walterianis Litt. II. Schoepperus dictus. Confiliarii autem funt 7. Nicolaus Melchior, atque fo. Henr. Segniz. Claret | fape folet fieri, ab intimis atque necessariis lis, quoque inter Physicos Ordinarios Elias Schmidius, Vir rarioris ingenii ac fummæ medendi felicitatis.

BUNONIS.

Φ 2 Palatinatus Inferior five Electoralis habet ab Ortu Ducatum Würtembergensem & Episcopatum Würtzburgensem; à Septemtrione partem Hassia & Treverensis provincia; ab Occidente Treverensem Archiepiscopatum, partem Austrasiæ & Lotharingiæ; à Meridie Alsatiam & Marchionatum Badensem. Rigatur Rheno, Nicro, Mœno, Naha & Lautera flu-

2 b Heidelberga ad Nicrum l arce & Academia, anno 1346. fundata, illustris m: Celeberrima, quam habebat Bibliotheca anno 1623. n Romam delata est. Sunt hic prætereà Franckenthalium, opidum munitiffimum, c Neustadt an der Hart, quo tractu nascitur genus vini, quod vulgo Gansefusser vocatur. d Crucenacum, Naha interluente in duo veluti opida distino um; cuius pars ad Marchiones Badenses pertinet. e Cafarea Lutra Kaysers Lauteren, ad Luteram amnem; & lacum, in quo Lucius ille anno

Stantissimo, unanimi Adjunctorum, 70. Danie- | 1497. captus, quem manus Friderici II. Inne. ratoris anno 1230. huc poluerat; f Bacharacan generofissimo vino nobile. g Bretta, Philippi Me. lanchthonis o patria. Inter Rhenum, Mosellan & Naham tractus vulgo vocatur h der Hung. rück; Hic quoque est i Simmera Principum seden & in confinio k Sponheimium Abbatia, quamalebrem reddidit Trithemius Abbas.

HEKELII.

& Hunc Locum eleganter descripsit fo. Schildus Fabricius, Comes Pal. Cæs. in Orationenblica, quem m. Aug. Ao. huj. Sec. 58. public habuit, cum EMANUELI, LUCIO, Britai Helvetico, ea, qua pollebat, autoritate AN-NULUM, CORONAMQUE LAUREAN donaret. Prodiit autem hæc Oratio sub Alla f. Ao. non adj. CAROLO Electore venenô, w qui Conscientiam suam, poltulante officiali ratione, immaculatam perpetuo fervarede buiffent, proh! necatô, sedet hodiè Heidelbega PHILIPPUS WILHELMUS, Comes Pales. nus Rheni, Heros omni laude atque pracoun omni tempore exornandus, atque Invidisini Imperatoris Rom. ac Potentissimi Reges Lustani Socer. Præter Professores, quos in ipsô Aunos laudavi, docent ibidem optime quoque fa Wolfy. Textor, H. Coccejus atque Henricus Gia therus Thulemarius, quorum primum Alif olim Fautorem ac Præceptorem verè dexum habui. 1 Regimine Politico.

m Heic inclyti funt hoc tempore Ezechiel Spehemius , Jo. Ludovicus Fabricus , Jo. Fridrica Miegius , Georg. Francus , Stephanus Gerlachas, Hachenbergius, & alii. CAROLUS Elector, qui Ao. huj. Sec. 51. d. x 1 11. Maj. nams, est summæ gravitatis, egregiæ mansumdi nis , solidissimae eruditionis & peracuti juid Heros.

n A Leone Allatiô. o Communis Germaniæ Præceptoris Capnionis è Sorore Nepotis. BUNG INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XI. 185

tractu, inter Elsatiam & Palatinatum, & Marchionatus Badensis, Marchionaab aquis totius Germaniæ celeberrimis cognominatus. Sedes Mar-us Badenia. chionis est Durlacum, opidum cum arce.

BUNONIS

4 Marchionatus Badensis totus fere jacet intra Rheni dextram ripam, Palatinatum inferiorem, Ducatum Würtemburgensem & Brifgojam. Nomen habet ab opido a Baden: ubi aquæ calidæ salutates p. Marchio iste est Romano-Catholicus : Sed Durlacensis est Confessionis Augusta-Dat. b Durlacum opidum habet Collegium & Pa- lacenam.

latium munitissimum. In ejus ditione quoque est c Pfortzheim munitum opidum, Joh. Capnionis, alias Reuchlini, patria. Ibi quoque cst Comitatus d Eberstein, ab Eberstein castro appellatus.

HEKELII.

p Domus autem Badensis hodiè dividitur in duas Lineas, Bade-Badensem nempe & Bade-Dur-

2 Baden. b Durlacum. c Pfortzheim. d Ebersteis.

CAP. XI.

Palatmatus Superior, Bavaria, Salisburgensis Archiepiscopatus, Tirolis Comitatus

Nortgavia, Nortgaww; qui & Palatinatus Bavariæ five superior Palatinatus Palatinatus, die Ober-Pfaltz. 1

I. " No-

REISKII.

1 Palatinatus an Palanigraviatus à Comite, molim paruit , Palatinus à Palatio , cui Comes fuit, aut Teutonico vocabulo Pfaltz sive Pfallens, quod vetustior tulit dialectus (sic Frehero in Origin. Palat. & Fresueo in Glossar. visum) superior Palatinatus autem respectu infetions five Rhenani cum Electoratu connexi, sed a Palatinatus Bavariæ, cui cis Danubium subest polt A.1646.tanquam pars septemerionalis, unde Nordgaw i. e. regio versus septemtrionem sita dicitur: Elector enim Bavarus cum Landgraviata Leichtenbergico & Comitatu Chamenfi hunc obtinet : Neoburgicam vero & Solsbacensem regionem Comites Palatini possident. b Norimbiga urbs imperialis libera, castrum vetus, & in eo infignia Imperii German, ornamentaque Imperatoria tuetur: c Egra urbs Bohemiæ qui-

dem castro regio & munimentis pluribus instru-Cta, nec tamen Imperii German, libera extat. Ducatus d Bavaria aut Bojoaria trans Danubium & cis Danubium jacens aut superior est, aut inferior: Hic tamen Nordgoviam ex parte continet. Sed e Archiepiscopatus Saltzburgensis ad partes Bavariæ non pertiner, quanquam ad circulum Bavaricum refertur. Archiepiscopus à Gregorio VII. Papa Rom. Legatus fedis Rom. perpetuus, ac Primas Germaniæ creatus nihil nunc habet, cur Magdeburgicum Primatum metuat. Sed Tridentinus & Brixiensis Episcopatus Austriaco fubsunt circulo; itemque Comitatus Tirolensis nunc Imperat. Aug. nulli Archiducum separatæ familiæ lubjectus. Tridentum non occumenico fed Romano, cujus Præses Pontifex erat, concilio diu tracto & toties translato inclaruit. Vid. Histor. Petr. Suavis Pol. & Heideggeri comment.

B.U NO.

2 Palatinatus Inferior. b Heidelberga. c Neuftadt an der Hart. d Crucenacum. e Casastalata f Bacharacum, g Bretta. h Der Hunnesrück, i Simmera. k Sponheimium,

a Palatinatus Bayar. b Norimberga. c Egra. d Bayaria duplex. e Archiepife: Saltzburg.

Notimberga, a Nürnberg, in confiniis Franconiæ, Sueviz, ac Bavariæ posita, nullius soli esse cupit. Urbs est magni.

BUNONIS.

a Norimberga, ad utramque Pegnefi, qui urbem interluit, ripam sita, ad Circulum perti net Francicum. Habet territorium satis amplum & opida aliquot b; in quibus b Altorfium, Academia anno 1575, ornatum. c

HEKELII.

a Hac Urbs, Christiano Becmanno in Epistolà quadam Dedicatoria ad Virum amplissimum, Georgium Remum, Norib. data, & cum Opusculis aliis Hanovia Ao. hui. Sec. 19. in 8. f. publici juris facta, 'Ouβαλὸς κς 'Oφθαλμός, hoc est, Umbilicus & Oculus GERMANIÆ, non iniquè dicitur, quoniam, quæ in istâ Urbe sunt reperienda, omnia funt firma, lauta, nitida ac splendida. Admiranda est summa arque magnifica Senatorum magnificorum Curia, in quâ Pictas atque Conscientia de glorià cum ipsa certant Jultitià. Admiranda sunt Templa eximiæ magnitudinis, in quibus Verbum Dei purè prædicatur ac perspicue. Admiranda sunt Nobilium, Mercatorum ac caterorum Privatorum Domus, | huc clarent NORIBERG & Behaimiona, Dum quæ aut omnes, aut perpaucis exceptis, quadratô è Lapide persplendide sunt exstructæ. Turres, Muri & alia tantæ altitudinis ibi funt videnda, ut contra omnem vim atque incursionem externam à quôvis quoque milite judicentur prorsus secura & omnino libera. Breviter, quicquid vides Noriberga, idem est, ac si olim Rome, ac hodie Venetiis vidisses. Ut autem quondem apud Grecos ATHEN E, & hac tempestate apud Gallos LIMOGEA Solum habet sterile, idem & NORIBERGA, ubi inprimis Medicorum Collegium clarum est, cujus Director To. Georgius Volkamerus , Vir omni elogiô major. Scripfit de hâc Republicâ egregiè illustri atque apprimè nobili quatuor Libros C. Erasmus Michael Lactus, Academ. Hafniensis quondam Professor meritissimus, quos lius, Just. Jacobus & Jo. Jacobus Leibnizii, Gmi Francosurti ad Man. Ao sup. Sec. 74. in 4. f. excufos vidi. Sed Joannes Saubertus, Senior, Theologus piiffimus, Historiam Bibliotheca NORI-BERGENSIS, utpote cui æquè, ac toti venerando Ministerio nunc laudabiliter præest Conradus Feyerlein, Theologus Pietate, omni modestià atque loquendi suavitate eximiè instructus, Ao. huj. Sec. 43. in 12. exc. optime descripsit, Ejusque Memorabilia in incluta Norico-

rum Academia Ao. ejufd. Sec. 73. fimili modo recensuit 70. Jacob. (Justi Jac. Fil.) Leibnique, quæ Ao. sequ. cum Christophori Arnoldi, Vin celeberrimi , Annotationibus necessariis , iisque doctiffimis, in 4. f. prodière, que ex gratiffimo Unglenkiano dono gratus, dum vivam, posside bo. E Gente Noribergensium Patricia, Equelli atque Nobili clarus fuit Belibaldus Pirkhaimens. Ao. fup. Sec. I. natus, fed Ao. 31. denatus, Vi augustioris Studii ac ipsius Theologia purano leviter guarus atque peritus, Casarisqueaugu Stiffini, MAXIMILIANII. Confin rius gravissimus. Claruit quoque hic incunt Seculô ob varia Itinera Orientalia Christophor Furer ab Haimendorf, inclutæ Reipublicæ Duum Vir, ac Georg. Sigifm. Füreri, Trium Viriquon dam ac Proto-Scholarchæ, cum viveret, glo riosissimi, cujus Dextra beneficia æquè, acille stris Gabrielis Nuzelii munera in me connit haud ingrata, Avus. Præter Furerianam Ninlianamque Profapiam equestrem arque nobilem, (nam Prekheimeriana jampridem effe defiit) a riana, Ebneriana, Geuderiana, Grolandia, Grundherriana, Halleriana, Harsdoersferiana, la Hoffiana, Koleriana, Kressiana, Loeffelholzian, Muffeltana, Paumquertneriana, Pfinzingiana, Pameriana, Rieteriana, Schlüsselfelderiana, Statu na, Stromeriana, Texeliana, Tucheriana, Volkmeriana atque Welferiana Prosapiæ. Nec indar sunt nobiles quoque Familia Dietherrorum, Diherrorum, Feizerorum, Hardesianorum, Oelleste norum, aliorumque Familia. Heic nati funtir ter eruditos, modestos atque celebreis Viros Christophorus & Andreas Arnoldi , Pat. &Fl To. Christoph. Arnschwanger , To. Guilielm. Bath Martinus Beer, Georg, VVilhelm Boehmer, & mon Bormeisterus, 70. Conr. Dürrius, 70000 Fabricius, Par. Christianus Frank, Paulus Hugegius Major , Christophorus Molitor , Andres Myhldoerfer, Magn. Daniel Omeis, 70. Phing. Pfeifferus , Luc. Frider. Reinhart, Georg. Reme, Georg. Paul. Roctenbeccius, uterque James & Adolfus Sauberti, Georg. Tobias Swendendoefer, Daniel Swenter, Vitus Theodoricus, June Unglenkius, Evergeta meus magnus, Londor dus Urfinus , fo. Christophorus Wagenseilus, unus quoque è Præceptoribus atque Evergetis INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XI. 187

fica, splendida, potens, ac totius Germaniæ superbissima. Caput Nortgavix nunc censetur & Amberga, Neuburg, & Sultzbach Amberga. Principum Palatinorum funt sedes. Est circa hæc loca Landgravia- Sultzbach. tus Leuchtenbergicus, cujus sedes Pfreimbt. Est & Egra, Eger, Leuchten-libera Imperii civitas. 1 Item Comitatus Ellenbogen, qui ad Bojo Pfreimbt. hæmiam spectat.

II. 9 Bavaria Ducatus dividitur in Superiorem & Inferiorem. Bavaria Hic ad Ortum, ille ad Occasium spectat. In Superiori sunt urbes clara Monacum, München, Ducum sedes, omnium Germani-Monacum.

meis haud postremus, Tobias Winkler, Daniel | DEUS Ecclesiæ, Patriæ, Academiæ ac Reipu-& Joannes Cochlæus, Theologus Pontificius, & proptereà illuminarissimi MARTINI LU-THERI, & subtilissimi PHILIPPI ME-LANCHTHONIS, Fideique Orthodoxæ Euangelicæ hostis in omni vita acerrimus, dimicans cum his in Comitiis Imperii & Collo-Ratisbonæ odiô (ummô & inexpugnabili.

b Grasenbergam nempe, Hirsbruccum, Laufam, D. Sebastiani Beerii & D. Joan. Antonii Geigeri, ICTor clarissimorum, Patriam.

c Hujus Academiæ in primis clare ac celebris Orium, Progressum, & cuncta Memorabilia, omniumque Professorum, qui in quatuor, uti vulgo vocant, Pacultatibus à primis incunabulis eam illustrem reddiderunt, Vitas, Mortes ac Scripta adornavit sub Gloria Academia Altdorfina Titulo Magnus Daniel Omeis, Amicus meus vetus ac plurimum colendus, qui Liber ante quinquennium Altdorfü typis Meyerianis in 4. f. non malô omine prodir. Præter jam in Not. præced. laudatos Viros, Japanem nempe Saubertum, Jun. Luc. Frideric. Reinhartum , Jo. Christophor. Wagenseilium , Magnum Daniel Omeifium atque Georg. Paul. cent ibidem feliciter & non fine glorià (1) in Inferior, g Facultate THEOLOGICA Joannes (Joann. Fil.) Fabricius; (2) JURIDICA Georgius Reichardus Hammerus, Heinricus Link atque Felix Spizius; (3) MEDICA Mauricius & Joannes Mauricius Hofmanni , Pat. & Fil. & Jacobus Pancratius Bruno ; & (4) PHILOSOPHICA Georg-Matthias Koenigius. Academ. h. t. Senior & Bibliothecarius gravislimus, Vir ob multa in me colla beneficia ac Lexici Garthiani Inscriptionem ejectis, qui huc insederunt. omni pietate, honore atque observantia perpetuo à me excipiendus; porro Joann. Christopho-nus Sturmius ac Daniel Guilielmus Mollerus, quos

at Joannes Wülferi ac Leonh. Wurfbain, immò blicæ litterariæ, immò & mihi quoque quam diutissimè incolumeis ac salvos esse velit. Hujus Academiæ, post DEUM, hodie supremus est Patronus Guilielmus im Hof, Heros doctus, mansuetus atque prudens; Pro-Cancellarii autem perperui munere adhuc laudabiliter fungitur Magnus Fetzerus, Senior, JCtus re ac nomine quiis VVormatia, Augusta Vindelicorum atque magnus, & hâc de causa diversis S. Rom. Imp. Statibus valdè gratus atque acceptus.

BUNONIS. β Amberga Palatinatus Neoburgici metropolis cft. d

> Neoburgum ad Vils fl.

& Sultzbach cum castro est ad Rosenbach fl.

e a Pfreimbt nomen habet à flumine Pfreimbt. ζ b Égra olim libera civitas ab acidulis nota. ε

n In Comitatu c Ellenbogen funt d Therma nobiliffimæ Caroline, vulgo das Carlsbad.

9 Bavaria fines habet ab Oriente Austriam & Stiriam; à Septemtrione Bohemiam; ab Occidente Sueviam & Franconiam, à Meridie Carniolam & Comitatum Tirolis f. Fluviis rigatur Danubio, Altmula, Isara, Vilsa, Oeno, Salza, & Ambra. Qua versus Sueviam & Alpes excurrit, Superior dicitur: qua verò ad Septem-Roctenbeccium, Fautores meos maximos, do trionem & Ortum se versus Danubium extendit,

's e Monacum h est ad Isaræripas. i HEKELIT.

d Heic in lucem est editus D. Georgius Kanigius, Theologus cordatissimus & Altorsinorum

e Finibus Bohemicis meritò accensetur.

f Dicitur etiam Bojaria, à Bojaris Populis, vel, ut alii volunt, ab Avaribus è Pannonià

g Et hac multò magis alterà est fertilior, frequentibusque habitationibus ornata. h S. Monachium.

Aa 2

i Fun-

a Norimberga. b Altorfium.

a Pfreimbt. b Egra. c Ellenbogen. d Thermæ Carolinæ. e Monacum.

Ingolftadium. Frifinga. Ratisbona.

Paffau. Landshut. Straubing. Salisburgen. fis Archiepilcopatus.

carum pulcherrima. Secunda est * Ingolstadium: hanc sequitur * Fri. singa. În Inferiori Augusta Tiberiik, quod nomen illi falso tribue. runt olim fabulosi Grammatici, alias " Ratisbona ! dicta, vulvo Regensburg, comitiis Imperii, qua heic haberi consueverunt, an. tiquitatum reliquiis, & ponte prælongo clara. Reliquæ memoratu dignæ funt Patavium, vulgo Pasaw, Landshut, Straubin.

III. Bavariæ pars est Salisburgiensis Archiepiscopatus, cum caput sedesque Archiepiscoporum Salisburgium, Saltzburg, utb

fatis elegans. #

IV. eTe.

i Fundamenta ejus Ao. CHR. M. cccc. LXII. ab HENRICO, Bavarie Duce, imperante OTTONE I. jacta esse Dresserus de pracipuis Germania Urbibus p. 457. autor est. Sed nomen invenisse dicitur à Monacho, cujus caput eô in locô repertum fit, cùm terra fuit effula.

BUNONIS.

- z a Ingolftadium ad Danubium ff. opidum munitisfimum, Academia etiam anno 1410.m or-
- λ b Frisinga nomen dedit Episcopatui Frisingenfi; cui olim præfuit Otto Frifingenfis, qui tempore Conradi III. & Friderici Barbarossæ flo-
- m c Ratisbona urbs Imperii libera n; nomen habet à flumine Regen, qui eo in loco in Danubium se effundit; Unde rectius scribitur Reginoburgum.
- d Patavium o ad Danubii OEnique confluentes, unde Episcopatus Passaviensis. Celebre imprimis est à pacificatione inter Carolum V. & Protestantes Euangelicos anno 1552. prid. Non. Augusti inità, qua religionis libertati cautum est. Germanis vocatur der Passauische Vertrag p. Verum hæc urbs anno 1662, fortuito incendio fere tota periit.
  - ¿ e Landshuta est ad Isaram. q
- o f Straubinga ad Danubium, Ducum sedibus seu Controversia dijudicationem. olim clara.
- # 8 Saltzburgum est ad Salzam fl. unde ei appellatio r. Habet Theophrasii Paracelsi tumulum. · Palatium Archiepiscopi magnificum & splendidum est. Arx præcipitiis & arte munita ferè inexpugnabilis eff.

HEKELIL

k S. Tiberia.

me deprædicata Čivitas clatifimis clatifimorum | p. 529. feq.

Kramoestiorum, Portnerorum ac Praschiorum, immo & Balduinorum, Donaueorum, quorum & bliotheca infignis, Urfmorumque nominibus la ctenus clarior facta eft.

m Ex Viennensi dicitur orta, sed M. cccc. IXIII. LUDOVICO & GEORGIO, & tandem ab à ERNESTO & ALBERTO, Ducibus Bavaria, amplificata.

- n Et in Eruditos benefica, immò æquis : laudabilibus Legibus adeò firmata, ut nulliUr bium Imperialium cedat. Theologi, quinUt be istà hodiè clarent, sunt Erasmus Grubens, Philippus Ericus Widerus, Chr. Sigifm. Donaum, Georgius Wonna, Daniel Zimmermannus, mens que Gottlieb Balduin.
- o Vulgò Bojodorum, f. Castra Batavia.
- p Nam cum CAROLUS V. vix ex periodi sele eripuisset, & HENRICUS II. Gallia Ret, contra fidem datam Fœderatis Germanie Principibus METIN, Imperii Urbem, & aliaom paffet; FERDINANDUS REX admirabilior râ Pacem cum Fæderatis Principibus molida tur. Eà igitur de cauf à Passavium cos advocara, qui partim ipfi, partim per Legatos suos comparuerunt. Tractationis autem Capita fuêreme I. De PHILIPPI, Landgravii Hessorium, Libratione. II. De GERMANIA Libertate, UIII. RELIGIONIS tuta Professione, usque ad Lin,
- q Ejus Turris altius, quam Turris Balylon ca, è terrà sese attollat. Vid. Lansius in Ont. pro Germania p. m. 71.
- r Olim vocata est Juvania, vel Juvania, \$ Helfen-Burg, à Castro scilicer, quod Julius Cesar cô in locô dicitur condidisse, ut Legionum five Præsidiorum ejus portus atque refigium esser. Conversa est tandem in Urbem, quet ipla JUVANIÆ nomine appellatur, utall Sive Artobriga. Hac in iplo Autore merito à tor est Munsterus & ex eo Dressens loc. di

alngolftadium, b Frifinga, c Ratisbona, d Patavium, e Landshuta, f Straubinga, g Salisburgium.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XI. XII. 180

IV. eTerioli, vulgo Tyrol, est arx, unde maximus Europæ Tirolis Co-Comitatus in ipsis Alpibus, in Germania Norici, in Italia Rhætiæ mitatus. partem obtinens, nomen habet. Urbes clara funt, Ænipons, Enipons. vulgo Inspruck, quondam Comitum, nunc Austriæ Archiducum in his oris fedes. Tridentum, Italis Trento, Germanis Trient, Tridentum. Concilio OEcumenico clara. Bolzanum, mercatus non incelebris. Bolzanum. Brixia etiam, vulgo Brixen, nobilis in hoc tractu Episcopatus est. Brixia.

BUNONIS.

gò vocatur, habet ab Occasu Rhætiam, à Septemtrione Bavariam; à Meridie Italiam; ab Oriente Carinthiam & partem Italia. Fluvii præcipui hic sunt Oenus der Inn , & Athesis die Eisch. Terioli arx munita satis, sed opidum est tenue, in amœna valle fitum.

o b Tridentum est ad ripas Athesis, Episcopatu nobile f. Concilium quod t OEcumenicum haberi volunt, coeptum est A. 1546. & continuatum ad annum usque 1563. Interfuerunt præter legatos Pontificis & Cardinalem Tridentin. Epilcopi LXII. Theologi LXII. Ibi quo-

que c Hala est factitio fale celebris. Tribus à e a Comitatus Tirolis metallorum dives, ut vul- Tridento milliaribus distat mons magui nominis; vulgò d der Nansberg dictus.

r e Brixia in finibus Italia à Germanis condi-

HEKELII.

f Incolæ hujus Oppidi Italiam versus habirantes, Italica lingua, Germiniam v. versus Germanicà utuntur. Idem discrimen in vestitu. Conf. Pauli Heutzneri Itinerarium Italicum p. 573. Nomen à tribus Torrentibus invenisse dicitur, qui propeUrbem è vicinisMontium Jugis decurrunt. t Indictione Cafaris & Papa.

a Tirolis Com. b Tridentum, c Hala. d Nansberg, e Brixia.

CAP. XII.

Croatia, Vinidorum Marchia, Carniola, Carinthia, Stiria & Austria. 1

Roatia, Marchia Vinidorum, Carniola, Carinthia, Stiria & Austria superior, quia hodie domui Austriacæ parent, in

REISKII.

regno quondam Bohemico subjectis, Ducatu Surix, Carniolæ, Carinthiæ, Venedorum Marchia & Comit. Gœriziensi ad circulum Austriatiaque ad Hungariam spectat, qua potiti Austria-A. 886. insederant ita dictam adhuc tenent. Romano adhuc Imperio dum regiones illæ fuberant, omnes pro statu veteri partim ad Illyritum, partim ad Pannoniam pertinuerunt. Autria primum ab Henrico Aucupe A. 928. Mar-

unus Archiducatus, regnis Bohemico, Hun-I a Austria quidem utraque cum provinciis garico, Hispanico & Belgio auctus, d Viennam. A. 1683. ab obfidione Turcica vindicatam sedem strenue sibi tuetur : e Stiriam vetus denominatio testatur Marchiam, sed postea Ducatum cum refertur: Regnum vero b Croatia e Dalma- Friderici I. historia: Hinc certæ Archiducum familiæ aliquamdiu fedem Grætia præbebat... a Archiduces Croatiam à Croatis Sclavis, qui nune nullam præbet amplius uno Aug. Cæsare, superstite. f Canisia ex anno seculi hujus primo Turcis subdita, & diuturno Cæsareanorum obsidio pressa deditionem fecit A. 1690. in: easdem, quibus Zigettum fecerat conditiones. g Venetica quoque Marchia vetusto suo nomithomains five Marchia orientalis, postca sub Erine adhuc gaudet, coque tum limitaneam Gerdetico I. A. 1186. Ducatus, denique sub Ru- maniæ regionem, tum Vinedos aut Venedos, dolphi Habsburgici ad Imperium evecti posteris | priscos incolas significat, à quibus coloniæ Ve-

a Austria. b Croatia. c Dalmatia. d Vienna. e Stiria. f Canisia. g Marchia Vened.

Germania hodiè censentur, quum olim Pannoniæ portiones suerint

Croatia & Vinidorum Marchia.

II. " Croatia, Germ. Krabaten, regni titulo decora, & Vini. dorum Marchia, Germ. Windisch Marck; nihil in se habent me. moratu dignum. Cæterum incolæ utriufque funt Slavonici generis In Vinidorum tamen Marchia funt etiam Germani.

Carniola. Krain.

III. Carniola, Kräin, caput est opidum Lubiacum, Laubach. & Lubiana dictum. Kräinburg locus est munitissimus. Celeja; Cilly, Comitatus titulo infignitur. a Cæterum incolæ partim funt Germani, partim Slavi. B

Carinthia. Kernten.

IV. 2 Carinthia, Kerntenb, Stiriæ Ducatui conjunctus, urbe infigniores habet, Villach, Klaghenfurt, Ducum quondamic dem: & Volckmarck, " S. Veit, & Judenburg.

V. Dividitur 'Stiria in Superiorem, atque Inferiorem. Inhat

Stiria. Steirmarck.

> netias deductæ, ad novam urbem ex Oceani æstuariis contentam. De incolis harum regionum strumosis, fodinis, lacubus, animalibus | S. Viti. miranda Geographi narrant; itemque Joh. Ludov. Schönsleben in Carniola sua, quam A. 1684. edidit, antiqua & nova.

BUNONIS.

extendit Marchia Vinidorum, ad dextram Savi ripam. Inde porro versus Ortum seguitur Croatia contermina; cujus caput erat a Wihatsbium istam rusticam ponebat, & Ducalem inductus à Turcis occupatum, nunc ferè b Carolostadium opidum egregiè munitum, cui firmum impolitum est præsidium c. Ad Carolostadium exercitus Christianorum à Turcis fœde profligatus Septemtrionem Austria; ad Occasium Carinhis est anno 1592. In Croatia quoque est Sisecum ad Meridiem Carniola & Slavonia pars h. Pof. Segesta ad Sava fl. opidum munitum, quod tissimum rigatur Stiria, Dravo & Mina fine anno 1592. Canonici fortitudine, repressis Turcis, confervatum est.

& Carniola habet ab Oriente Croatiam & Slavoniam, à Septemtrione Stiriam, ab Occasu Carinthiam: à Meridie Vinidorum Marchiam & partem Italia. Rigatur Savo, Sontio, C Labacho. Diffribuitur in Siccam feu Inferiorem, quæ est versus Italiam, d in qua d Goritia ad Sontium, Comitatus titulo gaudens: & Irriguam seu Superiorem, qua versus Carinthiam se extendit, in qua Laubacum. Crainburg est ad Savi Kranckerique confluentes.

2 e Carinthia habet ab ortu Stiriam, à Septemtione Episcopatum Salisburgensem & partem Austria, ab Occasu & Meridie Alpes & Forum Julii, vulgò Friaul. Rigatur Dravo, Savo, & Lavanda.

& Villach e est ad fl. Villach, habet arcem. # Klaghenfurt haud longe abest ab opin

¿ Volckmarck est ad Dravum fl.

n f Sančti Viti opidum regionis metropolisal ad confluentes Wilitz & Glan g. Olim Camthiæ Dux priusquam inaugraretur, ad hocona A Carniola versum Meridiem & Ortum se dum habitu rustico indutus adesse cogebant, pecuniam ex lapide spargere, & Justitizalmi nistrationem promittere &c. Quo facto Velten Qui ritus tamen deinde funt abrogati.

3 Judenburgum est ad Murum fl. . Stiria termini funt ad Ortum Hungaria; al

HEKELII.

a Heic innumeræ Antiquitates Romane sun

b Montana Regio & Ducatus. c Conditum autem est à CAROLO, Afric

Archi-Duce, A. CHR. M. D. LXXI.

d Et juxta Maginum tota Juris Italici. e Vacorium Priscis vocatum.

f Alias benè munita Urbs est, qua Cland apud Plinum dicitur, Fortunati Crellii, Philolophi Heidelbergensis, Patria.

g Ornatum est spatios Foro ac perenni Fon. te limpidô.

b Parva terra est, & omnis ferme montana, præterquam ad Ortum, ubi planities non paras habet. Quondam dicta Valeria, vulgo dit ster.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XII. 191 caput totius Stiriæ & sedes Archiducum Austriacorum, est * Gratia, Gräts, admodum magnifica. Sunt præterea celebres, A Rackelspurg, "Pettaw, Marpurg, & Kerment, & Canisia duo munitissima erant contra Turcarum irruptiones propugnacula; sed hoc iam superioribus annis Christianis ereptum est. In Superiori Stiria urbs primaria est Muripons, Pruck an der Mure.

VI. Unicus totius Europæ Archiducatus est * Austria, in Supe-Austria riorem ac Inferiorem divisa. Inferior inter Danubium, Bojohæmiam, & Tejam flumen sita, urbem præcipuam habet Krembs. Superioris, quæ inter Danubium & Stiriam posita, caput est Vindoniana, five, ut vulgò usurpatur, e Vienna, Wien k, urbs magni- vienna,

marck. Incolærusticani sunt, & strumosi adeò, ut loquelà impediantur.

cis Dravum Slavonice.

BUNONIS. z Gratia seu Gratium l Academia claret.

Culta civitas, Archiducum aliquando fedes. A Rackelfpurg , arx munitissima , Turcis ,

qui Canisiam tenent, opposita. μ Pettau ad Dravum est.

Marchpurg ad Dravum. m & Kerment est ad Arrhabonem vulgo Raab ft. o Canissa anno 1600. à Turcis capta est tradente eam Pardysero tribuno; & sequenti mox anno à Christianis frustra obsessa est: ac nuper anno 1664. à nostris iterum frustra oppugnata. Eodem anno Serinwar, novum castruin, Turcis Canissensibus à Serinio Comite oppositum,

S. Gotthardi ad Murum fl. Turcarum clades anno 1664.. eo in loco facta nobilitavit. * a Austria n fines habet ab Ortu Hungariam o. Rigatur Danubio præcipuè & Aniso,

à Turcis expugnatum & destructum est. Fanum

qui vulgo de Ens, unde utraque regio, das Land autem arque MASSONO Senatoria nominata. ob und unter der Ens nomen suum habet.

p b Vienna p sede Cæsaria, Episcopatu, q & Academia, à Friderico II. anno 1237. r fun- næ & Parisma. data nobilis: in quâ superiori seculo Haselbanianus s. Ipsa Urbus anno 1529. à Solymanno oppugnata, sed virtute Philippi Palatini præcipue defensa est. Solymannus quum Carolum V. cum xcm. armatorum adventare audira, obsidione soluta recessit. 2

HEKELII.

k Quòd hac Urbs inexpugnabili murorum i Trans Dravum loquitur Gens Germanice, sed ambitu sit nobilis, & propterea Christiani Orbis Clavis commodè dicatur, probat frustranea Turcarum illa obsessio, que nuper facta isto anno, quem verba designant sequentia, eaque Chronosticha Germanica: I M Iahr, aLs Der TVrCk Vor VVIen VVar. Sedet jam Vienne ex animi sententia Div. LEOPOLDUS, selicissimus hoflium Christiani nominis atque suorum victor, Monarcha pius, devotus, justus, benignus ac Litteratis impense favens.

l Olim dictum Graicum. m Nobile etiam est Oppidum Sepianum, quòd Maximilianus, Archi dux Austria, vulgo dicitur ibi natum esse.

n Vulgò Oesierreich, hoc est, Terra Orientalis dicta, quoniam Suevis & Bavaris ad Orientem vergere videretur.

o Est autem solo plana, ventis exposita Aquilonaribus; frumentô, vinô ac cæteris frugibus læta: fructibus dives, ac aëre quoque salubri ram; a Septemtrione Moraviam & Bojohæmiæ gaudet; argentô abundat, non item aurô. Salem pattem, ab Occasiu Bavariam: à Meridie Sti- partim proprium, partim importatum habet.

p Flaviana, five Juliobona olim; PARADINO

9 Et Bibliotheca. r Alii 1236. vel 1384. ad exemplum Roma-

thus Theologus xxI. annos legens, primum num, Theologi Joannem Enangelijlam, JCti S. Ivof Singulæ Facultates ibi fuum habent Patrocaput Esaiz nondum absolvit; ut tradit Cuspi- nem, Medici S. Cosman & S. Danianum; Philosophi autem, Oratores & Poëtæ St. Catharinam. Inter Austria Urbes & dignitate, & divitiis, & populô, & pulchritudine hæc principatum obtinet. Patria est Wolfgangi Lazii, Viri celeberrimi atque incomparabilis.

t Annô

Lincium.

fica ac splendida, tutissimum in his oris contra Turcarum incurso nes munimentum. Lincium, Lintz, nobile est ad Danubium Emporium.

t Anno 1590. terra motu ingenti & horribili istam est Vortex Danubii terribilis, vulgola concussa est Viennia & alia quadam loca Mora- russel dictus. Opida in Austria, praterilla, a. vie & Bohemie die Septembr. 15.

BUNONIS.

lebriora funt , Steira , Neustad , triplici fofa munitum, Maximiliani I. natalious nobile. g Lintzium eximiam habet arcem. Sedem ibi Korn Neuburg, Weidhoven, Melcha, gregi fuam habuit Keplerus Aftrologus. Infra urbem munita, Ipfia, Gemunda falinis celebris.

CAP. XIII.

Bojohæmia, Moravia, Silesia, Lusatia. 1

Eojohamia. D Ojohamia a regnum, a Germ. Böheimb, montibus ac sylvis, Deeu munitissimo vallo, undique cincum, abinitio incoluer

BUNONIS.

a a Bohamia habet ab Oriente Moraviam & Prodière quoque ex instructissimà celebrim partem Silesiæ: à Septemtrione quoque Silesiæ Viri, Marquarti Freheri; Bibliothecâ diventile partem, Lusatiam Superiorem & Misniam: ab rum Bohemicarum Scriptores, & quidem Hama Occidente Voigtlandiam, & Palatinatum Supe- Ao. huj. Sec. decurr. 2. in fol. Hujus Regul riorem; à Meridie Austriæ & Bavariæ partem. | fignia LEONE M esse ex Nummo appare, 1 Rigatur Albi, Muldavia, Ottawa, Watta, quem Carmen elegantissimum pepigit Manna Egra, Misa, Pulsnitz, & Gresora b. Bohamia Frenzelius à Fridenthal, quod est Epigr. XVII cum annexis Provinciis, Moravia, Silefia, & Semit. II. Sylv. I. Poëmat. fuor. Witteb. in &l. Lusatia ab antiquis temporibus est sub Imperio | exc. p. 86. Genealogicam & Chronologicam AUDI Germanico, primum sub Ducibus; deinde sub | CUM; DUCUM & REGUM BOHL Regibus fuis; corumque Reges nomen & dignitatem Regiam Casarum Germanorum habuere Theobaldus, Junior, Witteb. Ao. huj. Sta. 12

a Præter hujus REGNI Topographiam, quæ Francof, in fol. Ao. huj. Sec. 50. cum Descriptione MORAVIÆ atque SILESIÆ est publicata, ctiam Martinus Zeilerus atque Matthias Merianus Vol. I. Topogr. BOHEMIAM descripserunt. De TORI afferre tenetur, quem tamen sub coroni BOHEMORUM autem Origine ac Rebus gestus regali, nisi liberà voluntate voluerit, nontest extat Anex Sylvii, Senensis, elegans Historia, bitur ministrare. Conf. Werdenhageni Patt. eaque variarum Rerum narrationem comple- Tract. General. de Rebuspp, Hanseatic. p. 134 Edition ctens, quam diversis in locis, Wolferbyti inpri- tion. Lugd. in 16.f. Habuit olim BOHEMI mis, Ao. huj. Sec. 20. in 8. editam contrat. quoque omnino Viros, quos, Calp. Donos Hanc SYLVIANAM Historiam sub nomine PII in Principe Juventutis p. 7. testante, utrinque de de BOEMICIS in Bibliothea Hullifilim Capitali ducre in contentionem Virtuis quest for Canonicorum Majoris Templi PATAVINI nios nempe, Budowecios, Gerfarfos, Halvis Caronico MS & Caronico (La Caronico Caronico (La Caronico Caronico Caronico Caronico (La Caronico Caronico Caronico Caronico Caronico (La Caronico Caronico Caronico Caronico Caronico Caronico Caronico Caronico (La Caronico Car [fortean in MSet. ipfius Autoris) ctiam haberi , nios , Hafemburgios , Hodiejovios , Lobbynine Philippus Jacobus Tomasinus in Bibliotheca Patavina Rosembergios , Rupovios , Rziczanos ,

MScha publica & privata p. 6. col. 2. affirma MIA Descriptionem excudi curavit Zachen beneficio, à quibus cum Duces, tum Reges fæ-pe funt impositi.

in 4. f. Sed BOHEMORUM, DUCIM, REGUM atque INTER REGUM cum Iconibus imprimi curavit Julius Solymuns, S. J. Presbyter, Ao. huj Sec. 29. typis Separate in fol. min. Hodie Rex BOHEMI, Eine lebratione Curiæ Imperiali primum potum, 18 pote Archi-Pincerna, feu Pocillator, IMPERA

a Bohamia termini , & fluvii.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XIII. 193

Germanorum quidam: quibus pulsis Boji, Gallica gens, obsede-Boil. runt, nomenque de suo regioni reliquerunt. Bojos pepulerunt Marcomanni, Germanica gens; hos, circa annum à nato Jesu IDL. Maccoman-Slavonica gens, quæ etiam nunc tenet, Bojohæmi, die Böhmen, ni à solo quod occuparunt, Germanis dicti, at Czechi suo sibi patrio czechi. vocabulo nuncupantur. Principio adventus à Ducibus populus regebatur; donec circa annum clolxxxvi. & Vratislaus primus Boiohæmiæ Rex crearetur. Hunc postea continua serie secuti sunt alii Reges, donec Regia stirpe prorsus exstincta, ad Austriacam domum regnum devolutum est. 2

II. Re-

in BOHEMIA quod concernit, ex Joachimi Camerarii Narratione de Ecclesiis BOHE-MI, E, quam cum annexis Ludovicus Cameraeditus. Sed Sam. Martinii, Bohemi, Religio Gentis BOHEMICÆ Euangelica excusa est Witteb. Ao. huj. Sec. 22. in f. 12. Extant & Persecutiones Eccle-LeBOHEMIC Æ Lugd. Batav. Ao. cjuld. Sec. 47. ut & Consideratio causarum Belli BOHEMO-GER-MANICI côd. Ao. in 4. f. locô non adj. impr.

REISKII.

1 a Bohemia diversis olim habitata nationibus A. 550. Sclavicam gentem duce Czecho suscepit, Europæ motibus dedit materiam (1) Hussiricis & Pincerna. A. 1419. cum novæ urbis Confules & Judex 2 Regnum hoc à Carolo IV. in certos distri-

Schwambergos, Slavatas, Sternbergos, Smirzicios, defenestrationem (ita noviter vocant) dua te-Athumanory, Mehmylios & fortè d'alifenius, Wartembergios, Webmylios & fortè hodietales plurcis alios. Statum Ecclefialticum tem extituetæ ultimam occupationem, belloque finem additum. c Moravia vetus regnum Marcomannicum continuit, sed rege per Arnolfum Imp. ultimo fugato Germania tanquam riu publicari jussit Lipste Ao. huj. Sec. 5. in 8. f. dem Bohemiæ ex A. 1040. d Lusaia jamdudum qui sub Rationis Disciplina Ordinisque Ecclesiassici in | à Carolo M. subacta, ab Henrico IV. Imp BOHEMÍA Tituló Ao. ejuld. Sec. 43. cád. f. elt A. 1075. Vratislao regi tradita, Electori taudem Saxonico in feudum cessit; Corbusio, Peicennaque ad Marchiam Brandenburg. A. 1462. tranflatis. e Silesia autem ex A. 1290. per pactum Henrici Vratislao, Principis, & Wencessai regis Bohemiæ in perpetuum adjungebatur Impp. consensu, neque regibus Polon. Hungar. invitiis. Vid. Dubrav. & Bogist. Balban. Histor. Bohem. Conring. de finibus Imp.

BUNONIS

Bohæmis Vratislaus iste Moguntiæ in publi-Principesque indigenas fovit: Tandem Caroli M. co Principum conventu ab Henrico IV. Rex aufpicis sub jugum redacta, Carolinga fami- creatus est: neque illum continua serie, quod liz hancque secutis Impp. Germanicis tributaria | Cluverus air, alii Reges sunt sequuti; sed subad Fridericum II. mansit, nomenque ab illis inde Duces Remp. administrarunt. Ita ipsum ilregium primo personale, postea perpetuum à Phi- lum Vratislaum primum Bohemorum Regem lippo A. 1099. impetravit: Utrum ad Germa- excepit interregnum L x v. annorum, sub sex niam tum temporis jure pertinuerit, nec in du- Ducibus; & Uladislaum II. iterum sequutum bium vocabatur, uti post Comitia Wormatien- est interregnum xxv. annorum, sub quinque sa A. 1545. vocari novimus. b Praga domum Ducibus; Neque septem illi, qui successere his, Zierotiniam arci vicinam, superbum palatium Principes Bohæmiæ regium nomen habuerunt nunc continet, echo septies, novies, alicubi usque ad Premislaum, qui à Philippo Cæsare quindecies aut amplius iterata nobile: Urbs una Bohamorum Rex tertius creatus est. Dubravius. tumultu commota domestico vehementissimis Est verò Bohæmiæ Rex Imperii Princeps, Elector

per senestras curiæ dejicerentur (2) Germanicis butum suit Circulos, quorum plerique ab opidis A. 1618. cum ex arce regia per feuestras Com- appellantur: suntque i 1. der Bechiner Kyeyst: missarii regii praecipitarentur. Hanc ultimam ubi Wittigenau, Thabor Budeweist ad Mulda-B b vian,

a Bohemia. b Praga hujufque defeneficatio. c Moravia. d Lufatia. e Silefia. f Bohemizcirculi.

194

Soli natura.

Pilfen.

grätz.

Königin-

Limburg.

Budweisz.

Karlsbad.

Tabor.

Satz.

riarum fertilissima; argentiærisque metallis abundans: quibusdam in locis etiam auri funt venæ. Urbium clarissima est & Praga, requi caput, Regumque sedes, totius Bojohæmiæ compendium: unk sanè magnificentissima, superbis adificiis frequens, exteris nation nibus affluentissima. Secundum locum tenet Pilsen. Reliquani, da nobiliora sunt Kralowihradetz, Germanis Königin Grätz; Kut. nahora, German. Kuttenberg; Limpurck, German. Limburg Kuttenberg. *Tabor Budiejowice, German. Budweisz; Lanii, German. Lani Satetz, German. Satz; Litomierzitze, German. Leitmeritze Chomutow, German. Commetaw; Thermæ Carolinæ, Karlsball Leitmeritz. saluberrimis aquis opidulum est celebratissimum.

III. Sub Bohemiæ regno censentur Moravia, Silesia ac Lustia

viam, 2. der Muldaw Kreysz: ubi Domasin, ubi Chrudin, Litomiszl & Hohemauth. 15. de Bilirziz, Stepenouw. 3. der Podberder Kreyfz: ubi Beraun, Carlstein, arx inexpugnabilis à Carolo IV. condita; ubi corona & ornamenta regia affervantur. 4. der Prachenscher Kreysz: ubi Pifek Prachatitz & Crummaw. 5. der Pilfzner Kreysa: ubi Glatow, Taiis, Tachaw, Mies & Pilsen, Hussitico ac nupero bello nobilitata. 6. der Ellenboger Kreysz: ubi Ellenbogen, Thermæ Carolinæ, Carlsbad, celebres. Egra, ubi Wallensteinius c anno 1634. interemptus: eadem urbs quoque acidulis nobilis est, & Vallis triplex, Vetus, Nova & Parva, die Alte State, Joachimica, Jochims-Thal, metallifodinis d ce- die Neu Stadt, und Kleine Seite, in qua att & lebris: ubi hummi unciales argentei primum | schin in monte sita, Regum sedes e: clare he cusi sunt: unde ejusdem valoris nummis manet demia à Carolo IV. instituta. Hie Hossis nomen, ut Joachimici, Thaler, Vallenses, à Valle Hieronymus Pragensis impugnarunt regime ista, vulgo dicantur. 7. der Satzer Krey/z: ubi Pontificium: qua de causa à Concilio Contin Saza, Commotaw. 8. der Rakoniker Kreys: ubi Rakonick. 9. der Schlaner Kreyfz: ubi Slan. 10. der Leitmeritzer Kreysa: ubi Leitmeritz, haud tibus, ac illo in primis memorabilis, quant longe ab Egræ & Albis confluentibus; vinum no 1618. Confiliarii Casarii ex fenestrisable ejus est in pretio. Auslig ad Albim, Melnick ad dinibus regni præcipitati sunt: unde bellimer Albis & Muldaviæ confluentes, in arduo colle ortum, quod demum post triginta anno. positum. Diezin, ubi Pielsniz in Albim se effundit. 11. der Buntzlauer Kreysz: ubi Jung- & Alt-Bunzel: atque hoc ad confluentes Albis & Giele- Et anno 1620. ad hanc urbem pralio superant ra. Numburg ad Albim. In hujus & sequentis est Fridericus Palatinus, paulo ante Bohemit Circuli finibus funt montes Gigantium ; das Rie- Rex creatus. fengebirge : in quibus spectrum Ribenzal vulgo dictum, viatoribus sape obvium. 12. der Kaur-Schimer Kreysz: ubi Kaurzim, Praga, Brandeis, Bömisch Broda. 13. der Konig Grätzer Kreysz:ubi Königin Gratz ad confluentes Orliza & Albis, Jacomirfz, Trautenaw. 14. der Chrudimer Kreyfz:

Czaszlauer Kreysz: ubi Czaszlaw, ubi Ziskaseni chrum. Kuttenberg, altera regni metropolisolia merallifodinis celebris. Kolin & Deutschen Broke

HEKELII. c Qui Bestia, & non Homo suit.

d Et Doctrina Mathelii.

BUNÓNIS.

& a Praga ad Muldaviam, cui Ponsimpolio 872. cubitos Pragenfes longus, quo Parvaun die Kleine Seite Veteri jungitur. Est enimut tiensi condemnati, ibique combusti suntano C. 1416. Cæterum Praga frequentibustumb quum hac ipfa urbs à Suecicis jam obsiderent copiis, pacis interventu fedatum est anno 1648.

s b Thabor Huffitarum belli arx & propugue culum diu fuit.

HEKELII. e In hanc Triurbem pepigit elegans Epigan ma M. Salomon Frenzelius, quod est xus. & mit. x1. Sylvul. 1. p. 86. feq. BUNG

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XIII. 195

L' Moravia Marchionatus nomen habuit à flumine in Danubium ex-Moravia. eunte, quod Plinius Morum, Tacitus Marum vocat, Gens incolit Mahren. Slavonica, Germanis mista Urbium clarissima est "Olmitz, Sla-Olmitz. vonice Olomuce; caput regionis, elegans ac dives. 9 Brin & Znaim inter splendidissimas haud postremæ. Iglaw & Kremster, non negligenda opida.

IV. Silesia ampla ac dives regio, sub Ducatus titulo xvi. Prin-silesia Germ. cipatus in sese complectitur; quorum nomina sunt; Breszlaw, Schleinen. Glogaw, Sagan, Schweinitz, Lignitz, Briege, Neisse, Crossen, Telchen, Oppelen, Ratibor, Münsterberg, Troppe, Jaur, Olse & Jägerndorf. Poloniæ regibus subjecta suit primum universa Silesa: posteà circa annum clo ccc. in Bohæmiæ Kegum sidem se contulit, à quorum Imperio etiam nunc pender. Urbium princeps est Vratislavias, Bojohamis Wratzlaw, German. Brefzlaw, opu-vsatislavia.

BUNONIS.

Hungariam, à Septemtrione Silesiam, ab Occasu Bohemiam, à Meridie Austriam. Rigatur Austrum mediam fermè secat Moraviam b: ac porro rigatur Teja, Igla, Swarta, Zwitta, Beczwa. i

8 Olemüzium & ad Marum fl. Episcopali dignitate eminer.

3 Brinnest ad confluentes Zwittæ & Swartæ. . Znaim ad Tajam in Austriæ finibus, Marggraviorum olim fedes.

* Kremster ad Marum fl. Episcopi Olemii-

HEKELII.

f Hanc Urbem, quam vera & fincera Pietas, rara Modestia atque Beniguitas, folidissima Etuditio atque Doctrina, Candor non ubivis Senatorum Prudentia & Confilia maximè commendant, non immeritò Coronam Provincia SI-LESIACÆ & quali ipsius SILESIÆ SILE-SIAM vocat 70. Andr. Quenstedtius in Dial. de Patriis Viror. illustr. p. 188. Tequ. Patria est duldsima non solum 🛱 အဆံပပ ACOLUTHORUM meorum, sed & Pauli Ammanni, Andr. & Joannis Aurifabrorum, Andree Calagii, (cujus MScta quadam Poëtica, nondum, ut scio, impressa, in scriniis meis saucte adhuc servo,

gii, Joannis Fleischeri, Salom. Frenzelii, Joanζ a Moravia g habet ab Oriente Poloniam & nis Gebhardi, Martini Hannkii, Joannis Hennemanni , Danielis & Zacharia Hermannorum , Pauli Hofmanni, Petri Kirstenii, Joann. Metzle-Maro seu Morava, qui à Septemtrione versus ri, Ambrosii Moibani, Petri Monavii, Joannis Mülleri, Caroli Oslevii, Luca Pollionis, Phil. Jacobi Sachfii , Georgii Schoebelii à Rosenfeld, Daniel, Sennerti, Elic Thoma, Petri Vincentii arque Zacharie Urfini , Virorum Eruditione, Doctrina, Scriptis, Virtute, Autoritate atque Honore celebrium. Habui olim VRATISLA-VIÆ, DEO & FERDINANDO ALBERTO, Duce Brunsvicensium & Luneburgensium g. m. feliciter sic disponentibus, Principem clementem ac benignum FRIDERICUM, S.R. Eccl. Cardinalem ac Haffie Landgravium eminentistimum, Principem longiore vità dignissimum, de cujus summa in me gratia atque benignitate à Christophoro (Samuelis heu! quondam mei Fratre) Pomario, clarissimo Vratislaviensum Philoobvius, singularisque illustrium atque nobilium logó mihique amicissimô, olim quoque certior fum factus.

g Veteribus Marcomania vocata.

h Unde & parvæ huic Regioni nomen.

i Apud Moravos Medicus celeberrimus fuit THOMAS JORDANUS à Clausoburgo, qui circ. Anno CHR. 1585. clarvit. Tractatus ejus recenset Paschal. Gall. in Bibl. Medic. Alioquin Moravi sermone, ritibus moribusque perinde morati, ut Bohemi funt. Germanica tamen lin-Chrisophori Coleri, Joannis Cratonis à Crastheim, verò jam mirabitur aliquis, inquit Dubravius, gua in Urbibus inter Optimates in usu est. Hoc Caparis Cumadi, Joannis Fersii, Godosredi Fibi- ut est prosectò admiratione diguum, inveniri

a Fraga, b Thabor.

a Moravia.

lentissimum in his oris Emporium, splendida sanè urbs, ac menta inter tres pulcherrimas Germaniæ (quarum alteræ Monacum & Lipsia) computata. Secunda ab hac est Glogovia, cognomine Major, Grofz-Glogaw. Sequentur binc Sagan, Schwemitz. Neisse, Lignitz, Briege, Olaw, Oppelen, Troppaw, Teschen Est præterea in his oris inter Bojohæmiam & Silesiam, sui quon. dam juris Comitatus Glacensis, Glatz: cujus titulo, Comitum

stirpe extincta, Bojohæmiæ Rex nunc gaudet. A

Glacenfis.

in Moravia THUS & MYRRHAM non ex ar- | sis, das Hertzogthum Tagerndorff: ubi Camoin. bore desudante, ut alibi, lectam; sed è Solô Terræ erutam unô tantùm in locô, cui GRA-DISCO nomen, in quô ad huncdiem THUS non solum, quod masculum vocant à similitudine testium, sed quòd alia prætereà Virorum Mulierumque membra oftentat, effoditur. Sunt autem in Moravia Comitatus duo cum aliis non nullis Dominiis.

k Bohamicè Holomatz.

BUNONIS.

λ a Silesia l habet ab Oriente Hungariam; à Septemtrione Poloniam; ab Occidente Lufatiam, & Marchiæ Novæ partem; à Meridie Moraviam & Bohæmiam: à Bohæmia Moravia & Hungaria perpetuis sejungitur Montium jugis: quæ funt inter Silefiam & Bohæmiam, vulgo vocantur das Bohmische Riesen-oder Schneegebirge: quæ inter Moraviam & Silesiam, appellantur das Gefäncke: item das Reiflische und Mährische Gebirge: qui vero montes Silesiam ab Hungaria & Polonia separant, dicuntur das Ungari-Sche Gebürge: itemque Jabeluncha ab opidulo, quod in montium faucibus, per quas ex Hungaria in Silesiam itur, situm elt. Rigatur Odera, Bobera, Nissa, Katzbach, Queis, Zack, raviensis, das Hertzogthum faur: ubi sur Olavia & Bartsch. Silesia Imperii R. provincia via, Jaur, cum arce, in qua utriusque Ducants non se contulit ipsa in fidem Regum Bohæmiæ; Verum eam primum debent Reges Bohamia beneficio Friderici II. Imperatoris; ac deinde Rudolphi I. qui provincias illas, Henrico Vratiflaviensi & Silesia Duce defuncto, seudi jure tradidit & concessit Bohæmiæ Regi: quod etiam in Tabulis fuis profitetur Carolus IV. ipfe Bohxmiæ Rex m. Dividitur Silesia in Superiorem & ubi Lignizium ad Kazbach fl. munitum, Di-Inferiorem. Superior versus Poloniam Minorem , cum sedes r, Nickel Stadt, à quo haud longe Hungariam & Moraviam, excurrit; b in qua abest pagus Wolstadt, ubi anno 1241. Taran, sunt Ducatus 1. Teschinensis, cujus metropolis commisso prælio, tantam Christianorum di Teschena ad Elsam. 2. Oppaviensis, das Herizog- derunt stragem, ut novem grandes sactoria. thum Troppen; ubi Oppavia, quæ & Troppa, plerent auticulis, quum tamen singulis cass ad Moræ & Oppæ confluentes n. 3. Carnovien- unam tantum præseddissent. Huc quoque perio

Fagerndorf, ad Oppam fl. 4. Ratiboriensis: ni Ratibor ad Oderam; Sora; & Oderberg ad Ok. ræ & Ellæ confluentes. 5. Oppoliensis, da Hertzogthum Oppeln: ubi Oppeln ad Oderam, h Inferiori Silesia, quæ à Ducatu Oppaviensi & Op polienfi versus Lusatiam & Marchiam seems dit, funt Ducatus 1. Bregensis, das Hentogthum Brieg : ubi Brega : Brieg , Reichenflein, & berberg, opida auri argentique fodiniscelebus & Pitschen, in Poloniæ finibus accepta à Poloni clade anno 1588. nobilitatum. 2. Ducanufu Episcopatus Nissensis; ubi Nissa ad fluvium cogominem Episcopi Wratislaviensis sedes of & Grotkaw, Principatus titulo gaudens. 3. Dut tus Monsterbergensis, Monsterberg, & France slein. 4. Wratislaviensis: das Hertzogthum Brefilm; ubi Wratislavia. 5. Olfnensis, das Hertzoghan Olsse, ubi Olsna & Hundesfeld: quo loco Haricus V. cum Polonis conflixit anno 1109-6. Suidnicensis, das Hertzogthum Schweinitz: thi Suidnizium ad Weistritz: urbs ampla & elegati structura ædificiorum conspicua p; & m govia, Striege, opidum terra figillata nobiler quæ in vicino S. Georgii monte effoditur. 7.1* Suidnicenfis & Jauravienfis Præfectus Regiuste fidet. In aditu Grammatci lemma hoc legiur: Hic locus odit, amat, punit, conservat, housed:

Nequitiam, pacem, crimina, jura, probos. Hir schberg ad Zakeli & Bobera confluentes: 4 pra quod opidum funt thermæ Hirschbergenies q. 8. Lignicensis, das Hertzogthum Lieguit; INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XIII. 197

V. Silesiæ ab Solis æstivi occasiu contermina est « Lusatia, Hexa-Lusatia. politano agro die sechs Städte, à senario opidorum numero sic appel-Laulinitz. lata, clara. Nomina eorum sunt, Bautzen, Gorlitz, Sittaw, Kamitz, * Luben, & Guben. Quorum tria priora fatis lauta.

hand longe abelt comobium celebre Leubus. cujus metropolis Glogovia ad Oderam, quæ ut abaltera Glogovia, quæ est in Superiori Silesia, distinguatur, vulgo Grofz Glogaw dicitur, in nupero bello operibus munita. 10. Saganensis, das Hertzogthum Sagan : cujus caput eft Saganum ad Boberam; Pribusium, Pribusz, Ducatus titulo olim nobile. Inde haud longe abest pagus Dubrow, ad quem 1636. d. 6. Martii, hora ferta matutina, fudo coelo, magno cum fragore ex aere laplus lapis plus quam Araidavr @ vario metallo plenus, friabilis: nisi qua cutis exterior in decimam unicæ partem valido, ut videbatur, igne adusta corpus reliquum cohibebat. Vechnerus in Germ. brev. 11. Crosnensis, Silesia Ducatus versus Marchiam ultimus, das Hertzogthum Crossen, ubi Crossna, Crossen, ad Oderæ & Bobera confluences f. Conradus Dux Steinavienfis in Silefia, ad Salisburgensem vocatus Episcopatum, quum cognovisset, Salisburgi non esse errevisiam, sed ibidem bibi vinum; in patriam reditt, inquiens, se malle carere Episcopatu, quam cerevifia Steinavienfi.

HEKELII.

l Non ignobilis quippe Regio, quam olim Visburgii & Quadi incoluêre.

m SILESI AM descripserunt, præter Nicolaum Henelium, Martinus Zeilerus & Matth. Marianus. n Patria est Amardi Polani, Calvinistæ celeberimi, & Basileensum Professoris sat industrii.

o Et inclyta Urbs. p Christophor. Pelargi, Apostatæ, & Hieronymi Treutteri, Virorum clariffimorum Patria.

q Ducatui Juraviensi annumeratur etiam Leoberga, (Germ. Lemberg,) Nicolai & Elie, Fratrum Reusnerorum, & Joannis Langii, Medici excel-

kmissimi, dulcissimum quondam natale Solum. r Nomen habet à Ligüs, seu, ut alii legunt, Germanie quorum appellatione Silesii compre-henduntur, qui Schlesier sunt Willichio. Quomodo olim destructa sit, vid. Dresseri præcip. Germania Urb. p. 353. qui p. sequ. addit, quod Anno CHR. M. CCCC. LIV. coortà Seditione, fecto Regio. Sed compressus est tandem motus Vechnere Amico singulari.

CAP. net, Dicecesis Wolaviensis, ubi Wolavia, inde omnis opera ALBERTI, MARCHIONIS BRANDENBURGICI, totius Ducatus posses-9. Glogoveensis Ducatus, das Hertzogthum Glogaw, fione in FRIDERICUM, Lignitii Ducem, translara à Rege MATTHIA. Heîc præsunt fummâ cum laude hodie Ecclesiæ Euangelicæ Gottfried Richterus & David Schindlerus, Theologi pii, modesti ac mihi verè amici. Claret heic quoque Dn. Knichenius, Politicus ac Polyhiftor infignis.

f Pertinet ad Ditionem Electoralem Brandenburgicam.

BUNONIS.

u a Marchionatus Lusatia habet ab Oriente Silesiam; à Septemtrione Marchiam: ab Occidente Saxoniam Superiorem & Misniam, à Meridie Bohæmiam. Rigatur Spreva & Nisso t. Dividitur in Superiorem , quæ in Austrum, versus Bohæmiam & Misniam , extenditur : Inserier elt altera pars versus Saxoniam & Marchiam.

Baudiffina ad Sprevam Promarchionis Superioris Lufatiæ fedes eft. v

ž Gorlitium est ad Nissum. x

o Sittavia itidem ad Nissum in ipsis Bohæmiæ

* Lubena ad Sprevam Promarchionis Inferioris Lufatiæ sedes.

e Gubena ad Nissum. Lusatia anno 1623. à Ferdinando II. Imperatore Electori Saxoniæ fuit attributa, ac demum anno 1637. solemniritu tradita, & in fidem ejus adacta.

HEKELII, t Hæc Regio frumenti & segetum seracissima est, nec differt ab Agrô Silesiô.

v Et Casparis Peuceri Patria. x Nomen invenit à combustione, ut Germa-

nice Brandstat appellari possit. Slavis Ischraëliz. combustio est. Unde tandem Gorlitz flexu, f. commutatione quâdam litterarum factum est. Patria est Burtholm. Sculteti , Mathematici in-Lgii, qui Tacio Lib. XII. Annal. Populi funt lebris. Laudatiffime Reipublice hodie à confifignis, & Joach. Maifleri, Poeta eximii & celiis est Henr. Petrus Haberkornius, PETRI, Magni Theologi Giffensis, Filius. In Ecclesia clarent Michael Fetterus & Christophorus Seifertus; in inclutô vero Gymnafiô incluti nominis est Diappidanus Senatus sit trucidatus, expulso Præ-Præceptor meus optimus, cum Abrahamo rector ejusd. laudabilis, Christianus Funccius,

a Lusatiz limites & divisio.

CAP. XIV.

Marchia Brandeburgensis, Pomerania, Meckeloburgium, Holsatia i

genfis.

Regio hac est spatiosa, ingentibus silvis, lacubusque atque paludibus invia, ab opido *Brandeburgio* cognomina.

REISKII.

1 a Marchia vetusto eoque Germanico vocabulo terra vocatur limitanea, aut regio limitibus objecta: Brandenburgica vel Brennoburgica autem à Castro Brandeburg, cui capto Henricus Auceps Imp. Marchionem novum Sigfridum, nempe tuendis contra Sclavos Vinedosque limitibus præpofuit. Carolus M. quidem terras illas Sclavicas ad Vistulam usque sub imperium redegerat funm: Ast rebelles Sclavi & iterum ab Ottone M. domiti arctius Episcopatu Brandenburgico A. 960. constringebantur. Inde Marchia multis subjecta dominis, tandem A. 1417. ad | lus IV. Imp. A. 1349. constituisse legiur; i Norimbergenses Burggravios pervenit : Quorum potentia nunc tantum eminet, ut regiones subdite à Prussia usque ad Rhenum & Cliviam sem Suecis denuo paret. e Lauenburgum ab Ho ducenta per milliaria procurrant. Plura ex obfervatis Geographicis heic præterire cogor; Pluraque ad l'omeraniam à Pomerianis, gente Sclavica dictam, & Polonis proximam, Vetus illa Viadro determinabatur; posterior & hodierna Ducatum Lauenburgicum A. 1689. occupant ulterius patet : Tota quondam vel regulis & & adhuc possidet: f Ratzeburgum autemont Principibus suis subjecta, vel Danis etiam Polonisque, ut tamen ab Imperio Germ penderet. Denique Bogislaus & Calimirus, Pomerania Principes, qui diu in clientela Henrici Leonis, Ducis Savonia Bavariaque, fuerant, à Friderico I. Cafare Duces Imperii A. 1181.creabantur: Horumque posteritas ad A. 1637. viguit, Bogislao XVI. defuncto, & tota b Pomerania merata, Ducibusque Saxonicis subjecta sins per fuccessionem hereditariam ad Electores Brandenburgicos devoluta: Sed ea per diuturnum bellum Germanicum à Suecis capta & tandem in partes divila fuit. Duo itaque Ducatus adhuc super-fiint, nec illi unquam ad septenarium ab auctore fasta, ultimoque in regiam & Ducalem and, proditum pervenerant. Quin bello superiori quantas turbas incurrerit, Ducis serenisi Albert proximo tota Pomerania & Stetinum obsidione | Christiani A. 1689. iterata restitutio double. acerrima pressum A. 1676. Electori Branden- i Schleswicensis primum Marchionatus, ab Han burgico cum Stralesundo & Gripswaldia cessit; rico Aucupe factus, tanquam limes Danirque fed denuo per pacem Noviomagenfem ad Suecos | Germaniaque perpetuus, in Ducatum delli,

go, civitate Obotritorum veteri, & calta fit. missimo dictus, olim suos Dominos, colore non paulos habuit, donec ab Lothario Imp. a huius nepote Henrico Leone ad obsequium reli gerentur erectis duobus Episcopatibus Meckler burgensi aut Swerinensi, & Ratzburgensi, Isbecensi etiam aut Altenburgensi melius restaur to. d Lubeca enim tum temporis Henrico Du fubdita illo auctore jus fuum & privilegia muh obtinuit, sed Imp. Friderico I. inter urbeslaperiales liberas A. 1188. adfcita. Undenech catui adhæret Mecklenburgico , quem Can-Stargardia illi fubest, sed Electorali Pomer nia. Wifinaria vero per pacem Noviomago rico Leone conditum, ipfique ac hujus polititati cum Comitatu Ratzeburgico subjectun fuit: Unde serenissima Domus Brunsvigo-Lux burgica defuncto Duce ultimo Julio Francio dum machinis Danorum fulminalibus nupun me concustum & dirutum jacet, castronno adhuc falvo & fuperstite. g Holfatia duplican ucepta vel totum vel partem significat: h Illaplur regiones uno ambitu comprehendit; Haefpett liter dicta cæteris regionibus contra distinguim. Holfatia tamen tota & ipfa veteri Saxoniz aunt tandem Comitibus Schaumburgicis horum be neficiariis, & post Friderici I. Imp. tempora Vasallis imperialibus. Denique sub Christiano L rediit. c Mecklenburgicus Ducatus à Mecklenbur- plane ab Holfatia separatum, & beneficiopats

a Marchia Brandenburg. b Pomerania. c Mecklenburgicus Ducatus. d Lubeca. e Lauenburgun. f Ratzeburgum. g Holfatia. h Ducatus duplex. i Schleswic.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XIV. 199 Dividitur in duas potissimum parteis, Veterem ac Novam Mar-Brandenburchiam. gum est in

Rotschildensis à nexu feudali Danico liberatum. Stormaria vero & Wagria, quas Cluverius omisit, Holsatiæ adhuc subsunt: Non subest amplius a Hamburgum ab sylva aut nemore, quod Saxones Ham vocarunt, olim dictum, Archiepiscopatu & castro Danis Sclavisque opposito infigne, sed inter liberas Imperii Germanici urbes nunc habetur, Rege Danico adhuc protestante: Hinc controversia publica, & oppugnatio crebrior erupit. De urbibus cæteris etiam munitis conferat, cui lubet Casp. Dankwertz descript. Holsat. Mart. Zeylery Topograph. Joh. Mölleri Isagogen ad histor. Chersonesi Cimbric.

BUNONIS.

a b Marchionatus Brandeburgicus a habet ab Oriente Poloniam, & partem Silesia, à Septemtrione Pomeraniam, & Meckeloburgum: ab Occidente Ducatum Luneburgensem & partem Brunsvicensis; à Meridie Archiepiscopatum Magdeburgensem, Saxoniam Superiorem, & Lulatiam Superiorem & partem Silesiæ. Rigatur Albi, Odcra, Spreva, Havela & Wartha. Distributur hic Marchionatus in diversas partes: er quibus funt c 1. Marchia Vetus, quæ concludiur intra Ducatum Luneburgensem & Brunsvicensem, Archiepiscopatum Magdeburgensem, & Albim. In câ urbes celebriores sunt Tangermunda ad Tonagræ, vulgo Tanger, & Albis confluentes; unde opido nomen. Stendalia ad Vechtam provinciæ metropolis: Soldquella ad Letzam b: Gardeleben ad fl. Biese c, Biszmarck; Offerburg ad Bifæ & Vechtæ confluentes: Sechaufor ad Vechtam: Werbena eis Albim, ubi Havelam recipit: ad ipsos confluentes celebris est munitio, quæ ab opido Werbena nomen habet, ac vulgo dicitur die Werber Schantze. d 2. Marchia Priegniziana, vulgo die Priegnitz, in qua funt Havelberga ad Havelam, Episcopatu nobilis: Wirftockium clade Saxonis Electoris ann. 1636. procul ab Albi. e 3. Marchia Media continetur intta Archiepiscopatum Magdeburgensem: Marchiam veterem, Priegnizianam, Marchiam Uckeranam, Marchiam Novam & Lusatiam Infetiorem. Urbes celebriores hic funt Brandeburgum, Havelâ interluente in Vetus & Novum, in Ale- und Neu-Brandenburg , distinctum : Ratmavia ad Havelam: Spandavia; Berlinum & è

regione Colonia ad Sprevam; Francofurtum ad March. Oderam, Academia anno 1506. d ornatum e; Lubusium ad Oderam: Fürstenwald ad Sprevam: Selovia & Goritz in agro Sternbergensi, Brieza fida f; Bernau cerevisia nobilis: Stolpen; Angermunda Nova, Oderberga arx ab Alberto II. Marchione condita. Sueht g, Vierraden ad Oderam; Potstain ad Havelam: Havela insula: Billin ad Rien fl. Vallis Joachimica: ubi Schola Electoralis. Ad Mediam Marchiam etiam referuntur Comitatus Rupinensis, ubi Rupinum Novum & Vetus ; Granzoy , Wüsterhausen , Lausatiæ Inferioris pars: ubi duæ præsecturæ Storkaw & Befzkan. Peizium ad Sprevam munitum : Cotbufz , Sommerfeld. f 4. Marchia Uckerana, nomen habet à lacu, qui vulgo die Ucker-See, ex Uckera fl. haud longe à Prenzlow profluit. Continetur Marchia Uckerana intra Marchiam mediam, Pomeraniam & Meckeloburgum. Præcipua urbs hic est Prentzlow. g 5. Marchia Nova excurrit longo tractu trans Oderam versus Ortum & Septemtrionem, inter Pomeraniam, Poloniam & Silesiam. Rigatur præter Oderam, Wartha, Notez, Traga. Ex opidis præcipua funt Custrinum ad Oderæ & Warthæ confluentes h: Landsberga ad Wartham, Driefena in Poloniæ finibus ad confluentes Tragæ & Notez, munitum opidum : Schiefelbein: Ain/zwalda, Soldin: Falckenberg in Pomeraniæ finibus & Bernwald. Refertur huc Ditio Sternbergica . in qua Sunnenburg ad Wartham Magistri Ördinis Equitum D. Johannis sedes, Drossen Regionis caput : Reppen: Zielentzig. Patet omnis Marchionatus Brandeburgicus in longitudinem 60 milliaribus, latitudo vero ejus diversa est, ut D. Wolfgangus Jobsten notavit. Et tamen provincia illa, fi non omnis, saltem major ejus pars, Carolo IV. Imperatori ab Ottone Bavaro ducentis aureorum millibus vendita est : quam pecuniam omnem idem Otto in arce Wolfstein Isaà Suecorum copiis illata notum: Wellenach: ra imminente, quinque millibus passum, in-Zechlin castrum, Templariorum olim sedes: fra Landshutam sita, prodegit; quum Marga-Perleberga, Pritzwald, Kiritz, Lentzen haud retæ Pistoris cujusdam uxoris amoribus vacaret. Aventinus.

HEKELII.

a A Wandalis Populis olim inhabitatus. b Abdie Pretori , Academia Francosurtiensis egregii Decoris, Patria.

c Cerevisia boni saporis clara.

d Ab Electore Joachime I.

e In hâc Academiâ, ubi olim & nuper præ

a Hamburgom. b Marchionatus Brand, fines & divifio. c 1. Marchia Vetus. d 2. Marchia-Briegniziana, e3. Marchia Media, f4. Marchia Uckerana, g5. Marchia Nova.

Francofur-

chiam. Veteris caput est Brandeburg. Novæ Francofurtum ad Ode. ram, celebris civitas, mercatu i nobilis. Berlinium in medio Pro. vinciæ situm, sedes est Principum Electorum Brandeburgensium;

Berlinum. continum. urbs amcenissima. Costrinum, vulgo Köstryn, mirando munimen.

Spandavia. to nobile opidum. Alterum munimentum est Spandaw, prope Crossen Du- Berlinium & Cætero Crossen Ducatus, qui anteà in Silesia censes tur, nunc Marchionibus Brandeburgensibus paret.

11. & Pomerania Ducatus folofertilissimo juxta litus maris Coda-Ducatus VII. ni longo tractu expanditur, in septem parteis, quarum quæque Du. cateris claruere Joannes Brunnemann, Jo. Frideri- meus certissimus, qui Collegam sibi proximum

cus Rhaetius, Sebaltianus Ramspeck ac Christianus haud inclari funt Samuel Stryke, immortale JCtor. Decus , Joannes Simon , Irenaus Vehr , Bernhardus Albinus ac Tido Heinr . à Lith.

Qua ab aliis Veteri Marchia attribuitur. Martini Chemnitii primum vagitum excepit.

g Urbanı Pierii Patria. h Patria Casp. Barthii, Germaniæ Luminis, qui Solis, quam Lune, maluit esse æmulus, lucem aliis potius impertiens, quam precariam accipiens. BUNONIS.

Pomerelliam, & ad oram maritimam, Caslubiam: à Septemtrione mare Balticum; ab Occidente Ducatum Mecklenburgensem, à Meridie Marchiam Brandenburgensem 1. Rigatur FRIDERICUS WILHELMUS, nupr d Odera, qua tribus oftiis, Peine, Schwiene & Dievenow in mare defertur Balticum: ac porro Ukera, Trebela, Rega, Wipera. b Dividitur primum Pomerania in Anteriorem seu Citeriorem, Vor-Pommern; quæ est inter Ducatum Mecklenburgensem & Oderam fl. & Posteriorem seu Ulteriorem, Hinter-Pommern, que ab Odera ad Fo-Ioniam, Cassubiam & Pomerelliam se extendit. Citerior omnis, item Rugia; & ex ulteriori Steitinum, Gartz, Dam, Golnau, Odera fluvius, & Infula Wollin, Sueciæ regno concessa. Alteram, Ulteriorem scilicet, tenet Elector Brandeburgicus.

HEKELII.

i Et Academiâ.

& Hac Urbs satis ampla, opulenta atque splendida inprimis hâc de causa Exteris se reddit commendabilem, quòd non folum Respublica, fed & Ecclesia ac Schola optime ibidem constituta cupletissima est; Animalibus v. domeltis, fin funt. Gymnafio Senatorio hodiè summà cum mentò, Butyrò, Melle, Cerà, rebusque laude præcti Gouffied Weber, Theologus & libus adeo abundat, ut etiam ca circumpant Philologus verè præstans ac clarus, Fautor bus Terris subministrer.

atque conjunctiffimum haber Samuelem Rodigalt, Ravius, præter clariffimum Becmannum, hodic Philosophum industrium & mihi valde amicum. Olim docuere in Ecclesia Euangelica Vin longe clariffimi , Georgius Lilius & Elias Sigin, Reinhartus, Cognarus meus desideratissimus, Sed Reformatæ præerat Georg. Conrad, Bryw. Vir clare doctus ac splendidus. Ut autem Instiana doctrina ornavit olim Gymnasium Elesto rale Toachimicum, idque florens Colonia: fic at nat idem similiter studium ac labor VVilhebrinus, qui & in augustissimam atque instructiffmam Bibliothecam Electoralem Brandenburg-B a Pomerania habet ab Oriente Poloniam, cam, cujus Præsectus incredibiliter curiosisch Christophorus Hendreich , MUSA decima u CHARITUM quarta, impenditur. FRIDE RICO III. Electori gloriofissimo, cujus Pares XXIX. April. Ao, huj. Sec. 88. placidifini quippe denatus, à doctà cohorte imperterniss Germanorum ACHILLES meritò ell dictus, i Confiliis intimis ac folidiffimi Status suntili Baro à Gronkow, Franciscus à Meinders, fo.fidericus à Reetz, Dn. à Fuchs atque pluresali, quos confummata in quolibet Studiorum green Eruditio, rarissima Morum civilium auliorumque fuavitas, ac feliciffima Rerum graville matum expeditio undique commendant.

l Dicitur a. Pomerania qs. maritima, aut fints Mare Slavonica lingua, & vocabatur PAMOR-CI à primis suis Incolis, qui ipsi prius Sidiniap pellati funt. Cæterim Terra plana, pavdique Montibus prædita, fertilis est in universumat que adaquatur, Campis egregiè cultis, Palos lætis, Sylvis ferarum cujuscunque generistele tis, Lacubus piscosis, Fluviis navigabilibuslo

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XIV. 201 catus dignitate censetur, divisus. Nomina Ducatuum sunt, 2 Wen-

den, Stetin, Gutschkow, Wolgast, "Vsedom, Rugen, Bart. Ex his Rugen & Vsedom sunt Insulæ. Caput Pomeraniæ est Steti-stetinum. num, urbs haud exigui momenti, Emporiumque celebre !. Sequuntur Stralefund, Wolgast, Gripeswold; * Wollin, celeberrimum quondam, in his oris emporium; Stargard, a Colberg, *Camin, Coslin, Stolpe, opida nobilia.

III. 'Mec-

BUNONIS.

y a Ducatus Venedorum, das Hertzoethum V Venden, est in ulteriori Pomerania; ubi Regenwalcognominem m, Sclaga.

b Ducatus Stetmensis totus ferè inter Poenam & Inam fl. jacet. In co est Stetinum cis Oderam, Gymnafio etiam nobile; olim Principum, nunc Regentium Succorum fedes n. Ancklam ad Poenam: Treptow ad Tollensam: Gartz & Grieffenhagen ad Oderam : Pyritz; Pajewalck, ad Uckeram: Damm trans Oderam. Uckermunda, qua Uckera fl. majori lacui, (das grosse Haff)

1 Gutzkow Comitatus eft; in quo Gripfivaldi Academia o ann. 1457. p fundata celebris q: Loyza: Gutzkaw; unde Comitatui nomen.

d Ducatus VVolgastensis nomen habet ab opi-

n e In Usedom insula urbs VV ineta fuisse perhibetur amplissima, ab aquarum æstu absorpta; nunc habet opidum Usedom.

9 f Rugie Principatus olim habuisse dicitur opibus potentes urbes Arconam & Carentiam. Hodie ibi funt Putbus & Berghen

* & Barthensis terra, inter Rekenizam & Trebelliam fl. sita, opida celebriora habet Stralfund, quod ab Infula Strale & freto appellatum, quod anno 1316. à Sueciæ Daniæque Regibus, & multis Germaniæ principibus fruttra obsessum est. Ac inprimis memoria digna est obsidio acerrima, quam anno 1628. fortiter sustinuit r. Bardumelt ad Bardam fl. Grimma : Tribesc : Damgarten, ad Rekenizæ fl. oftium.

VVerder, hodie haber opidulum V Vollinum: olim ibi fuit Julinum, ingens & celebre emporium, à Waldemaro I. Daniæ rege destructum, tujus rudera hodiė iis in locis viluntur. VVollimm opidulum Johannem Bugenhagium nascentem primum excepit.

f santam fl. opidum satis munitum, portu gaudet. μ k Caminum, Episcopatu nobile, est ad sinum maris Baltici cognominem t. Sunt præterea in da ad litus Maris Baltici; Stolpa, ad fluvium ulteriori Pomerania Corlin & Belgard ad Persantam fl. Treptow, Greiffenberg & Regenwolda ad Regam fl.

HEKELI I.

l Inter Ministrissimos Suecicos hodie ibidena claret Georgius Dietericus à VVolf-Rambsdorf. Confiliarius Statûs ac Cancellarius splendidissimus, pii, prudentis, mansueti atque modesti Politici incomparabile Specimen, atque Hermanni à VVolf-Rambsdorf , Confiliarii Electoralis Saxonici intimi, Heroisque multa autoritatis, Mæcenatis mei summi, utpote qui hodie Mugelle sedet, Gener exoptatissimus, Patronus meus certiflimus. Hanc Urbem verè claram Crameriana, Fabriciana atque Micraeliana doctrina, eaque pura atque fincera, undique clariorena

m D. Joannis Himmelii, Theologi egregiè clari , Patria.

n Quamvis à Potentissimô Electore Brandenburgico Ao. M. DC. LXXVII. fit expugnatum & occupatum.

o În hâc Academia, ubi Barth. Battus, Bartholdus Krakewiz & Joannes Michaelis summâ. cum laude olim docuêre, hodiè docent similiter Augustinus Baltasar, Alexander Carve, Mattheus Clemasius, Fautor meus Academicus, Joannes Colberg. Nicolaus Daflovius, Fridericus Gerdefius , Jacobus Henning , Christianus Lokerviz , Petrus Mascovius , foachimus Rosenow . Christiamus Saalbach & nonnulli alii, qui omnes a h Wollina insula, vulgo das W Vollinische | quippe ac singuli sunt Viri litteratissimi & omni virtute conspicui.

p D. 18. Octob. à VVratislao IX. Pomerano-

9 Heic natus est David (?acobi Fil.) Rungius .. qui laudabiliter Ratifponensi Colloquio interfuit. r Alias bac Urbs natura curaque munitissima

λ i Colberga in ulteriori Pomerania, ad Per- est, quam Patriam agnovit Petrus Hergius,

a Wenden Ducatus. b Stetinensis Ducatus. c Guzkoviensis Comitatus. d Wolgast Ducatus. e Usedom. f Rugia. g Barthensis terra, h Wollina ins. i Colberga. k Caminum.

a Pomerania fines. b Divisio.

Mackelbur-Lubeca. Rottochium. Wifmaria.

III. , Meckelburgiensis Ducatus, quem vulgus Latinorum in. giensis Ducas eptè Megalopolitanum appellat, urbes habet claras, ¿ Lubecam. Lubeck; Rostochium, Rostockv; Wismariam, Wiszmar. Lu.

ICtus pius & in omni litterarum genere excel- | fen-Lauenburg, concluditur Holfatia, Lunebur.

[De quô vid. mellitiffimus meus Quenftetius in Dialog. de Patriis Viror. Illustr. p. 199.

t Episcopatus hûc translatus est Julino à VVratislao II. Pomerania Duce ac Principe, Ao. CHR. M. CLXXXV. Sed omnium primus Pomerania Episcopus dictus est Adelbertus, qui instituebatur Julini sub Principp. VVratislas I. & Ratisbors Fratribus Ao. M. CLI.

BUNONIS.

· a Ducatus Mecklenburgensis habet ab Ortu Pomeraniam , & Partem Marchiæ : à Meridie ipfam Marchiam Brandeb: ab Occafu Ducatum Lauenburgicum, & Holfatiam; Septemtrione Balticum mare. Rigatur Albi & Warnow.

& Lubeca ad Travam, urbs est libera Imperii x: ad Holfatiam aliàs refertur. y

o c Roltochium haud longe fupra Warnz ostium, Academia à Johanne & Alberto primis Ducibus Mecklenburgenfibus pariter & Senatu Rostochiensi anno 1415, condita z, & cerevisia optimi saporis celebre est. Urbs illa anno 1677. incendio misere devastata est.

d 14 ifmaria portu ad mare Balticum com- tem in Difp. de CHRISTIANIS & CHRISTIA modissimo nobilis, Suecia regno concessa, cum munimento Walfilch , Poel & Neuencloster, huj. Sec. 69. Præside 70. Conrad. Dirrio, publi-Verum superiori anno 1675. à Daniæ Rege ex- cè habità, habui, Laurentius Stephani, Zadupugnata est. Mecklenburgenses terræ hodiè in rias Sturzius, Enochus Svantenius, Joannes & duos distinguuntur Ducatus, e Swerinensem & Gustroviensem: hic nomen habet à Gustrovia, ubi gustus Varenius, Christian. Woldenbergius, Fine Ducum fedes, ille ab opido, ad lacum cogno- cifeus Wolfius, &, quem primô locô nomintminem Swerino, quod & fede Ducum illorum & re debuillem, Job. Bernh. Zinzerlingius. Hode Epilcopatu nobile est. Sunt porro in his terris ejuldem Academia Decus & Columna est fur-Damitz in ca infula, quam Albis & Elda con- nes Christophorus Schomer, Theologus clarissimus fluentes efficient, natura & arte opidum munitiflimum, Bouzenburgum ad Albim. Stargardia, qua olim fuos habuit Duces. Neo-Brandeburgium ad Lecum Tollensem. Ribnitz in finibus Pomeraniæ haud longe à Rekenitzæ oftio; Gadebuseh quinto milliari Lubeca distans: ac porro Stinchenborg, aliquando Principis fedes, f Doberanon monaster am vetustissimum, frequentibus Ducum Megapolitanorum fepulchris celebre. Fluc quoque hodie pertinet g Epifcopatus Ratzenburgensis per pacificationem Monasteriensem Ducibus Suerinensibus concessus, Saxonia Lauen- claristimi, milique amicissimi, dulcissimum

zeburgum modò memoratum. b

HEKELII. v Hujus Urbis Academiam fub ROS. # VAR NIAC, Æ Titulô studiosè descripit Laurentius Bodockus , quem Librum Roftochi Ao. huj. Sec. 48. in fol. excusum constat. In. mina hujus Academiæ olim & nuperrimèfuère diversa doctrina arque Professionis Viri, Jan nes videlicet Affelmann, Joannes & Lucas Bacmeisteri, Michael Cobabus, Foannes Cothmann. To. Georg. Dorscheus, Bernh. Cosmann, A. dreas Groshenningius, Albertus Hein, Jo. Fidericus Koenigius, 70. Seb. Laurembergius, Hermannus Lembke , Cafp. Marchius , Cap. Mauritius, Jo. Christoph. Otto, Joannes Pollelius, Joannes Quiltorpius, Heinr. Rahne, Hamannus Schuckman, Gottlob Fridericus Seligmam, Michael Siricius , Severin Wolter Slüterus , quem Virum celeberrimum, adhuc mihi quod graplor, ingeniosè, eruditè ac modeste opponen-NISMO Altdorfi Noricor. d. XXIV. Aug. Av. Pauli Tarnovii, Andreas Tzscherningius, Andreas atque modestissimus, quem Deus Ecclesia & Reipublicæ listerariæ quam diusiffimè cum exteris Collegis fuis firmum ac validum effe velit.

x Et totius Hanse Teutonica Caput. y Adami Tribbechovii, Wilhelmi Verportemi & Christiani Bilefeldii, Theologorum adhuc cele brium & mansuetorum patria est.

2 Docuit nuper in illa D. Heinricus Milleus, quem Germanorum Chryfostomum non immerito

a Augusti Pfeisferi, Theologi & Philologi burgiew olim pars. h Ducatus Lauenburgieus Sach- natale Solum. Ecclefiæ Lauenburgieu Anifles

gensi & Mecklenburgensi Ducatibus. Alli prope medius interluitur. Opida majorisfama hic funt, Lauenburgum ad Albim a. Item Rat-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XIV. 203 beca opulentissima quondam marique potentissima Imperii civitas, nunc etiam Suedicis Moscoviticisque commerciis celeberrimum Emporium. Urbs est ampla, splendida & magnifica.

HOLSATIA

IV. Dividitur hac regio in · Holsatiam propriè dictam, & Holsatia. Ditmarsiam ac " Slesovicensem Ducatum. Ditmarsi, die Ditmersen, libera nuper gens, nunc sub Danorum Regum imperio vicatim incolunt. Clarissima totius Holsatiæ urbs est Hamburgume, opu-Hambur-

laudatissimus hoc tempore est Jo. Fridericus Nico- | Septemtrione Jutiam, à qua Scotburgico amne lai, Vir immortalitate dignus.

b Ubi natus Fautor meus certiffimus, Gottfried Wielenerus, Archiater Electoralis Saxonicus haud infelix.

BUNONIS.

e a Holfatia continetur intra fines Ducatus Mecklenburgici, & Lauenburgici; atque ripas Albis, Eidoræ & maris Baltici. Rigatur præter dictos fluvios, Stoera, Trava, Alstera & Swentina. Est autem Eidora Germaniæ nostræ in his locis limes. Dividitur Ducatus Holfatiæ in Holsaiam propriè dictam, Ditmarsiam, Stormariam & & VVarriam

o b În Hosatia proprie dicta sunt Kiela ad mare Balticum portu & nundinis, (vulgo der Umbschlag) jam ante celebris : Celebrior redditur Academia Screnissimi Principis Albrechti Holfatie Ducis auspiciis anno 1665. ibi condita d. Rensburgum ad Eidoram, aquis ferè circumfluum: anno 1645. diuturnam sustinuit obsidionem. Itzehoa, nuper exusta, sed nunc fere restituta. VVilfter, Nieminfler, & Borsholm conobium Schola illuftre.

* CDimarsia opida habet Lunden, Heyde, Melderp, Brunsbuttel & VVestingburen. a Stormaric opida celebriora funt Gluckstadiun ad Albim; & Crempa opida munitissima; Pinnenberg & Hambargam, ubi in templo Cathedrali Benedictus V. Positifex Romanus in exilio mortuus jacet sepultus. eln VVagria funt Oldesloa, Segeberga cum arce; Arensbacke, Plana, Neulladt, Oldenburg; Euthat Episcopi Lubecensis sedes. Huc etiam referunt ipsam Lubecam urbem Imperialem, cum opidulo munito ad oslium Trava, vulgo Trave-

v f Sleswicensis Ducatus Holsatiæ Septemtrionalis est, habens ab Ortu mare Balticum: ab Oc-

dirimitur. Opida hic funt ad litus maris Occidentalis Tonninga ad Eydoram fl. operibus munita, Husum, Tondern & Riven. Insulæ in hoc mari littori vicinæ , Neristrand , Fora , Sylt , & Roem. In parte vero Orientali funt opida Hisderschlebe, Apenrade, Flensborg, Slesvicum, cum arce Gottorp ad finum maris Baltici; cujus portum obstruxit Margarita Daniæ Regina , & Eckrenforde. In mari Baltico ad hunc Ducatum pertinet Infula g Alsen, in qua Nordburg & Sonderburg, Ducum sedes: itemque Insula Aroë, in qua Hartzköping & Niekeping. h Sleswicensis Ducatus non est pars Holsatiæ, ut Cluverius putavit; sed peculiaris & discretus ab illa Ducatus, extra territorium Germaniæ Regni Danici erat feudum: fed nuper liberi juris factus eft.

HEKELII.

c Hxc Urbs, qux circa Ao. 21. superioris Seculi Civitatibus Imperialibus Liberis est associata, ec ab ipfa Imperiali Camerá SPIRENSI in decernendis Processibus pro Liberó Imperii Statu etiamnum cognoscitur, caput suum tantum effert præ cæteris:

Quantum lenta solent inter viburna cupressi. Nam ut ipsa Respublica, quæ satis ampla, opulenta atque valde potens eft, clariffimisque Langermannianis , Lindkenfianis , Schaffbufinis , Schulzianis, Uffeimannianis, VVestermannianis, aliisque plur bus amabilibus Nominibus claret, Legibus veris, certis, gravibus & proptereà ad jubendum egregiè apris, & ad vetandum idoneis est fundata, laudabilibusque Constitutionibus atque Ordinibus exornata: ità & maxime veneraudum Ministerium hôc modô ett constitutum, ut nihil aliud in Ecclesia, quam purum, sincerum atque incorruptum DEI Verbum quotidiè prædicetur, bonaque Disciplina probè ac ritè calu mare Occidentale, vulgo die VVest-See: à observerur. Olim & hactenus Doctores hujus Cc 2

a Hollatix fines. b Divisio Hollatix proprie dietx. c Ditmarsia. d Stormaria. e Wagria. f Ducatus Sleswicensis limites. g Infulæ Alsen & Aroë. h Ducatus Slesw.

a Meckelburgiensis Ducatus fines. b Lubeca c Rostochium, d Wismaria, e Ducatus Suerinensis & Guttrovienfis. f Doberanum. g Ratzeburgum, h Ducatus Lauenburgicus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XV. 205

lentissimum ad Albim flumen Emporium, quo adverso naves ex va. riis mundi partibus appellunt. Kiel, item Eckelnforde, & Husemniti, da opida portusque celebres. In mediterraneis sunt Flensburg, Rene. burg, & Schlefwyck, huic contigua fere arx Gottorp, Ducum fedeseft

ac fideles fuere, Georgius Haccius, Joannes Mül- jampridem est dignatus,) Heinricus Siverius, Hin. Icrus, Philippus Nicolai, Antonius Reiferus at- ricus atque Joannes Vagetii, ut & multi alii, Hunt que Baltasar Schuppius. Nuperrimè autem clarebat David Klug, Theologus, ipfô magnô Calovió b. m. judice, verè orthodoxus ac omni- ille Guelferbytanus omni observantia dignus, bus Piis gratissimus, Evergeta meus maximus, qui in Filiis suis verè litteratis ac mansuetis, Christiano nempe atque Joanne Jacobo, perpetuò superstes ac vivus quali exister. Clarent & hôc tempore in eadem Ecclesia Jo. Heinricus Horbius, celeber. To. Fridericus Mayerus atque Joannes Winklerus, Theologi pii, eruditi, suaves ac cordati, mihique ob candidam amicitiam Academicam valdè dilecti & chari. Cæterům in hâc laudatiffimâ quoque Imperiali Urbe partim quondam clari fuêre, partim etiamnum clari funt ac celebres Eberhardus Ankelmann, Rudolfus Capellus, Eldras Edzardi, Vincentius Fabricius, Martinus Fogelius, Gerardus Gravius, Joachimus Jungius, Michael Kirstenius, Fridericus Lindenbrogius, Vincentius Placeius, (qui tenuitatem meam lit- Hemicus Opiius, Amicus meus Scholasticus.

Ecclesia, præter Corsinium & Mauritium, clari teris ac omni favoris atque amoris testimonio Locum amænum ac splendidum agnoscum Solum natale fuum Brandanus, Daetrius, NESTOR Albertus Kranzius, Historicus ferme fine pari Petrus Lambecius , Originum HAMBURGEN. SIUM Scriptor haud vulgaris, arque foamer Wowerius, Vir diverlissimô Scriptorum genere

d Primus Pro-Cancellarius, isque, dumvivebat, perpetuus, in hâc Academiâ fuit D. Petrus Musaus, Joannis Frater, Theologus induitrius & fubtilis, Sed observavi, Dignitatem Pro-Cancelluriatus jam esse ambulatoriam. Docent adhuc ibidem laudabiliter Christianus Konholt , Matthias V Vafmuth , Christianus Frank, Bernhardus Schulzius, Nicolaus Martini, Jo.D. niel Major , 70. Nicol. Pechlin , Dan. Georg Mr. hofius, Samuel Reyher, To. Ludovicus Hannemant

CAP. XV.

Luneburgensis Ducatus, Bremensis Archiepiscopatus, Frisia Orientalis, West falia, Clivia & Montanus Ducatus. 1

REISKII.

1 a Luncburgum ab veteri vicinoque castro nomen habuit, castrum ab Luinonibus Sclavis, quibus coërcendis ut opponeretur, aut Saxones, aut Franci victores Saxonum effecerunt. Hermannus ergo Billingius, ex illustri profapia ortus, & ab Ottone M. Dux Saxonia A. 970. creatus monasterium S. Michaëlis in castro illo vel ipse condidit, vel auctius restauravit. Unde posthac oppidum cognomine pagis è duobus Heimer sorff Modesdorff extitit, tandemque urbs ampla, & tempore Henrici Leonis infigniter adaucta: Testantur id Chronic. MSta omnia, quotquot | cis ortam, & Aabenhusa A. 1661. compose vidi, & Acta Præpofituræ ad S. Johannis ædem Luneburgicæ vetusta, quæ Archidiaconatum in Modeldorff, Verdensis Episcopatui olim annumeratum difertis verbis exhibent, b Ducatus au-

tem Luneburgicus A. 1235. emersit Friderici II. Imp. auspicio, qui Brunsvicenses & Luneburgicas terras, Principum Guelforum allodiales live proprias in feudum recepit, novoque Ononem Wilhelmi filium Ducis titulo exomavit. Plura uterque Meibomius & Sagittarius in scriptis ad hanc remeditis dabunt: Pluraetiam de Archiepiscopatu & urbe c Bremensi nuncintet urbes Imperii liberas connumerata non Adamus solum Brem. Abbasque Stadensis, sed multiad eandem rem commentarii Actaque publicaprabebunt: Præsertim ad controversiam cum Suctam. d Saxonia enim verus duas partes continuit (1.) Westfaliam, quæ trans Visurgim ad Rhenum usque amplius producta; (2.) Ooffalium, quæ cis Visurgim sita, nostras etiam vicinalque

a Luneburgum. b Ducatus Luneburg. e Brema. d Saxonia vetus duplex.

Durgio, Luneburg, urbe lautissima, salis sontibus maxime limites. clara. r Cella, Cell, Ducum sedes est, Danneberga, Comitatus titulo decorata.

II. Bre-

per pactum speciale cum Antonio Gunthero Comite Oldenburg, adhuc manet, quanquam à Danis, qui Comitatum Oldenburg, jure successionis hereditariæ nunc tenent, aliquando illa fuerat occupata. Vid. Ubbo Emmius in Hiftor. Frif. nobiliff. Winkelmannus in Notit. Westfalix, itemque Auctor illustriff. Monumentorum Paderborn. c Comitatus Schaumburgicus dimidius Biccenburgensi subest comiti; d'Lippicus suæ Comitum familiæ vetustissimæ totus, Schwalenburgicus vicinus ex parte folum, e Pirmontanus cum castro suo Comiti Waldeccensi uno Luide oppido excepto, quod ad Paderbornensem Episcopum pervenit: Acidulæ ibi claræex A. 1340. fontis facri nomine (der H. Brunn) & concursu hominum frequentissimo; quod ex MSto Henrici de Hervordia Codice liquet. f Ducatus Clivia post ultimam A. 1666. transactionem cum Marcano & Ravensburgico Comitatu, Dynastia itidem Ravensteinensi ad Electores Brandenburgicos nunc pertinet; Quibus etiam urbes catera foederatæ quondam Belgio subjectæ er A. 1673. Subsunt.

BUNONIS.

« g Ducatus Luneburgensis habet ab Oriente Ducatum Mecklenburgentem, Marchiæ Brandeburgensis & partem Archiepiscopatus Magdeburgensis: à Meridie Ducatum Brunsvicensem, Episcopatum Hildesiensem, & Ducatum Calenbergensem: ab Occidente Comitatum Hoja, Bremensem & Verdensem Ducatus: à Septemtrione Comitatum Pinnebergensem, territorium Lubecense & Hamburgense, & Ducatum Saroniæ Lauenburgicæ: Rigatur Albi, Allera, √iv) & Jetze.

regiones continuit. a Frisia orientalis in Comita- | & h Luneburgum ad fl. Elmenaw; urbs est tum sub Friderico III. Imp. A. 1454. in Princi- egregie munita; cui & vicinæ regioni incubat patum A. 1650. à Ferdinando III. provecta, mons Calcarius (der Kalckberg) adversus omnem diumnas cum Embda urbe controversias trahit vim hostilem munitissimus. Celebre combium ob libertatem, quam illa fædere Belgicorum Ordinis Benedictini, quod ibidem erat ad S. Miordinum nixa fibi vendicat. b Jeverana Dynastia chaëlis, à Serenistimo Brunsvicensium ac Luneaut regio in ditione Principis Anhaltini Servest. burgensium Principe Christiano Ludovico in Gymnasium mutatum anno 1660. aperitur. Mons, Pons, Fons, sunt tria pulchra seu tres dotes, quibus Deus hanc urbem præ cæteris ornavit. Mons, ad cujus radices calx optimæ notæ eruitur: Pons, sub quo amnis navigiorum capax: & demum Fontes falis optimi perennes & copiosi. Luneburgo vicinus est vicus Bardewick; olim urbs magna, quod ex ruderibus colligitur , ab Henrico Leone expugnata & destructa anno 1189. Luneburgum tamen ante destructum Bardevicum floruit. Non igitur ex ruderibus Bardovicensibus urbs illa condita est, sed rantum aucta. a

y i Cella ad Alleræ & Fuhíæ confluentes munita arcem habet splendidam. b

& k Dannenberga opidum ad Jetze olim suos habuit Comites; at jam pridem Ducibus Luneburgenfibus paruit : arx ejus antiqua, quod circumjacentes regiones latrociniis redderet infestas, olim diruta est. Opida prætereà in eo Ducatu celebriora sunt 1 Harburgum cum castro munitissimo, ad Albim è regione Hamburgi: m Winfena ad Luham cum arce: n Ulzena, o Gifhornia cum arce munita ad Alleræ & Isæ confluentes; Borchdorp & VValfrade.

HEKELII.

a De verâ autem hujus Urbis origine vid. 70. Angelii V Verdenhagii Pars III. Rerumpp. Hanseaticar. c. 2. p. 89. legg.

b Ubi sedet hodie Georgius VVilhelmus, Dux fortis & magnanimus. Ecclesiæ ibid. præst fumma cum laude Joachimus Hildebrandus, Vir in Antiquitate Ecclesiastica egregiè versatus; Elmenow, (qui olim Lynaw, hodie vulgo die sed Scholæ modô simili Ludolphus Georgius Lundenius, Amicus meus singularis. Cc 3

BUNOa Frista orientalis. b Jeverana Dynastia. e Comitatus Schaumburg. d Lippicus. e Pirmontanus. f Ducat. Clivia. g Ducatus Luneburgensis limites. h Luneburgum. i Cella. k Dannenberga. 1 Harburgum. m Winsena. p Ulzena. o Gifhornia.

Archiepiscopatus Bremenfis. Brema. Stada.

II. Bremensis Archiepiscopatus caput, Brema, est Bremen civitas egregia & magnifica, Emporiumque haud ignobile, Vi surgi sluvio navium appulsum commodante. " Stade, opidum prope Albim. 9 Verden & Bremerforde, arx cum vico, Archie. piscoporum Bremensium sedes est.

Frifia Orien. talis. Embda. Auricum.

Wellfalia.

III. Frisia Orientalis, Oost-Friesland, alio nomine Comitatus Embdanus nuncupatur, à capite suo Embda, Embden: urbe hand equidem ampla; at portu celeberrimo. Auricum, Aurick. Co. mitum fedes est.

IV. > Welfalia satis ampla regio, gregibus quam hominibus

BUNONIS.

2 Archiepiscopatus Bremensis & Episcopatus unde Episcopatui nomem : & Rotenburgum 2 Verdensis titulo Ducatuum per pacificationem Wemmam. Monasteriensem cesterunt regno Succiae, verum 1 Frisia Orientalis, à Comitatu Oldenbuanno 1676, codem pulli funt. Uterque Lune- gensi ad mare usque Germanicum ponie burgensi Ducatui ad Occasum solstitialem æsti- tur. vum conterminus est; Bremensis fere intra Visur- m Embda haud longe ab Amasis osliosa gim & Albim ad mare uloue Germanicum le est, ad eum maris sinum, quem accolain extendens rigatur, præter b Vifergim, Effa, etuum rabie, den Dollert vocant. Præter Am V Venma, Zwinga & Oefla fluminibus.

cujus seederis erat socia, instinctu Episcopi sui arx ad So stam benè munita. Dominia quoqu frustra fuit obsessa. Ad Reformatorum partes habet cum opidis Esens & VVitnunde. Ibida polica inducta eft. Oux nuper minus prospere quoque ad mare est tractus vulgo das n sortal gestit, nota sunt & pervulgata. Gymnasio dictus, in quo opidum Jever. Sed est indimer quoque celebris est. c

n d Stada ad Zwingam fl. operibus fatis munita, anno superiori fortuito incendio fere tota à Septemtrione Comitatum Zutphania, Tras-

periit, jam fere restituta. d 9 e Bremerforda arx haud longe ab Oesta fl. casu Ducatum Clivia & Montium: à Mende à Danis nuper capta; Sed per pacem Rotschil- Hassiam & Waldeccensem & Nassoviensem densem Suecis reddita est. Tractus ille, qui in- mitatus. Fluvii istius provincia pracipui fut ter Oestam & Zwingam est, appellatur f das Visingis, Anasis, qui mediam fere seas; str. Keydinger Land; ubi opida Himmelport & Nyenhus pia, Rhira, qui paulo infra Duisburgum d ad Oesta & Albis confluentes. Inde tractus con- opidum Roerort in Rhenum se effundit; Hy terminus Terra Hadelevulgo g das Hadeler Land ad Mesten opidum bene munitum in Amili est in ditione Ducum Saxonia Lauenburgica, in se exouerans; & Honta infra Bremamin Vilor qua Ottendorf. Ad Hamburgenses etiam pertinet gim illabens. Nomine Ducatus VVolfalle & præfectura cum arce Ritzenbittel. Hinc porro Angrie notatur, quicquid ditionum Athie fequitut tractus ad litus maris Germanici & Vi- pifcopus Colonienfis in Weltfalia obtinuit, quin furgis oftia pertingens vulgo h das Land zu VVin- Henricus Leo proferiberetur. In eo funt office sten dictus; ac inde i das Viehland. Boxdehuda berga, Stadberga, VVinterberg, Haltmeng, opidum haud vulgariter munitum interluitur Droshagen, Attendorn, Oldendorp, Moltan Ella fl. Ottersberga ad Wemmam fl. aliquot Annuchte, Belick, Kaldehard. Angria elt m milliaribus Brema distat. k Ducatus Verdensis Comitatu Revensburgensi, prope Hersunum continetur Luneburgensi & Bremensi Ducatibus olim totius regionis primaria arx, à qua de la ac Comitatu Hoja: Rigatur Allera & Wemma | Ducatus nomen hodie mausit.

Huminibus. Opida hic funt Vehrden ad Allemm;

cum e hic funt opida Norden; Leer; haudlong ζ c Brema urbs tempore belli Smalcaldici, à Sœstæ & Amasis confluentibus. Stickbufoce Comitis Oldenburgenfis.

λ O V Vestitalia f habet ab Ortu Visurgim s Isalaniam & Dominium Groeningense: abov

a Ducatus Bremensis limites. b Flumina. c Brema. d Stada. e Bremerfærda. f Keydinger Land, g Hacdeler Land. h Würster Land. i Viehland. k Ducatus Verdensis. 1 Frilia Orientalis, m. Embda, n Jever Land, o Westfaliæ Termini & Flumina,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XV. 207 alendis benignior est; silvis horrida, -ac paludibus crebris fœda, veterem illam Germaniam referre videtur. Episcopatibus & Cominatibus frequentibus distinguitur. Episcopatus sunt; "Monasteriensis, Paterbornensis, & Mindensis, Osnabrugiensis, "Verdensis. Monasterium, Munster, caput totius Weltfaliæ, nobi-Monaste. lis & magnifica civitas in amœnissimis agris sita, annis superioribus Anabaptistarum lymphatico regno celebris. Secunda à Monasterio

HEKELII.

c Superintendens Generalis Suecico-Euangelicus fumagni & expoliti judicii.

hodiè est Samuel Baldovius, magni Parentis Filus, Theologus pius, folers, candidus ac omnino humilis, mihique amicissimus, cui

e Sive Afelingam. f Nonnullis vera & antiqua Saxonia dicta. g S. Viferam.

BUNONIS.

на Monasteriensis Episcopatus longo tractu à Lupiafl. per mediam ferè Westfaliam usque ad Comitatus Oldenburgenfis & Frifiæ Orientalis limites excurrit. Episcopatus hujus caput est Monafterium ad Aa fl. quod superiori seculo Anabaptista auctoribus Johanne Leidensi tartore & Kupperdollingio oppresserunt. Pace inter Imperatorem Rom. & feederatos anno 1648. ibidem composita pracipue nobile. Nuper criam berg, Himmelrick, & Bargen. ab Episcopo suo hac urbs magnopere afflicta obdoorm fortier sustinuit; ac necessitate h Ossabringa, seu Ossabringa in valle amoena ad empulsa Hareticorum, quos habent, implo-Hasam s. sta, pracipue pace anno 1648. ibitemque recipere. Iste castellum, ad opidanos in kenbern, Forstenow. officio retinendos, urbi imposuit: opida hic funt Dorsten, Tellig, Sendenhorst, Borken, Coes- Chum eft. feld, VVarendorp, Halteren &c. h

· · · Episcopatus Paterbornersis confines habet Decaum Westfalia, Comitatum Waldeccen- prope Horstmariam ortus est Alexander Hegins, Rum Riedbergensem. Ejus caput est d Pater- Litterarum ameeniorum instaurator. bana: Opida porrò habet Niehusz, Dricherg, Backel & Warburg. Eidem Epilcopatui verfus Medicus ac Polyhistor celeberrimus. Christ.

rium celebre, quod aliquot seculis velut Seminarium fuit Episcoporum Saxonix; ex quo periori anno constitutus est Diecenamius, vir Ausgarius, primus Hamburgensis Episcopus, qui per vicinas gentes, Daniam quoque & Sucd Paffor Primarius ad Div. Cosm. & Damiani ciam, Euangelium propagavit, & successores illius S. Remberius , Adelwardus , Hojerus , ad docendas Ecclesias vocati sunt: VV induchindus seu VV indichinus, qui de gestis Saxonum tres wam longavam ac prosperam totô pectore scripsit libros; item de gestis Ottonis I. monachus fuit Corbejensis. In claris scriptoribus etiam memoratur Sigebertus Corbeienses. Superioris seculi anno 17. primi quinque Annalium libri Corn. Tacni e Corbeja à quastore Pontificio fuere inventi, qui cos ad Leonem X. detulit, ac aindues loco quingentos accepit aureos. Liplus. i

& f Episcopatus Mindensis continetur Episcopatu Osnabrugensi, Comitatu Hojensi, & Schauenburgico, territorio Lemgoviensi: & Comitatu Ravensbergensi. Ejus caput est Minden ad Visurgim opidum bene munitum, omnem hunc Episcopatum hodie tenet Elector Brandenburgicus titulo Ducatus. Opida hic porrò sunt Petershagen ad Visurgim , Schulteberg , Lübbeke , Renne-

o g Episcopatus Osnabrugensis metropolis est ian auxilium: sed tamen demum anno 1661. dem composita nobilis. Opida praterea hie sunt auch eff Episcopo suo sele submittere, mili- Iburg sedes Episcopi; Melle, Hosteburg, Qua-

π De Episcopatu Verdensi hoc ipso capite di-

HEKELII.

h Ex hac Diœcesi, & quidem è Pagô Heck Ludi Daventriensis Moderator, Des. Erasmi Rote-Menlem, territorium Lemgoviense & Comi-

Dectum Brunfvecensem ad Visurgim , hand Francisc. Paullini , qui de CANE Traclatum Sinlogic ab opido Hoexter adjacet Corbeja monalte- gularem exudito Orbi promifit.

BUNO-

Episcopatus Monasteriensis. b Monasterium. c Episcopatus Paterbornensis. d Paterborna. e Corbeja, f Epifcopatus Mindenlis, g Epifcopatus Ofnabrugenlis, h Offenbruga.

Sufatum. Tremonia. Paderborna.

Westfalicarum est & Susatum, Soest, nulla re, quam amplitudine fua clara. Deinde remonia, Dortmund, Minden, Ofenbrugge, Paderborn, cultorum frequentes funt urbes. Comitatus nobilio. res funt, . Marck, . Oldenburg, & Delmenhorst, & Benthem, 4 Arnsberg, " Lingen, "Tecklenburg, & Waldeck, &c. Lingen opidum est munitissimum.

V. ، Cli.

BUNONIS.

Marcani, qua Ducatus Weltfalia & Comitatus fem & partem Ducatus Bremensis. In comm Lippiensis coëunt.

σ a Tremonia in Comitatu Marcano inter Lupiam & Ruram ferè intermedia Gymnasium habet celebre, cui nuper præfuit Christophorus

Scheiblerus.

- piam fl. Episcopatum Monasteriensem, & Du-mensem; ab Occidente Comitatum Diepholis catus Clivia, Montium & Westfalia. Fluviis & à Meridie Ducatum Mindensem. Divident alluitur & perluitur Lupia , Ruhra & Aura. in Comitatum Superiorem & Inferiorem: ejus a Opida hic funt Uma haud longe à Ruhra: Ham- put est m Nienburg opidum munitissimum inst mona ad Lupiæ & Dunckeri confluentes. VVcr- pero bello clarum. Sunt hic præterea optible dena ad Ruhram Abbatia nobilis est. Lippia die Hoya, Bukken, Libenau, Bruchhaufen, Sid
- denburg ad Hontam fl. k

φ d In Comitatu Delmenhorst est Delmenhorst ad

z e Benthemensis Comitatus caput est Benthem. I f Arensbergensis Arensberga haud longe à

Tecklenburgenfum fedes. α h Cujus caput est Tecklenborg. Haud longè

fed paulo post stratagemate receptum est.

Hassiæ, Episcopatus Coloniensis & Paderbor nensis. Opida pracipua sunt Waldeck, Corbach, berg. In Westfalia demum quoque est Comite VVildungen acidulis nobile, Mengeringhausen & tus Riedberg; cujus opidum v Riedberg, Well Landau. Hunc Comitatum l ad VVe fallam re- phalum fe effe profiterur 70h. Lewenclavias. ferri nunquam pro suo jure concedent Hassia Landgravii: qui aliàs ad Superiorem Circulum Rhenanum pertinebat. Ad Westfaliam quoque pertinent Comitatus sequentes : k Comitatus Diepholtz habens ab Oriente Comitatum Hoyen- mus feculi hujus Historicus, Amicus musica fem; à Meridie Ducatum Mindensem, & Epi-nerandus, Patriam suam agnoscit, & familia scopatum Osnabrugensem: ab Occidente Episco- Illustri magis magisque Illustrem reddit.

patum Monasteriensem: à Septemtrione Comie Susatum est in extrema parte Comitatus tatum Oldenburgensem atque Delmenhorsten opidula Diepholtz, Leuensorde, Barnsdorf & Carnow: itemque lacus per Weltfaliam celebris vulgò Dommel dictus. Paret omnis hic Ducatts Luneburgenfium Duci. 1 Comitatus Hoyenfi habet ab Ortu Ducatum Bruntvicensem & Lune т b Marca Comitatus concluditur inter Lu- | burgensem; à Septemtrione Verdensem & Вю Steigeberg , Siedenburg & Diepenau. Et hic Com v In Comitatu C Oldenburgenst est opidum Ol- tatus est in ditione Ducum Brunsvicensums Luneburgenfium. n Comitatus Ravensburg. arce Ravensburg appellatus , habet opida Em. Biclefeldiam , Herfordiam & Vlothoviam. Olas tatus Schauenburgensis, ubi Schauenburg, Suithe gen, & Rintela Academia nobilis m: qui fit totus per nuperam pacificationem cessit Hast a g Lingen ad Amasin, olim suit Comitum Landgravio. p Comitatus Lippe, ubi Lippia Lipstadt ad Lupiam supra etiam memerata, & versorum Dominorum. q Lemgovia, ad Pegus infra Lingen est Meppen opidum munitissimum , A. Ufelen , Blomberg , Dietmelle , quod Cloren quod Palatinis bellum restaurantibus venditum, est t Teutoburgum; aliis tamen putatur est Imburg ad Ruram. Eidem illi Comitatui adhere B i Comitatus VValdeccensis continetur finibus Comitatus i Pyrmond, ubi opi lum Pyrmod, n cujus vicinia funt acidulæ & Comitatus i ligh HEKELII.

k Ant. Guntheri Heshulu , Otton. & Links Menkeniorum Patria est omnino clara accelebris

1 Quem Conr. Sam. Schurztleisch, accurault-

a Tremonia. b Marca Comitatus. c Oldenburgensis Com. d Comitatus Delmenhorst. e Comitatus Renthemeufs. f Arensbergenfis. g Lingen. h Tecklenborg. i Waldecenfis Communication of the Diepholtz Comitatus. I Comitatus Hoya. m Nienburg. n Ravensburg Communication of Chaucenburgenfis Comitatus. p Lippe Comitatus. q Lemgovia. r Tentoburgum. fp mond. t Sniegelberg. u Riedberg. mond, t Spiegelberg. v Riedberg.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XV. 209

V. v Clivia, ad utramque Rheni ripam porrecta, à Clivis ca-clivia. pite totius Ducatus cognominatur: junctaque est Juliacensi Duca-Cleve. mi. Colles sive Clivi, in quibus condita, nomen urbi præbuisse, vulgò putantur. At clarissima omnium est · Vesalia, Wesel, secun- vesalia. da Emeriacum, & Emmerick, " Santen, antiquitatum Romanarum Emmerick. reliquiis priscum originem claritatemque indicat. 9 Mours Comita-Mours, tustitulo infignitum opidum, munimine maxime clarum est.

VI. Montensis Ducatus Clivensi Ducatui conterminus est, vulgo Berg, cujus caput * Dusseldorp, opidum cum arce, Ducum Iuliaci, Cliviæ & Bergæ fedes.

magnus, claret.

BUNONIS.

habet Westfaliam, & Archiepiscopatum Colo- n Gennep à Belgis sœderatis anno 1644. captum. niensem & Monasteriensem: ab altera Geldriam, Comitatum Mursensem & Zurphaniæ. Rigatur Rhura, Lupia, Isala, Nersa & Rheno, qui hunc Ducatum ferè medium feçat. n

de Clivia haud procul à castro Schenkiano pos Electori Brandeburgico paret.

s e Vejalia haud longe à Rheni ripa bene munia à Fœderatis Belgis, anno 1629. strategemate capta eft.

(a Emmerick est ad dextram Rheni ripam. a e Santen aliquot milliaribus infra Vesaliam

batdlonge à finistra Rheni ripa jacer. 9 f Moursia Comitatus ad Auriacos Principes pervenit, quum anno 1600. Æmilia Comes moriens hæredem instituisset Mauritium Auriacum. Haud procul Moursia seu Mursia opido vi-

m In qua 70. Otto Henckelius, Fautor meus | hoc esse g Asciburgum Taciti. Sunt præterea in eo Ducatu opida, n Duysburg haud longè à Rhura & Rheni confluentibus: i Rees supra Emmerick ad dextram Rheni ripam. k Burick è regioy a Ducatus Clivia ab una parte conterminam ne Vesalia. 1 Goch ad Neersam; in Calcar; &

· O Ducatus Montensis ferè omnis continetur finibus Westfalia, Clivia, Coloniensis Episcopatus, & Comitatus Marcani. Rigatur Wippera, Akera, Siegâ & Dusellâ.

z p Dusseldorp Dusella fl. perluitur, qui deinde in Rhenum se effundit. Sunt hic porro q Sieburgum ad Siegam fl. Abbatia celebre: r Mulbeim in dextra Rheni ripa Coloniæ vicinum, cujus cœptæ munitiones à Spinola anno 1614. dejectæ funt: f Keyferswerda ad Rhenum, haud longe à finibus Ducatus Cliviæ: t Blanckenburgum, ad Sigam : v Sollingen : Elverfeld : Gerrisheim &c.

HEKELII. n Aliàs ipsa Regio bonô & salubri Aëre gaudet, & Agrô utcunque fertili frumenti, pascuisque lætô. Tophi Lapides heîc ingenti copiâ colaselt, vulgò Asburg, in cujus agro multæ re- | liguntur, ex quibus cementum conficitur, unpenz antiquitatum Rom. Reliquiæ, indicant | de ingenti lucró cos Brabantis vendunt.

a Cliviz Ducatus limites & Flumina. b Clivia. c Vefalia. e Emmerick. d Santen. f Mours g Afciburgum Tachti. h Duyshurg. i Rees. Rutick. I Goch. m Calcar. n Gennep. o Ducatus. Montenfis, p Düffeldorp. q Sieburg. r Mülheim. f Keyferswerda. r Blanckenburg. v Sollingen.

CAP. XVI.

Hassia, Wetteravia, Buchovia, Thuringia. 1

REISKII.

I. «Haf-1 Hassa olim cum Thuringia unum Land- fans, è Sophia Ludovici silia natus, Hassiam; intulit. Henricus enim Brabantinus, adhuc instriatum confituit ex A. 1130. quo Lotharius Henricus vero illustris, & Miluiz Marchio, ex Ing, Ludovicum generum suum Thuringiae Juditha Rasponis silia ortus, Thuringiam sibi ladgravium creavit: Hujus progenies in Lu- vendicavit, cum eaque Saxonia Palatinatum. dotto & Henrico Rafpone fratribus deficies Inde bellum, quod exarferat hae divisione com-& 1249. successionem atque divisionem novam ponebatur, & confraternitate domi utriusque

per

Haffia.

* HAssia Landgraviatus, Comitatus in se habet nobiles hos:
Catzenelnbogen, "Dietz, Ziegenhaim & Nidda; caput provinciæ est Castellum Cattorum, sive ut vulgo nunc usurpatur Cassella, Cassel; lauta sanè civitas cum splendida arce, Landera. viorum a fedes. Secunda est a Marpurgium b, literarum studies

per mutuam successionem inita. Hassia posthac A. 1557. Comitatu Catzenellenbogenfi auctior Ditlamum Nassoviis cessit: Sed A. 1648. per pacem Monasteriensem auctus longe majores habuit. Wetteravia multis Comitatibus distincta Comites Imperii Wetteravicos complectitur, in iisque illustrissimos Comites Ruthenos, dominos de Plavia. Buchovia vel Buchaw à fagis dicta, fylvis horrida, fed cœnobio Fuldenfi cultum & famam celeberrimam consecuta. Vid. Prower. in antiquit. Fuldenf. Thuringia quondam fuis regibus & Francis aliquandiu, posthac Landgraviis Comitibusque multis, quorum stemmata defecerunt, nunc Archiepiscopo Moguntino, Electori, & Ducibus Saxonia, Comitumque & Baronum adhuc fuperstitum ditioni subdita, frumento, vino & omni ad victum copia, nec non Academiis scholisque pluribus viorum sede nobilitatum. f Riisselsheim caltum efflorescit. Erfordia ex vetustis eisque Francicis | ad Mænum munitissimum , opidum g S. Gui, originibus non castello solum Merwisburg, sed S. Gwer ad Rhenum cum arce valida Rheinstein inolentino ad vada Geræ structo & molitoris inter Vesaliam Superiorem & Boppart. h Bras nomine Erphelfurd adhuc viget: Urbs ampla | bach ad Rhenum; i Schwalbachia acidulisate suosque periodos passa, nunc castrum in monte bris, aliquot milliaribus Francosurto dilas. Petrino conditum libertatis veteris quasi frenum Dominium k Epstein: 1 Wisbaden thermis de Archiepiscopus Moguntinus imposuit : Historiam Thuringicam Doct. Sagittarius accurata opera; Erfordiensem Judenus non eadem exhibuit, in qua plus studii ex MStis editisque codicibus requiras. Gotham hujufque memorabilia idem Sagittarius dedit arcemque novam Friedenstein cum Grimmensteinio commutatam A. 1643. absolutam. Ducatus Coburgicus Sereniss. Ducibus Coburgicis Gothanæ familiæ fubest, quondam Altenburgicæ: Nunquam veto, quod sciam, ad Comitatum Hennebergeniem pertinuit. Pars tamen hujus Comitatus facta divisione Coburgensi Ducatui accesserat. De Comitatibus Schwartzburgicis Rudolpho-Politano, Arnstadiensi, & Sondershusano dici pro dignitate breviter non potest. Ouis ignorat Rudolphum ex hac familia Casfarem

BUNONIS.

a a Hassia c, cum terris quibusdam adem pertinentibus, fines habet ab Oriente Thurn. giam: à Septemtrione Ducatum Brunsvicensem & Westfaliam: ab Occidente Episcopatum Mo guntinum, Trevirensem, & Palatinatum Ik ctoralem: à Meridie Franconiam & Palatins tum d. Rigatur Rheno, Fulda, Edera, Lon Werra. b Haffia propriè dicta dividitur in Superiorem & Inferiorem, c Superior dicitur, our Franconiam & Electorum provincias attingit,

& In ea est Comitatus d' Cattimelibocentis, de Graffschaft Catzen Elnbogen, ab arce Katz & opido Elnbogen, nomen habens: in eo e Darmladan in confinio filva Ottonis, des Odenwalds e, ti Comitatus Erpach, ejulque tractus, quivilgi die Bergstrasse dicitur splendida arce & Landgu bre. Moguntiæ cui asscribitur, vicina est Hr richia terra, vulgo der Heirich.

y m In Comitatu Diezensi est opidum Dienal Lanum; in Empfa thermis nobilis. Ringount ctus, qui paret Archiepiscopo Moguntino. do Nidda ad fluvium cognominem, unt

Comitatui nomen mansit.

E In P Principatu ad Lanum est q Marpurgunal Lanum, arce, Landgraviorum sede, & hade. mia à Philippo Landgravio anno 1526. condita clarum. f

HEKELII.

a Resormatæ Religionis.

b A Ptolemeo AMISIAM vocatum. c Montana quippe Regio.

d Terra ipsa rerum ad humanum usum neess fariarum est affluens, tameth Vinum non fera, nisi prope Rheman, & mittit Lanam sat copios.

a Hassia limites & Flumina. b Hassia. c Superior. d Comitatus Cattimelibocensis. e Darmstadum. f Russelsheim S. Gwer. h Braubach. i Schwalbach. k Epstein. l Wisbaden. m Comitant Diezenfis, n Empfa, o Nidda Comir, p Principatus ad Lanum, q Marpurgum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XVI. 211 maxime clara. & Gießen munitissimum totius Provinciæ opidum.

II. Inter Hassiam ac Rhenum fluvium est "Wetteravia", regio, wetteravia quam maxime nobilitat nobilissimus 3 Comitatus Nassovicus; un-diewetterau de decus illud gentis, Belgicæ Fæderatæ munimen ac gloria, Nassovicus. PRINCEPS MAURITIUS originem ducit.

III. In-

e Ubi nuper docuit Baltasar Menzerus, Fil. f Elenchus Proff. huj. Academia, qui ab Annô CHR. M. D. XXVI. à Prima nempe Ejus fundatione, usque ab Ao. M. D. LXXXIII. ibid. præclarè docuerunt, à Petrô Nigidio, Seniore, metrice est conscriptus, & litteris Egenolfianis publicalucidatus Ao. 91. ejuid. Sec. in 8. f. Sic ejuid. Academia SOLENNIA Cassellis Ao. huj. Seal. 13. in 4. f. impressa sunt, & quidem 70. Harm. Kormanno autore. Nuper claruerunt parim, partim adhuc clarent J. H. à Dauber, Joan. Otto Henkelius , Jo. Georg. Henkelius , Lyriacus En-

ulus, Nicol, Berthold, pluresque Viri docti alii. BUNONIS.

¿a Giessa operibus munita & Academia à Ludwico Landgravio fundata & anno 1607. inauguata celebris g: b Francoberga ad Ederam, parria nostra, ubi metalli fodinæ: Elfeldia, Buzbacum, Kirchain, Wettera opidulum, unde daissimi Viri, ipsique Vulteji sunt orti: Hombur-gumander Höhe, Principum quoque sedes. c In-& Episcopatui Paderbornensi contermina, ha-Dreisam, & munitissimum castrum e Ziegenhainum, unde Comitatus Ziegenhain nomen est. Smalcaldia fœdere Protestantium nobilis ad Haf-Hirschfeldensis cum opido Hirschfeld per pacificationem Monasteriensem cessit Hassia Landgraviis. In media fere Hassia sunt nonnulla loca que Archiepiscopo Moguntino parent, g Furslar, Amelburg castrum munitum antiquo nomine Amal , unde & Amalfried C. Aventin.

h Wetteravia tractus est in aditu Hassia Supetioris inter Bincium amnem, Rhenum, Hafsam & Archiepiscopatum Coloniensem com-Prebensus, à fl. Wetter nomen habens. Quà ad Guilielm. von der Meulen.

fines Coloniensis Episcopatus & Ducatus Montensis pertingit, appellatur der Westerwald.

9 Continet Wetteravia multos Comitatus, ex quibus præcipuus i Nassovicus in plures minores divisus : k Dillebergensis , ubi Dilleberga , arx munitissima, Herborna Gymnasio i celebris; 1 Solmensis, ubi Braunsfels, m Laubacensis; n Lichensis, o Hungensis, p Weilburgensis, q Witgensteinensis ubi arx Witgenstein ac opidum Laste. r Ilfenburgensis & Budingensis; ubi Budinga & Offenbachium opida. Et demum i Hanoviensis Co-Homus, 40. Georg. Crocius, Chr. Frid. Crocius, mitatus, in quo Hanovia ad Bincium munitifima, frustra diu à Lambojo 1636. obsessa, ac demum stratagemate capta, ac vero suo domino restituta est & Inter Moenum & Nicrum est Comitatus t Erpacensis, ubi Erpach opidum. Urbes Imperii liberæ in Wetteravia sunt Fridberga, VVetzslaria Pseudo-Friderici olim perfugium: Gelnhusa, & Francosurtum supra memoratum.

HEKELII.

g Hactenus amisit non sine magnâ Litteraturæ nobilioris jactura Petrum Haber kornium @ 70. mm Hassa, Thuringia, Ducatui Brunsvicensi Nicol. Misserum, Theologos Orthodoxos, Praceptores meos desideratissimos, porrò Jo. Otton. bet d Cassellar ad Fuldam, Eschwege Allendorff Taborem, Jac. Le Bleu & Joan Stranchium, JCtos wi Salina: Spangenberg, Homburg, Rotenburg summos, Jo. Cuur, Dietericum, Philologum Il-ad Iuldam: Wanfriede, Godesberg, Zierenberg, lustrem, & Joan, VVeissum, Philosophum acutissimum & Affinem meum honorandum. Sed ibidem adhuc clarent, & omni modestià atque fidelitate infignes funt Phil. Ludov. Hannekerius, sam quoque pertinet h. Porròtota f Abbatia Kılian. Rudrauf, David Christumi, David Clodius , Ant. Henr. Mollenbeccius , Frid. Nitz schius , Mich. Hegland , Laur. Stranffus , Henr. Phafianus & utriusque Battas. Mentzeri ex asse Nepos & Filius, quos Deus quam diutissime superstites effe velit.

h A Melanchthone Vulcania Chalcis dicitur, qs. ævis fusio, vel officina æraria, sive fusoria. i Et doctrina Alstediana arque Pasoriana.

& Heîc diversæ tolerantur Religionis homines, & claret inter Reformatos in Primis 70. D d 2

aGieffa. b Francoberga. c Inferior Haffia. d Cassellz. e Ziegenhaina. f Hirschfeld. g Furslar. h Wetteravia, i Comitatus Naffovicus. k Dillebergensis. 1 Solmensis, m Laubacensis, n Lichenfis. o dungenfis Comit. p Weilburgenfis. q Wirgensteinenfis. r Ilfenburgenfis. Budingenfis. f Hanovieniis. t Erpacenfis.

III. Inter Hassiam, Franconiam atque Thuringiam mediafita est regio Buchovia, cujus caput Fulda, opidum celebre, prz. stantissima Europæ, nedum Germaniæ, Abbatia insignitum.

Thuringia. Düringen. Erfordia. Vinaria. Gotha.

Buchovia.

die Buchow

Jena. lienacum.

IV. Thuringiae Landgraviatus omnium nobilissimus, intersa. lam Visurgimque amneis protensus, familiæ Saxonicæ paret. Ca. put regionis est Erfordia i, Erfurt, ingens urbs, & quasi com pendium totius provinciæ; Academia quondam clara: & Vinaria. Weimar, Principum sedes; urbs est amœnissima. Gotha cumdi. ruta arce Grimmensteyn, Augusti Electoris obsidione arcisque eversione clara est. Jena Musarum est domicilium, Isenacum, E. fenach. Ducum sedes est. A

V. Prz.

BUNONIS.

Thuringia, Franconia, Hassia & Wetteravia Austria abductus, ubi anno 1590. obiit. & fines conclufa jacet.

illud interluit. Ibi S. Bonifacii ofia quiescunt m. Gothanum p & bonæ literæ per Thuringin Habebat Bibliothecam locuplerem , & manu-florent g. f Jena ad Salam habet Academian Habebat Bibliothecam locupletem, & manuscriptis codicibus refertam: qua non erat vetuftior in Germania. Abbas Fuldensis est Imperii Princeps, & Abbatum reliquorum per Germaniam & Galliam primas atque Archi-Cancellarius Augustæ.

λ c Thuringia termini longe abfunt à ripis Vifurgis, neque cò usque protenduntur. Habet autem Thuringia ab Oriente Mifniam; à Septemtrione Ducatum Brunsvicensem n; ab Occidente Hassiam, à Meridie Franconiam. Rigatur Sala , VVerta , Unstruta , Ilma , Gera , Orla. d Erfordia est ad Geram fl. Campana illa magna, cui nomen est Susannæ, etiam nota. Extra urbem in colle eft arx S. Cyriaci, die Cyriacks Burg. Urbem illam, dum Cæfar & Imperii Ordines cum Turcis bellum gerunt, Elector Moguntinus o ope Gallorum obsedit, & ad deditionem faciendam vi adegit, anno 1664. Hic ex veteri instituto pistores quotannis die D. Marci panes munitos, Marcesios vulgò vocant, (qui exiguorum istorum orbiculorum, ex qualibus catena Nobilium conflantur, magnitudinem referent) in memoriam illius famis, qua anno 1438. Thuringiam ita preffit, ut panis istiusmodi minutus, cujus quantitas modo descripta, tribus in Thuringia usitatis nummis fuerit emprus. Gotha capta, ipsaque arx, multum licet deprecante Johanne Wilhel-

& Bruck Cancellarius vivi in quatuor partes dia Buchovia, quibusdam Fagonia dicta, intra secti sunt; & Johannes Fridericus Dux Neustadium tamen arx illa à Serenissimo Principe Erneston. z b Fulda opidum nomen habet à Fulda fl. qui stituta est; cujus auspiciis ipsum Gymnasum hodie florentiffimam; licet nuper anno 1660 tumultu quodam haud parum fuisset afflich Anno 1548, r solenniter introductaest, qua jam ante decennium à Joh. Friderico fuisse instin ta: qui verebatur, ne per librum Interim punot doctrina Religionis corrumperetur f. Ilenant vicina est arx VVartburg v. Clariora porioli funt opida, g Nordhaufen, & h Mulhaufmilt. ræ civitates Imperii: i Orlamunda, ad Salak Orlæ confluentes x: k Salefeldia stativis in nope ro bello celebris y. Porro in Thuringiad Comitatus I Gleichensis, ubi antiqua arx Gleichen, Comitis illius bigami fedes, & domicilium: opidum hic est Ortufium. Carolus M. in Thumgia circa Unstrutam fl. & Vargalah videum tus. Antiq. Fuld. Broweri. Comitatus m Sindergensis, ubi arx Stolberg; at Ilselda coenobium, cujus scholam nobilitavit Michael Neander Abbas Cœnobii & Rector Scholæ: & Comitatus Holarstein, Brunsvicensis Ducatus pars est, quem Feudi jure tenent Comites Stolbergenses.

HEKELII. l Hanc Urbem, quæ cum Venetiis circ. A CHR. CCCCXXI. creditur esse condita, doctif firmus V Verdenhagenius Part. III. Tract. Gmetal. Rerumpp. Hanseaticar. c. VII. p. 229. feq. fa studiole ac commode descripsit. ERFURTEN SEM autem HISTORIAM edi curavit fumes mo, solo æquata est anno 1567. Grumbachius Mauritius Gudenius, nomen & Electon Moga-

a Bu hovia. b Fulda. c Thuringia limites. d Erfordia. e Gothana arx. f Jena. g Northanden. h Mülhausen. i Orlamunda. k Salefelda. 1 Comitatus Gleichensis. m Stolbergensis.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XVI. 213

V. Prætereà est in hac provincia Ducatus Coburgiensis, cujus coburgiens caput "Coburgiam, urbs cum egregia arce, Ducum sede. Item souragus. Comi-

demià inter THEOLOGOS Euangelicos olim eruditus atorem suum nuncupat. fuere incluti Bartholomaus Elfner, Georg. Groffehain, uterque Zacharias Hogelius, (Par. np. & Fil.) Jo. Matthias Meyfart, Jesaias Silber-follag, Nicolaus Stengerus ac Nicolaus Zapffius; In hâc tem Samuel Boccius , Liborius Capsius , Justus Hekelius & Christianus Neubaur. Hodie ibidem elarent inter THEOLOGOS Romano-Catholicos 70. Jodocus atque Joannes Andr. Hunoldi, ut & Hemr. Laurentius Pape; inter JCtos, præter magnum GUNDENIUM, Jo. Hermam à Sode, Hatenfelfz, inclutæ Reipublicæ Oppidanæ Quatandem inter PHILOSOPHOS VVilhelm. Armld Dieckhausen , Hiob Ludolf atque Joannes Sauermann. Sed vox pia, suavis, mansueta atque pura Breithauptiana, quam Speneri ac Fritschii nostri lubentissimè audiunt, Ecclesiam Euangelicam hodie beat ac recreat. Non procul ab hac Uthe firum est quoque TENSTADIUM, Bacthoviorum, Pertuchiorum ac Sauliorum familiis haudinclarum; attamen Vulcano, quod condolendum, sæpissime obnoxium, ubi Ecclesiam at Ephoriam fideliter & gloriose regit Georgius Veiljus, Leucopetræus, Theologus & Philologus Scriptis & Virtute maxime infignis, mihique amicisfimus.

m CAROLI M. Patria est.

n Et Hercyniam Sylvam. o Joan. Philippus.

P Cui hodie Georgius Hessus, Philologus præsantsimus & verè mihi amicus, summâ cum

9 Hoc tempore sedet Gotha DUX FRIDE-RICUS, ERNESTI PII hodie Primogenitus, Princeps ac Heros inclytus ac omni clementià cæterisque Virtutibus omnibus, quæ Principem mannus, vir antiqui pectoris ac similis pruden- votô sedet.

ino & Academiæ Geranæ perquam amabile ac tiæ. Sed Præful Ecclesiarum est Adamus Tribbegratum, Ao huj. Sec. 75. in 8. f. ubi non pauca chorius, Theologus pius modestus ac summè funtreperienda, quæ præstantissimis quoque Hi- eruditus, mihique faventissimus. Patria est floricis possunt esse utilia. In hujus Urbis Aca- & nain HOMÆ REINESII, quem Orbis

r D. 2. Febr. electô primô Magnificô Rectore , D. Joan. Schrötero, Med. Prof. & Com.

f In hâc Academiâ post Georg. Adamum Struinter PHILOSOPHOS & PHILOLOGOS au- vium, totius Germania Lumen, splendent hodiè Fridemann Bechmann, Jo. Guil. Baser, Valent. Velthem, Nicolaus Christophorus Lynker, Jo. Volkmar Bechmann , Henr. Balt. Roth , Petrus Muller , Jo. Philipp. Slevogt, Rudolf, VVilh. Krausus, Georg. VVolfg. VVedelius , Aug. Henr. Faschius , To. Frischmuth , Erh. VVeigelius , Casp. Posner , Deter, VVilhelm Matthia, Jo. Heinr. Prükner, Casp. Sagittarius, & Georg Schubartus, Jo. An-Jo. Heinr. Meyer atque Jo. Melch. Schmidt, alias dreas Schmidius, mellitissimum meum Pectus, Weikmantel; Inter MEDICOS Eccardus Leich- atque Jo. Andreas Danzius, Viri cujusvis Virtuner, Academ. Sen. Georg - Christoph. Petri ab tis studiosissimi ac Exteris gratissimi. In Cathedrâ verò Ecclefiastica PAULI instar TARSENnot Vir splendidissimus, atque Justus Vesti; & SIS, Hildesheimio legitime avocatus, nunc iterum docet graviter ac suaviter Georgius Goezius, omnigenæ Litteraturæ Decus haud vulgare. Oppidula ad hanc Academiam spectantia sunt APOLDA & REMBDA, Joannis Debelii Patria, cujus Ecclesiæ & Diœccsi adhuc laudabiliter præest Jo. Jacob. Freisleben, Compater meus fincerè colendus & honorandus.

t Ubi Joannes V Veisus natus.

ν Megalandri LUTHERI Pathmus. x Ubi hodiè Christoph. Henricus Loberus, Philosophus acutissimus, laudabiliter in Ecclesia

y Hodie amplissima Joannis Ernesti, Ducis Saxoniæ vere gloriofi, Sedes est.

BUNONIS.

μο a Coburgium z jacet in Franconia a, & pertinet ad Comitatum Hennebergensem, de quo suprà dictum est. At b Comitatus Schwartzenburgicus in Thuringia est, nomen habens abarce b laude ut olim VVilkii, VVeitzii atque Reyheri Schwartzenburg c : Opida in eo clatiora funt c Arnstad ad Geram. d Franckenhausen, salinis & clade rusticorum anno 1525. Munzero duce tumultuantium, notum: Sondershausen, Rudelstad, Lahra, Klettenburg, Leuterberg.

tomant, egregiè clarus. Senator ejus sanctior, a Ubi ALBERTUS, Heroici animi ac sque sidue sidue

a Et a Coburgium. b Comitatus Swattzenburgicus, c Arnstadt. d Franckenhausen.

Schwartzen-

Comitatus Comitatus Swartzenburgiensis, cujus caput Arnstad, haud sner. nendum opidum.

> a Et non in Thuringià, multò minus Henneber- tatus Capitaneum, & Christophorum Abrah ? gici Comitatûs Pars est; fed potius splendidissima Krakau, Consiliarium Aulicum & Consiliona Ducam Saxonicorum Sedes; gloriofiffimi CASI- lem, clarent Juftus Soeffingius, Theologusteli MIRI inprimis, qui Gymnafium, ubi præter giosus, mansuetus ac excellenter modestus. & VVilhelmum Verportennium, Theologum omnino Christianum, orthodoxum ac excellenter be- aquioris, 70. Gottfr. Oleariô aquissime judicannignum, etiam Jo. Aug. Stempelius, Ifrael Claute, te, consultissimus. Hic Regimini Politico opiderus & Joan. Schubartus, Amici mei veteres atque mè constituto; Ille verò Ecclesiarum Terre fingulares, felicissimè hodiè docent, immortalem æterni DEI gloriam ibidem fundavit.

b Illustrissima Domô avita.

c Quæ Arx probè munita ac fitu amœnissima est. Notandum autem , quòd Comites colai Zapffii Patria , Ilma , Leutenberga , France Schwartzburgici dividantur hodiè in Lineam Ru- husa, Salinis & clade Rusticorum Ao. 144 dolfopolitanam, Sondershusanam & Arastadinam. Munzero Duce, tumultuantium nota, it Id Rudolfopoli, amœnô ad Salam Oppidô, hodiè bra & Heringia. Sondershufa, ubi in Ecclesiaolin fedet ALBERTUS ANTONIUS, Heros pius, & hactenus docuerunt magni viri, Salomono, eruditus, prudens, magnanimus, mansuetus Glassius, Joannes Bôtnigerus, Casp. Loschemb ac beneficus, Musarumque augustiorum Phœ- Baltasar Haberkornius, ibidemque adhuc don bus. Illustrissima ejus Conjux cit ÆMILIA Georg. Frid. Meinhardt. Sedes est CHIL JULIANA, Heroina, fi Pietatem, Eruditio- STIANI WILHELMI, Herois indin nem , Benignitatem atque Misericordiam in & omni quoque præconiô digni. Oppida pauperes, exterasque Virtutes Heroicas specte- hunc Comitatum spectantia sunt Cressfera mus, fine pari. Sed Illustrissimus Filius, Illustrissimorum Parentum vestigia ex asse legens, logus gravissimus, hôc tempore claus & ch LUDOVICUS FRIDERICUS, Heros cum ber est, sed & ANTONIUS GUNTHERS, ipía Minerva atque Eufebia à puerô statim ex vo- Comes ac Heros omni Virtute, qua pod tô maritatus. Fieîc, præter Nobileis eruditos, Magnates extollere, infignis. Oppida, or Joan. Siegfried à Schonfeld nempe, Aula Magi- prater Arnstadium ad hunc Comitatum por ftrum , Nicolaum Ernestum à Gunterrodt , Comi- nent , sunt Ebelebium & Keila.

Ahasverus Fritschius, solida Pietatis, Jurisque Schwarzburgica laudabiliter præft. Sed Scholz Provinciali præest 70. Mich. Schwimmer, Collega meus honorandus. Oppida in hoc Comina præter Rudolfopolin clariora funt Konigs-See, N-Klingen. Arnstadii, ubi Jacobus Tenzelius, Theo

CAP. XVII.

Wifnia, Saxonia, Brunfvicensis Ducatus. 1

I. a Milnie

REISKII.

1 Marchia vel Marchionatus Misniæ A. 930. ab Henrico Aucupe Imp. Bohemis oppolitus, Brunoni ex Widdekindia profapia orto Principi accessit. Hujus posteris Landgraviatus Thuringiæ, tandemoue Ducatus cum Electoratu Saxonix maniit ex A. 1422. quo Sigifmundus Imp. Fridericum Electorem folenniter creavit. Hinc Duces Saxoniæ fuperioris primo in lineam Ernestinam & Albertinam, denique progressu temporis auctuque in plures propagines adhuc florentissimas facto. De urbibus & terris horum ditioni subditis quid pauca ? tum Electoralibus, tum Ducalibus : Fpiscopatibus per Ottonem M.

Conditis, Mifnenfi, Mörfeburgenfi, & Cimci vel Numburgico, quos & ipsi tanquam poltr lati Administratores obtinent. Magdeburgos vero Archiepiscopatus à Ducatu Saxoniconun plane divifus Electori Brandeburgico tanquan Duci suo totus paret.

a Voigtlandia Misniæ non subest, sed huchu tima nomen ab Advocatis illustribus accepit, quorum posteri adhuc florent: Comites pempe illustriff. Rutheni, qui A. 1143. Comintum Osterodanum tenuerunt, quorumque posterial Burggraviatum Misnicum provecti: Hic ogo partem ex Advocatorum veter. regione admin plam tenent, per Dynastias aliquot divisam: Po-

a Voigtlandia per Dominios divisa.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XVII. 215

Marchiones Brandenburgici superiori Burggaviatui Norico annexam. Adeo quibus tota Voigtlandia quondam Advocatis & Dominis nomen debuit, iis pars tertia per causas bellicias & transactiones alias relinquitur. a Rutheni enim senioris linea Graizam, in eaque duas arces, junioris autem lineæ Rutheni Geram, Sleizam, Lobensteinium & Hirsbergam, sedes singuli suas & Dynastias singulas tenent. Gera patria mea dulcissima præ cunctis aliis cancellaria, Consistorio, gymnasioque adhuc celebri efflorescit, perque divinam gratiam è duplici horrendo, quo correpta fuit, incendio eluctatur. b Magdeburgicus Archiepiscopatus ex Sagittarii antiquit, abunde patet; nunc dividitur in tres circulos; Saloum , Albensem & Sylvestrem sive lignarium, Saal - Elb - Holiz - Krey/z. c Comitatus Ascanio-Anhaltinus inter antiquissimas familias claret, Marchiam veterem A. 1142. Ducatum Saxoniz, nec non Electoratum A. 1180. complexus hine Principatus in lineas multas divisus hodieque floret, ac pro sedibus Principum distinguimr. d Principatus Schnebergensis vero nullus unquam extitit, neque cum Mishia Hennebergicus Ducatus, quin ad Franconiam spectar, conjungiur: ut suspicer, Cluverium de e Dynastiis Shonburgensibus heic cogitasse, cum hæc scribertt, quæ tres hodieque supersunt, (1.) Glaugeofis, (2.) Walkenburgensis, (3.) Hartensteinensis. Comitatus Mansfeldicus nunc nimium accifus, pollquam strips Comitum antiqua defecerat, & ple defecit : Quam florentissimus , castris, metallis & omni rerum apparatu olim extiterit, docet Spangenbergius in Chronic.

f Brunsviga ex A. 861. à primo conditusemissimis Ducibus suis subjecta fuit, horumque privilegiis indulgentissime aucta, ut disquirerehac ipla quoque pertineat. Id vero quam frivoom omne fuerit, ultima docebat, & gloriofissma quidem Sereniss. Princip, expugnatio, Sed quid reinotishimæ diu inhærebo ? Ad g Comitatum confrom Blankenburgicum & Reisteinensem, olim unum & postea divisum, Carolinis temporibus parem. Qui denique per tempus fortunæ vatium divisi, hodieque supersunt: BLANKEN-BURGICUS Comit. Sereniss. Ducum Brunsviconium Luneburgenfium terris fubelt, REIN-STEINENSIS vicino paret Electori Brandeburg. De quo extant adhuc scripta publica nostræ caula apologetica.

Omitti autem heic non debuit Brunsvigæ vici-

tem alteram Elector Saxonia: Ducesque; tertiam num nostrum h Wolffenbüttelum, castrum ex A. 1046. Egberti Marchionis auspicio structum, ab Heinrico Leone, Albertoque M. Ducibus destructum ob Dynastus persidos; Denique à Principibus ipsis restauratum, ut esset pro sede, ab multisque aggeribus, qui toti munimento inserviunt die Dam-Vestung communiter vocatur, ab eoque Heinricopolis plane diftinguitur. Nam hujus oppidi, quod Heinricopolin nuncupamus, origines sunt matura adhuc admodum, nec ultra A. 1540. possunt produci: Ubi Sereniss. Duci Heinrico Juniori fixum fuerat novum castro adjungere oppidum, quod quia pene fuccesserat , hinc ab successore Heinrici Julio , eoque filio Celfiff. nova hac appellatio accessit, ut Heinricopolis id est Heinrichstadt publico auspicio nominaretur. Denique novum suburbium quasi, sed paulo remotius accessit, quod communiter ad castra Dei velut primum ita hodieque nominant. Ultimum tandem suburbium Augusto Princ. gloriosist. rerum potito, & divino quidem hujus auspicio emersit: Idque Augultopolin Germ. Augultadt De omnibus ad historiam Wolffenbuttelensem observatis copiosius explicabitur in mea historia Wolffenbüttelensi : De Brunsvicensibus originibus extat D. Sagittarii & M. Krügerii docta disputatio: De urbe ipsa per partes fingulas distributa nobiliss. Winkelmannus egit, nec non de aliis ad omnem Statum pertinentibus.

i Hildesheimium ab sylva Hülsz, quæ huc olim pertinuit, nomen consecuta nunc tantis effert sese munitionibus, ut hostem contra quemcunque sese muniat, suoque præsidio militari ac domestico urbem tucatur, Tot tamque grandia supersunt acta, unde constat, quid olim Episcopos inter atque civitatem controversum fuerir. Videantur recessus & pacis Monasteriens. Osnata publice, annon ad Urbes liberas imperiales bruggenf. Artic. Interim Episcopatus ille ab Ludevico Imperatore in aulica (Germ. alse) erectus, & postea hue in urbem translatus, denique comitatuum & Dynastiarum vacantium acceffione fatis ampla auctus fibi fua jura vicinis. etiam indignantibus tuetur. Unde Serenff. Principum Brunsvic. Luneb. familia suo Advocatia jure utitur, ac recessus, veteres merito urget.

De numero Episcopatuum constare quidem certo satis potest, tot conquassationibus, quas vocant, tot post ulaturis etiam admissis, è quibus omnibus liquet, quam consulto Papæ à scopo sapius aberrent. Sicuti vero Archiepiscopatus certo numero haud concludit: Ita episcopatus etiam debuerat coercuisse. Manet sane fixus

a Pom, Rutheni, b Magdeburgicus. c Com, Afcanius. d Princip, Schneeberg. e Dynaftina Schönburg, f Brunsviga, g Comitatus Blanckenburg, h Wolffenbüttelum, i Hildesheim,

Misnia. Meyflen.

Mifna.

Lipfia:

MIsnie Marchionatus, Ducum Saxoniz domicilium agro amænissimo, argenti venis ditissima, urbibus splendidissima est regio. Urbium quondam prima erat & Misna ad Albimamnem sita, unde Provinciæ nomen: at nunc clarissima omnium est v Lipsia, Leipzig, haud ita magna, verum ædificiorum nitorem.

Episcopatuum numerus pro circulis, quibus ii fubfunt, unde iniri facile potest, nisi quod Argentoratenfis ad Gallos transierit.

a Academiæ nostræ seculi XIII. natales nunquam egrediuntur; Idque antiquissima Heidelbergenfium ex A. 1360. originatio docet: Aliæ vero longius ab ortu illo primo recedunt, aliæ propius aut longius ab illo absunt; Uti historia peculiaris conducit. Addo Duisburgensem Cliviæ A. 1655. à Friderico Wilhelmo Electore Brandenburgico erectam. De Gymnasiis & scholis celebrioribus aliis numerum certum quis constituet ? Confer Mittendorp, de Acad. Herman. Conring, de antiquitatibus Academicis; & Thom. Lanfium de Academiis comment.

BUNONIS.

a b Miliia habet ab Oriente Lufatiam: à Septemtrione Saxoniam Superiorem: ab occasu Thuringiam; à Meridie Bohemiam & Voigtlandiam. Rigatur Albi, Sala, Elystro, Pleissa, Mulda, & Chemnitz.

β c Milna seu Milena à Misna rivo appellata, Episcopatu, Burggraviatu, & Schola illustri a lentinus Alberti, Joannes Oleavius, (etiam De celebris, pontem habet ligneum in Albi fluvio, miro artificio fabrefactum b. Anno 1505. Monachum guendam Pastorem Misenensem, odio & contemtu sexus seminei, quotiescunque semellam aliquam facris undis effet abluturus, dicere folitum fuisse, statim à Baptismo in profluentem esse abjiciendam; getäufft und ersaufft; fed de ponte Albis quum forte prospiceret, justo Dei Judicio decidentem submersum fuisse, scribit Georgius Fabricius in Libris Misnicarum rerum.

y d Ad Lipfiam confluent Pleissa, Parda, O Elyster: Academia antiqua nobilis est: arcem quoque habet c, die Pließenburg. Ad hanc urbem Tillius à Sueco & Saxone prælio superatus anno 1631. & anno 1642. iterum hic pugnatum est : quo Suecus victor Cæsarianis fusis Lipfiam cepit. Urbs hac anno 1021. fuit adhuc pagus. Academia ibi condita est anno 1409. à Friderico Marchione Misnensi d: quum Praga discessifiet Germanorum, que ibifuerit, natio toritate, Benignitate ac aquis probeque compo-

Husli molimina & conatus improbans. Marchio Fridericus illos hospitio excepit, & animumal erigendam Academiam e statim adjecit f.

HEKELII. a Ubi superiori seculo Georgius Fabricius. Chemnicensis, summâ cum laude docuit.

b Heic in Ecclesia hodie, ut olim Strigentius, eminer Matthias Zimmermannus, Vir exterisgatissimus, milique faventissimus.

c Egregiè munitam ac splendidam.

d Et Duce Saxonia.

e Quæ Luminibus fuis, 70. Ad. Scherzerlisprimis, Friderico Rappolto, Praceptoribusmis defideratifimis, Ceorg. Tob. Schwendendorfen, Mich. Heinrico Hornio & Chr. Frid. Frankenlend hactenus est privata.

f In hac, præter Jacobum Fornium, magnik accurati judicii, excellentis modellia, & mo ptereà summæ autoritatis Virum, atque far bum Thomasium, seculi nostri Tullium & Dollorem meum venerandum, hôc tempore fidelis mè atque felicissimè docent Georg. Lehmann, Georg. Mabius, Joannes Bened. Carpzovius, V. ctores atque Præceptores mei omni observant cultu ætatem prosequendi) Barth. Leonh. Swadendörferus , Aug. Bened. Carpzovius, Gengul Heinz, Andreas Mylius, Gottfr. Welfchin, Mart. Frid. Friefz, Paulus Amman, Joan Bobs, Ant. Gunth. Heshulius, Otto Menkenius, Jour. Fellerus, Adam Rechenberg, Joan. Cyprianus Christophorus Pfauzius, Vir consummata enditione, fingulari in docendô dexteritate, perga-tâ morum suavitate ac famâ præclarâ conspicus, Patroni, Fautores ac Amici mei optimi, quo Deus Ecclesiæ ac cuivis Litteraturæ quam dintifime superstites esse velit! Hac celebris Acade mia diversis Collegiis, iisque splendidssimis St. Pauli nempe, ubi Bibliotheca fingulancua ac studio FELLERI mei 270 Novae 955 arts 20 posite est instructa ac aucta, it. duobus Principum, St. Petri & B. Marie Virginis est exomati. Respublica oppidana Pierate, Prudentia, AuINTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XVII. 217

incolarum mores, agri circumjecti amcenitatem si spectes, nihil adeò festivum in tota Germania reperiri posse credas; nundinis, que hic ter in anno habentur, post Francosurtum ad Moenum, celeberrima g. Major est Noviburgium, Naumburg, at minus splen-Noviburdida, & ipsa nundinis celebris. Dresda, Dresden, urbs est cum Dresda,

bus, cum Musis invigilarem Lipsie, post no Chrishanum Lorenz ab Adlershelm, cujus Pinacotheca & Hortus visu digni funt , & Paulion Wagnerum, mansuetiorum Musarum Portionem haud ignobilem. Habui Evergetam Adriwum Stege-10m, Ædilem splendidissimum & omnigena enditione variâque scientia nobilem, & habeo hodie Fautorem candidiffimum Fridericum Bene-Anglis , Danis & Batavis ctiam gratiffimum. Docet quoque ibidem in Ecclesia summa cum laude Jugustus Pscisserus, Fautor meus singularis, cujus nomen & Arabs, & Turca, & Per-

BUNONIS.

d a Naumburgium h ad Salam Episcopatu etiam nobilis est: haud longe ab urbe ilta elt b Porta, de Pforte i, coenobium, ubi Schola Illustris. Pons iste lapideus est; quod Hispani de Serilia sua jactitant: Qui non vidit Sevilia, non vidit mirabilia: hoc idem de c Dresda Germanis licet dicere. K

HEKELII. g Hac Urbs celeberrima, natale Solum fi spectemus, tot Viros summos ac solidè eruditos edidit, quot è MINERVÆ Caballó istô stupende magnitudinis adversus Trojanos prodiêre impenerriti milites. Sunt autem illorum præcipui, ique juxta Alphabeti ordinem positi, sequentes: James Bohnius, Jacobus arque Joannes Bornii, Galf. Christianus, Jo. Andreas atque Paulus Bohi, Jo. Benedectus, Augustus Benedictus, Sam. Benedictus atque Frid. Benedictus Carpzovii, (Frants,) Caspar Cruciger, Sigism. Finkelthusius, Cm. Frider, Frankentteinins, Martinus Fridericus ftielius, Martinus Geierus, Andreas Glauch, Daniel Griebnerus, Tobias Heidenreichius, Midel Heyland, Heinricus Hoepffnerus, Paulus Thomas Ittigii, (Fratres,) Franciscus Keilius, Smon Loeflerus, Jo. Christoph. Marci, Samuel

siis Legibus, ceu sundamentô, nititur. Ex Mosbachius, Jo. Ulr. & Jo. Fridericus Mayeri, (Par. & Fil.) Hem. Meyer , Christoph. Pinker , uterque Piftoris, Modestinus np. & Simon, Tilemin BORNIUM, Patronos ac Maccenates monaus Andreas Rivinus, Paulus & Paulus Franciscus Romani (Pat. & Fil.) Quirinus Schacherus , Joannes Schilter , Zacharias Schneider , Barthol. Leonh. Schwendendoerfer, Adrianus & Thomas Stegeri, Joannes Thilo, Jacobus, Joannes & Christianus Thomasii, Paulus & Christianus Wagneri, (Pat. & Fil.) Jeremias Weber, Gottfr. Welschius atque Caspar (Casp. Fil.) Zieglerus. Timotheus Polus , alter ille Martiaddim Cuprovium, Virum inclietis Litteratura lis, inter LIP SLAM atque 9 USTUM LIPSIUM Lib. II. Epigr. XXXII. hanc comparationem lepidam instituit, canendo:

Non multum distant Urbs LIPSIA, LIPSIUS

Moribus ISTA nitet, sed micat ILLE ſtvlô.

H. EC Urbes inter Dea , sed Deus ille Virorum. Multas H. &C Libras ventilat ILLE Libros. b Hujus Loci verè clari ac nobilis Rempublicam ex votô adornatam hactenus valdè illustrem ac celebrem reddiderunt Riemerorum, Voglerorum, Wolfiorum, Mosbachiorum ac Krausiorum, Virorum ampliffimorum, Nomina, omnibus Bonis ac Piis omni honore & cultu semper excipienda. Alias , præter Joannem Prettenium, heic quoque sunt nati Georgius Francus, Vir mihi favens egregie, atque fo. Georgius Gravius, eminentioris Litteraturæ Dictatores splendidissimi, quos DEUS Eruditis & Patriæ quam diutiffimè superstites esse velit. Atque etiam Casparis Fil. & Sixti Bertramorum, nec-non Joan. Topfferi, Amici mei candidi, dulcissimum natale Solum.

i Chronicon PORTENSE duobus Libris distinctum operâ & studio Justini Pertuchii; ejusdem Cœnobii Rectoris optime meriti, prodiit Lipfue Ao. huj. Sec. 12.4.f.

k Heîc nati funt Viriillustres atque celeberrimi , Christianus & Wolfg. Casp. à Klengel , Wolfg. [Paul Fil.] Hotnicaeus, Gottfr. Nicolaus atque rich Schedel, Balthafar Meisherus, 70. Fridericus Konig , Georgius Lilius , Sigifm. Rupertus Sulzbergerus, Augustus Buchnerus, &, qui hodie Muarce magnificentissima, Ducum Electorum sedes 1. Celebran. tur hic maxime pons super Albim, Stabulum equorum, ar. mamentarium, & quod incolæ vocant, die Kunst-Kammer: ubi notatu digna visuntur plurima. & Freiberg, n Anneberg 9 Marienberg, argenti metallis fœcunda opida . Weißenfellz.

Freiberga. Mariaberga. Weifientels.

farum Teutonicarum Apollo à multis jure meritô- | fructu non ita pridem, DEO Duceac Angelis que dicitur, Joann. Christianus Schuhmannus, Amicus meus certus, fidelis atque constans. Ecelesiæ aulicæ Electorali jam laudabiliter præsft 70. Andr. Lucius, Theologus doctiffimus; Oppidanæ v. Theologus subtilissimus, Sam. Bened. Carpzovius, cujus Collega ac Euseges, fideles funt Christianus Lucius, Bernh. Schmidius, Paulus Bosius, Joan. Seebisch & Jo. Heinrich Kuhnius, Viri litteratissimi, suavissimi atque eloquentissimi, mihique faventissimi. Quibus & addendus Georgius Greenius, fideliter in Aula docens. Scholam Crucianam dexterrimè regit fo. Augustinus Egenolsius, Orestes meus candidus. Inter ICT os funt hodiè excellenter incluti ac clari Isaac Leicker, Salom. Zapffius, Adam Christoph. 7acobi , utrique Nicolai Seniores atque Augustus Beckerus. Clarent quoque ibidem hôc tempore Birnbaumiorum , Wiesenerorum ac Morgensterniorum, Medicorum quippe felicium, Nomina annos gloriosissime præfuit, non sine me omninò amabilia.

BUNONIS.

¿ a Freyberga haud longè à Mulda monumenris Electorum nobilis, diuturna illa obfidione, quam anno 1642. fortiter sustinuit, Suecici exercitus tum debilitavit vires m. A soli bonitate adeo celebris est, ut Misnenses proverbio dicere foleant: Wann Leipzig mein were, fo wolt ichs zu Freyberg verzehren.

n b Annaberga, olim Schreckenberg, unde certi generis nummis nomen impositum; ut dicerentur Schreckenberger. n

3 c Marieberga est in finibus Bohamia.

. d V Veiffenfels ad Salam. o

HEKELII.

1 Modernus Elector eft IO. GEORGIUS III. Heros fortis, prudens, gravis, magnanimus ac plane imperterritus, ideoque nec Tartaros, nec Seyibas, nec ullum hostem formidans. Ejus Electoralis Princeps est JOANNES GEOR-GIUS IV. Princeps cum Eufebia ac cateris Virtutibus, que fummos Heroës ornare poffunt, Ephorô (uố dexterrimô ac omnino candidó, exteras Terras non fine manno aran in Elisi teras Terras non fine magno atque ineffabili | ferdeekeri Nominibus.

comitibus, perlustravit. In hac Aula Electorali augustâ, post Hauwizium tenet primas hôcum. pore cum laudato Knochió NICOLAUS GERS DORFIUS , Henriettam Catharinam , inclini gente Frifia ortam, quam nobiliores Mile GERMANORUM MELPOMENEM non in què nuncupant, fidelissimam habens Coin gem. Nec obscura funt Sinsendorfiorum, Mit ziorum, Himekeniorum, Schoenbergiorum, atqui Beichlingiorum Nomina, quæ ego impiint, dum vivam, venerabor. Hujus Aula Comnator primarius atque Confessionarius ell # lipp. Jacobus Spenerus meus, Theologus, man corde infucata Pietas, Doctrina pura, finna ris Morum suavitas ac Candor rarus Tembra fuum habent optatissimum. Ideoque & ale amabilibus atque benignis Francofurtenfibus, q rum Ecclesiæ Euangelicæ per integros viga gemitu, lamentatione atque defiderio eftdin fus. Palaeo-Drefda, d. VI. Aug. ante trienum in cinerem redacta, nunc tota ferme ell mun ta, & longè splendidior, ac olim eratzille ta, exstructa.

m Cunas præbuit Hieronymo V Vellero, Thologo constanti & Heroico, cujus Scripuini tum CHRISTI & D. LUTHERI spirans grantissimè, plena Pietatis, vera & solidronfolationis, quæ omnis generis tentationis utiliter opponi possunt, quemadmodumina Luc. Ofunder Epitom. Histor. Ecclef. Cent.XVI. Lib III c. 7. Patria quoque est 70. Margin & Danielis Feffelii. Antiftes Ecclefia, ifqueoms laude dignifimus , h. t. est Paulus Phine (Pauli Fil.) Roberus, Evergeta mens mar mus, quem DEUS cum Andrea Beyero, Pi lologô infigni meôque Amicô vetere, qua diutiffimè conservare velit.

n Erasmi Sarcerii, Gregorii Bersmawi, Milas Barthii atque Joan. Frenzeiii dilectiffima Paria.

o Hodie est Sedes Joannis Adolfi, gloriofit mi Saxoniæ Ducis, splendida, claretquelluli

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XVII. 219

"Zwicka, "Zeitz, "Chemnitz, Torga, ¿ Jochims-Thal, haud zwicks." contemnenda opida, quorum postremum est feudum regni Bojo-Zeitz. hæmiæ. Est prætereà in Misnico agro Principatus Snebergensis P, Torga.

Joachimsab opido arceque · Sneberg cognominatus, cui conjunctus est Co-Thal.

BUNONIS.

z a Zwicka ad Muldam fl. in limitibus Misniæ & Voigtlandiæ jacet eo loco, quo Carolus M. in Venedos movens olim castra habuir. Ager ejus vocatur Campus Cygneus, das Schwanenfeld. Urbem hanc Cygneam & Cygneum hodie vocant, oued nomen accepisse fabulose purant à Cyeno, Herculis filio: Claram reddidit illam Janus Cornaius q, Medicus, qui opera Basilii, Epiphanii. Hippocratis, Platonis, & plurimos Galeni libros in Latinum transfulit sermonem. r

λ b Zeitzium, ad Elystrum Episcopatu olim clarum, qui postca Naumburgum delatus eft.

μ c Chemnitz est ad fluvium cognomirem. t

, d Torga ad Albim stativis illis nobilis, ex quibus Bannerius, undique licet multis millibus undus, cum exercitu fuo incolumis evasit,

¿ e Vallis Joachimica in descriptione Bohæmiæ cojus pars est, memorata, celebritatem suam debet divitibus argenti venis, & Johanni Matthesio. · Schneberga olim metallis dives.

HEKELII.

p Heic magnum errorem commist noster Claverius , dum Principatum Snebergensem cum Arce existere statuit; cum saltem sine Arce est Oppidum, persplendidô Senatu, cujus Consul pimus Christophorus Pirerus , JCtus egregius , suit, & hodie portio haud inclara Jo. Christian. patium, eumque celebrem & amænum, Chri-Jianus Horleman, t.t. Juvenis fedulus & Alumnus Magdeburgicus, qui tandem Scholæ THOMA-NÆ Lipsiensis Direpo . & quidem in ordine Toms, & non Con-Rector, ficuti falso in Chromo Snebergensi Melzerianó, quod ego ex amabililimô Makiano donô, dum vivam, possidebo, P. 723. extat , est declaratus. Patria est Pauli blumbergii , Joannis Hoelzelii , Ambrofii Lobwafhii atque Davidis Lichtenhahnii mei. Error quoque non levis est, quando Cluverius hoc Oppi-

dum Comitatui HENNEBERGICO, quem (à me aliquando cum DEO pro virili describendum) prorsus siccô, ut dicitur, pede negligens præterivit, adjungit. Snebergam enim in MI-SNIA; Comitatum autem Hennebergieum, cujus Joannes Buno , Vir eruditissimus, in Notis ad §. IV. cap. X. hujus Lib. III. brevissimis faltem memor est, in FRANCONIA situm esse, & sic quam longissime à se invicem distare constat. Alias Oppidula sequentia, eaque in Montanis metallicis sita, commodè huc trahenda esse opinor, Au E videlicet, nomine Melberiano infigne, Bucholzium, EIBENSTOKIUM, St. Georgen Stadt, NEO-STADIOLUM, SCHEIBENBERGA, Lehmanncrum Fratrum, quorum triga, Patria, Schwar-ZENBERGA, SLETTA, Michaelis Wendeleri natale Solum, STOLBERGA, fama Friderici Knettneri atque Gottfriedi Milleri aliis Gentibus etiam notum, Thuma, ubi Joannes Crausius natus, atque PRATO-VALLUM, five Wiesenthal.

q Atque Chilianus König Gregorius Haloander, Georg. Pylander, sive Thorman, & in primis Tobias Schmid.

r Sed clariorem, hôc tempore reddunt eam, utpote suam Patriam quoque, Daniel Ferberus, Joachimus Fellerus, Bernhardus Schmidius & Chriltianus Daumius , i muro Amicorum meorum , quem Litteratorum Optimates nobilioris Litteraturæ Dictatorem ac Præsidem jam pridem Main, Vir varià doctrinà ac arte medendi non Loscherus, Theologus Orthodoxus, & proprerconstituerunt. Præsul Ecclesiæ adhuc est Casp. lener imbutus, mihique constantissimè savens, e à Exteris quoque optime commendatus. Ejus ble tempore exornatum. Laudavit hunc locum | Collega fuperior eft David Wagnerus, Vir apprimè eruditus & mihi amicissimus.

f Patria est Hieronymi Kromeyeri, ubi præter Christophorum Cellarium jam clarus est ac celeber Mich. Chr. Ludovici , celeberrimi Mitternachtii mei successor verè dignus, Theologus, Philologus, Orator & Poëta eximius, mihique constantissimè favens.

t Clarum jam reddunt Albinus Seyfried, Theologus & Orator cordatus atque gravis, Chr. Frid. Garmann , Medicus , & Jo. VVilh. Hilliger , Philologus.

BUNO-

a Freyberga. b Annaberga. c Marixberga. d Weissenfels.

a Zwicka, b Zeitz, c Chemnitz, d Torga, e Vallis Joachimica,

Comitatus Henneber-

mitatus * Hennebergensis. ! Aldenburgium Ducum sedes est. Missi cæ etiam ditionis est "Voytlandia, cujus caput est opidum Haff gensis. Voytlandia. fatis nobile.

II. " Saxo.

BUNONIS.

est; ubi ejus facta mentio.

e b Aldenburgium ad Muldam v Conradi von Kauffungen scelere, quo Ernestum & Albertum Friderici Electoris filios ex arce illa noctu abduxit anno 1455, etiam notum. In Mifnia prætereà funt opida c Merseburgium ad Salam Episcopatu x nobile: d Rochlitz ad Muldam: e Grimma v ad Muldam schola nobilis. f Lucca inter Zeitzium & Bornam ad Pleissam: ubi Philippus Nassovius à Friderico Marchione occisus anno C. 1308. Et quoniam Marchio multis damnis ab Imperatoribus erat affectus, in compensationem horum occupavit Aldenburgum, Chemnitium & Zwiccaviam, quæ erant urbes Imperii. g Wurtzen ad Muldam collegio nobile: ad eundem fluvium funt h Leifnitz, : Colditz, & k Eilenburgium. Ad Episcopatum Merseburgensem pertinet 1 Lutzen; prælio, quo Gustavus Adolphus Rex Sueciæ cecidit, nobilitatum. in Mulberga ad Albim famam habet à clade Johannis Friderici Electoris, qui ad hoc opidum à Carolo V. acie victus & captus eft, anno 1547. Ad Albim quoque eft n Pirna; o Königslein castrum munitistimum, p Stolpena cum arce z; q Grosseniana, atque noneucli alii. Qui in hôc Oppido and atque noneucli alii. Biffchoffswalda.

o I Voytlandia Misniæ, Bohemiæ, Palatina- & Paul. Martinus Sagittarii, Pat. & Fil. ut tus & Thuringiæ continetur finibus, diversis fubjecta Dominis. Pars ejus Marchionibus Brandeburgenfibus paret, quorum fedes t Culmbach cum arce Plassenburg, Bareyth, & Hoff, five Curia Rechniciana, ad Salam est. At Onolspachium, unde quoque Marchiones Brandeburgici Ducali Alteburgica per FRIDERIC. WILHEL appellantur, est in Franconia, v Plauen, Olf- MUM III. deleta, hic Ducatus ad Golden nitz, cum arce vicina Voigtberg, unde regioni Lineam est translatus, cujus Herusjamest INnomen, & Allorf ad Elyffrum, funt in dirione DERICUS, Heros omne encomium superans. Saxoniæ Ducis: a aliaque nonnulla tenet Bohemix Rex. In eadem Voytlandia funt Barones tigio, atque Friderico Hildebrando. Planenses, qui Reusii dicuntur, die Herrn Reussen von Plauen, quorum est V Veida, Gera, Greitz. b Ibidem quoque est Pinifer mons, quatuor fluminum parens, Mom, Sala, Egra & Nabi.

HEKELII. v Hanc Urbem, quæ non ad Muldam, fed ad Plißam, (unde & antique Pleisenburgum dictum)

seu Altenburgum, (die Alte Burg, Saxonum 7 a At Comitatus Hennebergensis in Franconia nempe Ducum, quam Aldenburgium, striki. tur, carmine quidem juvenili, sed sanè feliciae optime composito, condecoravit Ao, hai Sec. 47. Ifraël (Josephi Sen. Poetæ illius Chr. stiani celeberrimi , Fil.) Clauderus , Fautor meus, cum viveret, certifimus. Monasterium, quod in Scholam publicam, quam hâctemte thate dextre ac feliciter regit, Joannes Millers Mylaviensis Variscus, Amicus mens colendus, jampridem est mutatum, à Friderico Barbarolle A. CHR. M. CLXXII. fundatum effecontiz Sed Curia, ubi COLLOQUIUM ita distun ALTEBURGENSE inter VVittebergenseis augu Tenenseis de Materia: Qualis nempe sit Julifican nostra coram DEO? JOANNE GUILIELMO. Saxonia Duce atque Patre Patrix, mandant, Ao. fuper. Sec. 68. est habitum, Ao. 62. end Sec. est exstructa. Heic in lucem sunt produti 70. Georg. Brem , Jun. Jacobus , Josephus Ind ac Gabriel Clauderi , Fratres , Heinricus & Jac bus Crellii Fratres , Jo. Georg. Dochlein, Heuricus Freiestebius, Joann. Arnold Frideria Scriptis clari adduc existunt, funt fo. Chriffin Jacob Daniel Ernesti, Viri ut fingulari erudition, ita & varia virtute probè exornati. Adjacet Al-TEBURGO MEUSELWIZIUM, Viti Ludis ci à Sekendorff, Mæcenatis mei magni, Seleste Samuel Langii Patria. Cæterum , Linea Sonx Ac Viris celebribus, Valentino inprimis

y Ubi Jo. Fridericus Mayerus concionatu

fuaviter.

2 Atque honestissimà Beckerorum familia. a Huc referendum (præter Aurbachiuk) ubi Joannes Foersterus natus, nec-non Elsteres GAM, GEFELLAM, LENGEFELDAM, MUHL. DROFIUM, illustrem Bodenhausenianan sita est, & rectius, me judice, Alteburgum, Sedem, MYLAVIAM, PAUSAM atque THE

a Comitatus Hennebergicus. b Aldenburgium. c Merseburgium. d Rochlitz. e Grimma flusco. g Würtzen. h Leisuitz. i Colditz. k Eilenburg. l Lützen. m Mulberga. n Pirna. o Koniglia p Stolpena. q Groffenhaina. r Biffchoffswalda. f Yoytlandia, t Culmbach, v Planen.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XVII. 221

11. Saxonia Ducatus ad utramque Albis fluvii ripam est, in saxonia. varias ditiones discerptus. Urbium clarissima amplissimaque est Magdeburgium, Meydeburg, Burggraviatus S. Imperii, & Ar-Magdeburchiepiscopatus titulo maxime infignis.

III. OWit-

MAM.) dilectum & in me beneficum Rei- , proh! hunc in modum consumptam esse constat, CHENBACHIUM, Oppidum fanè opulentum, Promotoris mei optimi, Sedes. Patria est Germanorum VIRGILII, Friderici np. Rappolti mei, ut & , Agidii VV ildii , Joannis Fidleri & Michaelis Liftii, qui undique Litteratis, cum adhuc effent fuperstites, ob Eruditionem haud vulgarem fuêre valdè grati. Nati quoque heîc funt inter Doctos Wolfg. Bekius, Joannes Daldorfius, Joannes Heifelius, Joannes Hoenigius, Paulus Markartus, Adam Meyer, Paulus Roesselius, Paulus Starkius Sen. atque Daniel Weymar, qui Officiis haud spernendis publicis partim quondam præfuere, partim adhuc præfunt. Alias Respublica candidorum Plaviensium Detlesiano ac VVIIdiano, Ecclesia verò ac Schola Heifeliano atque Batholomeiano Nominibus, iisque amplissimis ac valde amabilibus, adhuc illustrantur. VVolse. Franzi: Patria.

b In eaden Voydandia, f. Terra Varifcorum, fedent quoque Comités ao Domini à Plavia, Heroës pii, litterati atque magnamimi, Reufii, feu Rutheni alioquin dicti. qui in duas Lineas, Seniorem nempe ac Juniorem, dividuntur. & Illustrissimo HEN-RICCRUM nomine, Bertha, Carinthia Duce & Hemici VI. Imp. Rom. Con anguinea, Hemicoque Seniori, Domino de V Veidà, feliciter tandem maritatà, anxiè sic postulante, omnes ac singuli infigniti. Senioris Lineæ Ruthenorum Sedes elt Grai-34, Oppidum duabus Arcibus clarum ac Danielis Milleri, Theologi Lipsiensis patria. Sed Junioris Linea Rutheni sedent Slaize, Gera, Lobensteinii ac Hirschberga. Ubi notandum, quòd Slaize VVolfg. Ad. Lauterbach atque Christoph. Limmer , JCTi , nati fint; Geræ verò, quæ ipía mea Patria, in lucem sunt editi Henricus Conradi, uterque Posnerus, Joanns & Caspar videlicet, Jo. Fridericus Kæberus, Gymnasium patrium jam regens laudabiliter, atque Joan, Reiskius. Hanc perdulcem atque impense charam meam Patriam, à quâ Oppidulum LANGENBERGA, Jamis Peiskeri, Amici mei constantis atque candidi, natale Solum, 15. d. XX. Martii Ai. huj. Sec. miserè decurrentis 86. à Vulca 6 immisericorde ac prorsus inexorabili, per-

ut utraque Curia, Politica nempe atque Senatoria, populosum, benignum ac splendida ADOLFI ut & Ecclesia atque Schola publica, auxiliante FRIDERICI (Friderici g. m. Fil.) METZSCHII, DEO, steterint & adhue stent salvæ ac incolumes. Quod inopinatum incendium Crena V Vendleriana metrica non solum prolixè descripfit, sed & perpetuò notatum esse voluit sequenti Chronodillichô:

> Martle, proh! VICena DIes fataLIs & atra Est tVa GER E! Vrbs heV! Igne fVren-

Quapropter quod olim Thomas Securius, Poëta felicissimus, in Centur. Epigrammat. Miscell. Decad. IX. Epigr. V. de docta GERA cecinit. idem & mihi sic est canendum :

GERA meæ fautrix Musæ, mea sola voluptas, Non possum Tecum vivere, nec sine Te.

BUNONIS.

* a Saxonia alia est Inferior, alia Superior. Inferior Saxonia continetur finibus Pomerania Marchiæ Brandeburgenfis, & Saxoniæ Electoralis ab Oriente, Thuringia, Hassia, & parte Westfaliæ à Meridie: ab Occasu itidem concluditur parte Westfaliæ, Frisia Orientali & parte maris Germanici: à Septemtrione, parte maris Germanici, Ducatu Slesvicensi & parte maris Baltici. In ea Saxonia funt Archiepiscopatus Magdeburgenfis c. Ducatus Brunsvicenfis, Luneburgenfis, Bremenfis, Verdenfis, Meckelburgenfis, Lauenburgenfis, Holfatiæ; Episcopatus Halberstadiensis, Hildesheimensis, Lubecensis, Ratzenburgensis, & Comitatus Delmenhorst. b Superior Saxonia habet ab Oriente Lusatiam; à Septemtrione Marchiam Brandeburgenfem, & Magdeburgum: ab Occidente Thuringiam; à Meridie Misniam. Rigatur Albi, Sala, Mulda, &c.

v c Magdeburgium Archiepiscopatu, & calamitate illa, qua anno 1631. à Tillio expugnata tota ferè interiit, celebris: restaurata tamen hodie floret d. Est verò Archiepiscopatus iste, qui ad Circulum pertinet Saxoniæ Inferioris, magna ex parte ad Salam fitus, & Albim. Collimitantur ei Marchiaci Brandeburgenses, Saxones Superiores, Brunsvicenses & Anhaltini. Sunt pormittente justissimi DEI Justitià, totam ferme, rò in hoc Archiepiscopatu opida Burgum versus

a Saxoniz Inferioris fines. b Saxoniz Superioris fines. c Magdeburgium.

Witteberga.

Halla.

III. & Wittenberga opidum nitidum ac munitum, Ducum Saxoniæ quondam sedes, Martini Lutheri Theologica profession ne maxime clara. z Halla, vulgo Hall in Sachsen, elegans urbs. falis coctione maximè celebris.

Anhaltinus Principatus. Comitatus Ascanien

IV. Est in Saxonia, sui juris & Principatus Anhaltinus, abar. ce Anhalt ita cognominatus; huic subsunt duo Comitatus, Ascanien

Marchiam: VVolmersteden Archiepiscopi quoque fedes: Haldensleben ad Oram & Biveram fl. Salza, Juserbock e & Calba ad Bodam.

HEKELII.

c AUGUSTO, Saxonia Duce & Archi-Episcopatus hujus Administratore, piè placideque mortuô, in Ducatum mutatus.

d Docet ibidem ad Div. Jacobi fideliter Chri stian Scriverius, Theologus excellenter pius, devotus atque candidus, quem fidelis Parentis instar semper venerabor. Clarent ibidem quoque Georg. Schonbel à Rosenfeld, Philippus Mullerus, Baltafar Kinderman & Henr. Mattias à Brohn.

e Joannis Deutschmanni Patria.

BUNONIS.

@ a Wittenberga ad Albim Academia etiam celebris est: condita illa est à Friderico III. Electore introducta 18. Octobris f. Primus Academiæ Rector fuit Martinus Polichius Mellerstadius Francus, Electoris Medicus, & trium superiorum Facultatum Doctor, qui antea in Rhodo infula, quum Princeps ille vina Cretenfia liberius bibifset. & se in balneas contulisset, ingressus eum fua manu eduxerat, ne febri ita correptus moreretur; quod Christophoro Bavaro itineris comiti accidit. Qua de causa Medicus ille Electori præprimis charus erat. Cum B. Luthero Wittenberga docuit Philippus Melanchthon, qui humani ingenii modum excedens, folus fere sine omni | Thilo, Fautor meus integer. Sed Scholam 07 exemplo fimili in omnibus doctrinis in toto genere humano maximus fuit, planeque المراجعة المراجعة Jenuge, ein wonder und besonder Mann. Witteberga autem, ubi fulserunt illa duo clarissima lumina, Lutherus & Melanchthon verè fuit, utroque vivente & docente, lux orbis terrarum, communis generis humani schola, & clarior, quod Cicero de Athenis olim scripsit, quam, ut in- satis amœna atque Salinis dives est, Fredrow dicari egeat g. In Saxonia Electorali quoque Hendorffius, Jo. Henr. à Timeus, Christoph. Sax funt opida Beltzig : Hertzberg : Bitterfeld ad Muldam : Dieben ad Muldam, quod opidum Melanchthon Thebas appellat Saxonicas, nominum cognominationem respiciens. Kemburg: Schmiedeberg inter Albim & Muldam.

x b Halla Saxonum est ad Salam b, amm habet urbi imminentem , Mauriciburgium, qua Archiepiscopi Magdeburgensis nonnunquamse. des eft. Salinis quoque illa urbs dives eft, Incodem Episcopatu Hallensi est quoque opidum Alsleben ad Salam.

V c Principatus Anhaltinus Superioris Saxoniz habetur pars, & ferè omnis continetur finbus territorii Magdeburgensis, Saxonia Electorii & Comitatus Mansfeldensis.

HEKELII. Annô Chr. 1502.

g Clara adhuc redditur viventibus Abrahad Caloviô, Theologorum Orthodoxorum Promchô, Joan. Andr. Quenstedtiô, Joanne Deussa mannô , Casp. Zieglerô , ICTor. Primicenò VV ilhelmô Leiserô , VVern. Theodorô Martini, G dofredô Straulliô , Georg . Mich. Heberô , Mil Sennertô, Joan. Strauchiô, Jeremià Lossiò, A dreâ Sennertô, Constantinô Ziegrà, G. Casp. Kinh majero, Mich. Strauchio, Mich. VValthero, lb thasari Stolbergio, Christiano Rovensee, Com. Sa Schurzfleischio Christiano Donati atque Theun Daffoviô, Viris de studiosa Juventure praclanile me meritis & adhuc simili modò merentibu, iifque laudatiffimis atque celeberrimis. Cunan VVittebergicam etiamnum illustrat præseniasi Vir omnigena Scientia, præclara Modelhar que prudentia fingulari præditus Georg. Meh pidanam dexterrime atque felicissime regit in Pheiskerus, Vir solide doctus, modesus & ii peregrinos beneficus, mihique semperamina

h'Olim Divi AUGUSTI, Ducis Saxoniak Archi-Episcopatits Magdeburgensis Administrato ris, Sedes. Hodie paret Electori Brandenbutgico. Clarent hac tempestate in ista Urbe, que derus , Gottfridus , 70. Christian. & Joan. Gottfied Olearii, Andr. Christophor. Schubartus, Alas Cortejus & Joannes Pratorius , Viri multiplici Emditione ac omni Virtute infignes & optime min

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XVII. 223

& . Barbi, Baronatusque " Bernburg. & Dessaw, Principum se- & Barbi. des, urbs est lauta. Hac quidem major est , Servesta, Zerbst, at Benburg, minus polita.

V. Est in eadem Saxonia clarissimus omnium & Comitatus Mans-Mansteld. feldicus, ab opido Mansfeld denominatus, quatuor alios intra se Comitatus includens.

VI. Brunsvicensis Ducatus Caput est, unde Ducatui nomen, Brunsvicensis Ducatus.

¿Brunsvicum, libertate imperii fruens; urbs dives ac probe muni- Brunswick.

BUNONIS.

a Barbiensis Comitatus habet opidum Barby, Comitum Barbiensium stirps mascula nuper desiit. a Bernburg ad Salam est stativis Gallassis & Torstensohnii anno 1644. celebris. i

β b Dessavia ad Albim Mansfeldii clade nobili-

, c Servesta à cerevisia k famam habet l; Est hic quoque Catha, vulgo Cothen. Non longè ab isto Principatu fere in finibus agri Halberstadiensis, est d Quedlinburgum ad Bodam fl. ubi nobile sacrarum virginum Collegium; quod instiwit Henricus Auceps , cujus ibi visitur sepuldrum m: & porro Gerningeroda itidem nobile virginum Collegium.

de In Comitatu Mansfeldensi præter Mansfeldiam castrum & opidum; haud longe à Wipperofl. eft f Islebia B. Lutheri patria. Mirum eft, quod Agricola, proverbium illud, du bist der tiene Eckhard, du warnest jederman, explicans, resert de cohorte Bacchante, vulgus appellat das watende Heer; quæ olim quotannis proximo à Bacchanalibus Jovis die Islebiam & reliqua Comitatus loca transierit, sene quodam agmen decente; qui se ipsum nominarit den treuen Eckhard. In co Comitatu sunt etiam opida VVipra; Querfurt; & Leimbach.

g Serenissimorum Brunsvicensium & Lüneburgensum Ducum Terræ habent ab Ortu Marchiam Brandeburgicam , Archiepiscopatum Magdeburgensem, Principarum Halberstadiensem: à Meridie Mansfeldensem & Stolbergensem Comitatus, Eichsfeldiam, & Hassiam: ab Occasu Abbatiam Corbeiensem, Comitatum Lippien-Osnabrugensis, & Monasteriensis, partem Comitatus Oldenburgici, Mindensem, Bremensem & Verdensem Principatus: à Septemtrionibus Holsatiam, Saxoniam Lauenburgicam &

Ducatum Mecklenburgensem. Continent autem terræ illæ Brunsvicenses & Luneburgenses præcipue quatuor Principatus, h WVolferbytanum, Calembergensem, Luneburgensem, & Grubenhagensem. De Ducatu Luneburgensi dictum est paulo ante in initio capitis x v. n Brunsvico-VV Aferbytanus Ducatus fere cingitur Ducatu Lyneburgensi , Archiepiscopatu Magdeburgensi ; Principatu Halberstadiensi, Comitatu Mansseldensi , Principatu Grubenhagensi , Abbatia Corbeiensi, Ducatu Calembergensi, & Episcopatu Hildesiensi; quem tamen ipse Ducatus Wolferbytanus magna ex parte ambit. i Ducatus Brunsvico-Calenbergensis, fere jacet intra Leinam fl. & tractum illum montosum & sylvis obsitum, qui vulgo der Deister appellatur; ad quem etiam pertinet Provincia Gættingensis; k Grubenhagensis Principatus continetur finibus Ducatus Wolferbytensis, & Calembergensis, Episcoparus Hildesiensis, & Eichsfeldia. Terræ ista rigantur pracipue Visurgi, VVerra, Seina, Okera & Innersta.

¿ 1 Brunsvicum o à conditore suo Brunone Saxonum Duce nomen habens urbs imperii non est, verum in ditione Ducum Brunsvico-Wolferbytanorum. In quinque dividitur regiones, ex quibus prima Urbs vetus ; die Alte Stadt ; fecunda Urbs Nova die Neu Stadt : tertia der Hagen, quarta der Sack; quinta die Alte VVick p. Arx Tanqueroda à Tanquardo Brunonis germano fratre primum condita eft. Obsidiones illas sustinuit, anno 1492. 1550. 1553. 1605. & 1614. Sed anno 1671. à Ducibus Brunsvicensibus & Luncsem & schauenburgensem, partem Episcopatus Chemitius ibidem docuit q. Porro in hac parte burgensibus obsessa deditionem fecit. Martinus Wolferbytana, præter ipsum m VVolferbytum r, etiam Bibliotheca per Europam instructissima & magnificentissima nobile, præcipua opida sunt n Helmastadium Academia anno 1576. à Julio

a Barbiensis Comit. b Dessavia. c Servesta. d Quedlinburgum. e Mansfeld. f Islebia. g Brunfvico Luneburgenium terrarum fines. h Ducatus Brunsvico-Wolferbytani fines. i Ducatus Brunsvico-Calenbergicus. k Principatus Grubenhagensis, I Brunsvicum. m Wolferbytum. n Helmæstadium.

Brunsvicensium Duce condità, multisque viris Doctis, ac in primis Tilemanno Heshusio, Joh. Caselio, Corn. Martini, Georg. Calixto & Conrado Hornejo, Hermanno Conringio f &c. illustre: Schoeninga cum arce: Gandersheimium ad Gandam fl. illustre habens coenobium virginum. Holtzmunda ad Visurgim; Scheppenstede, Regia Luttera Konigs-Lutter, ubi Lotharii II. Imperatoris monumentum : Heffem arx : item Lutter am Barenberge, clade Christiani IV. Daniæ regis anno 1626. nobilitata: Zellerfeldia metallis dives. a Comitatus etiam Blanckenburgicus hodie est in ditione Ducum Brunsvico Wolferbytensium; qui habet ab Ortu agrum Quedlinburgensem, & Principatum Anhaltinum; ab Austro Stolbergensem, Schwartzenburgensem & Hohnsteinensem Comitatus : ab Occasii Principarum Grubenhagensem, Comitatum Wernigerodam: à Septemtrione Principatum Halberstadieniem. Rigatur Boda Frigida, Boda Calida, Ketideda & Lubboda. In præaltis montium jugis hodie conspiciuntur rudera arcium Blancken ung Reinstein, Heimburg, Hartingan, Louen on Departudin Schollen van Arthur School montibus & sylvis obsita est. Olimani Camitatum hunc Blanckenburgicum pertim count Heffem , Osterwick: VVernigeroda , Zillinger , Schlas-stett , Oscherschleben , Crottorf , Elbingeroda , Neindorf, Langenstein, Gersdorf, & Quedlinburgum novum.

arce Calenberg ad Leinam, tum Principum sede, appellatus est, opida præcipua sunt, c Hannovera ad Leinam t urbs munita & splendida, hodie Principis sedes, etiam cerevisia illa, quam Broihan vocant, nota v; d Hamela ad Visurgim urbs munita, prodigio nota, ex qua 130. liberi magico cantu evocati interiisse perhibentur. Anno 1633. à Georgio Brunsvicensium & Luneburgenfium Principe obsessa ac demum recuperata est, quum hostiles copias, inde haud procul, ad Oldendorp ingenti prælio vicisset. e Northeim inter Leinam & Rhumam fl. f Gættinga est ad Leinam urbs munita; ubi Henricus V. Imperator anno 1119. quintum in Germania habuit ludum militarem, quem torneamentum vulgo vocant. Anno 1641. Leopoldi Wilhelmi Austriaci obsidionem fortiter tulit ac repressir : Eadem Johannis Caselii Patria est, pædagogio florens. g Munda ad Fuldæ & Werræ confluentes, fere in finibus ditionis Brunfvicenfis anno 1626. à Tillio expugnata, & crudeliter habita est. Lauenstein, in cujus agro salinæ. h Uslaria in silva Sollingensi &c.

In i Principant Grubenhagensi , qui ab arce Gra benhagen nomen habet , præcipua' opida sunt. Eimbecca, provinciæ caput, est urbs probemunita: Osterroda habens arcem; aliquando Principum sedes fuit : inde haud longe quatuor oriuntur flumina, Imersta, Ockera, Rhimaco Sæfa: Clausthal, ubi divites argenti fodina; Altenau : Mons D. Andrea : Lauterberg : Elbingero. da &c. Item Hertzberga , Principum feder alizque arces &c. In hujus Principatus confinin & Thuringiæ ferè finibus elt cœnobium k Vy. kenried, in quo schola illustris, bonis literis artibus florens. Caterum omnis ille Principante Grubenhagenfis, unà cum hoc comobio hodie est in ditione Ducum Brunsvico-Luneburgenfium lineæ Calenbergenfis.

HEKELII.

- i Hodie quoque of Principum Sedes.
- I Con Jane . . . . deine . . dentlima Bef. a a Storicola. merchanachi a
- meus Pylades.
- n Huj. Lib.
- o Quondam Veterum Chaucorum Sedes. p Sedet ibidem hodie Rudolfus Augustus Dux pius, fortis, magnanimus, prudens, le nignus & excellenter inclytus. Præeft a. Dur b In principatu Brunsvico-Calenbergensi, qui ab tui Fridericus ab Heimburg, Herosomnilade atque encomiô omninò dignus. Sedabened tionibus secretioribus Duci est quotidie Mani Jacob Rydemann, Fautor meus optimus.
  - q Ut & Jacobus V Vellerus, Brandanus Datini, qui hactenus Ecclesiæ aulica Guelserbytana laude biliter præfuit, & Joannes Schindlerus, utpotein cujus vicem Filius, ejuld. Nominis atque Pentis jam est surrogatus. Sic clarus est hôc temport eodem in loco Joan. Maringius Philologus marfuetus & infignis & mihique amicissimus.
  - r Ubi Antonius Ulricus, Rudolfi Augufilite ter, Dux & Heros ipfius Apollinis atque Mile rum Charitumque mansuctiorum Genio eminento præditus atque exornatus, gloriofissime jam locum tenet, & modò laudatus Datrius meus, nec-non Andreas Overbeckius, Gottfr. VVillelin Sacer & Joan. Reiskius, Philologus præstamisti mus & Civis meus optimus, clarent. Hot ILLUSTRIS ACADEMIA à RUDOLFO AUGU-TO atque ANTONIO ULRICO, Frambus germanis , Ducibus Brunfv. ac Luneburgenbur excellenter inclutis ac gloriosis, Ao. superiotide instituta, in cujus laudem sub auspicio Ledion.

a Comitatus Blanckenburgicus. b Principatus Calenbergensis. c Hannovera. d Hamela. e Nonthém. f Gottinga. g Munda. h Uslaria. i Principatus Grubenhagensis. k Walckenried.

Introduct. Geograph. Lib. III. Cap. XVII. XVIII. 2:25 ta, fortissimà contra Ducum Brunsvicensium crebras obsidiones defensione maxime nobilis. Secundum locum obtinet "Halbersta- Halberstadt. dium, inde Hyldesheim , Hannover, Goszlar, Helmstad, haud spernenda opida. Wolfenbüttel, arce munitissima, Ducum sedes est.

publicar. 4. d. 28. Jul. ejufd. Ai. Orationem | Episcopatus Halberstadiensis. Oschersteben ad fat elegantem ac rerum plenam habuit Christophorus Zeigner, Henningi mei VVittenii civis, Orator. & Mathemat. ibid. Prof. Publ. quæ Oratio Brunsviga litteris Zilligerianis in fol, est edi-

f Baltasari Cellario, Gerhardô Titiô, Gebhardô Theodorô Meierô, Henricô Hahniô, Dan. Claseniô, Huldrico ab Eyben, Joan. Echelio, utroque Meibomio, quorum nomen immortale veneror, Christophorô Schraderô , Georgio Engelbrechto , Melchiori Schmidio, Joanni Barth. Niemeiero, inprimis meô.

t Ubi Sever. VVolter Molanus claret.

v Heic natus est Henricus Buntingius, Chronologus infignis & litterarum divinarum apprimè peritus.

BUNONIS.

1 a Halberstadium x Episcopatus cognominis sput; qui omnis per pacificationem Monaste-immen titulo Principatus Electori Brandeburgi-Gazius, Philologus, Poëta & Orator egregius, quod persuit Alsa fl. ibi primum conditus fuit | Hilperti Successor longe dignissimus.

Bodam fl. Gruningen, Nornburg

9 b Hildesheim Episcopatus Hildesiensis, qui Brunsvicensi & Luneburgensi Ducatu continetur totus, metropolis est ad Innerstam fl. y Opida hîc porrò sunt Peina ad Fusam; Alfeldia ad Leinam &c.

1 c Goslaria ad Gosam urbs Imperii libera: ab Henrico Aucupe primum fertur condita, quod tamen alii Ottoni I. afferibunt. Aliquot Imperatorum exstitit sedes: ibique lubens hæsit Henricus IV. In hâc ipfa urbe tum temporis celebrata Comitia illa per Fuldensis Abbatis ambitionem reddita cruenta. Henricus etiam V. ibidem quum haberet comitia, gladii ipsius acumen fulmine tactum est. Olim urbs illa metallorum

HEKELII.

x Ubi Herricus Rixnerus & Henricus Ammersbachius Eruditis noti funt.

to traditus est: opida in eo sunt Osterwicum, | & in Cathedra Ecclesiastica B. Dn. D. Joannis

a Halberstadium. b Hildesheim. c Gostaria.

CAP. XVIII.

De Archiepiscopatibus & Academiis Germania.

Rehiepiscopatus in Germania funt VII. Moguntinus, Colo-Archiepisco-Aniensis, Treverensis, Magdeburgensis, Salisburgiensis, patus & Epi-Bremensis & Pragensis. Episcopatuum in tam vasta regione incer-mania. tus est numerus. Præcipui sunt: Herbipolitanus, Bambergensis, Argentoratensis, Spirensis, Leodicensis, Monasteriensis, Paderbornensis, Hildesheimensis, Mindensis, Ofnabrugiensis, Verdensis, Halberstadiensis, Vratislaviensis, &c. «

II. Aca-

BUNONIS.

« Archiepiscopatum Bremensem; item Epi-

scopatus Ferdensem & Halberstadiensem in Principatus per pacificationem Monasteriensem esse mutatos sæpiùs anteà dictum est. BUNO- PHILIPPI CLUVERII

Academiæ Germaniæ.

II. Academiæ illustres sunt; Basileæ, Friburgii in Brisgavia. Argentorati, Heidelbergæ, Tubingæ, Ingolftadii, Altorfensis Pragæ, Viennæ, Francofurti ad Oderam, Gripswoldiæ, Ro. ftochii a, Helmstadii, Wittembergæ, Lipsiæ, Jenæ, Erfor. diæ, Marpurgii, Giessæ, Coloniæ, Rintelii. 8

BUNONIS.

B Hic accedit Academia Chiloniensis ab Albrechto Holfatia: Duce condita, & 5. Octobris | a Regiomonti Borufforum.

l anno 1665, introducta. HEKELII.

CAP. XIX. DANICE REGNUM. 1

Dania.

Ania nomen habet à Danis a, sive Codanis populis, quit Teutoni olim dicti fuere: Codanu finu, five mari Suevico,

BUNONIS.

a Danie regnum undique alluitur mari; nisi | suas libris etiam ostentat, uti liquet ex Pett. Diquod ab Ortu æstivo Succiam: ab Occasu æstivo cobi rerum Norwegicarum lib. II. c. 29. We Norvegiam, & à Meridie Germaniam attingit; dan vero Goudan & Dan apud antiquissimo à qua Eidora fl. disterminatur.

HEKELII.

a Hoc Regnum descripsit Martinus Zeilerus manico deducti. Danus quidem paulo logis fub nomine Neue Beschreibung der Konigreiche Den- excurrit, & nescio quas origines illesechant nemark und Norwegen, Ge. qui Liber prodiit Poutanus tamen ab Erico Prorege, sedSmitprimo Ulme Ao. huj. Sec. 48. in 8. f. & deinde gius ad ultima Davidis tempora primamopa Amstelodami Ao ejufd. Sec. 55. in f. 12. DANI- stiam regum dedisse dicitur per annos si-CAM autem Historiam, inprimis de Regibus Hinc octo alix secuta ad ultimam Oldenburg DANIE, qui Familiam Oldenburgicam præ- cam familiam successerunt. Unde Reges & cessere, corumque Rebus gestis, Joannes Meur- mus perantiquos, qui Angliam, Britannian, sius, præter Hafniensem Editionem in 4. f. edi Galliæ partem, Siciliam, Gothiam, Sueims quoque curavit cum Continuatione Amsteloda- Norwegiam suo imperio complexis. Rem mi Ao. huj. Sec. 38. in fol. Extat & Joannis Sva- vero Danie hodiernum c aut Infulis aut terrismo ningii Chronologia DANICA atque Olai Wer- nentibus circumcluditur: Infule aut maris sun Buis mii Monumenta DANICA, Hafinic excusa; plures, aut septemtrionales plurima, majorepaint hee quidem in 4. f. Ao. huj. Sec. 43. illa autem aigue nuneres: Majores recenfuit auctornoltes in fol. Ao. ejuid. Sec. 50. Modernus Rex minoribus, quæ tanti non fuerant, omilis CHRISTIANUS V. omnino Rex justus, pru- Mona nempe Fassiana, Steone, Thuroe, &c. dens, magnanimus & augustus est. Erant & Una Huena, Tychonis equitis domiciliodin quondam splendidissima DANIA Lumina Ty- & Uraniburgo clarissima, per pacem Roschil cho Brahe, Saxo Grammaticus, Nicolaus Hemmin- densem A. 1658. ad Suecos transiit, Goldan gius , Petrus Palladius , Petrus Severinus atque Pe- dia hodieque illis subest: Hallandia vero Blee trus Winfrupius, inter GERMANOS fo. Mi- kingia, Scania, omnes amplæ provincia, at chaeli Dilherro apprime dilectus & fincere cossem pace ultima pervenerunt. d Territoria amicus.

r b Dania nomen à Dano vel Deo, vel reze pri- Stormaria, Ditmarsia agro spacioque production

ftino adepta portentofas aut incertas origins dictum Mercurium: Unde Sundani, Codmit cognomines Teutoni à Teuto, Deo itidem Gr nentibus partes concluduntur potissimum subsequenti: Chersonesius nempe Cimbrica , longo Holland

a Dania fines, b Dania. c Aut infulis. d Aut terris continentibus.

tinenti sitam & Cimbricam peninsulam Romanam vocitatam, antè cimbrica.

Hine multæ nascentur prætensiones in Hambur- richsodda, nova urbs auspiciis Friderici III. conreliquam, suis controversiis alicubi expositam; ah Joh. Möllero maxime, qui huc operas finarque tentarint, Tonninga docuit, urbs munitifima & totius Ditmarfiæ propugnaculum, post pacta vero Rensburgensia eversum arque diruum. Cæterum plura notatu sane digna in hanc rem colligi copiosius possent; nisi actum nolimus agere: Plura itidem ad ritulos regum Succorum atque Danorum, in quibus adhuc hodieque Gothis & Vandalis fuus datur locus, nec fine fingulari ad antiquitates Vandalicas obfervatione. Vid. Becmannus in Notit. Geogr. c. 5.

BUNONIS.

Chersonesus c dicitur, est Daniæ Peninsula Ocrulgò appellatur Mittelfahrt-Sundt, & mari Baltio: à Meridie Eidora fl. Longitudo ejus à protui: Ripensis, Arbusiensis, Viburgensis & Almari isto sunt Insulæ d Fance, e Mandæ, & verum, Nobilium centum, Parochiæ rurales 282. h Coldinga ad fretum Mittelfahrt habet arcem Arnsburg, à Christiano III. exstructa. Inde rasus Septemerionem ad idem fretum est Friede-

gum, urbem imperial. & Holsatiam omnem dita, anno 1658. à Suecis occupata, & sequenti anno exusta & destructa. VVela ad fretum Mittelfahrt : VVarda : Rincopia : Halsterbroa : & gulares contulit. Norwegia item tota quibus Lenviga. Episcopatus i Arhusiensis caput est Arcontroversiis adhuc dissideat, quibusque Dani | husum ad litus Orientale: è regione est insula Selvicensem Ducatum præcipue tentent sæpius Samsæ: In hac diœcesi sunt arces quinque, Parochiæ rurales 304. & civitates septem, Horsins, Randersen, Ebeltud, Grimstad, Oruntbuy, & Mariacker. Infulæ huc pertinentes funt Samfe, Grotholm, Tons, Melfa, Ramfoa, Endelavia, Hiarnoa, Kidiholmia, Jordholmia: in Horsensi finu Aroa, Gernoa, & VVorsia. Haud procul ab Arhusio est arx Scanderburg, Emecloster. k Viburgensis Episcopatus caput est Viburgium, ubi Episcopi sedes & tribunal triumvirorum jus dicentium. Habet civitates tres, arces totidem, & parcecias agrarias 218. reliqua opida funt Nibe & Scheve. Infulæ huc referuntur Sallingia: β a Julia b, sive Juliandia, quæ & Combrica Lessoa: Fasserland inter Thyam & Sallingiam: Niding scopulus respiciens extremitatem Hallanchemalis: ab Occidente & Septemtrione mari diæ prope Elseborg: Haselina & Anout, infulæ naufragiis celebres. 1 Alburgensis Episcopatus caput est Alburgium, in quo sunt opida sex, Nobilium sedes centum, Parochiæ rurales fere 180. montotio Schagen Holsatiam versus est 53. mil- Deinde opidum Vensyssel, ubi Ryaa fl. qui in Lylat. Germ. Latitudo verò non ubique eadem micum finum, vulgo Lynford, labitur. m Venelt. Dividitur b Julia in partem Septemtrionalem silia (VVensyssel) à sinu Lymico ad promonto-O Auftralem: utramque disterminat Ripa fl. rium Scagense extenditur ad xiv. milliaria, hahand longe Coldinga distans, cui pons imposi- betque præter Vensisseinam opidum Seby ad litus, ms eft, ubi vectigal penditur Regi, per quem | quod Orientem respicit; Hiorring: inde versus 40000. boum & amplius, & totidem fere equi, septemtrionem sequitur Scage promontorium. inde quotannis in alias regiones educuntur. In Infulæ huc referentur Grysholm, Herrsholm, Spenttionali Nort-Juland sunt quatuor Epi- Tydsbolm &c. Ad Occidentem est Hamberret sopatus, in quos omnis illa terra discrimina- tractus, & Thya tractus, ubi opidum Thysled, Orum arx & VVellerwyck comobium. Infula ad debungensis d. Episcopatus Ripensis caput est hanc dieccesin pertinent, Hanshoimia in lacu Li-Riva ad Nipfam fl. haud longe a litore maris mico; Oslbolmia: Egbolmia: Bodumna peninsula: Ocadentalis. Habet castellum munitum & por- Morsungia, ubi opidum, Nicktobing: Asserva um, qui tamen milliare ab opido distat. In insula: Tyrholmia, cui adjacet Oihosuide fretum, ubi Giby. n Jutie Auftralis vulgo Suderles Austrum f Silt, Færa, g Amræm, quarum judland, Longitudo ab Enleva opidoque Rensburmole à cetteris in continenti lingua & moribus go ad Coldingam milliarium German, censetur 18. officeri funt. In hae diœcesi funt arces Regiz de-Latitudo alibi 6. alibi 8. milliar. Opida ejus præcipua funt, o Slefvicum ad Sliam fl. Ducatus Slesvicensis caput; haud procul inde abelt arx Ducalis P Gottorp', Principis sedes, artificiosis iisque rarissimis, & insigni bibliotheca, quam Ff 2

a Jutiz Limites, & Divisio. b Jutia Septemerionalis. cRipa. d Fance. e Mandoe. fSilt. g Amroem. h Coldinga. i Arhusientis Episcopatus. k Viburgentis Episcopatus. l Alburgentis Episcopatus. m Wenfystel, n Jutia Australis, o Slesvicum, Ducatus Slesvicensis. p Gottorp.

Tuta. Flensburgum. Scandia.

Halland. Scanen. Bleicking. Ellebogen. Landskroon. Elzenborg. der Sondt. Londen.

diximus. Cimbri ab initio incoluêre: posteà Juta, underegioni nomen in hunc usque diem, Judlandt, præter unum opidum > Flensborg, nihil clarum habens.

II. Alteram partem, trans finum fitam, veteres infulam puta. runt esse, nomine Scandinaviam, sive Scandiam; at continentem esse, una cum Suedia, & Norvagia, satis nunc constat: Dividitur in tres partes; & Halland, & Scanen, & Bleiking. Urbes inea seu potius opidula, litori prætensa, sunt, Elleboge, Landskrom Elzenborg, freto Danico, quod vulgò dicitur der Sondt, appolitum. Immediterraneis est Londen, Archiepiscopali sede decoratum. III. Tertia pars regni in infulis dispersa medium situm obsidet

hodie curat Adamus Olearius editis scriptis e ce- , Rege egregiè munitum: O Valckenbore ad fluvium leber f. 2 Eckelnforda in peninfula, ubi portus cognominem, p V Varburgum, vulgo V Varbur commodus ad mare Balticum.

HEKELII.

b Juttia.

c Ptolemeo.

d S. Aelburgensis. e Persico Itinerario in primis.

f Ecclesiarum Ducatus hujus hodie Antistes est Sebastianus Niemannus, Theologus haud incelebris & apprime humanus.

BUNONIS.

> b Flensburgum ad finum maris Baltici, qui Flenus dicitur. Inde occurrit insula c Alfa, in qua Sunderburgum , Nordburgum & Glucksburgum. Ducum fedes : Ofterholmum ; Holla & Gamelgarda. Habet hac infula 4. milliaria in Longitudine & 2. in Latitudine. d Harderslebia ad finum maris Baltici, incendiis deformatum opidum, ubi arx Hansburg: e Huysemum ad mare Occidentale, cum arce: Infula f Strant inde haud longe distat : g Apenrade est ad intimum maris recellum. h Tominga haud procul ab oftio Eidoræ opidum valde munitum, i Tondarium majus & minus ad mare Occidentale. Intra Huysemum & Tondarium interjacent k Strant-Frisi, antiqui Frisiorum cultus tenaces; vicos habent Breffedam, Langehorn, Borlum Cc.

8 1 Hallandia ad Septemtrionem habet Norvegiam: ad Occasum finum Codanum: ad Meridiem Scaniam: ad Ortum Gothix partem. Longitudo ejus à promontorio Kol ad Elseborg Suecorum est fere milliar. Germanicorum 16. Opida hic funt m Laholm; n Halmste à Christiano IV. ter docet, clara.

gen munitum opidum cum arce, Suecia tum oppositum propugnaculum, 9 Consbak opidum & portus Consbacensis ad Monstersundam, Ulm. nes, Gofervaer Oc. At hac provincia cumondis & castris munitis Suecis tradita est anno 164, s r Scania, Schonen à Septemtrione Succiale Hallandiæ finitima est, alias mari alluitur, un Orefundam à Sialandia dirimitur. Longitub eius censetur 18. & Latitudo 12. milliarium, i promontorio Scaniæ, cui nomen Valllerbænd opidum Engelholm , Hallandiæ vicinum, & niæ primaria urbs eft f Lundia g; t Coronia volgo Lands-Crone, opidum maritimum cum ami Christiano III. exstructa. v Malmogia, valgo Danis Malmo, exteris Elleboge; opidum cumace probe munitum. * Hellingoburgum vulgolifenborg, ad Orefuntæ fretum, cui ex oppolito in Sialandia respondet Cronenburg arx regia.

ζ y Bleckingia Scania, Suecia & mari Baltito circumdatur, præcipua opida hic funt, Drdborg, Ustede, Christianstad à Christiano IV. on dita; inde non proeul abest Abusum, wigo Abuys , Selsberg , Elchholm ; Rottenbuy & Chi-Stianopolis à Christiano IV. contra Calmarian Succorum munita. Verum & hæprovinciæ per pacem Rotschildensem regno Succiæ adsenna funt anno 1658. Sed hodie à Dania Rege Christiano V. armis itur repetitum Coronia & Christianstadio recuperatis.

HEKELII. g Academia, ubi Samuel Pufendorfius, Juris Gentium Doctor clariffimus, adhuc laudabili

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XIX. 229

In his Codanonia, ab ipsis incolis Codanis, qui alio nomine suere Codanonia Teutoni, veteribus sic dicta, nunc " Seelandia, ut magnitudine, sive Seelanfic fœcunditate alias antestat. In hac totius regni caput 9 Hafnia b, Hafnia. vulgo incolis Copenhafen, & Copinghafen, German. Copenhaven & Kovenhagen, celebre Emporium Regumque sedes. Elsenore cele-Elsenore. bris ad dictum fretum navium appulsu locus est: hic namque vectival Regibus à transeuntibus navibus penditur. Contigua est splendidiffima & munitiffima arx · Crenenburg contra vim ex Oceano vel Cronenburg. ipso sinu irruentium exstructa. In mediterraneis est * Rotscild, di-Rotschilda. ves quondam urbs, nunc opidum, Regum sepulchris clarum. » Frederichsborg, arx in amcenissimo agro condita, Regum secessis- Frederichsborg. bus frequentatur.

IV. Eft.

BUNONIS.

y a Sialandia infula Longitudinem habet 16. milliar German. Latitudinem 14. milliarium. 9 b Hafnia b ad Orientalem infulæ partem fiaportum habet commodissimum; arcem, quæ Regum fedes; & Academiam anno 1479. à Christiano I. conditam. Urbi huic sublicio pontejungitur opidum novum Christianshaven; quod egiello in infulam Amagriam , vulgo c Amack , aditus patet, quam colonia Hollandorum inhabitat & celit. Ipla Hafnia quum pro Christianoll. Rege captivo per integrum annum obsidionem toleraffet, anno 1536. Christiano III. deditionem fecit. Eandem fidem fuam in Regem nuper denuo probarunt opidani; dum an-10 1638. à Sueciæ Rege oppugnati obsidionem inalterum annum fortiter fustinuerunt.

d Cronenburgum Succi per deditionem cepetunt anno 16(8. quod tamen per pacem an-10 1660. initam redditum est Dania Regi. e Rotschildia ad amplissimum maris sinum

ita, volgo Roskildtfiourd.

à f Frederichsburgum arx regia auspiciis Frederid II. Regis cœpta, sed munificentia Christia-m IV. persecta est. Opida Sialandiæ præterea funt Coagium, vulgò g Cæge ad litus Orientale: h Ringstadium, vulgo Ringstede, ubi tribunal, & Veterum Regum, Reginarumque monumenu. Nostro seculo hunc locum instructissima sua Bibliotheca illustraverat Georgius Seefeld regni Smator, verum illa per belli calamitatem postea direpta est. Ad Septemtrionem est Nicopia: Sla-

quod vulgò der Belt, è regione Fionia, opidum cum portu commodo; ubi trajectus in Fioniam, Schelfara: Neftweda: Prestoa ad Infula latus Meridionale, finu maris cinctum: Kallenburgum in parte infulæ Occidentali, cum arce: Slangendorpium ad sinum Rotschildensem: k Sora, ubi Academia Equestris, à Christiano IV. condita ad lacum aquæ dulcis. Inde tribus circiter milliaribus distat illustris Schola Schoncloster ab Herlefo Trolle, regni olim Senatore & Admiralio, fundata; hinc etiam Herleffsholmia appellatur. Ad Sialandiam pertinent infulæ Amagria & 1 Mæna, vulgò Monesland in mari Baltico, candidis è creta montibus eminens; in ea est arx regia Elmeland; & opidum Stega. Huenam infulam vulgo m VVcen, intra Helfingoram & Hafniam fitam ad Sialandiam quoque refert Abrahamus Gœlnizius, Secretarius regius; Comp. Georg. 1. 11. c. x. Ljus insulæ circuitus est duorum ferè milliarium; Latitudo non supra sesoui milliare: Insula illa Uraniburgo Tychonis Brahe erat nobilis.

Cæterum Sialandiæ ad Occidentem jacens infula n Fionia, vulgò Finen, à puichritudine videtur nomen habere i: ab Occasu habet Jutiam à qua per fretum Mittelfahrsund, disterminatur. Caput infulæ est opidum Ottonia, vulgo o Ottensee, habens Episcopatum. In templo D. Francifci, Christianus II. sepultus est cum patre Johanne. Porrò hic est Neoburgum vulgò p Nybore cum arce, ubi trajectus in Sialandiam : Prælio quoque Sueci à Danis victi etiam nobilitatum auno 1659. Svenoburgum, vulgo Schwynborg, ex quo haud longe abest arx Anderschow: adverso insulæ Tassingæ, ad litus insulæ Orien-Corfara, vulgo Corfor, ad fretum Balticum, tale : 9 Cartemanda, ad litus infula Septem-

a Sialandia. b Hafnia. c Amack inf. d Cronenburgum. e Rorfehildia. f Fredrichsburgum. g Cœge. h Ringstede. i Corfor. k Sora. l Mæna inf. m Weena inf. n Funen inf. o Ottenfee. p Nyborg. q Cartemunda.

a Eckelnforda. b Flensburgum. c Alfa. d Harderstebia. e Huysemum. f Strant. g Aprilds. h Tonninga. i Tondarum. k Strand-Frisii. l Hallandiz limites. m Laholm. n Halmidd. o Valkenborg. p Warbergen. q Consbak. r Scaniz fines. f Lundia. t Coronia. v Malangia. x Elsenbor. v Blecknoiz-fine. x Elfenbog. y Bleckingia fines.

Bornholm. Gothia

IV. Est prætereà in hoc sinu insula "Bornholm, hacque multo" major Gothia, vulgo Gottland, faxo albo ad exstruenda zdificia utilis, utraque Daniæ regno submissa.

CAP.

trionale; appulsu classis Danica in expeditione zius natus, Olaus Borrichius, Joannes Lascouch illa adversus Suecorum copias nuper famam na-Cta. VVobureum, vulgò a Vobore ad Meridionale insulæ latus: cujus sinus aliquot insulis minoribus septus est: Afnesium, vulgo b Affens, unde trajectus in Jutiam Meridionalem. Boufonia, vulgò c Bowens, ad Occasum insulæ versus Iutiam Septemtrionalem : Middelfortum, vulgò d Middelfar, ad fretum, quod inde nomen habet. Arces hic funt Hingsgagel, Hagenschou, & Escheborg. Cæterum insulæ ad Episcopatum Fionix referentur Langelandia, Lalandia, Fal-Stria, Taffinga, Arria.

e Langelandia à longitudine, quæ septem continet milliaria, nomen habet; quum Latitudo vix fit duorum. In Occidentali infulæ latere, est opidum Rudkeping; & ad Orientem arx re-gia Tranckera. f Lalandia, quasi Lageland ab humili solo dicta, habet Longitudinem 8. milliar. & Latitudinem 5. Ad Occidentalem infulæ partem in finu maris Baltici habet opidum g Nascoa cum arce munitum, quod anno 1659. Suecorum miles post diuturnam obsidionem cepit. Porro nobile hic est comobium Maribous, & opidula Sascoping , Albolm & Rooby. h Falstria Longitudo est 4. milliar. & latitudo duorum: habet opida & arces, Nikoping ad Golbersundam; & Stubbekoping ad Granfundam, i Tallinga è regione Swenoburgi infula angusta, est unius milliaris longa. k Arria, vulgo Arr & Arroe insula oblonga, habet arcem Kopingam. Refertur aliàs ad Ducatum Slesvicensem.

HEKELII.

b Hanc Urbem, ubi Zacharias quoque Stur- m S. Vuisbi, seu Visubi,

Petrus Joannes Refenius, Viri mansuetistimi, fagulari eruditione atque illustri famâ suâ hactenne longè illustriorem reddidére.

i Quam illustrissima Bartholmorum, Beimio rum, Reseniorum, Svaningiorum, VVandalinum ac VVormiorum nomina illustriorem jampridem reddiderunt, magisque illustrem adhuc reddunt. k Qs. Feinlandt.

BUNONIS.

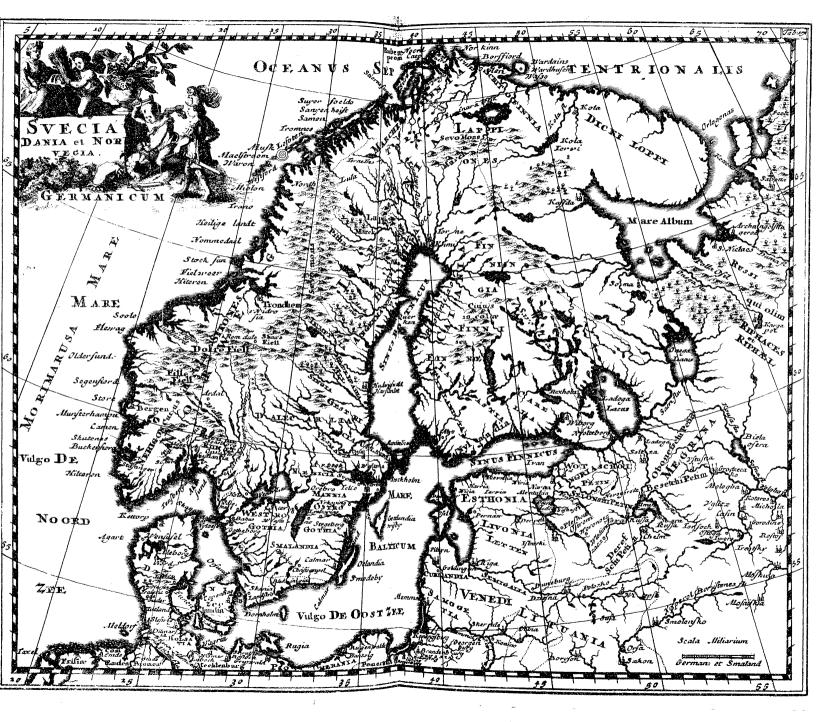
и 1 Bornholmia infula eft ad Scaniam pertinens, à qua 4. circiter milliar, in mari jacet Baltion eius Longitudo est 4. milliar : Latitudo duorum Opida in ea funt Nex ad Ortum, Rattenby at Occasum. Svancke, cum arcibus Svandico & He mershusio. Infulam hanc superiori seculo Lub censes occupatam, ac diu retentam, ultrode mum Daniæ Regi reddiderunt. Nuper ann 1658. per pacem Rotschildensem Suecis train quidem erat : fed incolæ interfecto præfidiose cico paulo post ad Daniæ Regem se applicament

" m Gotlandia infula, vulgo Gutland I, Sacico littori prætenfa, fertur habere Longindi nem milliarium 18. Latitudinem 4. In adt urbs n Vishuy m olim mercatura nobilis, qu in ruderibus suis antiquum oftendit splendorm. Et hæc infula anno 1645. Suecis tradita: Solano 77. à Danis recuperata est.

HEKELII.

1 I. c. Bona terra, quam nonnulli Eningiam Plimi fuisse volunt.

a Voburg. b Assens. c Bowens. d Middelfar. e Langelandia. f Lalandia. g Nascoa, h Falltita. i Taffinga. k Arria. I Bornholminf. m Gotlandia, n Wisbuy.

CAP. XX.

Norvagia, Finnomarchia, Islandia, Gronlandia, Frieslandia.

NORVAGIA.

Noortwegen, & Norwegen, (Timæo apud Plinium Nerigm, qui insulam omnium Septemtrionalium maximam salsò credidit) nomen à situ accepit: quippe Nort German. est quod Latinis Norvegiz Septemtrio, & Sevone monte Orientale ejus latus, Meridionale sevo mons. linus Codani faucibus & Oceano, Occiduum eodem Oceano clauditur: à Septemtrione 2 Finnomarchia ei obtenditur. Terra ipsa Finnomar-

BUNONIS.

* 2 Norwegia habet à Meridie Daniæ provintis: ab Occasiu & Septemerione Oceanum.

Ab Ortu Sevonem montem; qui hodie ab modis 4 diftinguitur nominibus, quæ funt Fille Fiel, Dofre Fiell, Runt Fiell, Skars Fiell.

y Finnarchia a est provincia Norvegia cobarens, cum tractu maritimo d Trunsolen; quirespræsectus Wardhusiensis jus dicit; in illa est pidum Jetaborg. Ipsa vero * Norwegia in quinpe dividirur prafecturas & arces Regias , quæ ont, 1. e Wardhusia versus Septemirionem in

HEKELII.

4 Ubi olim multos Montes perpetuâ conflatatione corruisse, nonnulli affirmare audent.

REISKII. ı f De Norwegia, quæ magnam Scandiæ aut andinaviæ priscæ partem constituit, & hujus mominatione, Auctoris fententiam plures puprobant. Sciptores vero domestici Norum tampam, ab eoque regnum & nomen etiam terris prentrionalibus inducunt, neque tamen ex da lsandica, neque MStis Codd. rem suam is planam faciunt, aut certam exhibent. De oto iplo & huic aquali, aut non multum ponon Othyno Sturlefonius, Arngrimus, Svagius, Ericusque Olai quam dissident? Nom mim Urbarii filium communiter produnt, ue duos adjungunt fratres, alterum Osten, tumque Danem; illum Suecia, hunc Dania

potitum, ut stirps illa regia Otyhno ne imposterum deleatur. Sed origines illas neciple Auctor, nec Jonas Romus, novissimus in Norwegia ethnica scriptor vel prorsus expediunt, vel explanant. Id planius ex Eginhardo, Rheginone, Adamoque Bremense faciunt, g Nordemanniam quoque dicham, quam à Noro primum habuisse nomen volunt. Regna igitur septemtrionalia multo ex ævo aut conjuncta, aut socia fuerunt : h Norwegiam vero hodiernam lignaria, metallica & pilearia commercia tantum extollunt; ut juffu regio viri metallicatum rerum gnari è Saxonia nostra & officinis Clausthalensi-Eus accerserentur. Sed i Islandia vetus Norwegorum colonia, regno eidem hodieque subest, rem tamen pecuariam folum atque piscariam tractat, nec sylvas nisi betulacies, Heclamque ignivomum habet. An fit Thule ultima, incertum erit, si Danos Gothosque recentiores audias; sin Bochartum, Thule à Phœnicio nomine Thule מול i.e. Umbris, pro triplici veterum sententia aut Scandinaviæ aut Schetlandiæ aut Islandiæ conveniet lib. I. Chanaan c. 40. Grönlandia polo propior ac Islandorum colonia, donec cultior adhuc vigeret, Norwegiæ adhæsit matri: Nunc denique post A. Chr. 1406. inculta, navigationi omnium liberæ pater. In Feroenses autem insulas, itemque vicinam polo Americam jus sibi Dania hodieque asseruit, tentatis toties navigationibus, & inde hominibus exportatis.

BUNO-

a Norvegiz fines.

c. i. w. . d. Trunfolen. * Norwegiz præfedturæ. turegra mes. b Sevo mons, c Finmarchia. a Finniolen. Rolling i Islandia. e I. Wardhafia, f Norwegia Nova. g Nordemannia, h Norwegia hodiema, i Islandia.

Incolæ.

Drunthem.

Natura foli. rida. Antiquissimi Sitones incoluisse traduntur. Postmodo potens Norvagiorum in Danos etiam & Frisios imperium suit: ac nuncinsi Daniæ regibus parent. Urbes in ea sunt, d Nidrosia, vulgò Drun. them, caput regni Regumque quondam sedes, ubi superbissimi

Bergem. Anflo.

olim totius Septemtrionis templi rudera visuntur. Bergi, vuled Bergen, celeberrimum in his oris Emporium. Prædicto Timzo pro infula memoratur. Hinc est & Anslo sive Opslo, haudignobile

Emporium.

Finnorum marchia.

11. Norvagiæ ab Septemtrionibus continuatur Finnomarchia. fatis ampla & ipfa regio, duobus diversis imperiis in duas patte distracta. Pars Meridionalis Dania: Septemtrionalis Suedia rem fubiectaest. "

III. A Norvagiæ littore in Occasum versus ad cl. mill. German navigantibus occurrit in Oceano Hyperboreo infula Britannicanu olimultima, Thule; vulgò nunc Island, ab immensis frigoribusik

Islandia.

BUNONIS.

8 2. a Nidrosia c ad Nidero fl. & Rosa, templi quod est nomen; vulgo Druntheim, sub se plures & amplas habens præfecturas.

8 3. b Bergershusia arx, cui subest Berga; à mercatu piscis Bergensis dives; portu gaudet eximio, qui navibus Belgarum contra Anglos nuper præsidio suit. Stafanger opidum & insula Scutenes. Ad hanc præsecturam quoque pertinent Sundhornleen, Nordhornleen, Soghne, Sunforde, Nordhorde, Sundmerleen Ce. Bergæ etiam | xus maris inde nonnulli accerfunt; verum i annumerantur opidula Walders , Esterdal , &

Ramsdal, in continenti fita.

teris Ailo, huic exusta Christianus IV. restituit novam urbem e Christianiam. Ei subsunt per mare Glaciale, hujus quoque Voragius sa Tonsberga; Friedrichstadt, Santzburg, Schin vel Schon; ubi ferri, cupri & argenti fodinæ inventæ satis divites, si adessent artifices & cultores idonei: Hammaria major & minor, Tillemarchia & Hedmarck. 5. f Bahujia arx in rupe excelfa ad est, ad quam feruntur naves mira celeritat; in Sueciæ fines; in hae præfectura ilta eft opidum jam vicinæ gurgiti repelluntur. De Eurip Che Masterland sive g Marstrand in scopulosa insula fi- cidio dicetur lib. 1v. c. x. tum; item Congel & Odowal opida. Ad eandempræfecturam quoque pertinet Wichia, vulgo Wyck. Verum& Bahufia arx per pacem ifta Rotschildensem anno 1658. initam, Suecis concessa & tradita est. Ad h Norvagiam est vortex seu

euripus omnium, qui funt, celeberrimus&m ximus, vulgo der Maelftrohm dictus; quischi tur in circuitu decem habere milliaria. Median petra obtinet, quam adjacentis terræ incolancant Mouske. Vorago ista fex horis absorte omnia vicina, & quæ appropinquant, aqua, balænas, naves onerarias, & resalias: totionque horis omnia illa, quæ absorpserat, enta & evomit, magna cum violentia, ftrepiu, a circumgyratione aquæ. Causam fluxusærde credibile videtur, tantam aquæ copiam ilia sorberi ac eructari, quanta in tam valto mi d Alloa sedes Episcopalis: indigenis Opso, exrum Moscoviticarum commentariis cap. de navigum mentionem, traditque illam esse sub saxoing ti seu promontorio, quod Sanctum Nasimmuni appellatur. Verum non visa, sed auditaretes Inter k Normanniam Gallia & Angliam vorte

n De Finnomarchia jam dictum est.

HEKELII.

6 Calô rigente. c Olim Trondon, f. Trondum, dicta.

a 2. Nidrosia sive Druntheim. b 3. Bergershusia. c 4. Aggershusia. d Alssoa. e Christiania. sibbb g Marstrand. h Vortex ad Norwagiam, der Maestrohm. i Euripus inter Galliam & Angliss.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XX. 233.

perpetua glacie, quibus damnata est, sic dicta; magnitudine sua, Melitais catellis, & monte Hecla, perperuum ignem eructante, maximè clara: De cætero Daniæ regibus subjecta.

IV. Islandiæ ab occasu æstivo proxime objacet Gronia, vulgo Gronia. Groenland: immenso terrarum spatio, incertum, insula an continens terra sit cum Americæ terris; quibus propinquior longe quam Europæ. Imperium in litora hactenus cognita fibi vendicarunt Daniz Reges. Balænarum captura regio maxime nobilitatur.

V. A Meridie eidem Islandiæ opposita est insula Friesland, & ipsa Frieslandia. àfrigoribus ac perpetua fere hyeme nomen habens, nulla realia Regibus Angliæ, quibus paret, quam piscium captura utilis. *

BUNONIS

fertur 144, Latitudo 65. milliar. Germanico-Occidentalem & Septemtrionalem. Opida præcipua sunt Halar, Skalholt, ubi Episcopi & Scholz. Beftede, arx Regia, præfecti Regii sedes ad foum Hafna fuit e. Christianus IV. Rex Daniæ Sacrum Codicém in Islandorum linguam transferricuravit, 'ejusque exemplaria ad Islandos deportari. Græcam linguam inter Islandos à multisannis cognitam fuisse, funt qui ajunt.

b Groenlandia per fretum Davis ab Estotilandia America separatur. Ibi sunt montes Spitzbergerbalænarum captura inter nautas celebres. Intolas nonnullos ex hac infula abreptos nuper vidimus Hamburgi. In mari isto est piscis Nahuay vulgo dictus, dentem habens septem cubitorum, qui pro unicornu sæpe venditur.

z c Frieflandia infula ab omnibus ferè memora-

legantur navigationes; aut omnino non est; guâ utuntur adhuc plurimi Cimbrica, sive veteri aut non est tantæ magnitudinis, quantæ prædi- | Germanica.

catur esse; aut alia pro ilta accipitur & habetur 9 a Mandia à perpetua glacie nomen habet ; insula. Goelnizius eam Regi Norwegia adscriajas & Snelandia dicitur à nive d. Longitudo ejus bit. In eodem vero mari sunt d Farre insula, ubi præcipuum opidum est Farre. Item e Scetlandie tum. Dividitur in Orientalem, Meridionalem, five Hetlandia Infulæ, quas idem Goelnizius Regi Daniæ & Norwegiæ adscribit.

HEKELII.

d Hæc pro majore sui parte montosa & inculta est; qua v. Parte plana est, plurimum compascua, ac graminis mirum in modum læta dicitur esse. Nullum fert frumentum, nec ullam fert arborem , præter Betulam & Juniperum. Hujus incolæ ex exficcatis & contufis piscibus panem sibi parant, & potus olim illis aqua erat; nunc verò fruges aliunde allatas huic miscere inceperunt.

e In speluncis autem ac Montium cavernis ut plurimum degunt. Non Montes habent pro Urbibus, ad quorum latera suas mansiunculas excavant, atque utplurimum ex ossibus Piscium tur Geographis: Verum, quum nullæ in eam domos exstruunt ob lignorum penuriam. Lin-

a Mandia. b Groenlandia. c Frieslandia ins. d Farra ins. e Hetlandia ins.

CAP. XXI.

Suedia, Botnia, Scrickfinnia, Lappia, Finnia.

1 Pars Scandinaviæ antiquæ magna & ultima gore juvenili dictos inquit Loccenius Antiquit. rdlat, Suconia nempe vel Suionia, nomen à lib.I. c. 1. Nam hodieque a Suen masculum juve-Swonibus adepta, quos Tacitus lib. de German. nemque denotat: Hinc patria Suconum Sucaod &

a Suen.

T in Continenti rurfus Norvagiæ Daniæque regnis jungitur Ejus limites. A Suedia a, continua certaque serie antiquissimum in orbe terra.

> Suenod rall diquilar Suede dicitur & Latine ad- STERIOR autem Amstelod. Ao. ejuld Sec. 16. huc a Suedia, uti optime Luccenius, Schefferus in f. 12. prodiit. Prodiit cod. loco, atone es. aliique. Ut vero Atlanticam priscam s. Manheimium C. Plinio multisque veteribus memoratam; Sueciæ nunc accommodet Olaus Rudolphus, multisque rationibus id agat, quod dubio vix unquam extricabitur; Quanquam duo libri in hanc rem spissi & copiosi Upsaliæ prodierunt A. 1680. & anno 1682. b Regio tota cupro ferroque dives, ararium istud regni subterraneum jure continet; Sed cultui non ubique apta, & nivibus per hiemem contecta, quandoque octuplum, aut secuplum aut plus alicubi reddit. c Pars cultissima, (1.) Gothia, cui Danicæ A. 1660. provinciæ nuncadhærent, (2.) Sueonia aut Suedia specialius dicta cum suis regionibus & duabus urbibus primariis. Stocholm ac Upfal: Prior à palis, quibus condita & holm i. e. diviso spatio septoque, posterior ab aula regum veteri quafi Up dem Zaal, ubi reges adhuc inaugurationem suscipiunt; (3.) Finnia vel Finlandia A. 1150. Subjugata, quasi Findes Land, cum Finni Succorum hostes fuerint, (4.) Lappia quam Schefferus accuratam edidit Latino & Ger- mè etiamnum nititur. Quod autem Statum Limanico Sermone: Hunc Dani ex parte Russique | clesiasticum in hôc REGNO concernit, illustro tenent. (5.) Esthonia, Ingria & Russis adempta | Claudius Arrhenius, hodiè dictus Oernhielm, de provincia: Ut de Livonia tota, Gothia, Ocfaliaque infulis post A. 1645. Germanicisque multis ducatibus non denuo dicam. Regnum ferviendi promtissimus ac mihi faventissimus, donec cum cateris quondam septentrionalibus de co ante biennium & d. M. All. Mama conjunctum fuit, non ita vires exferuit, sed ab reliquis seinnctum post A. 1523. Trollis regnantibus caput magis extulit : Hinc corum posteros fic scripsit : Rogas etiam, ut participem teredia regia mansit successio, in Comitiis Arosiensibus corum, que illustrare queant Statum Regni hojis A. 1 (44. regnumque ita hæreditarium factum. Hæc ad veterem Scandinaviam sufficiant, quæ vagina & officina gentium ab Jornande dicitur ob Gothi, Metropolis, Romæ superiori seullo colcrebras hine emissas colonias: Nune non amplius | gata : JOANNIS BAZII Inventarium REGN tanto colonorum agmine scatet, ob leges forsi- hujus Historia Ecclesiastica: JOHANNE an Christianas, quibus polygamia tollitur.

HEKELII.

ampli Descriptionem edi curarunt M. Heinricus Soteres arque Martinus Zeilerus, quarum PRIOR UPSALIENSIUM. Post quos summa cura ant Lugd. Batavor. Ao. huj. Sec. 33. in f. 16. PO- confecta est Historia SUEONUM GOTHO-

dem forma quoque, immò & eod. fermetem. pore, Ao. np. 59. planè nova ejusdem REGNI Descriptio, quem Librum, quod lectu jucindus ac utilis est, cuilibet Studii Geographici cultori non leviter commendandum censeo. Hoc RE-GNUM æquè, quàm GOTHIA & FINLAN. DIA, gaudet hodiè Rege CAROLO XI. qui verè est talis Rex, quem Sapientia genuit, Pris dentia , obsterricante Felicitate , peperit , Foritado lactavir, Pietas erudivit, Justitia educavita. que Magnanimitas omninò magnum reddidit a prorfus incomparabilem. Ejus Conjux fuavilli ma est ULRICA ELEONORA, Regió sanguine Danicô orta, Regina omni virtute acglorà maxime ac eminenter conspicua. Hujus REGN Status Politicus atque Bellicus inclutorum Bordes rum, Braheorum, Gardieorum, Haltferona, Koenig smarkiorum, Rambsdorftorum, Wrangeliona, cæterorumque Heroum & toga, & fagô clatifi. morum confiliis, iisque innatæ Prudentiæ, reræquè Fidelitatis plenissimis, optimeacfelias ter ille SLEIDANUS atque Suecorum TACI-TUS, Vir REGI suo gratissimus, MUSIS intenuitatem Holmia, ubi tunc Regis sui Clementis mi justu vivebat, Rudolstadium erudite aclepide Ecclesiatticum, cujus generis quidem aliqua dudas funt edita, inter qua JOHANNIS MAGNI, MESSENII Chronicon Episcoporum SUECIA, nuper recusium in Germania, * * ut Catalogi and a Hujus REGNI maxime potentis & omnino vos editi indicant. Desideratissimi SCHEFFERI an Chronicon Archi-Episcoporum Sacerdotumque

a Suedia. b Infol. c Alicubi.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXI. 235 num regnum; quod semper Suiones sive Sueones incoluêre. * Clauditur ab Ortu Finnico sinu, Codanoque mari: à Meridie Daniæ confinio: ab occasiu Sevonis immensi montis jugo à Norvagia submovetur: à Septemtrione est Botnia. Pars regni Australis antiquo nomine & Guthia, vulgò Gutland vocatur, reliquis partibus longè Guthia. celebrior lætiorque. Caput regni universi Regumque sedes est v Stockholm, urbs posita in stagnis marinis, palis superstructa; un-

in his terris Christiana Religionis origine, usque in nofra tempora, que quia nunc fub præló est, pagellam esus tanum unicam Speciminis locó his inclusam mittere potero. Seorsimetiam scripseram Historiam Episco-porum SUECIÆ, GOTHIÆ ac FINLAN-DIÆ. Editioni etiam paratam habeo SUECIAM SANCTAM, seu veteres eorum Vitas, qui ex SUECIS GOTHISQUE per Romanos Pontifi-Quibus possquam addidero Historiam Monasteriorum SUEONIÆ, GOTHIÆ ac FINLAN-SERI, ab Ortu Mundi usque ad Ao. huj. Sec. 57. adornata, & Upfalia litteris Paulinis cod. Ao. in 8. maj. f. impressa, in quâ multa quoque funt reperienda, quæ non solum ad Sta-tum REGNI SUECICI Ecclesiasticum, sed & ab Ao. M. XCIII. & sic à Concilio UPSALIENSI summe eruditionis & candidiffimi pectoris, nentem ruit fretum Calmariense, der Calmer Sund. tum ex Livonia in Thuringiam mihi, quod semper mente gratà agnoscam, in perpetuum favoris pignus jampridem dono missr. Poëtee, qui in noc REGNO, ni fallor, adhuc valde clarent, funt Joannes Columbus atque Petrus Lagelööf; Joannes autem Bilberg atque Matthias Steuchius insignes funt Philosophi

BUNONIS.

« a Suedia à Septemerione clauditur mari Pietfinns Bomicus & Finnicus. Bodnico seu Boddico & proventûs Fructuum.

RUMQUE Ecclesiastica, inde à conspicuâ magis, sinu in duas quasi secatur partes. Præcipuæ vasti hujus regni provinciæ sunt Gothica, Norica, sive Suedia proprie dicta, Bodnia, Finnlandia, aliaque versus Septemtrionem provincia. Carelia, & Esthonia Livonia. c

& Guthia, b Gothia seu Gothlandia discriminatur in Gothiam Occidentalem , seu Westrogothiam Westergothland: quæ sola ex Sueciæ provinciis mare attingit Occidentale; habet Nilosiam, Scaces relati quondam suere iu Sanctorum numerum. ram seu Scora & Gothenburg, cum arce propinqua Elsburg: & c Orientalem, Ostrogothiam, Ostergothland; habet Lincopiam & Vastenam seu Vaulste-DIÆ, nestio quid ulterius expeti queat, quod concernatem REGNI hujus Ecclessasticam. Hactenus sprandem, qua & d Smalandia dicitur, ubi Wexo & mellitissimus meus OERNHIELM. Extat & e Calmaria munitissima arcem habens & portum. Sara Chronologia O ANNIS EL AITER- Hoc opidum expugnavit Christianus IV. anno 1611. quod tamen facta pace 1613. Sueciæ Regi reddidir.

y f Norice provinciæ funt g Uplandia, 'cujus & totius regni caput eft h Stokholmia in infula finus Meleri; multis & magnificis adificiis aucta iplam Academiam Upfalienfem, cujus Profesiores | supra pristinam sortem jam longè evecta est. In ea quoque provincia est i Upsalia c. Hic porrò ulque ad jam denominatum Ao. huj. Sec. 57. funt k Sudermanna Stregnefiam: 1 Westmannia tica finem Appendicis hujus CHRONOLO- Arosiam: Nericia Orebroam habens: Warmelan-GIA (Litt. Cc 3. fac. b. sequ.) sunt denomi- dia, Gestritia, Helsingia, Middelpadia, Dalecarnati, spectant. Et veneror ego hunc Librum lia, provinciæ. E regione Calmariæ Oelandia ideo maxime, quoniam Heming Witte, Vir infula eft, Suedis subjecta, inter quam & conti-

> HEKEĹII. b S. Finlandia, Bothnico Sinu discreta, & Livo-

nia, Mari etiam sejunctâ. c Terra Suecia inter Aquilonares est fertilissima , Frugum , Mellis , & Argentô , Fire, Plumbô, Chalybe, & Ferrô dives; præcipuè autem circa Salburgam Argentum purum nullo alio permixtum Metallo effoditur. Animalibus omnis tamike, ab Oriente Russia 6: à Meridie mari Baltimis mirifice abundat. Est tamen multis in logeneris, piscibus Fluviorum, Lacuum & maritico, & Danie, qua nuper erant, provinciis: cis aspera, montosa, humida & paludosa. Unab Ocidente Norwegià. Duo hie sunt maximi de & diversis in locis invia, & ratiot ibi Frugum

a Succliz limites. b Gothia Occidentalis. c Orientalis. d Smalandia. e Calmaria. f Noricz provinciae. g Uplandia. h Stockholmia, i Upfalia, k Sudermannia. l Westmannia.

^{*} Ejufdem MAGNI Gothorum Suenonumque HISTORIA prodiit Wittebergz A. huj. Sec 17, in 8. h Equiscem etals in Locthorum sucenonumque HISTORIA prodit Wittebergz A. nus. Sec. 18. in form. 12. editore Adamo Rechenberg, MISSESSUM 18. fa decimā, ex cijus quippe donó verè gratô atque acceptô Libelium huncce utilem cius, and article control control control control control. quod gratulor mihi, possideo.

niam ad intimum finus recessium fitum.

cum Botnis, Suediæ regibus subjecti.

11. Botniam sinus Botnicus in duas secat partes, Orientalem&

Occidentalem. Nihil in ea notatu dignum, præter emporium Tim.

III. Supra Botniam Scrikfinni sive Schritfinni incolunt, una

IV. Hinc versus Orientem in extimo veteris Germania angulo Lappia; vulgo Lappenland, & incolæ ejus Germanis Lappen.

Russis Loppi; in duo genera distincti. Occidentales Suedia rezi. bus parent; Orientales Russico vocabulo Dickiloppi, id est, sei

V. Infra Lappiam Botniamque versus Meridiem est Finnia,

inter Botnicum Finnicum que sinum posita: Plinio Fenningia, (qui insulam esse credidit) vulgo nunc Finland, dicta: haut parva Sue dici Imperii portio, fertilis arvis, pascuisque læta. Urbiumcla rissima sunt; Abo episcopalis sedes, ac Viburgum in intimosinus

Lappones, magno Moscoviæ Duci subjecti sunt.

riumque celeberrimum. Secunda est Upsalia, Academia Archie

Upfalia. Calmar.

piscopatuque insignis. Calmar in confiniis Danix, cum arce vali. dissima, urbs est satis magna, portusque celebris: Est item Nico. Nicopen. pen, munitum opidum Emporiumque clarum.

Botnia.

Tornia.

Lappia.

Finnia.

Abo.

Finnici recessu nobile emporium.

immortali clara.

BUNONIS.

3 a Ad Botniam quoque referuntur Angrimania & Corelia provincia, ubi Corelenburg & Kexholm. s b Finlandiam Ericus rex Moscovitis extorsit: figuram habet trianguli, in cujus apice funt Alandie Infula, & Abo opidum : in fine finus Finnici est Viburgum e. Caterum c Estonia, provincia Suedix à Narva se extendit Parnoviam usque, habet d Revaliam in Harria, cujus episco-

d Singulari Joannis Schäfferi doctrina ac fama pi sedes est in Borcholm. Dorpatum in Oedenpus Hapfalia Wichix episcopi quondam sedes, um lata Arensburgum in Oesiliam. In Jerviaelt Hi linum: in Allentapia Narva est ad fluvium cognominem; trans quem in ulteriori ripaè region Narvæ Livonicæ est Ivanogrodium, sive Russian Narva, à qua Moscovitici imperii incipiunt fins.

HEKELII. e Propugnaculum quippe totius Regionis & versus Ruthenos & Moscos. f Claristimo Andrea Virginii nomine clara.

a Botnia. b Finlandia. c Estonia. d Revalia.

CAP. XXII.

De Italia, & variis ejus nominibus.

Italia di pi- T Xplicatis Veteris Novæque Germaniæ partibus, commodish mus nunc videtur locus, à septemtrionibus versus meridien

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXII. 237 dem referre, ac transgressis hinc Alpium jugis Italiam introspire. Quin pigeat, quæ omnium dignitate prima erat, eam posteore loco dici: quidpe terra olim fuit omnium terrarum alumna fiul & parens: divina providentia electa, quæ sparsa congregaret peria, ritusque molliret; & tot populorum discordes ferasque nguas fermonis commercio contraheret ad colloquia; & humanitem homini daret; breviterque unà cunctarum gentium in toto orepatria fieret. Jam vero locorum falubritatem, cœli temperiem, prica collium, opaca nemorum, tantam frugum & vitium oleaimque fertilitatem, pecorum fœcunditatem, tam innoxios saltus, ot munifica sylvarum genera, tot lacus, tot amnium fontiumque

bertatem, colonias tam frequenteis, tam assiduam novarum urnum gratiam, tam clarum decus veterum opidorum: virorum deique ingenia, mores ac ritus, linguaque ac manu res gestas si repus, nihil toto orbe terrarum commemores, quod huic conferri, ædum præferri, queat. 1

II. Nomen unde sortita sit, varie auctores tradunt. alii quippe à Italia nobus, quorum magnitudine pulchritudineque fœcunda est, voci-mina. nam Italiam existimant: nam irahes veteri sua lingua dixisse Græ-08, quos Latini tauros : alii veriùs ab Italo, rege Siculorum, pi primum agrum Sabinorum & Latium incoluere, hanc terraum partem appellatam tradunt Italiam: quod posteà nomen in toamterram, inter Alpes & Siculum fretum, transiit. Hesperia etiam licta fuit Græcis, à vespertino sidere Hespero: quia illis in occaum sita erat. Saturnia, Ausonia, Oenotria, Latium, quanquam antiquissimis Græcis, posteà etiam à Latinis Poëtis pro universa lalia ponantur, partium duntaxat fuere nomina. *

BUNONIS. « A Scriptoribus Italiæ aliis prætereà appella-

turnominibus; diciturque Argessa a, Camesek, Chone sive Chonia b, Tyrrhenia, & Gracia

HEKELII. a Apemina, Saleumbrona, Vitullia, aut Vitalia. b S. Chaonia.

REISKII.

1 a Italia sive originem sive significationem gices, usu æquivoco vel ambiguo non caret. ec enim inter omnes veteres tenetur illa deriva-, qua Italiam on F'Imins, i.e. à tauro Apoldorus dictam voluit lib. 2. nec ex rege murto

II. Cx-Italo: Apud novos item varia extat. Bochartus à punico vocabulo עיחריש Iturgia, i. e. pice voluit deduci, & pænis ad Italiam inferiorem digreffis auctoribus. b Brutia enim tellus picis multum progenuit, progenitumque aliis communicavit: Hinc eam veterum Italiam fuisse, multis ex locis aperte Bochartus comprobat lib. I. Chanaan cap. 33. Ergo Italia vel totam regionem pro ufu hodierno, vel partem regionis extimam, & freto Siculo vicinam pro usu antiquiori significat. c' Sic multa folum parti nomina debentur, non toti congruunt nisi & oureedexlu: Nec mirum est, adeo de finibus Italiæ inter veteres & novos;

Item de variis divisionibus adeo discordari. Con-

Gg 3

a Italia non à tauro. b Sed picet. c Nec tamen tota.

III. Caterum natura imperio Romano prospiciens, mari Sune. ro Inferoque, & altissimis Alpium jugis, ceu firmissimo vallo. suliz fines. fossaque altissima totam undique cinxit. Terminos igitur habet à Septemtrionibus Alpes: ab Ortu Arsiam Histriæ flumen & mare Su. perum, qui & Hadriaticus sinus dicitur: à Meridie mare Inserum five Tuscum: ab Occasu iterum Alpes & Varum amnem. \$

Longitudo.

IV. Longitudo ejus fumma est ab Alpino fine Augusta Pratoria quæ vulgo nunc Aosta, per urbem Romam Capuamque meante cursu ad Rhegium opidum & Leucopetram promontorium, quod vulgo, Capo de l'Arme, millium passuum loccco. id est, mill. German CCXXV. Latitudo varia est. At subter Alpes millium passuum, loix, id est, mill. German. CXL. medio cursu inter Anconam & ostia Tib. rina millia passuum cxxxvi. id est, mill. German. xxxiv. Vetere

Latitudo. Figura Italia.

> mini cidem antique ac novæ Italiæ convenient, promontorio apud Anconam; poples apudlanec eadem pro diverso tempore partitiones, si | vennam; genu ad portum Liburnum. Indeput Geographiam veterem imperii Rom. notitiam | ima femoris sese attollit ad Alpes usque. Post consulas, & quatuor præfecturæ Italicæ Diœceses. BUNONIS.

> passuum ab Ravenna CLXXXIX. M. pass. anti- Hydruntum opidum, quod vulgo Oma quus auctæ Italiæ terminus est, nunc Istriæ. Plin. l. 3. c. 18.

y Cruris humani tibia respicit mare Inferum, Leucopetram.

querno folio cam affimilarunt: at nostri zvi homine r cruti humano. fer Cluverium Ital. Antiq. lib. I. necenim ter- | & Jura Superum; medium Jura est in Cunnio culo Ionioque mari alluitur; duo sinus, Tam tinus & Scylacius, faciunt Plante cavitates. G B Formuo amnis ultra Aquilciam vi millia cancus esse potest Japygium promontorium apl Pro calcari erit mons Garganus. Digiti put erunt apud fretum Siculum, circa Rhegium &

CAP. XXIII.

De divisione veteris Italia.

Divifio Italix.

Ivisa fuit olim Italia aliter aliis subinde temporibus; prot gentium migrationes finiumque commutationes facta [mt] Nos cam maxime divisionem sequemur, quæ sub primis Romano rum Imperatoribus fuit. Postquam Gallorum inter Oceanus Rhenum, Alpes, Internum mare & Pyrenxos montes incolentim ingens multitudo, variáque nationes trans Alpes profecta, a Italia partem obsederunt, qua inter Alpes & Appenninum ad Alm usque flumen, prope Anconam porrecta est, GALLIA hæc Rom nis dicta est ITALICA: item Gallia Citerior, & Cisalpina; ital Gallia Circumpadana, & Togata à toga Romana, quia vestitumi

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXIII. XXIV. 239 tusque Romanorum assumserat: quum trans Alpes Ulterior Gallia diceretur Comata, à coma seu casarie, quam incolæejus alebant: pars autem Transalpinæ Galliæ à braccis, femorum tegumento, Braccata, que eadem Narbonensis provincia. Sed sub eadem Galliz Togatze provincia comprehendebantur etiam alii populi; ut ad mare Inferum, Ligures: ad Superum, Veneti, Carni, Histri; in Alpibus, Taurini, Salassi, Lepontii, Euganei: & qui postei provinciam per se una cum Transalpinis populis, Vindelicis atque Noricis conficiebant, Rhæti. Post Galliam Togatam primi sequebantur sub Apennino Etrusci, sive Tusci: ultra hosad utrumque Apennini latus Umbri: Infra hos Sabini ac Latini, Aqui, Volsci, atque Hernici: Juxta Umbros ad mare Superum erant Picentes; dein Marrucini, Vestini, Frentani, Peligni, Marsi: ultra hos in mediterraneo Samnites & Hirpini: infra Samnites ad mare Inferum Campani: mox Picentini. Frentanis Hirpinisque jungebantur Apuli, Înde Calabri & Salentini lævum Italiæ cornu infidebant. Sub Apulis erant Lucani, ad utrumque mare. Sub his in dextro cornu & extimo Italiæ angulo erant Brutii.

CAP. XXIV.

Ligures, Taurini, Cottii & Ideonni regna, Salassi, Lepontii, Euganei, Rhæti, Veneti, Carni, Histri.

Iguria inter Varum & Macram amnes, mareque Ligusticum Liguria L& Padum fluvium ad Placentiam usque porrecta, caput gentis termini. Ligurum habuit & Genuam, vulgo nunc Genova. Reliquainde opi-Genua. da clara fuere in ora maritima, ~ Nicæa & Portus Herculis Monæci Nica.

BUNONIS.

a Ligures Celtici fuere generis; quippe quibus Salyes Galli seu Celtæ fimilis fuere sermone, moribus & cultu: fæminas hujus gentis ad opetam locatas, si peperissent, statim ad fossionem & farculum rediifie tradunt auctores.

β b Genuam posterioris ævi homines dixere Januam, quasi à Jano conditam; Antiquissimis temporibus fuit præcipuum Ligusticæ oræ opi-

à Græ- culis Monœ. γ ^c Nic.ca hodie Nizza nomen habere videtur ci.

& d Herculis Monaci portus hodiè Monaca dicitur. Heic Mancino Cof. in Hilpaniam ituro prodigia accidisse scribit Valerius Max. lib. 1. cap. 6.

HEKELII. a Conciliô OEcumenicô I. clara est, ubi ccexiix. Episcopi hæresin Arrii damnarunt, dun & emporium, a Magone Carthaginiensi do die Dominica, qua incidat in Lunam 15, 16, 17. 18. 19. 20. vel 21. post æqui noctium vernum

probâ-

a Ligures. b Genua. c Nicza, d Herculls Monocci portus.

gaunum. Vada Sabatia. Pollentia. Alba Pompeja. Alta, Aquæ Statiella. Dertona. Iria.

à Græcis Massiliensibus condita; inde Ligustica opida: Albium In. temelium. temelium, & Albium Ingaunum, quæ vulgo contracte dicebantur Albintemelium, Albinganum, nunc Vintimilia & Albenga. Hinc SV ada Sabatia, nunc Savona. Intus fuere " Pollentia, Alba Pompeja. 9 Asta, Aqua Statiella, Dertona, Iria, qua vulgo nunc dicuntur, Polenza, Alba, Afte, Acqui sive Aich, Tortona, Vogbera

II. Liguribus jungebantur Taurini inter Padi lævam ripam, Al. pium radices & Orgum fluvium. Caput gentis olim * Augusta Tau. rinorum, nunc vulgo Turino.

Cottii. Segulium. Salaffi.

Taurini.

III. His finitimi erant Cottii & Ideonni regulorum regnain Alpi. bus. Cottiani regni caput fuit " Segusio, sive Segusium, nunc Sula. IV. His iterum continuabantur Salassi, in valle quam Du. Augusta Pra-ria amnis mediam secat. Horum caput " Augusta Pratoria,

probarunt. Quò tempore autem id factum vid. Joan. Henr. Alifedii Sect. xxxvi. Thefauri Chronol. p. 340. Edition. 2.

BUNONIS.

qui olim Albii montes dicti.

¿ Ad a Vada ista fugiens constitit Antonius Cic. lib. x1. Famil. Epift. 10. 0 13.

n b Pollentia sub Arcadio & Honorio Imperatoribus mutua Romanorum Gothorumque clade pobilitata. Orosius lib. 7. cap. 37. & Cassiodorus

9 c Alta hodie Afte & Afti dicta; urbs est

magna, splendida & opulenta.

d Dertona olim urbs infignis inter Genuam & Placentiam L. millibus passuum ab utraque

z e Augusta Taurinorum ad Padum ab Hannibale expugnata est. Hodie Sabaudiæ ducum se-

des castello munitissima.

A f Segusium dictum lingua Celtica Segehusen ab amne Sege, qui nunc est Semar, in Duriam influens. Cæterum per Alpes Cottias ut plurimum utchantur via Romani ex Italia in Galliam commeantes: g Cottii regnum patuit inter Ortum & Occasum à Finibus, usque ab Eborodunum opidum: inter Septemtriones ac Meridiem à Grajis Alpibus ad maritimas usque.

h Ab Augusto Casare hac urbs condita & dicta est; Pratoria cognominata, quia Patorianorum colonia eò deducta est. Hodie Germanis

dicitur Aight.

2 Ad Vada. b Pollentia. c Afta. d Dertona. e Augusta Taur. f Segusium. g Regni Comi termini. h Augusta, Pratoria. i Alpes unde varia. k Aquilegia.

REISKII.

1 i Alpes heic pro diversis gentium limitibus figuntur juga nempe illa Europæa comma unde montium Pyrenzorum, & omnium di quorum, nec non fontium fluminum ac flum 2 Albium nomen traxisse videtur ab Alpibus, rum origines. Nomen ab albedine habent, Festum audias, cum Sabini quondam alpum pros bo dixerint. Sin Bochartum audias, ex vocelle nica אדבן albon i. e. albefcendo. Sunt autemwd maritimæ per Liguriam, vel Cottiæ, vel Grig, vel Rhæticæ, seu Tridentinæ; Vel Noraz, vel Carniæ, vel postremo Juliæ seu Pannoniz: Isvicinum est mare superum ab situ boreaidctum, ficut inferum ab australi dicitur. Gent hinc variæ, multæ nimium diffulæ, utivetta sic sensa diversa novis pariuntauctoribus, ps Cluverio nostro perantiquam Italiam progresso. Quid de urbibus nonnullis , præserum deis aut eversis ? Sick Aquilegia totius Histria pina urbs, in finu maris intimo emporiumquello rentissimum, ubi Cæsarum sedes, temponia, synodorum vero crebrior, & Patriarcharumas. sidua: Nune nihil nisi nomen superest abaquilegio, i. e. ab aquarum copia deductum, uti Volis Observat. ad Pomp. ex Codd. MSstis. & in (criptionibus contendit, non ab aquila, cultlianus in Orat. voluit. In locum urbis frak tempora Venetias reservasse, qui dixerit, non erralle videbitur: Portentosa de Patavinisoignibus narratio, nec non de Livianis, quo repertos Itali crediderunt, cineribus atque of the riis fama, quam parum solidæ veritatismet neat, Morhofius libro fingulari egregie dom

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXIV. 241

nunc vulgo Aosta; inde ' Eporedia., nunc Invréa & Ivrea. Eporedia: V. Salassis contermini erant porro Lepontii, circa lacum Ver-Lepontii, banum, vulgo nunc Lago Maggiore, flumina, quæ is recipit. Ca-

put fuit Oscela. vulgo nunc ad Tosam amnem Domo d'Oscela.

VI. Lepontios sequebantur in Alpibus Euganei inter Larium si-Euganei. ve Comeniem Lacum & Athelim fluvium. Horum opida fuere * Anaunia, five Anonium, Sarraca & e Vannia, vulgo nunc Castel Anaunia. Nan, five Non, Sarca & Civida ad Ollium fluvium, dein · Cla-Vaunia. venna; & item - Telium in Valle Tellina. Nobiliffimi Euganeo-Clavenna. rum populi fuere Sarunetes in vallibus Clavennensi & Tellina; Saunetes. Vennones; ad ortus Athefis amnis; Camuni, nunc Val Camonica; Vennones. ad Ollium fluvium Trumplini, sive Triumplini, nunc Val Troppia Triumplini. ad Melam amnem.

VII. Supra Euganeos fuere Rhati, duce Rhato ex Tuscis, Rhati. quum hi pellerentur Circumpadana regione à Gallis, orti. Fines habuere à Rheni fontibus, ad fonces usque Dravi amnis in Danubium defluentis. Caput eorum "Tridentum, nunc vulgo Trento. Tridentum. reliqua opida clariora; Curia vulgo nunc Chûr, Italis Coira, & Fel-Curia. tria, Belunum, nunc Feltre, Belluno. At x Verona celeberrima Belunum, omni avo urbs, ab Euganeis simul & Rhatis condita suit.

VIII. Rha-

BUNONIS.

) a Eporedia C. annis ante Christum natum ondita. b Salassi conterminos habuere ab occidate Ideonni regnum & Centrones; à Septemtrionibus Veragros: ab Oriente Lepontios: à Menice Taurinos & Libicios Gallos.

& cLepontii habuere ab Occasu hyberno Salasfos: ab Occasu æstivo Penninam Vallem, quæ hodie Vallesia, Germ. das Walliser Land: à Septemtrionibus Helvetios atque Rhatos: ab Ortu trans Larium lacum Euganeos : à Meridie Orobios Insubres; & Libicios Gallos.

o Oscela Germanis hodie dicitur d Thum im Eschenthal, & ipsa Vallis das Eschthal.

т е Maunium supra Tridentum est. Vallis quam Nosius fluvius, in Athesim defluens, secat, cognominatur Val di Nôn: at superiori parw Val del Sol, Germ. das Sultzthal.

p f Vannia etiam fuit in Carnis.

g Clavenna Germ. Claven, Italis Chiavenna. . h Telium Germ. Tell, Italis Teglio. Regio illa hodiè maximè nobilitatur vino, quod suavi- storum Patria est.

tate reliqua omnia præstare vina dicitur, Vallis Tellina, Germanis dicitur das Beldlin.

v i Tridentum Athefi amni appositum est. b φ k Feltria in confiniis Carnorum & Venetorum posita etiam nunc Episcopali sede claret.

2 1 Veronam Germanice Dieterichs Bern , Athesis amnis ferè mediam nunc secat; olim alluebat tantum. Nullibi in tota Italia Gallica tot reperiuntur antiquitatum monumenta, quot heic, tam in ipsa urbe, quàm in agro passim, Catullo Poëtæ venustissimo patria est c. Æquiparatur hodie Venetiis, Roma, & Neapoli, iliis lacu, isti nobilitate, huic tribus Castellis.

HEKELII.

b Gaudet Episcopatu & celebre est Concilió in Templo della Madonna ibi celebrato. Egregium est Cathedrale & ad Div. Petri Templum, in quô Infans à Jud.eis interfectus videtur.

c Atque etiam Cotta, Fracastorii & utriusque Scaligeri, Poëtarum eximiè infignium ac venu-

B'U N Q-

a Eporedia. b Salassorum termini. c Lepontiorum termini. d Thum im Eschthal. e Anaunium, f Vannia, g Clavenna, h Telium, i Tridentum, k Feltria, l Verona Catulli patria,

Ηh

Veneti.

Patavium.

Atria.

Atefte.

Vincentia.

Altinum.

VIII. Rhætis ab ortu Solis proximi fuere Veneti d, quosfa bulofa Græcorum antiquitas ex Paphlagonum ad Pontum Euxinum gente, duce Antenore à Trojx excidio huc deduxit. Alii verini Illyricum fecere populum. Euganeorum qui inde in Alpes secesse. runt, occupârunt agrum ad mare Hadriaticum, inter Padum amnem & Timavi fonteis. Caput Venetorum "Patavium, nunc Padona. ab Antenore Trojano conditum, vel auctum. Inde opida celebria, "Atria sive Adria, nunc Adri, à Tuscis quondam conditum; unde mari seu sinui Adriatico cognomen: tum Ateste, nunc Este: Vincentia, nunc Vincenza; & Altinum, ex quo, præter nomen

BUNONIS. Hadriaticum, & Tilavemptus amnis: à Septem- mum Militiæ navalis Prætoren, MOROSItrione idem amnis: ab Occasu Liquentia fluvius. NIUM, assistente DEO, seliciter expuenta Hinc linea per Bassanum & Brigantiam ad Del- esle, Relationes COLONIENSES Latine extrandigæ fontem ducta, mox iplo Delga ad Athelim usque ab Euganeis & Rhatis disterminabatur. Inde iplo Athen usque ad opidum Hostiliam ; à istis Fides est adhibenda) hôc confirmant mobit Meridie ipfo Pado à Gallia Togata separabatur.

triam, Mela inter opulentissimas Italiæ urbes computat: hodie floret Academia c. Ad Pata- NIUM absque ullius viri internecione adminiculis vium pertinet Arquadum vicus, ubi Petrarcha mestica rebellionis Nuncium illud non solim ad nos, si ædes & fepulchrum.

portum testis est Plinius.

β c Altinum in paludibus situm, & palis superstructum fuisse docet Strabo.

HEKELII.

Loca alia illustria jam taccam,) Calamatam, Carnatam, Chifalam, Coronam, Portion Navarinan, qui olim Zonchio; hodie vero Germanis propter meum votum est, ut DEUS mitt Alt-Navarin dictus, ut & Morcam Insulam ante ombipotens VENETIS iltis fortifimisaugete biennium @. d. XXX. Maj. Styl. vet. feu d. liciflimis gratia atque auxilio fuo valido et grati IX. Jun. Styl. novi ; annô verò superiori m. porrò adesse velit. August. ipsum Moree Regnum , & in eo inprimis Cerinthum Metropolin, camque multisanti- cum laude quam diutiflime docuit Officialis quis Rebus claram, & postca Athenas, omnium ravius, Orator celeberrimus, in cujus kom Artium atque Scientiatum Matrem, è Turcica Carolus Patinus Philologorum ac Mediconnil tyrannide glorioie eripuctunt, atque ubique lustrissimus & Antiquitatum nobiliorum! contra hosteis ac persecutores Christiani nominis tor incomparabilis, tenuitatem mem in mascule sese præstiterunt. Ecquid dicom? Ipsam M. DC. LXXXII. d. 17. Jun. Styl. nov. port Candiam & Cancam à VENETIS excellenter meritum, quod mente agnoscam perpender animosis, utpote quorum SERENISSIMA tissima, promissis uberioribus addius, RESPUBLICA, Carolo Patino, illustrissimo PA- provecturus. Clarent inter Medicos quo TAVINORUM illustrium Phabo, in litteris dem Antonius & Dominicus de Marchettus, pur d. XVII. Junii Styl. nov. Ai. huj. Sec. 82. huma- tis & Jacob de Pighi.

nissime ad me datis, meritò contestante Liura 4 a Limites Venetie fuerunt ab ortu solis mare torum eruditissimis venatrix est continua, persupte naria in fol. Num. LXVII. fub datô d. XIX. hui. m. Augusti Styl. novi è Tractu Rheni (sialite Vehementissimè anhelamus ad confirmationem eoun, o b Patavium, T. Livii hifforici Romani pa- que nuper ex Italia accepimus de CANDIA & Ch NEA expugnatis per Generalissimum MOROS 🍼 ad Belgas, Hamburgenseisque delatum. I a Nobilem ad Hadriam, five Adriam fuisse veritati fuerit consentaneum, inter Christians omneîs multum fibi eratulabitur MOROSINIUS, Regnum CANDIACUM absque sanguinis Chi stiani profusione recuperasse, quod olim ultra wind annos objessim à Turcis," & ab codem cum internis ne ultra centies mille Turcarum generose propugata d Hi, Milites quippe intrepidi, (ut multa fuit, ufque dum 22. Septembris anno 1669, pr garetur, à quô tempore subjacuit jugo Turcico. Hat ex Latinis Colonienfium Relationibus. Que

e A FRIDERICO I. fundată, ubi infigi BUNG

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXIV. 243

&tenuia quædam ruinarum vestigia apud Silim fluvium, nihil nunc reliquum est. Hinc sequebantur Tarvisum, v Opitergium; nunc Tarvisum. Treviso & Oderzo: & Concordia, cujus nomen manet.

IX. Reliquam hinc Euganeorum seu Venetorum oramad Formionem usque amnem, qui nunc Risano est, apud opidum Capo d'Istria, Carnorum posteà obtinuit populus. Urbs heic, quon-carni. dam potens atque ingens inter primas Italia: Aquilegia, nunc Aqui-Aquileja. Madeserta planè. Inde clara opida, & Forum Julii, nunc vulgo Ci-Forum Julii. vidad di Friuli; Julium Carnicum, nunc Zuglio, in ruinis inter Inlium Carnicum. Tilavemptum fluvium & Alpes: Vedinum, vulgo Germanis nunc vedinum. Weiden, Italis Udene. Circa Venzonum 9 Noreia fuit Taurisco-Noreia. num urbs, qui inde posteà Norici trans Alpes dicti. Tergeste item, Tergeste. vulgò nunc Trieste, clara olim Histrorum primum urbs, post Romanorum fuit colonia, Carnorum provincia attributa. 'Sed in primis celebratus in hac ora fuit Græcis pariter ac Latinis monumentis Timavus amnis, inter Aquilejam & Tergeste, septem capitibus Timavus 1. exoriens, uno oftio post mille haud amplius passus in mare emissus.

BUNONIS.

y 1 Opitergium à Quadis & Marcomannis ex-

d b Concordia Episcopatus titulo hodie clara, sel adificiie & cultoribus deserta est. L. Annius Antoninus Verus inter Concordiam & Altinum apoplexia exstinctus est. Ad xxv. lapidem à Pauvio in mediis stagnis marinis regina nunc Italicrum urbium conspicitur e Venetia sive Venetia urbs; insulis compluribus superstructa, subitis incrementis & imperio, quam antiqua origine, datior. Etenim Theodorici Gothorum Regis & Caffiodori tempestate nulla ibidem fuit opidi forma; sed Cycladum similitudine per æquora longè patentia domicilia, quæ tamen posteà, quum Longobardi Alboino duce Venetiam regionem invaderent, in opidi formam congregata fuerunt. Extam tenuibus principiis, intra paucorum seculorum spatium, tam potens facta

d Aquilegia ad Natisonis ripam, haud procul à litore maris Adriatici olim fuit urbs opulenta, quam ditem reddidit situs negotiationibus maxime opportunus. Claustrum & propugnaulum Italiæ fuit ab ea parte. Quare eam duo Consulares viri contra Maximinum præoccuparunt. Sie posteà Constantinus contra Constan-

tium fratrem; fic deinde Maximus contra Theodosium Imperatorem eamdem præoccupare studuerunt. Caput fuit totius Venetiæ sub poilerioribus Imperatoribus. Eam urbem Hunnorum Avarumque Rex Attila expugnavit ac diruit. Hodie ad exiguas reliquias redacta à paucis habitatur piscatoribus. Ruffinus, qui Josephi Scriptoris Judaici quædam in Latinum convertit sermonem, fuit Aquilejenfis.

¿ e Forum Julii montibus undique cinctum in-

star Theatri esse docent, qui situm ejus pingunt. n Julii Carnici vestigia exigua nunc exitant, inter Crucis montem Tilavemptum Deamque ad Butim amnes sita, III. millium passuum supra Tolmetium opidum.

9 f Noreia fuir olim circa oppidum Venzenem. In Carnis est vicus vulgo S. Canzan dictus: apud quem ex montis excels radicibus magna vis aquarum per complures fontes magno cum strepitu erumpit; moxque cuniculo subterranco tota conditur ita, uti nusquam amplius appareat, donec post xIV. milliaria apud vicum vulgò S. Giovanni di Cherso dictum , iterum cum pluribus ingentibusque eructetur fontibus câ natura præditis quam Timavi fontibus afscripserunt veteres. g Timavus lacus à mari abest III. milliaribus, de quo apud Livium 1. 41.

BUNO-

a Venetia regionis limitos. b Patavium. c Altinum.

a Opitergium, b Concordia, e Venetiz urbs, d Aquileja Ruffini patria, e Forum Julii, f Noreis, Venzon. g Timayus lacus.

Hiftria.

Pola. Parentium. Ægida. Nesactium.

Libici.

Lavi. Ticinum.

Vercellæ.

Novaria.

X. Post Carnos igitur est "Histria, & populi Histri. Regio cen Peninfula inter Formionem & Arfiam amneis in mare procurrit Caput gentis fuit Pola, à Colchis, Jasonem & Medeam persequen. tibus, olim condita. Inde celebria opida, Parentium & Agida. nunc Parenzo & Cabo d'Istria: item > Nesattium ad Arsiam fluvium. nunc Castel Nuovo.

BUNONIS.

amnis Italiæ finis; à Septemtrionibus Alpium | & proximam Formionis ripam. juga: ab Occasu à Venetus Timavo flumine, à \ \(\lambda \) Nesactium, quod Italiæ finem facit Prole. Carnis Formione submovebantur. Formionem mæus, fuit ad ostium Arsiæ sluminis dextrativa.

fluvium Istriæ terminum tamen statuit Plinius z g Hiltrie termini habentur ab Ortu Arsia 1. 3. c. 18. Isthmus ejus est inter Arsiæ sonten

a Histrix termini.

CAP. XXV.

De Gallis Cisalpinis. 1

Allicæ gentes trans Padum suere, Libici, Lævi, Insubres, JOrobii, Cenomani. Libicorum caput fuere & Vercella, nunc Vercelli; Lavorum Ticinum, nunc Pavia: eorundem fuit No varia, nunc Novara.

II. Sla

BUNONIS.

casu habucrunt Orgum flumen: à Septemtrionibus Alpium radices : ab Ortu Guniam fluvium; a Meridie Padum inter Guniæ & Orgi

β In Campis Vercellenfum cum Cimbris pugnarunt & cruenta victoria potiti, C. Marius &

y b Lavi ab Occasu habuerunt Guniam fluvium: à Meridie Padum: ab Ortu Lambrum fl. à Septemtrionibus lineam super Novariam à Gunia ad Biagrassum oppidum ducendam : Inde minor Ticinus qui in Lambrum confluit : ab hoc confluente alia rurfus linea ducenda est ad Addux Padique confluentes.

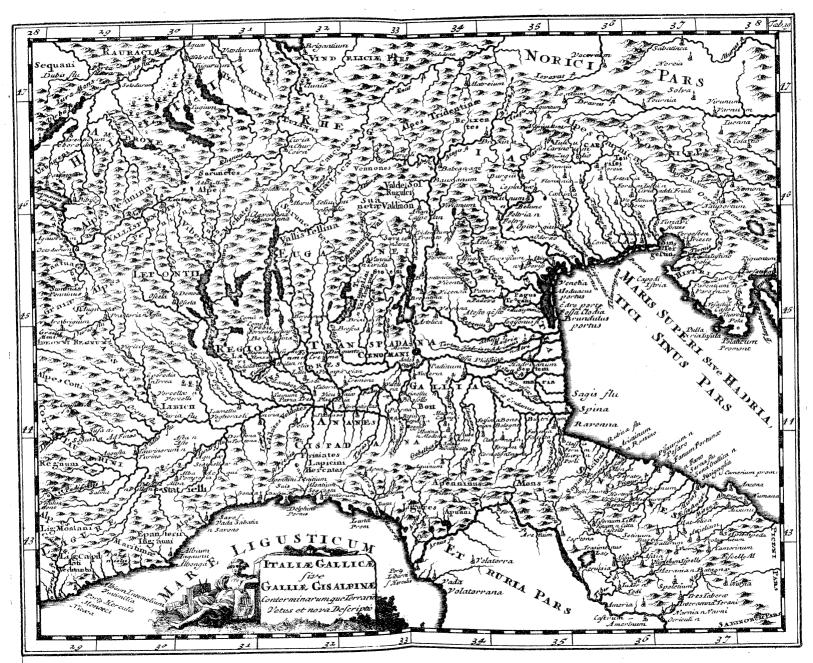
& c Ticinum à flumine nomen accepit a. Bello Punico secundo vicus tantúm fuit, cúm inter Part. I. p. 131. Seq. Hannibalem & P. Cornelium Scipionem Africani patrem apud Ticinium amnem, haud ita procul à Pado, prælium fieret. Ea pugna Scipio victus in hostium venisset potestatem; nisi protectum & ab Octavii Aug. Cæsaris ætate regiones ofte eum prætextatus filius ab ipsa morte rapuisset. vam, nonam, decimam arque undecimam

Superioris seculi anno 25. Franciscus I. Galliz Rez a Libici sen Lebecii & Libecii terminos ab Oc- à Caroli V. Imperatoris copiis ad hanc urbemait superatus, captus, & in Hispaniam abductusell. E Novaria à flumine nomen habet.

HEKELII. a In hâc Urbe est Academia, quæ à Caroli M. non diu post Parisiensem erecta esse creditur. Is enim Imperator ad conservandam, propagandamque veram doctrinam Christianæ Religions quosdam Sapientiam profitentes Ticinum milit, ut illam ibi in animos hominum infunderet. 1 fon celeberrimus ICTorum multos annos inca est professus. Baldus eorum Antesignanus heit postremam suam doctrinam esfudir, moriur denique, & in Conventu Minorum sepelitus. Unde felix Academia dicitur. Leg. Francifa Schotti Itinerarium nobiliorum Italiæ Regionum

1 Hac Cisalpina Gallia quam primum luliz accessit, vel nova Italia, vel accessoria vocabatur, Gothorum duces sedem regiam hîc posuerunt. comprehendebat. Vicario Prasecta pratorio

a Libicorum termini, b Lavorum fines, c Ticinum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXV. 245

II. & Insubres omnium Gallicarum in Italia gentium fuêre vali- Insubres. dissimi. Caput eorum Mediolanum, vulgo nunc Italis Milan, MediolaGerman. Meyland. Opida hinc clara; 9 Laus Pompeja, nunc LoLaus Pom
di: Forum Diuguntorum, nunc Crema; Moguntiacum sive MoForumpiug.

III. Orobiorum fuêre Comum, Bergomum, Forum Licinii, Orobio. nunc vulgo Como, Bergamo, Berlasina.

1V. Ultra Insubres Orobiosque incoluere ad Venetiam usque Licinii. * Cenomani; quorum caput Brixia; nunc Brescia, sive Bressa. Economani. Prætered celeberrima urbes, 'Cremona, & & Mantua, à Tuscis Cremona.

Moguntia-

Bergomum.

commissas. Caput inter reliquas Mediolanum entitt , quam Mereonodis 'iredias Athanafius Patresque Sardicenses nuncupant, nec ab Rom. milcopo dependentem Salmasius, Blondellus, Huic toties obsessar pro Lombardia coercenda, toties captæ ac funditus eversæ, tam germanici Calares incumbunt Italia æque tota lensim noftro imperio subducitur. Sed res illi medii fueruntavi; Ultimi funt gentes illi quarum heic fit mentio, Boji permultis etiam migrationibus famos: Horum tria genera Velserus, Golzius, tis. Spanheimius numerarunt; unum Vindelicos inter Bavorosque, alterum in Bojemia vel Bojohæmia; Tetiumque in Allemannia, sive Suevia hodierna. BUNONIS.

Ça Insubribus à Meridie finitimi suere Lævi: à Septemtrionibus Lepontii & Orobii, ab Occasu suprema parte Novariæ fluvii, vulgò la Gogna dicti, à Libiciis submovebantur: ab Ortu habuerunt Cenomanos.

n b Mediolanum b jam inde 222. annis ante Christum natum magna & frequens exstitit urbs: splendorem & dignitatem perpetuo custodivit; licet maximis bellis sæpè petita. Ausonius Poëta eam versibus celebravit. D. Ambrosius Episcopatum utbis olim tenuit, à civili administratione Liguriæ ad munus ecclefiasticum vocatus. c

9 c Laus Pompeja à Bojis Gallis condita, cum primum in Italiam venissent; Fridericus Imperator eam urbem à Mediolanensibus destructam in tutiori loco restruxit; quod est opidum Lodi tribus millibus passuum à Leude veters dissitum.

1 d Orobii ab Occasii habuere Lepontios: à Septemerione cosdem Leponeios: deinde Luganeos: & à Meridie Insubres.

n e Comum Lario lacui appositum. Posteà Novum Comum dictum, originem dedit Plinio Juniori, qui bibliothecam illis dedicavit, & pecunias in alimenta ingenuorum puerorum fubministra-Perulque de Marca lib. I. cap. VI. comprobant. vit ;- ut ipse scribit lib. 1. Ep. 8. Paulus Jovius quoque fuit Novocomensis. In agro Comensi, ad Lacus Larii orientale litus, fons est miranda natura, quem ter in die statis auctibus ac diminutionibus crescere & decrescere, tradit idem Plin. l. 4. epift. ult. A Bergomum olim videtur fuisse caput gen-

> μ Insubribus ab Ortu solis continuabantur f Cenomani inter Padum & Alpium radices ad Venetos usque porrecti.

> y g Cremona à Gallis Cenomanis olim videtur condita. Sub initium imperii Vespasiani ab hujus militibus igni tota absumta est, sed confestim restaurata. Ejus urbis cives, quod Antonii partes fuissent secuti, ab Augusto agro multati sunt.

E h Mantua nomen & ortum dedit i Baptifle Mantuano monacho. k Virgilius ad Mantuam in pago, quil Andes dictus, natus est. Quo vero fitu locus ille fuerit, incertum est: quanquam Mantuani nunc eum esse contendant, qui II. millia passibus ab urbe dissitus vulgo nunc dicitur Petolo. Ipsa urbs Mantua licet in paludibus sita natura & arte munitissima sit , nuper tamen A. 1630. à Cæsarianis militibus intercepta est.

HEKELII.

b Præclara olim Imperii Sedes. c Hujus Vita elegantissimè descripta est à celeberrimô Theologô atque Polyhistore, Theophilo Spizelio, Evergeta meô magnô, in ita dicta Vet. Academ. JESU CHRISTI p. 129. fegg. BUNO

a Finis Insubr. b Mediolanum. c Laus Pomp. d Orobiorum fines. e Comum. f Cenomanorum fines. g Cremona. h Mantua. i Baptista, k Virgilii patria, l Andes.

Ananes. Placentia.

V. At cis Padum Gallici populi fuere Ananes, Boji, Senones. · Ananes Liguriæ continuabantur circa * Placentiam Romanorum coloniam, vulgo nunc Placenza.

Boji. Bononia.

Parma.

Brixellum .

VI. Inde sequebantur Boji, secundum Insubres maxima potentissimaque Gallorum Italicorum gens. Caput eorum fuit & Bonn. nia, nunc vulgo Bologna; Felsina ante dicta, cum caput Hetrusco. rum esset. Inde opida nobilia, *Parma, Brixellum, *Regium Lepidi, z Mutina, 4 Forum Cornelii, " Faventia, " Forum Li. vii; que nunc vulgo Parma, Brisello Reggio, Modena, Imola.

Faënza, Forli.

VII. Postremi Gallorum in Italia fueres Senones, inter Raven. nam & Æsim flumen, quod nunc Jesi, prope Anconam, partem Umbrorum agri incolentes. Caput heic gentis constituêre, Senam Gallicam, five Senogalliam, vulgo Sinigaglia. Reliqua hujusorz opida in Umbris dicemus.

BUNONIS.

o a Ananes five Anamani fuere inter Ligures, Bojos, Cenomanos & Lavos.

b Placentia ad Padum fita nomen fortita à placendo; pulcherrimum habuit amphitheatrum extra urbem, quod eam oppugnante Cacina conflagravit. Haud longè infra Placentiam fuit c Vicumvie seu Vicumnie emporium sive castellum; ad quod quum incondita turba xxxv. millium Hannibal occurrisset, à paucis Pœnis fusi funt. Cæterum apud Placentiam Trebia fl. in Padum confluens nobilitatus est Romanorum clade, quam à Pœnis Hannibale duce acceperunt. Tunc enim ipfi, quum se ignibus & oleo fovissent. Sempronium Cos. & Romanos suâ hyeme vicerunt. Placentia à Pœnis Amilcare duce direpta & incenfa est. Placentinus ager vellere & pecoribus ditiffimus est; unde Cafei Parmenses proveniunt.

e d Boji conterminos habuerunt Anamanos Cenomanos, Venetos, Senones & Ligures. σ e Bononiam prima nobilitavit Academia Ita-

liæ: in via Æmilia post Mutinam inter Rhenum & Idicem amnes fita eft.

τ f Parma ad fl. cognominem; unde ortus Cassius Severus, qui Elegias & Épigrammata P. Cornelio Dolabella planè omnis deleta suit. confcripfit.

v g Brixellum ad Padum cst, nobilitatum interitu Othonis Imperatoris, qui exitum pugnæ Bedriacensis hic exspectans, quum cladem suosum accepillet, pugioni incubuit.

C A P. φ h Regium Lepidi, anteà Forum Lepidi, etiam simpliciter Regium dictum, in via Æmilia situm eft. M. Brutus à Cn. l'ompejo interfectus est apud

z In eadem via Æmilia i Mutina nobilitata maxime fuit civilibus inter Augustum & Antonium bellis; quum illic Antonius Brutum oblideret: Augustus verò cum Hirtio, & Pansa, coll. ea obsidione Brutum liberarent. Inter Mutinam & Bononiam est illa k Rheni insula, in qua bello Mutinensi deposito, provinciarumque partitio-

1 Forum Cornelii in medio Faventia & Claternæ situm est. Hic S. Cassianus natus, qui Brixiano Episcopatu pulsus, scholam in patria suaperuit, & martyrium confummavit.

ne, Triumviratus inter Augustum, Antonium "

Levidum constitutus est.

ω Ad m Faventiam, in eadem via Æmiliafitam, Carbo à Syllanis victus Italiaque pullusell.

« Forum Livii in via Æmilia ad Utentis fl. ilpas situm est. Hic Athaulfus Gothorum rer honori Imperatoris fororem germanam Platidiam marrimonio fibi copulavit.

3 Senonum gens sedibus suis ad mare Hadriaticum à M. Curio Dentato pulla; ac demumà

y Seno-Gallia ad Misi fl. ostium, maritima Umbræ urbs, post exactos à M. Curio Dentato ex his locis Gallos, facta est Romanorum colonia anno Urbis conditæ 463. Pompejus ad hauc urbem vicit Marium, eamque diripuit.

a Ananes, b Placentia, c Vicumuia, d Boji, e Bononia, f Parma, g Brixellum, h Regium Legidi, i Mutina, k Infula Rheni, l Forum Cornelii, m Faventia.

XXVI.

Etruria & Umbria.

Allix Togatz jungebatur à meridie "Etruria, sub Apennino Etrusia, monte. Ejus incolæ Etrusci sive Tusci; Græcis Tyrrheni dicti. Sed horum prima sedes suit, ut antè dictum, trans Apenninum, ab utraque Padi ripa; unde à Gallis expulsi, intra Apenninum, mare Inferum & Tiberim Macramque amnes consederunt, duodecimurbibus totidemque Principatibus inter se constitutis. Urbium nomina xII. Urbes & hæc sunt; Vetii; s Volsinii, v Clusium, & Perusia, Cortona, Principatus Etruscorum.

BUNONIS.

« Etruria 2 Vetus seu Circumpadana iisdem finibisinclusa fuit, quibus deinde Gallia Circumpadana, Nempe trans Padum ab Occasu fuit Orgus annis, à Septemetrionibus fuere radices Alpium, d Veronam usque; hinc Athesis ad oftium usque: ab Ortu mare Hadriaticum & cuncta Padi ostia accolebant Tusci Ravennam usque. At de Mari Infero; quod de ejus nomine Tuscum, Iulia; & Marcaff, à Liguribus.

§ c Volfmi five Vulfmi, ad lacum Volfmenm: olim Potentiffimi Etruscorum Volfmen-

frationem & bella gerenda servis commiserunt; dominis suis oppressis remp. occuparunt. y d Clusum, ad paludem Clusianam, in lon-Studine spatiosam, in latitudine angustam, per quam Clanis fl. ad Tiberim ferrur; urbs pervema, olim Camers dicta, Volsiniis xxv. millia Muum distans; Porsennæ fuit regia; qui Tar-Pinios Roma ejectos reducturus, Muni, Sca-Me, Horatii Coclitis, & Chelie virginis deterritus

aum est, & ipsa urbs antiquissima; calamita- Cortonenses testatur lib. 1.

te illa nobilis, quam experta est, quum Octavius Augustus L. Antonium, Marci fratrem intra Peruliæ muros redegisset, & ad deditionem compulisser: Antonium inviolatum dimisit, & militibus ignovit; sed magis irâ militum, quam voluntate ducis savitum est, non tantum in Perufinos, verum etiam in Romanos, eosque viros primarios, quorum plutimi equites & se-Polition Etruria cingebatur à Septemtrionibus instar victimarum. Quidam opidanorum rebus & penatibus suis ignem subjecit, & se gladio Imfium, & Tyrrheniom appellatum est. Tiberi totam corripuit urbem; adeoque concremata funt omnium jugo ab Umbris fuere submoti sunt omnia; excepto uno Vulcani templo. Sed transfixum intulit flammæ; quæ ventis agitata post tantam calamitatem statim resurrexit, & ab hac nova instauratione dicta est Augusta Peruk, in luxuriam demum prolapfi reip. adminisia. Cæterum Perusini fuerunt Baldus, ejusque frater Angelus de Ubaldis, JCti. Bartolus etiam in hac urbe jus civile didicisse scribitur. Inter Pead domini à Romanis adjuti, subactis denuò g Thrasmenus: propius Perusiam est, quam Arrusiam Cortonam magnus conspicitur lacus, retium, unde etiam Perusmus dictus. Infignitus est ingenti illa clade, quam hie bello Punico II. ab Hannibale acceperunt Romani Flaminio Col. Tantus fuit pugnantium ardor, ut gravissimum terræ motum non senserint.

e h Cortona, Gracis Croto dicta, ab Arretio est xIV. millia passum, urbs pervetusta, quipmune, pacem cum Romanis iniit. Ad Clusium Pelaigi enim, Tarcone Duce, hanc tum Umbrohite Labyrinthus Porseme, de quo Plinius lib.; 6. rum urbem magnam & florentem ceperunt, eaà Perusa à Cortona xx. millia passuum in rodous sua adduc arate Pelasgica lingua usos

BUNO-

a Veteris Etrariz fines. b Posterioris Etruriz fines. c Volsinii. d Clusium, Camers. e Porsennz Lebyinthus, f Perufia, g Lacus Thraifymenus qui & Perufinus, h Cortona,

& Aretium, "Falerii, "Volaterra, Vetulonii, Rusella, Tarquinii. · Care. Ex his hodieque exstant, nominaque vulgaria habent ista: Bolsena, Chiusi. Perugia, Cortona, Arczzo, Civita Castellana. Volterra, Groffeto, Cerveteri. Reliquarum » Veji ad x 11. lapidem ab urbe Româ fuere, circa opidum nunc Scrofano; Netulonii sue. re, prope litus inter Plombinum & Massam opida; Rusella vulgo nunc dicitur Bagni di Roselle, id est, " Aqua Rosellarum. Tarqui. niorum vestigia jacent supra Cornetum opidum.

BUNONIS.

& a Arretium five Aretium ad Arnum amnem | proximus eft, vulgo nunc Vacina fume.

n b Falerii iterum memorantur bujus capitis f.6. 9 c Volaterra urbs ab Arno & Pifis ad tricefi- | bellum, ac decennem futtinuit Romanorum ob mum circiter lapidem, haud procul dextrâ Cecinæ sidionem. Qui m Romani ad Alliam si. à Gallis ripâ, in valle profunda supra collem excelsum sita | fusi fugatique estent, multi corum, trajetto est. Huc confluxerunt à Sylla proscriptorum | Tiberi huc incolumes evaserunt : quumqueRoquidam; qui quatuor cohortibus armatorum constitutis, per biennium tolerata oppugnatione, tandem publicam fidem secuti, loco cesserunt. Hodiè antiquitatum monumentis clara est. Ad mare usque pertinuisse ejus agrum indicio funt d Vada Volaterrana: quibus contiguæ funt e Saline Volaterrane. Ab hac urbe xIV. millia passium sunt f Aque Volaterrane; prope quas lalacus quidam exigui, sed profundi admodum aquarum scaturigine semper ebullientes; unde odor sulphuris tam pravus exit, ut volucres supervolitantes illicò mortuæ decidant. Aquæ, voraginibus veluti subjecto igni perpetuò astuantibus, ad 1x. pedes cum strepitu ingenti & horrendo fragore in altum egeruntur, ruriumque in sese recidunt. Fervor tantus est, ut injecta animalia statim decoquantur, ossaque carnibus nudata emergant.

. g Care opidum, Pelasgis Argylla dictum, Iv. millia passuum à mari in saxeo tumulo situm est. În magna fuit apud Græcos existimatione ob justitiam simul & fortitudinem : quippe | natis, faces & angues furiali habitu praferms, abstinuit latrociniis, quanquam potentissima foret: & apud Delphos thefaurum confecravit, qui Argyllanorum vocatus. Rex Caretanorum fuit Mezentius, qui Turno auxilia tulisse fertur. Cæritani Gallos, qui Romam ceperant, debellarunt & Romanos ad se confugientes, æternumque ignem & Veltales Virgines conservarunt. h Aque Ceretane opido vicine fuere celebres, propter eos, qui valetudinis causa eò commeabant: plerique nunc interpretantur Aquas Stilianas vr. millia palluum ab opido Cære diffi-

II. Cele. tas. i Caretanus amnis is fuerit, qui huicopido

* k Veii urbs in excelfo & undique abrupto & xo fita, cum Romanis grave & diuturoum gellit

ma ab iisdem Gallis capta & incensa esset: agitarunt tribuni plebem, at relictis ruinis, inubem-Vejos migrarent : cui tamen rei obstitit Camillus.

A 1 Vetulonii & Vetulonium urbs fuit inter Populonium & Turrim S. Vincentii, III. millibu passum à mari, circa Lynceum amnem; qui hodie Cornia dicitur, & Caldanas paludes.

Haud longe à litore & Prile lacu sut m Aqua Rosellarum, juxta quas in colle confi ciuntur infignes ruinæ præclari quondam opili, quod pastoribus nunc & pecudibus habitatum, vulgo Moscona dicitur; rudera illa sunt antique illius urbis, quæ Ruselle dicitur.

y Tarquiniis L. Tarquinius Priscus Romammi gravit & Rex ibi factus eft. A Tarquinio Superbo exfulante perfuafi Tarquinienses Roman le gatos miserunt, & pro eo senatum populumque deprecati sunt; quin aperta vi reditum Tarquiniis conficere conati funt. Falifei & Tarquinients compluribus suorum habitu sacerdotum suboraciem Romanam turbarunt. Fromin.

HEKELII.

a Situm est in planitie gratiosa, & interduodecim Hetruria Urbes relatum. Romanis intiginta millium aures auxilio fuit, & Sciptorin Africam ituro frumenti modios certum viginti millia dedit. Vicissitudine suorum Principum multum detrimenti perpeslumest, & diutimum Hetruria Spectaculum miterabile extitit, quoid Colmus, Dux Florentia, ejus administrationem recepit, ab eô enim tempore restitui cœptach.

a Arretium. b Falerii. c Volaterra. d Vada Volaterrana. e Salina Volaterr. f Aqua Volaterrana. g Care, h Aqua Caretana, i Caretanus amnis, k Veji, I Vetulonii, m Aqua Rosellarum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.III. Cap. XXVI. 249

II. Celebres prætered urbes in Etruria fuerunt, in littore; · Lu-Luna. satrans Macram fluv. sed Etruscorum tamen opidum, portu nobi-Pisc. le, nunc l'Erici; inde «Pisa, nunc Pisa; «Portus Liburnus, bunus, populonia, tipur l'esquinia, nunc Livorno: «Populonia, cujus vestigia Telamon, extant prope Plombinum. "Telamon, nunc Telamone; «Cosa, nunc Gravisca. Ansidonia: & Gravisca, quondam infra Cornetum; & Centum Cella, Centum Cella, Cella. nunc Cività Vecchia; & Alfum, nunc Palo.

III. Intus in mediterraneo, "Nepete, "Sutrium, & Falerii Fa. Sutrium.

BUNONIS. Cosanum est h Telamon opidum. In exiguo illo

¿ Primum Etruriæ opidum ab amne Macra

. a Luna opidum cum portu maximo & pulcherimo, & promontorio. Opidum hoc posteà Portus Ericis appellatus est. Quum totum noclitus Ligusticum, adeoque omnis Alpium manumarum tractus, marmore scateat; præ ipuz lapicidinæ in portu & finu Lunæ fueunt : Hinc Lunense & Ligusticum marmor celebraur. Plinius Lunensem caseum prædicat magnitudine, qui ad fingula millia pondo premaur: idem Plinius ex Etruriæ vinis Lunensi palmam tribuit.

w b Pifa feu Pifa urbs ad Arni fl. ostium aliquet seculis ante Trojanum bellum condita est. Mare, quod inter Populonium promontorium sive Planbinum opidum & Lunæ promontorium curo litore recipit Arnum fl. c Pisanus appellatur m. Adiplum Arni oftium fuir d Portus Pifanus. In milia passuum à Piss, qua Lucam itur, onspiciuntur e Aqua calida Pisana.

g Livorno hodie emporium cum portu nobile d. Libumi olim navibus citis & levitate præcipus infigues memorantur: unde Romani naves hitate & celeritate præstantes Liburnicas appella-

· fPopulonia sive Populonium situm fuit in proconspiciuntur III. millibus passuum à Plumbino oido, quod ex ruinis ejus originem traxit. Ex lo loco Ethalia, Corfica & Sardinia infulæ conficiuntur. Navale Populonia hodie vocatur Porto bratto. g Promontorium Populonium extimo suo n mari excurlu, quo opidum Plumbinum ei im-Politum est, vocatur nunc Capo di Campana. * Inter Umbronis oftium & promontorium

promontorio, quo portus Telamon clauditur, circa Telamonem victi funt Galli Cifalpini à Cof. Æmilio Papo, XL. millia cæfi & X. millia capti cuna Rege Congolitano. Polyb. l. 2. v i Cosa, Cose, sive Cosse ubrs paulum à mari

recedit. Subjacet ei k portus Herculis. Ab urbe illa 1 Promontorium dictum est Cosanum: quod etiam promontorium Argentarium. Inter Martam & Minionem amnes fuit.

φ Gravisca seu Gravisca urbs à gravitate soli & aeris appellata, funditus interiir; nec fuir co loco, ubi hodie est opidum, vulgo Corneto dictum.

z m Centumcella opidum vulgo Cincella, & Cività Vecchia, id est, civitas vetus dictum, nobiliffimum inter Neapolim & Liburnum portum, vulgo Livorno seu Ligorno, habet in litore portum, Ptolemæo dicitur n Portus Trajani.

ψ Palo est villa gentis Farnesianæ, quo loco olim fuit Alfum opidum.

a o Nepeté opidum inter Sutrium & Falerios jacet, à Sutrio abest ad IV. millia passuum.

a P Sutrium Roma distat circiter xxv. millia passum. Camillus , Etruscis victis , Sutrinis urbem , quam isti occupaverant , restituir. Proverbium est apud Plautum; Quast Sutrium eant.

8 Romani, xxx. circiter millia passuum distantes à Faleriis, urbem appellarunt. montorio sablimi, quod præruptum in mare q Falerios, & gentem arque agros Falifos. aurit, in speciem peninsulae. Rudera ejus Camillus hanc urbem obsidens principum siberos, à ludimagistro proditos, non accepit; sed verberibus proditorem in opidum redigendum pueris illis tradidit. Quo facto opidani permoti Romanis sese dedidere. Sita fuit urbs illa ad viam Flaminiam inter Ocriculos & Romam, in arduo monte, adeoque loco natura munito. Ad hanc urbem fuit r Junonis Falifcæ lucus & fanum.

a Luna op. cum portu & promontorio. b Pifx. c Sinus Pifanus. d Portus Pifanus. e Aqux Pifanz. BUNOfopulonia, gromont. Populonium. h Telamon opidum portus & promontorium: 1 Con. k portus Heronis. Promont. Cofanum fen Argentarium. m Centumcellz, a Portus Trajani. o Nepete, p Sutrium. q Falerii, & Falifet, 1 Junonis Falifez lucus.

Fanum Vol. liscorum, & Fanum Voltumna, & Hortanum: qua vulgo nunc Nepe. Sutri, Cività Castellana, Viterbo & Orti. Inde Herbanum; qua Herbanum. posteà Urbs vetus, nunc Orvieto. & Suana & " Saturnia, Sene. Florentia, Pistoria, Luca, nomina antiqua retinent.

Umbria antiquior.

fteriores

IV. Tuscis jungebantur ad Tiberim sluv. Umbri. 1 Sed hi ab initio ad utrumque mare late incoluerunt, unde fluvius, mediam umbro fl. posteà Etruriam secans, Umbro olim, nunc Umbrone. Ab Infero mari eos rejecerunt Etrusci; à Supero Senones Galli, at his à Ro. manis deletis, Umbriæ fines fuere in Romano Imperio ab Austro Nar amnis, vulgo Nera, in Tiberim confluens; ab Occasu Tibe. ris, & trans Apenninum Bedesis, nunc Ronco, apud Ravennam mare Hadriaticum petens; à Septemtrionibus ipsum hoc mare; ab ortu Æs fluvius, & inde linea ducta ad Naris fontes.

Umbriæ opida maritima.

V. Urbes in ora Hadriatici finus; 9 Ravenna, Ariminum.

BUNONIS.

lacu in Cimini montis jugo fitum, publicis universæ Etrutiæ conventibus olim celebratissimum fuit. Fuisse creditur, ubi nunc est Viterbium, patria Johannis Annii monachi, qui Berosi, Manethonis, Xenophontis, Fabii Pictoris, M. Catonis; aliorumque Scriptorum fragmenta, flagitiolum in modum confinxit, civibulque Viterbiensibus improbè imposuit.

b Hortanum apud Tiberis Narifque confluentes Horta dicitur Paulo Diacono.

s c Herbanum ad Clanis Palliæque confluentes natura loci olim fuit munitissimum in prærupto tumulo fitum.

ζ d Suana eft ad Ariminum fl.

" Haud longe à Suana ruinæ e Saturniæ conspiciuntur, ad Albinam fl. De Sena, Florentia. Pistoria & Luca infra dicetur hujus lib. cap. 37.

9 f Ravenna, totius Romandiolæ urbs nobilissima, inter Utensem & Bedesin amnes in paludibus fita fuit urbs trigemina: cujus partes, Civitas vetus; Via Cafarea; & Portus novus five Classis aquis perflua; indeque salubritas aëris loco conciliata; ut ibi gladiatores ali atque exerce- Utraque autem suburbicaria fuit, uni el Corri jusserint Romani b. Tota autem ligneis con- rectori (quem ætas Constantineana disent) stabat adificiis. Hic classem iidem Romani habe- vel uni Consulari sub Valentiniano iterum ombant continuè paratam, quæ immineret Græciæ; missa, Hetruria Tuscis vel Hetruscis appellato. ficuti Mifenatium classis alterum tutabatur mare; nem debuit, genti pervetusta ac indigenz, cu & Galliæ, Hıspaniæ, Mauritaniæ, Africæ, nec lingua nec mores aliis nationibus aquales obtignin, Ægypto, Sardiniæ atque Siciliæ incubabat. De- teste Dionysio Halicarnasseo, Lib. I. qui Aructa est classis à Luitprando Longobardorum and Nod are outer house postant 1001

Rege. Cæterûm hic est Candidianus fluvius vuled y a Fanum Voltumnæ haud longè à Volsiniensi Candidiano dictus, in portum Augusti dessurs ad cujus pontem Odoacer Herulorum Rez Theodorico Gothorum Rege victus & fugamsell Cærerum Ravenna fedes Exarchorum fuit: &p tria Thoma Ravennatis, cujus exstat liber devit hominis ultra annos 120, producenda.

> g Ariminum nomen habet ab amne, qui occidentale ejus latus abluitur, qui olim di minus appellatus', hodie vulgo Marrechia dicina. Is hodie urbi jungitur marmoreo ponteaniqui operis. Urbs antiqua est, ab Umbris habitan, antequam Galli Senopes hæc loca occuparent Constantii Imperatoris temporibus hic conclina celebratum est prope CCCC. episcoporum,qui Synodi Nicenæ Symbolum magna cumoffula Imperatoris suis sententiis comprobarunt.

HEKELÎI. b Celebris est magis antiquitate, quamadi ficiorum pulchritudine.

REISKII.

I Hetruria & Umbria aut distincta furunt provinciæ tum fitu tum terminis fuis; Aut juncta unitaque saltem ab Hadriani temporbus:

a Fanum Voltumna. b Hortanum. c Herbanum. d Suana. e Rayennacum portut Ariminum op. & Ariminus fl.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXVI. 251 Pisaurum, & Fanum Fortunæ, & Sena Gallica, suprà dicta: nomina vulgaria nunc funt, Ravenna, Rimino, Pésaro, Fano, Sinigaglia. Intus " Cafena, Sarsina, & Vrbinum, Sentinum, Opida medi-Éss, e Camerinum; vulgo nunc Césena, Sarsina, Urbino, terranea. Sentino, Jest, Camerino. Cis Apenninum, . Iguvium, . Me-· Spoletium, & Tifernum, z Nuceria Camellaria,

Imbroque maris Ægæi Thraciæque vicinis infu- occubuir. lis huc novas per colonias delati, & facra & instituta extrea secum intulerunt, neque Tyriatanum aut Punica, quæ Fullerus voluir, fed Græa, hinc porro in Umbriam traducta. Inde tamen Thuscia & Hetruria non duplex, sed una extitit: Sin viri docti cum Salmasio duplicem conflituant, alteram Italicam five annonariam, & alteram suburbicariam: a Duze in una provincia pineserunt, Italicæ quidem, præfecturæ tamen ubicaria annumerata altera. Quicunque autem cum Fallero, Viro doctiffimo Tyrrhenos à Tyris ortos volunt, & in Thusciam delatos, hi ab antiqua historia nimium recedunt. Denique quo plura de urbibus heic offeruntur, eò paucioa nostro congruunt scripto.

BUNONIS.

* Arimino xx11. millia paffuum abeft b Pifarum, quod ab Occidente Pisaurus amnis præterfluit, hodie Foglia dictus: unde urbi nomen quælitum. c

λ Ultra Pifaurum ad v11. millia passuum jacet c Fanum Fortunæ opidum; ejus opidani auctoribus dicuntur Fanestres.

d Cesena apud Sapin & Rubiconem amnes, Arimino propinquior eft.

, e Sarima in confinio Galliæ Togatæ, apud lavam Sapis fluvii ripam, Umbricarum extrema, Plauti patria eft.

& f Urbinum, Metaurense ab amne Metauro, a impositum, dictum est. Hodie vulgo diciur Castel Durante, estque sedes hodie Ducum Urbinatium. Quod enim hodie Urbinum exstat, non magis Metaurense poterat appellari, quam Pisurense, quippe in medio utriusque amnis si-

· Ultra Camerinum & Matilicam, versus Urbinum, in Apenini valle est g Sentinum. In Sentinatium agro pugnam illam Romani pugna-

Tyrnheni postea Pelasgorum genus ex Lembo bros atque Samnites: in qua Decius diis devotus

n h Æsis opidum ad Æsis fluminis ripam positum est. Æsinatem caseum probat Plinius. Supra Æsim opidum in Apennini radicibus situm est opidum i Matilica.

e k Camerinum five Camers opidum fitum est in montibus illis, qui Picenum ab Umbria difterminant. Verum & Clusum Etruriæ opidum, antea appellatum fuit Camers.

o 1 Iguvium opidum fuit in Apennini radicibus. Tiferno proximum. Non eodem fuisse olim situ, quo nunc conspicitur, testantur reliquize templorum ac theatri haud procul diffitæ.

m Mevania ad Tiniæ Clitumnique confluentes est, infra Fulginium. Adventante exercitu Vespasiani, exercitus Vitellii opidum hoc, ceu arcem belli, occupavit. Fuit sublimibus bobus ac tauris infignis Mevania. Apud eandem in villa Agrippinæ Augustæ Androgynus olim natus est. Patens circa Fulginium, Mevaniam & Clitumnum amnem campus est; in quo Umbrorum fuit exercitus, adversus quem Q. Fabius Maximus Rullianus III. & P. Decius Mus II. coss. profecti funt, Liv. lib. 1x.

v n Spoletium firmitudinem suam Hannibali probavit: Is enim à Trasimeno lacu veniens opidum oppugnavit; sed magna suorum clade repulsus, ex unius colonia viribus collegit, quanta moles esset Romanæ urbis. Spoleti ex muliere virum factum esse tradit Livius l. XXIV.

φ o Tifernum primum cis Apenninum à Tiberi opidum, p Tiberinum dictum est, ad discrimen Tiferni Metaurensis; Villa Pliniana vicinum suit. Plinium juniorem, pœne adhuc puerum, patronum cooptavit; in quo ille fua pecunia postea templum exstruxit.

x 4 Nuceria, cognomine r Camellaria, in via Flaminia, apud transitum Apennini, haud procul fonte Tinia fluminis jacet. Inter Nuceriam & Fulginium est f Forum Flaminii, ad quod Gallus & mnt contra Gallos, Senones, Etruscos, Um- Volusianus, quum adversus Amilianum, qui in

a Tuscia duplex. b Pisaurum op & Pisaurus fl. c Fanum Fortunz. d Cæsena. e Sartina. f Urbinum. g Sentimum, h Afis op. & fl. i Matilica. k Camers five Camerinum, 1 Iguvium, m Mevania. n Spoletium. o Tifernum, p Tiberinum, q Nuceria, r Camellatia, f Forum Flaminii.

4 Assum, " Hispellum, " Fulginium, BTuder, "Interamnium) Narnia, Ameria, & citra Narem, ¿ Ocriculi: qua vulgo nunc, Angubio, Bavagna, Spoleti, Città di Castello, Nocera. Assist, Ispello, Fuligno, Todi, Terani, sive Terni, Narni, Ame. lia, Otricoli.

Moesia res novas moliebatur, proficiscerentur, | Tabernas, ubi istud commissum est pariciinterfecti sunt. Pons, in quo cæsi, postea pons fanguinarius appellatus est.

HEKELII.

c Schottus dicit, hanc Urbem ædificiis atque plateis esle perelegantem, mercimoniis divitem, emporiumque Italia celebre, ad cujus nundinas frequens Mercatorum fit concursus ex variis Provinciis certis anni temporibus.

BUNONIS.

- 4 a Assilium ab Arno versus Orientem jacet; S. Francisci Monachi patria.
- W Et ab Afisio versus Spoletium euntibus
- " Haud procul Hispello, versus Meridiem, ad Tiniam amnem c Fulginium est.
- B Et à Spoletio versus Occasum Solis haud procul Tiberis ripa d Tuder.
- 2 Ab Ameria versus Orientem est e Interanna five Interamnium opidum, Nare flumine circumfluum, III. millia passuum ab Interamna fuere f Tres Taberna eo loco, qui vulgo dicitur Ponte Confino: hic Maxentii infidiis periisse videtur Severus Imperator. Zof. II. Sed tamen alii auctores rià acceperit.

dium , interpretantur illas , quæ funt in Pomptino Campo.

- 8 g Narnia in aspero, arduo & prærupto monte sita est, cujus præruptam rupem Narabluir unde urbi nomen. Hic inter duos pratuptos montes Cefar Augustus olim pontem exstruit cujus fornices omnium celliffimi extitere; tefte Procopio. Ejus pontis rudera etiam nunc super-
- s h Ameria municipem habuit Roscii patrem. Z i Ocriculi five Ocriculum Umbricarum verfue Meridiem Romæque proxima urbseft. Orioli hodiernum II, ferme millia à Tiberis ripa diffat at prope ipsam ripam in lata planitie ingenia conspiciuntur multorum magnorumque zdife ciorum rudera; unde colligitur hoc fuisse Ogiculum antiquum.

d Hodiè Civitas oblonga, ædificiisque sais elegans est, ac rerum copia lauta ob Agrivini fertilitatem, licet aliquandô Bellorum Calami tatibus involuta clades ingentes Patrum mem-

a Afifium. b Hispellum. c Fulginium. d Tuder. e Interamnium. f Tres Taberpa. g Narnia. h Ameria. i Ocriculum, Ocricoli.

CAP. XXVII.

De Sabinis & Latio. 1

TNfra Umbros ad mare usque antiquissimis temporibus incolucte Siculi; à quorum Rege Italo, hæc regio primum dicta est Italia;

REISKII.

1 Sabinia ab Sabo rege vel Deo, quemi Samium Semonem prisci cognominant, nomen quin deduxerint, nullum erit dubium, fi quidem ille Sabus extitit, Ipfa gens Straboni Lib. V. antiquissima censetur, & indigena, cui ortum Picentes atque Samnites, debeant, his vero Lucani, ultimo Lucanis Brutii. Adeò Sabinis primæ per Italiam inferiorem coloniæ assignabuntur, si

gravissimo Strabonis testimonio standum ent. Interim Pelasgos atque Tyrrhenos advenas Sabinorum fedibus & migrationibus fese sociosal miscuisse, nemo negabit, uti suspicor, nisatiquæ historiæ geographicæ ignarus. De Curtibus autem & Latio, primisque hujus incolis quam dissident Graci Romanique, quotquot veterum extant, scriptores? Ut chaos quoddam confusum hinc eriatur, si omnia paulo accuraINTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXVII. 253

qua deinde ab Aboriginibus, pulsis inde Siculis, Saturnia, voca-saturnia. nest, & mox item Latium: unde Aboriginibus novum nomen Latium. Latini. Sed in partem Antiqui Latii postea successerunt "Sabini, Sabini, inter Narem & Anienem, quorum hic Teverone dicitur. Caput Sabinorum fuit & Reate, nunc Rieti; & ante hanc r Cures, nunc il Rente. Vecovio de Sabina, coenobium, cum ingentibus veteris urbis reliquiis, hinc Romani dicti fuere Quirites. Reliqua opida celebria unt: Nursia, nunc Norcia; Cutilia, cujus ruina prope opidum Cività Ducale; " Amiternum; cujus vestigia prope Aquilam. Indes Eretum & Nomentum, prope Anienem, vulgo nunc Monte Ritondo & Lamentario.

II. Sub Sabinis itaque juxta Tuscos fuere * Latini, non totius Latii veteris

multisque hujus locis probabilius datur, ut primos Italiæ Latiique incolas בתים Chitim Græcè confirmant, Bocharto etiam citata Lib. III. Phal. c. 5. Urbes item Chitheis cognomines duz, nec non aperta Julii Africani Eusebii, Cedeni & Geographi Nubiensis testimonia. Hinc Chronicum Alexandrinum clariffime: Kinos, E in Portaios nay haños. Adde Latii nomen mod ab latendo veteres deducunt: Ut vel ita cum Ambico Punicoque Dno Chetema, quod est abscondere, fatis congruat. Kircherus in Latio quidem Lib. I. c. 1. casdem tuctur origines; In apitibus vero sequentibus Janigenas, Aborige-183, Sicanos, Oenotrios, Pelaígos, Umbros, lani colones veteres admifcet, longamque regum seriem, terminosque regionis antiquæ vanos producit. Ex his tamen omnibus liquet, quod in præfat. confitebatur, dispares Historicoium fere omnium opiniones reperiri. Sed quis heic observata omnia de Romanis originibus depromat? quæ in tertium vel quartum annum Olympiadis fextæ incidunt, Trojano excidio longe posteriores. Ne dicam de urbibus Sabinorum Latique antiquissimis, harum templis, monumentis, villis, prædiis, quæ Romo etiam Romuloque apud Janum Jacobum Boissardum auftoribus attribuunrur.

BUNONIS.

a Sabini à Meridie jungebantur Latinis; terminus inter utrosque fuit Anio fl. Ab Occasu llis fuit Tiberis ad Ocriculos usque. A Septem-

his eraminare velis. Id unum è facro codise, i trione habuerunt Umbros Nare amne disterminatos. Ab Ortu folis contermini illis fuerunt Piceni, Vestini, ac inde Meridiem versus Marsi. untes vel unte vindicemus. Loca id quatuor | Non autem fuêre Sabini Græci generis, sed Opici five Ofci.

β b Reate urbs antiqua, nulla alia re magis celebratur, quam afinorum eximio genere. Reatine etiam auctoribus memorantur paludes, in quibus ungulæ jumentorum indurantur: quibus propinquus elt Velinus lacus, in quo lignum dejectum lapideo cortice obducitur.

2 Curibus orti funt T. Tatius, & Numa Pompilius.

8 Non omnis Sabinorum gens primum dicta fuit Quirites, sed Curium tantum incola.

s d Nursia Sabinarum urbium versus Septemtriones & Picenum extrema est: Ex Polla, & Sabino patre, Nursinis natus cst Vespasianus Imperator, in vico Phalacrine, educatusque in prædiis Cosanis. Circa Nursiam e Vespasiorum fuit prædium: ubi complura exstitere Vespasiorum monumenta. Sueton.

Z Ad Cutiliam flacus est Cutiliensis, umbilicus Italia, in quo infula fluitans.

n g Amiternum nobilitavit Crispus Sallustius, qui hic, anno post natum Veronæ Carullum, in lucem editus eft.

9 h Eretum haud procul Tiberis ripa, in edito colle, xIII. passuum millibus Roma distat.

Ad Ereto mille amplius passus versus Orientem abest opidum i Nomentum.

* Latini Siculos ex regione illa inter Narem & Anienem, quæ postea Sabinorum filit, primum ejecerunt, eamque appellarunt k Latium:

a Sabinorum termini & Origo. b Reate, Reating paludes. c Cures. d Nursia. e Vespasiorum prædim. f Lacus Curiliensis. g Amiternum Salustii Patria. h Eretum. i Nomentum. k Latium primum.

Siculi. Italia. Italiæ solum, sed & orbis universi gens nobilissima. * Terra eorum Latium dicta, arctis initio finibus inclusa, ab Anieneac Tiberiad Circæum usque promontorium, quod vulgo nunc est Circelli. *At postquam finitimi etiam populi Equi, Hernici, Volsci, & Au. sones sub eodem Latinorum nomine computati sunt, finis novi Latii fuit Liris amnis, vulgò nunc Garigliano.

Roma.

Tibur. Praneste. Gabii. Tufculum. Aricia. Albalonga.

III. Caput Latii omni zvo fuit Roma, urbs, ab Aboriginibus. qui anteà Oenotri dicebantur, cum ex Græcia in Italiam advenis. sent, condita; ab Ænez posteris, ut tradunt, aucta: urbium sane Regina, orbifque terrarum caput ac domina. Reliqua opida, antiquitate & claritudine, pracipua fuere, Tibur, & nunc Trivoli. · Praneste, nunc Pilastrina; Gabii medio inter Praneste & Ro. mam itinere quondam; *Tusculum, nunc Frascati; e Aricia, nunc L. Aricia; Lanuvium, nunc Città Lavina; Alba longa, inter

quamdiu verò primi illi Latini hoc primum inter Narem & Anienem Latium tenuerint, incertum est. Inde à Sabinis pulsi Latini regionem trans Anienem occuparunt & de suo nomine appella runt Latium. Duplex autem fuit Latium.

BÙNONIS.

A a Antiquum, Vetus seu Priscum, inter Anienem, Tiberim & Mare inferum, ad Circaum usque promontorium.

LE Novum ad Lirim usque se extendens. a » b Romam diu ante bellum Trojanum conditam primi omnium tenuerunt Siculi; eaque jam

ante adventum Euandri Valentia vocata, post Græco nomine dicta est Poun, Roma. Cluverius in Ital. Antiq. l. 2. cap. 2. De hac ipfa urbe b runt. plura cogniturus legat vel hanc ıpfam Cluverii Italiam ; vel Fabricii Romam Antiquam.

¿ c Tibur apud Anienem positum maxime no-

fuerunt villa; ut Manlii Vopisci villa Tiburtina; villa Hadriani : Zenobia possessio.

o d Praneste opidum, in alto monte situm, natura & opere munitum, multos habuit cuniculos subterraneos: per quos, quum e C. Marius, à Lucretio Alella, Syllanarum partium vi-10, obsessus, evadere non posset, cum Pontio Telesino, fuga comite, Atricto utrimque gladio Albenses discriminis ergo, quum Albe les concurrit, eumque occidit, ipse saucius à servo impetravit, ut se occideret c; Liv. Præneste habuit f Fortune Primigenia templum celebre & in co fortes.

g Tusculum xII. millibus passuum abute Roma versus Orientem ultra Lanuvium, Anciamque & Albanum montem fuit (upra Frales tium; ubi hodiè ingentes murorum reliquiz fu. perfunt. In Tulculano agro celeberrima fuit il Ciceroniana . guod h Tusculanum Ciceronis dictum. co fitu, ubi nunc est coenobium, quod vulo Santa Maria di Grotta Ferrata appellatur.

e i Aricia est in vià Appià, mille passusm Albanum opidum, xIII. millia passuum Romi distans. In agro ejus fuit k Nemus Aricinum, t Lucus Diane Aricine. Nemus istud Diane dictum quoque est Nemus five 1 Lucus Egeria, a Egeriâ nymphâ, quam conjugem Numa fint

σ m Langvium ultra Ariciam & Dianæneme apud eandem viam Appiam fuit. M. Ander Antoninus Pius Imperator apud hoc opidumin bilitatum est templo Herculis. Hic frequentes villa Lanuvina natus est. Apud Lanuvium que que fuit templum & " lucus Junonis Sospita.

TO Alba longa fuit ad Orientalem lacus Albai ripam, in iis tumulis, qui medii inter montes & locum intercedunt ad xx. fere millia passum Româ distans. A situ porrectæ in dorsouls Longa Alba appellata est, ut discernereturabatera, Alba in Marsis, cujus opidani dicebanus incolæ Albani dicerentur. A Tullo Hostiliode structa est Alba ista, & tota interiit sine vestigns

HEKELII. a Servius ponit Antiquum Latium à Tibei d

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXVII. 255

Albanum quondam montem & Lacum; & Alba mater * Lavinium, Lavinium. propelitus, nunc Patricia; inde " Laurentum, nunc Paterno: & Laurentum. tandem o Ofica ab Ostiis Tiberinis nomen habens. Circa Anienis osia. Tiberisque confluenteis opida z Antemnæ, & Collatia, Fidenæ, pntemnz. in tehuibus incertisque vestigiis ostenduntur. * Rutuli pars fuere Fidenz. Latinorum; caput corum & Ardea.

IV. v In Aguis fuere Carfeolisive Carsula, nunc Arsuli, & Aqui. Valeria, quæ & Varia, nunc Vico Varo; tum Sublaqueum, nunc varia. Suliaca; ¿ Algidum, in Algido monte & nemore, nunc Selva Algidum.

& Algieri.

V. " Hernicorum fuere; 9 Anagnia, Alatrium, " Verula, Hernici.

www, qui juxta Cumas in mare labitur, & Natame hodie Leandro vocatur.

b Claristimô Viri incomparabilis, Abanasii Kircheri, nomine hactenus magis clara.

t Livius. Hoc Oppidum tantæ est antiquitatis, ut de ejus exordio & conditore non consentiant autores, & diversi propterea diversa tradant.

BUNONIS.

* 2 Lavinium ad Numicii fontem positum suit, in eo colle, in quo nunc conspicitur fanum S. Petronella, à quo III. milla paffuum funt ad oftium amnis & mare. In Numicio fl. periit b Aneas cum hostibus dimicans, cui Ascanius templum hic constituit, quod c Dei Indigetis, fen Patris Indigetis appellavit. Fons Numicii & antrum, unde is exit, facrum erat d Annæ

» e Laurentum haud procul fuit à Tiberi ad

o fostia ab Anco Martio condita vulgo creditur, tria ferè millia passuum à litore hodie abest apud flexum amnis, cum ingentibus veterum murorum vestigiis.

2 8 Antemna sive Antemna fuit inter Nomentanam, Tiburtinamque vias, apud lævam

Anienis ripam.

ψ h Collatia in iis collibus seu tumulis fuit, qui inter viam Prænestinam sternuntur & lævam Anienis ripam; qua pars aquæ Crabræ, quæ hodie vulgo La Marana dicitur, Anieni miscetur, ad sextum ferè ab urbe lapidem.

a i Fldene urbs v. millia passuum Roma abfuit; ad Castellum Jubileum ejus visuntur rudera.

Budos; & Novum inde usque ad Vulturnum Flu-, Accidit apud Fidenas anno Tiberii Imperatoris x11. res admodum miseranda. Nam amphitheatri cavea, populo gladiatorum munus spectante, collapsa est; & plusquam L. hominum millia occidir.

a k Rutuli Lanuviorum, Laurentium, & Volscorum finibus claudebantur.

B 1 Ardea v. circiter millia passuum à mari recedit xx. millia passuum Roma distans; hodie vicus est. Ardeatium ager palustris & morbosus esse perhibetur.

y m Aqui, qui & Aquani, & Aquicoli, & item Equiculani dicti funt, unde originem duxerint, incertum est. Incoluerunt ad utramque Anienis ripam inter Sabinos , Marsos , Volscos, Hernicos atqui Latinos.

& n Carseoli opidum ad Anienem fuit media fere regione inter Vicum o Varum & Sublaqueum. Romani usi sunt hoc opido ad nobiliores capti-

vos affervandos.

s p Sublaqueum nomen habet à tribus lacubus, quos Anio in Tiberim defert. Eò, relictis literarum studiis, clam fugiens devenit S. Benedictus.

ζ q Algidum nobilitarunt Æqui clade à Q. Fabio Vibulano cos. accepta. Item Lucius Virginius centurio, cujus filiam Virginiam Appius Claudius corrumpere volebat, in Algido militabat.

n In Novo Latio r Hernici inter Latinos Æquos, Marsos & Volscos suere medii.

§ 1 Anagnia fuit caput gentis.

t Alatrium XI. circiter millia paffuum in Orientem æstivum fuit ab Anagnia.

z v Verulæ infra Alatrium jacent in Austrum versus, ad v. circiter millia passuum.

BUNO-

a Lavinium. b Anez mors. c Templum Dei Indigetis. d Fons Annz Perennz. e Laurentum. fodia g Antemnz. h Collatia. i Fidenz. k Rutulorum fines. l Ardea. m Æqui. n Carseoli, o Varia. p Sublaqueum, q Algidum, r Hernici. f Anagnia. t Alatrium. v Verula.

a Latium Vetus & Novum. b Roma. c Tibur. d Praneste. e C. Marii mors. f Fortuna Primiguis templum. g Tusculum. h Tusculanum Ciceronis. i Aricia. k Nemus Aricinum. 1 Et Louis Egeriz. m Lanuvium. n Junonis Sospitz templum & lucus. o Alba longa.

Volfcorum opida. Antium. Circai. ager & Raiudes., SueffaPometia. Velitræ. Cota.

Norba.

Ferentinum. & Ferentinum, nunc Anagni, Alatri, Veroli, Ferentino, diela VI. Sub Hernicis ad mare fuerunt "Volsci, opida eorum in litore · Antium, ¿ Circæi, · Tarracina, quod anteà Anxur: intus statim Tarracina five Anxur. celeberrimus Pomptinus ager, & "Pomptina Paludes, à capite olim Pomptinus Volscorum , Suessa Pometia dicta, inde Velitra, Cora, Nor.

> BUNONIS. A Ferentinum infra illa opida est in via La-

fuit discretus. Oscè d & Volsci fabulantur, qui Latine nesciunt. Festus, ipsa gens magna, potens & bellicofa. Incolucre autem Volfci inter Rutulos, Latinos, Æquos, Hernicos, Marfos, Samnites, Campanos, Auruncos, Aufones & mare. At secundo illi Latio antiquo, jam inde sub regibus Romanis adjecta fuit magna pars agri Volsci: adeoque omne litus ad Tarracinam ufque urbem.

b Antium haud amplius exstat; at nomen ejus reliquum est in promontorio, quod vulgo Capo d'Anzo dicitur. Fuit olim urbs valida, & totius gentis caput. Piratica veteres Antiates ram. fuere infignes. C. Manius in fuggeftu c roftra, devictis Antiatibus, fixit.

& d Circei five Circeum opidum olim fuit inclitum: ejus vestigia aliqua etiam nunc visuntur in monte, vulgò Là Città Vecchia dicta.

· CTarracina arx præcipuè condita fuit in scopulolo ac pracipiti vertice candidi montis; in quo nunc quoque ingentes conspiciuntur antiquæ fabricæ reliquiæ figura quadrata Partem urbis eft. iam olim sub monte in plano fuisse sitam, ubi hodierna visitur urbs Terracina, discimus ex Livii erat t Norba. Plinii ætate in ruinis jacuit. Eab lib. 1v. In vertice isto haud dubie fuit f fovis Anxuris templum, Insulam quondam fuisse Tarracinam falso arbitrari sunt Solinus & Martianus Capella. g Portus Tarracini vestigium in mari hodieque conspicitur. Calida etiam memorantur h aque Terracinenses salutifera; & 1 fons Neptunius mortiferus, ex quo qui imprudentes biberant, vità privabantur. Vitruvius. Tota ista planities, quæ Velitris; Coræ, Norbæ, Sulmoni, Seriæ, potentia clarum, cujus in Romana Hiltoria di atque Priverno subjacet, ad Tarracinam usque, mentiô. Nam ab Ancô Martiô, Rege Romonquà Pomptina erat palus, & Campus five ager rum, obfidione gravi ad deditionem compuls Pomptinus appellatus fuit; in quo Mutianus, Pli- Velitras Dionysius Halicarnasseus scribit. nio teste, urbes xxxxx. fuisse prodidit; earum / Hanc Urbem nutrimentorum August locaput fuiffe 1 Pometiam.

m Pomptina palus dicta est, quia in Pompti- nius.

no . five Pometino erat agro, à Suessa Pometia urbe: eriam n Satura palus appellata. Has paludes Julius Calar ficcare deltinarat; quod opus perfecit 14 μ a Volfcorum sermo à reliquis Italia linguis gustus. Appius cos. Rom. injecto paludibusaggere viam stravit, quæ c Appia dicta, in caque opidulum condidit p Forum Appii, Actorum cap. 28. memoratum. Propter viam istam Appiam post Augusti siccationem fossa deducta est. à Foro Appii ad Feroniæ usque fanum prope Tarracinam; per quam navigantes iter facio bant ; mulis naves trahentibus. Et quum Pale. des ista restagnarent; denuo siccata sunt: at præcipuè à Theodorico Gothorum Rege. Caffio-

p q Sueffa Pometia, ad discrimen Sueffa Al runta dicta, fita fuit circa Velitras & Co.

σ r Velitra urbs, vulgo etiam Velitri, Roma diftat xxxv. millibus paffuum e. Livius lib. II. tradit cam urbem pestilentia adeo exhaustan fuisse, ut decima tantum incolarum pars relique manserit f. Furio Camillo & C. Moenio Nepor coff quod toties rebellassent, muri dejecti, julfique funt trans Tiberim habitare.

7 f Cora versus ortum Solis Velitris proxima

v Ultra Coram , versus Signiam cumibus, Æmilio Lepido per proditionem capta, opidani mutuis vulneribus ceciderunt, aliique iguen tectis subdiderunt: quod contigit Coss. C. Mario juniore, & Cn. Papirio Carbone tertium.

HEKELII.

d S. Olsce nonnullis.

e Oppidum olim Volscorum erat antiquitate &

cum extitisse suo tempore, autor est Suto-

a Volfcorum fines. b Antium. c Roftra R. d Circai five Circaum op. e Tarracina. f Jovis Antuits templum. g Portus Tarracinensis. h Aq. Taracinensis. i Fons Neptunius. k Pomplina Campus. l Pomeria. m Pomptina. n S. Satuta palus. o Via Appia. p Forum Appii, q Satu Pometia, r Velitra, f Cora, t Norba,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXVII. 257

ba, & Privernum, z Setia, & Signia, "Sulmo, "Frusino, & Fa-Privernum. ba, & Privernum, 2 seria, voignia, sumo, rinjino, ria-rivernum brateria, v Aquinum, Casinum, Atina, CArpinum, Ara, Seria, Soria: vulgò nunc dicuntur; Belitri, Cora, Norma, Pi, sumo, rinsino, r perno, Sezza, Segni, Sarmonetta, Fraselona, Falvatera, Frasino, Aquino, Monte Casino, Atina, Arpino, Arce, Sora. At Casinom. Fregella, nunc Ponto Corvo est; & *Interanna, PIfola nunc

VII. Au.

BUNONIS.

A Piperno quod hodie appellatur, ad duo eireiter millia passuum, circa Amasenum amnem, qua itur Anagniam, veteris a Priverni ruinæ conspiciuntur.

z b Setia in montium jugo, quod juxta Pomptinos campos ad Afturam usque protenditur, fita est. Augustus Cæfar c Setinum vinum cunctis prætulit, quod non temere cruditatibus noxiis

abeo faliva moveatur. Plin. 4 d Signia ultra Norbam versus Orientem est. A fignis, quæ illic in castris fixerant Romani milites, nomen accepit opidum: nam quum in eo campo milites hybernantes castra ita communiissent, uti nihil ab opido differrent, Tarquinius toloniam eo deduxit. Dion. Hal. 1. IV. e Vinum Signium alvum maximè sistere tradidit

" f Sulmo in codem jugi dorso est, qua Velitras itur à Setia. g

§ Frusmo antiquum opidum in vita Latina vii. millia passuum ab Hernicorum opido Fe-

β h Fabraterni missis Romam legatis sese in fidem populi R. dediderunt, ut à Samnitium armis defenderentur. Liv. lib. 8.

vi Aquinum nunc tenue opidum est; Episcopali tamen dignitate infigne; Thoma Aquinatis, Scholastici doctoris, Thomistarumque condi-

Ik Casinum sive Cassinum in eo fuit monte, qui opido S. Germani imminet, & habet cœnobium S. Benedicti, quod vulgo dicitur Monte Casmo. Sub Casino illo fuit 1 M. Terentii villa Ciceroni in Philippica II. memorata. In Casinate quoque est m Scatebra fluvius frigidus, æstate abundantior. Plin.

· Supra Casinum Aquinumque versus Septemtriones circa Melfis fl. fontes apud montem Apenninum in primis Volscorum urbs n Ati-

ζ Ab Atinâ versus Solis Occasum, inter Melfem & Lirim est o Arpinum opidum antiquum. Hic P Cicero matre Helvia, patre equestris ordinis, ex regio Volscorum genere, natus est. Hieronymus in Eusebii Chron. Febrenus fl. apud Liris confluentem insulam efficit, quæ hodie vulgo dicitur Il Fiume della Posta, in ca fuit q Ciceronis prædium.

n Inter Arpinum & Aquinum est r Arx opidum, Ducatus titulo nobile, ad quod fuit f Arcanum, Quincti Ciceronis, Marci fratris,

9 t Sora opidum fupra Apinum & Ciceronis villam Fibernique confluentem apud dextram Liris ripam situm est.

v Fregellas opidum fuisse apud dextram Liris ripam, ubi nunc est Ceperano opidum, probat iple Auctor in Italia Ant. lib. 3. cap. 8.

* * Interamna Lirinas cognominata ab Liri amne, ad discrimen Interanne in Umbria: situm enim fuit id opidum ad Lirim amnem. Ex adverso Pontis Curvi in lævam Liris ripam influit amnis; à Casino & S. Eliæ opido delatus; inter quem & Lirim antiquæ urbis vestigia nonulla hodieque visuntur; quas veteris Interamnæ Lirinatis reliquias esse, Livii & Strabonis descriptio docet. Quæ verò infula illa fuerit, quam Auctor dicit esse, Interamnum, in Arpini descriptione ex ipfius Cluverii Italia jam dictum eft.

HEKELII.

g P. Ovidii Nasonis, Poëtæ ingeniosissimi, Patria est.

K k BUNO-

a Privernum. b Setia. c Setinum vinum. d Signia. e Vinum Signium. f Sulmo. g Fruino. h Fabrateria, i Aquinum, Thomæpatria. k Calinum. l Terentii villa. m Scatebra fl. n Atina. o Arpinum. p Ciceronis patria. q Pradium Ciceronis. r Arx. f Arcanum, pradium. t Sora. v Fregella. x Interamna Lirinas.

Aufonum opida. Cajeta. Fundi. Formiz.

258 VII. Ausonum fuere "Cajeta, Fundi, Formia; nunc vul. gò dicuntur Gaéta, Fondi, Mola.

BUNONIS.

A A Volscis ad fretum usque Siculum, apud Inferum juxta & Superum mare, tenuêre antiquissimis temporibus a Ausones gens, Græcorum etiam sententia, totius Italiæ antiquissima; à qua illi omne reliquum etiam terrarum spatium à freto ad Alpes appellavere Ausoniam. Ejus gentis magna pars b Opici & Osci appellati sunt; atque iterum horum pars, inter Campaniam Sidicinorum & Volscorum fines mareque, c Aurunci dicti funt.

u d Cajeta promontorium, opidum & portus est b: e Sinus Cajetanus olim etiam dicebatur Amyclanus. In medio Cajetæ & Formiarum posita fuit villa Ciceronis, & Cajeta, & f Formianum appellata. Hic Cicero ab Antonio immissis per- rio toto simul incluso Urci fossa murisqueon. cufforibus, Herennio centurione, & Popilio tri- | nexuit.

buno, quem parricidii reum quondam defende rat, occifus est fexagefimo quarto ætatisanno. Inter Formianos Fundanosque monteserat Cecubus ager, & in ipio opidum g Fundi: Juna Lacus Fundanus.

& h Formie, olim Hormie dicta, habuerunt portum Formianum.

HEKELII.

b Arcem illius loci in angulô Promontorii versis Orientem posuit olim Ferdinandus, Atragonum Rex, pulfis ex Regnô Neapolitano Gallis Nostra memoria Carolus V. Imper. & Rex aljecit rupem vicinam, Ponteque sublicio junin Arci superiori. Atque ità moles turribus acpropugnaculis adauctas duplicavit, & Promonto-

a Aufones. b Opici five Ofci. c Aurunci. d Cajeta. e Cajetano f. f Formianum, Ciceronis villa. g Fundi & lacus Fundanus. h Formiz. i Portus Formianus.

CAP. XXVIII.

Picentes, Vestini, Marrucini, Peligni, Marsi, Frentani, Samnites, Hirpini. 1

Picentes.

Ancona.

T Ltra Apenninum rursus juxta Sabinos & Umbros, suête "Picentes inter Æsim & Åternum amnes: quorum hicnunc Pescara dicitur. Regio eorum vocabatur & Picenum, gens à Sabinis fertur orta. Opida in littore; v Ancona; Gracorum colonia, à

BUNONIS.

pars, à quibus progressi novam remp. consti- inserius Campaniam inter Lucaniamque min

β b Picenum copia & omnis generis frugibus abundans tradunt auctores.

2 Ab Æsi flumine ad mare Picentium opidum primum est c Ancona, ubi Cumerium promontorium, ab iis Syracufanis condita, qui Dionysii fugerant tyrannidem. Nomen habet à cubito, qui Græcis est de neir.

REISKII.

centibus, ipfi autem à Pico rege vel ave, quam præsidialibus in Notitia Imper. accensetur, pot ille auguria captaturus domi aluit, habuisse di- Valeriam diminutam modo arctius modo mais.

cuntur: Idque duplex fuit, vel superius, quod a Picentes seu Picentini, fuerunt Sabinorum heic describitur, mari Hadriatico vicinum; " Tyrrheno propius, quod Picentes Romans victoribus cessuri occupaverant. In Notitiaven imperii Romani distinctius habetur, aliudqudem urbicarium vel suburbicarium, nempe profiscia, urbis Præfecto & vicario commissa; Alindque annonarium, unde in usum Cæsaris aumona rediit. Proxima Piceno Valeria fuit ex Imp. Constantini tempore, alias Marsorum Æquoma & Pelignorum regio, ad viam Valeriamim, I d Picentum & Picentina regio nomen à Pi- ipsaque suburbicaria. Samnium autem provincia

a Atria, Picentes. b Picenum. c Ancona. d Picenuum duplex.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXVIII. 259

Syracusanis condita: Castrum novum, nunc Flaviano, Castellum castrum nofruentinum, ad Truentum amnem. Intus ¿ Auximum, nunc Ofmo; vum. Castellum. Septempeda, nunc S. Severino; 9 Tollentinum, Firmum Picenum, Auxinum. & Afria: qua nunc, Tol- Tollentilentino, Formo, Ascoli, Téramo, Atri.

II. Picentibus continuabantur Vestini, quorum opida Angu-Asculum. us & Pinna; vulgo nunc Cività di Sant Angelo, & Cività di Pen-amnium: m; * Avia sive Avella, nunc est Aquila.

III. Vestinis ad mare contermini erant & Marracini, quorum Avia. widum . Teate, nunc Tieti & Chieti. Marrucini.

IV. Marrucinis simul & Vestinis sinitimi erant Peligni, quo-Peligni. mm caput olim . Corfinium, nunc destructum; deinde & Sulmo, Corfinium. nunc Sulmona, & Surmona five Sermona.

BUNONIS. I Ad oftium Batini amnis dextra ripă a Castri Mwivifuntur veftigia.

Ad Truenti fl. oftium fuit Truentum, five ut ali habent b Truentinum Castrum.

¿ Ab Ancona x1. fermè millia passuum abest Aiximum, apud Miseonem amnem.

1 d Septempeda ad Potentiæ amnis ripam eft. 9 Et e Tollentinum ad Flusoris amnis ripam, muc Tollentine.

Affirmum Picenum, tria millia passuum à liwediffitum, navale habuit Castellum Firmanorum. " g Asculum cognomine dicitur Picenum , ad offerimen Afculi Apuli , apud Truentum fl.

λ h Interamnia five Interamnium inter confluen-#Turdini ac Viciolæ amnium politum est; unkeinomen quæfitum.

i Atria five Hadria inter Vomanum Matrimmque amnes in edito colle fita est.

Inter Matrinum & Aternum amnes fuére ivelimi, qui videntur Sabini five Samnitici fuisse poeris: míi ex Illyrico in has oras venerint.

1 Angulus haud procul lævâ Salini ripâ, infa Pinnam, in edito colle positum est.

m Pinna supra Angulum inter Matrinum & Sunum amnes, sed Suino propior est. * n Avia haud longe abest à fontibus Aterni.

0 Marrucini angustos admodum incoluêre bes, inter Vestinos, Pelignos & Frentanos. lorum genus Cato à Marsis deductum voluisse

σ In tam arctis finibus unum tantúm refertur opidum p Teate a. In agro Teatino prodigium accidit anno Neronis supremo; oliveto universo publicam viam transgresso; arvisque inde è contrario in locum oliveti profectis. Plin. 1. 2.

• q Peligni inter Vestinos, Marrucinos, Frentanos, Samnites, & Marsos incoluerunt; Aterno & Sagro amnibus, Apennino monte & Frentanorum finibus inclusi, gens parva. Ex Illyrico profectos Pelignos tradit Festus: alii tamen auctores eos à Sabinis ortos esse conten-

v r Corfinium à dextrâ Aterni fl. ripâ III. millia passuum distitum fuit, & vII. à Sulmone; quo loco antique urbis fuine visuntur. Ab Italicis populis opidum hoc Arx belli, quod & Italicum & Sociale appellatum, contra Romanos constitutum erat.

φ f Sulmo opidum Ovidii b patria inter duorum amnium, qui hinc uno alveo in Aternum apud Populium opidum defluunt, confluentes positum est: unde ipsi Ovidio appellatur Sulmo gelidus, humidus, irriguis aquis saluber. Hanc urbem in bello civili deleri justit Sylla.

HEKELII.

a Antiqua Urbs, quæ edito in colle jacet 7. Milliaribus à Mari distans, ac loci amœnitate mirè gaudens.

b Omnium Elegiacorum Poëtarum, Dempiterô teste, principis. K k 2

Calirum novum. b Truentum. c Auximum. d Septempeda. e Tollentinum. f Firmum. g Afgalum Picenum. h Interamnium. i Atria five Hadria. k Veltini 1 Angulus. m Pinna, Marracinorum fines, p Teate, q Pelignorum fines, r Corfinium, 1 Sulmo.

Marfi.

V. Peliginis & Vestinis in mediterraneo continuabantur z Mars. Alba Fucen- quorum & Alba Fucentis, ad Fucinum lacum; quæ hodieque no. men antiquum in ruinis retinet, vulgo Albe & Alba dicta, & Mar.

Marrabium. rubium. nunc Morréa.

VI. Rursus in littore ultra Marrucinos & Pelignos incolebant " Frentani; quorum opida " Ortona, B Anxanum, " Histonium: nunc Ortona, Lanzano, Guasto d'Amone.

Ortona. Anxanum. Histonium. Samnites.

Bovianum. Æsernia. Sepinum. Allifæ. Telesia. Beneventum. Se. Equus Tuti-Abellinum.

VII. Infra Frentanos fuere & Samnites, Sabelli etiam dicti, à Sabinis orti: & à Samnitibus orti: Hirpini. Illorum regio Samnium: in quo opida, & Bovianum, " Æsernia, 9 Sepinum, Alifa. * Telesia; nunc vulgò Bojano, Isernia, Sepino, Alifi, Tek-

Horum opida, " Beneventum, " Equus Tuticus, " Abelli.

BUNONIS.

2. 2 Marsorum lingua eadem fuit, quæ Sabinorum: unde colligitur, eos ejusdem cum his fuisse generis. Sedes suas habuerunt inter Vestinos, Pelignos, Volícos, Hernicos, Æquos & Sabinos.

↓ b Alba Fucentis à latu Fucino fic cognominata fuit. Opidani dicti funt Albenses. Alba, quod in interioribus sita, atque optime munita esset; s'apenumero custodia loco fuit à Romanis data: in quam dederent, quos asservari vellent. Strabo I. v. Huc Syphax Numidarum rex, Perseus Macedo cum filio Alexandro, & Bituitus Arvernorum rex, aliique in custodiam missi sunt.

ω c Frentani, Samnitium progenies, ad Mare Superum à Marrucinis ad Frentonem amnem porrecti, à tergo conterminos habuere Pelignos | eique contiguæ P Furculæ Caudinæ five Salus Car & Samnites.

a d Ortona primum opidum est à Marrucinis. β e Anxanum haud ita procul Sagri læva ripâ

Post Sagrum ad xIV. millia passum sequitur f Histonium.

I g Sammites incoluêre regionem, quæ est intra fines Daunorum, Apulorum, Hirpinorum, Campanorum, Pelignorum & Frentanorum c; ita appellati à Samnio opido, quod cum cæteris | claudit, vetus Caudium est. adeo everlum, ut Samnium requiratur in iplo Samnio, nec inveniri possit, d

s h Hupini tenuerunt agros, qui continentur finibus Apulorum, Lucanorum, Picentinorum, Campanorum & Samnitium.

Z i Bovianam ad Appennini montis radices & Tiferni fontes est; caput olim Samuitium longè

ditissimum, ex quo à C. Petilio Dictatorecapto plus prædæ pæne egestum , quam er omi

n k. Æsernia citra Apenninum est, apud k. vam Vulturni amnis ripam.

9 1 Sepinum apud Tamari fontes situm, Polemao scribitur Sapinum.

. m Allifa opidum infra Ælerniam, prope Vulturni ripam est.

* Telesia haud procul confluentes Vultumisbatique fluminum jacet.

λ n Beneventum, antè Maleventum, interse bari Calorisque confluentes situm, Auctoria descriptione Italiæ Antiq. 1.4. c.7. allaba Samnitibus. Inter Beneventum & Calaum Campaniæ opidum, fuit o Caudium opidum; ni, Romanorum ignominia celebres. Finantem five angustiæ illæ funt, quas Iselerus amis apud opidum S. Agathæ medias secat, in Vulturnum flumen versus Calatiam contentes Hic exercitus Rom. ipfique coff. T. Veurius Calvinus & Sp. Posthuminus insidiis Samnitium itcumventi, armis relictis, sub jugum milimi feminudi. q , Ærola opidum positum in extent jugi , quod Caudinas Furcas à finistra Iseletina

pe r Equus Tuticus five Magnus ultra Fricenan versus Septemtriones in edito colle situmelt.

, I Abellinum opidum ab Sabatum fl. eft.

HEKELII.

c Caracenorum, Marratinorum, Vestinorum. d Unde autem Regioni huic Aprutii appella-

a Marforum fines. b Alba Fucentis. cFrentanorum fines. d Ortona. e Anxanum. f Historium g Samnitium. h Hirpinorum fines. i Bovianum, k A fernia. 1 Sepinum, m Allifa, 1 Mate ventum. o Caudium. p Furcz Caudinz. q Ærola. r Equus Tuticus. fAbellinum,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXIX. 261

mm, & Compsa; nunc Benivento, Ariano, Avellino, Conza. compla. tio sit enata, non est facile judicare propter Au- qui se Romanis dediderant, datà etiam pecunià torum diffensiones.

BUNONIS.

mod eager Tauralinus, in quem Ligures Apuani, rum Regem, acie victum profligarunt.

unde novas ædes compararent, sumptu publico traducti funt P. Cornelio & M. Bæbio Coss. ne reditus spes esset: quod nullum alium antè finem & a Compfa opidum haud procul fontibus Aufi-diff, jacet. Caeterum ad Caloris fl. dextram ri-utramque Caloris ripam latissimi illi Campi sur ramest opidum perantiquum b Taurasum; circa Taurasun; in quibus Romani Pyrrhum, Epitota-

a Compsa. b Taurasium. c Taurasinus ager, sive Taurasini Campi.

CAP. XXIX.

De Campania & Picentinis, Apulia, Calabria. 1

Uxta Samnites Hirpinosque ad mare Inferum erat « Campania, campania. vulgo nunc Terra di Lavoro: in qua summum Liberi patris cum Grere certamen. Opida in litore & Liternum, Scipionis Africani Liternum. voluntario exfilio clarum; nunc vulgo la Torre di Patria: v Baja, Bajz.

BUNONIS.

* a Campani, Opica five Osca gens, è Samnitibus profecti, regionem incoluerunt ad Mare Inferum, finibus Novi Latii, Samnitium, Hirpinorum, & Picentinorum comprehensam. Mirandam Campaniæ fertilitatem, ámænitatemque præ omnibus aliis Orbis terrarum agris prædicarunt auctores. a

\$ b Liternum ad oftium Literni fl. fitum fuit. Sapio hic moriens sepulchro suo inscribi justic: ligrata patria , ne offa quidem mea habeas. Prope Liternum fuit e Scipionis villa, in qua olim ara & fepulchrum eius.

y In litore eo fitu, quo olim fuerunt d Baje, hodie castellum est quod vulgò vocatur Il Castel di Baja. Fontes calidi, qui magno numero hic scaturiunt, Bajas reddiderunt celebres. Bajas continuo sequebantur e Lucrinus & Avernus lacles ; ex quibus Avernus hodiè exstat; Lucrinus verò intriit cineribus oppletus. Sinus, in quo erant Bajæ, vocabatur sinus f Bajanus.

HEKELII.

rum ad humanæ vitæ necessitatem utilium, sed Lib. I. Chan. c. 33.

etiam ad voluptatem atque delicias, incredibili quâdam abundantiâ fœcundissimæ. Unde non immeritò à Pliniô FELIX dicitur.

REISKII.

1 Campania fedes Campaniorum, à campis locisque campestribus nomen adscivit, Plinio, Eustathio & Scholiaste Horatii testante: Gens illa Osca sive Opica insederat, & huic admista, Samnitum natio A. V. C. 332. Capuam occu-passe apud Livium Lib. IV. legitur. 8 Ipsa Campania vero apud antiquos duplex, Una latius nempe dicta, & altera strictius sive angustius: Illa utrumque Latium vetus novumque continuit & Campania hodieque Romana dicitur, vulgo Campagna di Roma Italis, & ipla regio quondam suburbicaria: sed Campania strictius dicta felix fuit; & Latio utrique opposita. Picentumergo inferius de quo hicagitur, ex novis coloniis, quas supra commemoravimus, coaluit. Unum heic addimus de punico vocabulo picceah i. e. vate vel augure, unde Picum picentesque Bochartus appellari voluit: Idem Calabriam dè a Sic enim seribit Leander: Mirabilis prosecto Punico Coro Kalaba i. e. pice Peucetiam 2017 Companie est fertilitas non solum omnium re- advicor i. c. piccis arboribus denominatam statuit K k 3 BUNO-

a Campania fines. b Liternum. e Scipionis villa, ara, sepulchrum d Baja. e Avernus & Lucrinus lacus. £1 ajanus sinus. g Campania duplex.

dicta eft.

Neapolis.

Herculaneum. Opidam Pompeji. Surrentum. Сарна.

Suessa Au-

deliciæ, an corruptelæ populi Romani: Misenum: nunc Monte Miseno; statio quondam classis Romanæ ad Inferum mare: 174 teoli. Puzzuolo, portus ad hoc mare totius Italia celeberrimus: & Neapolis, Parthenope antè dicta, nunc Napoli, litterarum studiis Ciceronis, Virgiliique ætate clara "Herculaneum, vulgo Torredi Greco; & Pompeji, vulgo Scafati, Vesuvii montis incendio nora opida. Inde 'Surrentum', nunc Sorrento. Intus in mediterraneo. unde Campaniæ nomen, «Capua, à Tuscis condita; æmula quondam Roma, atque ob id ipfum perdita, nunc ruinæ ejus vifuntur duobus amplius millibus passuum à Nova Capua, > Suessa Aurunca.

BUNONIS.

te Miseno & Capo Miseno. Portus hic fuit Misenus

classem collocavit ad tutelam Inferi maris. Ad

hunc portum opidum fuit celebre Misenum, cujus

theatri reliquiis, à Saracenis everfum. Inter

Misenum promontorium & Cumas est b Ache-

rusus lacus, sive Acherusia palus. Inter Acheru-

fium lacum & Liternum ad litus fuerunt c Cu-

nus cognominatur, dictus fuit Cumanus. Puteo-

los dictos putant à puteis, quorum ibi magnus

numerus: vel ab aquæ calidæ putore. f Portus

hic fuit totius Inferi maris celeberrimus; maxi-

Pyteolanus dictus. Inter Gaurum montem & Pu-

Puteolanum appellavit, & posteà Academiam;

quum aliam villam ad Lucrinum lacum in colli-

ζ h Neapolis Cumanorum colonia, quum

portum habeat capaciflimum; ejus oportunitatem

captavit Hannibal. Ab altera parte Neapolis;

trans Sebethum amnem fuit i Palepolis opidum,

docet. Perierat autem k Virgilius Tarenti, con-

tracto ex ardore solis morbo, dum Metapon-

bus firam, Cumanum, vocaret.

tum cuperet videre.

& a Misenum promontorium , hodiè dicitur Mon-

n Ultra Maronis monumentum in eodemlitore fuit 1 Herculanium opidum.

9 Ultra Herculanium paullum à mariremo. pulcher & profundus, in quo Augustus Cæsar tum fuit opidum m Pompeji. Ad hoc opidum Ciceronis villa erat n Pompejanum.

. o Surrentum, extremum in Campanolitore rudera quædam hodie exstant, cum conspicuis opidum à Sirenis, quæ circa hæc loca sedem habuisse feruntur, nomen habere videtur. Surrentini colles vini præstantia maximè celebrabantur.

z p Capua ex Campania: urbibus olim prima fuit. Samnitium quidam in societatem urbs me b, quarum reliquiæ hoc loco supersunt c. agrorumque recepti sesto die gravatos somno Fuit olim opidum munitissimum, & veluti epulisque incolas veteres novi coloni occiderunt, specula maris Herrusci : d Sibylla hic domici- urbemque occuparunt. Livius l. 4. Superbiz lium suum olim habuit, quæ inde Cumana Campanorum haud postremum exemplamrefere Val. Max. l. 9. c. 1. Quum bello Punico II. e e Puteolos Cumanorum fuisse navale docet ad Hannibalem d descivisset Capua, & poste Strabo: hinc totus ille simus, qui nunc Neapolita- à Romanis acerrima obsidione expugnareur, 80. principes senatus interfecti funt; 300.10biles in carcerem conjecti; ac multitudo civium venundata. At propter agri fertilitaten urbsfervata est, ut esset aratorum sedes. Demum tamen mè annona & mercibus ex Ægypto eò convectis, Romani coloniam eò deduxerunt.

A q Suessa cognomine Aurunca, ad discrimen teolos fuit g Ciceronis villa, in litore; quod ille Suessa Pometie dicta, haud procul à finibus Auruncorum est.

HEKELII.

b Templorum, Turrium, Aquaductuum, aliorumque Operum amplissimorum.

c Superfunt quoque vestigia in altô Montisvertice Templi Apollinis longe conspicui atque celein quo Virgilii Maronis fuisse monumentum Statius | berrimi, & passim à Poetis decantati.

d Capuam SUPERBIÆ DOMICILIUM ATQ. LUXURIÆ SEDEM quotidiè appellitantem.

a Mifenum promontorium & op. portus. b Acherufius lacus. c Cumz. d Sibyll. Cumana. e Puteoli. f Portus Pureolanus, Puteolanum. g Ciceronis villa, f. Academia, Cumanum. h Neapolis. i Palapolis. k Virgilii monumentum. l Herculanium. m Opidum Pompeji. n Pompejanum Ciceronis, o Surrentum. p Capua. q Sueffa Aurunca.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXIX. 263

nunc Sessa; "Venafrum, nunc Venafri; Casilinum, nunc Nova venafrum. Capua ad Vulturnum amnem: Teanum Sidicinum, nunc Tiano: Cafilinum. Calatia, nunc Cajazzo, « Cales, Calvi, Atella, nunc Aver-Calatia. la: · Acerra, nunc Acerra: · Nola, nomen retinens: · Nuceria, Atella.

II. Juxta Campanos fuere Picentini, à Surrento, five Minerva promontorio, ad Silarum ufque amnem, pars quondam Picen-Minerez tium, huc à Romanis à Supero mari traducti, caput eorum & Saler-Salemum. num, vulgò Salerno.

III. Juxta Frentanos, Samnites atque Hirpinos fuêrez Apuli, quorum regio Apulia, longissimo tractu à Frentone sluvio, vulgò Apulia. nunc Fortore, ad fauces ufque Hadriatici maris excurrens. Divisa fuit in tres partes. Daunia dicebatur à Frentone ad Ausidum Daunia. amnem, vulgo nunc Lofanto: inde ad Brundisium, & Tarentum, Peucetia; cujus partem Pædiculi incoluêre. Hinc reliquum sub renceita. peninfulæ forma tenuêre Meßapii. Sed v Meßapia post dicta fuit Messapii. Calabria, & incolæ Calabri. Calabriæ rursus dimidia pars Taren-calabii,

BUNONIS.

opidum fuit Venafrum, in dextra Vulturni ripa.

, a Caldinum in conspectu Capuæ fuit ad Vultumum fl. Casilinenses, quum gravi obsidione ab Hannibale premerentur, fumma virtute eam fustinuerunt, licet fames adeo invalesceret, donec modius frumenti drachmis ducentis venderetur. Casilinum quo fato exstinctum sit, nescitur, Pons tamen luper Vulturnum mansit Casilimu dictus: & quum vetus b Capua ob commorantium facinora sæpius cremaretur, Lando comes & Landolfus episcopus illam apud pontem Casilini, sicut hodie cernitur, condiderunt.

& c Teanum Sidicuum, à populis Sidicinis / qui quondam tenuerunt, ad discrimen Teani Apuli

o d Calatia à Calibus versus Ortum opidum perantiquum est episcopali dignitate hodie cla-

Cales opidum ultra Cafilinum & Stellatem agrum est, episcopali sede nobile. of Atella medio itinere fuit inter Capuam &

og Acerra opidum ad Clanim sive Clanium A. qui & Liternus dicitur , fitum eft.

dictum eft. Fuit in via Latina ultra Cales , haud procul à Latinorum finibus.

que finibus. \$\psi\$ 9 Messapiam incolæ diviserunt in Salentinos

a Cafilinum. b Capua nova. c Teanum Sidicinum. d Calatia. e Cales. f Atella, g Acerra. h Nola. i Nuceria. k Alfaterna. l Japygia. m Calabria. n Salentini, o Japygia. p Apulia fines. q Meffapia.

* Ab Abella Neapolim euntibus occurrit 4 Extremum Septemtriones versus Campania | h Nola urbs, quæ hodie ferè omnis deserta, sine mœnibus eff.

v i Nuceria ultima Campanarum urbs est, trans Vesuvium montem in valle, quam Sarnus amnis inter Vesuvium & Lactarium montem efficit, sita. Cognominata fuit Nuceria k Alfaterna: ad discrimen Nuceria Camellaria, qua in Umbria est.

φ Salernum, hodie in litore positum est; quum olim remotum esser à mari, in montibus, qui hodiernæ urbi imminent.

z Ista Italiæ pars, quæ Frentone amne, Hirpinorumque finibus & flumine Bradano, marique cincta est, Græcis 1 Japygia vocabatur, eaque à Romanis in tria distinguebatur nomina, Apuliam, m Calabriam, & n Salentinos. Sed o Japygia illa iisdem Græcis in tres divisa fuit partes; scilicet in Dauniam, Peucetiam & Messapiam. P Apulia universa continebatur Frentone amne; mari Supero ad Brundusium usque; Ifthmo inter Brundisium & Tarentum; Sinu Tarentino ad Bradanum ufque amnem; hine ipso Bradano, Lucanorum Hirpinorum-

BUNO-

Salentini. Apulia pro-priè dicta. T'eanum Apulum. Gerion. Sipuntum. Lûceria. Aquula. num. Arpi. Apul. Venusia. Acherontia. Canufium. Canna. Salapia. Rubi. Butunti. Barium. Egnaria.

Brundisium.

tino sinui contermina, Salentinorum fuit regio. Atque tum Apulia propriè dicta consistebat inter Frentanos & Calabriam. Opida in Apulia fuere clara, "Teanum Apulum; nunc exiguum murorumve. stigium dicitur Civitate vulgo: "Gerion, nunc Tragonara; & Si. puntum, nunc Siponto; v Luceria, nunc Lucera: & Aguulanum. nunc Troja; Arpi, cujus ruin apud Foggiam opidum, ¿ Asculum Apulum, nunc Ascoli; "Venusia Horatio Alumno nobilis, nunc Venosa, Acherontia, nunc Acirenza: Canusium, nunc Canosa: & clade Romanorum infignis vicus, «Canna, nunc Canna; »Sa. lapia Salpe: "Rubi, Ruvo: Butunti, nunc Bitonio, & Barium. Bari: • Egnatia, nunc Terre d' Anazzo.

IV. In Calabria * Brundisum, trajectu in Græciam olimclara:

BUNONIS.

Decem millia passuum ab ostio Frentonis visuntur rudera a Teani, quod Apulum cognomine dictum, ad discrimen Teani Sidicini.

a Eodem tractu fuit b Gerion opidum. β c Sipontum, ad Cerbali A. oftium, à Sepiis,

qui hic ejiciuntur, dictum est.

y d Luceria infra Teanum, versus Austrum est, quod nomen sæpe mutatum legitur cum Nuceria: & hinc dicta est cognomento Apula, ad discrimen Campaniæ Umbriæ, & Galliæ Cifpadanæ Nuceriarum. Luceriæ huic, quam à Samnitibus oblideri putabant, opem laturi Romani, per infidias ad Furculas Candinas inclufi funt. Hinc capta à Samnitibus Luceria, à Papyrio Rom. col. recuperatur. Pompejus in bello adversus Cæsarem sibi hanc urbem bellisedem

S'e . Eculanum Cluverius memorat in Hirpinis, idque dicit esse opidum Episcopale Fricento Ital. Ant. l. 4. c. 9. Troja verò, quæ hodie dicitur, ad Apemum montis radices eft. e

f Arpi ad Cerbalum fl., opidum ab initio Lampe; deinde g Argos Hippium; mox Argurip-pa, ac tandem Arpi appellatum est. A Foggia VI. millia passuum vertus Manfredoniam ejus urbis conspiciuntur ruinx.

¿ h Asculum f cognomento Apulum, ad discrimen Asculi Picenti, dictum est : Ascoli quod hodie opidum est, haud procul a sinistra Aufidi ripa jacet. Ad Asculum istud Curius & Fabricius coll. cum Pyrrho feliciter puguarunt.

n i Venusia g in Hirpinorum finibus est. h

9 Circa Venusiam est k Acheronia.

1 Canusium fuit ad Aufidi ripam. Eòer Capnensi clade pauci profugerunt; quò & Varroreliquas copias traduxit mœnibus se desensura xxv. stadia infra Canusium.

* m Cannarum rudera visuntur: opidum en ante pugnam illam memorabilem.

An Salapiæ rudera supersunt inter Salapinan paludem & Aufidum flumen. μ A Canusio versus Ortum Brumakm d

o Rubi opidum.

Et inde porro p Butunti.

& q Barium opidum maritimum erat Pada lorum: hodie emporium celebre est.

o Egnatia maritimum opidum inter Barium& Brundusium servat antiquum nomen in turileculatrice, vulgò Torre d' Anazzo. Potto in Daunia inter Sipontum & montem Garganum, circa urbem Manfredoniam erat I Uria opidum; contra quod Sinus Urias, in quem Cettalus amnis effunditur.

т f Brundusum sive Brundisum i à cervini capitis figura ita dictum, quod Messiapinorum gua Berriosov fuerit, tradunt; quia portumhe beret in multos finus reductum, ut cornuacivina referre videretur k. Ad hoc opidum Cala Octavius & M. Antonius castra habuere; sedii propiora, ut qui Brundusium circumsideba. Hinc quum Servilius cum 7000. equitibus ad Cafarem transire pararet, eis cum 400. equitibe occurrit Antonius, & adhuc cubantes opprelit ad Uriam. t Portus Brundusini descriptio essu apud Cæsarem Comment, belli civil. l. 1. Ipse Cr

a Teanum, Apul. b Gerion. c Sipontum. d Luceria. e Æculanum. f Arpi f. Lampe. g Ang Hippium & Argurippa. h Afenlam Applum, i Venufia. k Acherontia. l Canufium. m Cum n Salapia, Salapia palus. o Rubi. p Butunti. p Barium. q Pœdiculi. r Uria op. Sinus Uss f Brundifium. t Portus Brundufium.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXX. 265

nunc Brindist; & Hydruntum, Otranto; & Castrum Minerva, Ca-Hydruntum. fro, TCallipolis, Gallipoli, & omnium clarissima Tarentum, Ta-Castrum Mineryz. ranto. Intus in peninfula, 4 Neritum, Nardo, 2 Aletium, Lezze. Callipolis.
Tarentum. & prope hanc quondam \(\psi \) Rudia; Ennio cive nobile opidum.

fa & Pompejus initio civilis belli etiam circa hunc | rem. Romani urbe potiti funt victo Pyrrho Rudiz.

HEKELII.

e Hoc Oppidum est dives, titulò Ducatus inliguis, & gaudet Episcopatu atque fœcundo

Agrô. f L. Florô præeunte.

g S. Venusium. b Q. Horasii Flacci, Lyricorum Phœnicis,

i Antiqua Urbs, & olim Salentinorum Caput. k Eum jampridem adeò esse repletum, ut vix percum triremes adhuc possint percurrere.

BUNONIS.

e 2 Hydrûs, sive Hydruntum opidum portum habet, unde brevissimus transitus erat in Græcam, ex adverso Apolloniæ opidi, latitudine lia passuum, à mari & Lupiis situm est. intercurrentis freti L. millium non amplius. 1

· Inde porro in litore sequitur b Castrum sive Arx Minerva, ab Idomeneo Cretensi conditum. . Callipolis, quasi pulchra urbs dicta, elt ad finn Tarentinum.

u d Tarentum urbs m à Lacedæmoniorum partheniis, hoc est, spuriis, Phalantho duce, veteribus Messapiis ejectis, intercepta est; In iplo esmus Tarentini angulo peninsulæ erat inædificuta n. Portum habebat pulcherrimum ; arcomque munitissimam, & Gymnasium elegantisfimum, & forum, in coque Colosum Jovis, post | quod Plinio commendatur. Rhodium cateris magnitudine omnibus superio- o Civis eorum.

potum opera inflituerunt magnitudine Romæ quem in Italiam Tarentini accersierant. Post. quum in Annibalis potestatem bello Punico II. venisser, à Q. Fabio Max. recepta est; qui Co-lossum Herculis æreum Lysppi opus, inde Romam deportatum in Capitolio dedicavit. Luxuria & deliciis enervatum est Tarentum non minus, quam vicina Sybaris; ita ut plures publicas festivitates per annum celebrarent Tarentini, quam reliqui essent dies, cujus luxus merito inter tres Italiæ urbes connumeratur, quarum reliquæ duæ Capua & Sybaris. Cæterum Philosophiam amplexi erant Tarentini Pythagoream, in eaque cumprimis excelluit f Archytas o , qui reip. eorum præfuit.

φ g Neretum sive Neritum opidum à Tarento xLv. millia passuum dissitum est.

2 h Aletium Salentinorum opidum vIII. mil-

ψ i Rhudia vel Rhudia opidum erat inter Tarentum & Uriam.

HEKELIL

1 Alioquin Civitas est veterrima, quæ, licet quidem Strabonis ætate fuerit exigua, attamen hodie satis frequens est. Potitur inprimis Cœlô clementissimô. Inde sit, ut Ager ejus amoenus, fertilis & hortis probè cultis sit exornatus.

m Antiquissima nobilissimaque. n Hujus Urbis Ager fertilis & amænusest, ac Salem mittit candidiffimum, & suavissimum,

a Hydrus five Hydruntum. b Caftrum Minervæ. c Callipolis. d Tarentum. e Sinus Tarentinus. f Archytas Philosophus. g Neretum. h Aletium. i Rhudia.

CAP. XXX.

De Lucanis, Brutiis & Magna Gracia. 1

Nfra Apulos, Hirpinos atque Picentinos ad utrumque mare fuêre Lucani, & ipsi à Samnitibus orti, duce Lucio: fines habuere Lucani.

REISKII.

I Lucania Græce daungarla, Lucanorum re-

concesserant: Duplex a etiam ipsa ex veterum go, qui duce Luco aut Lucio è Samnitibus huc dit, aut archius convacta Bruuis opponitur. Pæftum f. Potidonia. Velia. Buxentum. Mctapontum. Heracléa. Siris. Sy aris f. Tharii, vel Copia.

ad Laum & Sybarim usque amneis; quorum hic in Tarentino sinth nunc vulgo dicitur Cochile; ille ad mare Inferum, Laino. Opida in littore hac "Pastum, Gracis Posidonia appellatum, nuncin mi nis Pesto, & Velia, nunc Pisciotta; celebris quondam portus. Buxentum, nunc Policastro, à Tarentino sinu & Metapontum, nunc Torre di mare; Heracléa, antè Siris dicta, nunc in vestigio ruina. rum, Policore; & Sybaris, posteà Thurii, ac tandem Copia, urbs

tronumque colluvies occupatis quibusdam urbibus, novum Brutiorum nomen recepit: Illos Strabo Lib, VI, Linguines i. e. desertores. Lib.XVI. δροπέτως i. e. fugitivos nominat: Idque nomen ex lingua Sabina, qua Berilian nuncupat picem, Livino confule cum Pyrrho commissa est tam attor. Helychio auctore. Pix enim Brutia inter veteres ut Frentanæ turnæ præfectus Obsidius invectusin plurimum commendatur à Dioscoride, Plinio, Columella, pluribus. Quo factum est, ut Brutiis primo folis denominatio Italia imponeretur. De magna Græcia, multifque Pelalgorum coloniis eò deductis confer Golzium in Numismat, de urbibus à Cluverio non bene distin-Etis aut expositis Vossium in Observationibus ad unde & nomen accepit. Post modum in talimin Pomponium Melam Lib. III. c. 4.

BUNONIS.

a Pastum opidum fuit ad Salsum flumen, cujus fontes oriuntur sub monte Calamatio, qui vulgo Cappacio dicitur; Ad hunc montem M. Licinius | Sybaris à Crotoniatis, Milone duce, tempellan Crassus fugitivos profligavit. Inde in Petelinos Pythagore. Una illa urbs Sybaris soli feecundum

colles concessit Spartacus.

dicta, post c Possidonium promontorium prima est, xxv. millia pedum Pæsto distans; & 111. millia ab Halete amne. Ante dictum flumen opidumque dux conspiciuntur insula d O Enotrides, Pontia, in hanc Flavia Domicilla, Flavni Clementis, Domitiani patruelis uxor, propter Christianam sidem depertata ele, marito ejus antea occifo. Euleb. Hieron. Huic infule vicina est Pandataria; deinde est e Ischia & Iscia. f Sinus Velmus à Velia distus est.

2 Post Palinurum promontorium & flumen Melfen erat Pyxus five g Buxentum opidum & flu-

& ACafuenti fl. oftio ad 1111. millia passuum fuit clara illa urbs h Metapontum, ubi hodie specula Torre di Mare. Adeo fortunati ab agricultura fuille perhibentur Metapontii; ut Delphis famofissimam illam auream messem dedicarit. Metaponti Pythagoras mortuus, monumentum habuisse scribitur. Tanta fuit hujus viri admiratio, baritæ prisci deleti sunt. Coloniam quum P. Se

Nam Olympiade CVI. scivorum in Lucania la- jut ex domo ejus templum facerent, ipsumque pro Deo colerent.

E i Ad Siris amnis oftium fuit opidum Siris quod posteà k Heracléa appellatum elt. Apudid opidum & Sirim fl. primo Romanorum pupu Regem eumque turbaret cogeretque, projects

infignibus, prælio excedere.

2'1 Sybaris, in hoc Lucanorum litoreopibus & potentia urbs illustris a, inter duos amore Crathin & Sybarin fita fuir; fed quum primin conderetur, hujus appofita fuit ripæ finiftig: crevit, uti ad Crathis quoque dextram time pertingeret, ambitum comprehendens vi. anplius millium. m Thurium posteà paulò supa veteris Sybaris fitum conditum fuit. Deletaelt eo provecta erat, ut c c c, millia hominum B b Velia anteà Helia, Elea, Hela & Hyela | contineret. Sed quum Prætor quidam, nomine Telys opulentiffimos urbe eiiceret, boniscorum publicatis, Crotonem confugerunt, quos Te lys fibi dedi postulavit, nisi vellent bellumtispectare. Crotoniatæ igitur, Pythagora Philofopho supplices protegendos suadente, bellum decreverunt. Sybaritis c c c, armatorum milia ducentibus, Crotoniatæ c. millibus instructi occurrunt. Fusis Sybaritis, quum nulli patte rent, fugaque comprehenfos omnes occiderent, major exercitus pars concila interiit. Urbs pol direptionem ad folitudinem redacta est. Captam enim immisso flumine Crathi aguis obruerun. Sed reliqui Sybaritarum iterum ejecti reditusal jutores ab Atheniensibus impetrant, inter que ipse quoque erat Herodotus. Hi scaturigine hand procul à Sybari inventa, cui nomen Thurie, of dum ibi statuunt, quod de fontis nomine The rium appellarunt. Seditione verò orta omness

2 Paftum. b Velia f. Helia. c Posidonium prom. d OEnotrides ins. Pontia. e Iscia. f Sinus Velinus. g Buxentum op. & fl. h Metapontum. i Siris amnis & op. f. k Heraclea. 1 Sybaris fl. & op. m Thurium.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXX. 267

dicta, inter Sybarim Crathimque amnes, nunc non exstat. Intus Potentia, nunc Potenza; & Grumentum, nunc Clarimonte.

II. Post Lucanos extimum Italia, ad fretum usque Siculum, Grumentum angulum tenuêre · Brutii à Lucanis orti. Opida in litore versus Oc-Brutii. calum, * Cerilli; nunc Cirella; * Clampetia, nunc Amantea; cerilli. *Temsa sive Tempsa, cujus situs fuit prope speculam maritimam, Clampetia. cui nomen vulgare Torre Loppa; Terma, nunc Nocera, ¿Lame-Terina. tia, nunc Santa Eufemia; · Scyllæum in cervice Scyllæ scopuli, Scyllæum. nunc Sciglio; & ultra fretum, "Rhegium, nunc Reggio: ab altero Rhegium,

pime Africano iterum & T. Sempronio Longo coss. | quoque in extremum hunc agri Brutii angulum to deducerent Romani, urbem mutato nomine 2 Copias appellarunt. b De luxu & mollitie Sybamarum quæ auctores prodiderunt, incredibilia ferme videntur. c Myndirides mille coquos , totidem aucupes, totidem piscatores gulæ artifices Skyonem adduxit; idem sæpius questus, quod folis rola duplicatis incubuiflet; & quum vidifset sodientem quendam, altius rastrum allevantem, lassum se fieri dixit, veruitque opus in conspectu suo facere. Suid. Sybaritica mensa; item Sybarita per plateas; in proverbium abiêre. b

HEKELII.

a Crotoni vicina, ut testis est Herodotus Lib. v b De quibus videndus Def. Erasmus Roterod. Chil.II. Gent.II. Adag. LXV. & LXVII. 9.431 Seq. Edition. Coloniens. & ex eo Pauli Manutii Adagia p. 508. col. a. & 510. col. b. Ursellis 10.1603. in 8. maj. exc.

BUNONIS.

od Potentia ad Apennini montis radices haud longé abest à Casuente fl. fontibus.

9 c Grumentum haud procul lævå Siris fl. ripa frum erat. Ad hoc opidum T. Sempronius cum

Hannone Pomo prospere pugnavit. , f Brutii à Lucanis orti, quorum fuerant pastores, alteram Italiæ peninsulam incoluêre; à Lucanis Lao flumine ad Hetruscum mare; & Sybari amne ad finum Tarentinum disterminati c. In hunc Italiæ angulum cum LX. millibus armatorum compulfus g Spartacus, quum fugam in Siciliam frustra tentasset, tandem eruptione factà, dignam viris mortem obiere. h L. Craffus cum isthmum muro & fossa sepserat. i Annibal truncis, quæ noctu rorabat.

compulsus, nihil jam majus precatus est deos, quam incolumi cedere atque abire ex hostium terra liceat.

nk Cerilli opidum ad Mare Infernum v11. millia passuum à Lao amne situm est.

λ 1 Clampetia in eodem litore XL. millia paffuum Cerillis abest.

u m Temsa post X. millia passuum in hoc litore sequitur Clampetiam. Es Temesaum, & Vinum Temesani agri celebrantur.

, n Terina ad mare sita fuit; unde o sinus Terinæus appellatus; qui hodie vulgo Golfo di S. Eufemia dicitur.

E Post Terinam fuit OEnotrorum opidum P Lampetia, quod & Lametia & Lametus dictum est à fl. Lameto. Ab hoc opido ingens ille sinus, qui nunc Golfo di S. Eufemia dicitur, antiquitus sinus q Lametinus vocabatur.

o I Scyllaum opidum nomen habuit à Scylla, quæ Saxum sive scopulus est ad ipsum fretum Siculum.

f Rhegium cognomine Julium dicitur Ptolemao: à dehiscendi argumento, quod vi maris & terræ motu ab Italia fuerit avulsa, Sicilia propinqua, appellatum, antiquissimi prodiderunt scriptores. Alii quasi Regiam dictam urbem volunt, propter ejus excellentiam.

HEKELII.

c Horum Regio hodiè vocatur Calabria Inferior, ubi circa Littus D. Euphemia Corallum probatisfimum olim inveniebatur, abundeque proveniebat Saccharum in Oppido Adamantio, atque in Convalle quadam à Regione Altomontii Manna colligebatur è frontibus & arborum

BUNO-

a Copiz. b Sybaritarum luxus. c Myndirides. d Potentia. e Grumentum. f Brutiorum ortus & fines. g Spartacus. h L. Craffius, Spartaci victor. i Annibal k Cerilli. l Clamperia. m Temsa. n Terina. o Sinus Terinæus. p Lametia s. Lampetia. q Sinus Lametinus. r Scyllæum. f Rhegium.

Locri. Caulonia. Scylacium. Croto. Petelia. Ruscianum. Pandofia.

marie Locri cognomine Epizephyrii, nunc Jerace, · Caulonia, nunc Castel Veteri; Scylacium; nunc Squillaci, Croto, nunc Crotone. Petelia, nunc Belicastro; z Ruscianum, nunc Rossano. Intus caput Brutiorum & Consentia, nunc Consenza: & haud proculinde versus Septentrionem, quondam " Pandosia, cum Acheronte fluv. que duo nomina cum Alexander Epirotarum Rex in Epiro, ancipiti oraculo monitus, fatalia evitare vellet, heic in eadem incidit Hipponium atque periit. Fuit prætereà potens quondam civitas "Hipponium. Vibo Valen- Romanis Vibo Valentia dictum, nunc Monte Leone.

III. At.

BUNONIS.

e Post Zephyrium promontorium sequitur celeberrima urbs a Locri Epizephyrii, à promontorio cognominata. In illo ipfo Zephyrio promontorio quondam collocara, posteaque in eum locum creditur translata, ubi nunc conspicitur opidum Gierazo. Locris & Crotone pestilentiam nunquam fuisse; nec ullo terra motu laboratum, adnotatum effe tradit Plinius 1. 2. c. 96. Creditum eft , Locrenses omnium primos scriptis legibus usos fuisse, quas b Zaleucus composuerat d. A c Dionysio Juniore, regno pulso & apud Locrenses exfulante, gravissimo dominatu oppressi sunt; quem tamen ipfi posteà acerbissimè ulti sunt.

o d Caulonia, quæ anteà Aulonia, inter Sagrum fuit flumen & Cocintum promontorium. Caulonienses hi à Brutiis opido suo ejecti in Siciliam sele transtulerunt, ibique urbem priscæ patriæ

cognominem condiderunt.

τ e A Scylacio, Athenienfium, qui Meneitheum erant sequuti, colonia, sinus appellatus eft f Scylacius. Inde se quuntur g tria Japagum promontoria, quæ vulgo Capo delle Castelle, Capo Rizzuto & Capo della Nave. h Promontorium Lacinium templo Junonis Lacinia clarum fuit.

v i A Junonis Laciniæ fano vel v1. millia paffuum fequebatur Croton five k Croto urbs olim celeberrima e, quam , Afarus amnis mediam olim interfluxerat, præterfluebat posteà procul extra muros. Mœnia urbis x11. millium ambitum continebant ante Pyrrhi in Italiam adventum, post tamen adeo cladibus afflicta mul tis, ut omnis ætatis minus xx. millia civium fuperessent f. Salubritas loci proverbium abiit: Sanior Crotone. Hinc oriundus 1 Milo, cui robur corporis immensum fraudi tandem fuit. Crotomatis Zeuxis H:racleotes pictor Veneremillam alia-

que infignia opera adornavit. Crotoniata moque fuit m Democedes medicus, qui Darium conjugis opera impulit, ut Græcis bellum inferret. n Pythagoras Philosophus Crotone diu multum. que est versatus, atque Crotonienses luxuria corruptos ad bonam frugem & in viam virturis revocavit. Ad oftium Æfaris fl. o portus erat

φ p Petelia five Petilia opidum, inter Crotonem & Scylacium fuit in edito colle, vi. milli passum à mari, xxx. à promontorio Crimila. Sub tumulo Petiliæ ab Annibale aliquot Romanorum millia cæsa tradit Livius 1. 27.

z 9 Ruscianum sive Roscianum medio sermèsitu fuit inter Crathim & Traënta amnes.

↓ r Confentia olim Brutiorum caput erat.

w f Pandosia & Acheron fluvius ad ipsum fuerunt ifthmum in Brutiorum agris. Alexander iste Dodonæo oraculo jussus erat Atheronem Pandosiamque vitare. Quum in Thesprotiaiislem vocabulis ei loca oftenta fuiffent; hic in Brown in eadem incidit, à Brutiis cum omni suocutcitu deletus; ipse à Lucano exule vernto trans-

a t Hipponium opidum, anteà Hippo, itm Vibon , & Vibo , ac demum Vibona Valentia dictum, non fuit ad mare fitum: Agathors enim Rex Siciliæ ei navale exstruxit ad sinum lametinum. Contra Vibonem funt parvæ infulz, quæ vocantur v Ithacefie , Ulyffis Specula.

HEKELII.

d Vid. Ubbo Emmius Part. II. Rerumpp. Gracor. in Specie de Republica Locrensium in Italia p. 194 Edition. Lugd. Bataviniano-Elseviriana in 16.f.

e Et antiquissima.

f Hodie titulô Marchionatus est exornata.

a Locri, b Zaleucus, c Dionysius Junior, d Caulonia s. Aulonia, e Scylacium, f Sinus Scylacius g 3 Japygium promontoria h Lacinium promi i Junonia Lacinizfanum Korto. Islim Democedes n Pythagoras. o Portus Crotonienis. p Petilia, q Rofcianum, t Confens. I Fandolia & Acheron R. Hispanium (1998). I Fandosia & Acheron fl. t Hij ponium f. Hippo & Vibona Valentia. v Ithacesia inf.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXI. 269

III. Atque hactenus populos enarravimus, qui universam Italiam olim incoluerunt, præcipuasque eorum urbes recensuimus. Caterum quum Graci omnem ferè oram maritimam, Coloniis suis èGræcia deductis, obsiderent, ipsa hæc terra una cum Sicilia dicta est & Magna Gracia, duravitque hoc nomen multis seculis, donec Magna Grainter fretum Siculum constitit & Tarentum; quæ pars Italici littoris cia posteà propriè eo nomine indigitata est, testibus Cicerone, Plinio, Ptolemæo & aliis.

BUNONIS. arque tres ejus sinus inter Salentinum & Zephyrium . vel Leucopetram promontoria agnoscere est. Ausonium autem mare à Sicilia ad Salentinum usque promontorium extenditur. Sunt itaque ejus

Salentinum & Lacinium d Tareminus. Secundus β a Frons Italia, quæ & b Magna Gracia & inter Lacinium & Cocintum promontoria e Scy-Gratie ara appellantur, per c Ausonium mare, lacius. Terrius finus inter Cocinium five (ex Plinio circa hunc terminum variante) Leucopetram, f Locrensis. Scinditur itaque Italiæ frons in g duo cornua, Leucopetram & Salentinum promontoria. Apenninus itidem in duo, quorum unum est maris tres isti sinus: Primus inter promontoria | Leucopeira: alterum autem Lacinium.

a Frons Italiz. b Gracia magna. c Ausonii maris tres sinus. d r Tarentinus. e 2 Scylacius. f 3 Locrensis. g Duo Italia.

XXXI.

De Fluviis Italia. 1

 Γ Luviorum princeps Italiæ est $extit{Padus}$, vulgò $extit{P}\delta$, nulli amnium radus st. Γ claritate inferior, Græcis Eridanus dictus; ac Phaethontis, ut fabulata est antiquitas, pœna illustratus. E gremio «Vesuli, celsss inter Alpium juga montis, prosluens, triginta amplius flumna, lacusque immensos, septemostiis, quæ septemmaria perhibebantur, in mare Adriaticum defert. Fluminum nobiliora funt

BUNONIS.

origo, qui neque digitum ripas suas excedit; sub eo lacu tres sunt Padi sontes; qui per subterrancos cuniculos ex hoc lacu oriri creduntur. Ab hoc Vesuli lacu L. circiter millia passuum in Cenisu montis vertice etiam lacus est, ex quo itidem per cuniculos subterraneos fluvius ille oriri creditur, qui apud Segusium in Duriam minorem influit.

REISKII.

1 Hzc Italiæ Hydrographia est, non tamen in Hydrog.

tota, fed quoad partem lacus & fluvios, tum a In summo Vesulo lacus est, cujus occulta majores, tum etiam minores, neque sic omnes, quod præcipui sufficiant, deque mari mediterraneo supra expositum sit a Tiberis ex Apennino & Aretinorum finibus, nec procul ab Arni fonte nascitur, auctusque XLII. rivis & amnibus, per duo in mare Hetruscum ostia effunditur. Sed portus Ostiensis ad hæc ostia quondam maximis impensis conditus, nunc justu Rom. Pontificis dirutus plane jacet deletusque, ideo ne Turcis ad Italiam appetendam aut invadendam inferviat. Vid. Ricciolus in Geog. refor. & Fourner.

r Tiberis.

BUNO

Duria fl. Sessites fl. Ticinum fl. Addua fl. Sebinus lacus. Mincius fl. Benacus lacus. Tanarus fl. Threbia fl. Rhenus fl. Padafontes. Athefis fl.

Arnus fl.

ex Alpibus orta; & Duria, nunc Dora; Sessites, Sessia; v Ticinum Telino, lacum Verbanum, nunc Lago Maggiore, transiens, 1 Ad. Verbanus la dua, nunc Adda, Larium lacum, nunc Lago di Come, perfluens Ollius, nunc Oglio, lacum Sebinum, nunc Lago d'Iséo, transiene Ollius fl. & Mincius nunc Menzo, lacum Benacum, nunc Lago di Garda, transmittens. At à dextra ripa recipit idem Padus ex Apenninism. gis, "Tanarum, nunc Tanaro; "Trebiam qui nomen servat, Ro. manorum clade illustrem: & Rhenum Bononiensem, vulgo Rem.

II. Ex Alpibus item profluit * Athesis, Italis nunc Adese; Ger. man. autem Etsch. Reliqua quæ sequuntur, cuncta Apenninus fundit: quorum & Arnus, vulgo Arno, Florentiam ac Pisas per. fluit: "Tiberis, quem urbs Roma, Romæque conditor Romulus

BUNONIS.

Segusium opidum ex Alpibus Cottiis exortus sit medulla, pondusque volucre, tradit Plinto III. millia passuum infra Augustam Taurinorum Pado miscetur, diminutivo vocabulo accolis La Dorietta dictus. Major Duria supra Augustam Prætoriam ex summis Grajis Alpibus profluens, ipía Augusta Prætoria & Eporedia ablutis, xvIII. circiter millia passuum infra minorem Duriam cidem Pado redditur.

D. Gothardi, mons cognominatur, ortus, Verbanum lacum transit a. Celebritatem fluvius hic debet pugnæ inter Romanos & Pœnos sub introitum Hannibalis in Italiam circa eum commissa, ubi P. Cornelius Scipio, Africani pater, ab Hannibale prælio victus & vulneratus, in hostium venisset potestatem, nisi eum protectum prætextatus filius ab ipfa morte rapuiffet.

8 c Addua b fontem habet in excelso Rhæticarum Alpium jugo, quod vulgò Monte Brailo c appellatur. Per vallem Tellinam lapfus, lacum transit Larium, qui hodie Comensis dicitur.

e d Ollius eodem cum Alpium tractu oritur in monte Mortavolo. Per vallem Camucinam delapfus à Sebino five Sevino lacu excipitur, qui ab opido Sebo five Sevo nomen haber, quod hodie vulgò I/co dicitur: unde lacus cognomen habet. d

ζ e Mincius fl. superiori sui parte, qua lacum ingreditur, olim idem cum opido Sarraca nomen habuisse ex eo colligitur, quòd illa pars hodie etiam vocetur Sarca, e

n .f Tanarus fluviorum ifterum maximus eft.

9 Ad g Trebiam Hannibal Sempronium Col. & Romanos sua hieme vicit.

· Nullum fagittis aptiorem esse calamum, B a Durice amnes duo funt: Minor, qui fupra | quam qui in h Rheno Bononiensi, cui plutimant lib. 16.c. 36.

n i Athesis post Padum totius Italia maximu

λ Strabo & Aristoteles tradunt , k Arman Ausaremque, ubi in unum confluant; alterum alterius violento incurfu adeò fe invicem attolle re, ut, qui utrimque in ripis consistanthomiy b Ticinus ex fummo Alpium jugo, quod nes, alter alterum conspicere nequeat.

μ 1 Tiberis ex imis Apennini jugis f oriu in Tulcia. g

HEKELII.

a Hic Fluvius aquis est perlucidus, & Pisim nobilitate, præsertim saudatissimis Thymalu, clarus. Ejus arena Aurum & Argentum prate re dicitur.

b Vel Abdua. c Mons Braulii.

d Hic Fluvius Piscium bonorum est refertishmus, in quo præfertim prope Palatiolum Castrum innumeræ piscantur anguillæ, quæ poste faliuntur.

e Profluit aliàs ex Lacu Benacô præcipuaclar tate, & ad Mantuam decurrens cam infigui Stagnô circumfundit, atque hinc eâdem claritat pergens in Padum exoneratur.

Tenuis primò ad inflar exigui Rivuli.

g Et augetur Fluminibus ac Torrentibus 41spatiô et. Mill. qui, Pliniô teste, rerum omnum in totô Orbe nascentium mercator est placidille mus Romam autem in duas, Partes dividit, & Tusciam ab Umbris & Sabinis devellit, nequeur quam alveum egreditur, Romanque inundat,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXII. 271 totius terrarum Orbis illustrissimum fecerunt, à dextra ripa 'Cla-clanissi. mmvulgo Chiana; à finistra & Narem, vulgo Nera, atque Anie-Nar.fl. um, nunc Teverone, in Mare Inferum defert.

111. Inter Latium & Campaniam est * Liris, nunc Garigliano; Linis fl. inipsa Campania e Vulturnus, Volturno: inter Picentinos ac Luca-vulturnus sl. 111 pas - Silarus, Silaro. In magna Gracia - Sybaris, nunc Cochile, Silarus fl. Sybaris fl. & Crathis, Crati: in Apulia & Aufidus, nunc Lofanto, Romano-Aufidus fl. rum sinistra pugna adversus Annibalem nobilitatus. Inter Præcutios & Picenum z Avernus, nunc Pescara. In Gallis Senonibus + Me-Aternussi. taurus, nunc Metro; Hasdrubalis, fratris Annibalis, clade atque Metaurussi. interitu infignitus.

BUNONIS.

14 Clanis ex Etruria in Tiberim confluit, per Clusimon paludem derivarus. t b Nar è Fiscello monte labens odore sulfu-

reovinatus eft. • c Anio amnis omnium in Tiberim defluentium celebratissimus in monte Trebanorum orus, tres lacus, qui subjecto opido Sublaqueo

nomen dedere, in Tiberim defert. d Liris amnis anteà dictus est Clanis atque Glanis. In cum à dextra ripa influent Cosa & Trew; à finistra Fibrenus & Melfes.

e Volturnus five Vulturmis antea dictus est novam inter Sinuessam & Cumas sternerer; pon- bis est.

quinnalum aliquod illi protendat, quod pluries [tem magnifici operis, una cum arcu triumphali) hic struxit in Vulturnô amne.

σ Falsum est, quod Silius l. 8. de f Silaro scribit; Duritiem lapidum mersis inolescere remis.

r g Sybaris ab Achaico fonte Sybari nomen accepit. Consternatos reddit illos, qui ex eo bi-

v h Crathis nomen habere videtur à Crathi flumine Achaico Ægæo. Hominum, qui in co abluuntur, crines flavos reddit. Aristoteles in admirandis & Strabo 1. 8.

φ Clades illa Romanornm ad i Aufidum erat Cannensis.

x k Aternum aliquando sanguine fluxisse tradunt Cicero de divinat. & Liv. l. 24.

ψ Quo loco ad Metaurum Hasdrubal à Nerochianus. Domitianus Imperator quum viam ne Livioque Coss. acie victus sit, incertum no-

a Clanis fl. b Nar fl. c Anio fl. dLiris fl. e Vulturnus fl. f Silarus fl. g Sybaris fl. h Crathis fl. i Aufidus fl. k Aternus fl.

A P. XXXII.

De montibus Italia.

Lpes Italiam à Gallia, Vindelicia, Norico ac Pannonia sub-Alpes. A Lpes Italiam à Gallia, Vindelicia, Norico ac Famionia mo-movent. Initium earum à vadis Sabatiis finis ad Flanaticum sinum, vulgò Golfo di Carnaro, & Colapis, vulgo di Kulpe, fluminis fonteis. Dividuntur in varias parteis atque nomina. A vadis Sabatiis ad Variamnis fonteis, qua Ligustico mari objacent, mari-Maritima. time cognominantur: hinc ad Segusium usque, vulgo Susa Cottie: cottie. indead S. Bernardum minorem Grajæ: dein ad ufque S. Gothardum Grajæ.

a Duria Major & Minoramnis. b Ticinus fl. c Addua fl. d Ollius fl. e Mincius fl. f Tanarus fl. g Trebia fl. h Rhenus Bononiensis fl. i Athelis fl. k Arnus fl. 1 Tiberis. fl.

Penninz. Rheticx. Tridentina.

Norica. Carnica. Ultimæ. Pannonicæ & Julia. Dalmatica.

Montes Apenninus.

Massicus. Gaurus. Tifata. Vesuvius.

Garganus.

Pennine: his continuantur Rhatica, ad Plavis usque fontem. quarum pars Tridentinæ perhibentur, supra Tridentum. His jun. guntur ad Doblacum usque Norice, supra Tilavemptum amnem vulgo Tajamento: inde jam Carnicæ supra Carnos, usque ad Savi fontes: moxque Vltima, ad Colapis fonteis usque, Pannonica. eædem & Juliæ dictæ. Sunt tamen qui supra Dalmatiam Alpium nomen protendant, ubi Dalmaticas dici volunt: aliique in Thra. ciam & Pontum usque. Sed prior finis ad Colapis fontes à pleris. que receptus est. 1

II. Cæterum intus in Italia Apenninus mons ampliffimus Alpibus ad Vada Sabatia annexus, perpetuis jugis lunatoque cursu; ad Si. culum fretum Leucopetramque promontorium tendens, Italiam quasi mediam secat. Prope Suessam, Liris sluminis sinistra ring prætexitur « Massicus mons: hincinter Bajas & Puteolos est & Gau. rus: supra Capuam, est Tifata mons, vulgo monte di Capua Ultra Neapolim Nola vicinus est Vesuvius, nunc monte di Somma, ignium eruptione ac Plinii interitu clarus. In Apulia est Gar. ganus, in mare Superum ingenti promontorio excurrens, nunc monte di S. Angelo.

C A P.

BUNONIS.

a Massicus mons Savonis fl. dextram ripam profequitur, generofo vino nobilis a. Quomodo hic Romanorum exercitu, quum Pœni fub corum oculis Sinuessam Falernumque agrum exurerent, adversus Fabium prope orta esset seditio, Livius icribit l. 22. b Falernus ager Massico monti conterminus est, & ad Vulturnum usque flumen protenditur. Ad extremum Massici montis versus mare fuit c Sinuestailla; cuius rudera hodicque conspiciuntur sub marinis undis ad Montis Draconis castellum. d Aquas Sinuessanas iterilitatem forminarum, & virorum infaniam abolere prodir Plinius I. 2 1. c. 2.

B e Gaurus mons medio itinere inter Puteolos & Lucrinum lacum celfo vertice paulum à mari remotus, hodiè vulgo dicitur Monte Barbaro. Ad hunc montem aquam amaram cum odore, tum potu profluere, quam ufurpent medicandis oculis; ex Heliodoro tradit Stobæus.

HEKELII.

a Unde Mallicus Bacchi humor & Mallica Budi munera à Virgilio Lib. II. Georg. v. 143. & Lib.II. eorund. v. 526. optime commendantur.

REISKII.

I De Alpibus supra explicatum & ostenson fuit, quæ his Hydrophylacia subsint, que que subterraneæ cavernæ, primæ fluvionin, amnium & fontium origines. Apennino abigo mons Paufilypus f Bafilipo procurrit, interNepolin Pureolosque medius, via per imas radios artificiosissime ducta mirabilis: Hanc Strabo fpeluncam, Seneca cryptam Neopolitanam nominat epift. LVII. Braunius in Theat. un. Tom. VI. illam exhibuit Tab. fingul. Veluno Pyrophylacium subterraneum fovet, undefuni non nunquam & cineres cum imperu prottudur tur. Vid. Kircher, Mund. Subter. Tom. I.

a Massicus mons. b Falernus ager. c Sinuessa op. d Aquæ Sinuessianæ, e Gaurus mons, cjulque aquæ amaræ. f Balilipo.

CAP. XXXIII. De variis Italiæ incolis.

Erram Italiam, à freto Siculo ad Alpes usque porrectam, qui Pristinaliza ab initio habuerint mortales, parum in tanta temporum longinquitate compertum est: nec constat, unus post inundationem terrarum ab urbe Babylonica profectus in dispersione gentium populus hanc regionem occupaverit omnem, unumque universe nomen imposuerit, an aliæ subinde atque aliæ in terras cultoribus vacuas invetægentes, suis quæque sedibus vocabula dederint diversa. 1

II. Sanè varii atque genere plane diversi in ea memorantur auctorbus populi, quorum antiquissimi sunt isti: "Ausones, Brutiorum Ausones, Lucanorumque agrum quondam tenentes; hinc Opici five Osci, in Opici Samnio atque Campania; Siculi in Sabinis & Latio: Umbri ad siculi. urumque mare: ad Inferum, in parte Tusciæ inter Tiberim & Umbii. Umbrorum amneis. Inde & Tusci ad Alpeis usque; juxta hos v Li-Tusci. gures in Galliam usque ad Rhodanum extensi. Ultra Tuscos de Ve-Veneti.

BUNONIS. * a Tres tantum in omni Iralia fuerunt populi lungena: b Umbri, c Siculi, & ingens d Aufonum five Opicorum corpus. Ab his orti funt Sabini, à Sabinis porrò fuerunt Picentes, Frentani, Marucini , Peligni , Vestini , Marsi , Æqui , Henici , & Samnites. A Samnitibus orti Hirpini atque Lucani, & ab his Brutii. Ab iisdem Samuitibu postea orti Campani, Opicos atque Auruncos tora pepulere Campania. Inter hos & Lucanos Picentini Picentium fuere pars; à Romanis à Suproad Inferum mare traducti.

& Tuscorum stirpem omnes auctores antiqui, uno excepto Dionysio Halicarnassensi, ex Asia à Lydorum gente deducumt.

7 Alpini populi fuere e Ligures a Celtici geneneris, in varia nomina divisi; Taurinorum. Saassum, Lepomiorum & Euganeorum. Rhæti quome fuere Alpini, & ipsi in plura cognomenta dilincti; Hinc Carni Inalpinæ sive Celticæ ori-

I f Venetorum vero gens ex Afia, duce Agenore Met excidium Trojæ deducta creditur. Alii tamen, in quibus Herodotus, Venetos Illyrici geetris pronunciarunt.

HEKELII.

a Romanos Populos hosce nunc Tuscos, nunc Hetruscos; Gracos verò Tyrrhenos dixisse, Maginus sæpe laudatus autor est, dicens, Tusciam appellatam fuisse vel à sacrificiis, quoniam in hâc re hæ Gentes præ cæteris excelluere, vel etiam à thure, cujus in Sacrificiis Singularis arque Præcipuus ulus est.

REISKII.

1 De urio post Babylonicam dispersionen populo huc ad terras Italicas digreffo non equidem distincte constat: De posteris tamen Japheti & Gomeri per colonias Græcorum antiquissimas casu an fortuito huc delapsis constare liquido videtur : Item de Cittim vel Cittæis, quorum mentio cap. XXVII. ad verus Latium fiebar. Unum Suidam audiamus, qui vera ipfe incertis adluit τίλεφ . 28 μος Ηρφαλίας, ο τωσαληθείς λατείνος μετωνόμουτ τές πάλα Κητίες λερομόνες ง ซึ่ง A artives: Telephus enim Herculis filius, cognomento Latinus eos , qui olim Ketii vocabantur , alto Latinos nomine dixit. De coloniis Græcorum Italicis monumenta contestantur vetera; Itemque de migrationibus gentium Germanicarum, & septen-

a Populi Italiz indigenz. b Umbri. c Siculi. d Ausones. e Ligures. f Veneti.

neti: quos alii à proximo Illyrico, alii ab Henetis, Paphlagonica gente, ortos tradiderunt.

Galli. Tufci. OEnotrii.

III. Tuscos expulerunt inter Alpeis & Apenninum suprà dicti Galli: Umbros ab Infero mari removerunt Tusci; Græca gens, ex Arcadia Duce O Enotro profecti, unde dicti O Enotrii, primum Au. sones, suprà dictis sedibus pepulerunt, ulterioraque versus Septem. trionem Italia, circa Vulturnum Lirimque amneis petere coeve. runt, nec ea terrarum parte contenti, mox & Siculos etiam sedibus ejecerunt, jam tum mutato nomine Aborigines dicti: Sed cum fo.

Aborigines. Latini.

Sabini.

lum, quod tum occupaverant, Latium vocaretur, mutato iam iterum vocabulo, Latinos inde sese appellarunt. Sabini Opicorum fuere progenies, genueruntque ipsi ex sese Picentes, Vestimos. Marsos, Pelignos, Prentanos, Marrucinos, Samnites, quorum hi posteà Hirpinos, Campanos, Lucanos, atque Brutios condide.

Coloniz

IV. Interim Gracorum nationes, alix aliis temporibus in Italian invecta, urbes in ea passim condiderunt, suisque coloniis, utsu prà dictum est, omnem oram maritimam Superi Inferique mans impleverunt. Hinc Italia unà cum Sicilia, ut ex Strabone & Tra-Magna Grz- go liquet, Magna Græcia appellata fuit. At cum alii populi aliser locis Græcos expellerent, maximè vero Lucani eam partem, quam de suo nomine Lucaniam dixerunt, oppressis illis, occuparent, &

Lucani. Bratii.

ab his orti Brutii Brutiam, paulatim Græcum nomen per Italiam imminui cœpit; donec in ea parte consisteret, quæ tum Magna Gracia, nunc Calabria superior dicitur.

Romani.

V. At postquam Romanorum crevit potentia, tota tandem Italia horum armis subjugata est; stetitque sub Romæ urbis imperio, te gionibus ac populis suprà explicatis distincta, ad Honorii Impertoris usque tempestatem. Ex hinc alii aliique subinde, "Gothi,

trionalium irruptionibus. Una series harum des tum fuit Pandosia; & fluvius, cui impossa chronologica luculentius constitui posset digeri- urbs illa Graco nomine Acheron iis dictusest. que patria item unde prodicrint, & nova Respubl. copiofius explicari, nifi brevitas nobis obstaret. BUNONIS.

s Græci isti, trajecto finu Jonio, domicilium in Italia statucrunt, deducti ab a O Enotro Arca- dagaisus & Alaricus b Gothorum Principes mogni de, Lycaonis filio, xvII. ætatibus antè, quam ad Trojam bellatum est. Dionys. Hal. l. 1. id est, sulanis inclusus montibus cum omnibus suso annis 479. ante bellum Trojanum ; & ante piis deletur à Stilicone: quod anno C. 405 100 Christum natum 1650. OEnotrorum regia se- / jer, & sequenti Marcellinus assignat. Alem

ζ Siculi ifti ejecti, peragrata inferiori Italia, ab Opicis porro, five Ausonibus pulli, Sicona

infulam occuparunt. 7 Italiam primis annis Honorii invaferum (* cum multitudine hominum. Sed Radagaijuste

a OEnotrii, b Gothi,

Vandali. Heruli. Hunni. F Exarchatus.

- Longobardi.

Galli. Tufci. OEnotrii.

Aborigines. Latini. Sabini.

Coloniz Gracorum.

Magna Græ-Lucani.

Bratii.

Romani.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXIV. 275

Wandali, 'Heruli, Germanica gentes, *Hunni, superatis Al-vandali. num jugis, totam invadentes, in varia regna atque imperia distri-Heuni. buerunt. His tandem à ducibus Justiniani Imp. pulsis, Exarchatus Exarchatus. in Italia magistratus constitutus est, cujus sedes Ravenna, Româ tum in ruinis jacente. A Ultimi hinc Longobardi, expugnata Raven-Longobardi. na, regnum in Togata Gallia constituerunt, quod etiam nunc de gentis vocabulo corrupte Lombardia, quasi Longobardia, appellaur. Hos tandem debellavit Pipinus Francia Rex, à Pontifice Romano, contra eos in Italiam vocatus.

deinde Romam cepit anno C. 410. Inde in La- | C. 476. camque regio nomine tenuit annis cir-Calabriam profectus, ea quoque loca depopulauseft. Quum Consentiam expugnasset Alaricus, mortuus est: & à militibus in Regem electus Athaulphus, qui cum omni Gothorum exercitu in Galliam concessit.

BUNONIS.

Interim a Vandali & Suevi . vastatis Galliis Pyrenzos montes transgressi, Hispanias occupatunt. Inde partim à Gothis pulsi, partim à Bonifacio Comite & Præfecto Africa, cui diffidia erant cum Caltino, militiæ duce, invitati, tra ich in Africam exercitu , Romanos profligant, captaque Carthagine regnum ibi condunt fub Rege Genserico; Quum vero Valentinianus III. Imperator fraude Anicii Maximi, cujus uxorem supraverat, interiisset, ipseque Maximus hanc czdem Eudoxia Augusta, quam in matrimonium pellexerat, per imprudentiam aperuisset, mulier ista vindictæ cupida Gensericum ad ulcifondum scelus occulte excitat; qui Italiam ingreffus, Romam captam diripuit, & Eudoxiam cum filiabus Placidià & Galbà, multisque millibus captivorum in Africam fecum abduxit, god contigit an. C. 455.

Odoacer Turcilingorum Rex , cum Scyris &

tim, Campaniam, Apuliam, Lucaniam & citer 17. Anno vero 489. Theodoricus e Gothorum Rex, Zenonis hortatu Italiam adiens, Odoacrem tribus præliis superatum Ravennæ obsedit: ac tandem fraudulenta pactione circumventum interfecie, Herulisque sedes inter Subalpinos concessit, anno C. 493. quo ipso initium habuit Gothorum in Italia regnum, à Theodorico sapientissime constitutum: quod cum Tegà à Narsete victo desiit anno 554.

z Attila virtute Attii in Galliis repressus, reparato exercitu Italiam invafit anno C. 454. Aquilejam b captam solo æquavit, multisque opidis vastatis Romam petens, Leonis Episcopi Romani oratione commotus in patriam abscel-

A Alboinus à Narsete excitatus cum d Longobardis suis Italiam ingressus, anno C. 568. ab exercitu suo ItaliæRex proclamatur anno C. 571. Regnum istud steitt ad annum usque C. 772. quo Desiderius, Longobardorum Rex ultimus, à Carolo M. captus & in Franciam abductus est. Deletum igitur est hoc regnum non à Pipino, sed Carolo, ab ipso Longobardorum in Italiam ingressu annis 206.

HEKELII.

b Urbem olim ditissimam atque populosissi-Houlis b auxiliaribus, Italiam occupavit anno mam splendidissimamque Imperatorum Sedem a Vandali. b Heruli. c Gothorum in Italia regnum. d Longobardi.

CAP. XXXIV.

De novissima Italia divisione. 1

I. Post

REISKII.

lum est dubium: Sed arcanis Rom. Pontificum t Italia quin Carolingis aut Francicis, & confiliis ea demum turbata & divulsa tot Principethac Germanicis Impp. Heinricis, Ottonipes ac Dominos recepit hodieque fovet; utta-Fidericis, aliisque subjecta fuerit, nul- men Impp. Romano Germanicis jus suum inte-Mm 2

Hispani di-

Ostquam imperii Romani dignitas atque sedes in Germaniam delata est. Italia varie ab aliis aliisque divexata, atque in varios rirulos atque dominia discerpta est. Hinc novissima divisionisre. giones nunc sunt: Histria Marchionatus, Fori Julii Ducatus; & haud exigua Italia portio Lombardia, sub qua Marchia Tarvistia. Ducatus Mantuanus, Ducatus Mediolanensis, Tirolis Comitatus dimidia pars, Grisones in ipsis Alpibus; & his contermini Helve. tiorum stipendiarii, Pedemontium, Ducatus Montis-Ferrati. Parmensis Ducatus, Romania sive Romaniola, Marchia Anomitana, jamque extra Lombardiam, Ager Genuensis, Tuscia, in qua patrimonium D. Petri, Tiberis dextræ ripæ adfixum; Ducatus Spoletanus, Ager Romanus; inde Regnum Neapolitanum, inquee0 regiones Aprutium, Apulia, Laborinus ager, Basilicata, Cala. bria dua, Ager Baritanus, & Ager Hydruntinus.

II. At eandem Italiam in partes fingulis Dominis distinxeris hoc Dominia, modo:

1. Dominium est Hispaniarum Regis; sub quo Regnum Neapolitionis in Ita- tanum, "Ducatus Mediolanensis, ac quædam opida in Tuscia litore, Insulaque Italia adjacentes, Sicilia & Sardinia.

II. Pontificis Romani; sub quo ager Romanus, Patrimonium

grum supersit. a Interim status per Italiam nunc ager Novariensis, Laudensis, Cremonensis, Comme triplices rigent (1.) Regna, (2.) Respublica libera, \ (15, Ticinensis, Vigevanus, Alexandrinus, Total (3.) Principatus. Regna illa Regi Hispanico subfunt potissima, Neapolitanum, Siciliæ ac Sardiniz , cum Ducatu Mediolanensi , & agro Tuscia: ad littus proximo: Respublicas cum Europa sub initium recensuimus, item Principatus, Rom. æque Pontificis Ecclesiasticum, arque Politicos five seculares : Quos heic loci repetere supervacuum erit, eth auctor noster in fuo catalogo quosdam omiserit, quosdam classi justæ non inserat, quosdam nec amplius superstites addat, Ducatum utpote Urbinatem, Rom. Pontifici subjectum. De singulis infra observabitur, quod loco præsenti vix congruit, Vid. Supplementa lib. II. cap. I. §. 2. tractat. de Principat. Italiæ lingua ex Italica translati , & Thom. Segeti notis illustrati: Respublica item Elzevirianæ.

BUNONIS.

nensis, Bobiensis; item Comitatus Angherianus leu regio circa Verbanum lacum b. Illa Tulcizopida funt, quæ hodiè vulgò appellantur, Pionis no, Telamone, Orbitello & Porto Hercule.

HEKELII.

a Ambitu suô 3000, Mill. juxta non nullos Geographorum complectentem.

6 In hunc Ducatum mittit Rex Hispanie GU-BERNATOREM, splendidissimò CAPITA-NEI GENERALIS titulô exornatum, @ continuò in locô permanens tam equitibus quam pedestribus præest Militibus. Maginuslot. cit. fol. 139. fac. b. & 140. fac. a. dicit, Re gem Hispania ex hôc Ducatu proventum habit 80000. aureorum; sed administrationem Carfarum Civilium & Criminalium pendere à Me diolanensi Senatu eoque ex xvi. Doctoribus # que nonnullis Prælatis, Patritiisque Mediolana Ad Ducatum Mediolanensem a pertinent, | sibus constante. Plura vid. infrà Cap.xxxvi. §.1

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXIV. 277 D. Petri, Ducatus Spoletanus, Marchia Anconitana, Romaniola, & urbs in agro Neapolitano Beneventum. B

III. Venetæ Reipublicæ; sub qua v Histria, Forum Julii: Mar- Venetosum chia Tarvistana, & inde Lombardia pars ad usque Bergomum.

IV. Magni Ducis Tusciæ, in Tuscia. &

Sabaudi ditiones.

Helvetio-

V. Genuensis Reipublica; sub qua Liguria intra Apenninum & Genuensium Ligusticum mare, ac portiuncula Tuscia Liguria proxima, cum

VI. Ducis Parmensis, in Lombardia Cispadana. 3

VII. Ducis Sabaudia, sub quo Pedemontium.

VIII. Helvetiorum, supra lacum Verbanum & Larium. *

IX. Rhatorum sive Grisonum in Alpibus. A

X. Archiducum Austriæ in Comitatu Tirolensi, ubi Tridentum, Austriaco-Rhætorum. & in partibus Alpinis Fori Julii ac Histria.

BUNONIS.

\$ Ditioni Pontificiæ, quæ vulgo Stato della mesque Ovensis. Chiefa, præter istas provincias, adscribuntur, wis Castellane : Ceneda in agro Forojuliensis : Moniddo in Pedemontio. In Gallia Comitatus Aveniomass, & Vindascinus. Supremum jus Pontifex fibi tribuit in regnum Neapolitanum , Siciliam , Sardisian & Corsicam, itemque in Ducatum Parmen-

y In Iltria Austriæ Archiduces multa etiam tenent loca: Maritima pleraque sunt in ditione

In Marchia Tarvisiana sunt territorium Cadorimm; Episcopatus Bellunensis & Feltrensis, territorium Tarvisianum, & Ducatus Venetus.

In Lombardia ad Venetorum ditionem pertinent territoria ista ; Paduanum , Veronense , Vicommum, Brixianum, Cremense, & Bergomense. Possident quoque Veneti agrum Polesinum, Rhodigoum, & nonnihil in Albania: Itemque Cretam & Corcyram infulas.

Magnus Hetruriæ Dux habet ditionem Floreninam, Pisanam, Senensem, & Elb.e insulam am nonnullis infulis minoribus; ad oram istam gusta originem ducunt annos propè quingentos.

Ad Genuensium ditionem pertinent septem dynastia pracipua; Monachii & Onelia Princi-Paus; Comitatus Marri; Finalii dynastia; Territo- abundans.

XI. Durium Pontremoliense: Marchionatus Torelie: Co-

tongs, present mas provincias, activitions, fis, Placentinus, & Caltrenfis, Comitatus Ronci-\$ 2 In ditione Parmensi sunt Ducatus Parmenger Bouoniens; Ducatus Ferrariensis; Com. civi- lionensis; & Pinnensis Comitatus in regno Neapolitano ; itemque ditio Palavicinorum , Principatus Landensis, & Comitatus Rossenensis.

s Sabaudia olim dicta fuit Marchia Italie d. Totus ille tractus secundum Boterum uno nomine vocatur Pedemontium; quoniam ad pedem seu for Rosciolioneum & Placentinum. Hunc tamen radices Alpium extenditur e. In Sabaudi ditione ad Ducatum Mediolanensem pertinere Hispaniae sunt Principatus Pedemontii proprie dicii; Marchiona-Rer contendit. Ducatum Castrensem hodie repetit us Segusous & Eporedue; Vercellense Dominium; Marchionatus Salutiarum; Comitatus Aftensis, & Marchionatus Cevensis; Montseratus Sabaudicus, & Comitatus Nicese cum Comitatu Tende.

z Helvetiorum sunt quatuor jurisdictiones Hel-

A Grisonum & Vallis Tellina, & Comitatus Clavennensis.

HEKELII.

c Olim Venetorum Ditio, vel Regio, erat totus ille Tractus à Liquentia Amne & Sinûs Adriatici intimô angulô ulque ad Mincium Amnem & Benacum Lacum, quæ ampliores quondam Fines possederat, nimir. ad Adduam usque Fluvium. d Cujus Duces è Saxonum Ducibus ac stirpe au-

e Ad iplam Sabaudiam spectat quoque Regio illa in planô fitu pofita, BRESSE, omni Traice genere, Canabe, Piscibus, Flummibus ac Stagnis

M·m 2

BUNO

a Status Italiæ triplices.

Parmenfis dir.

278

PHILIPPI CLUVERII

Mantuani. Mutinentis. Urbinatis.

Lucenfium.

Mirandula-

Hiftria.

XI. Ducis Mantuani, in Ducatibus Mantuæ ac Montis-Ferrati. XII. Ducis Mutinenlis. #

XIII. Ducis Vrbinatis. .

XIV. Civitatis Lucensis. in urbe Luca.

XV. Comitis Mirandulani.

BUNONIS.

& Principatus Carpensis, Friniana & Grafiniana Remp. Venetorum, & Helvetiorum Cantones ne. ditiones; Corregii & Saxulli dominia & Comita- gnumque Neapolitanum ad jus imperii R. perine. tus Roliensis. In Marca Anconitana.

E Mirandulanus quoque tenet Comitatum Com. u Sub Mutinensi quoque est Ducatus Regiensis cordia. Caterum omnem Italiam, prater re : oftendit celeberrimus Conringius L. de Fini. bus Imperii Germanici.

CAP. XXXV.

Histria, Forum Julium, Marchia Tarvisiana, Grisones, Helvetiorum stipendiarii, & Pedemontium.

7 Ovissima Italia divisione tradita, singulas partes inspicere haud pigeat. Prima ab Arsia amne est " Histria. German.

BUNONIS.

extendit, à Formione ft. in Italis Rijano, & Germanis Alben, vocatur, & Tergesto sive Triest, quod Austriacorum est, inter ejus sinum, qui Tergestinus , vulgò Golfo di Trieste & finum Flanaticum; qui hodie Italis Golfo di Quernero sive Carnero dicitur ; aliisque, ob crebra quæ ibidem ficentissimam. Ipla Respubl. inter regias in cocontingunt naufragia, Carnivorus. Flanaticus (1- clavi Pontificio habetur, ob regnum Dalmate, nus nomen habet à Flanone opido, quod hodie | quod adhuc tenet, utut Candiam ereptam Turi Italis Fianone eft.

HEKELII.

a Japidia olim dicta. REISKII.

constituit, nempe in Lombardia superiorem, mediam in Ducatu Florentino, Lucensi Republica & statu Ecclesiastico, inferiorem in regno Neapolitano: urbs quasi continua 400. milliaribus Italicispe Sed iple Austriaca Italia dominia, Principatus, & quasdam Respublicas omisit. Histria enim atque Forum Julii ex parte domui Austriacæ, pluraque his vicina dominia subsunt: Pars altera Venetæ Reipubl. paret cum c nova Palma quæ Foro Julii & Italiæ & Christianæ fidei propugnaculum in nummis fundamento suppositis nalibus machinis quassarunt. Vercella itiden jure vocatur, tanquam unicum totius Europæ Duci suo Sabaudico paret; Turinum hujus 6

regulare fortalitium, ac tuendo maris Adriani a Alria vel Histria a peninsulæ instar sese ottio necessarium. Marchia Tarvisina Reipublicæ subjecta, huic sedem atque domicilium nzitat, d Venetias urbem Europæ Italiæque manmam, ex infulis circiter Lx. A. 456. namm, nunc templo D. Marci, thesauro publico, armamentario, adibusque publicis permultis magniteneant. e Patavium urbis fundamenta in mo alto posuisse dicitur: Ipsum Patavium cive Lino effertur ac hujus cineribus, quos tameninde bium Morhoffius vocavit Libello ad Patavint. I Petrus du Val b tres Italia partes majores Liviam. edito. Respublica Rhatica tres uno qui dem foedere, non Magistratu tamen uno au codem junctæ funt. f Pedemontium Petro du Val tet, cultu, frugibus, vino, & omni provon ditissima, quam Dux Sabaudiæ cum Marchio natu Saluzzarum pluribusque dominiis tenti Item Rex Cypri titulo: Nunc fedes belli Gallis hæc, extat Pignarola per Gallos iterum vink cata, quam Sabaudi acerrime obsessam, fulm

a Istria. b Tres Italia partes. c Palma nova. d Venetia. e Patavium. f Pedemontium.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXV. 279 Isterreich dicta. Opida nunc clariora sunt: & Pola, Parentium, Pola. & Caput Histriæ vulgo Capo d'Istria. Parentium.

Forum Julium, vulgo Friuli, & Patria di Friuli. II. Fori Julii caput est ¿Vedinum, nunc Udene; reliqua opida ii, & Patria clara sunt: Cividad di Friuli, Tergestum, Gradiscia, ac nuper di Fiuli. Vedinum.

à Ve. Tergestum.

Caput Hi-

de, arce ferme regia & munitissima sese com-, in Venetorum quoque potestate est. Catera opimendat. Linteum vero Christi sepulchrale, da quæ hie Venetis parent, non sunt adeo

BUNONIS.

8ª Pola urbs maritima antiqua in excelfo monte sita est, olim ctiam Pietas Julia dicta; habet ndera amphitheatri b. Ab Attila olim fuit dima; quisnam vero illam restaurarit, compernm non habemus c. Portu gaudet pulcherrimo, quem insula Breonia, vulgo Brioni, claudit. y b Parentium vulgo Parenzo, in peninsula situm, & egregiè munitum, portum habet capacilimum, quem infula S. Nicolai efficit; ubi olim Pharus fuit. Urbs illa à Genuensibus ditepta est anno 1354.

Caput Histria, urbs olim d Agida, deinde Justinopolis, à Justino Imperatore, qui eam relimit, dicta, P. Pauli Vergerii patria est; in parvå Infulà d exftructa, pontibus versatilibus, continenti annectitur; Germanis vulgo dicitur fGafers. Cæterum g Albona, Matthiæ Flacii pura, ad finum Flanaticum est. h Città Nouva, fire Civitas Nova, ad litus est inter Parenzo & Homago, s. Omago opida, in scopulis marinis poens. Mediterranea vero loca Auttriacorum fut. Habet Istria montem præcelsum, qui nilgo Major, dicitur, herbis medicatis celebrem. Rademque regio præstantissimo etiam marmore dives eft. Præter ista loca ad litus est Rovinium, | condita. rugoi Rovigno: aliis Aurupina dicitur, ab antiqua illa urbe, cujus rudera haud procul in mon. te, qui vulgo Monti di Auro, conspiciuntur. Leander infulam vocat; ponte lapideo continenti juncta est. Duos habet portus, ad Austrum unum, alterum ad Septemtrionem. In agro ejus cæditur marmor Istricum. In mediterraneis Marchionatus caput est. 1 Fanum S. Laurentii ul-

quad Turinenses religiossissime ostentant, quam clara n Austria Archiduces in Istria sub sua potegood runnants runque illud nostris in Exerci- state tenent Pedenam, Episcopalem urbem; Pisinum, Vetus & Novum, reditibus dives; Lupolianum; Coffiacum, Cominum; Dorum; Vipaum; Fanum S. Angeli.

Forum Julii , vulgo Friuli & Patria di Friuli , limitibus continetur Marchia Tarvisana, Norici & Hillrie: fluminibusque Formione, qui Italis Rifano & Germanis Alben vocatur : & Liquentia, qui vulgo Livenza. e

Z o Vedinum Germanis Weiden, Italis p Udene, urbs ampla & magnifica, cujus ambitus cenfetur quinque milliarium Italicorum, sub potestatem Venetorum redacta est anno 1420.

n q Cividad di Friuli, olim Forum Julii ad Natisonem sita provinciæ nomen dedit, natura loci munita urbs, à Theodorico primum eversa; deinde à Cagana Pannone : postea restaurata Civitas Austrie dicta est.

9 r Tergestum vulgo Trieste Episcopatus dignitate claret. Ad mare fitum tempore Henrici Danduli à Venetis fuit occupatum. Post tamen Archiducibus Austriæ cessit. Anno 1507. iterum à Venetis capitur, sed à Maximiliano receptum, hactenus Austriacis paret. Ager circa Tergestum & Justinopolin vinum illud ferr . quod Germanis vocatur Reinfal.

s s Gradiscia regionis propugnaculum est à Venetis contra irruptiones Turcarum anno 1472.

HEKELII.

& Et Sepulchra vetustis litteris inscripta. c Hodie Urbs, à Colchis quippe in planô Solô condita, dicitur esse Episcopalis. d A Colchis æquè, ac Pola.

Veneti tenent k Petram Pilofam, quæ in rupe fita olim, Blondo testante, Libernia appellata. Sed Fori e Hæc Regio Carnorum Populorum Terra est, to fe submissit Venetis. m Montona olim libera lius Casar Legiones hac trans Alpes duxerit. nomen Julii ideò ei dicitur esse inditum, quod Ju-

arola, b Parentium, c Caput Histriz f. d Ægidas, e Justinopolis, f Gasers, g Albona, h Civitas Nova, i Rovinium, k Petra Pilosa, i Fanum S. Laurentii, m Montona, n Opida Istriz. mediterranea que Aufrice Archiducibus parent. o Vedinum. p Udene. q Cividad di Friuli. l'Tergeflum. I Gradifeia.

à Venetis condita * Palma, egregium Fori Julii atque Italia ab hac parte propugnaculum. Cæterum est in Foro Julio Austriacæ ditio. nis Palatinatus Goriciensis, cujus caput Goricia, opidum satis nobile

Marchia Tarvifiana. Tarvifium.

Venetiæ.

Palma.

Goricia.

Marchia Tarvisiana.

III. Cognominatur Marchia hacab & Tarvisio, vulgo Trevisto. splendida urbe. At princeps non modò Marchiæ Tarvisianæ, sed totius facile Italia urbs est "Venetia, in ipso salo, palis superstru. &ta, Emporium toto Orbe terrarum celeberrimum, ac respubl. potentissima, magnificis ædificiis splendens, ac templo D. Marci, atque armamentario, maxime conspicua. Patavium, urbs spatiosa magis quam populosa, Academia totius Europæ celeberrima

BUNONIS.

z a Palma anno C. 1593. in Italiæ tutelam condita, & novem propugnaculis munita est, & arce, quæ totam urbem facile tuetur. Totius orbis habetur firmissima. Tormenta in propugnaculis disposita sunt 80. & seposita 600. Cæterum in hac regione sunt, b Aquileja Ruffini patria, urbs antiqua ab Attila olim eversa, quum eam triennio obsedisset, & desperasset, nisi per ciconiam pullos suos exportantem fuisset confirmatus; sed à Narsete restaurata; hodie vicus est. Concordia. c Montefalcone. Goritia dives &c.

λ d Tarvisium Sili amne dividitur, urbs magni fica & munitissima, quæ tamen à Maximiliano I. Imperatore unà cum Verona, Vicentia & Patavio, in bello adversus Venetos, expugnata est f. Tarvisium patria est Benedicti XI. qui matrem splendidè vestitam, rejecit, inopem agnovit.

u Urbs hac ex 60. amplius insulis conflata est. Quum Attila Aquilejam obsideret, eo confluxerunt vicini, circa annum 422. ac post circa annum 456. exules, quorum urbes Hunnus everterat. Crevit deinde, quum Longobardi & risque pulcherrimis undique clara ac splendid; Gothi per Italiam favirent. Tandem anno C. 1292. ca Reip. forma constituta est, quæ hodie viget g. Gauricus Astrologus pollicetur urbem hanc duraturam annis 1880. ac tum ex infulis futuram continentem. Prudentes funt Veneti, ac pœne infantes de Rep. disserunt, quasi omnem ætatem in Senatu contrivissent. Ad rem nauticam cum primis idonei. Quicunque hic excellit in aliqua arte, dives crit: unde omnis generis hic reperiuntur artifices optimi & experientissimi. Vestium formam sæpe mutant tam viri, quam fœminæ. Serica hic fingulari elaborantur

artificio. e In epularum luxum effunderennir Veneti, nifi leges & censores obsisterent. Du cis defuncti funus Senatores in purpurea veltecomitantur : non in pulla : quoniam Refp. innuit, se plures habere defuncto pares; ac proinde indignum esse; dolorem suum publice profiteri. Ultionis Veneti funt cupidiffimi, quod vitium Italis ferè familiare est.

r f Patavium vulgo Padoua ad Medoacum h fl. à Venetiis xxiv. millia passuum jacet i. Monfrancur ibi offa S. Lucæ k. Pratorium habe magnificum, in quo Titi Livii cineres perhibentur repositi. Ab Academia cognomen Dotta obtinuit. !

HEKELII.

Hac Urbs , Leandro affirmante, inprimed affluens rebus ad usum humanum utilibus. Maxime enim abundat Frumenti, Vini, catenrumque Frugum copià & re pecuarià, estque Vin ibidem summa nobilitas.

g Ædificia omninò sunt magnifica, acmarmoreis Parietibus, Columnis, statuis, Pictinobilium Familiarium ac Principum Senatorum Palatia divitiis, ornamentisque omnibus affatim instructa.

b Seu Meduacum.

i Ejus circuitus constat milliaribus septem, & habet formam qs. orbicularem, triplices Mutos, atque Foveas, immisso Medoacó Flumine, pofundas & navigabiles. Muris cingentibus & Propugnaculis Veneti inexpugnabilem reddiderunt,

Longolii; aliorumque plurium. l Joan. Antoni Magini, Geographi claristimi, mellea verè Patria fuit. BUNG INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXV. 281

maximè gloriatur: de cætero munitissima. Verona ampla, splen-verona. dida, magnifica ac populosa, amphitheatri reliquiis nota est. Vi- vicentia. centia Equestris ordinis viris gratislimum domicilium.

Rhæti, vulgo Grisones.

Rhati vulgo Grisones.

Pefclavium. Morbenium.

IV. Grisones, quos Latini vulgato nomine Rhetos, German. die Graupunter, vocant, Rheni, Oeni, Athesis ac Addua fontes accolunt. Opida habent tenuia; quorum caput « Curia, German, curia. Char; Ital. Coira: Meyenfeld, Ilandz. Sub Rhætis est vallis 7 el. Tellinaval. ina, & Comitatus Clavennensis; cujus caput e Clavenna, German. Clavenna. Claven, Ital. Chiavenna. In valle Tellina funt · Sundrium, · Tira-Sundrium. mm, "Pesclavium, o Morbenium.

Helvetiorum Stipendiarii.

V. Grisonibus contermini sunt z Helvetiorum stipendiarii; quo- Helvetiorum nım opida haud illepida, \(\psi Lucanum\), Locanum & \(\pi Bellisona\).

Pedemontium.

VI. * Pedemontii Dominus est Dux Sabaudia. Caput provin-Redemonviz ac Ducum Sabaudicorum sedes est & Augusta Taurinorum, vul- Augusta Tau-

BUNONIS.

& a Verona Athefi flumine munitur. Arcem habet benè munitam, duo castella m, & Scaligerorum, qui rerum ibi potiti funt monumenta.

b Vicentia, vulgo Vicenza, inter Renonem & Bachilionem amnes jacet : Spinam ex corona Christi Servatoris ibidem aslervari tradunt. Ejus

ager vini frugumque feracissimus est. * Curia ad Rhenum est: Inde haud procul abest lacus Herodis impetuosissimus. Ibidemque incipit Venusta vallis das Winsgau. Nec longe absunt Therma Piperina, das Pfefferbad.

e d Clavenna à Lario lacu 16. millia passuum in Boream; inter Comum & Curiam, ad Maira fl. sita, Germaniæ Italiæque Clavis perhibetur.

· e Sundrium Italis Sondrio juxta Adduam jacet. of Tiranum Italis dicitur Tyran, Pesclavium, vulgo Pustlap & Puschlau, Italis

Pufchiavo ad Adduæ fontes eft. P & Morbenium, Italis Morbegno, inter Larium lacum & Sondrium, opidum interjacet. Ad finem Vallis, quo Addua fl. in lacum Larium se exonerat, munitum Castrum Fuentes est.

z Verbenum & Cerefium lacus accolunt. 1 h Lucanum, ad Ceresium lacum Italis Lugano dicitur.

a i Bellisona ad Ticinum supra Verbanum lacum est, olim Bilitio dicta.

a k Pedemontium nomen habere videtur, quod ad pedes five radices Alpium est. Ad mare Inferum, si à Varo fl. qui terminus Galliæ est, incipias, reperies in Italia Pedemontium.

\$ 1 Taurinum five Turmo, ad Duriæ oftium est, quo in Padum confluit. Urbs pulcherrima & munitissima, cum arce splendida, in qua puteus mirandi operis n. Habet Academiam ; ibique asservatur linteum, quo Christi defuncti corpus fuit involutum. Sabaudiæ Principes locum hunc habent in deliciis: ibique fere sempe commorantur.

HEKELII.

m Cotta. n Cives habet nobilitate maximè claros ac Splendidis ædificiis utentes:, potiturque Agrô perbonô atque fertili : Olim Romanorum erat Colonia & Longobardorum in Italia Sedes.

a Verona. b Vicentia. c Curia. d Clavenna. e Sundrium. f Tiranum. g Morbenium. h Lucanum. i Locanum & Bellisona. k Pedemontium. 1 Taurinum.

a Palma. b Aquileja. c Montefalcone. d Tarvisium. e Venetorum mores. f Patavium.

vercella. toria. Aita. Alba. Salutium. Nicæa. Villa Franca.

go Turino: Reliqua opida clara funt: v Vercella, & Eporedia. Eporedia. Augusta Pratoria, & Asta, Alba, Salutium, & Nicea, licet non magna, at incolis valida. Prope est Niczensium portus. Vil la Franca, triremium Ducis statio.

> BUNONIS. y a Vercelle, vulgo Italis Vercelli s. Verselli, ad n Segusium à Friderico Barbarossa olim excisum. Sessitem fl. clt. Sabaudiæ Dux urbem istam post vero restitutum, hodie dives & frequences ex Ducatu Mediolanensi decerpscrat, sed Hispanus cam recepit o. Munitissima est: arcem habens firmissimam. Concilium ibi celebratum

eft, in quo damnatus Berengarius Andegavensis. & b Eporedia p, vulgo furea, scu Hiurea q, ad Duriam. Ejus landantur casei Salassi dicti.

s Augusta Pratoria, vulgo Italis Aosta, ad eundem Duriam r.

(c Ala, vulgo Afti, ad Tanarum eft. Urbs lauta, dives & frequens est: quæ olim xxx. armatorum millia eduxit. Arcem habet S. Christine, in gratiam Ludovici xIII. fororis, qua eadem Sabaudi uxor, conditam.

n d Alba Pompeja ad eundem Tanarum fl.

tiensis caput, ad Alpium radices. Catterum in Frumenti, Vini, catterarumque Frugum mari-Principatu Pedemontano nobiliora opida funt f Pina. rolium: vulgo Pignerol, ad Chisonium fl. opidum ita munitum & firmatum, ut provinciæ propuguaculum sit; g Cavortum; h Carinianum, Briquerascum, ex quo Carolus Immanuel Gallos ejecit, hyemali tempore callide usus; k Savilianum: 1 Cuneum à Francisco I. frustra tentatum: manice Augst dicta.

m Mons Regalis &c. Sabaudie etiam afferibunne ad Duriam fl. fitum : O R bodum : P Tenda D. demontium plerasque Italiæ partes fertilitam fuperat. 9 Abundat frumento, vino, frugibus, domesticis ac feris animalibus &c. Fertilitais argumentum est, quod quum in eo Galli & Hi. fpani xxIII. annis bellum gestissent, nungum tamen annonæ caritate laboraret. Habet equidem Comitatus Nicææ folum asperum : imp. men excolitur, ut nulla re indigeat. 1 Subaloi. ni isti Principem suum impense amant & colunt: delicias fectantur, ad militiam tamen & mere. turam aptissimi.

HEKELII.

o Alioquin Urbs antiqua, honesta, noli-9 e Saluium, vulgo Saluzzo, Marchiæ Salu- lis, rebusque omnibus dives cst, uberrimo u mè fertili Agrô fruens. Aurifodinam olimbabuisse ex Eusebio constat.

p Straboni , Ptolemeo & Tacifo nempe ; indofis verò Hipporevia dicta:

q Aliis Lamporegium.

r Salassorum Colonia est & Metropolis, Ga-

a Vercella. b Eporedia. c Afta. d Alba. e Salutium f Pinarolium. g Cavortium. h Carinianon. i Briquerascum. k Savilianum. 1 Cuneum. m Mons Regalis. n Segusium. o Rhodun. p Tenda. q Pedemontii fertilitas. r Mores Sabandorum.

CAP. XXXVI.

Lombardia, & Genuensis ager. 1

Lombardia Transpadana.

A quæ nunc Lombardia propriè dicitur, pars est Italiæ, urbim splendore, agrorumque cultu lætissima: Dividitur autem Pa

REISKII.

bardi gens Germanica indiderunt, qui A. C. 526. exturbavit, fecitque ut Lombardia primum per Pannoniam A. 552. per Italiam irruperunt, Francico, posthac Germanico Imperio subesta

regnum constituunt novum, idque 2nnos 206. 1 a Lombardie nomen Lombardi aut Longo- sterit, donec Carolus M. A. 773. Desiderium Gothilque profligatis A. 572. Alboino rege Denique principatus alios admisit aut Respubli

a Lombardia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXVI. 282

do amne in Cispadanam & Transpadanam. Transpadana rursus transpadas difvertitur in Ducatum Mediolanensem, Mantuanum, & Veneto-na.

rum ditionem.

tiquissima, item Ferraria Rhegiique Duces diu

promilit ex A. 1190. fed Papa Clemens VIII.

A 1197. Ferrariensem Urbinatemque Ducatus

ibi tanquam feuda afferuit. e Respubl. Genuensis

t ipla regiam dignitatem & regnum Corficæ

ibi tuetur, regi tamen Hilpaniæ quam Gallo

addictior, ob Finalium Hispanis subditum &

Genuensibus vicinum, nec non propter com-

mercia per Hispanicas provincias liberius tractan-

da. Amplius extant duo Lombardiæ Liguriæque

vicini admodum Principatus : f Monacensis nem-

pe unus in Grimaldorum stirpe, deg Mirandu-

low in vetusta Picorum familia ob eruditionem

variam perillustri. Confer Principarus Italiæ in

Elzevier, rebusp. item Introducti. Puffendorf.

« Mediolanum, vulgo Milano, cæteras Italiæ

8 h Cremona à Pado abest 1500. passibus:

tujus tamen inundationes experitur b. Arx ejus

turim habet admirandæ altitudinis: unde na-

tum proverbium , Unus Petrus Roma : Unus por-

vi Comum ad Larium lacum est, qui inde Co-

mensis, vulgo Lago de Como dicitur. Est verò

Comum ab Aushelmo Pusterulo Archiepiscopo

tus Anconæ: & una turris Cremonæ. c

urbes incolarum multitudine, una excepta Nea-

BUNONIS.

ad Stat. Europæ hod.

poli, longè superat. a

II. Mediolanensis Ducatus caput est « Mediolanum, unde Duca-diolanensis. minomenac dignitas; urbs magnitudine sua, arcis munitione, at-Mediola. one incolarum numerofitate clarissima; armorum bellicorum officina totà Europa celeberrima. Secunda à Mediolano est s Cremona, cremona. magnificis adificiis superba. Sequuntur, Comum, Papia, No-Comum. varia; & in Cispadana Lombardia sub cadem ditione & Alexan-Novaria, driaac . Dertona.

Dertona.

res: Hinca Mediolanum A. 1395. Vice Comites, | Mediolanensi excisium: quod antistitem, quem feuenti feculo duces, horumque familia exftinipse obtulerat, recipere noluisset. Fuit tum in ta Carolum V. Imp. fuscepit, cumque illo Reedito loco positum, post eo restauratum, quo es Hispanicos, quibus adhuc paret, b Mantua nunc visitur. Castellum habet, quod Turris Ro-Gonzagas primo Marchiones A. 1431. postea tunda dicitur. Ipfa urbs dives deliciis affluit. In-Duces A. 1530. à Carolo V. Imp. creatos hacolæ ejus sunt industrii. Pauli Jovii Historici pabuit. c Parma & Placentia Duces Farnesios à Para Paulo III. A. 1544. impositos recepit. d Mitina Marchiones seren. Atestinæ familiæ an-

& k Papia olim Ticinum, vulgo Pavia, ad Ticinum fluvium, qui hodie vulgo Telino dicitur, habet Therotrophium muro cinctum, in quo Francilcus I. Galliæ Rex victus in Cæfarianorum venit potestatem , 1 Picighitone , quod olim Forum Diuguntorum ad Humatiam fl. in custodia detentus; donee Madritium in Hispaniam abduceretur.

s m Novaria vulgo Novare & Navara, ad flumen ejus nominis est, quod hodie vulgo La Gogna dicitur, Petri Lombardi & Comestoris patria. Ad Novariam Ludovicus Sfortia captus est an-

¿ n Alexandria vulgò Alessandria della Paglia ad Tanarum fl. ab Alexandro III. pontifice nomen habet, cum anteà Casarea appellarctur. Condita est anno 1178. contra Fridericum Bar-

n o Dertona, vulgo Tortona, à Friderico . Enobarbo eversa, à Mediolanensibus restaurata. nunquam ad pristinam rediit dignitatem. Ad Ducatum istum porro quæ referuntur, nobiliora sunt, p Caravacium, ad quod Veneti à Francisco Sfortia Mediolanensis exercitus præsecto profligati sunt; q Bicoca, ubi Galli à Prospero Columna anno 1522. victi funt. 1 Angleria Comitatus caput ; unde Principes Mediolanenses orti. Joh. Galeatius III. à Wencessao Imperatore creatus est Comes Angleriæ, & regionum Verbano adjacentium anno 1397. Olim mille passibus aberat à lacu: s Mortaria, ad quam Ca-Nn 2

a Mediolanum. b Mantua. c Parma. d Mutina. e Genua. f Monaco. g Mirandula. h Cremona. i Comum. k Papia. 1 Picighiton. m Novaria. n Alexandria. o Dertona. p Caravacium. q Bicoca. r Angleria. f Mortaria.

PHILIPPI CLUVERII

Mantuanus Ducatus.

Ducatus Mantuanus.

III. ⁹ Mantua, quæ nomen Ducatui dedit, in palude vellacu fita est, urbs amcenissima, sedes & domicilium nobilissima Gm. zagarum familiæ.

Veneta ditio in Lombardia. Venetæ ditionis funt in Lombardia

Ditio Vene-Brixia.

> rolus M. Longobardos magna clade affecit : un-l in lacu tres veluti urbes sepiunt, il The Palatina de nomen nacta est: quum antea Silva bella vocaretur: a Largla, vulgo Lodi, ad Adduam fl. sita; tere. Hoc Ducatu porro continentur f California à Mediolanensibus 1158, eversa: sed auspiciis Gubernium, vulgo Gauvernolo, ad Mincium ! Friderici I. restituta: b Soncimum à Friderico I. ad quod Leo Pontisex Attilæ occurrisse tradime. eversum, & restauratum; à Mediolanensibus Habet locus hic Cataractam, cujus vi circums. incensum, & reparatum, Actiolinus tyrannus cens regio inundari potest. g Guardillallum sie ibi mortuus est. c Ducatus ille Mediolanensis Guastalla duobus Conciliis sub Urbano II. & B. feracissimus est. Ad Mediolanum tanta oryzæ schasio II. nobilis. h Sabionetta cum arce firms copia provenit : ut per universam Italiam & Gal- sima : i Castilio Stiverorum, vulgo Castiolionede liam deportetur. Cremonentis ager vino & fru- Stivere, urbs permunita cum arce; unde Lude ctibus dives est: ficuti Ticinensis lino, & Laudenfis pascuis. d Mediolanenses ingenio valent , tuano k Casale S. Evasu , vulgo Casal S. Ve. artibusque mechanicis sunt deditissimi : unde urbs totius Europæ munitissima, cum arceles proverbium, Evertendum esse Mediolanum, ut universe Italie provideatur. In vestitu splendidi sunt Ludovicus Sfortia Mediolanensium Duta Gille ac lauti ; unde plerique, veluti Biantis sectatores, captus primum deductus est : m Aqua, mo omnia sua secum portant. Minus Zelotypi sunt, mi- Acqui, Georgii Merulæ patria; qui se Stanta nusque vindictæ cupidi, quam reliqui Itali: mu- tem appellat ab antiquo urbis nomine, w lieres operis Phrygii perhibentur peritissimæ.

HEKELIÌ. a Vid. suprà Cap. xxxiv. §. 11.

b Faerni, Lampridii, ac Vide, Poërarum le- dat frumento, pecoribus & piscibus. Vinu pidissimorum, Patria est sat clara.

c Cremona Territorium, in quo non funt Mon- rum est. Pannus Mantuanus & tapetes in proto. tes, nec Loca Sylvestria, est fertilissimum & sunt. . Mantuani ad domandos equosànam granis abundat, Vino, Uvis, Pomis, Oleribus, videntur facti; unde illi equites funt periffini Lacticiniis, Melle, Lino, Lana, Fano, Lignis, Habentur tamen ingenii hebetioris ob aërism ac multis aliis, quæ sunt ad esum & usum cun- vitatem & crassitiem. Ad bonas literas percomctis hominibus atque animalibus. Vid. Fr. Schotti Pars I. Itinenar. Italie p. 199.

BUNONIS.

9 e Mantua vulgo Mantova in medio stagni; lia passuum distat, ad Garziam amnem valide quod Mincius facit, non procul inde in Padum muris & castello, quod egredi gubernatorio influens, sita est d. Quamquam verò natura & quam audet, munita, opibus florens, Vente arte effet munitissima, à Carfarianis copiis tamen : urbis Sponsa appellatur, e intercepta & expugnata est anno 1630, ac facta pace Duci suo reddita. Palatium Ducis adeo magnificum & amplum est, ut quinque Reges scilicet 670. annis, quam Roma. Diciturem possit hospitio excipere, ipso Duce haud exclu- annis co. ante Bellum Trojanum este condita. fo. In eo enim 550 numerantur conclavia, pretiolis stragulis & aulæis ornata. Ipsam Mantuam hanc Civitatem Regum Romanorum temporti

magnificum ; Borgo di S. Georgio ; & Porte Im. vicus Gonzaga ortus: in Montisferrato Man gona: 1 Pons Sture, ubi arx munita, admin Aqua Staticlorum fuit dicta. Therma hic relat pulcherrimæ. Ipla vero civitas civilibus dilor diis attrita pene concidit. n Mantuana regio alutamen ejus non laudatur; quoniam ferenthe das minus credentur idonei, quam ad aliango tia . & familiam curandam.

Brixia

* Ber.

P Brixia, Italis Brescia, Bergamo ad 30. mil-

HEKELII.

d Urbs est infignis ac pervetusta, antiquit e T. Livius, aliique magni Autores tradut

a Landa. b Soncinum. c Mediolanensis Ductus fertilitas. d Mediolanensium mores. e Manne f Caffellum Gubernium. g Guardiftallum. h Sabionetta. i Caftilio Stiverorum. k Caffellum l Pons Sturz. m Aquz. n Mantuanz regionis fertilitas. o Mantuanorum mores. p Brizia

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXVI. 285

Bergomum, & Crema & Peschira, urbes celeberrimæ: quarum Bergomum. duz posteriores munimina habent validissima

Pefchiera.

Lombardia Cispadana.

V. In Lombardia Cispadana sunt Ducatus tres: Parmensis, Mu-Lombardia tinensis, & Montisferratensis Ferrariensisque ditionis loca.

Parmensis Ducatus.

VI. Parmensis Ducatus caput est Parma, urbs egregia, illu-Ducatus Par-Arissima Farnesiorum familia domicilium. Secunda est & Placen-mentis. tia. ilii nulla re, nisi dignitate, inferior.

Mutinensis Ducatus.

VII. Hujus caput est . Mutina. Alterum ejus clarum opidum Mutina. elt . Regium Lepidum.

Callis Cenomannis esse conditam, quam posteà Romani, Transpadanâ Galliâ in potestatem redacta, fuzditionis item fecerunt. Conftat ex côdem Liw, fidem Populo Romano constantissimè quondam & quidem præcipuè difficillimis Hanmblic Belli temporibus, præftitiffe.

BUNONIS

* * Bergomum , vulgo Bergamo inter Mediolamm & Brixiam fitum, ambitum cum IV. fubublis adjacentibus non minorem Mediolano hahti, cujus incolæ faceti à moribus & ingenio

A & Creme à Laude Pompeja x millia passuum diftans in pulchra & fœcunda jacet planitie.

Pefchiera ad lacum Benacum est, qui vulgolafode Garda. , d Parma ad fluvium cognominem est, qui

inde hand longe in Padum se effundit. ge Placentia, vulgo Piacenza, haud longe à Trebia & Padi confluentibus, egregie munita, Academia nobilitatur, & obsidione illa, quam à Totila oppugnata, pertulit; qua opidani etiam camibus humanis victitarunt. Ad hunc Ducaà Gibellinis olim exstructum contra Castrum Guelphum, g Burgus Vallis Tarensis ad Taurum fl. opidum ditionis Parmenfis firmiffimum. h Rofsoa Corregiani quondam Principis, hodie mu-

licias pertinet, deest. Casei Parmenses in pretio funt. Placentinus ager præter illa abundat ferro ac ære: habet quoque salinas. Cum Parmenses, tum Placentini habentur bellicosi f. 1 Parmenses tamen moribus funt suavioribus; Placentini vero funt austeri & morosi. Utrique sunt solertes & fagaces. Injuriarum ultores acerbiffimi, ac præcipue tori nuprialis.

o m Mutina vulgo Modena in via Æmilia inter Regium Lepidi: quod vulgo Reggio; & Bononiam, quod Italis Bologne sita est: non tamen eodem plane loco, quo Mutina antiqua, cnjus rudera ad Novam conspiciuntur. Antiqua illa à Gothis & Longobardis elt eversa: Nova autem Longobardis oppressis, restituta est. Libera olim fuit civitas, quæ magna cum Bononienfi-

bus gessit bella. g π n Regium Lepidum in eadem via est inter Parmam & Modenam. Et hæcurbs post Longobardos ejectos videtur reparata. Cæterum huic Ducatui afferibuntur o Aquaria, aquis medicatis nobile opidum; P Carpi, urbs antiqua & hodiè bene munita, q Castrum Novum, tum porto pertinent f Burqus S. Donini, Gibellum | cognomine Grasimanum, urbi arx munitissima: r Corregium, opidum perlautum ac satis munitum, Spina Ducis Mutinensis dictum: [Saxulum vulgo Sassuvolo. Mutinensis ager frumento, oryza ac leguminibus abundat : vinumque habet minima & i Florentiola in via Amilia ad Lurdam | bonum. Sed Requensis ager coelum habens gravius opidum fatis lautum. k Parmensis Ducatus coelo infelicior est: sues tamen pingues habet: sicut fandet saluberrimo; unde indigenæ plerique | Corregianus multa pecora; & Carsinianius sodinas lunt Maraeisses. Nihil hic, quod ad vitam & de- metallicas. t Mutinenses habentur bellicosi, & Nn 3

a Bergomum. b Crema. c Peschiera. d Parma. e Placentia. f Gibellum, Burgus S. Donini. g Burgus Vallis Tarensis. h Rossena. i Florentiola. k Ducatus Parmensis felicitas. 1 Parmenhum mores. m Mutina. n Regium Lepidum. o Aquaria. p Carpt. q Castrum Novum. t Corregium. f Saxulum. t Mutinenfium mores.

Ager Genucnfis, vulgo Riviera di Genova. Genua.

Ager Genuensis; vulgo Riviera di Genova.

VIII. Caput regionis est Genua; urbs omnium Italicarum ædificiorum splendore ac magnificentia superbissima, quippe in eo vico, qui novus, vulgò Strada nuova, dicitur, nulla est do. mus, quin digna regem vel potentissimum excipere. Hujusmodi autem plures passim in urbe, maximeque in suburbiis invenias, omni deliciarum genere, ut funt Italorum ingenia, instructissimas h Cæterum Genuenses in Regis Hispaniarum clientela sunt. Secundo à Genua est · Savona, lepida fanè ac lauta. Sequuntur, · Vintimi. glia, · Albenga, & Serezzana, in Tusco solo sita, egregio munimento, ac militum præfidio.

Savona. Vintimiglia. Albenga.

> fingulari in Principem suum side, cauti & soler-, olim libera: cujus portum obstruxere Genuentes. Sed Rhegienses parum cauti judicantur. ses; Gregorii VII. & Julii II. patria est. 2 Ducatus Mirandulani caput est Mirandula olim T g Vintimiglia olim Albium Internelium, al exigua. Probe munita est, quum eam Julius III. Rutubam fl. ostium est. Pontifex oblideret. b Concordia Comitatus in Mirandulorum Ducum est ditione. Ejus caput à urbs maritima, & elegans, è cujus regione in Sigismundo Imp. constitutum est Concordia olim sula est, vulgo Isola d'Albengo, olim Gallinana, munita: cujus munitiones à Galeatio II. disjectæ: à gallinis sylvestribus dicta, quibus ctiamnum post tamen urbs reparata indies lautior evadit ad abundat. Reipublicæ Genuensis loca mariime Secium fl. posita. E Ipsa regio frumenti, oryza porrò sunt, i Naulum, urbs olim opulenta: sel & vini ferax est: & magnos pecorum alit greges. d Mirandulani habentur bellicofi, hospitales, liberales, faceti, bonzque indolis.

HEKELII.

f Et nobiles, litterati, animofi. g Mutinensis Schola, Ao. post nat. CHR. M.CC. Alstedió teste, erecta magnum lumen atque splendorem ab Azone olim accepit, qui Bononia Mutinam est vocatus munere centum Marcarum Auri.

BUNONIS.

gustici, anno C. 935. à Saracenis incensa, ac opidani aut occisi, aut abrepti: sed Venetorum Ducis ope reducti sunt, ac urbs magnificentius Pontremulum, vulgo Pontremoli, ab Henrico reparata. Hodie ambitu suo continere dicitur Imp. dirutum, quod Romam eunti transsum fex millia passuum, Portus clauditur mole fex- denegasset; sed restitutum. In ditione erat Ducentorum passiuum ; habetque in promontorio cis Mediolanensis : Ab Hispanis occupata est Pharum elegantissimi operis. Præ cæteris urbis Liguria olim sterilis credita, quam ramen into palatiis illud eminet, quod est Auriacum des Do- larum industria reddit fertilissimam. P Celebraria, planè regium. Viæ urbis pleræque angustæ tur vinum Tabianum & Taggianum, quod Apiafunt, & obscuræ; quoniam ædes excelsæ offi- num Muscat dicitur. Omnis tractus inter Ge

o f Savona ad Vada Sabatia cultissima urbs, prædiis magnificis. 9 Habentur Genuenses pe-

CAP.

v h Albenga, olim Albium Ingaunum dictum. post attrita; forte quod præsulissui minascontempfisset, qui cives reprehendebat, quodferrum ad Barbaros deferrent. Portus Delphinivul. go k Porto Fino; 1 Rapalum, m Portus Veneris, Genuenfium colonia, ab iildem bello Pilanodisjecta. n Spetia, o Lerice. Mediterranea loca; Tabia, vulgo Taggia, Gavium, opidum lautumas permunitum: Claverinum, vulgo Chiavari. Genuensibus prætereà asscribuntur Monachium volgo Monaco, portu gaudens commodissimo: Onilia, vulgo Oneglia, ad Imperialem fl. in val-BUNONIS. le feracissima ab Hispanis occupata; sed im Sabaudo reddita; Marrum, vulgo Marro; Comitatus caput ; Finarium vulgo Final; Torelia, vulgo Toreglia non procul à monte Bruno; & nuam & Nervium amœnus est: cultusquetot

a Ducatus Mirandulanus, Mirandula. b Concordia. c Agri Mirandulani fertilitas. d Mirandulanorum mores. e Genua. f Savona. g Vintimiglia. h Albenga. i Naulum. k Porto Fino 1 Rapalum. m Portus Veneris. n Spetia. o Lerice. p Agri Genuensis fertilitas. q Genuentium mores.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXVII.

mm hospitales, & lucro inhiantes; foris splen- | NUÆ SUPERBÆ vulgo est adepta, lidi, domi tenaces. Fæminæ splendide vestiunmr: juniores in luxum profusæ, vergente ætan, ad pietatem feruntur k. Galli perfidiæ eos hand obscurè insimulant: Quare, quum sese abrulissent in tutelam Ludovici XI. Regis Galliz, ipse eos dæmoni addixit, tanquam tali domino dignos. HEKELII.

h Unde non mirum , fi nomen GE-lipfi non adeant.

i Antiqua Civitas & amœnissima.

& Alioquin multa egregia priscis temporibus effecerunt, semperque mari eos viguisse, infignesque victorias obtinuisse constat. Mercaturå & negotiationibus maximum fibi nomen comparârunt, cum in his reliquas Nationes solertià & diligentià superent, neque ullum omninò adinveniatur Exterorum Emporium, quod

C A P. XXXVII.

Tuscia, Romaniola, Marchia Anconitana. Romanus ager, & Ducatus Spoletanus.

Tuscia vulgo Toscana. 1

Tufcia f. Tofcana.

TUstia, Magni Ducatus titulo ad sublimem inter Italicas regiones dignitatem elata, caput habet ac Ducum fedem Florentiam, vulgo Fiorenza, vel Firenze, urbem, si unam Ant-Florentia.

BUNONIS.

mens VII. Leo X. & XI. pontifices, Americus Vespunius, Johannes Bocatius, Marsilius Ficinus, immo & tenuitati mex egregiè favens. Picus Mirandula, Angelus Politianus & Hieron. Savanorola, Accursius C. Magni istius Ducis dominium commode dividitur in b Antiquum & Novam. Ad Antiquum referentur, præter Flocommunivit, dicta &c.

HEKELII. a Aër heic est tenuis & salubris & maximè actium ingeniorum ferax, & quoniam præter Roman nulla extat in Europa Civitas, qua tot Architestos, Pultores & Anaglyptes emiserit, quam hac Civitas, hinc profecta funt tot Palatia, tot

gliabechius, Cosmi III. Magni Herruria ducis, a a Florentia arcem habet firmissimam & pro- Herois Sapientis , Magnanimi , Benigni atque pugnacula, quibus opidani in officio continen- Incomparabilis, Bibliothecarius dexterrimus, tur. Eam ad Apennini radices siram Arnus fl. ac maxime curiosus, Vir excellenter eruditus, interluit, ibi epilepfia magis familiaris est, Modestus, Mansuetus & Nationi nostræ inque qu'am alibi in Italia a. Ex ea civitate orti Cle- ea inprimis Arnoldis Norib. Daumiis, Kirchmajeris, Schrökis, Spizeliis ac Schurzfleischüs,

REISKII. 1 c Tulcia familiæ Mediceorum sereniss. subiecta Ducatus titulum à Carolo V. Imp. A. 1530. fed magni elogium à Pontifice Rom. IV. addironium, Pifa, Aretium, Pistoria, Pescia, Monte tum suscepit. Urbes vero tres præcipuas & libe-Pulciano, Cortona, Pratum, Volterra, Fiesole, ras quondam respubl. complectitur, nempe Flo-Colle, Ilborgo, S. Sepolchro. In Novo funt Sena, remiam, d Senam, Pijasque, amplas admo-Momealcino, Chiuci, Grosseto, Savona, Pienza, dum, frequentes nitidasque; sed elegantissimam in Elba insula Cosmopolis à Cosmo Duce, qui cam Ducum sedem, palatio plane regio superbam. Sena & vicina huic regio in fidem à Carolo V. A. 1555. recepta, & in filium Philippum translata, denique A. 1557. ad Ducem rediit, exceptis urbibus, qua adhuc regno Hilpanico subsunt. e Luca liberam remp. sibi tuetur suis munitionibus & propugnaculis, itemque Principum vicinorum æmulationibus sub senatu & Templa, Pictura, tot Statua, qua Summa Cefalerio secura & quieta f Status Rom. Pontisiadmiratione afficient. Claret heic Antonius Ma- cis ecclefiafticus comprehendit (1) Ducatum Ferrarien-

a Florentia. b Hetruria Ducatus Antiquus & Novus. c Tuscia magnus Duc. d Sena. e Luca. f Status Ecclefiafticus.

statione insignis.

Luca.

Pifæ.

Liburno.

verbiam excipias, totius Europæ pulcherrimam, templorum folendore maxime conspicuam. Libera atque opulenta suit civitas. antequam Medic corum familia Principatum occuparet.

11. A Luca sui juris civitas opulenta ac maxime splendida munita. que: Imperiali libertate gaudet. Haud procul marmora magnaco. piâ cæduntur, totius Italiæ nobilissima.

III. 7 Pila. libera quondam ac potens terra marique civitas nunc propemodum incolis deserta, Magno Etruriæ Duci paret. Liburno portui, vulgo Livorno, sive Ligorno, & Liorno, adam. tiquam claritatem hoc novum decus accedit, quod recens à Magno Duce in summum splendorem restaurata est. Portus est in celeber. rimis Italiæ haud postremus, Magni Ducis secessu ac triremium

IV. Plombinum, Telamon, Orbitellum, & Portus Hercu.

rariensem, Mutinensibus ereptum, (2) agrum Bo-, tuit. Ab Ugolino tyranno malè excepta est. Il. noniensem, (3) Umbriam, in caque Marchiam An- rentinis quum suisset prodita, à Carolo VIII. conitanam, Ducatum Spoletanum & Urbinatem, Francia Rege libertatem recepit. Sed tamen hunc ultimum ex A. 1624. (4) Rom. ditionem Hetruriæ Ducis venit potestatem. Illustren cuius altera pars Florentino Ducatui propior Patrimonium D. Petri, altera versus Neapolin Campagna di Roma dicitur, (s. Ducatum regni Neapolitani Beneventanum , quem Pontifex feudo ex amplissimo sibi reservavit. De possessionibus Gallicis, quas Pontifex hodieque tenet supra expositum fuit. De artibus & arcanis, quibus ad nis, ac ita demum in Magni Ducis potellum tantum Italiæ dominatum, quibusque ad Monarchiam ecclefiasticam aut OEcumenicum Episcopatum Rom. Pontifices adspirarunt, alibi expleatur in bene multis itemque doctis ad hoc argumentum Operibus & opulculis. Confer Anonymum de med. ad Stat. Papæum & arcanis necessariis, itemque Marc. Anton. de Dominis in Republ. Ecclef. De a Castello S. Angeli, quod Alexander VI. ex mole Imp. Hadriani vetere construxit munitissimum freno civitatis, & Ponficum Rom. refugio, Romaque hodierna breviter edifferi non poteft.

BUNONIS.

& b Luca ad Ausarem, qui vulgo Serchio dicitur fita, Xantis Pagnini patria eft.

y c Pilæ ad Arnum olim potentissimæ Reip. caput multa præclare geffit. Sardiniam Saracenis extorsit: Carthaginem domuit, ejusque Regem vinctum abduxit, Majorcæ Regem intertecit: Genuenses sæpe vicit, & Pontifices resti- sub. Cosmô Medice restauratam.

habet Academiam b, & fedes est Equinum S. Stephani.

& a Liburnus portus olim fuir Pisanomm. quum florerent : fed urbs à Genuensibus eras. pace constituta, ad Pisanos rediit. Inde à Canlo VIII. Galliæ Rege vindicata paruit Flomivenit. Portui præjacet Pharus, jactaque mole, quæ portum claudit. Ipse locus olim celienvissimi; nunc , paludibus exsiccatis, gildt gratistimo. Quinque præcingitur aggeribus,* duplici propugnaculo.

s e Plombinum seu Piobenum Hispanis erepun

hodie tenent Galli.

¿ f Telamon portum antiquitus habuit, qu defecit: Novus autem munitus est.

n g Orbitellum opidum in lacu cognomineminitiffimum, Gallorum clade hoc feculo nobili-

9 h Portus Herculis urbs permunita ell, m imminet Mons Philippi: i Portum Longonit, vilgo Porto Longone, à longitudine ita dictumm pero bello Galli eripuerunt Hispanis.

HĖKELII.

b Juxta Alftedium Ao, CHR. M. ccc. XXIII institutam; Ao. verò M. CCCC. LXXXVII. Laurentio Medice , & iterum Ao. M. D. Mills RUNO.

a Castellum S. Angeli. b Luca. c Pifa. d Livorno seu portus Liburnus. e Plombine. f Telamon. g Orbitellum, h Portus Herculis. i Portus Longonis.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXVII. 289

ko, Hispani Regis imperio subjecta opida, validis Hispanorum Hispani opimæsidiis custodiuntur.

V. Sena, vulgò Siena, in medio ferme Tuscia sita urbs, me-ma. ritò inter principes Italiæ connumeratur. Libera quondam ac latifsmo territorio potens civitas, nunc Etruriæ Ducis dicto audiens est.

VI. Reliqua Tusciæ opida sunt * Aretium, * Cortona, "Vola-Reliqua terra, , Pistoria: quarum hæc inter amcenissimas Italiæ censetur, Tustæopi-Pratum item & Poggium, summarum deliciarum sunt loca.

VII. Mass

BUNONIS.

12 Sene vulgo Siena, in colle jacens, urbs Enea Silvii c, Alexandri VII. d pontif. & Catharing Senensis patria , Academia nobilis est. Fanum haber B. Virginis celebre, à qua literas missa iactitant Senenses. Urbi arx imposita pentagona. Lingua Italica nullibi purius colitur, quam in hac urbe; adeo ut rustici etiam deganter loquantur. e

* b Aretium olim potens, in amœna valle simm, Guidonis monachi patria, qui voces Musicales, ut, re, mt, fa, fol, la, invenit; à vini

przstantia etiam commendatur.

A Cortone mœnia ab Arctinis eversa sunt. u d Volaterra f, Raphaelis Volaterrani g patia h, ubi sunt salinæ, fodinææris, alabastri & lapidis Lazuli. Urbs hæc i ab Hunnis olim oma, Othonis I. Imperatoris auspiciis restituta, tandem cessit Florentinis & magno Duci. In agro Volaterrano aquæ tanto strepitu, tantaque volentia ebulliunt, ut ad decimum usque pedem exiliant, nec fine sonitu decidant; adeo ferrent, ut injectæ carnis offa nuda ftatim emergant. Aquæ istæ, fi densos emittunt vapores, plaviam prænunciant.

, e Pistoria haud procul à Stella fl. sita, à Desiderio Longobardorum Rege mœnibus cincta, que à Florentinis post disjecta sunt. Nunc post

Varias calamitates videtur respirare. & & f Pratum in numero est quatuor castrorum in Italia munitissimorum, à Frederico II. condium; B. Virginis cingulum hic oftenditur. & Herraria solum scecundissimum est, fert quippe oleum, frumentum, vinum, legumina. Senensis ager ferax non satis excolitur; unde squala. Aer purus est, nisi in partibus maritimis, quem istis in locis vix perferunt exteri. Magnus est præprimis circa Radicofanum, ob crebras moros, ferici proventus. Argentum, ferrum,

bet regio. Lucensis ager abundat oleo, vino, castaneis: verum frumentum non satis feliciter profert. Universa illorum regio incolarum industria & prædiis pulcherrimis amænissima facta est. h Florentini perhibentur callidissimi & mercaturæ dediti, in quam avide feruntur & ipsi nobiles. Parci funt & tenaces. In præliis strenui, & exploratores sagaces. In pugna de præda parum soliciti, de victoria tantum cogitant; qua res eis sæpe saluti suit. Ægre condonant injurias, Zelotypia laborant: Ipsorumque dialectus cæteris Italiæ ob suavitatem anteponitur. i Pisani olim fortes & vitæ prodigi; unde magnarum opum habuerunt Remp. quæ discordia civium desecit. Jam plerique literis vacant, & docto perfruuntur otio. k Senenses ad rem minus sunt attenti, quàm reliqui Tusci: liberales, philoxeni, splendidi. Libertatem acrius propugnarunt non solum viri, sed etiam fœminæ. Servitutem impatientius tulere; donec Magni Ducis liberalitate, dum eis in annonæ caritate subveniret, permoti sese submiserunt. 1 Lucenses habentur ingeniosi, solcrtes, philoxeni, prudentes ac libertatis amantes. Ita sese gerunt, ut vicinus Princeps fine manifesta injuria ipsos invadere non possit. Vulgus nobiles impense colit. Parci domi, magnifici foris.

HEKELII.

c Seu Pii II. d Sive Fabii Chifit.

e Unde non inepte Thomas Edwardus, Anglus in Urbium Italicarum Descriptione v. 11. Illustrat Senas Patriæ facundia linguæ.

f Seu Volaterrà.

Viri de Re litteraria benemeriti. h Et A. Persii Poëtæ.

i Annis quippe 500. ante Romam in sublimi Monte adificata.

23, alumen, & varii generis marmora illa ha- men copia omnium verum abundat. Illic JESU & Et quamvis angustis includatur finibus; ta-

aSenz. b Arctium. c Cortona. d Volaterra. c Pistoria. f Pratum. g Fertilitas Herruriz. h Mores Florentinorum. i Pisanorum mores. k Senensium mores. 1 Lucensium mores.

Maffa.

VII. Masa, olim Herculis fanum, nunc novum Genuensista. miliæ Ciborum opus, Principatus titulo censetur: opidum festi viim ac amœnum.

Patrimonium Petri.

Patrimonium Petri.

Perusia. Orvietum. Aquapendens. Horti. Viterbium. Centumcel-Braccianum.

VIII. Etruriæ pars est patrimonium D. Petri, à . Mathild. illustri muliere Ecclesia Romana legatum: hinc vulgò Lo stato del la Chiesa indigitatur. Urbium in eo clarissimæ, *Perusia, eOr. vietum, Aquapendens, Horti, Viterbium. Opidum in litore vetustissimum, quod quondam Centumcella, nunc Cività vecchia. id est, Vetus civitas, dicitur, portu egregio ac triremium Pontificiarum statione nobile est. Braccianum ad Sabatinum lacum, il lustrissima Ursinorum familia Ducatus est.

Romaniola vulgo Romagna.

Bononia.

Romaniola vulgo Romagna.

IX. Romaniolæ fines funt intra Foliam amnem; montem Aven. ninum, Panarum flumen & Padi extremum versus Septentrions alveum. Urbium clarissima ac celeberrima est " Bononia, adiscio

CHRISTI, DEI FILII, Sanctum illum Vul- | de quo multa fabulantur Annius & Leaner. tum miraculisque celebrem venerari ex part. I. | Montefiascone urbs vico suo nobilis, &c. Itinerar, Ital. Schotti p. 180. est videndum. Fuit & Romanorum Colonia & propter eà adhuc Singulari gloriatur Antiquitate.

BUNONIS.

Contingii liber I. de finibus Imperii c. X.

z a Peruliam quæ vulgò Perugia dicitur ad lacum cognominem fitam nobilitarunt Bartholus, ejusque auditor Baldus JCti. Urbs illa probe munita est, cum arce. Eam Totila, Gothorum Rex, post obsidionem X. annorum cepit ac evertit: deinde Longobardis, qui eam occuparant, extorfit Carolus M. A factionibus Gibellinorum & Guelforum multum est vexata. 1

o b Orvietum, Procopio Urbetana, & Urbibentum, undique præcipitiis & rupibus circumdarum . unde munitiflimum eft.

o c Aquapendens, seu Aquula nomen habet ab irruentibus aquis: ejus ager egregie irriguus

T d Viterbium vulgo Viterbo, Annii Viterbienlis, impoltoris istius patria. Cæterum, præter ista loca ad hoc patrimonium Petri referuntur Bolsena olim Volsinium, ubi S. Christina servatur mus & omnino felix. Senatus Bononiensus fem corpus: Tuscanella, opidum vetustum ac nobile; quotannis quadraginta Coronatorum millione

u e Bononia, vulgo Bologna m, Rheno ama appolita, amænissima, pulcherrima & ditilim habetur : antiquissima totius Italiæ gaudethademia n: hinc mater & parens literarum o appl lari meruit. Hæc superiori seculo Caroluny • De Mathildis donatione videatur celeberrimi & Clementem VII. amicè congressos sulcana Aldrovandus Medicus hic docuit. p

HEKELII.

1 Clarent heic hôc tempore Sacræ Angeling Ædes & S. Francisci Templum, ubi ejus Carps religose adoratur.

m Primum à Felfino , Hetruscorum , Rog, FELSINA, posteà BONONIA, à BO NO illius Successore dicta.

n Auspiciis THEODOSII II. Ao.CH. CCCCXLVII. instituta, & à CAROLOM cùm esset collapsa, instauratà.

o Seu ut Rescriptum THEODOSII habti Omnium Scientiarum Fons.

p Docuerunt heic quondam fummà cum la de, Azo, Accursius, Bartholus, Magines Salicetus & alii Viri clariffirmi, quibus hodita numerandus Malpighius, Medicus excellentil

a Perusia. b Orvietum. c Aquapendens. d Viterbium. e Bononia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXVII. 291

rum splendore ac magnificentia in primis censenda. Sequuntur Ravenna ac z Ferraria. Hæc suum nuper habuit Ducem: at nunc Ravenna. Romanæ Ecclesiæ subjecta. Inde v Ariminum, «Cesena, «Fa-ferraia. ventia, 8 Imola, egregia atque haud ignobilia opida. Faventia.

Marchia Anconitana, Ducatus Urbinas.

X. Urbium in Anconitana regione opulentissima est » Firmum. Ducatus Ur-At portu celebri notissima Ancona. Catera loca notatu digna, Afis, vulgo Jesi, & Macerata. Hinc in Ducatu Urbinati, "Urbinum, Fanum, Senogallia, S. Leo, Forum Sempronii.

Roma-

Imola.

BUNONIS.

0 2 Ravenna q olim inter paludes, quæ nunc exliceatæ sunt, sita, à Gallis sub Ludovico XII. direpta eft.

ψ c Ariminum , vulgo nunc Rimini , urbs maritima, Concilio, quo Orbis se pœne Ariamm factum ingemuit, nobilis. A Gothis op- urbis exaruisset. pignata, à Vitalliano Justini præfecto fortiter

u d Cefena vino gaudet optimo, urbs admodom frequens eft. Arx, quæ ei imminet, à riderico II. fuit condita.

scatur partes. Arx ejus à Friderico II. exstructa el. Hic ex creta parantur vasa totius Italiæ pul-

β f Imola olim Forum Cornelii dicta. Hue quo-Plauti patria &c.

y i Firmium seu Firmum, Lactantii f patria, rulgo Fermo ad litus jacet. & k Ancona t hodie Judzorum receptaculum elt: oliminea urbe veluti in altera Tyro Purpura

suit tincta v. Portus ille x hodie fere obstru-Æsis jacet ad Æsim fl. nunc Fiumecino.

hos Professores exponere. Est ibi quoque Bi- Comitatus Feltrensis. In Marchia illa præterea Biotheca instructissima, quæ inter alia Biblia sunt m Civitas nova, vulgo Città Nitova, nobile & frequens opidum in monte haud procul a mari fitum. n Fabrianum, ubi chartæ in maxima copia parantur laudatissimæ, lautè ædificatum & dives : Principarus caputeft. o Lauretum, vulgo Loreto, ubi cubiculam B. Virginis visitur, in quo illi facta annunciatio; transslatum creditur g b Ferraria vulgo Ferrara ad Padi ripam in pa- ab angelo primum ex Nazareth in Illyricum, luliri loco sita, habet Academiam r. Arx ejus inde Venetias, ac porrò Loretum. Templum Chemin VIII. duobus millionibus auri consti- hoc, ingentibus thesauris resettum est. Opidum ii. Olim urbs fuit splendida, sed hodie splendor egregie munitum magnificas & splendidas habet

n P Urbinum vulgo Urbino dicitur; Raphaelis pictoris patria Belifario olim dedita, cum fons

9 q Fanum vulgò Fano à Fortunæ fano ita diotrala est. Jacet in planitié, imminentibus ei ctum: à Totila eversum, restauratum à Belisario.

r Senogallia aquæ dulcis penuria laborat. n f Fanim S. Leonis, vulgo S. Leo, est opidum adeo munitum; ut nulla vi expuguari possit: ideo Duces Urbini thesauros suos hic asservabant. a e Faventia vulgo Faenza à Lamone fl. in duas | Captum tamen est à copiis Leonis Pontificis, & traditum Florentinis. Luitprandus vocat Montem Feretratum. Inde Comitatus de Montfelire nomen accepit.

A t Forum Semproniu vulgo Fossumbruno dicitur , que pettinent: Forum Livii vulgo g Forli, h Sarsma ex ruinis Fori Sempronii antiqui, quod V. millibus passuum à Metauri fl. ripa distabat, excitatum. Ad mare est v Pisaurum vulgo Pesaro, cujus incolæ perpauci quinquagefimum æratis annum attingunt; quod fieri existimant partim ex cocii gravitate y, qua æstivis præcipue mensibus premuntur, partim ex immodico usu ficuum, aliorumque fructuum dulcium, quibus ager iste z abundat. Urbs illa putatur nomen acce-(Macerata gubernatoris sedes est. Erat urbs pisse à Pisauro st. cui adjacet. A Totila dirura

a Ravenna. b Ferraria. c Ariminum. d Cesena. e Faventia. f Imola. g Forli. h Sarsina. i firmum. k Ancona, l Macerata, m Civitas nova. n Fabrianum. o Lauretum. p Urbinum. qFanum, 1 Senogallia, f S. Leo, tForum Sempronii. v Pisaurum,

· Romanus ager, vulgo Campagna di Romana.

Romanus ager, vulgo XI. Princeps agri Romani est Roma; Orbis terræ quondam ca Campagna di Roma. put, at nunc ob Pontificis maximi sedem, omnium illustrissima at que celeberrima; de qua præstat tacere, quam pauca dicere.

Tibur.

XII. Reliqua opida agri Romani, alioquin nobilia satis, Ro. manæ urbis propinguo splendore obscurantur. In his # Tibur, nunc Tivoli, bortus Atestini Cardinalis multiplici amcenitate, ac vario genere deliciarum, clarum per totam Italiam reddit, sedinsum opidum longe anteeunt, Tarracina & Praneste.

Tarracina. Praneite. DucatusSpoletanus.

Ducatus Spoletanus.

XIII. In . Ducatu Spoletano funt * Spoletum, & Augubium. · Fulginium, · Interamnia, · Narnia.

est: ac à Belisario restituta. Est satis lauta ac | habet magnifica: in quibus illud, quod en elegans a. At portus ejus adeo obitructus est, ut Pauli III. elegantissimum est. e Albaagum exiguas naviculas tantum admittat.

HEKELII.

pulchritudine celebris.

r A FRIDERICO II. Imperatore in coclum gravius. Bononiensium contumeliam, ut Schottus loc. fæpe cit. p. 206. scribit, institutam, ubi docuerunt Andreas Alciatus & Theodorus Gaza.

[Lactei Christianorum Tullii.

t S. Ancon.

ν De ejus Origine confentiunt Autores vetusti ac fide digni, Strabo inprimis, Plinius atque Solinus, Gracam Urbem effe, camque Syracufios ob Dionyfii Siculi tyrannidem profugos condidifie.

x Quô olim erat celebris.

y Atque inclementià.

z Vinum quoque optimum atque suavissi

a Ac mœnibus firmis percincta, Splendidissimisque adibus Regiis ac A ce munità exornata.

BUNONIS.

μ a Tibir ad An mem, qui vulgo Tevarone dicitur, ja et: ubi præceps Anienis fluvii visitur lapfus. b

, b Tarracina five Terricina, olim Anxur dicta, in ora maritima ad Ufentis ripas est.

¿ c Praneste c, vulgo Pilastrina dicitur, opidum angustum, nec satis munitum, est in ditione Barberinorum d. Reliqua opida clariora Roscii Amerini quem Cicero desendit, patra hic funt d Frascati olim Tusculum. Prædia hodie P Tuder vulgo Todi, in colle posita urbs, for

habet fœcundum, vineis & arboribus ad delica consitum. f Ostia à Saracenis eversa, à Lour IV. restituta, adductis ex Corsica colonis. An Antiquitate magis, quam Ædificiorum ei apposita est à Martino V. ad litoristutelan, quam Julius 11. fecit firmiorem. HabetOlis

> o g Ducatum Spoletanum, inter Apennium montem & Tiberim fitum, tenet Pontiferlo

> # Ah Spoleto e Ducatui nomen est. Urbille adeo placuit Theodorico, ut prætorium in a ædificaret. A Gothis post eversa, à Narsen stituta est: Deinde à Friderico Barbarossa structa est; atque iterum à Perusinis. Holk tamen lauta est, & probe munita,

> e i Augubium vel Igubium olim Iguvium dilun elt.

o k Fulginium hodiè Fuligno vocatur. Ingle amœua, quam Tinna seu Topinus A. eluit x dividit, situm. Anno 1281. à Perusinis suidreptum, qui ea de causa à Martino V. anathmatis fulmine petiti. Condimenta Fulginuli in pretio funt.

+ 1 Interamnia, hodie Terani vel Terni diciwi, rupibus altiffimis claufa; in valle jacet lapidola 🕹 Narem fl. ex quo aqua deducta urbem ambit.

u m Et Narnia vulgo Narni in colle sita, ans radices Nar alluit. In hoc Ducatu prætetei for n Affigum in monte positum , S. Francisci punt est. o Ameria , vulgo Amelia in colle fin,

a Tibur. b Tarracina. c Præneste s. Pilastrina &c. d Frascati, c Alba. f Ostia, g Dussus Spoletani opida. h Spoletum. i Augubium. k Fulginium. I Interramnia. m Narmia n Assilium. o Ameria, s. Amelia. p Tuder, s. Todi.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXVII. 293 nori (eculo civilibus discordiis attrita pænè jacuit; addictissimi sunt, ac toti in co sunt, ut liberos S. Martini, qui à Constanțio III. in exilium fuit suos in eam promoveant. Romani ad omnem urbs: inter montes sita, frigori obnoxia, paloco posita: & c Mons Falconis. Agri Romani aër parum falubris est: cum ob Pomptinas paludes, Adde etiam rudera, quibus malignus aër contineur. Aquæ verò ejus faluberrimæ funt, maximè vero Tiberis; quæ infra urbem hauftæad alionot annos purissimæ ac suavissimæ conservantur, d Ager Sabinus olci ac vini satis serax oft. Uvas habet passerinas dictas, absque acinis, Corinthiacis fimiles, quibus Romani delectanmr. e Patrimonium Petri abundat frumento, vino. oleo. Orvietani seu Urbe-Vetani agri aer saluberimus est: nihil ibi deest ad delicias. f Perulows ager profert frumentum & vinum generofiffmum : lacus vero Perufinus ingentem habet copiam piscium. g Ducatus Spoletani ager fertilissmus elt. h Marchia Anconitana aër in multis locis gravior est: antiquam tamen hactenus retinetfertilitatem. Carnes hic funt saporis suavissimi. Linum fert, ex quo telæ Anconitanæ per universam Italiam in pretio sunt. Cera Anconima cateris candidior est. i In Ducatu Urbino muci indigenæ ad annum quinquagefimum perwniunt. k Romandiola frumenti adeo ferax, ut szpè geminos alucrit exercitus Hispanorum & Gallorum, fine caritate annonæ. Bononiensis gradeo foccundus, ut inde cognomentum forl Ferrariensis ager frumentum & legumina ad vicinosetiam emittit. Lini & cannabis magnam fert opiam. Aër tamen habetur crassior. Iste tamen

pollius, patria. a Nursia vulgo Norcia, antiqua auram fortuna mobiles, deliciis deditissimi, Roma urbs nomine potius, quam re sancta est. mia eff Sertorii, matris Vefpafiani: & S. Bene- P Sabini voluptates fectantur. 9 Perufini ingeniofi adi, b Reate vulgo Rieti urbs antiqua in palustri sunt, liberales & fortes. Mulieres hic tota sunt in eluendis & poliendis manibus. r Spoletani funt animosi, & cæteris Italis fortiores; Odii tenade folum humidius, tum quia parum colitur; cissimi, quod sæpe ad liberos & nepotes cum hæreditate transit. Multi ex istis gloriantur se avorum aut proavorum exstitisse ultores. f Pisentes in exteros funt humani, superbe vestiuntur tàm viri, quàm fœminæ. Sese invicem impenfius colunt, quod per reliquam Italiam minus usitatum est. t Urbinates Zelotypia supra cæteros Italos dicuntur laborare: in exteros parum funt humani. V Ravennates & * Romaniola incola funt robusti; ad arma tractanda apri, laboribus dediti, industrii, prudentes: sed ad rem suam attenti. y Bononienses sunt ingeniosi, ad artes libe-

HEKELII.

rales & Mathematicas disciplinas veluti nati,

philoxeni, & liberales; equitandi peritià excel-

lentes: Pictores & sculptores inde orti celeberri-

mi. z Ferrarienses sunt duri, inhumani, crude-

b Urbs est antiqua & pervetusta, & licet osim collapsa fuerit; Arcem tamen adhuc munitissimam habet & cœlo valde temperatô gaudet.

c Vel Prænestis.

les, fordidi ac tenaces.

d A Prænesto conditore, Latini filiô atque Ulysua, quo vulgo la grassa, id est, pinguis dicitur. se & Circes nepote, si Siephano credimus, ira appellatum.

e Longobardorum quondam Sede.

f Ante Persicum Bellum annis nongentis ager molellis Padi fl. inundationibus obnoxius feptuaginta quatuor condita. Unde Salix Amerina Caterum m Romani agri incola, n Viterbien-rina Plinio & Amerina retinacula, Virgilio Lib. 1. su & o Orvietani, Jeu Urbivetani curiæ Romani Georg. v. 265. optime funt nota.

a Narsia, f. Norcia. b Reate, f. Rieti. c Mons Falconis. d Agri Sabini fertilitas. e Fertilitas Patrimonii Petri, & agri Orvictani. f Agri Perusini. g Ducatus Spolerani. h Marchiæ An-conitanz fertilitas. i Urbini Ducatus qualitas. k Fertilitas Romandiola & agri Rononiensis. Petratienfis agri natura, m Mores Romanorum, n Viterbienfium, o Orvietanorum, p Sabi-notum, g Petulinor, r Spoletanorum, f Picentium, t Urbinatium, y Ravennatium, z Romandiolam incolentium. y Bononiensium. z Ferrariensium.

XXXVIII.

De Regno Neapolitano. 1

Regni Nea-politani fines & magnitudo.

I Inc reliquum Italiæ, quicquid à Fundis opido, & Liris fin. vii fontibus, Apennio monte, Truento amne, & utroque ma. ri Infero Superoque includitur, Neapolitanum vocatur Regnum, ab urbe Neapoli, Capite suo. Longitudo ejus est à Truenti amnis offin ad Brutium usque promontorium, vulgo Capo Spartivento, mil German x c. Latitudo ab Athenzo five Minervæ promontorio, vulgo Maßa, haud procul Neapoli, ad promontorium Garant montis, vulgo Monte di S. Angelo, mill. German. xxx. II. In regni formam redacta est hac regio hoc modo. Cum ciro

Rogerius

Sicilia du-

Rex.

annum Christi clo. Sarraceni, hoc terrarum, unà cum Sicilian sula occupassent, Tancredus quidam Normannus, prognatisdus decim filiis, egestate compulsus, Italiam assumtis liberis petiti, operamque fuam contra Sarracenos obtulit. Ibi tum re bene gella, Sarracenisque Italia ac Sicilia ejectis, portiones ei & filiis assignan tur in utraque terra. Posteà Robertus, unus ex filiis, primus An

primus Apu-lix & Calab. lix & Calabria Dux pronunciatur.

III. Dein hujus filius a Rogerius primus terrarum Neapolis & \$\mathbb{S}_1\$ ciliæ sub uno regno comprehensarum Rex creatur. Regnum ipsim geminarum Siciliarum nomine appellabatur; nam quod nuncinla

BUNONIS.

a Quum Apuliam & Calabriam finitimasque provincias Graci vexarent & Saraceni, Normannorum opera, qui ex Gallia Normannica oriundi, feliciter repressi sunt is sue sedes ab Henrico Sancto Cæsare vel Conrado Saliguo illic concessa. Rogerium verò Ducem Rogerii Gibbofi filium Anacletus II. Innocentio II. oppositus Papa Regio nomine & diademate ornavit tempore Lotharii Saxonis Imperatoris anno 1130. quam tamen dignitatem Rogerio posteà confirmavit Innocentius ifte, anno C. 10;9. Hermannus Contractus ad ann. 1022. Otto Frilingensis l. 1. de gestis Friderici c. 2. Banonius ad ann. 1130. n. 52.

REISKII.

1 Inferior tota hac Italia Gracis Impp. fubjecta, suos Proconsules, Præfectos, Vicarios & Guicciardini & Besoldi Histor.

tandem Exarchos ('Egzienes desenorem) Diace in quas divisa fuerat, ex ævo Justiniani diusali nuit. Donec a Gothi quinto seculo, & Longha-di sequente proximo irruperunt. Sed b Normai A. 1069. è Galliis huc Grassati, Calabria pr mum & Apulia, post Neapoli Gracos, & nique Saracenos Sicilia exturbarunt, novik mini quidem regni auctores. c Familia regui Normannica extincta Impp. ad Germanica A. 1292. regnum pervenit; inde ad Gallos Atdegavenses; amplius ad Arragonios A. 1184 denique Castilianos A. 1504. quibus hodiene paret, tanquam Rom. Pontificis feudum. His enim rex Hispaniæ quotannis equum candidum ephippio & phalaris ex holoferico rubro inforctum una cum octo aureorum millibus dependiconfer. Pandulff. Collenutii Hift. Neapol. ita

perator Henrici VI. filius ex Constantià illà nans, ductà in uxorem, Jole, Johannis de Brenna Hutosolymitani Regis filià, jus regni illius conequitisest; Unde Reges Sicilia se postea reges moque Hierofolymorum scripsere. Sed quum pon-dices Romani implacabile in hunc Fridericum julque posteros concepissent odium, UrbausiV. Carolum I. Andegavensem contra Manfrem è Gallia evocavit, qui Manfredo primum, dande Comadino, Frederici II. nepote, cæso; rgnim occupavit. Ob suorum tyrannidem tammSiculorum conspiratione Sicilià ejectus est, Gallis ferè omnibus sub vesperam Paschatis trucidatis, anno 1282. Petrus enim Arragonia Rex, qui Manfredi filiam Constantiam in matrimonio hakhat, & à Conradino movituro reguorum bæts fierat pronunciatus, Siculos Gallorum tyminide oppressos liberavit; & Carolum II. mari victum cepit: qui hac lege dimissus est; ut conunus Neapoli, Calabria, Apulia & Tarento, Ar-1390niis Siciliam & Sardiniam relinqueret. Carolus le in provinciis illis successores habuit Robertum, qui Siciliam recuperare frustra conatus est; Joan-

non potuit; qui contra eum Constantiam anum,

ècenobio exemptam , Henrico VI. Friderici I.

& regni hæredem nuncupavit. Fridericus II. Im-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXVIII. 295 lia Neapolitanum dicitur regnum, tunc Sicilia cis pharum seu fretum vocabatur; ipsa autem insula Sicilia, trans pharum.

IV. At divisum mox in duo regna, duos pariter Reges accepit: Divisio quorum alter in Italia, Apulia sive Neapolis; alter in insula Sici-regni, Rex appellatus est. De hinc variam utrumque regnum Dominorum mutationem passum est. s Quippe in Neapolitano regno primi Normanni Galli Reges fuere; post Suevi Germani; moxitemm Galli Andegavenses; dein Arragonenses Hispani: Jamque ertio Galli; iterumque Arragonenses: tandem Castiliani Reges obtento totius Hispania Imperio, in Neapolitano etiam regno in Arragonensium locum successerunt.

BUNONIS.

omnibus Gallis trucidatis; adoptavitque Alphonsum Aragonae Regem; cujus tamen post biennium preræsa, regni heredem instituit LuaPapa Hadriano diris devotus, sed mox in gradovicum Andegavensem; qui varia fortuna ob iam receptus: & huic anno 1166. Guilielmus II. regnum Neapolitanum cum Alphonso decertamenomento Bonus. At hujus filius nothus Tanvit, ad annum usque 1434. quo & ipse, & min utriusque Siciliæ Rex ex testamento patris Joanna obiit. Alphonsus deinde Renatum Gallum maus, Coelestini III. Papæ gratiam demereri ab aliis in reguum evocatum ejecit, & successorem per testamentum instituit Ferdinandum I. spurium, contra quem Johannes Renati filius Lotharin-Imperatoris & Sueviæ Ducis filio, despondit, gia Dux evocatus, à Pio II. coronatur; sed post varia bella regno pellitur ; Carolo VIII. Gallia Rege, bellum ipfi movente, qui regnum Neapolitanum ex Andegavensium successione sibi deberi putabat. Ac eodem Carolo deinde Ferdinandus II. ejectus, paulo post, Carolo in Galliam reverso, à Neapolitanis recipitur. Demum Fridericus, Ferdinandi patruus, à Ludovico XII. Galliæ Rege pariter & Ferdinando Catholico oppugnatus, quum neutri ad refistendum par esset, Gallo sese dedidit. Victores quidem regnum istud inter se erant partiti; sed quum de finibus orta esset contentio, Galli ab Hispanis toto regno exturbati funt, atque ita Neapolis & Sicili.e regna cum aliis Hispaniæ suæ regnis copulavit Ferdinandus Catholicus, a

HEKELII.

a Ut Hierofolyma: fic & Neapoleos & Sicilia REGES excudi curavit Christophorus Besoldus Argentorati Ao. 1636. in 12. Extant non solum Vincentii de Franchis, sed & Thomae Grammatici DECISIONES NEAPOLITANÆ, quarum priores Turrini Ao. CHR. M. DC. XXIIX. sm. Carolum Dyrrachinum, Ladifaum, & Joan- in fol. funt imprefle. fed Joan. Aloyfi Ricci Manif. que à marito suo Jacobo Borbonio Mardecissones CURLE NEAPOLITANE produc-Comite capta; non multo post illum ceptt; runt Venetiis Ao. M. DC. XLVIII, in fol.

a Gothi. b Normanni. c Regnum Neapol.feudum Pontif.

CAP. XXXIX.

De Urbibus regni Neapolitani. 1

Neapolis.

Laborini

agri opida.

T Rbes in Neapolitano regno non æquè cultæ funt; ac in sume riori Italia. Una tamen Neapolis a regni caput, sedessone Præfecti, quem Hispaniarum Rex Vice-regis titulo mittit, milli clarissimarum urbium, neque ædificiorum magnificentia, neque palatiorum superbia, neque civium opulentia cedit: multitudine verò incolentium, habita amplitudinis suæ ratione, reliquas omnes vincit. Reliquæ urbes celebriores funt istæ: in Laborino agro, "Capua, & Surrentum, "Salernum, & & Melphis, vulgo Amal

BUNONIS. a a Capua Nova b ad Vulturnum amnem, ex tamen, & in agro amœno fitum: Cognomin. veteris Capuæ ruinis, altero ab illis lapide, ex- tur Equensis. Aquinum, B. Thomæ panta, structa, hodie infrequentius colitur, ob admo- nunc fere collapsum. c dum vicinam Neapolim . à Conrado Friderici II. filio, ac post ab exercitu Ludovici XII. Galliæ

Regis direpta eft. B b Surrentum vulgo Sorrento in extremo Campaniæ litore est urbs antiqua, in monte sita; sedhodie angustior; quod ex vicinis ruderibus col-

y C Salernum vulgo Salerno mille pastibus à mari dissitum Academiam habet in re Medica celebrem. Principatus caput est: unde olim primogenitus Regis Neapolitani nomen ducebat. Corpus S. Matthæi ibidem oftenditur.

δ Ab d Amalfi ora maritima vulgo la Coste d'Amalsi appellatur; quæ pagis & vicis adéo multis accolitur, ut una videatur urbs. Nautas habet peritos. Pyxidis nauticæ ufus inventus traditut circa annum 1300. à Flavio Blendo; aliis tissima, à Camporum latitudine, in quibus appellatur Flavius Gioja. S. Andrew corpus ibidem asservatur. Sunt ibi præterea e Puteoli, vulgo Pozzuolo, urbs multis terræ montibus deformara. Circa eam plurima funt balnea, & fontes falutares Portus eius olim commodiffimus paulatim oblimatur. f Maßa recensædificata, ab ea dicitur vinum Mafamon, olim Surrentinum. g Nola urbs olim ampla, hodie angusta. h Anversa seu Aversa, veteris Atellæ ruinis inædificata, & Capuæ ac Neapoli à Roberto Guiscardo Normannorum Duce opposita; unde & dicta sed Italico splendore castellisque pluribus quali Adversa. A Carolo I. Rege Neapolitano | fignior: Unum ex his pracipuum S. Elmilo.

eversa est. i Vicus exiguum opidum, lautum

HEKELII.

a Hæc Urbs, licet pulchritudine cæterisome bus, hactenus longissimè anteiverit; attamo nuperô Terræ motu, eôque gravissimô, for tean ex justô DEI judiciô, ita est quassata aune concussa, ut firmissima quoque Templa ash latia talem concussionem insolitam ac pross fermè ruinam, proh dolor! fint perpella. Hijit NEAPOLEOS Curia Decisiones non solum / centius de Franchis, ied & Thomas Grammatiquaque Joannes , Alovius Riccius hôc Seculô proint justerunt in folio . & quidem hic Venetiis A. 4 ille Francosurti ad Monum Ao. 1. iste autem Imi Ao. 26. Jacobi Sannazarii, five à fanctô Nazan, assumtô nomine Actii Sinceri Samazarii, Parii b Totius quippe Campania Urbs olim prafu-

est, itadicta.

c Hoc Aquinum, tenue licet Oppidumy men episcopali dignitate infigne, etiam nate Solum est Decii Junii Juvenalis Poëtarum Sarjio rum, Jul, Caf. Scaligero Lib. VI. Pott. 6.1 p. m. 772. judicante, facile Principis.

REISKII.

1 k Regni Neapolitani pro statu hodem septem provinciæ numerant; (1) Terradilat ro, ubi Neapolis urbs Græco quidem nomin

a Laborinus ager Capua b Surrentum. c Salernum. d Melphis seu Amalfi. e Puteoli f Masia. g Nola. h Anveria. i Vicus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXIX. 297 f; in qua primum inventus est Pyxidis sive magnetis nautici

II. In Calabria, Consentia, Regii Præsectisedes: Mons Leo-Calabria. us. Regium.

III. Tum in 9 Hydruntino agro . Hydruntum, nunc Otranto, Hydruntini Gallipolis, & Aletium, vulgo Lezzo, conventu Juridico nobi- agri opida. kopidum; item > Tarentum.

IV. In

mlo V. structum, quod Briglia di Napoli h.c. inquam propendet civitas, coercendam, Ecquis Amalfitanus genti Caracciolæ fubjectus; (3) Bafrata Græco adhuc nomine inter Græcos Dominosprimum reperto. (4) Calabria; (5) Otran-1; (6) Abruzzo; (7) Puglia Piana. Quis urbes lanm fingulas enarret, resque notabiles tum mus, tum ex facris reliquiis incertas? Harum min leges copiolissima offertur.

BUNONIS.

1 Confentia vulgo Confenza, ad Crathis ripas condita, anno 1638. terræ motu perlit, & cum d Nicastro, Monterano, Castiglione, Paola, & Belliagio, urbes elegantes.

Mont Leonis urbs eo loco in Apennini colle politaelt, quo olim erat Vibo Valentia.

Regium postquam à Caradino Solimannicæ dallis præfecto fuit direptum, fere fuit desertum per aliquod tempus. Sed per commodum in Sidlam, qui ibi pater, transitum, indies repahtte. In Calabria opida porrò clariora funt, aTropea navigantibus periculosissima, b Squillaa, est in Borgiarum ditione: c S. Severino opidum exiguum, sed munitissimum: d Rosetum opidum, cui adjacet castrum in maris scopulo: Rosam, tribus milliaribus à mari situm: wellatur Rossannsis; pars est antiqui Tarenti-m; Hic arbulculæ ferunt piper: Monsaltus salis tium Ionii. opia dives; f S. Eufemia quæ propinquo mari nomen dedit, ad cujus litus optimorum corallorum proventus est.

9 g Hydruntinus ager olim Mefapia, hodie trea d'Otranto dicitur; nomen habet ab adificata est. e

* i Gallipolis f, hodie Callipoli, scopulo insifraum Neapolitanum vocant, ob rebellionem, det, quod mari undique cingitur; sed ponte ingentibus saxis fulto jungitur continenti. Camuss ab Massanielo, piscatore gregario motas strum habet munitissimum, quod Alphonsus II. 4.1646. ignorat. (2) Principado five Ducatus Arragonius excitavit, cum urbem illam recepifset à Turcis, qui eam anno 1481 interceperant, ac in opidanos sævierant crudelissimè.

A k Tarentum, hodie Tarento g, civitas exigua est, arcem habens aquis marinis undique cinctam, à Ferdinando Arragonio Rege Neapolitano conditam. Ejus portus ingentibus lapidibus obturatus, exiguis navigiis tantum patet. In hac regione præterea funt i Brundusum vulgo Brindist h. Est portus capacissimus, tribus arcibus munitus. In agro ejus visuntur olearum nemora. m Callro olim caltrum Minerva, frequentatur à mercatoribus olei causa. Anno 1537. pessime accepta est à Turcis. n Uxentum, vulgo Ungento, ampla olim urbs, nunc exigua in agro jacet opimo. o Neritum hodie Nardo, antiqua urbs, hodie lauta & frequens est: & promontorium Japygium, sive Salentinum, quod hodie P C. San. Maria vocatur.

HEKELII.

d Quô Mari imminer.

e Hæc Urbs omnium ferme est veterrima cœlô clementissimô gaudens. Ideoque Agrô amœnô, fertili & hortis cultiffimis est exornata. Et quanquam Strabonis tempore fuerit ago tamen proximus sinus nomen habet, & exigua; attamen satis ampla hodie ac frequens eft. Heic finis eft Maris Adriatici & ini-

f S. Galliopolis.

& Archita Philosophi Patria. h Ubi Pempejus, cognomentô Magnus, à Jul. Casare obsidione cinctus est. Pacuvii Poëta th Hydranto metropoli, cujus arx saxo d in Oppidi Heratius Lib. 1. Serm. Sat. V. v. ult. & veteris, Patria dicitur fuisse. Meminit & hujus Lib. 1. Epift. xvII. v. 52.

BUNOa Tropea. b Squillace. c S. Severino. d Rosetum. e Rossanum. f S. Eusemia. g Hydruntinus ager. h Hydruntum. i Gallipolis. k Tarentum. 1 Brundusium. m Caftro. n Uxentum. o Neritum. p C. San. Maria.

Baritani agti IV. In " Baritano agro Barium, & Monopolis, . Tranium. V. In * Apulia, + Manfredonia, * Luceria, * Troja, * Asculum · Avulum.

Aprutii opi-

VI. In & Aprutio, x Aquila, & Beneventum, Anna.

BUNONIS.

continetur flumine Ofanto, & Calva, monte quoniam à Saracenis fuit habitata. Apennino & parte maris Venetici.

b Barium nunc Bari urbs Archiepiscopalis, & reliquis in hac provincia præstantior, ad mare est sub Urbano II. visique tres soles ipso meridie: cit. In ea olim coronabantur Reges utriufque Siciliæ: vestes regiæ hodieque ibidem asservantur.

¿ c Monopolis Marchionatus titulo ornata; urbs nova ac elegans. Volaterranus existimat eam ex veteris Egnatiæ ruinis esle conditam.

vicena millia amphorarum reddat.

- portum arena oppletum abjecta jacet. In hac regione prætereà funt Polignano, olim Polinianum, in rupe positum; lautum ac frequens; ejus ager oleo & amvgdalis dives est. Canufium hodie Canola, in colle fitum haud procul à veteris loco, quod fuerat in planitie positum. Ruvo, Bitonto, Barletta, olim tantum castrum, unum ex quatuor præcipuis Italiæ: à Friderico II. Imperatore conditum anno 1242, alii tamen id ab eo auctum volunt, Cæterum inter Latum & Silarum amnes, Baritano agro contermina est pars e Lucania hodie Basilicata dicta, in qua Acherontia, Paulo Diacono Agerentia, hodie vulgo Cirenza: Venulia vulgo Venula exiguum opidum ac pæne desertum k: Melfi urbs Episcopalis: Lavellum : Rapola : Mons Pelosus : Tricaricum : Potentia: Marlicum vetus: Turcia opidum lautum; Ferrandina, castellum conditum à Ferrandino Calabriæ Duce, Alphonfi II. Neapolitani Regis filio: Turris Marina supra ostium Basentii fl. contra piratarum excursiones excitata, hodie deferta est: Arx Imperialis à Friderico Imp. condita, quam egregie muniit Alphonfus II.
- # f Apulia Plana, hodie Apuglia Piana; à latissimis campis, olim Daunia dicta, inter Ausidum & Frentonem, qui hodie Fortore, amnes, & partem maris Hadriatici fita.
- g Manfredonia à Manfredo Friderici II. Imp. filio condita, in rupe finus mariniad Garganum montem, ac magnifice ornata, arcem & portum habet tutum: nostra ætate terræ motibus graviter fuit concussa.
- f Apulia plana. g Manfredonia. h Luceria. i Troja. k Asculum. 1 Sipontum. m Mons S. Angeli. n Farentinum. o Aprutium. p Aquila. q Beneventum. r Anxanem.

- a h Luceria vulgo Lucera & Nocera optimala a Baritanus ager, olim Peucetia i dicta, na nobilis est: cognomento Pagana olim dicta.
  - r i Troja olim , Aquulanum Comitatus titola gauder, urbs opulenta. Concilium ibi habitum
- v k Asculum hodie Ascoli ad Carapelle fi fontes, est à Rogerio Guiscardi filio, quod moini. tur rebellionem, diruta; fed post restaurata, Duane titulo gaudet. Porro celebriora hic funt I Simuen Ager ejus olei tam ferax est, ut quotannis supra vulgo Siponto seu Siponti Rudera, ubi hodietila plum & rudera magnæurbis, & fonseximine
- o d Tranium urbs Episcopalis, nunc Trani, per A Saracenis urbs illa eversa, opidani occis, & præda in Africam est abducta. Sunt tammi qui hunc casum terræ motibus afferibus, in Mons S. Angeli urbs frequens, & naturali munita, diuturna Saracenorum fedes, adom eorum visuntur sepulchra. Ibi specus estan templo S. Michaelis celeberrima. Cryptambat descriptam legas apud Leandrum. n Farentmen, feu Farentivolum Blondo, pæne collapium u frequens ondum : ubi Fredericus II. Imp. olif. à Manfredo notho suffocatus. Caterum in Apulia & vicinis regionibus opida multama motibus fæpe graviter concusta funt; acpra puè anno 1637.

o o . Aprutium volgo . Abruzzo l inter Truntum flumen , quod vulgo Tronto dicitur, & Trentonem, qui hodie Fortore, jacens, adm

re pertingit Hadriaticum.

& Provinciæ caput p Aquila eft, in meditte raneis sita, ex ruinis Amiterni & Forconii Longobardis condita, à Friderico II. mœulta cincta. Ager ejus croci tam ferax est, utum pore Leandri quotannis redderet 40. milliam

y 9 Beneventum ad Calorem & Sabbatum € olim Maleventum dictum, plagofi Orbili patris ad Pontificis Romani jus pertinet.

u r Anxanum, hodie vocatur Lanzona m, em porium nundinis suis celebre, ad quas confium mercatores Itali, Dalmatæ, Epirotæ&Grad

HEKELII.

i A Peucetio, OEnotri Fratre.

a Baritanus ager. b Barium. c Monopolis. d Tranium. e Lucaniz sive Basilicatz opin

INTEROUCT. GEOGRAPH. Lib.III. Cap. XXXIX. 299 min, Theate, & Pinna, & Sulmo, & Asculum Picenum,

VII. Cæterum cum tam varium fuerir, tamque frequens de hoc Regni Neas tegno inter varios populos certamen, cumque crebris Saracenorum bes munitz. Turcarum incursionibus petitum; effectum est, uti crebra ac frequentia munimenta contra ingruentum hostilitatem passim excimentur: quorum firmissima nunc sunt Consentia, Cantazari, ¿Mantéa, Crotone & Tarenti in Calabria; Gallipoli; Hydrunti, a Brundissi in agro Hydruntino: Monopoli, Barii, Tranii, Barlite, Manfredonie in Apulia: Aquile in Aprutio. At "Cajete munimen.

A Patria est & Horatii Flacci Poëtæ, qui ab ea tum est, & hujus tractus Princeps: p Populium lichus est Venulius , five , Venulinus , LEt olim dictum Samnium. m Lanzano, vel Lanziano.

BUNONIS

& Theate, vulgo Thieti, in edito colle 7. millbus passuum à mari situm, à Pipino Carol. M. putte olim dirutum , quod diutius ftetiffet à longobardis, postea restauratum, & à Normanis selectum in ditionis suæ caput. Hodie di sestutriusque Aprutii Prorex cum conventu inidico Regio.

ß b Pinna vulgo Penna urbs antiqua & nobilis,

our indies splendore suo excidir.

y c Sulmo hodiè Salmona n urbs egregie rigua

&frequens. o

Id Asculum Picenum hodie Ascoli ad Truenum A. elt. Clariora opida hîc prætereà sunt in Aprutio ulteriori e Atria, vulgo Atriarduo & padifficili jugo impolita: f Interamnia seu Teramm & Teranum p: Civitas Calienfis seu Ducalis, in limite Umbriæ, haud procul à Velino fl. 7ula Nova à Julio Hadriano Duce condita. g Taditione: h Malianum, ad quam Carolus Andegavensis Conradinum Sueviæ Ducem vicit: i Civias S. Angeli; Marchionatus Pinellorum: k Culanum frequens opidum, pertinet ad nobikm familiam Ciborum Genuensium; ab eo La. ou Fucinus hodie appellatur. In Aprutio Citeriori potto funt 1 Ortona portus, ad quem appellunt mes ex Epiro venientes ad nundinas Lanceani: m Atenum vulgo Pescara ad ostium fluvii cognominis, cultum & dives opidum : n Guastum Amonium marchionatus caput: o Agnonium in

vulgo Popolo opidum lautum, ubi Aterno fl. pons impositus &c.

9 Cantazarum in Brutiis est ad sinum Scylacium, vulgo Golfo de Squillace, urbs faris ampla

¿ i Mantéa, vulgo Amantéa, in Brutiis quoque est ad mare Inferum, haud longe à Cozenza. Reliqua quæ sequuntur opida superius memorata funt.

n Cajeta q, in agri Romani & regni Neapolitani finibus fita , craffiffimam turrim habet, quæ Mola dicitur: portu & arce celebris est. A Magno Consalvo Ferdinandi Catholici auspiciis expugnata est anno 1 504. In castello est sacellum ubi foris supra fores Caroli Borbonii in Romæ expugnatione fuccumbentis corpus vestitum visitur, cum ifta inscriptione : Aucto Imperio, Superata Italia, Devicto Gallo, Pontifice Obsesso, Roma Capta, Caroli Borbonii Hoc Marmor Cineres Retinet. I Regnum Neapolitanum Calori obnoxium est, maxime cis Apenninum : trans montem illum æstus non est adeo vehemens, præterquam in Apulia. Fere ubique irrigatur fontibus ac fluhautium castrum instar opidi, in Columnarum minibus, quæ Apenninus ex utroque latere emittit: Ubique vinum fert, & oleum; Pascua haber læta; equi Neapolitani in pretio funt, qui ad annum 20. ad laborem funt idonei, fi bene curantur. Nulla ibi reperiuntur animalia venenata; præter Tarantulas, quarum morsus mufica fanatur; & Cherfydros, qui serpentes ita dicti, quod in terra & aquis vivunt. Locustæ tamen agris magnam sæpe inferunt perniciem. Habet bubalos vegetos & grandes; & omnis generis animalia r. Campania ager fertilissimus est : ubique fere bis in anno fert flores. Principatus inima valle prope M. Mejollam, opidum cul- | Citerior ccelum habet temperatum: unde pleri-

a Theate, b Pinna. c Sulmo, d Asculum &c. e Atria. f Interamnia s. Theramum. g Taliacotium. h Malianum. i Civitas S. Angeli. k Cœlanum. 1 Ortona. m Aternum seu Fescara. n Guaffum Amonium. o Agnonium. p Populium. q Cantazarum. r Mantéa. f Neapolitam foli natura & fertilitas.

nimentum, ob fingularem firmitudinem, fitumque loci, clavis totius regni appellatur.

que ibidem diu vivunt. Principatus Ulterior ar- | viatores obruant. Aprutium Ulterius quoque fie. mentis dives eft, & fructibus abundat. Basilicata profert crocum, & magnus ibidem est mellis & ceræ proventus. Calabria præter cætera bona abundantia, quæ universæ Europæ videatur 106 habet manna, quod ex frondibus, ramis & rupibus colligitur: Præstantius tamen est, quod ex frondibus colligitur. Calabria Citerior frugum dives est, optimumque emittit oleum. Mori ferè plures reperiuntur meretrices, quam Ne. hie funt plurimæ; unde ferici conficitur magna copia. Calabria Ulterior habet equos generolos; & mellis ingentem fert copiam. Apulia actus possit. Ad seditiones Neapolitani sunt proni experitur vehementissimos: muscas habet adeo, ut anno hujus seculi 47. à vili piscone importunas, ut inde natum proverbium: Qui ad rebellandum fuerint concitati. Neapolitano pœnas inferni vult prægustare, ille astatem agat in Apulia, hyemem ad Aquilam. Capitanata solum habet siccius & arenosum, pabulum tenue est, fed tanta bonitate, ut exiguum armento sufficiat. Ex pascuis ittis Rex sæpe ducenta & quinquaginta ducatorum millia conficit. Regio illa fere tota caret arboribus. Barensis ager temperatissimus est. Sed Tarantulæ hic plus nocent: serpentes ibi funt multi, quos ciconix conficiunt. Hydruntinus ager fulminibus obnoxius est. Tantam fert olei copiam, quæ universæ posset susticere Italiæ. Chersydri ibi sunt multi, & locustæ, quas Cavalettas vulgo vocant; earum examina fæpe agros depascerent, nisi Gavii (elt genus volucrum) ea diffiparent. Multi ibidem funt in plebe leprofi; quoniam carne fuilla & ficubus ficcis victitant. In Comitatu Molissensi tot sunt feræ, ut ferina caro vilius veneat, quam domestica. Aprutium Citerius cæteris hujus regni partibus frigidius est. Fert frumentum, vinum, oleum ma Regni Officia, Magnes np. Comestabilis, Me & crocum. Pix ibi ex terra eruitur. Nives hye- gnus Justitiarius, Magnus Admirans, Magn me tanta decidunt, ut ex montibus devoluta Quaftor, Magnus Protonotarius, &c.

gidum est; unde Proverbium modo memora. tum. Ad Aquilam urbem tanta croci proveni se sufficere. a De regni Neapolitani incolis Italiba. bent proverbium hoc: Regnum Neapolitanum A paradifus ; sed incolæ sunt dæmones s. Nusquam poli. Mulieres tam splendide vestiuntur, ut. quænam nobilis, quæve plebeja sit, vix dignosii rum lingua inquinatior est; ac magis Calabra rum : ridicula Apulorum. Calabri funt aftui, ingenio acri, expediti ad faciendum iter. robusti, ingenii sunt obtusioris. Aprutii male generoli, candidi, fortes, liberales, fideles,

HEKELII.

- n Seu Sulmona, ut & nonnullis Sermona. o A conditore ejus Solymo, qui Eneacome creditur fuisse, fic dicta. Unde est Solimum Silis audit Italico. Patria est Ovidii, Poëtæ verè nobilis, p Ita forte nuncupatum, quod inter dus Amneis fit constitutum.
- q A Cajeta, nutrice, Enea sic dicta. r Etiam hoc Regnum Ingeniorum præstantak Corporum robore adeò est felix ac beatum, u nulli alteri Regioni cedat.
- f In hôc Regnô multi funt Viri Principes, fa Reyni Proceres, & præter eos feptem quoquefu-

a Neapolitanorum mores.

CAP. XL.

De Episcopatibus Italia, Academiis, & Vrbium clarissimarum Epithetis. 1

A Rchiepiscopatus in universa Italia sunt triginta: quorumi Neapolitano regno viginti Gunus; Neapolitanus; Capuanus

1 Præter Episcopatum, quem sibi Pontisex | huc eminent; (1) Ostiensis, (2) Portugis

fex episcopales sedes Cardinalium Rom. ecclesizat Rom. vendicat, OEcumenicum & universalem, (3) Pranestina, (4) Sabinensis, (5) Tuscale

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XL. 301 Salernitanus, Melphitanus, Surrentinus, Beneventanus, Theainus, Acheruntinus, Sipontinus, Manfredoniensis, Canusinus, Traniensis, Baritanus, Tarentinus, Maderensis, Brundisinus, Hydruntinus, Rossanensis, Consentinus, Sanctoseverinensis & Reginus. In reliqua Italia novem; Senensis, Florentinus, Pisanus, Ravennensis, Genuensis, Taurinensis, Mediolanensis, Venetus, & Gradifcienfis.

II. Eiscopatus, ut admodum tenues, sic innumeri. Nam quo- Episcopatus ties opidum aliquod civitatis jure donatur, Episcopus simul eidem Italia. contribuitur; ita ut nulla civitas perhiberi possit, qua Episcopumnon babeat, & reciproce, quæ Episcopum habeat, civitas negarinequeat. III. Cæterum Patriarchatus, qui Aquilejæ erat, Venetias Patriarchatranslatus est.

IV. Academiæ illustres sunt: Patavii, Bononiæ, Pisis, Senis, Academiæ. Perusiæ. At minus celebres, Augustæ Taurinorum, Ferrariæ, Romz, Firmi, Neapoli, Salerni, Maceratæ in Marchia Anconitana.

V. Urbium Italicarum tantus est splendor, nitor, tanta festivi- Urbium clatas, & magnificentia, uti haud facile toto terrarum orbe quid-epitheta. quam invenias, quod cum his conferri possit: at eximiæ claritudinis sunt novem: quarum Epitheta, ut in Italia per ora hominum feruntur, hicapponam.

VI. Roma dicitur faneta, vulgo Roma la Santa, ob Pontificis Roma fan: maximi sedem. Neapolis nobilis; vulgo Napoli la gentile, ob fre- a. Reapolis no-quentiam Principum, Comitum atque equestris ordinis virorum. bilis. Venetia opulenta, vulgo Venetia la ricca: ob potentiam atque opes venetia immensas. Genua superba, vulgo Genova la superba; ob superbam opulentz. adificiorum magnificentiam. Mediolanum Magnum, vulgo Mila-Perba. Mediolanum m la grande: ob amplitudinem urbis, civiumque numerositatem. magnum. Florentia pulcra, vulgo Fiorenza la bella; ob ædificiorum splen-Florentia dorem, vicorum munditiem, latitudinem ac directionem. Bono, pulchra.
Bononia

quos ab Auctore nostro numeratos videas, si scriptores Itali, ex iisque Aub. Miræus in Lib. I. de Statu S. Relig. Christ. c. 10. adhibeantur. Amplius duo reipubl. Venetæ Patriarchatus Venetus nempe, in locum Gradensis hodie constitutus, & Aquilejensis, Utinensi opido nuncaddictus. Denique varii sequuntur Episcopatus,

(6) Albinosses. Quibus reliqui Archiepiscopatus | quos omnes tamen suo Miræus numero compreordine justo succedunt, plures tamen, quam hendit. b Academiæ porro Italicæ omnium antiquissimæ funt, omnes tamen seculum tertium decimum ortu fuo ac verultate non longius excedunt:Bononiensis etiam jurisRom.restituto cultu, & Salernitana medicinæ quondam studio slorentissima præcelluit. De singulis, si quidem ita lubeat, Mittendorpium, Lanfium, & Conringium in Antiq. Academ. conferre poterit, cui visum est.

a Patriarchatus duo, b Academiz.

PHILIPPI CLUVERII

Ravenna antiqua. Patavium doctum.

nia pinguis, vulgo Bologna la grassa; ob lascivam agri fertilitatem. Ravenna antiqua, vulgo Ravenna l'antica: ob adificiorum totins que urbis vetustatem. Patavium doctum, vulgo Padova la dotta: ob celebre literarum studium.

CAP. XLI. SICILIA

Sicilia.

Sicanla.

Mnes Interni maris infulas magnitudine juxta ac claritatean testat Sicilia; quondam; si veteribus credimus, continens Italia annexa: post, interfuso Siculi maris freto, avulsa: cresi clementia ac foli ubertate adeo felix, uti horreum Romanorum appel. laretur. Nomen Sicilia à Siculis, Latii quondam in Italia incolis, habuit: antè fuit dicta, Sicania, à Sicano Rege, qui ante Trojant bella, cum ampliffima *Iberorum* five *Hispanorum* manu advectus, infulam de suo nomine Sicaniam populumque Sicanos appellavit, Trinacria item, & Triquetra, à triangula forma Græcis atque Lat. nis dicta est, quippe tribus promontoriis in diversa procurrens, Græcæ literæ, quæ Δέλτα dicitur, imaginem efficit. Pachynumvo catur promontorium, vulgò nunc Capo Passaro, quod Gracian spectat; Lilybaum, nunc Capo Boéo, quod Africam; Pelorum nunc il Faro, quod in Italiam vergens freto alluitur. Idangultum & anceps, alterno cursu atrox, sævum, & Scyllæ Charybdism horrendis nominibus inclytum est. Scylla est scopulus versus

Trinacria. Ejus promontoria. Pachynum.

Scylla.

REISKII.

1 Bochartus in Chanaan Lib. I. c. 30. à Punicis originibus nomen Siciliæ prifcum arceffit: a Idque vel ab voce שבלור ficlul, i. e. perfectione tanquam insula cæteris perfectior majorque dicatur; vel ex voce מנולים fegulaja, i.e. botris, quorum fructu, vino uvisque fa cunda describitur. Sicani amplius ex Ingua Phœnicia שכנים schenim, i.e. vicini suam apellationem traxisse Viro doctissimo videntur. Id enim tribus ille capitibus egit, ut auctoritate veterum confirmaret Pœnos in parte non folum Siciliæ occidentali à Lilybxo ad Pelorum, sed orientali etiam ad Pachynum ufque, amplius meridionali vestigia sua & nomina impressisse, urbibus æque ac freto urbibus multa notatu dignissima occurrunt.

Siculo hujufque Syrtibus aut vadis duobus perio losissimis Scyllæ ac Charybdi. b Scylla enim A nice Scoli i. e. exitium : Charybdis qua chor-obdan, i.e foramen perditionis, figuificet. Scylla promontorio Scyllao, quod lui vocant, adjacet, ingens aquarum ultro com commeantium perturbatio : Charybdis auton huic opposita est rabiosa maris ebullitio, & wor tex quali turbine agitatus. Cum voraginem illant Siculus Urinator Pelcecola justu Friderici regissiculi perlustrasset, aquas in fundo concitatissima, Euripos, Scopulos, & Carcharias multos deptehendit. Vid. Kircherus A.M. Luc. Lib.x. part.ll c. 1. & Bochartus loco citato, ubi de fingula

a Sicilia unde? b Scylla & Charybdis.

vbdis.

Siciliz

Ravenna antiqua. Patavium doctum.

Sicanla.

Lilybæi Pelorus

Scylla

INTRODUCT. GEOGRAPH: Lib.III. Cap. XLI. 303 Septemtrionem : Charybdis mare vorticosum versus Meridiem, charybdis.

mumque noxium appulfis.

11. Cæterum ipfius infulæ fumma longitudo est inter Pelorum Li-Magnitudo Maumque promontoria, mill. Germ. L. latitudo à Pachyno ad sicilia. nephalædim opidum mill. German. xxxv.

III. Urbes olim in hac claræ; in litoribus « Messana, civium unessicilia Romanorum, qui Mamertini vocabantur, Zanclo, idelt, Falx, maritima. me dicta, nunc Messina, & Tauromenium, nunc Taormina, v Ca-Tauromenium. ind five Catina, nunc Catanio; Syracuse, urbs omnium totius Catana.
india clarillima, nunc Saragusa; Camarina, nunc Torre di Ca-Camarina.

BUNONIS.

Qua de causa urbs dicta fuerit a Messana, ci-Mamertini, sententiis discrepant auctopla urbs primum Zancle dicta fuit: deinde ba urbs primum ¿ancie dicta ruit: deinde inffinit, qui à Lacedæmoniis bello victi, retire parià novas quarebant fedes, urbs illa victi parià novas quarebant fedes, urbs illa victi parià novas quarebant fedes, urbs illa victi parià novas quarebant fedes. det occupara, & prilcum ejus vocabulum in pira Mejenes nomen ab ipfis immutatum. Ci-tura demum peftilentia civibus exhausta, Mef-penies Samutes, qui Syracusanis militaverant, nubem receperunt: à quibus veteres incolæ occii, novique isti coloni Mamertini, à Marte minari voluerunt. Romani verò postea urbe ea Mini tanquam sede & receptaculo, in bellis huicis contra Carthaginenses a. Frequens fit mentio in historiis, est hodieque celeberri-

fotores à gruibus proditi, de quo Ausonius, brain periit, vindex fuit altivolans grus, b Ad b Tauromenium c mare eructabat framona navium à Charybdi haustarum, itaque ins hoc Copriam, id est, sterquilinium vocabant. y cCatane Ætna imminet : agrumque Cataazum non tam corrumpi cineribus Ærnæ fermibus, quos eructat, quam fœcundum & feticm effici, Strabo auctor est. Radices etiam producere, quibus adeo pinguescant oves, ut mmpantur: & quadragesimo circiter aut L. die anguis ex auribus iis detrahendus sit. Ejus urbis duo juvenes, Amphinomus & Anapias, magnam picatis laudem consequuti sunt, quod ingruente do Ama repentino urbis incendio, parentes seno graves, in humeros suos elatos, eripuisse ticulo scribuntur. Hinc d Pierum Campi, monbuic finitimi, videntur appellati. Éjus urbis in fuit Galeottus Bardaxes, qui tanto fuisse rome Gribitur, ut afinum lignis onuftum maniterra sublevaret; & equum absque freno

incitatissimè currentem, transversum lignum complexus, coxis cruribusque sisteret. d & Urbis e Syracusarum quinque hæ fuerunt partes, Acradina, Tycha, Neapolis, Insula, & Epipola. Ambitus ejus fuit fladiorum CLXXX. id est millium xxxx. cum dimidio. Varias fortunæ mutationes experta est, à Dionysiis oppressa, Agathoclem, aliosque dominos satis impotentes, tulit. A Romanis bello Punico I. per triennium oblessa, & Archimedis arte & ingenio defensa, tandem à M. Marcello capta est. Archimedes tum, præter voluntatem & edictum Marcelli, cæsus est. Multi ibidem floruêre viri celeberrimi, Hiero, Theocritus, Philemon, Epicharmus, qui eo maximè celebratur nomine, quod utilia pueris præcepta dedit. In portu Syracusama Mellana, Ibyci, Poëtæ patria, cujus interno Atheniensium classis, Nicia duce, devicta est. e

> s f Camarina in litore inter duos amnes posita fuit, quorum alter nunc Frascolari seu Frascolani, alter Camarána vulgo vocatúr. Juxta eam fuit g Camarina palus; unde natum proverbium; Camarinam ne moveas. quod ex Apollinis oraculo ortum, quo paludem istam, urbi vicinam, ficcari vetabat, exhalantem jam incolis perniciem, quum exarescere coepisser. At majus iisdem malum creavit, contra oraculi vocem siccata. Hostes enim per eam ingressi urbem ceperunt. f

HEKELII.

a Dicitur enim hæc Urbs causa fuisse primi Belli Punici.

b Plura vid in Not. ad IV. Capit. seq.

c Quod non procul à Drepanô Promontoriô à Zancleis conditum scribunt. d Fuit quoque Charonda, inter Atheniensium Legislatores in primis celebrati, Patria, ubi,

testante Cicerone, fuit Simulacrum Cereris, quod

a Messana. b Tauromenium. c Catana. d Piorum Campi. e Syracusa. f Camarina. g Gamarina palus.

Soluntum. Himera.

Agrigentum. marana; & Agrigentum, quod Gracis Acragas, nunc Gergenti: Selinuntum. Selinuntum, Græcis Selinus, nunc Torre di Pulici, vel Terra de Lilybzum. gli Pulci, ⁹ Lilybæum, literarum quondam studiis celebre, nunc Drepanum. Marfalla; Drepanum, nunc Trapani; Panormum vel Panormus. nunc Palermo; > Soluntum, Græcis Solús, nunc Solante; + Himera.

à Virô non modò tangi, sed ne aspici quidem | 9 c Lilybaum opidum in promontorio cius-

e De hac Urbe extant plura in Not. ad 6. IV.

f Conf. Erasmi Chiliad. I. Cent. I. Adag. LXIV. p. 39. col.b.

BUNONIS.

ζ a Agrizentum ſ. Acragas, ad fl. cognominem, celebritate, & opulentia ingens fuit. Faftum & delicias etiam fepulchrorum magnificentiam declarare, quorum nonnulla equis, quadam aviculis concinnata, Diodorus Siculus tradit. Porro ditiffimum omnium Agrigentinorum celebrari Gelliam, qui compluribus domi sui diverforiis ad excipiendos hospites exstructis ad portas janitores constituit: quibus imperatum fuerat, uti, quolcunque vidiflent advenas, ad hospitium invitarent. Quod exemplum alii quoque imitati; quibus prisco more humaniter & benignè cum hominibus conversari studium suerir. Contingit aliquando, ut quingenti equites hybernâ tempestate à Gela g illuc diverterent; quos omnes liberaliter suscept Gellia: & confestim fingulis chlamydes tunicasque ex arcis depromptas distribuit. Summa igitur civium opulentia effecit, ut tanto Agrigentini luxu diffluerent, usque adeo etiam, ut brevi post licet exitiali obsidione pressi, decreto ramen publico sciscerent, nequis in excubiis pernoctantium plus quam culcitram, peristroma, gausape laneum, & duo cervicalia haberet. De ipsorum luxu Empedoclis, qui ipie Agrigentinus fuit, hoc fertur dictum; Agrigentini deliciis quotidie ita se dedunt, ac si crastino die morituri; domos verò ita exstruunt, quasi aternum victuri. Nobilitavit hanc urbem in pri mis Phalaridis crudelitas, qui aneo bovi inclufos homines torquere folitus, & primum ei indidit architectum infelicis illius machinæ Perillum Atheniensem.

n b Selinus inter Hyplam fl. qui hodie Belici, & Selimmem ft. condita fuit; palmis abundasse dicta. scribitur.

dem nominis, olim fuit munitissimum adeo. ut decennalem sustineret obsidionem. Diodor. Portus oftium obstruere frustra olim conatisunt Romani. E regione Lilybæi funt d. Ægades Infule; ad quas commisso prælio navali classis Punca instructissima, à.C. Lutatio Catulo cos. victa, & bello Punico I. finis impositus est.

e Drepanum in peninfula fitum eft, cuius btus infignem cingit portum, maximarum etiam navium capacem. A curvato isto litore, in one exstructum, id nominis à jalce sortitum vide. tur, quod Amilear Barca, Hannibalis pater, communit, & fedem belli contra Romanosde. legit, atque tutatus est diu; donec justu Carthaginienfium pacem cum Lutatio victore componerent. Vicinum ei fuit f Eryx opidum in ejuldem nominis monte, in quo templum Venenis & Anchisa sepulchrum.

* g Panormus, ex duabus vocibus maio & sing compositum; quorum illud omninò, hoc naviam stationem significat, quasi eximium portumdicas, hodie Siciliæ caput eft, & Proregis fedes, mi vicina quoque paret Sardinia. b

A h Soluntum opidum inter Eleutherum amnem & Thermas Himerenses, in dextro promontorii latere fuit, hodie prorsus jacens cernitur. Castellum nunc ibidem est, cum emporio frumentario, vulgò Sólanto dictum, portum habens capacissimum, ubi thynnorum præclarus eft

i Himera fluvius & opidum, quod ab Hon-nibale Carthaginiensium duce destructum est. Fluvius verò elt totius hujus litoris ferme maximus, & folus in media admodum insula. Ab Aquis sive k Thermis Himerensibus, natum est vulgare vocabulum Termini.

HEKELII.

g Quæ Urbs quoque Sicilia eft, vulgo Cheru

b Plura legenda Not. oc. ad §. IV. Capit. fequ.

a Agrigentum. b Selinus. c Lilybaum. d Agados inf. e Drepanum. f Eryx mons & op. g Panormus. h Soluntum. i Himera op. & fl. k Thermæ Himerenfes.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XLI. 305 nunc Termini; Cephalædis nunc Cifalá; Tyndaris, sive Tynda-cephalædis rium, nunc Santa Maria di Tindári; Mylæ, nunc Milazzo.

Tyndaris.
Mylæ,

IV. Intus * Centuripe, nunc Centorve; e Agyrium, nunc S. Pi- Opida Sicihppod' Agirone; . Afsorus, nunc Azaro; Ema, nunc Caftro Jan-liz meditertanea.

11 , Leontini, nomen retinet; Neetum, Noto; Motyca, Modica. V. Fluviorum nobilissimi sunt, Onobala, quin & Taurominus, Flumina nunc Cantara: Symathus, nunc la Jaretta, Cyamosorum ab Cen-Sicilia: mripis, & Chrysam ab Assoro devehens: Terias, nunc Fiume di Cyamosorum. S. Leonardo: Anapus, hodie Alféo, cum Cyane fonte, nunc la Teria. Pisma, apud Syracusas: Elorus nunc Abiso: Cela, nunc Fiume di Elorus. Terranuova: Hypsa, & Crimisus, qui nunc vulgo Belici dicuntur: Hypsa duoque Himera, quorum alter, nunc Salsa, in Libycum pela-Bélici. gus, alter, nunc Termini, in Tyrrhenum mare devolvitur, am-

BUNONIS.

· * Cephalædis , sive Cephalædium i , op. à **onli, id est, caput, nomen habet, quod ad verticem præruptæ rupis, promontorii speciem habentis, olim conditum fuit. Posteà tamen à Rogerio Rege ad angulum rupis translatum est.

b Tyndaris, olim nobiliffima civitas, cuius pars k vi maris abrupta est. Ejus diruptionis vorago ingens & horrenda etiam nunc ibidem conspicitur. Ab hac urbe l promontorium nomen

o c Myla opidum cervicem peninsulæ occu-Sent. Pompejo adversus Augustum: quo tempore nobilitata sunt clade navali, quam Pompejus ab Augulto ad portum ejus opidi accepir.

* 4 Centuripæ ad Ætnæ montis radices sunt. Gellia opulentissimus Agrigentinorum; formâ etili & despecta ad Centuripidos legati munere fangens, quum in concionem populi progrefsus, omnium risu exciperetur, quod formam celebritati nominis minime parem viderent, respondisse scribitur : Hoc ne tantopere mirarentur. Signatura Agrigentini pro more observent, uti forma prasanissimos ad inclyti nominis civitates mittant; ad numiles verò, nec magnifaciendas, sui similes. Posterioribus tamen temporibus ejus civitatis prædicatur opulentia, atque in amicitia & societate Romana fuisse scribitur; & Augusto ad debellandum Pompejum multum tulisse adjumenti.

e Agyrium m à Centuripis versus Occidentem hybernum, in sublimi colle situm, celebre reddidit nativitas iplius Diodori Siculi Hiltorici ; cui ferè uni omnem antiquitatis memoriam & olim debuerunt Siculi.

f Afforus inter Ennam & Agyrium jacet dextrorsum, medio ferè itinere.

+ Enna x111. millia passuum ad Meridiem versus distat ab Agyrio, in præcelso loco sita, omni aditu circumcifa atque dirupta. Circa quem collem lacus lucique plurimi cum lectiffimis floribus & g Pratum, ex quo Proserpina, Cereris filia, à Plutone rapta; & propter ea loca Spelunca, qua Dis pater seu Pluto cum curru exisse, pat, quz nunc vulgo dicitur Capo di Milazzo. Ma vero ista arx belli ac præcipua sedes suere portasse ferebatur, qui locus quod in media infula putabatur fitus , h Umbilicus Sicilia nominatus eft.

v Leontium n Gorgie Sophiste patria est o. Cæterum citra Siciliam ex adverso promontorii Tyndarii funt i , Holie feptem infulæ: Eædem Liparaorum & Hephastiades & Vulcama dicuntur. Earum nomina funt Lipara, Therasia, sive Hiera, quia Vulcano facra nocturnas evomit flammas; Strong yle; Didyme; Ericufa; Phonicufa & Euonymos.

HEKELII.

i Hodiè Cefalu à Leandró dictum. & Plinio Lib. II. c. 92. p. 26. teftante. l Cujus Strabo etiam mentionem facit Lib. vr.

Geogr. p. 416. m Seu Agyra.

n Hodiè Lintius.

o Ejus Ager valdè fertilis est ac frugifer. BUNO-

a Cephalordis. b Tyndaris. c Mylz. d Centuripz. e Agyrium. f Afforus. g Pratum Proferpina. h Umbilicus Sicilia. i Infula Aolia feptem.

306

PHILIPPI CLUVERII

bo ex iisdem fontibus orti, insulam in duas partes secare falso à veteribus traduntur.

Montes Sicilia. Ætna. Eryx.

VI. Montium clarissimus maximusque est & Etna, nunc Monte Gibello P, nocturnis mirus incendiis: cujus crater xx. stadia patet. Inde est z Eryz, vulgo nunc Monte di Trapani.

BUNONIS.

• a In Æina monte q fuit Templum Vulcani, in coque periisse scribitur Empedocles Agrigentinus 7. Plura de hoc monte cogniturus legat Cluverii Siciliam Antiq. l. 1. cap. 8.

x b Sub Eryce monte Cyclopis cadaver inventum est anno C. 1342. Quam rem pluribus describit Cluverius Sicil. Ant. lib. 1. c. 2.

HEKELII.

p Aut Mongibello. Qui prius Inesia appellatus. r Sub hôc Monte Jupiter Gigantes dicing dejecisse fulmine.

f Etiam Plinii Lib. 111. H. N. VIII, III. pote ex quô Clieverius noster verba sina

a Ætna mons, b Eryx.

CAP. XLII.

De incolis Siciliæ & nova ejus descriptione.

Incolæ Siciliz. T Ncolas habuit Sicilia primos Cyclopas, & Lastrygonas, id est, gigantes, gentes barbaras atque truces, ut historiis ac fabulis offa

REISKII.

Thucydides Lib. VI. Scylax, Diodorus Siculus, Strabo, Dionysius, Halicarnass. & Paufanias priscos incolas longo recensent ordine : Bocharto tamen est persuasissimum , præter in Mundo subterraneo Kircherus exposuit: Illis Phanices & Gracos non admissse Siciliam plures | adde duo incendia unum A. 1669. alterum 1692. incolas, quam indigenas; adeoque Cyclopes, Læstrygonas, Sicanos, Elymos, Siculos, Phocenses, non tam gentes fuisse varias, quam diversas in una gente factiones, quæ proxima ex Italia ut verofimile videtur, paucis post gentium divisionem seculis huc immigraverint. Illud tribus in Sicilia receptis linguis, Graca, Punica, & Sicula, multisque auctorum veterum testimoniis c. 30. statuminat. De urbibus seorfim confer Thom. Fazellam Dec. pr. Hubert. Golzium Thom. 4. Antiquit. de Sicilia, Cl. Mavium Arctium, & Petrum du Val, qui fingularum epitheta producit ordine. Caput omnium b Mellina extat opulentissima ac munitissima, & motibus A. 1674. contra regem Hispanicum, belloque concitato Gallico tum famolistima. Cæterum Archiepiscopatus teras Italorum Topographias lubens prætero. Siciliæ cum octo Episcopatibus & multis Soc. Je- Ut Bochartus hanc Phænicium coloniam redt

su collegiis Miræus Lib. I. c. 5. recensuit: C Atnam quod attinet illum fubterraneo cum Pyrophylacio camino quafi profundissimo, externoque ambitu, itemque multis admodum incendiis utraque urbibus vicinis & Infulæ universæ motu terræ exorto damnosissima. Ideoque Bochartus non improbabitur, qui Ætnam punice dictum voluit MINN Attunoo, i. e. fornacem aut caminum, aut caliginem ex illo profectam. Huc spectant vicinæ, quas Cluverius omissit, d Æolides insulæ, quarum una est maxima, eademque Lipara, cæteræ funt minores: e Vulcaniæ porro novem cum Strongyle omnium famosissima. Denique nec f Malta Siciliensis przteriri debet, aut Melite (Grace Median) ab rege Hifpano Rhodiis equitibus, aut S. Johannis equettri ordini concessa, munitionibus, portu, civitate, ac Turcicis oppugnationibus celeberri ma. Vid. Quint. Hedui, Hubert. Foliettz # Burch. Niederstetii descriptiones accurata: Ca-

2 Gentes & linguz Siculz. b Messina. cAtna. d Aolides. e Vulcaniz. f Malta,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lb. III. Cap. XLII. 307 mmania passim in insula reperta sidem faciunt. Dein Iberiex Hifoania, duce Sicano, insulam obsedisse feruntur. Post hos Siculi, ex Sicilia Italiæ. Dein Phænices à Tyro ac Sidone litora ejus occuparunt: hos Graci ejecerunt; cum quibus lingua etiam Graca invecta est.

II. Imperium ab initio penes Reges ac Tyrannos stetit, donec pomini maxima pars infulæ in Carthaginienfium potestatem incideret. His devictis Romani sibi vendicârunt, primaque suit quam in Provincia formam redegerunt. Justiniani Imperatoris tempestate Vandaii ex Africa eam occuparunt: quibus à Belisario Justiniani duce pulsis, Saraceni postea invaserunt. Hos tandem ejecit Tancredus Normannus: cujus nepos Rogerius, utantė memoravimus, primus Apuliæ siciliæ Rex. & Siciliæ Rex creatus est. At postquam hoc regnum in duo capita primus. divisum, Suevi Germani Siciliæ regno potiti sunt, quibus pulsis Galli recuperarunt. Sed trucidatis his ab incolis ad Vesperas, quas vocant, Siculas, ad Arragonia; tandemque ad Castilia reges devolutum est. *

III. Tota nunc in tres regiones, quas valles vocant, divisa est, Tresvalles, quarum una & Vallis Demona, Pelorum promontorium spectat: altera vallis Neeti, Pachynum: tertia Vallis Mazara, Lilybæum. Neeti. IV. Urbium clarissima est Panormus, caput regni ac Proregis, Urbes Sicilia

quem hodie clarz.

מלשה Melita, i. e. refugium appellari monueent; ubi Episcopatus & magni ordinis Magister hodieque vigent, quem ufitato elogio Principem Maltæ Gozique nominant. Alia vero fuit Africana Medicia Melitta olim ab Hannone Pceno condita; cujus mentionem ipfe Periplo infemit. Alia autem Melite aut Melitene, Illyrico vicina, quam plures Geographi antiqui me-

BUNONIS.

« Eandem ferè sortem experta est Sicilia, quam regnum Neapolitanum. Nam post Normannos hanc quoque infulam per matrimonium tum Constantia Henricus VI. Imperator adeptus est. Deinde Carolus Andegavensis, Manfredo & Conradino oppressis, utrumque regnum Neapolis & Siciliæ invafit. Gallis verò ad Vesperas trucidatis, Siculi Petrum Arragonia Regem reaperunt: ejusque successores regnum hocce tenuerunt, donec per matrimonium Ferdinandi Arragonii & Isabella Castiliana regna illa, & qua ad ea pertinebant, copulara funt.

β a Vallis Demona, cujus limes est Himera Borealis, vulgo Termini, & Jaretta, olim Symethus aut Terias, nobiliora opida habet, Messinam, Catanam, Cephaledium, Pharum, Randatium, Maniacium, Centuripen, Troynam, Capitium, Nicosinum, Politium, Taurominium, Milazzo.

y In Valle b Neeti, que inter farettam & Himeram Auftralem seu Gelam , hodie Salso jacet , funt Syracufa, Camarina, Augusta, Terra Nova, Rayalbutum, Agyre, Aydunum, Motyca, Calata Yheronis, Paliconia, Licodia, Claromons, Mazarenum, Neetum, Motya, Leontini.

8 c Mazara Vallis que reliquam obtinet Sicilia partem, habet Marzullam, Mazaram, Drepanum, Panormum, Terminos, Castellum Gulphanum, Agrigentum, Alcamum, Montem Regalem Marinaum, Narum, Bivonam, Corilionem, Jatum, Entellam, Triocala, Salemin &c.

s Messanæ cives cum Panormitanis de dignitate contendunt. d Panormus a vero portum habet infignem, mole superba & castro munitum; item palatium regium, & hortos amœnos &c. b HEKE-

a Vallis Demona. b Necti. c Mazara. d Panormus.

quem Hispaniarum Rex mittit, sedes: urbs est ampla ac spatiosa: hominum multitudine, adificiorum superbia, civium opulentia insignis. Secunda est & Messana, & ipsa magna, opulenta ac splendida. Relique urbes illustres sunt: "Catana, Syracusa, Tauro. menium, « Agrigentum, » Neetum, « Mazara, Marsalla, EDrepanum, « Termini, » Enna: Drepanenses nautica scientia reliquos Siculos præstant.

HEKELII.

a Seu nostrà ætate Palermo.

b Sed & h. l. non folum Hispaniarum Pro-Rex, fed & multi Barones atoue Nobiles. Fuit olim Romanorum Colonia, ob loci amœnitatem atque fertilitatem FELIX cognominata.

BUNONIS.

- ¿ a Messana vulgo Messina portu gaudet commodiffimo & capaciffimo; fuburbia pagorum in morem sic producit, ut una platea ad XII. millia passum porrigatur: unde milites ad subitas Turcarum irruptiones reprimendas evocantur: ad decem armatorum millia ex iis in urbem fæpe convolant c. Bibliotheca Messanæ asservatur Constantini Lascaris ex libris manuscriptis ei adjacens à Carolo V. Imp. in insulam & muconstans. Jactant Mamertini, seu Messinenses epistolam B. Virginis ad se scriptam d. Antonellus Mamertinus pictor primus fuit, qui colores oleo diluere edocuit. In urbis illius agro magna est mororum frequentia; unde multum ibi conficitur serici.
- n b Catana à Friderico II. eversa, ab Arragoniis est restituta, à Carolo V. mœnibus & propugnaculis cincta, Academiam habet celebrem e. Portus ejus grandībus lapidibus est plenus. Ager circa hanc urbem mire ferax eft, quoniam cineribus Ætnæ dicitur fœcundari; cujus eructationibus urbs illa sæpe inscstatur. Malo isti superstitiosi opponunt remedium S. Agathæ velum; quod ibidem affervatur.
- 9 c Syracusæ vulgo Syracosa f nunc tota intra infulam Ortygiam est compacta, duplici gaudet portu. Perto Maggiore, & Picciolo; unicam habet portam ad Isthmum; ubi duo sunt excitata propugnacula. Chersonesus ipsa in mare procurréns infulæ formam efficit : in vertice habet arcem Maniacis dictam, scopulisque undequaque munitur. Civium numerus indies minui-
- . d Tauromenium vulgo Taormia in celso colle positum est opidum.

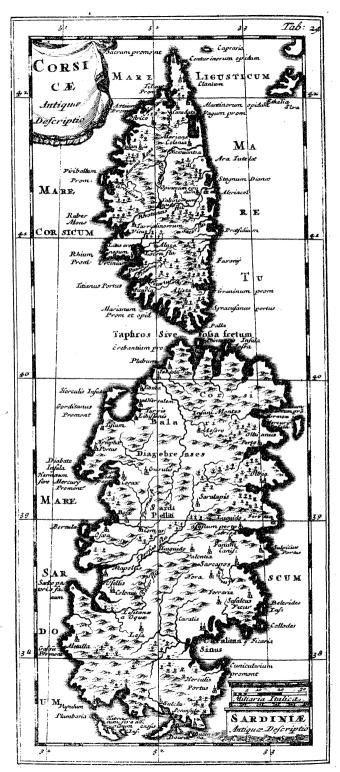
- n e Agrigentum vulgo Gergenti ad fl. Gergenti egregiè munitum & cultum est, quatuor leucie à mari distans, in colle positum; Septemtrionale latus Castello munitur; ad urbem unique patet aditus. b
- A f Neetum vulgo Neto; unde huic valli no. men inditum.
- Mazara, unde regioni & Valli huic nomen, Principum Saracenorum olim fuit sedes. , h Marsalla, olim Lilybaum, hodiè apperi
- bus & propugnaculis firmata est. ž i Drepanum vulgo Trapani vel Trapano urbs cum portu capacissimo ad radicem montiss. Juliani. Urbs hodie munitissima est, & peninsula

nitissimam Siciliæ arcem est exstructa. o k Termini, olim Himera, urbs hodie splen-

dida & incolis frequens eft.

1 Enna, etiam Castro Janni vocatur; incicelfo & undique prærupto monte fita, totius Siciliæ habetur umbilicus. In ea diu hæsit Fridericus II. cujus arx hodie exstat. Ab ista haud procul funt montes ex fale nativo. Ut cœli m Siculi fumma est temperies ac falubritas; fic foli infignis ibi conspicitur fertilitas: quanquam uni versa insula uno solo perpetuoque saxo, constate videtur: Hodie tamen in extrema infula versus Occidentem parte magna conspicitur solitudo, multaque nunc deserta & vepretis dumetisque obsita jacent, quæ si colerentur, haud minus ingenium fuum probarent cultoribus, quam quæ sunt fertilissima. Verum incolis univerta infula longe minus nunc frequentatur, quam olim. Nunc enim præter Panormum, Mellnam, & Catanam, reliqua opida nihil habon celebre; plerisque in ruinis jacentibus. Quibus dam tamen in locis adeo ferax est ager Siculus ut frumentum sæpe reddat hodie centupler: Multum habet olei & mellis, magnumque viii proventum. n Siculi fere omnes hodie funt de serti, faceti, callidi, injuriæ impatientissimi,

a Messana. b Catana. c Syracusa. d Tauromenium. e Argigentum. f Neetum. g Mazara. h Marfalla. i Drepanum. k Termini. I Enna. m Siculi foli fertilitas & natura. n Siculorum mores.

V. Archiepiscopatus sunt tres; Panormitanus, Messanensis, & sicilia Archiepiscopatus Montiregalensis. Academia publica est Catana: & alia Panormi. ac irritari haud facile placari possunt: id quod d Hujus Urbis incolæ ctiam hâc de causâ Ma-Vester Siculæ Gallis funestæ loquuntur. Libermertini dicti sunt, quoniam Mamertini, Natio ratis sunt amantissimi; ab Hispano tamen diffi-Campana eò Colonos missife dicuntur. Unde ulter in officio continentur. Anno 74. Mella-Vinum Mamertinum, h.e. Messimense, pro optiunses rebellarunt, rebusque desperatis opem mô ac præcipuæ nobilitatis Vinô undique habe-Gallorum implorarunt: à quibus Messana hodie metur. Iidem alia quoque nonnulla Siciliæ e Ubi docuerunt Dickarchus, Aristotelis auditor , Joan. Gatius Cephaleditanus , Franciscus

opida Hispanis extorserunt. HEKELII. c Patria est Ibyci, Poëtæ illius Lyrfici, cujus interfectores prodiderunt Grues, quemadmodum ille ipsis prædixerat, & post Plutarchum, in Libell. np. de Garrulitate, qui habetur Tom. II. Oper. Edit. Aubr. p. 509. etiam Ausonius Poën boc Versu indicavit Ibycus ut periit vindex suit altivolans Grus.

CAP. XLIII.

De Sardinia & Corsica. 1

CEcunda magnitudine maris Interni est Sardinia, « fertilis infu- sardinia foli

la, & foli quam cœli melioris, atque ut fæcunda, sic penè natura.

ពៅរ Romanæ benignissimam , unà cum Siciliæ appellat nutricem Valerius Maximus 1. 7. c. 6. So-

BUNONIS.

lum enim habet infula hæc magna rerum copià

batum, frumenti verò excellenter ferax est;

u a Sardiniam fructuum proventu præstantem

maa terrarum nomina deducant, ait Bochartus & zdgr & quasi cornuta promontoriis ab angu-

a Sardinia, felicitas soli. b Sardus & Corsus. c Sanlinia unde? d Corsica. e Cyrnus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XLIII. 309

Maurolycus & alii.

f S. Saragoza.

VIII. Geogr. p. 693

πε "χνί, i.e. propter similitudinem humani vestigii appellarunt, inquit Aristot. de Mirabil. Sic Rhora, Calaris, Sulchi, Albia & Ogrylla ad

eandem originationem Punicam; Jolaenses etiam & Ilienses, idem populus, Corsi nempe עילאי Ilai ab montibus dicti, tanquam Silvestres ferosque dixeris, revocantur. d'Corsica quoque

B pesti-

BUNO-

cumprimis circa Caralim.

REISKII. ն, filio Herculis Africani, quem Maceridem qui pœnos expulerant. Nam Aleria primum

vocant, utroque Græculi prodiderunt. Nibil

cum tam est obvium, quam conditores jingere, unde

Lib. I. c. 31. Ergo primæ Carthaginis coloniæ,

gua huc migraverant, Infulam צרעדה Sarada,

i e. Vestigium à figura simili denominarunt.

SicGraci veteres eandem เมาชิงนม พอนุ พองชินมเตราง

เลืองสมาคาย Ad าใน อนองอากาณ าน์ E ลงใกล่- vant.

1 Fabulas olet, quicquid de b Sardo & Cor-

buit: Albica vero Græce Αλεφία η Αλαλία, duo unius urbis nomina Phocensibus huc digressis,

Q93

Bocharto illo ipfo auctore תורשי Corsis tanquam filoosa Pœnis habitatoribus appellationem de-

Calaris Punico quodam vocabulo apud Diod.

Siculum Lib. V. dicta legitur. Sic Intula 2000 200

laribus è Punico גרבא Kinno i.e. cornu appel-

lari etiam videtur. De animalibus Infulæ plura

memorabilia idem Bochartus, de Catechite la-

pide Petrus du Val pluresque Geographi obser-

g Meminit quoque hujus Urbis Strabo Lib.

h Empedoclis Philosophi & Phalaridis, Ty-

rannorum sævissimi, patria, sicuti sup. in

Notis ad Litt. z §. III. Capit. Anteced. dictu:n

Nomina.

& pestilens. A Sardo Herculis filio nomen fortitam esse fabulantur Magnitudo. Græci, cum antè Sandaliotis & Ichnusa, à sole effigie, ipsis diceretur. Longitudo ejus à Calari, ad fretum quod est inter Sardiniam & Corsicam, complectitur mill. Germ. x L v. Latitudo à Gorditano promontorio, Capo di Monte Falcone & Capo di Argentera, ad promontorium Columbarium, juxta Olbiam, mill. Ger. man. x x v 1.

Urbes, Cara-Sulci. Olbia.

Cultores.

II. Urbium quondam celeberrima, "Caralis, nunc Cagliari, Italis, & Sardis Caglier: Sulci, Carthaginiensium quondam co. lonia, nunc palma di Sole: Olbia nomen in vestigiis retinet.

III. Colonos in eandem deduxisse dicuntur Sardus Herculissis. lius, ex Libva, & Norax Mercurii à Tarresso Hispania urbe: & item Jolaus, à quo populi Jolaënses. Deinde Ilienses, & Locrenses, Corsique in eandem pervenerunt. Posteà Carthaginienses occile parunt. At his primo bello Punico expulsis, Romani suo imperio adjecerunt: cui paruit ufque dum declinante Romano Imperio Sarraceni invaserunt. His ejectis Genuenses ac Pisani aliquamdin de ejus dominio contenderunt, donec Pontifex Romanus utrorumque ereptam manibus Arragoniae Regibus assignaret: quo titulotandem ad Hispaniarum Reges pervenit.

IV. Ur.

BUNONIS.

continentem est conversa, aspera est & monto- torium Caralitanum nomen habent. Ab eo profa. Inter montes aër plerumque turbidus & peltilens includitur. In hac infula neque serpentes neque lupi gignuntur : sed a Solifuga tantum ; animal exiguum, fimile aranei forma; ita dictum. quod Solem fugiat. In metallis argenteis plurimum est: nam solum id argentidives est: oc- tum condita. cultim reptat, per imprudentiam supersedentibus perniciofum. Venenum ibi non nascitur: nisi circa fontes maximè b herba Sardonia, plurimis scriptoribus memorata, apio similis; quæ biam, & i Hermæam insulam, sive k Columbacomesta vescentium nervos contrahit, rictu ora rium promontorium medius ponitur, ac estildiducit; ut, qui ita moriuntur, ridentium facie le, qui inter duo promontoria, quibus vulgates intereant. Hinc proverbio rifus Sardonius dicitur a. Sed fontes quoque habet calidos & salubres, qui medelas afferunt, aut solidant ossa fracta, vulgaria vocabula, Castro Desen, Siniscola, Lode aut abolent à solifugis insertum venenum, aut O'Posata, protenditur. oculis medentur & coarguendis valent furibus, quibus cacitatem prabent: si sacramento dato oculos aquæ ejus tetigerint.

2 Caralis à Phœnicibus olim condita, hodie p. 597. Col. a.

in tres distinguitur civitates, mænibussuiscir-B Ea infulx ora, que ad Aquilonem & Italia cumdatas. Inde d sinus Caralitanus & e promonmontorio Africa abest ducenta millia passum. Plin. 1. 3. c. 7.

& f Sulci maritima fuit urbs cum portu, in meridionali infulæ latere, haud dubiè sub primum Carthaginensium in hanc insulam adven-

8 g Olbiæ, M. Ciceronis frater Quinclus, Sardiniæ Proconsul, sedit. Secundo loco suit à Caralibus, h Olbianus portus. Ptolemzo inter Olappellationes Capo Camino & Capo Cavallo, primo in finum, deinde in lacum inter opida, quibus

HEKELII. a Apud Erajm. Chiliad. III. Cent. V. Adag.I. BUNG

a Solifuga. h Herba Sardonia. c Caralis. d Sinus Caralitanus. e Promontorium Caralitanum. t Sulci. g Olbia. h Olbianus portus. i Hermaa infula. k Columbarium promon.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XLIII. 311

IV. Urbium nunc clarissima & Calaris, caput Insulæ, portu no- Urbes clariohilis. Prætereà "Oristana & Sassaris.

V. At minor est Corsica sesqui mill. German. ab Sardinia versus consicano. Septemtrionem distans: omni avo malignè culta, quia aspera & mina. multis in locis aditu difficilis. Dicta est primum Terapne: mox Curnus Gracis, à Cyrno Rege, quem Herculis filium volunt. Denique Corsica à Corsa bubulca, muliere ex Liguria; qua duce Ligurum manus in eam ingressa est: & Corsià duce dicti coloni. Lon-Magnitudo. citudo Infula est à Sacro promontorio, nunc Punta di Marono, sive Capo Corso, ad promontorium Granianum, Capo di Manza, mill. German. xxx. Latitudo à promontorio, quod hodie Capo di Foro, usque ad Alteriam, mill. Germ. xx.

VI. Urbes quondam clara · Aleria & · Mariana, quarum no- uibes.

minaruinis jacent.

VII. Tusci primi insulæ imperium occuparunt. Post hos Car- Cultores. thaginienses; mox Romani: dein Saraceni; quibus profligatis Genuenses ac Pisani, utris dominium maneret, inter se certarunt, tandem Genuensibus cessit.

VIII. Vrbes in ea nullæ nunc claræ; præcipua tamen loca funt; Urbes hodie Adiaz.

BUNONIS.

& a Caralis b jam tum ab initio fuit totius infulz caput, postquam à Phoenicibus condita, & à Carthaginienfibus habitata est. In hac urbe S. Augustini ossa fuerant posita, quæ deinde Paviam deportata scribuntur. In eadem urbe Carali hodie Gubernator infulæ cum magno Comitum & Baronum numero domicilium habere folet. c

4 b Oristagni, aliàs Arborea, Marchionatus caput est, portum habens commodissimum: sed urbs ob gravitatem aëris ex paludibus cormpri pœne deferta est.

9 Vulgo c Sassari haud procul à ruinis Turritz urbis antiquæ: est vero Saffaris parum munita. Cæterum Sardos ipsos homines patria sua pelilentiores fuisse, quodam loco Cicero figni ficat. Hinc pro vili merce interdum, & nimium pervulgata, dicebatur vulgo d Sardi venales: Inde ortum, quod T. Sempronius Gracchus altero consulatu è Sardinia domita captivorum tantum numerum adduxit, ut longa venditione res in pro-

verbium abiret, Sardi venales. Hodie Sardi funt crudeles, ac vino dediti: à Turcis capti fidem facile ejurant; sunt boni venatores, & boni

e Aleria, Phocenfium colonia, ruina pufillum à mari remotæ conspiciuntur. Bello Punico I. eam in tota infula primam ceperunt Romani L. Cornelio Scipione.

z f Marianæ quoque ruinæ à mari pallulum recedentes xx1. circiter millia ab Aleria distant.

HEKELII.

b S. Calaris.

c Hæc Sardiniæ primaria Civitas à Geographis nonnullis in quatuor partes dividitur. Media, quæ fortissimô septa est Murô, propriè Calaris: Ea, quæ Orientem spectat, novum Oppidum: Ea, quæ Meridiem & Mediterraneum Mare respicit , la Gliapola, seu la Marina: & Quarta, qua ad Occasum vergit, Stampax nominatur. Suntque hæ tres Partes Suburbia quædam & Appendices Urbis Calaritana, quæ vulgò Cagler dicitur. BUNO-

a Caralis. b Oristana. c Sassaria. d Sardi venales. e Aleria. f Mariana.

BUNONIS.

A Ajacium vulgo Adiazzo infulæ caput à quibuldam ftatuitur, ad mare in ejudem nominis finu jacet, opidum frequens est & opulentum, facta, legitimis Dominis redditum est. In opido

y b Calvium opidum in mari fitum undique in-accessum, nisi ea parte, qua habet cœnobium Franciscanorum: arx ejus egregie munita est. Opidum hoc à Sarracenis & Gallis frustra oppugnatum est.

¿ c Bonifacii opidum in Chersoneso situm valde aut emissent.

munitum; portum habet tutissimum: captum tamen à Sarracenis & Gallis; pace autem inter Henricum II. Galliæ regem, & Philippum Hifp. ubi Genuenses mercatores negotiantur.

µ a Nebbio opidum est cum Comitats. Brietius hic memorat Nebbi ruinas, ex quibus excitatum videatur S. Florentii fanum.

µ b Cabina colibra control de la discontrol de la quae in nac tunt intula frequentilima elt. In duas diffinguitur civitates, quarum una, in qua caftrum & arx munita, Terra Nova diciur; altera Terra Vecchia. Carterum, e incole olim fuere montium habitatores, dediti latrocinis, feri, hortidi, & ipfis beftiis agreflitors; commentilis de la commentation de la commentat que nulli ferè usui Romanis, si quos illi cepissen

a Nebbio, b Calvium. c Bonifacii op. d Bastia. e Incolarum mores,

LIBER

LIBER QUARTUS.

CAP. I. PANNONIA.

Ransgressis ex Italia Julias Alpes, Pannonia a conspici- Pannonia. tur, solo sœcunda, viris fortibus, armisque ac opibus maximè valida quondam regio 1. Nominis origo incerta. Limites ab Occasu habuit Cethium montem; is nunc am-Limitog:

oliffi-

HEKELII. Viam longavam ex gratià velit concedere. Co- Erot. XXXIV. p. 559. sequ. Tone Regie HUNGARIC & Custodes sunt Comites Seczi & Cohary, Heroës omni laude at-

HUNGAR I clarissimi sunt sequentes, iique 4 Hoc PANNONIÆ Regnum sub HUN- juxta ordinem Alphabeticum siclocati: Joannes GARIÆ ILLUSTRATÆ nomine optime eft nempe Ferdinandus Behamus, Joannes Beyerus, descriptum à Georgio Czipke, Comarino, qui Liber Andreas Dudithius, Matthias Flacius, Georgius Ultrajeti Ao. huj Sec. 55. in form. 12. est publi- Henischius, St. Hieronymus, Joannes Hontecaus. Extant & Levini Hulfu HUNGARI- rus, Joann. Jessenius à Jessen, Nicolaus Istvans-CARUM Decades quatuor cum dimidia Antonii fius, Daniel Kleschius, Christophorus Lakuerus, Badini recognitæ & auctæ per Joann. Sambucum, Matthias Langius, Georgius Lanius, Georg, Fri-& edita Hanovie Ao. ejuld. Sec. VI. in fol. Nec dericus Magnus, Amicus meus re & nomine ignota est Disquistio Historico-Politica illa, quam magnus, Daniel. Guilielm. Mollerus, Fautor Appensi literis in 4. form. exculam Martinus meus constans & beneficus, Albertus Molnar, Mondel, Posonio Hingarus, de REGNO Joannes Nadanius, Franciscus, Comes de NA-HUNGARIA Argentorati Ao, huj. Sec. 29. ipsis DASD, Alexander Julius Torquatus, Lib. Bate Calendar. Octobr. Matthia Berneggero, t. t. Hi- NOWYLLÆ, Petrus de Rewa, Comes TUfleriar. Prof. Publ. præsidente, habuit. Sed ROCENSIS, St. Martinus Sabariensis, David Worten istius Libelli, qui PANNONI, E. Spilenberger, Laurentius Toppeltinus, Joannes shidus auficiis Div. LEOPOLDI IMP. C.ES. Troesterus, Stephanus de Werbewez, Matthias AUG. debellata titulô est infignitus, & fine Anni Zimmermannus, Fautor meus vetus, atque (quem huj. Sec. 70. fuisse reor) & Loci deno- nonnulli alii. De admirandis hujus REGNI Aquis minatione in 4. f. evulgatus, Jo. Albertum Port- prodiit Georgit Werneri Liber Colonia Ao. superiomum, à Theuren, Virum ita eruditum atque ris Sec. 95. in fol. & excudi curavit Francof. ad literatum, ut castissimis ipsius MINERYÆ | Man. in 12. maj. f. laudatus jam Mollerus meus osculis jampridem dignissimus sit habitus, esse, Meditationem ad Amicum de Insectis quibusdam cum curioserum Politicorum cohorte ego serio sta- Hungaricis prodigiosis Ao. huj. Sec. 72. ex aere 180. Hujus REGNI Rex hodič ett JOSEPHUS ma čim nive in agros delaps, qui Liber, ab Au-Victoris felicissimi, Filius ex asse, alter ille, cuilibet Rerum curiosarum scrutatori merito est zutem si spectamus, Papyrius, cui DEUS commendandus. Intereà que de Regno HUNter-benignus felix ac prosperum Imperium, Con- GARICO fusius sunt dicenda, vid. Funccii fliarios fideleis ac prudenteis, Vicinos pacificos ac mei Tom. I. Patt. II. Cap. VIII. Orb. Imper.

ŘEÍSKII. 1 2 Pannonia num fuis incolis Pannonibus. que honore afficiendi. Præter Janum Pannonium, num regioni Pannones indiderint nomen, ex Paumem Sambucum atque Martinum Schoedelium, historia neque Graca neque Romana satis aperte

plissimis jugis, ab Savi Dravique fontibus ad Danubium usque variis nominibus pertexitur, primum Pleysz, modo Hengstberg, mor Dembberg, dein Herzberg, Schneeberg, & Kalenberg dictus, ab Septemtrione; Danubium amnem; ab Ortu eundem Danubium & Aureum montem, nunc Hungaris Macheck; à Meridie lineam ductam ab Aureo monte per confluentes Timaci, nunc Lim, & Drini, nunc Drina, ad fontes Una fluminis. Inde a Caravancas mons & Pannonica, Carnicaque Alpes ad Savi usque fontes. Completi. tur hodie Carniolam, Croatiam, Vindorum Marchiam, Carinthiam. Stiriam, majorem partem Austria, dimidium Hungaria, Sclavo. niam, Bosniam, partemque Servix.

Pannonia. Superior.

Inferior.

II. Divisa fuit in Superiorem & Inferiorem. Superior, qua & prima Consularis, versus Occidentem est: in quanunc Carniola. Croatia, Vindorum Marchia, Carinthia, Stiria, Austriaque major pars. Inferior, quæ & secunda Consularis, in Orientem vergens, complectitur Bosniam, Sclavoniam, & quantum Hungaria Danubium, Dravum, Arrabonemque amnes interjacet. At ea utriusque Pannoniæ pars, quæ inter Dravum Savumque fluvios porrecta, Valeria, sive Pannonia Interamnia & Riparensis dicta est.

teramnia & Riparenas.

111. Sic igitur hodie Hungaria vix tertiam sui partemin veteri Pannonia habet; cum reliquum trans Danubium in Jazygibus Dacisque obtineat.

IV. Urbium claristima 3 Segesta, qua & Siscia, nunc Siseck, in Croatia; Petovio, vel Patavium, Pettaw, in Stiria; Amona,

Urbes. Segetta. Patavium. Amona,

hactenus constat: A Pannone rege admodum b Ultimo duabus Pannoniis, que sapius plurali incerto, Sambucus appellationem primam vo- efferuntur numero, accessit Valeria, sive Riverluit arcessere, & origines regni ab anno post si, & hæc quidem vel ab urbe Illyrid Valita, Noachicam eluvionem CLV. & a stirpe Semi vel in honorem Valeriæ Diocletianæ siliædenoultima gentem suam. Sed quicquid illud est ex minata. Vid. præter Suetonium, Florum, amore in patriam, ac errore non levi provenit, | Dionem, Tacitumque Notit. Imper. & Spannullis autem Scriptorum veterum testimoniis. hemii ad Geog. Introduct. itemque Schurtzster-Id constat ex Appiano, libroque hujus de bellis schii res Hungarica. Illyricis, Pannoniam fuis regulis aut ducibus paruisse, antequam C. Octavius Casar Aug. domuerat regionem , Tiberiusque in provinciæ formam redegerat: Hujus rei documenta memoratu dignissima numi adhuc anei & argentei prabent. a Post hac Pannonia vel prima fuit & five Segestica, cum vicina insula ejusdem nomijuperior; vel secunda & inserior: Illa provinciam nis; circa quam urbem non contemnenda 185 præsidialem atque metropolin Vindobonam ha gestæ, Augusto Imperante. d Sisecum, quod buit : I-lac provinciam consularem, & caput hodie est, Turca ceperunt anno 1493. Sirmium (vulgo Sirmilch) partemque Saviam five Ripariensem & Interanniam continuit, rum legionum sedes.

BUNONIS.

a Caravancam montem Ptolemæus supra Formionis statuit ostium; quo situ supra Histiam ac pars est Ocræ montis.

B Ad Colapis Savique confluentes est c Sogefla

2 e Patavium ad Dravum est, olim Romano BUNG

a Duplex. b Triplex. c Segesta. d Siscia. e Patavium.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.IV. Cap.I. II. 216

Amterlaubach, Romanorum colonia; & Nauportum, Oberlaubach, Nauportum, in Carniola; Vindoniana, quæ & Vindobona, nunc Vienna, in vindoniana. Austria; & Scarabantia, nunc Scarbing; « Sirmium, nuuc Simach Scarabantia. in Hungaria; ⁹ Taurunum, vulgo Belgrad, & Germanis Griechs-Taurunum, weißenburg.

BUNONIS.

. b Vienna ad Danubium.

¿ C Scarabantia ruinæ funt apud Zapprinum opi-

potest. in Savum influit, multis rebus à Romanis Imperatoribus gestis clarum. Probus Imperator e, Almum montem apud hoc opidum . & f Aureum apud Mcesiam, vineis consevit. Idem tandem scelere & incursu militum Sirmii in turre ferrata occifus eft. Ante Probum Decius Imperaa contra Arrium. b

& g Taurunum, five h Alba Graca, ad Danu- damnatus est.

bii Savique confluentes, à Solimanno expugna-Nauportum est ad fluvium congnominem, tum est anno 1520. Quum in altera Danubii ripâ haud longè à Belgrado in Campo Maronis Johannes Hunniades Mahometem II. profligasset dum. Lazio teste; quod nova Scarabantia dici anno 1456. Est vetò urbs illa multis turribus & duplici muro munita. Suburbia habet amplissid Sirmium fuit ad Bacuntium flumen, ubi is ma, Turcis, Græcis, Judæis, Hungaris & Dalmatis referta. Cæterum, ad Sabariam flumen i Stridon est, D. Hieronymi patria.

HEKELII.

a Circ. Ann. CHR, ccclvi. b Ubi , referente Alstediô Part. f. Divisiame natale solum id sortitus fuerat. Constantii ne xxxvi. Thesauri Chronol. p. 341. Osus Cordutempore Concilium hâc in urbe coactum fuit bensis verberibus est coactus ad Subscriptionem. Photimus in illà Synodô quoque Convictus &

a Nauportum. b Vienna. c Scarabantia. d Sirmium. e Almus m. f Aureus m. g Taurunum. h Alba Graca. i Stridon S. Hieronymi patria.

CAP. II.

De incolis Pannoniarum & de regno Hungaria.

Rimi, quos veterum monumenta tradunt, incoluère Panno-pannonie niam Pannonii, Celtica gens; quod Græci "Pæones vocarunt. Cultores. Julius Cafar primus terram ingressus, post eum item alii: at Tiberius tandem perdomuit. Tulerunt inde Imperii Romani jugum; donec post inclinationem ejus Gothi invaderent, quos Hunni expulerunt; hos Longobardi; rursumque hos Hunni; tandem circa annum Ioccc. sub Arnolpho Imperatore, gens quædam è Scythia profecta, oppressis Hunnis, totum quod nunc Hungaria dicitur regnum, occupavit, Hunnorumque reliquiis mista, nomen in co constituit, quo etiam nunc Hungari indigitantur. Attermini Limites, Hungariæ sunt, à Septemtrionibus Carpates mons, quo à Polonia

BUNONIS.

i potissimum, confundebant olim. Perperam præfuit.

verò, ut Dion ostendit: cui constare ea de re * Pannones hosce cum Paonibus quidam, Græ- ideo facilius poterat, quod ipse regioni huic

BUNO-

ac Russia separantur: ab Oriente est Transilvania, & Valachia: à Meridie Dravus fluvius; ab Occidente Stiria, Austria atque Mo. ravia. I

Hungariæ figura &

II. Figura ejus quadrata est, cujus latera quatuor mundi cardifigura & magnitudo. nes spectant. At maxima ejus longitudo, à Patissi fontibus, vulgò die Teiße, ad Muræ, die Meur, confluentem, mill. Germ, I. porrigitur, ac par ferme est latitudo.

Hungaria Superior. Inferior.

III. Dividitur in Superiorem, quæ trans Danubium, Polonie ac Transfilvaniæ contermina; & Inferiorem, quæ cis Danubium, est. Comitatus in universa censentur L. At maximam regni partem hodie Turcarum atrox imperium miserè divexat.

Opida Hun-

IV. Opida in ea plurimum diruta, vel quæ exstant, admodum tenuia, nisi Moraviæ Poloniæque propiùs accedunt, vulgò die Berg. statte. Clariora tamen funt in Superiori Hungaria, & Temeswar,

BUNONIS.

Temesium fl. unde ei nomen quæstium, urbs reversi, (6) g His iterum ejectis Ungari sen Uni natura & arte munita, arcem habet bene muni. ab ultima Scythia effusi, quos Agarenos comtam. A Turcis anno 1551, frustra obsessa; ac muniter vocant, nomine per octo priora secula iterum anno sequenti, quo demum illa certis ignoto Hac gens Scytica Hungaria nomen conditionibus Turcis a tradita est: sed isti contra datam fidem omne præsidium una cum tri- perpetua, donec ab Henrico Aucupe attombus, buno b trucidarunt.

HEKELII.

a A Stephano Losonse, Prætore istius loci. b Stephano Losonse nempe, quem Casp. Maurerus in Chronic. Hungarico p. 94. Edit. prior. neutiquam trucidatum esse pronunciat.

REISKII.

1 Pannonia jamdudum incursionibus extraneis infestabatur, b Gallicis atque Germanicis (Zirserland) ad Polonos ex A. 1422. sub Ula-Cimbrorum maxime, qui ex ea Macedoniam dislao rege transiit. Bellis etiam per duo secula ipsamque Asiam irruperunt: Ita Justinus, Pau- tractis pars regni magna, & urbes hujus munitz fanias, Appianus, Livius, commemorant. pleræque ad Turcos provenerant: Sed tota nune Gentes in ea potissimas, perdiligens scriptor Hungaria bello postremo per annos undecimat-Strabo Lib. VII. recensuit: Ultimum vero aut cuperata, & urbes munitissima Turcis erepta, regem aut ducem Bationem indigenam appella- regi Josepho hujusque patri Augustis. Leopoldo vit, quem Tiberius multis præmiis ornatum, iterum subsunt: Unico tamen Belgrado excepto. ut cederet facilius, Ravennam transtulit, Sueto- quod in nostratum aliquandiu manibus suit, nio etiam teste. Sic Paunonia diu Rom. impe- itemque Temeswaria, quam Turci hodieque terium tulit, donec sub Constantino Imp. gentes nent. Regnum Hungaricum ex electitio haredi-Germanicæ irruperunt , (1) c Vandali post A. tarium factum Ordinibus suffragantibus, Josepho quadraginta hinc iterum recessuri, (2) d Gothi Austriaco non solum obtigit, A. 1687. sed mantt

rege Audonio post A. C. 540. (5) Humià Go-8 a Temeswaria in Comitatu Temeliensi est ad this antea exclusi sed rursum Albomi ausbicio imposuit, & toti Germaniæ bella creavit ferme cæterifque Impp ad obsequium & tributum annuum redigeretur: Id Scriptores Germanici affirmant, Hungarici negant, & pacem pensione annua redemptum ajunt, h Hungaria vero hodierna partem Pannoniæ antiquæ minimam complectitur, Danubioque in superiorem O inferiorem, fed judiciis & præfecturis in LXXIV.Comitatus Germ. Hungrische Gespanschafften dividitut. Sed Comitatus Zepusiensium maxima sui parte longius post. A. C. 271. in his regionibus ha- quoque rumpanur ut ila Turcis. Ergo numina suri, (3) e Humi è Schitia, (4) f Longobardi sub affabre factum idque argenteum Leopoldo Aug.

a Temeswar. o Galli Cimbrique Pannon. e Vandali. d Gothi. e Hungari. f Longobardi. g Hungari feu Ugri. h Hungaria triplex.

INTOROUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. II.

aGenadium, vulgò Chonad; Segedinum; Varadinum, vulgò Wardeven; & Solnock; Agria. cum arce Erla; duoque firmisfima munimenta, 9 Zatmar & Tockey. At in Montanis, die Bergstätte; Cassovia, Kassaw, caput Superioris Hungariæ; Eperies; Leutsch; Neusol; Altsol; Kremnitz; Kitria; omnium-

Hangaria ob Budam receptam A.M DC LXXXVI. repti. Vid. Bonfinius Petrus de Rhewa & Joh. Ferd. Behann, in Notit, Hungar, itemque Dreschleri Chronicon Saracenico - Turcicum nostris cum notis & appendice fingulari, unde discetur breviter, and fingulis cum urbibus & præterito quoquo & præsenti bello geltum fuerit.

BUNONIS.

y a Genadium & Cenadium , Hungaris Choniad & Chonad, Germanis Gyngisch, non longè ab to loco, ubi Tibifcus Maryfium fl. qui hodie Momix dicitur, excipit, inter Sevedinum ad Occafum 2. & Lippam ad ortum 8. milliaribus, Cob Segedinum five Segedunum lazygum urbs , ad Tibisci, & Marsii confluentes, Genadio proxima. Ortelius urbem hanc cum Singidonensi, que in Pannonia apud Sirmium est, confundit, de qua apud Aurel. Victor. olim urbs frequens, poliquam in Turcarum venit potestatem Solimanni auspiciis, arx ei est imposita; A Chrislianis urbs illa, anno 1552. intercepta: sed à Turcis denuo recuperata eft.

rulgo dicitur, in finibus Transylvaniæ situm, illius & Hungariæ habetur clavis, à Turcis nuper anno 1662. expugnatum est, ac ab iisdem hodie tenetur.

& d Solnok five Zolnok, ad Tibisci & Zagywæ confluentes, est, Ferdinandi aulpiciis arx fir-Sobok Agrio fluv. rigatur, qui deinde in Tibiscum loquuntur Germanice, Hungarice & Venedice. sese exonerat; à Turcis anno 1552. frustra obtes Turcas in fugam conjecerunt; sed quum olim, venæ. nostri ex prædæ cupiditate deseruissent ordines,

a Genadium. b Segedinum. c Varadinum. d Solnok. e Agria. f Zatmar. g Tockey.

Cafari rechissime dedicabatur utpote Restitutori | turpiter resugerunt panico quodam terrore cor-

9 f Zatmaria in finibus Transylvaniæ est ad Lapum seu Lapessum fl. anno 1562. à Turcis frustra fuit oppugnata; ac denuo hoc nostro seculo anno ab iildem 1661. frustra tentata.

z g Tockey vino generofiori nobile opidum ad Tyffe five Tibifci & Bodroch confluences est. 6. milliaribus Hungaricis à Zarmaria distans. Natura ac arte munitum, sape alias oppugnatum, ac maxime anno 1605. annua obsidione à Transylvanis quum effet fatigatum, præsidiarii fame compulsi deditionem fecerunt.

n h Callovia ad Hewath feu Hornath fluviolum. 4. milliaribus Hung, ab Agria in Septemtrionem mitatui Conadiensi nomen dedit. De hoc ipso loco jacet: Urbs elegans & munita: à rebellibus Hei-Turce ac Transfilvani sepe acriter contenderunt. duccis Botzkayo fuit tradita anno 1604. Incolitur illa à Germanis, & Hungaris. Major civium pars Augustanam profitetur Confessionem.

λ i Eperies à Cassovia 3. milliaribus Hung. distat in Septemtrionem. Urbs frequens est & munita ad Tarozam fl. sita c, anno 1605. in bello, quod movit Botzkayus, hujus obfidionem fortiter tulit ac repressit. Haud procul ab ista urbe duo sunt fontes lethales.

μ k Leutsch totidem ferè milliaribus abest Epe-1 c Varadinum ad amnem qui hodie Sebeskeres rie in Occasum in monte situm. Opidani plerique sunt Germani, & Augustanæ Conscisioni addicti. Senatores quanquam Hungarorum more vestiantur; gestant tamen pallia Germano-

, 1 Neufol à Leutsch in occasium jacet ad dextram Cranuæ ripam: In vicino colle arcem habet bene missima ibi suit excitata, sed militum persidia munitam; ipsaque urbs multis splendidis adisiturpiter deserta; in Turcarum venit potestatem. ciis est ornata. Sunt ibi fodinæ, ex quibus effoe Agria vulgo Erlaw Jazygum urbs supra ditur cuprum; & argentum vivum. Opidani

m Altfol abhine duobus milliaribus Germasessa, ac demum à Mahumede anno 1596. op-nicis in Meridiem ad sinistram ejusdem suminis pugnata, à persidis præsidiariis prodita in Tur- Granuæsita, à Germanis, Hungaris, & Venecatum venit potestatem. Ejus expugnationem dis incolitur, Acidulis celebratur: Habet fodisecutum est prælium inter Maximilianum Impe- nas auxi, argenti, cupri & argenti vivi: sed tatorem & Mahumedem, quo Cæsariani victo- hodie adeo divites non sunt, quam fuerunt

. Inter Neufol & Altfol n Kremnitz eft ad Gra-

h Cassovia, i Eperies, k Leutsch, I Neusol, m Altiol, n Kremnitz,

que amœnissima · Tyrna: & quæ caput regni, post amissam Budam. · Posonium, vulgo Pressburg; urbs ad Germanicum modum satio culta.

Inferioris Hungariæ opida.

V. In inferiori funt; Arrabo, vulgo Rabe; incolis Te. marzin . inde Latine Javarinum ; Comara, vulgo Komarno.

le, in valle positum, in imminente colle habet men rediit. Nuper anno 1663, e id à Turis arcem. Multi ibidem inveniuntur muti, furdi & strumis laborantes: causam afferibunt aëri & te. Omnis illa Hungariæ pars, quæ Imperatori aquæ. Eft verò Creminitium inter feprem civitates montanas Hungariæ prima ac præcipua.

a Nitria ad Nitram fl. haud longe à Comara abest, arcem habet in rupe positam splendidam ac bene munitam; A Botzkavo tamen cum arce hac capta est: ac iterum anno 1619. à Bethlehemo Gabore: Anno 1663. Turcis turpiter tradita: fed iifdem fequenti mox anno virtute præcipua Sufæ erepta.

HEKELII.

c Clarebat ante aliquot paucos annos Gymnafiô celebri ac inclutô, côque Euangelicô, cujus laudatiffimus Director erat D. Samuel Pomarius. Vir ad amussim doctus, & candidis amicissimus.

BUNONIS.

p b Tyrna à Posonio versus Septemtrionem est, in planitie posita, à Germanis pariter & Hungaris incolitur, in bellis Turcicis & Transylvanis multum perpessa ac sape fuit occupata.

c c Posonium ad Danubium est, hodie regni habetur metropolis, arx eius in præcelfo montis vertice sita est, in qua regia asservantur ornamenta d: urbs illa à plerisque Hungariæ Inferiori afferibitur. Anno 1515. major ejus pars incendio periit; ac postea restaurata, eadem calamitate aliquoties fuit afflicta; anno 1563. 1590. & 1642. Cæterum infra Altfolium cit opidum d Schemnitz duas habens arces, ubi Camera regia, argenti-fodinæ; Officina metallica, & haud procul thermæ Eissenbacenfcs. Infra Nitriam est e Neuheusel, Hungaris Wymar dictum, opidum munitissimum, anno 1581. ad Nitram fl. conditum, Anno 1605. à Botzkayo & Turcis obsessium & oppugnatum, in quintum mensem obsidionem fortiter tulit : tas. em Humanayo iis traditum conditionibus, ut inita demum pace Imperatori redderetur: quod factum anno 1607. Betlehemus Gabor

nuam fl. aurifodinis & monetaria officina nobi- | hoc opidum anno 1621. cepit; ad Caslarem 12. expugnatum, in corundem hodie manet potella. Romano subjecta est, hodie misere verame. Doctoribus enim Euangelicis Augustanis parirer & Reformatis undique ejectis Nobilitas Hupgarica arma cepit, pro libertate sua, ut ajunt, tuenda: hi funt, qui Rebelles Hungari vulgo andiunt. Interea Hungaria cladibus utrinque darie & acceptis vastatur; armisque Imperatoris ifti facessunt negotium, quæ alibi erant expedienda

> * f Arrabo ad fluvii cognominis, qui rulgo Rabus, & Danubii confluentes in loco paludolo fitum. g faurinum quoque aliis vocatur. Hoc munitissimum regni propugnaculum f anno 1594. à Comite de Hardec, nulla necessitate cogente, Turcis traditum est; sed anno 1008. d. 19. Martii industria & felicitate Adolphi Comitis per strategema à Schwartzenburg o nouveratum. Ad Leith fl. & Danubii confluentes eft opidum cum castello Hungaris h Owar: Germanis Ungarisch Altenburg dictum , paludibus & latis fossis cinctum, Salomonis Hungariz Regis olim fecessus, & Marcolphi morionisdomicilium. Anno 1529, à Solimanno fuit etpugnatum: & anno 1605. ab Hungariscrematum : castello tamen conservato : & anno 1621. à Buquoyo Cæfaris auspiciis; Betlemians pulsis, recuperatum.

n i Comarinum castellum nobile est, formz triangularis, inter Danubium & Vagum fluvios, in angulo infulæ Schut, Ferdinandi Laufpicis conditum; anno 1594. frustra tentatum: 18 Christianorum manet potestate. h

HEKELIL

d Corona inprimis Hungarica. o'd. 25. Septembr.

f Et Clavis Domûs Austriaca. g Quem posteà RUDOLFUS II. Rex Hargarie ac Romanorum Imperator, hujus Pro-

pugnaculi Prætorem declaravit. b Ager ejus est planus ac omnino fertilis.

a Nitria. b Tyrna. c Posonium. d Schemnitium. e Neuheusel. f Arrabo. g Jaurinum. h Owar f. Altenburgum Hungaricum. i Comara.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. II. Strigonium, vulgò Graan: z Alba regalis, vulgò Stuelweißenburg: Vesperinum, Vesperin: "Quinque Ecclesia, Funfkirchen: & caput quondam, regiaque totius regni " Buda, Ger-

BUNONIS.

eronerat, quinque milliaribus infra Comarinum castellum; à Solimanno expugnatum anno 1543. quo anno Pesthum & Walpo castellum & Alba regalis in Solimanni venerunt potestatem. Strigonium Christiani difficili oppugnatione recuperarunt anno C. 1595. Sed anno 1605. à Turis acerrime oppugnatur, & à perfido milite przsidiario, qui ducem suum Comitem Damperium captivum tenebat, cum 70. tormentis bellicis traditur Turcis. &

z b Alba regalis 1, urbs magnificis ædificiis folendida, inauguratione, & sepultura regum quod vulgò Sarewitze dicitur, fita eft. Anno 1543. at tum incendio à Turcis excitato misere vastatur, Eodem anno ad hanc ipsam urbem Turcæ bis profligati funt præcipua Ruswurmii virtute: verum fequenti mox anno intemperantia & perfidia militum in Turcarum potestatem redacta est.

\$\psi vesperinum m à fonte perenni n nomen labens, olim haud mediocre erat opidum: de quo nihil præter nonnullas deformes ædes hodie reliquum est: arcem ejus in prærupto monte sitam ac satis firmam anno 1551. Turcæ ad deditionem faciendam adegerunt; sed omne illius prasidium contra datam sidem trucidarunt. Deinde anno 1 866. à Salmensi & Helfensteinio Comitibus invaditur & expugnatur. Anno 1539. modo tenent Turcæ, modo Christiani.

manis lam: Quoniam opidum hoc inter duo positum * * Strivonium cum arce i edita ad Danubium est flumina, & paludibus undique cinctum: estet: quo éregione Granua fl. in Danubium sese que triplex, arcem habens duplicem eamone munitissimam. Expugnatam est à Solimanno anno 1566. Nicolao Serinio Comite illud defendente, qui fortiter pugnans cum hoste in ipsa expugnatione nobilem cum vita profudit fanguinem. Solimannus in obfidione ifta, antequam expugnaretur arx illa, morbo mortuus est in loco vicino, qui vulgo Darchpek vocatur, quo intestina ejus sepulta sunt.

a f Buda ad Danubium est infra Strigonium, olim regni caput & regia sedes, ac tum egregiè munita, arcem habebat ornatissimam. Ad hanc urbem thermæ funt calidiffimæ; in quibus taquondam clara, in palustri planitie ad flumen, men aliquod piscium genus vivere Busbequius & Isthuanfius tradunt o. Anno 1541. à Solimanin Solimanni venit potestatem : sed Mercurio & no capta : sicut & g Pestum, & vidua Zebusiensis Ruswurmio ducibus fuit recuperata anno 1601. cum filiolo in Transylvaniam deportata est. Pestum magna vi Turcis ereptum est anno 1604. sed biennio post ab istis recuperatum. p

HEKELII. i In colle.

k Ejus loci Archi Episcopus inter Humarie Magnates cum Dignitatis autoritate, tum Divitiarum amplitudine primatum olim obtinebat.

l Ab Albanis conditoribus Alba denominata. m Qs. Weisprimium, quod Germanis est Weisz-

n Atque Albô.

o Georgius Wernerus Lib. de admirandis Hunga. ria Aguis existimat nullum Europa locum este, qui se Bude comparare possit, sive Situs amoniaChristianis militibus turpiter deserta in Turca- tatem, sive Soli secunditatem, sive aliarum tum redit potestatem : ex quo tempore eam | quarumeunque rerum ad quossibet usus & ad splendorem ac luxum pertinentem spectemus a d Quinque Ecclesie haud longe à finistra Dra- ubertatem atque affluentiam. M. Sebastian Schreen ripa ablunt 16. mill. Hung. à Danibii con-fluentibts, anno 1543. à Turcis occupate, suppe quas opidani descruerant. Nuper an-gipe quas opidani descruerant. Nuper anto 1664, à copiis auxiliaribus atque Hungaris Chronicorum nostrorum, magnô consensu Urductu Hohenloii & Serinii Comitum opidum bem Budam à Rege Buda, Atille fratre, condiistud fuit expugnatum ac direptum: arx verò tam & nominatam essertadentium, impeditet, fultra tentata, ipseque pons Esseccensis, qui est ego, si qua alia conjectura de ejus nominis rain Dravo flumine, exustus. A Quinque Eccletione facienda esset, ob insignem calidarum eô sis versus Occasum tribus milliaribus abest no- in locô celebritatem & copiam, pro cô, quod ble & natura arteque munitum opidum e Sige- Germanis quondam fuerit Bada, unius litteræ intham: quæ vox Pannonica lingua fignificat inju- versione Budam ab Hungavis dictam suspicareris.

a Strigonium. b Albaregalis, c Vesperinum. d Quinque Ecclesia. e Sigestum. f Buda. g Pestum.

manis Ofen: cui in adversa ripa objacet Pestum. Clara sint munimenta, & Dotis, Pappa, & Palotta. Archiepiscopatus

Nam ea secundum Pannoniorum loca, antequam huc Hummimmigrarent, Germanos, seu Teutonas, tenuisse, minime ambiguum est.

P BUDAM, ubi Abda Rohaman Prætor haud inglorius ultimus fuit Turcicus, CASSO-VIA, EPERIE, ST. 70BI atque NI-COL. AI Propugnaculis, NEUHEUSELIO, Hungaris WYMAR dicto, PALOTTA, SOLNOK, TOCKEY, VACCHIA, ac multis Locis aliis ingeniofè ac probè munitis prins occupatis, nunc expugnatione gravissima, Ao, nempe hui, Sec. 86, C. d. 22. Aug. Styl. nov. seu d. 2. Septembr. Styl. vet. circa Horam IV. pomeridianam per Calarianum militem ac copias S. R. Imp. esse captam ac TURCIS immanissimis creptam, elegans testatur Epigramma illud quod fine Autoris denominatione in Relatis Noribervensibus legimus fic impressum:

BUDANAM Bavarus Victor jam ceperat Arcem. Post Urbis Victor Dux Lotharingus erat. ILLE Caput cepit; Capitis tum Membra subegit ALTER, Die utri Gloria parta minor ? Gloria si BUDÆ fuit Arx; tibi Gloria, Boje!

Gloria si fuit Urbs , Dux Lotharinge! tua. Cepit uterque locum, Laurus debetur utrique, Divisam Laurum cum JOVE Cassar habet.

Quod etiam Germanice aptissime redditum eras

Es legt der Bojen-Held das Ofner-Schlosz dar-

Da der aus Lothringen die Kraft der Stadt be-

Das Haupt nahm jener ab : und der bezwung die

Sag! Lieber! Wer dabey den besten Ruhm

Ift Ofens Macht fein Schlofz? fo hat der Bair ge-

Die Stadt ? So bleibt die Ehr dem tapffern Hertzog hold.

Soo ift won beeden dann der Ort und Priefz erron-

Doch ift der Sieg getheilt in GOTT und Leo-

Qued verò inclutis ac curiofis NOR IBER-GENSIBUS Erfurtó est transmissum, id hujus tenoris ac formæ est:

Sanguine prob! udâ Saracenô milite nuda, Cafar ovat BUDA: Sic Pax redit undique fuda: Quâ venâ, ut ut crudă, Triumfante de Mahometigenis 7 U D.A. non Machabas quidem , sed Austriace LEOPOLDO Pio, Felica, femper-Augusto.

extorta tandem HER CULI clava. communi Christianorum gaudio ipső læti Nuncii die

Vtô Idûs VIlbris Annô M. DC. LXXXVI. applaudere voluit,

debuit D. G. C. P. A. H. Ex quâ lineâ ultimâ verè est concludendum. Autorem hujus posterioris Carminis fineomni dubiô esle Doctorem Georgium Christophorum Peni ab Hartenfels, Virum meltoris Litteratura fludiofissimum, milique faventissimum, Indicant enim id Litteræ initiales celeberrimi hujus Viri Nominis, cujus quoque sup. honorifica mentio est facta. Annum autem, quo omnia hæc felicissimè arque gloriosissimè sunt facta. Litteris Numeros notantibus in his verbis: LenpoLDVs Cæfar VICIt Vaftatas BVDas, Copils BolarICIs acaLIIs afsIstentibVs: ego exprimere volui. De Catalogó Librorum corum, qui in ultima BUDARUM expugnatione in perantiqual Bibliotheca Regia præter omnem spem atque opinionem sunt reperti, ad incomparabilem Heroz, VITUM LUDOVICUM à SEKEN DORF, Macenatem meum optimum, elegantiflimam EPISTOLAM 7. d. 26.7m. A. huj. decurr. 88. in 8. f. Jenæ dedit 7 U LIUS PFLUGK, Eques Saxonicus, camque cujulibet Eruditi ac Litterati oculis dignissimam, quam fuprà laudatus meus Schmidius, Virpolitioribus Musis gratus, non ita pridem (O.nempe die 1. Julii) muneris loco, quod gratulor mihi, Jena hue Rudolfopolin mihi cum Lineis humanitatis plenissimis misit.

BUNONIS.

& a Dotis, Hungari Thata quatuor milliaribus cum dimidio Jaurino abest, in palude exstructum castrum verus. Ad hoc prisci reges viridaria fua constituerant.

y b Pappa a Jaurino versus meridiem 6. milliaribus Hung, fita, egregie munita, arcem habet firmiorem ; multa perpessa est à Turcis; quibus tamen erepta anno 1597. ductu Maximiliani Archiducis Austriæ. Deinde anno 1600.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. II. III. 321 funt duo, Strigoniensis, & Colossensis in opido Kolotza.

salli & Wallones, quæ in præsidio erant, ob agris. Fertilitatem soli vel inde colligere licet, Jilarum ftipendium, opidum hoc cum arce Turis scelerate vendiderunt: sed cum magna nofrorum ipfiusque Comitis Schwartzenburgii clade demum recuperatur. Qui ex fuga retrahebanmt rebelles, variis cruciatibus confecti atque mactati funt.

8 a Palotta castrum Vesperino duobus milliaribus abest.

BUNONIS

t b Colotza ad finistram Danubii ripam , medio ferè loco est inter ipsius Dravique confluentes & Budam, in Turcarum est potestate. c Mohatzium opidulum nobilitavit Hungarorum clades Ludovici Regis interitus anno 1526. Opidum istud haud longè abest à Danubii & Dravi confluentibus. d Aër Hungariæ impurior est: quare exteri hic facile morbum contrahunt Hungaricum; nisi castra sæpe mutent. Sordes, quæ ex indigenarum existunt corporibus; aëris puttedinem satis arguunt. Aquæ fere omnes insuaves sunt præter Danubii fluentes q. Vinum Pilsense r in Comitatu cognomine, ubi Buda jacet, in pretio est f. Ferarum tanta in Hunsset venatio, certam perniciem ista inferrent ut Cretico haud cedant.

quod licet bellis Turcicis ferro flammaque fuerit devastata, intra quinquennium ita tamen respirarit, ut hie nihil deeffet; quasi perpetuo fuisset in otio. e Hungari bellicofi funt & feroces; fed fluxæ fidei, ut cæreris nationibus, fic pertinaciter infensi Germanis, quibuscum numquam conveniunt. Otium tam viri, quam forminæ sectantur, laboremque fugiunt. Intemperantius genio indulgent. Inter nobiles matrimonia contrahuntur, dum adhuc in cunis vagiunt, quæ postea solvere grande nesas habetur. Multi per Hungariam sunt Judzi, quibus proditoribus & speculatoribus utuntur Mahumedani.

HEKELII.

q Celebrantur quoque Aquæ calidæ, non longe ab Arce Comariensi , vulgo Pestenienses dicta, quæ adversus diuturnos ac penè insperatos morbos creduntur efficacissima.

r Quod ob aquas calidas & fulphureas gravem odorem habeat, ac subitò inebrier.

[Aliàs Hungaria Vina mittit varia pro locorum diversitate, caque præstantissima & salubergaria est multitudo, ut, nisi ruricolis concessa rima, quorum nonnulla sunt adeò generosa,

a Falotta. b Colotza. c Mohatz. d Hungariz cœli folique natura. e Hungarorum mores.

CAP. III.

De Sclavonia & Bosnia.

Clavonia equidem nomine vulgò, confusis Pannonia Illyrici-sclavonia que limitibus, accipitur quidquid terrarum ab Dravo amne ad limites & magnitude. Adriaticum mare protenditur. At proprie Sclavonia dicitur ea regio, qua Dravum Savumque amnes interjacet, ab Occasu Stiria, ab Ortu Danubio clausa. Longitudo ejus est ab opido Kopranitz ad Dravi confluentem mill. Germ. L. Latitudo à Dravo ad Savum. XII. 1

REISKII.

ex A.C. (40. nova constituit, Romano Impe-1. a Sclavonia nomen regnumque novum Scla- rio demta Origo nominis à Sclava, i. e. gloria leu vis debuit aut Sclavinis, genti Venedorum co- fama infigni petitur, fi Cromerum audias, qui piossssima, qua à Tanai & Volga usque ad mare primam à Procopio Sclavorum mentionem Hadriarium terras ampliffimas infedit & regna factam annotat. b Ergo Sclavonia duplex habebi-Bulgarix, Croatie, Sclavonix, Bosnie multa tur, una orientalis per Daciam, Illyrium, Po322

Rafci. Pannonii. Gothi. Sclavi.

II. Ad inferiorem Savi partem ultra Danubium protensi incolunt Rasci populi, German die Ratzen. Attotam hanc regionem aliquando Pannonii, mox Gothi tenuerunt: novissimi Sclavi, sive ii Sclavonii, qui ad hanc nostram ætatem manent. Hi quondam regnum in ea constituentes, posteà Hungaris vectigales factisunt. Nunc major pars Turcico Imperio paret.

Opida.

III. Opida notiora funt, "Posega, & Gradiskia, "Zagrabia. & Kopranitz, validissimum contra Turcarum incursiones munimentum.

Bofniz regnum. Lius fines.

IV. Bosnia regnum inter Unam, Savum atque Drinumamnes Bebiolque montes sirum: nomen accepit à Bosna flumine. Longitu. Magnitudo. do ejus inter duo flumina Unam & Drinum, porrigitur milliar. German. x L. Latitudo verò inter Bosnæ fonteis ac confluentem mill. German. x v.

Cultores Bosnix.

V. Hac quoque olim Pannonia pars fuit: Postmodum Gothi occuparunt; quibus egressis, Slavoni obsederunt, Hungaris deinde principatus titulo stipendiaria facta. At quum Turca potiretur, Præfectus, quem ille constituerat, regio titulo ac Diademate fumpto, principatum in regni formam redegit; quod Hungarirecuperatum haud diu tenuerunt, quin Turca repeteret.

VI. Caput regni erat & Jaitza: nunc Metropolis est "Warbosanin.

Opida.

Ioniam, Ruffiamque producta; & altera occi- Orib jacet, haud longe à Savi finistra ripa. dentalis, per Bohemiam, ipsamque nostram Germaniam protensa: Illa Regem Ostrivoy a hodie à Turcis tenetur. primum admissse fertur, ac Setimirem, hujus nepotem Dalmatia posthac Regem, cujus fratres ne insula Segestica: à Turcis tentata capinon Lechus, atque Ruffus Bohemiam, Poloniam, potuit. Habet Academiam. Russiamque subegerint. b Sic Bosnia ortum Bolis debuit vel Palinakis, quos Graci nominant scriptores: Hæc Slavica gensantiquis sedibus effula duplicem reliquit Bolniam; unam superiorem duci subditam, cujus sedes in urbe Orzega, quam ex corrupto Germanico vocabulo Hertzog denominaverant; Alteramque inferiorem Illirico regi fubjectam. Vid. Levenclav. Pandect. XXV. & Schurzsleisch. in rebus Sclavi. Utrumque istud quod exposuimus. regnum, quia cum finitimis duobus A. C. 1080. accessit Hangarico, hoc infignia augmenta cepit titulosque plures, quibus Hungarici reges adhuc gaudent.

BUNONIS.

e c Posega Comitatus caput ad fluviolum

β d Gradiskia a ad Unæ & Savi confluentes-

y e Zagabria in finistra Savi ripa est, è regio.

8 f Kopranitz arcem habet munitissimam.

e g Bosniam sive Bosonam b Savus à Sclavonia disterminar; Una fluvius à Croatia, Drinus à Servia: & Bebii montes ab Illyrico fejun-

Z faitza, vulgò fayez e in monte positaarcem habet munitissimam d, quo loco Plena fl. Verinam fl. recipit.

n Varbosania est ad fl. Miliatzha, quondam provinciæ caput, nunc adeo defecit, ut careat mœnibus. h In Sclavonia aër purus, ac solum mire fertile est; quoniam fluviis undiquerigatur; unde inter ipla bella frumento, & pecore abundat. i Sclavoni hodie moribus suis Turcarum fere similes sunt, omnes bellicosi, idunum orant Deum, ut armati moriantur & inbello.

a Ezechus. b Bosnia duplex. c Posega. d Gradiskia. e Zagabria. f Kopranitz. g Boinix fines. h Sclavonix fertilitas. i Sclavoniorum mores.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. IV.

Retum novarum cupidi ad seditiones sunt faciles. Istianam religionem etiam sub jugo Turcico im-Excursionibus Turcicas vexant regiones. Pax pense colunt. mim non censetur violata, nisi educantur & adhibeantur tormenta bellica. a Bolnia asperior eft; pascuis tamen abundat. Pelses & lanam Ragufinis & Venetis abunde suppeditat; habet- cupavit. que argenti ac auri fodinas divites. b Feroces funt Bolnii. latrocinia sectantes, alii tamen Chri- d Et inaccessibilem.

HEKELII.

a Aliàs Gratiana dicta. b S. Bosmam, quam Orosius Dardaniam nun-

c Et Covadza.

a Bosnii soli natura. b Bosniorum mores.

CAP. IV.

De Illyrico.

B Arsia fluvio, Italia termino, versus Orientem, "Illyric fines. A cum est, Græcis Illyris: regio aprica atque amoena, solum fertile, ac vitiferum; nifi quod ubi Pannoniis proximum, asperum ac durum. Terminatur ab Occasu Arsia flumine, ac linea ab Arsiæ fontibus ad Colapis ortus ducta; à Septemtrione perpetuis montium jugis, quibus Illyrii à Pannoniis discernuntur, ad fontes usque Una, atque inde linea ducta ad Timaci, nunc Lim, & Drini confluentes: ab Oriente est ipse Timacus, Scodrus mons, & Drilo fluvius, quo à Macedonia submovetur: à Meridie Adriacus sinus. Longitudo ejus patet ab Arsia ad Drilonem mill. Germ. xc. Latitudo Magnitudo. maxima est juxta Naronem fluvium à fontibus ejus ad ostium mill, xx, 1

II. Di-

BUNONIS. Icriptoribus dicitur.

REISKII.

1 a Illyricum Gr. 'Imvers 'Imvera fi Appianum audias à Celta duce Illyrico nomen adepta, Rabinos & Josephum Gorionidem consulas, ex incerta aut fabulosa erit, Bocharto judice: Inab Illyrio Catmi filio arcessunt. Phænices equitinuiste, Herodotus, Scylax, Athaneus Dio- tas & appellatas numerat.

nysius testantur. Nomen Illyrii tamen Punicum # Illyricum sive Illyris etiam Illyrias & Illyria non est, neque in moribus Illyriorum aut lingua quidquam reperias, quod Phœnicium ortum præseferat, aut Punicas origines redoleat, fic recte inquit Bochartus Lib. I. Chan. c. 23. b Illyricum autem duplex à Spanheimio Introduct. Geog. constituitur, Unum specialius aut genti Celticæ huc digressæ illud imposuit. Sin strictius littoralem Syraciæ regionem continuit exclusa Macedonia; Sed altero generalius aut latius una posteritate Chanaan Illyrici Sclavi omnes dicto Macedoniam & vicinas provincias septendeprovenient. Utraque tamen hac originatio aut cim A. C. 337. comprehensas, in Breviario suo Rufus Feitus commemorar: Ut inde Illyricum tertior longe fabulisque propior extat, quam aliud Orientale, aliud Occidentale emergere pos-Stephanus, Apollodorus, Eustachius in Dionys. | sit. De antiquis urbibus Strabonem. Lib. VII. Prolemaum Lib. II. Pomponium Melam Lib. II. dem aur Cadmeos ora Illyrici extrema sele con | c. 3. Bochartum etiam quasdam à Pœnis condi-BUNO-

a Illyricum. b Duplex.

nia & Dalmatiæ. Liffus feu Alcslia op. Japydum opida. Flanona. Tarlatica. Senia. Lopfica. Ortopula.

Dalmatix opida.

II. Divisa fuit olim in duas potissimum partes sive regiones. Fines Libur- quarum una ab Arsia ad Titium amnem, qui nunc est Cherca, 81iburnia dicitur; inde altera ad Drilonem ufque fluvium, sive Lissum opidum, quod nunc vulgò dicitur Alessia, Dalmatia.

III. Liburniæ populorum clarissimi fuerunt Japydes. Opida per oram, Flanona, nunc Fianona: & Tarfatica, Terfatz; Se. nia, Zegna; 9 Lopsica, Lopur; Ortopula, Starigard; Argy. runtum, Pescha: Anona, Nona, "Jadera Zara Vechia; Scor. dona nomen retinet.

IV. Dalmatiæ populi etiam fuêre varii. Opida in litore & Sieum. nunc Sebenico; • Tragurium, nunc Traw; * Salona prope Spala.

BUNONIS.

& Libernia a Histriæ contermina est;

2 Et Dalmatia Macedonia.
3 a Japydes five Japodes, quorum opidum Japyx dictum cft; Servio tefte.

b Flanona five Flavona; opidani funt Flanates. Ab ea nomen habet (mus Flanaticus Stephano, Polanicus Mela ab urbe Pola . & Liburnicus Orofio; hodie ob frequentia naufragia Carnivorus dicitur, vulgo Quarnero feu Karnero. Flanonæ ad Meridiem vicina est c Albona, Flacii b patria; olim Aulona seu Alvona.

Z d Tarfatica five Tarfaticum, inter Flavonam & Seniam ad Liburnia litus est ad vili Casariano. Octavium enim obsidentem,

n e Senia, Germanis Zeng. dicta, ad oram nocturna irruptione castra ejus aggressi. Eanmaritimam in faxo pracipitifita, munitiffima dem Urbem Aprius Pollio aliquot annorum incſt.

litore. Opidani Lopfi dicuntur Plinio.

. g Ortopula five Ortopola inter Seniam & Vegiam sita erat, ejus vestigia ad Tedanium fl.

* h Argyruntum ad idem litus, Petro Luccaro Ragufaco Obrovazo dicitur: at Moletio est Novi-

λ i Enona five Enona urbs episcopalis inter Seniam & Jaderam est ad oram maris.

u k fadera urbs archiepiscopalis, præ reliquis clara, adversus finitimos Turcas probè munita ett: opidani Hirtio dicuntur Faderiini.

, 1 Scardona urbs ampla est, è regione Sicci. A Ptolemæo collocatur è regione Jaderæ, forte ex una infula factæ funt duæ; quarum una vulgo Scarda dicitur, altera Molconfiglio.

& m Sicum in finibus Liburniæ est ad ma-

re d; quo Claudius misit Veteranos, telte Plinio.

o n Tragurium hodie urbs exigua in scopulo e fira , & Buæ infulæ feu Cicovo ponte juncta; quam Veneti una cum Epidauro & Chio anno C. 1169. occuparunt.

To Salona, Salonæ five Salo f inter Tragurium ad Occasum & Almissam ad Ortum; in inscriptionibus veteribus Colonia Martia Julia Salong dicitur. Diocletiani ibi fuit Palatium nobile. Niger ait hanc urbem periisse. Habuit Salona cives pugnaces, cujus rei specimen non fæminz minus, quam viri, illustre dederunt bello Cimiro aftu ac dolo territum fugere compulerunt, tervallo postea cepit, & filium, qui cica 9 f Lopsica haud procul à Senia in eodem jacet id tempus ipsi natus erat, ab ea Salonium appellavit. Hic est Salonius, qui natus statim rififfe fertur. g

HEKELII.

a Quam à Liberno quodam Attico fic dictam tradit Stephanus.

b Synergistæ istius famosissimi.

c Villanovanus ex Blondô colligit, Scardonam hodie Malconfiglio vocari, & Jadera Civitati im-

d Adriaticum sub Venetorum Imperio.

e Infulæ Tragurii, cujus marmor commen-

f Gallicè Salon de Crau.

g Qui rifus omninò infelicitatis omen Parentibus, quòd infans iste perparum ex Servii mente vixerit, dicitur fuisse. BUNO-

a Japydes. b Flanona. c Albona. d Tarsatica. e Senia. f Lopsica. g Ortopula. h Argyrunium. i Anona, k Jadera, 1 Scardona, m Sicum, n Tragurium, o Salona,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib IV. Cap. IV. V. 325 tum; : Narona, Narenta; Onzum, Sabioncello; + Epidaurus, Raeusi Vechia; "Rizinum, Risine; " Budua, Budoa, z Olchinium, antè Colchinium dictum, nunc Dolcigno; & Lissus, Alessia. Intus a Scodra, Scutari; a Dalminium sive Delminium, Delminio, unde Delmatiæ five Dalmatiæ nomen.

BUNONIS.

a Narona ad Naronem fluvium, qui Melæ die le Golphe de Cataro dicitur. Nara dicitur, à litore fermè 20. millia passuum recedit: quondam urbs clara & Dalmatiæ conventus: unde Varrone teste, 89. civitates jura petiére; ac Plinii ætate populi duodecim: sed à Veneris anno C. 987 subacta pristina dignitate excidit. Tantarum erat opum, ut Venetici finus dominium fibi arrogaret Sophiano vero Capo Cumano.

. b Oneum five O Eneum inter Eperium & Epidaurum ad Artatum fl. in Penethia regione, hodie Sabionello aut Cideriffo.

r c Epidaurus sive Epidaurum urbs Dalmatiæ maritima est h: Alia vero urbs fuit Epidaurus ad Argiæ oram in Peloponneso, Æsculapii patria. Prope hanc Dalmaticam jam olim à Gothis excisam condita scribitur d Ragusa, quæ hodie in litore illo celebris eft.

ve Rizinum, five Rhifon & Rhizinium ad finum Rhizonicum est, in quem Rhifo fl. labitur. Volaterranus putat esse id opidum, quod hodie | Lymira cognominata.

Cataro vocatur; quoniam finus Rhizonicus ho-

φ f Budua, Butua seu Bulva inter Ascrivium & Olchinium ad ejusdem maris oram est: ditionis Venetæ istis in locis ultima, à Turcis incendio vaitata, nunc utcunque reparata.

& S Olchinium, Olcinium five Ulcinium est in eodem litore Butuæ vicinum.

ψ h Lissus, Lissum seu Elissus, ad Drilonis fl. ostium, hodie Aleso vulgo dicitur.

a i Scodra Turcis Scanderia, id est, Alexandria dicitur, olim urbs nobilis, ad Labeatis lacum est, qui hodie lago di Scutari.

a k Dalminium inter Drinum fl. & Ardium montem erat, olim magna urbs, quam, dum Marcius incendit, gentem quafi capite amputato truncasse Florus auctor est ; hodie Denna, Damna, melius Delminio vocatur.

HEKELII.

h Paufanie & Straboni, quòd fit portuofa,

a Natona. b Onzum. c Epidaurus. d Ragufa. e Rizinum. f Budua. g Olchinium. h Liffus. i Scodra. k Dalminium.

CAP. V.

De incolis Illyrici, & nova ejus descriptione.

Llyriorum gens fera fuit, atrox, & latrociniis piraticâque infa-111yrici calmis. Edomita à Romanis ea pars quæ Liburnia dicitur, anno ab tois. urbe condita I x x v. annis decem ante secundum bellum Punicum; Dalmatia sub Augusto Imperatore. Stetit inde sub urbis Romæ imperio, donec Gothi eam vastarent. Post hos Sclavonii, à Mœoti palude profecti, occuparunt. In quos deinde Hungari imperium habuêre: ac novissimè Turca oppressis Hungaris, interiora fibi vendicarunt; Venetis in hunc usque diem maritimam oram obtinentibus, exceptis duabus civita-

Sf 3

tibus,

tibus, Scardona quæ Turcici juris, & Ragusi, quæ sui juris, II. Regio ipsa quæ olim in duas partes, Liburniam ac Dalma-

Jadera. Segna. Nona. Zara. Sebenicum. Ragufa.

tiam divisa, nunc uno nomine Dalmatia appellatur, eademque pars Sclavoniæ. At quæ quondam « Liburnia, ea nunc Comitatus 7a. dera, vulgò Contado di Zara nuncupatur. In hoc urbes nunc clara. & Segna, v Nona, & Zara: hæc haud exigui momenti; necultimi solendoris civitas. · Sebenicum satis amœna urbs, at parum culta. ob vexationes vicinorum Turcarum, qui Scardonam tenent. ¿Ra-

BUNONIS.

tur partes, quarum una a Morlacha; altera b Ba- ex feris moribus appellatos voluit Bochartus, nadego vulgo dicitur.

B In hac funt e Jadera, nunc Zara,

y Et d Nona.

Hungarorum Rege emerunt. Urbs illa hodie regionis incolæ omittendi fuerant, nec Galli, Dalmatiæ habetur metropolis; undique mari quos duce Bulgio huc sedem Olympiade 124, cincta ponte jungitur continenti; ac arce muni- fixisse, Polybius, Justinus, Pausanias commetissima defenditur. Ab ista urbe haud procul morant. Romani postea victores Illyrico Teuabest locus dictus Zara Vecchia, ubi antiqua Ja- raque hujus regina bellum A. V. C. DXXIV. der e rudera vifuntur. Nona five Enona urbs na- primum conflarunt; Ultimum A. V. C. tura ac arte munita; undique mari cingitur, ni- DLXXXVII. Gentio rege capto, & in triumsi quum siccior altas est. In illa Senia seu Segna phum penitus abducto. h Illyricum itaque Rohodie Zeng cum infulis adjacentibus. Segnæ ager manis Impp. & horum præfecto prætorio subà Turcis misere vexatur.

est: ei imminet mons S. Johannis & arx in eo ris ex A. 1080. cum Zelimirus regum ultimus

¿ è Raqusa prope Epidaurum à Gothis olim excifa, Turcis Drobonika dicitur; emporium huc hodieque regibus Hungaricis pars Dalmatiz excifa, Turcis Drobonika dicitur; emporium ac urbes S. Viti Zengaque subsunt pars altera frequens est, ex quo Dalmatia bello fatigata. cum urbibus maritimis Jadera seu Zara, proxi-Opidani, quod Turcarum Imperatori tributum | ma Morlachorum regiuncula, Zebenico Spalato pendunt; longe lateque merces exportant ac Veneta Reip. paret; Item Cliffa mediterraneapet important. Urbs illa S. Laurentii arce munitur; pacem A. 1669. cum infigni 50. millianum ac si in vicino scopulo Venetorum Chiroma arx territorio à Turcis concessa: pars tertia Tutcico quoque conderetur, effet invicta ac inexpugna- adhuc jugo subjecta Venetis aut incursionibus per

HEKELII.

a Quam hodiè plurimi Croatiam esse dicunt.

REISKII.

cti, apud Ptolemaum & Plinium produntur: ricis tenebatur, titulo, fed nexu tributi Turci-Inter illas Embilia comparent, quibus proximi co non minus adhuc obstringitur. Vide hujus cum Pœni consederant, teste Stephano, f ur- descriptionem accuratissimam in Lib. Status bem Butnen condiderunt במורוב Betua nomine | Turcici anonymo. Lib. I. c. 4.

Phoenicio quasi tutam securamque dixerint: Pria Libiernia illa antiqua a hodie in duas dividi- mos autem incolas pro Akelin, i. e. agreftes voceque hinc apud Græcos corrupta Enchileos: Ut fluvios, montes, urbefque alias, & vicinas Infulas à Phœnicibus denominatas nunc trans-2 Zara Comitatus caput, quem Veneti ab eam. g Nec itaque Poeni auctore nostro huius jectum denique Germanis & Sclavis fubfuit. e Sebenico seu Sicum ad sinum cognominem regni Dalmatici auctoribus: Postremo Hungamortique proximus Ladislao Dalmatiam legalfet. Vid. Bonfinius Dec. 11. Lib. 4. i Hincadbellum decenale proximum, aut oppugnationibus infeltatur. k Ragufa urbs clara Refp. libera, ex motu terræ vehementissimo, quem A. 1667. fustinuit, eluctata sese in clientelam Cæfaris Aug. & regis Hungarici Josepho denuo 1 Illyrici veteres & ipfi fuis nationibus diftin- A. 1687. dedit ex veteri, quo regibus Hunga-

a Morlacha. b Banadego. c Jadera seu Zaza. d Nona. e Ragusa. f Butne urbs. g Phoenices incola Gallique. h Illyricum captum. i Dalmatia Regibus Hungaricis, Veneta Reipubl. Turcis fubeit. k Ragufa.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lb.IV. Cap. V. VI. 227 m/a, haud magna urbs cum arce, fui quidem juris est, at stipendum pendit Turcæ: Emporium alioquin, ab hoc latere maris Adriatici, Turcicis mercibus celeberrimum. * Scutari quoque, scutari. Turcicum opidum Emporium'est haud ignobile.

uis de Dominis. In Dalmatia Turcica quoque nibus nobilis. E regione istius litoris est d Pharuinfula, & e Corcyra nigra, itemque Melita five Melitena. f Dalmatia aerem habet temperatum acpurum; unde plerique ejus incolæ longævi funt: folum habet admodum fertile; oves bis in anno pariunt. Piscibus ora maritima est refera: & montana loca feris; oleis, vitibus, ferete abundat. Inde mel, cera, plumbum, villera & oleum exportantur. g Dalmata pleriquesunt proceri, expediti, bellicosi. Carminibut celebrant eos, qui contra Turcas fortiter pugnando ceciderunt. Plerique profitentur literas, qui tamen montana incolunt loca, priftinam barbariem nondum videntur exuisse; in his viti pariter ac fæminæ uno eodemque utuntur geme veltitus; neque eo diftinguuntur. h Ragu-

BUNONIS. turam. Erga peregrinos funt humani ac faciles.

§ a & satari b, olim Scodra, Venetis eripuit Singulis mensibus eligunt Ducem, quem Resso Mahnmedes Turcicus altero abhine seculo c. rem vocant, cui adiunt 100. Senatores. S. Lau-Ceremin b Spalatum, vulgo Spalatro, ad idem rentii castro quotidie novus imponitur pubernalins eft prope Salonam; Archiepiscopatu tor. Suntque Ragusini fere omnium Monarchagaudens, quem nuper nobilitavit Marcus Anto- rum clientes: Turcarum Imperatori tributum pendunt, fingulis annis 20. millia Sultanorum; ele Ciffa arx firmissima, Turcarum excursio- alii tamen 10. aut 15. millia illos solvere tradunt d. In Turcicis ditionibus nulla folyunt portoria. A Turcis Ragufini impense diliguntur ob commoda, quæ ab iis percipiunt.

HEKELII.

b Vel vulgò Scuttrì.

c Hæc Civitas XIIX. Milliar, à Mari quippe absens, est in arduô ac præcipiti Saxôædificata, & Lacui ad Orientem imminet, qui centum & triginta Milliar, in ambitu patet, ac undique Montibus, præterquam ad Septentrionem, ambitur, à qua Parte duo in se recipit Amnes. Territorium verò, quod est inter hunc Scutari Lacum, & Mare, vulgo vocatur Crama, i.e. Regio Saxis ac Montibus impedita. d Maginus dicit, Ragulinos Turca pendere tri-

a lucro inhiantes longe lateque exercent merca- butum fingulis annis xiv. millium Aurcorum. a Scutari. b Spalatum. c Cliffa. d Pharia. e Corcyra nigra & Melita infula. f Dalmatia fertilitas. g Dalmatarum mores. h Ragufinorum mores.

CAP. VI.

De Gracia, & summa ejus divisione.

Llyrico conjuncta est Gracia, antequam Orbis imperio Romani Gracia for-I potirentur, terrarum omnium dictis factisque celeberrima. Hinc tuna. quippe omnis literarum claritas primum effulsit, hinc frequentes coloniæ ad illustrandum totum terræ Orbem in diversas regiones exiverunt. Nunc tota à Turcis devastata, in exiguis ruderibus deserta & ipsa barbarie magis barbara jacet. Dicta est terra Grecia à Rege Graco: eadem ab alio Rege Hellene, Hellas, & incola Hellenes. 1

REISKII.

domestica historia præbet: Sacra Japhetum Noachi 1 Origines Graccorum alias sacra, & alias filium, qui primus gentium Graccarum conditor

a Origines Gracorum duplices.

PHILIPPI CLUVERIA

Gracia no-

II. At nomen Græciæ diverse accipitur. Primum enim Græcie nomine dicta fuerunt binæ terræ, quæ postea separatim altera Thes. Salia. altera Gracia, sive Hellas proprie dicta. Dein Gracia titulo accessit Pelotonnesus: mox item Epirus, simulque Macedonia to. ta: denique Creta insula, & quicquid insularum Græciæ adjacer

Quin etiam in Italiam & Siciliam, ut suprà dictum est, Gracum nomen usquequaque transiit, ubi Graciamagna: & item in Asiam. ubi Gracia Aliatica. Sed de hac in ipla Alia; nunc Europæpri mum terræ explicandæ funt.

Gracia fines. III. Totum igitur hoc, quod sub uno Gracia nomine compile tavimus, terminis includitur, ab Ortu Ægzo mari: à Meridie

Cretico: ab Occasu Ionio: à Septemtrione Scardicis jugis ab Illyriis Et Magnitu- ac Mœssis separatur, Strymoneque amne à Thracibus. Longitudo ejus est à Tanario Peloponnesi promontorio per Isthmum ad Stry. monis fontes, mill. German. c. Latitudo maxima ab Sunio promontorio per Græciam propriè dictam & Epirum, Acroceraunium usque promontorium, milliar. German. Lxxx.

Partes Grz-

IV. Partes sive regiones, in quas universa Græcia potissimum dividitur, sunt ista: Epirus, Peloponnesus, Gracia proprie ditta; Thessalia, & Macedonia. Quanquam Acarnaniam qua sub Epiro, & Atoliam que sub Gracia, nonnulli veterum Geographorum separatim censeant. V. At Romani universam Græciam in duas provincias divise

Grzeizin

apud Phoenices aut Ægyptios ipsis Græcis inno- i filio propagatum in tria fastigia dispesone, tuit, variato paulum nomine lamis aut mutato. Lolicum puta, Doricum, Ionicum, a Namque Hunc Theologia fabulosa pro Neptuno subiti- Hellen, à quo Exalues dicti, rex Thesair tuit, veluti Janum pro Jove, Semumque pro Plutone admiterat. Ita Lactantius Eusebiusque non fine Scriptorum recentiorum suffragio. Bochartus etiam in Phaleg. Lib. I. c. 1. demonstrat, Idque gestum, si Petavio credas, in A. Pt. quam nomina Gracum & Latinum Japheto con- Jul. 3385. ante Christum 1529. & tertium gruant, si monidina ex voce Phoenicia wwo Pe- Ægyptiaca profectione incidit. Vid. Ration Jidan, quæ latum fignificat; Neptunum ex He- Lib I. part. I.c. 7. Hellen igitur apud Romans braico nna; Niphta, i.e. à dilatatione deduxeris. Gracus, neque hic ab alio rex fuit. Has Gracie Quem gentes fingulæ ortum à filiis Japheti & vetus & aliquando cultissima origines praber nepotibus sumserint, hoc distinctius explicari à Hodierna eas plane posthabet, nec tamenpla nemine potest, cum historica monumenta de- barbarie magis barbara jacet (sic Cluverius nostu ficiant. Sin domesticam historiam consulamus, inquit) Multa enim pristini cultus document ca pocticis figmentis obtuta examinari paulo passim adhuc superesse videas multa etiam erba accuratius debet, veritasque à commentis va- avo non Christianæ solum religionis, se nissimis separari. Ergo idonei auctores Diodo- doctrina usu & consuerudine cum Italis ome

tres filios procreavit, Æolum, Dorum, & Xuthum. Ab Æolo ortum Æoles nomenque, à Doro Dores, à Xutho Iones duxisse ferunter. rus Siculus, Apollodorus, Conon, Paufanias, menta in dies accedere. Vid. Crufius in Turo genus omne Gracum ab Hellene Deucalionis | Gracia & Christoph. Angdi de statu hod. Grac

a Ab Helene, Aolo, Doro, Xutho.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. VII. Macedoniam, sub qua ipsa Macedonia, Epirus & Thessa-Macedonian & Achajam, sub qua Gracia proprie dicta, Peloponnesus, & Achajam diviso. & Infulæ circumjacentes.

CAP. VII.

De Epiro & Peloponneso. 1

Pirus, quæ nunc Canina a dicitur, separatur à Macedoni-Ephiliteral. bus Celidno amne, & Pindo monte; ab Græcis Ache. nis Populi & loo flumine. Populi clari fuêre & Molossi, quorum opidum

BUNONIS.

a Epirum b in tertio Europæ sinu ponit Plimis: & addit : Omnis Gracia fabulositas , sicut liutaum claritas ex hoc primim finu effulfit. Incipit autem Epirus à Celidno flumine; & definit in Acheloo flumine, qui ab Achaja cam separat: Issum mate: ad Meridiem; Macedonia partem & Pindum montem ad Septemtriones habens. c B b Molofforum regio olim Moloffia d, nunc Pandosia dicitur, ab urbe Pandosia. Apud Moloss e, canes sunt venatici generosissimi, qui

HEKELII.

a Sive Jannina recentioribus. b Incolis Arbonar; Turcis v. Arnantleri.

bfi, Theffaliæ populi.

e Maginus, Schröterus & alii dicunt, EPI-RUM terminari ab Ortu Acheloo Fluv a Meredie Adriatico Mari; ab Occidente pulsari Mari Jonió usque ad Celydnum Amnem; à Septentrione

verò Macedoniam habere. d A Molosso, Pyrrhi & Andromaches Filio sic

e Quorum Regnum principem à diluviô Phaethomem (p. T marce dus pois Paiforte Basi-Adom megros) tenuisse Plutarchus scribit in Pyrthop. 383. num. B. Tom. 1. Oper. f Atheneo & Victorino Grammatico.

REISKII.

1 Epirus Gr. # 2010 aut generaliter omnem terram continentem, aut specialiter hanc regionem Romanis ex bello Pyrrhi primo cognitam fignificat: Hæc vero & ipía duplex habetur:altera

vetus, altera nova; Epirum veterem vocamus Pyrris Æacidisque subditam, & octo gentes præcipuas complexam. d Epirus nova quondam Illyris Græciæ dicta, neque trans fluvium Acheloum procurrens, posthac Albania & hæc quidem ab excelsis montibus appellata, quos Galli veteres huc delati alpes sua lingua nominaverant. Ita Jacobus Palmerius Græciæ antiq. Lib. I. c. 14. docet, additque caput Epidamnum esse, vel Dyrrachium, Italis Durazzo.

e Peloponesus Pelopidas, quibus & nomen debuit, reges, è sanguine Pelopis i ortos perdiu Mycænis tulir, ut duo Græcorum genera, Doricum & Æolicum, quæ huc per colonias concesserant, Doricum, Æolicumque quieto imperio gauderent. Sin Bochartum audies, primo fingulas ex nepotibus Japheti & horum uno quidem אלישר g Elifab huc in hanc terram penetrasse credideris. Bellum vero quod exarsit, Peloponesiacum inter cuncta Græciæ regna & respubl. Athenienses maxime ac Peloponnesios quam atrociter efferbuerit, quamque componi non potuerit nisi Athenis funditus excisis, Xenophon, Plutarchus, Pausanias aliique memorant. Hodie Morea ex mororum, quas profert uberrimas, multitudine vocatur, & Turcis, Italis, Gracis, Judais, etiam habitatur. Quondam vero resp. Veneta ibi rerum potita, imperium hoc bello præsente Turcico vetus denuo fibi vindicavit. h Namque A. 1683. classe instructissima & numerosis copiis valens Prevessam, postea Coronem, profligato Sciraskiero Turcico, amplius utrumque Noverimum A. 1685. Modonam & Neapolin di Romania A. 1686. cepit. Tota fic domita Peloponnesus,

a Epirifines. b Molossi. c Pandosia. d Epirus nova vetusque. e Peloponesus, f A Pelopo, g Ab Elisah, h Nunc ab Venetis subacta.

"Dodone, apud quos Jovis Dodonai templum; oraculo illustre: Dryopes; Chaones, quorum regio Chaonia; opida, Coricum Antigonia, & Panormus, Elaus; Thesprotii, quorum & Ru throtum, Pyrrhi regia; "Caffiopæi quorum Caffiope; regio & Almene, opidum . Nicopolis; , * Amphilochi, opidum , Arons cognomine Amphilochicum, · Acarnanes, regio Acarnania

torque munitissimis subactis urbibus respubl. quoque nota urbs. Ad candem appulit, Amer triumphum A. 1687. solennem egit : Antea quippe jamdudum S. Maura Turcis erepta Infula in ditionem Venetorum venerar.

BUNONIS.

2 2 Dodona urbs à Dodone flumine & fonte dicta, ubi ingens filva; & præter templum Jovis fons Jovis Dodonai, faces exftinctas accendens, & accensas exstinguens. b Es Dodonaum in proverbium g abiit, pro valde sonoro, & homine importunæ loquacitatis: à pelvi ærea Dodonæ in columna fublimi, quam flagellum in manu pueri in altera columna huic proxima vento agitatum sæpius percutiebat, fiebatque tinnitus importunus. Columbæ quoque nigræ ex arboribus responsa ibidem dedisse consulentibus scribuntur. Oraculum tamen istud Homero & Hesiodo cognitum, suo avo desisse testatur Strabo. b

- 8 c Dryopum regio hodie Aldradina dicitar.
- 1 d Chaonia nunc vulgo Canina ab urbe primaria, in qua præfectus moratur, incolis dicta i. Silva Chaonia columbis abundabat. k
- ¿ Oricum in Epiri litore fuit, à Colchis conditum: quod Casar præter exspectationem Pompeji occupavit. Inde initium erat Epeiri.
- n Prope Oricum in mediterraneis fuit e Antigonia, ab Antigono condita, hodie Argiro caltro dicta.
- 9 f Panormus, nunc Panormo; inter Acroce-
- raunia & oftium Acherontis fl. portus eft. 1 g Elæus opidum, hodie Doena, à litore re-
- motum, Hecatompedo finitimum est. * h Thesprotta sive Thesprotis; hodie Vajelitia Lib. 111. Æn. v. 334. dicta, ad oram maritimam est, contra Corcyram infulam.
- A i Buthrotum five Buthrotus nunc Butrinto, ad litus maris est è regione Corcyra insula, à qua ibid. v. 291, seq. x11. millia passuum abest. Hic quod luculentas possessiones Epiroticas haberet Cicero, frequens ibi vivere solebat. Ex civili bello Pompejano . An. v. 292.

Virgilianus. m

A k Cassiopaorum regio Cassiopaa intus in mediterraneis est.

1 Caffiope nomen antiquum retinet, in montanis jacens; Alia vero ad mare hodiedicitur Joannia.

& m Almene Thesprotize vicina ad mareper-

- o n Nicopolis n ad finus Ambracii, qui vulgo Golfo de Larta, fauces structa erat, in litore occidentali: in opposito vero erat Actium. Nicopolis hac ab Augusto Imperatore condita, & ab ipsius victoria, de Antonio & Cleopatra o partà, ita dicta est: Plutarchus in Antonio nomen ei impositum ait à Nicone Asino, cui rusticus infidens Augusto ante pugnam obviam venerit. In urbe hac p Græcam Bibliorum versionem inventam tradunt, quam Origenes in Hexapla fina
- ж О Amphilochorum regio Amphilochia intus in mediterraneis est.
- e p Argos Amphilochium inter Ambraciam& Cassiopen jacens, etiam nunc Amploca incolis
- σ 9 Acarnanes, mollitie & lascivia olimnotati, cum Ætolis vicinis assiduas fermè exercebant rixas.

HEKELII.

g' Teste Erasmo Chil. I. Cent. I. Adag. vii. & ex eô Manutius in Adag. p. 29.

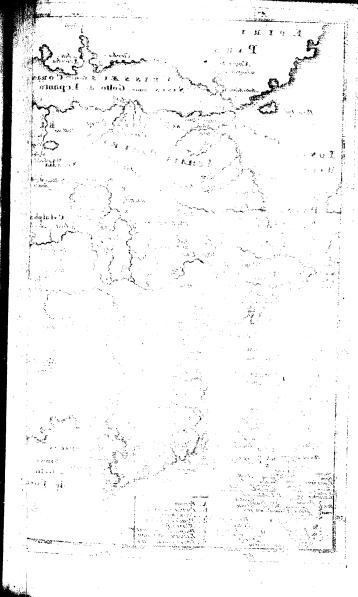
h Lib. vII. Geograph. p. 600.

i Unde a. hæc Regio dicatur, tradit Virgilia

k Quarum mentionem fecit idem Virgilia Ecl. IX. v. 13. Dicit & Glandem Chaonian Lib. III. Eneid. v. 333. Portum Chaonium,

l Vid. Strabo Lib. vII. Geogr. p. 593. m Sicuti apparet ex iplo Virgilio Lib. 111.

a Dodona. b Æs Dodonzum. c Dryopes. d Chaonia. e Antigonia. f Panormus. g Elzus. h Thesprotia. i Buthrotum. k Cassiopai. l Cassiope. m Almene. n Nicopolis. o Amphilochia. p Argos Amphilochium. q Acarnanes.

quo nihil in Epiro nobilius: "Actium, Leucas, z Stratos.

II. Peloponnesus à & Pelope Rege dicta, que nunc Moréa, haud reloponness ulliterrarum quondam nobilitate postferenda, quasi peninsula inter sines. duo maria Egaum & Ionium extenditur; ob finus & promontoria, queis ut fibris litora ejus incifa funt, fimul quod tenui tramite inlatus effunditur, platani folio simillima.

III. Partes seu regiones in ipsa, Achaja proprie dicta, Elis,

Messenia, Arcadia, Laconica, & Argolis sive Argia. IV. Urbium clarissima; in " Achaja, & Corinthus in ipso Isthmo, continhus.

multitudine abundans. o . Ægypti Regina.

p Quam Prevesa hodiè mappæ nuncupant.

BUNONIS.

r a Ambracia ad recessum sinus Ambracii à Nicopoli & Actio urbibus 25. millibus paffuum distans, vulgo nunc etiam Ambrachia q dicitur, olim ampla & potens : at Macedonum & Romanorum bellis deinde labefactata, & eversa, r

ab Argonautis conditum. Ad promontorium vulgo Capo Figalo vocatur.

infula, quæ hodie Santa Maura vulgo dicitur; riffus, qui vulgo nunc Golfo de Larcadia. in qua aliud opidum Leucas. Isthmo à Corinthis perfosso insula evasit, quæ erat Chersonesus. Sæpe tamen arenarum vi continenti reddita | cum pertingens. est: sæpe etiam indigenarum opera revulsa. Est

& Halyzeam ad Acheloum fl.

8 Olim quippe egregia Urbs, & Incolarum que, ut videtur, tota hac peninsula, ei nomen de suo nomine imposuit.

ω f Peloponnesus t undique mari cingitur, exceptâ illâ parte, quà continenti adhæret. g I/thmum IV. aut v. passuum millia patere auctores testantur. Columna ibidem erat posita ab Ionibus, in cujus parte versus Atticam scriptum erat: πέ ή εχί Πελοπόννησ 🕒 , κλλ' 'Iuría: Et in altera versus Corinthum ; Ti de ent in Педотогоно (con 'Iwia. Quinto quovis anno hic celebrabantur ludi in honorem Neptuni. Isthmum hunc diversis temporibus effodere conati sunt Demeb Mium, nune vulgo Figalo, ad Ambracii russ, Julius Cesar, Caligula, Nero: ac denique fants fauces in litore orientali est. Straboni / Herodes Atticus, privatus homo. Murus ductus Astium Acarnanum, ubi Apollinis templum a Lechaeo ad Cenchreas post cassum ad Thermopylas Leonidam; ac postea ab Atheniensibus. Athum pugna illa navalis inter Octavianum & Sex in Peninsula ista numerantur Sinus præcipui. Antonium commissa est: qua Octavianus victor h Crisseus sive Corimbiacus, hodie Golso de Lepan-Romanum deinceps Imperium folus obtinuit, to: Saronicus, à portu Saronico ad Isthmum ita & nomen Augusti. Promontorium istud hodie dictus, qui & Salaminius à Salamine insula, hodie Golfo de Engia; Argolicus, nunc Golfo de Nao cLeucas opidum vulgo ad promontorium | poli ; Laconicus vulgo Italis Golfo de Colochina; guod vulgo C. S. Nicolo: contra quod d Leucadia Messeniacus, nunc vulgo Golso di Coron; & Cypa-

> a Ita'i Achaja ista præter Corinthiam, etiam continet Sicyoniam v, ad finum usque Saroni-

β k Corinthus vulgò Corintho, & Coranto x, reto infula ista continenti adeo vicina, uti eidem Turcis Gereme, olim Ephyra y dicta, sexagenis ab utroque litore stadiis è summa arce, quæ z e Stratos & Stratus hodie Strato urbs Epiri | Acrocorinthus vocabatur, sita, Peloponnensi maxima, & Acarnaniæ caput, cum staret, claustra continet. Fuit olim Achajæcaput, Græapud sinum Ambracium fuit inter Anactorium ciæ decus; inter duo maria Ionium & Ægæum quasi spectaculo exposita, proximamque ab y Hac regio à Pelope, Tantali regis Phrygia Athenis & Sparta auctoritatem in Gracia obtifilo, id nominis obtinuisse feribitur: qui victo nuit, mercimoniis locupletata, martitimis copiis curul certamine O Enomao, Elidis Rege, Regno potens, contra Corcyracos & Athenienses navali iphus, & filiæ Hippodamiæ nuptiis potitus, adeo- prælio contendit; bellum Peloponnesiacum auspi-

a Ambracia. b Actium. c Leucas. d Leucadia. e Insula Stratos. f Peloponnesus, sjusque finus. g Ifthmus, h Sinus Corinthiacus. i Achaja. k Corinthus.

cata. Dionysius Siciliæ tyrannus regno pulsus hic, nii & Corinthii. Agrum utriusque populi h Mo exfulavit, ludumque aperiens pueros literas docuit. Corinthus quoque scortis extitit nobilis: hic quoque Lais illa, cui ingens pretium poscenti rinthii partem obtinuerunt. Calceis usos fuiffe Demothenes inquit : Tanti panitere non emo. Hinc quoque natum est proverbium : Non omnibus licet adire Corinthum z. Adeo mercericibus pro re parum virilis animi indice, usurpanur. favebant Corinthii, ut eas non folum honore Hinc de Lysix oratione Socrates: si mini, inafficerent; sed etiam plublicis precibus Venerem quit, Sicyonios attulisses calceos, non uterer, quamorarent, ut meretrices augeret ac fervaret, telte Albenso A. L. Mummio excisa est non satis ob viriles. De Verris crudelitate & improbitatein iustam causam : Romani enim veriti , ne loci | magistratum Sicyonium legatur oratio Cic, Veropportunitas cos aliquando ad bellum faciendum rina vr. n. 44. Postremo quum variis ante af. adhortaretur. Corinthum incenderunt a. Ex incendio urbis, quum plurimæ ftatuæ & fimulacra area, aurea & argentea confluxissent, Co- Eadem, aut certe non dissimilis calamitas i Herinthiacum es conflatum traditur; quum tamen licen perdidit, & k Buram Achaicas urbes, terre as illud Corinthiacum jam ante urbem hanc destructam fuerit in pretio: artificio igitur Corinthiacum fingulari fuerit ita paratum. Eam ur- apud Rhium promontorium, post Actiacum bem tamen restituit Julius Casar, uti & Cartha- victoriam Romanorum colonia. Hic Cicto ginem, colonosque eò milites veteranos misit. Libertum suum Tironem ægrotum reliquerat s. Deinceps celebrata eft Corinthus: in eague Pau- Patra quoque nobilitate funt D. Andrea Andrea lus Apoltolus XVIII. menfes commoratus eft : & li martyrio. Ultra Patras in codem litore versus duas ad Ecclesiam Corinthiorum (cripsit episto- Occidentem suerunt m Olems & n Dyme opida: las, qua Dei beneficio in Sacro Codice hactenus & hanc ita dictam Strabo existimat, quodulisuperfunt. Caterum urbs illa cum reliqua Gracia hodie sub Turcarum est dominatu. Porrò in regione hujus litoris sita est o Cephalenia insula, Occasium ad finum a Crissaum five Corinthacum | Caterum potentes suêre Achai & sædere conportus & navale Corinthiorum erat b Lechaum duobus muris, tanquam brachiis urbi junctum. per viginti annos scriba, & duobus pratoribus In hunc portum naves ex Italia & Sicilia commodiffime appellebant, indeque folvebant. c Cenchrese alter portus erat, vicum fibi conjun- | igitur & illustres per Græciam res gessere, mulchum habens. Is Ortum spectabat, & naves ex taque civitates societatem cum iis & sædus junte Asia venientes recipiebat, eodemque dimitte- runt. Tanta verò Achaorum fuit auctorias, bat, in omnem Orientem per d Saronicum mare. ut Thebani, post Leuctricam pugnam, atbi-Paulus Apostolus hic caput rasit, ex gentis sux tros cos elegerint controversiarum, qua into religione. Ibidem erat & e Schamus, ubi per civitates erant: & Italici quoque homines pol Isthmi angustias naves traduci machinis sole- seditionem cum Pythagoræis, pleraque jura b bant. In eadem Achaja propriè dicta, præter iis acceperint. Achæorum hoc corpus à tempo-Corinthum, erat nobilis & vetutta urbs f Sicyon, ribus Pyrrhi, ejusque in Italiam expeditione, in qua regni propemodum ab hominum memo- ad Philopæmenem usque viguit. Quo tempore ria antiquissimi sedes fuisse scribitur. Urbem à Romanis callide, Achæis invitis & frementipfam b Abrahami temporibus conditam parrat | bus, id demum folutum est. historia. Tyrannis ferè paruit; at moderatis, neque suis commodis nimium deditis. In iis fuit g Aratus, quem plerique, ut civium suorum amantissimum prædicant. Sicyon verò anteà Mecone c, & prius etiam , Egialus d dicta, in colle natura munito xix. aut xx. stadiis à mari condita fuit e. Pingendi, fingendique, pellata. · aliarumque id genus artium studiosi fuere Sicyo-

mea fl. dirimebat. Romanis studuerunt in bello Achaico Sicyonii; & inde maximam agri Codelicatioribus, quam viros graves deceat nomm est ex vulgato proverbio, quo calcei Sicyonii. vis ellent habiles, & apti ad pedem, quia non ellent fecti cladibus effent Sicyonii, ipsam urbem terræ motus ad folitudinem & vastitatem redegit. motu aut fluctibus maris absorptas. 1 Patre our. que Achajæ urbs maritima non obscura fuit ma sit in hoc Peloponnesi litore occidentali. E juncti, quasi in unum corpus coaluere, inaut communiter, unoque fenaru uterentur. Polici unum tantum prætorem habuerunt. Magnas

HEKELII.

q Et apud Ptolemeum Larta. r Prius dicta est Eponia & Paralia. f Lib. x. Geogr. p. 17. Tom. 11. t S. Pelcponnesius, olim Apia & Pelasgia ap ν Ut Sophianus. x S. C+

a Sinus Corinthiacus five Criffaus. b Lechaum navale Corinth. c Cenchrea. d Saronicus finus five mare. e Schoenus. f Sicyon. g Aratus Sicyonius. h Nemeafi. i Helice. k Bura. I Patra. in Olenus. n Dyme. o Cephalenia inf.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. VII.

olim clara opibus, post clade notior; cujus potentiam Romani cum vererentur, funditus everterunt. In ¿Elide Clympia, Certamine olympia. Gymnico maxime nobilis; 'Cyllene, quod Mercurium ibi natum cyllene. abitrabantur, infignis; unde Mercurius Cyllenius. 3 In Messenia, " Meße-

x S. Corantho, ut Moletius tradunt. y S. Ephyre.

z S. ut Strabo Lib. x 11. Geogr. p. 201. confluebat per Olympiades. m Tom, II. loquitur: Non omnis hominis elt Corinthem navigare.

a Excrevit enim ope opportunitatis hujus Si-Urbi cederet, eratque fastus illius tantus, ut Intolz P. R. Legatos injuriofius appellare, & fordibus quoque perfundere non dubitarint.

b Sophiano & Recentiorib. Basilica nominata.

c Et Telchinia.

d S., Ægiala, & Ionia.

e Ager ejus metallicis olim officinis & copiosô Oleanum proventu inprimis erat nobilitara.

Hanc Urbem vocat Strabo infignem Lib. VIII. Georg. p. 706. BUNONIS.

y Achajæ in occiduo Peloponnesi litore proxima est a Elis, five Elea & Cauconia dicta, inter illam, Arcadiam & Messeniam sita. Ejus urbs primaria g idem nomen habebat, eaque ex aliquot pagis coaluerat. b Peneus fl. per mediam duchat urbem, Persarum metu muris cinctam. Polica tamen sine muris ex juramento Ætolotum tuta erat; nemini enim nisi inermi regionem aut urbem illam licebat ingredi. Ad hanc discendum est. usque Elin ex Sicyone, per mille & CC. stadia Philonides Alexandri curfor novem diei horis contendit: indeque tertià noctis hora rediit sæpius. Patria fuit c Phadonis Philosophi Platonis amicissimi. Inde byssus proveniebat Judaica prastantior: equis etiam abundabat Elis.

d Olympia, quæ i & e Pisa dicta, ad Alpheum fluvium, decem millia passum ab ejus ostio recedebat. Sesquimilliario ab urbe templum erat Jovis Olympii &, pretiolissimis donatiis locupletissimum. Quo in numero eminebat Jovis statua aurea, Cypseli munus l. Ejusdem item Jovis simulacrum eburneum, summa ane à Phidia elaboratum. Cujus ea magnitudo etat sedentis, ut surgere, si vitam acciperet, non posset, quamvis altum ac magnificum templum id foret, ni capite perrumpere techum vellet. Hie quoque erat mira porticus, we legenda. secties candem reddebat vocem, câque de caus à

iππίΦωτοι cam appellabant. Hic celebrati funt Iudi isti quinquennales, ad quos universa Gracia

s Mela à f Cyllene urbe Mercurium Cyllenium appellatum tradit; quem tamen alii à g Cyllene Arcadiæ monte maximo, in quo fingitur genithis in tantam potentiam, ut ne Romanse quidem tus, ita cognominatum volunt. At ubrs Cyllone, hodie Chiarenza dicta, in ora Peloponnesi occiduâ est apud promontorium Araxum. Elidis urbis erat navale, & commodus portus è Sicilia solventibus. Huc quoque à Plinio n collocatur Cyllene finus, & promontorium Chelonates: h Aulon item, & i Leprion opida: & urbs spatiosa admodum k Cyparissa, cum sinu l Cyparisso.

In occidentali Pelonnesi litore sequitur m Mesenia, quæ tamen in meridiem quoque magnâ sui parte se extendit.

HEKELIL

Eaque non procul ab Olympia.

b Sicuti apparet ex Virgilii Lib. 1. Georg. v. 59. i Olim Stephano teste.

k S. Olympici.

l Quæ fortè ad ornatum Ludorum potiffimum erat posita. Hunc morem enim Romanos imprimis observasse, ex Emundi Figrellii elegantissimo de Statuis Illustr. Romanor. Libr. c. v.

m Hi Ludi autem instituebantur in honorem Jovis ab Hercule, qui Augea Elidis Rege, superatô, repurgatôque ejus stabulô in Campis Olympia vicinis juxta Alpheum Fluvium facrum Certamen instituit, quod quinto quoque anno, vel ficuti ex Interprete Lycophronis apparet quinquagesimo Mense celebraretur, idque eò consiliô ut in illô certamine Gracie Juventus sese penthathlo, five quinquertio exerceret, caltibus scilicet, Cursu, Saltu, Disco & Palestra, insque veluti meditationibus vero certamini præluderet. Huic certamini quintô die finis imponebatur, & Victor, qui Olympionices vocabatur, Oleastro, vel uti Aristoteli placet, Olea coronabatur. Conf. Caroli Palchalii Lib. VI. de Coronis c. XVI. p. 191. & Lib. vII. c. v. p. 469. ubi de More Gracorum in dandis Coronis victricibus multa fune

n Lib. Iv. H. N. Cap. v. p. 51. Tt3 BUNO.

aElis, b Peneus fl. cPhædonls patria Elis, d Olympia, e Pifa, f Cyllene, g Cyllene finus & Chelonates prom. h Aulon, i Leprion, k Cypariffa, 1 Sinus Cypariffius, m Messenia,

Messene. Pylus. Corone.

" Messene, & Pylus, unde Nestor ille Pylius, ' Corone. In Arca-

BUNONIS.

a Messene urbs, regionis caput, eidem & populo nomen dedit o. Gravissima & diuturna Messeniis intercesserunt cum Lacedæmoniis vicinis bella: in quibus enituit virtus prorsus heroica . & humana major . Aristomenis Mellenii . oui deinde inter heroas cultus eft. In bellis iftis mentio quoque fit b Ithomes: quod nomen est montis, ad quem urbs ejusdem nominis. Hanc urbem Lacedæmonii anno belli iftius vigefimo tandem in deditionem accepêre, ac folo æquarunt. Post Leuctricam pugnam ab Epaminonda & Thebanis restaurata est. Verum Messenii cum devicti, aliquoties à Lacedæmoniis defecissent, ab iisdem in servitutem redacti sunt, peiusque servis habiti. Unde proverbium natum est: Messena servilior, in eos, qui alieno vivunt arbitrio p. Caterum eadem prope Messenes ratio erat, quæ Corinthi. Utrique enim mons imminebat : illi quidem Ithome ; huic verò Acrocorinthus: qua loca ad tenendam Peloponnesum maxime oportuna erant, ut cornua ad prehendendum taurum. Itaque Demetrius Pha-İcreus Philippum Demetrii filium non inconcinne monuisse traditur, ut bovem utroque cornu præhenderet, fi eum tenere vellet: has nempe urbes duas, & vicinos montes fignificans: taurum verò Peloponnefum.

9 c Pylus hac Messeniorum erat sub monte Ægialco, à Pylo Triphylix cccc. stadiis distans, catteris, qua erant, Pylis prastantior, & antiquior: unde proverbium q: Est Pylus ante Pylum. Neleus Nestoris pater tres tenuit Pylos, ut Pindari habet Scholiastes. Hæc Messenia à Neleo condita putatur: unde & Neleia dicitur. Nelfor autem Pylius cognominatus vel à Triphyliaca; vel à tribus istis, quæ eum sibi asscripserunt. simplex s. Hanc Messeniorum Pylum dirutam ante, Athenienfes in bello Peloponnefiaco infraurarunt. & tenucrunt annos x v. magno cum suz civitatis bono, Lacedamoniorum incommodo gravissimo. d Sphaeleriam etiam, quæ & Sphagia dicitur, vicinam huic litori insulam occuparunt, in eaque trecentos Lacedamonios oblesios fame i.e. fundarum telis pulsi. Est & Methone Utos & ferro absumserunt, aut in deditionem acceperunt; qua clade nobilitata infula est. Ita enim comparatum est, ut, quæ antè loca obscura fuerunt, & ignota, ex aliquo hominum casu & fortuna momento, fama celebrentur.

e Corone hodie Coron, sub Thematia monte. Thebanorum colonia; ubi Jupiter & Apollo omnium morborum Averrunci colebantur, in Messeniæ ora maritima est: unde vicinus sinus nomen traxit; qui idem ab universa hâc regione Messeniacus dicitur, in quem influit Pamiss fluvius, qui idem Pamissus & Panysus aliis scribitur ; hodie vulgo Pirnaza r dicitur, comm maximus, qui intra Ifthmum funt. Sinus ifte hodie Golfo de Coron vulgo nuncupatur. Portoin eodem Messeniæ litore est f Methone ubrs, hodie Modon, Mutune & Moitune, clariffima nunc & præfecti sedes. Una earum septem urbiumelt. quas Agamemnon per legatos Achilli promitto bat. Menelaus enim Spartæ Rex hanc quoque tum possidebat regionem. Bello Actiaco Antoniano Agrippa, primo navium appulfu, hac potitus est urbe , & Bocchum Maurusiorum Regem Antonii partes sequutum, hic captum, inrerfecit f. In eadem ora erat & Aline, undehle nus Alinaus; i Helos item, & promontorium k Acritas: 1 Tomaus mons, qui à cultro tonsorio t, cuius fimilitudinem habere diciur, nomen traxisse videtur; m Coryphasium promontorium v. Plura prætereà memorantur hicopida; n Cardamyla, O Phera, p Thuria, 9 Grenia; unde Nestor Gerenius Homero & Poëris, ut à Pylo Pylius dicitur.

* I Arcadiam Peloponnesi regionem mediterraneam Peloponnesiacæ gentes undique cingum. Montosa est, montiumque Arcadia maximus Cyllene . Mercurii incunabulis celebris.

HEKELII.

o Castaldo hodie dicitur Mattagia, aliis Miseniga & Nisin scribitur quoque frequenter per

p Vid. Erasm. Chil. 11. Cent. 1x. Adag. xx. p. 488. col. a.

q Ap. Erasmum Chil. 11. Cent. VIII. Ad. x18. col. a. & Manutium in Adag. p. 704. col. a.

r Atque Straboni . Amathus.

f Incolæ à vicinis dicti sunt Aposphendonti Thracia & littoralis Peloponnesi.

t Sutoriô.

v Hoc Niger Geographus Cabo Junchi nuncupat. Est & Coryphasium Parva Laconum Regio, Pyropinqua. BUNO.

a Messene urbs. b Ithome mons & urbs. c Pylus. d Sphasteria inf. quæ & Sphagia. e Corone tinus Messeniacus. f Methone. g Afine. h Sinus Afinaus. i Helos. k Acritas. I Tomaus mons. m Coryphasium prom. n Cardamyla. o Phera. p Thuria. q Gerenia. r Arcadia.

INTEROUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. VII. 335

dia, *Tegea, Stymphalus, "Mantinea, & Megalopolis: Polybii Tegea. patria. Eln Laconica, Lacedæmon, fotius Græciæ quondam po-Mantinea.

ten- Megalopolis.

BUNONIS.

λ a Tegea seu Tegea, è novem pagis composihabitata est fortibus & bellicosis viris: itame & Lacedæmonios quandoque armis vicerunt: k ineas, quas in ipsos paraverant, catenas aliquando Lacedamonios compegere, & cum virinis Pheneatis eadem lege, & fortuna bellum Romani, interventu nempe fingularis certaminis trigeminorum ab utraque civitate. Hic offa Oresis, gigantis inventa sunt, Solino teste, Olympiade 58. Tégeæ quoque vixit Ariftarchus Poëtæ Euripidis synchronos; qui tragodias unbs est ad Stymphali montis radices . Tegex proxima. In vita Iphicratis ejus fit mentio v. Veus illa periit, ex nova Hadrianus Imperator aquas Corinthum deduxit : Stymphalus mons Herculeo labore notus est. Est & Stymphalus la-(18), qui ex eodem monte profluens, mutato nomine deinde Erasinus dicitur. 2

и c Mantinea, ex quinque pagis quasi conflaa, Megalopoli proxima nobilitata est Epamimonde Thebani alterà de Lacedæmoniis partà victorià, qui gravissimè in pugna vulneratus equissimo deinde animo exspiravit. Cæterum Mantinenses urbem hanc in gratiam Antigoni Macedonis Antigoniam appellarant : quod nomen longè post sustulit, & pristinum revocavit

Hadrianus Imperator Rom.

ı d Megalopolis Arcadiæ urbs primaria; Epaminondæ confilio condita, quo tempore is Latedamonios ad Leuctra vicerat. Muro cincta urbs ab initio non yidetur.

& e Laconica in meridionali Peloponnesi litore attingit Messeniam; quæ tamen & orientalem ejus bonam magnamque partem complexa est; hodie Zaconia five Sacania dicitur a. Lacones in rebus agendis lunam observabant, nec prælium,

nii in plenilunio, ex Lycurgi instituto inibant. of Lacedamon urbs fine monibus ad Eurotam fl. fortitudinis, patientiæ & continentiæ laude nobilis, ad has enim maxime virtutes Lyungus legislator institutis & legibus suis eos formarat b. Apud eosdem tamen furtum non modo permissum; sed & commendatum fuit. Ad decurfu, & id genus laboribus. In finum Laconi-

cum se effundebat Eurotas, ad quem in litore crat h Gitthéum five Gythéum, navale Laconum & urbs c. Eam L. Quinchius obsessam oppugnatamque in deditionem tandem accepit. Lacedamoniorum classem hie subductam incendere parabat Themistocles; quod tamen confilium ejus, ut parum honestum, repudiarunt Athenienses, dirumum composuerunt, quo cum Albanis auctore Aristide. Ab hoc opido ad Cretam infulam certiffimus cursus est. Non longe à Gythéo i Tanarum abest promontorium, longistime in Meridiem procurrens, in coque cjusdem nominis opidum cum templo Neptuni. Ad hoc promontorium, altissimis specubus & cavernis faissit 70. vixitque annos 80. x b Ssymphalus hians, inferorum aditum statuebant poeta: ibique Orpheum ad regna Ditis descendisse fingebant, repetitum conjugem suam Eurydicem. Alterum Laconica promontorium k Maléum Μαλεία, Μαλέα Cretæ infulæ obverfum, longissimè in mare procurrit. Maleam etiam vocant, & Maléam hodie Capo Malio. Navigantibus ob ventorum sævitiam, ac maris iras periculosum est hoc mare. Corcyrci in bello Persico Xerxis classem suam LX. navium ad Tænarum & Pylum continebant dolo malo, eventum belli speculantes, & feliciori parti se venditaturi, Ad Græcos autem hanc afferebant excusationem, ventis prohibitos Maléam superare non potuisse. 1 Sinus inter Malxam & Txnarum Laconicus appellatur d. Ad eundem finum, co fitu est m Cythéra insula, hodie Cerigo, cum ejus nominis opido & portu, ut, qui eam teneat, facillime Laconicam infestare inde queat e. Itaque Chilon olim Lacedamonius, unus è septem Gracia sapientibus, fatius effe civitati Spartanæ dicebat, illam insulam fluctibus obrui, quam exstare incolumem. Neque quicquam rectius Xerxi suadere poterat Demaratus, ipse Laco, quam ut Rex eam infulam occuparet, Lacedæmonios territans, cosque à exteris Græcis avertens,

HEKELII.

x Est etiam Tegéa in Cretà à Talthybia, Stephanó referente condita.

y Ab hac Urbe Minerva dicta est Stymphalia, quòd Templum in eâ habuit.

g Emman fluvium exercere se Lacones soliti sunt sunt, quæ tantæ magnitudinis suise dicuntur, z Ab hôc Lacu Stymphalide Aves appellatæ ut Solis radios obumbrarent, omnemque Ar-

a Tegea. b Stymphalus urbs, mons, & lacus. c Mantinea. d Megalopolis. e Laconica. f Lacedamon, g Eurotas ft. h Gytheum, i Tanarum prom. & op. k Maleum prom. I Sinus Laconicus. m Cythera inf. cum op.

Leu &rum. Amyclæ. Argos. Nemea. Mycenæ. Nauplia. Træzen.

tentissima, eadem & Sparta; * Leuctrum, e Amycla. In · Areia, · Areos, Hippium cognomine, templi Junonis unde Juno Argiva, vetustate & religione percelebre; Ne. mea, o Mycena, z Nauplia, V Trazen, fide societatis At.

pitaculi sonitu pellerentur.

a Olim dicta est Hecatompolis , à numerò np. centum Civitatum, quarum omnium Caput fuit Lacedemon, alio nomine Sparta & ob severam Disciplinam rigida appellata.

b Chilonis unius ex illô inclutò Sapientium

Gracia numero Patria fuit dulcissima. cò loci fimultatibus, commui operà condidisse i Lerna malorum. k

d Ptolomeo Laconicus, Castaldo autem Golfo de Colochina appellatur.

e Hæc infula nonnullis, Plinio inprimis quondam vocata est Porphyris, sive, ut placet Eustathio, Porphyrusa. Bordonius in suo Insulari Opere eam & Schoteram vocatam effe scribit.

BUNONIS.

π a Leuctrum, Leuctrorum Bœotiorum colonia ad Tanarium promontorium est: de hac Graciam Xerxe, conjuges liberosque suos mile urbe perpetuo contenderunt Lacedæmonii & runt, ut ipsi tanto animosius dimicarentinho Messenii: De qua re vid. Pausanias. f

e b Amycle eo fuerunt fitu, quo hodie Vordonia est; vel non longè inde, xx. stadiis à Sparta, Caffore ac Polluce g celebres: olim Limnæ

c Argia, hodie Romania, inter Arcadiam & mare Ægæum Argolis quoquè dicitur ab

* d Argo urbe primaria, per quam e Inachus amnis fluit: unde porrò Argivi populi appellati funt. Argos hoc cognominatum est Hippium, ab equis, qui generofi & multi inde proveniunt. Pyrrhus Epiri Rex urbem hanc oppugnans occisus est jactà vetulæ cujusdam manu in caput ejus tegula. Argos focietati corporis Achaici deinde fe inseruit; & cum cateris venit in potestatem | è proximis Virgultis arrepens interfecit, ponis Romanorum.

v f Nemea Newix in Mediterraneis, inter Cleonas, & Phliuntem, interque Argos& Corinthum fita est. Hic lucus erat, in quo Argivi ludos celebrare foliti, g Nema dictos, in honorem Herculis, qui leonem ibi immanem occidifie dicitur h. Tres igitur in Peloponnelo fuerunt totidem certaminum publicorum fedes. h Isthmia prope Neptuni templum, in ronia, Aphrodisia, Apollonia & Anthanis.

cadiam devastarent, donec ab Hercule ænei cre-, Isthmo celebrata: i Olympia in Elide, ad hane urbem item cognomen in Argolica.

φ k Mycenas Argo urbi vicinas tenebat Agamemnon ; sicut Spartam frater ejus Menelaur Funditus autem deletæ funt Mycenæ, ut ne vestigium earum supersit. In Myceno agro 1 Lerra palus est; in qua Hydram fabulantur fuisse. In eandem fordes & purgamenta urbium fuarum Elanc Urbem Hercules & Apollo, depositis solebant deferre accola. Unde proverbium:

> z m Nauplia, hodie Napoli diRomania I, olim Argiæ regionis navale & opidum maritimum nunc regionis caput, & præfecti Turcarumse. des est: ad hunc portum Ægyptii olim cum Da nao appulerunt.

> In Trazen in litore Argolico, quod Origitem respicit, è regione Athenarum trans Saronium finum fita, olim Neptuno facra erat; indeque & Posidonia m dicta est. Huc Athenienses adventante cum innumerabili multitudine in ftem, ex mænibus ligneis, id eft, navibus. fese defensuri. Træzenii quoque benignè aceptos Athenienses omni humanitate completi, debitisque officiis ac itudiis prosequuti sunt.

HEKELII.

f Est & Leucrum Laconica & Arcadie urbs, quod probè observandum est iis, qui ejusmodi Loca Synonymica perfæpe folent confundere.

g Quorum Patria dicuntur uisse.

h Quanquam sunt qui Ludos hos in honorem Archemori , Lycurgi , Nemea Regis, Filioli, quem cum Hylipyle nutrix Argivis Langiam Fontem oftensura in gramine deposuisset, serpens institutos velint.

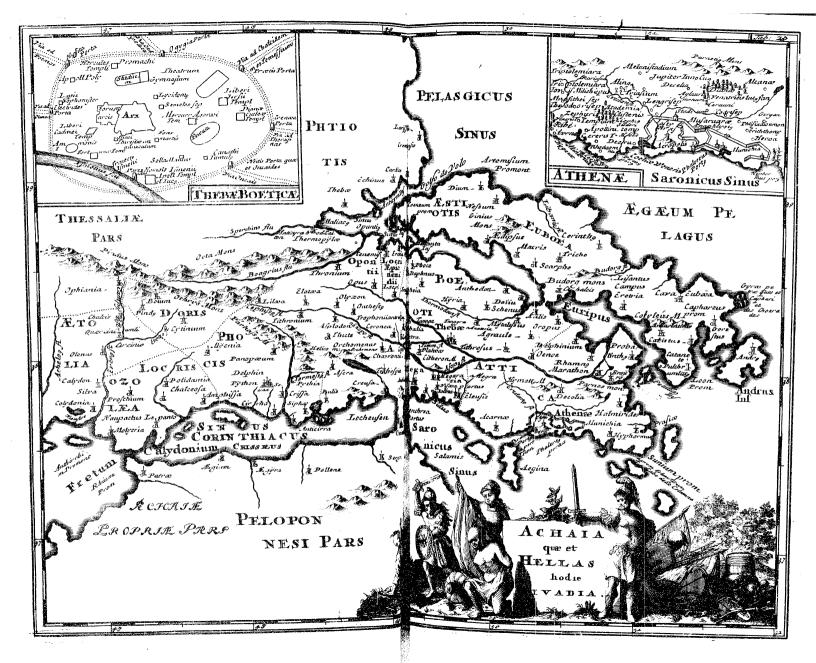
i Apud Erasmum Chil. l. Cent. 111. XXVII. p. 92. col. a. atque Manutium in Mag p. 130. col.a.

& Pro Malis plurimis ac fimul in unum.com gestis, seu accumulatis.

1 Sophiano.

m Straboni ac Paufaniæ, sed Stephano aliisque St

a Leuctrum. b Amyclw. c Argia. d Argos. e Inachus fl. f Nemwa. g Nemwa. h Ishmia. & i Olympica certamina, k Mycenæ, i Lerna pal, m Nauplia, n Trœzen.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. VIII. 337

ice illustris ; * Epidaurus , Æsculapii templo inclyta. Epidaurur.

BUNONIS. " Inde non longe aberat a Epidaurus in Argiz runt. Cæterum præter ista, obscurioris samæ hore orientali, apud Spiraeum promontorium, in Argia opida erant. b Tiryns, c Aline, d Or-

finum Saronicum, montibus undique aut nea, e Hylia, f Hermione, unde brevis ad infeminicincta. Æsculapius ibi omnis generis mor- ros descensus esse dicebatur. Huic vicinum erat his fanare creditus est: & tabulæ in templo ejus | g Scylleum promontorium, à Scylla ita dictum, Monte indicabant, quo quisque morbo libera- quod in mari à Minoë submersa, cur patriam foret. Romani quum pestilentia labora- Nisæam prodiderat, ibi ejecta tandem & sepulta mt, Sibyllinorum librorum auctoritatem se- foret. Promontorio huic adjacet h Calauria insula ள், communem illum Græculæ gentis medi- parva,Neptuni afylo olim celebris. Iu illoNeptuni mm, missiegatis, sub anguis specie latentem , templo Demosthemes, Atheniensis interiit. Fuit &

infaliam abduxerunt, eique in Tiberis insulam | Amphiclyonum quidam hic conventus v 11. urbium. авліdантия. b Tiryns, c Afine. d Ornex. e Hyfia. f Hermione. g Scyllxum prom. h Calauria inf.

ingresso, codem loco ædem Æsculapio statue-

CAP. VIII.

De Hellade seu Gracia proprie dicta, & Thessalia.

DEloponneso angusto tramite seu Isthmo annectitur regio, que Gracia pro-Hellas Græcis, Latinis Gracia proprie dicta, est. Limites ab prie dicte. Occasi habet Acheloum amnem, quo ab Epiro submovetur; à Septentrione Othrym & Oetam montes, quibus à Thessalia dirimim; ab Ortu mare Ægeum: à Meridie Saronicum Corinthiacumque sinus, & in medio utriusque Isthmum, qua Peloponneso adhæret. 1

R E I S K I I. tionum fegetem præbet, instituto tamen nostro proximo & castello ad sinum Arcadicum struminus congruam: Cui enim non dictus Hylas? cto, quod Tornesum nominant, Salonaque amse cui non Hellas dicta ex communi veterum plissima urbe, in d Venetam ditionem venit. Sciptorum elogio innotuit? b Achaja porro ex Paulo antea duce Maurusino e Patræ, hisque viztate C. Cæsaris Augusti ac Imperatorum succe- cina duo castella munitissima (Datdanellas nodentium usu & consuetudine latius, excurrit, minant) Moliccrus atque Rumelia, & f Lepan-Mam arctior ex sensu Ptólemæi Græcia, caque sus sive Naupactus in potestatem candem Reipuaut proprie aut specialius dicta: Hæc quippe in blicæ concesserunt: Tandem etiam g Athene,

vinciam, cui vetus Græcia cum Locris, Phoci-1 a Hellas & Græcia, si Græcos veteres Ro- de, Attica, Bœotia, totaque Peloponneso Banosque consulas, aut totam, quousque patuit, suberant. Metropolin vero c Corinthum habuit, ngionem significat, aut hujus partes singulas, urbem opibus emporioque storentissimam, sed kumm ex his præcipue: Totam fupra vidimus, ob motus Achaicos, quos conflaverat, per mme partem videbimus, quam Romani Græ- L. Mummium Consulem Rom. A.V. C. 608. tum proprie dictam, Ptolemæus Achajam, captam & ignibus deletam. Sic Turcica Corin-Planus in Epist. Lib. VIII. meram Græciam thus hodierna Turcis diffugientibus A. 1687. in auncuparunt. Hellas ergo ista amplam observa- cineres redacta, cum Acro Cormito, castro

Macedonia Dicecesi primum occupat locum, & (Setinis nunc dicta) cum agro universo; Una Notitia Imp. Rom. proconsularem facit pro- de postea in Eubwam insulam sive Nigropontum

a Hellas duplex. b Achaja duplex. c Corinthus. d Ab Venetis capta. e Patrx. f Cum Dardanellis Lepantus. g Athenx.

II. Partes seu regiones Gracia sunt; Ætolia, Doris, Locrie Ozolea, Phocis, Megaris, Attis seu Attica, Baotia, & Lacris Epicnemidia.

III. Urbes claræ fuerunt; * Etolorum, B Chalcis, Cala Urbes Atolix Doridis. don . & Olenus. In Doride, & Bojum, Cytinium, Pindus, In

> cuncto impetu irruebatur, licet res ca non ex voto successerit. Urbs alias ea quà barbariem Græcarum omnium facile prima, 22000. hominibus habitari fertur, 1,000, Græcis, 6000. Latinis, 1000 Turcis: Sic Tavernier part. I. cap. 8. Per. du Val part. II. Geogr. & Sponius in suo Itinerario recensent. Sed quorsum delabimur ? a Theflalia nos ad fefe vocat : Hac Strabone teste Lib. IX. variis quondam nominibus notata optimum in bellis equitatum aluit: Regem etiam Deucalionem, Græcarum gentium parentem, cujus atate diluvium totam Graciam oppressit A. post Israëlu cam ex Ægypto migrationem terrio, uti Peravius conjectat. Quod fi Notitiam Imp. Rom. priscam confulas. hac monte: à Meridie Ætolos & Locros habet finiprovincia Præfidialis erit, fuo Præfidi fubiccta & finum ad Maliacum, ubi Thermopylæ jacent, producta: caput habuit b Lariflam, hodicque habet veteri Episcopatu celebrem: A quo Heliodorus maluit imprudenter discedere, quam fictos Theagenes & Cariliæ amores recautare. item aluin Afia minori, quorum Halicarnallus. Hue ad hane urbem fefe fuga Turcicus Seraskier recepit, Thebisque (quas Stives nuncupant) numeroflus impoluit præsidium, cum Veneti musa proverbium apud Aristoph. in Cleonem diex Attica subjugata A. 1687. excursiones validiffimas iterarent. Sed quid in hanc rem plura præter Doricæ; alludens ad Aueg, munus; tum de partibus quatuor, nempe Thessalia speciatim dicta, Pelafgia, Magnefia Phthiotide, tum de urbibus fingulis? Parres illæ à Suida tetrarchia nec iildem nominibus appellantur.

BUNONI'S. a c. Atelia ab Acheloo flumine incipit, & à dictam. Locris Ozolis Eveni fl. oftio feparatur, Utraque regio maririma est, neque magnis admodum phos Constat.

spatiis porrecta. a β d'Chalcis ad Campylum fl. est, inter Calydonem urbem ad Austrum : & Callidromum montem ad Boream ad Coracis montis radices. b

y e Calydon Ætoliæ urbs princeps ad Evenum fl. à cujus oftio septem millia passuum jacet in Fab. vIII. seq. Boream. Inde f fretum Calydonium minus mille passuum latitudine, inter Rhium & Antirrhium | p. 703. quod præter hunc Olenum Melas, magnus promontoria, in ora finus Corinthiaci intercedit c. Ab urbe ista g Silva Calydonia, & aper appellatus eft, quem Meleager d'interfecit. e

& h Olenus inter Calydonem & Chalcidem ad Evenum fluvium est, ejusque rudera tantum finperesse tradit Strabo f. Capella Olenia inter astra à Poëtis locata est, quam Jovi lac præbuisse f. bulantur g. Cæterùm Ætoli potentia & armorum studio plurimum olim valuerunt, & res bello magnas gefferunt, non contra Græcos modo, fed & Romanos, focios antè & fœdetatos. Itaque victi taudem in potestatem eorum venere: & Atheniensium Rhodiorumque precibus pacem impetrarunt. Ferocia tamen corum graviter castigata est, principibus in Latomias conicctis. b

& i Doris à Sepremtrionibus Othry contineme timos: & ab Ortu Phocenfes. i

& Bojum vel Bojon haud longe à Cytinio abelt. Reliqua hujus regionis opida minus clara funt Præter hos in Achaja Dores, alii ejuldem nominis fuêre in Theffalia ad Sperchium flumen: Cæterum Dores natura erant loquaces. Unde adagium k: Doribus Dorice loqui. Sed & Dorice citur, qui non aliud genus harmonia didicerat, munerum avidum eum fignificans. I

HEKÉLII. a Stephanus dicit, hanc Regionem in tertiô Sinu Europæ esse sitam, & Epiro, Acarnania & Locris finitimam, ab Atolo, Martis Filio, fic

b Ab hac Urbe fluere Acheloum inter Geogra-

c Hanc Urbem cum cateris Etolia Urbibus hodiè in ruinis jacere ex Magini Part. 11. Geogr. Ptolem. fol. 172. fac. b. discendum est.

d OEnei Pater. e Vid. Ovidius Lib. vIII. Metamorph.

f Libr. vIII. Geogr. p. 707. addens loc. cit. Amnis labatur.

g Notandum autem, quòd hæc Capella, alias Amalthea dicta, dicatur Olenia, non ab Olenia

a Theffalia. b Lariffa. c Atolia. d Chalcis. e Calydon. f Fretum Calydonium. g Silva Calydonia. h Olenus. i Doris. k Bojum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lb. IV. Cap. VIII. 339.

Locris Ozolis, 9 Naupattus, que nunc Lepanto, Turcarum clade Locrentium Muftrata. In 'Phocide, * Anticyra, 'Cyrrha, " Pythia, 'Delphi Phocentium.

Tablia, nec ab Oleno Boota, ab Oleno, Vulcani, rus Zenonis libris. Drusum quoque constat hoc Filio, aliàs ita denominata, sed ab Oleno, Athaje proprie Oppido, quod non procul à Patris & Araxô Promontoriô distat. Ibi enim Jovem à lacte Amalthea Capra, que inde dicta Olenia, nutritum atque educatum ferunt.

h . Ætoliæ Populos . Oppida ac Fluvios denominavit Plinius Lib. IV. H. N. C. II. p. 50.

i Appellata autem est hæc Regio Doris à Doro, Neptuni & Alopes Filio, ex qua Regione qui originem traxerunt, quâcunque in parte Terrarum consederint, Dores appellati sunt. Est & Doris Urbs Doricæ Regionis.

k Apud Erasm. Chiliad. IV. Cent. x. Adag. 1XII. p. 835. col. b.

I Vid. eundem Erasmum Chil. 11. Cent. v. Adag. XLV. p. 412. col. b.

BUNONIS.

1 Lorri Ozoli vel Ozola Ætolis contermini, tirea fauces finus Corinthiaci incoluerunt; ab ortu finitimos habuerunt Phocenses.

9 b Naupactus vel Naupactum in ora finus Cointhiaci, apud ejus fauces, & Antirrhium; à navibus ibi fabricatis sive compactis dictum esse Strabo auctor est. Hodie præfecti Turcarum fedes est. Victoria maritima, qua Turcæ supenon feculo loco hoc victi, denuo nobilitatum d Naupactum. In eadem regione erat quoque mphisa, magna ac nobilis urbs, utrimque montibus inclusa; ab Amphictyonibus eversa. Habebat arcem, in qua Palladis simulacrum Troja delatum fuerat politum. m

Locris versus Ortum contermini fuerunt Photenses, quorum regio d Photis Sinum Corinthiacum habens ad Meridiem.

* Anticyra feu Anticyrrha ad finus iftius litts inter Criffam & Siphas eft, & Phocica cognominatur. Est quoque Anticyra ad OEram Lib. xvII. N. A. c. xv. p. 565. seq. montem, & finum Maliacum: utrobique nascitur helleborus. Unde adagium n in amentes ortum: Navigat Anticyram. Plinius o scribit belleborum, candidum præsertim, in tam pro- batur. miseuo fuisse usu, ur plerique studiorum gratia ad pervidenda acrius, qua commentabantur, ad pervidenda acrius , qua commendes responsa-d sapius sumpritaverint: ut Carneades responsa-V v 2

medicamento liberatum comitiali morbo in Anticyra insula. Plinio igitur & Agellio Anticyra est insula. Strabo lib. 1x. Geogr. duas commonftrat Anticyras, & in altera quæ fit post Criffam opidum helleborum nasci : in altera ejusdem nominis, quæ sit ad sinum Maliacum, & OEtam montem, optime temperari: Atque in eam quam plurimis è regionibus adnavigari p fanitatis gratia. Paufanias lib. ult. fcripfit, fupra Anticyram montes elle magnopere petricolos, in his copiole provenire helleborum, nigro purgari alvum, albo vomitum cieri, ac superiora corporis purgari.

à f Cirrha, Cyrrha, five Cirra ad Parnassi montis radices q, Delphorum navale ad Crissæum Corinthiacum finum est, à Delphis Ix stadia in Austrum distans. Hinc Apollo Cyrrhaus appel-

u g Pythia vel Pythos urbs Delphis proxima erat: ubi Pythia festa r celebrata, ob Pythonem serpentem ab Apolline interfectum ; ex quo Apollo Pythius cognominatus est.

, h Delphi vii. millia passuum à Crissa, & X à Cyrrha, etiam nunc Delfo, non tantum Oraculo & templo isto Apollinis; sed etiam Amphictyonum collegio olim fuerunt infignes. Quamquam Strabonis atate utrumque exhau. ftum erat. /

HEKELII.

m Stephanus dicit, Amphissam eriam Armenia Regionem effe.

n Apud Horatium Lib. 11. Serm. Sat. 111. v. 165. in specie in Stoicum quendam insanum & mentis morbô laborantem; in genere autem, ficuti ex Erasm. Chil. 1. Cent. VIII. Adag. LII. p. 232. col. a. videre est.

o Lib. x x v. c. v. p. 457. & ex eo Gellius

ρ Θεραπόας χώριν.

q Ubi Apollo, qui dictus hinc Cyrrhaus à Seneca in Hercule OEteo, olim religiosissimè cole-

r H. e. Ludi Apollinares. f Vid. cund. Strabon. M. Lib. I v. Geogr. BUNO-

a Locri, b Naupactus. c Amphiffia. d Phocis. e Anticyra opidum & Anticyra infula helleboro nobilis. f Cyrrha. g Pythia. h Delphi.

fub monte & Parnasso, clarissimum quondam in terris oracu. Bootiorum. lo Apollinis opidum. In . Bootia . Orchomenum, . The. spia, · Lebadia · Charonea Plutarcho clara, · Plataa.

BUNONIS.

E Imminchat Delphis a Parnassus t monsbi- periuntur talpa, Plinio teste. Ad cam antonn ceps, sedes & domicilium Musarum Poetis; fuit 1 Trophonii. quorum ingeniis ille vel maxime nobilitatus est v. Ab co monte partes quondam avulsas sum f fl. Plutarchi g patria, hoc tempore is. exercitum Gallicum obruisse ferunt, quem ad cens, nomen antiquum retinet. Ad eam urbem diripiendum templum Delphicum ducebat Brennus. In câdem regione erat b Helicon mons, ce- rati, magnaque clade affecti, magnis politic Ichritate non inferior Parnasso. Nam & in eo exuti sunt, n Coronea huic urbi finitima et. monte domum quasi statuchant Musarum prisci hodie Corone, ad quam Agesilaus vicit Theta. vates : adeoque ab eo ipías Heliconiades voca- nos, Athenienses eorumque socios. bant x. Prope Delphos quoque ponitur e fons Castalius v. Ad litus istius sinus etiam erat montem, ad Asopum fl. inter Thespias & The d Crifa opidum celebre; unde nomen traxit non bas, olim urbs celebris b. Ad eam Mardonin, modo e Campus, fed & Sinus Criffeus, qui & Perfici exercitus dux, à Gracis Paulania dua Corinthiacus dicitur, inter Phocidem & Pelopon- acie victus, cum florentiflimis Perfarum com nefum interiectus. Cæterum Phocenses, aliquando in pralium contra Thessalos z ituri, mulieres liberosque suos in unum locum congestos comburendos illico mandarunt custodibus; ubi ipfi à Thessalis fuerint victi : quod consilium Id est, Area Deucalionis, illuc appulisset. & mandatum ipfæ quoque approbarunt mulieres. At quum victoria potiti effent Phocenfes, non adimpletum fuit confilium iftud. Ex ca deliberatione natum oft proverbium a: Phocen-libi cum Citharone Fratre fingulari cenamin frum b desperatio; de stulto & infano confilio.

o Phocidem ab Ortu attingit Baotia, Aonia pritis & Ogygia dicta; Attice etiam & Theffalix

contermina eft,

Orchomenum five f Orchomenus Clarone 1 10 πόλεμ@ omninò erat. urbs vicina, adhuc Orchomeno dicitur; olim ibidem erat templum Charitibus, h.e. Gratiis ab Eteocle dicatum, ditiffimum, cui Thebani tributa pendebant. Ejus folum aliquando à talpis fermè torum everfum eft.

e Thespia tive & Thespie infra Heliconem montem ad finum Criffæum fuerunt structæ, Platæis vita privatus est & in Florem sui nominiscraft finitimæ & Mulis consecratæ, quæ inde etiam to, ficuti finxit Ovidius Lib. 111. Metam. Fab. Ill. The/piades dicta c. Fons ibi erat d, in quo Narciflus te vitum amavit perdite. Glycerium infigne Thespiensium foortum tabulam h Cupidinis, multis talentis æstimatam, à Praxitele sibi donatam, civibus fuis dono dedit. In agro Thespiensi ad dextram Heliconis, 40. ab urbe stadis, loco aspero & sublimi i Ascra fuit sita, Hejiodi patria. e

o Lebadia, five k Lebadea Charonea finiti-

ma, nunc Badia dicitur. In ejus agro nulla re-

r m Charonea in finibus Phocidis ad Cenhic Athenienies à Philippo Macedonum Rege fune

v O Platea, five Platea apud Citheronem occubuit 1.

HEKELII.

t Ideò prius Larnassus dictus, quòd Lamas,

v Hodie Costaldo dicitur Parnaso, & Sophia no Liácura.

x Vocatus autem est Helicon ab Helicone, qui pugnasse fertur.

v Etiam Mulis facer.

z Erga quos atrox odium & irreconciliabilis fimultas, five, ut loquitur Plutarchus, amu-

a Apud Erasinum Chil. Iv. Cent. Iv. Adag.I. p. 741. col. a. & Manutium in Adag. p. 1059.

b S. Phocica.

c Vid. Strabo Lib. IX. Geogr. p. 745.

d In quo Narciffus imaginem fui conspexit, & præ ardenti amore erga se ipsum extabelum e Sicuti Strabo loc. cit. testatur.

f Et Orchomenum Fl. arundinis tibialis fettilitate nobil.

g Historiæ Scriptoris disertissimi & morum Præceptoris infignis, qui duo egregia aceruditissima post se reliquit volumina, de quibus vid. CL. nostrum Quenstedtium in Dialogo de Panis

Viror, illustr. p. 410. b A latitudine Nemorum sie dicta.

a Parnassus m. b Helicon m. c Castalius fons. d Crissa. e Campus & sinus Crissaus. f Orchomanus, g Thespiz, h Cupidinistabula, i Afera, k Lebadea, l Trophonii antrum. m Charonca, n Cotonea, o Plataa.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. VIII. 341

Thebæ cognomine Bæotiæ, duobus diis alumnis Hercule & Libeno maxime celebres, potens quondam civitas; 2 Delium, 4 Aulis portu clara, Agamemnoniæ Grajorumque k in Trojam conjuranium classis statio: "Leuctra Epaminonda Thebani pugna adversus Lacedæmonios victoriaque clara. In 1. Megaride, unde regioni no- Megaren-

Ebdem nomine est Insula in Mari Libycô, Spias & Platæas ad Cithæronis radices in finibus man opposita ad Cyrenem.

BUNONIS.

condita primum fertur à Cadmo, aut ab Amphioviros tulit; Linum & Pindarum Poetas; Cebetem Socratis familiarem; Epaminondam & Pelopidam Imperatores fortiffimos. In hac birundines non midificant : ficuti Athenis non videntur cornices , in Thebaide; & Theba Lucania in Italia.

nosexpeditionem parantes conjurarunt.

Megaridis fitum erat. Fuerunt præterea in Eccotia opida clariora n Tanagra ad Thermodontem amnem. Thebis vicina, hodie Anatoria: hanc 6 à Thebe Baotie septem portarum, inter urbem Stephanus ait ab Homero Gream vocari, Mopum & ad Ismenum fluvium olim sitæ, hoc ab Aristotele Oropum. Cur Graæ dieta fuerit, tempore jacent l. Urbs hac potentia & rerum leges in Becoticis paulaniae. At o Orogus in litomagnitudine per Græciam olim celeberrima, re Euripi est. Mycalessus p Delio & Aulidi vicina urbs, à voce bovis id nominis sortita, acerbissimimultos virtute & eruditione præstantissimos ma clade, qua bello Peloponnesiaco affecta est, nobilitata. Thraces enim quidam ab Athenienfibus domum remissi, cam maturinis horis, repentino & inopinato incursu, capram direptamque, cadibus promiscuis pane exhauserunt; & Phinoteste m. Alexander M. sub ipsam expedi- præter alios, maximum puerorum numerum, tonem Afiaticam contra Darium Thebas ex- vix dum ingressorum in ludum literarium, inpognatas delevit; Pindari tamen ædibus parci audita sævitia trucidarunt. Bœotiæ q flumina puller, paternosque conservavit hospites. Philip- sunt Jopus, hodie Jopo Plataensem & Thepu enim obses apud eos fuerat educatus. Cateri banum agrum dirimens, juncos habebat excelputim interfecti, partim venditi lunt. Cassan- sos & herbis abundabat, quibus sternebantur r xx. annis post eam urbem instauravit. lecti. Cephisus vel s Cephisus inundationibus ob-Alcrandri potiffimum odio. Quam rem multæ noxius albas oves faciens: "& † Melas codem lacu dilates non modo Gracia, sed & Sicilia atque profluens, nigras: si Plinio s credimus; quem laliz, magno studio adjuverunt n. Legem The- eundem adi de hujus fluminis & v Orchomenii banorum de infantibus non exponendis, humanitatis lacus arundinetis t. Ad Cephissum flumen v & aquitatis plenam; refert Ælianus. Theba- x Themidis fuit oraculum x. y Ismenus hodic num arx b Cadmea munitissima erat; cujus fre- Ismeno Thebas præterslueus in Euripum Euboimens sit mentio in Historia Graca. Porrò apud cum properat. Ab hoc Thebani Ismenii, & samine Thebas e Helicon lucus est: d Citheron saltus, & corum Ismenides, & Apello Ismenius appellatus. amuis e Ismenus; fontes f Arethusia, g Direc, est. Solinus è Varrone tradit, videri ibi z puteum mode Pindarus Horatio p Directus vocatur, h Aga- pefilentem, cujus liquor haurientibus mortem. mpe & i Hippocrene, quos Cadmus in alitis equi afferat. Perdices quoque in Bocotia non esse sui moula repetifie fingitur; iidem poti inspiratio- juris; sed in ipso acre, quasi transire non aumiliterarum facere finguntur. Cæterum ab his deant, meras habere, neque ultra notatos ter-Thebis p Bocotiis diversa sunt Theba Agyptia minos unquam exire; nec in Atticum solum. transmeare credi vult. Cæterům a Bæotii corpo-, x k Delium opidulum ad oram maritimam rum robore valebant & pugnaces erant: ingenio fut q contra Euboram insulam, Tanagræfi-verò, ob acrem crassiorem tardi. Sus Bactica, proverbiale dicterium erat y in hominem agre-1 Aulis opidum cum portu magno contra item & rudem: item Bacticum ingenium z; & Chaledem sita ad Euripum. Hie Græci in Trojagaris Helladis sive Achajæ exigua regio, 18th-" in Leuctra five Leuctrum opidum inter The mum & finum Saronicum attingens, Pelepon-

V v z a Theba Bootia. b Cadmea arx Theb. c Helicon. d Citharon. e Ismenus fl. f Fontes Arethusa. g Dirce. h Aganippe, & i Hippocrene. k Delium. I Aulis. m Leudra. n Tanagra. o Oropus. p Mycalessus, q Flumina, r Afopus, s Cephissus, t Melas, v Orthomenius locus, x Themidis, Oraculum, y Ilmenus fl. 2 Puteus pefiilens. a Bœotorum ingenium & mores. b Megaris.

Atticorum. men, z. Megara & 3. Eleusis. In 4. Attide, 5. Marathon magnarum mul. tarumque virtutum testis; & clariores quam ut indicari egeant 6. A.

> nesum ad Meridiem habet, Atticam ad Ortum, celebritatem nemo est, qui quidem extremi. & Bœotiam in Septentriones & Occasum. 2, a Megara ad finus Saronici angulum extremum fita, quum Atheniensium ante fuisset, occupata est à Lacedæmoniis bello Dorico, qua tempestate Codrus Atheniensibus imperitabat: Ex co linguâ & moribus Dorienfium ufi funt Megarenfes. Theognis hanc habuit patriam; & Euclides mathematicus; qui capitis periculo deterreri falute & dignitate Gracia gessit : Sapiente. non potuit, quo minus fub noctem Athenas ad eloquentia & virtutum studia excoluit, historia Socratem ventitaret, palla muliebri tectus, & facie obvelata; item Stilpo, qui capta patria, inde orti viri toga & sago illustres: Thelew. C. omnibusque amissis, professus ett, se omnia sua drus, Miltiades, Themistocles, Aristides, Pin fecum habere. Ab hac etiam urbe orti funt Phi- cles, Alcibiades, Conon, Thrafybulus, Alin losophi Megarici five Megarenses b. Megarenses lus, Sophocles, Euripides, Aristophanes, Me risui adeo deditos ferunt, ut risus Megaricus c in proverbium abiret; & Lachryma Megarenses d de fictis; Megarensis ars e in dolosos & astutos | Thucydides, Draco, Solon. Eò docendi vel discoproverbio quoque f dicitur. b Nifea seu Nifeaum di gratia infiniti ferè se contulerunt. Hacenin Megarenfium erat portus, longis mœnibus jungebatur Megaræ. 3. c Eleusis sive Eleusin Megaræ proxima ad eum finum Saronicum est, qui inde quoque Eleusmus dicitur: ubi Cereris fanum Gracia, pluribusque aliis elogiis ornataest. Li celeberrimum: ipfaque urbs huic Divæ confecrata erat. Eleusmia Sacra ad eam urbem, exclufis profanis, secretè fiebant: ut in proverbium abierint. Eadem Athenis quoque magno concursu & celebritate Cereri fiebant, in quibus matronæ in curribus per Jocum fibi mutuò & liberè conviciari folebant ; ut inde ortum proverbium; De plaustro loqui; i.e. liberè quemque reprehendere g. 4. d Attica, Attis, & menti officeret persona reorum. Et Otatore Atthis; olimetiam Acte & Attica; item Mopfopia, & Cecropia dicta, in Helladis sive Achajæ dem urbe nobilistimæ erant doctorum vironn angulo orientali & australi sita; ad Sunium usque | Schola, Academia, & Lycéum Platonis, And promontorium porrecta, totius Gracia clarissima telis, Xenocratis, aliaque gymnasia. Erat regio est; hodie Ducato di Seihines vocatur. porticus, h Pacile cognomento, quod vins s. e Marathon, hodie Maratona seu Marason, inter Athenas & litus orientale fita, X. millia | Philosophi nomen traxère Stoicorum. Erant & passium abest Athenis h. Marathoni vicinus est | k Horti, in quibus 1 Epicurus cum sectatoribus campus clade Perlatum & Atheniensium virtute philosophari solitus est n. Arx urbis mazor illustris. Miltiades enim Atheniensis decemplicem numerum hostium hic profligavit: cujus ruptis rupibus subjectam urbem, quam aso to rei memoriam nocturna eriam spectra interire cabant, & viciniam universam, ipsumquemt uon funt pafla, fi Paufaniæ credimus. At Ma- | re latè, & Propylaa splendida & sumtuosa, prorathonem jam olim illustrem reddiderat Thesei spectabat. Ad mare erat collis n Munychia, Phir de tauro Murathonio parta victoria. Montes, la- lonis armamentarium, multas intus habitation cus & specus in Marathone mirabiles Pausanias nes includens, muro cinctus o. o Phalerus narul memorat. 6. f Athenarum, quæ nune Setines, & P Piraus portus triplex, quem longi mu

quod dicitur labris, literarum studia attigent, quin cognitam habeat. Urbs hac ad Saronicif. nus litus à Cecrope i olim condita; sic de Mine. væ nomine dicta est: nunc obscurior est, arcen habens præmunitam; mænia urbis supersum. quæ maximam partem vastata hodie incolitura Græcis & Turcis. Olim res pace & bellopio condidit, omnis eruditionis mater k. Plutimi nander, Socrates, Plato, Xenophon, Ifocrates, Demosthenes, Afchines, Hyperides, Demolts. urbs Sapientum domicilium : Sapientia prytantus; Schola Gracia: communis omnium hominum ludu literarius, Gracia Gracia: anima, sol & ocin teræ enim ac facundia & civilis ordo & discipling veluti templum Athenas habebant, Juftino l teste m. Erat in ea g Areopagus, quali Mans vicum dicas, in quo gravissima & capitales cult disceptari solebant ab iis judicibus, qui some gitæ dicti; in quorum numero & Dionysius poni tur, cujus mentio fit in Actis Apost. cap. 17. Noctu confilium hoc fuit coactum; ne qui dicere justi sunt as so megospilar nai masar. Ina picturis Polygnoti decorata effet. Ab haci Su πολις, itemque πόλις olim ipfis dicta, è pia

a Megara. b Nifa portus Megarenfium. c Eleufis. d Attica. e Marathon. f Athena. g Areopagus h Poccile. i Stoa. k Horti. I Epicuri. m Acropolis arx. n Munychia. o Phalerus. p riraus Portus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. VIII. 343 thene In 7. Locris Epicnemidiis, 8. Cnemides, unde regioni co-Locrorum. gnomen, 9. Opus, 10. Thronium.

XL stadiorum , tamquam duo brachia urbi | Geogr. p. 63. & Lib. 1x. p. 789. mentionem facit. pulgebant. Ante urbem a Ceramicus erat, locus q Stephano, r Sed Delium Straboni loc. jam cit. p. 734. Templum est Apollinis, quod à Deló profecti mim per legem Solonis funerare non licebat: uti net apud Romanos. b Theatrum quoque erat Athenis à Baccho Dionysiacum appellatum: ubi al concionem vocari populus, & magistratus with ad eum facere solebat. Porro c Rhamnus Amer pagus, templum habebat Amphiarai, & Nemens, quæ inde Rhamnusia dicta est. Ejus hmam infignem, monumentum victoria de Persis, hic spectandam elaboraverat Phidias, mifex celeberrimus. Erant & d Acharne , vicus Attice maximus: & e Decelia castellum, quod quam Peloponnessi, Agide duce, communission, maximis cladibus affecerunt Athenienses. Medio ferè spatio inter Athenas & Thebas sita mit Decelia, loco campestri quatuor milliaribus Germanicis ab utrisque distans. Cæterum Micafides p in proverbio est, de integra & intompta. Item Attica Musa q: & Atticus lemr, de eleganti f. Attici tamen, & præserim Athenienses lucri & munerum cupidiffimi t fuenn, adeò ut apud Aristoph. proverbio dicatur; col. b. & Manutiô p. 223. col. b. testantibus. Anicus etiam moriens porrigit manum v. 7. f Locri Bionemidii inter Locricos montes & Euripi litus molucrunt. 8. g Cnemides five Cnemis in codem note nonnullis hodie Eretia dicitur ; Cnemides fee Cremis etiam mons seu collis est Straboni & Enfathio, qui instar tibiæ aut ocreæ in mare procurrit, unde Epicnemidu dicti funt hi Locri. 9. h Opus ad sinum Opuntium: unde etiam Locri Opmiidicti. 10.1 Thronium hoc Locrorum Epimemidiorum ad Boagrium fl. est Plinio : ad Snum Malliacum Livio. Vastatum à Xerxe & mendio deformatum. 11. k Elatea & 12.1 Li-MPhocidis opida funt ad Locrorum fines, inter Mopum & Boagreum flumina.

HEKELII.

Nonnullæ cæterarum Editionum legunt Graciorumque.

l Et nunc vulgò Stibes vocantur.

" Lib. X H. N. c. xxIv. p. 176 lin. 37 feq. * Rempublicam Thebanorum descripsit Ubbo Emmus Part. 11. rerumpp. Græcar. Tract. v. Edition. Lugd. Batav. Elzev. in 16.

0 Lib. 1v. Carm. Od. 11. v. 25.

P Quarum Baoticarum np; & Strabo Lib. 1.

IV. Græ-

condiderunt.

f Lib. II. c. c111. p. 29. lin. 48. feq.

t Vid. Strabo Lib. IX. p. 728. 740. & 773. v Cujus prodigium describit etiam Plinius Lib. XXXI. c. 11. p. 553. lin. 44. feq.

x Ideoque Lucanus Aquas Cephisli vocat fati-

y Et adhuc est ap. Erasm. Chiliad. r. Cent. X. Adag. vi. p. 269. col.b. & Manutium p. 404. col. a.

z Apud eundem Erasm. Chil. 11. Centur. 111. Ad. vII. p. 353. col. b.

a Conf. id. Erasmus Chil. 111. Cent. 11. Ad. XLVIII. p. 552. col. b. & Manutius p 811. col.a. b Qui Euclidi Megarensi Socratico successerunt. Dicta a. elt Megara à Megareo, Apollinis Filio, vel ab Ægeô, Pandionis Filiô. In Agrô hujus Civitatis præstantissimi olim provenerunt Bulbi, qui inde dicti Megarici.

c Erasmô Chil. 1. Cent. v. Ad. LXX. p. 154.

d Apud eund. Erasm. Chil. 11. Cent. v. Adag. xx.p. 408. col.b. & Manutium p. 606. col.a. e S. Megaricum Machinamentum, sive Machina

f Eidem Erasmo Chil. 11. Cent. 111. Adag. LX. p. 369. col. b. atque Manutio. p. 550. col. b. g Vid. Omnino iterum Erasmus Chil. r. Cent. v 11. Adag. LXXIII. p. 212. col. b. & Manutius p. 318. col. a.

b Hujus Urbis meminit Q. Curtius Lib. IV. C. I. S. 6.

i Unde & dicta Cecropia.

& Et bonarum Artium, immò Philosophorum & Oratorum mater & Poëtarum Alumna.

l Lib. v. cap. vIII. §. 4. 9. & c. IX. §. 9. m Hujus Rempublicam descripsit Ubbo Emmius Part. 1. Rerumpp. Gracor. p. 7. fegg.

n Hic Epicurus Summum Bonum in voluptate. non quidem corporis, ficuti Aristippus, sed animi, hoc est in absentia omnium dolorum ponebat; & licet tradatur fuisse vitæ continentissimæ; tamen nomen illud voluptatis, in qua Summuns Bonum ponebat, effecit, ut ab eô homines. voluptarii EPICUREI dicantur.

o Vid. Strabo Lib. 1 x. p. 720. feq. Fuit & a Cetamicus. b Theatrum Dionysiacum. c Rhamnus. d Acharna. e Decelia. f Locri Epicnemidis. g Cnemides op. & mons. h Opus, Locri, i Thronium, k Elatza. 1 Lilza.

IV. Græciæ propriè dictæ à Septemtrione jungitur mutatis fæne nominibus Amonia, Macedonia quondam pars, at posteà avula moxque iterum juncta. Eadem Pelasgicum, Argos, Hellas, Thel. salia & Dryopis, semper à Regibus cognominata. Ibi genitus Rev nomine Gracus, à quo Gracia; ibi Hellen, à quo Hellenes. How cosdem Homerus tribus nominibus appellavit, Myrmidonas Hellenas & Achaos. At "Thessalia nomen tandem invaluit, in The Salos proprie dictos, Estiotas, Pelasgos, Magnesios ac Phthia. tas populos divisum.

V. Opida in & Thessalia propriè dicta; 2 Hypata, & Sosthenes, Cybe.

falix proprie ra. In Estiotide & Gomphi, " Phastus, 9 Tricca: Etinium, & Phi dictx. Eftiotidis.

Munychia Diana cognomen, quæ apud Pygellum | inde venientibus primò occurrit, Gomo fini. non procul ab Ephelo colebatur. Sed Munychia mum. Haud procul à Gomphis Peneus fl. oniorum, Palladis Festa sunt. Inde Munychius tur. Urbsilla in agro fœcundo est sita: ibi enin

Portus extra Athe as dictus. p Apud Erasmum Chil. 1. Cent. VIII. Adag. XXVI. p 225. fac.a. vt & Manutium p.338. col.b. q Apud eund. Erasmum loc. cit. Ad. LXXX.

p. 238. col. b. & Manuti p. 360. col. b. r Sive Eloquentia, eodem Erasmô Chil. r. Cent. 11. Adag. LVII. p. 70. col. a. interprete. Suavi ac consummată Eloquentia dicitur.

t Dwpgdoxgrass.

v Conf. iterum Erasm. Chil. II. Cent. VII. næ, ducibus hinc Cassio & Bruto; inde Anno Adag. XLVI. p. 456. col. a. & Manutii Adagia p. 675. col. b.

BUNONIS.

a Theßalia inter Græciam & Macedoniam interjecta est, quarum hanc ad Septemtrionem: illam ad Meridiem habet: ad Ortum Ægæum mare: ad Occasum Pindum montem.

β Thessalia propriè dicta, etiam Thessaliotis appellata, "Pindo & Othry montibus," fluvioque

Pene inclusa erat

ν b Hypata, opidum hodie Spates x inter Estiotidis fines, & Pindi montis ponitur radices: alii tamen ad Maliacum finum & Oetæ montis radices collocant Thessaliæ celeberrima. Heic gravida veneficio ligata octo annis fœtum gestavit. Apul. Metamorph. l. I. In ea Ætoli suos solebant celebrare conventus. y

& c Softhenes, hodie, Moletio teste, Stiamiza dicitur, opidum mediterraneum.

e d Estitutis Thessaliotidi ad Septemtriones con-

¿ e Comphi op. hodic Gonfi ad Epiri confinia,

Cæfar multos ex fuis vino & ingluvie perdidit, n Phastus Gomphis finitima est.

9 f Tricca vel Trica, Pindo monti & Doloni bus vicina, hac tempestate urbs primaria, &f. des præfecti est, vocaturque Tricala z. In he quoque olim fuit Æsculapii templum.

g . Ætinium , hodie Atmo Triccæ urbifinis

* h Campi Philippici, in quibus acies Roma-& Octavio, infestis inter se armis concurrerunt. ad Philippos erant; longè diversi à i Pharsition campis, in quibus Pompejus cum Cafare dinicavit. Hi enim in Theffalia ad Pharfalum; ili ad Strymonem in Thracia aut Macedoniaum mâ ponendi. Tamen & illi Philippici dictifut, à Thebis Thessalicis, qua & Philippi.

HEKELII.

x Et quondam qf. Metropolis hujus Regionis y Clarus quoque Hypatensis Ager est. Est Hypata Regio prope Sangarum Fluvium.

2 Plinius TRICAM per simplex & TRICCAN per duplex cc. omnino inter fe confundit, qua do HANC Lib. IV. Hift. Nat. c. VIII. P.S. lin. 9. Oppidum Thefialia; ILLAM verò Lib.III. c. IX. p. 43. lin. 47 feq. Oppidum Apuliate dicit, quod à Trica, Penei Filia, ita appellatus Diomedes cum Apina tanta ignominia eventui, ut in Proverbii ludibrium transierit. Quona enim rem futilem ac nugatoriam oftendere with mus, TRICAS & APINAS adhuc nominamis Vid. Erasm. Chil. 1. Cent. 11. Adag. XLIII.

a Theffalia fines. b Hypata. c Softhenes. d Eftiotis. e Gomphi. f Tricca. g Atinium. h Campi Phillipici, & i Pharfalici.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. VIII. 345 Ippici campi, iidem & Pharsalici, civilibus Romanorum cladibus nobilitati. In " Pelasgia, Pytheum, Atrax. In Magne-relassiz. fia. & Jolcus, Herminium; Castanea, . Meliba, & * Metho-Philippi Macedonis Alexandri Magni patris obsidione, in qua sagittæ ictu oculum amisit, clara; & in Malliaco sinu cæsonm etiam Laconum Leonida duce tropæa Thermopylæ. In Phthiotide, Phthia; Thebæ cognomine Theffalicæ, Echinus, Magneliz &

p.65. col. b. ubi videndum, quod Nonius Mar-Pilis, quibus pulli involvuntur gallinacei, dictas, per impedimenta atque implicationes fit interpretatus.

BUNONIS.

A 2 Pharsalus autem, hodie Farsa, inter Apidanum & Enipeum flumina, quorum hic in Penum decidit, ponitur: opidum olim liberum ent: nunc regionis metropolis est. a

µ b Pelasgia Phthiotidi versus Septentrionem contermina; ab Ortu mare Ægæum habet. Ad Mracem urbem incolebant Lapithæ. Pelasgiæ urbsquoque est d Scotuffa feu Scotufa , Lariffæ finitima, ubi oraculum Theffaliæ perquam celebre olimerat, nec inferius Dodongo. Eam urbem violato foedere ex improviso oppressit, crudeliterque in captos consuluit Alexander, Phemetus Macedonum è patria ejecit. Pausaniæ whem locus eft e no @ no panal dictus, id eft, Philippum Demetrii filium magno prœlio, adjuf Polydamas athleta suz ztatis robustissimus: qui & konem inermis confecit, & taurum extremis pedibus ita pertinaciter renitentem retinuit, ut is | à p' Phthia urbe habens. vix tandem relictà in manu ejus ungula effuge-Notho evocatus, tres viros ex iis, qui more hospitalis in ipsum exstitisset. Persico immortales vocati, ex provocatione occidiffedicitur. Tandem, quum speluncam quandam una cum aliis intraffet, & superior terræ pars fatiscens ruinam minaretur, ipse, diffugientibus sociis, solus ruinam fulcire manibus conatus mole superincumbentis montis oppressus catus olim Maliacus. ell. Cæterum finum Pelafgicum & Thermaitum dirimit promontorium g Sepias, ad cujus litora Xerxis olim classis naufragium fecit.

» h Magnesia exigua regio inter Pieriam ad ollis, Grammatic. TRICAS 2000 7 191201 à Boream, Pelasgiam ad Austrum, in ora maris Ægæi ad ortum fuisse videtur, ubi i Magnesia

& k folcus, nunc faco, ad Sinum Pelasgicum est, olim Auresia cognominata, quasi famula; cujus servitutis multæ ab antiquis afferuntur causæ. Ab ea Thessalia dicta est Jolcitis: itemque Jason folcites inde ad aureum vellus missus. Ludi funebres in urbe ista, instituti sunt ab Acasto.

a 1 Melibaa ad Ossa montis radices, apud Bœboidem lacum, purpurâ nobilis: hanc etiam Philocletes, Herculis comes alumnus illustravit.

≈ Sagittam istam jecerat Aster opidanus, suo inscripto nomine, & loco vulneris, quem petebat. Sagittis verò plurimum hanc gentem valuisse docet Solinus. Est quoque alia urbs Peloponnesi m Methone in ora Messenia. Magnesia: ramm tyrannus. Reliquias etiam civium postea | quoque asseribitur urbs clara, n Pheræ Alexandri tyranni sedes; qui Pelopidam aliquando hazate fuit infrequens ac fere deserta. Apud hanc buit in vinculis. Tyrannus iste ab uxoris sua Thebes fratribus in cubiculo tandem occifus est, Cans capita, ubi Romani Quinctio Flaminio duce ipsa eos impellente & prælucente. Et hinc quoque Jason ille Argonautarum dux, sed qui ante ranthus Ætolis , vicerunt. Scotussensis fuit Philippum rerum potitus est in Thessalia , & inter callidos collocatur imperatores.

e o Phthiotis ad Sinum Maliacum est, nomen

σ 9 Phthia Achillis patria apud Sinum Maliant; & concitatis vi summa quadrigis, correptos cum erat, quem tamen Homerus Larissa propincurus una manu stirit. In Persidem à Dario que asscripsisse creditur, quod Phthia parum

Thebe Thefalica feu Phthiotica nunc vulgo Ziton ad Sinum Maliacum sunt. Urbis istius navale erat Pyrasus XX. stadiis ab eo dissitum.

v s Echinus è regione Eubœæ, ad fauces illius Sinus qui hodie vulgò Golfo de Volo dicitur, vo-

HEKELII. a Dictam a. volunt à Pharfalo, Acrifii Filio. BUNO-

aPharfalus. b Pelasgia. c Atrax. d Scotussa. e Cynoscephla. f Polydamas athleta. g Sepias prom, h Magnelia. i Magnelia prom. k Jolcus. l Meliboca. m Methone. n Phera. o Phthiotis. p Phthia. q Theba Theffalica. r Echinus.

4 Larisa, 2 Demetrias, 4 Pagasa, & sacronemore nobilia Tem. pe, locus ad Peneum flumen.

BUNONIS.

φ a Lariffa in Theffalia gemina eft, una Mediterranea ad Peneum flumen; altera maritima in Phthiothide, Larissa Pensilis dicta, ad sinum Maliacum, cui Homerus asscripsit Achillem, qui lævaque leniter convexis jugis. Intus sua luce Larissaus ab ea dicitur : Hodie vocatur Larizzo.

gasaum, Pagasis proxima; nunc metropolis est: concentu. Ibidem quoque f Cranon etat, ubi A Demetrio Poliorcete Antigoni filio, præstante post Alexandrum virtute & rebus gestis Rege, dicta est, quum antè Pagasa fuisset. Erat aliquando Macedonum Regum fedes, & navale; ubi Ætoli quoque suos habuere conventus. Numerarunt urbem istam inter compedes Græciæ. & noxias herbas. Hinc Thessala venena, herbe. Hodie vulgo Dimitriada vocatur.

↓ c Pagafa five Pagafe ad Pagafæum finum. Pherxorum navale; ubi Argo navis exstructa Thessalia Deucalionis contigisse diluvium scribunt. fertur; unde & Pagasa appellatur.

a d Tempe amœnissima Thessalia vallis, moltorum literis celebrata est, quinque millia pat suum longitudine, & ferme lesqui jugeri latin. dine, ultra visum hominis attollentibus se deztra viridante allabitur. e Peneus, viridis calculo, 2. b Demetrias urbs maritima est ad Sinum Pa- amœnus circa ripas gramine, canorus avium cum suis convivis oppressus Scopas, ædificioin ipsos decumbente: Simonides verò conservans. memoriæ artificium observare cœpit. Cæterum equitatu excellebant g Theffali, eoque nominecelebres erant: malè tamen audiebant ob veneficia feminæ pro maleficis. Thessalicus missus quoquein proverbio est pro lauta & splendida mensa. In Ragnante flumine Peneo.

a Larissa. b Demetrias. c Pagasa. d Tempe. e Peneus fl. f Cranon. g Thessalorum studia & mores.

CAP. IX.

De Macedonia.

Macedonia.

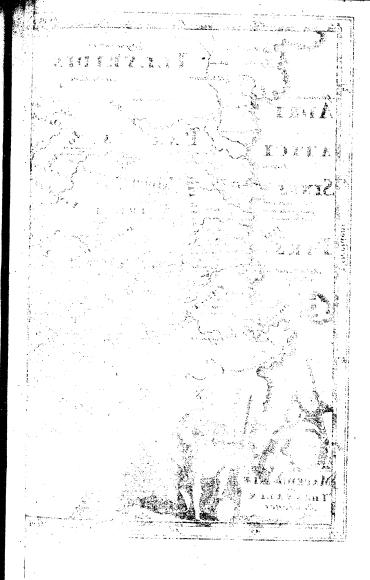
C Upra Theffaliam atque Epirum, versus Septemtrionem regiones, quæ diversis populorum nominibus ac regibus anteà sejungebantur, posteà uni Macedoniæ nomini contributæ, factæ sunt corpus unum. Terra ipsa duobus inclyta Regibus, Philippo patre & Alexandro filio, per quos terrarum Imperio quondam potita, magna est ac spatiosa ad utrumque mare, qua Sol oritur, Ægæum, qua occidit, Jonium extensa. Emathia antè dicta suit parsejus this & Mace- ab Amathio Rege; unde in totam terram nomen dimanavit. Macedoniam à Macedone Deucalionis materno nepote appellatam vult Solinus: at ego suspicor, à parte ejus Mygdonia natum nomen esse Macedoniæ, cum exigua sit pronunciationis differentia in Μακεδονία & Μυγδονία. 1

REISKII.

tiam parit tum Mathematicam, tum Histori- datur, Stephanus, Justinus, Plinius, & Solicam, tum veterem, tum novam: Sed omnem nus facile perficient. Cum analogia faveat Gramquis intra paucas lineas coerceat? b Ab Macedo- matica, que non ferer, ut ab una parte Mygdo-

ne Ofiridis cujusdam & Thurix, qux una inter 1 2 Macedonia multam in Geographicis noti- Deucalionis filias fuit, nomen adhæsisseucce-

a Macedonia, b Ab Macedone.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. IX.

II. Limites habet ab Ortu Ægæum; à Meridie Thessaliam & Maccedonia Epirum, ab Occasu Ionium sive Adriaticum mare; ab Septentrione limites. coldem, quos universæ Græciæ statuimus.

III. Centum quinquaginta in hac olim populos fuisse, auctor eff Plinius. At quorum nomina ad nos clara pervenerunt, ad Adria-Opida Taucum mare, Taulantii, quorum opida & Epidamnus vel EpidaEpidamnus C mnum, propter inauspicatum nomen, quia vel in damnum itu- Epidamnus f. ns omen id visum est, à Romanis Dyrrachium appellatum, nunc Durazzo; "Apollonia & Aulon. Elymiota, quorum opida Elymiota.

sia regionem integram dictam suspicemur. illo & gravissimas quidem acceperint: Ab illa pronunciationis differentia: Sed plus interesse, suscipiunt. Cæteras urbes attingere non licer. totius & partis ratio, veterumque auctoritas doet. Plinio autem Sphalma librarium irreplisse duic terræ neque tum fatis cultæ adferit : Quos aChitim aut xinus # zinsis , quos cum Bocharto efle videtur. supra Italiæ adscripsimus. Nec unicus liber Maquz Macedoniam denotavit, illud conficient. fermè solebant; Cicero hucab exsulio rediit. b Regnum hic primus tenuit b Caranus, ex Argivis dema Macedonia: pars Vallonam, Dyrrachium dam oraculo, describit Dio. M Durazzo, Prevelam sive Nicopolim, plu- 8 k Aulon, hodie Valona d, Apolloniz vimmitissimam urbem & mediterraneam, Johan. carum. Castrioti, Principis Epirotæ, posthac Giorgii sedem. Hunc oblidem in atate prima sibi da- contermini. tum in circumcifione Turci Scanderbeggum h. e. Alexadrum Dominum vocatunt, sed fibi ipsis a Hôc tempore, si Castaldo sides est habenda, ominoso nomine, cum clades plurimas ab uno Tamorita vocata.

Equidem auctori nostro parum interest ex una f Duces de Croy superstites & inde oriundi nomen

BUNONI'S. a B Taulantii, quorum regio Taulantia a supra diretim, qui centum quinquaginta populos uni Acroceraunios, Illyrico finitimi, regionem maritimam tenuerunt. Ea Macedonia, an Ilnemo veterum numeravit; Ne quidem כתים lyrico sit annumeranda, nondum satis certum

β h Epidamnus notissima ad mare in Peinsula canzorum primum, nec usunia vel Macetia, condita urbs est. Ex câ enim in Italiam trajicere

y i Apollonia hodie Pollina ad Laum flumen, Hraclida strenuus, anno circiter post regni Me- à litore ad septem millia passium remota, Codorum initia sexagesimo; Ultimus Perseus rinthiorum & Corcyravorum colonia est, opti-A.V.C. DLXXXVI. perdidit, Macedonia mis temperata legibus c. Sylla ex bello Mithriin Romanam provinciam murata, ubi ab regi- datico rediens, Satyrum hic ea, qua scribitur bus XL. per annos 647. regnatum fuerat. Hinc effe, forma, cepisse fertur, & vix inconditam Rom. Imperio innexa Diœcessin amplissimam ex eo monstro vocem achorrendam exprimere et zvo Imp. Justiniani continuit, ut c Macedo- potuisse. Cesar initio belli civilis, Pompejo maprima Argeo mari propior (non Ionico, quod legnius rem gerente, in potestatem redegit Apol-Pancirollus in Notitia Imp. cap. 126. voluit) loniam, uti & vicina opida. Literarum & hu-Thessummens etiam dicta, hinc secunda procederet; manicatis studia, quibus Principum animi excoemplus salutaris & ultimo Prævalis seu Prævalitana, lendi, ibi viguisse Cæsaris ævo constat. Octa-Sed Amurathes II. Macedoniam totam bello vius enim vivoipso, & expeditionem in Dacos, perdomuit, d Thessalonica Venetis A. 1417. & inde in Parthos destinante, præmissus huc, enpta quam Salonichi hodicque nominant, ur- studiis vacavit. Diligentius & urbem hanc, & bemincolis Grzeis, Latinis, Turcis advenisque vicinum flumen, & regionem ignem innoxium mercatoribus frequentissimam. e Albania ho- exhalantem, cum Nymphæo & mirisico quo-

resque admodum obscuras urbes; Crojari item cina & munita urbs est, sedesque præsecti Tur-

1 Elymiotæ e Taulantiis versus austrum fuere

a Chlttim huc non pertinet. b Caranus rex primus. c Macedoniavicta. d Theffalonica. b Quam c Albania. f Duces de Croy. g Taulantii. h Epidamnus f. Dyrrachium. i Apollonia, k Aulon, l Elymiota.

Oreftis 16. Daffaretarum op. A.mathia. Pella. Ægea.

¿Elwna & Bullis. Drestis regio Epirojuncta, opidum Gyrtone. 'Daffaretæ opida * Lychnidos , Evia. Regio , Æmathia , seu Æma. thia propriè dicta, opida "Pella, quam omnium Macedonicarum urbium maxime illustrem effecerunt duo alumni, Philippus Gracia domitor, & Alexander etiam Asiæ: 'Egea, in qua mos erat Regessepelire, & Edessa, · Idomena, * Scydra, & Europus, Tyrisa.

Opidalieria. IV. Regio Pieria, Musarum parens domusque, opida

b Quam urbem exilii sui tempore amicissi- nos Egeadas nominavit. In hac sepeliebantur mam expertus est atque officiosissimam.

c Pineto vocatur Sisopolis.

d Sive aliis Velonia & Caulonia. e Seu Elymote, utpote quorum Regio, Castaldo teste, hodie Placani, nuncupetur.

BUNONIS.

 2 a Elyma ad extremum Onei sinus recessium | Gordiniis sinitimum. fita, hodie Canina f' dicitur.

n b Bullis ei vicina est ad eundem sinum. e

9 c Orellis regio dicta ab Orelle, qui in ea loca confugifle (cribitur h. d Gyrtone civitas à Stepha- nio o. Sed in Almoria quoque Europus fuit, no Thessalia asseribitur.

e Dassareta, Dassarita, Dessareta, Das- hodie Veria dicta; ad Aliacmonem, & Bermi faritii, & Dassarenses dicti intus in Mediterra-

* f Lychnidos five Lychnidus, hodie l'Ocrida i ad lacum & g cognominem eft, quem Polybius ! Lychnidiam vocat.

A h , Amathia five Emathia hac mare Ægaum attingit ad Ortum, ejusque Sinum Thermaicum; pheus q, ac ad eundem discerptus est. Mygdoniam habens ad Septentrionem, & Pieriam ad meridiem.

μ i Pella, olim Bunomos, & Bunomea dicta, apud intimum finus Thermiaci recessum & Axium flumen sita, hodie Jeniza m appellatur; eius situm describit Livius lib. xLv. sub finem. Euripidis Poëtæ tumulus ibi fuit n. Hic quoque alebantur serpentes cicures.

, k Azaa ab Adessa alia & diversa urbs non est ; sed planè eadem. Nam Caranus Ædessam captam ob memoriam muneris Ægeas, populum Ageatas vocavit, Justin. lib. 7. cap. 1. Et in hac urbe sepeliri reges mos erat; nec alter excellentium virorum bustis apud Macedonas priicos dabatur locus : Solin. c. 14. Ptolemæus | que Peleus à Poetis passim cognominatur. tamen Ægæam ab Ædessa distinguit.

¿ 1, Ædessa Pellæ vicina erat, Æmathiæ caput, quam Caranus capras imbrem fugientes fecutus cepit, ac ob memoriam Agas, ac opida-

Reges Macedoniæ. Sic enim præceperat Perdic. cas Carani fuccessor, pollicitus regnum in familia sua mansurum, quamdiu hic Reges conderentur. Feruntque ideo in Alexandro defecisse stirpem; quod in hac urbe non fuit sepultus.

o m Idomena, five Idomene opidum inter Doberum, & Atalantam, Europo proximum erat;

m n Scydra hodie Siderocapsa, 40. millia pasfuum à Thesfalonica distat.

e o Europus, ad Axium fluvium ponitur Pli-Caterum Amathia quoque urbs fuit p Beres, montis radices posita; ibi seditionem contra D. Paulum Apostolum excitaverunt Judai.

o 9 Pieria Theffaliae finitima ad Thermaicum finum fita eft : I Aliacmon flumen eam permeat. Musas à Pieria nemore, aut Pieria monte dictas ferunt Pierides p. In monte ifto verfatus Or-

HEKELII.

f A Sophianó.

g Plinius Lib. IV. H. N. c. x. p. 53. lin. 41. Coloniam Bullidensem, & Lib. 111. c. XXIII. p. 48. lin. 39. ipsos Populos Bulliones, f. Buliones vocat. b Est & Portus apud Plinium Lib. III. C.V.

p. 40. lin. 38. ejuldem nominis.

i S. Ochrida.

& Ut tradit Sophianus in sua Grecie Tab. l Auxvidiar.

m Nigro Zuchria.

n Claret maxime Natalibus PHILIPPI, Macedonum Regis, & ALEXANDRI. Unde uter-

o Nomen habet ab Europô, Macedonis Filio, & Orythiæ, Cecropis Filiæ.

p Finguntur enim secundum Nigrum ex fon & Mnemofyne Musa dicuntur Pierides propter

a Elyma. b Bullis. c Orestis regio. d Gyrtone, e Dassaretz, f Lychnidos, g Lychnidus lacus. h Amathia, i Pella. k Agea. I Adeffa. m Idomena. n Scydra. o Europus. p Berrhœa. q Pieria. r Aliacmon fl.

Pydna; Phylace, & Dion. & Mygdones, regioque Mygdo-Mygdoniz. nia; opida v Antigonia, Physica, Carrhabia, "Leta, Terpilus.

Paraxis; opida Antigone, & Pallene, "Cassandria, & Torone. Paraxis.

Regio Chalcidica; opida, Augaa, & Singus, " Acanthus. Chalcidica.

ez secretis locis propter studia liberalia de- verat. z q Mulicus atque Poëta infignis ifte.

BUNONIS.

* a Pydna antea Citron dicta, ad finus Thermaici litus, inter oftia Aliacmonis & Lydii fl. Paulo Æmilio victus Perfeus.

v b Phylace inter Pellam & Lariffam ponitur. Theocriti interpres tamen tradit eam haud protul abesse ab Othry monte, in eaque regnasse

φ c Dion vel Dium ea videtur esse urbs, in qua Alexandro Macedoni oblata visio hortata est ipfam, ut forti effet animo, & exercitum in Asiam traduceret, suo ductu potiturum Imperio Persarum. Sic enim Parmenioni, miranti cur Hierofolymorum Pontifici, in quem hostili animo tum moverat, fese submitterer, ipse commemorarat Alexander apud Josephum Antiq. lib. xr. cap. ult. Quandove Dion hoc fuerit mu-

nitum, cognoscitur ex Liv. lib. 44. z d Mygdonia, inter Axium & Echedorum

ψ e Antigonia hodie Cojogna v, aliis Antigo-

· fLetæ vel Lete, hodie Letta vel Lita, apud Sinum Thermaicum est, Thessaloniæ propinqua. a g Paraxis vel Paraxia inter Thermaicum & Singiticum Sinus est, ipsaque Toronaicum Si-

8 h Pallene vel Pallena, antea Herodoto teste lin. 5. Phlegra dicta ad Sinum Thermaicum in Isthmo

i Pallenensi sita x. Eam Regionem gigantes habitasse feruntur, gens impia, & dissoluta; quam Hercules exstirpavit.

y k Cassandriam, quæ hodie quoque Cassandria dicitur, Cassander instauravit, & de suo nomine appellavit. Ante id tempus enim Potidea y Peloponnesiaco ab Atheniensibus expugnata, &

amonitatem ac solitudinem Pierii Montis, quô | pus, quo ei Alexander natus, cam expugna-

& 1 A Torone Sinus, qui eam aluit, nomen habet, diciturque in Toroneus, & Torenaicus. A Pallene ad 60. stadia in Isthmo illo erat n Olynthus urbs celebris, quam Mardonius bello Perfico expugnavit. At Philippus Macedo eam posteà expugnavit, non tam armis, quam auro, corpolita, Olympiadis à Cassandro obsessa interitu ruptis propugnatoribus, direptamque evertit, & magnitudine animi celebrata est. Ad eam à frustra opem Atheniensium implorantem a. Urbs hac patria fuit Callifthenis Philosophi gravis & diserti, imprimisque constantis; quem è sorore suâ nepotem ad Alexandrum in Asiam miferat Aristoteles. Et officio suo apud Regem non defuit Callifthenes, etfi nimio ipfi libertas

e o Chalcidica regio b Paraxiæ finitima est, inter Singiticum & Strymonicum Sinus proten-

ζ Singus vel Singa opidum ad Atho montis radices, Sinumque, qui inde p Singiticus appellatur. n Acamhus hodie Eristo d'ad eundem Si-

num Singiticum, & apud montem Athon est, inter Singum op. & Nymphaum promontorium, ibi Xerxes copias suas terrestres in tres partes

HEKELII.

r Est & Phylace Urbs Moloffidis apud Livium & Phylate Hermapolitana in Ægyptó, quam hodiè Penisuaif vocari dicunt Geographi.

f Est & Dion Cretæ Insulæ Promontorium & Urbs ibidem, immo & Urbs Epiri, & Oppidum Italia, Pisidia, Thracia & Cale Syria.

t De quâ videndus Plinius Lib. IV. C. X. p. 54.

v Nisi Pinetus fallat in suô Pliniô Gallicô.

x Dicta a. est à Pallena, Sithones Filia & Clethi Uxore, &adicribitur ab aliis Thracia, ab aliis Macedonie.

y Paufaniæ.

z Stephano Urbs Thracia est.

a Sed quando Herodotus in Polymnia dicit. nominata Corinthiorum crat colonia, bello Olymbum quoque Sidoniam appellari, tunc non Urbem Olynthum, sed potius Regionem, in qua habitata. Philippus verò Macedo circa id tem- Olymbus & aliæ Urbes fitæ funt, intelligit. X x 3

a Pydna. b Phylace. c Dion vel Dium. d Mygdonia. e Antigonia. f Letz. g Paraxis. h Pallene. 1 Sinus Pallenensis. k Cassandria ive Potidara. l'Torona. m Sinus Toroneus. n Olynthus. o Chalcidica regio. p Singiticus finus. q Acanthus.

350

Amphaxitis 9 Amphaxitis regio, opidum, The Salonica, Ciceronis exilio insignis, & " Stagira, Aristotelis principis Philosophorum cunis clara. Bisaltæ; opida Euporia, Osa, Calliteræ. "Edonii; opi. Edoniorum. da, 'Amphipolis, Scotusa, Berga. Orbeli, opidum Gariscus,

Bifaltæ.

b Castaldo dicta Tamboli. c Est & Syria Regio, in qua Chalcis Urbs. d Sophiano Erisso.

BUNONIS.

9 a Amphaxitis à Sinu Strymonico ad Thermaicum usque se extendit. Chalcidicam & Paraxiam habens à Meridie, Bifaltiam à Septemtrione, & Mygdoniam ab Occasu.

. b Thessalonica e anteà Therma dicta, condita est à Cassandro, & Thessalonica Philippi filia, Alexandri M. forore, quam Cassander sibi matrimonio copulaverat f, ita appellata; hodieque Salonichi g dicta, magno numero Christianorum, Judzorum & Turcarum incolitur, emporiumque ad hunc finum est celebre sedesque præfecti b. Cicero, per Clodii factionem Româ Italiaque pulfus, hic vir. menfes exfulavit. Strabonis atare urbs hac præ reliquis Macedoniæ urbibus hominum multitudine excellebat i. Paulus Apostolus, hic docens, non paucos utriusque sexus homines Christo adjunxit: ac licet per seditionem Judzorum inde fuerit exactus, duabus tamen epistolis ecclesiam illam eriam absens firmare voluit. Post id tempus Theodosius I. Imperator, occisis per tumultum aliquot ipsius ministris, promiscuæ multitudinis, militibus immissis, cædem edidit. Ante ducentos annos Amurathes urbem hanc & cepit : quum Veneti eam aliquamdiu tenuissent. Thessalonicenses fuêre Eustathius qui in Homerum & Dionyfium Alexandrinum commentarios scripsit : Constantinus Harmenopolus, Demetrius Cydonius, & Theodorus Gaza l. Ab antiquo urbis Thessalonica nomine c Sinus Thermaicus nomen haber.

* Stagira prope montem Athon ad Strymonicum Sinum erat. Hanc quoque Philippus Macedo everterat urbem; fed in gratiam Aristotelis m cam restimit. Hipparchus Philosophus in eadem urbe fuit natus. Stagiritarum lex erat ; "A un naτίθε, μη λάμβανι, quæ non depoluifti, ne tollas.

A d Bisaltiæ Amphaxitis finitima est ad Meridiem. Bifaltas trans Nessum fl. circa Strymonem fl. incoluisse tradit Livius lib. 45. Euporiam Alexander omnia fuperans occupatam vocavit Διά το ίνπορον Steph.

dicta scribitur, quod Strymone flumine undique cingatur n. Posteà à Christianis Christopolis, & à Turcis Emboli vocata est. Cæterum clarissima in his orisurbs erat Philippi , à Philippo Macedone appellata; quum antea Crenides, à fontibus ibi Caturientibus dicta fuisset. Magnas opes è fodinis auri argentique cives possederunt. De his Philippis ita Diodorus lib. xvi. in anno Philippi III. Crenidas deinde se conferens (Philippus) inductus multis, qui eam incolerent urbem ex fui atpellatione instituit, ut Philippi nominarentur, Erant in eo tractu fodinæ auri, fed tenues & non beneteploratæ: eas Philippus magnis operibus itainstruxit, ut annua ei redirent amplius mille talenta: nummum aureum Philippi nomine cudi instituit. Oc. Et Philippus, his locis regno fuo adjectis, nummianrei genus conflavit, quod ab ipso Philippicumdicebant. Rex iste venas hasce metallicas studiose

scrutatus est. Zanchius tradit hanc urbem hodie

vocari Grixopolin, quafi Chryfopolin. Ad hanc

urbem g Campi erant Philippici, in quibus Cassus

& Brutus ab Octavio & Antonio profligati funt.

Hos Philippos Stephanus constituit in Macedo-

nia o; alii urbem hanc ponunt in Theffalia.

Pharsalus vero Thessaliæ fuit urbs, ad quam

Campi Pharsalici in quibus Pompejus à Casare

victus. Pharfalum hanc Cluverus facit Estiotidis

μ e Edonii ad Strymonem fl. incoluerunt. f Amphipolis Athenienfium colonia, its

urbem; Laurembergii tabula eam collocat in Palaígia. Ex Strabone & App. cognoscitut, urbem hanc fuiffe ad Enipeum fl. qui in Peneum influit. Poëtæ tamen utramque pugnam in Philippicis & Pharfalicis eidem loco tribuuntexaggerandi causa. Virgil. Georg, lib. 1. circa smem. h Orbella ab Orbelo Macedoniae monte appellata

HEKELII.

e Macedoniæ quippe Metropolis. f Et inde prius Halia dicta.

est, qui cam à Moesia distinguit.

g Stephano.

h Scripsit de câ utilem atque elegantem Librum Lucius Tarreus, qui videndus.

i Vid. ejus Libr. v11. p. 592. & Utpote omnium in universa Gracia hodie celeberrimam, ingentem atque opulentam.

a Amphaxitis. b Theffalonica anteà Therma. c Sinus Thermaicus. d Bifaltix. e Edonii. f Amphipolis. g Campi Philippici. h Orbelia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. IX. X. 351

!Sintici; opida, . Heraclea, Paracopolis, Tristolus. . Pelago-sinticorum. nes; opidum e Stobi. 1. Lyncestarum Heraclea, 2. Jororum, Pelagonum. 185; opiaum; sovor. 1. Lynchalani Heracus, 2. John, 2. Jorum, & 4. Alorus, 5. Almopum, Europus, 6. Albanopo-Almopum. Is, 7. Apfalus, 8. Æstrorum, Æstrorum, 9. Eordeorum, Eordeorum. Eordeorum.

l Conf. Quenstedtii Dialogus de Patriis Viror. M. p. 416. ubi videndum, quòd Thessalonica Prespa est. 8. m. Estrai Almopibus ad Meridiem diadiem ஆ கல்லக் நிக்க இ veteribus nuncupata

m Qui Patriam eam agnovit. " Prius Acra , Ejon , Myrica , Crademna . Andramus item Urbs Martis & Novemvie, (Grac. civia id), appellata. o Suidas in Thracia.

BUNONIS.

€ ª Sintica à Sinticis montibus nomen habet. · b Heracléa inde dicta est Sintica. # c Pelagonia p incolæ Pelagones, etiam Peo-

ærdicti funt. 9

ed Stobi opidum, hodie Starachino vocatur opidani Stovenses. I. e Lyncestarum regio Lyncestis appellatur à fluvio Lyncesti vel Lyncestio, qui per eam decurrit, & in Erigonem labitur. Lyncestis ile fluvius aquam defert acidam, quæ pota inflar vini homines facit temulentos. 2. f Jororum rgio, à foro opido, quod Aloro vicinum est, nomen traxit. 3. g forum hodie vocatur Novigad. 4. h Et Alorus five Olorus , hodie Dianoro. 5.1 Almopes in Macedoniæ finibus ad Scardum montem collocantur, qua eos ab Illyricis separat. 6. k Albanopolis hodie Albanopoli, dicitur conversa.

Albanie metropolis f: & 7.1 Apfalus, nunc ponuntur. 9. n Et Æstræis ad Merich m collocantur Eordei, qui Eordai, Eordi, Heorda, Heordenses, & Eordetes leguntur. 10.0 Daulia, hodie Eladasagni dicitur t. 11. p Scampis in tabulis recentioribus est Scampi, at aliis Ulagrada, item Struga appellatur. Hæc est Macedonia , quæ quibusdam etiam Macetia dicta est: in sacris Cethim appellatur. Cethim autem fuit filius Javan. Hæc terrarum imperio olim potita quidem erat; Sed Paulus . Æmilius in ea 62 urbes uno die direptas

HEKELII.

p Quam nonnulli Sicilia Regionem constituunt. q Strabo Lib. vii. p. 598. hanc Regionem Tripolim vocat, quoniam saltem tribus constabat Urbibus.

r Nardo in suô Liviô Italicô novò prorsus nomine.

f Est & oppidum Armenia Majoris, ubi, referente Scphronio Graco, Div. Bartholomaus Apostolus est sepultas.

t Olim sub ditione Therei, Regis Thracum, fuit. Unde Philomela ab Ovidió dicitur Daulias, quod in Daulide Urbe in Avem sui nominis sueris

asimica. b Heracléa Sintica. c Pelagonia. d Stobi. e Lyncestz. f Jori. g Jorum op. h Alorus. i Almopes, k Albanopolis, l'Apfalus, m Æstræi, n Bordei, o Daulia, p Scampis,

CAP. X.

De Fluviis, Montibus ac Insulis Gracia adjacentibus. 1

REISKII.

I Gracia non magnos adeo effundit fluvios, dictus, curfu aquofo auctuque carteros fere prane longo cursu, nec receptis pluribus locupletore: Regio enim arctis plerumque terminis Bythinio Acheronte. Nec effett ses adeo Graca machia, mari tum Ægæo tum Ionio, multismontium compages, vel oslatura illa montana, qualicus, quos utrumque creat, finubus coer- qua Græciam contineri rotam firingique, ac trup, urflavii ab monte aut Hydrophylacio (no notis quasi offium secari contendimus: Hac non ka longe fluxum continuent, sed citius ab-l enim Kircheri de montibus in Mundo subterra-

I. Flu-

F Luvii universæ Græciæ celebriores sunt isti; in Epiro a Acheron, cui Pandossa opidum appositum: quæ duo nomina cum Alexan. der Rex ancipiti oraculo monitus fatalia vitare vellet, in Brutiis Italiæ populis in eadem incidit atque interiit. In Acarnania & Achelous In Peloponneso > Peneus, Alpheus, Panisus, & Eurotas &

neo part. I. lib. I. c. 8. sententia nunc placet. nerat: olim dictus est Axenus, deinde Thesline, a Acroceraunia & promontorium his cognomine primum eminent an Fares C xeggos , i. c. à summitate & fulmine nominatur : Hæc tamen ab Asiaticis Acrocerauniis quantum distent, nemo non intelligit. b Thermopyla funt aperturæ montium vel transitus inter Alpenos Turchinemque, montes altissimos, tractu præcipiti ad OEram usque montem porrecto: Ita Herod. lib. VII. c Athos Chersonesum aut peninsulam refert, finu Strymone, & Cingo altero interceptam, ut Isthmus ne quadrantem milliaris latitudine sua excedat : Gracis apor de . Latinis etiam mons fanctus ob coenobia XXI. numerosa & ampla Græcorum monachorum domicilia, fed aliquot male munita. Ex omnibus conobium S. Maure 600. etiam alumnorum patiens capaxque præstat; Cætera non sunt tanti pretii, & quandoque triginta hominum altrices. De duobus Eremitarum ordine juncto cohabitantium vicis quasi Hagia Ena & Kerafia, de regula Sabæ, quam sequentur, & institutis monasticis non dicam, nec de pluribus quæ mihi Archimandrita five Abbas ex illo monte Athanasius per Saxoniam nostram transiens, Luneburgi A. 1674. retulit, & Auctor anonymus in libello peculiari A. 1689. edito recenset. De Bibliothecis autem quæ inter Cœnobia hodieque Græca lateant, item Codd. MStis nihil aut parum invenies, nihil Athanasius ille mihi referebat. Nam Græcia libris varnefacta, præter Euchologi, aut Menologium MStum, & Homilias PP. aliquot vix promet alios, nisi quos ex Venetorum urbibus exportat aut coëmit.

BUNONIS.

a d Acheron ex e Acherusia profluit palude.Plinius a eum in Ambraicum Sinum fallo deducit. Ex eo & vicinis Paulanias ait Homerum fabulas fuas de Inferis concinnasse; unde est Acheron fl. Inferorum apud Poëras. 6

B f Achelous ex Pindo monte oriens, in mare Ionium contra Echinades infulas fese exo-

denique Achelous; ab incolis Acarnas vocatur. Strabo c ab oftio ejus initium facit Sinus Corin-

2 g Peneus hic fupra Alpheum est: Sed Thes. faliæ Peneus celebrior est: hodie vocatur leliato: ad eundem est Pylus Eliaca.

d h Alpheus ex Stymphalo monte oriri feribi. tur: per Arcadiam & Elidem fluit, allunoue Olympiam seu Pisas; & inde sub terras conditus, in Sicilia prope Syracufas emergere crediur Poëtis. Pisis his vicinum erat Olympii fovistem plum . & Olympicum hic celebratum feribing certamen. Ab hac urbe Italica i Pile ad Arnum fl. originem fuam referunt.

s Pamisus, Panisus, & Panisus in Messens cum influit. Hunc maximum corum, qui ma Isthmum sunt, fluviorum Strabo d dicit: & alius etiam obscuri Pamisi mentionem facit.

2 k Eurotas ex Arcadia prope Ascam vicum or tus, defluit per Laconicam, & ipsam Sparam alluit: olim erat confitus oleis, & prenofi 21 eum effodiebantur marmora. Ad huncfluvium exercere fe Lacones foliti funt decurfu, &ide nus laboribus.

HEKELII.

a Lib. IV. H. N. cap. I. p. 50. lin. 12. b Dicitur & Acheron Filius Cereris absque Patre, quem cum in abdito Creta specu pepent fet, is autem lucem aspicere non auderet, al Inferos defluxit, ibique infernalis Fluvius amaili mus, qui primus excipit mortuorum Anima effectus eft. Alii Titanis & Terra, f. Ceren Fr lium faciunt, ob id à fove & ad Inferos dejection ferunt quòd sitientibus Titanis limpidas praffi tiffet aquas. Meminit ejus Virgil. Lib. v. Ja v. 99. Lib. vi. v. 207. & 295. Lib. vii. v. 91. 312. & 169. ut & Lib. XI. v. 23. Horati Lib. 1. Carm. Od. 111. v. 36. dicit: Perrupit Acht

ronta Herculeus labor. Sed Lib. 1:1. Carm. Od. 11 v. 16. legitur Acheronta fugere. c Lib. vIII. Geogr. p. 610.

d Loc. cit. p. 657.

BUNG

2 Acroceraunia. b Thermopylæ. c Athos. d Acheron. e Acherusia palus. f Achelous. g Peneus. h Alpheus. i Pita. k Eurotas.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. X. ilachus. In Græcia & Cephissus, in duo Cornua scissus, quorum dexnum Asopus fluvius, lavum «Ismenus vocatur. In Thessalia » Sper-

chius & Peneus. In Macedonia Ægæum mare petentes, Aliacmm, Erigon, Axius, Chabris, Strymon. At in Adriaticum inum sese exonerantes, *Panyasus, Apsus, Laus, Celidnus.

III. Montium nobilissimi sunt; in Epiro " Acroceraunii & Montes. 4Pindus. In Peloponneso, & Stymphalus, & Pholoë, & Chronicus,

BUNONIS.

a Inachus nomen traxisse fertur ab Inacho pumo Argivorum Rege ; per Argiam fluens Aous & Auas & Alorus vocatur. Angos urbem alluit, & in Sinum Argolicum labiner. In Argia quoque b Erasimus fluvius eft, mi eStymphalide palude Arcadiæ oritur, apud Austrum. mam paludem Stymphalidas volucres ab Hercuciam fluvium sub terram aliquamdiu sese abden, posteà in Argolide emergere tradunt.

3 c Cephissus vel Cephisus albas oves facit: ti i dicti. d Melas nigras.

noum Euboicum properat: olim pes Cadni dictus. A g Sperchius in Sinum Maliacum e devolvitur,

Peneus præter Offam Olympumque montes dourens collibus dextra lævâque molliter curris, nemorofis convallibus. Thessalica facit Tempe: undisque apertior Macedoniam & Magneliam interluens, & Pamifum fl. excipiens, in Thermaicum Sinum decidit, cui peculiares nibuuntur laudes.

, h Aliaemon seu Haliaemon inter Pidnam & Dium in Thermaicum Sinum influit, i Erigon fre Erigoneus ex Illyricis montibus oriens per Paoniam fluens multis fluminibus auctus ab Axiofl. excipitur.

k Axius ingens Macedoniæ fluvius, in Themaicum Sinum influit.

1 Strymon ex Orbelo, vel etiam Scamio Sinusco loco Stry monicus appellatur.

* in Panyasus inter Dyrrachium & Apsum fl. in mare influit.

fum & Apolloniam in mare Ionium decurrit. σ o Laus apud Appolloniam est, & Æas &

7 p Celydnus ultra Amantiam juxta Epiri confinia fluit, & Macedoniæ terminus est versus

v 9 Acrocerauniis g montibus secundum Eula figitis & tympanis expullas ferunt. Hunc ropæ finum, id eft, Adriaticum terminat Plinius b. Sunt autem montes Epiri altissimi, hodie montes de Chimara seu Chimera & Chimario-

φ r Pindus mons inter Epirum & Thessaliam 16 Appus Platzensem & Thebanum agrum est, unde à nonnullis tribuitur Thessaliz. Prodimetar. Crediderunt fluvii hujus accolae currit autem ab Acrocerauniis jugis ad Thermo-Mandrum fl. per mare Ægæum transire in pylas, & ex medio sui brachium emittit, quod facit Parnassum, ac terminatur in Helicone. Unde a filmenus etiam Thebas præterfluens in Eu- | jam planum fit, quare Poëtæ hæc tria montium nomina confuderint.

z s Stymphalus mons inter Arcadiam & Achadoua Achillis coma & Gallorum, Brenno duce jam propriam est, Herculis labore notus, ex

quo aut ejus palude Erasinus oritur. \$\psi\$ t Pholos mons Peloponnes in Arcadia excelsus, silvosus & nivosus. Est quoque Pholog mons Thessaliæ Othry proximus Centaurorum sedes; ubi Hercules Centaurum aggressus est. Centauria herba hic provenit optima. K

w V Chronicus prius Crunos in Laconica est. Quum Saturnus Jovem fugiens, in eo latuisset, nomen mutavit.

HEKELII.

e Velocissimô cursu. f Apollodorus Borum eum cognominat. Sed Sophiano dicitur Xerras atque Agroumela.

g Quos Servius propter altitudinem & jactus fulminum fic dictos putat.

b Lib. 111. H. N. c. xx111. p. 48. & Lib. 14. monte manans in Ægæum mare influit; cujus c. r. p. 49. Eorum quoque meminit Horatius Lib. 1. Carm. Od. 111. v. 20.

i S. Cimarioti. k Est & Pholoe Famula cujusdam Textricis ! 1 Apfus, aliis Thapfus, inter Panya- apud Virgil. Lib. v. Aneid. v. 285.

alaschus, b Erafinus, c Cephiffus, d Melas, e Afopus, f Ifmenus, g Sperchius, h Aliacmon, iErigon, k Axius. 1 Strymon. m Panyaius. n Apius. o Laus. p Celydnus q Montes Acroceraunii. r Pindus. 1 Stymphalus. t Pholoe. v Chronicus.

"Tavgetus. In Gracia & Callidromus Inter Graciam & Theffaliam. 2 Othrys & Oëta. In Phocide Helicon & & Parnassus. In Book tia " Citheron, fabulis carminibusque celebratissimus. In Attica 5 Hymetto meritissimè tribuittur principatus, quodapprime floru. lentus, eximio mellis sapore, & externos omnes & suos vincit.

BUNONIS.

« a Taygetus mons non longè à mari exortus » ad montium Arcadicorum radices usque procurrit. Imminebat Spartæ & Amyelis, unde & Amycheus dicitur. In fummo ejus vertice erat locus Teleton dictus, ubi equus foli immolabatur. Abundabat feris, ideoque venationi Spartanorum juvenum erat opportunus. Cotes habebat, quibus post Creticas Plinius I tribuit secundas. Quum terræ motum futurum prævidiffet Anaximander Physicus, monuit Lacedxmonios, ut tecta & urbem relinquerent, armatique in agro excubarent, nec frustra. Urbs enim eo tempore corrnit tota, & ex monte Taygeto extrema quafi puppis avulfa eft. m

B b Callidromus Oetx monti vicinus est & quafi pars ipfius, Thermopylis imminens: per quem Epialtes Xerxis copiarum partem duxit &

Graciam Regi prodidit.

- 2 COthrys inter Doridem & Theffaliam eft, Dolopibus conterminus, nivibus diu contectus, Canei Perrhabi, & Lapitharum fedes; abundabat lyncibus. Ad radices ejes erant Melienses Xenophonti & Thucydidi memorati. Oeta à Græcia submovet Thesialiam, & longo tractu per continentem hanc transversam procurrit; ad finum usque Maliacum, ubi ex utroque latere duorum fluminum in mare se mergentium ostia propinqua videt, Boagrii in Locris, & Sperchii in Phthiotide: quorum ad illud Thronium, ad hoc Heracléa opida. Montem hunc Graciam ita interfecare, ut Apenninus Italiam auctores tradunt. Ubi ad mare definit Oeta, inter arduas rupes illas efficit angustias, quas milas Graci, id est, portas dicunt: itemque d Thermopylas, ab aquis calidis, Herculis lavacris, virtute Spartanorum & Regis corum Leonidæ, Perfarumque clade nobilitatas. E regione Thermopylarum inter Eubœam & Theffaliam e. Atalanta, parva infula collocatur.
- 8 Mons iste Oeta interiti & sepulchro Herculis quoque nobilis est: Ex eo enim Herculem, mortalitate exuta, Deorum confensu in coelum asscendisse crediderunt Poëtæ n. Locus iste, quo

se combussit Hercules, Pyra dictus est; ubisacrificavit Acilius consul. Monti huic auctoribus annectuntur, Corax, Othrys & Callidromus.

- s f Helicon Parnasso vicinus est o, in ono etiam Musarum domum statuebant priscipoëtæ; in eodem Orphei sepulchrum, in quo nidificabant philomela. Hic quoque fontes Hippocrene , leu Caballinus ; & Aganippe, qui in Musarum luco ortus in Permeslum incidit finvium; & hic in Holmium, quem postea Coins lacus haurit. Ad eum funt Thespie, Alga.
- ¿ g Parnassus mons biceps, sedes & dominilium Musarum, Delphis imminebat; alterum jugum Apollini, alterum Baccho erat facum; hoc Niffa; iftud Cyrrha dictum. Herodonisumen ei unum tantum tribuit jugum p. Holie in eo monte Comobium esse ferunt, inquoisstructissima manu scriptorum codicum biblio
- n h Citharon Musis etiam sacer erat, exquo Asopus fl. profluit. Servius illum facit Parnali partem, cumque dividit in Heliconem Apollini facrum; & Cythæronem Baccho dicatum. Into Trieterica celebrabantur. Feris erat referus; qu de causa Oculus Diana nominatur ab Euripide.
- 9 i Hymettus Athenis proximus est, melle q abundans, quod cum Hyblæo certat: unde Hymettia mella r, & mella Attica adeo pracipuan in proverbium abierint pro suavi eloquentia. Mons iste olim & Cecropius dictus marmore, Jone Hymettio, à quo pluvia petebatur, Apollint acolia, i.e. providene, & co tauto, quen Thefeus occidit, etiam nobilis fuit.

HEKELII.

1 Lib. xxxvi. c. xxii. p. 648. lin. 48. m Vid. Plani Lib. II. C. LXXIX. P. 24. n Unde factum est nomen Tragordia Sentu,

quæ HERCULES OETEUS infcribitur. o Eique æmulus & altitudine & circuitu.

p Vid. Strabo Lib. VIII. p. 691.

q Et Apibus.

r Ap. Horatium Lib. 11. Sermon. Sat. 11. v. 15

a Taygetus. b Callidromus. c Othrys. d Thermopyla. e Atalanta inf. f Helicon. g Parnaffus. h Cithæron. i Hymettus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. X. 355

In Thessalia 'Olympus, * Pelius atque 'Osa, Gigantum fabula helloque memorati. In Macedonia "Athos, quem Xerxes, Graciz bellum inferens, perfossum velificavit.

III. Infulæ Græciæ littori adjacent innumeræ. Harum præter Cre-Infulæ ad um, quæ separatim dicetur, clarissimæ Ionio in mari · Corcyra, cum Graciam. opido ejusdem nominis, nunc Corfu, V eneta ditionis unà cum & Ca- Cephalenis.

phalenia,

BUNONIS.

14 Olympus Ossa & Pelio vicinus excellenti venice tantum attollitur, ut fumma ejus cœlum accolar vocent. Ara in cacumine erat, Jovi diata, cujus altaribus, si qua de extis suerant illata, nec difflabantur ventofis spiritibus, nec humentibus pluviis diluebantur : fed volvente amo, cujulmodi fuerant relicta, ejulmodi repetiebantur. Literæ in cinere scriptæ, usque al alteram anni cerimoniam permanebant. Huc nemo poterat conscendere, nisi qui admovisset minus spongiam oleo plenam. A splendore appellatus est Olympus, quasi δλολαματώς, qued totus luceat, aut resplendeat; & divinam iden ob eximiam altitudinem ei assignabant

a b Pelius sive Pelion nuptiali convivio Thetidis & Pelei celebratur: itemque Centaurorum & Lapitharum certaminibus A Strabone / in campo Pelagico collocatur. Ferunt Chironem Centaurum betoum filios , in iffque Achillem , in Pelio monte docuisse artes principe loco natis dignas, ilelt, pacis & belli.

ည် ငံ ဝိဂြို့am ab Olympo terræ motu avulsum , Tempe fecisse, & Peneum fl. qui multis amnibus receptis ibi stagnare solitus suerat, ad mare espediti ori cursu transmissise serunt. De his montibus, & Gigantum bello noti funt Maronisversiculi: t

Ter funt conati imponere Pelio Osfam, Salicet atque Offe frondosum involvere Olympum Ter pater exstructos disjecit fulmine montes.

d Athos v supra Singiticum sinum est: mammæ formam habere dicitur, acutissimus & aliffimus. Qui verticem ejus habitant, tribus horis solem antè videre perhibentur, quam qui funt in continenti. Umbram solstitio in Lemnum usque jaculari scribit Plinius x. Melæ dum extantes. mons y est adeò clarus, ut credatur altius, quam unde imbres cadunt, furgere. Capit opiniofidem, inquit; quia de aris, quas in vertice suffinet, non ablustur cinis: sed quo relinqui-

tur aggere, manet z. In summo opidum suit e Acroathon, in quo dimidio longior quam in aliis terris ætas habitantium erat. Stasicrates atchitectus Alexandro M. affirmaverat, hunc aptissimum esse montem; qui in humana statuæ formam effigiaretur, ita ut finistra manu urbem continerer; dextra autem amnem in mare decurrentem funderet. Athon illum hodie Sacrum Montem nominari sunt qui scribunt; qued totus habitetur vi. millibus monachorum Christianorum, quos tenere ajunt monasteria xxIV. contra piratas benè munita & clausa. Celebriora funt Gatopedos, & Azias-laura. Ibidemque etiam conspici Zonara monumentum: instructiffimas quoque manuscriptorum codicum in cœnobiis illis effe bibliothecas.

, f Corcyra Buthroto continentis urbi & Thesprotis opposita est, in hâc Phæacas ponit Homerus, & Alcioni hortos. Coloniam eò deduxerunt Corinthii tempore Numæ. Urbem habebat in Septentrionali litore ejusdem cum infula nominis. Potentià navali plurimum olim valuit. In eadem erat Cassiope, hodie S. Marie da Cassiopo, ubi fuit templum Jovis eximium.

& g Cephalenia Acarnania opposita, & Samos five Same ab urbe dicta eft. Cephalenia nomen à Cephalo Atheniensi inditum quidam volunt. Cephalenas Ulyssem secutos in expeditionem Trojanam Homerus auctor est: Capras in hâc infula sex mensibus non bibere tradit Ælianus; & quod ab altera parte fluminis cicadæ fint, ab altera non item. Antonius, Ciceronis in consulatu collega, damnatus hîc exfulavit, urbemque condere novam coepit, quam tamen non absolvit.

HEKELII.

∫ Lib. 1x. p. 807. t Lib. 1. Georg. v. 281. feqq. hunc in mov Vel Athon.

x Lib. 1v. c. x11. p. 58. lin. 12.

y Lib. 11. c. 11. p. 184. lin. 16. legq. z Conf. Solini Polyh. c. xx1. p.43. lin. 17. legq.

a Olympus. b Pelius. c Offa. d Athos. e Acroathon op. f Corcyra. g Cephalenia.

zazynthus. Phalenia, & · Zazyntho; quarum hæc nunc Zante; illa Cefalogna Prope Cephaleniam inter non ignobiles est • Ithaca, Ulyssis nomi ne maxime illustris, nunc Isola del Compare.

Eubœa.

Scyrus.

Lemnus.

IV. In & Ægæo mari Eubæa, vulgo nunc Negroponte, Bootiz avulsa putatur, tam modico interfluente · Euripo, ut pontejunga. Caryftus & tur. Opida in ea quondam opulentissima, Tarystus & Chalcis. Hinc versus Septemtriones est & Scyrus, vulgo Sciro; & ultra z Lemnos, nunc Stalimene; inter hanc & Thracium littus, & Samo.

BUNONIS.

• a Zacynthus a in Meridiem non longè à Cephalenia est, Cassiopa b & Hyria etiam dicta. Hujus incolas armorum ac belli imperitos, divitus ac deliciis enervatos Athenaus tradit. In câque M. T. Ciceronis epitaphium esse, sunt qui dem quoque insula urbs vetusta & potens en scribunt.

w Ithaca Cephaleniæ ad Ortum vicina montem habet Neriton, à quo Ulysses, dux Neritius dici- la sophi quidam Eretrienses, à Menedemo otti. tur. Lepores in hac insula e non nasci tradunt.

e b Ægaum mare appellatum volunt alii ab Ægao Thesei patre d, in eo submerso; alii ab Amazonum regina; alii ab Ægais Eubœæ urbe, hodie Archipelago dicitur. Ægao mari, Plinius e inquir, nomen dedit scopulus inter Tenedum & Chium verius, quam insula aig nomine, specie capræ, quæ ita Græcis appellatur, leadem ortus est. Terra etiam Lemnia eldu repente in medio marrexfiliens.

e c Euripon vocant rapidum mare, & alterno cursu septies die ac septies nocte fluctibus invicem versis, adeò immodicè fluens, ut ventos etiam ac plenis velis navigia frustretur. Plin. f Infula d Eubœa tria illustria habet promontoria, Coneum, quo vadit in Septenrtionem; duobus aliis in Meridiem extenditur, quorum Gerestus spectat Atticam; Caphareus prominet in Hellespontum; ubi post Ilii excidium Argiva classis gravibus casibus affecta est.

T e Caryflus marmore nobilts est, quod Caryflium inde appellatur. Habebat Carystias aves, quæ flammas impune involabant, Carbasa etiam, quæ inter ignes valent. Apud hancurbem, Strabone g teste, lapis nascitur, qui plectitur & texitur, adeoque mantilia ex eo conficiuntur, quæ ubi sordium quid contraxerunt, flammis injecta purgantur; perinde arque maculæ linteorum eluuntur aqua.

v f Chalcis, EubϾ merropolis ad Euripum est, ex adverso Aulidis in Bocoria: Ea plures in | lin. 24. multas Europæ regiones misit colonias. Nati in

hac urbe scribuntur Iseus orator, & Lycophron, Arifloteles quoque ibidem mortuus aut morbo. aut veneno. Sunt qui scribunt, eum in Eurpum sese abjecisse; quod caussam ram violent curfus recurfusque non posset expedire Inc. Eretria, quæ proximum à Chalcide locum dignitatis facile tuebatur. Ab ea dictifunt?

φ g Scyrus nota est Achillis, in gynzcol. comedis, Regis hujus infula, latitantis atque expeditionem Trojanam detrectantis, fabili Nota etiam Thefèi fepulchro.

& h Lemnum infulam aliquando forming, omnibus qui mares erant, occisis, tenuised cuntur. Eam cepit Miltiades. Philoftraus a eft. Hinc Græcis in oblidione Troiz vinumalvectum tradit Homerus.

ψ i Samothrace, quæ & Samothracia, Pelens Regem Macedonum ultimum, victumab, fin lio Paulo, fugientem excepit. Ea instar alvum tebant supplicibus, præterquam homicidiims Paulus Apostolus Troade profectus recto cufu hic appulit. Huic infula vicina est k Imbrusolin ab Otane Persarum duce capta. Posteà à Romanis devicto Philippo Macedonum rege, Albe nienfibus est donata. Scyro vicina infula el Alonesus sive 1 Halonesus quam prædonibus tipuit Philippus.

HEKELII.

- a Quam Silius Italicus Dulichium vocavit.
- c Alias Caprarum fertilissima. d Et Athenarum Regi.
- e Lib. IV. c. XI. p. 55. lin. 25. feq. f Vid. iterum Lib. 11. cap. xcv11. 28.
- g Lib. x. p. 7. Tom. 11. Oper. BUNO

a Zacynthus. b Ægaum mare. c Euripus. d Enboex prom. e Caryftus. f Chalcis. g Scytus. h Lemnus. i Samothraco. k Imbrus 1 Halonefus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lb.IV. Cap. X.

357 thrace vulgo Samandrachi " Lesbus, nunc Metellino, & "Chius, Lesbus. mnc Scio, Asiæ attribuuntur. In Lesbo quondam opidum nobi-China. iffimum & Mitylene, unde hodie infulæ nomen. In Saronico sinu Mitylene op. n Egina, nunc Engia; & & Salamis; nunc Coluri; excidio clas-Egina.

V. Dein quæ in medio mari veluti in orbem jacent, Cyclades, Cyclades inin quibus notiores & Andrus, nunc Andri; " Delus, Sdille, faix.

BUNONIS.

2 Lesbus b ante Affum promontorium Troadis: Lesbia regula in proverbium abiit i. Lubii etiam cantores celebres habiti funt, qui acestiti Lacedæmonem, cives tumultuantes suavinte cantus ad concordiam revocabant, quos propterea carteris cantoribus praferebant : unde proverbium : k Post Lesbium Cantorem ; quum quisnon primas tener, fed fecundas. Infula hac familitate, vini generofitate & puellis formofis

* b Chius maris Icarii insula Ioniæ adjacet & promontorio Argeno. Mastichen gignit; vinoqueabundat optimo. Chius risus in proverbio est delascivo luxu 1.

& c Mitylenen urbem multis celebrat Cicero orazione de lege agraria, ob situm, ædissiciorum pulchritudinem & foli fertilitatem.

y d, Egina quondam OEnone dicta, Atticam inter & Megaridem , atque hanc Peloponnesi oram sita, nobilissima est virtute & navali copia, quam Perfico bello Gracia declaravit. In pugna enim Salaminia cum Atheniensibus de palma quali contendere aufa est. Sævo admodum Athenienles decreto sanxerant, ut Æginetis, quòd mautica excellerent , pollices præciderentur , ne remos ducere possent. Nimis enim immine-

bu Agina Piræeo. A e Salamis medio prope loco inter Athenas & Megaram sita, urbem habebat ejusdem nominis. Adeo brevi intervallo à continenti erat ditemta, ut Xerxes angustias illas maris ingestâ tena complanare & infulam continenti adjungete sit conatus: Eam tanquam regiam sedem, olim tenuisse scribitur Telamon, Ajacis & Teutii pater. Gravia olim de hac infula gesta sunt bella, itaque vires Atheniensium attritæ, ut lege lată fancirent pœnam capitis ei, qui de infulâ illa vindicanda aliquid ferre ad populum esset auss; Solon igitur, uti ne eam extimescere necesse haberet, & tamen patriæ prodesset, futere se simulavit: atque ita versibus ipsi insolitis col. a.

suadere Atheniensibus cœpit, ut insulam armis

f Cyclades dicta funt infula, quod Delum undique cingant instar circuli; aut quia in orbem

ζ g Andrus non longe ab Eubæa diftans celebris est. Themistocles quondam ad Andrios Atheniensium pecuniæ cogendæ causa legatus, duabus se comitatum Deabus venire dicebat, Suadà & Violentià. Illi contra, duas sibi semper pertinaciter adhærere Deas respondent satisurbane, Paupertatem & Impotentiam,

n h Delus m Aristoteli libr. de meteoris videtur dicta, quod repente apparuerit enata. ΔῆλΟidem est quod manifestus n. Habebat quondam urbem ejusdem nominis in planitie fitam, & montem Cynthum, fluviumque Inopum. Et quod in hac infula Apollo & Diana matre Latona crederentur nati, hæc Cynthia & ille Cynthius appellati sunt o. Post Corinthi excidium Delum potissimum transierunt ejus mercatores ob portus commoditatem, & templi immunitatem, quod Apollini facratum crat. Sub initium belli Persici, quum Darius Hystaspis Datin & Artaphernem adversus Athenienses missifet, Delumque appulissent; ac deinde adversus Eretriam navigassent : statim post illorum digressum Delos tremuit (ut Delii ajunt) ad meam usque ætatem & primum & postremum commota: Deo mala ventura hominibus portendente: de qua in oraculo ita scriptum: & Delon quamvis immota movebo; ita scribit Herod. l. vI. p quam deinde commune ærarium Græciæ constituebant. In Delo sepelire mortuum non licuit. In Rheneam igitur vicinam infulam desertam eos trajiciebant. Canem quoque esse in Delo non sincbant.

HEKELII.

b Olim Antifla, Lafia ac Pelafgia dicta. i Conf. Eralm. Chil. t. Cent. v. Adag. xciii. p. 160. col. a. & ex cô Manutius in Adag. p.233.

a Lesbus. b Chius. c Mitylene. d Ægina. e Salamis. f Cyclades. g Andrus. h Dehis.

Paros. Sporades. Icaria.

& 9 Paros, Pario marmore nobilis. Et circum Cycladas, quiadi. sperfæ, · Sporades; in quibus clariores · Icaria, nunc Nicaria,

k Ap. eund. Era/m. Chil. I. Cent. VI. Adag. | & Cia vocatur, cui vicina l Helene infula ejus fin. XLII. p. 176. col. b. & Manutium p. 258. col. b. pro nota. Ceos Strabonis atate duas tantum ha-

Cent. v. Adaz, LXXI. p. 154. col.b. m Quam antea Alteriam, Chamidiam, Cyne- poeta Lyrici; & Bacchylidis, qui fuit ejus consothum, Lagiam & Pyrpilen, quòd ignis ibi primum fit repertus, dictam effe novimus.

n Nam cum antea Mari tecta eslet, Latone primus invenit. Apud Ceos lex erat, ut LX. 4. locum ad pariendum quarenti repentè se osten-

o Ex qua opinione nominum illa Infula co- majores natu interficerentur. Itaque hoftes rum Deorum sacra putata est, tantumque ei ipsos ea crudelitate commotos obsidionem sol-Religionis semper fuit, ut ne Persa quidem, visse ferunt. In Cycladum numero erat etiam quum Bellum toti Gracia, Diis, hominibusque n Leria, cujus incolæ omnes ob improbitatem indixissent, & mille numero Navium classem olim male audiebant. Item o Clarus, unde ad Delum appulissent, quicquam conarentur aut violare, aut attingere.

Valla in fol.

BUNONIS.

9 a Parum infulam primò Pactiam, postea Minoida q vocarunt: quod à Minor subacta, eius legibus uteretur r. Opidum ejus infulæ frustra oppugnavit Miltiades. Archilochus poëta eam quoque nobilitavit : Itemque ara cujus latera fingula stadium implebant. Cærerum in xII. Cycladum chorum referuntur etiam fequentes, Paro vicina b Naxus cum opido ejusdem nominis; ubi mulieres octavo menfe dicuntur parere. Hac infula à Xerxe prima defecit, bellumque cum reliquis civitatibus Græciæ acerrimum ei intulit. Prope hanc est c Seriphus, quæ ranis suis claritatem deber, quamvis mutis; præsertim si mum, quod in ea repetitur. Vid. Plin. Lib. in Scyrum deportentut. Unde proverbium or- | XXXVI. c. v. p. 634. tum, rana Seriphia f. Hanc infinsulam : uti & d Gyarum, Romani damnatos relegarunt; quam p. 42. col. b. & ex eô Manutius in Adag fetamen in numerum Cycladum non recipit Stra- lectior. p. 204. col. a. bo t. e Siphnus auri & argenti metallis dives ex decimis suis thesaurum Delphis sacravit locupletissimum. f Syrus patria Pherecydis Philosophi dictam putant. & Tragici Poëtæ. g Myconus five Mycone v Delo vicina est, cumque ca, ut fabulantur, copulata. Sub hâc infulâ, fi Poëtis credimus, ultimi Centaurorum jacent, ab Hercule interfecti. h Tenus folendidum habebat Neptuni templum. Fontem in ea effe prodiderunt, cujus aqua vino Patre verò incerto natus effet. permifeeri nequeat. i Telus unguento nobilis. Supra Andrum è regione Chii k Ceos eft, quæ Metam. Fab. v. v. ult.

l Sicuti iterum testis est Erasm. Loc. cit. bebat urbes, Julidem & Carthaam, quum antes habuisser quatuor. m Julis patria fuit Simonidis brinus; Erasistrati medici, & Aristonis Peripatetici : Item Simonidis, qui artem memoriz nis majores interficerentur. Iidem aliquando obfesti ab Atheniensibus decreto sanciverunt, ut Apollinem Clarium dictum quidam existimant x. p los parva infula, in qua Homerum funeratum p P. m. 175. Edition. ex Interp. Laurentii | scribunt y. q Melos omnium insularum rotundistima est. In Melios, Lacedamoniorum o-Ionos, bello Peloponnefiaco inclementer confuluerunt Athenienfes, civibus corum, & omnibus, qui pubertatem attigerant, interfectis; pueris verò ac fœminis divenditis.

. I Sporades ita appellatæ funt, quod per aquor illud quodammodo sparsæ, disseminatzque vi-

R f Icaria, five Icarus, fupra Patmon ponitur, è regione Sami 2.

HEKELII.

q Ac Plateam.

r Hodiè dicitur Pario, quæ est famigerabilis ob Marmor candidiffimum & sculpturz aptili-

Conf. Erasm. Chil. t. Centur. v. Ad. xxxi.

t Lib. x. Geographie p. 79. Tom. 11. Oper. v Quam Sophianus & Niger hodie Micoles

x Quoniam illic Fanum habuisse dicitur, in quô Responsa, epotâ Aquâ, edebantur; breviore tamen vitâ bibentium.

y Oraculô np. sic jubente, ut in Materna patria sepeliretur, propterea quod Matte cetta,

Z Unde autem dicta fit, docet Ovid. Lib. vIII. BUNO-

a Parus, b Navus, c Scriphus d Gyarus, e Siphnus, f Syrus, g Myconus, h Tenus, i Telus, k Coos, I Heiene inf. m julis op. n Leria. o Clarus. p los. q Melos, r Sporades. Tlearia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. X. XI. 359

Patmus, Palmossa, Joannis Theologi exfilio infignita. Nobiles Patmus. præterea funt, " Samus, vulgo Samo, Cos, nunc Lango, & Samus, Cos. Carpathus, Scarpanto; quæ contribuuntur Asiæ. Carpathus.

BUNONIS.

maditur à vestigio pedis. b Amorgus etiam Sporadibus asseribitur à Strabone a: patria est Simomili Poëtæ Jambici: quem ad affectus movendos & lachrymas eliciendas plurimum habuisse virium perhibent.

mum vasa sictilia facta sunt. Samii literati per tur. Hic Proteus aliquando regnavit. ignominiam dicuntur, id est stigmatis notati. Deficientibus enim civibus coacti funt Samii feryos suos stigmate notatos in civium numerum & ad reip. administrationem recipere. Samo oms est Choerilus Poëta, qui victoriam Athenimium contra Xerxem versibus scripsit; pro Pugna venementer inequali dicitur. fogulis verfibus fingulos stateres aureos reci-

, d Côs vel Coos contra Halicarnassum sita, A Prope Letum est a Patmus; nomen habere patria est Apellis pictoris & Hippocratis medici; infula ferax & pecoribus abundans. Coi fuêre dilerti , & Chii loquaces : unde proverbium : Chius Coum loqui non sinit. b

¿ e Carpathus c mari vicino nomen dedit. Ea jacet d contra Ægyptum, inter Cretam & Rhou Samus contra Ephesum sita est: ubi pri dum; à qua vicinum pelagus Carpathium appella-

HEKELII.

a Lib. x. Geogr. p. 83. Tom. 11. Oper. b Sic Chius ad Coum ap. Erasm. Chil. 11. Cent. vII. Ad. LXVIII. p. 460. col. a. & Manutium in Adagus p. 682. col.a. de Comparatione &

c Quatuor Urbibus infignis. d Ducentorum Stadiorum circuitu.

a Patmus. b Amorgus. c Samus. d Cos. e Carpathus.

CAP. XI.

De incolis Gracia & nova ejus descriptione.

Raciam omnium Europæ terrarum primam habitatam fuisse, Incola Gra-Cum multa alia, tum in primis situs argumento est: quippe cia. que proxima accedit Asiæ, ubi primum hominem formatum scimus. Indeigitur brevis ac facilis in Græciam trajectus. Suis sibi Regibus, Ducibus ac Magistratibus discreti, populi ac civitates egerunt, donec Philippo Macedone debellante tota Græcia Macedonico impeno subjecta est. Dein Romani ejus imperio potiti, post hos Gothi ac Humi devastarunt magis, quam coluerunt: novistimi Saraceni ac Turce in hunc usque diem tenent. 1

II. Hinc

REISKII.

Quamquam Philippus bello inter Respub. sociali 1 Gracia quidem propinque, Asia adharet moto callidis arcanisque confiliis libertati graut unus Archipelagus intercedat: Nec proxima viter inhiavit, vimque non exiguam intenderit. tamen, ceu nostro Cluverio videtur. Nam Denique Romani universam Graciam sub primis Thracia longe propior, unus ut Bosporus inter- Impp. suo imperio coercuerunt. b Sed ab Auctofit, adjungitur, a Neque gloria debellatæ totius re nostro prætereuntur ires Gallorum in Græciam Gracia: ad Philippum, fed ad hujus filium Ale- expeditiones: Una duce Brenno, altera duce Bolzandrum à Gracis Scriptoribus transfertur: gio aut Belgione, tertia duce Brenno & Acicho-

a Philippus non fuit Grac, domitor, b Expeditiones Gallica.

II. Hinc Græcia, abolitis priscis regionum ac populorum vocabulis, in nova nomina divisa est: quæ olim Peloponnesus erat. nunc « Morea dicitur, quæ Græcia propriè, nunc & Livadia; quæ

rio, quam sævissimam Pausanias atque Poly- lunt, Christianis & Judæis in suburbia relegabius designant, quatuor extinctis regibus. Hos tis d. 1 Arcadia, forte olim Cyparissa, ponum ergo Gallos potius, quam Gothos & Hunnos habet commodum, sed opidum satis clegans, citare Auctor debuerat, quos nullam in Græcos hodie splendorem amittit. Vicinus sinusahm veteres impressionem fecisse memini: Nec Saraceni novissimi, gens plane à Turcis alia, domue- vincia k Saccania, quæ etiam Romania Minorani runt Graciam, neque adhuc tenent; Eth Muavias & Solcimannus, duo Chalifæ, Thraciam | 1 Napli de Romanie, vulgo Napoli, olim Napoli, suis classibus obruerint. Sed nova Gracia nos urbs amceno loco sita, & totius Morea ciribus ad sese vocat, quam Turci a Rumiliam, Gracos- frequentissima; quoniam Turca Christianos Graque Rumilos vocant, quod hi stolidius Roma- cos hic duriter non habent, ficuti alibi. norum nomine gaudeant. Quam vero ad hanc hodie Argo, vicus est ex paucis tuguriolis k partem multa, quam infignia observata suppe- casis constans. Inachus fl. in superioribus sin tunt ? Hac de urbibus terrisque hodiernis ab partibus hodie dicitur m Plaviza; in inserior-Leunclavio, Tavernerio, Petro du Val, Neutschuzio aliisque Hodoeporiorum Scriptoribus Arcadia, est p Musithra, olim Sparta, fine peti commodè possunt.

BUNONIS.

rentia ad mare Ionium, olim Dyme, Clarentia Ducatus hodie caput; cujus in bellis Turcicis fre- Adjacens regio dives est oleo, vino, frumento quens fit mentio. Est illa urbs in solo fertili ac Indigenæ sunt sui juris, qui Turcas insulanos amœno posita; erarque, quum Peloponnesus sæpe exagitant. s Malvasia seu Monembasa, fuum haberet Principem, seu Despotam, magni olim Epidaurus Limira, Malvatico vino nobilis, nominis & celebritatis. c Padras seu Patras, quod inde nomen traxit; quamquamaliis quoolim Patra; unde vicinus finus le Golphe de Lepante vel de Patras. In martyrium subiit S. Andreas, hodieque illic colitur a. d Coranto, olim Cerinthus, urbs hodie ampla est; sed fine muris. Arx ejus antiqua Acrocorinthus hacte- | die vicus. nus mansit. Incolitur hodie Coranto à Turcis, & Christianis: verum hi ab istis sæpe acerbè affliguntur. In e Belvedere provincia est Belvedere, Callescopium Græcis, olim Elis, urbs magna, vicinæ regioni nomen dedit, quæ & ipsa Belvedere vocatur b. f Navarin, olim Pylus, Meffeniorum, portum habet commodum, duplici 25. millia Turcarum cæsi, quatuor millia capit, castro munitum, quò Turcarum classis convenire folet, Europæos invafura Christianos. g Modon, olim Methone, munitissima Morea urbs, Saniaci Moreæ sedes diu fuit; per incuriam præsidiariorum à Turcis capta est; omnesque puberes interfecti. Diligentissime hodie servatur ab Ottomannis c. h Coron, olim Corone, hodie bene munita est, quam soli Turca inco- d Anatoria, olim Tanagra, ubi hodie arma-

hodie vulgo vocatur Golfo del Arcadia. In Pro-Romania Morea hodie, olim Argia vocata; el bus n Cuueri. In o Tzaconia, olim Laconia & manibus. Eurotæ fl. hic pons est impositus. 9 Maino, unde Mainoita, olim Lectrum Lannia, à quo haud longe abest portus ejusdemm. a In Morea nobiliora opida hodie sunt b Cla- minis, r Coturnicum quoque portus dictus; que niam innumera: coturnices eò foleant convenir. que locis proveniat. t Geremen, olim Gerens, ab Amurathe capta ac eversa, quum Peloponne fum occuparet. v Lundari, olim Mevalopolis hodie vicus est. * Manti, olim Mantines, ho

B In y Livadia propriè dicta, in qua olim Phocis, Doris, Locri, est z Lepante, Gizas Inebechti, olim Naupactus, à Bajazethe anno Christi 1499. capta. Sed anno 1571. die 7. Ottobris ad vicinas infulas Echinadas maritima pugna victi funt Turcæ, duce Johanne de Austria, ad 14. millia Christianorum, qui ad mansha religati erant, liberati sunt: Tota ferè Turarum classis periit, 200 triremibus aut captisat depressis, a Salona, olim Delphi, hodie vicus elt. In b Stramalipa, quæ olim Bæotia, elte Be dia, olim Lebadia, in cujus vicinia ab incoli hodie ostenduntur vestigia Antri Trophoni,

a Rumilia. b Clarentia op. c Padras. d Coranto. e Belvedere. f Navarin. g Modon. h Coron. i Arcadia op. k Saccania prov. l Napli. m Plaviza fl. n Cuueri fl. o Tzaconia prov. p Musithm q Maino. r Coturnicum portus. f Malvafia. t Geremen. v Lundari. x Manti. y Livadia, proz Lepante. a Salona. b Stramulipa. c Badia. d Anatoria.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XI. 361 Thessalia, nunc & Janna, & Epirus, Canina. Macedonia verò in quatuor partes; quæ Thraciæ contermina, 3 Jamboli vocatur; Theffaliæ proxima, Camenolitari; quæ Illyrico sive Dalmamatiz jungitur, & Albania, proxima, antiquus ac nobilissimus Prin-

unuis hodie vicus est. In b Ducatu Atheniensi est illa loco sita sit, incertum illi, estines, olim Athena, urbs hodie ampla cum gunt: reliquas partes urbis Turcæ pariter & Chaftiani incolunt. Multa ibi ostenduntur antiquiatis vestigia, Areopagi, Academiæ &c. Con fuit à Mahumede anno Christi 1455. Port Lion, seu e Portus Leonis ita dictus, à leo- copia eruitur; olim Sermylis dicta. ne marmoreo, qui ad littus jacet. Qui olim soms istius fuerit splendor ac magnificentia, creus ruderibus hodie cognoscitur. f Salina, olim Nissa, Megarensium portus, hodie navium statio infida. Hic nonnihil salis excoquirulgo nunc dictus , ubi Megara funt rudera. Somm e promontorium, hodie vocatur promotorium columnarum, à columnis ibidem ex-

HEKELII.

Libt. hui.

b Urbis Esidis meminit quoque Virgil. Lib. vr. An. v. 588. dicitque Amnem Elidis Lib. 111. Breid. v. 692. & Lib. I. Georg. v. 50. Eliadum Equarum etiam fit mentio.

c Via est peregrinantium Hierosolymam à Ve-

d Est & Corone Pars Salaminis , item Urbs Bibynie opp. atque Transylvania, quæ Prov. olim Samitegetufa dicta. · Sophiano Cabo delle Colonne appellatum.

BUNONIS.

y h Jama, quæ hodie vocatur, est Thessaliæ

num greges. 2 Orchomeno, olim Orchomenus Pifrem seu Pestremo Singiacci sedes Leunclavio; quo

d Jamboli, olim Macedoniæ pars orientalis, astello in colle posito, in quo soli Turca de- in qua Cavalla opidum cum portu, ex Macedonia in Thraciam transitus: haud procul ab ista urbe via publica inter montes magno labore multisque sumtibus est parata. Sitrocapsa vicinis aurifodinis nobilis est, ex quibus magna auri

s 1 Camenolitari est antiquæ Thessaliæ ac Macedoniæ pars aliqua, in qua m Cogni, castrum Coginium, ad coercendos latrones olim conditum; hodie fere desertum. n Tyrissa, urbs autiqua, hodie vicus est f. In eo tractu mons est un Haud procul inde abest locus, g Megra o Domonignisa vulgo dictus, cujus pascua laudantur.

ζ P Albania, Turcis Arnaut, distinguitur in Superiorem, quæ Macedoniæ pars occidentalis; & Inferiorem, quæ olim Epirus & exigua pars Helladis. In illa est q Durazzo, olim Dyrrachium: 1 Scutari; Turcis Iscodar, olim Scodra; a Vid. Not. Bunoniana ad S. Iv. Cap. VII. I Vallona, quondam Aulon, ad finum capacifimum, duobus castellis munitum. In mediterraneis est t Croja totius Albaniæ nobilissima; ex qua Scanderbegus fortissime restitit Turcis: Albanopolis hodie deserta, à Turcis vastata. Ocrida ad lacum cognominem, ex quo Drilon fl. erumpit, munita, & Saniaci sedes. Vestigrad virture Scanderbegi nobilis, ex qua defatigavit Turcas. Bellgrad in historia Scanderbegi sæpe memorata. În v Albania inferiori, quæ Epirus antiqua & exigua Helladis pars eft, x Canina castellum munitissimum Aulonensi Sinui imminens, quem contra piratas tuetur. Acroceraunii montes , qui ei sunt vicini Montes Diaboli appellantur, itemque montes Chimera, pascuis abunaniqua major pars, à Janna munitissimo opido dantes, unde pinguia redeunt armenta. y Chimeia dicta, quod in lacu cognomine positum est. 174, olim Elyma, vicinæ regioni nomen dedir, Tricla, olim Tricca, que Singiacci (sie refe- urbs quondam magna; hodie sere deseritur ex teme Busbeq. epiff. 1. Turcæ præfectum vocant, quo sub jugo est Turcico. Incolæ ejus regionis ou Singiaccus, i.e. globus aureus in lummo hastili Chimeriote neque hodie desinunt libertatem suam quinum turma fignum pramittitur) sedes est montium opportunitate propugnare. z Butrinto, Lundavio, k Armiro, olim Eretria, unde Si- olim Butrotum, in ruderibus jacet. Sinus ejus nus Pelalgicus hodie dicitur Golfo de Armero. hodie vocatur Almone, piscibus abundans.

Orthomeno. b Ducatus Atheniensis. c Setines. d Port Lion seu portus. e Leonis. f Salina. g Megra. h Janna prov & urbs. i Tricala. k Armiro, 1 Camenoritari prov. m Cogni. n Tynisa. o Domonignisa mons. p Albania superior. q Durazzo, r Scutari, s Vallona. t Croja, valbania infetior. x Canina. y Chimera. z Butrinto.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XI.

Principatus, equitum suorum robore atque virtute nunc maximi clarus; & omnium medio, ipsum " Macedonia priscum no.

Theffaloni- men.

Croia.

III. Urbium in universa Gracia nunc celeberrima est The Saloni. Dyrrachium. ca. vulgo Salonichi, ingens atque opulenta; emporium mercato. ribus Judæis frequentislimum. Secunda est Dyrrachium Albania. vulgo Durazzo, urbs validiffirma, at minus culta ob gravitatem cœli. Croja, Scanderbegi patria, item est urbs munitissima in mediterraneis Albaniæ. 9

> olim Torone b, sub Venetorum potestate, opidanos habet opulentos. c Baltia à nonnullis Albaniæ constituitur limes; quum vero Ambracina ditio à plerisque illi afferibatur; ulterius extendetur. Ad eandem Albaniam refertur Despotatus seu parva Gracia, in qua d Peschera, fere ad oftia Apri seu Acheloi fl. opidum hodie est tenue; quod oftium Acheloi paulatim obstruitur, e Neocastro haud procul ab Eveni fl. ostio est, Despotæ quondam sedes; crudelitate & avaritia Turcarum fere periit. f Alcippo, ad Sinum cognominem eft.

HEKELII.

f Mercator eam Ceresi vocat.

g Vel Parga.

h Ut & , Nigrô, tostante, Agiomamma & Rampa, five Castel Rampo, uti Pinetus scribit,

BUNONIS.

n g Macedonie partes hodie recenfentur quatuor, Jamboli, Camenolitari, Janna, & Macedonia proprie dicta. Tres priores modo funt explicata: restat Macedonia propriè dicta, in qua h Salonichi, olim Teffalonica, de qua Auctor noster sectione III. mox sequente. i Citros i, les, extenditur ad milliaria Germanica CL. Los olim Pydna urbs ampla, quæ hactenus videtur gitudo à Dulcinio vulgo Dulcigno, in Albania antiquum obtinuisse splendorem. k Veria, olim limite, usque ad Bosporum Thracicum, d Berœu, hodie vicus est. 1 Zueria, olim Pella, milliarium Germanicorum CXXXV. o Graci nunc vicus est; antiquitatis monumenta illic illa, olim fœcunda ac fertilis, hodie mulitin

processere armati, ac habitu militari: deinceps in Albaniam invitarunt; eisque agros ibidemuipalliis sunt us. Pueri comam nutricoant, cam- buerunt. Multæ hujus solitudinis ac vastiuis que sectam alicui Deorum suorum, ac præcipue afferri possunt causa. p Hodierni Græci, de fluminum geniis consecrabant. Ludis, & salta- minorum suorum mores plerosque sunt ample tionibus, ac palæstræ dediti certamina celebra- vi. Qui sub Turcarum degunt Imperio,

a Larta ex Ambracia: ruinis crevit. b Perga g, bant solemnia. Indoctus habebatur, qui fidi. bus nesciret canere. Ædibus habitabant splendidis & commodis. Mulieres Gynaceis contine. bantur. Mortuorum corpora plerumque comburebant, multis etiam pretiofis in rogum conjectis. Sepultura carere gravissima habebatur pcena. Bonas literas excolebant & amplectebantur. Hinc Græcia fœcundissima doctis urbibus perhibetur à Manilio. Hinc Horatius k; Graju ingenium, Grajis dedit ore rotundo Mulaloqui Gr. Cicero Gracos appellat homines doctiffinos. De qua re nullum dubium esse potest ei, cui aucores & Scriptores Graci non funt ignoti. Viramen ulla gensalia majoribus vitiis fuit contaminata : pleraque Horatius l'expressit home suficulo:

> Seditione, dolis, scelere, atque libidine O'ina Iliacos intra muros peccatur, & extra.

De stupris & mulierum raptu multa tradit Herodotus. Polybius iis objicit fraudes. Mendacest adulandi periti Iimos eos proclamat Juvenis. Latini Scriptores fere omnes arguunt Gracoskvitatis. Vino obrui inter vitia illis non fuit poltum. n Græciæ, quæ hodie habetur latitudoà Varnæ territorio sub gr. 45. usque ad promontorium Tænarum , vulgo Metapan , aut des Callocis deserta est. Qua de causa ante annos haul 9 m Antiquieres Graci ob perpetua bella diu adeo multis Turcæ aliquot millia Calabrorum

a Larta. b Perga. c Bastia. d Peschera. e Neocastro. f Alcippo. g Macedonia proprie distance de la companya de h Salonichi i Citros. k Veria. I Zueria. m Antiquorum Graccorum mores. n Gracia mos Longitudo & Latitudo. o Soli natura in Gracia. p Gracorum recentiorum mores.

libris robustissimi, qui militaribus exercitiis instructi sunt Genessari, Turcicæ militiæ robur. Abisto liberorum Tributo eximuntur Nauplienfts, Rhodii, Constantinopolitani, Bulgari, & Hungari. Graci numero multo superant rus, Possevinus & Leunclavius, Turcas, sed imbelles sunt: Albani ad arma pamiores sunt. Consilia sua haud bene tegunt: unde illorum sæpe sunt proditæ conspirationes. Mainora seu Tzacones, qui sunt in Morea seroces &bellicofi, Græcorum profitentur ritus, hacteaus liberi, Turcarum vim fortiter represserunt. Deem armatorum millia in aciem possunt educere milites expeditissimos, & peritissimos sagittarios. Majoribus navibus portus suos ingredi non permittunt, sed minora tantum admittunt navigia mercaturæ gratia. Hostiles naves, quibus potiuntur, incendunt; piraticæ Turcicas verant & deprædantur insulas. Ecclesiam Romanam Græci habent pro schismatica, Episcopi Romani primatum exfecrantes. Spiritum S. à folo Patre procedere credunt. Nullum admittunt purgatorium. Sacramentum Eucharistiæ fob utraque specie laicis administrant; illudque elebrant in pane fermentato. Unctionem extremam & Confirmationem rejiciunt. Sanctorum animas ante diem judicii gratiosa Dei visione

minorum suorum fere similes sunt. Qui sub Sacerdotibus permittunt matrimonium ita: ut Venetorum sunt potestate, corum vivunt mo- ante ordinationem uxores ductas iis licear retir. m. Universi antiquam istam pergræcandi & nere; nec post ordinationem conceditur uxorem. epulandi servant consuetudinem: Zelotypia la- ducere. Matrimonium quartum omnino proborant: splendide vestiuntur n. Græca lingua hibent, adeo ut Patriarchæ nonnulli Imperatovocibus Arabicis, Turcicis, Sclavicis, Latinis res, quondam ea de causa communione excluat Italicis est corrupta. Crusius in Turcogracia serint sacra. Statuarum religiosum cultum rejifoa tradit septuaginta & plures in linguâ ista ho- ciunt; pictas tamen in templis habent suis imagidie observari dialectos; Thessalonicenses tamen nes. Quatuor temporum jejunia observant: ezeris loquuntur purius. Armis Græci ferè de- Primum à Sexagesima ad Pascha; Secundum Petri fliuuntur, artes mechanicas & rem exercent & Pauli, ab octava Pentecoltes ad horum Aponanticam, quibus excellunt Turcæ, fi quos ex stolorum festum: Ternium B. Virginis, ab ini-Gracis animadvertunt opulentiores, coldem tio Augusti usque ad Assumtionem. Quartum hais etiam criminibus accusatos bonis omnibus S. Philippi, à festo hujus Apostoli, quod inciexuunt o. Græcis sub Turcarum Imperio præ- dir in 14. Novembris ad Natalitia Christi. Calofunt Samiaci, vulgo Sangiac seu Sazas, qui sunt geros seu Monachos suos multum venerantur, provinciarum præsides. Tributum Græci pen- qui duram agunt vitam, ex labore manuum dunt quotannis in fingula capita; auferuntur ex fuarum viventes; Ex iftis solis Patriarchas, Archiepiscopos & Episcopos suos eligunt p. Qui cum Turcis contrahunt matrimonium, excommunicantur. De his & aliis hodiernorum Græcorum moribus ac ritibus legantur Crusius, Bote-

HEKELII.

i Sophiano Chitro.

k Lib. de Arte Poëtica v. 323. feg. l' Lib. 1. Epist. 11. v. 5. seq.

m Apud utrosque tanta regnat Barbaries, ut nulla apud eos Urbs inveniatur, in quâ sit Academia. Nemo est etiam, qui suos Liberos Artes liberales, aut Litteras edoceri curet.

n Utuntur enim Vestibus consuetudini ipsius Principis respondentibus.

o Graci omnes generaliter pauca supellectile. uti Turca, contenti sunt, nec supra plumeos Lectos cubant, fed culcitras, five centones lana, aut panni tonsura suffultos substernere solent.

p Sunt autem Patriarchæ Ecclesiarum Gracanicarum quatuor, Constantinopolitanus nempe, Alexandrinus , Hierofolymitanus & Antiochenus. Sed qualis fit eorum moderatio in Episcopos & Presbyteros quotque quilibet millium aureorum quotannis Turcæ pendeat, vid. Magmus Part. II. tui, aut impiorum in inferno torqueri negant. | Geogr. Ptolem. fol. 166. fac. b.

CAP. XII.

De Creta Insula.

Creta.

T infularum Græco littori objacentium maxima omniumes A Creta, Græcis Latinisque monumentis plurimum celebrata Hæc quippe prima potuit navibus & sagittis; prima Minoe duce classe pugnavit; equestres pugnas prima docuit, lascivas vertigines implicare (prima literis jura junxit; studium item Musicum hinc initium coepit. (Sunt verba Solini Cap. XVI. potuit, i. e. potis fuit.)

II. Nomen deducunt alii à Crete Nympha, Hesperidis filia: alii à Crete, rege Curetum; quidam primum Aëriam, deinde Cu. retim. & Mananpóvvnoov nonnulli, idest, beataminfulamà temperie cœli appellatam existimavêre. Incolæ Græcis dicuntur Cretes, La. tinis Cretenses. 1

Cretæ fines & Magnitu-

III. Inter Ortum porrigitur Infula & Occasum tractulongissi. mo, hinc Afia, illinc Africa objacentibus: à Septemtrione Ægais & fuis, id est, Creticis astibus verberatur; ab Austro Libycisum.

REISKII.

1 a Creta nulli Nymphæ, aut Jovis filio, aut præfuerint, captæ paulo antea quam tota infula regi apud Historicos obscuro vel plane incogni- in ditionem Romanam venerat. Q. Cacil. Meto, fed ductis in hanc Infulam Phoenicum coloniis tello aufpice A. V. C. 685. Hinc Gracis Impp. nomen cultumque majorem debuit. Regio subjecta furore Saracenico & impetu domana enim Palastina una fuit Árabibus כריהא (Keritha A. V. C. 826. nec simul tamen tota Gracia uti (fic apud Giggejum legitur) Syrus & Phœnicibus ברית Creth dicta, cujus incola כרית b Crethi Hebraice dicuntur, voce in S. literis frequenti, quam aliquoties LXX. Impp. xennes, i.e. Cretenses vertunt. Hinc regio utraque urbium nominibus nonnullis, gens autem bellico armorum studio, sagittis potissimum & arcu conveniunt. Quo spectat fabula, quæ Diodoro Lib. V. placuit, de undecim Curetibus, unoque horum Saturno, qui navibus appulfi artem infulæ fagittariam primi introduxerint. Contra vero Stephanus de Gaza Philiftxorum metropoli observat, illi cognomen Minox olim additum ab Veneta are multo A. 1193. infulam acquifiva, Minoc, qui eò adsociatis duobus fratribus com- tenuitque tot secula, donec Turcis per dediriomearit. c Atqui Minos rex Cretæ primus prædi- nem cedere cogeretur: f Adhuc tamen Sudam fire catur, regnique istius antiqui conditor, quod Sittam, Carabusam, Sinamque longam arcs per multa stetit secula, donec in Principatum de- & portus munitissimos retinuit.

fineret. Hinc apud Dionem Duces ultimi feu Principes duo memorantur, & urbes quibus Cluverius narrat. Rudera d Labyrinthi hodiema, ut extant Bellonio actonin veterem lapidicinz formam retulerunt, ex opere prisco nullum vestigium: Petrus Martyr tamen Lib. II. Legat. Babylon, aliique auctores jactatis Cretenfium ruderibus infiftunt. Quid porro auctores jactantis Cretensium ruderibus insistunt. Quid porro actum sit cum Candia, hodieque agatur, Historici & Geographi tradunt. e Nam præter majores urbes quatuor minora fere quindecim, adhuc extabant oppida, quæ vero à Tutcis per bellum ultimum disjecta aut lacera jacent. Resp. vero

a Creta, b Crethi. c Regnum denique Principatus. d Labyrinthus. e Candia capta. f Exceptis Arcibus & portubus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XII. 365 dis perfunditur & Ægyptiis. Longitudo ejus maxima à Samonio promontorio nunc C. Salomoni, ad promontorium Corycum, nunc Cornico, milliar. Germ. L x x. Latitudo circa mediam sui partem maximè patens milliar. Germ. x v.

IV. Centum in ea urbium clara fama est. Sunt tamen etiam in anti-Uibes Cietz, quisauctoribus, qui non centum urbibus, ut prodiderunt, qui prodigelingua largiti sunt, sed magnis & ambitiosis stipatam existiment. Clarissimæ fuerunt, «Gortyna, caput insulæ; & Cydon, quam Graci matrem urbium appellavere; "Gnossus Minois regia, Theropne, Dium, Lyctus, Lycastus, Phastus, Manethusa, ¿Dictonna.

V. Montes item celebres, "Dictaus, 9 Idaus, Corycus, "Ca-Montes discus. Labyrinthus, in medio ferme fuit, mirandum Dedali

BUNONIS.

&aborâ litorea 12. olim ad Lethæum, seu Lethen fl. fuit fita.

\$ b Cydon, Cydonia & Cydonis in ora Septentrionali est, hodie Canéa, urbs valde munita, quam Venetis eripuerunt Turcæ anno 1646. c y Conossus, Gnosus & Cnossos d urbs excila, C. stadiis à Gortyna fuit & à litore xxv. hodie pagus est. Gnossiacum merum memorat Lucanus. Gnosso civitate Strabo oriundus erat, natus tamen Amasiæ, civitate Ponti.

d Lyclus vel Lyttus olim clara urbs, nunc pagus est ad Dictæum montem, xv. millia pas-suum à litore septemtrionali; in quo e Chersonefus erat Lyctiorum emporium. Nonnullis hodie elt Paleocastro.

1 f Lycastum opidum interiisse tradit Strabo. (gDiclynna e, ad Cisamum promoutorium

eft, quod hodie Capo Spada appellatur. h Mons Dictaus, Dictimaus five Dicta, inter Idam montem est, & promontorium Samonium: cujus juga ita excandescunt, ut eminus navigantes magis putent nubila. Solin.

9 i Ida mons antè Solis ortum videt Solem : ibi Jupiter nutritus. Varronis avo, Jovis visitabatur fepulchrum. f

. k Corycus mons & promontorium in parte infulæ occidentali est.

* 1 Cadifcus five Cadifchi mons & promontorium, oppositum est Peloponnesi promontorio Malea.

A Artifex iste opus hoc ad exemplar Ægyptif a Gortyna a hodie Gurtina exiguus pagus antiquissimi m Labyrinthi struxerat: & vix cenb est ab Idæ monte 10. millia passuum distans: tesimam ejus partem, judice Plinio, expresserat. Apud Gortynam urbem fuisse scribitur. In eo Minoraurus à Theseo interfectus est. Vestigia Labyrinthi istius monstrantur haud procul à radicibus montis Psiloritti. In agro Caneæ sunt montes Spachioti, vulgo Sfachie, olim Leuci dicti, in quibus habitant Sfachiota, genus hominum ferox, & ad arma paratum. Eos solent Veneti ad bellum conducere: verum Cretenses sunt & fluxæ fidei. Nostra ætate Turcas à Sfachiotis in bello isto, quod hodie ibidem geritur, fuisse adjutos, conqueruntur Veneti.

HEKELIL

a Sive Gortys, vel Gortyn. b Vel potius Oppidum.

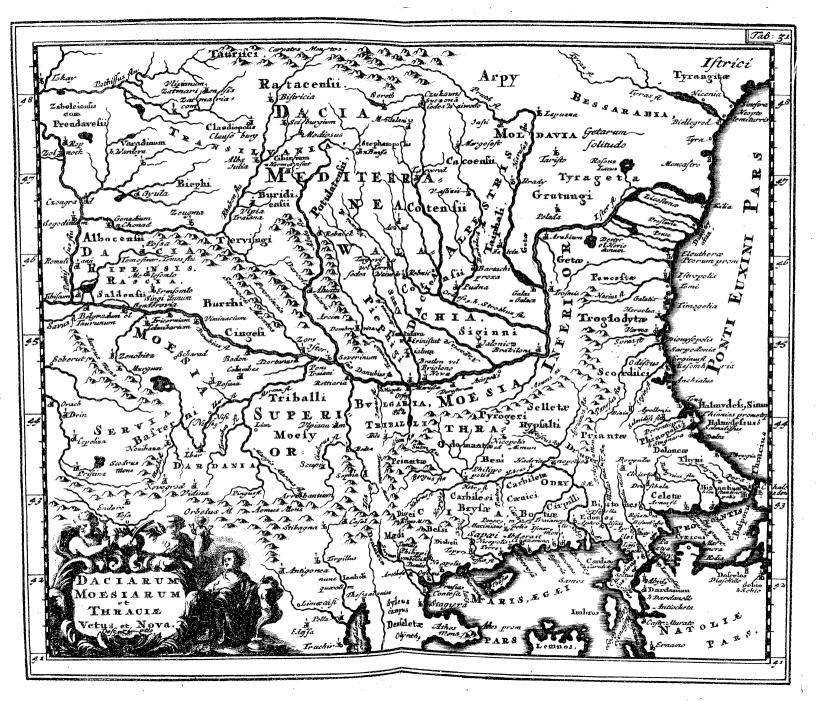
c Meminit ejus & corum, qui incolunt istam, Virgilius Ecl. x. v. 59. Lib. x. Ancid. v. 265. & Lib. XII. v. 858. Unde & Poma Cydonia palfim. Est & Cydonia Stephano Urbs Cllicia.

d Olim Geratas appellata.

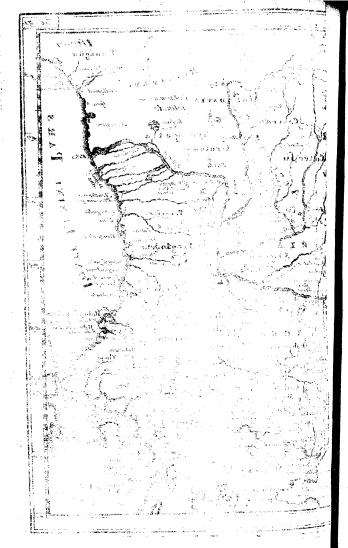
e Cujus & Pomponius Mela Lib. 111. c. vII. p. m. 205. meminit.

f In hôc quoque Monte Paris sententiam tulisse fertur pro Venere de Pomô aureo adversus Palladem & Junonem. De eô vid. Strabo Lib. x. p. 60. Tom. 11. oper. Ab hôc Monte Ida quidam Gentilium ignari Ebraicarum rerum putant Judeos dictos tanquam Idaos. Quam sententiam verò meritò rejecit Petr. Joannes Olivarius in Annotationib. ad Pomp. Mele Lib. 111. C. VII. p. 205.

a Gonyna. b Cydon f. Canea. c Gnossus. d Lyctus. e Chersonesus. f Lycastus. g Dictynna f. Distamum. h Distaus m. i Ida. k Corycus. 1 Cadiscus. m Labyrinthus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XIII. 367

ane Presbyteros in civitatibus fingulis constituere ulit. Anno 1669. Infula hæc, Canea & Canvenit potestatem, Suda verò & Retimo in Venerum hactenus fuit dominio.

HEKELII. g Apud Erasm. Chil. 1. Cent. 11. Ad. xxvi. thante primaria expugnatis, in Turcarum per- & xxv11. p. 61. col. b. & Manutium in Adag. P. 90. col. b.

b Vid. id. Erasmus loc. cit. p. 62. col.a.

CAP. XIII.

De Thracia.

nOst Strymona amnem Macedoniæ proxima est Thracia; inter Validissimas Europæ gentes maximè fera & barbara; Regio nec celolæta, nec solo; & nisi qua mari propior, infæcunda, frigida, eorumque quæ seruntur malignè admodum patiens. *

II. Nomen habere putatur vel à Thrace Martis filio 4; vel, ut Thraciz No. alis videtur, ab asperitate soli cœlique & gentis seritate, quasi men & Li-Tungsia, Terminos habet, à Septentrione Æmum montem, quo à Mæsis disterminatur; ab Oriente Pontum & Propontidem; à Meridie Agaum mare: ab Occidente Strymona amnem. Longitudine Magnitudo. occupat à Strymonis fontibus ad Panysi ostium & opidum Mesembriam mill. German. Lxx. Latitudine verò ab Æmo monte juxta Nicopolim ad s Mastusiam Chersonesi promontorium mill. German. L x. 1

III. Di-

BUNONIS

a Lapides in ea feruntur esse carbonibus simiks, qui incensi, & aqua respersi, acrius exardescant, flabris restinguantur.

B Mastusia prom. hodie vulgo Capo Griego est oppositum, ab Atho monte cixiii. millia palluum in Ortum recedens.

HEKELII. « Vel à Thracâ, Nymphâ incantatrice. R E I S K I I.

I Valeant incertæ origines ac fabulosæ, quia S in literis ex Japhethi progenie veriores nunc suppetunt. Namque inter filios Japhetheos unus ponitur חירם Thirus. Gen. X. v. 2. Elifa fub initium vocali pro Samech ultimo fi Græcam literam xi substituas, inde Θεωξ Thrax proveniet: Sic enim hæc mutua literarum duarum permutatio constituta in Alphabeto à Phœnicibus ad Gorjonides, & R. Abraham Zachuth per Sa- terræ suæ partitionem attulit.

mech efferunt הראסיד Tharfia, i. e. Thracia. Adde veterum auctoritates, Eusebii nempe, Hieronymi, Epiphanii pluriumque: Sed ex omnibus unum audi Fl. Josephum Lib. t. Antiquit. c. 7. Gapus d'e Jeleus chanterer, de neger. "Enlues in ora Thracia Australi. Sigao prom. Troadis | δε ημώνας αὐ τὰς μετωνόμιασεν. Thires autem Thiras eos vocavit, quibus imperaverat: Greci autem ipsos Thraces vocarunt. Hinc Bocharrus Lib. III. Phal. eg. 2. multa hujus nominis vestigia inter Thraces vicinosque populos demonstrat : Ut sunc Athyras portus & finus & fluvios non procul à Byzantio in propontidem exicus: Tyras urbs. Mesiæ: Teres Græce apud Thucydidem Ingns, qui regnum odrysarum in Thracia valde amplificaverat. Plura omittam & ad locum Plinii Lib. IV. c. 11 . transibo, qui Thraciam in quinquaginta strategias divisam prodidit. Strategia Grace segmyla exercitus aut militiæ præfecturam de-Gazos traducho etiam tenetur. Josephus tamen equidem gens serox armorumque studiosissima.

BUNO-

ciæ populi.

III. Divisam quondam fuisse in quinquaginta strategias, auctor est Plinius. Is populos in ea recenset, Strymonem amnem accolentes, 2 Denselatas b, & Medos: ad Nestum amnem, Digeros & Bessorumque multa nomina, inter Eleos, Diobesos, Carbilesos Brysos, Sapaos, Hebrum accolentes, Odrysarum numerosam gentem, Odomantas, Carbiletas, Pyrogeros, Drugeros, Cani. cos, Hypsaltos, Benos, Carpillos, Botiaos, Edones, Cicones. Bistones, Selletas, Priantas, Doloncas, Thynos, Celetas: omnum autem sævissimos Scordiscos memorat Florus.

BUNONIS.

& Et Medi Byfaltas ufque: Lævo

ζ Beslorumque multa nomina ad Nessum fl. Pangai montis ima ambientem inter populos ibi | Hi à Poëtis sape pro universa Thracum gent

n Odrysarum gens infundit Hebrum accolentibus Carbiletis, Pyrogeris, Drugeris, Canicis, Hypfaltis, Benis, Carpillis, Botieis, Edonis. Eo-

dem in tractu funt Syaleta, Brianta, Dolama Dentheleti amnem Strymonem accoluerunt Thynica, Laleta, Majores Æmo; Minora Rhodopæ subditi, inter quos Hebrus amnis. In fere hos populos recenset Plinius lib. IV. cap.XI. Cicones Mela ad Ifmarum montem & Hebrum # collocat. De Bistonibus lege Isaacum Tzerzen.

HEKELII.

b S. Denseletas.

CAP. XIV.

De Vrbibus veteris Thracia, Fluviis ac Montibus. 1

Opida Thra-OEsyme. Neapolis. Abdera.

Pida clara olim in Thracia fuere à Strymone amne in litore Ægæo, «OElyme, & Neapolis, r Abdera, à Diomedis soro-

BUNONIS.

a 2 OE/yme sive OEsyma & OEsima a ad Zifacti fl. oftiæ quem à Septemtrione premit lacus b Prasias, cujus meminit Herodotus, vicinas habebat æris fodinas.

B c Neapolis ad Symboli montis collocatur radices, urbs maritima, Sinui Pierico fere vicina.

2 d Abdera inter Nesti & Hebri ostia, à Clazomeniis amplificata Clazomenæ dicta est. Solinus. Est Democriti illius patria qui nunquam fine risu in publico fuit b. Quum CIX annos explevisset, triduum calidorum nidore panum, spiritum jam jam exiturum remoratus est. Abdera Bacchi comite structam volucrunt: Turis itquoque oriundus fuit Protagoras. Abderitanos stupori mentis obnoxios esse scribit Cicero. Ad Abderam, Plinio teste c, sunt pascua, in quibus equi pasti in rabiem vertuntur: quemadmodum apud Potniam afini.

HEKELII. a Quam Thucydides Lib. 4. Urbem Macde

b Unde & Abderita & Γελασίτος dictus. Vid.

Quenstedii Dialog. de Patriis Viror. illustrium. p.444c Lib. xxv. c. vIII. p. 461. lin. 41. meminit idem Plinius hujus Civitatis Lib. vI. c. XI. P. 34

REISKII.

1 Ut in gentibus Thraciæ numerandis Austores variant, ita in urbibus, quas Ptolemaus plures, alii pauciores nominant. Clara interim fuit Maronea, quam ab Marone Ofiridis rel dem quam à Diomede vocarunt, & oppidumin quo stabula equis suis parata dicitur servalle. Eleus Protefilai sepulchro, & quod ibiaccidise Pomponius Mela refert, prodigiolo arborum marcescentium exemplo decautatissima suit Ab-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XIV. 367 re conditum opidum, unde & nomen habuit, idem & Clazomene dictum, fuit in eadem regione opidum Tinda, Diomedis equo-Tinda. rum stabulis dirum, Maronea, inter hanc & Hebrum sluvium Maronea. Dorifcus locus, ubi Xerxem Perfarum Regem copias suas, quia Dorifcus. numero non poterant, spatio dimensum ferunt. " Enus, ab Ænea Anus. profugo condita; paulumque à mari recedens quondam ? Cypsella. Cypsella.

II. In Chersoneso, quam Thraciæ cognominant, Cardia, Cardia *Eleus & * Sestus, cui objacet ex Asia Abydus, utraque Leandri Eleus. amorenota. Properegio, in qua Xerxes divisas pelago terras ponte (mirum atque ingens facinus) ausus jungere; & copias ex Asia in Græciam traduxit: " Callipolis, cui opposita in Asiæ Callipolis.

Nicenetum historicos, pluresque alios illustres cum Juvenale, aut stuporis ream hanc facito. Homus vero mons in tantam non potuitabire altitudinem, in quantam à Pomponio pluribusqueprotrahitur, ut inde duo maria Euxinum & Hadriaticum conspectui simul offerrentur, parum ob immensum , quo disjunguntur , spacium, partim ob montes, qui interjacent, almore struxerant, & vertice nunquam dissipatos inter Prodigia Pomponius refert : Sed hoc quicquideft, excelsis montibus est commune.

BUNONIS.

a Tinda Abderæ vicina est: Melæ vocatur Turris Diomedis.

b Maronea est ad Ismari fl. oftia, prius Ortagurea dicta, postea Hipparchia; item Cynossem; hodie Marogna vocatur.

& Dorifcus apud Hebrum fl. eft.

nd Et Enus five Aneum opidum fere apud Hebriff. oftia, opidum Thraciæ liberum, ubi Polydori tumulus apud Plin. Æneæ opus, ut Mato docet; olim Straboni Poltiobria, Stephano Poliumbria, & Appian Synthus: hodie Græcis Eno, Turcis, Yonos, finus vicinus inde hodie vulgo dicitur Golfo di Enos

9 e Cypsella sive Cypsala à Cypselo Ixionis filio condita, Ortelio etiam Justiniana Nova vocatur,

den Clazomeniorum Tejorumque colonia quo-que Anaxarchum Philosophum , Hecadazum & | Ipfala , appellatur. Melas fluvius cam alluit. visos progenuit: Ergo nè vervecum patriam & Cardianus appellatur; Quod in cordis faciem f Cardia Melanem finum illustrat, qui inde fita urbs Cardia vocata est. Hanc urbem illustra runt Eumenes & Hieronymus, historia conditor,

ejus æqualis, qui Cardiani ambo. z g Eleus five Eleus apud Mastusiam ponitur frontem. Nigro hodie vocatur Critea.

A h Seftus five Seftos & Abydus, hodie Sefto & Abydo; inde paullo versus Austrum sunt castella tilimos: Sic Strabo quondam Lib. VII. Nec illa, quæ hodie Dardamelli vocantur, in quibus Gometrica nec Optica rationes, aut humana multa tormenta posita sunt ad excludendas hooculorum acies id permittunt, uti ab Vossio ad stiles classes. Nomen habent ab antiquo Darda-Pompon. l. cit. adstruitur. De Atho supra dixi- no, quod in Asia fuit litore. Ex Christianorum mus: Cineres in hujus aeris, quas Ethnici pro vero navibus, quæ præsidiario militi centum numeravit aureos, Constantinopolim abire licet: pluribus tamen quam quinque non permittitur una transitus: & quæ redeunt, tenentur Abydo (ad Sestum enim navium statio infida est) per tres dies commorari : ut, si urbe discesserint hospite insalutato, hic detentæ præsto sint, die demum tertia mittuntur, qui videant, num fugitiva fint mancipia, num furtivæ merces. Angustiæ Euripi hic vix mille & quingentos habent passus. Sestus Gellio etiam vocatur Posidonium. Castaldus ait urbem esse dejectam, locumque appellari à nautis Malido, à Turcis Bogazoffar , & Bazazaffar.

Mi Callipelis hodie Gallipolis, Turcis Gepole, in colle jacet, ex quo gratissimus aspectus est in Propontidem d. Soleiman Orchanis Turcici Regis filius, quum Callipolin opidum tam opportunum cepisser an. C. 1357. Johannes Imperator Constantinopolitanus id adeo sprevit, ut diceret, vini amphoram tantum esse amissam, & stabulum

a Tinda. b Maronea. c Dorifcus. d Ænus. e Cypfella. f Cardia, sinus Cardianus. g Elzus. h Sestus. i Callipolis.

a OEsyme. b Prasias lacus. c Neapolis. d Abdera.

Lysimachia. litore · Lampsacus: & in radice Chersonesis sedens & Lysimachia

Pactya. Bifanthe. Perinthus. Selymbria. Byzantium.

III. Inde in Propontide · Pattya, * Bisanthe, · Perinthus, mirifico o amphitheatri splendore clara, Selymbria, atque in info Bosphorus Byzantium, antè Lygus, postmodum Nova Roma

quoddam porcorum. Sed quid hie fuerit amissum, | re fuisse produnt; quod septem orbis miraculis eventus docuir. Ex Callipoli enim Thraciam est annumeratum accepimus. Eam urbem Diodo. depopulatus, Hadrianopolin & Philippopolin rus lib. 16. ita describit: Perinthus, inquit, al cepit Turca, lateque suum extendit imperium. Hodie Gallipoli sagittæ parantur, qua ex arte serme stadii unius. Ædificia habet frequentia & plerique victitant.

HEKELII.

d Nomen habet à Conditore Caligulà, & dicitur quasi Caligula Polis. Datur & Galateo Urbs lippo Maced. oppugnata. Apulia ejuldem nominis, fita in extremô Promontorio longè in Mare procurrenti, sed arctisfimô Ishmô, adeò ut in aliqua Parte vix curribus fit pervius. Munita est & Rupibus septa. A Continenti unicus est aditus, in quô Castellum est munitiffimum.

BUNONIS.

. Lampsacus e una est ex istis tribus urbibus quas Perfarum Rex donavit Themistocli, unde fumeret vinum : reliquæ duæ erant Magnesia, quæ ei panem præberet: & Myûs, ex qua obso- tum. Din fuit imperii & veræ religionisdomicinium haberet. f

isthmi litus obsidet, ut Cardia occidentale. Hæc à Lysmacho, uno ex Alexandri M. ducibus condita, quum Cardia concidisset, hodie Hexamili emitteret, aut lapidem in eam jaceret, eaut vocatur, nomen ejus tulit. Post an tamen 22, fabricata erat, uti per machinam quandamad terræ motu subversa est : instaurata tamen posteà. Antiochus hanc sibi asserebat causam belli contra Romanos ; instauraverat enim eam | integer esset delatus. Templum etiam urbsilla ruinis deformatam; adeoque hareditario jure habet Sophia consecratum magnificum sant.

maria porrecti muri procurrentem excludebant plo & mænibus. A Mahomete post quinquagura Chersonesum. Non longe inde aberat b Pactya | quatuor dierum oppugnationem capta est, indeurbs illustris; ultra quam Novus murus Xeno- que ingentes calamitates ab illo quasi capitein re

* c Bifanthe cognomine Samiorum Melæ ponitur ad Arzi fluminis oftium, ad quem & Refistum, fed transeundem

e d Perinthus urbs olim Thraciæ ad Propontidem maxima, antea Mygdonia g, postea Heraclea nominata b. Splendidis palatiis instructa scribitur à Vespasiano, & aliis Rom. Imperato-

• Quin amphitheatrum istud ex uno marmo- de Pithyusa est vocata.

mare posita in edito loco peninsula longitudina præalta, ut quemadmodum collis clivusfurgat. ita domus una alteram superet altitudine. Vide turque totius civitatis facies inftar theatri. A Phi-

* In litore illo inter Bathynium & Athyran fluvios sequitur e Selymbria: Plinio, Selybria. Ptolemæo, Olybria, Straboni & Suidæ, ann Selyn, cui addita vox Bria, quæ lingua Thracio urbem fignificat. Ejus muri funt difturbati; m dera tamen, balnea & templa antiquam ollen dent magnificentiam. Adjacet eidem hode Castrum, quod Turcæ incolunt.

v f Byzantium ad Bofphorum five Bofforum Thracicum ex adverso Chalcedonis situm, Chastrum Ponticum naturâ & opere fuit permuilium, multosque viros tulit; in quibus Johanne ξ 2 Lysimachia, aliter Hexamilium, orientale Chrysostomus haud postremo loco numerandus In muro septem turres erant à portis Thracis mare spectantes; in prima earum si quis vocen proximam, indeque porrò ad sequentes transim fonus, neque anté definerer, quam ad ultimam Themestius cives ejus beatos prædicavit sumine, • A Propontide ad Melanem finum inter duo aëris temperie, loco terræ, portu maris, temliquum Europæ corpus fluxerunt.

HEKELII.

e A Lampface puella quadam ejus loci ficdita f Heic notandum, quòd nonnulli fint Gr graphorum, qui Lampsacum illam, quam Themisto cles à Persarum Rege per gratiam accepent, Pho censum structuram fuisse dicunt, camque Vino generofô claram, quæ priùs Laomedontis, dein-

a Lysimachia, b Pactya, c Bisanthe, d Perinthus quæ & Heraclea, e Selymbria f Byzantium five Constantinopolis.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XIV. 369

& novissime Constantinopolis dictum. Urbs omni avo clarissima, à constanti-Constantino Imperatore in sedem Imperii electa: mansitque eadem nopolis. dignitate, donec Turcarum impia gensann. Clo CCCC LIII. occupavit, neque tunc decus suum perdidit, cum etiam nunc Imperii Turcici caput colatur, nomine Stambol.

IV. De reliquo opida in Ponto. & Phinopolis, & Halmydessus, Thracia opi-Peronticum, "Apollonia paullum è mari recedens, magna quondam; "Toza, & Anchialus, y Mesembria, terminus Thraciæ.

V. Intus de Byzia arx Regum Thracia, à Terci nefasto crimine, sic opinati veteres, inviso hirundinibus. Philippopolis, anteà Poneropolis, dein à situ Trimontium, & Trajanopolis, Adrianopolis, à conditoribus dicta opida. Prætereà s Olyn-

h Procopio est Paracia & Antonino Perintheras. Hodiè Pera Volaterrano dicitur.

i Quam Severus & ejus Filius Antoninus Impp. Antoniam, & non pauci Historici Novam vel Seandam Romam dixerunt.

BUNONIS.

\$\phi\$ a Phinopolis à Phineo conditore nomen habet, hodie nomen retinet Phinopoli.

z b Halmydessus, aliis Salmydessus, unde Sinus quoque nomen habet; ei vicinum est promontorium & Thinnias, cum ejusdem nominis opido. y d Peronticum Thinniæ finitimum eft. k

· Apollonia Magna cognominata à Pompejo haud longe à Perontico in finu commodissimo sita est, urbe Lucullus Apollinem in Capitolium detulit; Hodie vocatur Sissopoli Nigro: Pinetus tamen ait, nomen hodie retinere.

" Toza ad oram maritimam est, haud longe à Sinus Halmydessi egressu.

& Anchialus itidem ad mare eo loco sita est, quo olim erat Messa, ut Plinius existimat; Sophiano hodie est Anchialo; Mercatori Lenkis;

7 Mesembria ad candem Ponti Euxini oram el m. Řeliqua opidâ porrò in eadem fequuntur Ponti ora.

de Byzia, nunc Vice, in Sithonia regione, quam Orpheus vates nobilitavit, ab Apris 50. millia passuum in Septentrionem jacet : hodie præfecti sedes est.

s f Philippopolis etiam Δελέπολις dicta trans

Orbelum & Rhodopen montes ell ad Hebrum fl. Philippi Cæsaris opus; non patris Alexandri, ut tradit Leunclavius. n

¿ g Trajanopolis à Trajano Imperatore sic dicta, ad quam Aristus fl. ex Rhodope ortus in Hebrum cadit, hodie nomen retinet; ac inde versus Septentrionem h Plotinopolis, à Trajani Imperatoris, ut videtur, conjuge appellata.

n i Adrianopolis ad Taxi & Hebri confluentes sita, olim & "Elia, Uscudama, & Oresta dicta. Ab Oreste nimirum condita; ab Adriano Imp. o oraculi voce monito, inftaurata, five amplificata, nomina ista obtinuit. Turcæ hanc regni sedem, etiam ante captam Constantinopolim, habuerunt. Hodie nomen illud retinet.

9 k Olynthus à Mela & Xenoph. Thraciæ Plino l Antium dicitur, ac aliis Insula. Ex ea afscribitur, ab aliis Macedoniæ, in qua jam memorata est hujus libri 4. c. 9. v. 4. Mela posuit eam inter Athon montem & Pallenen urbem: nunc jacet à Philippo Macedone eversa, locus tamen adhuc Olintho nominatur p. De ea inter Spartanos & Athenienses certatum est.

HEKELII.

k Mercator id nuncupat Verdiso. l'Lib. IV. H. N. c. xI. p. 54. lin. 47.

m Strabo Lib. vII. Geogr. p. 584. scribit, hoc oppidum antea Menebriam dictam effe, quam Herodotus vocat Mesambriam , J. Msozinberav.

n Carolus Stephanus in Dictionario Geogr. Poet. p. m. 919. col. a.

o L. Cœlió Rhodigino Lib. xvII. Antiqu. Lection. c. 11. col. 89 1. testante.

p Erat olim fub Atheniensum Imperio.

a Phinopolis. b Halmydessus sive Salmydessus. c Thinnias prom. & op. d Peronticum. Opida Mediterranea. e Byzia. f Philippopolis. g Trajanopolis. h Plotinopolis. i Adrianopolis. k Olynthus.

thus; vel clarissima · Heraclea, » Topiris, & > Philippi: VI. Fluvii celebres funt, "Nestus seu Nessus Hebrus, & Athu. ras, Bathynias. In montibns * Emus, Rhodope & Orbelio principatum tenent.

BUNONIS.

a Heraclea exititêre plures; hanc Plinius q Heracleam ad Ponticum litus collocat secundum Calatin Austrum versus. Perinthus quoque alio nomine Heraclea nuncupata est.

* b Topiris, seu Toprus & Toparum, hodie Rusio, Philippis 38. millia passuum in ortum

λ De c Philippis in Macedonia dictum est hujus lib. 4. c. 9. f. 4. Cæterum in Thracia quoque memorandi veniunt d Longi Muri in præfidium Constantinopolis à Septemetrione versus terminus est. Pars ejus, ex qua Hebrus & Strmeridiem ad Barbaros reprimendos deducti; eorum latitudo erat 80. pedum: erantque longi milliaria Lx. ut Suidas tradit. Nicephorus verò refert muros illos longos fuisse passus mille quingentos, ac latos viginti pedes; ac fuisse ex filicibus ita exstructos, ut mons potius quam murus videri potuisset. Opus istud ab Evagrio tribuitur Anastasio Imperatori Muros illos à Barbaris est, eamque à Mœsia Superiori distinguir. Porcaptos recepit Justinianus, eosque turribus mu- 10 in his regionibus quoque celebris mons niit, ut testatur Procopius, lib. 4. de adif. Justin. Ad Chersonesum quoque fuit ejusmodi moles à Miltiade exstructa, ac à Cardia Pactyam usque deducta: Cujus rei meminere Herodotus in Melpomene & Plinius lib. 4. c. 11. Hie in Propon- erant p Neapolis, q Pallos & r Scaptefila, unde uroridis litore urbs condita, à qua muri isti ad Me- rem Thucydides aurifodinis locupletem duxerat. Ianem Sinum fuerunt extensi ad Chersonesum Ibi quoque ipse, jam exsul, historiam suam excludendum.

Thaso insulæ oppositum. Ab ostio Strymonis 60. millia passiuum in ortum distat, Pangao ortus r. Nessus quibusdam Thraciæ terminus est. Eundem leones nunquam transibant in Ortum: neque Acheloum Ætoliæ versus Occasum. In Xerxis istic transeuntes camelos impetu facto magnam eorum stragem fecerunt leones isti.

* t Hebrus . antea R hombus . hodie Marifa diclus, alios superat nobilitate & magnitudine, multaque flumina accipit, Orbelo / monte ortus . & longo tractu t in mare Ægæum devolu-

ξ S Athyras seu Athyrus, Plinio ν Pyradas, hodie Aqua dolce, in Propontidem labitur.

. in Bathymas quoque in Propontidem influit. cie Infulæ.

Paterculo x est Bathinius, Bathinis Melæ: hodie Bathino. i Melas Rhodope monte editus, in Sinum cognominem sibi decurrit. Fluvius ille Xerxis copiis sitientibus non suffecit, sed abiit exhaustus est. In Pontum Euxinum k Panysus labitur, cujus oltio veteres Geographi Moniam & Thraciam difterminabant. Nigro hodie vocatur Laniza.

1. Amus five Hamus in tantam altitudinem abit, ut Euxinum & Adriam exsummo vertice oftendat. Thraciæ versus Septemurionem mon oriuntur ; Scomius dicitur Thucydidi.

e m Rhodope ad Pontum Euxinum fe extendens mediam ferè fecat Thraciam, variènominatus v. Ex eo Arque aliaque flumina profluunt. Marti facer erat cum fluviis illis, quod is ibidem natus putatur.

on Orbelus, Lazio teste, Mons Macedoniz o Pangaus est, ubi aurifodinæ, quas Cadmus invenisse ferrur. Regio ad Pangæum Medica vocatur : ut maritima , quam Paones habebant, Grecia & Maccdonia maritima, in qua adlitus scripsisse fertur sub platano. Trans Bistonidem la-Me Ad e Nessum est Nicopolis, ejusque ostium cum Ismarus mons est & lacus. Mons Ismarus effe scribitur ad Hebrum fl.& Maroneam urbem; cujus accolæ fuerint Cicones. In iifdem locis quoque erat t Lyßus amnis.

HEKELII.

q Qui Lib. xv. c. 30. p. 266. dicit, Hencleam, Ponti Oppidum, Laurô inprimis abundare. r Hic Fluvius uti Diomedis Fabulis infamis, in Democriti Patria, quam præterfluit, clarus. Hodiè Nesto dicitur Sophiano. Et scribit Bellonius

eum à Turcis hodie dici Charasou; à Gracis verò

S. ut alii volunt, Rhodope. t H. e. supra Philippolin & à Regione Samotha-

a Heraclia. b Topiris. c Philippi. d Longi Muri. e Nessus. f Hebrus. g Athyras. h Bathynis. i Melas k Panyfus. 1 Amus five Hzmus mons. m Rhodope. n Orbelus m. o Pangrus mons p Neapolis. q Pastos, & r Scaptesila, opida. f Ismarus m. t Lyffus fl.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XV.

, Lib. rv. c. xr. p. 55. Pydaras, seu, uti Edi- | gina, in hunc Montem, ut sabulantur Poeta

x Lib. tr. Histor. cap. cxiv. §. 4. y Dicitur a. Rhodope à Rhodope, Thracum Re- | Monti nomen dedit.

tio Miljano-Veneta legit, Pydatas, & non Pyà Rhodopes, Strymonis Amnis Filia, ex qua Neptunus Athon Gigantem genuit, qui & iple

CAP. XV.

De incolis Thracia; & urbibus nunc claris: item de Patriarchis Græcanicæ religionis.

Ncolarum Thraciæ antiquissima habetur origo. Una gens habi-Incolæ Three tarunt Thraces, aliis aliifque discreti & nominibus & moribus, Mores Thrain universum feri, sævi, atroces & cruenti. « Suis antè parebant cum. Regibus; posteà Macedonum tributarii facti: rursumque suo juri redditi, multis præliis à Romanis fusi, tandem à C. Scribonio Cutune Procos. perdomiti; Imperioque Romano subjecti sunt. De hinc eadem, qua Græcia ac Macedonia, usa est Thracia fortuna, donec in Turcarum manus pervenit; quorum Imperio omne decus dignitatemque præstat. quippe heic Turcarum caput ac sedes est Constantinopolis, antè memorata, urbium tota Europa omnium maxima ac populofissima; quam Constantinus Imperator Novam

BUNONIS.

elle quam vivere. Itaque lugentur apud quosdam puerperia, natique deflentur: funera conmulque sepeliri, votum eximium habent. Vini ulus quibusdam ignotus est: epulantibus tamen, ubi super igues, quos circumsident, quædam lemina ingesta sunt, similis ebrietati hilaritas ex nidore contingir. De quibusdam b hoc dicitur: alios enim Thraces ebrietati deditos, strenuos fusse potatores omnino constat: quum ex melle vinum miscuerint; ex frumento potionis genus confecerint, quod brytum dixere c. A Pisone ostendere; quum catenas morsibus tentarent. liò inprimis delectentur.

a a De Thracum a moribus ita referunt au- & impavidi. Eundem, aliosque paucos Deos Et certè Martis quidam pulli erant, pugnacissimi, Ad mortem paratissimi sunt. Alii redi- quos colebant, humanis hostiis placabant; præ turas putant animas obcuntium: alii, etsi non sertim in bellum & prælia abituri. Quum tong tekant, non extingui tamen: sed ad beatiora ret. Deo suo, sagittis in cœlum excussis, m taufire. Alii, emori quidem, sed id melius nitabantur. Iidem orium, ut rem pulchern mam, amplexi magnopere sunt. Rapto vive ta fella sunt, & veluti sacra, cantu lusuque ce- dum, & contemptum, barbaro procsus judicio ktrantur. Ne feminis quidem segnis est animus; censebant. Thracia incolitur hodie à Græcis, Turcis & Judæis. Turcæ plerique otium sectantur, & militiam: agriculturam permittunt indigenis Græcis Christianis, mercaturam Judæis ac Italis.

HEKELII.

a Qui plerumque funt colore fulvô & exruleô. & in vertice inprimis criniti. b Saltem.

olim quidam capti in ipsa captivitate rabiem sol. 167. sac.b. qui addit, quòd & Thraces Al-

Aaa 3

BUNO.

a Thracum more's.

Sestus. Abydus.

religio.

Græcorum

Romam appellavit: unde novum nomen Thraciæ ortum, quo nunc B Romania indigitatur.

II. Secundum à 2 Constantinopoli locum inter Thracicas urbes Hadrianopo- Obtinet Hadrianopolis, Turcis Endrem dicta, magna quidemat. que ingens, at mœnibus haud cincta, ædificiisque vilibus exstructa Philippopo-Tertia Philippopolis satis numerose incolitur, nec cedit huic Tra. Trajanopo- janopolis. & Sestus & Abydus sibi invicem objecta, claustra Turcici

imperii in his oris perhibentur.

III. Czeterum quia ad hoc loci perventum est, uti Grzcizsta. tum præsentem consideremus, operæ pretium est cognoscere, Grz. cos jam olim à Romana Ecclesia secesisse, nec Pontificem Roma. num ceu caput agnoscere. Religionem quippe peculiarem interse habent, diversam ab ea, quam Romana Ecclesia profitetur. Nec foli Graci hanc fequuntur, fed complures alia nationes, Buhari Servi, Bosni, Sclavoni, Illyrii, Albani, Moldavi; Valachi Russi, Muscovita, Tattari, Circassi, Mengreli, cuncexque nationes Pontice, & Tattarorum interior pars. Capita jam inde quatuor sibi constituerunt, quos Patriarcharum titulo reverentur. Horum, ut diversa sunt sedes, sic in diversas regiones inspectio & regimen. Proceps & caput universæ Ecclesiæ Græcanicæ est Patriarcha Constan tinopolitanus, à quo dependent, quotquot Græcanicæ religionis Christiani per omnem Europam dispersi degunt: Alexandrimu, cujus Cairo in Ægypto sedes; qui & Arabiæ Ecclesias regit: Hiero-Jolymitanus, in Syria supremus agnoscitur: In reliqua Asia An tiochenus.

BUNONIS.

B Romania etiam Rumelia vocatur, quod in ea cendio fere tota periit. Castella etiam sunt in Roma nova, id est, Constantinopolis sita. Longitudo ejus ab urbe Cavalla in finibus Mace- Melitenses bello capti conjiciuntur. doniæ, ad castella supra Constantinopolin, est milliarium Germ. Lx. Latitudo à promontorio Maltyfia, vulgo Cabo Grega in Cherfonefo, ad Panyfi fl. oftia fere eadem eft.

2 Constantinopolis superiori cap. s. memorata nopolin. hodie triangularis est: septem colles instar veteris Romæ continct: plateas angustas habet & inæquales, & portum commodiffimum. Palatium Imperatoris vocatur Scraglio & Scraile; quod anno C. 1665 incendio periit. In castello, quod vulgo septem turres vocatur, thesauri Imperatoris affervantur. Extra urbem in altera Portus ora est suburbium Pera seu Galata, (utroque enim appellatur nomine) à Genuenfibus primum con-

dita; quam Latini incolunt: Anno 1660. inutroque Bospori litore; in Europæum equites

CAP.

Hadrianopolis aëre gaudet puro ac fereno, ab Amurathe facta sedes regia, quam ille et Bithynia eo transtulit; mansitque reliquorum Imperatorum fedes usque ad captam Constanti-

E Philippopolis mænia conciderunt : hodie vocatur Philiba.

ζ Seftus & Abydus cap. superiori sect. 1. me morata funt.

REISKIL

I Origines Thracum ab avo ultimo, ab uno inter Japhethi filios ita derivavimus, ut fatisal hanc rem dictum fuerit. Illi ergo ex sua gente

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XV. 373

proprios crearunt reges, donec Philippus Mace- gufliffime, facratiffime (tot elogia nummi & in-Mios subegit. Inde Byzantium aggressus, dum oppugnationi acerrimæ infistir, ab ea concurrenribus ad arma Græcis recedere cogitur. Sed Alexander filius bellum prosecutus, omnem Thraciam suo, quod moliebatur, imperio adicit a Post obitum Alexandri Lysimachus innoad Rom. Imperium accessit, Suetonio Entro-

scriptiones exhibent) primatum postea Constantinopoli suæ in Ecclesiasticis & Politicis quendam contulerat. Sed ehen rerum vices! Namque urbs ea c Turcis dominantibus Stambol per contractionem barbaram nunc dicitur, urbs amplissima quæ duo milliaria Germanica & diget erott obtain in America regnum duabus arcibus marinis, quas Dardanellas no-Manco cecidiffet, Thracia regno Macedonum fimo firmata, nec non Seraglio Turc. Pasifehab al tempus subjecta, denique Romanis armis Serai, i.e. Imperatoris Palatio illustris. Conf. P. Gillii Coplin. Thom. Smith Notit. Cpolit. pioque ita teftantibus. Sub Gracis vero Impp. Diocefin Thracicam fex provinciis amplificatam Bofii Chronico Drefchl. additam. De ftatu eccle-Tavernirium part. III. de Imperio Turcico, Puossibinit. b Constantinus M. enim Byzantio fiæ Græcæ Christoph. Angeli, Alex. Ross. Ed. constant nove Rome, Urbi aterne, regia, au- Sandes, & Brerewodum de Religionibus &c.

a Thracia Macedonibus subjecta. b Romanis. c Turcis. d Gallipolis.

CAP XVI De Mæsia. 1

CUpra Macedoniam ac Thraciam « Mæssa est quam Romani Ce-Moessa sines, reris horreum ob fertilitatem soli appellavere, ab Aureo & Sco-divisio. dro montibus intra Istrum & Amum ad Pontum usque extensa; in Superiorem, quæ nunc Servia est, & Inferiorem, quæ Bulgaria divisa. Terminus in medio utriusque est Ciabrus fluvius. In & Supe-superior.

BUNONIS.

Aliz Minoris pars eft.

descriptione l. 3. c. 1. memoratum est. Non longeinde distat e Mons Aureus , quem Probus Imopidum: ad quod Carinus Imperator cum Dioduano congressus dum victos avide premir, foorum ictu interiit.

REISKII.

1 a Mocsia, Romanis ac Græcis Auctoribus Yocatur Mysia, ut inde confusio Asiaticæ hujus acEuropae, de qua loquimur, regionis facilli-

ma provenire possit: Fluctuant quoque Græci, a Messa etiam Myssa dicitur aliis: at Myssa neque certas Illysorum origines definium. Strabo Lib. VII. ab Europæis coloniam deductum 8 Mœssa Superior incipit, ubi Savus Danubio & ab ea nomen Asiaticis Myssa impositum arbimiketur. Ibi statim occurrit b Taurmum, postea tratur. Sed ab his potius co digressis Europæos benadam dictum, quod superius in Pannonia quis denominatos existimet, vel ideo quod Asiam prius habitatam nemo temere diffiteatur; deinde quod Mœsos & Thuaces non solum originientor militari opere vineis consevit; ut Al- bus, sed terris etiam multi Auctores veteres mm apud Sirmium. Vicinum ei erat d Mirgum compingant. Unus Ptolemarus Thraciam Mozsiamque distinctis paulo sejungit, & terram utramque suis limitibus circumscribit. Sed de urbibus pauca: Inter quas claruit quondam Istropolis (ita Cluverio vocatur) e Istros pluribus antiquis Auctoribus, tanquam Istro proxima: Hinc nummi & inscriptiones, si quæ hujus mentionem faciant, manifesto IΣΤΡΗΗΩΝ, h. e. Illreorum vocabulo utuntur. f Calatis Megaren-

a Mocsia eriam Mysia, b Taurunum op. c Mons Aureus, d Murgum op. c Istros, f Calatis.

Dardani. Inferior. Triballi. Penceftx. Troglodytx. Scythæ. Getæ.

riori populorum quondam clarissimi v Dardani, regioque infa Dardania, Macedonia contermina, In Inferiori Triballi omnium nobilissimi: post hos Peucesta & Troglodyta, jam Scythica gentes: infimam quippe inferioris Mœsix partem, quæ ad Pontum accedit. Scythæ tenuerunt: quorum pars validissima ¿Getæ ad utramque Danubii ripam, hinc in Mœsos, illinc in Dacos transeuntes.

II. In Mœsia dextram Danubii ripam frequentibus olim opidis stipatam fuisse, Ptolemzi testatur Geographia; idem. que in Mediterraneis haud modicum eorum numerum recen. Sarpedonia, set. At in litore Pontico clara maxime fuere, " Sarpedonia,

> fium & Heracleotarum colonia fuit, diverso ta-, num inter utramque constituit Moessam. Atali men tempore, quod Vossius in Notis ad Pompon. Melam explicat Lib. II. c. 2.

BUNONIS.

> Dardani admodum fordidi ac agrestes fuere, quippe qui subter sterquilinia effossas specus incoluerunt. Musicæ tamen ferè continuè operam dedere, fistulis usi, ac fidibus. Strabo a. Ter tantum in vita lavabantur; Quum nascerentur; quùm matrimonium inirent; & post mortem. Ælianus Var. l. 4. c. 1. Cum Scordiscis juncti Dardani Macedoniam & Graciam populati sunt, templum Delphicum etiam aggressi, sed cum fuorum clade fuerunt rejecti. Lucius Scipio auro corruptus iniit cum iis fœdus; unde bellorum civilium initium fuisse exortum putat Appianus in Illvricis.

& Triballi, b à Scordiscis olim ad Getas compulsi sunt c. Strabo. Vires tamen illos recepisle, colligimus ex bellis cum Philippo & Alexan-

Caterum Moessam Inferiorem Jornandes Streperis. g Scythiam Minorem , Zosimus Scythiam Thracenfem, Plutarchus Scythiam Ponticam appellarunt, & incolas ejus Celto-Scythas. Ephorus tradit ex ea gente ortum . Anacharlidem. Uxores & liberos. ac cætera omnia, habebant communia, præter gladium & poculum. Erant candidi ac minime fallaces. A vicinis tamen postea corrupti sunt. Plinius d Scythas hofce vocat Aroteres; Quoniam præter cæterorum Scytharum confuetudinem terram agrosque colebant.

¿ Get.e inferius c. 18. f. 5. pluribus memorantur. Religua in his oris opida non nimis clara funt; ne flumina quidem à Moschius; b Timachus, c Pingus, d Margis, e Ciabrus, omnia Hamo monte edita. Ciabrum Cluverius termi- p. 724. Col. a.

f Temenitem montem & g fatrum five fetrumfivvium terminos inter utramque Mæsiam faciunt, n Mæsiæ Superioris memorantur opida Nessus hodie in Servia est Nyssa e: Scupi, seu Scupi, hodie Scopia seu Uschub: Arrhibantium, Iazio est Wuziterno: Dardania, cujus meminit Treus in Lycophron. Verum hominis Græculiputatur commentum Tricornium, Antonio Turium, ant Dorium : Lazio est Corasceve : Nigro Columbuz. h Viminatium, Biminatium Procopio; fontadem cum infula f Viminatio, cuius mentionen fecerunt Paulus Diaconus, & Niceph. Callifus, Niger putat hodie Vidino esse ad Danubium; Lazio est Wucziderna. i Rettiaria Mcesorum cognominata; Lazio Ressana; Nigro Nicopoli, kulpianum à Justiniano restauratum, didumque 1 Justiniana Secunda. In Moesia Inferiore opiderant, m Sarpedonia ad Erginum fl. Sarpedoniumliusad hanc urbem Neptuno sacrum fuit: quod adeo conquetitur fluctibus, ut in proverbiumabient de rebus valde turbulentis, ac clamofis & ob-

HEKELII.

a Lib. vir. p. 578. b A Nicetà Servii dicti.

c Vid. Strabo loc. cit. p. 557. feq.

d Lib. Iv. c. XI. p. 54. lin. 41. & Lib. 11.

c. XIII. p. 86. lin. 4.

e Est & Neffus Thracia Fluvius, à Turas Che rafou ; à Gracis v. Mestro dictus. Humo unse Centauris, Ixionis np. atque Nubis Filius, M quoque nomine est infignitus.

g Vid. Erasm. Chil. 11. Cent. 1x. Alag. XII. P. 488. Col. a. & ex eô Manutius in Adag, Stell.

a Floring Moschius. b Timachus. c Pingus. d Margis. e Ciabrus. f Temenites. g and h Viminatium. i Rettiaria. k Ulpianum. I Juftiniana secunda. m Sarpedonia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XVI. 375

9 Dionysiopolis, 'Timogetia, "Tomi, Ovidii Poëtæ exilio nobi-pionysiopo-

111. Ifter fluvius omnium Europæ maximus, in Germaniæ jugis Tomi.

Ifter fluvius omnium Europæ maximus, in Germaniæ jugis Tomi. Abnobæ montis ortus, per multas lapsus gentes Danubii nomine, Eleuthera. immenso aquarum auctu, & unde primum Illyricum alluit, ist, id Ister st. seu est, ad Savi confluentem, Ister quondam appellatus sexaginta circieramnibus receptis, medio fermè eorum numero navigabili, in Pontum vastis few fluminibus sive ostiis evolvitur. Singula autem ostia tanta sunt, ut prodatur, in quadraginta millia passiuum, id eft, mill. German. x. longitudinis, vinci mare, dulcemque intelligi haustum. German. vulgo die Donaw, Sarmathis ac Scythis

De incolis Mæsiæ, & duobus novissimis in ea regnis, Servia ac Bulgaria.

IV. Mæsos populos seros, truces Barbarorumque barbaros, à Mæsia Inco-

BUNONIS.

\$ Dionysiopolis ad Ziram fl. sita, antea Cruninferret. Sed profligatis Christianorum copiis, pe Rex obtruncatus est, ejusque caput in ludibium conto suffixum est. Clades illa contigit anno C. 1444.

· Timogetia ad idem Ponti Euxini litus ponitur. * Comi, Nigro Constantia, ac Cœlio Calcomo Tomesuar, nomine haud abludente diciur. Giosanius tamen hodie Kioviam appellari idel, lacus Ovidii b. Urbem hanc alluit Naxius A quem alii dictum putant Absarum & Ægialun. Arrianus in periplo Euxini tradit hic Medamdiscerpsisse frattem suum; unde urbi nomen natum. Cis Tomos est d Calatis, seu Callatia, Laio Kilia, Nigro Pandalla: ultra vero est A Istropolis, Nigro Grossea, Castaldo Stravio i. Porro in hac Inferiori Mœssa ad Jatrum fl. el Nicopolis, urbs Christianorum clade nobiliua. Sigismundus enim Imperator non tam virtue hostium, quam discordia suorum, à Bajambe Turca victus, Constantinopolim sugiens in salutem sibi expediit. Contigit clades illa anno 1396. Annales vero Turcici referunt cla-

æræ Christianæ 1392. adeoque quatuor annis à m da, Jovio & Ferratio b Varna est, Lavo Inseriori sunt e Dinogetia, Nigro Drimago. nostris discrepant Scriptoribus. In eadem Moesia Chiliaera. Varna clade Uladislai Hungaria: Re- f OEscus Triballorum ad OEscum fluvium: grootifima eft; quem Julianus Cardinalis Pon- g Noviodumm; h Nove, Lazio Novomont: i Dnand auctoricate impulit, ut contra quam pactus rostorum, Lazio hodie Dora: k Odyssis k seu ea, Amurathi Turcarum Imperatori bellum Odessus, quam Niger putat esse Varnam; Cedreno vocatur Barna. Cæterum Solinus Mæsiam Careris horreum ob fertilitatem à Romanis appellatam scribit. Ipsa quingenta hominum millia ex Dacia Augusto imperante per Ælium Carum, seu ut aliis placet, Licinium Crassum co traducta aluit.

μ 1 Trajanus Imperator Rom. pontem Danubio imposuit, ut expeditot esfet in Dacos militia. omendit, ob vicinum lacum Ovidune-lezero, Metuebat enim, ne Danubio frigoribus conglaciato, Romanis, qui trans flumen essent, bellum inferretur ; quod si eveniret ut posset per eum copias facile traducere. Sed Adrianus contra metuens, ne barbari oppressis custodibus pontis, in Moesiam transirent; superiores partes pontis disturbari jussit. Pontis ejus rudera hodie ad Sendroviam opidum superesse, recentiores prodiderunt: ad Severinum à plerisque ponitur.

HEKELII. h Lexicographi earn nuncupant Tritonicen. i Milesiorum Colonia.

k Ammiano circa Danubium Urbs est. Item Pannonia Urbs est Antonino, à Latio Neumarch the milam ad annum Heg. 794. qui est annus Danubius in ostia effunditur. dicta. Prolemao à Massia Inferioris oppidum, ubi

ВЬЬ a Dionysiopolis. b Varna. c Tomi. d Calatis. e Dinogetia. f OEscus. g Noviodunum. BUNO h Novæ. i Durostorum. k Odyssus seu Varna. I Pons Trajani.

Thracibus genus duxisse, tradunt auctores: cum ipsa Moesia pare aliquando Thraciæ fuerit. M. Licinius Crassus perdomitos Imperio Romano subjecit. Deinde in Superiorem Mæsiam Servi, Infe. riorem Bulgari, utraque ex Sarmatia Afiatica advena gens invecti. duo inibi regna de suo nomine, hi Bulgariæ, illi Serviæ condide. runt. At novissimi Turcæ in utrumque infusi etiam nunc tenent. 12

Senderovi.

Vidna. Bodon. Novograd,

V. Caput regni Serviæ regumque quondam fedes, & Senderovia Ungaris Zendrew, Turcis Semender, ad Istri ripam sita: Præterei Vidna, Bodon & Novograd nobilia funt opida; quorum hocarce munitum inexpugnabili. At Bulgarix regni caput est · Sophia, urlm magna & populofa.

CAP

BUNONIS. » Bulgari à Volga fluv. videntur dicti. Niceph.

Gregoras nomen corum à Bulga fluv. derivat. Alii tamen contendunt reliquias effeGepidarum. I & a Senderovia, olim m Singidunum n, à Tur-

cis 1439. captum, Fanum S. Andreæ scu Semendria, quondam Rasciæ fuit metropolis: Ad Senderoviam in Danubii ripa Sigifmundus Hungariæ Rex à Turcis magna clade affectus, vix salvus evalit ultra Danubium fugiens, quod contigit anno Christi 1409. Culpin. In Servia quoque est b Nonibazaria, Delpotarum quondam sedes: c Orachum, ad Drinum fl. hodie Saniaci Serviæ sedes; qua de causa satis culta est, habeturque primaria. Ad Rasciam pertinet d Alba Graca o, monibus hodie carens, castrum habet munitisfimum, in quo Christiano non licet pernoctare. Secundo Danubio descendenti porro obvia sunt e Tricornium, & Viminacium, ac plura non nimis clara opida.

 Sophiε, loco parum falubri pofitæ, refidet Beglerbegus Rumelia: hac ex Hungaria in Thraciam itur. Ad eam monstrantur Sardicæ urbis rudera. g Nicopolis quoque Bulgariæ urbs est Christianorum clade nota, ac modo numerata. h Varna cadem calamitate nobilis; à Cofaccis perhibetur exusta. i Omnis Servia ac Rascia mire fertilis est, ac pracipue in Cassovico Campo, qui indigenis Cassonupole, Germanis Amelsfeld appellatur, tribuiturque Bulgaria, quam attingit. k Ager ad Belgradum omnium totius Europæ perhibetur amænissimus. Incolæ sunt laboris patientiffimi ; agriculturam exercent , aut militiam sequuntur; ad quam à Turcis pelli

Turcæ pagos ad publicas vias incolunt. Habuit Servia Desponten, cui Bosnia quoque paruit; coque occiso Hungari eam sibi fecerunt vectigalem A Turcis occupata per Beglerbegum fuitadmi nistrata, qui sedem suam habuit Belgradi. Promotis vero Imperii Turcici finibus Begletbegg Budam translatus; legatum suum, vulgo & macan, reliquit Belgradæ; per quem Serviz te gitur. 1 Bulgaria regio aspera est, & montofa, boum ac ovium greges facile alit. m Vicinishis qui Serviam incolunt, moribus fere sunt simile Bulgari: lacte ac pecorum carne victitant; deimum quemque ex iis Turcæ ad militiamlegum

HEKELII.

l Volaterranus cos è Scythia egressos putat. m Antonimô teste

n Vel Aurelio Victori, qui eam Urbemonstituit, Pannonia, Singidonum.

o Vulgò Griechisch Weissenburg, Norderalle alioquin dicta.

REISKII.

2 n Sic eft . Morfiam multi veterum Audorum aut Thraciæ innectunt, aut hujus parem faciunt: Ut vel inde Mccfos à Thracibusorum cepisse, merito suspiceris. Ergo gensutraque primum uno regno, unaque Rep. gaudebit. Donce M. Licinius Craffus Proconful A.V.C. DCCXXVI. ab Moess, Bastarnis, Thro bus, Getisque superatis triumphum egerat. No que tum Mœsia tamen in provinciam redada, fed fub Imp. Vespasiano fuit, & duplex spen nempe five prima, & fecunda five inferior fatta Veruntamen adhuc Thraciæ inferiorem Mæssan ci solent: aut alii alicui rei operam impendunt. | & Notitia Imp. Rom. & Rufus Festus annum

a Senderovia b Nonibazaria. c Orachum. d Alba Graca. e Tricornium. f Viminacium. g Nicopolis. h Varna. i Serviæ natura. k Soli ac incolarum mores. 1 Bulgariæ natura, m Bulgarorum mores, n Mœsia Romanis subdita, duplex facta.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XVII. 377

ps, Przesidialem quippe provinciam. Denique lum impertierat, b Despotis subsequentibus La-

gas sclavica palude ab Mœotide A. C. 669. pro-zarorum appellatio adhæfit. At Servia demum ngit, a Serviorum, Sirbiorum & Soraborum ab Amurathe III. debellata, Turcico (efe jugo nomine notata, perque nostram Germaniam

A. 1382. (ubmistr, Bulgari autem ex Asiatica olim longius diffusa (maxime circa Servestam ultra Volgam Tararia effusi, & ab vicino, quod Zon Communication Principarus Serviæ, feudum co & Macedonia regnum statuerunt novum rogi Bulgari, qui quoniam Eleazaro Bulco il- A. 690. à Turcis itidem A. 1393. subactum.

a Serviis subjecta. b Despotis.

CAP. XVII.

Summa universa Scythia descriptio. Item de veteri Scythia Europæa.

TRans Istrum Moesis contermina est Scytharum gens omnium seythiz Matoto orbe vastissima, quippe ex Mœsia inferiori in Asiam ad gnitudo. Thinusque promontorium & fretum Anian , Longitudine terrarum miliarium German. c I o. amplius occupat. Latitudine vero ab Oceano Septemtrionali ad Caucasum montem sontesque Indi sluminis milliaribus Geman. circiter L x. Dividitur autem universa Sothia in Europæam & Asiaticam. De hac posterius in ipsa Asia; nunc Europæam prius expediamus. 1

II. Terminatur Europæa ab Occasu Patisso flumine, ab Septem-scythia Eutime linea à Patissi fontibus per Amadocam paludem (quæ est in ropazzlimi-

REISKII.

1 a Scythiam doctrinæ planioris causa tripliemfaciemus, vetustissimam pura mediam & hodiernon: Vetustissima illa tam longe patuit lateque, ut

corio deducunt: Alii rectius ab atte, qua excelluerunt Scythæ, fagittaria, & vocabulo Germanico. Sic Bochartus Phaleus, Lib. III. c. 13. & Vossius Lib. III. de Idolat. c. 99. ubi Scythis Chokytham, cum caque Hispanos, Gallos, Scytharum appellatio. Nam septentrionalibus nit & optimos adfignarat fagittarios: Unde, inquit, biamos, Teutones, itemque terras septen Germanis sebeiten (addo etiam seitem) est sagistam imales una comprehenderet. Nec tamen dixearcu emittere. Quid? quod Boxhornius fugulari nonnullis Auctoribus opinio insedit, ad Nicol. Blankardum scripta epistola eò conten-Europam Scothia annumeratam. Neque dit, ut Scythas Germanice locutos argumentis tum, qui citatur, ex Hippocrate, locus id li- probabilibus monstret. Rationes autem solidas confirmat. Media vero quam dixi Scythia Bochartus urget, in primis Scytharum origini-Gries Romanisque Scriptoribus in Europeam bus docendis. C Omnium enim parens ipsi Adagog Malicam dispescitur, tractu (ane amplissmo Ebr. 3120 fuir, unus ex Japheti siliis; a quo Manmia: Hoderna haud arctiotibus terminis de-lata, omnem Tatariam Europæam & Afiati-leph. Lib. I. c. 7. Hinc Abydenus ex eoque Synam includit, nomine solo mutato. b Hujus cellus tum Scythicas ab uno illo Magogo tum Naminis Gracas origines 2001 & ORDTHE, i. c. quoque gentes Celticas deduxerunt. BUNO-

a Scythia triplex. b Scytha cur dicit? c Horum orrigo.

Lituania) ad Borysthenis fonteis, atque inde alia linea ad Tanais ortus ducta; ab Ortu ipso Tanai & Ponto Euxino: à Meridie Istro, & ubi is ad Nicopolim inflectitur, recta linea ab Occasuin Orientem ad Pontum ducta.

III. Totum hoc terrarum variis gentibus ac populis distinguitur. Trogloditz. quorum clarissimi, præter Troglodytas in inferiore Mæsia comme. moratos, Daci, quorum regionem nunc tenent, Moldavi, Vala. chi, Transsilvani, & Hungarorum pars inter Patissum amnem & Transfilvaniam; Geta, quos ad utramque Istri ripam in Mæsiam & Daciam extendi, ante diximus; nunc Bulgarorum & Moldavo. rum pars: Tyrageta & Arpii inter Tyram flumen & Istrum; nunc inferior Moldaviæ pars Ponto objacens: Inter Tyram & Hypanim amnes Carpiani, Callipides, Istrici, Axiaces & Jazyges Eneocad. le; quorum omnium solum nunc Podolia: Bastarna, iidem & ANIACES. Jazyges Ene. Peucini, quorum pars una in Germania, pars altera in Scythia Enropæa; nunc Russia minor seu Nigra: Borysthenitæ, inferior Li-Baiternæ feu thuanix pars versus Pontum: Neuri, ad Borysthenis sontes, inde Boryftheni-Geloni, Thussageta, Budini & Agathyrsi, in Moscovia inter Bo rysthenis fontes & Tartariam minorem: Alani ac Roxolani in Mo scovia, ad sinistram Donez, id est, minoris Tanais ripam: Ha maxobii sive Hamaxobit a, ad Gerrhi fluminis fontes in Tartariami nore: Georgi, Nomades, Basilides & Tauroscythæ sive Scythotauri, Hamaxobii. itidem in Tartaria minori: Tauri sive Taurici, qui Tauricamsive Scythicam Chersonesum incoluerunt: In his Bosporani utrinque Bosporum Cimmerium accolentes: Jazyges Maota, juxta Man tim paludem ad Tanaim, usque protensi, Arimaspi & Essedonesas Bosporani. Tanaitæ ipso Tanais slexu cincti.

CAP. XVIII.

Dacia.

Daci.

Getæ.

Tyragetæ.

Carpiani. Callipides.

Arpii.

Ittrici.

ocadla.

Peucini.

Neuri.

Geloni.

Budini.

Georgi.

Nomades.

Batilides.

Taurofcy-

thæ.

Tauri.

Tazyges

Mœotæ.

Arimaspi.

Tanaitz.

Effedones.

Agathyrfi. Alani

Roxolani.

Tuffagetx.

ıæ.

Rans Istrum igitur Mœsis contermini suerunt "Daci, Scythi L cagens, fera, atrox & barbara. Regio ipfa Dacia terminatur

BUNONIS.

a Dacos antiquitus appellatos fuisse Davos putat Strabo a; unde frequentia nomina fervo-

| rum apud Comicos Daos feu potius Δάες nominat Eustathius.

HEKELII. a Lib. v 11. p. 556.

BUNG

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XVIII. 379

à Septentrione Carpathicis jugis & Hieraso amne; ab Oriente eodem Hieraso & Istro; à Meridie itidem Istro; ab Occidente Patisso. Complectitur hodie Hungariæ partem, prædictam Transsilvaniam, Valachiam & Moldaviam fere totam. 1

II. Divisa fuit olim in Ripensem, Alpestrem & Mediterraneam. Dacia RipeneRipensis est, quæ hodie dictam Hungariæ partem complectitur, sis. cum parte Valachia. In hac Populi Prendavesii, Albocensii, Saldensii, Tervingii, Burrhi, Cingesi v Alpesirem nunc incolunt major Alpestis. pars Valachorum & Moldavi. Quondam in ea populi Piephigi, Siginni, Sinsii, Cotensii, Taiphali, Cacoensii, Cistoboci. Mediterma, quæ & Gepidia, tota nunc est Transsilvania. In hac olim populi Cacoensti, Buridiensti, Biephi, Ratacensti, Taurisci.

III. Urbs olim clara fuit · Ulpia Trajana, ante ? Zarmi- Ulpia Traja-

BUNONIS.

hodierno bello Ungarico nota. cap. 2. hujus opida minus clara. lib. 4. memorata.

y C Alpestris Dacia inter Ripensem & Mediterraneam interjecta est.

d Mediterranea in Septemtrionem inclinat eamque Carpathos mons instar theatri jugis suis includit.

i In Ripensi Dacia olim fuere urbes clare e Zumbma, seu Zarobara, nunc Temefivar, Temefa: f Lizis, cujus rudera supersunt, locusque Zazsebes, quod Germ. Muhlenbach: h Tibiscum, quod Lazio Titut: i Romulium, à Romula, Gatum. În Mediterranea Dacia fuit,

Hungaris Gulafeiruar vocatur. In Alpestri Dacia, B a Dacia Repensis Tibiscum & Danubium at- r Frateria, Nigro Jurgano, Lazio Zazuara: s Pitingit; & in Meridiem vergit: & Daci Danu- num, Lazio Wincz, Nigro Phistone: t Paloda bium actolentes b Daci Danubiani dicebantur: In diruta, ubi nunc Campi Bleichisfeld: v Utidav.e, illa Ripensi Dacia , quæ hodie Hungariæ pars hodie Utuarhel id est Utidaværudera: × Petrodadî, przeipua opida funt Wardeyn & Zatmar, va, Petersdorff: y Scandava: Sclesburg, ac alia

> H-EKELII. b Inprimis Rithaymerus. c Vel Cleseburg

REISKII. 1 2 Daciam pro statu diverso ac tempore aut ævo triplicem statuemus, scilicet vetustam, mediam, G' novissimam : Vetusta illa suis gavisa regibus עצינד Fazinac ab Josepho Corjonide vocatur, à Patzinacis aut Patzinaitis, quos Cedrenus Sui-Lazio dicitur Laorzalos: 8 Zeugma, quam non-nulli b putant effet Clausenburg c; Lazio est ins dicti feruntur, alias Sarmate Gracis Saurcmate. Lib. IV. c. 22. A Strabone contra Daci Adnes. qui olim Davi Davi appellati fuerant: Unde tot serhii Imperatoris mare ibidem sepulta, appella- vi apud Comicos Davorum nomine notantur, tanquam è Dacia oriundi. Mediam vocabimus (k Zarmifogetusa ab Auctore memorata: 1 Ta- eam, que Romanis, ex evo Augusteo cognipa: m Æmonia Nigro est Severinum: n Succi, ta, & à Trajano Imp. sub Imperium A. C. 103. ubiangullia & claustra Succorum; hodie muni-redacta, Diecesim Dacianam, in caque duas promentum Turckzuest Lazio: o Patruissa, Lazio vincias tum Consulares tum Provinciales secerat. Italiova, vulgo Cronfladt: p Nemidava Lazio est a Hæc ergo Romana fuit periodus, quam seque-Minifadt Germanis; quæ Hungaris Biltricca, batur Gothica, Gepidica, tantemque Hungarialis est Ermillat, q Alba Julia, à Julia Augusta, ca, ob Gothos Gepidas Hungarosque qui Da-M. Aurelii Imperatoris matre sic dicta, antea ciam insederunt. b Unde dignoscimus, quantum Apulom, & Celon. Apulensis, hodie, ut Lazius Getæ veteres in Dacia commorati & Gothi è Putat, eadem quæ Germanis Weissenburg, & Scandinavia, effusi differant. Loccenius quidem Выьз

aDacia Ripensis. b Daci Danubiani. c Alpestris Dacia. d Mediterranea. e Zurobara seu Temeswar. f Lizitis, g Zeugma, h Tibifcum, i Romulium, k Zarmifogetufa, l Tapa, m Æmonia, n Succi. o Patruiffa. p Nentidava. q Alba Julia. r Phrateria. f Pinu n. t Paloda. v Utidava. z Petrodava. y Scandava. z Dacia triplex. a Romanis subdita. b Getz Gothique differunt,

PHILIPPI CLUVERII

sogethusa dicta; nunc Varheli eodem situ est in Valachia IV. Fluviorum celeberrimi: "Marifus, Germ. Marifch. Hung Maros. Et & Aluta, Germ. die Alt, Hung. Olt.

· Aluta fluvii. Incola. Dacia. Getz.

Marifus &

Sarmatæ. Gothi. Hunni. Saxones.

V. Incolas ante Getas fuisse tradit Plinius; Dacos posteà à Romanis appellatos. · Getarum nomen mansit circa utramque Istriri. pam, ut ante dictum. Regibus illi fuis regebantur, donec Traia. nus Imperator Daciam perdomitam in Provincia formam redegit Posteà Sarmatæ invecti, dein Gothi, moxque Hunni. * Post hos Saxones, Germanica gens, à Carolo Magno devicti, cum leges victoris ferre nequirent aut nollent, in universam Daciam transse. runt. Hinc etiamnum frequens, licet corruptus, in iis oris durat Germanicus fermo. Exinde eadem gens, quæ Pannoniæ partes oc. cupaverat, Hungari Saxonibus sese miscuerunt, unde mixtanunc utriusque gentis lingua. Tum vero divisa fuit universa Daciainno. va nomina. Ea pars quæ Patisso amni annexa, Hungariæ tituloac. cessit. Qua ante Dacia mediterranea erat, Transsilvania appellata:

fere synonymas putat, & contrarias Pontani è Descript. Dan. Cluveriique ex Antiquit. Germ. rationes elidere conatur : Loca tamen Auctorum veterum multa obstant & Viri Clarissimi sententiæ adversantur. a Amplius illud est, quod moneo, ne à Dacis tanquam gens alia disjungantur Sarmatæ; Neve Saxonum in has terras transitus | ta. Hinc in regni societatem à Rege assumus evo Carolino & victoriis Francicis adscribatur: Id utrumque nostro Cluverio videtur, cum Historici ex illa ætate aut taceant aut contrarientur. Novissima tandem Dacia nobis erit, quæ Transfylvaniam, Walachiam & Moldaviam, qui status rerum est præsens, ambitu suo comprehendit.

BUNONIS.

n b Marifus, qui & Rhabon dicitur, Carpatho monte editus, recipit e Sargetiam amnem: in quo Decebalus Dacorum Rex, cui Trajanus bellum intulit, thefauros fuos defodit; neque tamen vel sic cos occultare satis, aut Romanis sub ducere potuit. Strabo d tradit, Romanos hoc flumine usos ad omnia subvehenda, quæ videbantur necessaria ad bellum Getis inferendum. Marifus hie in Tibifeum le effundit. d Tibifeus vero, qui & Patissus, & Tibesis appellatur, ex eodem ortus monte, post longum spatium cum Danubio se conjungit.

9 e Alute fons Marifi vicinus, eodemque

in Antiquit Suco-Goth, Lib. I. c. 1. gentes duas | monte editus, in eundem properat Istrum. . Getas à Dacis per cataractas fuisse distinctes apparet ex Strabone e; & versus Germaniam Dacos; ad Ortum Getas nominatos. Zamolui, Pythagoræ qui fuerat famulus, in patriam reversus, genti sua ac proceribus acceptus suit, quod oftentorum coeleftium prænunciaret evenprimus sacerdos factus ejus Dei, quem Getzen-lebant; ac deinceps sacerdotes Regibus sucrunt confiliis. Strabo f. Quum sub Orole Rege adversus Bastarnas non bene pugnavissent, Gez fomnum capturi justi sunt caput ponere, quo loco habuissent pedes, & uxoribus suis servire; donec acceptum elucrent dedecus. Julinus. Ab Alexandro Magno bello funt periti. Post ejus obitum Dromichares Lyfimachum cepit, eique gentis suæ commonstravit egestatem, monuitque ne tales invaderet, sed amicos habetet Strabo. g

z Ouæ de Saxonum in Transfilvaniam transtu hic affert Cluverius, illa idoneis Scriptorum destituuntur testimoniis.

HEKELII.

d Lib. vir. Geogr. p. 557. e Loc. cit. p. 556. f Lib. vII. p. 545.

g Loc. cit. p. 552.

BUNO-

a Daci & Sarmata parum. b Marifus. c Sargetia, d Tibifcus. e Aluta flumina.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XIX. 381 Inter hanc & Istrum Valachia: Inter hanc & Hierasum Moldavia; cujus titulo etiam adjectum, quicquid inter Hierasum & Tyram amnes interjacet.

CAP. XIX.

Transilvania, Valachia & Moldavia descriptio.

Ransfilvaniæ Principatus, qui sylvis undique, unde ei nomen Transfilva-Latinum, & montium jugis clauditur, Hungarice Erdeli, Ger-nia. manica Siebenbürgen, Saxonibus haud dubie à septemopidorum numero dictus est. Qua ratione etiam nunc Sarmatis seu Sclavis Siedm-Transsilvagodska Ziemia, hoc est, Septemcastrensis regio, indigitatur. Post-nix opida, quam Saxones colonos recepit, cultius habitari cœpit. Namque opida in ea illi condiderunt, quæ in hanc diem clara funt. II. "Cibinium, sive Hermanopolis, vulgo Hermanstadt, caput Cibinium.

BUNONIS.

e 2 Cibinium sive Hermanopolis a ex septem Saronum urbibus prima est, ad Cibin rivum, inter paludes & piscinas partim in colle, partim in planitie posita, ædificiis & propugnaculis superbiens, magnitudine cum Vienna Austriæ comparatur. Hic cæteræ civitates conventus habent. Cives ex usu vini Chiragra plerumque laborant. Inde uno milliari distant fodinæ salinæ in Wyzagna, Germ. Saltzburg.

HEKELII. a Ab Herman, Gracorum Imperatore, quem fundatorem credunt, ita appellata.

REISKII. 1 b Transfylvania regni Hungarico & Woywodz suo ab regibus imposito diu subjecta procicumsepra, nomen suum ex ævo barbaro ad-Septemeastrensis etiam ex media ætate dicitur, à captum. septem castris sive burgis, urbibusque, præci-&munitas, nec frumentario solum sed salino, lices continet : c Incolas vero trium generum alit,

Stille) non à Carolo M. ejecti, nec à Geisa, rege Hungarico huc deportati (quod Ishuanfius in Hift. Hungar, sentit) nec miro Hamelensium puerorum exitu huc primas colonias duxerunt; Sed Ammianus Marcellinus avo fuo in Dacia Oftfalos, originis Germanicæ gentem tertio jamdudum seculo habitasse memorat. Confer. heic Hornii Orbem polit. p. IV. in Translylv. Hungari cum Saxonibus conjuncta; Siculi ad fines Moldaviæ loca sejuncta incolunt, septem, uti loquuntur, sedibus distincti. d Sed mutata Resp. in Principatum A. 1512. desiit, quem ab rege suo Johan. de Sapolia Waywoda, Hungariam bello adortus obtinuit, regno tamen obnoxium futurum : Sed clientela Turcica & tributum, quod quinque imperialium myriadas excessit, annum post has intervenerat, e Zatmaria eo ipío anno pace facta regno rursus Hunfumfit, tanquam quæ trans fylvas jaccar: Ita diuturna & oppuguatione acerrima A. 1692. garico accessit: f Waradinum etiam obsessione

g Wallachia minor sive Transalpina, Græcè pus, Germ. Siebenburgen. Urbes enim & amplas Mauronlachia, & major sive Cisalpina, Græcè Ungrelachia, vulgò h Moldavia, hæc utraque penatio, metallico, & vini proventu etiam fe- Principatum Græcis Impp. debet, qui Aimorate, same Saxones, Hungaros, Siculosque. Saxones clientelæ deditos, sed Cpoli capta i Muhamei. e. Dominatores vel Despotas imposuerunt suæ fepem, quas vocant, sedibus divisi (Sieben des II. Turcicus Imp. rejecto Dracole, Despota

a Cibinium sive Hermanopolis. b Tansilylvania. c Incola hujus triplices. d Principatus. e Zatmaria. f Waradinum. g Wallachia, h Moldavia, i Nune Turcistributaria.

PHILIPPI CLUVERII

Claudiopolis Bistricia. Mediefus. Corona.

Provincia est: & Alba Julia, Germ. Weißenburg, Hung. Giulafeier. war, Principis superioribus annis sedes: v Claudiopolis, German Clausenburg: Bistricia German. Bistriz, Hung. Besterze: Sci. sciburgium. burgium, German. Schiesburg, Hung. Segefwar: & Mediesus. Germ. Medwisch, Hung. Megies: "Stephanopolis, seu Corona. Germ. Croonstadt, Hung. Breslaw. b

III. Quæ nunc duæ regiones Valachiæ ac Moldaviæ nominibus distinguuntur, superiori ætate uno 9 Valachiæ vocabulo censeban, tur. Incolis Woloska Zemla, id est, Valachia terra, & gensipsa Wolochy. Dividebatur autem tota Provincia in Majorem, & Mis norem: Major postea Moldaviæ nomen recepit: Minori Vala. chiæ titulus remansit. Quæque suo parebat Principi seu Duci, quem

vel Waywoda Wallachiam subegit, novo posthac homine impolito, libique tributario. Moldavia parte intra montes amcenissimos fita montes autem regno Hungarico diutius subjecta, ob rebellionem sui Waywodæ persidam Turcico adhasir imperio: Hinc Turci quoque Bessarabiam alterum Hungari, Saxones & Ciculi terium in occuparunt, Moldaviæ ademtam.

BUNONIS.

β 2 Alba Julia ad Ompaii fl. qui ibi in Marifum labitur, alluit, multa viluntur antiquitatis præsidiariis militibus Abassio Transsilvania Prinmonumenta: Bathorianam domum nunc Professores Gymnasii incolunt; inter quos nuper eminebat Joh. Henric. Alstedius.

> b Claudiopolis, Hungar. Colo/war, ad Schomos fl. urbs ampla & frequens; à pluribus habitatur Photinianis. Hic Transfilvaniæ Princeps conventus folct habere publicos. Anno 1662. ab Abaffio Transfilvaniæ Principe ac Turcis diu frustra obsessa est, Cæsarianis, qui in præsidio erant, sese fortiter tuentibus: sed tamen men habet, versus Pontum porrigitur, eque anno 1664, à militibus præfidiarii Abaffio venditur. c

& c Bistricia ad Bistritz fl. posita in regione vitifera, que vulgo Nosverland, urbs elegans & va-'lida est d; Cives hic purius loquuntur Germanice, quam in reliquis Translilvaniæ civitatibus; fed ob aeris & aquæ vitium multi hic funt ftrumosi, surdi, muti, & fatui. Inde 4. milliaribus abest opidum d Rodua, ubi aurifodina.

s e Sciburgium ad Kochel fl. fita non adeò mu-

ζ f Mediesius in interioribus partibus Transfilvaniæ est. Templum habet in monte munitum pro more gentis.

n g Stephanopolis in postrema Transfilvaniz & arcibus editis munita est. Tribus suburbis amplissimis gaudet : quorum unum Bulgari. habitant. In Transfilvaniæ simibus quoque d h Waradinum, supra memoratum, quoda Tucis expugnatum est anno 1660. itemquei Zemaria opidum munitissimum, quod à person cipi venditum est anno 1664. Cæterum muli k Valachi per universam Transsilvaniam sparti, ac præcipue montana versus Valachiam incolunt; itemque regionem exiguam, ubi Haczag, opidum Haczao.

9 Valachia ista e ad fluvium, qui vulgo Me ster f appellatur, Pontumque Euxinum sek extendit.

1 Major , qua Moldavia à Moldavo fluv. noannumeratur Baffarabia g regio in qua Morcastro h opidum.

* m Minor versus Danubium extenditur.

HEKELII.

b Vel Brasso.

c Est & Plinio Lib. v. Hist. Nat. c. XXIV. P.74 lin. 12. seq. Cappadocum, sive Cappadocia Utbs. d Hungaris, Sambucô teste, Bestereze, Git-

mannis verò Noeln dicta. e Aliis Valagnia, aliis quoque Flacia dicta. f Ister.

Seu Bessarabia. h Seu Chermen.

a Alba Julia. b Claudiopolis. c Bistricia. d Rodua. e Sciburgium. f Mediesus. g Stephanopolis. h Waradinum. i Zatmaria. k Valachia. 1 Valachia Majori. m Moldavia Minor.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XIX. XX. 383 Sarmaticæ gentis vocabulo, "Waywodam appellant; Polonis ouondam utraque stipendiaria. Nunc partem Hungariæ Rex partem Turcarum Imperator tenet. Valachiæ caput ac sedes Vaivodæ est Targowisko: reliqua loca sunt Brailaw & Dombrowitza. Mol-Moldavia. daviæ caput est ac Vaivodæ sedes Czukaw: reliqua opida sunt, Margofast, Tarisko, Moncastro.

BUNONIS

A Princeps Valachiæ vulgo Hospodar appellam: uterque vero cum Moldavie, tum Valachiæ Princeps, Turcarum Imperio hodie obnoxius est. n Moldavus Turcarum Imperatori tributi nomine quotannis pendit magnam pecuniæ fummam, offertque 500. equos & 300. falcones. Similiter Valachus tributum dat Turcarum Imperatori, qui hodie pro suo arbitrio Valachis Prinimauriac argenti fodinæ; verum nemo scruta- vectigal recipit. m. Equos nobiles inde abducunt Turcæ. Sunt mo Moldavi Valachis humaniores; equites di, otio indulgentes.

operam in bellis conducunt Turcis i. Valachia silvestris licet sit, vino tamen & frumento abundat; magnos alit greges ovium & boum; qui per Hungariam & Germaniam venduntur: Istorum equi habentur vegeti ac laboris patientissimi. Sunt autem Valachi pastores, bubulci, subulci k, ac in bello feroces.

HEKELII.

i Vinum etiam Malvaticum, quod ex Cretà ciem imposit. Cæterum Moldavia fertilis est in Foloniam & Germaniam deportatur, per hanc anlde rigua, vinum fert generosum. Nec de- Regionem transit, unde ex hôc Vaivoda magnum

校 Ét ut plurimum animo instabiles, iracun-

n Moldavorum & Valachorum mores.

CAP. XX.

Tattaria minor; ubi Taurica Chersonesus.

T Attarorum nomen longe lateque per Asiam & Europam disper- Tattaria Eu-I sum est; cujus limites postea in Asia dicemus; at nunc de par-ropaz, sive rejus agamus, quæ Tattaria Europæa sive Minor dicitur.

II. Tattaria igitur Minor, sive Præcopensium Tattarorum regnum, est ea Scythiæ Europææ pars, quæ sluviis Borysthene &c Pola ac Defna (quæ duo in Borysthenem exeunt) & Tanai minori, wlgo Donetz, ipsoque Tanai, Maoti palude ac Ponto cingitur. 1

REISKII.

1 a Nomen & genus Tataricum Europæam Sythiam pervasit, ex Asiatica traductum, & illud quidem A. C. 930. circiter in Historia tum fuit uni ex Mogulensibus nationi proprium m Tatar; Denique reliquis corum gentibus functis commune adeo factum, ut per Europam

&'Asiam latissime nunc pateat. b Europæa vero Tataria duplex hominum gens continet, unum Nagayense, minori Tanai vicinum, alterum Precopense, in c Taurica Chersoneso habitans; Arabica, tum Graca Latinaque cœpit inclaresce- Duobus his generibus accedunt Tatari Czukoviente. Id vero gentile apud Barbaros cognomen / fes, Russia propinqui & Budziakenses, Moldadaviæ propiores. Tota regio plana, ut plurimum inculta, horrido aëri & ventorum injuriis exposita: Chersonesus cultior 140. German.

a Tatariz origines. b Tatariz Europza duplex. c Taurica Chersonesus.

Incola Tattariz mino-

Pantica. paum. Cimmerium. Theodofia. Tattarix di-

copentis & Cremea.

III. Quinam antiquitus populi has oras incoluerint, suprade monstratum est. Cæterum omne litus hujus tractus Græcorum co. loniis juxta atque monumentis inclytum fuit: maxime vero • Tau. rica Cher sone sus, non minus quam ipsa Græcia celebrata. In hac Gracorum urbes clara, & Panticapaum, nunc vulgo Pontico; 2 Cimmerium, in medio Chersonesi; 7 Taphros, nunc Przekop, & Theodolia, nunc Kaffa. a

IV. Scythæ in universum tenuerunt; at postquam & Tattari, ex Asia profecti occuparunt, Tattaria dicta est, Minorque cognominata, ad differentiam Majoris quæ est in ipsa Asia.

V. Divisa est in Pracopensem, & Cremeam. Pracopensis, qua Sarmatis Przecopska dicitur, est ipsa Chersonesus Taurica, à

milliaria suo ambitu, octo urbes, & octo millia Coy, i.e. Pagorum continet. Urbes dux, Caffa munitissima, Tataria clavis, & Asaca Sultano turcico subsunt: Isthmus alicubi vix milliare Germanicum æquat. 2 Gentem heic Tauricam quæ fermone, moribus, ore iplo corporisque habitu Germanos referat Busbequius in Epist IV. refert. b Tota hæc Tataria A. 1400. sui juris facta Chamum fibi proprium creavit, cui sedes frequentior Baccafarai (alias Bostan serail) rarior autem Krima placet, rarissima, ubi thesauros recondidit, Mancup. Demum vero ab Amurathe III. subacta, & Chamus eliso gutture necatus A. 1584. periit, successore, quem victor imposuit, dato, Conf. Dreschleri Chronicon cum nostris annotationibus p. 92. seqq.

BUNONIS.

a c Chersonesus illa Taurica b Ponto Euxino undique & Palude Mæotide cincta eft, hancab illo fejungit, vel potius utriusque aquas conjungit d Bosporus Commerius. Penintula hac angusto Isthmo continenti adhærens, à Septemtrione in Euxinum Pontum procurrit, feque paulatim dilatans, duo efficit promontoria; alterum in Ortum, ubi Theodofia urbs; alterum in Occafum. Tum paulatim attenuatur in id promontorium, quod Arietis Frontem vocant, quodque ab Ate Filio, cui Agatheus, Scytharum Ret, in Pontum prominens, Minoris Asia litoribus locum istum donaverat, esseque cateratum vett obvertitur.

B e Panticapeum five Panticapea, à vicino flumine Pasticape nomen habens, ad Bospori introitum est opidum longe validissimum, olim à Milefiis conditum. c

y f Cimmerium d opidum Plinius e transfretum collocat; à quo Bosporus cognomen habet, & g Taphros vel Taphroe in ifthmo Cherloneli collocatur. Auspiciis Trajani Imperatorisolim

s h Theodofia f olim urbs potens, à Genucafibus frequentata, à Muhammede II. capta eltano 1475. Genuensibus quibusdam auro osruptis. Hodie præfecti Turcici seu Beglerben sedes est.

¿ Tattari g, qui hodie eas incolunt regiones, iildem fere funt moribus, quibus olim Scythz. Nam neque fixas sedes vix habent, pecora & armenta fua cum toris familiis fequentur, uxores liberosque in plaustris secum ducunt. Ethicateris, qui in opidis degunt, longe nobiliores le existimant & præstantiores; quippe quorum virtus fumosis non queat contineri urbibus; & fine quorum custodia isti salvi esse non possini. Videntur igitur Tattari isti non genus, sed nomen tantum mutasse.

HEKELII.

a S. Catha. 6 Quam Ptolemaus inter quinque illas infigniores Chersonesos, vel Cherronesos in ordine quartam locavit.

c Stephanus dicit, hanc Urbem esse conditam Metropolin.

d Olim Cerberion. e Lib. vI. c. vI. p. 83. lin. 41.

f Demostheni dicta Teudesia. g Vel Tartari.

BUNG

a Gens ortu German. b Tatatia fui juris. c Chersonesus Taurica. d Bosporus Cimmenus. e Panticapaum. f Cimmerium op. g Taphros, h Theodofia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XX. Przekoph, id est, fosia, quæ in Isthmo facta est, seu ab opido eiusdem nominis huic apposito, cognominata. Cremea, Krymska incolis, est reliqua pars extra Chersonesum, à Krymopido, quod olim Cremnos, dicta. At quia imperii sedes est in Chersoneso, tota Tattaria Minor Præcopensium Tattarorum regnum appellatur.

BUNONIS.

etiam extra Tauricum; quanquam non fatis diligenter colatur: ut ex agris quinquagefimum fa-&pingues, præcipue ad Borysthenem fluvium, veniat regione; & lacte ob læta pascua, quæ citca istum fint fluvium. Tauricam illam Chersonepattem Septemtrionalem & Australem. Est ve-10 Tartarorum gens copiosa ac frequens, ob plutes, quas ducunt, uxores. Memoratur Tarrefauntur equino, capitibus equinis i præcipue delectantur k. Terram colere indignum putant mutatis pervagantes: neque enim diu in codem du in uno hæreant loco, quemadmodum Christiani. In vestitu nullus luxus, sed sordes apparent. In præliis fugam fimulantes tela fua à tergo peritè mittunt : & exspiraturi calcibus & dentibus pugnant; & tum maxime timendi, quum moriuntur. In bello captos Turcis vendunt, aut sibi servant, præcipue virgines: suntenim valde libidinofi. Senes verò juvenum telis conficiendos, decollandos aut lapidibus obruendos, Tanari athei funt, ad corporis voluptates omnia referentes: cæteri Muhammedis sequuntur imposturas. Sponsus aut Sponsa si ante matrimo-

ac sæpe ad c c. millia equitum educere solet. , a Tattaria admodum feecunda est & ferax , Anno Christi 1584. Tartaria hæc in Provinciæ formam redacta est ab Amurathe; & Tartari antehac liberi & indomiti, ex Ottomannorum peredeat granum frumenti; & milii centesimum. sociis, istorum facti sunt servi. Chytr. Sax. Equos Tartaria habet exiguos & strigosos, sed lib. xxvI. Sedes Chami Tartarorum in Chersodatos & laboris patientissimos: ac boves magnos | neso hodie perhibetur esse Kalla 1. Joh. Antonius Maginus commentar. novar. Geogr. Tabul. de quem ajunt melle fluere, quoniam ex mellifera his ita scribit. Victus immundissimi ac sordidi funt, (Tartari) mappis enim non utuntur, non mantilibus, nisi perpauci: bibunt aquam, lac, mediam secant montes ardui & horridi in cerevisiam ex milio coctam, Vinum apud cos ut plurimum non nascitur: advectum sicut cæteri homines, avidissime bibunt, usque ad ebrieratem, quæ apud eos gloria. Laudant acetosum ans, qui quadraginta liberos uno anno ex di- lac, quia stomachum corum consortat, & meresis susceperit uxoribus. Laborem, sitim ac dicinæ purgativæ vim habet. Herbis variis, famem facile ferunt Tartati, carne & lacte | maxime autem iis, que juxta Tanaim crescunt, suaviter vescuntur, & inter cateras magnifaciunt herbam, quam Paltracan vocant, qua maxime bomine; Fixas non habent fedes; armenta fua cum totis familiis fequuntur, latifimos campos tur hac herba fructum producit, libenter Tarinter Borysthenem & Tanaim, pascuis subinde taria sua deserta & solitudines permeant, in quibus nihil pro victu invenitur. Nam si alium permanent loco; ac inimicis suis precantur, ut victum non habent, hæc sola herba iis sufficit, quam frequenter inveniunt, & fuper currus & equos eam deferunt. Sigismundus ab Herberstein rerum Moscoviticarum Commentar. tradit sequentia. Tartari, scribitille, in hordas m dividuntur, in quibus Sawolhensis horda & celebritate & multitudine primas tenuit : nam reliquæ hordæ omnes ex ea originem traxisse dicuntur. Horda autem illis conventum, seu multitudinem n significat. Quamvis autem quælibet horda peculiare objiciunt; & iis est Juventutis ludus. Plerique nomen habeat, seilicet Sawolhensium, Pracopensium, Nahaisensium, & alia multa, gua omnes Mahomedani funt : Turcas tamen se vocari ægre ferunt, probrique loco ducunt. Sed Besermani nium consummatum moritur, ridiculis ceremo- appellari gaudent, coque nomine & Turci se miseffertur. Mortuos suos terra obruunt; quum appellari volunt. Ut autem vatias longe lateque centi Tattari aliam habeant sepeliendi consue- provincias Tattari incolunt; ita etiam moribus, udinem. Urbes verò Tattatorum, ac przeipue ipsoque vicz genere non in omnibus conveniunt. Caffam, multi incolunt Christiani, Armenii & Homines statura mediocri, lata facie o, obela, Judzi , quibus suis permittitur vivere legibus. oculis intortis & concavis , sola barba horridi , Princeps Tartarorum ils nuncupatur, Kon, feu cattera rafi. Infigniores tantum viri crines con-Han & Cham, id eft, Rex, qui ad exx. millia, tortos, cosque nigerrimos secundum aures ha-

a Tattarici foli natura. b Tattarorum mores.

Ipía gens fera, atrox ac rapida, non in opidis vel civitatibus, fed

bent . corpore valido , animo audaci : in Vene- | extimuerint , sellis , vestibus , aliisque impedirem, camque præposteram, putres, equis mentis omnibus abjectis, armis tantum retentis. aliisque animalibus quoque modo interemptis effusitime fugiunt. Porrò arma illorum sum suntque animanous quoque porcis, à quibus arcus & sagirta; framea apud cos rara. Pugnam lege abstinent. Inedia somnique adeo patientes, cum hostibus eminus audacissime incunt : in ut toto nonnunquam quatriduo ea perferant, qua tamen non diu perseverant; sed simulan laboribus necessariis nihilominus intenti. Rur- fuga hostibus insequentibus, occasione data. fus aliquid forte ad vorandum nacti, supra mo- primum in eos à tergo tela torquent : den condum se ingurgitant, eaque crapula priorem in- versis derepente equis, in distipatos hostium orediam quodammodo refarciunt, nihil reliqui dines denuo impetum faciunt. Cum in patentifacientes: atque ita cibo laboribulque obruti tri- bus campis pugnandum est, hostemque intra duo, quatriduove perpetuo dormiunt. Quos teli jactum habent, non structa acie prafium fic altum dormientes Lithuani & Rutheni, in incunt; fed sinuoso agmine in gyrum, quo quorum regionem derepente irruunt; prædasque certior & liberior hostem jaculandi via pateat. inde abigunt , insequuti , omni amoto metu circumferuntur. Estque euntium & redeuntium passim sine excubiis, ordine, cibo, somnoque mirus quidam ordo, in quam quidem rem sepultos opprimunt incautos. Equitantibus por- ductores, quos sequentur, harum rerum periro si fames sitisque molestia fuerit, quibus insi- tos habent; qui si vel hostium telisicus cuident equi, venas solent incidere, haustoque buerint, aut forte metu perculsi in ducendo orcorum sanguine samem pellunt, atque jumentis dine aberraverint, tanta totius exercitus sit conhoc prodesse putant. Et quoniam incertis omnes fusio, ut nec amplius in ordinem reduci; nec ferè vagantur sedibus, stellarum, in primis verò poli arctici, quem ipfi fua lingua Selefnikoll, hoc est ferreum clavum vocant; aspectu, cursum In angustiis autem si forte decertandum est, Suum dirigere solent. Lacte equino in primis de- nullus hujus stratagematis est usus, aqueideo lectantur, quod eo homines & fortes & pingues | fugæ se mandant : quoniam nec clypto, ne fieri credunt. Herbis quam plurimis, præfertim iis, quæ circa Tanaim crescunt, vescuntur, fale pauciflimi utuntur. Horum reges, fi quando suis commeatum distribuant, quadraginta hominibus vaccam unam aut equum dare folent : quibus mactatis, intestina præstantiores tantum fumunt, ac inter se dividunt, quæ ad ignem eatenus calefacta, ut adhærentia stercora decuri postint abstergique, vorant. Non solum autem digitos pinguedine unctos, fed etiam cultum lignumve, quo stercus detersum fuerat, suaviter lingunt, suguntque. Capita equorum, ut apud nos aprorum, in deliciis hal entur, præstantioribulque tantum apponuntur. Equis cervice depressa; pusillisque, sed fortibus abundant, qui aque inediam laboremque bene ferre pollunt; ramisque & corticibus arborum, herbarumque radicibus, ungulis è terra excuffis, evullisque aluntur. His ita ad laborem assuefactis stimentis iisdem tam viri quam somina utuntus, Tarrari commodissime utuntur: ajuntque Mosci, perniciores hos sub Tartaris, quam sub aliis esse. Hoc genus equorum Pachmat vocant. Sellas stapedesque ligneas habent, nisi si quas alias à vicinis Christianis rapuerint, aut emerint. Et ne equorum dorsa atterantur, gramine, seu arborum foliis eas fuffulciunt. Flumina transnatant: confectas habent: quas non mutant, mis longo

tela in hostem torquere possint. Hoc genus certaminis ipsi à rei similitudine Choream appellant, lancea, nec galea muniti funt, ut hostem in stataria pugna sustinere possint. In equitando hunc morem servant, ut contractis in sellam sedeant pedibus, quo facilius in utrumque latus seposfint convertere: &, fi quid forte delapsum, de terraque tollendum fuerit, stapedibus innixi, nullo negotio tollunt : in quo adeo exercitati funt . ut eriam currentibus celeriter equisideffe ciant. Hastis impetiti in alterum latus ad declinandum ictum adversarii subito se deminunt: alterà duntaxat manu pedeque equo adharente, Dum vicinorum provincias infestant, quisque duos aut tres, pro opibus, equos secum ducit, ut uno scilicet, defatigato, alrero ternore ut posiit, lassos interim manu ducunt. Frenale viffima habent, flagellis pro calcaribus utuntet. Castratos tantum equos habent, quod talesar bitrantur plus laboris inediæque ferre poste. Ve nec in cultu à viris quicquam different, nife quod caput velo lineo tegant, caligifque itidem lineis nautarum maritimorum instat utantut. Eorum reginæ dum procedunt in publicum, facies solent obtegere. Reliqua turba, que u campis passim degit, vestes ex ovium pellibet qui si forte sugientes insequentium hostium vim usu prorsus attrita, laceraque suerint. Unon 1. the marion post in

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XX. XXI. 387 campis ac filvis vaga agit. Unius regis Imperio parent, cujus regia eft Przekop.

in opidis & urbibus degunt, aliam vivendi rationem sequantur. Si bello aliquo graviore implicantur, uxores, liberos, senesque in loca impune rapere potest. Si quis apud iudicem de | puto quod edas. i, illataque injuria conqueritur, reus non negat; sed ea re se carere non potuisse dicit. Tum bdex hujulmodi proferre folet lententiam : fi tu willim re aliqua indigueris, rape ab aliis. Sunt qui ponuntur. dont, eos non furari: an vero furentur, aliofint, nempe pauperrimi, ut qui alienis semper inhiant, aliorum pecora abigunt, homines spolant, abducuntque, quos Turcis aliisque quibustunque aut vendunt, aut redimendos concedunt, puellis tantum servatis. Civitates & castra mo oppugnant: villas, pagosque comburunt, adoque de illatis damnis sibi placent, ut, quo plures provincias desolaverint, hoc se regna sua ampliora reddidisse putent. Et cum quietis impatentishmi fint, mutuo se tamen non interimunt; nist reges inter se dissideant. Si in dissen- rit, qui Liber editus est Amstelodami cum Figg. sone aliqua quispiam occidatur, autoresque aneis A. CHR. M. DC. LV. in 12. keleris capti fuerint, equis, armis, vestibus tanum ablatis, dimittuntur. Homicida porro, accepto vili equo & arcu, his verbis à judice dimuitur: 1, Grem tuam cura. Auri argentique lore retri & deformes.

loo non diu commorantur, rati gravem esse, apud illos usus extra mercatores sere nullus: reinglicitatem, diu in codem loco hærere. Unde rum tantum permutatione utuntur. Quod si mai quandoque liberis, grave malum imprecan-quid pecuniæ ex rebus venditis vicini corraterint, es solent dicere: su ecdem in loco perpetud tanquam ea Moscovitz vestes aliaque vitz necessaria Constiants hereas , propriumque fectorem haurias, emunt. Fines inter se (de campesiribus Tartaris Quardepaftis uno in loco pascuis, cum armen-(as, proribus & liberis, quos in plaustris secum pinguis Tarraris quidam captus, cui cum Moscus 85, INOTIOUS & IDETES, ques ni patatetts recum program a tarta squitam capus, cui cuin evolus acumérunt, alio migrant. Quamvis hi, qui dixiller: Unde tibi, canis, tanta pinguedo, cum non habeas, quod edas? Cur non habeam, inquit Tartarus, quod edam; cum tam vastam ab Ortu usque ad Occasum terram possideam? ex qua nonne affamonth of the parties of the parties of the nutrition pollum; the points, quitam parvam orbis m quisque re aliqua indiguerit, cam ab altero portionem tenes, & quotidie pro illa contendis; deese

HEKELII. h Vel Brezelzop, vel Prucuplii Sclavonica Lingua. i Quæ tantummodò prastantioribus Viris ap-

& Vorant & suaviter Carnes aliorum Animamm esto judicium: certe homines rapacissimi lium quoquomodo interemtorum semicostas, præterquam Porcorum, à quibus, Lege sic postulante, abstinent, qui Mahumetani sunt. Vescuntur ctiam Sanguine equinô, & per se & cum Misiô permixtô hauriendo interdum sanguinem evenis incisis Equerum, quibus insident, si equitantes à Fame & Siti molestentur.

l Notandum autem, quod Martinus Broniovius Descriptionem TARTARIÆ Colonie A. CHR. M. D. XCV. in fol. ediderit, Eorumque Bellum Martinus Martinus apposite satis descripse-

m Quemadmodum forte olim Ebrai in Tribus. n Sive Catum hominum.

o Pectore & Scapulis ampli, Nasô simi, co-

CAP. XXI.

Sarmatia Europæa. 1

Ltimi Europæarum gentium fuère Sarmatæ*, Græcis dicti Sau-Sarmaliæ romatab, regionem totius Europæ latissimam incolentes, in fines. Scythiam quoque Europæam protensi:quin etiam in Asiam usque ad

HEKELII. Ab oculis Lacertarum.

b Vel Saurommata. Ccc 3

BUNO

Hyrcanum mare nomen eorum pertinebat; ubi Sarmata Aliatici dicebantur.

Sarmat z.

II. Sed Europæa Sarmatia limites fuerunt, ab Occidente Viffus la amnis, Suevicum mare, Finnicus Sinus, & linea ab hoc Sinuad Sinum Granvicum sive lacum Album perducta; quibus à Germania separatur: à Septemtrione Oceanus Sarmaticus, sive Mare Concretum: ab Ortu iidem limites qui Europæ: à Meridie Mœotis palus. Isthmus Tauricæ Chersonesi, Pontus, Ister, & Hierasus; dein Car. patici montes, ubi in cuneum inter Patissum Istrumque procedit.

Sarmatiz Magnitudo.

III. Longitudo ejus porrigitur ab Istri ac Patissi confluentibus ad Obii ostium mill. German. Io xL. Latitudo verò inter Rha fluvium & dictum Sinum Granicum CCCLX.

Sarmatiæ partes.

IV. Complectitur hodie Moldaviæ partem, inter Tyram, Istrum & Hierasum amnes: Hungaria partem inter Patissum & Istrum. Polonia regnum ultra Vistulam, Borussiam, Livoniam, Lituaniam. Russiam Albam, hoc est, Magni Ducis Moscovix imperium, & Minoris Tattaria partem, qua Cremea dicitur. 1

Sarmatiæ populi.

V. Populorum in universa Sarmatia Ptolemæus complura nomi. na recenset. At ut regio hæc Romanis pariter ac Græcis parum no. ta, sic illa incerta. Clarissimi tamen ac notissimi, præter eos, quos in Scythia Europæa explicuimus, erant Germanis contermini "Venedi, qui nunc funt Livones, Borussi ac Poloni, inter Vistulam, Lituaniam & Podoliam; tum Jazyges inter Istrum & Patissum, quos Ptolomæus Metanastas cognominat, idest, Vagos: Plinius Sarmatas affirmat: Tabula itineraria Sarmatos Vagos.

Venedi. Jazyges.

Wenedorum vestigia videntur esse reliqua in Nam quantis in tenebris cuncta Sarmatica latent, Livoniæ opido Wenden; itemque in Curlandiæ fi priscos solum Auctores consulas? Romani opido Windau. Sinum etiam accoluere Codanum; unde ea in parte appellatus Sinus Veneticus. In Pomerania quoque est Wenden, & Vinidorum Marchia, quo Venedi olim migrarunt. Magna Plinius Lib. VI. c. 7. Dein Tanaim colunt Sarmaigitur olim fuit Venedorum d natio.

HEKELII.

p. 374. seq. & Lib. vii. p. 535. placet, five plurimum conveniebant, Bochattus ideo con-Vindilorum Plinio Lib. iv. H. N. c. xiv. p. 61. jectat, dici Sarmatos ex Chaldao idiomate lin. 29. vel aliis Vandalorum.

REISKII.

ftram non fugit notitiam, uti vetus illa Roma- cidigus omnia dicta funo.

CAP. norum Græcorumque cognitionem effugerat. folos regionis fines, non viscera penetrarunt: Graci nunquam huc ausi excurrere, nedumarma huc sua convertere. Interim haud absurde t.e., inquit, Medorum, ut ferunt, loboles, O ipsi in multa genera divisi. Pomponius quoque Mec Σων εφς enim Lacertam & ομικα oculum denotat. la Lib. IV. c. 3. Sarmate gens habitu armiljate Pard S. Vindelicorum, uti Straboni Lib. tv. Geog., this proxima. b Quoniam ergo Media & Pardia שאר מדנ Sar-Madai quafi Medorum reliquias: Ur ad unum ex Japheti filiis parentem, ad Ma-I a Sarmatia hodierna toties perlustrata no- dai nempe Gen. X. v. 2. referantur. Sed hat

BUNO-

a Sarmatz ab Medis orti. b Et denominati.

CAP. XXII.

De incolis Sarmatiæ, fluviis ac montibus: item de Hyperboreis.

🟲 Ens quidem universa Græcis diéta fuit,habitu,armis,mori-sarmatiz inbus vivendique ratione Scythice ac Parthice similis; ideoque cola, ejuldem originis cum his fuisse conjicere licebit. Verum, quum sibi ipsis dicti sint Rusacy, & ad Riphæos usque montes incoluerint, cosdem esse credibile est, quos Mela Riphaces appellat, tanquam Riphaces. posteri Riphati Noachi abnepotis. Cæterum de rebus gestis ipsorum, antequam sub Slavorum nomine nosci cœperunt, parum in veterum monumentis reperitur. 1

II. Flumina in Sarmatia, præter ea; quæ in Pontum defluere Sarmatiæ diximus, fuere, Suevicum mare five Codanum Sinum petentes fluvii, *Chronus, vulgo Germanis accolis Mämmel, Polonis Niemen: Chronus. Rubo in Venedicum Sinum, qui nunc accolis der Riegisch bodem,

BUNONIS.

a a Chronus ex Russia Alba ortus per Lituaniam pattemque Samogitiæ decurrit, Grodnow aliaque opida rigat; & Vilna fluvio ad Kowinow ad cujus oftium Prushæ castrum munitissimum | ferè navigabiles. idem cum flumine nomen habet, vocaturque Memel, a

β b Rubo in Russia exoritur, Polotzkum, Dumburgum & Kokenhausen alluit, priusquam ad Rigam mare subit Balthicum. In Sarmatia hac quoque est c Borysthenes fluvius vulgo Nieper, qui in Russia supra Smolenskium ortus, post longa tonfecta spatia, in Pontum Euxinum decurrit. Infulas habet, in quibus plebeji ex opidis & pagis Palatinatus Kioviensis & Braslaviensis congregati, nomina sua militiæ dant gratis, qui se Cosachos vocant, in vicinas regiones & Turciam treurrunt, Pontum Euxinum infestantes. Nuhoshibus occupentur. Militant hi absque stipendiis, sola præda contenti. Solet tamen Rex Poloniz iis certam peceniiz fummam ad arma pa-randa & reficienda donare. Habet etiam hic fluvius cataractas & prarruptos scopulos, per

quos aquæ cum ingenti fragore decidunt. Clariores in Sarmatia hac fluvii porrò funt Donajecius , Varta , Notessius , Niester , Bugus , Prutus, Bobus, Pripetius, Narva, Drevantia, Betecepto, inde porto in lacum Curonensem influit, resina; item Ocka & Volga in Moscovia, omnes

HEKELII.

a Stella & Rithaymerus hunc Fluvium Pruffi.e adscribunt, eumque Pergel dicunt; tamen his contrarii sunt Bilibaldus Prickhaimerus atque Martinus Cromerus cum nosto Bunone consentientes.

REISKII.

1 Sic conjectura Cluverii fert illud, quod fuperius paulo nostra locis Auctorum veterum duobus nixa. Nunc Justinum addimus ex Lib. 41. Sermo Sarmatis inter Scythicum Medumque meduus mens crum ad quadraginta millia excrefcit; opottet, quia funt ejuddem originis, cujus Partithi Medique fuerunt, ejusdem patris Madai progui deinde omnes fere in hiberna abeunt, paucis genies. Quid igitur cum Riphate Noachi abnepote? Riphaces Pomponiani, si qui extiterunt, unam è Sarmatis gentem constituunt. Riphæa vero juga polo Arctico vicina ab Europæis Sar-matis nimium quantum diftant. Flumina non tangam, sed f juga Carpathica, è quorum dis-

a Chronus Nimeus five Memel fluvius & opidum. b Rubo. c Boryfthenes f. Nieper. d Cofachi. e Sarmatica gens ex Madao non Riphate. f Carpathica juga.

Turuntus. Chefinus-Clylipenus finus. Granvicus finus. Sarmatiæ montes. Carpates. Riphai five Obii.

prope Rigam sese exonerans; nunc Diuna Polonis, die Dung Ger. man. Turuntus in Moscovia, nunc Welikarzekä: & Chesimus in Clylipenum five Granvicum Sinum fese evolvens: nunc Russisac. colis Lowat. & postquam emensus aliquod spatium, Wolchow

III. Montes funt, Carpates, nunc Krápak, Poloniam ab Hun. garia submovens: Riphæi, qui & Chii, à Sinu Albo ad Obii offium extensi: Russis sive Moschis nunc Weliki Hameny poyas, id est. magnum lapideum cingulum dicti, quia orbis cingulum eos perhibent

IV. Sed opera pretium fuerit hoc loco cognoscere ea, quade Hyperboreis, fabulosis celebrata miraculis gente, veteres tradide. runt. Hos alii Europæ, alii Asiæ dederunt, plerique utrique. Fue. runt (si fuisse credimus) supra Lx. gradum in litore Septemtriona. lis Oceani, ultra Aquilonem (unde & nomen eis à Græcis quzsi. tum) Riphæosque montes, sub ipso siderum cardine. Regioanri. ca, felici temperie, omni afflatu noxio carens, per se fertilis. Cultores justissimi, & diutiùs quam ulli mortalium, & beatiùs vive. bant. Quippe fecto semper otio læti non bella noverant, nonjur. gia, non ægritudinem ullam: ad innocentiam omnem æqualevo. tum. Domus iis nemora lucique, & Deorum cultus viritim grega. timque, in diem arbores victum subministrabant. Mors nonnis satietate vitæ; ubi eos vivendi tædium ceperat, mortem ultròaccersebant, & voluntario interitu castigabant obeundi tarditatem. Epulati delibutique senes luxu, ac sertis redimiti, semetipsos in pelagus ex certa rupe præcipites dabant. Quod genus sepultura beatissimum existimabant. 2

> solutis per caniculares nivibus, magnaque hine | memoriæ homines longissimè per illum Ocevaporum copia exorta a Etelie nascuntur, regionibus quidem nostris, caterilve occidentalibus, fed Gracia ac terris vicinis, quibus illi montes ad Boream jacent, annuæ quin proprie. b De Hyperboreis Poëtæ Græci ac Geographi portentofa fibi fomnia formarunt: Quæ dum Plinius ex alieno sensu repetit Lib. VI. c. 12. acute, [1 eredimus, addit, gentemque hanc fabulofis celebratam miraculis notat. Olaus tamen Rudbeckius in Atlantica sua fabulam recoxit, & Suconiæ vel Suediæ fuæ hanc applicare studuit.

BUNONIS.

> Ista de Hyperboris Plinius b tradit, quos lin. 10. seq. Versio a. Romuli Amasaci per Find ultimos Europæ in Septentrionem habitatores Sylburgium Francof. 1583. in fol. ed. facitp. 131

num navigarunt, & litora illa plus semellaltarunt, etfi non fine magnis periculis, magnoque labore. Qui tamen non istam cœli solique felicitatem, sed aëris inclementiam & honorem senserunt.

HEKELII.

b Lib. IV. H. N. c. XII. p. 6Q. lin. 16. feq. & Lib. v1. c. x111. p. 8. lin. 30. lin. ut & c. xvii. p. 87. lin. 47.

c Horum Populorum originationem vid. 19. Strabonem Lib. 1. Geogr. p. 110. Meminit & Eorum Pindarus Lib. 1. Pythior. od. x. Antistr. II. V. 9. legg. ut & Paulanias Lib. 1. Eliacor. p. 146 ultimos Europæ in Septentrionem naditatores opionigum Fiancoi, 1303, in Canilló p. 140. norat, aut famá acceperat antiquitas c. Nostræ lin. 3. seq. atque Plutarchus in Canilló p. 140. g. U. No

a Quorum Etefia. b Hyperborei.

SUECIA Mill. Nofcoraca PARS Riphaces fen BALTICUM Liba Postipia
Serente
Serente
Vulgo de Oost Zee Riphæi Sevenbergen Memel Glogan Roxolauz : ASIÆ LTTHUANIA Cum fuis Palatinatibus PARS ac Confinus Descriptio

CAP. XXIII.

De Poloniæ regno, Provinciisque ei subjettis.

n Olonicum regnum, quod vastum nunc obtinet terrarum spa-Vetetis Poloi tium, à principio arctis includebatur finibus; quippe cujus fumma Longitudo inter Occasium & Ortum à Schwibußen, proximo Silesiæ opido, juxta Crossen ad Leucznam, proximum Russiæ opidum, non excedebat mill. Germ. Lxxx. Latitudo verò maximè sinuata inter fontem Vistulæ, & opidum Masoviæ Wangrow, mil. Lx. Verùm accesserunt postmodo ejus titulo Lituania, Russa Nigra sive Minor, Podolia, Volinia, Podelassia, Masovia, Perussia, Samogitia & Livonia major pars. 1

II. Sarmatæ, ut antè retuli, hæc omnia primò tenuerunt, præteream Poloniæ partem, quæ in Veteris Germaniæ solo citra Vistulam sita est. Quanquam & Prussiam & Livoniam Germanica gens, min Germaniæ descriptione ex Tacito demonstravimus, ab initio incoluit; quæ in hanc diem perpetuò mansit. Solum est in univer-Imfrumento fertilissimum; nisi qua silvæ vastiores intercedunt.

III. Termini autem totius regni Poloniæ sunt, à Septemtrione poloniæ mare Suevicum & Sinus Venedicus, lineaque à Pernavia Livoniæ fines. opido ad Dunæ fontes ducta, qua Sol exoritur, Borysthenes, sive Dueper, à Meridie Tyras, sive Nyester, & Carpates mons; qua

BUNONIS.

Regio tota ferè plana & aprica est, nisi quà adines Hungariæ accedit, montana & filvestris. On longius autem inde recedit; eo lenius dedire et, magisque exculta, & meliore gleba. Mi quod in meditullio minoris Poloniæ a Calwe mone supereminet, in quo Monasterium Cours, ligno, in quo Salvator noster pependt, celebre. Reliqui colles ferè in toto regno un potius, quam montes. Silvestris sane fuit formoribus temporibus pleraque omnis Polo-11: led nune ubique diligenter excolitur.

REISKII.

au pilcos exturbarunt Sarmatas, aut miltos tas, Borussia plane omissa.

fibi fociatunt: Nomen ex vocabulo derivatum Sclavonico Pole planitiem aut planari regionem fignificat, ita Sclavis advenis dictam, quotquot duce Lecho , post A. C. 550. huc insederant. Ab hoc Lechida orti per annos centum & amplius, post Cracida, hinc Piastai principatum, & tandem Fagelionida regnum multo amplius tenuerunt. Hinc plures regni provinciæ, quas accuratius Hartknoch de Regno Polon. Lib. I. c. 11. Starovolscium secutus numerat; (1.) Poloniam majorem, (2.) Poloniam minorem, (3.) Li-thuaniam, (4.) Russiam rubram, (5.) Russiam albam , (5.) Borussiam regalem, (7.) Pomerelliam five Pomeraniam, Pomeraniam ulteriorem, (8.) Maf-1 b Polonia genti Sclavicæ huc delatæ colonias las: Decimam Petrus du Val addidit, sed in hoc mors novumque nomen debuit; Coloniæ illæ denario duas fimul Polonicis Scriptoribus igno-D id d

BUNO-

a Calvus m. Monasterium S. Crucis. d Polonia Sclavis advenis dicta.

PHILIPPI CLUVERII

occidit Sol, Silesiæ & Marchiæ Brandenburgicæ Pomeraniæque

junguntur.

IV. Longitudo harum finium fumma est, inter duo opida Schwi. Magnitudo bussen ante dictum, & Czyrkassi in ripa Borysthenis situm, mill. hodiernæ Poloniz. Germ. CC. Latitudo inter Pernaviam Livoniz opidum, & Carpa. tem montem supra Transsilvaniam mill. CL.

V. Dividitur in regiones ac Provincias suprà dictas; quarum

fingulas explicare aggredimur.

CAP. XXIV.

Polonia propriè dicta.

Poloniz nomen.

Divisio.

Divisio.

Olonia propriè dicta, incolis Polska, à vocabulo Pole, quod Slavonica lingua campum significat, notationem accepit; quia tota campestris est ac plana 1

II. Dividitur in Majorem, & Minorem. " Major Germaniz contermina est, & Minor Moravix, Hungarix ac Kussix. Minor fuore-

BUNONIS.

a Major Polonia habet à Meridie Silesiam; ab Occasie Marchiam & Pomeraniam; à Septemerio- testat, sed dignitate in Comitis alissque connibus partem Prussia & Masoviam, a quibus gressibus, quales sunt Commissiones & tribuna-Vistula disterminatur: ab Ortu Poloniam Mino- lia, cedit: c Tunc cnim regnum intrespons rem. Tota fere hæc terra plana fluvilsque irri- dividitur, nempe Polononiam minorem, majoren gua est; nisi quod Cujavia nonnulla pars clivosa & Luhuaniam. Sicut autem provincia regui est, collibusque modliter & ad fertilitatem com- omnes in Palatinatus aur Satrapias, ha sero, u modè distincta. Dividitur Polonia Major in octo: Cathellanias iterum dispelcuntur, ut Statostiz, Palatinatus five Satrapias; Posnaniensem, (cui & i.e. Regimina vel Præsecuræ urbium & vio-Wichoviense territorium adjungitur) Califfiensem, rum fingulis subsint: Ita in utramque Poloniam Lauciscuscen, Bresteusen, Itau Vladislaviensen, bac congruit divisio. Autiquissima tamu u (& he due Sartapie vulgo Cujavia dicuntur) bium d Gnezuo extat, ab Lecho condita, & lu-Siradiensem, Ravensem, & terram Vielunensem.

B b Minor Polonia tam ratione Longitudins, quam Latitudinis quinquaginta fere continet fignia regni Polonici coronatam aquilam emmilliaria: in tres solet dividi Palatinatus sive Satrapias, Cracoviensem, Sendomiriensem a & Lu- covia Regum sedes, tribunali regio supremo clata bline ifem, qua eo ipso ordine, versus Septem- & tripertita; unde Tripolin vocant. Rabin trionem & Ortum æstivum jacent. Est verò Po-Ionia Minor contermina à Septemirione Massovia: nam sive Socinianam A. 688. diruta hodient atque Podlachia; ab Occidente Majori Polonia; jacet. f Regnum hoc unum in Europa electrication 2b Ortu Russia, à Meridie Hungaria & Silesia tium superest, idque ex Ottonis III. Imp. 200 finitima eft.

HEKELII. a Vel Sandomiriensem.

1 Polonia quidem major amplitudine ancum diuturna (edes, à nido aquilino, quem lub ipso conditu forte repererant vocata. Hint inque argenteam oftentant. Proxima huice Co vero ob hærefin, quæ din heic invaluerat, Ant qui Boleslaum III. regem creasse legitur; 1001 apud historicos tantum Germanos, sed Polonis ipsos, Cromerum Lib. IV. & Lubieuskium a

a Majoris Polonia fines, & Satrapia. b Minoris Polonia fines & Satrapia. c Tres regni parts in Comitiis. d'Gnezno. e Cracovia. f Regni Polonici ortus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXIV. 393 supremam nunc fert dignitatem ab urbe Cracovia regni capite. At Major dicta fuitaltera, cum divideretur regnum, quia illic sedem fixit Lechus gentis conditor. b

POLONIA MATOR.

IV. Majoris caput est Posenania, incolis Posnan German. Po-Major. Posenania. sm, urbs præclara ac supra Polonorum cultum splendida, emponumque celeberrimum. Secunda est Gnæsna, incolis Gniezno, Gnzsna. German. Gniesen, mercatu nobilis, antiquissima Polonicarum, primaque sedes Principum. Reliqua opida sunt, *Calissa, Ptolemxo memorata, Polonis nunc Kalisz. (Lencicia, "Plotsko, & Lencicia. Petricovia, vulgo Pietrkow, Juridico conventu (tribunal in- Petricovia.) colævocant) maxime celebris.

Epitaphio cathedrali Posnanensium Ecclesiæ in-

BUNONIS. y a Posnania ad Varram fl. sita districtui nomen dedit, primumque fibi locum inter Sarrapias vendicat: Gymnasio publico c nobilis est.

d b Gnesna septem inde distat milliaribus; ejus Episcopus Ecclesiæ Polonicæ Primas est, & inttr Proceres totius regni primus. Interregni tempore ille Proregis habet auctoritatem d. Cætera c Palatinatus Posnaniensis opida sunt Costerium e, Uschovia f, Slupeja, Pysdra, Coninum, Kima, Kazimiria, Nacum, Curnicum g. Senatons hujus Satrapiæ funt Archiepiscopus Gnesnens, Episcopus Posnaniensis, Medirecensis, Rogostensis, Stemensis, Prementensis, Crivinensis &

od Califia five Califfum, urbs ad Przosnam fl. inter paludes jacet: Collegium ibidem est Jesuiticum splendidum. Palatinatus hic multa habet opida minora & obscura; Palatinum proprium, opula initiota ex concura; Fascarman, party, Lan-& Callellanos fex, Calleffenfem, Gnefnenfem, Lan-lesfem, Nacienfem, Biechovienfem, & Camenenfem. Çe Lencicia h in paludibus sita, unde Palatimatus nomen habet; dividiturque is in tria territoria; Lenciciense, Brezimense, & Orloviense. Plater Palatinum habet quatuor Castellanos, Len-

tiansem, Brecinensem, Inovlodensem, & Conarien-⁹ f Plotsko i siwe Ploscum Masoviæ opidum

 $\mathcal{P}$ Ofapto. Poloniam quippe Conradus saliquus septem milliaribus, inde distat Siradia ad Var-9 g Petricovia in Siradiensi Palatinatu est: redigalem primus fecerat: Heinricus II. autem tam posita, unde Palatinatui nomen est. h In quatuor territoria Palatinatus iste dividitur, Siradiense, Schadkoviense, Radomscense, & Petrico-viense, Habet præter Palatinum Cassellanos quatuor; Siradiensem, Rospirensem, Spicimiriensem; & Conariensem. Opida præter illa sunt præcipua Vida-via, Varta, Pabianice, Lascum. Huic Palatinatui adjacet i Terra Vielunensis, quæ proprios ma-gistratus habet & Cassellanum. Dividitur in territoria Velunense, & Ostressoviense, ubi opidum k Boleslavecia cum arce munitissima. 1 Velunia urbs templum habet Canonicorum & aliquot monasteria. Cæterum in Majori Polonia Palatinatus porrò sunt, m Ravensis habens Palatinum & Castellanos tres, Ravensem, Sochacioviensem, & Gostinensem. Opida præcipua hic lunt, Rava cum arce munita, in qua honoratiores captivi detenti funt; filius naturalis Caroli regis Suecia, bello Livonico captus; item Baudisus, Streffius, Taiflius, aliique in Prussico bello ante hæc capti: Lovicium Archiepiscopi Gnesnensis sedes quinque milliaribus Rava diftat : Volboria Cujavienfis episcopi sedes. Gostinium Demetrii Suiscii magni Ducis Moscoviæ captivitate nobilitatum. n Cujavia in duos Palatinatus dividitur, Brestensem & Junivladislaviensem; ubi o Goplus lacus p Brestensis Palatinatus unum habet Palatinum, & tres Castellanos Brestensem, Crusviciensem, & Covaliensem: Territoria quatuor, Brestense, Crusviciense, Covaliense & Pradicense. In Breitensi est q Uladislavia Cujaviensis episcopi sedes. Idem r Breste vallo,

i Polnania. b Gnefna. c Reliqua Palatinatus Polnanienfis opida. d Califia, ejulque Palatinatus. e Lencicia, ejulque Palatinatus. f Plotsko, g Petricovia. h Siradienfis epifeopatus. i Terra Viclunenfis. k Boleflavecia. i Velunia. m Palatinatus Ravenfis. n Cujavia. o Goplus lacus.

POLONIA MINOR.

Polonia Minor. Cracovia.

Corrodu-

Lublinum.

IV. Princeps Minoris est Cracovia, vulgò Krákow, caputde. cusque totius regni ac sedes regia: urbs magna atque ingens, & licet inter incultas, ipsa tamen magnifica admodum & superba, Cor. rodunum esse Ptolemæi, haud malè conjiciunt docti viri. Secunda à Cracovia est * Lublinum, vulgò Lublin, urbs egregia ac lau. ta, negotiationibus sublevata: quippe mercatus est totius regni

muris & fossa cinctum est. Palatinatus Junivla- Palatinatus clariora sunt, e Czenstochia vercelehre diflaviensis tria territoria complectitur; Bydgosten- habens Coenobium Eremitarum in Claro monte se', Bobrounicense, & Junivladislaviense, quod à situm, egregiè munitum: f Mistovia ad Var. Goplo lacu & opido a Crusvicia ad Vistulam usque tam: g Novopolia ad Pilciam fl. Komecpolsia. & Pomeraniæ fines extenditur. Præter Palatinum rum sedes. h Lelovia territorii caput: i Pilai ad Confiliam Regium mittit tres Cafiellanos Juni- Zbaravii Ducis ditio: k Severia Ducatus caput, vladiflaviensem, Bydosstensem, & Conariensem. arcem habet munitam in insula stagni, & aliam Crusvicia Brestensis Palatinatus opidum, in Juni- Lipovecia, famosam carceribus insolentions vladislaviensis satrapiæ sinibus posita est ad Go- Cleri Diœcesis Cracoviensis: 1 Slaucovia arrenplum lacum. In lacu ifto arx latericia est, in qua teis fodinis celebris: m Ilcuffia argenti & plumbi olim Rex Popielius à muribus corrofus & abfumptus legitur. b Bydgoftia incenibus cincta est.

HEKELII.

- b Autor, atque fundator.
- c Actribus Nundinis.
- d Natus est quoque Legatus Summi Pontificis in universa, qui Reges novellos coronandi summam auctoritatem habeat.
  - e S. Kosciem. f S. Vulchou.
- g Notandum autem, quod Maginus & alii Geographi hunc ordinem Oppidorum invertunt, & alia quæ Polnaniæ propria , Califie , eaque nonnulla, qua ad Califiam spectant, Posnania attribuunt.
  - h S. Lancicia.
  - i S. Pločiko. & Sede Episcopali clarum.

BUNONIS.

« Cracovia Academià I quoque nobilis est. Anno hujus feculi 55. à Suecis occupata; fed postea à Polonis ope Casarianorum recuperata est anno 57. m Cracoviensis d Palatinatus, præter quatuor territoria, Cracoviense, Lenoviense, Biecense & Sandecense, etiam tres Ducatus in se MCCC. LXIV. fundata. continet, Osvecimensem, Zatoriensem, Severiensem, & Comitatum Scepusiensem. Opida hujus coronantur sed & sepeliuntur.

fodinis dives : Opatovecia , Cosicia , Prosona , Micchovia , militum sepulchri Christi ditio. Caterum hic Palatinatus Cracoviensis metalla & fossilia in regno hoc ferè solus possider. Effoditur plumbum & argentum apud Ilcuffiam, Slascoviam, Severiam, & Novagoram: 25 & aurum ad Novotargum, & in montanis circa Sandeciam: Sal metallicus instar ingentium saxorum apud Bochnam & Veli/cam; marmor apud Seleciam; nitrum apud Visliciam: Vitriolum apud Beciam: cuprum & carbones apud Tencinum: chalybsapud Podolonesiam : ferri & vitreorum officina cum pluribus in locis, turn apud Olstiniam funt.

z n Lublinum, urbs quidem non elt spatiola; attamen benè ornata ædificiis, & Palatinatus Lublinenfis caput, cui adjuncta est o Terra Lucvientis. Tota Polonia Minor unum tantum habet Episcopum Cracoviensem, cui & Lublinenfis Episcopatus subjectus est. Duos tantim habet Senatores, Palatinum & Caltellanum Lublines fem. Secundum post Lublinum locum tent P Cazimiria ad Viftulam. Reliqua opida clarion hic funt, Opolia, Curovia, Crasnicia, Levaunia, Urzendovia, Lenczna, Oc.

HEKELII.

l A Casimirô 11. Rege circa Ann. CHR

m In hujus Arce Reges Poloniæ non solum BUND

a Crusvicia. b Bydgostia. c Cracovia. d Palatinatus Cracoviensis. e Czenstochia. f Mislowi g Novopolia. h Lelovia. i Picia. k Severia. I Slauconia. mllcussia. n Lublinum, lalur, natus Lublinensis. o Terra Lucoviensis. p Cazimiria. INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXIV. 395

nobilissimus. Tertia est » Sendomiria, Polonis Sendomierz. Sendomiria. V. Cæterum à Lecho primo gentis conditore Principes populum rexerunt ad usque "Boleslaum Chabrium, qui primus Poloniz Rex ab Othone III. Roman. Imperatore circa ann. clo. pro-

BUNONIS.

A a Sendomiria in scopulo eminenti ad Vistufam fita, arcem habet Regiam; Palatinatus Sendomiriensis metropolis. Dividetur Palatinatus iste in ofto territoria , Sendomiriense , Radomiense , Stenzicense , Corcinense , Visliciense , Chencinense n , Opocinense o, & Plisnense; habetque Senatores ad Confilium Reip. spectantes numero novem : Palatinum, & Castellanos Sendomiriensem, Visiciensom, Radomiensem, Zavichostensem, Zarnovienem, Malogostensem, Polanecensem, & Cenchovienfm. Abundat hæc Satrapia metallis auri, arargenti apud Chencintam; ferri & chalybis ad Vonchociam, Boazantium, & Sydloveciam; ac marmor quoque eruitur apud Cunoviam. Quatuor militaribus à Sendomiria distat b Opatovia, urbs inade Calvi montis, (quo in universa Polonia altior | betur. non invenitur,) radices. In ipso montis jugo illa Benedictinorum Abbatia eft, ligno crucis capite præcedente memorato, celebris: Maloofia , Racovia Photianorum antehac nidus: Sydlovia, Pilfna, &c.

p. Otto III. Rom. Imperator non contulit cultura Genti, cujus potus Cerevisia, nec vinea Bhellao dignitatem regiam, ut vulgo putatur, q Et Mellis. fed Poleflaus ifte regia infignia ipfe fibi fumfit & ulurpavit tempore Conradi II. Imperatoris: verim dignitas illa ei non fuit diuturna; nam pau-Henrici IV. an. 1077. Boleslaus Audax Polonosignia assumsit; sed neque hic dignitatem istam mensa itinerum spatia conficiant.

diu potuit usurpare. Tandem post Friderici II. fata, Pramislao autore regiam dignitatem sibi vindicare ausa est Polonia. Cererum d Polonia solum, quod supra etiam dictum multarum rerum ferax est, ac præcipue frumenti, cujus ingens copia per Vistulam Dantiscum quotannis defertur p. Sal ibi effoditur, & magna vis plumbi q. Poloni verò feroces funt, ad bellum proni, ingenioque valentes, & ad literas idonei, natura sua in difficili illa lingua diserti, ac. ipse quo sequior sexus in conviviis & congressibus eleganter & copiosè dicit. Omnes fere Pologenti, æris, lazurii apud Kielcios: plumbi & ni , etiam inferioris fortis homines , Latine sciunt r. Libertatis suæ amantissimi funt, & mores suos ac antiquam in vestitu retinent consuetudinem. Equis utuntur velocissimis; multoque equitatu suo salva hactenus suit Resp. infignis. Opida clariora porrò n'e funt Radomia, primis contra Turcas f. Ipfaque Polonia adverfullmido, Solecia ad Vistulam, Ilza, Bozenini fus hostes istos Germaniæ propugnaculum ha-

HEKELII.

n S. Checinyense.

o S. Opoznoënfe. Usus a. Vini omnino est rarus, nec Vineæ

variarumque Gentium idiomata callent. f Militiæ Munus non nisi Nobilibus, iisque, qui ex Oppidis honestiore sunt ordine, permitlo post mortuus est Bolessaus: ejusque filii à utur. Latrocinia Poloni præcipuè ignorant, tan-Conrado II. in ordinem sunt redacti. Tempore taque apud cosdem est securitas, ut hybernis mensibus etiam singuli tenuibus vehiculis, & nm hactenus Dux etiam regium nomen & in- uno quidem duntaxat aut altero jumento, im-

a Sendomiria Palatinatus caput. b Opatovia. c Calvus mons. d Poloniæ foli natura.

CAP. XXV.

Lituania, Russia & Podolia.

Ituania, Polon. Litwa, German. Littawen, suos habuit an-Lituania. L teà Principes, magni Ducis titulo illustres, donec Jagello antulo.

no cloccc LXXXVI. in Regem Poloniæ electus magnum Litua. niæ Ducatum Polonico regno adjunxit. «Regio est totius regni vastissima, sylvis horrida, paludibus fœda. & Longitudo ejus maxima inter Polota fluv. fontes (qui funt in confinibus Livonia & Mosco. vix:) & Dallow proximum Ponto opid. milliar. German. CCLX Latitudo inter Chronum & Borysthenem amnes milliar. LXXX

II. Urbibus, vicis atque ædificiis tota regio planè inculta est Caput est Vilna, German. Wilde, ampla ac spatiosa, Cracovia

BUNONIS.

& Sylveliris olim fuit pleraque omnis Lituania, fed à Sigismundi Senioris temporibus ad hodier- tium Ducum Radzivillorum pulcherrimum el nam usque diem Regum studio nunc ubique ferè | & Gymnasium publicum. 1 Brescie arcem haber excolitur. a

Lublinensis, ad Livoniæ terminos Starovolscius, tus tam terrestres, quam castrenses. Slivis & quem hic tutius sequimur, statuit nonaginta milliarium Germanicorum; Latitudinem quadramilliarium Germanicorum ; Latitudinem quadraginta & plurium milliarium, à finibus Pruffiæ dum; cujus opidani mercaturam exercent, Graab Occasu, ad Albæ Russiæ terminos versus Or- canicæ religioni ut plurimum addicti. tum. Lituaniæ etenim fines ad Pontum minimè pertingunt, à quo multis absunt milliaribus. Dividitur in tres Palatinatus, Vilnensem, Trocen-

fem & Brescianensem.

y b Vilna à flumine appellata Academiam b habet anno 1579. fundatam. Anno 1610. incendio ferè tota perierat, sed restaurata deinde est Gens misera est & gravi servitute oppressa, manielegantius. Nuper anno 1655. à Moscovitis erat mè in Villis & Pagis, & Vestitu vili, esque, occupata, sed anno demum 1660. à Polonis uti Polonis, sermo est Sclavonicus. recuperatur. c Vilnensis Palatinatus primum in magno Lituaniæ Ducatu locum tenet. Habet & fine arte exstructam. Palatinum, qui Vilnæ Præfectus est, & Castellanum. Lituaniæ Tribunal in ipla urbe est c. Cæ- lud; quod S. Stanislao est consecratum. terum opida hic quoque funt d Lida, atque e O/miana, territoriorum capita, & Ducis Radzivilli f Bierze cum arce munitissima. Alter Lituaniæ decimo, & gens ipsa obscurior ex latebrissylvog Palatinatus est Trocensis, qui Palatinum tantum sis innotescere coepit, cum primus Mendogus, habet & Castellanum. In Lituania enim non est Vir strenuus & pugnax, novo principatuoma mos creare minores Castellanos, prout in Polonia fit; ideo quilibet Palatinatus Lituaniæ duos A. 1252. Hunc secuti alii, eosque inter Geditantum habet Senatores, Palatinum & Castellanum, minus, Russia partim & Borussia subastapo Ipfa h Trocensis urbs quatuor à Vilna milliaribus tentior, adsumpto magni Ducis nomine primis distat, inter paludes sita. i Grodna ad Chronum fl. Vilnam A. 1305. condidit. Denique Jagello vulgo Memel, posita est. Flumini isti Sigismundus III. pontem imposuit ligneum quidem, Polonicique filiam toto suo sociavit, fidemque sed ita affabre factum, ut similem Polonia non Christianam una cum subditis amplexus, regio habeat. Tertius k Palatinatus hic est Brescianensis, | provincias omnes innexuit. p Vilna ergo adius

habet Cameneciam, Cobriniam, Janoviam, Voi. niam, Rososiam, Ulodavam, Bialam, ubi Pala. in scopulo inter Bugum & Muchavecium fluvion B a Longitudinem eius à confinio Palatinatus fitam, m Pinscensis regio proprios habet magistra.

HÈKELII.

- a Coelum etiam inclemens habet. Animalia omnis generis parva producens. In hâc Region Feræ quoque, præter eas, quæ in Germanian periuntur, funt Bisontes, Uri, Alces, S.Ougri, Equi Sylvestres, & aliæ. Carerum hat
- b Ut & Arcem magnam, tamen inelegantm
- c Clarent ibidem Gracorum Templum, &il-
- REISKII. 1 O Lithuania tandem in historiis seculo duotam patriam à Dominatu Russico vindicare Hedwigen, unicam Ludovici, regis Hungarid Lublinensi Satrapiæ vicinus ; præcipua opida ampla, sed ædibus plerisque ligneis inornata,

a Magnitudo Lituania. b Vilna. c Palatinatus Vilnensis. d Lida. e Osmiana. f Bierze. g Trocensis Palatinatus. h Troce. i Grodna. k Palatinatus Bresciensis. 1 Brescie. m Pinscensis regio. n Pinscum opidum. o Lithuania, Russis subdita, Principibus suis, Regno Polonico. p Vilna.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXV. 397 magnitudinem exæquans, at ligneis plurimum constansædificiis. Major equidem hac, at incultior, Novogardia, vulgo Nowigrod. Novogardia. Clara item atque magna est Kiovia: vulgo Kijow, ad Borysthe. Kiovia. pem sita. Dassaw, ad Pontum accedens, veterum est & Ordessus. Kawno, German. Kawen, Mulfo, quod vulgo Medum vocant, nobile est opidum.

RVSSIA NIGRA.

III. Provincia hæc inter Poloniam Minorem, Voliniam, Li-Ruffig Ni maniam, Podoliam, Moldaviam, Translilvaniam, & Hunga-gra situs. nam sita, Minor dicitur 9 Rusia, sive Russia Nigra, Pol. Czarna

portis nunquam aut raro clausis patula, & secti | Roxolania propriè dicta ad Poloniam pertinet Suphano regi sedem aliquando præbuit, comiis solennibus inclarescit. b Russa nigra siveru-A.1672. dedira, clavem regni torius hosti præbuit aut reliquit : Hæc enim firmissimum Podoizpropugnaculum fuit, ac Russiæ rubræ, quam Hanknochius antea citatus huc extendit.

BUNONIS.

de Novogardia d Russia Albæ urbs est. e f Kiovia in Russia Rubra Palatinatus caput ditur Palatinatus.

(8 Ordessius ab Ortelio ad Sagaricum ponitur snum; à Ptolemæo autem ad Axiacen fl. col-

n h Couna Samogitiæ opidum ad Chroni seu Nemin ripas est, illam à Moscovitis in nupero belbeaptam Poloni recuperarunt anno 1661.

9 i Ruffia ea, quæ Poloniæ fubjecta eft, extenditur in longum ab orâ Pecucensi ad confinia atum verò à Polonia Minori aut Lituania, verlus Ortum ad vastos Tartarorum campos, aut Moscoviam, per centum viginti. Dividitur in Reffiam Albam, quæ ad magnum Ducarum Linania spectat; & Ruffiam Rubram, quæ

bus multis adhuc varia viget: a Grodno, quæ Nam tertia pars, ultra Tanaim & fontes Borysthenis posita Rullia Nigra ab antiquis, à reba Ukraynam , eademque tres Palatinatus, appellari, (ita Starovolscius in Poloma sita) Qua centioribus autem vulgò obtinuit, Moscoviam nampe Braclaviensem, Kioviensem & Czerni- igitur k Russia Cluverio dicitur Nigra, eadem chorensem continet. c Kiovia bello ultimo Statovolscio Rubra est. Habet Russia hac à Meapa Ruffis hodieque paret: Qui pactis A. 1667. ridie Ungariam, Moldaviam, & Bessarabiam: biquis illam elapso biennio restituendam pro- ab Ortu Scythiam desertam & Moscoviæ Ducamiferant, sed moris continuis injectis adhuc detum: à Septemtrione Albam Russiam, Stiro & tisent: De Cryptis Kioviensium singularibus Pripecio sluminibus disjunctam: ab Occassi verò minique Joh. Herbinius libellum edidit lectu Minorem Poloniam, Villoca & Vepro fluviis difane dignum. d Caminiecka Turcis obsessionibus visa f. Continet septem Palatinatus, Russia Podolia, Volhynia, Belza, Braflavia, Kiovia, terramque Chelmensem & Haliciensem. 1 Ruffice Palatinatus habet Senatores Regni Archiepilcopum Leopoliensem, Episcopum Premisliensem, & Kioviensem, Palatinum Russia, & Castellanos quatuor, Leopoliensem, Pramisliensem, Haliciensem & Sanocensem. In totidem quoque territoria divi-

· HEKELII.

d S. Novigrodum.

e Hanc Urbem dicunt nonnulli Roma esse majorem. Nam complectatur in circuitu suô septem. Milliaria Germanica; cum Roma saltem sex habeat & dimidium.

f Unde a. hæc Regio nomen fuum acceperit, litonia, per ducenta plus minus milliaria, in eam antiquitus Roffejam appellatam fuisse, qs. variæ sunt opiniones, inter quas verisimilior est, Gentem dissemmatam, seu dispersam. Rossejæ enim Ruthenorum Lingua diffeminationem , Gu defperfionem propriissime denotat. Notum enim est, quod hi Populi totam Sarmatiam Europeam & Asiatica Partem occuparint,, atque ab Oceano

a Grodno, b Russia nigra. ckiovia. d Caminiecka. e Novogardia. f Kiovia. g Ordesius. h Couna. i Russia magnitudo & divisio in Albam, Rubram, & Nigram. k Ruffix Rubra fines. 1 Palatinatus Ruffix:

Rusz, ad differentiam Majoris sive Alba, quod est Muscoviticum Imperium. Latine Russos & Ruthenos vocant incolas, quos à Roxa. lanis originem atque nomen habere putant. Ea pars quæ Carpaticis affixa iugis, incolis Podogorze, quasi submontana, indigitatur

IV. Suos aliquando Russia habuit Duces; postmodum Polonia

regno adjecta. .

V. Caput Ducatus est Leopolis *, Pol. Lwow, Germ. Lwen. burgs, quod contracte Lemburg hefferunt; emporium Turcis mer. cibus celeberrimum. Reliqua opida funt, Pryzemyst, Hályxe, Chelm.

PODOLIA.

Podoliz. fines.

Leopolis.

VI. & Podolia, Pol. Podole, inter Moldaviam, Russiam Ni. gram, Voliniam & Lituaniam sita, vastissimis campis, pecori quam hominibus alendis benignior, pascuis gaudet miruminmodum luxuriantibus; adeò ut boum ingentium immania cornuavixè gramine appareant.

VII. Cal

glaciali ad Mediterraneum usque Mare & Sinum | arcem habens in scopulo sitam. Castella Nobi-Adriaticum, nec non à Pontô Euxinô ad Balthi- lium passim hic reperiuntur, ob frequentes Tarcum Oceanum usque Colonias suas extenderint. tarorum incursiones, munita. Opida verò co-Omnes itaque illi Populi, qui Lingua Sclavonica lebriora sunt Samboria, Jaroslavia nundinisclara, utuntur, & Ritum, fidemque CHRISTI Resovia cum arce. Pagos multos hicinhabitant Gracorum more sequuntur, communi vocabulo Germani, à Polonis olim cò traducti. Terium Ruffi, f. Rutheni appellantur.

BUNONIS.

a Ruffi sub Vlodomiro Kioviensi Duce, à quo Kiovienfium & totius Russia Duces orti funt, cui Anna, foror Bassiii & Constantini Zimisca ra, vulgo Peucia appellatur. Opidum prasi-Imperatorum, nupta fuir, Christi Doctrinam a Gracis receperunt. Quare & hodierna die Rusnum ad Prutum fl. nnudinis annuis haud ignobile fi Græcæ Ecclesiæ ritus tenent, & Metropoliten ac Episcopos à Constantinopolitano Patriarcha confirmatos habent. Vlodomiri illius duodecim filii omnium Russiæ Ducum stirpes fuerunt: quorum posteri diuturna cum Poloniæ Regibus bella gesserunt. Donec tandem Russia Meridionalis, cujus caput est Leopolis: sub Casimiro III. Rege à Polonis subacta est. Kiovia verò tandem à Casimiro III. in provinciam est redacta.

z b Leopolis, Russia Palatinatus caput, propugnacula habet satis firma, & duas arces i. sunt ibidem plurimæ Ecclesiæ tum Romane, Opida præter id præcipua hujus territorii funt tum Gracorum Ritits. Armeni quoque, qui Mer-Gliniani, Zloczovia, Zboravia, Grodecia, Ko-caturam exercentes ibidem degunt, Baltisan marna, & Zolkvia. Alterum hujus Palatinatus sua Religionis, Antistitemque atque Sacetdo territorium est c Pramisliense, ubi urbs Pramislia, tes habent.

territorium est d Sanocense Ungariæ montibus & Transylvaniæ vicinum. Quartum est e Haliciense Transylvaniæ & Moldaviæ finitimum, Tyn fluvio è Carpathiis montibus orto ferè medium fecatur. Ejus pars Australior trans Tyram posiopidum. Cis Nestrum five Tyram est Podocum

A Podolia Ruffiæ Rubræ pars territoria habet Camenecense, Trembuliense, & Laticzoviense.

HEKELII.

g S. Deunpurg. 7 Vel Lemberg.

i Claret quoque Archipiscopatu, ubi & iff. Metropolitanus Russie suam Sedem retinet, & RUNO.

a Rufforum Duces & religio. b Leopolis. c Territorium Pramifliense, d Sanocense,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXV. XXVI. 399

VII. Caput regionis est «Kamienijecz, urbs mira ac stupenda Kamienyeex. ratione k in arduo saxo condita; qua re, cum sæpius à Tattaris, Turcis ac Valachis peteretur, inexpugnabilis exstitit. Reliqua loca sunt Chmielnik, Tzudnow, Bratzlaw & Orczakow, quod Tattari occupatum tenent.

BUNONIS.

u a Camenetia l XXX. milliaribus benè lonhabetque duos Episcopos Romano-Catholicum & Armenum. Urbem istam hodie Turcæ tenent. Secundo ab hac urbe lapide est arx Potociorum Panionce dicta à Johanne Potocio, Palatio Brassaviensi exstructa, celebris oppugnatione Turci-a, qua contigit anno 1621. Opida porrò in Podolia præcipua funt Tremboula, Latifzovia, orongia piacipia tutti Atamoniu, anova zuie, Holatiniu, Barum, Carteovia, Janovia, Zinewa, Mifazibozia, Jefipolis, Grodecia, Jaelowii, Satanovia, Zuanecia; Tarnopolia, Kitainodum, Dunaigrodum & alia, singula fere ob Tattarorum irruptiones munita. Podolia enim continuis ferè Barbarorum incursionibus vexa-Hungariæ soli ubertatem & divitias invideret. aliæ Moscovitis subsunt. Senatores hujus Palatinatus funt tres , Episcopus Camenecensis, Palatinus Podolie, & Castellanus

c Chmielnicum ad Braslaviensem pertinet Palati-natum, qui ultra Podoliam in Tartarorum finigis distat à Leopoli versus Ortum hybernum: bus positus nomen habet à d Braslavia ad Bogum fl. sita. Vimicza hic nobilitatis conventu & judicio nobilis est. Prætereà in hoc Palatinatu opida sunt Morachua, Jarosovia, Zitomiria, Sarogrodum & Felfimim. Senatores hic funt duo e Palatinus & Castellanus. In duo distinguitur Palatinarus territoria, Vinnicense & Zitomiriense.

Cæterum Russiæ Rubræ asseribit Starovolscius quoque f Palatinatum Czerniechoviensem, Russia Nigræ partem, quam Moscis ademptam Uladislaus IV. Poloniæ adjunxerat. Habebat Palatilum & Castellanum. Cæterum Palatinatus Podoliæ, Kioviensis, & Bratzlaviensis terræ hodie vulgò g Ukraina nominatur. Hæc provincia houn, que si pace frui posset, cerre nec Italia aut die in partes scissa; quatum alia parent Turcis,

HEKELII. k Ac divinâ ferè manu. S. Camyeniec.

a Cameneria. b Podoliz opida. c Chmielnicum. d Braslaviensis. e Palatinatus opida. f Palatinatus Czerniechoviensis. g Ukraina.

CAP. XXVI.

Volinia, Podelassia, Masovia, Livonia, Samogitia. 1

VOLINIA.

[70linia, Pol. Welin, inter Poloniam, Lituaniam & Rus-volinia. siam Nigram porrecta, opida præcipua habet, Lutzko,

REISKII. 1 a Alba Russia, quam ex Hartknochio re- quondam nostro Imperio subjectos: Quorum

enfenus, Cluverio plane omissam sex Palatina- familia cum exspirasset, Poloni provinciam ocbibs constat, Novogrodense pura, Meissaviense, uparunt. Urbs hujus Passavia per se ambula & Viepcense, Mindense, Poloccense, Czerni-Comitiis Regni habendis frequentisma, sed dovienie. Hu etiam b Smolenie, pertinet, interpolonos Ruffofque ambigua, his tamenad.

Pomerania ulterior & Cassiui, heic apud auctohar fubdita. c Masovia vero nomen ab Maso rem nostrum terris Polonicis exclusa utraque se-Micullai Regis pincerna legitur lumlisse, sibi- quenti capiti reservabitur.

a Alba Russia, b Smolensko, c Masovia.

BUNO-

PHILIPPI CLUVERII 400 Wlodimirz, & Krzemieniec. "

Podelaffia.

PODEL ASSIA.

II. & Podelassia, Pol. Podlasze, inter Lituaniam, Masoviam Podelaffiæfive Podlachia & Borussiam posita, Lituaniæ quondam pars, singularis posse provincia facta, Poloniæ titulo accessit a. Loca notiora sunt. Bielsko, Tykozynb, Augustow.

 $M \mathcal{A} S O V I \mathcal{A}$

III. ~ Masovia, Pol. Mazowsze, German. die Masaw, inter Mafovia.

BUNONIS.

ocdua, in duo dividitur territoria Cremenecense & tuor Palatinatus. Plocensem, Podlachicum, le Luceoriense. Habet Senatores tres, Palatinum, quo jam dictum: in eum qui peculiaritet Ms. Castellanum Vollyynia & Episcopum Luceoriensem, vie nomen retinet, atque in Terram Dobinium. Castellanum Volhynix & Episcopum Luceoriensem, qui fedem suam habet in arce, ut Russorum Dobrinensis Terra inter Cujaviam & Prussiam vo Episcopus in urbe suam. Alius, etiam Russo- sita, in tria dividitur territoria, Dobrinesse, Ri rum Episcopus sedem suam habet Volodomirie. pinense, & Libnense. Præter ista tria opida Opida in hoc Palatinatu prætereà sunt, Rubeso-Skompe, opidum hic est alicujus nominis. & via, Socalia, Czattoriscum, Olescum, Orilovia, natores Terræ Dobrinensis sunt Castellani mu, Brodi, Olika, Cremenccia territorii sui caput, Dobrinensis, Ripinensis, & Slomensis. arcem in faxo eminentiffimo oftentat : Vilniovecia, Zaslavia, Constantinovia, Basilea, Dubna, jacens in quatuor distinguitur territoria, Pluns, Zbaravia, Ostrogium, Dermanum, urbs Monachi Zavorense, Mlavense, & Stenense. Habetini Rullici S. Balilii: O' Miedireczum, pleraque munita loca. c

Volhyniæ conterminus est b Palatinatus Belzensie, Leopoliensium & Chelmensium terris vicinus, qui duos habet Senatores, Palatinum & atque Callellinos leptem, Cyrnenlem, Valone Castellanum Belzensem. c Belza inter paludes sita sem, Visnensem, Visegradensem, Zactocimoson est. Palatinatus hic in quatuor dividitur territo- Ciechanoviensem, & Livensem. In duodeimonia

est d'Terra Chelmensis. Urbs e Chelma duos habet Zacrocimense, Ciechanoviense, Lomzense, Rev Eniscopos, Catholicum & Russum; sed Catholici nense, Macoviense, & Livense. Praxet hacutcathedra Grafiostaviam translata est. Terra hæc in duo territoria divisa duos haber Senatores, Episcopum & Castellanum Chelmensem. Opida Vengrovia, Garvolinia cerevisia bonitate nobilis, pracipua hic funt Chelma, Rozana, Vlodavia & Crasnostavia ad Veprum fl. quo Maximilianus Atchidux Austriæ ad Poloniæ regnum evocatus, ab adversa factione Johanne Zamolcio Duce victus. in cultodiam deductus est. Qui Zamoscius in vicina ista condidit f Zamoscium opidum, quod Academia ornavit.

& Podelallia, five Podlachia Palatinatus Mafoviæ tribuitur à Starovolscio. Habet duos Senatores, Palatinum & Castellanum Podlachiæ. In tria ribusque & Religione utuntur. distinguitur territoria, Drogiczynense, Mielnicense, atque Bielscense, secundum tria opida pracipua. minata.

2 8 Masovia d Starovolscio, ex quo plerame a 2 Volinia, five Volhyma Palatinatus Kiovia hac de Polonia defumpta funt, dividiturinona

i Palatinatus Plocensis inter Vistulam & Profian tores quinque, Episcopum, Palatinum & Call lanum Plocenfes: deinde Raciazensem & Siepenia lem Castellanos.

k Masovia ipsum Palatinum habet Generalem, ria, Belzenfe, Buscenfe, Grodlense, & Grabovecense. ditur territoria, Cyrnense, Vissense, Vinense, Vissense, Vinense, Vissense, Vinsense, Vissense, Vinsense, Vinsense ritoriorum capita, nobiliora opida hic funt Pult via, Czernienfeum ad Vistulam, Miseum, Vans, Stanislavovia, Brocum, Viscovia, Seroicza, Laza & demum.

HEKELII. a A. CHR. M. D. LXIX.

b Ubi Thefaurus affervatur Regius.

c Hac Regio propter Agri fertilitatem In gum omnigenarum est abundans, & Sylvish rigenis Stagnisque piscosis referta. Incolasta nui & bellicosi sunt, Ruthenicoque idiomate Mo

d A Massaó, hujus Regionis Duce, sie des

a Volinia. b Belzenfis Palatinatus. c Belza. d Terra Chelmenfis. e Chelma. f Zamofium g Masovia divisio, h Dobrinensis Terra, i Plocensis Palatinatus, k Masovia Palatinatus,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXVI. 401 horussiam, Poloniam & Podelassiam sita, suos habuit antè Duces, quorum stirpe exstincta, Ducatus ann. c I o I o x x v I. Poloniæ titulo insertus est. Caput provinciæ est & Varsavia; Pol. Varsavia. Warszaw, German. Warsaw regni comitiis, quæ hic haberi confueverunt, celebris.

LIVONIA

IV. Livonia, German. incolis Liefland, nobiliffima atque am-Livonia. oliffima regio, ab Septemtrione Finnico Sinu terminatur; ab Oriente Nava amne & Peybas lacu, & Magnæ Russiæ Lituaniæque latere Occidentali; à Meridie linea ab opido Lituaniæ Dodina, in ripa Duinæ fluvii posito, ad Memmel Borussiæ opidum perducta; ab Occasiu mari Suevico. Longitudo summa inter Navam Magnitudo. & Memmel mill. x c. Latitudo inter mare & Dodina mill. L x. Dividitur in quatuor partes, quarum nomina incolis, Essen,

BUNONIS.

da Varsavia e, Poloniæ centrum, quadragiota milliaribus à Posinania & Cracovia distans. Habet palatium regium à Sigismundo III. maguifice exstructum: itemque extra urbem aliud Vuldovia Vistulam prospectans. In suburbio Cacovia dicto versus Viasdoviam est tropæum victoriæ de Moscis reportatæ, capella nimirum, in qua sepultus Joh. Demetrius Suiscius, Magnus Dur Molcorum, qui captivus vitam in carcere Costinia finierat, una cum duobus fratribus. Nuper anno 1655. Carolus Gustavus Suecorum ktr hanc Polonorum Regum sedem occuparat opetibusque munierat; verum sequenti mox anno præsidium Succicum à Polonorum Rege ex aurbe pullum eit.

b Estia in sex dividitur territoria, Harriam Gamland; Viriam, Wirland, Allantakiam, Odenboam, Jerviam & Wikkiam. c In Harria el d Revalia munita urbs f cum arce; quæ an-no 1570. à Moscovitis obsessa & oppugnata obsidionem ultra semestre in sequentem usque anmm fortier suffinuit g. In e Viria sunt Weissen maxime Bremensium, navigationibus, posthac

post Suecis, facta pace, illud restituit. In i fervea sunt Weissenstein, Lais, Overpolen & Vellin. In k Wikkia funt Hapfeel, Leal, Lode & Par-

HEKELIL e Ubi optimum Hydrómeli conficitur.

f Et amorna.

g Hæc Urbs infignem habet Portum in Sinu Maris Balthici atque Commerciis Riga haud quaquam cedit. Gaudet & Gymnasiô celebri, cujus Rector & Inspector olim laudabilis erat Heinricus Arningk; hôc tempore v. præclare legit ve-stigia ejus M. Adam Herold, Amicus meus singularis. Clarent ibidem in eôd. Gymnasiô Joann. Rudolff Brehmius & Heinricus Julius Woltemate.

h S. Dorpatum. i Ubi D. Andreas Virginius, Theologus, & D. Heinricus Heinius, Ictus, non ita pridem ex votô docuerunt.

REISKII.

2 Livonia primo ex Germanicis mercatorum, bag, Tolsberg & Borchbolm. In f Allamakia (unt bellicis Teutonicorum equitum expeditionibus Najohof & Nerva, extremum Livonia versus in notitiam Geographicam pervenit. Unus Pro-Emo-aquilonem propugnaculum, à Moleis lemæus Lib. II. 1 Levonum (Græce ληυύνων) ano 1558. expugnatum; postea tamen à Jo-meminir: Ast incolas cos Scandia: assignat instihome Succiae Rege caprum. In g Odenpoa funt læ, hane autem oftio Viftulæ vicinam: Sed de Wenebec, Helmet, Ringen & Derpacum h, Scandia error duplex loco huic unico insedit. and a Gultavo Adolpho Suecia: Rege Acade- Teneamus hoc prifcum de Levonis Vistulæ pro-

ais i ornatum Moscus captum tenebat: sed pinquis testimonium, & cum Livonia populis, a Varsavia, b Estia, e Harria, d Revalia, e Viria, f Allantakia, g Odenpoa, h Derpatum, i jervia. k Wikkia. 1 Levoni.

PHILIPPI CLUVERII

¿Letten, Curland, & Semigallen. Harum prima Suedicæ est ditid nis, relique "Polono parent: Infula 9 OEfel, ad Danum spectar

Riga. Revalia. Dorpatum. Veneda.

Mitaw.

Samogitia.

V. Princeps urbium est 'Riga, nobile emporium; nec inferior commerciis Revalia, vulgo Revel, Esthoniæ caput. Tertiaest Dorpatum, vulzo Derpt; Veneda vulgo Wenden, Venedico obversa sinui, Magistri militiz ordinis Teutonici sede nobilitata. "Curlandia, que superioribus annis in Ducatum una cum Semigal. Goldingen. lia elata, caput Goldingen. Ducum autem fedes Mitow.

SAMOGITIA

VI., Samogitiæ Ducatus inter Livoniam & Borussiam situs. nullo & neque opido, neque castello, neque eximio aliquo xdif.

Ordo Enliferorum Equitum A. 1104. ab Innocen- quoque domuit Livoniam. f Mitoviam quoque tio III. Papa institutus ad convertendam Livo- expugnaverat Suecus; sed eam Poloni remeraniam excurrit, eaque subacta Crucigeros five Teu- runt. Mansere igitur Churlandia Duct sua, done tonicos five Equites fociavit, ob bella Rustica, nuper anno 1658. ipse Dux insidiis cirumvenquæ tum exarserant, & Polonica gerenda. Detus, cum universa familià in Suecorum waite nique Sigismundus Augustus, Rex Polonia, potestatem; omnique sua ditione experiment debellata Livonia totum extinxit ordinem , Magiftrumque hujus ultimum Gothard. Kettlerum a novo Curlandia ac Semigallia ducatu, & Va- ea vi pacis 1645 inita, Suecis tradita est. fallum jure beneficiario fibi regnoque devinxit. Sed postea Suevi Livoniam septemprionalem totam Ruffis, omnem fimiliter transditinanam & cilditinanam Polonico regno ademptam superiori & hoc nostro seculo nune tenent: b Pars aliqua Livo- coactus est Moscovita. Anno 1677. urbs que niæ australis, quæ Lithuaniam tangit, per pa- igne ab incendiariis supposito magnam accom cem Olivensem A. 1660. Poloniæ relicta. Di- calamitatem, ejusque pars melior in cinero viditur autem quicquid est Livoniæ in sex territoria , Leitlandiam , Vikeclandiam , Ellandiam , Virlandiam, Hariam & Gervandiam: De Narva munitislima & insulis Livoniæ adjacentibus, Oscilia, Dagedem, Mona, Wormsea, exterisque Ensigeri appellabantur, Magistro, primus Churminoribus non dicam.

BUNONIS.

ζ c Letta habet d Rigam cum munimento Dunamunda ad Dung oftium. Kockenhausen, Creitzburg, Duneburg ad Dunam fl. Item Wenden & Welmer ad Treideram fl.

n Omnis illa e Livonia, excepta Esthonia, ejusque capite Revalià, anno 1561. sub Sigismundi Augufti, Poloniæ Regis, concessit potestatem, falvis tamen juribus, immunitatibus & privilegiis. At Pollea 1601. Carolus Succia Rex Livoniam invafit, cjusque bonam partem subegit. Tandem ipsius filius Gultavus Adolphus anno k Quod etiam factum Annô superiori 1684

quantum fieri potest, conciliemus. Denique, 1621. Riga per deditionem capta, reliquam restitutus tamen est hocipso anno 1660.

9 g OEfelia ad Danum quidem spectebat: fel

h Riga modo memorata est: cam nuperan. no 1656. oppugnabat Moscus; sed abopidanis fimul & præsidio fortiter repulsus est; Mant igitur Succis cum reliqua Livonia, qua ceden redacta k.

* De Revalia,

λ Dorpato modò dictum est.

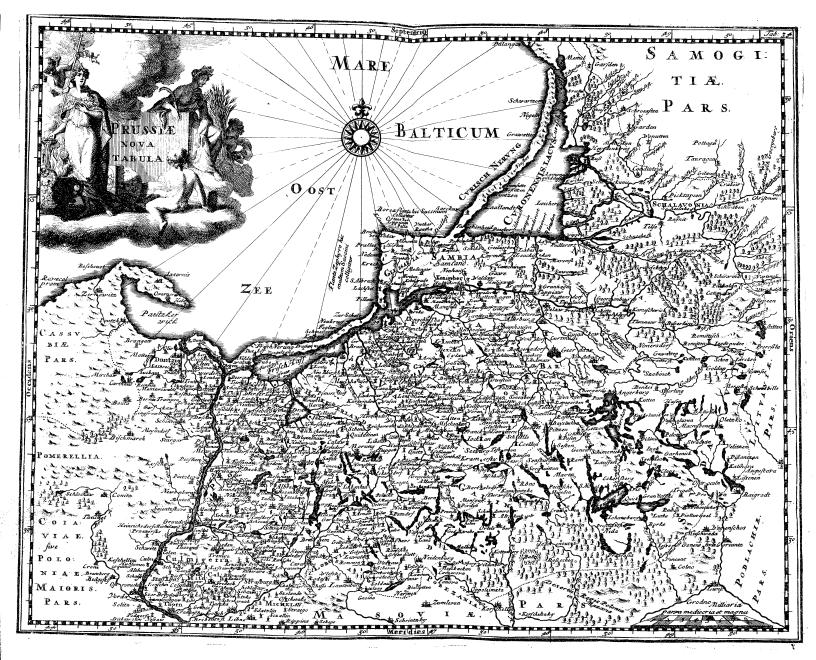
u Gothardus Ketler ex ordinis Livonici, mi landiæ i Dux . autoritate & nomine Sigifmand Augusti Poloniæ Regis, creatus est à Ratzerillo Palatino Vilnensi in arce Rigensi anno 1562.

k Samogitia Palatinatum five Satrapiam non habet; fed multas præfecturas; simulque qui Toparcha, vulgò Capitaneus locum in fenan regni cum Episcopo & Castellano habet.

E Provinciæ tamen caput est ad I Rosme a Dubissam fl. m Couna quoque urbs mullocet bris, ad Crononis five Niemini ripas Samoginzal scribitur à Starovolscio.

HEKELII.

a Ducatus Curlandia. b Livonia partes. c Letia. d Riga. e Livonia. f Mitovia. g OEfelia h Riga. i Churlandix Dux. k Samogitia. I Rosiene. m Couna.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXVII. 403 cio infignis, filvis ac nemoribus horridus, folo melle, quod hic nrzstantissimum colligitur, notus est.

CAP. XXVII.

De Borussia, & Cassubia: item de Episcopatibus & Academiis regni Polonici.

n Russia, vulgo Preussen, amplissima atque illustrissima regio, fluviis ac lacubus stagnisque frequenter rigua, frumento maximèferax, quibusdam dicitur perperam Borussia, quasi à Boruscoum antiqua gente, quam Ptolemæus in Moscoviæ tractu ponit, hanc huc transiisse suspicantur. Alluitur à Septentrione sinu Codano & Chrono flumine; ab Ortu clauditur Lituania & Podelassia; à Meridie Mosovia & Polonia: ab Occasu Cassubia. Porrigitur in Magnitudo. lingum à Chroni oftio, ad Torunium urbem in ripa Vistulæ, mill.

German.xLv. In altum ab opido Podelassia Raigred, ad Vistulæ ostium, totidem. Divisa hodie est in Regalem, quæ immediate Diviso.

REISKII. Ordini subesser. Denique Albertus Marchio r Recte habet illa Geographorum suspicio, Brandenburgicus XXXIV. Ordinis Magister miBorussiam a gente a Boruscorum veteri (Gra- habitu equestri deposito ab Rege Sigismundo & #Bogkorsor) & cultam & denominatam feu- A. 1525. Dux Boruffiæ creari maluit, quam in mm. Namque à Prolemæo Lib. III. illa Sarma-feudo Polonico extrema omnia experiri. e Hine bus annumerata post sinum locatur Venedicum, Borussia bodieque duplex, regia nempe atque ducalis: ne in ullo alio Moscoviæ tractu. Quin dixe- Hanc feudali nexu liberam Friedericus Wilhelim, Boruscos irrepsisse pro Borussis ex vitio mus, Elector Brandeburgicus A. 1658. in Vebariorum communissimo: Ut neque perpe- laviensi transactione sibi ac posteris, & supreum sed recte Borussia dicatur, viris doctissimis mum Borussia imperium acquisivit. d Cassibia pptobantibus. b Gensautem illa perdiu obscu- autem & e Craina, trastus terrarum non exigui & cum finitimis colluctata, Slavis denique regno subsunt Polonico; Itemque f Pomerellia botata, inde crebris Polonorum irruptionibus five Pomerania ulterior, quæ septem constat terribellicis post A. 997. vexata, Boleslao tandem toriis, Stuchoviensi nempe Tucholiensi, Succensi, Chobrio victam sese dedidit: Sed persida Chri- Dorsaviensi, Zucoviensi, Puscensi & Mirachovien-

hianis natio victores & finitimos lacessivit popu- s: De his vide Hartknoch. I. cit. & Piaseccium los, ut Cunradus Masoviæ dux A. 1226. Equilos, ut Cuntadus Masovia: dux A. 1226. Equi-to aut frattes Teutonicos, eosque Crucigeros evoca-ta, qui totam Botusciam, itemque Pomerel-lam & Samonti in Santa de la Composition de la Compos lam & Samagitiam armato impetu, nec annis Eraginta effluentibus fubegerunt. Sed cum Equestris Ordo quandam tyrannidem usurpasiam hinc inde sparsis, item de littoribus maris pet , Cafimitus Poloniae rex Borusciam bello Balchici, fluviis, Jacobus, fontibus, & pureis Somitam A. 1469. divisit, ut pars una superior lucciniferis Phil. Jac. Hartman Physicam & Civi-

tegno Polonico, alteraque inserior equestri lem Hiltoriam A. 1677. edidit.

a Borusci, b Bosusia subacta, c Borussia duplex, d Cassubia, e Craina, f Pomerellia, g Succinum Boruf.

Regi paret; & Ducalem, quæ Marchionibus Brandeburgicis in feudum concessa. «

Prussia Rega. II. In Borussia & Regali clarissima urbium & Gedanum, qua &

BUNONIS.

a Prussiam, b Cruciferorum Ordo Teutonicus, Barbaris, qui ea loca tenebant, aut pulsis aut subactis, sub suam redegerat potestatem; ac novis subinde è Germania deductis coloniis, castellis munitis, opdisque quam plurimis constitutis, res suas firmarat; ut florentissima, paulo antè & circa annum C. 1400. esset Ordinis Magister, auxiliis ab Imperatore & Germaniz in Prussia potentia & auctoritas. Posteà rebus Principibus promissis fretus, in Poloni verbajusecundis elati, quum Lituaniam Regi Polonia eripere conarentur Cruciferi, & nova subinde impendebat, se imparem videret, relictà probella moverent, tandem ingenti prælio ad Drevanciam fl. in Masoviæ finibus anno 1410. ab Uladislao victi, bonam Prussia partem amiserunt. Quo periculo, fide subditorum liberati, posteà inter se feralia aluerunt dissidia, & gravissimis exactionibus & tributis subditorum animos alienarunt. Accessit aliquot Commendatorum petulantia tyrannica, qui arces in urbibus tenebant, & Dantisci senatores aliquot accives sub amicitiæ specie in arcem invitatos crudeliter | Prussie Dux, & Poloniæ Regis Vasallus estfatrucidarant; civium & nobilium filios & uxores | ctus, anno 1525. Prustiamque illam ulterioad libidinem explendam rapiebant; adeóque subditos illos veluti bello captos, pro mancipiis dum perpetuum jure hæreditario accepit. Nuper fuis habebant. Tantas injurias quum Nobilitas & civitates majores diutius ferè nollent, Culmæ primum convenientes foedus & focietatem incunt ad libertatem, fortunas & privilegia tuenda; ac decernunt, de injuriis Magistri Ordinis & Commendatorum apud concilium provinciæ sive fœderatos subditos querilicere. Quum verò fædus istud veluti inhoneste factum à c Friderico III. sem. Michaloviense territorium in Satrapia Cal-Imperatore effet pronunciatum, adeoque abo- mensi est. Satrapiæ Culmens. opida sunt, Culma, Iendum; mulcta quoque Nobilitati & civitati-bus gravis imposita, ipsique subditi, amissa gozna, Brattianum, Padinum, Golubia Rebus gravis imposita, ipsique subditi, amissa gozna, Brattianum, Covalia, Coprumica, Iplibertate & privilegiis, justi Magistro Ordinis bava; & Torunia. In Mariaburgensi Satrapa fine reculatione obedire ; juramentum fidelitatis opida funt , Mariaburgum , Elbinga , Stuma, Ordinis Magistro Ludovico Erlishusio renunciant, Oneovum, Stargardia & Orneta. In Varmiens, & in Casimiri Polonia Regis clientelam, fidem & Heileberga, Brunsberga, Fraunberga. defenfionem sese conferunt; anno 1454. Fratres igitur ordinis, plerisque arcibus & opidis fluentes, Cluverii nostri b patria, à Stephano amiss, cum Casimiro Rege anno 1466. de- Polonia Rege anno 1377, oppugnatum, obs-mum coacti sunt transsgere his conditionibus; dionem fortiter repressit. ut Culmensem ditionem, Michaloviensem, Pome- suis exstitit fidele, cum in bello Prussico, quod relliam universam, unà cum Elbinga, Christburg, ccepit anno 1626: tum maxime nuper, quo go, Stuma, Tolkemith; arcibus & territoriis, Regi Casimiro, ferè ab omnibus desetto, se Neringa insula ac Warmiensi diccess, jure sempine

reliquam verò ulteriorem Prussiam, cujus Koningsberga caput est, velut Poloniæ Regis feu. dum possiderent, & in perpetua fide ac clientela Poloniæ Regum manerent ; idque juramento tum confirmatum est. Aliquot etiam Ordinie Magistri in eas jurabant conditiones, easque obfervabant. Sed Fridericus Saxonia Dux, Ordinie rare renuit : & quum bello , quod à Polonis vincià in Germaniam abiit. Post cujus obitum Ordinis Magister electus Albertus Brandenbur. gensis Marchio Poloniæ Regi se submittere reculabat ; quod & Cælar & Pontifex id apenteprohibuissent. Belli molem aliquamdiu forniter sustinebat Albertus hic. At quum tantis Polo-norum viribus diutius resistere non posset, pacem cum Poloniæ Rege Sigilmundoiniit, qua d Albertus Marchio ex Ordinis Magistro primus rem, quæ ex eo tempore Ducalis dicta, in feutamen Rex Poloniæ Casimirus Brandenburgico Electori Frederico Wilhelmo, qui Prussiamillam tenet, in Ducatum istum plenam concessit & liberam porestatem, omnibus juribus, que Poloniæ Reges in illum habebant, renunciatis.

β e Prussia Regalis in tres distinguitur Satupias, Culmensem, Mariaburgensem; & Varmien-

2 f Dantiscum a ad Vistulæ & Moldaviæ conterno Magister & fratres Ordinis cederent Regi: majorem firmioremque præstitit, quæ Rogi

2 Pruffia, b Cruciferorum ordo, c Prufforum defertio ab Ordine. d'Albertus, Pruffiz Dux primus. e Pruffia Regalis. f Danrifcum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXVII. 405

Dantiscume, vulgo Danzighe, nobilissimum Suevici maris Em-Dantiscum. porium, totius regni granarium, civitas dives & opulenta, moenibus, fossa ac vallo munitissima. Secunda ab hac est *Torunium, Torunium. vulgò Thoorn: celebre quondam emporium, antequam Gedanum ad id fastigium perveniret; nunc nundinis maxime clarum. Elbin- Elbingium. gum, vulgo Elbing, Anglorum opibus, qui pannis hic negotianur, in singularem nitorem indies crescit. Reliqua opida notiora int, & Mariaburgum, firmislimum munimentum; Grudentia, Mariabhr. Bromberga, Culmia; hæc antiquissima & opulentissima quondam Gudentia. urbs: *Braunsberga publico Jesuitarum collegio samigeratum opi- Bromberga.

III. Du-

Regnoque faluti fuit; certissimum documentum, | rum miles, quem in nupero bello acceperat urbs, risque nobilitate, prudentia & eruditione e in Regis Poloniæ militibus interceptum est. fingulis abundat ordinibus, qui, in summo licet bus oftendunt ac probant comitatem & humanib Oliva dictum, in quo Pax inter Suecum & Polonum, fcederatosque Casarem & Electorem Brandenburgicum conciliata anno 1660.

HEKELII. a Inclutô Hevelianô Nomine hactenus magis

inclutum atque clarum redditum.

b Et Bartholomæi Keckermanni. c Atque Autoritate.

d Vid. Maginus Part. 11. Geogr. Ptolem. fol. 157. Dialogus de Patriis Viror, illustr. p. 256. Olim cla-nere in hâc Urbe laudabili tam in Cathedra Ecchius, & Agidius Strauchius. Sed hodie docent cos & Polonos inclaruit. in Ecclefia Conflantinus Schützius, Salomon Mollens, Andreas Barthius, Georg, Bauerus, Sam. Schelgwigius, Michael Engel, aliique Viri Pietate atque Eruditione vere infignes. In Gymna-

BUNONIS.

8 e Torunium probe munitum habet Gymnafum, & pontem in Vistula flumine f: Succo- denati vero ibid. Ao. Secul. sequ. XIIII. Clatet

magnas & munitas urbes firmissima regnorum | post diuturna: nobsidionem difficulter ejectus est effepræsidia. Dantiscum Gymnasio etiam floret, vi- | à Poloniæ Rege anno 1658. & anno 1665. à

e d Elbingium, ad lacum aquæ dulcis, vulgo dignitatis gradu constituti, miram tamen omni- das frische Haff, situm, primum florere coepit, quum Stephanus Poloniæ Rex Dantiscum obsitatem d. Ad Vistulæ ostium est munimentum dens negotiationes eò transferre studeret: Quod firmissimum, vulgò a die Weisselmunde dictum. idem molitus est Sueciæ Rex Gustavus Adolphus Danisco Ortum versus vicinum est cœnobium, bellum in Prussia gerens. Hodiè vero Angli Pannorum Stapelam, quam vulgo vocant, habent Dantisci. Caterum Elbingium quoque Gymnafio ornatum est.

¿ e Marieburgum, ad Nogatum positum, arcem habet munitissimam , quæ olim Magiftrorum Ordinis fuit fedes. g

n f Grudentia ad Vistulam est infra Culmiam. 9 g Bromberga cis Viftulam eft ad Broam fl. , h Culmia, urbs antiqua, apud Vistulam in-

fra Torunium sita, jure municipali, quod per fac. a. ut & Quenstediu mei candidè venerandi universam Prussiam habetur in pretio, in primis nobilis eft.

* i Braunsberga b ad Passariam fl. est. A Madefiastica, quam Gymnastica docentes, Joannes rizeburgo versus Meridiem est k Stuma, ad quod Boljaccus, Abraham Calovius, Joannes Mauki- pagus Suumsdorf, qui tractatibus pacis inter Sue-

HEKELII.

e Hujus URBIS nequaquam fatis deprædiflov. Joseb. Hoppius, Jo. Petrus Titius, Wolfg.

Rolleyforus, Frid. Butnerus & Frid. Chr. Bucherus.

dress Kybnius atque Samuel Schelvigius, Theologi fubrilissimi ac multis Magnatibus apprime grati. f Patria est Nicolai Copernici, Mathematici celeberrimi, nati Ao. CHR. M. CCCC. LXXIII.

a Weiffelmunde, b Oliva conobium, c Torunium, d Elbingium, e Mariaburgum, f Grudentia, g Bromberga, h Culmia, i Braunsberga, k Stuma, 1 Stumsdorff.

Pruffia Ducalis. Regins mons.

· Memel. Caffubia.

III. Ducalis a Borussia caput ac sedes Ducum est " Regius mons; vulgo German. Koningsberg, Pol. Krolewic urbs nobilis, & celebre maritimis mercimoniis emporium. Est prætereà versus Septem. trionem ultima, Memel, arx munitissima.

IV. ¿Cassubia Ducatus, inter Borussiam ac Pomeraniam situs, latior olim erat quam nunc patet. Quippe tota ea Boruffiæ pars

Urbs ob Collequium, seu Conventum, inter diver- | k Pomesania, provincia amplissima, à Welera fæ Religionis Christianos, sed sine fructu, autoritate Regià Polonica institutum, cujus Acta Ossam usque pertinens. Caput ejus est Hollandia. Varfaviæ Ao. M. DC. XLVI. curiofè funt impressa. In Thorunensem Confessionem extant Ani-

g Alioquin Civitas egregiè est nobilis, quam & in vicina 1 Soffavia Gilgenburg, & Soldavia, Maginus Regalis Pruffix quod ibidem conficitur, Exteris quoque gratum eft.

h Olim quoque Emporium haud incelebre.

BUNONIS.

ciam habet b Natangiam, finu aquæ dulcis, Pregelo, Aliaque fl. interceptam: in qua opida Palatium amplum & splendidum, cum insigni Palga, Heilgenbeil, Brandenburg & Creutzburg. Bibliotheca, (ex qua suum Concilii Trideniis Inde trans Pregelum versus Septemtrionem se- Examen collegit B. Chemnitius) colli imposquitur c Sambia provincia ad cujus Occiduum & tum adjacet. Boream latera mari Baltico cincta, Zephyro & Borea vehementiore spirantibus, d Succinum seu finus Curlandici oftia fita est. Alter hujus Dura-Electrum copiose colligitur. Ad Meridiem habet tus portus munitus est o Pillavia, per quem naves Regium montem; jacetque provincia illa Sambiensis inter duos lacus aquæ dulcis, quorum alter Regiomontum, Elbingium, &c. eunt. Regio monti vicinus vulgo Das frische Haff dicitur; & alter Sinus Curlandicus, das Curische Haff. Ex hoc navigia per Demam fl. in Pregelum commeant. A Dema fl. versus Ortum ad Instrum fl. ubi Georgenburg est, extenditur e Nadravia provincia: & supra hanc, f Sclavonia, ad utramque Croni in Lithuania ripam, Tilsa opido Prussia ad Ortum astivum extremo, & Labia & Ragneta sequitur. Hinc Ortum brumalem | Academia æque ac Ecclesia Joannes Behmius, Ja-& Meridiem versus, ad Lithuaniæ, Podlassiæ cob Bohlins, Bernhardus Derschovius, Joan à Gel-& Moscoviæ fines; g Sudovia & h Galindia provincia Prussiam Ducalem terminant; perpetuis Andreas Mylii, Parens & Filius, Joan Papies, ferè solitudinibus & silvis horrida, tametsi te- Levinus Pouchenius, Huldaricus Schanbergers, nuibus opidis, Olesco, Stradauno, Licca, 70hansburg, Ortelsburg & Niedeburg sparsim incoluntur. Introrsum verò ad Allæ ripam Orientalem est i Bartonia provincia, Natangia & Warmiæ finitima, agris & opidis frequentibus cul- mis Kempius, Vir valde ac egregie doctus, mie tissima : & ad Occidentalem Passariæ ripam | hique amicissimus.

in Drausum lacum illabente, ad Vistulam & opidaque celebriora sunt Marienwerder, Pomefaniensis Ecclesiæ cathedralis olim sedes; Riepress. In Thornmensem Consessionem extant Ammadversiones GEORGII CALIXTI Ao. CHR. Sensor, Episcopi olim proprium, Rosober, M. DC. LIV. in f. edit. Salfeld, Morning, Liebmul, Osterrod, Hacestan

m Regius mons ad Pregelum jacet, aula Ducali, & Academia, quam Albertus primus Dux Prussiae instruxit An. 1544. i insignis k: ttibus distinguitur opidis, ex quibus Academia & templi cathedralis ac Episcopi Sambiensis domi-A a Ducalis Prussia versus Orientem provin- cilium, undique Pregelus cingit; Lachnium vero & Veterem Urbem alluit; cui ad Boream Principis

n Memmela ad Croni five Memmelæfl. & in finum citeriorem ; das frische Huff , ac portò

Cassubiæ hujus qui agros incolunt, exlinguà Venedorum cognoscuntur esse soboles.

HEKELII.

D. 17. Aug. & Primus Rector fuit Georgius Sabinus, Poeta celeberrimus, & Martini Chemnitii, rediviviillius Lutheri Matruelis. Claruêre olimin eadem dern , Coelestinus Missenta , uterque Georgius & Cocus, Pridericus Wagnerus, Paulus Weifin, Virique docti ac litterati alii. Sed hactenus daruit Christianus Dreierus, immo clarus est non folum in Pruffia, fed & in tota Germania Mati-

a Frussia Ducalis territoria. b Natangia. c Sambia. d Succinum. e Nadravia. fSlavonia g Sudovia h Galindia, i Bartonia. k Pomfania, 1 Soffavia, m Regins mons, n Memmela, o Pillavia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXVIII. 407

nuz circa Vistulam Pomerellia nunc dicitur, Cassubia Ducibus ante parebat. At ejus quæ nunc Cassubia nuncupatur, caput est Coni-Conicia. cia, Polon five Cassubiis incolis Chonitza, German Konitz. Re-Slochow. liqua opida funt Slochow, Butow, Lavenburg.

V. Archiepiscopatus in universo regno sunt tres, Gnasnensis, Eurenburg. Leopolitanus & Rigensis. Episcopatus xvi. Academia dua, Cra. & Academia rolonici

CAP. XXVIII.

Moscovia sive Russia Alba Magnus Ducatus.

T Ltimæ Europæ regio est « Russia Alba sive Major, omnium Russiaste vastissima; inculta, ac paludibus sylvisque invia. Eadem Moscovia. Moscovia à capite suo. Gens ipsa rudis, persida, servituti supra modumaddicta, vulgato nomine nunc Moscovit a appellantur.

II. Finitur ipsa regio à Septemtrione mari concreto 4; ab Ortu FinesRussia. iisdem finibus, quibus Europa, hoc est, Obio ac Tanai amnibus, à Meridie Tanai minore, vulgo Donetz, Desna & Psola; ab Occasu Borysthene & Narva, lineaque inter horum fontes ducta.

BUNONIS.

incolæ colorem istum præserant: partim quod nivibus campi cooperti diutius quam alibi dutent, & inspectantibus omnia alba repræsentent, ut etiam in naturam animalium color iste transet. Siquidem ibi lupi, ursi, lepores, vulpes, Rebus Gestis Polonor. c.IX. p. 15, ut & Peri Patreji de Erlesunda Pars I. Historia Muscovitica p. 3. locis nata alium folent habere colorem. Cæterim Russia ista, quæ trans Borysthenis fontes est, Starovolscio Ruffia Nigra appellatur.

B Moscorum seu Moscovitarum nomen huic Russorum parti ab arce & flumine Mosqua, in Occam & Wolgam se exonerante, tribui coptum est, tertio abhine seculo, quum Johannes quidam Dux, Danielis filius, sedem suam ibi constituisset, cujus posteri suo quodam fato

a Rulfia ista Alba dicta videtur, partim quod re magni Moscoviaz Duces solent, propagatum tiones, quarum nomina in titulo fuo annumeraest. Chytraus Chronic. lib. 1.

HEKELII. a Seu glaciali.

b Conf. Martini Cromeri Lib. 1. de Origine & REISKII.

r Muscovia quidem hisce terminis, qui ab Auctore nostro figuntur, a Imperium vero Muscoviticum, quod supra Europæis annumeravimus, neutiquam iis coercetur. Hoc enim ortum si respicias, à duobus regnis, Casanensi & Astrachanensi usque ad Persiam & mare Caspium, sin septemtrionem, ab Lithuania usque ad glacialem Oceanum, & ultra Tartariam Afiaacfentes, vicinos Rufforum populos in multas ticam excurrit, neque limites ullos hoc ibidem diones divisos, & feraliter iner fe diffidente; paularin connubiis, fueer fibus, vi & fraude fibi adjunctos, longe fibus, vi & fraude fibi adjunctos, longe fibis has nobiliores & charno credibile fuir in Phaleg Lib. III. c. 13.

Another months and the first fibration of the fib Moschorum nomen in omnes illissubjectas na- c. XXXVIII. v. 2. i. c. Rossis & Moschis,

a Imperium Muscoviticum, b Muscoviz origo ultima.

Magnitudo.

III. Longitudo fumma inter promontorium Litarmin, vulgo Capo Obii, & Pfola confluentem, ad opidum Czerkassy, implet milliar. German. CCCLXXX. Latitudo inter Corelenberg opidum in confinio Finlandiæ, & Obium flumen, juxta opidum Lepin. mill. CCC. 2

tus.

IV. Dividitur in complures Ducatus ac provincias, quæ ple, rumque à præcipuis urbibus denominantur. Ducatuum princeps est Moscovia, incolis Moskwa; cæteri, Wolodimir, Mosaysko, Twer " Ruszowa, 9 Nissy Nowogrod, id est, inferior Novogardia, Rezan

Proximis Araxi populis, descendisse Russos & Moscovitas, gentes in Europea Scythia celeberrimas. tudinem illam versus Occasum hodie non haber. Istud è Geographo Nubiensi & Tzetze comprobat, qui Scythas Tauricos 'Pas Rhos vocavit; Roxolanos Plinius & Ptolemæus tanquam ab Rossis Alanisque medios; Moschos Asiaticos XXXVI. milliaribus d Moscovià distat. item Strabo atque Pomponius. 2 Sin Sclavicam historiam sequamur, tum ab Russo Lechi Czechi- dem jacens Moscovia ad Smolencensem pertine que fratre origines deducemus proximas, quia Ducatum. e remotas ex antiquis Auctoribus constituimus. b Gens autem diu ethnico squalore sceda, interque Duces suos ab secul sexto A. C. 550. circiter obscura latuit, donec Wlodimierus Constantinopoli baptismum & Basilii nomen ab Imp. Graco A. 961. fusciperet: Hinc Rush Græcam Ecclefiam hodieque sub Patriarcha proprio sectantur. Occa & Vosga confluentes C. milliar.commun. Quot vero regna, ducatus, & provincias hodierna Moscovia complectatur, Olearius in Itiner. Muscovit. multis capitibus, tituloque Czaris fluvios jacet, in quæ 1 Resan, m Colluga ad Ocbene longo addito declarat. c Moskua vero tantæ non est amplitudinis, quantam Cluverius illi attribuit, post tot excursiones bellicas & vastitates Tataricas non minus quam Polonicas, itemque post tot incendia fortuita eaque gravissima : cens castrum dirutum, quod vicinorum asylum Urbs enim ipfa ex vicis pluribus pagifque in corpus ligneum confusum coaluit, ac Londinum una cum suburbio aquat, Anglis qui adfuerunt, testantibus. Tota Russia vino, vitibus, cervis, & carpionibus caret: Feris aliis & piscibus abundat : d Incolæ sementem Junio inchoato faciunt, quam continuus folis aitus, tam fubito maturat , ut post octo hebdomadas adultumque Julium metant. De cæteris rebus Russicis observatu dignis confer Ægid. Flescher Anglum; de Religione Muscovitica Joh. Fabrum , Alex. Rossum, fertilitate. & B. Gerhardi atque Danhaueri Dispp.

griam & Careliam extorferunt, Ruffia ifta magni-At versus Ortum Ducis istius imperium Europz limites transgreditur.

8 In Volodomiriensi Ducatu e Volodomiria civitas

s f Molaiska XVIII. milliar. commun. ab ea-

Z Tweriensis Ducatus inter Rusoviensem & Volodomiriensem est ipsa urbs g Tueria f à Moscovia versus Occasium Solis æstivum jacet

XXX. mill. Germ. g
n h In Rusoviensi elt quoque i Taropiecz civitas. 9 k Novogrodia Inferioris Ducatus caputeltad

à Moscovia. h

. Refanensis Ducatus inter Occam & Tanaim cam fl. n Tulla ad Upæ & Tullæ confluentes, o Odojum five Odo castrum ad Tullæ & Occa confluentes, à quo Meridiem versus est locus palustris p Mseneck L X. milliar. à Moscovia jaesse solet à Tattaris metuentium. i

HEKELII. c Seu aliis Nowogorod.

d Polonicis.

e Hunc Joannes, prædecessor Basilii Ducis Alexandro, Polonorum Regi per vim eripuit. f S. Twerda.

g Maginus dicit, hanc Urbem Moscovillonge majorem arque magnificentiorem essé.

h Hic Ducatus Volodomiria nequaquam cedat

i Hujus Ducatus Titulum Magnus Dux afii-BUNONIS.

mit. Et hæc Prayincia, f. Ducatus, omnhu

Ex quo Sueci magno Moscoviæ Duci In
Moscoviæ Provincia, feu Ducatibus, verè di

*`a Muscoviæ origo proxima. b Muscovia Christiana. c Moskua: d Russiæ fertilitas. e Volodomiria. f Molaiska. g Tweria. h Ruszowa. i Taropiecz. k Novogrodia infer. 1 Relan. m Colluga, n Tulla, o Odojum, p Mfeneck.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXVIII. 409 *Worotin, * Smolensko, * Bielska, * Pleskow, * Weliki Nowogrodk, hoc est, Novogardia magna, · Bielejezero, * Jaroslaw, & Swie-

ferilior. Heicenim, ut ajunt, singula Grana, divisa, quarum singulæ suis clauduntur moeni-Frumenti binas quandoque, pluresve Spicas pro- bus. ferant, quarum Culmi tam dense accrescant, ut nec Equi facile transire, nec Coturnices inde evolare possint. Datur & ibi magna Mellis,

BUNONIS.

XXXIX. milliar. à Moscovia / jacet.

A Smolenscensis Ducatus L. milliaria patens ad bem funt oppida illustria c Drohobus, d Vifma, & Mosaisko. Smolenscum à Moscovia LXXX. abest milliaria m, in editiore loco positum, muro fex cubitos lato ; LII. turribus firmum ; speculam & propugnaculum in medio urbis habet in monte excelsiore. Urbs hæc à Basilio Moschorum Duce capta est anno 1514. die 30. Julii quum illa ante centum annos eodem mense, in Vitoldi Lithuanorum Ducis potestatem primum venisset. Sed Sigismundus III. Poloniæ Rex tu Verotinensem & Resanensem Ducatus, à Me-Anno 1611. eam recuperavit. Anno demum oblideri; eamque fortiter sustinuit obsidionem, donec sequenti anno Uladislaus IV. Polonorum liberum discessum supplices peterent, & à clementissimo Rege impetrarent, discesserunt primo Martii 1634. Attamen An. 1654. à Moscovitis oppugnata, & capta est urbs illa & ab iisdem hodie tenetur.

u Inter Livonia & Lithuania confinia est Ducatus f Bielska, cujus civitas Bielska, haud prool à fl. Duna, LX. mill. à Moscovia.

Plescoviensis n Ducatus caput g Pleskovia, Russis vocatur Pskow, ad Pskowam fl. haud longè à lacu est; qui Peipus vulgò dicitur XXXVI. milliaribus à Novagardia sita, per civium discordiam o in Moscovitæ venit potestatem. Anno Christi 1509. olim urbs libera sola in toto Mo-

§ Novogrodiensis p Ducatus habet h Novogro-diam magnam, amplissimam olim & potentissimam q totius Russiæ civitatem, XL milliarierolare politim arque Avium copia, nec Fera defunt, bus à Nerva Livoniæ portu, xxxvi. à Plesco-Apreodi inprimis, Hermelli atque Caftores. Fru. via, cxx. à Moscovia ad Lowatam fl. sitam. dus Arborum careris Moscovia Fructibus longe Emporium olim fuit celebre, ab Hansa Teutonobiliores sunt. Gens à audacissima atque bel- nicæ mercatoribus frequentatum; sed inde per tyrannidem & injuriam ipsius Ducis Johannis Magni, qui primus le torius Rulliæ scripsir Mo-* Vorotinensis Ducatus caput a Vorotina sunt 1494. quum urbem illam per septem narcham & Johannis Crudelis fuit avus, ejecti annos bello fatigatam cepisset anno 1477. De hac ipsa urbe Russis proverbium est: Quis contra Borythenem eft. In co præter b Smolenseum ur Deum valet, @ magnam Novogardiam? Circa initium nostri seculi capta nihilominus est à Succis haud ita magna manu.

o i Bielejezero r ad stagnum ∫ album haud procul Novogardia est. Ejusdem nominis arx t in stagno albo condita est; quo belli tempore

& ipfa urbs. x

e 1 Severiensis Ducatus finitimum habet ab Or-1632. medio Novembri à Moscovitis cœpta est distinguirur ; ab Occassu Lithuaniæ est contermiridie campestria deserta, à quibus per Sem fl. nus; à qua Borysthenes eum dividit: à Septenker cum exercitu adventans spem liberationis tum attingit. Habet civitates m Novograd, n Seolenderet: ac tum ipfi obsessor Moscovitz à werski, o Czernikow, p Potiwolo. Hune Duca-Polonis oblefff, in eas redacti funt angustias, ut tum Moscovia: Dux, Johannes Magnus modò memoratus, sub suam redegit potestatem.

HEKELII.

k Nowogorod. l'Tribus verò à Colluga.

m Polonica.

n Vel Pskoniensis.

o Proditione nempe Sacerdotum, p S. Novogardiensis.

q Nobilissimam, locupletissimam.

r Seu Biolyfezo. / S. Lacum.

t Inexpugnabilis.

kovitz Imperio muris cincta, & in tres partes | nè est palustris, ac sylvosus, unusque ex Titulis

a Vorotina. b Smolenstum. c Drohobus. d Visma. e Mosaisko. f Bielska. g Pleskovia. h Novogrodia magna. i Bielejezero. k Jarollavia. 1 Severienis Ducatus. m Novogrod. n Scwerski, o Czernikow. p Potiwolo.

Principatus ra. Principatus, Rostow & Susdal. Provincia, Wolsko, Corella, & Provincia. o Wologda, & Ofting, & Dwina, Wiatka, Jughora, & Petzora. 2 Condora, & Permen, Czeremyssi Nagorni, Czeremissi Longowi, *Mordwa, & Kargapole, Megrina.

IV. Urbes in hac regione cunctæ constant ligneisædificiis, ac luto illitis: amplæ quidem funt, sed quarum viis sæpe latissimi campi intercedant. Caput imperii est * Moskwa; urbs supra modumat. que fidem magna, ut quæ quadraginta unum & quingenta ædificio.

Magni Ducis Muscovita, & à Muscovià tam abest, 3. Tzar-gorod, id est, urbs Cæsarea. 4. Storoquam à Novogardia Magna, centum nempe Mill. dom, id est, urbs exterior. 5. Streletzka Slobo. x Hic Ducatus olim affignabatur Secundo Ge- da , id eft , vicus militaris. Arx in ea dupla eft , nitis Ducis Moscovia, sed Joannes Basilides, Moscovie Dux redegit eos in servitutem, Reditu eorum Mosqua fl. ab altera Neglina fl. alluunt. Ad Sagit-& Titulum nunc habens.

BUNONIS.

· a Rostovia y à Jarislovià versus Meridiem est xxxiv. milliaribus à Moscovia distans.

- 7 b Sufdal inde versus Ortum ad Clesmam fl. 2 v Corelia hodie in Succorum ditione est.
- ø d Wologda ad Septemtrionem eft.

z e Ustiuga ad Jugam fl. est.

- of f Dwina a est ad Duinam fl. unde nomen habet. b g Wiatka ad Orientem jacet ubi opidum h Wetkal.
- a i Jughoria habet k Juhri opidum; Unde olim Hungari prodiisse feruntur c.
- β i Pietzora inde versus Septemtrionem, ubi ejuldem nominis opidum & flumen elt.
- y m Condora itidem versus Septemtrionem ad Turam fl. ubi n Wirchaturia opidum.
- 8 o Permia à Condora versus Meridiem est: ubi Fermavelick op. At porro in his partibus tes reperiri dicunt, quorum Pelles in Mola-Septemtrionalibus remotiffimæ Europæ provinciæ funt p Sibiria, cujus caput 9 Tobol civitas. r Obdora ad litus septemtrionale est.
- e f Ceremi | i regni Cafani Tartari appellantur d: ac t Nagorni, quod montana incolunt: ficut ¿ v Ceremi[]i Longowi à fœnorum struibus di-
- n x Mordwa ad Meridiem est Resaniæ vicina. 9 y Kargapolia à Moscovia versus Septemerio-
- . Sicut & Z Megrina. Supererat a Claletz provincia, quæ Cafan regnum Tartari in Afia attingit.
- rum 1. est Kremelena-gorod: id est, aula Impe- Pellibus vestiuntur, quas etiam pro Tribuo ratoris. 2. Kitay-gorod, id est, urbs media. Magno Duci pendunt.

Kytaygorod & Bol/agorod; quas ab una pane tæ jactum inde est curia, quæ Opryznadiciur, id est, separata habitatio, à Johanne Basilide, anno 1 (64 exstructa, in qua Magnus Dux cum præsidio XXM. satellitum solitus est habitare. Pro his', & exteris ad potandum proclivibus trans Mosquam fl. opidum Nialeuki exstruzit. ubi illis ad nauseam usque potare est concessim.

HEKELII.

v S. Ruschovia. a Clarebat olim Castrô ejusdem nominis, & Civitate ubi Sedes erat Episcopalis. Hactenus verò à continuis Tartarorum incursionibus ita devastata est , ut ejus Vestigia vix videas.

a Ruthenice Binos fignificans.

- b Incolæ victum ex Piscibus, Feris & Feraum pellibus quærunt, quibus omnis generisabur dant. In maritimis hujusce Regionis Locis Urlos albos, & eos pro majori parte in Mari degenviam sæpius deferuntur.
- c Inde & Indigenæ. Pelles pro Tributô Principi Moscovice solventes lingua adhuc utuntur
- d Hi Populi in vastis Sylvis fine ullis adibus habitant, propriam Linguam habentes & & quentes dogma Mahumeticum. Omnes tam Vii quam Famina funt curfu velociffimi, nec non Segittarii perfectissimi, Arcu nunquam è manibus depositô, quô adeò oblectantur, utetiam Filiis cibum non præbeant, nisi præfixum Sopum fagittà feriant. Ferinà Carne & Melle magna * Urbs illa divila estin quinque partes, qua- ex parte victitant, Pane rarenter velcents.

a Rofiovia. b Susdal. c Corelia. d Wologda. e Ustiuga. f Dwina. g Wiatka. h Wetkal. i Jughori k Juhri. I Pietzora, m Condora n Wirchituria. o Permia. p Sibiria. q Tobol. 10bde f Ceremissi. t Nagorni. v Ceremissi Longowi. x Mordwa. y Kargapolia. z Megrin. a Classic

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXVIII. 411 num millia complectitur. Arx est in ea magni Ducis, quem incolæ Czar, id est, Împeratorem vocant, Domicilium viginti millium hominum capax; quos præsidii causa Magnus Dux perpetuo alit.

V. Reliquæ urbes sunt totidem ferè, iisdemque nominibus, quot Ducatus ac provinciæ. Quarum "Wolodimir caput erat antè wolodimir. Imperii. "Using celeberrimum totius Russia in mediterrancis em-using. porium. Maritima emporia funt 'S. Nicolai & & S. Michaelis Ar-s. Nicolai.

chan_ Archangeli

· BUNONIS.

λ a Wolodimiria Ruffiæ caput e erat ante Mokoviam urbem. f

μ b Ustug memoratum est hoc ipso capite. g , c S. Nicolai opidum ad finistrum Duinæ fl. oftium est, quo in mare Album se exonerat. & Ad ejuldem Duinæ ripas d Archangeli opites illustriores sunt modo memoratæ, Novogar-

fert tamen cannabis, lini & mellis magnam copiam b. Pelles pretiofæ inde exportantur. Duifecundat. Equos habet parvos, sed generosos, & falcones optimos. Lupi fere omnes ibidem sunt nigri, ac ea de causa terribiliores. f Cateum Duces aut Comites, qui Dominium utile in bonis feudalibus liberum possideant, & ad hæredes eadem transmittant, in Russia ista nulli funt. Addicit quidem Magnus Dux nonnullis pagos & agros, fed rusticorum operis nihilomiausutitur, & quum liber, rursus adimit, adeò ut absolutam in subditos omnium rerum habeat imperium, & instar Numinis à subditis colatur; eique obedientia omnibus in rebus, absque ulla reculatione præsterur. Nam quicquid ille agit, aut molitur, quantumvis sit iniquum, Dei voluntate ac nutu geri existimant. g Nobilis à Duce, aut rusticus à nobili fustigatus insuper gratiasagit, quod Dominus servum suum ita emenque proceres videntur, dum singulis diebus ordinarias preces suas absolvunt, & templa sua treberrimè adeunt. h Episcopi in universo Mosconant: sacerdotes verò seu presbyteros, Poppos

Constantinopolitano Patriarcha olim confirmabatur (nunc à solo Magno Duce delectus per duos aut tres episcopos consecratur, ac quum libet Principi , removetur) Moscovia residet. Archiepiscopi metropolitæ subjecti sunt duo, alter Novogardie Magnæ, alter Rostovii sedet. Reliquorum octo Episcoporum sedes sunt; Smodum jacet. Reliquæ Moscovitici Imperii civita- leuscum, Casanum, Tueria, Resania, Susdalia, Vologda, Columna, & Cortiza. Eliguntur autem dia, Plescovia, Tveria, Smolenscum, & Vologda Episcopi ex monachis, veluti sanctioris vita hoenum à portu S. Nicolai diltans milliaribus, minibus, quorum monasteria frequentissima in e Moscovitica tellus, sub rigido posita cœlo, Moscovitico Imperio sunt; omnia tamen ejusdem vestitus & ordinis, cujus D. Basilium autorem referunt. i Christianam enim religionem a fl. sicut Nilus agros vicinos inundatione sua à Græcis Russi primum acceperunt circa annum C. 980. quum Anna, soror Imperatoris Constantinopolitani , Vlodomiro Russorum principi Kyoniæ sedem habenti, nupta esset. Episcopi verò suas diœceses rarò aut nunquam ipsi invisunt, ne quam suspicionem conspirationis cum subditis præbeant tyranno; sed in monasteriis ทัวยเชื่อยร seu præpositos, & in opidis quibusdam laicos, vitam sacerdotum observantes, habent. In scholis legere duntaxat & scribere docentur pueri; nec Academiæ aut collegia in universo existunt Imperio Moscovitico; tum ut hærescon, quas per eruditionem excitari putant, occasiones præcidatur; tum, ne Principe ipio fapientior aut doctior quis videatur. Quem solum omnia, præsertim ad omnium gentium religiones pertinentia, scire, & omnes modos ac difficultates uno verbo posse expedire, subditis perdare dignatus sit. Summum religionis & pietatis suasum est. Conjugalis amor plerumque frigistudium præse ferre princeps Moscorum, ipsius- dus est; quoniam sponso copia non datur sua videndæ sponsæ, nisi post nuptias. Quarta demum uxore defuncta non licet viduo quintam ducere. Divortia permittunt. Morienti testitum imperio sunt x 1. quos Vladuceas, id est, monium datur vitæ actæ à sacerdote scriptum, Occonomos & dispensatores sua lingua nomi- ut divus Petrus, cceli janitot, co viso, statim & Archipoppos. Horum Metropolita, qui à diem finitimi, & jam perpetui ferè illorum hointromittat tale offerentem i. Moscis versus Meri-

a Wolodimiria. b Ufling. c S. Nicolai op. d Archangeli op. e Moscovitici soli natura. f Moscovitarum proceres. g Moscovitarum mores. h Moscovitarum Episcopi. i Moscovitarum Religio.

changeli opida, à Belgis, Anglis, & Germanici Suevicique maris Bielejezero, accolis frequentata. În opidum Bielejezero, quod in lacu condi. tum, bello ingruente, thesauros Magnus Dux abscondit. Sunt pratereà Magni Moscoviz Ducis imperio subjectz Tattarorum quz. dam nationes Asiaticæ, de quibus posteà in ipsa Asia.

stes, olim patroni & superiores Domini erant, ret. Aliorum generum Fructus profert; verum 1005, oilm patroin & tuperiotes bolinin caut, incluses, Begies afpertino frigore diument turus legat comment. Pauli Jovii de legatione Ballii M. Hyemis rato maturelcunt. Ideoque im Hypothris tegat comment. Faint post ac tegatione Bajini ser.

Gromment raint post ac tegatione Bajini ser.

Gromment raint post ac tegatione Bajini ser.

Growth bajini se HEKELII.

e Ac Metropolis. f In quam deinde Johannes, Danielis Bilius, Magnus Mulcoviæ Dux, fedem fuam transtulit.

g Sed ego hôc loco adjiciendum esse existimo, quod non solum in hâc Urbe, sed & in ipso toto viane & Rerum apud Ottomannos Ao. CHR. Ducatu Panis usus omnino rarus & propemo-dum nullus sit. Ideoque Incola pro Cibô utun-Ao. XLV. huj. Secul. in 12. tur Feris & Piscibus.

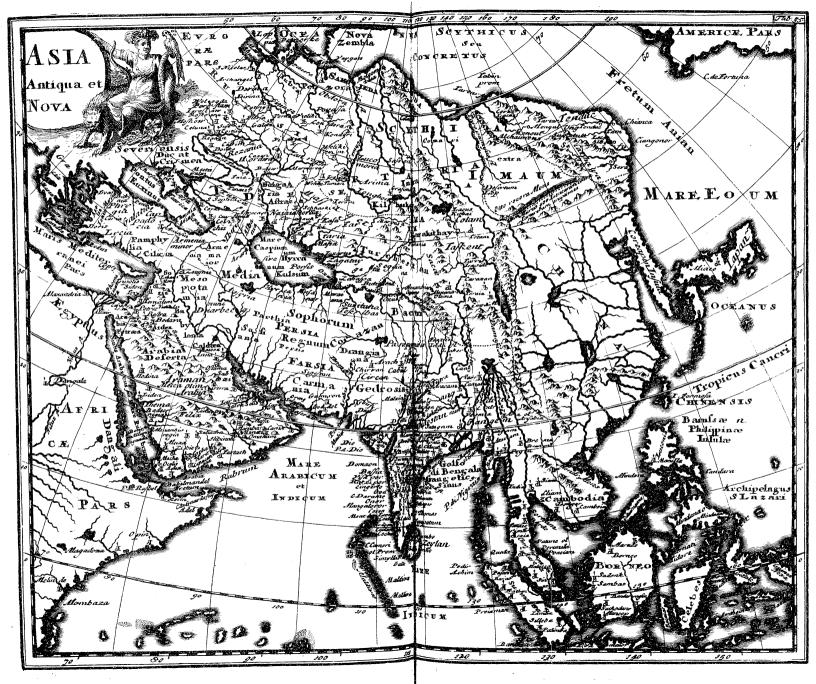
h Vitem non producit neque Oleam, Cerasis que Francos. ad Man. A. CHR. M. Dc. in fol. quoque ac Nucibis, præterquam Avellanis, ca- exc.

k De Bello Moscovitico Stephani Regis edituselt Tractatus ab Henrico Heidenstein Basil. 1 (88, in 4. descripsitque Narrationem Legationis Zhara-

Nuptiarumque ac Funerum Ritu Liber Singularis Spira Ao. CHR. M. D. LXXXV. in 4. exc.

l Varios Muscovitarum Rerum Scriptores, cos-

LIBER QUINTUS.

CAP. I.

Summa Asiæ descriptio.

Xplicatis omnibus Europæ partibus, tempus est Tanai trajecto Asiam ingredi. Hæc quippe Europæ connexa, imo innexa, cum & Scytha, Asiatica gens, in Europam amplissimo tractu protendantur, & Sarmata, gens Europaa, ultimos sines in Asiam non minori tractu extendant.

II. Ipsa terra Assa ab initio rerum omnium nobilissima; ut qua Assanobiprima genus mortalium intra se conspexit & in alias mundi partes pars. emilit. Prima gentium, ritus, sacra, mores, rationemque vivendi alias docuit. Hæc denique est, quæ Deum ipsum humana specie nlit. Dictam Græcorum alii volunt ab Asia Nympha, Oceani & Unde dicta. Tethyos filia, Japeti conjuge b, alii ab Asso Manei Lydi filio.

III. Fines sunt ab Septentrione Oceanus Scythicus; ab Oriente Fines. mare Eoum; à Meridie mare Indicum, sive Rubrum; ab Occidente Sinus Arabicus, & Isthmus qui est inter Sinum Arabicum & Mare Internum: atque inde maria Phoenicium & Ægæum, Propontis, Pontus, Maotis lacus, Tanais amnis & Obium flumen.

IV. Longitudo ejus summa est inter Hellespontum & Malaccam Magnitudo. extremum Indiæ emporium mill. Germ. cIo CCC. Latitudo inter fauces Arabici Sinus & Tabin promontorium, quod est ad fretum Anian, mill. clo CCXX. 1

and ATOLDI INTRUSII Iractatus Chorographicas, Ao, huj. Sec. 58. in 3.f. publica luci expositus. Estat & JOANNIS BAPTIST Æ GRAMMAYES AS LA, five AS LATI-CORUM Gentum Hilbria Ac, ciuld. Sec. 11.

Astroppie in 4. f. prelo fubocca. Sed potiores

ASI & Elemented In 1. f. f. prelo fubocca. Sed potiores

ASI & Elemented In 1. f. f. prelo fubocca. Sed potiores

Brown and the As Le Flavios lepide descripte BOISSARDUS
Lib. I. Eleg. XXI. à v. 169. usque ad. v. 202.

Habitatores of Ivales Ast E. avad hore Berio.

a De hâc TERRÆ Patte, ejusque Provin-cisettat præter Pli Ildi ASI E Descriptionem, BARTHOLDI NIHUSII Trætatus Chorographi-cus. Ao hai Control of the Contr sfir clementissima atque temperatissima, excel-

Habitatores ac Incolas ASLÆ, quod hæe Regio manos æquivocum fignificationem variam, ipfa

Afix Divisio Majoris

V. Divisa fuit olim universa in Majorem & Minorem. Regiones quas Major complectitur sunt ista, Sarmatia Asiatica, Scythia Majoris Aliatica, Serica, Sina, India, Insula ad Indias; in Continenti rur. cia. Asia minoris sus Gedrosia, Carmania, Drangiana, Arachosia, Sogdiana, Paropamiss, Battriana, Hyrcania, Margiana, Parthia, Perss Susiana, Media, Albania, Iberia, Colchis, Armenia; Mesopota,

mia. Assyria, Babylonia, Arabia, Syria, Palastina, Phonice Cilicia, Cappadocia, Galatia, Pontus, Bithynia, Pamphylia Lycia, & Insula Cyprus. In Minori sunt hæ: Phrygia, Mysia, Ly. dia . Caria . Æolis , Ionia , Doris , & Insula Rhodus.

Nova Afiæ divisio.

VI. At hodie tota Asia in quinque potissimum dividitur partes. quarum I. Tartaria; II. China; III. India, sub quibus insula adia, centes; IV. Persarum sive Sophorum imperium, sub quo compre. henditur Armuzia peculiare regnum; V. Turcicum Imperium.

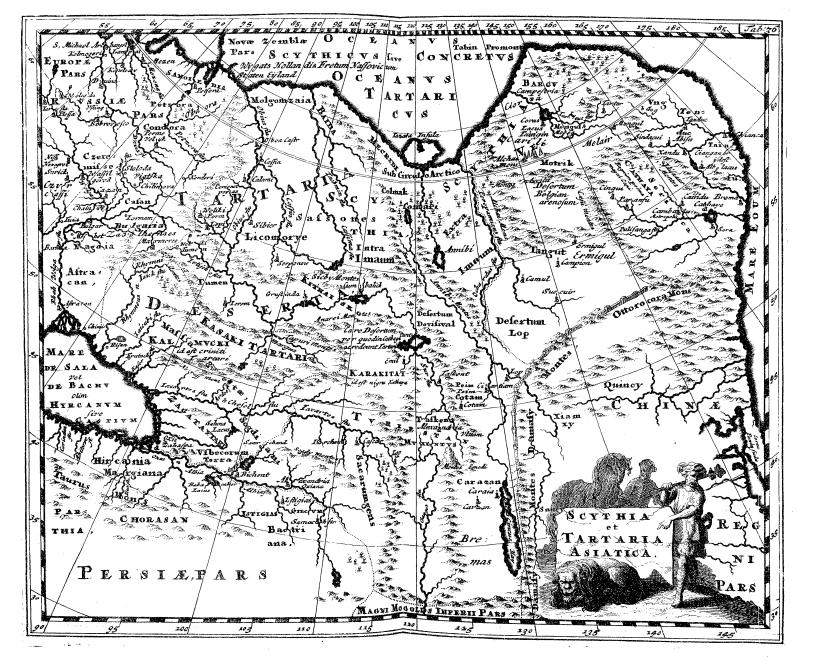
regio diversas quoque partitiones suftinuit: | sive Australem divisio: Sunt quibus alia in conti-Omnes producere in præsenti, aut notationem nominis longam conficere supervacuum erit. Valeat Graca eademque fabulofa vocis origo quam Auctor attulit: Illa propius ad verum accedit, qua Bocharto & Spanheimio placet. pro Imperiis, regnis, & principatibus quam alii 2 Nam quæ cum Asia proprie dicta sive minor exsensu veterum magna peninsula, inter Africam Europamque medio loco fita extet , verofimilius erit, Afiam à Phœnicio רוצי, vocabulo deduci, quod medium sonat. Recte Pomponius Mela inquit Lib. I. c. 2. minorem Asiam Romanis aquoribus mediam excipi: Eusthatius ad Dionis. f. post. v. 27. eam cum Europa & Libya collatam μίσηναμφείν έχειν Ala Jesiv , i. c. medium inter illas babere situm. Itaque nomen ab Asia minori transiit ad majorem, quæ prima humani generis ab mundo condito diluvioque parens, prima Paradisi ac veræ, quam Semus constituerat, ecclefiæ fedes, prima coloniarum omnium, quotquot per orbem hincomnem prodierant, origo amplissima Dominia Belgio confederato & hujus la

REISKIL

2 Mirum dictu est, quam Geographi recentiores in b Asia dividenda, hujusque partibus dissideant: Sunt quibus bimembris in Citeriorem sub Turcico Indicoque Imperio libertatem sib

nentes terras & insulas partitio cum Petro Valleo placuit: Nostro Auctori sua pro quinque partibus majoribus probatur, quæ tamen ipla obscurior & imperfecta non omnem Afiam æquat. Eltaque partitionem amant, hanc in præsenti quoque tenebimus. Huc ergo ex Europæis duo peninent; (1.) Turcicum longe lateque patens, (2.) Muscoviticum imperium, per Tataricas septentrionales terras Asiaticas, Lucomoriam, Tingæsam, pluresque alias productum, (3.) Tatarico-Chinense inter cætera, fi Kirchero fides habebitur, vastissimum, (4.) Indicum magni Mogulis è Tataria ortum, (5.) Persicum. Pono regna bene multa occurrunt Indica, per continentem ac Infulas extenfa. Ut funt Kunkam Nardfingæ, Mulabariam, Pegusiam, JaponiæZeitom , Sumatræ, Bantam &c. regna itidem Lusitanico Hispanicoque regi cum Philippinis itemque dicæ societati subdita. Principatus præ cæterischrent, (1.) Geurgianorum, (2.) Arabum Phylacharum , (3.) Druforum , (4.) Christianorum in monte Libanon, (5.) Sidonius, (6.) Gentium alianum five Septentrionalem respectu Caucasi , & ulteriorem tuentium : De singulis distinctim explicabitut.

a Unde dicta. b Afix divisio & partes. c Imperia, regna & principatus.

CAP. II.

Scythia Asiatica & Sarmatia Asiatica; item Serica & Sogdiana.

Rima igitur Asiæ, post Tanaim, est Scythia ipsaque gens Scy-sephia Asig. Pthæ, quos Persæ Sacas appellavere à proxima gente: antiqui tica. Armeos dixerunt. In Europam usque ad Istri ostia extendi, supra demonstravimus; ubi etiam fines eorum explicuimus.

II. At Scythia Asiatica fines habet, ab Occasu cosdem quos ipsa Ejus fines; Asia atque Europa: ab Septentrione mare Scythicum sive Concretum ad Tabin usque promontorium; ab Ortu mare Eoum, & Auxatios Casiosque montem, quibus à Serica hodie Cataja regno disterminatur; & Ottorocoram montes, quo à Sinis sive Chinensibus discernitur: à Meridie Emodos montes, quibus ab Indiis; & Sogdia Oxiaque juga, quibus à Persarum submovetur imperio; dein mare Caspium; mox Caucasium montem, quo ab Albania; & Coracem, quo ab Iberia & Colchide separatur.

III. Longitudo ejus atque Latitudo nobis in Europa dicta funt. Magnitudo. Complectitur autem hodie totum Tartariæ Asiaticæ nomen, regnum Cataja excipias, quod Seres populi olimtenuere; & Zagataje partem nomine Ocrage, quam Sogdii. Divisa fuit in Sar-Divisa matiam Asiaticam, Scythiam intra Imaum montem, & Scythiam

extra Imaum montem.

SARMATIA ASIATICA. 2

IV. Sarmatarum Asiaticorum regio includitur fluminibus Tanai Sarmatia & Rha, Afiatica,

REISKII. aut uni Scythicæ nationi proprium cognoscitur. Hac præ cæteris æqui ac justi studio inter veteres multum commendatur, nec Scythia fefe fola codicta, Igitur si fines Scythiæ apud Autorem fixos respicias, tum vero Tatariæ Asiaticæ tractatus non sufficit, sed regiones aliæitsdem limitibus concludentur.

& Zavolhenses, Imperio Muscovitico subjecti 1 a Verba sub initium recitata non Auctoris Sarmatiam tenent Asiaticam: Tiorei quondam nostri sed Plinii sunt ex Lib. VI. c. 17. unde illis finitimi ad Turkestanam propius rejiciuntur. Sacarum nomes aut Scythis omnibus commune, Hace enim regio Scythia: adduc fuper est, jugis montibusque Caspiis inclusa, & sedes Turcarum patria. c Turci autem ex Arabica voce Pin i.e. hberi, fed in Armeniam suas colonias abduci ceres ab Alexandro scilicet magno. Hic enim voluit: Unde Zangarlun Sacasena hujus regio apud Elmacinum Arabesque legitur. d Gogun ab relinquendo nomen habent, quasi relictos di-Magogumque, i. e. Turcos, uti volunt, Tataresque Caspiis jugis & montibus tanquam muro ferreo separasse, ne vicinas provincias ab sese occupa-2 b Non foli Czitkassi Tatari, sed Nagajani communis Arabum, Syrorum & Judgorum tas irruerent: Hæc quippe de Gogo & Magogo Ggg

a Sacz aut latius aut strictius dicti. b Tatari Moscovitici, c Turci, dGog & Magog.

416 & Rha, five Volga, mari Hyrcano, Ponticoque, & montibus Co. race Caucasoque. Nunc Tattari Czerkassi eas terras tenent. Populi in ea à veteribus Geographis recensentur innumeri; at clari " Turca. five Turci qui Turcicum condiderunt Imperium. Prætereàs Ama. zonum muliebre genus, omnium clarissimum.

Scythia Intra & Extra Imaum montem.

Scythia intra & extra Imaum montem.

V. Reliqua Scythia Afiatica in duas dividitur partes, que Occa. fum spectat, Scythia intra Imaum montem; quæ Ortum, Scythia extra Imaum dicitur. In Scythia intra Imaum montem populi inter alios fuêre "Sassones, unde quidam Saxones in Germania ortosmi,

sententia fuit. De a Amazonibus quas Auctor, istis egressa ad Thermodoontem fl. in Cappadora noster veterum narrationes comprobat, hasce consedere. Ibi regio Amazonum est & mons, libro peculiari scriptor Gallicus Petitus vindica- ex quo Thermodoon flumen oritur. Ab eisdem Este vit, totamque hanc historiam, de qua lapius surbs Asia Minoris, Ioniaque caput, condidubitatum fuit , perspicue illustravit. De Tur- ta traditur e. Fuere & tales , si credimus Diocis vero vide Chronicon Dreschlerianum nostris doro, ad mare Hyrcanum, & in Libyan; imo cum notis & additionibus Lib. II. c. 1.

BUNONIS.

a b Turca a à Thogarma orti inter Mœotin paludem & Caspium mare ad Septentrionale Caucasi latus collocantur ab auctoribus. Isti verò ex Septentrionibus per Caucasias portas irruperunt, vicinasque secum traxerunt gentes, nempe Comaros à Gomer, Massagetas à Magog, Tauros à Thubal, & Moscos à Meschec ortos. Mosci hi inter Caspium mare & Pontum Euxinum, ubi Albania, Iberia & Colchis, ad Caucasum usque montem incoluerunt; Armenieque partem ad Euphratem: ne quis eos cum Sarmatis Europæis hodiernisque Russis sive Moscovitis confundat, Plinius, Mela, & Herodotus unanimi consensu supra Caucasum circa Moeotin paludem & Tanaim amnem ponunt Sarmararum nationem Turcas. Et huic regioni rectè conveniunt, quæ Ezech. cap. 38, & 39. proloquutus est b. Quando vero hoc Turcarum cœperit imperium, hujus libri cap. 25. dicetur.

β c Amazones Sauromata, gens muliebris & bellicosa, auctoribus decantatissima, juxta Tanaim habitantes, Trojanorum adversus Gracos auxiliatrices, appellationem habent ab a privativa, & nace mamma f. papilla, ut vult Eullathius in Dionysium c, quod adurerent dextras infantium mammas, ut ad sagittarium ictus & dimicandum cum hoste expeditiores forent, sicut etiam Justinus lib. 2. d prodit. Ex sedibus

hodie, sieur Hispani tradunt, ad flumen dictum Rio de las Amazones apud Americanos funt, Amazones. Sed & maximam Atlantici matis insulam quandam habitatam ab illis, apud eurdem Diodorum invenies.

2 d Saffones itti versus Septentrionem ad Margum ponuntur fluvium. Sunt qui non solum Saxones à Sassonibus; verum etiam Cimbrui Cimmeriis, Missios à Myssis, Turngos à Tyngetis, Cauchos à Cauconibus, Frisios à Phrygbus, aliofque populos aliunde deducunt, nut vocabulorum allusione decepti, omnibus lint antiquis facrarum juxtà ac profanarum hillomrum monumentis reclamantibus.

HEKELII.

a Musulmannos seipsos vocantes. b Sunt autem propriè Turci ex Chalconile mente Homines, agrestiorem victus rationin

Qs. dicas alterà ex Mammis carentes.

d Cap. 1. §. 3. feq. e Conf. Plinii Lib. V. H. N. c. XXIX. p.71 qui & Lib. VI. c. VII. p. 83. de Earum Connubiis agit. Claruit quoque inter Amazons & Menalippe, item Hippelyte, quæ ab Herenkund & à Theseo in uxorem ducta est. Meminit Earum Strabo Lib. XI. Geogr. p. 110. Tom. & Lib. XII. p. 189. ut & Maginus Part.II. Gog. Ptolem. fol. 230. fac. a.

BUNG

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. II.

gantur: & Sacarum gens magna, nunc Turckestan & Tagalistan, in confinibus Indiæ. Atque in his populi omnium Scytharum nobilissimi · Massagetæ.

VI. Fluvii universæ Scythiæ celebres sunt cobius, & Paropa-Fluvii. misus, ad quem nunc urbs Camul, uterque mare Septentrionale petentes: § Jaxartes, nunc Chefel; & Rha; nunc Volza, five Vol-

ha, & Edel, in mare Hyrcanum erumpentes.

VII. Montium maximus atque celeberrimus est Imaus; cujus Imaus mons; Septemtrionalis pars nunc Alkai perhibetur; ubi Tartariæ Impeatorum sepulchra. Inde ad Gangis sluvii sontes Indiæque sines ccc L. mill. Germ. longitudine protenditur. 3

BUNONIS.

deserta habitarunt. Ab occasu habent Sogdiamontem; ab Ortu Scythiam extra Imaum; à Meridie Indiam intra Gangem g. b Massagetarum fines ita describuntur ab auctoribus, ut a Septemtrionibus Oceano; ab Occasu Obio & Rha amnibus, à Meridie Caspio mari, & Oxofl. fuetint inclusi. Ab his Cyrus Persarum Rex cum exercitu extlinctus eft.

s c Obius flumen antiquioribus Carambucis, unde Carambica, Hyperboreorum gens insulani. E regione oftii ejus insula illa est Nova Zembla, olim Elixona, haud minor Sicilià, teste Hecatzo. Ab Obio flumine Riphæi montes, & d Obii seu Obia juga appellati sunt. Celticæ promontotium Lytarmis ad Obii oftium, hodie vulgo nautis dicitur Capo d'Ohy, id est promontorium

ζ · Paropamifus flumen in Scythia extra Imaum | p. 110. lin. 43. montem est. Mons etiam iste, ex quo Indus flumen oritur, Solino i & Mela & testibus, Paropamisus vocatur.

, f faxarten soli vocant Bactri: nam alii Seythe Silyn nominant. Hunc eundum esse Tanain exercitus Alexandri Magni crediderunt. Verum Damodamas dux Seleuci & Antiochi amnem ilium transvectius, alium esse, quam Tanain, deprehendit. Ultra Indi fontes in his Sogdianotum finibus Alexander M. g Tertiam condidit Alexandriam, ad contestandos itineris sui terminos. Hic enim locus est, in quo primum à Libero patre, post ab Hercule, deinde à Semiramide, postremo etiam à Cyro aræ sunt constitutæ.

9 h Rhaft. in Moscovitarum finibus exoriens. 3 a Saca Sogdianis finitimi fine urbibus per ad Tanain accedit ad septem leucas, per Casanum & Astracanum decurrens in mare Caspium nam; à Septemetrione Scythiam intra Imaum 25. ostiis influit, tanta vi aquarum, ut illud multa milliaria dulce reddat: Europæis nostris appellatur Volga, Tartaris Edel, Armenis

HEKELII.

f Vel Saga quos Josephus Magogas, Veteres verò Aramaos vocant.

g Eorum & in genere Scytharum Mores descripste Plinius Lib. VII. c. 11. p. 106. lin. 32. segg. ubi cos inprimis nominat as pam ques, quod humanis corporibus vesci solent.

h Maginus Fluvium Oby, ex Lacu Kytay emanantem Tartaria afferibit.

i In Polyk c. LXV. p. 126. lin. 11. quamvis in Specie loc. cit. hujus Montis mentionem neutiquam fecerit; meminit tamen ejus Cap. LI.

Lib. III. c. vII. p. 223. lin. 41. feq. I Loc. cit. Cap. LXII. p. 122. lin. 41. feqq.

REISKII.

3 i Imaus crucis inftar ad plagas quatuor procurrit, & Scythiam ita fere secat mediam : Hinc hodieque accolis Dalanguos & Naurgeurnes dicitur. k Caucasus autem 8. Ponto Euximo ad mare Caspium per Colchida & Albaniam procedit, hodieque Coxes ex antiquo nomine vocatur. Hunc Bochartus ex Armenica dialecto, & duabus quidem vocibus גוג רוכן Gog hofan , i.e. Gogi munimentum coaluisse conjicit. Falluntur vero prisci Geographi, si qui tantæ hunc altitudinis faciunt, ut noctu fastigium solaribus collustretur radiis.

a Sacz. b Maffagetz. c Obius feu Carambucis fl. d Obii montes. e Paropamifus fl. & mons. f Jaxartes fl. g Alexandria Tertia. h Rhā scu Volga seu Edel. i I maus. k Caucasus.

PHILIPPI CLUVERII

SERICA.

Sexica.

VIII. At Tartariæ nunc extremæ ad Eoum mare pars, quæ Ca. tajæ regnum dicitur, olim, fuit · Serica regio, quam gens clariffi. ma Seres incoluerunt. Horum metropolim * Seram eodem nomine etiam nunc exstare, quidam contendunt. 4

SOGDIANA.

Sogdiana.

IX. > Sogdiana etiam regio, inter " Oxi dexteram ripam & Sogdios montes sita; quæ Persici olim Imperii suit, nunc Tattariz pars est, sub nomine Ocrage,

Idque Kircherus in mundo fubrer. Lib. I. c. 14. & Varenius in Geographia Lib. II. c. 30. refellunt. Unus è fluviis probe notetur a Obius vel Obis, qui ex Asiæ lacu Kithaisko effluens, per provincias Russicas in Oceanum glacialem Tobole recepto effunditur: De cæteris quæ Auctor tradit, fluviis, sufficiunto.

BUNONIS.

- s b Serica m terminatur ab occasu Scythia, quæ extra Imaum est, à Septemtrione arque Ortu terra incognita Ptolomæo, à Meridie India dem Scythica, sed Scytharum omnium mitissiextra Gangem & Sinus. Sericum inde primum | ma & cultissima, juri, quieti, & naturalium exportatum est ad alias gentes. n
- extremis Sericæ partibus ad Ortum ponitur.
- A d Sogdiana terminatur, ab Occasu & Septentrione Scythia intra Imaum montem; ab Ortu Isaacus Vossius novæ suæ Chronologiæ fundamen-Sacis, à Meridie Bactriana & India.
- μ e Oxus o amnis de lacu Oxo p exoritur, cujus oras Heniochi, Bateni, Oxistaga accolunt; cum regnis Chinensibus, Tatarico subestime fed præcipuam partem Bactri tenent. f Alexandria ibi fuit Oxiana; Duas enim ibidem condidit Alexander M. urbes, g Alexandriam Oxianam, & Ultimam.

HEKELII.

m Castaldo & Nigro C A T A J A dicta. n Conf. Polyd. Virgil. Lib. III. de Rer, In. C.VI. p. 222. Edition. Zetzneriano- Argent. in 11. o Ab Incolis N'caprach: à Persis v. Cappando & Arabibus Monarach dictus. p Seu Oxiâ.

REISKII.

4 h Serica Græce Σηρική δάτι τ Σήραι, i.e. à Seribus, qui non tam suo, quam vicinarum Sineufium nomine vulgo cenfentur, gentequirerum contemplationi dedita. Hæcenim cont-* c Sera urbs hodie Sindufu Mercatori dicta, in | nuam quater mille quingentorum annorum hi storiam suis annalibus servare conditam, & scriptores Mose antiquiores habuisse leginit: Ut tum ex hac Serica supponar, sed ex incertafallaque infirmius. Hodierna vero Serica five Cana rio, libertatis pristinæ ac felicitatis inscia. i Sogdiana, quam Alexander tertia fibi cognomine itructa urbe, tanquam expeditionistemin exornarat nunc Tataria accessit.

a Obius, b Serica. c Sera urbs. d Sogdiana. e Oxus fl. f Alexandria Oxiana. g Alexandria Ultima. h Serica. i Sogdiana.

CAP. III.

Summa Tattariæ descriptio.

Attarorum igitur nomen hodie tota Asia amplissimum est, i Europam etiam, ut ante Scythicum, extensum, ubi Tatta ria Minor suprà memorata. Gens ipsa fera, atrox, cruenta, incom-

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib.V. Cap III.IV. 419 ditis moribus, & omnium barbarorum maximè barbara. Regio plarimum inculta, tristis; squallida atque deserta. Nomenacce- Tattat 4. pit à flumine Tattar, quod Mongul regionem irrigans in mare

II. Universæ Longitudo est à Borysthenis ostiis ab Tabin usque Tattatia. promontorium mill. Germ. circiter clo. Latitudo ab Obii oftio, ad magnitudo. finem Bremas regni in confinibus Indix ac Sinarum, mill. 10c. 1

III. Universa dividitur in Asiaticam & Europæam, quam supra Divisio Tarexplicuimus. Assatica quinque potissimum partibus distribuitur, quarum nomina hæc; Tattaria deserta, Tattaria Zagataja, Turckestan regnum, Cataini Magni Imperatoris Imperium, & Tattaria

BUNONIS.

Septentrionale effunditur.

a a Tattaria Asiatica à Septentrione terminatur mari Scythico, ab Occasu Sinu illo longo, Volgæ ostia ducta; à Meridie Caspio mari clauextra Gangem, & tandem Chinæ partem muro illo septam: ad extremum ab Ortu partim Chinam, partim ipsam Americam per fretum Anian à se distinguir.

REISKII.

1 b Tataria & gens Tatarica unde nomen ortumque susceperit, superius Lib. IV. c. 20. à nobis expositum suit, cum Europæam Scythiam lustraremus: Hæc enim Asiatica est illa parens,

tamen præcipuas feptem Haitho Armenus Histor. Orient. cap. 16. recensuit, in iisque Tatarorum unum, à qua denominatio ad omnes inquem Obius fl. labitur, & lineà ad Tanaim & transiit; Ut de fluvio ac regione Tatar ann huic genti cognomine, itemque de pluribus poditur, attingitque Perfiæ regnum, post Indiam pulis & Hordis nihil addam. Regio enim hæc orbis totius vastissima sua longitudine ad partem dimidiam graduum nostro in hemisphærio, totoque ambiru Europam, sed latitudine Asiam adaquat Chamis subjecta pluribus, sed uni omnium maximo Sopo, quem nominant: Cuncta quippe novem reguis præc puis constat, ex iisque quatuor versus austrum jacent, c(1.) Usbek nempe alias Zagatai & Mauronahum, (2.) Thebet vel Thobeth, (3.) Taniu olim Tanguth, (4) Ninsobolem isthanc sibi cognominem procreavit; ream sita; (1.) Kalmuchi alias Bulgar, (2.) Chal-& factis coloniis emissit. Plures equidem hoc zag, (3.) Karakuhay, (4.) Calmach aut Naymuns, gaus hominum nationes continuit, omnes pri- (5.) Mongul five Moah, Gog & Mazog autem füno Mogulenfium nomine conclufos: Harum | Árabibus, ubi prifca illa Tataria fuit.

Tattariæ Asiaticæ limites. b Tataria unde dicta. c Hujus provinciæ.

CAP. IV.

Tattaria deserta, Zagataja & Turckestan.

DEserta Tattaria inter Tanaim, Volgam, Jaxartem amnes, Tartaria Tapyros; Sebyos; Imaumque montes sita, Sarmatiæ Asiati-Tattari. cz partem, partemque maximam Scythiæ intra Imaum montem complectitur, in hordas complures distributa; quarum præcipue sunt: Zavolhensis, quæ & Bulgarorum Tattarorum est horda; Zavolhenses; Bulgari.

Cafanenses. "Cafanensis, & Nohaigensis, v Tumensis, & Schiambacensis, Cosaken Nonaigentis. sis, Astracanensis, que quondam peculiare regnum, & Baskirden. s; plæræque ab opidis cognominatæ. Harum incolæ cum omnes liberiantè essent, nunc Moscovitarum imperio audientes sunt; 🖏 Tumenses. ceptis unis Tumensibus, qui magno Chano Cataino parent.

11. ¿Zavolhensis horda magna quondam dicebatur, quia ex hac Zavolhenfes. cæteræ ortum duxerant; unde etiam Imperator eorum Vluchum appellabatur, id est, Magnus Dominus, sive Magnus Impe rator.

Aftracanen-

111. Astracanensis regni caput est urbs Astracan sive Citracha prope ostia Volgæ, salinis atque emporio clara; qua de causa mer. catores innumeri ex Moscovia, Turcico Imperio, Armenis le Perside eò confluunt.

IV. Sunt

BUNONIS.

& Casanæ Tartariæ Rex Mechmedenim filius Abrahami, & Nursulana, Magnum Moscovia Zavolgensium Tattarorum colonia vulgo la Ducem, ut aliqui ipfius anteceffores, initio fuperiorem agnovit; postea tamen ab eo defecit. Unde varia & diuturna inter Moscovitas & Casanenses bella exarserunt : donec tandem Joh. Moscovitarum tyrannus urbe Casana expugnatà, toto illo Imperio Casanensi potiretur anno 1551. ut Chytræus habet; at secundum alios 52. aut 53. Ipía urbs a Casana a ad Casancium fluvium est, haud longè ab ejus in Volgam con-

β Nohaigenses seu b Nagaijenses Tattari, inter Volgam, & Saick fluvios ad Caspium Mare incolunt : iidem quoque Aftracanenses dicuntur Oleario ab urbe Astracan, cujus loci Lat. ipse deprehendit grad. 46. min. 22. quum tamen ea ab aliis Geographis grad. 48. vulgo scriba- bus inhabitent atque Mercaturam cum vicus

v c Tumenses ab his collocantur ad Ortum: quorum urbes Tumen ad Irtische fl. & Jerom. d

s e Cosakenses e Nagaijensibus & Tumensibus | frigidior, summam hodie Opum & bellier

traduntur ad Ortum effe.

ζ f Zavolgenses & Zahadienses, itemque Bulgari dicti, à Volga versus Ortum habitant. Eorum principes Zainchan: & Bathis Poloniam, Ruffiam & Ungariam vastarunt anno 1240. item Temir Zar opem tulit Vitoldo Lithuano & Uladiflao Polono contra Crucigeros anno 1410. annao Poiono contra Crucigeros anno 1410. g Inter alias hujus Regni dicitur opular Sziachmeth à Lituanis contra Præcopitas seu Cri-

mxos Tattaros anno 1500, evocatus, demun victus & captus Caunæ in custodia obiit. Horum bentur Turce, qui eadem cum his utunturlingua, moribus, & bellandi ratione.

n g Astracan f à Casano iter unius mensis abesse traditur g. Ea à Johanne Basilio Moscovitarum tyranno expugnata est anno 1554. epetisque Tattaris, urbs illa Russis eò traductusinolenda tradita. In ejus vicinia funt fodina, a quibus falis eruuntur fragmenta ad instarCristalli aut glaciei.

HEKELII.

a Totius Regni Metropolis quippe.

b Hi Tattari Cassanenses reliquis omnino sun cultiores, ingeniofiores, & aliquanto humaniores, ut pote qui & Agros colant, indomi-Moscis atque Turcis l'apissime exerceant.

c Horum Tattarorum Horda, h. e. conventus, S. Hominum cœtus in formam Civitatis coachus d Schiambacenses ad Caspium Mare ponit Bo- initium suum habuit Ao. CHR. M.CCC. XLIV. estque Septentrionalis cæterarumque Hordarum Laudis Autoritatem obtinens.

d Hanc Hordam solam sub Magni Chami Cathayni Obedientia nuper adhuc perdurasse, diver fi tradunt Geographi.

e S. Cozaczkienfes.

f S. Altrachan.

BUNG

a Cafana urbs. b Nagaijenses, Tattari. c Tumenses. d Sciambacenses. e Cosakenses. f Zavolgenses seu Bulgari. g Aftracan.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. IV.

IV. Sunt prætered in deserta Tattaria 9 Czyreassi inter Tanaim & Volgam, in Afiatica Sarmatia; & versus Oceanum in Scythia intra Imaum, Mecriti ac 'Samoiedi, quos Latine dicas semetipsos devorantes; aliique eodem tractu, Molgomsai, Baidaique; utrique Solem, vel rubrum pannum in sublime elatum, venerantes. Cætenum dexteræ Obii ripæ, circa mediam fluminis partem, apposita est urbs magnitudine & incolarum numerositate ingens Grustina, Tattaris & Moscoviticis negotiatoribus frequentissimum emporium, z

TATTARI SAGATAI.

V. Desertæ Tattariæ à Meridie conjuncti sunt Tattari Zagatai, Tattari Zaagro, opidis moribusque cæteris cultiores ac nobiliores. Fines eo. gatai. rum à Septentrione * Jaxartes flumen; ab Ortu Turkestan regnum; à Meridie Persicum Imperium; ab Occasiu mare Hyrcanum. Caput regionis ac sedes regum est » Samarcanda, Tamburlane bellico-samarcanda. issimo Tattarorum Imperatore maximè celebris; urbs magna ac lapide

BUNONIS.

\$ a Cyrcassos Olearius ad Caucasum & Caspium mare ponit, cosque Albaniæ partem inco-

lete tradit b. Iidem sub Moscoviticum redacti funt Imperium, munita loca Russi teneut. Ad capræ in victimam mactatæ pellem expansam & erectam preces suas fundunt ac epulantur.

· Samojedia hæc à Samogitià, inter Livoniam & Prussiam sità, de quâ lib. IV. cap. 26. dictum est, longissimè abest. b Samojedi verò isti hodie adeo feri non funt, ut defunctorum amicorum carnes devorent: quin potius deprehendunmr humani; humanitatem & benignitatem suam probarunt Hollandis, qui ad eorum litus fecerant naufragium, soli sui natalis sunt amantissimi; Religionem à Moscovitis hoc demum seculo impetrarunt, Russorum Magno Duci tributum ferarum pellibus solent pendere.

x c faxartes, etiam Oxartes olim dictus, hodie Chefel sive Kefel, ingens i Sogdianorum flu-

λ d Samarcanda etiam Maracanda dicitur ad ripas fluvii Amu posita, Maurinacherorum metropolis est. Hodie ibi residet unus Cham ex Tattaris Mosolimannis, ostenditurque in Moschea quadam sepulchrum Tamerlani.

HEKELII.

h Degunt in Campis & super currus vitam traducunt, habentes Ritum gentilem, quòd Mortuos Sepulturæ locô arboribus soleant suspendere.

i Et Magnus.

REISKII.

I e Tataria hæc deferta dicitur க்ட வணிய வகம் ஈடு ரி, i.e. non absolute quidem & simpliciter sed secundum quid, ob hanc maxime causam, quod omni fere agrorum cultu careat. Urbes enim pagosque alicubi nonnullos, sed plura per suas Hordas in pascuis vagabunda incolarum genera complection, Rufficoque imperio subest. Urbium duæ sunt præcipue Casan & Astracan, ad Volgam sitæ, qui septuaginta sese alveis in mare Caspium exonerat: f Casan ligneis vallis & turribus, arx hujus muro faxeo machinis tormentariis & circumfluo Kafanka fluvio muniwisseft, qui ab ortu in occasum fluens à Caspio & Astracham major ad fines Europæ Astæque in Delgoy insula jacet, mœnibus lapideis, & tormentis æneis instructa, & commerciis Armenis, Tataricis, Inidis, Perficisque florentissima, sed tota Russorum post Tataros exturbatos colonia, itemque in suburbio Stulizzagorodæ, ubi mılites vivunt.

BUNO-

a Cyteaffi. b Samojedi, c Jaxartes, f Oxartes fluv. d Samarcanda. e Tataria cur defetta.

Zahaspa. Bikent.

lapide exstructa; at parum frequens Zahaspa ad "Oxi ostia, & Ri kent in Mediterraneis clara sunt emporia quo Indi & Cataja regni incolæ mercandi causa conveniunt.

TVRKESTAN REGNUM.

Turkestan regnum.

VI. Proximum ab Ortu est 'Turkestan regnum, veterum Sacz rum regio; cujus incolæ fatis civiles & culti. Urbium notiflime. *Taskent, • Cotam, * Cascar, • Farkens. 2

CAP.

BUNONIS.

num in Hircanum mare decurrens variis à diverfis hodie appellatur nominibus, videlicet Geichon, est, loco monetæ utuntur corallis; Mostife Deistanxa, Capparach, & Abiam. Plinio k palus etiam Oxus dicitur, ex qua hic fluvius egredi scribitur 1. Cæterum Zagatais perpetua fierè bella sunt cum Persis. Tattariæ Sagataianæ m pars est terra Usbeccorum, quæ, ut Teixera inquit, amplissima provincia licet superioribus seculis Persiæ fuerit subjecta, hodie non tantum ab ea separata est, sed & Persis bellum insert, & nonnullam Persiæ partem decerpsit.

. Turkestan est desertum b Lop indigenis Xa- tiis Artibusque variis. mo dictum, ubi mira phantasmata suis screatibus seducunt viatores. Est verò regnum istudinter Zagatajos Tattaros & Chinenses. n

¿ c Taskend o ad Sur fl. eit.

. Inter d Cotam, quo ex Cataja magna affer- S C H I Historia, dono mihi missa, Cap. IL tur moschi copia, & Taskend Imaus mons in- p. 50. seqq.

π • Cafcar & e f Jarkem p, à Taskend versus Occasum sunt haud procul à Jaxarte fl. Mulieribus in Peim civitate, si maritus absit diebus XX. aliis licere nubere ajunt. Cæterum à Cotam verfus Meridiem funt g Carazani, qui nobiles, etiam hospites, obtruncabant, eam domum maxime vastissimo illustres. P Timurlencus illeabium felicem putantes, in qua præstantium virorum obscurissimis ad imperium totius orients a anima vagarentur. Hic h Caraja urbs est ad lacum Salfum oftreis refertum fita. In Cataja mulieres dentes deaurant, neque puerperæ se domi dissipatum. 9 Olud Beque Tur kestanam invalent, continere dicuntur; sed viri XLII. dies in lecto una cum Partibus regnisque septem, è quite decumbentes, ac si ipsi partum edidissent. Sed Arabes illam compositam tradunt. Hac total Martino Martinio plura referuntur Tattarorum Turcia, Turcarumque patria fuit, si Arabschajus

ad fretum usque Anian. Postremos autem al mare istud esse scribit m Yupos, qui a lorieser A Oxus maximus Sogdianæ fl. per Margia- piscium pellibus factis ita nominentur. Tami in n Thebet seu Tibet , quæ Chinæ ad Occanin musci ingens ibi copia esse perhibetur.

HEKELII.

k Lib. Lib. v1. H. N. c. xv1, p. 87, lin. 11. l' Quod etiam conjicere licet ex ejuid Lb, xxxi. c. vii. p. 559. lin. 28. m Seu Zagathajanæ.

n Hujus Regni Populi operam navantnon so-lum Negotiationibus, s. Mercaturis, sed & Scien-

o Seu, ut alii scribunt, Tascam,

p S. Cjarciem.

q Conf. Lucæ Schrokii, Fil. Viri celeberimi ac omnibus Bonis Chariffimi, erudiu/|me MO-

REISKII.

2 O Zagataja vel rectius Giagathai & Mannnachar extat vetus illa Sugdiana Chamo suosib dita, cui sedes Samarkanda & Bochara, uns Timurlenco seu Tamarlanæ ac dominatuhis cunctæ Afiæ unus emerfit A. C. 1404. unula ad mortem tenuit, inter filios ac nepotispola

a Oxus fl. b Lop defertum. c Taskend. d Cotam. e Cascar. f Jarkem. g Carazani. h Caraja. i Samahania. k Tanyn. 1 Niulhan. m Yupi. n Thebet. o Zagatai, p Timurlenc. q Olud. Turkestana.

CAP. V.

Cataini Magni Chani Imperium; item Tattaria Vetus.

Otentissimum inter Tattaros imperium est Magni Chani in re-Magni Chan gnis Cataja Tangut, Tainfu & in provinciis Tenduc, Camul, ni imperium, Garciam, Carakitay, id est Nigra Cataja; & "Teber. Initium ejus est à Norussis montibus in confinibus Tattariæ desertæ, exten-Noruss, 100 diturque ad Tabin usque promontorium & fretum Anian Lon-Norusia. gitudine Inc circiter mill. Germ. Occupat Veterem Sericam, majorem partem Scythiæ extra Imaum montem, partemque Scythiæ

REGNUMCATALE.

II. Serica est ipsum nunc regnum & Cataja, vulgò Kitay, in-

BUNONIS.

Martinius in Chinæ finibus habet Tibet re-

B Per desertum in a Catajam itur præcipuam Tattariæ provinciam , A Lopo distare scribiur iter unius mensis. Habet Cataja à Meridie montes & muros Chinenses. Incolæ ejus cum Chinensibus & b Suceuir & c Campion, quæ civitares in finibus Chinæ firæ funt, negotiantur.

REISKII.

1 d De Cataja inter Geographos non folum antiquos sed novos etiam tanta dissensio intercedit, ut alii hanc Chinæ regionibus anumerent, alii a China longius sejungant. Græci veteres in rebus Alexandri M. gestis cum Diod. Siculo Lib. dictos voluit, orienti extremo Indiæque finibus vicinos: Ptolomaus Lib. VI. c. 15. xairas Chain China illustrata viro assensum præbuit, plu-

Alhacentus, nostratesque, Haitho, Paulus Venetus, Jovius Catajam & Chinam regiones natura dissitas divellunt & separant. Andr. Mullerus in Disquisit. Geograph. histor. A. 1671. edita Catajam rubræ Tatariæ adscribit, regionem priscis ab ortu Mogulibus vicinam: Quæ Chinensibus dicta Kin. h. e. aurea nomen à genere Tatarico Chatao adiumierit. f Cambula nec tantæ magnitudinis aut tanti splendoris esse annotat, nec vero notari nomine, sed corrupto qua-Cham Baleck, i.e. Domini urbem & Myuntham Tataris vocari. g Typographia orientalium non Tataris, usque regno Tangut, sed Chinensibus recte apud Historicos vindicatur : Ergo ex una regionum istarum confusione provenit, si quidam XVII. Cathaos memorant: Strabo Lib. XV. ab | Chan tenuit, Christianus at Nestorianæ hæresi Tataria hanc attribuant. Tenduc regnum Ung Rege, qui tum temporis erat, xasia Cathajo addictus, & Perfico Freslechan aut h Presterchan cognomine vocatus, quasi Principem adoratotas Seris proximos Seytas appofuit: Unde Catajam rationem crucis Perfæ ita exprobrarunt. Ita abStrica diversum intelligimus. c Mattinius in cum Castello & Pocockio nobilist. Ludolstus in Affante Sinico reguum Cataja: in septentrionali- Æthiop. Histor, Lib. II. c. 1. Hine Proferjohan Bus Chinae partibus collocavit, iisque novem & German. Priester Johan ad Abyssinos transitt. nomina & regna; nempe i Samahamia, k Ta- Naivioddinum, Arabeique autosa, nyu, Ninche, l Niulham; Cascar verò regnum ad Gentium, Petrejum, Mullerum in Camin Additam. ad Sincium Atlant. & Kircherus 1209, periisser. i Tataria vetus nihil infigne reque ut præberent summ, sacile induxit. Sed divisas credulis Europeis suppeditat: Tatari Arabes Abulfeda, Arabíchy, Azizus, Saidus, eam hodierni Ninche aut Niulhan nominant. Mi-

a Cataja, b Succuir, e Campion, d Cataja, e Chinam diversaterra, f Cambula, g Typographia Sinenfium. h Prester-Chan. i Tataria vetus.

Cambalu.

Caindu.

Tangut.

Tenduc.

colis (ut ferunt) adeo frequens, & agrorum cultu adeo lata; urbiumque splendore, ædificiorum nitore, atque omni denique divitiarum genere adeo affluens, uti neque Gracia Veteri, neque Italiæ cedat. Urbium opulent ssima est v Cambalu, regia sedes & caput totius imperii Magni Chani, quinque mill. German. ambim comprehendens; quam duodecim suburbia, juxta numerum por tarum, circumiacent, frequentissimum Indis ac Sinensibus mer. catoribus emporium. & Caindu urbs velis subtilissimis, quæ ex ar. borum corticibus ad usum fœminarum conficiunt, maximèestela. ra. Qua retota olim Serica nota erat. Unde Plinius a: Seres, in. quit, lanificio nobiles, perfusam aqua depectentes frondium canitiem II. In regno Tangut artem typographicam ante clo. annos inven.

111. Tenduc provincia, magni ac potentis Regis & Presbyteri

rum vero est, non solum inter Judaicos Rabinos, sed Christianos etiam extitiste, qui contenderint, in hancce regionem Tataricam tribus decem Ifraeliticas à Salmanassare Assyrio rege deportatas, ubi adhuc lateant.

tam fuisse, nonnulli contendunt.

BUNONIS.

2 a Cambalu b urbs ad Pulesangam fl. est; eamque ambitu suo 28. millaria c continere alii tradunt. Serici tanta ibidem perhibetur negotiatio, ut nullus prætereat dies; quo non mille currus ierio onerati eo vehantur. d

d b Caindu e urbi Cambalu vicina est; incolarum in Caindu & c Camul prædicatur hospitalitas. Holpitem quum accepit paterfamilias, rus concedit, uxorem & filias cum hospite relinquens, ut eum recte curent. Quam consuetudinem cum Magnus Cham abrogasset; & posteà ingens peltilentia eos infestaret, credebant illi se à dis iratis ob morem istum abrogatum puniri, rogabantque Chamum, ut eandem reduceret consuetudinem excipiendi hospites; quo inprimis pretiosorum, Unionum, Aromatum & dii placarentur. Cæterùm supra Catajam Aihai five Alchai mons est, ubi Tattarorum Regum fepulturæ.

in ignem conjicitur, purgatur. Ad eSucceuir in Historia Athiopica nuper in fol. impress. Rhabarbarum in copia colligi volunt: Ibidem Scripfit quoque de Rebus Abyssmorum Mor

que Christianus, sed Nestoriana haresi addi- BYSSINI Regis Historia impress. est Coloni ctus, Ecclesiasticam pariter & secularem Juris- Agripp. Annô M. DC. XXXVIII. in 8. Mil

dictionem in fuos exercens. Is Presbyter Johannes vulgo apellabatur, quasi pretiosus Cham. f Ejus potestas quum nimis augesceret, ipleque sibià fubditis metueret fuis, ac eos variis fervitutum generibus premeret, defecerunt hi ab iplo, & elegerunt fibi Canchium five Cinehim quendam, qui fuerat faber ferrarius, ducem. HicUnanum regno & vita exuit. Posteri tamen que adhuc fub Magni Chami Imperio rerum potiuntur. Eorum sedem alii collocant in Argon. In finibus eius regni ponitur Sindacui castrum, in quo Uncanus præsidium posuerat contra imptiones Tattarorum.

HEKELII.

a Lib. v 1.e. x v 11. p. 87. lim. 41. fcq. b Olim, ficuti nonnullis placet, Isledem Saica dicta.

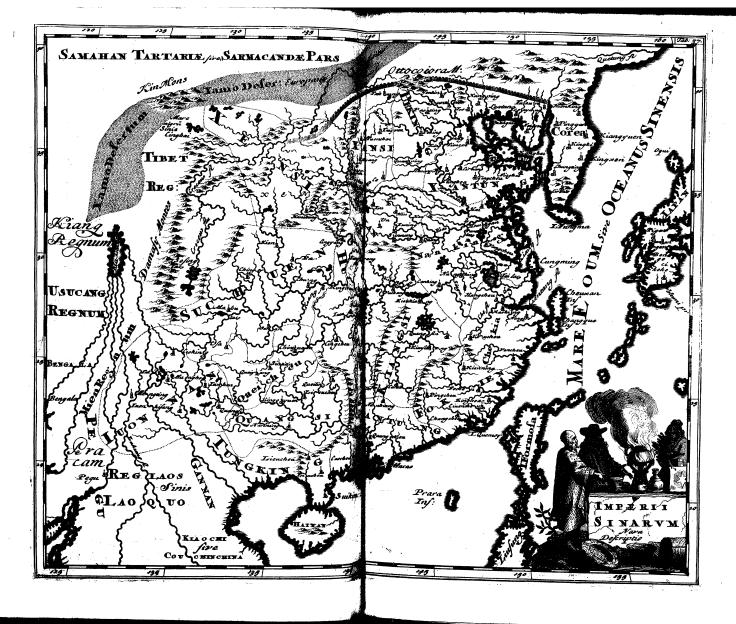
c Italica fortè.

d Defertur quoque ex Indià, Chinà & aliis to gionibus maxima variarum Mercium, Lapidan Opum omnis generis copia.

e Vel Caindo.

f Plura de eo habet passim Jobus Ludolphus s d In Tangut telæ invenitur genus, quod cum omnigenæ Eruditionis ac variæ Scientiz Vir quoque est f Campion emporium celeberrimum. laus Godingus, qui Liber exc. est Lugd. Anno CRex ifte in g Tenduc Uncanus dicebatur, erat- M. D.C. XV. in 8. Sed Adami Congent A.

a Cambalu. b Caindu. c Camul. d Tangut, e Suceuir, f Campion. g Tenduc.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. V. quod nomen postea Abissinorum Regi in Africa per errorem damm fuit) quondam regnum fuit.

IV. Tainfu regnum amplum atque cultum vitibusque fertile, artificibus ac negotiatoribus refertum, armorum bellicorum nohilissima inter Tattaros officina. Quin Serico ferro jam inde Pli-

TATTARIA VETUS.

V. Postrema universæ Tattariæ pars est Vetus Tattaria, inter Pa-Tattaria ropamisum amnem & Sericam sive Catajæ regnum, adusque Se-Tattatie ptentrionalem Oceanum & fretum Anian extensa. Dicitur vetus Tattaria, quia hinc primò nomen Tattarorum, ut suprà demonstravimus, exortum est. Regiones heic & hordæ complures, quarum nomina vix nota aut certa; At Ung & Mongul regiones Ung Mon Gog & . Magog effe, viri docti docent. maxobii veteribus dicti, quod in curribus vive-

BUNONIS.

n Quum pastores potissimum sint Tattari, periorium gratia sedes suas sapius mutant, & Gog & Magog ad Mare Caspium habitare mul.

CAP. VI.

rent, quibus hinc inde vehebantur.

9 At iple Cluverius Germ. l. 1. p. 44. & legq.

De Sinarum regione sive China.

TAttarix, qua ortum Solis prospicit, annexum est China re-sinas. gnum, cœlitemperie, fertilitate soli, amplitudine, opibus china, a potentia haud cuiquam alii cedens. Gens ipsa (si credimus) ingenio omnes alias superans. Sinas esse Ptolomæi, cum situs, tum ipsum vocabulum maximè convincit. Quippe quod Hispanis China, id Italis Tuscis Cina, & Germanis Tschina scribitur: ubiexiguam in pronunciatione deprehendas differentiam inter Chine & Sina. At ignorantia Hispanica pronunciationis; qua est in Ch. Græcæ literæ z pronunciatio in vocabulo isto apud alias na-Limites. tiones invaluit. Limites habet ab Occasu Damasios montes, quibus ab India & Tattaria separatur; ab Septentrionibus Ottorocoram, & murum CCCC. mill. Germ. inter hujus crepidines conta Tattarorum irruptiones exstructum: ab Ortu Oceanum Sinen-Magnitudo. sem sive Eoum; à Meridie eundem Oceanum, & regnum Siam. Hhh 2

Chinz Provinciz. Longitudo summa est à Tattarorum finibus; qua mare Eoum tangunt, usque ad regnum Siam, mill. Germ. I's c. Latitudio inter

Damasia juga & Oceanum milliar. ccc. 1

II. Dividitur totum regnum in complures provincias, quas illi præfecturas vocant: quarum maritimæ funt, Cantan, Foquiem. Chiqueam, Nanguii, Xantum, Paquin; mediterranea, Xiamsu. Cansii, Sancii, Suchnam, Huanum, a Juana, Fuguam, Suinam, Quichen, Quiancii, Cochinchina, Quancii. "

III. Ur. HEKELII.

BUNONIS.

a S. Hoaum.

a b P. Martinus Martinius sequentes enu-REISKIL merar Chinæ provincias: ex quibus martima 1 x China im nomen ab imperatoria eague funt, c Corea Martinio, cuius tabulam exhibemus, peninfula (at aliæ tabulæ recentiores Coprisca familia ortum ad exteros pervenit : Grzream faciunt insulam) ejus urbes memorantur; cos itidem Ptolemæi ærate qui Sericam Sinit Kincki, Hienking, Pinggan, Kiangyuen, Kin-Elvais vicinam recte collocat, & postrema Inxane , Chungoing , Ciuenlo : 2. d Leaotung , diæ annumerat. Tum enim Seres Indi & Sina cujus caput Leaoyang, item Tuxune, Quan- versus Orientem ultimi noscebantur: Mirum vegning, Ningyve: 3. e Xantung, in qua Ninghai, Cinan, Tiencin, Cingcheu: 4. f Nanro elt, cur Ifa. Vossins in Observat, ad Pompon. Lib. I. c. 2. Sinas veteres in Siam, aut Siamense regnum, idque Indicium ex infirmis rationibus king; cujus metropolis Nanking; item Hoaigan . Yancheu , in ea ell Tai lacus. 5. g Chemutet. Diversa enim pronunciatio intergentes kiang in qua urbes Hangcheu, Xaoking, Kiuvarias, adhuc recepta nihil efficit; Unde China cheu & Wencheu. 6. h Fokien cujus caput Fo-Europæis . Arabibus Sina & Tichina Turcis dicichen; & cæteræ urbes Kinghoa Kienning Tingtur; Tataris Mangun; Ipfis Chinenfibus Chunghoa & Chunguo. y Regio hæc triginta circier cheu, & Changheu: ejus litori opposita est ins. gradus in longitudinem à Promontorio Ningpo-Quamoy: 7 Quanctung, in qua caput Quancheu, cujus portui opposita est ins. Macao; urad Damasios montes: In latitudinem à gradu bes præterea in hac provincia funt, Coacheu, octavo decimo ad secundum & quadragesimum Chacking & Nanhiung: 8. k Tungking, in qua procurrit, tota provinciis & urbibus cultissima. Regna in vasto illa imperio Tatarico-Chinensi urbes Lieuchen , Liuchen , & Suikien. Mediterranca verò provincia memorantur, i 19un- numerantur quindecim & cum iis Provincia tonam, cujus caput Junnan urbs, ac præter have tidem eædemque duplices, Borcales nempe ac Australes, five maritimæ illæ fint, five medi-Mengting, Juenkiang & Quangfi, 2. m Surerranez: Sex equidem Boreales Honan, Xemf. chuen in qua Chingty: 3. n Xenfi, in qua præcipux urbes Sigan , Hanchung , & Hinggan. Xanfi, Xantum, Peking, Suchnen, Australes 4. O Xangli cujus caput Taiyven, ac poerò Tucncheu, Kiang, Taitung: 5. P Peking, cujus caput & regià memoratur urbs ejuldem vero novem, videlicet Hakung alias Quantung, Quamsi vel Kiansi, Kianguam, S. Nanking, Cha-kiang, Fohlem, Quanziang, Quanssi, Queben Juniam: Adde Amplius Leautung, regionem nominis, porrò celebriores hic funt urbes Xun-Tatariæ Ninchæ proximam , & Coream fire tien, Paoting, Quanping. 6. 9 Honan, in qua Caifung. 7. r Hingtong; in qua nobilitores Chaolien Sinis quoque subditam: Unde Petrus Siangyang, Kingchen, Fung, Chingcheu: Du Val sextam decimam addit. Inquibus provinciis urbes præcipuæ ac florentissimæ 150. mi-, 8. I Queichen cujus urbes infigniores Queiyang; Sintien; Chiniyen: 9. t Quanfi cujus Queilin: nores vel oppida 1222. vici extant imumeni 10. v Kiangfi: in qua Chancheu, Kienchang. z Ex Urbibus duæ funt Regiæ, una Borelium Pequing, alteraque Australium Nanquing, Chi-Quanglin.

a Frovincia in China ex relatione. b P. Martinii. c Corea. d Leaotung. e Xantung. f Nanking, g Chekiang, h Fokien, i Quangtung, k Tungking, Junnan, m Suchuen, n Xenfi. o Xangti, p Feking, q Honan, r Huquang, f Queicheu, t Quanfi. v Kiangii, x China, y Frovinciz hujus duplices, 2 Urbers region.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. VI. · III. Urbes per universam regnum esse tradunt celebres ccx L. fossis murisque probe munitas, præter opida & pagos quorum inhnitus numerus. Amplitudo autem urbium ex eo conjicitur, quod Cantan, una ex minoribus, tria amplius milliaria Germanica circuitu amplecti dicatur. 8

IV. De regiá est varia auctorum traditio; alii quippe » Paquin Regia eam vocant, alii Nantum quam eandem putant esse Quinsai. In Paquin; Tattariæ sinibus versus Septentriones sitam esse, omnes consen. Nationain. tiunt. Anté erat regia ? Nainquin, magna urbs, in medio regni

na ergo quasi urbs continua muro circumdatur | flupendo ad 300.milliaria Germanica producto, tinio memoratur e Peking in provincia Septen-40. cubitos alto, fed 15. lato: Ut murum feu trionali ejusdem nominis. vallum potius Romanum in Brittannia Scotis oppositum, & Hexanitum murum in Isthmo Corinthio ad quinque milliaria exitatum, valde king. c superet. Tatari tamen facta irruptione muroque penetrato A. 1649, tot regna sub imperium Ecquis miranda Chinenfium opera & naturæ do-& arte typographica Spitzelius Commentar. Kircherus volumine grandi Chinam illustratam, Mart. Martinius atlantem Sinicum notis Jac. Golii omatum, Andr. Mullerus libro fingulari Sinicas observationes de rebus historicis, Geographicis & Christianis monumento præsertim Sinico, a cui cum Jesuitis plurimum attribuit; Inventum etiam is ipse Brandenburgense, vel linguæ Sinicæ facilius legendæ ac intelligendæ elavem edidit : b De scutellis Chinensibus sive procellanis Martinius explodit fabulam communissimam, qua ex ovorum testis corrasisque conchylis marinis confici dicuntur, cum ex argilla figlina, terraque diaphena & arenosa confici sokant, c Libros Chinenses eosque in rebus Astrono-micis, Geographicis, & Physicis conscriptos, thattæque Sericæ impressos bibliotheca Augusta, qua heic est, nonnullos continet. d Missomes fesuitarum, sive facras expeditiones ab Anno 1581 ad A. 1669. Nic. Trigaurius, Prosp. Intorcetta, sed ultimas Ad. Schallius, Madorinus Chinenfium factus edidit. Sed Joh. Hurolianensis S. J. Historiam Chinæ à duobus Tataris subjugatæ Anno 1688. Parif.

BUNONIS.

ß Stupendam illam urbium in China magnitudinem idem quoque refert P. Martinius.

y Imperatorum Chinenfium regia b P. Mar-

& f Xantung provinciæ nomen eft. e g Nanking urbs est in provincia Nan-

& Marcus Polus Venetus urbem hanch Quinzai, id est, civitatem Cœli, in regno Ainan redegerunt, per octennium savissime grassati. collocat. Rex qui in ca sedem habuit mundi Dominus & coli filius à suis dictus est. Verum ejus na fingula enarret? De re literatia Chinensium urbis recentiores nullam faciunt mentionem, five bello five alia calamitate interierit.

i Fluvii per Chinam nobiliores memorantur k Croceus à colore luteo ita dictus, ex Sofing lacu oritur : inde versus Septemtrionem tendens Chinæ limites egreditur, factoque flexu redit, at demum in Oceanum Chinensem sese exonerat. Kiang fluvius maris filius dictus in Chinensis Imperii limitibus Occidentalibus ortus fluens mediam ferè transit Chinam, eamque ab Occasu in Ortum dividit in Septentrionalem & Australem, ultra milliare Germamicum perhibetur latus : idem mare Chinense demum subit. ejusque ostio objacet insula Cungming. Reliqui fluvii funt 1 Hoaj; m Singan, n Cientang, cujus oftio adjacet infula O Cheuxan, p Juen & 9 Canfl. qui cum Kiang sese conjungunt : Item r Ta fl. ad Quancheu mare subit. Cæterum Chinensium lingua carere dicitur literà canina R.

Utuntur Chinenses literarum loco characteribus, & imaginibus variis, figuras in lingua & laminas incidunt; ficut nos utimur arte Ckalcographica. d Currus excogitarunt, quos velis ventisque, uti navigia per mare, per loca plana dirigere norunt. Liberos suos in patrio exercent sermone, &, quum legere & scribere posfunt, docent eos feire res olim apud se gestas, leges etiam municipales; & moralia fabularum atque adagiorum. e

a Monum. Sinicum. b Porcellanæ. c Libri Sinici. d Missiones Jesuitiez. c Peking. f Xantung. g Nanking. h Quinzzi. i Fluvii in China. k Croccus fi. l Hoal fi. za Singan fi. n Cientang fi. o Cheuxan fi, p Juen fi. q Can fi. r Ta fi. Hhh a

versus Oceanum posita. At de urbe Quinsay (sive ea Tattarorum Magni Chani, sive Sinarum Regis regia, utrumque enim traditur) meritò prudentissimi cujusque sidem excedunt ea, qua M Polus Venetus tradidit: continere scilicet eam circuitu mill. Ital circiter centum, id est, German. communia viginti quinque, & pontium in ea lapideorum duodecim millia, quorum quidam tantæ altitudinis, ut majores naves erecto malo subtermeare queant lacum item intr mœnia ambitu mill. German. circiter septem continere: in quo dux insulx singulas regias superbissimo opere suffi. nentes. Per universam autem urbem præsidium triginta millium militum. Veruntamen urbem hanc post Marci Poli tempora bello dirutam, vel alia gravi calamitate destructam esse, quidam putant.

V. Infulæ ab ortu Sinarum regno objacent innumeræ; at duæ infiginores of Corea, incolis Caoli, Longitudine CCXXX milliar. German. Latitudine L. & multo nobilior & Japan, Longitudine

Corea. Iapan.

HEKELII.

b Magino memoratur Paquin. c Magino dicta Manquin.

d Quam ab ipsis Chinensibus diu ante nos inventam tradunt. Edidit elegantissimum & omnibus numeris absolutum de Re Literaria SINENSIUM Commentarium Theophilus Spizelius, Vir pius, laboriofus, literatus atque candori deditus, Amicus meus certus, qui liber, Lugduni, quippe Batav. Anno Chr. M. DC. LX. Hackianis literis in 12. f. impressus, omnino est dignus, ut à quôlibet Philologia cultore indefessis teratur quotidiè manibus.

e Quod ad Religionem hujus Gentis attinet, credunt omnes Res creatas, omniaque Inferna atque horum gubernationem pendere à Supernis atque Cœlô quod maximum omnium Deorum exteris Christianum serant nomen; unde exicredunt, idque primô Alphabeti Charactere ex- gua, & ferè nulla appareat spes, qua ratione primunt, Solem, Lunam & Stellas adorant, im- doctrina illa falutaris hic resurgere queat. limmò & Cacodemonem, ne mala eis, ut ipsi dicunt, rar. Nobilis à Mandelso p. 238. & seqq. Hoafferat. Sumtuosissima habent tam in Urbibus, die tamen mitiora afferunt; Christianam videquam in Agris Templa, daturque apud cos licet fidem denuo ibidem admitti. Postellusper duplex Genus Sacerdotum: alterum albis est in- universam hanc insulam statuas Idolorum maclutum Vestibus raso Capite & in commune ximè tricipites, aliasque mulieris pueruminulvivit, ut nostri Monachi; alterum atris est ve- nis gestantis imagines adhue suo avo extinssete stitum, promisso crine, & seorsim habitat; statur, vestigia hæc videntur esse Religionis ficuri nostri Presbyteri. Neutrum Uxorem du- Christianæ antiquis temporibus hic florents: cit; horum tamen Vita tatis impudica & ob- quæ tamen aftu Saranæ postea corrupta & perscena; Conf. Marci Henningi de Regno CHINÆ versa fuir. i Porrò Chinensium lirori Orienta

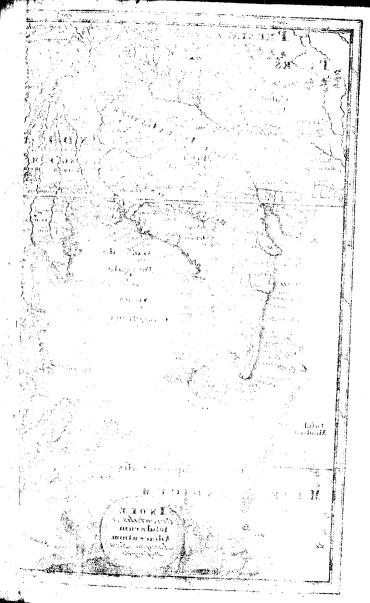
Liber, Augusta Videl. Anno M. D. XC. in 8.

BUNONIS.

n a Corea P. Martinio non infula, sed penin-

9 b Japan insula fœcunda f est, frugum, metallorumque g dives: h Rex cujus Imperiocateri subsunt reguli, ad bellum educere potest aliquot centena millia virorum. Lufitani Christianam fidem passim per hanc insulam felicisuccessu docuerant; sed ea anno 1579, ac iterum hac nostra exate, exustis & occisis Christianis hîc oppressa & ferè delata est. Qui ex occidente ibidem negotia curant mercatores, Christianum nomen folent abnegare. Tanto odio Japanenses persequentur Christianos, ut ne quidemin

a Corea, b Japan Inf.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. VII.

milliar. CL. Latitudine Lxx. uterque in complures ditiones, quas Reguli verius quam Reges obtinent, distributa. Hujus tamen potentior Rex est Miaci, urbis totius insulæ principis. 2

liobjacet infula a Formosa fub ipso Cancri Tro- | runt : Verum a Piratis Chinensibus , & horum nehant: & cum incolis, ipsis quoque Chinenfibus huc venientibus, mercaturam faciebant. Erantin ea infula non pauci ad Christianam sidem conversi. Sed Hollandi nuper anno 1662. à Chinensibus Selandià castro per deditionem camâ, ex hac insula ejecti sunt, & ab his in captivos imbellemque turbam crudelissime est savitum. Chinenfium litoriAustrali opposita alia in-sula b Hainan dicta, multis urbibus & incolis

HEKELII. f Acnobilis. Auri inprimis. Veteribus Chryse, sed Marco Polo Zipaneri

i Incolæ colore funt potins olivastro, quam abo; ingenio a. ac memoria mirabili pollentes, gloriæ cupidi & laborum tolerantissimi.

2 Insulam Formosam, quæ Chinensibus Packanda dicitur, minores aliæ attingunt: d Fayoung maxime, in qua Batavi Anno 1632. fortalicium struxerunt , Seelandiam dictum , goerturbarunt, & Formosam denique subjuga- | commercia libera sunt admissi.

duce Couenga iterum Anno 1661. ejecti; jacturam Chinenfium commerciorum, Indorum, & Japonnensium maximam secerunt. Ipsa Infula populosa, susque pagis & dominis divi-fula so, gradus latitud, septem, versus Boream ja-cet. Ab ea distat paululum ob cura infula e Sanichaon, ubi Franc. Xaverius, Indorum A-postolus vitam finit, successu facto.

f faponia incertum est, an extet Insula, num continenti adhærear, Arn. Montano & Caronio teste: Ipsa 35 gradus elevata XVI. Provincias pluresque Insulas complectitur, quarum tres maximæ funt, Nivoo, Xinoo & Xiccoo, fuis regulis aut principibus subjectæ: Qui tamen singuli g Dairo: rerum sactarum & civilium supremo arbitro subsunt. Hujus autem sedes Meaco est, urbs regia Yendo vel Jedo Anno 1657. incendio exusta: Domos enim solum ligneas amant, nec urbes muris aut portis muniunt, aniare, nec utiers muns au portis muniunt, fed plateas noctu magnis januis occludunt. Conf. fed plateas noctu magnis januis occludunt. Conf. Bern. Varenii Defeript. Japonise Arn. Montanum in Lib. Germ. de legat. ad Cæfarem Japon. itemque Missiones quas vocant, Apostolicas aut Papæas ex A. 1590, ad A. 1614. quo ferociter in Christianos savitum fuit, & A. 1626. mozaleto, quod Provinciam vocarunt, addi-quo Jefuita cum Portugalica & Hispanica nationo: Unde Hispanos postea suo castello Kelanne regnis omnibus exclus, solique Batavi ad

a Formofa Inf. b Hainan. c Packanda. d Fayoung. e Sanichaon. f Japonia. g Dair.

CAP. VII. De India Veteri.

🕻 Inarum regno conjuncta est ab Occasu Meridieque *India*, terra _{India}, Jomnium nobilissima, auri argentique adeò fœcunda, uti solumejus aureum argenteumque esse veteres crediderint. Nomen accepit ab Indo nobilissimo slumine. Clauditur ab Occasu Indo; Ejus limites. a Septentrione Emodis montibus; ab Ortu itidem montibus Damafüs & Meandro; à Meridie suum mare, quod Indicum appellatur, magnis sinubus recipit; in quod, ceu duo cornua; longissimo excursu sessemittit. Longitudo ejus summa est ab Indi sontibus usque

ad extremum aurez Chersonesi promontorium mill. German. circiter loc. Latitudo maxima à Damasiis jugis in finibus Sinarumac Tattarorum, ad Simyllam promontorium, nunc C. Comori, mill. CCCCL. I

Divisio: India.

11. Divisa fuit olim Gange flumine in duas partes; quarumum versus Occasum a India intra Gangem, altera versus Ortum & India extra Gangem, appellabatur.

Indi Brachmanes.

111. Tradunt veteres Geographi, fuisse in India populorum vemmillia: quorum clarissimi , Brachmanes, Indorum Philoso.

BUNONIS.

a India intra seu cis Gangem ab Occasu habet Paropamiladas, Aracholiam & Gedroliam; à Septentrione Caucalios montes, quos apellabant Macedones; ab ortu Gangem fluvium, ac altesam trans Gangem Indiam : à Meridie Oceanum Indicum, a

β b India extra five trans Gangem ab occasu habet alteram Indiam , & Gangem fluvium ad Septentrionem Scythiam: ab Ortu Sinarum regionem; à Meridie Indicum mare. In hac inter duos finus Gangeticum & Magnum est cherfonesus Aurea, que hodie à civitate Malacca dicitur.

2 d Brachmanes, five Brachmani, olim fuere Philosophi, hodie Bramani, dicuntur, de quibus Itinerar. Noh. à Mandelslo p. 114. & segq. de istis Solinus c. 65. Philosophos habent Indi Gymnosophistas, qui ab exortu solis ad Occafum contentis oculis orbem candentissimi syderis contuentur, in globo igneo rimantes fecreta quædam, arenisque ferventibus perpetuum b diem alternis pedibus insistunt. Et Plinius 1. 6. c. 19. Gentes celebratæ illic, & prope in religionem versæ sapientiæ deditæ, voluntaria semper morte vitam, accenso rogo, finiunt: ut sunt de illo exempla c apud Plutarchum in vita Alexandri. Mortem scilicet prudentiores illi Eusebius Eusthatiusque reserunt : Has autem non exfrectabant; sed ingerendo semet ignibus læti & cum gloria arcessebant. Alii in solitudi-

HE KELII.

a Et juxta nonnullos Chaberim.

b S. perpetem, sicuti Olivariniana legit Editio. c Calani & Indi cujusdam ex comitatu Casaris.

Græcus Palladii qui ex Bibliotheca Regna Lordi. nensi, cura Edoardi Bissei, Londiniap. T. Roycroft Anno hujus Secu. L x 1 1 x. in 4. reg. cum Versione Latina est impressus.

REISKII.

1 e India nomen ab Indo fluvio nacta, cunctis gentibus, quas Orientales & Occidentales terræ nutrifint, commune fecit: Hinc Chinenses & Arabes Indoctan hodieque nominant; suo fermone aut idiomate quo regionem adjecto Stan fignificant, veluti Turkestan Gusstan &c. India vetus amplissimis patebat versus Boream Ortumque terminis. Ad Tauri juga nempe ac Eoum oceanum, hodierna longe arctioribus coercetur: Utraque tamen duplex, altera nempe Occidentalis intra Gangem i irris yayın irdinh, altera Orientalis extra Gangem ninis າຂ່າງຮ ໄປປ່າກຸ່ງ quam Graci Romanique nec non adhuc Arabes partiuntur. De gentibus, mirandis naturæ operibus urbibusque Indicis quanta scriptorum veterum portenta, etiam fals? Strabone judice Lib. II. qui de urbium numero 5000. acute censuit. κατυπερβολήν, i.c. copa excessum excrevisse. De Nationibus quantum variatur? omnes eas ad foctanem è Noachi nepotibus unum, primum quafi parentem Josephus, origines Bochartus in dubium trahit Lib. II. cap. 15. infirmis tamen ratiunculis usus. i Inne & sub terræ cavernis mortem exspectabant: dus & Ganges ex jugis altissimis Thebeth, lær qui mos hodieque servatur in Japonia. d quondam hydrophilacio nasci dicuntur: Uthis per rupes altissimas horrendo cum strepitu, ille ad radices montium prorumpat, & quinquealveis in mare Indicum devolvatur. Ganges veto in sanctitate maxima & singulari peccatorum expiatione apud Indos ethnicos adhuc habetur, d Alias de Gentibus INDI Æ, & in specie tanquam paradisi fluvius. Vid. Kirch. Chinal. de BRAGMANIBUS extat elegans Liber luftr. part. II. c. 2. Abr. Rogerii Histor. Brad-

a Limites Indix. b Intra Gangem & extra Gangem. c Chersonesus aurea. d Arachmanes, e India. f Duplex, Indus & Ganges.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. VII.

ohi, Græcis Gymnosophistæ dicti; & Gangaridæ, quorum regem Gangaride. notentissimum Alexander Magnus invadere non ausus est.

IV. Urbium suisse quinque millia, iidem auctores prodiderunt, przcipua capacitate; quarum omnium clarisfima Nyfa, in qua Nyfauth.

genitum Liberum patrem Indi arbitrabantur.

V. Fluviorum nobilissimi funt Indus & Ganges: 3 Indus, quem sol. accolæ quondam Sandum, nunc diversis nominibus diversi appel-Indus fi. lant populi, Hynd, Duil, Inder & Caercede, in Paropamifo monte effusus unde viginti recipit amnes; sed clarissimos 9 Hydaspen & 'Hypasin', qui Alexandri iter terminavit. Nusquam latior quinquaginta stadia, aut altior xv. passus, septem ostiis in mare Indicum evolvitur. * Ganges gemmifer & auri fœcundus, ex Scy-

obleura & per exigua obringit. Veteres autem India scriptores multa salsa prodiderunt, inquit Strabo lb. II. Conf. etiam itinera Thevenorii, quibus ns Indostanenses novorum Mogulum aliorumque populorum exposuit, Souchu de Rennesort Histor. Indiæ Orientalis Paris. A. 1688. edita.

BUNONIS. da Gangaridæ bello olim clari erant ad Gangem fl. urbs & regnum Bengala, illorum sedes erat olim Gange, seu b Ganges urbs ulterioris India Gangi fl. imposita. Sunt qui existimant Gangem urbem esse eandem, quæ hodie Bengah: verum hæc à Gange fl. longè distat.

1 c Ny/a e urbs cis Gangem ad Indum fl. non longè ab Arachofia à Baccho fertur condita. Est quoque Indiæ mons Nysa, cujus mentio-

nem facit Virgil Eneid. VI. ¿ d Indus fi Plinio teste, 1.6 c. 20. olim ab incolis Sandus fuit apellatus: Sinthum Ptolomæus inter septem Indi ostia numerar. Verisimile igiurelt, oftium illud omnium maximum pro toto fluvio Ptolomæo fuisse usurparum. Hodie ab Indis aliisque gentibus vulgo Indu vocatur. Huncverò fluvium prius Maufolum dictum, postea ab Indo quodam Juvene egregio, qui in cum le przeipitaverit; nominatum fuisse fabulatur auctor libelli de fiuminibus, quem nonnulli adscribunt Plutarcho. Alexander M. tradente Plinio l'. 6. c. 17. nullo die minus stadia sexcenta navigavit in Indo fl. nec tamen potuit ante | Ovidius: menses quinque enavigare, adjectis paucis diebus. Idem Rasbutos à Cambajensibus disterminat, atque per mediam Cambajam decurrit. Incolis eius regionis, teste Odoardo Barbosa,

man. part. II. c. 18. Notitia reliquorum quos | & Cercetes & Inder hodie appellatur. Candidi co-Indiz progenerant fluviorum nostris Europæis | Ioris esse perhibetur Indus, & gelidior, quam cæteri, qui ibi funt, fluvii. Curtius, Arrianus.

n Paropamisus, etiam Caucasus dictus, non Ponticus seu Indicus. De Indi fonte ita Plinius lib. 6. c. 20. In jugo Caucasi montis, quod vocatur Paropamisus, adversus Solis ortum effusius. Eadem quoque tradit Arrianus.

9 e Hydaspes fl. Indum flumen ad Nysam urbem ingreditur. f

Fluvius iste f Hypasis vocatur Ptolomæo Plinio, Curtio & Arriano ; at Straboni , Dionysio Afro, Martiano Capella, Solino & aliis est Hypanis. Plinius l. I V. c. 12. hanc controversiam suo temporeinter scriptores fuisse tradit, vehementerque errasse, qui Hypasin in parte Asiæ prodiderint. In India autem supra flumen Hypasin solstitii die medio nullam jaci umbram autores referunt. Plinius I. 2. c. 37. Fluvius ille cum Hydaspe sese unit; unde à quibusdam pro eodem habetur flumine. Herodotus lib. 4. tradit Hypanim fluvium quinque dierum via exilem. profluere ac dulcem; Deinde post aliorum dierum iter perquam amarum. Aiben. l. 2. c. 43.

* g Ganges vulgò Ganga ex Emodis montibus ortus, omnium toto orbe fluminum perhibetur maximus, quique decem & novem fluminibus magna ex parte navigabilibus receptis, alicubi lacus verius, quam fluvius videtur. Eum g in facris literis appellari Pischon seu Pison existimant Hieronymus, Josephus & Eusebius. De illo

Dum tepidus Ganges, frigidus Ister erit.

HEKELII.

e Cujus nominis decem Stephanus enumerat.

a Gangatidz, b Ganges, c Nyla urbs, d Indus fluv, c Hydalpes fluv, f Hypalis fluv, g Ganges fluv,

thicis exoritur montibus, cujus latitudo minima duo mill. Germ maxima quinque, ubi vadosissimus mensuram centum pedum devorat.

Gens Indorum.

VI. Indorum gens "vetustissima nunquam à natali solo recessir Quare nemini fas sit mirari vel hominum vel urbium copiam. In diam Liber pater (quem illi apud se natum arbitrati) primus cum exercitu ingressus est, primusque omnium Indis subactis triumpha. vit. Dehinc Persa proxima inter Indum & Gangem armis occupata tenuerunt, donec Alexander, Dario superato, Porum Indorum Regem debellavit. Post hunc in pace, suis quique Regibusohe dientes, egerunt; donec; diuignoti, tandem Portugalensibus superiori seculo rursus cogniti suerunt. Longinquitas regionisoc. calionem præbuit fabulis, 'uti ex veteribus graves etiam scripto. res, shominum varias monstrosasque species crediderint.

C A P.

g De Paradifo quippe profluentem.

BUNONIS.

A Sinus, in quem devolvitur, Gangeticus ap- tes effe nationes capitibus caninis, armatas unpellatur; hodie vulgo h Golfo di Bengala. i Gangi magnitudine secundum Indum, tertium I- sit vox humana, sed tantum latratus somet itrum, quartum Nilum consensu tradi scribit c Gangis fontis accolas nullo indigere cibo, Diodorus lib. X V I I. Latitudinem ei stadiorum eosque odore pomorum silvestrium vivere, los-XXXII. tribuit; profunditatem tantam, ut giusque pergentes eadem illa secum gerere, m omnia per Indiam flumina superet.

u a Primos India incolas ex posteris fuisse tum traxerint, cos examinari. Porto tradut Joktani, qui Heberi fuit filius, colligitur tum in eadem India esse homines qui unum tanum aliis argumentis, tum quod ab illius filio Ophiro habeant oculum. Quosdam etiam adeo autim

Mirum dictu, quam multi ex antiquis res ram earum cubent, quarum duritie arboreson India perscripserint, & quam pauci, dolente & vellant. Alios singulis uti pedibus, & adeoleexsecrante Strabone, vera. b Ex quibus alii una cum fabulis suis toti perierunt, alii si non toti, ex magna tamen parte. Extant Herodotus, Agatharchidis excerpta, Ctesias aliqua sui parte semel tantum parere, ac natos statim cand apud Photium, Dionysius Periegetes, Strabo, Ptolomaus, Arrianus, Diodorus Siculus, Aethicus, fit, nigrescat in senectute, ultra avi nosti Martianus Heracleotes, Plinius, Mela, Solinus, terminos perennantem. Esle quoque perhibit Philostratus, Orsius, Q. Curtius, Apulejus, & mulieres, qua quinquennes concipiant, neculhi omnes veteres. Recentiores funt Joh. Goropius, tra octavum annum vitam protrahant. Elle, Becamus, Petrus Maffeus Osorius, Joh. Metellus, Joh. Barrius , Ludovicus Vartomannus , Maximilianus Transylvanus , Cosmas Indopleutes , Joh. Macer, I. C. Castagnedo Hispanus, Abrahamus Ortelius, Petrus farricus, Franciscus Sachinus, Ada-

f Alii non in Indum, fed in Mare labi tradunt. gationum Indicarum scriptores; qui recentores scriptores certiora præantiquis istis amle-

& Megasthenes scribit, per diversos India monguibus, amictas vestitu tergorum, quibus nulla olfactu alantur : quod fi tetriorem forte soitiaurifera regio in facris celebris appellata est Ophir. esse, ut aures ad pedes defluant, atque inalir tis quidem, ut ubi se desendere à calore velmi supini jacentes iis toti inumbrentur. Apul Ctesiam legitur, fæminas quasdam in Inda cere. Esse gentem , quæ in juventute am qui cervicibus careant, & in humeris habrant oculos. Hæc & fimilia ab antiquissimis illu scriptoribus tradita sunt; quæ tamen falla & conficta esse hodie constat. Ipse Plinius quoque id quod mirere, miras & monstrosas homimus Olearius in itin. Mandelslovii, aliique navi- num, qui Africa partes incolant, figuras kde

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. VIII. 433

faibit, lib. v1. c. 30. Quod verò idem ille Meoalthenes apud Plinium lib. 8. c. 14 fcribit aferpentes in tantam magnitudinem adolescem, ut folidos etiam deglutiant cervos l id ab alis auctoribus tum antiquis, tum recentioribus confirmatur.

HEKELII.

b Et quidem Caltaldo. i Hoc flumen, ut Nilum, rigare vicina omnia, nonnulli tradunt Geographi. k Gentes np. fine Naribus atque fine Linguis.

a Serpentes Indiz ingentes.

CAP. VIII.

Summa India nova descriptio.

rum terra adiri India nequiret, tam longinqui verò maris navigatio nondum experta esset, diu Europæis incognita mansit, cum non nisi ex veterum scriptis nosceretur. At primus Guasco Gama Portugalensis An. clo cccc xcv11. ab Hispaniis profectus, superato Bonæ spei promontorio atque universa Africa circumnavigata, Indiæ oram maritimam perlustravit. Post hunc idem ab aliis feliciter tentatum; missique asii aliique subinde à Regibus Portugallix, qui oram maritimam vi occupatam; arcibus ac propugnaculis munirent. Deprehensum tunc est, varia nationum genera Indiasincolere, Hebræos, Persas, Scythas, Arabas, ipsosque Indos, quorum exigua quædam pars post D. Thomæ, ut ferunt, institutionem in side Christiana permanserunt. Hanc navigationem diu Portugallenses & Hispani, constituto in Indiis ab Portugalliz Hispanizque Regibus Prorege, soli obtinuerunt, donec Indianore Imperioribus annis Hollandis & Anglis etiam frequentata est. Iis-fines. dem finibus, quibus olim, India nunc etiam circumscribitur.

REISKII.

ferdinandus Hispaniæ reges Anno 1494. in divisione novi orbis per PontificemRom.facta convenerant, a ut ultra Meridianum Lisabonensem XXVI gradibus enavigatis, occasum versus Hispaniz omnia; reliqua vero ad ortum Lusitanisloca cederent: b Post hac Emanuel regis Porgalliz auspicio Vascus Gama Lusitanus Lisbona iter dubium ingressus, VII. Idus Jul. A. 1497. Africa tota & Promontorio bonæ spei ultimo superato XIII. Cal. Jul. anno sequente proximo Calecutum appulit, primusque Indicis commetciis & navigationibus Europæis viam aperuit

commonstratam. c Hinc duplex India provenie-1 Quoniam Johannes II. Portugallia, ac bat, una Orientalis, de qua loquimur, & proprie dicta, ortum versus regi Portugallico, & altera Occidentalis , azuems aut improprie dicta , nempe America regi Hilpanico relicta. Termini nostræ Indiæ non adeo certi à Geographis figuntur; ne possunt quidem ob principatus variabiles & regna ob vicinorum potentiam mutare folita: Ex Itinerariis tamen recentissimis ab occidente Persiam, à septentrione Tatariam, ab ortu regnum Many, ab meridie regnum Decan: partes,quæ pro statu regum & dominiorum variant, nullas definiemus, nifi quas Cluverius definivit. ordine non fatis congruo aut recto. BUNO-

Iii 2 a Orbis divisio à Poutif. Rom. facta. b Navigatio Iudica prima. c India duplex.

a Indorum origo. b Scriptores rerum Indicarum. e Monstrosa hominum forma ab antiquis tradita

Nam & citra Indum amnem populi quidam, ut olim; nunc etiam Indi dicuntur. *

Divisio.

II. A Dividitur etiam nunc, ut olim, Gange fluvio in duas par. tes: quarum una Indostan, quæ olim India intra Gangem; altera Mangi, India extra Gangem. Regna universim continere tradunt XLVII. quorum quædam nimium modica & arctis admodum finibus constricta. At novissimi tamen Geographorum in novem potissimum partes sive regiones universam Indiam diviserunt; que rum nomina funt: Cambaja, Narsinga, Malabar, Orixa, Bengala, Pegu, Sian, Camboja & Septentrionalis pars, quæ ferme tertia univerlæ. 2

CAP.

BUNONIS.

« a Id tanquam fingulare quid Diodorus Siculus observat, quod, cum India multis variisque gentibus incolatur, nulla tamen peregrinam habeat originem, sed omnes indigene putentur, nec unquam vel ab externis accepisse, vel in aliam nationem emissise colonias, perhibeatur. Exterorum tamen colonias ne ipfi quidem diffitebantur Indi in fuis historiis de Bacchi & Herculis adventu. Et quid Alexandri M. coloniis per Indiam notius? Nostro & superiori seculo Magnus Magor ex Tattaria; & præter nationes exteras ab Auctore memoratas ingens multitudo Lufitanorum, Belgarum, Anglorumqne exEuropa in Indiam penetravit, magna ejus parte occupata. Vasco de Gama auspiciis Emmanuelis Portugaliæ Regis, per mare illud viam in Indiam aperuit. Deinde Batavi & Angli lucri spe allecti, ingenti animo, & Batavi majore fuccessu, quam Angli, eò naves suas miserunt.

Impiger extremos currit mercator ad Indos. ß b Quippe regio auri & argenti, tum gem-

marum, serici & aromatum feracissima, immane quantum inhiantes mortales, nulla longi & difficilis itineris ratione habità, ad se, jam antiquissimis quoque seculis, pellexit. Hac vide- regibus. In Orientali India præter Bengala to licet Indica mercatura primo Phœnicum fuit & gnum, funt Pegu, Siam, & Cambodia regu

tani, Batavi & Angli fuccesserunt. Ouum Bl. gæ privati, sparfis viribus, adeoque minus commode eò c navigarent, anno 1595. Ordinom auctoritate, in societatem, certis legibus, & privilegiis redacti, tanta ceperunt incrementa. ut Lusitanis universa amittenda India terrorem injicerent. Lusitanorum expugnarum arces, regna Barbarorum armis aut foederibus in partes traduxerunt, & Indiam Belgicam muliis firmissimis coloniis contra omnem vim firmarunt, capite Imperii sui in Insula lava & whe Batavia constituto, unde in reliqua esse im-

2 d India omnis ratione fitus commodèdire ditur in tres partes. Septentrionalem, qua alis dicitur Indostan; Occidentalem; que India Minor : & Orientalem ; quæ India Major. Septertrionalem Indiam omnem tenet Magnus Mogn feu Mogol; & ad Indum flumen provincias Cabul, Gusarattam; quæ & Cambaja; In India Occidentali Orixam, cujus Rex Mogoristilutarius est: & in India Orientali regnum Bengale In India Occidentali præter Orixam & Cambaiam funt regna Decan, Malabar, & Conmandel five Narsinga, fingula à suis gebernan Ægyptiorum: ab his ad Romanos pervenit: do- diversa; At in Malacca peninsula; quot int nec eam ad se transferrent Veneti, quibus Lusi- nobiliores urbes, tot ferè inveniuntur Regula

a Colonia gentium in Indiam traducta. b India felicitas. c In Indiam navigationes. d Al Indiarum divifio.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. IX.

CAP. IX.

Cambaja, Narsinga, Malabar, Orixa. :

Ambajæ regnum in dextro Indiæ cornu ad Indi oftia fitum, cambajæ Longitudine occupat milliar. German. circiter c L x. Latitu- magnitudo. dine ferè totidem. "

II. Urbium prima est, quæ regno nomen dedit, & Cambaja, Urbs Camp

BUNONIS. * a Regnum istud ab Europæis Cambaja difinm est, quod erat Gusaratta: a suos olim habebat Reges, antequam à Mogole subigeretur. Invulgatis tabulis Geographicis ponitur Gusarana cis Indum flumen: fed rectius in Blaviana, quà Mogolis descrbitur Imperium , trans In-

dum flumen intraIndiæ terminum. β b Cambaja urbs in Infula, quam Indus fl. & maris vada efficiunt, jacet paulum à litore remota; totius Orientis delicatissima, empo-

rium celebre est; cujus tamen major pars à Benjanis & Rasbutis b gentilibus constat; ex quibus hi aut militiam aut latrocinia sectantur; c isti verò artes exercent manuarias; aut mercaturam faciunt, aut administrant divitum &magnatum rem familiarem: à militia verò &czde hominum pariter & animalium abhorrent Benjani; neque comedunt carnes animalium. Præter Deum boni & rerum omnium unditorem, adorant etiam & colunt diabolum, rescilicet noceat. d Antiquum Indorum hodiequeservant morem, quo vidua cum mariti defucticorpore viva exuritur; cujus rei spectator futiple Mandelslo; per universam Indiam hujusectæ quam multi inveniuntur.

HEKELII.

a S. Provincia Guzarat. b S. Resbutis.

· Traducunt enim in Montibus vitam liberam, necullam vim atque hostilitatem timent. d Ipse Rex Cambaja olim Idola sola coluit, donec Maurorum fidem recepit.

REISKII.

1. d Guzarata Persis, Arabibus, Indisque

rant. Tres enim urbes commerciis florentissimas complectitur, Amanabadam, suo regi olim atque conditori proprio subjectam : Cambajam muro cinctam saxeo, quæ duo milliaria excedit ambitu; Suratam denique priscam Lustranicæ, Anglicæque mercaturæ, sed novam Gallicæ nunc sedem. e Regnum hoc magni Moguli subditum duas habet urbes regias Agram Arce magnifica superbam, quam ille Imp. Dello deserto A. 1566. subiit & Lahorem sive Pangah, quam æstu compulsus nimio petit Portugalli vero unicam fibi eamque castris duobus munitissimam urbem f Diu adhuc tenent, Turcica Indicaque classibus An. 1539. & An. 1546. mascule propulsatis. Idem Mogul provinciam mari Arabico vicinam, g Candahar, quam Persæ ceperant, facta pace fibi restitutam retinet: Regna vero h Narsinga aut Bisnagar, i Golconda itidem &c Orixa nec non k Decan, five Cuncang, fibi nexu tributario devincta. Unde factum est. ut Dynasta quidam sive Princeps Indicus ab rege Golconde ad Mogulem defecerit, uti Thevenotius Lib. II. refert. Rex Narfingæ regem regum & mille uxoribus maritum sese titulo profitetur; & Princeps quosdam fert vicinos, quos 1 Nackos nominant, Madurensem, Tamuranum, & Gingirensem. m Malabara, regnum Calecut, Cochin, urbesque plures continet; Goam quoque Proregis Portugallici & Patriarchæ, quem Ecclefia ibi Christiana fovet, Indici sedem, cui tres Episcopi Cochinensis, Meliaporensis, & Macaensis subsunt. nunc Colgondenii, qui urbem S. Thome, Coloniam Portugallicam à Gallis Anno 1673, captam Anno 1674. Gallico ejecto præsidio Belgis auxiliantibus cepit. Conf. Joh. Bapt. Tavernierii Reilla Provincia vocatur, quam Portugalli huc lationes Indicas, & Spanhemii Introduct. in Maribus appulsi ab urbe præcipua Cambaja dixe- Geograph. de S. Thomæ ad Indiam accessis.

a Camhajæ seu Gusarattæ regnum. b Cambaja urbs. c Benjani Rasbuti. d Guzarata, e Mogolis regia duplex, f Dio seu Diu. g Candahar. h Regna Narsingæ. i Golcondæ k Degam. I Nacki Principes liberi, m Malabra, n Coromandel.

Goz.

Dio. Damaon.

Beder. Decan.

Ardavat. Narfinga. omnium Indicarum cultu atque magnitudine præstantissima; qua de causa Cairum Indix vocitata. Regia sedes est v Campanel, in edito loco septenis mœnibus cincta. Goa in Insula Indi posita, empo. rii celebritate, agrorum ubertate, incolarum multitudine atque zdi. ficiorum magnificentia infignis urbs, ob munitionis firmitudinem locique situm arx claustra regni vocitata. In eadem Insula Dio arx. atque in continenti alia & Damaon, Hispanorum præsidiis custo. diuntur. Celebres quoque funt "Beder & Decan urbes; quarum hæc regno quondam nomen dederat. At citra Indum in Provincia Guzarate, quæ pars est regni Cambajæ, præcipua urbs est · Arda. vat, Indi ripe apposita.

III. * Narsingam, in dextroitidem cornu sitam, duobus lateri.

BUNONIS.

2 a Campanael in præcipuis hujus regni urbibus erat, e & Regis sedes; qui à Rasbutis & Mogore pressus Lusitanis tributarius factus. Sed hoc Cambaja regnum hodie sub Magni Mogoris Imperio est; ejusque sedes non est Campanael, sed, b Agra ad Gemini fluvium.

J Qua in eadem cum Dio Castello Indi insula jacet c Goga, seu Goja: non est altera illa & nobilis urbs d Goa in regno Decan; quam Auctor heic à magnificentia describit; que Goa illustris ab ista Indi insula longe distat in insula Goa. Hæc ab Alfonso Alburkerk anno 1508. occupata est. Ex eo à Lusitanis incolitur, magnificè ornata. Hic Vicarius est Regis & Archiepiscopus. f Jesuitæ quoque ibidem sua habent collegia. Eò ex Arabia, Turcia, Persia, Armenia, India, China, Philippinis; & Europa omnis generis merces importantur, & exportantur. g

e Dio h castellum in illa insula à Lusitanis munitum eft.

¿ f Damaon, non longè à Suratta jacens, non folum sub Lusitanis est'; sed & g Bassia, & h Caul omnisque ferè in hac parte ora maritima. à Rege in Decan aliquando frustra obsessa. Cztera interius Rex à Decan habet.

n i Beder i in mediterraneis est in Balagatta, feu Balagnata. k

9 k Decan Regem habet, cui interiora à Demaon ad Goam usque parent, tenentibus loca maritima Portugallis. l'Regnis in Decan sedes miciuntur Vestibus, vel interula ex Serico de elt 1 Visapor m; qui & ipse Rex magnus ac potens eft.

. m Ardavat sub Mogolis imperio est. In

n Amadabath defertur magna copia radicis, que ab iis Punco dicitur, eftque coftus vetus, inde à Lusitanis in Europam deportabatur. Caterum o Bombam in regno Decam opidum Portugalli Anglis tradiderunt anno 1665.

* Indiæ hujus alterum latus, quod Orienti obvertitur, & per continua montium juga à Malabara disterminatur , à capite Comormo ad Nagund fl. per centum fere milliaria extensum, olim in tria regna erat diftinctum; que fuerant Coromandel, n unde hodieque omne illud litus à Comari ad Nagund fl. appellatur : P Nagsinga, & 9 Bisnager singula à suis gubernata regibus. Verum unius hodie fubsunt Imperio, qui modò Narsinga, modò Bisnagare residet. Hujus tanta habetur potentia, ur regnum ejus intrafer menses vix circumiri possit. o

HEKELII. e Septemplici murô percincta.

f Totius Orientalis India,

Quapropter & Clavis universa India appolitissimè dicitur.

b Et Dium.

i S. Bider.

k Hanc urbem totius Regni pracipuam elle, Maginus tradit.

l'Ab hâc urbe sex Milliaribus abest Mons Murô ac præfidiis munitus, in quô Adamas Gemma eruitur. Incolæ hujus Urbis sericisagantiore.

m Seu Visapora. 2 Seu Ciromandel.

a Campanael. b Agra. c Goga. d Goa. e Dio seu Diu. f Damaon. g Bassia. h Caul. i Beder. k Decan. l Visapor. m Ardavat. n Amadabath. o Bombam. p Narsinga. b Bisnagar.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. IX. 437

bus, Occidentali ac Orientali, mare abluit. Longitudo ejus à confinibus Cambajæ & Orixæ, ad promontorium Comori, milliar.occupat German. circiter CL. Latitudo summa inter duo maria mill.

rc. Regiæ funt duæ: Narsinga; underegno nomen, & Bisnagar, Onor, Paleacate & Mangalor, Lusitanæ sunt ditionis. Coro Paleacate.

mandel, & Meliapor, ab Indis Christianis habitantur: Quarum Coromand.

Meliapor Meliapor.

1V. • Malabar regio in extremitate dicti cornu sita, in lon-dal. gum L x x x. in latum x L v. milliar. German. regna continet, Cananos. ab singulis urbibus denominata: * Cananor, & Calicut, * Coulute, Calicut. Coulete.

Nairos, qui sunt nobiles Milites, ac prætereà XX. millia Equos, quos partim ex Persia partim ex Arabia recipit, & C C. Elephantes. Sed oum ad Bellum proficifcitur, multô majorem Equitum & Elephantum copiam cum imumeris Pediibus ducit. Referunt enim Scriptores , ejus Exercitum quandoque XXX. Milliarium spatium occupare.

BUNONIS.

λ A Paleacate versus Septemtrionem in litore codem Hollandi b Geldriam habent, emponum munitum: Ibidem quoque ell c Danisburgum, quod Danorum negotiationibus patet. µ d Onor & e Mangalor ad adversum jacent

litus, in Malabaræ regno. , f Coromandela , olim peculiare fuit regnum, aquo longus ille litoris tractus nomen habet. Ejus incolæ se suosque quum annonæ caritas est,

divendere aliis folent.

g Meliapor vicus hodie verius est, quam opidum, à Mahumedanis & gentilibus habitatus, ut ferè hæc terra omnis : p neque hîc S. Thomæ oftenditur sepulchrum; sed in opido vicino h S Thome ad litus condito, quod à folis Christianis Portugalensibus & Armeniis incolitur. Inde versus Austrum in eodem litore est emporium celeberrimum i Negopata. Urbem hanc magnam & maritimam Belgæ expugnarunt

à Capite Comarino r usque ad Caput Darame, sià ac palmis abundat. X millaribus infra Goam. Incolæ ejus feroces t Alias Cananor f. Canonor etiam pulchritudi-

. Hic Rex alit quoque continuo X L. millia Itamen contectis, piraticam exercent ipfi idololatræ ac gentiles. Regio illa / fert piper optimæ & primæ notæ; huic secundum fertur id, quod nascitur ir: Sumatra, & Java insulis. Malabar regnum habetur antiquissimum, uni Regi olim Subjectum; ex quibus postremus suit Sarama Parymal, qui circa annum Christi 900. à Mahumedanis seductus regno se ultro abdicavit, & Mechan conceffit, ibique fanctitatis opinione vitam finiit. Is quum liberos non haberet, regnum suum fidissimis ministrorum distribuir. Scalig. l. 5. d. Emend. Temp. Lindschoten cap. 12. Ind. Or.

> π 1 Cananor castellum munitum firmo præsid io tenebatur Lusitanorum: sed à Belgis ejecti funt anno 1663. urbem tamen vicinam incolunt Malabarii. t

e m Calicut v in codem jacet litore urbi Cananor vicina; olim fuit illustris, sed hodie à pristino splendore multum defecit. x Hujus Regis potentia fracta est à Portugallis.

n Coulete à Calicut versus Austrum jacet à Belgis expugnata anno 1663.

HEKELII.

p Olim fuit Urbs amplissima, in quâ præter alia Ædificia cccxxx. circiter Melquita variarum Nationum numerabantur. r S. Comorin.

f Cateris India Regionibus magis culta ac freeselis Lustranis. In co litore Belgæ maximè quens est aere saluberrimô, sed frigidiusculô gaudens. Potitur quoque Agrô admodum fera-• k Malabara regio in altero hujus India jacet ci, qui Hordeó Oryza ac variis Fructibus; inprilatere, quod respicit Occasum, extenditurque mis vero Gingibere, Cardamomó, Cinnamó, Cas-

& barbari sunt, inceduntque nudi, genitalibus ne præstans est ac Mercaturæ admodum oppor-

a Paleacate. b Geldria. e Danisburgum. d Onor. e Mangalor. f Coromandel. g Meliapor. h S. Thomæ opidum. i Negopata. k Malabara. I Cananor. m Calicut. n Coulete.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. X.

Cranganor. Cochin. Coulam. Travancor.

· Cranganor, · Cochin, · Coulam & Travancor. Horum Calicut ca. tera præstat; cujus z Rex Samory y incolis, id est, summus Impera tor ac Deus in terris vocatur. ipsa urbs Calicut ampla est, at his militer exstructa. In hac provincia Lusitani 4 tria habent muni. menta.

Orixa. Ramana.

V. "Orixa regnum, in Sinu Gangetico inter Narsinga & Ben. galæ regna protenium caput habet Örixam urbem. At regia eft

CAP.

tuna, ob ejus Portum nempe, qui Navium non | bet ab Orixa vel Orifla, emporio celebri, mi minus capax est, quam tutus.

v Calecut.

x Nam Mercatorum Ades pluris non æstimentur, quam XX. Aureis; reliquorum V. Incolarum ad fummum binis Aureis emantur.

BUNONIS.

7 Cætera loca ad idem litus funt : ex quibus cum primis nobile emporium est. 2 Cranganor , Lusitanis ereptum est à Belgis Anno

v b Cochin five Couchin, z quæ una ex celeberrmis Indiæ emporiis est, a à Belgis expugnata. est & Lusitani ejecti sunt anno 1663.

φ c Coulam quoque Belgæ extorferunt Lufita-

nisanno 1663. z d Rex, qui ex Brachmanis creditur ortus; gerit quoque sacerdotium: b cibum non comedit, nisi qui idolo suo, seu ipsi diabolo, quem sub horribili specie colit, prius suerit oblatus. Virgines sponsæ à Sacerdotibus ad id mer- tifex, cui quam plures alii vicini Reguli Tribucede conductis vitiantur, antequam in sponsi ta pendent. thalamum deducantur; nec ipfius Regis sponsa hic excipitur: quapropter, ut regii sanguinis non pauci Serpentes, inter quos nonnulli hominicertiores esse possint, Regi patri non succedit filius, sed ipsius ex sorore nepos.

or a lla maritima fere inhil fuir reliquum; nili drupedes quaternorum Cubitorum longiculms, forte Onor. Caterum ad litora Malabarica & ad qui in locis paluftribus nafeuntur, nec venond Cambajam serpentes in aquæ superficie feruntur : sunt hominique infesti. Rex verò Serpents hoc nautis signum est, si sorte ex aliis non possunt colligere, an regionibus illis propinqui Serpentem ullum mactare licet absque pona Cefint. c

o f Orixa regnum à Nagundo fluvio & Masulipatamâ urbe versus Septemtrionem usque ad nisæquiparandus non est. Etiam Idola colit # Guengam five Cangam fl. porrigitur. Nomen ha- cæteri.

Christiani habent templum D. Thoma confe. cratum. Princeps in hoc regno emporium de g Masulipatan.

a Et regia sedes h Goelkonda seu Culconde. Ipse Rex in Orixa Magni Mogolus tributarin est. d i Ramana tamen emporium ob ebur k gemmas est celebre. Regio ista salis & lapidum pretioforum, imprimis verò adamantis meraturâ nobilis est, Cæterum Dani ad oram illam maritimam castellum tenebant k Cranganor, quod Belgis traditum eft.

HEKELII.

v S. Zamorinus.

z Sive Corzin. a Ipfa enim urbs tutiffimum quoque Portum multosque habet incolas, quorum permulti Mauri funt Mercatores.

b Et est qs. fummus universe bujus Provincia Por-

c Inveniuntur quoque in Regnô Calecuterfum bus adeò sunt infesti, ut exiguò tantum sangui ne extracto, mortem ferant prælentaneam. 4 e Lustranis igitur præter Goam urbem in Alii quoque crassitie Sues referent, suntqueque omnes superstitiose observat, neque homini pitis.

d Et licet fatis dives ac potens fit, tamen vid-

a Cranganor. b Cochin, seu Cotzin. c Coulam. d Rex. e Lusitani. f Orixa. g Masulipatan. h Goelkonde, i Ramana. k Cranganor.

CAP. X.

Bengala, Pegu, Sian, Camboja, India Septentrionales.

The Engale regnum ab urbe Bengala dictum, ad Gangis aliorum-Bengale re-Dque amnium ostia, in longum CL. in latum CLXX. mill. gnum. German obtinet. Ipsa urbs & Bengala, magna; celeberrimo em-Bengala urbs. porio infignis, infignis in infula fluvii Colmin sita est.

PEGV.

BUNONIS.

* Bengalæ regnum a hodie sub Magni Mogoris imperio est, omnium rerum copia affluens: Eus incolæ b vitiis corruptissimi ac sceleribus plum. cooperti funt ; quæ tamen universa Gangis laracro ablui posse superstitiose putant, lavacri tamen in fluvio illo potestas nemini permittitur, nifi qui eo nomine Regi dederunt pecuniam; five tributum.

Ex Paradiso eum oriri credunt; unde tantam

vimeidem adscribunt. c

B Urbs b Bengala una ex præstantissimis Indiz est; ubi omnes reperiuntur deliciæ, quas tzterz optima possident Europæ civitates. Hinc exportantur merces pretiofæ, Sericum, Xylimm, Zibettum, Saccharum, Oryza, Canna de la Rengala regem sibi proprium tuetur, mo-do sui juris, modo magni Mogulis tributarium, urbe ifta c Sinus ifte appellarur Golfo di Bengala, quialias sinus Gangeticus. Hue quoque pertinent duo emporia, d Chatigam, & e Satagam: quorum illud f Telogrammum Ptolomæo: hoc g Co-Samba. In regno hoc quoque est h Gouro urbs ilaltris ad Gangis fl. ripas posita, pulcherrimis a summossissimis ornata Palatiis, à variis gentibus inhabitatur. Regis in urbe ista palatium perhibetur majus este, quam Evora in Lusitania, aureis & argenteis figuris ex gentilium potius quam Mahumedanorum consuetudine ornatum. Rex autem adeo potens, ut per totam Indiam proverbio dici solear: Rex Cambaja est unum Rex Nassinga duo; Rex Bengala tria. Cæterum in regione illa nascitur animal magnum i Rhinoceros, unicum in naribus habens cornu reflexum, alioqui elephanti, cujus tamen hostis est, non diffimile. Ejus sanguis & cornu in pretio sunt; quoniam contra venenum valere existimantur.

HEKELIL

a Permultas urbes tum littorales, tum maritimas in se continens, & propterea omnino am-

b Ut plurimum Mahumetani.

c Incolæ isti plerique albi, nobiles, humani, acuti ingenii atque intelligentes funt; sed aliquantum deceptores, in Commerciis ac Mercaturâ plurimum valentes. Nudi non incedunt, veluti fit in reliqua India, sed Tunica alba fatis ampla sunt amichi usque ad terram protensa, & alias adhuc Vestes sericas superinduunt, caputque more Turcarum tegunt.

REISKII.

& immenso per continentem quà oriens patet spatio potientem. Urbs Ougli sede commerciorum Anglicorum & Belgicorum / five Stapula quam vocant, mercatoria nunc claret. 1 Regnum Pegu A. 1560. septem provinciis subactis potentissimum A. 1600 peste, fame ac Siamensi bello ad ultimum redigebatur excidium. Hinc adhuc vicinis Ava & m Siam regibus hodieque fubeft. Regnum Siamense artibus Mechanicis & quibusdam liberalibus cultum, monarchico suo Imperio regnis etiam subactis minoribus effloruit. Rex autem irruptiona crebriori Tatarica pressus, Chamo denique Chinensi sele beneficiarium aut Vasallum, quem nominant, submisit : ipse quidem ethnicus tamen Christianis tria templa publica concessit : præter Siam urbem, cujus agrum semestri quoquo tempore consucta Menanis eluvio manet, tria emporia nunc præstant. Vid. Chaumontii Equitis Lega-

a Bengalæ regnum. b Bengala. c Sinus Gangeticus f. Golfo di Bengala. d Chatigam. e Satagam, f Telogrammum. g Colamba. h Gouros. i Rhinoceros, k Bengala. 1 Pegu, m Siam.

Siam regnum &

urbs.

 $\mathcal{P} E G \mathcal{V}$.

II. » Regia hujus regni est & Pegu urbs in insula posita, totime Indiz clarislima, mœnibus munita, zdificiis elegantissimis orna urbs. ta. Subjecta autem funt Regi Pegu & alia regna, quorum I Ama Ava. versus Septentrionem, gemmis; equis & elephantis abundat.

SIAM.

III. ¿Siam potentissimum regnum, cujus Longitudo cce.

tio in Aulam Siamensem, & Domini de Choisu ni possit. Regio ista elephantorum magnum fer Itinerarii Siam diarium. De vicinis terrarum numerum, qui f capti fame potissimum cintractibus amplissimis a Couchinchina, b Cambodia rantur. Ipsi Peguani g idola boni Dei, & ma. & Ava nec undique perluftraris, regno itidem li, colunt, prater paucos à Lufitanis ad Chri. d Tunquino, & regia hujus Checho Jac. Schou- stianam fidem conversos. h In codem rome ten in Descript. Siam. & Tavernir part. III. & quoque est m Martaban seu Martavaonurbs no-Plancus c. 17. videantur. e Chersonesus aurea sive bilis: ubi plurima conficiuntur vasa procellaf Malacca, reges ex A. 1420. aut Mahamedanos na, licet non fint tam perfecta; quam Chinen. aut ethnicos tulit, donec Lusitanis subdita Chri- sium. stianam Ecclesiam suscepit, quæ adhuc sub Batavorum dominio viget. g Regna vero Cambojæ, Regnum aliis vocatur Avachan ab arcemexpu-Couchinchinæ, h Schampoæ, Quedæ omnia reli- gnabili. Sed Avæ magna exercetur mercatura gionem ethnicam sectantur. Vid. Hug Lin gemmarum, & musci, quem co deserunt in schotani Descript Ind. & Theod. de Boy Navigat. ejusdem animalis corio ex montibus, quorum Belgicas.

BUNONIS.

- y i Fegu regnum Bengalæ ad Ortum conterminum a civitate Tauay olim Tacola usque ad promontorium Nigrais porrigirur, inter montes, quos Brachmanes, & Jangomi inhabitant. & mare. Lectorum olim apud Prolemæum fuit regio. Regnum hoc amplissimum Indiam ad Gangem usque completlebatur : sed anno Christi 600. innumeris calamitatibus, fame, peste, & bello ita fuit desolatum, ut per milliaria multa nil nisi continua hominum cadavera iter facientibus cum horrore occurrerent. Postea tamen restauratum est. d
- Ik Pegu, quondam Triglypton, ad flumen est ejusdem nominis. Rex e ibi palatium habet superbissime exstructum, ipse auro, argento, & gemmis ferè ditissimus; in quo sculpta & depicta cernere licet omnia præclarè gesta Regum Orientalium, cum variis animalibus terrestribus, avibus, arboribus ad vivum depictis. Lufitani hic maximè mercaturam faciunt, gemmas, muscum aliasque merces pretiosas inde exportantes. 1 Degun Pegunorum Varella, (ita templa sua vocant) adeo alta est, ut ex ea ad modum Pyramidum Ægyptiarum tota regio cer- valde accedentes Homines.

- s n Ava olim Arifabia regni Avacaput eft. nomen Jangoma. Ei confinis est Verma regio cum ejusdem nominis urbe.
- ζ Regnum O Siam, aliis Sornanum i regnum dictum, Pegu regno ad Meridiem conteminum, nomen accepit à metropoli Sian; & hac ab alluente fluvio P Siam , qui alias Moun dicitur appellationem habet. Regionem illam fluvius iste Menan, ficuti Nilus Ægyptum, flato anni tempore, irrigat & fœcundat. Ret in Siam potens magnarumque perhibetur opum, Rege in Pegu non inferior: cui ramen aliquado fuit subjectus: sed armis in libertatem sele vindicavit. 1

HEKELII.

- d Optimas habet Portûs, ex quibus prætpuus est Martabane, in quo onerantur circit: 40. Naves Oryza, quæ in Insulam Sumatran comportatur. Ager enim hujus Regni pinguis est ac fertilis, & Rei frumentariæ optime at commodus.
- e Nonnullis Rex Brema, S. Barma dictus. f In altissimis quibusdam Montibus. Mediocris quippe Staturæ & ad crassitien

a Couchinchina. b Cambodia. c Ava. d Tunquin. e Chersonesus f Malacca. g Camboja h Schampoa, i Pegu R. Lectu. k Pegu olim Triglypton. 1 Degum, m Martaban. n Ava. o Siam Regnum. p Siam feu Menan fl.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. X. lat. CL x. conficit mill. urbes infigniores habet . Siam regiam, admodum amplam, & Malacca in Chersoneso aurea sitam; em-Malacca; porium aromatibus nobilissimum; quatuor mill. Germ. amplecti dicitur.

CAMBOFA.

IV. Hujus regni caput est 'Camboja; at sedes regia Diam, quæ Camboja. ouibusdam * Odia.

1 N.

h Cæterum funt agiles quoque viribusque prediti; tamen ad Bellum prorfus inepti. i S. Sornao, five Sorna,

k Ideo Ager, qui aliàs planus, amoenus ac Montibus percinctus, omnino est herbidus ac

valdè pinguis & ferrilis.

I Incolæ deliciis , luxui & crapulæ plurimum vacant, delectantur Musica, Vestibus se exorpant summosissimis, Nobilitatem Sanguinis profitentur, mechanicas Artes non exercent, led Mancipia plurima ad ipsas Artes tractandas alunt; Agriculturæ tamen valde funt studiosi. Scholas habent publicas, ubi Leges & Religionem lingua vulgari docent; sed Scientias in aliam doctiorem linguam & ab illa valde differentem ab aliis discunt. Idola colunt innumera, & pracipuè quatuor Elementa. Unde post mortem unusquisque Sepultura genus eligit juxta Elementum illud, quod adoravit quotidiè. Nam qui Terram adorarunt, sub humô sepeliuntur: qui Ignem, comburuntur: qui Aquam submerguntur; quique vero coluère aërem, suspenduntur, ut ab Avibus devorentur. Hæc Maginus loc.cit.fol. 260. fac. b.

BUNONIS

* Ipla urbs a Siam, aliquando Regis sedes, Lufitanis ante hac frequentabatur negotiatoribus; verum primas in mercatura jam hic loci tenent Hollandi. Regia sedes hodie est b India urbs, seu Odia, in qua turrium, templorumque tecta & fastigia auro refulgent. Tantarum vitium civitas est, ut aliquando L. millia militum reprimeret. Hic ingens est copia serici, auri, aliarumque pretiofarum mercium, quæ coà Chinensibus aliisque mercatoribus imporelephantos nobiles ac interdum candidos, qui

3 c Mallacca n seu Malays peninsula regno Siam per Isthmum juncta ad Æquatorem ferè se extendit. Urbi Malacca, à qua terra ista appellationem fortita, o ad litus Occidentale è regione Sumatræ sita, à Portugalensibus duce Albukerke anno 1511. intercepta est, egregie munita habet castellum, Episcopum, collegium Jesuitarum, aliaque coenobia. Sed anno 1641. Belgæ hanc urbem expugnarunt. Ferè in medio litoris, quod Occasum respicit, jacet Queda: ac inde ulterius ad isthmum Tanacerin; ubi idem viget mos, quo viduæ relictæ cum maritis suis defunctis cremantur vivæ. In Orientali litore est Patane urbs, veterum Perimula; unde Sinus ille dicitur Perimulicus; uti alter Sinus Sarabacus, hodie Golfo di Savolas. Ihor ad litus Auftrale ponitur: Urbes istæ regiæ funt, ac fingulæ fuis subjectæ Regibus : cademque nobilia emporia, qua Lusitanis, Anglis, Hollandis, Armeniis, Turcisque celebrantur negotiatoribus. Ad promontorium Australe haud longe ab Ihor civitate Lusitani tenent Sincapuram urbem. Lingua, qua in Chersoneso hac Malaccensi utuntur Indi, planè fingularis est, & à cæteris discreta, miræque suavitatis, quare ab exteris illa amatur & excolitur. Cæterùm Indi per hanc regionem virgines sponsas peregrinis & hospitibus vitiandas offerunt, quam consuerudinem in Pegu quoque & Aracam fuisse legimus.

d Camboyna five Cambodia, regnum cateris regnis opibus paulo inferius, regno Siam ad Austrum conterminum est. Ejus Rex cum vicino rege in Siam, cujus aliquando fuit tributarius, fæpe bellum gerit. Incolæ illius funt idololatræ & gentiles; sicuti & Malaccenses Indi. Urbem e Cambodiam ingens alluit fluvius, qui eodem tantur. m Cæterum hæc ipsa regio multos fert modo, quo Nilus & Menan, regionem circumjacentem certis anni temporibus iffigat. A mul-Imagno habentur pretio : Harum bestiarum tis nationibus, mercaturam hic facientibus, ceipe Rex duo millia dicitur alere, quæ ad bellum lebratur Cambodia. Lusitani ibidem templa & cœnobia possident. Eo confluent mercatores ex

a Siamurbs. b India urbs. c Malacca f. Malays. d Camboyna f. Cambodia. e Cambodia urbs.

IN TO I A SEPTENTRIONALIS.

India, Se-

V. Borealem India partem, quam tertiam universa diximus. nuondam in varia regna divisam, nunc Tattari ex Tattaria huc transgressi obsident. Hi Mogores dicuntur, & eorum rex Magnus Mogor; cujus regia "Delly; in confinibus Cambaja & Naringa regnorum. Sub hoc Rege urbes claræ; Mandao, Sanga, Moltan, ¿ Citor & · Aracane, fingulorum regnorum capita.

CAP

Malacca, Coromandelia, Japonia & China. | Mogoris regia f Lahor, inde magis versus & Pracipue merces, qua inde exportantur, funt pelles, Oryza, Lacca, Benzoinum & gem-

z Odia urbs etiam India dicitur, Regis in Siam sedes. a Liam seu Iliam urbs memoratur in hoc regno, item b Langor ad maris litus.

HEKELII.

m Hac Urbs ad inftar Venetiarum dicitur ædifi cata, in quâ & scaphis de locô ad locum potest millibus elephantorum. Cæterum in Ganeis deambulari, quarum circiter ducenta millia dicunt reperiri.

n Sive Malaca.

o Cui & nomen Gaza eft.

BUNONIS.

A Tattari numeroso milite sedibus suis egressi has Indiæ partes sibi subjecerunt. Rex eorum Magnus Mogor, seu Mogol longè latéque per Indiam imperans, à Tamurlanis stirpe p le ortum gloriatur, omnium Regum, quotquot A.P.F. B. elt inscriptus, & Francos, ad Min. A. sunt in Orbe, habetur ditissimus, cujus the 1656. in 4. f. exc. Cap. 1. p. 5. fauro contineri ajunt, fi ad nostram rationem numerum conferimus, 150000000. Imperialium, id est, anderthalb tausend Millionen Reichsthaler. Regi huic non tantum paret India illa Septentrionalis ; verum etiam Gusaratta , stralem longius ipsamque Persiam per quadragintate vulgo Cambaja dicta, olim peculiare regnum, gna propemodum excurrit: Hoc enim Monatad quod pertinebant urbes Amadabath, Suratta, Chicum extat, suoque dominatu regiones pro-Cambaja, Bettan, & Bisantagra: itemque Orixa, prias, & alienas nexu tributario continetutit cujus Rex Mogoris tributarius est: & Bengale liquiæ Imperii vel Gingischanici vel Timurani Tat-

let CL. millia armatorum. Regia verò sedes ho- ivit, & Regis qui tum Shah Tamas erat, regi vulgò appellatur, posita urbs; incolisadeo fre- formavitque : Hunc posteri longo secun on quens, ut ducenta millia virorum ad militiam ne illorumque unus Chorum cognomine Schalche

ptentrionem ad g Rave flumen fita. Eò Rer nimium folis ardorem fugiens concedere foler.

h Moltan dicitur habere mulieres bellarries & i Citor vel Chitor olim metropolis erat remi

. Aracham vel k Arachan arcem dicitur habere inexpugnabilem ; quam Rex Barmiz aliquan. do frustra obsedit & oppugnavit exercitu tremtorum millium armatorum, & quadraginta infula ponitur 1 Polimbothea, olim magna urbs, quæ portas habuit ferreas : ibi ítudium Philofophiæ florere tradunt. Irem m Ava f. 2. memorata; emporium magnum versus Septentrionem ponitur, quod præter mercatutam gemmanin & musci, juvenum lascivià notum,

HEKELII.

p Vid Liber iste, qui Abentheur der natralichen und kunstlichen Sachen in Sina und Europath

REISKII.

2 n Imperium magni Mogulis Indicum non septentrionali una India coercetur, sed in de rice buc videantur repositæ. Nam Babur Prin-Regis justu producere queat. Est tamen & alia ha Ann. 1650. rerum in Monarchia Indica po

μ A c Delly urbe provincia appellationem na- ceps è Zagataja Tataria ortus, & regno Mawis Caeft, quæ una Mogori ad bellum mittere fo- naharenfium exutus A. 1515. in Persiam en

die non est urbs Delly, sed d Agra ulterius ver- que Persici posthac armis adjutus, o Indian fus Septentrionem ad fluvium, qui e Gemini hocce imperium primus Ann. 1526. conditi

a Liam. b Langor. c Delly. d Agra. e Gemini. f Lahor. fl g Ravefl. h Moltan. i Cito k Arachan. 1 Polimbothea. m Ava. n Imperium Mogulis Indicum. o Unde ortum furib

heic Muhamedana & Jingizonanica quidem prænrbibus fertur. Cætera de statu Mogulis maregis. Petrus duVal & Jo. Twelt part I I. Navig. mus. Unum superest, quod mireris, heic ta- sec. I.

ums legitur, eaque amplissima usus. a Religio | men regulos sive b Principes sui juris ac liberos superesse, quos Rajas & Ranas nominant, èstirvalet: Turcis pariter invisa ac Persis. Ethnica pe vetusta regia prognatos, & vicinis provinciis, samen & Christiana; in quibusdam provinciis ac | quas irruunt expilantque, graves ac molestissimos. Cæterum de prima Indiæ ad fidem Chriguifico, in credibili hujus thesauro, & urbibus stianam conversione, item de accessu D. Thomæ Apostoli ad hasce terras: obitu eius & se-Reloic. & Thevenotius suppeditant : Confer | pulchro ambiguo vel incerto vid. Spanhem, inetam quæ superius ad cap. IX. annotata dedi-

a Hujus religiones. b Raja principes liberi. c Indorum conversio.

CAP. XI.

Insulæ in Indico mari. 1

T Nfularum in Indico mari tantus est numerus, ut haud facile iniri Insule in queat: quare præstantiores solum dicendæ. Princeps est atque mari Indico. omnium toto Oriente nobilissima « Sumatra, in complura regna sumatra,

BUNONIS.

a & Sumatra, in Longitudine habens CLXX. milliaria, & in Latitudine LXII. quæ antiquorum Taprobana falso quibusdam putatur a, in X. regna distinguitur; ex quibus hæc tria: Achem, Jamby, & Palimba præcipua sunt, regnorumque capita egregiè munita. Cum Rege in Achem Hollandi in foedere sunt. Ager milium & oryzam fert, melle b, Zingibere, benzoino, camphora, agarico, cassia abundat; Piperis vulgaris & oblongi uberrimus hic proventus, qui quotannis magna copia Catajam erportatur. Elephantes nulquam majores, aut ad bellum magis apti reperiuntur. c In eadem infula mons quoque est, qui ignem evomit; reluti Vesuvius & Æthna.

HEKELII.

4 Aliis v. aurea Chersonesus ista, & propterea Antiquis ceu Peninsula est credita. b Cerâ.

c Caterum hac Infula inclemens habet Cœlum, ob magnam Vaporum nempe copiam, que ex frequentibus Fluminibus ac Paludibus ethalat, atque etiam ob densissima Nemora.

REISKII.

insulæ omnes aperiuntur, quotquot intra sinum Bengalensem & Philippinas jacent, omni aromatum proventu copiaque divites: Ex his primæ funt infulæ Cos Sindanæ (Inf. de la Sond.) quæ nomen à freto vicino accipiunt; nempe c Sumatra, d Borneo & e Java. Sumatra magnitudine & potentia præstar, suisque regibus subest, nec ulli Europææ nationi locum atque domicilium ha-Acnus concessit. Reges illi Campora, Jambi, Menancab & Palambana sedem sibi vindicant: Sed Rex Achimensium inter illos eminet, ab Achima dictus, emporio Europæis nostris, Turcis, Chinensibus, Indis frequentissimo. Borneo 200. milliaria suo ambitu complexa, regnum unum in urbe cognomine fibi fovet, alterum Bendera & tertium Habasia, adamantina fodina celebre. f Java major gradu septimo trans æquatorem sita, Regulis ad urbes littorales 7apara Tuban , Jostan Pananvan , Panaracan & Palankuan confidentibus paret, omniumque fupremo Cæsari suo sive Matarano, à quo proximus Rex Bantami loco & potentia exitar. g Batavia tamen ab horum oppugnatione ac impetu sese Anno 1629. & Anno 1652. itemque A. 1678. fortiter vindicavit, tanquam præcipuum focietatis Orientalis Indicæ munimentum, præsidiumque firmiffimum. h Celebes & Gilolo fuis regibus I Nune b Archipelagus S. Lazari, & in eo subjectæ; i tres Moluccæsuis Regulis Ternada sci-Kkk a

a Sumatra, b Archipellagus S. Lazari, c Sumatra, d Borneo, e Java, f Java major. g Batavia, h Celebes & Gilolo, i Molucca.

444

Borneo. Tava major.

Bantam.

divisa; Secunda est Borneo, Tertia Fava Major, incognitz magnitudinis; quam Jul. Cæsar Scaliger omnium rerum facili ube. reque proventu compendium Orbis appellavit. In hac celeberrimum emporium & Bantam.

licet Tidor & Pachian, in quibus tamen Batavi fua 1 dominia fibi tuentur , Heic Manuca Biata , i. e. aves Dei vel Paradifiaca funt, quas falso apodes, & nutriri aëre folo credunt. a Amboma caryophyllorum feraciffima & b Banda cum quinque infulis minoribus, ubi nucum Muscatarum copia permagna: Quæ omnes Societati Orientali, de qua diximus, Indicæ subsunt, controversia cum Anglis nuper composita. c Ceilon etiam huic Societati cessit, Portugallis omnibus exturbatis & munitionibus, quas illi tenuerant occupatis. Insulæ huic regna undecim, & horum omnium caput Candi, cum rege præcipuo summoque attribuunt. Somnia vero funt de d Paradifo terrestri, quem huc collocant , & monte Pico d' Adam , quem vestigiis Adami primi hominis saxo impressis conspicuum credunt. e Philippina majores numero quinquaginta, minorum vero undecim millia putantur: Ex his aliæ fuam libertatem, aliæ regnum fibi proprium uti Paragoya & Mandanao tuentur, aliæ regno Hispanico subsunt, & caftris munitiffimis coercentur : Cebia & Maran Magellano primum cognitæ, sed cæteræ adhuc ignotæ.

BUNONIS.

& f Borneo infula, ficut & Sumatra, cui ad Ortum posita est, sub Æquatore jacet inter Cambojam Indiæ & Celches; Hispaniam magnitudine adæquans, vel etiam superans, cujus ambitus fertur bis mille & ducentorum milliarium. Prolemzo esse videtur Insula Fortuna d. Totius Infulæ caput & regia fedes est Borneo urbs, quam aquæ pluribus locis; veluti Venetias, interfluunt e. Præter hanc nobiliores urbes funt Marudo, Sadonk, seu Sedang, Sambas, Landa, Sucadano, & Bandarmallin celebres portus ob piperis negotiationem. Succadona fluv. adamantes habet. Est verò hæc insula rebus omnibus ad vitam victumque necessariis instructa. Hîc thus, mastix, camphora, agaricum, aurique puri inveniuntur fodinæ divites f. Belgæ mercandi libertatem, præcipuè piperis, per hanc insulam ferme habebant soli: verum quum nuper ipsi Regi nollent concedere, ut piper, muneris loco, ad Regem in Macassar mitteret; privilegio illo exciderunt.

II. Dein 2 E Java Major à Sumatra infula, versus Me. ridiem per fretum, quod vulgo Stretto de Sunda separatur. Longitudo Javæ habetur CL. millie. rium; Latitudo ejus incerta est, neque hace, nus compertum habetur, utrum infula fit, an peninsula Australibus terris adhærens. Omne generis aromata fert h Java, tantamque piperis copiam, quantam Germania uvarum g. Du in ea hodie nobis nota funt regna, i Mataran h k Bantam. Sed rex in Mataran majorum habetur opum : tertius qui erat in 1 facatra ab Repe in Bantam oppreffus, regnoque exutus est, quam anno 1619. hic conderetur m Batavia Belvarum Colonia, quo ipsa urbs Jacatra à Belgis captaelt. Inde post decennium Rex in Mataran bis obselie & oppugnavit Baraviam, sed frustra. Prasidium fexcentorum armatorum hic perpetuo aliun. Præfectus ibi nomine Belgarum residens cereris quoque castellis munitis per Indiam imperat. qui fingulis tribus annis mutatur, alio in que locum substituto. Jus per præsidem & scabinos administratur. Camera Rationum, à qua reliquæ per Indiam omnes dependent, hic fupre ma eft.

& Bantam regia sedes XII. mill. à Batavia jacens commodo gaudet portu. Eò confluent negotiatores ex Malaccâ, Gusaratta, Malabara, Bengala, Pegu, China, Japan, Portugalla, Anglia, Hollandia. Intra urbis pomæria de micilium figere non permittitur nisi indigenis. Regi in Bantam administrant mulieres, ex eis que constituitur ejus cohors prætoria. Cæterum ipfi Javanenses habentur b fallaces & malæsidi; in Keligione superstitiones sequentur Bentanorum, aut imposturas tenent Mahumedi. n fan Minor inde ad Ortum polita, à metropolietian Cambaba five Cambava dicitur.

HEKELII.

d Bone.

e In hâc civitate X X V. circiter millia Æde jampridem computatæ funt. Rex, qui istic refidet, Mahumetanus eft, cum quô nulli loqui licet, nisi mediante Interprete. Incolæ colore albicante funt, acerrimô ingeniô, &, licèt Idola colant, probitate præditi.

a Amboina. b Banda. c Ceilon. d Paradifus e Philippina. f Borneo inf. & urbs. g Java Major. h Reges Java. i In Mataram. k Bantam. I Jacatra. m Batavia Belgarum colonia. n Java minor.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. XI. Cap. V.

II. Dein insulæ 'Celebes, 'Gilolo, "Ceiram; quas Sindas esse celebes, putant Ptolemæi: & inter has sparsæ Moluccæ; parvæ, ac selici Gilolo. Geiram. aromatum productu nobiles, Bachian, 'Tidor, "Ternate, 'Mo-Molucca. thr, "Machian. Jamque Sinarum regno adproximantes 'Phi-Philippinæs.

mer Afinos aut Boyes.

. e Mittit quoque Aurum & optimum . Æs, giur. Cæteroquin Insula hæc Ventis adeò est sidet; alter in d Tidore. exposita ac pervia, ut nunquam ullo totius Anni trastu vacet à flatibus tam diurnis, quam itemque aliud Lusitani. nocturnis.

h Superbi, inhumani, praitores, mendaces.

BUNONIST

s a Celebes à Borneo versus ortum itidem sub Equatore est. Ejus incolæ i incedunt nudi, genitalibus tamen contectis. Carnes antehac folebant devorare humanas; quare ex Moluccis damnati k eò deportabantur, ut ab his mactamur. Verum jam humaniores facti feritatem istam dicuntur exuisse. Inter Celebes & Borneo insulas interjacet Macasar 1 ins. ab emporio denominata, quod ob caryophyllorum mercatumm à Lufitanis, Anglis & Hollandis frequentatur. Anno 1669. infula hæc à Belgis fæderatis subacta est m.

ζ Gilolo n inde porrò versus ortum sub Æquatore jacens, quoniam aromatibus caret, non vehementissimum hujus loci æstum facile per- quæ Aurum ac Margaritæ inveniuntur. ferunt Europæi o.

n b Ceiram, Ceram, seu Zoram à Gilolo ver-

fus Auftrum ponitur. 9 Quinque illæ, quarum nomina hic legunturex Moluccis præcipuè celebrantur. Sunt autem parvæ, maximaque vix sex mill. passuum ambitum habet. A Lusitanis anno 1515, primum sunt repertæ, ac de his ipsis inter Castilianos & Portugallenses ex Orbis divisione per Pontificem Rom. facta divisione, ortaest contenno. Ager spongiosus est, ac imbres absorbet; fertque nuces myristicas, mastichen, lignum aloës, fandalum, cinnamomum, Zingiber, piper & caryophylla, fine omni terræ cultura. In his infulis reperitur avis Manucodiata, quæ nobis Paradeifz-vogel dicitur, elegantissimarum pennarum & alarum p. Farinam de nonnullis colligunt arboribus, ex qua stat.

Præter Equos pufillos, non fert pecora, conficiunt panem. Incolæ negotiantur fine omni pecunia mercium permutatione. Adorant Solem & Lunam plerique, præter paucos, qui Mant & Smaragdos totius orbis elegantiores. Seri- homedis impolturas sequentur. Duo sunt in his im er Sylvis spontè id gignentibus copiose colli- insulis Reges, quorum unus in Ternate insula re-

. In Tidore infula Belgæ castellum habent;

z e Ternate ex his insulis præcipua est, in qua mons interdum flammas eructans. Belgæ duo hîc exstruxerunt fortalitia, quorum nomina Malaia & Malucco. In Portugallenfium potestate est urbs Gammalamma.

A f Motis q etiam appellatur Timor, in qua fortalitium Naslaw r.

u In g Machian Belgæ tenent castellum Mauritii.

, h Philippine f auspiciis Philippi Hispaniarum Regis detecta & occupatæ funt anno 1564. apellantur etiam Manille ab urbe Manillia t.

HEKELII.

i Qui albô funt colore.

& Justu & Mandatô regiô.

l Macace, vel Macazar, seu Macasar. m Habet in sui mediô Montes altissimos, ex adeofrequentatur ab exteris nationibus, neque quibus Fluvii navigabiles oriuntur. In ista quo-

n Aliàs Batochina denominata.

o Hæc infula una est ex istis, quas vulgo nominant Del Moro cujus magnitudinem veluti dimidiæ Italiæ esse Geographi scribunt. Cœlum istic inclemens est & Aër calidus. Incolæ bene proportionati funt, barbari ac crudeles, carnem humanam adhuc vorantes.

p Hanc Avem è Cœlô descendere superstitiose credunt. Istic quoque Arundines in magnam molem adeò excrescunt, ut doliorum vicem suppleant.

q S. Moti.

r Infula hæc ob Sandalum flavum & albuminprimis clarer.

f Utpote quæ ex Mercatoris sententia Ptolemaana ille funt Baruffa.

t Has Anthropophagos olim inhabitaffe con-

Luza Celebes inf. b Ceiram inf. c Molucca inf. d Tidor. e Ternate, f Motis seu Timor. g Machian. h Philipping inf.

PHILIPPI CLUVERII

Baruffæ. Lutzon.

hppina, quas Barussas Ptolomai interpretantur. Harum maxi. Lutzon, Manillianes ma & Lutzon; in qua Hispani urbem condiderunt . Manillian Secunda est * Mindano. Tertia e Calamiane. Dein reliquæ Mino. Guinea nov. res inter has dislipatæ. Hinc vero versus Orientem sunt aliæ complures, in universum Hispanis Istas de las Velas dicta. Hinc rutsus Meridiem versus c L. distans mill. Germ. est nova Guinea; que an sit in insula, an verò pars continentis terræ Australis, nondum satis compertum habemus. At in Sinu Gangetico Narsingz regno adversa · Ceylon , novem regnis distincta , antiquis Taproba. na dista.

BUNONIS.

& a Luzzoia v Insula cæteris præstantior est. o b Minilia x præsidet Gubernator nomine Regis Hilp. itemque Episcopus.

In c Mindanao funt aliquot urbes.

d Calamianes. aliis Paragoya dicitur. Ex his înfulis maximam partem tenent Hispani, coque veniunt ex Hispania Nova, & Mexicano regno cum Infulanis & Chinenfibus mercimonia tractantes. Merces potissimæ hîc sunt oryza, saccharum, legumina, mel, ficus, auri ferrique metalla. In primo in insulam ingressu Hispani singula pondo auri mercati sunt quaternis pondo argenti. Maxima infulanorum pars ad Christianam fidem Hispanorum opera conversa dicitur.

σ e Ceilon vel Zeilon ob felicem omnium rerum proventum Paradifi pars incolis creditur. Oftenditur hîc Pico mons altiffimus; in quo Adamum primum hominem sepultum tradunt; magnorumque hominum ibidem monstrantur vestigia. Insula hæc ferrarbores perpetuò floribus aut fructibus onustas, ut sunt mala Assyria incredibilis suavitatis, mala medica, citria optima, aurantia, limones aliique fructus nobilisfimi. Fert auri argentique metalla & lapides pretiofos: item aromata, Cardamomum, Caryophillum, piper & alia; magnamque copiam cinnamomi. Producit quoque omne genus ferarum, elephantosque nobilissimos. Incolæ plerique incedunt nudi, genitalibus tamen contectis, magiz dediti, & superstitionibus gentilium. Lustrani eò Christianam sidem primum intulerunt. Hi urbem f Colombo municrunt. Regia, sedes in hanc insula Ceilon est g Candi; unde Rex Candi vulgò vocatur. Is Bel-

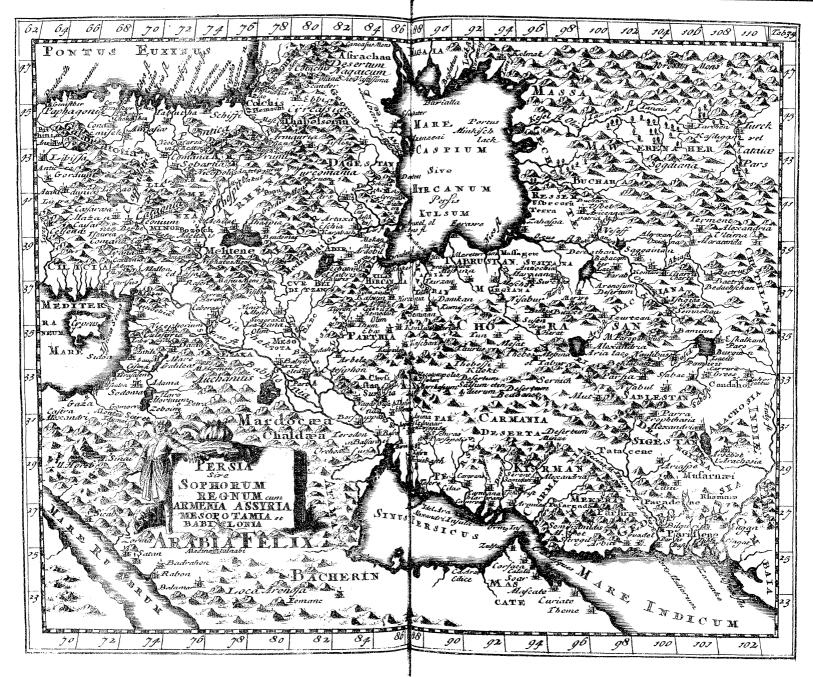
eas invitarat adversus Portugallos ejiciendos. Castellum igitur exstruxerunt in eo loco, mi vulgò h Punte, de Galle dicitur : Inde i Negumbo magnam & munitam urbem Portugallis extorferunt; quam Anno 1643. amissam, sequenti statim anno recuperarunt. Anno 16 (1. abiisdem expugnatum est k Calutre castellum munitum: atque Anno 1656. Columbo quoque ejecerunt Portugallos. xx. milliaribus Columbo distat 1 Manara infula, in qua Margaritarum divescaptura; eam etiam Belgæ ademerunt Pormeallis anno 1658. Ferunt Hollandos hodie, eichis inde Portugallensibus, omnem tenere insulam, Præter has insulas in istis partibus Orientalibus celebris est m Amboina cum adjacentibus insulis caryophyllorum ferax: Castellum ibi est n //. Ctoria dictum. O Banda in qua Belgarum caltellum Nassovia cum infulis V I. circumjacentibus, quam Belgæ armis expugnatam tenent; unde nuces afferuntur myrifticæ, & maltix: itemque p Timor sandali albi & flavi ferax insula. Sunt etiam in Mari Indico è regione capitis Comorini q Maldivæinsulæ, quarum aliquotomfentur millia : harum aliæ habitantur ; aliæ sefforibus vacuæ funt. Cæterum I Islas de las Velas, quæ ab Auctore nostro hic memorantur, à Magellano primum ita funt appellatæ, illudque impositum nomen à genere velorum, quibus utuntur insulani. Aliis vocantur s Islas de Ladrones , h. c. Latronum seu furum insula à nefarit incolarum confuetudine furandi.

HEKELII.

v Luzzoë f. Luzzen. x Ab Hispanis ædificatæ.

BUNO

a S. Luzzonia. b Manillia. c Mindanao. d Calamianes sen Paragoya. e Ceilon ins. f Cosombourbs. g Candi. h Punto de Galle. i Negumbo. k Calutre. 1 Manara. m Amboina Infula. n Victoria. o Banda inf. p Timor inf. q Maldaviz inf. r I. de las Velas feu. f I, de Ladrones.

CAP. XII.

De Persarum Imperio.

DErfarum regnum antiquitus occupabat quicquid præter terras Perfarum in Asia reliquum est; quin etiam Indiæ partem & Ægyptum, Ejis magniantiquitus in Asia censebatur. Longitudine ab Hellesponto dra Indi oftia mill. Germ. Iocc. Latitudine, à Ponto ad Sinus Ambici fauces I 3. quo spatio multæ regiones atque regna recen-Entur; de quibus ordine erit agendum. At primo loco eam par-Rettie Fines tem narrabimus, quæ nunc Persarum sive Sophorum Imperium cumag dicitur. Hoc clauditur à Septentrione Hyrcano sive Caspio mari, kOxo flumine Caucasoque monte; ab Oriente Indo; à Meridie mari ac Sinu Persico; ab Occasiu Euphrate amne & Tigri, qui in llum immergitur, Niphaticis jugis, & Araxe fluvio, qui in Hyrcanum mare evolvitur. Longitudo ejus est ab Araxis ostio ad Indi ostia mill. CCCCL x. Latitudo ab Oxo ad mare Persicum CCLXX. I

II Regiones hic olim, Gedrosia, Carmania, Drangiana, Petitiz Remachosia, Paropamisis, Bactriana, Margiana, Hyrcania, Aria, Pathia, Persis, Susiana, Assyria, Media.

dequirunt, sed plerique ad fabulas è disquisitiomua proruunt. Hinc Texeira conqueritur, fe nominis Persici originem assequi non potuisse, umfacile antiqua ex historia potuisset. Cyrus nim Persis equestrem disciplinam adeo inculcaii, ut equitatu illi valerent maxime, ac lege ani publica ne quis suorum, quos equo inluterat , Pain megor wopenuer , edr te monhi ia r'odinn odor den diedein, adpareret pcidituto denique factum est, ut regio Da paorigo fibi perspicua constabit. פרים, פרים equitem notat. Hincante Cyri tem-

REISKII.

pora nullus scriptor, neque Moses, neque Pro-1ª Persia unde nomen, & unde gens Persua | pheta Persarum meminit; sed in libris Chronidim addumserit ortum Græci quidem veteres corum, Ezechiele, Daniele, Esdra & cæteris frequens horum sit mentio. Hebræa quippe nomina כות ועילם b Chut & Elam ex ufu veteri magnam Persidis partem incluserunt, teste Josepho lib. I. Antiquit. qui "Ελυμον και ελυμάιες Περίων κρχηγέτας Elym & Elymeos Perfarum generis auctores commemorat : Amplius Chutam is ipse regionem in Perside ac fluvium cognominem locavit. Strabo eriam lib. X V. Sufia conjungit ε ελυματική» η ελυματιτική», i.e. Elymabimedens, fire multum sive parum via consiciendum ticam aut Elymatiticem : Hinc Elam & Madai h. e. M. Xenophon lib. I. Cyropæd. Ex hoc novo Elymæos & Medos frequentius in facro codice connecti locis pluribus Bochartus lib. I I. c. 2. ני, & hujus incolæ פרטאין Perse i. e. equites comprobat. Sic ergo ultima nominis & gentis

BUNO-

CAP. XIII.

Gedrosia, Carmania, Drangiana, Arachosia, Paropamisis, Battriana, Margiana, Hyrcania, Aria, Parthia

GEDROSIA.

Edrosiæ, quæ nunc Khesimur & BGuzarate, populi sue runt Arbitæ, Parsiræ, Musarnæi, Rhammæ, Regiones Gedrofiæ populi, regiones, fl. & Paradene, Parisene. Flumen nobile ~ Arbis sive Arabis. Uthes urbes. inclytæ & Parsis, caput regionis, Arbis & Cuni.

CARMANIA.

Carmaniæ populi.

Regiones

urbes , fl.

& inf.

II. * Carmania veteris nunc regiones funt Kirman, Goadel & Ormuz regnum. Populi in ea quondam Isaticha, Zuthi, Gadanopydres, Camelobosci, Sozota, dicti, Agdenites, Rhudiana, Ares. Charadra, Pasargada & Armozai. Regiones, Modomastice, Parepaphitis, Cabadina, Chantonice. Flumen Samydaces. 9 Mons Semiramidis. Urbes · Carmana, Samydace, Alexandria, * Armuza.

BUNONIS. « a Gedrosia a terminatur ab Occasu Carma-

nia Altera: à Septentrione Drangiana & Arachofia; ab Ortu India cis Gangem; à Meridie Oceano b Indico c.

B b Guzaratta, que hodie dicitur regio, trans Indum jacet fluvium, qui Gedrosiæ versus Ortum terminus eft.

, c Arbis fl. Nigro hodie dicitur Berbero; verum Oleario aliisque Ilmene. Ad oftium Arbis d Portus collocatur Mulierum.

de Parlis Parfirarum habetur caput, ad Arbim fl. ponitur: itemque

g f Arbis Arbitarum.

ζ g Cum interius ponuntur.

n h Carmania duplex crat, Deserta: quæ habet ab Occasu Periidem : à Septempione Parthiam: ab Ortu Drangianam d: à Meridie alteram Carmaniam e. Terminatur Carmania Altera f'à Septentrione Carmania deserta; ab Ortu Gedrofia; ab Occasu Perfide & Sinu Perfico; à Meridie Indico mari. Hæ duæ nationes ferè estque plana tota ac æstuosa. Hodie à nonnulls nihil memoratu dignum habent. Cyrus pri- dicitur Dulcinda. mus Perfarum Monarcha Darium Medum, ex f Ab aliis Major vocata.

Babyloniorum Regibus ultimum, pralio victum & deditione captum huic provincia Carmaniæ præfecit.

 $\mathcal{D} R A N$

9 i Mons Semiramidis ad Perfici Sinus oftium

k Carmana Carmaniæ caput, corrupto nomine hodie videtur dici Carwans.

* 1 Ab Armuza, regni Ormuz nomen hand dubiè reliquum est.

HE KELII.

a Hodie Circan. b S. Pelago.

c Est a. hac Regio ut plurimum desena, arenis profundissimis involuta, aquis Inops; licet ættate imbres habeat, & Solis ardoribus obnoxia. Unde sterilis est; tamen nonnulla fert Aromata, Nardum imprimis & Myrrham.

d Seu Ariam. e Dicitur a. Deferta, quoniam in ea nulla funt Oppida, sed tantummodò Pagi aliquot dispensi ob Solis malignitatem & Aeris intemperiem,

BUNG

a Gedrosia. b Guzaratta. c Arbis fl. d Portus mulierum e Parsis. f Arbis. g Cuni. h Carmania. i Mons Semiramidis. k Carmana. 1 Armuza.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XIII. 449

DRANGIANA.

III. A Drangiana, & nunc Sigestan, b populi Daranda, & Drangianz Batrii, Regio Tatacene. Urbes inclyta, " Ariaspe, Prophe urbes.

ARACHOSIA.

IV. Arachosiæ, nunc Candahor, populi Margyetæ, qui anté Arachosiæ frimaspi, posteà Euergetæ dicti, Sydri, Roplutæ, Eortæ. Ur. propuli & bes · Arachotus, * Alexandria.

PAROPAMISIS.

V. Paropamisidis quæ nunc Sablestan, populi Bolitæ, Aristo-Paropamisi, Ambantæ, Parietæ, Parsii. Urbes claræ, Carura, quæ dis populi e urbes. &Ortospana, Naulibis.

BACTRIANA.

VI. * Bactriana nunc * Corasan dicitur; Populi olim, Salata-Bactrianz

BUNONIS.

dena; à Septentrione Aria; ab Ortu Arachoia; à Meridie Gedrosia.

u b Ariaspe in Occasium sita erat ad Atiam ; side. Quibusdam videtur esse Gobinan.

Prophtasia inter Alexandriam Ariæ ad Oculim, 199. & Arachosiam ad Ortum 200. mil. passuum posita est, teste Plinio i: Venim secundum Strabonem & multo major est dantia ab Alexandria.

& d. Arachosia terminatur ab Occasu Drangiath, à Septentrione finibus Paropamisidis: ab 0m Indià cis Gangem; à Meridie Gedrossa.

Arachotus non solum fuit urbs in Arathona; verum eriam lacus l & fluvii nomen. Pinio m Arachofiorum appellatur opidum ; Solino n Arachofia, eadem Cophes est à Semiumide condita.

* Alexandria hæc o ad Arachotum ponitur

(f Paropamisis ab Occasu habet Ariam , à Spentrione Bactrianam, ab Ortu Indiam cis langem, à Meridie Arachosiam. Nomen hahet ag Paropamiso monte, qui huic regioni im-

o h Carura, quæ & Ortospanum Plinio, inter Machofiorum urbem 250. & Indum flumen 337. mill. paff. diftabat.

r i Bactriana q olim mille urbibus clara, re-1 a Drangiana ab Occasiu clauditur Carmania gnum Zoroastris sapientissimi, & doctissimi, clauditur ab Occasu Margiana; à Septentrione & & Ortu Sogdiana; à Meridie Aria & Paropami-

> u Corasan r hodie ampla regio est: quæ angustis Bactrianæ terminis non continetur. Cætertim Bactrianam terram: quod tradit Q. Curtius, / magna ex parte steriles arenæ tenent, squalidaque siccitate regio est; quum verò venti à Pontico mari spirant, quicquid sabuli in campis jacet, converrunt. Quod ubi cumulatum est, magnorum collium procul species est, omniaque pristini itineris vestigia intereunt. Itaque qui transeunt campos, navigantium modo noctu sidera observant, ad quorum cursum iter dirigunt, & propemodum clarior est noctis umbra, quam Lux; ergo interdiu invia est regio, quia nec vestigium, quod sequantur, inveniunt; & nitor fiderum caligine absconditur. Cæterum si quos ille ventus, qui à mari exoritur, deprehendit, arena obruit.

HEKELII.

g Mercatori. h Nigro, v. Segestam.

i Lib. VI H. N. c. X VII. p. 88. lin. 33. k Lib. X I. p. 126. Tom. I I. Oper.

l Quem Ammanus Marcellinus ARACHO-TOSCRENE vocat. LIII

m Lib.

a Drangiana. b Ariaspe. c Prophthasia. d Arachosia. e Arachotus seu Cophes. f Paropamisis. g Paropamisus m. h Carura seu Ortospanum. i Bactrianaregio.

PHILIPPI CLUVERII 450

ra, Zariaspa, Chomati, Comi, Acinaca, Tambyzi, & Thocara, rum magna gens; Maricai, Scordi, Varni, Savadii, Orsti, Amarishi. Urbes dux regix; & Bactra & Ebusmi. Clara item * Maracanda, 4 Charracharta.

MARGIANA.

Margianæ populi.

VII. Populi Margiana, quæ nunc Elsabas:, Derbica, Massageta e Scythia huc transgressi, Parni, Daa, Tapurni. Ut. bium clarissima · Antiochia Margiana, ante Alexandria dica. post verò Seleucia.

HTRCANIA

Hyrcaniz populi & urbes.

VIII. Populi⁸ Hyrcaniæ, (unde proximum mare Hyrcanum dicitur) Maxera, Astabeni, Chrindi. Regio Arsitis. Caput regio. nis > Hyrcana; inde Amarusa.

ARIA.

Ariæpopuli & urbs.

IX. Aria, nunc Diargument, populi, Nisai, Astaveni,

- m Lib. VI. Hist. Nat c. XVII. p. 88. lin. 33.1 n In Polyh. Cap. L X V I I. fol. 122. lin. 8.
- o Ab Alexandrô M. victis Paronamisadibus
- d Meminit eius Curtius Lib. VII. cap. III. | ulnæ complectantur. §. 23. & Lib. I X. c. X. §. 7.
- q Hodiè Batter à Ramusiô dicta.
- r S. Charaffan.
- f Lib. V II. c. I V. §. 27. feqq.

BUNONIS.

- φ a Bactra, feu Bactrum regionis caput, hodie Bagdasan aut Budasan, sub Paropamiso monte fita funt. b Bactrus amnis præterit mænia, is urbi & regioni dedit nomen: hodie Buchian, aliis Bocchara, ex Tauro monte effluit, Bactrianam. que regionem irrigat, ipla Bactra alluit, & demum Oxa fl. miscetur v.
- z c Maracanda Sogdianorum urbs & regio est. | & Heri. ψ d Charracharta apud Oxum fl. est à Bactris versus occasum sita, hodie vulgo Chiartachar. De catero, Bactriani homines senio aut morbo confectos canibus ad hoc nutritis, devorandos obiiciebant. Eorumque moribus sponsas cum fervis & advenis impune misceri tradit Plinius.
- ω e Margiana terminatur ab Occasi Hyrcania; à Septentrione Scythia; à Meridie Aria; ab Ortu Bactriana.

- a f Antiochia illa quibusdam hodie el Indion urbs. Est g Margiana Solino x cœli acsolicommodis inclyta regio. Vites ibi esse Strabo y prodidit, quarum îtipitem duorum viz hominum
- B h Hyrcania terminos habet à Septemione mare Hyrcanum five Caspium; ab Occasu Mediam; à Meridie Parthiam; ab Ortu Margianam. In Hyrcania multos gigni Pantheras & tigridasanctores tradunt. Est illa summæ fertilitatis, maximè vini & frumenti.
- 2 Ab urbe i Hyrcania regioni nomen elt, quæ putatur hodie effe Caffan.
- & Aria optimi vini, quod tres ferebat ztates, ferax, à Septentrione contermina est Margiana & Bactriana; ab Occalu Parthia & Carmaniæ Desertæ; à Meridie Drangianæ ab Ortu Paropamisidi; quibus locis hodie est Chorasan,

HEKELII.

- t S. Castaldo Feselbas.
- v Bactrianum Imperium æquè ac Parthicum Scythas condidisse, Justinus. Lib. I I. c. III. \$. 6. autor est.
- x In Polyh.c. LXI. fol. 122.lin. 8. y Lib. II. Geogr. p. 129. Conf. Plinii Lib. VI. c. xvi. p. 86. feq.

BUNO.

a Bactra. b Bactrus fl. Maracanda. d Charracharta. e Margiana. f Antiochia. g Margiana. h Hyrcania. i Hyrcania urbs. k Aria regio & urbs.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XIII. 451 Musdorani, Casirota, Obares, Elymandri, Borgi. Urbes Aria ¿ Alexandria , Bitaxa.

PARTHIA.

X. Parthia, nunc Arac, regiones sunt, comisene, Par-Parthie regi thiene, Paratauticene, Tabiene, cujus gens Sobida. Caput re- & usb. eniac regia 9 Hecatompylus à centum portis dicta. 1

CAP.

BUNONIS.

. Aia ea putatur , quæ hodie Heri dici- 5. 15. (a Alexandria Alexandri Macedonis auspidis condita ad b Arium ponitur fluvium, in-

tt Hecatompylon & Bactra; Sunt qui Burgian. hodiedici volunt. " Parthia, hodie Erak seu Arac, ab Occasu habet Medos, à Septentrione Hyrcaniam : ab

Onu Ariam: à Meridie Carmaniam desertam. 3 d Hecatompylus à centum portis nomen sortta, ficut & Thebæ Ægypti urbs. Eodem puutur fuisse loco, quo hodie Ispahan, Regum in Persia nunc sedes. a Parthi temulentiæ nountur, unde proverbium, b Parthi quo plus bibaint, eo plus sitiunt : In Venerem olim adeò proclives, ut sororibus matribusque miscerenmr, Tertulliano teste. Furta apud illos impunia erant : mentiri tamen putabant turpiffimim. Ab infantia pileis & tiaris utebantur, unde capita illis fragilia. Parthos, postquam Alexandro defuncto, defecissent, ac proprium regnum condidiffent, tradit Plinius, c duodenginti regna suo imperio fuisse complexos. Omnium Orientalium populorum isti maxime Romanorum Imperium, quum potentissimum foreret, retuderunt.

HEKELII.

3 Hæc Urbs Metropolis hodiè Regionis est, tijus ambitus XIII. Milliaria amplectitur. Etin hâc quidem Urbe tanta est Rosarum optimi patrià linguà hanc nuncupent.

a Meminit hujus Urbis Curtius Lib. V I. c. II. b Apud Erasmum Chiliad. IV. Cent. X. Adag. X X I. p. 843. col. b. c Lib. V I. H. N. c. X X V. p. 94. lin. 5.

REISKIL

1 Carmania duplex, una deserta, & altera non modo arborum : fed vitium quoque ferax, quarum uvas bicubitales grandibus ac densis avinis nasci. Strabo & Plinius testantur. Hinc Carmania כרמאן Carman ex Arabico atque Syriaco כרמא quod vitem significat. Huc f Sabtecham Chusi filium primò digressum conjicit ex urbe Samydace ac fluvio cognomine Bochartus. Ita gentes alias ab hujus posteris ortas colligit. g Bactriana vero regem Zoroastrum exterminant, & post Trojana tempora hujus nominis magum superfuisse, docent non ipse folum Phal. Lib. IV. c. 1. fed etiam Urfinus libro peculiari, atque Huetius Lib. I. propos. IV. c. 5. Nam Cresias regem cum Nino ad arma & prælia progressum Oxyartem nuncupat. h Deinde Zoroaster nomine suo שרואסתר i Astrorum. contemplatorem five Astronomum notat, ex Arabico שור Sur, i. e. contemplari, & Perfico סתר Ster, i.e. stella. Denique Amia & k Ariania Bocharto non provincia fingularis, sed Media est hujusque pars aliqua ex veterum testimoniis Lib. III. c. 14. quali vi i. e. montana. 1 Parthiam & Persiam ejusdem nominis Schickardus in Tharich. p. 102. cum eoque inter veteres Soodoris copia, ut Perse Urbem ROSARUM linus & Plinius fecerunt: Nam literæ Samech atque Tau inter sese invicem sunt permutabiles.

a Alexandria. b Arius fl. c Parthia. d Hecatompylus. e Carmania. f Sabtecha. g Bactrian. h Zoroaster, i Astronomus magusque, k Ariania. l Parthia.

CAP. XIV.

Persis, Susiana, Assyria, Media.

 $\mathcal{P} \stackrel{-}{E} \stackrel{-}{R} \stackrel{-}{S} \stackrel{I}{I} \stackrel{S}{S}$

Perfidis populi & urbes.

Populi "Perfidis, quæ nunc Farfi, Mefabatæ, Rapfii, Hip. pophagi, Suzæi, Megores, Stabæi. Regiones Paratacene, Misdia, Mardiene, Toacene. Urbium claristima, & Persepolis, caput quondam imperii Persici, omnium elegantissima; 2 Axima Marasium, Toace. 1

BUNONIS.

a a Persis terminatur à Septentrione Media: ab Occasu Susiana: ab Ortu Carmaniis duabus: à Meridie Sinu Persico. Ora persidis inter ostia oroatidis fl. & fines Carmaniæ extenditur stadiis 4300. Strabone a auctore.

β b Persepolis in lib. Maccab. Elymais dicta; co creditut fuisse situ, quo hodie urbs c Schiras five Siras: circa quam multa magnarum aliquando ædium supersunt rudera. Ad d Araxem fl. qui oleario hodie e Bendemir, urbs illa fuisse putatur: quam tamen alii ad f Rhogomanem fluvium collocant. Alexander Macedo à Thaide meretrice persuasus eam per temulentiam ipse accendit ac delevit.

y Fuit & alia g Axima in Salaffis, quæ vulgò hodie Ema.

& h Marrhasum olim urbs clara, ac Persepoli finitima: hodie Marazu vulgo vocatur.

s i Taoce urbs regioni nomen dedit, quæ inter dextras Rhogomanis fl. ripas, & litora Sinus Persici extenditur. In eadem Perside quoque fuit k Pasayarda, b Pasayarda seu potius Par-Jagada, à Cyro condita urbs nobilis, magorumque castellum, ubi Cyri Regis sepultura, & 1 Monumentum Solino c & Strabone d testibus. Videtur eo fuisse loco, quo hodie arcis Chilminar seu m Tzilminar, rudera vidit & scrutatus est Mandelslo, ac alii. Frequentes istæ columna ex polito marmore facta uno loco po- nant. n Pafargadas urbem gentemque cognofitæ, monumenti illius forte reliquiæ sunt. Pa- minem facta methathesi צרט-גר i.e. Persium Jagarda autem dicta urbs illa, quasi dicas Per- exercitum interpretatur: Susianam & Susam ab Jarum castra; quod in bello Cyri contra Astya- liliis שושנין Susanin dictam: Elymaida ibidem ab

riæ memoriam hæc urbs à Cyro condita, Cz. terum Períæ olim deliciis adeo operam dedisse feruntur, ut mensa Persica, & delicia Persica venerint in proverbium e. Solem f colebant, per quem solemne illis erat jurare. Ex Persarum Regibus Cofroes, fapientiæ erudiæ amans, Platonem & Aristotelem in Persicam linguam transferri curavit.

HEKELII.

a Lib. X V.p. 481. b Pafagardia.

c In Polyh. c. L X I X. p. 141. lin. ult.

d Loc. tam cit. p. 482.

e Hi Populi dicunt, eum esse reliquis formofiorem, qui sit albus, & nasum aduncum habeat, quemadmodum scribit Julius Mancinus lib. de Decoratione, Venetiis ap. Juntas A.M. DCI. in fol. min. impr. c. VIII. p. 15. fac. a. f Quein Mithram vocabant.

REISKII.

1 Mirum dictu est, quam parum veteres in distinguendis Persiæ regionibus, & urbibusdigerendis conveniant: Quare nemini mirum videbitur, novos Auctores provinciis ad statum præsentem & civitatibus comparandis plane distrahi. Persia & Persis ex usu veterum aut nomen totius, aut unice partis erit: Hanc Arabes. Persicique Geographi Pars aut Parsistan nomigem, ibi Persarum castra fuissent, in cujus victo- | Elamo Noachique posteris: o Persepolin, que

a Persis. b Persepolis b. c Schiras. d Araxes fl. e Bendemir. f Rhogomanes fl. g Axima. h Marrhasium. i Taoce. k Pasagarda. l Monumentum Cyri. m Tzilminar. n Parfargadas. o Perfepolin.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XIV. 453 SVSIAN.A.

II. Susiana, que nunc "Elaran, gentes Elymæi, quorum susiane regio Elymaa vel Elymais; Cossai. Regiones Melitene, Cabame-finmina & ne, Characene, Cissia, Chaltapitis, & campus Dera sive Derius, uibes. omnium fertilissimus. Fluvii nobiles, Moseus, Oroates & Euleus, tam limpidis aquis, ut nullas alias reges bibere voluerint. Urbes claræ, *Susa & Tariana.

III. Assiria; nunc "Cusstan, regiones notiores fuere, Ar-Assyria" rapachitis, Sitacene, Adiabene, Appolloniatis, Calacene, Arbeli-regiones. tis. Populi Goramæi & Cambatæ. Fluvii in Tigrim defluentes. Lycus, Caprus, & Gorgus. Urbes infigniores, Ninus, que urbes. Ninive in Sacris literis quondam clarissima, à Nino condita;

in Not. ad Pompon. vindicavit Lib. III. c. 8. Affyriatam late patuit, ut Syriam ex ufu atque sensu veterum contineret; Ast hæc terra proprie, aut specialius dicta terminis arctis induditur Adiabene aliis vocata ex Chaldaico ז ו.e. ab lupo, aut fluvio potius, quem Diava prisci nominant. b Tres interim conflictus Alexandri cum Dario Codomanno Curtius, Arnanus, Plutarchus & Diod. Siculus memorarunt. Primus ad Granicum Phrygiæ amnem, feundus ad Issum Ciliciæ urbem, terrius ad Arbelm sive Gaugomelam contigisse legitur. Primas Media origines ex Madao, uno inter Noachi posteros supra, deduximus. c Echatanam Bochartus ex manibus arcis diversi coloribus, & Arabico חשעה agbatha aut diversis coloribus arassi: Observationes egregias idem de aliis provinciis & urbibus; de portis Caspiis & montibus Behmannus in Notit. Geograp. c. 7. suppeditat.

BUNONIS. ¿ d Susiana habet à Septentrione Assyriam; ab Occasu Babyloniam ; ab Ortu Persidem ; à Meridie Perficum Sinum.

n Hodie Chusistan seu Cusistan vulgò appellatur. \$ e Oroates inter Sufianam & Persidem inter jacens, utriusque habetur limes; Curtius tamen fluvium, qui Susianam à Perside distermi, nat, g vocat f Pasuigrim. Susam urbem sitam fuissead flumen Ulai, discimus ex Sacris S. Dan. 8. quod congruit cum

s g Euleo: At Choaspen amnem admodum delicum Persarum Regibus aquam vehere tradunt Herodotus, Strabo, Plinius, Solinus, Salma-

nunc Chiliminira dicitur, Cyro sepulto Vossius | sius in Solini cap. 37. eundem sluvium h Choaspen veteribus, recentioribus Eulaum vocari tradit,

z i Susa urbs à Dario Histaspis filio condita est. In ea templum fuit Dianæ Susianæ: referente Solino b. Sita fuit à Persepoli 272. mill. pass. Adeo mollis & delicata fuisse scribitur, ut Persarum Reges propter amœnissimam cœli plagam, ibi hyberna haberent sua. In Susiana adeo fertile solum esse tradit Strabo, i ut & hordeum & triticum in planitie centuplum ferat, nonnunquam etiam ducentuplum.

A k Affyria ab Affur Semi filio dicta, clauditur à Septentrione Armenia Majore: ab Occasu Mesopotamia & Tigri flumine; à Meridie Susiana; ab Ortu Media.

μ Affyria hodie dicitur Arziri à capite suo quod est Arzirum, ubi residet Beglerbegus: vocatur quoque Adrinza, Azamia & Moful.

· Lyci nomen pluribus fluviis impositum legitur. Est quippe 1 Lycus fl. in Sicilia: itemque in Paphlagonia, in Phrygia, in Cappadocia & in Schythia Europæa. Hic verò Lyeus fl. in Armenia exoritur, ac inter fluvium, cui Bomado nomen & Arbela decurrit.

& m Ninive urbs secundum Sacras Scripturas ab Assure condita est, at profani auctores ejus urbis initium asscribunt Nino: hodie Mosul vulgò dicitur, ad Tigris fl. ripas jacens; ejusque ambitus constabat stadiis 490, teste Diodoro

HEKELII. g Lib. V. c. I I I. §. 1. b Cap. L VIII. p. 141. lin. 10. 1 Lib. X V. p. 488. Tom. I I. Oper.

BUNOa Affytia. b Alexandri cum Dario pralia. c Ecbatana. d Susiana. e Oroates. f Pasitigris g Eulaus fl. h Chaspes fl. i Susa. k Asiyria. 1 Lycus fl. m Ninive.

· Ctesiphon, Parthorum regia, & * Arbela, quondam vicus, ubi Darium vicit Alexander Magnus.

MEDIA.

Svromedia. Urbium notissima, "Echatana, Ansacia, & Cyropo.

IV. e Mediæ quæ nunc o Sarch dicitur, populi celebres fuere Ca. Media po puli, urbes, spii, à quibus mare proximum Caspium, vocatur, quod & Hyrcanum ab Hyrcanis . & Calpix portx ab illis, Cadusii, Geli, Dribyces. montes. Avarici, Mardi, Carduchi, Gondieni postea dicti; Marunda, Margasi, Sagartii, Tapuri, Sidices, Vadassi. Regiones, Atropa. tia, Choromiterne, Sagrianica, Ragiana, Daritis, Zapavortene.

BUNONIS.

in Tigris alterà ripa, è regione Seleuciæ urbis, à Parthis in odium istius urbis, à qua 3. mill. tropolis, quinque milliaribus Germanicis à mapaff. aberat, exstructus.

π b Arbela fuit ex Mesopotamia venienti trans Tigrim Orientem versus. Verum prælium istud inter Darium & Alexandrum non fa- tur, fuerat sedes; quam inde pulsi transfulerunt ctum est ad Arbela; sed ad c Gaugamela. Nominat verô Curtius & Arbela, tanquam locum celebriorem; neque longe Gaugamelis diftan- unde Soleimannus quum eam cepisset urbem, tem. Assyrii fuere d Tatianus, cujus oratio Græca contra gentes extat, cum Commentationibus lin. Palarium ibidem erat à Rege Assamben Gesneri: item e Abelfædas Cosmographus, Ptolemæo qui putatur major, à Postello ex Oriente Venetias allatus.

e f Media finitur ad Septentrionem Caspio sive Hyrcano màri: ad Occasium Armenia Majore & Aflyria: ad Ortum Hyrcania & Parthia: ad Meridiem Perfide.

g Schirwan.

Th Caspia porta, quod Solinus c. 60. tradit, panduntur itinere manufacto longo octo millibus passuum. Nam latitudo vix est plaustro per- ro Syriæ urbe longe est dissita, quam tamm meabilis &c. l Portas istas quoque describit nonnulli pro eadem habent. Hujus in Syriaut-Plinius I. 6. c. 11. m &c. c. 14. ponuntur haud procul à Caspio mari, Mediam à Parthia separita Ecclesiastica. rantes: ab Ecbatanis mill. pass. Portas istas Caspias ad Derbend; quod hodie ibidem opidum est, fuisse putat Olearius, quin imò ipsum opidum i Derbent, Alexandriam illam esse judicat, de doctissima. quâ Currius I. 7. cap. 3. sub finem.

v k Echatana à Seleuco, teste Plinio n exstructa funt; sed Dejoces ejus urbis conditor habe- Lib. V. c. XIX. p. 73. lin. 6. & Lib. XXXI tur Herodoto o. Heic æstivarunt Persarum Re- c. II. p. 554. lin. 4.

ges: ficut hiemarunt Susis; in Persepoliis pet o a Ctesiphon pagus fuit Assyriæ amplissimus, autumnum moratissumt: sicut Babylone relique parte anni : Athenaus, Fuit urbs illa Media meri Caspio jacens; postea 1 Tabris, ac corrupte Tauris; nonnullis dicta videtur. Eadem aliquando Regum Persarum, qui Sophi appellan-Casminum & Sulthaniam, quæ olim Tigrameerta. Heic exellentissimi sunt omnium rerumanisces; iftorum bonam partem traduxit Constantinopo-

ad fimilitudinem antiquæ aulæ Cyri exftructum. Disciplinæ Mathematicæ hic florere dicuntur. o m Arsacia hodie Casbin seu Caswin in Parthia ponitur Oleario. Ibidem Lokmanni, qui

fabularum Arabicarum habetur auctor; often ditur sepulchrum.

z n Cyropolis hodie putatur Sammachi, Sun-· Hodie Media vulgò dicitur Servan, seu machi, sive Schamachia, quam duorum dietum itinere à Caspio mari dissitam deprehendit Olarius; at Cyropolis à mari isto non tam longè abfuisse traditur. Cæterum Cyropolis illa 2 Cy-

HEKELII.

k Lib. I V. c. I X. §. 9.

l' Vid. Petri Olivarii in hunc Solini loc. Scholis

m P. 85. qui multô errore eas sic dictas tradit. n Loc. jam cit.lin. 25. Meminit & eorunden

a Cresiphon. b Arbela. c Gaugamela. d Tatianus. e Abelsædas Cosmog. f Media fines. g Schirwan, h Caspix portz. i Derbent op. k Ecbatana. 1 Tabris, seu Tauris. m Arlacia, seu Caswin. n Cyropolis seu Schamachia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XV. hs, V Europus. Fluvii celebres, " Cambyfes, " Cyrus, & Mardus, qui & Amardus; " Strato, Corindas. Montes, Coronus, Jafowins, & Orontes, " Zagrus, & Choatras.

o Lib. I. p. 21. Edition. ex interpr. Lain. Val. Dionyfius Afer tradit hunc Mardum fluvium

BUNONIS.

↓ a Europus ca putatur urbs quæ in lib. Tobus Europus ad Euphratem sita, quæ & bamphipolis & Thapfacum Plinio q teste dicta

• De c Cambyse & Cyro fluviis tradit Mela r. msex radicibus Coraxici montis vicinis fontibus ditos, in diversa abire, perque Iberos & Hyranos diu & multum distantibus alveis defluere; polt non longe à mari eodem lacu acceptos, in Hyrcanum finum uno ore, pervenire.

and Cyrus fl. hodie Cur vel Kur pluribus annibus aliis receptis cum e Araxe conjunctis, mare subit Caspium.

ß f Mardus fl. per Mardorum gentem f fluens à Caspio mari recipitur, haud longe à Cyropo-I, eumque hodie Seri appellari volunt. Sed | horrentem pronunciat.

per Apyros devolvi.

2 g Strato fluvius indè paulò ad Ortum ponitur, in quem sese exonerat h Corindas. di Coronus mons, Tauri habetur pars, inter Mediam ad Occasium & Parthiam ad Ortum

* k Jasonius Tauri etiam pars, est mons ingens ad lævam portarum Caspiarum situs. & 1 Orontes Echatanis imminet.

n Zagrus Mediam separat ab Assyria hodie Adilbegian dictus, Niphati monti finitimus.

9 m Choatres seu Coatra inter Mediam & Ayriam est.

HEKELII. p Cap. IV. 21. v. 9. & 15. v 1. 7. &c. q Lib. V. c. X X I V. p. 74. lin 24. r Lib. III. c. V. p. 219. lin. 15. feqq. f Quam Curtius Lib. V. c. V I. 6. 8. 17. bellicosissimam & multum à cateris Persis cultu vita ab-

g Europus seu Rhages. b Amphipolis, seu Thapsacum. c Cambyles st. d Cyrus st. e Araxes st. f Mardus st, seu Amardus st. g Strato st. h Corindas st. i Coronus m. k Jasonius m. l Orontes m. m Choatres m.

CAP. XV.

De varia imperii Asiatici mutatione , nova Sophorum regni descriptione; item de regno Ormutz. 1

REISKII

1 Primum in Asia quod emersit, a inperium fuste Affrium vel Affyrio-Babylonicum, non è laissolum sed extraneis quoque historiis confat: Hujus vero duæ periodi fuerunt, b prior mi, posterior divisi: Illa cum Belo Ninoque principium & finem cum Sardanapalo habuit: Hac cum Arbace Medorum, ac Beleso sive Phul Belocho Affyriorum rege orta e tres Dynalius continuit, nempe Medam, Affyriacam & poltremo Babylonicam, omnem fub Cyro denimefinitam. Tum ergo Persia suis terminis con-tua, reges aut nullos, aut obscuros aliquando fultinuit. In Perficis tamen Emirkowandi

annalibus vetustæ regum familiæ numerantur quatuor; d Prima Pisdadeorum; secunda Cajamiorum ex iisque ultimus Darius Codomannus ; terria vero Afganidarum & quarta Chofrachorum, five Sufannidarum. Sub fecunda ergo vel Cajamia stirpe imperium Persicum ab Alexandro Magno eversum concidit : illoque maturius defuncto duces bellici potestatem regiam usurparunt, in Media Pithon, in Persia Philotas, aliique in cæteris: Omnes ne Photius quidem ex Aviano Cod. 82. proferre potuit. Denique domesticis regum Syro-Macedonum bellis urgentibus A. V. C. 504. A. M. 3734. ante Christum 250. Arfaces Grace Agrains, M m m

a Imperium Assyrio Chald. b aliud unitum, aliud divisum. c Tres hujus Dynastia. d Familiæ Regum Perfarum quatuor.

Afiz varia imperia.

T Nitio rerum penes " Affyrios Asia, id est, terrarum qua nune fub Turca & Sopho, imperium stetit. Postea ad & Medos devo. lutum, ab his ad Persas per Cyrum translatum. Dein Macedones Alexandro Darium debellante, occuparunt. Mox, cum pars Ro. manorum imperio cederet, » Parthi, vilis anteà atque ignava gens, potentissimum in Asia regnum condiderunt; magnisexin. de cladibus Romanos afficientes, donec ipsi à Turcis & Sarace, nis afflicti fuerunt, regnumque eorum divexatum. Tandem Per. farum nomen atque virtus in Sophis iterum emersit, Ismaele Re. ge potentiam Imperii sui maxime stabiliente.

Perfice Aschki à dominatu Syriaco descivit, re-, anno mundi 3700. novumque Parthorum regnumque invasit Parthicum, & posteris Aska- gnum condiderunt : Sed g Artaxerxes Perfa nidarum aut Arsacidarum epitheton reliquit. cum Parthos tribus præliis superasset, interfe-Ultimo horum Arduwan five Artabano fupera- cto Rege corum Artabano, Persatum in Otion to carfoque a Artaxerxes, Perfice Ardschir Ba- te reltauravit imperium anno C. 226. bekan A. C. 225. regnum reftauravit Persseum, itaque ad Jelzdegirdem viguit. Donec ab rege Persseum itaque ad Jelzdegirdem viguit. Donec ab rege renda est. h Hales seu Auly Mahomets imposer service intersecto ad b Chalifas Saracenicos A. C. 651. ab hisce ad c Bojitas A.C. 932. Turcicosque | cessit, & nova sectar autor exstitit, quum trareges, quorum præcipuus Ortogrolbekus erar, ditam superstirionem partim augeret, partimabillis ad d Tataros sub Hulacu Chan. A. 1259 | que mutaret. Verum dogmata ista nonementeamplius ad Jingizkan & Timurlenk; Denique runt, quod i Omaris, alterius Mahomeis & ad Sofos Perficos pervenit. Nam Ifmael e Soft. ctatoris & interpretis doctrina melior & point avo Soheicho & patre Scheich Hadar al Suphi existimaretur : donec circa annum C. 1310. ortus, cum ad Hosein Alin, è Chalifis priori- regulus quidam, nomine k Sophus seu Sophus bus quintum, prosapiam reduceret, ex Ali se ad Halym originem referens, illius doctrium Chariis sive Alisequis collecto exercitu, & Wan- post longum tempus revocare ausus est. Hans da Mirza regulo prostrato Aderbijanam Persiæ sectam sanctitatis opinione commendant est provinciam A. C. 1500 fibi subjecit, Schah sive silius 1 Guines, à Tamerlane in honore habitus regis titulo sumpto: postea Chorosanen & Can- Iisdem artibus Guinis filius, m Sicaidares Hardaharam Scheibego & Arguno regibus perentis duellis à patria dictus, fibi ac fectæ suz austordomuit, vindex imperii Persici suturus. Plura tatem conciliavit, quem Assumbejus Usumas fi voles ex Elmacino & Abolfarajo peti possunt, nes adoptavit generum Ad hunc Sicaidaren, item Tarich seu Chron. Persico Schickardi, ac qui Halis disciplinam spargebat, quum ingus nostris ad Chronicon Dreschleri additionibus.

BUNONIS.

- Penes Assyrios Asia imperium suit per mil- Sophus Sicaidaris filius adhuc puer elapsus, u le trecentos annos, à Nino usque ad Sardanapali adolevit, patris vestigia secutus, novam ilam interitum.
- β Quod per Arbacem a ad Medos translatum est, anno mundi 3077 b.
- cerunt, ut Justinus tradit, C. Attilio Regulo longa spatia retulit circa annum 1499. qud

hominum multitudo indies conflueret, à l'afarum Rege Rustano iste oppressus est cumple risque istius factionis capitibus. Sed n Ismall sectam evulgavit, eamque facundia, & teme ritate commendavit, adeoque ad summampervenit potentiam. Victo denique & occilo Res 2 Parthi f Arface duce à Syria Regibus dese- Persarum Imperium à Turcis ad indigenas pol II. & L. Manlio Longo II. Consulibus, id est, in hodiernum usque diem ejus posteri tenat;

a Artaxerxes. b Chalifæ. c Bojitæ. d Tatari, e Sofi. f Arfaces, g Artaxerxes, h Hales seu Aaly, i Omar, k Sophus, 1 Guienes, m Sicaidates, n Ismael Sophus,

INTRODUCT. GEOGRAPH, Lib. V. Cap. XV. REGNUM PERSARUM.

II. Nunc * Persarum sive Sophorum universum Imperium in re- Persarum see giones divisum est, quorum nomina, Sarc, Cusstan, Elaran, Sophorum,

illamque cum Ottomannis exercent fere contimm. Imael iste instituit Kisilbasileros, id est nbracapita: insigne est rubra tiara, ex qua 12. Mas dependent. Succeffit huic filius Scha Thams, huic Aidar anno 1575. huic Ismael: huic sis Muhammed Codabenda, anno 1577. sub quo regia sedes in urbem Casbin; & tandem Hispahan translata. Anno 1585. fuccessit Emir Hemma: huic Scha Abas; cum quo Rudolphus II. Imperator Rom. Anno 1600. fœdus contra Turcas pepigit: huic anno 1629. successit Scha Sophi: & huic Scha Abas puer XIII. annorum 100 1641. Bizarus in Histor. Perf.

HEKELII.

& Seu Arbactum b Conf. Juftini Lib. I. Hiftor. c. III. §. 2. fegg.

BUNONIS.

12 Persarum quod hodie est, regnum in Itimario Ólearii, cujus etiam Tabulam nonnullis patibus tamen locupletatam, adhibemus, his deumscribitur limitibus, ut habeat ab Occasiu Ephratem; à Septentrione Oxum fluv. & mare (alpium, extenditurque Persarum Imperium) intr montes Armeniæ & Caspii maris litora maccasum respiciunt, usque ad Tartaros Daallanos & Derbent, quod postremum in his ots Persarum opidum est, ab Ortu terminatur 0mf. continetque extremam ad orientem folm Persia provinciam Candahor, cujus finibus alındia separatur. Urbs Candahor à Persarum Rege Schah Abas obsessa & deditione Indis ejedis, recepta est anno 1649. à Meridie pertingird Sinum usque Persicum. Præcipuæ hujus igai provinciæ Oleario enumerantur : Erak: Isi: Schirwan: Kilan Adirbeitzan, Thabristan; nd Masanderan; Iran vel Karabach, Chorasan; Stillan: Sitzestan, Kirman, Chusstan, Tzisirk, Burbek, Ex his b Erak c regio est; quæ olim Pathia dicta: Sed terra quoque, in qua Babylon bidie Bagdad fita, nonnullis appellatur Erakain: this olim Persis d appellata; d Schirwan olim fitt Media Atropatia, adeoque Mediæ pars ie-

ptentrionalis valde montosa, ac nemoribus frequens. e Kilan olim Hyrcania e dicta, ad mare Caspium jacens montibus ferè undique circumsepta est, per quos quatuor tantum patent aditus. f Adirbeitzan olim Media Major, ibi Ardebil, Tabris aliàs Tauris urbs, olim Echatana, superius memorata f. g Masandaran Hyrcaniæ pars est orientalis, in qua h Ferabat antea Tahona, opidum amænum: hoc Abas Persarum Rex auxit & ornavit, quod æstatem agerer. i Iran seu Karabach inter Cyrum & Araxem fl. extensa; continet Armeniæ Georgiæque partem. k Chorasan regioni Masanderan ad Ortum contermina provincia, olim Bactriana, hodie in alias minores dividitur regiones; ex quibus pracipua est 1 Heri, cujus caput m Herat urbs; at longe nobilior & major n Mesched, ducentis turribus superbiens. Haud longè ab hac urbe est o Nisabur op. in cujus vicinia mons, in quo reperitur thyites. Schikhardus existimat in hanc regionem decem tribus Israëlitarum à Salmanassare deportatas esse. p Sablustan olim fuit Paropamisis; 9 Sitzestan aliis Sigestan, Sagestan & Siston vocata, antiqua Drangiana est. 1 Kirman ampla regio inter Farsi & Sigestan jacens, olim erat Carmania. 1 Julitan olim Sufiana & Elam dicta; in qua olim urbs clara t Suja. Mesopotamiam volunt appellari v Tzisirch , quæ tamen provincia hodie vulgo vocatur x Diarbek, inter Euphratem & Tigrim interjacens. Duz in ea sunt urbes celebres, y Mosul olim Ninive di-Cla, & Z Bagdad, quæ vulgo habetur Babylonia: at Bagdad, quæ hodie est, eo situ non est, quo olim Babylonia, quæ ad Euphratem erat polita; quum Bagdad ad Tigrim fl. jaceat haud longè ab utriusque confluentibus.

HEKELII.

c Vel Arach. d A Perseó qui in Asiam ex Gracia est trans-

e Et à Barbaris Girgiam vel Corcam. f Non autem Terva, ut Jovio placet, neque Tigranoama, ut Nigro videtur dicta.

a Penici Imperii fines. b Erak feu Parthia. c Fars feu Perfis. d Schirwan feu Media Atrop. é kilan feu Hyrcania. f Adirbeitzan, feu Media Major, g Masandaran, h Ferabat, i Iran. k Chorafan feu Bactriana. Heri, m Herat, n Metched, o Nisabur, p Sabludan, o Siraesan Gu Danaia. 9 Sitzestan seu Drangiana, r Kirman seu Carmania. i Chusistan ieu Susiana, qua & Elam. t Susa. v Tzisirk. x Diarbek. y Mosul seu Ninive. z Bagdad seu Babylonia, urbes Persia.

Farsi, Arac, Elsabar, Diargament, Corosan, Sablestan, Candahor, Sigestan, Chesimur, Kirman, Goadel; quibus accedunt Ormutz peculiare regnum, & & Guzarate provincia, quam Indo. rum in Cambajæ regno diximus.

Tauris. Calmin. Tamai. Turcoman, Derbent. Erex. Zeken. Merenku. Servan. Ardovil. Siras. Caffan. Hispahan. Istigias. Candahor, Kirman.

III. Urbium clarissima funt in regione "Sarc, "Tauris region I v. mill. Germ. circuitu complectens: 'Caspin altera regia. Reli. oux funt Tamai, Turcoman, *Derbent, *Erex, * Zeken, Me. renku, & Servan & · Ardovil, Sophorum origine inclyta. In Farl regione * Siras regia, urbs pulchra ac splendida, inter majores Orientis computata, v. mill. Germ. ambitu continens. In Arm e Cassan urbs opulenta, & Hagistan sive Hispahan, ob magnitu. dinem dimidia Orbis pars Persis dicta. In Corasan, * Istigias re. gia, urbs magna atque amœna. In " Candahor ipfa urbs & Canda. ber, emporium Indis & Catainis mercatoribus celeberrimum. In Kirman, ipsa urbs *Kirman, caput regionis.

ARMUSIÆ vulgo ORMUZ.

IV. Cæterum veteris Carmaniæ nunc pars est regnum \$\psi\$ Ormuz

BUNONIS.

ζ a Guzarate non in Perlæ, fed Mogoris Im- Perlepolis. perio esle, supra dictum est.

n Sarc vel Sarch Mercatori eadem habetur, quæ olim Affyria.

9 b Tauris in Media majora vulgò hodie Adirbeitzan jacens , dicta eft ad f. 4. cap. prac. In eadem Media quoque est c Ardebil seu Ardovil, patria d Schich Seft, Perficæ sectæ conditoris; ibidem ille ac alii Reges jacent sepulti.

e Casmin, Oleario Caswin in Parthia, hodie Regum sedes esse desiit.

- Caspium in Schirwan posita, jam memora-
- hodie non exftat; ejus locus oftenditur ad fluvium, qui vulgò Arisbar five Aras vocatur.

u h Senkan in Erak seu Parthia est: at 1 Semkan in Chorasan.

, k Maranku est in Kilan.

- & 1 Servan seu Schirwan ea Mediæ pars est, quæ olim Airopatia dicta est, in qua m Scha-
  - . Ardebil Mediz urbs jam memorata est.

π n Siras feu Schiras eo fitu est, quo olim

e Casan, seu o Kaschan celebre emporium est; inveniuntur ad hanc urbem tarantula. σ P Hispahan seu Ispahan urbem, regiam sedem Rex Perfarum Abas constituit & exomavit; & hodie ibidem Regum aula est.

r Isligias antea Carispa, emporium habetur celebre, verum regia sedes hodie nonest.

v 9 Candahor provincia Indiæ, adeoque Mogoris imperio subjecta est. Hinc Persarum Reges potisimum bello solent contendere cum * f Derbend in Perfici imperii finibus ad mare | Mogore de hac provincia Candahor; ficut cum Turcis de Bagdad & Irvan : itemque cum Tattaris Usbeccensibus de Chorasan. Sed Candahorà A g Erex seu Aras in eadem fuit Schirwan; Persarum Rege Schach Abas obsessa, & deditione recepta est anno 1649.

φ Ipsa urbs r Candahor egregiè munita est. z In I Kirman provincia Olearius urbem Kr man memorat nullam; fed inter cæteras t Gamron seu Kamron, V Bandar, &c. urbium abducit

4 Lusitani insulam hanc g duce Alfonso Albukerk occuparunt anno 1 508. eamque castello munitissimo exstructo sub sua retinuerunt por-

a Urbs Perfix. b Tauris. c Ardebil. d Schich Sefi. e Casmin. f Derbend. g Erexsea Aras. h Senkan, & i Semkan. k Maranku. 1 Servan. m Schamachia. n Siras. o ad Kaschan Tarantulæ. p Ispahan. q Istigias. r Candahor. f Kirman. t Gamson. v Bandar.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVI. 459 admodum potens; quod Plinio Armuzia regio dicitur; populi Armozei. Ptolemæus refert hoc situ civitatem Armuzam, & Strabo Armozum, quo nomine hodie censeri potest Ormuz in insula ejuschem nominis. Rex « Saracenus est ; olim Persarum, nunc Hispaniarum Regis, qui arcem illic obtinet munitissimam, stipendiarius. Sed hujus regni pars altera est in proximo Arabiælitore. Caput regni est Armuza, vulgo Ormuz, urbs satis elegans, emporiumque gemmis, unionibus atque aromatibus, quæ India, Persis & Arabia mittunt, celeberrimum. 2

state, usque ad annum Christi 1622. quo ab Anglis castellum expugnatum , & Persarum Regi ab his traditum eft.

HEKELII. e Ad Fretum Sinus Persici quippe jacentem. BUNONIS

. Schach Mahumed Arabum Regis filius in insula illa a Ormuz urbem, sedem regni, conddisse fertur seculo X. à nato C. Quum Lusiani occuparent insulam, regno isti præerat Rex Seyfadin, cui urbs illius infulæ permittebatur; ki eo defuncto Lufitani & uthe adeoque univerlainsula potiti sunt, demum tamen & ipsi, quod modò dictum, ab Anglis castello & insu-Lejecti funt b.

HEKELII. h Alias notandum, quòd in Urbe Ormuz quotannis fermè sit mira Annona caritas , & Aquarum potu suavium, quoniam ipsa Insula uldeelt sterilis, & propterea Triticum nequaquam potest mittere.

REISKII.

2 b De Persia hodierna hujusque provinciis permulta huc congeri possent, ex recentioribus Thevenotii & Chardinum Gallicorum Equitum Itinerariis, five ad Geographicas observationes, five ad opera naturalia; five ad statum civilem & literarium ea pertineant : Sed paucissima delibabo de ligni sylvarumque inopia, scd magna salis copia ; Tribus vini generibus: c De Ispahane vel Saphon (ita Persis dicitur) amplisfima urbe, sed muris terreis instructa, ideoque noctes & dies patulis; de certo errantium Scytharum genere, quod summam potestatem sceminino Jexui (hoc Achinensibus etiam in usu est) deferre soleat: d Unde ortam isti Amazonum fabellam conjiciunt; De Ormuz regno, clave sinus Persici, & hujus ultima occupatione. Adderem de lingua Perfica, nisi superius id additum fuisset, ostensumque quam ea sermonem ad Germanicum nostrum accedat proxime.

a Ormuts. b Persica observata. c Ispahan. d Amazones adhud superstites.

CAP. XVI.

De reliquis Veteris Asia regionibus, quas nunc Turcarum Imperator obtinet, & speciatim de Albania, Iberia, Colchide & Armenia.

OUod reliquum est Asiæ, Turcicum Imperium totum obtinet. Regiones hie olim fuere, Albania, Iberia, Cokhis, Armema, Cappadocia, Galatia, Pontus, & Bithynia, Asia Minor sive proprie dicta, Lycia, Pamphilia, Cilicia, Syria, Mesopo-Mmm 2

PHILIPPI CLUVERII

tamia, Babylonia, & Arabia. In infulis celebriores Cyprus & Rho. dus, Lesbos, Chios & Cos. 1

Albania.

II. . Albania nunc & Georgia, pars Orientalis, inter Iberiam & mare Caspium sita, ab Albano slumine nomen habere videtur. Fluviorum nobilissimus est v Cyrus, Caspium mare al.

c Lib. I V. c. X I I. p. 59. lin. 32. ut & Soli-

REISKII. I Turcicum Europæ Afiæque Imperium cor

asseramus ex Lib. I V. constitit, constatque hoc

iplo ex loco, ex amplifimis provinciis & re-

gnis, quæ Turci omnia occuparunt. o Origi.

nes gentis & nominis ex parte supra vidimusad

cap. I I. §. 4. nunc videbimus quas ipfi ab faphe.

to Noachi filio fibi adfumant. Hunc enim Ko-

fæus Arabs patrem Turcicæ gentis auctoremque

facit: Sed ab hiftoria vera longius aberrat. Gens

autem tota per suas familias divisa, nec nomi-

ne quidem Græcis Romanisque antiquis cogni-

ta suos regulos & principes rantum sequebatur,

donec per militiam cui studebat, mercenariam

regno Saracenico, Ægyptio, & tandem Mai-

co arreperet. p Sic ergo una Turcorum Oguzio-

rum familia sub q Orthograle, Solimanni Shab,

principis Mahannea filio caput extulit, inque ju-

tici, 400. tentoria locavit. Defuncto patre,

cum stirps Selghucidarum Sultanorum defice-

ret, filius Orthogralis r Othman five Ottoman

minori Asiæ inhiavit, & capta Sebastia, fuso-

munitissimam expugnavit, Pontoque ac Bi-

thynia subactis ibi sedem novo imperio mon-

stravit, A. 1320. primus Turcorum in Afia Sul-

tanus. Ergo s Urchan Beg sive Orchanes in regno

patrio successor factus sedem Prusie fixit A. 1326.

templo Muhamedano, Schola & Xenodochio

erectis. Domita minori Asia castrum Gra-

ciæ Jemnam five Jamenicum & Callipolin duce

t Solimanno filio subegit A. 1356. v Morad de-

nique hujus frater sive Amurathes, cum patri suc-

cesserat, Hadrianopolin 1.1361. primam in Euro-

pa sedem Turcicam, unde imperio Gracotum

utrique, Constantinopolitano atque Trape-

zuntino pestis & interitus. Hine vastum illud

no in Polyh. c. X X V. p. 49. lin. 50. feq.

BUNONIS.

a a Albania a terminatur à Septemtrione Sarmatia Asiatica, ab Occasu Iberia; ab Ortu Ca-

spio mari, à Meridie Armenia.

β b Georgiani, quorum regio hodie vulgò c Gurtzistan vocatur, incolunt terras inter mare Caspium, Sarmatiam, Mengreliam, Armeniam Majorem, & Mediam. Putant vulgò nomen à S. Georgio, quem patronum agnofount, & cujus imaginem in vexillis gerunt, fortitos; sed quoniam Georgianorum in his partibus à Mela b quoque & Plinio c fit mentio, ea opinio deprehenditur falsa. Religio eorum in fundamentis & ceremoniis eadem cum Græca est. Suum tamen habent Metropolitam, cui X VIII. parent Episcopi, quique in Monasterio S. Catharinæ in monte Sinai habitat. Georgianos fibi fuoque Imperio fubiecit hoc nostro seculo Persarum Rex.

2 d Cyrus fluvius hodiè vulgò Kur, ab e Araxe, qui hodie Aras, receptus, in mare de- gis Armeniæ consensu Aladdini, Sultani Asa volvitur Caspium, Regio, quam alluit antequam mare lubit, hodie vocatur f Mokan. Przter illas urbes ad Albaniam hanc alii referunt g Schamachiam & h Derbend, quæ olim i Alexandria, ad portas jacens k Caucasias, quas alii que Græcorum exercitu, Prusiam, urbem Caspias vocant. Olearius duas illas urbes Media atribuit. Caterum in Georgianorum finibus quoque memoratur 1 Tiflis urbs. m Bascapan Georgianorum principis perhibetur esse sedes. Porrò in Georgiæ finibus Haitonus provinciam collocat n Hansem, in circuitu trium dierum iter continentem, densissimis tenebris circumseptam, ab incolis habitatam, qui tamen ex iis locis nunquam valeant egredi.

HEKELII.

a A colore Populorum, qui albô crine nascan-

b Lib. I I. c. 1. p. 1890. lin. 10. feq.

a Albania. b Georgiani. c Gurtzistan. d Cyrus fu Kur fl. e Araxes seu Aras fl. f Mokan. g Schamachia. h Derbend. i Alexandria. k Portæ Caucasiæ. I Tissis. m Bascapan.

n Hanfe. o Gentis Turcia origines. p Fortuna successus. q Ortograles. r Othman. f Otchan. t Solemann. v Morad.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVI. Inens. Urbes infigniores Chabala five Cabalaca, Albana & Ge-

IBERIA

III. Iberia nunc pars Georgia Occidentalis, inter Albaniam Iberia. & Colchidem sita, gentis Iberorum d clarissimum solum, urbes celebres habuit Artanissam & Armacticam, five Harmastim.

COLCHIS.

IV. In Colchide, que nunc Mengelia dicitur, inter Iberiam colchis. & Pontum Euxinum sita, populi fuere Eala & Mantali, unde regioni nunc nomen. Fluvii celebres, ¿ Phasis, « Cygneus. Monts Caucasus & Coran. Urbium clarissima . Phasis & Dioscurias, quæ postea Sebastopolis.

A R-

ma funt Natolia, Turcomannia, Soria & Diar- illustrentur. bea: Defingulis seorsim tractabitur. Vid. State przens potentia Ottomannica cum causis & populi Caraxi, quorum urbs Dioscurias. igrementi & decrementi illius, per Dom. du Vi-Mt. A. 1686.

BUNONIS.

Sprentione Sarmatiâ; ab Occassu Colchide; à Muide Armenia; ab Ortu Albaniâ.

protrione Sarmatiam Afiaticam; ab Occasu Pon- Gracos dicitur g. um Euxinum: à Meridie Armeniam, ab Orm Beriam f.

m nominatus eft.

& Cygnum op.

imetium emersit, quod pro statu præsente in | Tanta ejus montis sertur altitudo, ut ad tertiam quantor majores provincias sive partes dividitur, noctis partem vertices illius adhuc radiis solis

Ad i Coracem montem fluvius est Carax,

z k Phasis urbs, hodie Fasso & Phazzeth ad pu, Paril. A. 1688. Anton. Gocopolec. Trutina Phalidis fl. oftia , inter Abfarum , quæ & Abpomize Ottomannicæ Historico-Politica Ve- Syrtus, extremam Cappadociæ urbem, & Dioscuriadem posita, olim sub Archiepiscopo Trapezuntino fuit, postea metropolis regionis fal'alberia undique montibus septa clauditur à cta. Antiquissimis auctoribus celebris est propter navigationem Jasonis aureumque vellus; Antiquis istis extrema navigationis meta. Qua-De Colchis auro vellere e clara, habet à Se- propter Phasm usque navigat, proverbio apud

A 1 Dioscurias, hodie vulgo Savatopoli, à Phaside, primaria Colchidis urbs, ab aurigis Ce Phasis fl. hodiè Fasso dictus, ex Moschicis h Castoris & Pollucis primum perhibetur condin Caucasiis montibus oritur, sæpeque sta- ta & dicta, Isidoro teste. Olim trecentarum mans tardislimo cursu in Pontum influit Eu- nationum, quod Plinius i tradit, exstitit domum. Juxta eum d Tragelaphus animal dun- micilium, quæ illuc è diversis Asiæ locis comtatualci fertur, ad eundem fl. etiam e Phasis | migrarunt : dissimilibusque linguis utebantur, diniula parva, ex qua Pavo primum, teste adeo ut postea à Romanis per centum triginta Illoto; exportatus est, qui propterea Phasia- interpretes negotia digesta sint. Hodie gens Mengreliam incolens rustica & crudelis est, Græ-1 Ad f Cygneum fl. qui Ptolemæo est Cyaneus, cæ quidem sunt religionis; quam authore Cyamontibus Coraxicis in Phasin influens, erat rillo consecuti, Constantinopolitanoque subsunt Patriarchæ: Sed fidem illam multis postea mo-§ Caucasus, hodie vulgo Cocas & Cochias, dis depravarunt. Nam nec infantes ante octad mons Aliæ notissimus, inter mare Caspium vum ætatis annum baptizant; nec ante annum & Enzinum pontum altissimus, purpetuis ni- L. vel LX. id est, illam ætatem, quâ ad ranous rigens; in quo h Prometheum vinctum, pinas inepti redduntur, Nobiles in primis temamila jecur rostro depascente, fabulantur. pla ingrediuntur, sed Liturgiam soxus audiunt.

a lberia, b Colchis. c Phasis fl. d Tragelaphus. e Phasis inf. f Cygneus fl. g Caucasus mons. h Prometheus. i Corax m. & fl. k Phasis urbs. I Dioscurias.

Armeniæ Majoris. fines.

V. . Armenia universa dividitur Euphrate amne in Majorem & Minorem Major est, que nunc in tres partes divisa; Turcoman. nia, Popul & Curdi appellatur: à Septentrione Moschicis montibus separatur à Colchide & Iberia, Cyroque amne ab Albania; ab Oriente Caspium mare habet & Caspium montem; à Meridie. montem Taurum, quo à Mesopotamia, & Niphatem, quo ab Assyria discernitur, ab Occidente Euphrate amne à Minori Arme. nia disterminatur. Mediam dividit Antitaurus mons. Fontes heic amnium toto Oriente nobilissimorum. Euphratis ac & Ti.

eris; montes · Gordiaus & * Pariedrus. Regiones funt Cotacene. fontes. Patiedrus m. Bocche, Tofarene, Totene, Colthene, Soducene, Syracene; Sa. casene, Basilissene, Hobordene, Arsea, Acilisene, Aspaunitus. phene, Anzitene, Thospitis, Corinea, Gordiene & Cortaa. Populi Mardi, Gordyæi. Urbium notissimæ, Armauria e Artaxata,

·Thospia, · Artemita, & ·Tigranocerta.

Sic juventutem per furta transigunt, senectutem | ptus est, anno Christi 643. reliquis has de devotioni consecrant. Cæterum in his regionibus cum a Mithridate Rege ponti bellum gessit Pompejus. Ajunt etiam in iildem b D. Bartholomæum Christianam sidem docuisse.

HEKELII.

d Seu Iberum. e Jasone deportato.

Hanc Regionem venenorum feracistimam esse ex multis constat Geographis. Quæ res videtur locum fecisse fabulæ, quæ de Medeæ veneficiis comminiscuntur Poëta.

g Vid. Erasmi Chil. II. Cent. IV. Adag.

XLIX. p. 393. Col. a. h Amphitô & Telchiô.

i Lib. V I c. V. p. 83. lin. 25. feq.

BUNONIS.

μ c Armenia Major, ab Ortu habens etiam Mediam, nomen habere dicitur ab Armeno, seu Armenio Jasonis comite.

• & De his fluminibus eorumque fontibus agitur hujus lib. cap. X X I I I.

Noah servatus, resedisse tradunt. Ad annum | pias apud Gabyram civitatem, ademptam ad Christi 640. ejus ibidem exstiterunt reliquiæ, se transtulerunt. Victus est ibidem à Pompejo quas Elmacino Arabe teste, Heraclius Impe- pralio nocturno, direptis castris, & quadrarator suis oculis lustravit, quum Persas in Ar- ginta millibus cæsis. Cæterum sunt Armeni

monte translatas, pro tabulato templi à sele exstructi adhibuit, quod tradit Benjamin Tude. lensis. Hodie vulgo nigellum montis apiem, inveterata nive vestitum, pro putrescente arce

π Ex e Pariedro monte præalto Euphrate, & Araxes oriuntur.

e f Artaxata seu Artaxia urbs munita olim ad Araxim auctoribus ponitur; eo fuit situ, quo hodie Exfechia five Eschia urbs.

o g Thospia ad Thospitem lacum & Tigridem

r h Artemidita, seu Artemitta, in tabulare centiori est Armening intra ingentem lacumiacens, cujus incolæ omnes perhibentur elle Christiani.

v i Tigranocerta, Tigranopolis & Tigranopetra ad Nicephorium fl. apud montem Masium olim sita, à Tigrane Rege apellata, & à Lucullo capta: Jovio ea putatur, quæ hodie dicim Sulthania, quam Sulthan Mahumed Chodabende ex ruderibus Tigranocertæ condidisse perhibetur. o In d Gordygo monte & arcam , in qua Romani Armeniam Mithridati , post casas comenia vicisser. Et Omar, qui Caliphatum ade- mercatores & negotiatores egregii, mercatu-

a Mithridates. b D. Bartholomaus. c Armenia Major. d Gordyaus m. e Pariedrus m. f Artanata. g Tholpia. h Artemidita. i Tigranocerta.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVI. 463 ARMENIA MINOR.

VI. Armenia Minor, que nunc Pegian & Bozoch, clauditur Armenia ab Ortu Euphrate amne, à Meridie Amone monte, ab Occasu & termini. Septemtrione monte Scordisco. Mediam itidem secat Antitaurus. Regiones in ea, Orbalissine, Etulane, Erethica, Horsene, Regiones, orbisene. Item præfecturæ, o Cataonia, Morimene, Laviana, Aravene, Fluvius inclytus z Melas, qui Euphrati jungitur. Urbium principes, & Satala, " Nicopolis, " Melitene, & Comana. 2

Prussiamque merces suas advehunt. Plus ipsis quam alicui ulli Christianæ nationi indulgetur; quoniam habent privilegium peculiare manu Mahomedis scriptum, in Armenia educati, multifque beneficiis affecti:

HEKELII. k A Gordyæô, Triptolemi Filiô, sic dictô.

BUNONIS.

O a Cataonia 1 fupra Ciliciam est, confinis Cappadociæ, faltuofa regio, ejus partem juxta Cappadociam incoluere b Leuco-Syri m.

& Melas fl. ex Argæo monte apud urbem Czsaream in Cappadocia ortus, longoque tradu per Armeniam Minorem decurrens , demum cum Euphrate conjungitur. Idem nomen multis fluminibus aliis tribuitur.

y d Satala urbs utroque numero legitur, à Nicopoli in Caciam versus Trapezuntem jacet. " e Nicopolis n à Pompejo, Dione teste, tondita, inter Satala & Arabiffum ad Auftrum jacens hodie Gianich, aliisque Chiorme esse cre-

, f Melitene seu Melita Armeniæ Minoris aput, à Samosatis 90. mill. pass. in Septemtrionem ad Euphratem fita, hodie Malatia di-

8 8 Comana in confinio Cappadociæ, Ciliciæ & Atmeniæ quod jaceret, Comana Cappadociæ, addifferentiam Camane Pontice appellata est.

HEKELII.

l Et Catonia. m Communiter aliàs dicuntur Incolæ Catao-

n Cujus Cives Nicopolitæ dicti.

REISKII.

am facientes per multas terras, in Poloniam | lemao cognitum vel ab urbe Albano vel fluvio cognomine adhæsit : Georgie recentius à Georgis, quos Pomp. Mela & Plinius commemorant : Mela præsertim Lib. I. c. r. & Lib. II. c. 1. Vagi Nomades pecorum pabula sequuntur: i Colum Georgi exercentque agros. Inducor itaque, ut ex vocabulo Graco veneves, i.e. agricolas dictos conjiciam. Hodierna vero Georgia five Gorgistan regiones quatuor, nempe, Mengreliam, Gurgistanam, Zuiriam, & Cirdassiam, gentesque in illis varias complectitur: Quarum aliæ suis Principibus, aliæ autem Sofo Persico Sultanoque Turcico, aliæ cum duabus urbibus Tiflis & Gori subsunt. Tanta ibi barbaries , & ranta Christianæ Religionis ignorantia ingravescit, ut Princeps Tiflensis ultimus Muhametismum susceperit. Mengrelia sive Abassia quoque in tres minores provincias dividitur, nempe Imeretem, Dadianam, & Gurielem, quibus fingulis fur præsunt Principes, horumque unus urbem Juri cum Sultano Turcico divisam possidet: omnes heic incolæ tum religionis & rerum omnium ignorantia laborant. k Colchis vetus longe cultior fuit כסלוחים five Chasluchorum ex Ægypto soboles, lingua, sacris & statu Politico Ægyptiis affines Bochart. Lib. IV. c. 31. De Caucafo, quem noctu collustrari volunt, fabula priscis novisque Auctoribus nota fuit. 1 Armenia Turcomanniam aut secundam imperio Turcico Afiatico partem vel majorem provinciam præbet. Hæc Syris primum insessa & Arabicis coloniis nomen ab regione מני Mini habet tanquam הר-מני Har Mini five menta ia Myniadis appelles: m Nam Græci Minin vocant Moveda Vetus illa regio suis domi natis regibus subjecta imperio Romano denique accessit, & Diceccsi Ponticæ annumerata in primam atque fecundam dividitur : Hodierna partim Sofo 2 h Albania huic Afiatica nomen vetus Pto- Perfico , partim Sultano Turcico subest ; Huic Nnn

a Cataonia. b Leuco-Syri. c Melas fl. d Satala. e Nicopolis. f Melitene. g Comana Cappad, h Albania, i Georgia, k Colchis, l Armenia, m Undedicatur.

PHILIPPI CLUVERII

dux urbes pracipux, a Tocxat five Tocatum fe- fan urbe universi orbis antiquissima ex commi de Archiepiscopi , templis Christianis duode- ni orientalium opinione : d'Zulfa, à qua sub. eim & vino generoso, quod ibi nascitur, clara: urbium Ispahanæ proximum & cognomine b Altera Erzermad fines condita, imperiique huic ortum est. De religione huiufque per Ar-Turcici clavis. Sofo autem Perfico parent Erivan meniam statu vid. Clem. Galanus in libro singu. five Irvan A. 1637. à Schan Sofo Turcis 22000. lari, Alex. Roff. de religionib. & Disputation qui deditionem abnuerant, necatis: c Nacksi- B. Gerhardi publica.

a Tocxat. b Erzeron. c Nacksifan. d Zulfa.

CAP. XVII.

Cappadocia, Galatia, Pontus & Bithynia.

Natolia.

The Eterum finus ille terrarum, qui est inter Ponticum & Cv. prium maria, Natolia nunc dicitur, ab una provinciarum Anadole. Hic olim regiones, Cappadocia, Galatia, Paphla. gonia , Ponthus & Bithynia; Asia Minor , Lycia, Pamphy. lia & Cilicia. 1

CAPPADOCIA.

Cappadociz fines.

II. ^B Cappadocia, quæ nunc quatuor complectitur regiones,

BUNONIS.

« Anadole seu Natolia, nomen habet à situ. & ita Turcis vocatur, quod in ortum vergit. B a Cappadocia a abamne appellationem na-Caeft b.

HEKELII.

a Jacobo Castaldo hodiè Almasia; aliis vero Leucosyria appellata.

b Cæterûm hæc Regio Frugibus omnibus ac vinô abundat atque Argentô, Are, Fer-rô, Alumine, Christallô, Jaspide, Onichite Lapide, & Alabastro ignobili dives, alitque Equos innumeros. Sunt autem, qui dicunt, Regionem ipsam asperam esse, & rerum ad victum necessariarum maximè indigentem, & Gentes olim fuisse malis moribus affectas.

REISKII.

1 b Prima imperii Turcici Asiatici provincia hæc est nempe Natolia Græce værodiæ ex ævo medio per aphæresin dicta, quasi avarolia in e ανατολής, i.e. ab ortu, quem versus Græciæ phicis mutato inseruntur nomini, sed numero, ac mari objacet mediterraneo; Ut prorfus congruat usitato Italorum vocabulo Levante, i.e. tum Imp. Ottomannici præsentem à Domiso oriens, quo terras Asiaticas & mari vicinas in- Ricart editum.

sulas significant. Natolia enim ex usu apud Græcos recepto veteri atque hodierno Turcio aut totam minorem Afiam, aut hujus patem unamque provinciam nôtat. c Cappadocia ergo primas colonias Thogarmæ, filio Gomeriulimo, ex Japheteis nepotibus uni: Sed Cappadociæ suas Cilicia debebit, si rationes Bochariab equis, mulis, afinis & mancipiis petitz acuratius expendantur. d Galatia & Gallo Grais quin ad Gallos huc expeditione bellica progresfos originem reducat, nullum est dubium: illa sub Theodosio Imp. in primam atque secondon divifa legitur. e An Pontus ab voce Phoenica בטנא Botno , i.e. nucibus & avellanis, quas procreavit, optimis derivetur, hoc fortasse quid quam dubii habet : f Itemque an Bithynia ex vocabulo Punico בטין tanquam regio interior appellationem susceperit : Hæc utraque Bocharti opinio est, quam multis observationibus illustrat. Plures provincia nos ad sel avocant: Hæ quippe Septem tabulis Geograquem Græci adhibent, invariato. Confer Su-

BUNO-

a Cappadocia. b Notalia. c Cappadocia. d Galatia. c Pontus. f Bithynla.

Buckeye s broken Magae Lumasz 1. 20 M

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVII. 465 Gmech, Suvas, Anadole, & Amasiam, ab Ortu habet Armeniam Minorem, à Meridie Ciliciam, ab Occasu Pamphyliam & Galatiam, à Septemtrione Pontum Euxinum. Fluvii nobiles v Iris Itis fl. FThermodon. Regiones: Lycaonia, Themiscyrene, Zehtica, Car-thermodon ft. numene, Gargarausene, Gargauritis, Antiochene, Tyanis, Gens Regiones. Heniochorum magna, ac multis nominibus distincta. Urbes claræ, num gens. Comana Pontica cognomine, " Neocafarea, Sebastia, Diocasanu, "Maza; quæ & Casarea, "Iconium, " Laranda, 'Tyana, ETra-

BUNONIS.

y a leis magnus fluvius, ex Argæo monte oms; per Amasiam urbem in Pontum Cappadocium influit, hodie vulgò l' Irio, & intus Calabrach nominatur.

I b Thermodon feu Thermodoon inter Themiscyram ad Occasium . & Polemonium ad Ortum in Euxinum mare labitur c. Est quoque ejusdem nominis fluvius in Scythia Europæa; Itemque in Thracia alius.

· C Heniochorum gensultra Pysiten fluvium, oui est in ora Trapezuntia, ponuntur, & ad Coracem extenduntur montem.

(d Comana, ad differentiam Comanæ alteriusin Armenia & finibus Cappadociæ, Pontia cognominata; ad Irim fl. posita, vulgò Com, incolis Tabachzan appellatur.

* Neo-Cafarea, ad Lycum erat fluvium, mi Neo-Cælaream præterlapfum in Irim infuit: nonnullis puratur esse ca urbs, que hodie Tocato dicitur : Verum ad Lycum est opidum Niesara, quod antiquum nomen ex paru videtur referre, Georgii Neo-Casariensis pama eft, qui ob doctrina excellentiam reiswww. cognominatus. 9 f Sebastia, quæ & Sebaste, vulgò Saustia,

d Argaum montem polita. B Diocasarea, hodie Tisaria, urbs Cappadocia mediterranea est.

k h Cafarea, prius Maza & Mazacha dicta Cappadocibus urbium mater habita; nunc Tifaria & Gaifar, ad Melam fl. & Argæi montis radices jacens, Episcopum olim habuit Basilium Magnum. Cæfariensis quoque fuit i Pausanias, ujus exstant libri decem descriptionis Gracia Antiquæ & florentis, quibus fitum urbium ac locorum, & antiquirates Græcanicas, & quic- §. 24. & Justinus Lib. I L. c. I V. 6. 2. quid penè memorabile habuit Gracia, magno Philologia & historia studiosorum bono com- seq.

plexus fuit. Verum, quod in declamando. Cappadocum more, corripiendas syllabas produceret, producendas corriperet, coquo propterea comparabatur, cibos bonos male condienti d.

A k Iconium, hodie Cogni, seu Gogni, Lycaoniæ caput est; ejusdem regionis opida sune Derbe & Lystra, quorum mentio fit in Actis Apost. c. 14. Magnam multitudinem cum ludæorum, cum gentilium Iconii ad Christianam fidem perduxit Paulus Apostolus , & Lystris claudum fanavit.

u m Laranda, Lycaoniæ quoque urbs Tauromonti vicina: nomen antiquum hodie retiner. , n Tyana, adhuc Tiana seu Tiagna, urbs inter Sasiena & Faustinopolin posita, patria est Apollonii Tyanzi Philosophi, qui discendi causa plurimas regiones peragravit : ejus vitam Philostratus lib 8. descripsit.

¿ o Trapezus, Sinopensium colonia, Europæis Trabisonda, & Trebisonda, est urbs Cappadociæ præcipua ac maritima, ad mare Ponticum sita, quo loco ora maritima in Boream versus Colchos incipit flecti: monte non parvo cingitur urbs illa & Satrapæ Turcarum sedes eft, in quorum potestatem venit sub Mahumede II. Hic enim Constantinopoli capta Trapezuntinum quoque imperium subegit, & Davidem, ex Commenorum familia postremum Constantinopolin traduxit, eumque cum universa familia interfecit, anno C. 1460. Bzovius vero calamitatem illam ad annum 1461. refert. Fuerat aliquando sedes Imperii Trapezuntis, ex distracto Constantinopolitano, nati.

HEKELII.

c Meminit hujus Fluvii Curtius Lib. V I. c. V.

BUNO-

d Vid. Quenstedtius loc. persæpe cit. pag. 457.

Nnn 2

a Iris fl. b Thermodon fl. c Heniochi. d Comana Pontica. e Neo-Casarca. f Sebastia. g Dio-Cafarea. h Cafarea seu Mazacha. i Pausania patria. k Iconium. 1 Derbe seu Lystra. m Laranda. n Tyana. o Trapezus.

pezus, Amasia, Strabonis Geographi cunis decorara

GALATIA

Galatiæ feu Gallogræciæ termini.

III. Galatia. cujus nunc partes Roni & Chiancare, dicta eff hæc regio à Gallis, ex Italia post incensam Romam huc transgres. fis; eadem Gallogracia & Gracogallia, quia Gallis Graca gene mista incoluit. Antea Phryges tenuêre & Paphlagones. Paphla goniæ nomen mansit in parte Galatiæ. Includitur autem Galatia à Septemtrione Pontico mari, ab Ortu Cappadocia, à Meridu Pamphylia, ab Occasu Asia Minori & Ponto Bithyniaque. Re giones versus Septemtrionem Paphlagonia, in qua # Heneti popu li, unde Veneti in Italia: versus Meridiem e Isauria; ubi uns o Isauria: & Pisidix pars: Cujus altera pars in Pamphylia memo rabitur. Populi Chalybes, Træmi, Proserliminita, Byceni,

Heneri. Ifauria. Pisidia.

Populi Galatiz.

Ancyra. Teuthrania. Sinope.

Orondici: & Gallorum nationes, Tectosaga, quorum caput · Ancyra urbs; Tolistobogii, Voturi & Ambiani. Urbes inclute. "Teuthrania, & Sinope, Mithridatis & cunis & fepulchronobili.

BUNONIS.

o a Amasia ad Irim fl. est hodie Satrapæ e sub Regibus, quam diutius ferre liberatem. Turcarum sedes f. Hanc suam patriam Strabo multis descripsit g. Præterea Cappadociæ opidum clarum est b Nazianzum, Cæsareæ finitimum, à qua in Occasum recedit, patria D. Gregorii Nazianzeni, qui ob eximiam rerum diopolis, & in lib. Concil Isauropolis dicta elt. Theologicarum notitiam, Theologus cognominartis est b. Nissa , Nyla seu c Nyssa; hodie Galatiæ primaria est, edito loco sita; Conto Nist, in Armeniæ & Cappadociæ confinio est, Ancyrano clara: Præfecti regii hodie sedeset. D. Gregorii Nyssemi, qui D. Basilii frater fuit, patria i. Caterum Cappadociam Strabo k in est ad ortum: Moletio Tripoli; ac aliis Trib duas Satrapias à Persis divisam tradit, eam celli hodie indigitatur. quippe, quæ Magna dicitur & Cappadocia ad Taurum, & alteram, quæ Pontica vocatur & Mithridatis regia, ad litus maris jacet Pontici. Pontus: quam Arias Montanus ex Onkelo docet esse Hebræorum Caphthorim. Porrò Cappadocia à veteribus tribuitur Amazonibus, quarum Regina fuit Penthesilea. Ipfa hac regio equorum altrix est, hinc Dionysio Afro Cappadoces funt danpores immouvaur gute Reuter. Strabo testatur Cappadoces sacerdoralem dignitatem habuisse proximam dignitati regiæ: mendaces perhibentur à scriptoribus & fraudulenti; p. 459. seq. ficuti quoque Cilices & Cretenses; unde tandem proverbium natum : τεία κώπ πα κάκισω l. De eorum ingenio, & natura hoc quoque mirum, quod, quum liberi essent, libertatem à Ro-

manis fint deprecati, afferentes: se malle vivere π d Heneti Paphlagoniæ oram maritimamin-

e e I/auria Pisidiæ finitima est.

σ f Isaura urbs , Ammiano teste, g Clas-Th Ancyra, hodie Anguri & Angara, who

v i Teuthrania apud Carambin promontorium

φ k Sinope Diogenis Cynici m patria, olim HEKELIÍ.

e Qui Belerbejus vocatur & Amasia, & Cap. padocia.

f LX. millium Ducatorum vel (magis Latine) Aureorum proventus ejus censetur.

g Lib. XII. Geograph p. 205. Tom. II. h Vid. ex Sixti Senensis Lib. IV. Biblioth. Dislogus de Patriis Viror. illustr. Quenstedtii me

i Conf. Quenstedius loc. cit. p. 461.

k Loc. jam cit. p. 160. seq. Leg. Erasmi Chil. III. Cent. V.I. Alaş. LXXXII. p. 626. col. a.

a Armasia. b Nazianzum. c Nyssa seu Amazonum regio. d Heneti. e Isautia. f Isauta. g Claudiopolis, seu Isauropolis. h Ancyra, i Thuthrania. k Sinópe.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVII. 467

tata; z Amisus Therma, v Pessinus, que Dindymene & Cybele Amisus. antè dicta. Montes sunt, "Olgasis, "Dindymus, & qui Celæno-Pessinas.

PONTUS ET BITHYNIA.

IV. Qua antè dua erant regiones, Pontus ad Ortum Solis, Ponti se Bithynia ad Occasium, postea sub una provincia censa sunt. Ter-sines. minatur provincia à Septemtrione mari Pontico, ab Ortu Galatia, à Meridie Asia Minori, ab Occasu Propontide. Mons clarus est orminius s Orminius; Flumina, " Parthenius, d' Hippias, Sangarius, Eluvii, Ascanius. Regiones, Bogdomanis, Timonitis. Populi, Chal-Regiones, cedonii; * Mariandyni; Caucones, Zygiani. Urbes insignes, * Chal. Populi & Urbes,

m Unde & Ovidio de Ponto dictus Sinopaus.

BUNONIS.

primaria.

\$\psi\$ b Pessimunte colebatur Cybele, cujus simulacrum ibidem habebant augustum: unde ista appellatur Peffinunti *. Paphlagoniæ urbs quoque est c Amastris ad Pontum sita, quam nonnulli etiam dictam volunt Sefamum.

od Olgasis, Ptolemæo Olyssa, mons est, aditu difficilis, cujus partem Strabo n appellat Sandaracurgium, ob affiduam metallorum effossionem concavam. Parthenius fluvius ex

illo oritur monte.

a e Dindymus vel Dindyma, mons Deûm matrifacer son or Adum, id eft, gemellis, (gemina enim illic exstabant ubera, seu juga) nomen invenit. Cybele, illa Deum mater, ab to Dindymene dicta est. Ex codem monte f Sangarius oritur fluvius. Cæterum g Halys fl. Cappadociam à Paphlagonia ferè disterminat, in Enzinum mare haud longe ab Amiso se exo-

Bh Orminius seu Horminius o mons hodie

Turcis appellatur Armendag p.

y i Parthenium fluvium, qui hodie Parteni, aliis Dolap, Olgasis edit mons, eumque in Hippius Fluvius originem inde habeat. Pontum Euxinu minter Tium & Amastrim urbes mittit. Est quoque Parthenius fl. in Arca- Estichen & Dioscorum arque ad destruendam Symoda ; ac item alius in Samo inf. à quo illa Par-dum Ephefmam II.

† Vid. Alstedii Thefaurus Chronologia Tit.

& Hippias, aliis Hippius fl. ex Orminio fen XXXVI. p. 345.

Horminio monte oriens, inter Sangarium & Lycum fl. in cundem exit pontum.

2. a Anniss in Chalybum regione urbs est Dyndimis montibus ad Sangiam vicum pros 1 Sangarius, hodie Sangari seu Sacari, ex fluens, per Bithyniam inter Calpam ad Occafum, & Hippiam ad Ortum in Pontum decurrit. m Gallus fluvius in eundem influit.

¿ n Ascanius fl. per Ascaniam paludem in finum labitur Aftacenum.

n o Mariandyni oram Euxini maris ad Heracleam accoluerunt; In horum regione Hercules Cerberum canem tricipitem virus evomentem, quo terræ illæ infectæ, occidisse Poëtis fertur. Mariandynos ferunt lugubria folitos concinere, unde Mariandynus tibicen, de Poëta minus compto, in proverbio est.

9 P Chalcedon antiqua urbs, 148.2nn. post Romam condita: Synodus Oecumenica quarta q A. 451. illic habita, eam urbem nobilitavit r. . H E K E L I I.

* Heic Gordius Nodus ab Alexandro rescissions esse creditur.

n Lib. XII. Geog. p. 205. Tom. II.

o Ptolemao.

p Ab Appianô in Lib. de Bellis Mithridaticis videtur vocari Scorobas. Plinio Lib. V. c. XXXII. p. 81. lin. 12 appellatur Hippius, forte quod

q Episcoporum 630 sub Martiano Imp. contra-

BUNO

a Amisus. b Pessinas. c Amastris. d Olgasis m. e Dindymus m. f Sangarius st. g Hylas st. h Orminius mons. i Parthenius st. k Hippias. 1 Sangarius. m Gallus st. n Ascanius st. o. Mariandini. p Chalcedon.

cedon, quæ nunc Scutari, Constantinopoli adversa; Nicome. dia . * Apamea , * Heraclea , * Nicaa , * Prusias que nunc Bur. sia, & Libyssa Annibalis interitu ac sepulchro nota.

BUNONIS.

a Nicomedia vulgo Comidia . & Turcis Nicor, ad Propontidem sita, & Constantini Magni Baptilino celebrata, hodie ferme deserta jacet.

* b Apamea vulgò Apami, ad Propontidem iacens; prius Myrlea dicta, quo nomine hodie-

num à Turcis appellatur.

λ c Heraclea Mariandynorum urbs, ab Hercule, Mela f teste, condita, in maris Euxini litore posita, eo putatur fuisse loco, quo hodie

Penderachi t.

Afix proà

priæ feu

Minoris

termini &

regiones.

u d Nicaa, ad Ascaniam paludem sita, Strabone teste, Antigonia etiam dicta est, hodie Isnich, Nichor, Nichea: nominis celebritatem habet à Concilio Oecumenico primo, quod contra Arrium anno 325. ibidem habitum est cogente Constantino M. v Philistion comicus, Socratis acqualis, immoderato rifu illic repente exfpiraffe traditur.

, e Prusias seu Prusa ad Olympi montis radices est, à Prusia rege condita, qui filium habuit dentium vice continui offis soliditate armatum : Regum in Bithynia fedes. Hic Aldr. piades medicus floruit, qui senex scalis lanse interiit. Prusiæ natus Dion, ob eloquentiam Chryloftomus cognominatus, cujus inter catera exstat oratio de Ilio à Græcis numquam capto. Erat & alia in Bithynia urbs Prusias ad Ascanii fluminis oftium: itemque alia mediterranea ad

E f Libyssa in mediterraneis est à dextro Asa. nii latere paullum remota.

HEKELII.

f Lib. I.c. X I X.p. 173. lin. 24. t Datur & Heraclea in Caspiis cujus mentionem facit Solinus in Polyhift. c. L X I. p. 122.

v Leg. Abr. Bucholceri Index Chronolog, p. 193. leg.

a Nicomedia. b Apamea seu Myrlea. c Heraclea. d Nicza, e Prusias. f Libysta.

CAP. XVIII.

Asia Minor sive propriè dicta.

Sia propriè dicta, quæ & Minor, (nunc tres ejus partes, A Chiutalem, Sarcum & Germian) terminatur ab Septemtrione Bithynia ac Ponto; ab Ortu Galatia Pamphyliague & Lycia; à ·Meridie eadem Lycia & Rhodiensi mari, ab Occasu Ægxopelago & Hellesponto. Regiones, in quas dividitur, funt ha, Phrygia, Mysia, Lydia, & Caria: quas Græcæ gentes in litore Ægxo incoluerunt, Æolis, Jonia & Doris. 1 PHRI

REISKII.

1 a Phrygia primas à Gomero Japheti filio colonias & origines arcessit, cujus partem aliquam prisci Auctores na annument faciunt, id est. adustam, eò quod cinericia nigraque quasi per adustionem fuerit. Nam ומוג Hebr. אותו , i. e. consumendo vel exurendo opuna etiam Gracum vocabulum in τε φρυμίν, i. c. à torrendo dicitur. Itaque Graci falluntur, qui à Brygibus Macedonum gente hanc nationem vetultissimam or- horas quatuor emetiendo, moenibus ipsis e laro

tam voluerunt. De Diis Phrygicis & Deabus, faltationibus, cantilenis, lingua & prilcis, qua adhuc ab illa supersunt, vocabulis observationes egregias Bochartus in illa dedit Epiflola, qua disquiritur, an Eneas in Italia unquam suenal Hoc enim negat Vir doctissimus, qui rebus Trojanis & Italicis lucem fingularem attulit. b Trojam ex situ veterem hujusque rudera Bellonius in acclivi collis parte, ambitu murorum vix per

a Phrygia. b Troja.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVIII. 469

PHRTGIA MATOR

II. *Phrygia duplex est; altera & Major, altera Minor, quæ Phrygiz & Troas. Majoris Phrygiæ populi, Olympeni, Moccadelii, Cy-majoris dises, Gipetini, Moxiani. Montium celeberrimus est Cadmus, Populi, quo à Lycia discernitur. Fluvii nobiles y Mæander & Marsias, Fluvii. Urbes infignes : Synnada, & & Apamia, Cibotus, cognomine, Urbes. antè Celana dicta.

PHRYGIA MINOR SIVE TROAS.

III. Quæ anté Troas erat, à Phrygibus occupata, *Phrygia Phrygia Minor sen Minor dicta fuit; in eo amnis nobilissimus Scamandrus. Ur. Troas.

sigro duroque sed spongioso in quadrangulum , stexuosus, vulgo Madre , ex arce Celænarum excilo, & turrium & duarum arcium, & fepulchrorum marmoreis reliquiis observavit Lib. Pacatiana & Salutaris, quam Notitiæ Imp. Romani Græcæ pariter ac Latinæ suppeditant. Mysia Cariaque sibi eadem quas Lydia origines vendicarunt , teste Herodoto Lib. I. 70, pag hudder ng mu Cor hisyson sirat nagos adeh Oss. Lydum enim Mysumque Caris fratres esse dicunt. Siant ergo Lydiæ denominationem coloniasque primas לוד Lud unus Noachidum nepotum inmlit; ita ex hac matre vicinis idem regionibus. Nam Hebr. לוד Punice לוד flexuosum ic. Mæandrum fignificat. Caria autem in Te 1900's , i. c. ab ove oviumque copia vocatur : Ita Helychius we neobatar zir & raeganir. Ut vel ideo ad He-Usferii de Asia proconsulari seu Lydiana, ubi de hisce regionibus accurate agitur.

BUNONIS.

a b Phrygia Curtio pluribus villis, quàm utbibus frequens, nomen sortita fertur à Phrygio, five Brygio Macedonum opido. Sunt enim unde mox terris data fuerint nomina Mysice Phiigia, Bithynia. Deducitur tamen aliis appellatio Phrygiæ à Phrygio fluvio, qui etiam Hylus dictus, earnque à Caria separat.

8 c Major Phrygia hodie vulgò dicitur Ger-

bium summa ortus tam oblique fertur, ut in se ipsum videatur recurrere, 600. faciens flexiones; un-Il. c. 6. Phrygia avo Impp. medio duplex erat de Gyri Maandri b in proverbium abiere: inter Heracleam & MiletumMare subit Myrtoum.

e Marsyas fl. haud longe à Mæandro profluens, à quo juxta Apamiam, quam circumfluit, recipitur: Nomen habere Poetæ fabulantur à Marsya tibicine, quem ob arrogantiam excoriasse traditur Apollo. Est & alius in Syria fluvius Marsyas dictus, qui in Euphratem ad Samofata delabitur.

s f Synnada c utroque numero usurpatur olim erat urbs marmore clara; unde Synnadicum appellatum: hodie in ruinis jacet d.

ζ g Apamia ad Marfyam fl. ubi is Mæandro miscetur, à Seleuco Rege condita ett: Marsyæ breum & Punicum Car, i. e. agnum redu- tibicinis illius infelicis perhibetur esse patria. a commode queat. Conf. Opusculum Jac. Caterum in eadem Phrygia quoque erat h Gordium opidum, olim Midæ regia, ubi nodus Gordius ab Alexanero M. ense solutus. i Sanga. rio fl. urbs illa interluitur.

n k Phrygia Minor hodie vulgò appellatur Sarcum.

9 1 Scamandrus , Xanthus , Simois , fama majora sunt flumina, quam natura. Ortus auctores, inquir Plinius a, qui ex Europa Scamandrus ex Ida monte ad promontorium traffiffe dicunt Mysos, Phrygas, & Thynos: Sigeum in Ægeum mare labitur. Scamander hic ab exercitu Xerxis perhibetur epotus: ficut & Melas & Lissus. Inter Simoentem fl. & Scamandrum m Campus interjacet Scamandrius.

HEKELII. a Lib. V. Hift. Nat. p. X X X I I. I. 47 b Et ipfi Maandri ap Era/m. Chiliad. IV. Cent. y d Maander seu Maandros, fl. ultra modum | X. Adag. LVIII. p. 847. col b.

a Mysia. Caria. Lydia. b Phrygia unde dicta. c Major Phrygia. d Macander s., c Marsyas st. f Synnada. g Apamia. h Gordium. i Sangarius st. k Phrygia Minor. 1 Scamandrus st. m Campus Scamandrus.

470

PHILIPPI CLUVERIT

Troja. Ilium novum. Alexandria feu Troas Alexandri.

bium notissima, Grajorumque monumentis celebratissima Ilium five Trosa, Gracorum decenni obsidione excidioque inclyta. Inde Novum Ilium, triginta stadiis ab veteri distans: item * Akxandri Troas, quæ & Alexandria.

MYSIA MA70R.

Mysiæ Maioris Populi.

Montes. Fluvii. Urbes.

IV. Mysia similiter in Majorem ac Minorem dividitur. In Ma jori inter Minorem & Phrygiam Majorem sita populi fuere, ohm. peni, Trimenothurita & Mysomacedones. Montes nobiles, Ohm pus & Cimon. Fluvius > Rhyndacus. Urbium notissima, + Antandros, Adramittium, & Pergamus, Trajanopolis, Alyda.

MYSIA MINOR.

Mysiæ Minoris flumina.

V. In Minori Mysia, quam Helespontus & propontis perfundunt, amnes sunt celebres, · Lepus, * Granicus;

c Et Synada, Ptolemæo.

d Primum dicta est Synnea. Incolis Docimea | beant, & Docimite, referente Stephano, dicitur.

BUNONIS.

- 1 2 Troja and Idam montem, & oram maritimam fullifita, cujus ruinæ hodie oftendun- nitur. tur. Est cinis & tantum flebile Troja folum. Trojanorum luxus reprehenditur in conviviis; adeo ut parcus Trojanus in proverbio sit apud Macrob. e. Equus Trojanus quoque f in proverbium abiit.
- * b Alexandria inter Sigeum & Lectum est promontoria. Cæterum Phryges servili ingenio feruntur, qui solis verberibus in officio contineantur; à quibus proverbium Phryx verberatus melior g: item serò sapiunt Phryges. Attamen Phrygiam nobilitarunt viri ingenio clari & excellentes. Esopus Phryx fuisse traditur. Phryges etiam funt Simplicius Philosophus Aristotelica disciplinæ interpres omnium optimus; & Epictetus, cujus præceptum, quod Philosophiæ summam continet: diexe a a'aixe: Suftine & abstine. Ejusdem in Philosophos dictum fuit, quod fint wixes & ห้องเม ; นังช่ง 2 wegirien, dichus tenus, faclis procul. Cæterum non longè ab illo c Sigeum fuit opidum, ad promontorium ejusdem nominis: Hic Græcorum fuit statio navium, adversus Trojanos bellantium. Hic Achillis sepulchrum est; hodie Turcis vocatur Janitzari.

A d Cimon mons aliis etiam vocatur Cimaus. Ad e Rhyndacum angues tam immanes nasci tra-

- dit Mela b, qui aves prætervolantes absor-
- µ f Antandros ab Andri infulæ populis condita traditur, ad maris litus jacet.
- g Adramittium in eiusdem marislitorepo-
- E h Pergamus i ad Caycum fl. Attalia quondam regia, Galeni k patria est. In Pergamo instructifimam fuiffe Bibliothecam, que ducentis librorum millibus constaret; Galenus meminit. Ibidemque charta Pergamena invento i loco nomen restituit 1.

• i Æfesus ex Ida m. profluens in Propontidem decurrit apud urbem Cyzicum.

- * k Granicus m ex Ida monte ortus, pa Adrasteos campos pracipiti cursu volvitur, & inter Parium & Lampfacum in Propontidem influit. Hic in Adrastiis campis neque longe à Cyzico inter Alexandrum M. & Persas puguatum eft.
- HEKELII. e Lib. III. Saturnal. c. XIII. p. 341. Edition. Lugduniano Gryphiensis. Vid. Erasmi Chil IV. Cent. X. Adag. L X X. p. 489. col. b.

f Ap. eund. loc. cit. Conf. Chil. I. eiusd. Erasm Cent. VIII. Adag. X X X V I. p. 227. col. a.

b Lib. I. c. X I X. p. 172. lin. 37. feq. i Et Pergamum.

k Et Appollodori.

l Vid. Guid. Paucirolli Nova Repeita. Ti

a Troja.' b Alexandria. c Sigeum promont. & op. d Cimon. e Rhyudacus si. f Antandros. g Adramittium. h Pergamus, i Assepus si. k Granicus si.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVIII. 471 Simois. Mons · Ida, Paridis & Oenones amoribus notus. Ur-1da, bes infigniores, * Cyzicus, * Parium, & Lampfacus, x Abydus, Utbes. & & Dardanum.

LYDIA.

VI. Lydiæ pars altera dicitur Mæoniæ. Flumina in utraque Lydiæ Caicus, "Hermus, qui & Pactolum auriferis arenis famigeratum fumina. (unde χρυσορρόως dictus) recepit, & ~ Caistrus, qui Lydiam à Caria dispescit. Montes clari Sipylus, Tmolus, Mesogys, Mi-Montes.

dum putant.

BUNONIS.

e a Simois ex Ida monte profiliens, lacum pud Sigéum efficit. Ad Simoéntis ripas Anchimeum Venere concubuisse, unde Æneam naum, in poëtarum fabulis est.

r b lida Paridis judicio celebris, cujus cacu-mm vocatur. e Gargarus; multorum fluvio-ex Phrygia majore fluens inter Phoceann & nm gentor : inde sinus Troadis d Ideus appelhur. In Creta quoque Insula ejusdem nomi- la teste p.

re Cyzicus ad Propontidem & Æsepi fl.

of Parium inter Cyzicum ad Septemtrionem, Ephesum & Colophonem mare subir. & Lampfacum ad Meridiem ad Propontidem politum, hodieque vocatur Pario n.

@ g Lampfacum ad Hellespontum & Granici motu absorptum, quod & Tantalum dictum fuminis oftium, inter Parium & Abydum, fuit. ergione Callipolis in Thracia urbis. Xerxes Perfarum Rex Lampfacum urbem Themistocli ersulidedit, unde vinum sumeret: sicuti Magufam eidem donarat, quæ panem illi præbein, & Myuntem, ex qua haberet obsonium. nitur fluvios. Erant Lampsaceni maxime sedati & quieti; aque præter cæteros ad summum Græcorum Capo Stillari, Colophoni urbi vicinus est. otum potius, quam ad ullam vim aut tumultum accommodati. Cic. in Verr.

z h Abydus, hodie Avido, contra Sestum Thraciæ urbem jacens, incolas olim habuit lycophantas & effeminatos: unde proverbium o: Ne temere Abydum.

d i Dardamum eo fuit fitu, quo hodie arx XCIII. p. 218.col.b. Dardanello, cui in Thraciæ litore objacet ca-Rellum aliud ejusdem nominis. De his di- feq.

XIII. pag. 591. Edition. Amberg. in octav. | Cum est superius lib. IV. cap. XIV. ad f. 2. m Quem aliqui à Graco Thessali Filio di- Venetorum classis Turcarum copias maritimas , classemque instructissimam , ad hæc ipla castella invasit & profligavit, ingenti victoria potiti anno 1656.

a 1 Caicus hodie Girmasti , inter Eleam decurrit & Pitanen illam , quæ Arcesilam, , nihil affirmantis Academiæ clariffimum antiltitem, tulisse dicitur.

Smyrnam in finum decurrit Smyrnæum, Me-

B n Pactolus ex Tmolo monte oritur, Sardesque aluit. Pactolos & Tagos sibi polliceri diollium, in insula pene continenti juncta jacet, citur'is, qui sibi ingentes divitias promittit. 2 ° Cayltrus ex Majore Phrygia ortus inter

8 p Sipylus hodie Cusimas dicitur. Opidum quoque fuit Sipylum seu Sipylas in Lydia, terræ

1 q Tmolus, nunc Tomalize dictus, in Trallensi & Sardensi agro vitibus consitus erat crocum etiam copiose producebat.

¿ r Mesogys inter Hermum & Caystrum po-

n f Mimas mons & promontorium, hodie

HEKELII.

n Ex hac Civitate fuit Neoptolemus, cognomentô Gloffographus: Vir memoratu digniffi-

o Apud Erasmum Chil. I. Cent. VII. Adag. p Solino in Polyhift. c. LIII. p. 114. lin. 30.

BUNO-

a Simois fl. b Ida. c Gargarus. d Idaus sinus, e Cyzicus. f Parium. g Lampsicus. h Abydus. i Dardanum k Dardanello. 1 Caicus fl. m Hermus fl. n Pactolus a. o Caystrus fl. p Sipylus fl. q Tmolus m. r Mesogys m. f Mimas m.

Urbes.

mas. Urbium nobilissimæ 9 Thyatira, . Sardes, . Philadelphia

C A R I A

Caria flu-Montes.

VII. In & Caria flumina, "Meander, in Phrygia Majori ortum & ab hoc receptum, Lycus. Montes Phanix, Mycale& I.at.

BUNONIS.

9 a Thyatira, nunc Tire seu Tiria; in septem Ecclesiarum numero memoratur Apoc. 2.

b Sardes apud Tmolum montem posita urbs olim Croesi erat regia; quòd Iones Atheniensium auxilio Sardes expugnassent, Persarumque præfidia interfecissent, bellum intulit Atheniensibus primum Darius Rex, ac deinde Xerxes paternam cladem in campis Marathoniis acceptam vindicaturus. Eadem urbs produxit Polyaum, cujus exstant lib. VIII. strategematum q: & Enapium, qui vitas Philosophorum & Sophistarum aliquot conscripsit. Sardibus quæ erat Ecclesia memoratur Apoc. 3.

* c Philadelphia, adhuc Filadelfia appellatur, ad Tmoli montis radices posita, terræ motibus aliquoties concussa fuit. Et huius Ecclefix fit mentio Apoc. 3. A Lydia dictus est Lapis Lydius: ipfique Lydi molles & voluptatibus feruntur dediti. Cæterum Curtio lib. 4. cap. 11. d Halys fl. terminat Lydiam, quo loco Lydium, P. 32. opidum vocat celeberrimum. Paulus On-Imperium intelligas oportet. Herodotus quippe lib. 1 tradit imperium Medicum & Lydium Haly fluv. fuisse disterminata. Halys autem fuv. Plinio teste lib. 6. c. 2. à radicibus Tauri per Cataoniam Cappadociamque decurrens. Opida Gangre, Carissa, inde Amisum liberum, à Sinope CXXX. mill. paff. Ejusdemque nominis sinus, tanti recessius, ut Aliam peninsulam faciat C.C. M. passuum haud amplius per continentem ad Isseum Cilicia sinum. Secundum Herodotum lib. 1. Imperium Medorum & Lydorum disterminat Halys fl. qui ex Armeno monte profinens primum Cilicas, debine Matienos ; qui sunt ad dextram, & Phryzas, qui funt ad lavam: tum Boream versus tendent Syros. Cappadoces & Paphlagones interfluit, Cappadoces à dextra, Paphlavones à sinistra perstringens. Itaque Halys fl. cuncta fere superiora Asia, à mari, quod Cypro objectum est, ad Euxinum usque Pontum dirimit.

a e Caria ad Septentrionem habet Joniam ad Ortum Lyciam : ad Occasium mare Myrtoum; ad Meridiem Rhodium mare r.

μ f Maandrus fl. ex arce Celanatum fum- t Lib. X I I. Geogr. p. 230. Tom. II.

ma ortus, medià urbe decurrens, per Care primum, deinde per Jones, ac demum in 6 num maris editur, qui inter Prienem & Mile. tum est. Liv. 1. 8. dec. 4. hodie Madre nomine. tur . adeò oblique dicitur fluere , ut in fe ipfum videatur recurrere & vel fexcentas fir. re flexiones; unde Gyri Meandri f in prom. bium abière ; Meander hinc , Nonio telle, figuificat picturæ genus , labyrinthorum in morem flexuosis ambagibus implexum, al oras chlamydum.

g Lycus fl. Loadiceam postquam alluit. cum Mæandro confluit. Ad horum confluetes fuit h Colossa, hodie Chonead, ad quam S. Pauli missa epistola. Colosas fuisse urbem Phrygiæ in Afia Minore tradit Strabo t; cam Laodicea & Hierapoli vicinam fuisse docent Chry. fostomus & Theophylactus. Herodotus cam appellat magnam urbem , Lib. v I I. Similiter Xenophon lib. z. de expedit. Cyri. Plinius lib. v. Hift. na. fius 1. vir. cap. 7. commemorat, Coloffas, Ludiceam, & Hierapolin, urbes vicinas terra motu concidisse. A Strabone Collosse in Phrygu

& i Phanix mons ad oram pertingit mainimam, quæ Rhodo infulæ objacet.

o k Mycale mons & promontorium, engione Sami est. Erat tamen & Mycale Cypriorum urbs , ad quam Cimon Athenienis Phœnices navali prælio superavit.

1 Latmus apud Maandri fluminis offiaell, Endimionis à Luna adamati amoribus nobilit

HEKELIL 9 Lugduni ap. 70an. Tornæsium Isaaci Casaubai

cura fusti Vulteji Versione adjecta, 1589.in11 editi.

r Dicta a. Caria à Cara Rege, qui prime quæ AUGURIA AVIUM dicitur i

f Ab Erasm. Chil. IV. Cent. X. Adag. LVIII p. 847. col. b. atque Manutium in Adag. St ctiorib. p. 1205. col. b.

BUN(

a Thyatira. b Sardes. c Philadelphia. d Halys fl. e Cariz termini. f Mzandrus fl. g Lycus fl. h Colossa, i Phœnix m. k Mycale m. 1 Latmus m.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVIII. 473

mus. Urbes claræ e Tripolis, · Laodicea, · Antiochia, · Ma-vibes. onesia, & Priene, x Alabanda, & Stratonice, & in litore " Miletus, dives quondam atque potens mari Græcorum civitas. " Myndusque.

EOLIS.

VIII. In & Eolide urbes inclytæ, & Cuma, & Phocea, Elea. Molidis

BUNONIS.

a Tripolis apud Caystrum ponitur fl v. b Laodicéa hodie vulgo Laudichia, Ecclefia memoratur Apoc. 3. Laodicea 1 Tim. 6. vers. epitheton apud atatis prilca scriptores non leinclinantis provincias descripserunt. Claromontanum codicem mentionem non facere loci. unde scripta hæc sit epistola, ait Beza in notis N. T. Cæterum Laodiceæ vicina fuit c Hierapolis, quæ Majori Phrygiæ afferibitur, ubi Epaphras, de quo Colos. 4. docuit. Philippus Apostolus ibidem trucidatus, & cum filiabus lepultus eft. Euleb. 1.

, d Multæ exstitere. Amiochia; at hæc à Laodicea versus Septentrionem collocatur.

e Magnesia, hodie vulgo Mangresia, ad Maandrum fl. est. Themistocles exul hic domicilium fibi constituerat : Eam enim urbem Xerxes illi donarat , qua ei panem praberet ; ibidemque mortuus est. Hic Antiochius Rex Scipione victus eft, qui inde Maticus cogno-

of Priene Biantis patria, hodie Palatio, Hendez proxima est, interquam & Miletum Mazandrus fl. in mare excurrit.

z & Alabanda, hodie Alabanda five Eclabanda, urbs mediterranea est, olim fortunatissima, unde in proverbio x urbem notat fortunatam: Juvenalis Poeta eam inter urbes barbaricis deliciis & luxu perditas recenset. Nomen sortita est ab Alabando conditore, caris, qui habuêre, & religiosiùs, quam alium quemvis sium colonia. Deorum , venerati funt. Appollonius ille Alatores evadere non posse judicaret, operam apud chum tyrannum cruciatibus. se perdere, dimittebatque unumquemque ad quameunque artem aptus ipfi videretur, atque ad eam impellere talem & hortari solebat.

4 h Stratonice olim urbs mediterrenea hodie in ruinis jacer.

a i Miletus, hodie vulgò Melasso, haud longe à Mæandri oftiis jacens, etiam Anactoule vocatur metropolis Phrygia Pacatiana, quod ria, ab Anacte, quodam Coeli & Terræ filio. dicta est. k Cadmus Milesius (alius à Cadmo gitur: sed apud illos, qui Romani Imperii jam | Phonice, qui literas in Graciam intulit) orationis profæ primus autor, scripsit historiam Milesiorum. Est Miletus patria Thaletis Astrologi, qui inter septem sapientes Græciæ censetur itemque Timothei Musici, & Anaximandri Physici y. Miletum nobilitavit pretiosissima lana, & stragula Milesia erant in pretio. Cives ejus urbis adeo luxu & deliciis fluebant, ut Ariftides Philosophus libros de illorum luxuria com-

a 1 Myndus, hodie Mentese, sedes præfecti, urbs maritima est. Caterum Cares, militia olim clari, viles tamen habiti sunt, quòd mercede militarent, ac in prima acie locati, primos hostium impetus sustinentes, vitam mortemque juxta æstimarent.

B m . Folis feu . Folia ad mare Ægæum inter Troadem ad Septentrionem, & Joniam ad Meridiem porrigitur: ex quo ab Æolis incoli cœpit Æolia facta est, quæ antè erat Mysia. Prima urbes in ea à Myrmo condita n Myrina voca-

y O Cuma, seu Cyme altera fuit à Pelope inter Myrinam & Phocæam ad oram maritimam exstructa. Cumani habiti sunt insulsi & stupidi. & P Phocea , hodie Foja Vecchia; apud oftia Thermi fl. inter Cumam & Smyrnam polita, gentem condidit, filio, quem Deum etiam Massylia in Gallia mater est; ipsa Athenien-

s q Elaa Pergamenorum Portus, apud Caici bandensis dicendi magister, & summus doctor, fl. ostia, inter Myrinam & Pitanemjacet, Paut eun Cicero appellat , qui quum mercede trià Zenonis, qui dialecticen invenit , & padoceret, non patiebatur tamen eos, quos ora- tientiffimus exstitit in perserendis apud Near-

HEKELI'I. t Lib. x 1 1. Geogr, p. 230. Tom. II. v Meminit hujus Cartuis Lib. I V.c. I. §. 27.

0002 a Tripolis. b Lodicéa. c Hierapolis. d Antiochiæ. e Magnefia. f Priene, g Alabanda. h Stratonice. i Miletus. k Cadmus, I Myndus. m Eolis. n Myrina. o Cuma sen Cyme p Phocaa. q Elaa.

7 0 N I A.

Tonia. Lebedus. Colophon.

IX. In ? Jonia, urbes, "Smyrna, Glazomena, Teos, Le. Smyrna. Clazomenz, bedus, A Colophon, non tam & Clarii Apollinis oraculo, quam

> 7 Apud Erasm. Chiliad. II. Cent. I. Adag. | niam terga jungunt confinio adnexa, muni XCIX, p 326, col. b.

Patriis illustrib. p. 475. feq.

BUNONIS.

Za Jonia, Turcis Quiscon inter Æolidem, Cariam & mare Ægæum extenditur. Peuceri go enix nigra elf. & aliorum fententia cum regioni, tum incolis id nominis tributum est à favan z. Jones se creontis Poëtæ patria, cujus tota poësis amatojactitarunt & appellantur Athenienses; quum ria & suavis fuit. Teja etiam m Erinna poeiria ie etiam αυτόχθονας affererent , & cateros Gracos Linings: & ob hanc causam Attica videtur etiam Jonia dicha.

n b Smyrna a in ipla Joniæ peninsula jacens antiquum retinuit nomen, Turcis I/mir appellata, urbs maritima, à Theseo aut Tantalo condita, prius Naulochos, ac deinde à Smyrne Amazone b id nominis sortita est. Philostrato omnium urbium, quæ sub sole sunt, pulcherrima est; hodieque regionis caput & satrapæ sedes, mercatura celebris. Smyrnæus adhibere id, sine quo negotium conscipehabetur c Homerus Poëta c, cujus sepulchrum ibidem hodie oftenditur. Septem funt urbes, quæ de Homeri stirpe certant;

Smyrna , Rhodus , Cholophon , Salamis , Chius , Arzos, Athense.

Smyrnæus quoque fuit, d Cointus, qui Paralipomena Homerilib, XIV. scripsit suavissimo orationis genere : itemque e Nicetes : præclarus Sophista, quem Hadrianus Imperator tanti fecit, ut eum toti Ægypto præficeret. Smyrnæ Episcopus fuit f S. Polycarpus, Johannis Euangelistæ Discipulus & martyr, cujus fidem & patientiam ipse Filius Dei probat, Apoc. 2 d. Cæterum Smyrnæi licet deliciis & luxui essent dediti, fortiter tamen, ubi ferebat casus; sese gerebant: unde mores Smyrnei proverbio dicebantur de iis, qui ita deliciis esfent dediti, ut, quæ viros doceant fortes, non omitterent. A Smyrna g Sinus Smirnaus montem & appellationem habet.

9 h Clazomene seu Clazomena urbs Jonia maritima inter Smyrnam & Erythras, ubi illa in peninsulæ faciem abit, super angustias posita eit , hinc Clazomena , illinc Teos : quæ quo-

diversis, frontibus diversa maria prospectant y Vid. Celeberrimi mei Quenstedtii Dialog de Clazomenius fuit i Anazagoras Philosophu. Physica cultor adeo assiduus, ut rei tum privatæ, tum publicæ omnem curam abjicete. Nivem nigram esse probaturus hoc argumento usus est: Nix aqua est; aqua autem nigra est; to-

> k Teos cujus fitus jam incidatus eft , 1 Ans. fuit Dionis Syracufani temporibus, qua dorica lingua scripsit elegans poema, ad Home. ri excellentiam accedens.

> z n Lebedus seu Lebedos urbs maritima, inter Teon & Colophonem erat : ibi quotannis ludi celebrabantur in honorem Bachi.

> A O Colophon in ire maritima est. Ubi Calchas vates diem obiit supremum. Alicui rei Colophonem addere, in proverbio est, pro summam & ultimam manum rei imponere ; aut quit. Proverbium inde natum est, quod Colophonii equestri militia adeo excelluerunt, ut nullum ferè prælium fine Colophonii equitatus ope atque auxilio confici posset. e,

Me P Clarum Eustathius Colophonis facit me vale; qui locus fuerit Colophoni vicinus. Snabo enim f Apollinis Clarii lucum ante Colophona ponit; & Mela hoc Apollinis Clarii fanum cum Colophone conjungit. Germanicus, quod Tacitus g tradit, Colophona apulit, ut Clari Appollinis oraculo uteretur. Fuit ergo hot Fanum ad ipfam urbem Colophona.

HEKELII.

a Alias est una de amœnissimis, fertilissimis & sapientibus Terris, sed propter pecari & præcipuè libidines, tempore Cyri Majons horribiliter, & hodie longe horribilius sub Turcicô Imperiô captivata & vastata. Hæc Michael Neander Part. II. Orb. Terre. f. 158. fac. 2.

a Sophiano Smirne. Ouæ Ephesum occupavit.

c Ingenii ille coelettis Vates. d Vid. Quenstedt. loc. cit. p. 480. feq.

a Jonia. b Smyrna. c Homerus. d Cointus. e Nicetes. f S. Polycarpus. g Smus Smyrnaus. h Clazomena. i Anaxagoras. k Tcos. l Anacreon. m Erinna. n Lebedus. o Colophon. p Clarum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XVIII. 475 Homeri natalibus nobilis; & · Ephefus omnium clarissima: cujus Ephefus, decus templum Dianæ, Amazonum opus, adeo magnificum, uti Xerxes cum omnia Asiatica templa igni daret, huic uni penercerit: quod postea Herostratus, ut nomen memoria sceleris extenderet; incendio destruxit. Id postmodum adaugustiorem cultum Ephesii reformarunt.

DORIS.

X. In & Doride urbs fuere, . Halicarnassus & * Cnidus. 2

C A P urbes.

e Leg. Erasmi Chiliad. II. Cent. III. Adag. | Italiam traductus est: & Dionysius, Alexandri X L V. p. 362. col. b. f Lib. X I V. p. 340. g Lib. II. Annal. c. LIV.

BUNONIS.

Mæandrum fluvios posita, à Colophone haud longè remota, vulgò nune Efeso dicitur, & inter catera fuit c Hecate statua, in cujus condie templum istud conflagravit, quâ Alexander M. Pellæ natus eft. Ephesii fuerunt d Hevaclitus Philosophus, & e Hipponax Poëta, libri 5. de somniis , & somniorum interpretaa S. Paulo quidem fundata fuit g S. Johan nes tamen Euangelista eidem præfuit usque ad tempora Trajani, ad annum Christi 101. quo placide exspiravit; quum antea sub Domitiano ferventi oleo Romæ fuisser immersus, & in Patmon insulam relegatus, sub Nerva extincti essent; Lysimachus Civitatem in eum ad Ecclesiam rediisser.

§ h Doris ad extremam hujus litoris oram, fita est.

o i Halicarnassus ad Ceramicum finum posita, quondam regia fuit Regum Cariæ; k Herodoti, Historiarum patris, natale solum, qui

filius, Historiæ Romanæ auctor, Halicarnassensis est: itemque alius Dionysius Junior dictus, qui sub Hadriano floruit, ac emisit Historiæ Musica lib. 36.

1 Cnidus, in extrema ferè peninsulæ parte, , a Ephesus urbs maritima inter Caystrum & qua in mare procurrit, eo fuisse putatur situ, quo hodie urbs Standia est: alii tamen ad ipsum promontorium, quod hodie vulgò Capo Crio Turcis Figena, à priltino splendore longissime appellatur, Cnidum ponunt. Ovidius Cnidon hodie abesse perhibetur h. Istud b Diane Tem piscosam vocat. Hic erat Veneris statua, Praxiplim à tota Assa annis quadringentis exstru- telis opus magni pretii; quo loco & ipsa Vedum elt, cujus operis ornamenta plurium nus colebatur. Cnidius fuit m Ctesias, qui in librorum instar obtinebant. In eodem templo prælio, quo Cyrus ab Artaxerxe fratre victus est . à Persis captus Artaxerxem vulneratum templatione ædituus admonuit oculis parcere; fanavit; postea totis annis 17. apud Regem tanta suit marmoris radiatio Plin. i. Eadem versatus, medicinam in Persia exercuit, & res Affyrias & Perficas 23. libris complexus est. Ex prioribus sex Assyriarum rerum se hausisse ea, quæ de Assyriis scripsit, profitetur Diodof Artemidorus item Philosophus, cujus exstant rus Siculus lib. 2. A multis tamen vanitatis arguitur hic Ctefias. Inter Cnidum & Halicartione. Lex Ephesiorum fuit, que jubebat recor- nassum in codem litore erat n Ceramus urbs, deri quotidie alicujus Veterum, qui honeste vi- qua proxima sinui nomen dedit, ut diceretur

HEKELII.

h Hac Civitas, pote totius citerioris Alie Emporium celeberrimum, locô cavô olim habitata, diluvium passa est, quô cum plurimi locum, ubi nunc eft, transtulit, & ab Uxoris nomine Arsionem vocavit. Lô mortuô pristinum nomen receptum est.

i Lib. X X X V I. c. V. p. 636. lin. 10. leq. k Ephelie a. Littere erant Notule guædam & Voces magica, quibus utentes in omni negotiô tandem per coloniam cum aliis Thurium in victores evadebant. Unde natum proverbium : 0003

a Ephefus. b Diana Templum. c Hecatz flatua. d Heraclitus. e Hipponas. f Artemidotus. g S. Johannes. h Doris. i Halicarnassus. k Herodotus & Dionyslus Halicarnassenses. 1 Cnidus. m Ctefias. n Ceramus. o Sinus Ceramicus.

EPHESIÆ LITTERÆ: quod de iis di | triginta post excidium Trojæ annis convious citur, qui mira felicitate, tanquam divina Vir- Jones enim Codro rege defuncto Atticam Athe gulà, quicquid optant, assequentur. Conf. nasque deserturi, Neleo Antrodoque ducibus. Eralmi Chiliad. II. Cent. VIII. Adag. XLIX. & in societatem Doriensibus admiss., Assam p. 475. col. a.

REISKII.

nias vel iplo nomine præ se ferant, nemo dubi- tasse ad Jonem Xuthi filium, quem Græca supe. tat. quisquis originem Græcarum non est in rius explicata præbuit. d Heic de septem Eccle. feius aut expers. Nam Æolis, Pelaígi antea dicti aut Æolenses duce Penthessileo prius Thra-ruerunt; loquendi materia datur. Sed heig cia penetrata in Asiam trajecerunt, inserioris jurabit Notitiam septem Ecclesiarum Alia citari Mysiæ potiti. Hæc prima fuit , Æolica nempe | quam Thomas Sruith , Anglus doctissimus mieratio Græcis Auctoribus descripta: Sed alte- ipse A. 1671. aurowins & accuratissimus se. ra longe celebrior, nempe Jonica, centum & ctator edidit.

hujusque oram maritimam insederunt : Hine b Jonia & c Doris duplex regio sed Jones primas & ultimas origines ad Javanem, filium Japhe-2 a, Molis, Jonia & Doris quin Gracas colo- ti, quem facra historia prabet, proximas for-

a Rolis. b Jonia, a Doris. d Ecclesia Apocalyptica.

CAP. XIX.

Lycia, Pamphylia & Cilicia. 1

mons.

* I Tcia, quæ nunc Aldinelli, terminatur ab Occasu & Septen-trione Asia Minore, ab Ortu Pamphylia, a Meridie mari fuo. quod Lycium est. Montium celebratissimus & Chimara, no-

BUNONIS.

nata secundum Auctorem nostrum & alios ho- in F Adre à fluvio cognomine ac vicino; die dicitur Aldinelli: Verum in novis tabulis & d Pamphylia τα Ε παμφύλε nomen Gracis au-

bilis redditus traditur; unde illum interfecifle monstrum istud triforme, fabulati sunt Poëtæ. suit; Pamphylia prorsus mediterranea littora-Ignem illius aqua accendi, terra verò aut fœno exstingui, tradit Plinius a ex Ctesia Cnidio. tes exteriorem, puta maritimam, & interiorem di-Horatius b meretricem appellat Chimaram, satis apposite sane; & Fulgentius Chimæræ fabu- consularis ævo Impp. ultimo fuit : Pamphylia lam ad amorem interpretatur: qui quum venit, feraliter & ficut leo invadit, nec quiescit, diam, Isauriam & Lycaoniam comprehendit. nisi patrata libidine, quod capra signisicat libidinosum animal; in fine autem serpentis, five cunda vel aspera Grace πραχεία: Bochartus igidraconis instar, pœnitentiæ morsum relinquit.

HEKELII. a Lib. II. c. C V I. p. 30. lin. 39. b Lib. I. Carmin. Od. X X V I I. v. 24. REISKII.

1 Tres ultimas regiones ex iisdem, è quibus ria observata suggeret.

Afiaticæ vicinæ, coloniis emerfiffe ad cultum & a 2 Lycia à Lyco Pandionis filio cognomi- frequentiam majorem, nullus dubito, c Lycia ab aliis Geographis Lycia appellatur hodie Men-teseli, quod nomen Auctor Pamphyliæ asserbit. duod nomen Auctor Pamphyliæ asserbit. B b Chimara, mons à Bellerophonte habita- contigua primo Ciliciæ, Pomponio Stephanolem tractum tenuit. Post hac Lycia duas in parvisa, provincia primum præsidialis, postea vero ultimus Diceceseos Afiatica: rerminus Piste Cilicia duplex erat, prima vel campesteris, & setur ab asperitate lapidosa dictam conjicit, & Punico quidem vocabulo pin chalek, i. e. ab lapide: Hinc Gracis xilina, postremo zilizia Romanis Cilicia. vid. Lib. I. c. 5. De Chimara monte ignivomo ac hujus nomine idem singula-

BUN9-

a Lycia. b Chimara. c Lycia. d Pamphylia. c Cilicia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XIX. 477 Aurnis æstibus fumum exhalans: unde fabula triformis monstri invulgum data est, quod Chimæramanimal putaverunt. Hinc Ovidius.

Quoque Chimæra juga mediis in partibus hircum, Pettus & ora leo, caudam serpentis habebat.

In cacumine quippe Leones habitabant; in medio, ubi pascuis xanthus. abundat, capra; in radicibus Dracones. Fluvii celebres, v Xan-Limyus, thus, Limyrus. Urbes; Patara, & Andriace, Telmessus. Andriace

PAMPHYLIA.

II. 9 Pamphylia, quæ nunc · Menteseli, clauditur ab Septen-Pamphylia trione Galatia, ab Oriente Cilicia & Cappadocia, à Meridie suo fines. mari, quod Pamphylium, ab Occidente Lycia ac Phrygia Majori. Regiones in ea sunt Carbalia & *Pissaia pars, cujus alteram carbalia. partem in Galatia memoravimus. Pisidæ antea & Solyme dicti fuêre. Pisida seu Montium nobilissimus est Taurus, qui totius Orbis maximus, solymi. à Pamphylio mari juxta Chelidonias infulas exoriens, per varias innumerasque gentes, aliis aliisque nominibus ab Occasu in Ortum ad Scythiæ, usque & Indiarum fines extremos extenditur, pari longitudine fere, qua ipsa Asia, dividitque Asiam univerfam in duas partes, quarum altera, quæ Septentrionem spectat, Asia dicitur intra Taurum, altera que Meridiem, Asia ex-Asia intra tra Taurum. Porrò urbes in Pamphylia insignes sunt r Side, extra Tau-

BUNONIS.

y a Xanthus Cadmo monte ortus Xanthum pia dicta eft. urbem interluit, & in Mare Lycium devolvitur. d b Limyrus per Limyram urbem, XX. stadis à litore remotam , fluit , subitque mare

Lycium inter Andriacen & Aperras urbes. e c Patara, hodieque antiquum nomen retinet, olim etiam Arfinoë dicta, ad litus jacens habuit delubrum & Oraculum Apollinis Delphico fimile c.

¿ d Andriace in eodem jacet litore Pataræ vicina.

n e Telmessiss seu Telmisos ultra Xanthum flumen eft in finibus Lycix; finus iftæ f hinc dicitur Telmessius. Cæterum Lycius fuit g Proelus Philosophus , cujus hymni Græci aliquot, etiamnum supersunt.

9 h Pamphylia, Plinio d teste, etiam Mopso-

· Aliis una cum Cilicia hodie appellatur Ca-

* i Pisidia ista est Pamphyliæ pars Septentrionalis , hodie Turcis Versacili dicta à Versaco primaria urbe, & sede præfecti, quæ Antiochia Pilidiæ erat veteribus.

A k Solymos appellatos fuisse Pisidias docet Stephanus e, à Solymo Jovis filio

u 1 Side vel Syda urbs est maritima in Ciliciæ confinio fita.

HEKELII.

c Sunt qui hanc Urbem vel à Patarô, Appollinis ex Lycia Xanthi Filia, Filio, vel ab alio & Commentaria in aliquot Platonis Dialogos | Pataro, Lapeonis Filiô, dictam volunt. Meminit ejus Strabo Lib. X I V. Geograph. p. 348.

a Xanthus fl. & op. b Limyrus fl. feu Limyra urbs. c Patera. d Andriace: e Telmessus. f Sinus Telmessus. g Proclus Philosoph. h Pamphylia seu Mopsopia. i Psissia. k Solymi seu Pisidz. 1 Syda seu Side.

Seleucia Pifidiz. Antiochia. Termefins. Perga. Ciliciæ fluy. & Urbes.

· Seleucia Pisidia, · Antiochia, · Termessus & * Perga. CILICIA.

III. eCilicia que nunc Carmania f, longissimo tractu inter Taurum & Cilicium mare porrecta, fluvios celebres habet, · Calycadnum, Lamum, · Cydnum, · Sarum & & Pyramum. Ur.

d Lib. V. c. X X V I I. p. 75. lin. 23. e Ex Plinio loc. jam cit. lin. 16. feq.

BUNONIS.

» a Seleucia Pisidia hodie vulgo Celestria dicta, à Perga versus Septentrionem jacet.

& b Antiochia Pisidia non longe à Seleucia & Cilicio.

ftrum & Cataractem fl. 60. stadiis à litore re- finis 1. mota, nunc pene jacet. Dianæ templum hîc erat , unde illa Pergaa cognominata est. In alios ex alveo Choaspis ortus mediam persuit Actis Apostolorum hujus fit mentio urbis: itemque e Attalie, que ab Attalo rege condita , vulgò Satalia dicitur. f Phaselis à Mopso Argivorum Rege in Pamphylix & Lycix fini- | fiores habent; Strabo m. Et Cydnum podaerz bus in monte condita, piratarum exstitit sedes: hinc Phaselus navigii genus, quo Phase- sed aqua ejus infesta suit Alexandro, quod malitæ piratæ utebantur. Solebant Phaselitæ ob inopiam Diis piscibus salitis sacrificare; unde Sacrificium Phaselitarum de munere sordido & tenui sumptu proverbio b dicitur. Clara itidem Pamphyliæ urbs erat g Albendus seu Albendum, in edito colle ad Eurymedontem | Mallum op. mare excipit. fl. ab Argivis condita, quam possedère finiti-mi. Aspendius citharista omnia intus canebat: i. e. sola sinistra digitis chordas carpebat; atque levi modulatione cantilenam peragebat, ut vox ad ipsum citharistam duntaxat; aut proxime affistentem perveniret : quod est intus canere ; quum vulgares citharcedi canentes dextra ple- dè. Grum tenerent, quod foris cancre appellabant, & finistra chordas carperent, & agerent utraque | X X X.p. 305. col. a. manu: unde Gracis proverbium natum: omnia intus canere; in cos, qui furtorum essent occultatores, & qui privati commodi impendio effent studiosi, acfere, quicquid rerum age-

rent, id omne ad domesticam referrent utilita-

pugna navali, qua ad ejus oftia Cimon Athenien. fium dux Xerxem ex Græcia fugientem perfecutus, Phœnicas & Persas vicit.

e i Cilicia, terminatur ab Occasu Pamphylia. à Septentrione Cappadocià & Minore Armenia ab Ortu Amano monte k, à Meridie mari Islico

o Calycadnus hodie Saleso; item Fiume del fer. o c Termessus g inter Pergam & Antiochiam ro Seleuciam Ciliciæ interluit, interque k Sar. pedonem & Zephyrium promontoria in mare π d Perga seu Perge, hodie Pirgi inter Ce- exit. Est autem Sarpedon hoc in loco Ciliciz

> T 1 Cydnus ex Tauro monte, seu secundum Tarfum, juxta Gymnafium juniorum. Aqua ejus est rapidistima & frigida, quapropter hominibus & bestiis auxiliatur, quæ nervos crasmederi, crutibus eo mersis Vitruvius docet; dens & toto corpore incensus in gelidissimum amnem infiliret n.

v m Sarus inter Cydnum fl. & Pompejopolin mare subit.

φ n Pyramum ex Tauro monte ortum apud

HEKELIL

f V el Carmania. g Vel Termissus.

h Apud Erasmum Chil. I I. Cent. V I I. Adag. XXXIII. pag. 455. col. a. non incommo-

i Conf. Erasmus loc. cit. Cent. I. Adag.

k Et Portis Ciciliis, ubi à Syria est discreta.

l Est & Calycadnus Fluvius Isaurie & Fonsin Calabriâ.

m Lib. XIV. Geogr. p. 392.

n Sunt porro heic cisterna sub terra recontem. Asconius Pedian. Cic. in Verr. CRull i. h Eu- ditæ plerisque in locis in saxô, quæ Aqua plurymedon fluvius ex Tauro ortus nobilitatus est via implentur ad Incolarum usum.

B U N 0-

a Seleucia Pisidiæ. b Antiochia Pisidiæ. c Termessus. d Perga seu Perge. e Attalia. f Phaiclis. g Aspendus. h Eurymedon fl. i Ciliciz fines. k Sarpedon prom.
1 Cydnus fl. m Sarus fl. n Pyramus fl.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XIX. 479 bes clarz funt in litore, z Selenus, & Pompejopolis, antè Soloe Si-soloe. Malius. bes clara une manus & Issus, quæ simis cui adjacet, nomen Issus is dedit: intus & Tarsus, D. Pauli Apostoli natalibus clara.

BUNONIS.

2 2 Selemis, urbs maritima est, haud longe Calvdni exim.

y b Pompejopolis inter Lamum fl. & Tarlum, olim a Rhodiis , Argivisque , pôst Piratis , Rompejo assignante, possessa, excisa & in vi-am redacta hodie Palesoli vulgò vocatur ; urbs illa Soli seu c Soloe scribitur à Solone, quum à Croeso esset dimissus, condita & appellata. Laërtius o tradit paucos Atheniensium tum ibi collocatos, sensim patriæ linguæ inter barbanos oblitos , coepisse ozdotniger. Alii ab aliis barbaris affirmant Atticam linguam ibi depravatam , indeque natum Soloccismum. Cæte-

nim urbs illa erat Chrylippi patria p. Juxta ean-dem in parvo tumulo fuit Arati, Poetæ monumentum; in quod jacta faxa diffiliebant; id quod Mela q tradit. Neque longè hinc erat Corycos opidum , portu faloque cinctum , angusto tergore continenti annexum: & supra cupidi sunt, quam veri. Specus Coricius eximius; & ultra alius, Tiphomum appellant; quem aliquando Cubile Typhos fuille tradunt: quo demissa confestim exaniof Mallus, adhuc Mallo ad Pyrami fl. oftia

a g Issus olim ingens urbs, Strabonis ætate midulum erat cum statione r; hodie Turcis Mazza dicitur. Posita est urbs illa inter Syrium vicit: eodem in loco Cicero postea castra cupat. Alexandri postea h Nicopolin appellatam ; at XXVI. p. 528. col. b.

Ptolemæus Nicopolin diversam ab Isso facit urβ i Tarsus, Ciliciæ caput, ad Cydnum fl.

sita, quam condidisse perhibetur Perseus Jovis & Danaës filius; vel certè ex Æthiopia pro-fectus, Sandan quidam nomine, vir opulentus & nobilis. Solinus f urbium matrem vocat t: Scholâ & doctrinarum studio exstitit illa celebris. Tarsensis fuit k Hermogenes Sophista qui vix dum natus annos octodecim artem scriplit Rhetoricam : at lenex prorsus oblitus est literas. Tarsus patria quoque fuit 1 Athenodori Philosophi diserti. Tarso proxima erat m Anchiala, codem quo Tarsus die & anno à Sardanapalo traditur condita; ubi, referente Strabone, ejusdem Sardanapali erar monumentum. Cæterum Cilices in agendo habiti funt

non facile verum dicunt; in illos, qui lucri magis

mendaces; unde natum proverbium v, Cilices

HEKELII. o Lib. I. de Vit. Philosophor. p. 41. Edition. Gryphiano -Lugd.

P Vid. Quenstedtius loc. cit. p. 498.

q Lib. I. c. X III. p. 167. lin. 6. seq. r Sicuti videre est ex lib. Ejus X IV. p. 397. f In Polyhistore c. II. p. 109. lin. 2. t Enthalius Diaconus in Vita S. Pauli The RIAGram & Ciliciam , ad quam Alexander M. Da- nins e pantes, hoc est , Cilicie Oculum nun-

babuit. Stephanus existimat Islum à victoria v Ap. Erasmum Chiliad III. Cent. I. Adag. a Selenus fi. b Pompejopolis. c Soloe. d Corycos op. ie Specus Corycius & Thiphonens. f Mallus. g Issus. h Nicopolis. i Tarsus. k Hermogenes. 1 Athenodorus. m Anchiala.

CAP. XX.

Summa Syriæ descriptio: item Palestinæ, sub qua Idumæa & Judæa. STRIA.

I. Cili-

nant, una tantum litera mutata: In facris D' unda, sed major prioribus succedit, nempe Aramo Semi filio, eademque quadruplex; Syria Græce Eopla Hebraice מוריא Saria, & nempe Aram Dammesek, i.e. Damascena; Ametropoli Tyto, quam Hebræi ilis Sur nomi- ramzoba, i.e. cava sive Celestria; Aram Na-

a Syria, b Aram quadruplex.

REISKII. 1 Hactertia Imperii Turcorum Afiatici pro- b Aram dicitur à patre gentis hujus ultimo,

Syria antiqua.

Tliciæ ab Ortu jungitur " Syria, quondam terrarum maxima & pluribus distincta nominibus. Namque & Affyria, & Mesopotamia, & Babylonia, & Phanice, & Palestina partes eine fuerunt. Olim ac diu potens; sed cum eam regno Semiramis te nuit. longe potentissima. At postmodo Assyria, Mesopotamia Syria fines. & Babylonia avulsis, Syria fines suère à Septentrione Amanus mons, quo à Cappadocia & Armenia separatur; ab Ortu Euphra. tes amnis, quo discernitur à Mesopotamia; usque ad Thapsacum opidum, atque inde Arabia deserta; à Meridie Arabia Petraa: ah Occasu ejusdem Arabix Petrax parte & mari Syriaco, sive Phoni-Magnitudo cio, Amanoque monte, quo à Cilicia submovetur. Longitudo inter & Sirbonis paludem & Taurum montem, qua eum perrum. pit Euphrates, mill. CXL. Latitudo inter mare & Arabiam de. fertam mill. L. Dividitur in Palæstinam, Phænicen, Antioche. nen, Comagenen & Cælen.

P.AL. ESTIN.A.

Palæstinz fines.

Divisio.

II. Palastina clauditur à Septentrione Phœnice, ab Orta Co. lesyria, à Meridie Arabia Petræa, ab Occasu ejustem Arabia parte & mari Syriaco. Dicta fuit quondam Terra Chanaan . à v Cha-

harnim, i.e. Mesopotamia & denique pars hujus | catur Schamre. Forte ita dicta est à Damaso Aram Padan , i. e. jugata , Jacobi perfugium. Divisiones alias nunc lubens pratereo: Arabibus hodieque vocatur שאמה Schamach quasi | vulgo & Sciam nominatur, quin Syriamiplam regio ad sinistram suæ nimirum Arabiæ jacens: Unde corruptius Turci pronunciant. R. Maimonides in Hilc. Truma cap. 1. fect. 9. hos Syria terminos constituit; a à terra nempe Israelis verfus Mesopotamiam, & Aram Zoba, & totum tractum Euphratis usque ad Babylonem, ubi Damascus, Achleb, Charan, Mambegh & similia, usaue ad Smahar & Zohar , qua funt Syrorum : Nec alios ab Arabibus Geographis statutos reperi. Syria vero & Aslyria plurimum distant, neque hac illius pars aut Babylonia fuit, ne Septem populis Chanaan: Amorrhais, Chana quidem illo tempore, quo Semiramis tene-

BUNONIS.

* b Syria Hebræis a Aram dicitur ab Aram filio Semi: atque hinc Syri Josepho & Straboni b funt Aramai c. In Tabula Olearii Syria vo-

urbe, quæ Turcis, Leunclavio telte, hodit vocatur Scham: Urbs illa, tradente Minadojo, quoque Turcæ vocant Sciam: at secundum Postellum Syria Turcis appellatur Suriftan & Inlis Soria.

B Sirbonis palus seu barathrum est in Agypti & Palæstinæ finibus, ad oram maritimam inter Casium & Pelusium: hodie variis appellatur nominibus: Stagnone, Golfo di Tinefe, Golfo di Damia, Camet Esturnel: olim major suit quàm hodic existit.

2 c Palastina divisa olim fuit, & habitata nais, Gergesais, Hetthais, Hevais, Jebulau, & Pherezais.

HEKELII.

a D. Hieronymô testante. b Lib. X V I. circ. fin. p. 576. c Arimei vel Arimi

BUNG

a Syriz termini. b Syriz diverfa appellationes. c Paleftina.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XX. nam filio Cham, qui eam obtinuit. Posteaquam verò Israelita cam, pulsis antiquis cultoribus, ex divino mandato obsederunt, Tudea nuncupari cœpit. Romanis Græcisque Scriptoribus dicta est Palestina, à magna olim gente Palestinorum, quos sacræ literz Philistim vocant. Dividitur iisdem Scriptoribus in Idumaam,

IDVM A.

III. Idumea, quæ in facris litteris eft & Edom inter Arabiam Idumea, Petræam, Judæam, & Mare Internum porrectæ, urbs ingens hit & munita admodum 9 Gaza, (sic Persæ ærarium vocant) Gaza, qui inde nomen, quod Cambyses, cum armis Ægyptum peteet, huc belli & opes & pecuniam intulerat. Expugnatam Alexander vastavit.

772

BUNONIS. Istis pulsis duodecim tribus Israël eam arms occuparunt jussu & ope divina. Iisque parm trans Jordanem fluvium, partim cis eum ides affignatæ funt. Trans Jordanem , Ruben, Ged, & Manasse, cis Jordanem, Juda, Benjaim, Simeon, Ephraim, Dan, Afer, Iffaschar, Zabulon, & Naphthalim.

Judeam, Samariam & Galileam.

Post desectionem X. tribuum à domo Dandis, duo in hac gente exfliterunt regna, Ju-4& Ifraelis, quorum illud sedem Regiam habebat Hierofolyma; hoc verò Samariam potissimim. Magnitudinem illius gentis vel inde æstimare licer, quod jam tempore Davidis Regis lizël habuit octingenta millia virorum formm, qui educerent gladium: & in Juda quinginta millia pugnatorum.

Ab a Edom five Esavo Isaaci filio terram lancappellatam nemo ignorat, cui sacræ literæ nonignotæ. Edom autem dictus est vel ab edulio coloris , quo esuriens fratri Jacobo jus primogenitorum vendidit, vel quod eo colore in mem editus est. Josephus duplicem facit Idumzam, Superiorem & Inferiorem. b Superiorem digit tribus Juda, quæ in longum extenditur, ulque ad Hierosolyma, latitudine verò usque ad acum Asphaltiten constituta est. Et in hac pare fuerunt Gaza & Ascalon. c Inferior Idumea effit tribui Simeonis; & hæc est circa Ægypum, & Arabiæ montem. Occupantibus verò meliorem & potiorem Idumææ partem Ifraëliis arctiores illa postmodum retinuit terminos. Est verò Idumæa altis asperisque cincta mon-

tibus, vastas etiam solitudines includens. Gens ipsa ferox, & ad arma prompta, Israelitis, Moje duce, ex Ægypto venientibus, & transitum per eorum ditionem petentibus, non modò negavit; sed etiam armata occurrit, Postea Saul & David hanc contumeliam ulti Idumæos subegerunt; qui tamen Jorami temporibus desciverunt. At Johannes Hyrcanus ita eos domuit, ut ritus Juda icos & circumcissonem admitterent: ac deinceps Judæis annumerati sunt. Demum sub excidium Hierosolymitanum quatuor ducibus X.X. millia in urbem venerunt, & miserandas ediderunt inibi strages.

n Istum terræ hujus tractum, qui ad mare Internum est , incoluere Philistini, seu Palæstini.

9 d Gaza etiam Gazera dicta, incolas habuit filios e Enakim: expugnata tamen fuit à Calcho. Samson ejus urbis fores in montem vicinum Hebron versus deportavit: & heîc captus domum evertit. Cluverius hic sequutus est Mela errorem qui d tradit Clara opido hoc nomen impositum fuisse à Persis; quod Cambyses Rex 21arium bellicum ibi constituisser. Hoc nomine enim opidum istud Hebræis appellatum longe ante Cambysem natum. Gen. x. 9. 7of. xv. 47. lib. fud. 1. 19. Oc.

. Alexander M. expugnata Tyro e, hanc quoque multo tamen labore, cepit urbem f. In loco vicino nova deinde exftructa est Gaza, quam Alexander, Aristobuli filius, cepit & evertit, sed iterum emersit è cineribus. Augustus enim, Herode mortuo, Gazam, Gadara Ppp 2

a Idumza. b Superior. c Inferior. d Gaza, e Enakim.

7 V D A. A.

Judza. Hierofoly-

IV. Idumæam fequitur * Judea, cujus caput > Hierosolyma

& Hippon urbes Syriæ contribuit. Gaza Con-1 anderent. Inde versus Septentrionem erat PR4. Stantini M. temporibus à sorore Imperatoris dicta est Constantia. Hodie urbs magna esse traditur, Hierofolymis duplo major. Habuit a Gaza navale Majuma, unde b Majuma spectaculum ortum. Cæterum in Heidmanni Palæstina Idumaz sequentia asseribuntur loca; In tribu Dan c Modin, Maccabæorum patria, quorum monumentum ibi fuit illustre. d Betsemes Juda non longe à mari, in cujus agrum Arcam Domini juvenez duz ultrò deduxerunt. • Thermas in cujus regione Samfon leonem discerpfit. f Sorec torrens, ad quem habitabat Delila, à Samsone amata, que blanditiis expiscata est roboris illius causam. Propinquus ei torrenti erat rivulus g Nehel-eschol , i.e. torrens & Geth , Hierosolyma versus Occasum proficivallis botri; ad quem exploratores Moss botrum scentibus non longe à litore in monte possinance miræ magnitudinis absciderunt. In Tribu Simeon Idumææ attribuuntur h Gerara, ad torrentem Befor, ubi Isaac natus, hinc tridui itinere abest mons Moria; in quo Isaac erat immolandus. Ad eundem torrentem Befor fuit i Berfabee. Huic urbi, quæ cum fluvio Ægypti Sihor, & deserto arenoso versus Austrum terminat Israëlitarum regionem, vicinum erat lus & Ascalon, in mox sequenti memorantur desertum Bersabee, quo fugit Agar ancilla Sa- sectione, qua describitur Judaa. 12, & k Fons ei monstratus ab Angelo; in eandem solitudinem fugit Elias minas Jezabelis declinans, ubi etiam I Juniperus Elia. Defertum arenosum locus periculosus iter facientibus in Ægyptum cum propter aquarum inopiam, tum vero cumulos, & quafi montes arenarum, quibus viatores non rarò opprimuntur: qui tanquam in mari navigantes ad fiderum fulgorem curfus dirigere cogunrur, quod iter non folum patriarchæ olim emensi funt, sed ipse Christus cum virgine matre & Josepho. m Judæum hie ria; ad Occasum Mari Interno; ad Ortum Man quendam olim arena, ob aquæ defectum, effe baptizatum, refert Nicephorus. Ad ostium lationem terra illa consecuta est à tribu Juda h. torrentis seu fluvii Ægypti, qui n Sihor dictus, est o Rhinocorura op. quod à mutilatis habitato- possessa est à Rege Melchisedeco. Sed tum temrum naribus ita appellatum est. Etenim Rex poris Moria mons, in quo postea templumerquidam Ægypti Actisanus nasi mutilatione ma- structum fuit, nondum erat urbis illius par. leficia coercens, naribus truncatos eò transtu- At Jebusai urbem in monte Sion, loci natura lit ut ob oris deformitatem redire domum non | munitam , & de suo nomine appellatam , po

phia opidum, ad quod Ptolemæus IV. Anna. chum Magnum devicit. Ibidem oftenditur el. lula q S. Hieronymi. Hinc porrò in codemlinre fuit ' Anthedon. De cætero Idumæos in mediterraneis fibi fedes delegiffe, Philiftings ad mare, judicat Heidmannus: Adrichomius Pola stine proprie dicte feu terræ Philisteorum fines à Casarca Palastina ad Gazam usque & torrentem Ægypti extendit, atque Enakim feu gigantes inter eos fuisse robustissimos. Ferocem illam om tem David subegit sibique fecit vectigalem. Ilr. bes præcipuæ in hac Philiftæorum regione recensentur quinque : t Geth, Gaza, Azotut. Accaron & Ascalon. Gaza jam memorata eff. currit, patria Goliathi, à Joppe quatuor leucis diffans: ac hodie non exitat v Accoron, one & Acron five Acharon dicta g, inter Alcalon erat & Geth, hodie destructa jacet, Idolum Baalfebub ibidem colebatur, ad quod de valetudine sua consultum mittebat Rex in Israël Ahafia, seu Ochozias. Reliquæ duæ urbes Azo-

HEKELII.

d Lib. I. c. X I. p. 165. lin. 6. seq. e Vid. Curtius Lib. I V. c. I V. §. 12. f Leg. Curtius loc. cit. c. V I. §. 23. g Quamque Postellus Ptolemai Iaurian, h.c. Jamnetorum Portum effe vult.

BUNONIS.

* Clauditur * Judaa ad Septentrionem Sama-Mortuo; ad Meridiem montibus Seir. Appel-

A y Hierofolyma, olim Solyma & Salem dicta,

a Gazz navale. b Majumz. c Modin. d Betfemes. e Themnas. f Sorec.fl. g Nebeleschol. h Gerara. i Berfabee & op. defertum. k Agar Fons. I Juniperus Eliz.
m Judzus arend baptizatus. n Sibort h o Rhinocoura. p Raphia.
q S. Hieronymicellula. r Anthedon. f Palzstina proprie dicta. t Geth. v Accaron, x Judzz fines, y Hierofolyma feu Solyma.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XX.

longe clarissima urbium Orientis, non Judææ modo. Titus Vespasianus captam totam diruit. Elin Capitolina postea dicta,

ni subiecta quædam urbis pars dicta est Filia gnificentissimum i; k quod à Nabuchodonosore Babyloniorum Rege excifum & inflammatum eft. Instauratum quidem post 70. annorum exissium à Judais permissu Regum Persarum: verus pristino multum absuit splendore. Hoc templum invisit & veneratus est Alexander M. Prophanavit Antiochus; at repurgarunt Maccabai. Expugnatum postea est à Cn. Pompejo, & spoliatum à Crasso. Sed Herodes M. templum hoc, ut populi gratiam fibi pararet demolitus est, & multo iplendidius è fundamento excitavit ad pristinam altitudinem. Inclusum erat templum triplici ambitu. Quorum extimum c alienigenis ingredi fas erat. In co, qui ab illo proximus erat & muro discretus, d Judei ticus Salomonis, in qua Servator frequenter dosuit. Tertium f ambitum, qui templo erat contiguus, Sacerdotes tenebant. In media prope erat aureum: inde mensa item aurea, cum pa-

sederunt usque ad regnum Davidis, qui eam | 70. Ipsius verò templi porta cubitorum erat 90. senit vocavitque a Civitatem David. Monti Sio- Et aulæa pretiolissima spatium portarum æquabant. Quod in altissima hac ipsius templi porta Sim: videtur tum temporis quoque extitisse. suspensum erat aulæum, in duas partes scissum b Templum in monte Moria, in quo Isaac fuerat est, à summo ad imum, quum Servator nosler immolandus, à Salomone exstructum est ma- | in cruce exspiraret. Templum hoc tam magnificum à Tito Vespasiani filio expugnatum, cum universa urbe incendio periit. Ad ejus templi latus Septemtrionale erat arx munitissima h Antonia dicta, antea turris Barim, à Maccabæis munita. Arx ista per pontem ingentem Templo jungebatur. Erat & i Crypta quædam. subterranea ex arce in templum ducta, per quam occultè milites in illud poterant evadere. Hac conjicitur esse illa k Turris Stratonis, ad quam Antigonus à fratris satellitibus occisus est. Ad Australe templi latus palatia erant sumptuosisfima; 1 Salomonis, & filia Pharaonis, Tribunal & m Domus Libani. Atque hæc loca maxime illustria fuerunt in monte Moria. Templum verò istud lætissima n vallis Cedron dicta circumutrinsque sexus adorabant. In codem erat e por- dedit; in quam Jacobus Apostolus de summo turfium fastigio præceps datus est. Moriæ vi-cinus est in Meridiem o Sion mons, in quo præter Arcem p & Sepulchrum Davidis, Annas eus parte, ex adverso templi Altare erat, in & Caiphas Pontifices sua scribuntur habuisse doquo suffitum facere solebant Sacerdotes. Ad micilia. In codem monte duo excitavit Palatia urumque Altaris hujus latus hinc Candelabrum Herodes, 9 Cafaris, & Agrippa, in monte illo fuisse perhibetur Canaculum, in quo Chrinibus propositionis. Ad hoc Altare Zacharuas sa- stus Pascha comedit: & Spiritus S. Dicipulis daerdos, quum munere suo fungeretur, vidit tus. Quamquam alii in civitate inseriori ad angelum Domini ad dexteram altaris, qui ei | Portam Vallis illum collocant locum. Tabernacununciavit nativitatem filii. Intimum templi lum, in quo Arca foderis, in co quoque fuit recessum Sancta Sanctorum dicebant; ibi serva- monte, antequam templum Salomonis esser batur Arca foderis, unde responsa Deus red- exstructum. In muro Orientali montis Sion podebat. In arca illa repositæ erant Tabula due nitur & Turris Siloab, cui subjecta Piscina St. lapidea, quibus legem ipse Deus inscripserat; loah, in quâ cœcus Christi justu oculos abluens Vasculum Manna & Aaronis virga. Hac Arca in visum recipit. Tertius s mons Acra in inseriori timplo post exfilium Babylonicum exstructo, | & occidentali erat urbis parte. In eaque multæ non fuit. In primo ambitu five Atrio gentium arces & palatia. Ad Occidentalem templi parerat g Porta Speciosa dicta, Orienti obversa, tem erat t arx Maccabæorum, Theatrum & Gymnaad quam claudum sanarunt Petrus & Johannes ; sium , v Berenices regia , ac Helena, & x arx altitudinem habens 30. cubitorum; & tota ære Antiochi Epiphanis, Amphitheatrum, & Forum Corinthio inducta. Porta, quæ ex adverso rerum venalium. In Septentrionali civitatis parte, huic in Atrium Judzorum ducebat, alta erat 50. | quæ Filia Sion appellata est, Forum erat magnum subitos. Quæ verò in Atrium Sacerdotum , in conspectu Antonia & Pratorii Rom. quod cum

a Civitas David. b Moria mons in quo Templum. c Atrium gentium. d Atrium Judzorum. c Porticus Salomonis. f Atrium Sacerdorum. g Porta Speciola. h Antonia arx feu Barim Turris. i Crypta. k Turris Stratonis. I Palatium Salomonis & Tribunal. m Domus Libani. n Cedron vallis. o Sion mons. p Arx Davidis, ejulque fepulchrum. q Cefaris & Agrippæ Palatia. r Siloah turris & pifeina. f Acta mons. t Arx Maccabzorum, v Bæenices regia. x Arx Antiochi,

Afcalon.

Azotus.

Tamnia.

joppe.

cum ab c Ælio Adriano, mutata nonnihil loci regione restituere. tur. Nunc Turcis incolis Gutz est. Relique Judzorum urbes celebres fuêre in litore " Ascalon, magna, & non minor Azotus; item & Famnia, & · Foppe, Phoenicum urbs antiquissima, quami Mela m ac Plinius n antiquiorem terrarum inundatione prædicant. Hinc Andromedam belluz marinz expositam suisse fabula-

Antonia conjungebat a Xyltus: in quem à Pilato Servatorem productum volunt, quum Judæis exhiberetur spinis coronatus, cum elogio: Ecce homo! Ex quo loco Agrippa Rex Judæos initio belli Judaïci ab infana belli adverfus Romanos cupidirate gravi oratione deterret. In eadem parte fuit, b Piscina Probatica seu Bethesda: in qua pecudes immolandæ lavabantur. Ejus aquæ ab Angelo commotæ morbos sanabant. Hic Christus claudum restituit. Sequitur c Bezetha mons, & in co d Civitas nova, quæ erat Septentrionalis Hierosolymæ pars, ab Ortu in Occasum reliquæ urbi prætexta. Triplex murus eam urbis partem includebat. Inter primum & secundum murum erat e Palatium Herodis. In eadem parte urbis habitabant artifices, mercatores, opifices, operarii, & reliquum vulgus. In isto Herodis palatio erat carcer, ex quo per Angelum Domini liberatus Petrus. In muro ifto erant tres rurres infignes, f Phaselus, Mariamne, & Hippicus, In Occidentali urbis angulo, ubi in Septentrionem flectunt mœnia, erat excelsa turris P/ephina, ex qua coelo sereno Arabia, & mare & extrema Trabes etiam cedrinas in Libano caesas ratibus Judaici territorii conspicerentur. E regione compactas huc mittebat Hiramus ad Salomonem. huius turris extra monia erat g mons Calvaria | Hic navim conscendit Jonas conspectum Dei sufive Golgatha: cui vicinus hortus in quo sepul- giens. Petrus Apostolus Tabitham defunctambic chrum Christi. Ad orientale urbis latus extra in vitam revocavit; unde à Cornelio centurione moenia est h mons Oliveti, inter quem & urbem Cæsaream evocatus est s. i Vallis Josaphat, interjacet. Eam vallem k torrens Cedron interluit.

HEKELII.

h Dicitur Cananaa atque promissionis Terra passim in SS.

i Atque pulcherrimum.

& Ideoque & Hierosolyma Eusebio Lib. IX. Prieparat. Euangelica qs. Hieron. Salomonis, h.e. Ades Salemonis dicirne.

BUNONIS

se 1 Ascalon o, Semiramidis patria, fuerat urbs Philistæorum ad ipsum maris portum 720. stadiis Hierosolymis distans, nobilisolim ac potens. Samson huic irripuit, & 30 ma-nu sua interfectis, vestes detraxir, eisque dedit, qui ænigma folverant. Venit tandem hæc urbs in Judæorum potestatem.

· Quatuor ab illa urbe leucis distat m. Am. tus five Aldod opidum, in quo n Idolum Dagon, piscis habens caput p. Judas Maccabeus posteaquam Bacchidis copias sudisset, & sugientes Azotum ulque persequutus effet, hostium multitudine circumventus heic occubuit; cujus frater Jonathan urbem hanc direptam incendir q. Spiritus Domini huc transtulit Philippum, quum Eunuchum docuisset saluris viam.

¿ o Jamnia opidum medio prope intervalla fitum erat inter Joppen & Geth Philiftingrum. Ejus portum captum cum navibus exustit Judas Maccabaus.

o P Joppe r in tribu Dan urbs maritima erat, ubi olim portus Judæorum commodissimus.

HEKELII l Solinus in Polyhift. c. XLVII. p. 101. lin.

m Lib. I.c. XI. p. 165. lin. 10.

n Lib. V.c. XIII. p. 72. lin. 8. feq. o A Conditore Acalô Hymenei Filio ita nun-

p Conf. Judic. XVI. 23. & I. Maccab. X. 83. q Vid. I. Maccab. loc. cit. v. 84.

r Pulchritudine vel Decore nomen habens. f Hodie Sappho à Barbaris appellatur. BUNO

a Xystus. b Piscina Probatica. c Bezetha mons. d Civitas Nova. e Palatium Herodisf Phafelus, Mariamne & Hippicus & Pfephina turres. g Calvariz mons feu Golgatha. h Oliveri mons. i Josaphar Vallis. k Cedron torrens l Afcalon. m Azotus feu Aldod. n Dagon Idol. o Jamnia. p Joppe.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XX. tisunt. Intus " Emmaus, vicus antè, & Lydda, & Hierichus, Emmaus, que Jericho in facris literis: & prope Hierosolyma * Bethlehem Lydda. Hierichus. vel nobilissima in toto orbe terrarum, JESO CHRISTI Bethlehem. humani generis Servatoris natalibus. At pars Judææ Peræa dicta fuit, hoc est, Ulterior; quia πέραν τε Ιορδάνε, id est, trans Jordanem, sita. In ea Macheras, secunda quondam arx Judææab Macheras,

FORDANIS FLUVIUS.

V. Sed de Jordane hoc loco retulisse conveniat. Jordanis, Jordanis st. igitur amnis, qui Hebræis Jarden, oritur, ut auctor est D. Hieronymus, ex duobus fontibus haud procul à se dissitis, quorum alteri Jor nomen est; alteri Dan; conjuncti nomen amni faciunt Jordan, sive Jordanis. Ipse amœnus, & quatenus locorum sius patitur, ambitiosus; accolisque se præbens, veluti invitus Asphaltiten lacum dirum natura, petit, à quo postremo ebibitur, aquasque laudatas perdit, pestilentibus mistas. At à sontibus CCCLXXXIV. circiter stadia prolapsus, ubi prima vallium fuit occasio, in lacum se fundit Samochoniten; inde in multo majorem, quem Latini Genesaram, Græci Genesaritin & Tiberiadem, Lacus Geab opidis appositis dixerunt. Sacrorum librorum scriptores eadem nesera, seu Mare Ga, ratione stagnum Genezareth & mare Tiberiadis vel Galilae vocant. illez. Inde Samariam Judæamque perfundens, tandem Asphaltite lacu

BUNONIS.

a Emmaus nobilitatum victoria Maccabæi, & facto Servatoris, quo se Discipulis duobus speruit, eo iplo die, quo à mortuis resurrexetat t. Postea hoc opidum dictum est Nico-

Eneam paralyticum verbo sanavit Petrus Apo-

agrum habebat. Rosas generosissimas posside- phetæ x. bat & palmeta; unde & Palmarum urbs dicta eft. Balsamum quoque incredibilis fragrantiæ propè blus ager Hierichuntinus gignebat. Josua eam ubem sine ullis machinis expugnavit. Quum Julaa in quinque Toparchias à Gabinio distribueretur, Hiericho una earum fuit. Christus

Zacchaum hic publicanum suscepit, & Bartimco cæco visum restituit: Aliis item duobus; quum hinc discederer.

T Bethlebem in finibus Juda & Benjamin erat. v Macherûs v haud longè aberat à Maris Mortui parte Septentrionali. Alexander Rex id p b Lydda à Jamnia versus Ortum erat; hîc castellum primo ædificavit : Herodes M. amplificavit, & exornavit. In eadem arce Johannes Baptista aliquandiu in vinculis habitus, demum e c Hierichus urbs olim magna & permuni- capite multatus est; codem in loco sepultus ta; eademque miræ amcenitatis & ubertatis | scribitur; uti & Elisaus, atque Abdias Pro-

HEKELII.

t Vid. Luca x x I v. 13.

v Et Macharus.

x Castellum hoc incolentes dicuntur Machæritæ.

HE-

ASPHALTITES LACTS.

Afphaltites lacus feu Mare mortuum.

VI. Albhaltites y nihil præter bitumen gignit; unde & no. men ἀπὸ τῆς ἀσφάλτε. Neque pisces, neque suetas aquis volucres patitur, sapore corrupto & gravitate odoris pestifer. Item propter magnitudinem & aqua immobilitatem, Mortuum Mare dici. tur. Nam neque ventis impellitur, resistente turbinibus bitumi. ne. quo aqua omnis stagnatur; neque navigationis patiensest. quoniam omnia vità carentia in profundum merguntur; nec materiam ullam fustinet, nisi que alumine illinatur. At nullum corpus animalium recipit: Tauri camelique fluitant, periti im. peritique nandi perinde attolluntur. 2 CAP.

HEKELII.

REISKIL.

y Vel Asphaltus.

2 2 Universus terrarum orbis ex Judzorum fenfu partes complectitur duas (I) ארץ ישראל i.e. terram Ifraëlis (ב) רוצה לארץ i.e. extra terram, extraneas nempe regiones, quotquot funt: b Idemque orbis duos comprehendit populos , unum ישראל i.e. Ifraelitas , alterum i, c. nationes mundi: Quales in una terra Chanaanza numerabantur undecim, pro numero filiorum, quos Chanaan procrearat. Sed ex illis præcipuæ septem, unaque harum potentissima Philista, qua toti Palestina apud exteros nomen addidir. De Judaa vero quousque patuit, hujusque terminis, divisione, partibus, urbibus, fluviis & montibus, auctores extraneos cum facra Scriptura tabulas item nostras quæcunque habentur, cum Judaïcis & Talmudicis conciliare hoc opus, hie labor est non exiguus. Sed plura Lightfothus, Bonfrerius, Bochartus, Spanhemius errata notant: Furerus, Neitschiz & Trein-loy edidetunt plura notari amplius possunt de metropoli præ- aut vetera Monachorum aliorumque homifertim ac templo magnifico, nec non hujus num plura.

excidio, de quo nummi Romani adhuc fuperstites contestantur. Mirum est, Talmudicos Judææ septem attribuisse maria c (1) Mare Megnum, i.e. mediterraneum (2) Tiberiadis, (3) So. domiticum, (4) Samochonitis, (5) Mare Decholta, i.e. Arenosum in lacu Sirbonis, (6) Mare Apania, i. e. Regiunculæ Syriacæ ubi scaturigo five lordanis phiala, quam Fl. Josephus lacum nominat (7) Mare de Schaliith , de quo dofti conjiciunt, idem esse, quod mare Jezor apud keem, c. 49. V. 32. dicitur. Vid. Lightf. Choroer, Animadvers. ubi fluv. Jordani non duos fontes quæ communis opinio est, sed unicam Paneada multis rationibus vindicavit cap. 67. Huic adde minores fluvios Cison, Jarmoch, Pigali, Arnon, Jabok, itemque fluvium Sabbaticum, quem nominant, notatu dignissimum. Plura nunc omitto Itineraria, tum RabbinicaR. Benjamin Tutelenfis, & R. Anonymi de Cippis sepulchrisque Patrum veterum ac Prophetarum, tum Christiana eaque aut recentia quæ Radzivil Princeps illustriss. Christoph

a Terrarum orbis duplex. b Et populus. c Matia septem. d Jordanis fontes.

CAP. XXI

Samaria, Galilaa, Phanice, & Libanus.

SAMARIA. 1

TUdææ jungitur * Samaria, aliquanto latiùs juxta litus exten-samaria. la; quippe, & Joppe, & Azotus, & Ascalon, Samaria opi-sebaste. da, ab auctoribus usurpantur. Caput regionis est & Samaria, qua Neapolis. & Sebaste, Neapolis, & Gamala, atque in litore Apollonia. Gamala. Apollonia

Apollonia.

BUNONIS.

a a Samaria inter Judæam & Galilæam inter-

β A monte Garizim, & urbe Sichem non londe aberat mons Semaron, in quo Samaria ab Amri Israëlitarum Rege condita, Regum illomm fedes fuit. Expugnata demum est ab Affyiorum Rege Salmanaßere & Rex Osea cum uniraso populo captivus abductus. In regiones illes fubmisit Salmanasser gentem Persicam, Chuteos à flumine Chuto ita dictos, Judæis invilos. Ipsa verò urbs Samaria hodie in ruinis jaat. Prope eam funt montes Betbel & Dan, in quibus volunt duos aureos vitulos ab Hieroboamo positos. b Sichem verò postea appellata Neapolis; unde Justinus Martyr ortus. Neapolis illa um temporis, ut Scaliger ad num. Euseb. 2157. docet, metropolis Samariæfuit. Poltremo deductis eo colonis, Vespasiani aut Domitiani uspiciis Flavia Casarea appellata est.

C Neapolis & Mabortha, quæ demum fuit, aniquissimis temporibus erat d Sichem, ubi Dinæ Jaçobi filiæ stuprum illatum ab Abimeledo ; postea destructum excitavit Jeroboam, Arvatoris avo vocata est Sichar.

de Gamala in monte sita erat cameli siguram teferente, cujus capitiarx, gibbo reliqua urbs mhærebat. Expugnata est ab Alexandro Judæoum Rege; ac deinde quoque à Vespasiano. Ab aurbe circumjacens regia dicta est Gamalitica. Ponitur verò urbs illa trans Jordanem ab Orientali Maris Galilææ latere paullum remota.

Apollonia ad maris Interni litus à Joppe refus Septentrionem jacet.

HEKELII.

Lib. III. de Bello Judaico c. II. p. 704. Edition Frobeniano-Basil.

REISKII.

1 g Samaria primas origines nomenque suum non ab Samaræis Zamari, unius inter filios Chamanæos posteris traxit, nec ab Hebraico verbo שמר Schamar: quali שמר i.e. custodes vel observatores dixeris (quæ fententia Elmacini Arabis fuit in Hiltor. Sarac. p. 118.) fed ab Samero, qui montem arcemque Ambro, Ifraelitico regi vendidit, ut nova urbs nempe Samaria superstrucretur. Sed Sichemitæ hodierni hunc nominis auctorem fuum refugiunt, ac selesilios Ifraelis Samreos , populum Sanctum , puros legis Mosaice observatores in utraque profitentur Epistola, quam nobilissimus Ludolfus sibi rescriptam cum notis edidit: Amplius omnes è filiis Josephi justi, è tribubus Ephraim & Manasse ortos sese volure; libros folum Mosaicos & librum Josua ab suis recipi legique; festa item vetera sibi superesse; codicem legis MStum ab ipso Abisa, Pinhasi filio ; sepulchra etiam Prophetarum , virorumque sanctorum aliquot: Denique sub finem breve hoc religionis fymbolum anne-Cunt : Fides mea in te Domine , & in Mose , filio Amram, servo tuo, & in lege sancta, Sin monte Garizim, Domo Dei, & in die ultionis & retributionis. Judæi hodierni eos בותים i. e. h Cutheos nominant propter Assyriacas à Salmanassare huc missas colonias: Chus enim Chazestan fuit sive Susiana, Bocharto auctore, ut tamen simul è Babele, Amida & Musal deportatos incolas Elmacinus recte scripserit. Una hodieque apud illos i Sichem claret, Samaria vero in ruinis jacet: Illa montibus cincta & convallibus amœnis, 4 Ejus Descriptionem vid. ap. Flavium Josephum | Cutha orum sedem præcipuam habet. Plura

a Samaria. b Sichem seu Neapolis. c Neapolis. d Sichem seu Sichar. e Gamala. f Apollonia. g Samaria. h Cuthai, i Sichem

poslunt.

PHILIPPI CLUVERTT

GALIL Æ A.

Galilæa. Turris Stratonis,

Tarichea. Nazareth.

II. Ultima Palæstinæ est Galilæa, cujus caput in litore Tur ris Stratonis, eadem postea Casarea Stratonis, sive Casarea Pa stratonis, feu Czsarca. lestine, ab Herode Rege de novo condita. Intus ad Lacum Ge Capernaum, nesaram, seu mare Galilea, Gapernaum, Julias, Bethsai. da. "Tiberias, "Tarichea, inter lacum & mare Phoenicium, Na

> rum Geographica tum historica ex Hottingeri | viam sita, quæ è Syria in Ægyptum ducit. Fil Exercit. Anti Morinianis, collectaneis Cellarii ad Hiltor, Samarit, Notis ad Epistolam

BUNONIS.

Carmelum montem ad Occasium: Samariam & ab Imp. Rom. Tiberio traxit; & ab ipsa winner Scythopolim, usque ad fluenta Jordanis, ad Meridiem; ad Ortum Hippenem & Gadarim, & Gaulanitidem, regnumque Agrippæ; ad Septentriones denique Tyrum & Tyriorum fines.

n b Cæsarea illa incredibili magnificentia ab Herode aucta est. Herodes Agrippa Rex ab Angelo percussus hic expiravit b. Cornelius Centurio à Petro hîc edoctus est æternæ salutis viam c. Hîc Philippus & quatuor ejus filiæ prophetico spiritu dotatæ vixerunt d: & Agabus vincula D. Paulo prædixit e. Hic D. Paulus in vinculis egit biennium, & coram Felice, Festoque & Agrippa causam suam egit f. Hinc Romam ad ad Neronem missus est g. Casarea hac ad formam proconsularem postea evecta est à Justiniano Imperatore. Novell. 103.

9 c Capernaum h ad mare Galilæum, Decapoleos urbs primaria, opibus & splendore vræ cæteris illustris, ad dextram sita erat in litore secundo, Jordane descendentibus, ubi is lacui se miscer. Hæc civem habuit Servatorem: qui Nazareth relictà, quam educatione suà illustraverat, in urbem hanc migravit i. Hic plurima edidit miracula, & didrachma solvit per Petrum, mulicrem 12. annos fluxu sanguinis laborantem, etiam centurionis servum hic sanavit. Ut verò Capernaum dextrum litus obfidebat, ita Chorazin tenebat lævum. Quæ urbes, quod iple Servator iis prædixerat, hodie in rui-

d Julias ad litus maris GalilæxOrientali est. * e Bethfaida k in angulo istius maris Septentrionalis erat, urbs Decapoleos infiguis, ad Isaschar; quam segunta Dimidia v Tribus Ma-

hæc urbs Petri , Andréa & Philippi Apostolorum patria. Cæco cuidam Christus hic visum reddidir Samarit. & Hotting. Thesauro Philol. peti Regio illa Genezar sive f Genezareth appellatur: unde & mare vicinum appellationem habet.

λ g Tiberias metropolis & terminus Decapo-2 a Galilaa terminos habet Ptolemaidem, leos regionis, urbiumque ejus maxima nomen h mare Tyberiadis. Servator noster in ea regione quinque panibus & duobus piscibus quinque millia hominum faturavit L.

> μ i Tarichea ad Orientale maris Galilaz lins posita, olim fuit urbs munitistima, à Vespafiano tamen expugnata.

> , k Nazareth in montis erat vertice. Hic domicilium suum habuit B. Virgo Maria, & ab Angelo didicit, fe fore Messia matrem m. Ibidemque educatus est Christus, ac deinde docuit in eorum Synagoga; etsi eo eventu, ut impii cives eum præcipitare conarentur de abrupto montis. Cæterum in Galilaa Inferiori est mons Hermon, quem Sidonii vocant Sivium, & Amorrhæi Senir. Inferior 1 Galiaa Australis elt; ut Superior m Septentrionalis.

Cæterum n Palæstina in duodecim Tribus, gentis Israeliticæita fuit divisa, ut per Jordanem distinguerentur in Orientales duas cum dimidia, & Occidentales novem, cum dimidia. Orientales trans Jordanem erant, o Tribus Ruben ad Mate Mortuum in parte Australi ; p Tribus Gad inde versus Septentrionem huîc habitabat contigua; & inde porro versus Septentrionem q Dimidis Tribus Manasse. Cis Jordanem reliquæ incolurunt Tribus ; ac funt Occidentales. Versus Septentrionem, extremas hujus Terræ regiones, ad ripas Jordanis, ubi is primum scaturit, ad mare usque Galilæa possedit, I Tribus Neplus lim: huic inde verfus Austrum ad litora matis Galilææ contigua erat f Zabulon Tribus; cui in rum versus Meridiem contermina fuit t Tribu

a Galilææ termini. b Cæfarea. c Capernaum. d Julias. e Bethfaida. f Genefareth regio g Tiberias. h Tiberiadis mare. i Tarichea. k Nazareth. l Galilæa Inferior & m Superior. n Palæftinæ in XII. Tribus divífio. o Ruben. p Gad. q Manaste dimidia. r Nephtalim. f Zabulon, r liaschar, v Dimidia Manaste,

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXI. zareth, Christi redemptoris nostri domicilium: & Cana Gali-CanaMinor; lee, sive Minor. At notandum hoc loco, unam equidem hanc esse Græcis Romanisque scriptoribus Galilæam: in sacris autem literis duas censeri; quarum altera jam explicata, Inferior est cognomine; altera vero Phœnices pars est, Galilæa Superior dicta, leu Galilæa Gentium. 2

PHOENICE.

III. Phanice antè erat, quidquid terrarum inter · Eleutherum Phoenice,

nuss; indeque a Ephraim Tribus; ac porrò b Tri- salumnos habuit Simonem Cananiten Apostolum. bus Benjamin ad partem Maris Mortui pertingens; cui confinis erat c Juda tribus; inter Mame Mortuum, & Tribum Simeon incolens. Tenebat enim d Simeon Tribus Palæstinæ partes Australes inter Judam & Philistxos. At e Dan Tribus versus Septentrionem Simeoni contigua erat, inter eandem, partem Judæ, Benjamin & Phiistxos interiacens. At f Tribus Afer Superioris Galilææ partem inter Tribum Nephralim & Phœnices incoluit, quos ex munitis urbibus maritimis ejicere non valuit. Pleniorem Palæstinæ mgnitionem, qui desiderat, adeat Adrichomium, Buntingium, aut Heidmannum n; qui eius Terne plenam perfectamque nobis dederunt defaiptionem.

HEKELII. 6 Act. X II. 23.

c Act. X. 25. feq. d-Act. X X I. 8. 9.

e Loc. cit. v. 10. seqq. f Act. XXIV. XXV. & XXVI.

g Act. X VII. v. 1.

h Quod Agrum Panitentia, vel Villam Confolationis, aut Propitiationem Poenitentis denotat. i Unde & Jua Civitas dicitur Matth X I. 1.

k Propriè Domum Frugum , vel cibariorum , aut Domum Venatorum, vel insidiantium designans.

I Joh. I I. 1. fegg. m Luc. I. 31. feqq.

n Adamnanum S. Arcurphum, Franscisc. Alcharottum, Arandam, Dubliulium, Stephanum Mantagazam, Medinam, Jod. Meggezium, Joan. Pascham, Guil de Rubriquis, Joannem Soarium, Joan. Georgium Tibianum, & Ludovicum Tschu-

BUNONIS.

& Nathanaelem. Hic aquam in vinum mutavit Servator o, & postea absens regii cujusdam filium, qui in urbe Capernaum animam agebat, verbo fanavit p.

. h Eleutherus fl. in Ituræa, Libano monte editus, Galilæam gentium perluens inter Tyrum & Sareptam in Mare abiit Mediterraneum. Testudinum magnam vim in hunc fluvium certo anni tempore ascendere è mari Phœnicio Plinius q auctor est. Eundem fluvium i Sabbathium illum nonnulli volunt, quod per sex tantum dies fluat; at septimo, id est; singulis Sabathis deficiat ac fluere cesset. Plin. 1. 31. c. 2. Isidorus 1. 13. c. 13. Josephus de bello Jud. 1. 7. c. 24. Eum visum venit Vespasianus. Adrichomius existimat esse amnem illum, qui in Cantico Salomonis Fons hortorum appellatur.

HEKELII.

o Foan I I. 7. fegg. p Joh. I V. 47. fegg. q Lib. I X. c. X. p. 154. lin. 42, feq.

REISKII.

2 k Galilæa Hebraïce ליל גליל גליל a convolvendo, quasi κατακυλιτήν, i.e. tractu suo convolutam dixeris, duplex apud Talmudicos habetur עילאה והחתארה i. e. una superior, quam Josephus The are vocat, alteraque inferior, quam Græce The natu nominat : Illa Septemtrioni propior ad Syros & Phœnices, hæc Austro vicinior ad Peræam & transjordanicam patet: Illa cum addito gentium, quas tangit; hæc simpliciter & absolute in facris extraneisque scriptoribus xar' iğoxin Galilaa dicitur,& CHR I-STO JESU nomen Galilæi à Nazaretha Es Cana hae haud longè à Nazareth versus opido, quin Christianis omnibus Galilæorum Septentrionem, ad latus montis Carmel sita scomma inter gentiles addidit. Utraque Tetra-Qqq2

a Ephraim. b Benjamin. c Juda. d Simeon. e Dan. f Afer. g Cana Galilaz. h Elentherus. i Sabbathius fl. k Galilaa duplex.

Galilxa fuperior.

Syrophoe-Ptolemais. Tyrus. Zor.

flumen, & Pelusum opidum Ægypti mari Interno objacet. At postea Phœnices termini confignati sunt duo amnes, à Meridie Cherseus, à Septentrione Eleutherus. Hæc igitursacris scripto. ribus in duas dividitur partes; * Galilaam Superiorem sive Gen. tium, quæ est inter Chersei fluminis ostia & Antilibanum montem: & e Syrophænicen inter Antilibanum & Libanum. Urbes in uni. versa Phoenice claræ in litore "Ptolemais, ante Ace dicta, sacris literis Acon: Tyrus quondam infula, postea verò Alexandrion. pugnantis operibus continens facta; Zor dicitur in facris Scriptis. & nunc Sur incolis: olim portu clara, urbibus genitis in Africa Lepti, Vtica, & illa Romani imperii æmula Carthagine, etiam

chiam aliquandiu sub Herodibus; post hac Præ- | arenam : quam quum exhauserint multa nave sidialem, ultimo Consularem provinciam con- pariter accedentes; locus idem rursus impletinuit. a Nam Palæstina sub Impp. Romanis tur. Mons qui i Scala Tyriorum dicitur, alsetriplex in Dicecesi Orientis fuit: Prima nempe Consularis, cujus caput Casarea post Hierosolymæ ruinas ; fecunda Præfidialis , & tertia æque Præsidialis, quam Salutarem alio dixerunt nomine. Plura ex Lightfooto de moribus & dialecto pete; Si lubet, adde nostram de Lingua vernacula JESU CHRISTI Differt. Libro de imaginibus CHRISTI subjun-

BUNONIS.

π b Galil.ca Gentium five Superior erat extra Eleutherum, intra eundem fluvium & leptaël, five tribum Zabulon.

e In Syrophanicia erat c Campus Libani, in quo D. Georgius fertur occiso Dracone filiam Regis virginem liberavisse. Per eam regionem fl. d Adonis decurrit.

o e Ptolemais ab Ægyptio quondam Rege no-men adepta , hodieque Accon nominatur , philocophi , item Maxim Philocophi Platonic, σ e Ptolemais ab Ægyptio quondam Rege noquondam Claudii Cafaris colonia; affignata quidem in distributione terræ fuerat tribui Afer: Verum quod urbs munitissima foret, & cives bellicofi, ab Israëlitis occupari non potuit. f Jonathan, Judæ frater à Tryphone in hanc civitatem invitatus dolo capitur , ibidemque occiditur. Posteà varià hac urbs fortuna usa, modo Christianis paruit, modo Saracenis, à quibus penitus excisa; attamen restaurata est. Duobus ab urbe stadiis præterlabitur fluviolus g Beleus, seu Belus; cui propè erat h sepulchrum Phanicesque memorabilem vocat. Memmonis; ibidemque vallis vitream emittens

ptentrionem centum stadiis est ab urbe ; neque longe amplius k mons Saron , vincis przims. Tolephus, Plinius.

T 1 Tyrus urbs duriffimæ rupi impolita, undique fluctibus marinis alluebatur, unde munitissima , & opulentissimum erat emporium, Hiramus Rex Tyri erat, qui Salomonemin exstruendo templo adjuvit. Expugnata hac urbs fuit primum à Nabuchodonosore Chaldzorum Rege, ac deinde ab Alexandro M. r Tria purpura in pretio erat. Ipfi Tyrii re navali prastantes, armorum peritia excellebant, adeoque tribus Aser nec hos potuit expellere habitatores. Paulum Apostolum inde Hierosolymam abeuntem fideles Tyrii cum uxoribus & libris prolequuti sunt ad litus usque; ac postea mira constantia Christianam defenderunt fidem; donec à Saracenis demum capta est urbs, quieam & Ulpiani JCti. XXX. stadiis à Tyro aberat Tyrus Antiqua, Ortum versus, m Palaotyrus t etiam appellata. Inter utramque erumpunt fontes, quorum maximus n Aquarum viventium dicitur

HEKELII.

r Vid. Q. Curtii Lib. I V. c. I V. §. 12. seqq. / Quam Curtius loc. cit. c. II. §. 2. & claritate, & magnitudine ante omnes Urbes Syria

banicesque memorabhem voca... t Testante denuò Curtió loc. cit. §. 4. B U N O

a Palæstina triplex. b Galilaa Gentium. c Campus Libani. d Adonis fl. e Ptolemais, f Jonathan occifus. g Beleus fi. h Memnonis fepulchrum i Scala Tyriorum mons, k Saron mons, 1 Tyrus. m Palaotyrus feu Tyrus antiqua. n Aquarum viventium fons.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXI. 491

Gadibus extra orbem conditis. Postea verò omnis eius nobilitas conchylio atque purpura constitit. Sequitur · Sarepta, Eliæ sarepta. Prophetæ hospitio nota. Dein diu opulenta & Sidon; antequam sidon. à Persis caperetur, maritimarum maxima; artifex vitri; Thebarumque Boeotiarum parens. z Berytus, quæ & Felix Julia, Berytus seu nunc etiam clara Baruto; \(\psi \) Byblus, \(\alpha\) Botrys & Aradus. Inter byblus. hanc & Botryn & Tripolis, quam Tyrii, Sidonii & Aradii condi-Botrys. tores obtinuerunt; dicta ex numero trium opidum, singulis inter Tripolis. sestadiis distantium. Intus v Antaradus, & Paleobyblus, Ma-Antaradus. rathus. Mons nobilis & Libanus, à tergo Sidonis orsus M.D. stad. Palaoby-blus.

BUNONIS.

splendidam fuisse urbem , ex ruinarum reliquiis Strabo. colligitur. Vino generoso etiam fuit nobilis Sarepta.

o a Sidon à Tyro ducentis abest stadiis, urbs v pervetusta; qua a Sidone primogenito

z b Berytus supra Sidonem ad idem est mare; adeòque inter Byblum ad Septentrionem & Sidonem ad Meridiem

inter Berytum & Tripolin eft y.

run, item Elpatron, aut Beteron, inter Tripolin & Byblum ponitur.

multitudine ad hoc usque tempus, ut domus inhabitent multis fastigiis b aptas c. A Sidoniis exulibus creditur condita. .

β f Tripolis, ut Strabo ait, à re ipsâ accepit nomen, quòd condita à tribus urbibus Tyro, Sidone, & Arado. At Pomponius & Diodorus tum Auctore nostro ita dictam urbem tradunt, quod tria eo loco fuerint opida distincta. Hic citciter g Macras campus fuit, in quo mortuus

tes alter alterum videre nequiret, rictu eo, qui Mons. u Sarepta, Hebræis Sarphat, inter Tyrum & hominem equo insidentem reciperer, exuvia-Sidonem interjecta erat. Magnam olim åtque rumque squamam quamlibet clypeo majorem.

y h Antaradus nonnullis hodie Tortosa urbs maritima est: Si verò urbs mediterranea est, alia illa fuerit à Tortosa.

ð i Palæobyblus à Beritho VII. & à Byblo XII. Chanaan originem & appellationem habet , mill. paff. abfuit , in Tab. itin. legitur Bal-

s k Marathus à Tripoli versus Septentrionem est.

(1 Libanus mons Phœniciæ celeberrimus; Ce-4 c Byblik hodie Gibeletto in codem litore dris aliisque arboribus olim decorus, herbis salutaribus ac fragrantissimis sparsus, marmoria d Botrys vel Botrus, hodie Vadro, aliis Bo- | bus candidiffimus fuffulrus, multas accolis conciliat utilitates. Hinc lapides & ligna ad structuram templi aliorumque operum petita. Victia e Aradus XII. mill. paff. à Tripoli ver- mæetiam in templo immolandæ magna ex parsus Septentrionem est, hodie vulgo Laraca: in te in vallibus Libani saginabantur. Thuris tabulis itin. Ortofia. At secundum Ptolemæum etiam optimi magnam olim gignebat copiam; Atadus minuta insula ante ostium Eleutheri fl. unde & pro thure Libanus usurpatur. Oriun-Strabo tamen eam XX. stadiis abesse à terra tur ex illo flumina, Jordan, Chrysorrhoas; dicit. Est autem Aradus saxum z a mari circum- Eleutherus, Lycus, Adonis. Montis illius hosuspinan, inquitille a, VII. ferè stadiorum ambi- dietnam faciem, incolarumque conditionem tum habens, habitationibus plemun: tanta hominum pluribus describit, qui ipse hac loca vidit & scrutatus est D. Rauwolf.

HEKELIL

ν In Termino Juda. x Hac sorte ducta, Tribui Afer obvenit.

y Meminit ejus Curtius Lib. I V. c. I. §. 15. z Seu Petra quædam.

a Lib. X V I. Geogr. p. 525. Tom. I I. Oper. b Seu tabulatis.

c Alii scribunt Aratus , uti ex Versu istô vilus est Serpens, jugeri longitudine, crassitu- Avieni est videre, qui ita sonat: Lata dehine dinetanta, ut equites ex utraque parte existen- Aratos Phoenicum prejacet oram.

BUNO-

a Sidon, b Berytus. c Byblus. d Botrys. e Aradus inf. f Tripolis. g Macras campus h Antaradus. i Palzobyblus. k Marathus. I Libanus mons.

in Cœlesyriam usque porrigitur. Huic par interjacente valle. mons adversus » Antilibanus obtenditur, quondam muro coniunctus. In ea parte Phoenices, qua Galilaa Gentium vocatur, mons est celebris 9 Carmelus, & opidum in eo eodem nomine. Carmelus. quondam 'Echatana dictum. Cæterum ipsa gens Phœnicum so lers hominum genus, & ad belli pacifque munia eximium. Li. teras & literarum operas, aliasque etiam artes, maria navibus adire, classe confligere, imperitare gentibus, regnum prælium.

CAP.

BUNONIS.

que commenti. 3

Mons

Echatana.

n Libano obtenditur 2 Antilibanus, quondam muro illi conjunctus. Inter hos montes concludit Strabo Colesyriam , & spatium ejus Libanus & Antilibanus, paullo supra mare incipientes: Libanus prope Tripolim & Dei faciem ; ces ortum & nomen suum ab Anako desumsse. Antilibanus prope mare Sidonium, desinunt autem ad Arabia montes, qui sunt ultra Damascum, & eos, qui ibi Trachonitæ dicuntur, in alios quosdam montes, qui glebosos & fructiferos habent colles. In medio concavitatem planam relinquunt, cujus latitudo ad mare est stadiorum 200. longitudo à mari in mediterranea dupla. In hos montes b Orontes fl. | gia commonstrat. g Duplex autem Phænicia

A c Carmelus mons nobilis, in quo Elias Propheta Baalis cultores miraculo vicit, & ad torrentem Cison mactavit. Est tamen in tribu Juda quoque Carmelus mons; ubi habitavit Nabal.

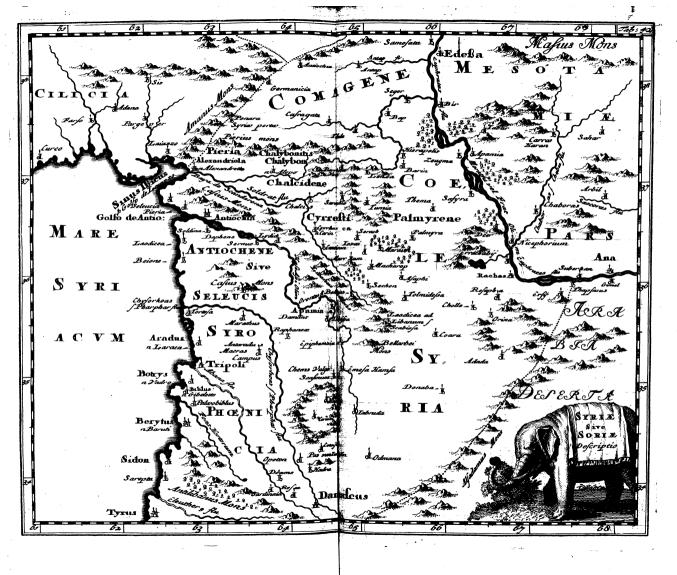
" În Carmelo opidum fuit ejusdem nominis, quondam d Echatana dictum d. Atque hæc forte Echatana illa est, ad quam obiit Cambyses Rex; qui Ecbatanam Mediæ prius intellexerat, bito neque ab hac illam arbitror fejungenab Oraculo monitus, fore, ut moreretur ad Echatanam, Herod. 1.3. Cæterum in eadem Syrophænicia erat e Cana Major, Syrophænisse re mediterraneum, & in omnibus huic viillius patria, cujus filiam à damonio obles- cinis regionibus, ac insulis remotioribus difam liberavit Servator.

HEKELII. d Vid. Plinii. Lib. V. H. N. c. XIX. p. 73.

a Antilibanus. b Orontes fi. c Carmelus mons. d Ecbatana. e Cana Major f Phoenices unde orti. g Phœnicia duplex. h SyroPhœnicia.

REISKII.

3 f Ultimæ Phœnicum origines quin ad Chanaanem pertineant, vix dubitatur, ad quem proximæ pertingant, huc dubitatum in-lentius Lib. I. Chan. cap. 1. oftendit, Phonidicique voluisse duobus Hebraicis vocabulis בני ענק Bene Anak, i. e. filios Anaki, seu gentem ex hujus posteris oriundam. Nec Viro doctiffimo rationes defunt, tum ab analogia Grammatica, tum ab antiquitatibus Punicis, in quibus multa veterum Anakæorum veltifuit; una maritima seu exterior, ad mare Syriacum fita, & altera mediterranea five interior, Damasco ac Libano vicina, sacrisque scriptoribus Aram-Dammelek dicta: Illam Notitia Imp. Romani primam Phœniciam & Confularem, hanc vero fecundam & Præsidialem provinciam facit. h Syrophœnicia vero quin fecundæ aut interioris pars fuerit, nullus dudam, licet Lightfooto aliter videatur. Interim Bochartus colonias Phœnicum per maspersas explicat, multasque gentium brigines, si quidem non ubique certas, tamen probabiles, ingeniofas & doctiffimas do-

CAP. XXII.

Antiochene, Comagene & Cælesyria.

ANTIOCHENE.

Ntiochene, qua sequitur Phoenicen, caput est ipsa & Antio-seteucis. A chia, cognomento Epidaphnes, urbs celeberrima, Syriam Tetrapolis. regentium sedes. Inde non minori sama r Apamia, Laodicea, chene. Epidaphnes. & * Seleucia cognomine Pieria: unde ipsa regio Tetrapolis dicta Antiochia.

BUNONIS.

a a Antiochene five Seleucia inter Syrophæninam, Cœlesyriam, Comagenam & Internum Mare interjacet.

β b Antiochia, cognomento etiam Magna polita. em illam interluit, Hebræis Reblatha vel Rebla: Turcis hodie vocatur Antachio. Secundum Suidam appellationem nacta est ab Antiocho. Hic sedem fixit Apostolus Petrus, ac fideles Ans ibidem habita Paulum Samosatenum damna-

vit b. Constabat Antiochia ex quatuor contiguis urbibus, quarum quælibet suo muro cinerscindere vel distrahere licebat. l. 1. & 2. C. decupr. ex luc. Daph. non exc. Earn urbem hostili incendio exustam Justinianus restituit, vocavitque Theopolin , Templa Antiochena contra-

amœnus ad Libanum. γ c Apamia ad eundem Orontem fl. à Seleuto Rege condita, ac de sororis nomine dicta, hodie vulgò vocatur Damant.

oftio paullum remota. Ejus urbis Episcopus fuit Apollinaris , qui plerosque libros Biblicos Graco carmine Heroico reddidit c. e Seleucia, etiam Coche dicta, haud longè

fuit ab Orontis oftio.

HEKELI'I.

a I. Juxta Aistedium Ann. CHR. CCLIX.

b Et Patronos Novatiani Schismatis; II. & III. verò circ. Ann. CHR. CCLXIX.

c Est & Laodicea non solum urbs Syria, sed & celebris in Asia Urbs , Lyco Flumini im-

REISKII.

I f Antiochene nomen ab Antiochia, hæc ab Antiocho, Seleuci Nicanoris patre habuit. Seleucus Nicanor enim regno Syriaco & sexatiecheni primum dicti funt Christiani. Synodus ginta provinciis potitus, sex Antiochias, totidemque Seleucias exftruxit; Illas memoriæ patris, has vero matris perpetuæ dicatas. Hæc autem Antiochia monti Silphio vicina A.M. gebatur. Daphnes lucus omnium amcenissimus 3704. condito, ex vico pertenui tantam ad ammejus erat suburbio, cujus nullam arborem plitudinem sub Antiochis, Seleuci successoribus, pervenit, ut sedis regiæ ac metropoleos in oriente locum præcipuum teneret. g Commagene nomen à Commago vico & amne cognomine suscepit, Antiochena longe inferior. tium ab aliis olim habebant fitum ; altaria | Cœlefyria Libano & Antilibano conclufa , valmim non spectabant Orientem, sed Occidenles complectitur 25000. stadiorum latas, & tem: Socrates. Erat & hîc Paradifus five hortus duplo longiores : Hinc Arabes Geographi Algaur cum Nubiense nominant, i.e. cavam, Græco nomini convenienter. Fabulas autem olet, quicquid de Adamo heic condito, & terrestri Paradiso ad Damascum proxime translato Ped Laodicea in litore maris fuit, ab Orontis trus du Val & plures Geographi memorarunt. Cæterum Notitia Imp. Romani Syriam primam Gecundam ex ordine provinciarum constituto: Alii ex agro urbium Cyrestriam, Damascenam, Zobaam, sed Euphratesiam à fluvio denominant traduntque. h Huc sane pertinet Principatus Christianorum Syriacus in monte Libano, qui sui juris equidem non est nec absolutus, sed Sultano Turcico vectigalis, Patriarchæ itidem ac Epi-

a Antiochene seu Selencia. b Antiochia seu Theopolis. c Apamia. d Laodicea. e Seleucia. f Antiochene. g Commagene. h Principatus Christi, Libanon.

fuit, à quatuor urbium dictarum numero; eadem & Seleucis, Mons est ¿Cassus, unde regio Cassotis, & alius " Pieria, regio, que eodem nomine. Fluvii celebres, Belus, Lycus & Adonis.

COMAGENE.

II. Ultima Syriæ est ⁹ Comagene Caput quondam regni, postea provinciæ Komanæ, · Samosata, Luciano alumno maxi. me nota.

COELESTRIA.

Cœlesyria.

III. Calesyria à tergo dictarum Syrix regionum, à Judza Pe. ræa ad Euphratem usque protenditur, alterius Syriæ pars, 20/14 Συρία Græcis dicta, id est, « Cava Syria. Partes ejus insignio. res sunt, Decapolis, Tetrarchia & Palmyrene. Decapolis regio à decem urbium numero dicta fuit. In his fuêre, Damascus ca.

scoporum arbitrio constrictus: Attamen sua | mare non pervenit, in plura loca derivatus jurisdictione ac libertate quadam fruitur, neque Bassis Turcicis ad obsequium tenetur.

BUNONIS.

ζ Suprà Seleuciam d est mons a Casius seu Cassius, cujus excelsa altitudo quarta vigilia Orientem per tenebras solem aspicit. Ambitus ad cacumen 19. mill. passuum est: altitudo per directum 4. Plinius e.

n b Pieria, ad finum pertingit Islicum, habetque c Alexandriolam urbem, quæ hodie vulgò Alexandretta, vocatur. Ejus nominis urbes XVII. numerant Eustathius & Stephanus.

9 d Comagene, inter Ciliciam, Cappadociam, Fuphratem, Cœlesyriam ac Seleucidem extenditur f.

e Samosata urbs ad Euphratem est Luciani Athei, & Pauli Samosateni hæretici patria. In eadem Comagena quoque erat f Germanicia, Nestorii hæretici patria, ad Amani montis radices posita.

z Illa Syriæpars haud dubiè dicta est g Cava, quod Libani & Antilibani aliorumque montium occupet valles: ad quem modum fauces montium in Græcia sunt apud Livium nomi-

λ h Damascus g quadraginta milliaribus Hierosolymis diftans, olim universæ Syriæ caput erat, cujus mœnia alluit i Abana, fluvius, ac interluit Pharphar five k Chryforrhoas , qui ad

Damascus verò appellationem habere à Damasco Eliezer, Abrahami famulo, vult Hieronymus, At Josephus eam conditam affirmat ab Hus Semi nepote. In eius urbis vicinia Sauli impii conatus adversum fideles divinitus repressi sunt, factusque ex persecutore Apostolus. Hic primi nostri parentes creati, si Burchardo Monachosides habenda. In campo Damasci à Caino Abel interfectus est, adeoque à lacco sanguinis denominata urbs, secundum traditionem Hebraorum apud Hieron. in c. 27. Ezech. Quo loco Propheta vinum apud Damascenos generosissimum provenire innuir, & lanam coloris optimi; sicuti nostra etiam ætate variorum colorum serici, goslypini & byslini panni, qui noftris appellantur Damasceni, ad nos afferuntur. Et habet Syria non modò oves lanæ præstantisfimæ; fed & peculiare carundem genus, quarum caudæ cubiti habent latitudinem. Ariflot. l. 8. Histor. Animal. c. 28. Plin. l. 8. c. 48.

HEKELII.

d Quam D. Paulus Apostolus peragravit. e Lib. V. Hist. Nat. cap. XXII. pag. 73 lin. 32. fegg.

f Hujus Regionis Incolæ Comageni funt dicti, homines Harufbicie peritia præ cæteris nobilitati. Conf. Juvenal. Satyr. V I. V. 548. feqq. g Quam Julianus in Epistolis Jovis Urbem & totius Orientis Oculum vocavit.

a Cassus mons: b Pieria, c Alexandriola, d Comagene, e Samosata, f Germanicia, g Cava & Coelesyria. h Damascus. i Abana fl. k Chrysorrhoas , seu Parpharst.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXII. 495

out, "Opoton, 'Philadelphia, Raphana, Scythopolis deductis Scythis, antea Nysa vocitata, à Liberi sepulta ibi nutrice, «Gadara, e Hippos, " Dios, " Pella, " Gerasa, 4 Canatha. Supra Decapolitanam regionem sunt Tetrarchia numero x v 1 1. regio- Tetrarchia. aum instar fingulæ, & in regna descriptæ. Insigniores sunt, *Trachonitis; & Paneas, in qua Jordanis fontes, & urbs & Ca-Trachonitis.

cipitem k.

BUNONIS.

u a Opoton ad Chryforrhoam seu Pharfar fl.

dicta, Hebræis Rabath seu Rabba, olim urbs um faboc, unde & urbs aquarum in Sacris appellatur h. Hanc olim tenuerunt Gigantes, quos ejecêre Ammonitæ, id est, polteri Loth. Tenuir eam urbem postea Ogus Rex Basan. Davidis auspiciis candem obsedit Joab, in câwe oppugnanda periit *Urias* improbè periculis wjectus; Expugnatam tandem exfeidit David. Molemaus Philadelphus urbem hanc multo post empore cum regione vicina sibi subjecit; & ab ejus nomine dicta est Philadelphia i.

¿ c Raphana ferè in Arabiam recedit. d Scythopolis erat Bethsan urbs, quæ ad Jor-

danem fuir, ubi is Mare Tiberiadis egressus est. ж e Gadara monti impolita, paullo longiùs Rex cam decem mensibus obsessam demum cepit & destruxit. Pompejus M. aliquanto post, in gratiam Demetrii liberti sui, cujus hæc patia erat, illam instauravit. Gadarenses fuere,

e f Hippos. B Dios , Plinio 1. 5. c. 18. vocatur Hippodion, ad idem erat litus, Hippene quoque dicta, & ejus incolæ Hippeni. Et hanc excisam Pompeius restituit.

s h Pella à Gadara erat versus Ortum, à Seleuco Syriæ Rege condita, & de Macedonica urbe, Philippi & Alexandri patria ita appellata, incolas Macedonas habuit plurimos. Alerander Judæorum Rex eam postea exscidit, quam Pompejus restituit, & Judzis ademptam Syris contribuit. Christiani ingruente oblidione Hierosolymorum, divinitus admo-

farea, Calarca, niti , hue concesserunt ibique servati sunt. y i Gerasa Mari Galilææ propinqua in monte posita suit, optime munita; expugnata tamen , b Philadelphia Animana & Astarte prins ab Alexandro Judzvorum Rege, quod Theodori tyranni opes in ea forent depositæ. k Gergesæi magna ac potens erat Ammonitatum ad torren- id olim tenuerunt opidum, qui ab Gergejao, filiorum Chanaan quinto, ortum suum traxisse perhibentur. Bello Judaico & à Judæis & Romanis graviter attrita est hæc urbs. Ad eam quum Servator hominem dæmoniis liberasset, illa porcorum gregem in mare dederunt præ-

> φ 1 Canatha à Philadelphia in Ortum jacet. z m Trachonitis etiam appellatur Terra Gigantum, & pertingit usque ad Jordanis fontes: in ea erat n Gessur urbs regia, quò fugit Absalom post commissam cædem in Ammone fratre, ibidemque triennium delituit.

ψ o Casarea Philippi antiquissimis temporibus Lais vel Laisa, vel ctiam Lesem appellata est. à Mari Galilææ remota erat, inexpugnabilis Deinde à sexcentis viris Daniticæ tribus expupropè habita. Alexander Janneus Judaorum guata, excisa, & restaurata, Dan vocata est. Postea quum in Romanorum venisset potestatem, Paneas fuit dicta, à fonte, qui cam alluit, & Iturææ ac Trachonitidis metropolis habita. A Philippo, Herodis M. filio ornata & Ribblemus Epicureus, Meleager & Menippus, aucta, Cesarea Philippi est nominata; aliquanquisolitus seria jocose exponere: & Theodorus to post & Neroniana dicta. Hodie verò ab aliquot seculis appellatur Velenas. Ad hanc urbem quum versaretur Servator, ex discipulis quæfwit quemnam homines se dicant esse; ubi omnium nomine præclaram edidit con rellionem.

HEKELIL.

b Si originationem Gracanicam aspicimus Fratris, vel Fraternitatis Amorem defignat.

i Ad hujus Urbis Ecclesiam per Johannem Eukingelistam etiam Deus scribi justit, sicuti apparet Apocal. III. 7. fegg. & Conf. Matth. VIII. 28. Marc. V. 2. fegg.

& Luc. VIII. 27. seqq.

Opoton. b Philadelphia. c Rhaphana. d Scythopolis. e Gadara f Hippos. g Dios. h Pella. i Gerafa. k Gergefai, l Canatha. m Trachonitis. n Geffur, o Cafarca Philippi, olim Lais & Dan . it. Paneas & Velenas.

Palmyra.

sarea, cognomine Panea seu Philippi. Libanum montem ab Oriente tangit Palmyrene; cujus caput " Palmyra, urbs nobilis situ, vasto undique ambitu arenis includit agros: ac velut terris exempta à rerum natura, privata sorte inter duo Imperia summa. Romanorum Parthorumque, & prima in discordia semperutrim. que cura.

Chalcis. Cyrrhus.

Beroë. Chalybon.

Laodicea.

Thapfacus.

IV. In reliqua verò Cœlesyria urbes insigniores sunt, «Zeug-Zeugma.

Bambyce seu ma ad Euphratem, Bambyce, quæ & Hierapolis, Syris vero Magog, nunc Alepo. 2 Chalcis, cognominata ad Belum, unde regio Chalcidene fertilissima Syrix, & Cyrrhestica & Cyrrhus: · Beroë & & Chalybon, unde regio Chalybonitis, · Laodicea ad Libanum cognominata, & Thapfacus, in Euphratis ripa.

C P A.

BUNONIS.

a Palmyra ab Adriano Imperatore restaurata aliquando Adrianopolis dicta est. Palmyrenorum regina aliquamdiu erat b Zenobia, quæ Græci & Ægyptii sermonis peritissima, ac Latini haud ignara, multa scripsit, ac in iis Historiarum epitomen; ipsa filios suos erudivit, orationes elegantissimas habuit, & galeata recitavit. Demum ab Aureliano Imperat. capta, ac in triumpho ducta est; ipsaque Palmyra erat. difficillima obfidione ab Aureliano expugnata.

a c Zeugma ad Euphratem erat, pons flumini isti l'impositus, cujus hodie exstant reliquiæ. Contra Zeugma in altera Euphratis ripa Apamia urbs erat munitistima, satraparum se-

des, ubi solvebantur tributa.

B De Alepo diversa inveniuntur sententia; sita, inde cognomen adepta est. alii enim Hierapolin esse docent: alii Beroen, quæ inter Antiochiam & Hierapolin interjacet, esse contendunt, quæ sententia Cedreni & Zonaræ teltimonio nititur; alii Chalybonem esse putant, vocabuli similitudine inducti, in quibus Postellus, & Rauwolfius sunt. Si verò tantum trium dierum itinere ab Antiochia dit in Ortum, quod tradit Bellonius; Hiera- effe nonnulli scribunt. polis fitus, quippe quæ 154. mill. passuum, fi n Platonici, qui Porphyrio præceptore est usus.

Itinerariis fides, ab Antiochia in Ortum jacet, cum illius distantia minime convenier.

y d Chalcis hodie Chinferim, 84. millia pasfuum in Ortum aberat Antiochia; ejus in hiltoria Herodis aliquoties meminit Josephus m. Jamblichi Philosophi n patria est. & e Cyrrhus hodie Carin vocatur, ac aliis

s f Beroë inter Antiochiam & Hierapolin sita

ζ g Chalybon tridui itinere ab Antiochia distans Postello & Rauwolfio ea est urbs, qua hodie h Alepo vocatur, urbs primaria & Satrapæ Turcici sedes, urbs ampla, fossis & mœnibus munitissima.

n i Laodicea hæc quod ad Libanum montem

9 k Thapfacus seu Thapfacum ad Syrix & Arabicæ ponitur fines.

HEKELII.

l Ab Alexandro M. qui cum Exercitu hoc Flumen transivit.

m Hanc urbem à Monico Arabe conditam

a Palmyra, b Zenobia, c Zeugma, d Chalcis, e Cyrrhus f Beroë, g Chalybon, h Alepo. i Laodicea ad Libanum. k Thapfacus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXIII. 497

CAP. XXIII. Mesopotamia & Babylonia.

Nter Euphratem & Tigrim regio à fitu dicta est Mesopotamia; Mesopota quasi μέση τῶν ποταμῶν, id est, media inter amnes: pars quondam miz sines & Assyriorum regni. Nunc Aliduli & Diarbech partes ejus. Clau-Magnirudo. ditur ab Occaju & Meridie Euphrate, ab Ortu Tigri, à Septentrione eodem Tigri & Niphaticis jugis. Longitudo ejus est inter Niphaten montem, qua Comagenæ jungitur, & Seleuciam Parthorum cognominatam ad Tigrim, mill. c L x v. Latitudo summa inter dictos amnes milliar. L x x. Regiones in ea suut, An-Regiones. themusia, Chalcitis, Gauzanitis, Acabene, Ingine & Ancobarites. Urbes præclaræ & Edessa, quæ quondam Antiochia, v Ni. Urbes. sis, ipsa etiam Antiochia antè dicta, Nicephorium, Labbana, ¿Seleucia ad confluentem Tigris & Euphratis, jam antè dicta, Carra, Crassi clade nobiles. Montes funt 9 Masus & Singa-Montes ras. Fluvii in Euphratem defluentes * Chaboras & Saocoras. Singaras. II. Sde Fluvii.

BUNONIS.

a a Niphates mons a pars Tauri est, inter tur Tigri. Armeniam Majorem & Mesopotamiam interjacens, hodie appellatur Curdo b.

β b Edessa inter Masium montem & Euphra-Borchardo nunc dicitur Rasen, Hebraice Ra-Tobiæ debitor. Caracalla Imperator in Parthos potatus est. movens quum Edessa Carras iter facerer, & quo, ventris purgandi causa, descendisser, ab Opilio Macrino, præfecto prætorii, occifus est. Dio l. 77. Horod. l. 4. Spart. in Caracalla.

y c Nisibis , inter Masium montem & Tigrim polita, olim & Antiochia Mygdonia di-

& d Nicephorium inter Euphratem & Chaboram fluvios interjacet. Labbana urbs à Nifibi versus Austrum,

haud longè à Tigri sita erat. ζ f Seleucia hæc Plinio cognominatur Partho-

tun, aliàs etiam Magna appellata, contra Ctesphontem prope Babylonem sita fuit; Euphra- mitz; aliis verò Set.

tes ipsam perluit, & profluenti mox infundi-

n g Carra, Charra feu Carrha, urbs Chaboræ fluviolo Edessa & Euphrati propinqua, ut Stephano videtur, fic dicta est à Carra flumine tem fita 12. millia passuum à Samosatis recedit, Syriæ; Hebræis appellatur Haran & Charan: unde divino mandato parens Abraham egresges; eaque habetur urbs, quam incoluit Gabel sus Sichem concessit. Crassus à Parthis hîc auro

> Miserando funere Crassus Affyrias Latio maculavit sanguine Carrhas Lucanus c.

9 h Masius mons Niphati vicinus, Nisibi urbi imminer. · i Singaras hodie Sima, aliis Atalio vocatus,

ad Tigrim ponitur fluvium.

z k Chaboras ex Masio monte profluens, hodie vulgò vocatus Chabu, ac infra Chaboram urbem, quam alluit, inter Nicephorium ad Occasum, & Aphphadanam ad Ortum in Euphratem labitur.

λ 1 Saocoras fl. nonnullis hodie vocatur Hor-

HEKE-

t Niphates. b Edessa. c Nisibis seu Antiochia. d Nicephorium. e Labbana. f Seleucia Parthorum. g Carræ seu Haran, h Massus m. i Singatas m. k Chabotas si. 1 Saocoras si.

Tigrie.

Arethusa

Thospites

lacus.

II. Sed de Tigri & Euphrate, nobilissimis Orientis amnibus. hoc loco dixisse, aptissimum fuerit. Oritur Tigris, qui nunc accolis Tigil, in Armenia Majore, fonte conspicuo in planitie; qua tardior fluit, Diglito, unde concitatur, à celeritate Tigris (ita appellant Medi sagittam) incipit vocari, transvectus lacum Arethusam, occurrente Tauro monte; specu mergitur, subterque lapsus à latere altero ejus erumpit. Alterum deinde transit la cum, qui Thospites appellatur, rursusque in cuniculos mersus, post x x v. M. p. redditur. Dein receptis aliis ex Armenia Asseria. que fluminibus, Assyriam Mesopotamiamque disterminat; citraque Seleuciam divisus in duos alveos, altero Seleuciam, altero Ctesiphontem, petens insulam efficit haud modicam. Ubi remeave. reaqux, Palitigris appellatur, moxque in lacus Chaldaicos fe fun. dit, inde vasto alveo profusus binis ostiis infertur Mari Persico.

& Omira,

III. At Euphrates, qui Frat nunc accolis, in Majori itidem Armenia exorsus, initio Pyxirates nominatur: ubi Taurumoc. currentem irrumpit, Omira, & mox, ubi perfregit, Euphrates dicitur. Inde læva Mesopotamiam, dextera Syriam, Arabiam, Babyloniamque radens, in plures alveos dispescitur; quorum uno Seleuciam, & Tigrim petit; altero, qui Regius dicitur Babylonem permeans, in paludes Chaldaicas distrahitur, transve-Etusque, quondam suo ore in mare evolvebatur: postea verò ab accolis agros rigantibus præclusus, non nisi per Tigrim delatus. Increscit autem & ipse Nili modo, statis diebus, ac Mesopotamiam inundat. 1

HEKELII.

a A Nivibus ita appellatur. b Quidam Majoris Armenia Fluvium effe putant, qui ex eodem Monte defluens in Tyerim defertur. Alii etiam Scythia Fluvium faciunt. c Lib. 1. v. 104. feq.

BUNONIS.

diis inter se distare ajunt Solinus c. 40. & Eu- Ubi adhuc veterem Abgarorum sedem regiam, stath. ad Dionys. Raderus.

REISKII.

dem אדם נהדים Aram Naharajim, i.e. Syria fuviorum aut fluviis conclusa: Eadem quoque פרן ארם Paddan Aram, i.e. culta Melopotamiæ pars & iativo agro felicior. Duas enim hac terra partes complectitur : Unam fertilett ab Armeniæ montibus ad amnem Chaborem qua patet , alteramque sterilem aut incultam à Chabore ad Babylonem. b Urbs hodieque cla-M Tigris & Euphratis fl. fontes 1500. sta- ret Edessa, sed mutato in Oufram nomine: atrio suisque conclavibus conspicuam ostendunt: Turci Mosqueam Abrahamo sacram, ibique vivarium è fontibus huic proximis collectum, 1 2 Mesopotamia Græcæ реголотарыя regio in coque pisces sanctos jactitant. с Arabibus inter Tigrim Euphratemque media , Latine urbsilla Roha dicitur & suo Christianorum veinteranna potius quam medanna cum Prisciano terum templo tanquam miraculo effertur. Viddicitur : in sacris literis plane ad sensum eun- Exercit. de Imagine CHRISTI Abgarena. INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXIII. 499

BABTLONIA nunc. CALDAR.

IV. Assyriæ Mesopotamiæque pars erat · Babylonia: postea dat finesverò in singularem provinciam descripta. Clauditur à Septentrione Euphrate, ab Ortu Tigri, à Meridie Persico Mari & montibus Arabiæ Desertæ, ab Occasu iisdem jugis & Euphrate amne. Regionum illustrissima est & Chaldaa, deinde Mardocaa & Au- Chaldaa. chanitis; quæ autem Tigri & Euphrate tanquam infula includi-Auchanitis, tur, Mesene appellatur. Urbium clarissima Babylon, Chaldxo. Mesene. Babylon, Chaldxo. Mesene. rum quondam caput, à Semiramide in sedem regni Assyrii condita, nunc in exiguis ruinis exstincta jacet. Secunda ab hac

Brochartus autem fallitur in sua Rasen & Ra- | lib. 1. & Antiq. Jud. 1. 1. Plinius lib. 6.c. 26. hæc in Mediæ montanis jacuit. Cæteræ adhuc urbes sunt Merdin, Carafera, Nesbin, quæ Nifibus vetus nunc pagum exiguum refert. Hine, cataractis, observatisque aliis Becmannus dabit cap. III. §. 16.

BUNONIS.

a Babylonia appellationem consequuta est ab ipla urbe Babylone. Hebræis terra ista vocatur Sennaar, seu Sinear. At Josephus terram Sennaar

minatur cap. 11. Semiramis Babylonem condi-Nabuchodorosor gloriatur, se magnam illam Bascribunt præter Mosen Gen. 10. & 11. Herodo- ibidem exstruerent urbem. Olearius. tus lib. 1. Berosus apud Josephum 1. Ant. 10. & Eusebium , Diodorus Sicul. l. 2. Strabol. 16. Diomsius Perieg. Eustathius. Josephus contra Apion.

ges, quæ cum Edessa haud congruunt; quia | Philostratus Appollon. 1. Justinus. 1. Orosius l. 2. Tretzes Chiliad. 9. Zonaras tom. 1. Cedrenus & Pererius ad X I. Genes. copiose de illa agit urbe. Pulchritudinem ejus laudat Curtius l. 5. c. 1. floria Tigridis Euphratisque geographica si de-floria Tigridis Euphratisque geographica si de-morea, aureas statuas, plateas lapidibus auro-sulpara si describis euphratisque geographica si de-floria Tigridis euphratisque geographica si de-la si describis euphratisque geographica si de-la si describis euphratisque geographica si de-la si describis euphratisque geographica si de-la si de-la si de-floria si de-la si de-floria si de-la si de-floria s morea, aureas statuas, plateas lapidibus auroque refulgentes, & multa alia, quæ pœne fidem excedere videntur. Pluribus urbis magnificentiam depingit Philostratus Apollon. I. Eam in circuitu plus quam duodecim milharia Germanica complexam fuisse discimus ex Strabone; unde Aristoteli provincia appellata est; quippe quæ tantæ fuit amplitudinis , ut , quam terpartem facit Babyloniæ: Sicuti aliam Babyloniæ tium jam diem effet capta, pars ejus id tamen pattem constituunt Chaldaam Ptolemaus & non sentiret. Sed ab eximio illo splendore suo adeo dejecta est, ut, quo loco illa priscis illis & b Chaldea illa Babyloniæ pars est, quæ in temporibus fuerit, vix hodie appareat. Rau-Meridiem extenditur, Arabiamque attingit, wolfus, secundo Euphrate fluvio iter faciens & Sinum Perficum : in qua Urchoa. Tres Ba- dicit, à comitibus suis & Arabibus arenarum bylonis memorantur conditores, Nimrodus cumulos in solitudine quadam ad Euphratem &-Gen. 10. 10. quod initium regni ejus fuerit Ba- | bi monstratos, qui Babylonem eo fuisse loco afbylon; quæ eadem à confusione linguarum no- firmarint, eaque ingentis istius urbis esse rudera. Tanta verò memoratur loci sterilitas, ut tidisse scribitur ab Herodoto l. 1. Diodoro l. 2. | Arabes nulla illic figant tentoria ; id quod 7e-Strabone l. 16. Mela l. 1 Justin. l. 1. Solino. d Jaias Propheta c. 13. prædixerat. Hodie ad Tigrim est c Bagdad urbs, quæ vulgo habetur Babylonem ædificasse, Dan. c. 4. sed à Nimrodo bylon. Verum Bagdad illa ad Tigrim jacet: & urbs illa fuit fundata; à Semiramide aucta & am- Babylon fuit ad Euphratem; quæ loca funt mulplificata, murisque cincta; & à Nabuchodono- tum inter se diversa. Credunt Persæ ex Babyloore restaurata. Arcem ejus à Belo conditam re- ne destructa exstitusse Bagdad, quo loco frefert Ammian. 23. Turrim illam immensam à quentes tum fuerint horti, id quod ex nomine gigantibus ædificatam refert Eusebius. Baby- Bag, quod hortum significat, colligunt; ac lonis urbis mentionem faciunt, eamque de- loci amoenitate homines inductos, ut novam-

> HEKELIL d In Polyhift. c. L X X. p. 142.

a Mesopotamia duplex. b Edessa, c Roha.

a Babylonia. b Chaldza. c Bagdada

Urchoa. Borsippa. Teredon.

Arabia:

est · Urchoa, quæ Ur Chaldæorum in facris scriptis. Dein = Borsippa ad paludes: & Teredon nobilissimus inter Tigris ostia vicus, 2

BUNONIS. . 2 Urchoa five Ur Abrahami patria in Chal-

w b Borsippa est Borsita Ptolemæo. Urbs hæc, e inquit Strabo, Diana & Appollini sacra, in ea maximum linificium est, & maxima vespertilionum multitudo, qui longe majores sunt, quam in cateris

locis: capiuntur ad cibum, & sale condiuntur. e'c Teredon, hodie Balfara urbs clara eft, & Satrapæ sedes.

HEKELII. e Lib. XVI. Geogr. p. 501. Tom. II. Oper. R E I S K I I.

2 d Babylonia Gr. Βαθυλωνία in της βαβυλώνος à Babylone: Hæc autem ex Hebræo nomine בלבל Babel per fyncopen pro בכל Balbel , i.e. c ab linguarum confissione: Quæ sub conditu | mus (3) concursus fluminum & per alveos dihujus urbis turrisque contigit, vel per inspirationem novorum idiomatum à Deo factam, vel per omnimodam Lingua prioris Hebraica oblivionem, ut huic sensim dispersos inter homines nova successerit. f Babylon autem alia vetus fuit, urbs mce- leg. Spanhemium in Geograp. Introd. & Chronibus, fossis, turribus, templis & duabus ar- nicon Dreschler. Saracen. Tavernier. Lib. II. cibus stupenda, Bocharto copiosissime descri- cap. 7.

pta; & alia nova superest aquivoce tantum dicta. Ex Babylone veteri adhuc monstrantur rudera quæ collem referunt, & 3000. passus am. bitu, sed intus terram è cæmento piceque conflatam duriffimam comprehendunt: Arabes ramen heic Phari cujusdam reliquias purant superstites, & Agarcouf nominant. Urbs nova Bagdad ab Eremita, qui locum incoluit, Bagdado dicta, & à Chalifa XXIII. Abujaasar al Manfur A. C. 762. condita, modo Persis, modo Turcis paruit An. 1638. ab Amurathe capta, g De Paradiso addimus, cum commodissime inter Euphraten Tigrin horumque alveos, & in australibus vel Mesopotamiæ vel Babyloniæ partibus collocari. Nam (1) Mosaica fluviorum descriptio (2) situs Edenis Orienti proxivisio (4) Terra Chus & Hevila, i.e. Arabia felix, & tractus mari Persico vicinus (5) prima hominum sedes, & coloniæ ab ea deductæ prorfus congruunt. Confer Bochartum in Pha-

a Urchoa. b Borfippa. c Teredon. d Babylonia. e Linguarum confusio. f Babylon duplex. g Paradisus ubi fitus fuezit ?

CAP. XXIV.

Arabia.

TLtima Asiæ proximaque Africæ est Arabia, terrarum nulli postferenda, amplitudine spatiosissima. Quippe ultra proprios etiam fines, & Euphratem in Mesopotamiam ad Amanum usque ad Niphatem montes, multas Arabum gentes Tigranes magnus deduxit. Hinc Plinio magna Mesopotamia pars Arabiadicitur. Quin & alia haud exigua Arabum pars fuit in Africa sub Ægypto, totum illud Sinus Arabici latus cingentes; de quibus postea in ipsa Africa. 1

II. At

RELSKII.

nigrore, ac Syriaco quidem vocabulo invenisse, dicti tanquam igesseroi, h.e. nigri; sic apud

rabi ערב Ereb velper עורב oreb, corvus ejuldem 1 a Arabiam nomen ab Arabibus, Arabes à sunt originis : Arabes Homero etiam 19546100 Viri doctifilmi vokunt, Arabs enim שרבי Stephanum & auctorem Etymologici magnile-

a Arabia

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXIV. 501

, II. At propriæ Arabiæ fines fuêre, ab Ortu montium juga, Arabiæfines, auibus à Babylonia discernitur, & mare Persicum; à Meridie mare Rubrum, ab Occasiu Arabicus Sinus & Isthmus, qui est inter hunc sinum & mare Ægyptiacum, à Septentrione clauditur Palæftina, Cœlesyriaque & Euphrate. Longitudo ejus summa est à mari Magnitudo. Ægyptio ad fauces usque Persici Sinus & Corodamum promont. mill. German. CCCCL. Latitudo maxima inter geminas, hinc Persici, illine Arabici, sinuum fauces C C C x L. minima circa mediam peninsulæ partem milliar. CLXXX. Dividitur in Petræam, Diviso. Desertam, atque Felicem. .

PETROEA.

III. & Petraa clauditur ab Occasu, intimo Sinu Rubri maris Petraa fines. & Ægypto; à Septentrione Palæstina & Cœlesyria; ab Ortu Ara-

giur: Omnes enim statura despicabili parva, co- unus tamen inter omnes eminet princeps Novembre inter nigrum fulvumque medio communiter nogua, minoris in Arabia felici provincia, qui tontur Plin. Hinc קררים Kedurim, i.e. Kedu-Mascateam urbem, quam illa per diu tenuerat, reni à nigrore in facris literis dicuntur. Primam nationi Portugallicæ ademit: Cæteros lubens vero genti originem Bochartus duplicem vindicavit; Unam ab Joctane Semi filio, quoad Arabiæ felicis incolas; Alteram à Chuso Chami filio quoad Saracenos cæterosque Arabes.

α De Arabibus in genere ita Plinius 1.6. c.28. a Saraceni enim nec ab Sara, nec ab Hagare hu-Arabes mitrati degunt, aut intenso crine : barba jus famula, sed verbo Arabico pur hujusque abraditur ; praterquam in superiori labro. Aliis participio appellantur, quasi latrocinantes aut ra-O hec intonsa; mirumque dictu, ex innumeris popinæ deditos vocaris. Hinc Nomades Græce pulis pars aqua in commerciis aut latrociniis degit: in างแต่ประ วัวาง ชพีร งอนพึง , i.e. pascuis campestribus, universum gentes ditissima; ut apud quas maxima opes Romanorum Parthorumque subsistant, vendeni.e. tentoriis, in quibus vivunt: Sin hunc ortum tibus, quæ è mari aut silvis capiunt, nihilque invicem redimentibus. Non enim aliena emunt minario desumi porest, quam Pocockius ded Arabes, vendunt sua, quod etiam Solifumfit. De Saba Arabice al Jeman, b Sabaonus a tradit.

β e Petraa Arabia majorem sui partem sterilis eft , torrida fole , fiticulofa & arenofa ; ita ut ventus subito exortus magnos montes & acervos arenarum convehat, & arenis obruat quicquid corripit, infesta præterea larronibus & prædonibus, adeo ut mercatores etiam, nisi turmatim, illam terram non transeant. In ea Arabiæ parte Populus Ifraëliticus per 40. annos exsulavit: & Joseph cum Maria virgine & puero Jesu per hanc Arabiam in Ægyptum profechi funt. Ejusdem Arabiæ Rex erat Areta, de quo Josephus.

HEKELII. a In Polyh. Cap. XLVI. p. 100. lin 13.

a Saraceni. b Regina Sabæ. c Phylarchæ Arabum. d Arabiæ. e Arabia Petræa,

BUNONIS

dis & Ifraëlitarum difficillimo per illa itinere, item religiosis Turcarum ad Meccam Medinamque peregrinationibus non dicam, sed citabo unum Dreschleri Chronicon Saracenicum &

> Arabum aut Principes adhuc supersunt, iique non Baffis, Sed Sultano subditi & vectigales: Qui plures equidem in Arabia recensentur

> in quæ dispersi : Scenita itidem Soo Tar ounrar,

ipli refugiant, tum ab situ orientali hæc deno-

rum gentibus, regno vetusto, & quandoque

gynæcocratico Bochartus optime commenta-

tur, & reginam ex eo Arabicam deducir, quæ

Salomonem regem convenisse legitur. Facessat

hine procul ex Arabibus fabulosa Pygmaorum na-

tio, quam auctores alii terræ huic adserunt.

De singularibus naturæ donis, desertis horri-

nostra huic addita supplementa. c Phylarchæ

Medava.

Bostra.

tumulus.

bia Deserta; à Meridie montium perpetuis jugis, quibus à Felia retra urbs. ce separatur. Dicta Petraa, à rPetra capite suo, urbe celeber. rima, Nabathaorum gente incolente. Reliqua urbes insignes funt, Medava & Bostra. Mons est nobilis Casus, cum de. Cafius m. lubro Jovis Casii, & haud procul Pompeii Magni tumulus.

DESERTA.

Arabiæ Defertæ fines,

Nomades.

Scenitz.

IV. Deserta Arabia, quix nunc Arden, clauditur ab Occiden. te Petræa & Cœlesyria, à Septentrione Euphrate, ab Ortu montibus, quibus à Babylonia submovetur; à Meridie itidem montibus, quibus à Felice disterminatur. Plana equidem maxima ex parte; at sterilis, ideoque deserta. Populi illustriores s Nomades & Scenitæ; hi ultra Euphratem in Mesopotamiam protensi, idemque in Felicem.

F E L I X.

Arabia Felix.

V. Felix, que nunc Ayaman. Ipía Peninsula Arabia, inter

BUNONIS.

y a Petra hæc hodie Arach, olim etiam Peera Deferti dicta, non longe distabat ab eo maris mortui litore, quod Ortum respicit. Fuit olim arx munita & urbs Moabitarum vetultiffima, in monte posita: Græcis dicta est Petra; Hebræis Sela, & quondam Arce, Arcen aut Arecen: postea Recem & Receme. Arabiæ Reges in ea aulam & palatium habebant, itaque Arabia illa nomen inde traxit. Israelitæ urbem istam expugnarunt, capto etiam Rege Recem: Num. 31. Amasias quoque Rex Judæ eandem cepit. Areta Arabum Rex hîc sedem habens à Scauro oppugnatus est. Postea Balduinus Hierosolymorum Rex Christianus eam urbem auxit & ornavit. Ex ca Ruth, Hieronymo judice,

8 b Nabathai ita dicti à Nabajoth filio Ismaëlis natu maximo, qui cum undecim fratribus omnem terram ab Euphrate ad mare Rubrum usque positam tenuerunt, Nabatheam nominantes provinciam. Josephus Ant. l. 1. c. 21. Nabathæorum regio inops frugum, & plena pecorum fuisse scribitur. Ipsa gens, secundum Strabonem, fuit continens, rei conservandæ & pa | gi d, à facto ita dicti. Mela. randæintenta. Mortuos verò irreverenter frachârunt Nabathæi, cosque, ac ipsos Reges quoque, in sterquiliniis desoderunt. Urbs illorum nominatur c Nabatha.

e d Medava seu Medaba hodie Medavon & Medbach in finibus Moabitarum est.

¿ c Bostra, hodie Bosra & Bussereth, Philippi Imperatoris patria; ex eo Philippopolis, Zonara teste, dicta est.

n f Casius mons ad Ægypti fines est, haudlongè ab Ostracina urbe maritima; ibidemque E Caliotis regio. Cæterum Caliotæ vafri & versuti habiti sunt; unde proverbium b natum: Casioticus c nodus, apud Suidam.

9 h Nomades certas sedes non habent; sed cum pecoribus suis alia subinde quærunt pascua: ita & nostra ætate istos vivere testatur Rauwolfus: ac Regis sui amantissimos esse, qui admodum solicité, ubinam ipsorum degat Rex, quoniam & ille haud diu uno in loco subsistat, ex iter facientibus folcant quærere.

i Scenitæ à Scenis dicti, quòd sub tentoriis habitant, domibus carentes. Ipsa autem tentoria cilicia funt; ita nuncupant velamenta è caprarum pilis texta. Præterea carnibus suillis prorsas abstinent. Sanè hoc animalis genus cô invectum, moritur ilicô. Solinus c. 46. In hac ipsa Arabia Deserta ponuntur Ophiopha-

HEKELII.

b Quod ap. Erasmum Chil. II. Cent. V. Adagium XXXIV. facit.

a Petra urbs. b Nabathwi. c Nabatha urbs. d Medava seu Medaba. e Bostra. f Causism. g Cafiotis regio. h Nomades. i Scenitæ.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXV. 503 duo maria, Rubrum Perficumque, procurrens, reliquis partibus major est, multoque latior ac ditior; cinnami ac thuris, alionumque odorum maxime ferax; unde inclytum ei Beatæ cognomen. Fluvii nobiliores duo; * Betius, Arabicum, * Lar Persi. Betius cum, finus petentes. Populorum hic nomina innumera, at clarissima " Saracenorum, non modò Africam, sed Europam etiam saraceni; yastantium: Minæorum & Sabæorum, qui soli thus mittunt. Sabzi. Urbes infigniores, ad Arabicum finum Badao regia, Pudnopo-Badeo. les, Muza. * Ocelis: ad Rubrum Mare Arabia & Cana: ad Muza. Ocelis. Mare Persicum Gerra. Intus Ostama, Maraba, Sabe, Manam-Arabia. bis Regia, . Sapphar; Sabatha & Omanum.

c S. Callioticus. Melà Lib. I I I. c. IX. p. 225. lin 32. feq.

BUNONIS.

a Betius fl. ex Zamete monte, qui & Zames, hodieque Zimas, vocatur, ortus, in Mare Ruhum devolvitur, appellatur vulgò Allique aguada. A b Lar fl. hodie vulgo Om dictus, inter Saas Solis extrema & Capfiram urbem fluit.

u c Saraceni prius dicti funt Agareni ; ab Agar Abrahami serva: & postea Ismaelita. Demum Mahumede auctore voluerunt Saraceni appellari, vel à Sara uxore Abrahæ; vel à Saraca regione, quam Stephanus partem facit Arabiæ. , d Minai Atramitis & Sabæis fuerunt proximi, apud oram maris Rubri incolentes: eorum urbs nobilissima fuit e Carna seu Carne, Strabo

metropolis est g Saba , quam nonnulli Zibit

aBetius fl. b Lar fl. c Saraceni. d Minzi. e Carnaurbs. f Sabzi. g Saba urbs. h Muza. Ocelis. k Cana. I Sapphara, m Pygmzi. n Phœnix. o Tartach. p Herith. q Aden. r Zibirb.

pellere solebant navigantes ex Ægypto in Ind Eodem Solino loc. cit. pag. 100. lin. 17. & diam. Hodie vocatur Mocha, ad quam coralliorum rubrorum magna capitur copia.

т i Ocelis Rhamusio hodie est Capo de Celi. e k Cana, eodem Rhamusio teste, hodie vocatur Cancacan.

o 1 Sappharenos equos commendat Vegetius. Cæterum in interioribus Arabiæ partibus etiana ponuntur m Pygmæi, minutum genus, & quod pro fatis frugibus contra grues dimicando defecit. Sunt multa volucrum, multa serpentum genera. De serpentibus memorandi maxime, quos parvos admodum, & veneni præfentis, certo anni tempore ex limo concretarum paludum emergere, in magno examine volantes in Ægyptum tendere, atque in ipso introitu finium ab avibus, quas Ibidas appellant, adverso agmine excipi, pugnaque confici traditum est. n Phonicem quoque avem unig f Sabai eam tenuerunt Arabiæ partem , cam in Arabia ex sistere tradunt Plinius, Solinus, que sinu Persico obvertitur ; Mela eorumque Mela. Hodie verô regna ad Arabiam pertinentia funt ad mare Indicum o Tartach , p Herith , effeputant ad finum Arabicum. Ex ea Arabiæ & reliquis opulentius Aden, cujus caput Aden are Hierofolymam venit Regina, Salomonis pare Hierofolymam venit Regina, Salomonis lapientiam exploratura. Quidam tamen Sabam ra; emporium Indis, Æthiopibus & Perfis frequens. Regno q Aden adjacet provincia x Zih Muza portus & emporium est, quò ap- bitb, per quam in Arabiam Petræam itur.

CAP. XXV.

De Turcico Imperio, urbibusque sub eo claris.

Affyriorum, Persarum, Macedonum, Romanorum, ac suorum quæque Turcarum

Ofmanes.

Regum Imperiis omnium nobilissimæ censerentur, Turcarum adventu prorsus devastatæ, barbarieque postrema sædatæ sunt Solent quippe Turcæ capta aliqua urbe; fabricas omnes eminen. tiores demoliri., mœniaque diruere. Horum autem Imperium cœpit sub annum Christi CIo CCC, Osmane (quem alii Otto. mannum a vocant) primo conditore, tenuis conditionis homine Tattaro, Magni Chami milite; à quo descendentes Osmani. dæ regnârunt continua serie annos CCCIX. ad usque Mura. them IV. qui nunc Imperio potitur. Prima sedes Imperii suit in Asia in Bithyniæ urbe Prusa: hinc in Europam Adrianopolim Thraciæ translata; denique Constantinopolim, ubi etiam nunc confistit. # 1

Urbes. Damascus.

II. Cæterum urbes in tam vasto Imperio perpaucæ sunt in Asia, memoratu dignæ. Omnium tamen princeps est Damascus Syriæ. magna, dives, splendida atque amœna: omni fructuum genere abundans; emporium celeberrimum, præstantissimis artificibus refertum; officina armorum bellicorum totius Imperii nobilisfi. ma. Sequuntur alia Syriæ emporia clara atque celebria; Alepum, vulgo Alepo, non inferior Damasco urbs; magna & frequens. Alexandrio- In littore Alexandriola, vulgo Alexandretta; Berytus, vulgo Baruto, Tripolis Syriæ, vulgo Tripoli di Soria, & Joppe,

Berytus. Tripolis. Joppe.

BUNONIS.

b inde ad Murathis seu Amurathis I V. initium, quod incidit in annum seculi hujus vicesimum tertium, intercedunt anni 336. At à primo illo Ofmani initio ad annum ufque 1678, quem nunc agimus imperium illud jam stetit an. 311.

HEKELII.

Vel Othmenem. b Leg. Alstedii Thefaurus Chronol. Tit. X X I V. p. 226.

REISKII.

1 a Gens Turcarum Scythica, fera, inculta, horrida, urbium, artificiorum & scientiarum excidio nata, Græcorumque vitiis quam sua virtute felicior, Europam, Afiam, Africamque uno nunc dominio coërcet : Tres nempe inman Illyrici, alteram Orientis, Africaque tertiam,

bus reliquerit. b Primos natales eosque oblasa Osmanus rex factus est anno Christi 1297. rissimos, ab his denique ulteriores ad dominatum Asiaticum progressus in Cap. X VI. reperies. Unde Othman , homo Turcicus non Tatarus, nec Chami Tatarici miles, fed paternæ militiæ ductor & CSultanus Afiaticus dignoscitur: Ab illo nunc XXI. Imp. przest Soliman, Princeps ferme quinquagenarius & diuturno carcere detentus; fratrisque Muhamedis IV. depositi, damnatique ad eandem custodiam successor. Periodus vero Imperii hujus millenaria quadriennio ab hinc effluxit, qua num fatalem mutationem fit allatura, diesatnique postea docebunt. Tota Muhamedis Pseudoprophetæ Arabis eaque luculenta historia è Chronico Dreschleri Saracenico; Urbium veto Turcicarum, quæ adhuc eminent, ordo & numerus è Tavernirio ac Valleo, multifque Anonymis Scriptoribus; itemque notitia sepulchri perstitis, & tumbæ, quam fingunt, pensils

BUNG

tegras Imperii Romani veteres Diceceses, pri- Pseudoprophetici, & corporis non amplius su ut unam Italiæ Diœcesin Christianis Principi- | hinc peti potest. a Turcarum natio. b Imperium Turcicum. c Soliman Sultan hodiernus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXV. 505 vulgo Jaffa. Ad Pontum in Cappadocia Trapezús, vulgo Trabe-Trapezus. zonda, Imperii Trapezuntini quondam caput. In Arabia vero Felice & Medina Talnabi, id est, urbs Prophetæ; quia Mahume-Medina. ris Pseudo-Prophetæ delubrum atque sepulchrum in ea visuntur. Mecca, ejusdem Mahometis natalibus maximè nota, Zidem, Zi-Mecca. bit & Aden, omnium pulcherrima & munitissima, ad fauces si-Zidem. nus Arabici sita.

BUNONIS.

8 Quum Mahumedes Pseudopropheta 2 Meca doctrinam suam, invito magistratu & civihus plerisque, divulgaret, fugere & urbem deserere coactus Jatsribam, quòd opidum decem dierum itinere à Mecca distat, se contulit: ubi à civibus exceptus, sedem imperii ibidem colfocavit ; unde & b Medina Talnabi ; i.e. urbs Prophetæ & Medina absolute dicta est. Mecca fuit impostor iste natus & educatus, ibidemque quod jam dictum, dogmata fua decem annos clam primum sparsit: at Medinæ quô confugerat, totidem annis docuit & imperavit, princeps fimul politicus & Ecclesiasticus. A fuga ista Mahumedis, quæ Mahumedanis, c Hegira appellatur, inciditque in noctem illam, quæ fequuta est 15. Julii, anni æræ Christianæ 622. annos Mahumedani numerant; & communis corum est æra. Supputant verò isti annis Lu-

Solaribus. Impostoris istius tumulus ostenditur Medinæ, non verô Mecca; nec arca ista, quod vulgo fertur, in aere sublimis pendet; sed humi conspicitur, tapetibus fragrantibus instrata cui impositus est pileus Arabicus sive Turcicus. Quam turpissimè autem decipiuntur Mahumedani ; qui credunt sarcophago isto impurum Pseudoprophetæ corpus condi ; quum antistites ejus, magno licet pretio proposito, devoto alicui Mahumedis cultori, qui isto corpore viso paratus fuerat sibi oculos eruere, nihil ausi fuerint desideranti objicere. Qua de re vid. Vartomanni Itinerar. Cap. 13 c. Aden suum habebat principem, qui fraude Soleymanni Beglerbeji Cairenfis circumventus, urbe occupatâ, occilus est.

HEKELII.

c Vid. quæ de Mecca & Medina religiosô Cultu extant in Notis Georgii Gentii ad Musladini maribus, qui undecim ferè diebus breviores sunt | Sadi Cap. II. Rosar. Politici p. 305.

a Mecca, b Medina Talnabi, c Hegira Mahumedanorum,

CAP. XXVI. Cyprus & Rhodus.

CTPRVS.

Níulæ in Ægæo Mari Asiæ objacent complures, quarum nobiliores Lesbum, Chium, Samum & Côn in Europa memoravimus. At in Asiatico Mari sunt Cyprus & Rhodus. Cyprus, cyprus, in Issico sinu inter Ciliciam & Syriam, in quatuor majoribus Interni Maris computata est, novem regnorum, ut referunt veteres auctores a, quondam sedes, cœli clementia solique fertilita-

HEKELII.

A Plinius inprimis libro quinto Historiarum Naturalium cap. XXI. pag. 79. lin. 6. seq.

Macaria.

te beatissima: unde Macaria antè dicta fuit. " Cyprus autem dicitur ab aris copia, quod hic primum inventum creditur. Incolæ, viri pariter ac fœminæ, in libidinem lasciviamque omni zvo mire proni; unde olim Veneri infula confecrata fuit. A Longitudo est inter duo promontoria, Dinaretum, vulgo Capo S. Andrea, & Acamanta, vulgo Capo S. Epifanio, milliar. x L. La. titudo maxima x v.

Lycus fl. Pedians fl. Paphos. Salamis.

II. Divisa fuit quadripartito: in v Salaminam, & Paphiam, * Amathusiam & & Lapithiam. Mons in ea nobilis * Olympus Fluvii & Lycus & Pediaus. Urbium claristima * Paphos & & Sa-

III. In.

BUNONIS.

Weteres a Erosam quoque appellarunt, lac inter Pedalium promontorium & urbem Saob æris copiam. Festus b. Cæterum in Cypro ærariis fornacibus, ubi Chalcites lapis ingeltus pluribus diebus crematur, b bestiolæ in medio igne nascuntur pennatæ, paulo muscis graudibus majores, quæ per ignem saliunt atque ambulant; emoritur hoc genus, quum ab igne remotum est. Aristot. Histor. Animal. Plin. Perhibent infulam hanc adeo olim fuisse tumulorum impatientem, uti cadavera terræ interdiu mandata, continuò nocte proxima rejecerit.

β c Straboni c Cyprus in circuitu complectitur 342. stadia d, quæ faciunt milliaria 107. Abelt verò à Cilicia uno tantum milliario, & uno quadrante. Hierosolymis verò distat milliaribus 40.

y d Salamina appellationem habens ab urbe Salamine, obvertitur Orienti e.

de Paphia à Papho urbe ita dieta, respicit Occasum.

dicta, nomen dedit Amathusiæ regioni, quæ est pars insulæ Meridionalis.

ζ g Lapithus urbs ad Septentrionale litus posita, appellationem dedit regioni Lapithia, quæ objacet Septentrioni.

n h Olympus mons in finibus Amathufiæ eft; ac alius ejusdem nominis mons est mamillæ similis ad Palaam urbem.

9 i Lycus fl. ex Olympo ortus per Amathufiam regionem decurrit, & apud Curium opidum mare subit Australe.

k Pedieus seu Pedeus hodie Pedeo ex codem

Olympo monte profluens, Salaminam rigat: lamina Syriacum Mare petit. * 1 Paphos urbs f eversa in litore Occidenta-li olim sita suir: ubi Venus colebatur; unde illa

Paphia cognominatur.

λ m Salamis urbs maritima ad litus Orientale, à Teucro fratre Ajacis Telamonii, Achillis patruele, exfule olim condita, postea Constantia appellata eft. n Epiphanius Cypri Episcopus fuit Libri contra 80. hæreses auctor. Hic cum Chrysostomo Constantinopolitano Episcoposimultates exercens, quum Constantinopoli discederet, ad illum ait : Spero te non moriturum Episcopum; ad quæ Chrysostomus regessit; Spero te non rediturum vivum in civitatem tuam: Utrumque evenit. Epiphanius enim in itinere obiit: & Chrysostomus in extilium pulsus variis ærumnis affectus exspiravit. Sozomenus,

HEKELII.

b Lib. I. de Verbor. velt. Signif. col. 1131. lin. s f Amathus urbs maritima, hodie Limisso 23. seq. Hanc Insulam æque, ac Rhodum & Cretam, Commentariis illustrissimis illustravit Joannes Meursius, incomparabile Batavorum Decus , quos Amstelod. litteris Wolfgangi Annô CHR. M. DC. LXXV. in 4.f. impressos

> c Lib. X VI. Geogr. p. 406. Tom. II. Oper. d 3420. & non 342. uti in ultima Bunoniana

e Urbs, qua & Selamis Ptolemao, & Coronia Vereribus dicta, hodiè Famagosta, ut Niger autumat, dicitur.

f Frequenti Terra motu.

BUNO-

a Arola. b Bestiola in igne generata. c Magnitudo Cypti. d Salmina regio. e Paphia f Amathusia, g Lapitnia, h Olympus mons, i Lycus fl. k Pedizus fl. l Paphos, an Salamis, n Epiphanii simultas cum Chrysoshome.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXVI. 507

III. Infula, antequam Romani occuparent, regibus regeba- cypri Reges nur, quorum ultimus Ptolemaus, accepta fama, de Romano-ac Domini. rum in infulam expeditione, veneno fata præcepit. Cæterum Porc. Cato Cyprias opes Romam invexit: quæ res latius ærarium populi Romani, quam ullus triumphus, implevit. post divifum Imperium Romanum sub Gracis suit Imperatoribus Anno clocixxxI. Richardus Anglia Rex, cum copias Hierosolyma contra Saracenos ducens, tempestate ad insulam dejiceretur, insulani vero non admitterent, vi & armis eam occupavit, & cuidam Gallo Guidoni dedit in regnum. Huic reges successerunt continua serie, usque dum in Genuensium ditionem pervenit. Inde Veneticam rexerunt abanno Clo CCCLXXIII. ad Clo lo LXX. quo anno Turca Selymus Christianis eripuit. Caput regni est Nicosia. Secunda ab hac Famagusta, vulgo Famagosta. Ter-Nicosia. tia & Ceraunia, vulgo Cerinis. 1

RHODVS.

IV. Minor est amplitudine, at par claritate · Rhodus infula, Rhodi plu- & Urbes.

BUNONIS.

a Nicosia in Mediterraneis sita , ante quam testatem devenit. à Turcis vastaretur, civitas erat illustris, no-

bilitate infignis.

b Famagusta g optime munità, apud eum locum sita, quo olim exstitit Salamis, magna-

haud longè sita est à Lapitho.

& Sponfam Solis appellavit.

HEKELII. & Turribus & Propugnaculis.

pri Infula in Truculentissimi Regni Turcici po-

i In Polyhift. c. X X I. p. 42.

REISKII. τ Cyprus Gr. Κύσε (9 , antiqua Poenorum locum fita, quo o fim exfititt Salamis, magna-rum opum fuit civitas, qua terra marique tum regi Phœnicio Cinyre fubiccia Diod. Si-Turcarum impetum sæpe repressit. Dedere sese culus Lib. II. Hujus silia Cyprus insulæ huic tandem h coa $\mathfrak{C}$ ta , contra datam fidem Turca- nomen addidiffe fertur. Quidni additum illud rum crudelitate milerrime afflicta eft, nec ab credamus den ovoquire ixei artus zumpe, i.c. illo tempore ad priftinam dignitatem refur-scephanus, se cum illo Eustahius? Quidni a Stephanus, se cum illo Eustahius? Quidni a g c Ceraunia in litore maris septentrionali Punico DD Copher ? illo sane adhuc Hebræi plantam alioqui raram, sed eximiam, & Cyo d Rhodus, opulenta olim infula, Doridis priis copiosam fignificant. Hace tota infula ac Lyciæ litoribus objacens, mira gaudet aëris magno frumenti, olei, vini optimi, metalli, & cœli elementia; adeo ut, Solino i teste, frugum pomorumque omnium proventu seccelum ibidem nunquam ita nubilum sit, quo lix, nulla tamen urbium magnificentia intet ne o Sol non sit, quare Romani diutius hic morari solebant. Olim Ophiusa, Telchinis, tur. Ab regibus, quos tulit aut regulis & ty-Ethrea, Corymbia, Atabyria, aliisque nomi-nibus fuit appellata. Pindarus eam Veneris filiam cessit Imperio A. V. C. 698. f Tum vero Salamis ad litus orientale fuit metropolis, post hac sub Impp. Græcis g Constantia, denique nova h Justinianopolis Græco Imperio erepta, Sarace-Anno CHR. M. D. LXX. cum tota Cy- nico adhæsit A. C. 657. sed iterum Christiano,

a Nicofia. b Famagusta. c Ceraunia. d Rhodus inf. e Cyprus Pœnorum colonia. f Salamis. g Constantia. h Justinianopolis.

pluribus nominibus antè vocitata, re nautica maxime nobilis. Complectitur ambitu mill. Germ. x x x. Urbes in ea fuere clara, * Lindus, Camirus & Jalysus, quæpostea Rhodus.

Solis Coloffus.

V. Ante omnia autem in admiratione fuit Solis Colossus Rhodi, Lxx, cubitorum altitudinis. Hoc fimulacrum post L v i. annum terræ motu prostratum, sed jacens quoque miraculo suit. Pauci pollicem ejus amplectebantur. Majores erant digiti, quam pleræque statuæ Vasti specus hiabant de fractis membris. Duo. decim annis tradunt effectum CCC. talentis, quæ contulerant ex apparatu Regis Demetrii, relicto moræ tædio. Fuerunt alii minores hoc in eadem urbe Colossi, centum numero, sed ubicunque singuli fuissent, nobilitaturi locum. Majorem postea Sultanus Ægypti Rex, postquam Rhodum occupaverat, nongentis camelis are imposito, Alexandriam transportari curavit. De catero ipía infula regibus primum regebatur: postea in Romanorum, unà cum Afia, incidit potestatem. Diviso Imperio sub Græcis fuit. Dein Saraceni occupârunt anno Iocx v. qui Colossum abstulerunt. Recuperatam ann. cIo cccx111. Equi-

Saracenis quinque millibus necatis per Richar- | pas Philosophus quum naufragio esset ejectusad ni Lusiniano, Exregi Hierosolymitano vendi- metrica deprehendisset, exclamasse legitur ad didit A. 1192. Hujus stirps regia ubi cum Jacobo ultimo defecerat, regnum Veneta Respubl. jure harreditario A. 1476. exclufs Genuenfi-jure harreditario A. 1476. exclufs Genuenfi-bus occupavit: Sed facto impetu Selimus Ve-nari vidifet, præ gaudio, inspectante populo, netis extorsit 1571. a Famagusta per menses exspiravit. Hic Rhodus, hic salta proverbio n quatuor obsessa 140000. ictibus tormentariis concusta, tandemque dedita. Non proculà Baffo specu illud ostenditur, è quo dubia aut fabulosa septem Dormientium historia erupit.

BUNONIS.

habebat templum Palladis Lindiæ, indeque oriundus fuit Cleobulus k, qui in septem Sa-pientum numero habitus est l.

e Camirus, hodie Ferachio dicta, à Camiro Herculis filio m condita putatur & appellata.

o d Rhodus urbs Schola & eloquentiæ studio olim erat celeberrima; quatuor enim olim erant scholæ præ cæteris nobiles: Atheniensis, Alexandrina, Tharfenfis & Massiliensis; quibus ceperat. annumerabatur Rhodia. Rhodium se appellavit Apollonius, & Argonautica scripsit. Aristip- Adag. X XIIX. p. 573. col. a.

dum Angliæ regem, qui postea illam Guido- Rhodiensium litus, atque inibi schemata Geocomites; Bene speremus; hominum enim veltigia video. Rhodi Diagoras quum tres filios athletas dicitur in eos, qui facto potius oftendere, quam verbis sua jactare debebant. Quod petitum ex fabula. Quidam enim quum domum rediisset peregere, inter alia, quæ gloriabatur, jactabat Rhodi se saltum saltasse, quem nemo alius ibi potuisset saltare; testesque habere se * bLindus, hodieque Lindo, insigne olim affirmabat. Tum ex adstantibus unus, Heus tu, inquit, si verum hocest, haud tibi opus testibus : En Rhodus en Saltus !

HEKELIL

k Evagora Filius.

l'Inde & dictus Lindius. Robore & pulchritudine corporis eximius dicitur fuisse. m Quem ex Jole Euryti Regis Filia sus-

n Apud Erasmum Chiliad. III. Cent. III.

REIS

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXVI. 509 tes Joannitæ tenuerunt usque ad ann. c I o I o x x 1 1. quo Solimannus II. Turcarum Imp. occupavit. Pulsis tunc Melita concesfa eft. 2

REISKII.

rum hic magna copia luctrevit; primum lub mari latuisse ex illoque postea emerssse dictiur. Imperium redacta fuit: postea sub Saracenicum Vetultos hujus incolas Diod. Siculus Lib. V. A. C. 666. duce Muavia, qui ftaruam Coloffi facit Heliadas., & quidem avo Cecopris Mofi aneam terra motu antea collapíam Judao venzoualis: Unde Bochartus conficit , רורנים didit Emiseno: Inde ad Eonites S. Johannis b Rhodanim vel Rhodanzos Mosaicos ab Rhodiis plane alios fuisse Lib. III.c. 6. Utut sit, a. 136, semestri sacta oppugnatione. Utbs Eusebius tamen in Chronico refert, Jorami reunica hie claret, muro triplici, quinque castelgis Israelitici atate Rhodios maris Imperium lis, turribus excelsis quatuordecim & multis tenuisse. Hinc leges Rhodiæ in rebus nauticis propugnaculis munita. Vid. P.P. fornelli & Paad Græcos Romanosque; Rhodii vero ad risoti Richus Insulæ cum adjacentibus. Venet. Remp. liberam pervenerunt , non insulis tan- An. 688.

tum, sed terris quoque Asiaticis potiti. Lycia tamen Cariaque Rhodiis, qui sele insolentio-2 a Rhodus dan tar geogr, i.e. ab rosu, qua-res paulo gesserant, primum A. V. C. 604. ademia; Rhodus denique ipsa sub Romanum

a Rhodus. b Rhodanim.

LIBER

LIBER SEXTUS

CAP. I.

Summa Africæ descriptio.

Africe magnitudo.

Nomina. Limites,

Siæ exiguo Isthmo annectitur maxima Orbis terrarum peninsula Africa a, tria millia & triginta circiter mill, German, ambitu complectens. Isthmi intercapedo est mill. x x v. Pleraque Africæ inculta, & auri arenis sterilibus obducta, aut ob situm cœli terrarumque deserta sunt,

aut infestantur multo ac malefico genere animalium; in universum vasta est magis quàm frequens. Quædam tamen partes eximie fertiles. Græcis Libya dicitur b à Libya Epaphi filii Jovis c filia: Africam autem ab Afro Libys Herculis filio dictam volunt. Maria eam cingunt, qua Sol oritur Rubrum, qua medius dies Æthiopicum, qua occidit Sol Atlanticum; ab Septentrionibus Internum, Africum seu Libycum dictum, qua eam alluit. Longitado summa computatur ab Herculis freto ad promontorium Bonæ Spei mill. I 3 c c. Latitudo inter duo promontoria, Hesperium,

vulgò C. Verde, & Aromata, quod est juxta fauces Arabici sinus, vulgo nunc Guarda fuy, milliar. Io L. Terra ipsa, nisi qua Interno Mari accedit, obscurè veteribus nota. Ultra autem Nili son-

II. Re-

HEKELII.

tes ac montes Lunæ prorsus incognita. 1

tis feliciter fibi est acquisiturus, is legat non vier. Est etiam hôc nomine Hispania Urbs circa solum JOANNIS LEONIS Descriptio- Calagurim & Fluvius in Mauritania. nem AFRICÆ, Antverp. Ao. huj. Sec. LVI. in 8. f. publicatam, sed ipsam quoque OLIV. DAPPERI AFRICAM, quam Amstelodami Ao. ejusd. Sec. LXXI. in fol. aut totius, quam aggredimur Peninsulæ, aut impressam habemus. Ut autem ingeniosus Bois- partis in ea cujusdam: Illud Africam latius disardus ASIÆ ac caterarum TERRÆ Par- ctam; hoc vero strictius Numidiam & Tripolitium atque Regnorum Fluvios ingeniose de- tanam, strictissime Provinciam cum Carthagine scripsit: sic & modò simili descripsit AFRICÆ | Proconsularem significat: Sic Vossius ad Pom-Flivios , & quidem loc. cit. à v. 203. usque ponium Lib. I. c. 3. & Spanhemius Introduct.

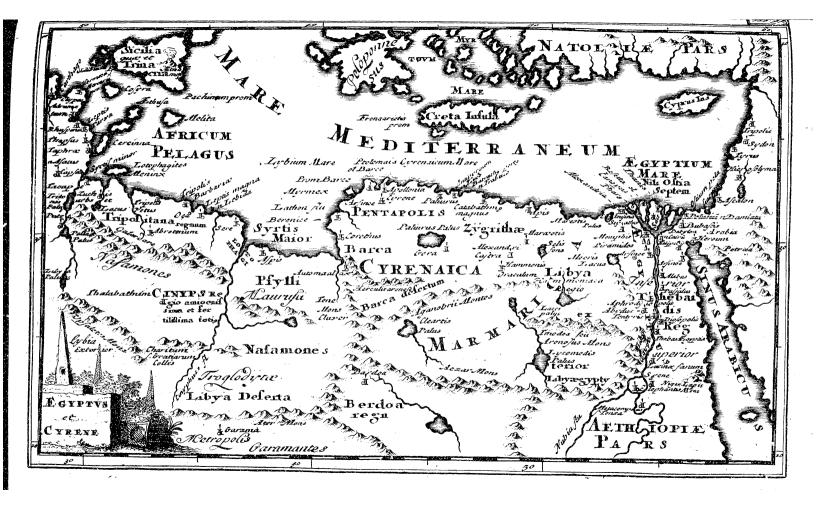
Ventus flare soleat, seu quod pluvia indigeat, « Qui cognitionem hujus TERR Æ par- ob nimiam np. siccitatem , λπί τε λείπτιν κοί c Ex Cassiopea.

REISKII.

1 a Africa est nomen æquivocum, idque Geograph. observant. Omnis autem derivatio b Africa dicitur ideò Libya, quod inde Libs Latina Græca & Hebraica, quæ Leoni Africa-

a Africa tripliciter fumta,

Antiqua , MOVA Cytenaica Bara defertum RI TropicusCancri Libya luterior Difference Caterior Difference Libya luterior Differenc Hoden Aguilles Aguilles ENEMOATER TO CARRIATE AT STATE OF THE STATE OF CUMZANFARA Regn: Benin ORIEN AEGY Biafra Ambia n Caudiva TALIS Linea A quinoctialis BARBARICO OCEANUS A ETHIOPICUS I. de S Helen a Tastad | Madagascar | wet Laurentii S.Brandon ofula Dicitae & S.Apollonia T d Majcarendas de bona Esperance L'rom bonæSpei I. de fore 60 80

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. I. II. 511 II. Regiones atque gentes, in quas divisa fuit quondam, sunt, Africa re-· Egyptus, Cyrenaica, Africa Minor, seu proprie dicta, giones. Trosbodyta, Garamantes, Numidia, Mauritania, Gatulia, Li-

> que, (7) Aden & Adel cum minoribus nonnullis, (8) Regna Infulana vel fuis, vel Chriftia-

> nis regibus & Rebuspubl. fubiccta. Principatus

bya interior, Arabia Troglodytica, & Æthiopia, 2

no viro placuit, nunc abesto: una tenebitur â | Leucathiopum, quos Plinius Lib. V. c. 8. vocat. Poenis ab insigni fertilitate, qua veteres com- (2) Nigritarum. (3) Æthiopica. (4) Insulana mendant Africam, hujusque Symbolum spici- sive Insularum adjacentium. Sed paulo distingeram feemellam faciunt. Spica enim Syriace clius ordine supra constituto progrediar, & Pheruch, Arabicè פרין Potrich aut feric vo- Imperia numerabo : (I) Turcicum, quod ab מעני: Hine Penis אפריים אל Africa per profthe-fin & mutationem profus analogicam, cujus dballinum, ex regnis pluribus & incriori exempla Bochartus Lib. I. Chan. c. 25. attulit. Æthiopia constitutum; (3) Fessanim & MaaChamo autem in prima orbis divisione præter roccense, cum Regnis aliis minoribus conjun-Ægyptum & universam Africam , quin ma- ctum. c Regna quidem Africana multis expogoz Syriz Arabizque pars, item Babylonia, sita mutationibus adhuc tamen extant; (1) Bi-Susiana, & Assyria obtigerit, nullum est du- tedulgerid tria, (2) Barbarica quinque, (3) Nigribium. Ab sacris quippe Africa Chami terra; tarum XII X. aut plura, ne quidem satis cogniof the extraction of the state plius dicetur. REISKII.

2 b Geographi recentiores totam Africam, etiam Principesque, quos Scheichios vocant, in quousque patet, ejusque longitudinem à Pro- Numidia supersunt; (1) Corvano. (2) Habes. montorio viridi ad Capo Guardafui L X X X. (3) Emo. (4) Segelmesse: Hos alii Regulorum gradibus, & 2000. ferè milliaribus; latitudi- status, Principesque Regulos vocant, pluresnem à capo Buono ad caput Bonæ spei gradibus que numerant, quorum potestas uno vico aut ferme LXX. & 1800. milliaribus emetiun- opido continetur. Respubl. vero in servitute Afritur. Partes vero illi quatuor majores Petrus cana liberas frustra requisiveris, incolarum mo-Valleus attribuit; (1) Regna Subfuscorum aut ribus genioque contrarias.

a Chemia. b Africa long. lat, c Status Africa politiqus.

CAP. II.

ÆGTPTVS.

Rima Africæ Asiæque proxima est Ægyptus, quam veteres Ægypti Geographi in Asiæ regionibus computarunt. At posteriores, Arabico sinu, ut antè dictum, inter Asiam Africamque termimino constituto, Africæ eam contribuerunt. Nomen traxit ab Ægypto Danai fratre; antè Aëria dicta. Terminatur à Septen-Limites & trione suo mari, id est, Ægyptico, ab Ortu Arabia Petræa & di-magnitudo. cto sinu; à Meridie Æthiopia, ab Occasu Cyrenaica. Longa est à Pelusiaco Nili ostio ad Catabathmum opidum mill. c L. La-Ttt

ta à Nili Ostiis, ad opidum Metacompsum Nilo appositum; nunc Conza, milliar, C. 1

II. Divisa suit generatim in Superiorem, quæ in Meridiem vergit, & Inferiorem, quæ Mari Interno alluitur. Superiorem rursus Nilus dividebat in Libycam, qua Occidentem, & Arabi-Arabagyptii. cam, qua Orientem spectat. Hinc populi Arabagyptii, illinc

Libyzgypiii. Libyæg yptii, dicti. Inferioris pars est Mareotis, sive Marmarica, ultima versus Occidentem Cyrenaicæ contermina. Specia.

BUNONIS.

olim Libyarcha & Barcai incoluerunt. Eam rior alteraque inferior: Arabibus wwo Melra, alii constituunt partem Cyrenaicæ, ibique ponunt ad mare Antipyrgum, nunc Luco, & portum Batrachum, nunc Trabuco. Marmaridas a incolæ attribuunt (1) Sahid, i.e. superiorem solitos serpentes incantare tradit Solinus. b Cæterum illa Ægypti pars, quæ à Syene ad Cai- mediam (4) Bechica, i.e. maritimam vel mari rum usque est, erat vererum b Thebais, nune rubro proximam. Urbes Præcipuæ sunt A-Sahid dicta, in qua Theba.

HEKELII.

a Quorum & Plinius Lib. V. c. VI. p. 68. lin. 31. est memor.

b Scribit enim Pomponius Mela Lib. III. c. IX. p. 225. quod in Arabia Serpentes quidam admodum parvi fint initiò, & veneni præsentis; tamen certô Anni tempore ex limô concretarum Paludium ficemergant, ut in magnô Examine volantes Azyptum tendant atque in ipsô introitu Finium ab Avibus quas Ibidas appellant, adversò agmine excipiantur, pugnaque confici-

REISKII.

1 C Nomen Ægypti vel ad Græcas, vel ad Copticas, vel ad Ægypthiacas revocatur origines: Graca aut fabulolum Danai fratrem Bolique filium ex Appollodoro; aut Sethofin regem, cui nomen Ægypti fuerit, ex Mane- impendii opus Plin. quod ter mille domos conthone tamen Ægyptio proponunt; Sed utrum- tinuit Voss. in Notis Pompon. Lib. I. c. 9. Ut que hoc erymon chronologiæ ac historiæ repugnat : Coptice urbem Copton ac Thebaidos stiana maxime in templis, Ecclesiis & Patriarmetropolin vetustam; Ægypiiace regem pri-mum & antiquissimum Chibth obtendunt, un-pro k Clibanos, quibus pulli gallinacei exclude adhuc Chibet Ægyptiis sua vocatur regio, duntur Radzivill. f. 169. Urbes omitto alias Æthiopibus Gobzo. Duplex hoc etymon Viris Sahin quæ Thebas Ægyptias reserre ctediur, bene doctis placuit; sed Kirchero ex rationibus Alexandriam, Damiaitam & Sues, pracipuas infirmis valde displicet in Prodromo Copto ac tamen & commerciis felicissimas,

Obel. Pamphil. In S. literis terra Chami & Mitz. raim מצרים duali numero vocatur ad duas a a Marmaricam, hodie Barcha dictam, Ægypti partes indicandas, quarum una supe-Plutareho aliisque Auctoribus externis xama i unula. Chamia. d Nunc partes quatuor Ægypto (2) Erif. i.e. inferiorem. (3) Demeson, i.e. liacrum, una totius Ægypti maxima & Baffe Turcici sedes, sexaginta millibus Moschearum, arce regia, septem incolarum myriadibus, commerciis & monumentis Veterum clarissima: Ubi Nilo propius ad milliare sextum f Pyramides seu moles immensæ saxeæ supersunt, aliæ majores septendecim, & minores aliæ, omnes figuris hieroglyphicis, & suis gradibus externis pariter atque internis inftructæ: g Crypta item subterranea, vivo ex alabastro excisa, multis concamerationibus distincta, in quibus humana cadavera deprehenduntur reposita, quas h Mumias vocant. Vid. Princ. Razvil.Epist. III. f. 161. Petri à Valle Itiner. p. 372. Kircheri T. III. Obelisc. Pamphil. Synt. 13. c. 4. Amplius superstitiosum aliquod resurrectionis exemplum, & cadavera humana paulatime rumulis emergentia, five manum five pedem, sive aliam partem exsertam monstraverint: i Labyrinthum etiam protentolissimum humani plura de monumentis & rudera omittam; Chri-

BUNO a Marmarica. b Thebais. c Agyptus. d Hujus partes. e Alcair. f Pyramides. g Crpyra. h Mumia. i Labyrinthus. k Clibani.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. II. tim vero universa & Ægyptus ' in complures præfecturas descrinta erat, quas Græco vocabulo Nomos vocârunt.

III. Ægyptus super cæteram antiquitatis gloriam, viginti millia urbium fibi . Amase regnante , habitata quondam prætulit ; postea quoque sub Romano Imperio multis, etiamsi ignobilibus, frequens.

IV. Clarissima omnium fuit " Alexandria, caput Ægypti to-Alexandria. tiusque Africa, post deletam Carthaginem prima; ab Alexan-

BUNONIS.

B 2 . Egyptus d publicum Orbis horreum

y b Alexandria in Ægyptii maris litore, quod Pharo infulæ objacet, prope oftium Nili, Camopium appellatum, & Mareotim paludem, Alexandri M. auspiciis, qui ibidem deinceps sefierit in tota Africa æqualis, aut similis in structura platearum & palariorum. Antiquissimis temporibus b fuit No appellata: & postmodum, quòd Philippus Alexandri pater Olympiadis alvum obfignatam annulo, cujus sculptura leonem præferret, per quietem vi-distet, aliquamdin Leontopolis appellata est. Suppl. Curt. l. 1. c. 1. Hodie majori ex parte in tuderibus destructa jacens, Turcis appellatur Scanderia, ac Italis Aleßandria i. Cleopatra Regina urbem cum objacente infula Pharao copulavit k. Fuit ibi templum Serapidis adeo sumptuose exstructum, ut, Marcellino teste, post urbis Romæ Capitolium, nihil Orbis terrarum viderit ambitiofius. Idem quoque Augustinus, Stephanus; Strabo tradunt. Curtius refert nullo ferè die Alexandria Solem ferenum non videre, propter aërem perpetuo ibi tranquillum. Schola verò ac Doctoribus erat urbs longè celeberrima; eamque Ptolemæus c Philadelphus Bibliotheca, quæ septingenta millia voluminum continebat, magnis sumptibus ornavit 1. Alexandrini fuerunt, Clemens cognomento Alexandrinus, Stromatum auctor; Athanasus, Origenes, Ambrosius Diaconus, qui bili totius Orbis detrimento, in illà Julii Cesaris Origenes studia & labores suis aluit sumptibus; suga & mox victorià, totus igne periit. Cyrillus, Didymus Cœcus, quo præceptore usus est Hieronymus; Philo Judæus; Apion Grammaticus Judæroum adversarius; Appianus, qui bella Romana Græcè dercripfit, Didymus Grammaticus, qui Ciceronis ætate vixit, & tria millia& quingenta volumina conscripsisse à Suida p. 627. seqq.

proditur : Achilles Statius : Theon . qui in Almagestum Claudii Ptolemæi scripsit commentarios. Coeterum Ægypti quoque fuerunt, Claudius ille Ptolemeus, qui non folum Almagestum modò dictum, verum etiam Geographiæ libros 8. edidit m; Macarius monachus, cuius exstant Homilia : Nonnus Panopolitanus : nexangi M. auppers, qui ouacit connega pulsus f, condita eft ge: eamque delineâtat pulsus f, condita eft ge: eamque delineâtat pulsus f, sondita eft ge: eamque delineâtat pulsus f, signification qui fer de la personata de honorabile & castitatem pronunciavit n. HEKELII.

c Ab Alexandro Macedone in Ditionem firam redactam.

d Olim Ætia, Potamia, Og ygia, Melam-bolus, Hephastia, Myara, & propter habitantes illic Ethiophes , etiam Ethiophia dicta.

e Trogus enim , Ægypti Solum ita fæcundum asserit, ut nulla Terra in usu hominum sit Alimentorum feracior.

Ante nat. CHRISTUM Annô vigefimo fupra trecentelimum intra spatium septendecim dierum cum fex millibus Mucorum pasfibus, ut Stephanus testatur.

g Vid. Justinus Lib. X I. c. X I. §. 13. h Hebrais Hieronymo teste.

i Alii vocant Alexanteriam , Alexandretam , Alexandronam, Augustam, Juliam, Claudiam & Domitianam.

k Eam Antiochus Ptolemæo ad Pelusium navali pugna victo, obsedit, eandemque à Romanis submersam publicis expensis instauravit Cæsar. quam demum à Persis captam esse novimus.

l Sed hic tantus Thefaurus cum incompara-

m Primus apud Gracos Coeli rationem diligentius explicans. Ideoque Princeps doctrine Mathematica dictus. Vid. Nic. Reusneri Ico-

nes pag. 2. n Conf. Quenstedii Dialog. Patriar. V. ILL. BUNO-

a Agyptus. b Alexandria, c Bibliotheca Alexandrina.

ieu Thebæ Ægyptiæ.

Memphis.

Pyramides.

dro Magno condita; postea in tantam aucta multitudinem atque frequentiam, uti uni tantum Roma cederet. Secunda ab hac Diospolis, five & Thebæ cognomine Egyptiæ; quas centum portas habuisse ferunt; sive. ut alii ajunt, centum aulas, totidem olim principum domos; folitasque singulas, ubi negotium exegerat, ducenos armatos milites effundere. Deinde · Memphis, regia quondam: juxta quam ¿ Pyramides, regum sepulchra Turres sunt fastigiatæ, ultra celsitudinem omnem, quæ fieri manu possit : itaque mensuram umbrarum egressa, nullas habent umbras, regum pecuniæ otiosa ac stulta oftentatio. Reliquæur. bes sunt; "Syene, Sais, Bubastis, Elephantis, Tentyris

" Arsinoë & Abydus, Memnonis olim regia; ostea Osiris fano

Syene. Sais. Bubaftis. Elephantis. Tentyris. Artinoë. Abydus.

BUNONIS.

& Urbs a Thebe hodie Theves, Hecatompyla, regioni nomen dedit, quæ Thebais dicitur, undique ferè montibus cincta; unde Hieronymi | k Elephantina b. ætate o cremitarum exstitit mansio. Sed ipsa jam Ciceronis ærate prostrata jacuit p.

- b Memphis q hodie Meser r, ad verticem Deliæ posita, nunc c Cairus, Alcair sive Cairo | ciua c. Erattamen & alia Arsinos ad sinus Aputatur. At ipsa Cairus urbs, si itinerariis fides, quinquies major est Lutetia, habetque templorum viginti duo millia; & arcem tam spatiosam, quæ magnitudine Lipsiæ par habetur. In circuita quindecim milliaria Germanica continere dicitur t. Omnium ibi rerum habetur copia, at ligna fatis magno emuntur pretio. Cairi hodie residet Satrapa nomine Imperatoris Turcarum: itemque Patriarcha Coptiarum; & Patriarcha Grecorum ac Arabum; qui licèt officia Gracè recitent, Gracam tamen linguam vix satis intelligunt v. E regione Memphis in altera fluvii ripa, Chaldæi quidem, permissu Regum Ægyptiorum, arcem d Babylonem exitruxerunt.
- ζ Plinius x tradit in unam ε Pyramidem ex-ftruendam mille octingenta talenta crogata effe [6, Strabo Lib. x v 1 1. Geogr. p. 61], Tom. in raphanos, allium, & rapas, viles cibos; II. autor est. quibus pasti fuerint operarii.
- n f Syene, hodie Asna dicta, sub Tropico Cancri ad Nilum fl. in extremis Ægypti finibus fita; Romani Imperii olim exstitit terminus, ficuti hodiè Turcici Imperii limes est.
- 9 g Sais, hodie Sahid, intra regionem est, quæ Delta vocatur y.
- . Ad eandem regionem fuit h Bubastis z a-

- pud Nilum fl. hodiè Pibefeth, & secudum alios z i Elephantis intra Nilum est in msula Nili
- λ 1 Tentyris ad Nilum fuit: ad hunc locum nullos amatare Crocodilos ferunt.
- m Arsinoë ad Nilum erat Labyrintho virabici angulum.
- n Abydus haud longè abest à Ptolemaide. hodiè Abutich dićta.

HEKELII.

o Qui Thebestim quoque suô tempore nominatam scribit.

- p Dicitur & Diospolis & Busyris; à Condito-
- re Busiride , Ægyptiorum Rege. q Ebræis Neophet & Migdol.
- r Vel Meffer. / S. ut alii scribunt , centum & quinquaginta
- t Condita est abOgdoo Rege & à nomine Filiz ejus ita appellata.
- x Lib. X X X V I. H. N. Cap. X I I. pag. 640. lin. 38. feg.
- y Urbseit ista juxta unum ex Nili Fluminis Oftiis, quod ab ipsa Saiticum dicitur. Incolæ vocantur Saita, Minervam colentes studiosisfimè.
  - z Vel Bubalte.
- a In hâc Urbe olim quotannis Conventus
- a Thebx Ægyptiz feu Diospolis. b Memphis. c Cairus. d Babylon. e Pyramides. i Syene. g Sais. h Bubalis. i Elephantis k Elephantina ins. l Tentyris, m Arsinot. n Abydus.

inclyta: & Arabix contermina, claritatis magna & Heliopolis, i. e. Heliopolis. Solisurbs. In Marmarica vicus fuit Apia, nobilis religione Ægy. Apis. Labyita. pti locus. Fuit & Labyrinthus, nullo addito ligno exædificatus, thus. domos mille & regias duodecim perpetuo parietis ambitu amplexus, marmore exstructus & tectus, unum in se descensum habens, intus penè innumerabiles vias, multis ambagibus huc & illuc remeantibus.

agebatur in honorem Diana, colebaturque Isis tarea ostenditur ea ipsa arbor qua sese ad desiomninò studiosè.

enim Finis Navigationis Ægyptiæ.

c Hæc Urbs prius dicta est Crocodilorum Civitas, quoniam Crocodilus mirum in modum ibidem colebatur, facerque erat apud cos in Lacu quodam seorsim nutritus & sacerdotibus manfuetus, Suchi nomine veniens. Leg. Strabo loc. fup. ad Not. V. §. huj. cit. p. 621.

BUNONIS.

& a Heliopolis d, in sacris On, nunc Bethse-mes, Arabibus Bahalbeth, ab Israëlitis traditur condita, quum essent in Ægypto e. Hic Mithres Rex primus obelifcos erexit, ac Soli confebantur responsa ad literas non apertas. Heliopolis sacerdotum olim fuerat habitatio, hominumque Aftronomiæ & Philosophiæ deditorum mansio, ubi Plato discendi causa aliquandiu Phari, commoratus est. Cæterum quæ regio Ægypti inter Cairum & Rosettum & Damiatam interjacet, b Delta vocatur, à Gracorum litera, cujus formam refert. Fuit ibidem & Thanis Ægyoracula edidiffe legitur. In ea regione urbes hodiè celebres memorantur, d Micale magnitudine vix Cairo cedens; e Phuona, Ptolemao Nicii, Rosetti f, quæ olim Schedia, aut f Cano-pus g. Veneti consulem ibi habent, quem tamen Mænibus cinctum & ad Littus positum vulgo Baylo vocant. g Ziza etiam memoratur, circa magnum quoddam Nili Ostium, Mauriad quam certo die manus, brachia & crura ho- tanis Raschit vocatum. minum ex terra prominere dicuntur. h Ma- h S. candido Marmore.

derium B. Virginis aptavit ac demisit. i Niloscob Ubi Athiopica Naves conveniunt. Est pii, hodiè Elmichias, præcognoscebant Ægyptii Nili augmentum & decrementum. Ad hanc urbem duo sunt templa, in quibus S. 70hannis Baptista conservantur reliquia, aurea capsa inclusæ: quæ fingulis annis inspectante magna hominum multitudine, hoc edere dicuntur miraculum. Quum reliquiæ illæ in flumen conjiciuntur, aqua ipía contrario cursu ascendit, modò in unum, modò in alterum templum. Ea de causa dies ille tam Mahumedanis quam Christianis folennis est. In Pharo infula erat turris ingens, k Pharus dicta, ex quâ nocturni lucebant ignes navigantibus. Ædificavit eam turrim Sostratus Gnidius ex albo cravit. Ibidem erat templum solis, in quo recipie- lapide h supra quatuor cancros vitreos, tempore Ptol. Philadelphi Regis , magna cum admiratione spectantium. Hinc similes turres, quæ navigantibus lumen præbent, dicuntur

HEKELII.

d Quasi Solis Civitas. e Dicta & Diospolis, Jovis Civitas, it. Thaba . Ægyptiæ; Homero v. 'Εκατόμπυλας, quod cenptiorum regia, ubi Moses coram Pharaone tum Portas, s. ut alii volunt, centum Aulas, totidem olim Principum Domos, habuisse ferunt. Conf. Quensted. loc. cit. p. 652. seg. f Vel Rosetta.

a Heliopolis. b Delta regio. c Thanis. d Micale. e Phuona. f Canopus seu Rosettum. g Ziza. h Matarea. i Niloscopium. k Pharus turris.

Ttt3

BUNO-

CAP. III.

De incolis Ægypti ac Nilo flumine; item de Libya exteriore.

TPsi Ægyptii, hominum vetustissimos se prædicantes, cum Scythis de gentis antiquitate olim contenderunt 4. Antiquisfimos esse post Syros, vel ipsa sacra Scriptura attestatur. Disciplinarum complurium inventores rerumque divinarum ac siderum peritissimi dicti sunt. Quare ad eos Dædalus, Melampus, Pythagoras, Homerus & alii complures eruditionis causa profeeti. Sub regibus esse jam inde ab initio rerum consueverunt. modò suis, modò Æthiopibus; dein Persis ac Macedonibus; moxque iterum suis, donec Romani, Augusto debellante, in provinciam redegerunt Ægyptum. Post hoc Saraceni eam occuparunt: quibus successit Sultanorum inclytum nomen, ex Circassis Tattarorum gente ortum. postremi Turca an. clo Io x v 11, invaserunt, qui etiam nunc tenent. # 1

II. Sed

BUNONIS.

& Selimus Turcarum Imperator Mameluchorum in Ægypto regnum delevit anno Christi 1517. quum stetisset per annos fere trecentos Postea sub Cambyse ad Persas anno ante Chri-Annal Turc.

HEKELII. a Vid. Zustmi Lib. I I. c. I. §. 5. seqq.

REISKII.

1 a Ægyptii nugas serebant, quotquot hominum sese vetustissimos prædicarunt, aut cum Manethone, Sacerdote suo vanissimo, regum centurias Abrahamo antiquiores aliquot numerarunt. Ne quidem illi à Syris erant ve- cipia selegit milites, Mamluccorum nomine: Hi enstate proximi, quod Auctor existimat; sed denique A. C. 250. Mohaddano, ultimo Jo-Arabes Chaldei & Babylonii antecedunt. Pri- bida misere cæso, Eloddinum sui gregis homas tamen Ægypti colonias à Chamo & Mifrai- minem extollunt, & longa regum successione mo hujus filio, & horum posteritate Berosus atque Sanchoniathon arcessunt, casque sacris main Bai Jarcassum suspendio necavit : Hinc scripturis congruas. Menes cum primus in re- Ægyptus hodieque Turcico Imperio subest, in gum ordine aut Chamus ipse, aut unus inter fangiacatus & octodecim Calisifatuum aut pra-Chami posteros suit: Ab hujus excessu b Dy- secturarum centurias divisa. Vid. Marsami Canastiæ plures aut Nomarchiæ in regno unico non Chronicus regum Ægypt. & Chronicon exortæ duodecim Momarchas ex æquali Nomo- Saracenicum Dreschleri cum additionibus norum numero pepererunt. Sed rege sub Amisi stris.

ad Sabtaconem Æthiopem, duosque hujus successores; ab his ad Nomarchas denuo, & ultimum Psammeniten potestas regia pervenit: ftum 505. denique ad Alexandrum M. anno ante Christum 328. ab ipso demortuo ad Ptolemæos; ab horum ultimo Dionysio ad Romanos A. V. C. 720. ab Romano ad Saracenicum Ægyptus Imperium A.C. 642. sub Chalifa Omate adjungitur; Amirisque Chalifis per A. 337. paruit; posthac Phatemidis per annos 208. tandem Jobidis regibus ex A. C. 1179. horumque antepenultimo Salohoddino (communiter Saladino) qui è Tataris Circafiis coemta mangaudent ad A. 1517. quo Selimus ultimum Tu-

HEKE-

a Ægyptiorum antiquitas. b Dynastia multiplex.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. III. 517 II. Sed de Nilo b hoc loco pauca quædam retulisse haud abs Nilus s. re fuerit. Terra ipsa Ægyptus expers imbrium mirè tamen fertilis, & hominum aliorumque perfœcunda generatrix. Nilus id efficit, amnium in Internum Mare permeantium maximus. Hic in Africa desertis, montibus Luna ortus, haud statim Nilus est, Luna & primum ingentem Lacum Nilidem, qui nunc Zaire & Zembre dicitur, Cxx. mill. German. permeans, cum diu simplex savusque receptis dextera magnis aquis descendit, Astapus co-Astapus, gnominatus, quod Æthiopum lingua significat aquam è tenebris profluentem, circa Meroen, Infularum, quas innumeras latè- Meroe. que patentes spargit, clarissimam, lævo alveo Astabores dictus Astabores. est, hoc est, ramus aquæ venientis é tenebris; dextero verò Altusapes, quod latentis fignificationem adjicit, nec ante, Aftusapes.

quam ubi rursum coit, Nilus dictus est. Inde partim asper, par-

tim navigia patiens; mox præcipiti cursu progressus, inter oc-

HEKELII.

b De hôc Fluvio scribit Heliodorus Emesenus, Scriptor verè elegans (Eleganti hoc elogiô Autorem hunc dignatus est Polyhistorum clarisfimus , Georg. Matthias Koenigius , Evergeta Kaj d'in Sort & we rus pièr apxus en The aupar & Al Bronius, έσχατων τε τ Λιβύης εναλαμβάνει, καθ' ο μέρο το κλίμα τό ανατολικόν δότοληγον , άρχην τη μεσημφθία δίθωσις. πρές το ετησίων άντικρύ πιτόντων ανακοπτόμετο. άκλ' מינים לא דינדמי ליט מינושי אמדמ דף אין ארפוראי, אמים में बंद्रमार्थका होते में महत्रमाहिशंबर जारेंग महत्रक हेत्ववर्णातका पर μα ωθούντων ζώτην συνάξωσι, καθ' ήν τίς πρόσω φοράς เก็บเลือกรางรามุ, ที่ บารคุดอาห์ร รรีกระไร รณี เลือก กบคลังแรกล้อนร τ πρότερον καί κατά μικρόν άθροιθάσης και παχυνθένης ιστίδ 🕒 έξατμιζομένης και τύτυ λάβρων ύντων ρηγνημένων, ορράτοι ο Νέλο , και ποταμός ε ιναι έν ανέχεται, αλλα папіватівитац в будня, под Эпластовсях в Абдинтог, тя παρόδα γεωργεί τας αρόρας. Διό πιδεν τε έστι γκυκύτατ 👁 , oriatur, qua parte orientale clima desinens, initium | circa Urbem purpurasceret.

meridiei præbet: crescit verò æstivô tempore, non (ut quidam putarunt) Eteliarum adver fo flatu rejectus, sed iis ipsis ventis circa solstitium astivum à Septentrionalibus partibus versus meridiem, omnes nubes pellentibus ac trudentibus, donec in Zona, qua torretur ardore Solis, colligantur, in qua illomeus singularis, in elegantissimà Bibliotheca rum motu retunditur propter incredibilem circumstansuâ vet. & novâ p. 387. col. a. Lib. II. 'A. 910- tis astûs vehementiam', totô, qui antea suerat paumuso p. 109.) seq. Edition Commelin. hôc modô: lulum congregatus & condensatus, humore liquescente, & inde copiosis imbribus cadentibus, superbit-que NILUS, nec se Fluvium esse patitur, sed esfunditur extra ripas, & eluvione, tanquam Mari काम्बनम् नहे प्रवास में आहुतान अहुता, ४% केंद्र नागड मान्यांग्यन quêdam Ægyptum operiens, adventu suê sæcundat agros. Quare ad bibendum dulcissimas prabet aquas O que illi ex cœlestibus imbribus suppeditent : & est tactu placidus ac lenis , non amplius calidus , sicut ubi incipit : veruntamen adhuc tepidus, ut in ejusmodi locis ortus. Quam ob causam solus ex Fluvits vapores non exhalat. Omnino enim consentaneum esset, si exhalaret, eum ex neve liquesactà, quod quidam Doch apud Græcos voluerunt, incrementum capere. Quando verò Herodianus Lib. IV. Histor. Cap. sm is έμθρων υρατίου χροργόμει 🕒 , χω δήρων προσυνίκα. IX. p. 201. Edition. Bacleriane NILI Fauces Θ, το ετι με βερμές ως όδου δράκτε, ένε θε χριαφές fanguine (aliquando) infectas fuisse scribit, ம் देश्विम के हैद्यमा . Al क्षेत्र al rlar मुझे मांक नामामा tunc utitur verbo Фонг दे क्षेत्र , quod idem eft , ac ลับรูตรง่าง ล่าลอำเริงกร. Пล่ารเอร ตัว , อัร รอ ถ่ากร, ลาลอิชิร , ถ่ purpurascere. Torur 🗣 (inquiens) รัทร์เรร อุดัเอ อัร มเมินธ์ การะ รัติยุรไรทุธนา , de กบารินางนุม ที่พี่ หลุด Ennyon กู้น์ของเร นั้นุนสา ปี ดิเล กับ กะยิโน , โล๋ร กะ ลัดติอกลัธ กับ Nazy ευθεκίμων , χιόι 🐠 τηκομένης το πλήρωμα ελάμβανε μιβεκεύσας, τ τε περί τ πόλιν κίμαλον πάντα φουνχύνη, Quæ verba Stanislaus Warschewiczki, Polonus, h.e. Angelô Politiano interprete, tanta est sacta feliciter sic est interpretatus: In supremis Æthio- cades, ut vivis cruoris per planitiem decurrentibus, piæ; ultimis autem Libyæ partibus (NILUS) cum fauces ipfæ NILI ingentes, tum littus omne

BUNO-

518

Delta on. Nili feptem

curfantes scopulos non fluere immenso fragore creditur, sed med re. Postea lenis, & fractis aquis domitaque violentia, & spatio fessus; tandem ad Δέλτα opidum per omnem Ægyptum vagus & dispersus, & Septem ingentibus offiis in mare Ægyptium se evomit. Bis in anno, certis diebus auctu magno per totam spatia, tus Ægyptum, fœcundus innatat terris. Causas hujus incremen. ti varias prodidère; sed maximè probabiles duas: Etesiarum eo tempore ex adverso flantium repercussum, ultro in ora acto mari: aut imbres Æthiophiæ æstivos, iisdem Etesiis nubila illò ferentibus ex reliquo Orbe. Idem amnis unus omnium nullas exsbirat auras.

III. Cæterùm à tergo Ægypti versus Meridiem, juxta sini-

BUNONIS.

β Nili oftia nominantur Melæ, Canopicum, Bolbiticum, Sebenniticum, Mendesium, Pathmiticum, Tanicum, Pelusiacum c. Cæterum Nili & lib. de Agricultura. Trebell. Pollio in 30. Tyr. exundationes existere à pluviis & imbribus, qui in partibus Australibus decidunt illo tempore ferè continui & copiosi, hodiè exploratum est. Vid. Geogr. General. Varenii lib. 1. c. 16. prop. 20 d. Sed præter Nilum stato anni rempore quoque exundant alii fluvii; Niger Africæ fl. Zairus Congi fl. Argenteus fl. Brasiliæ. Ganges Indus: Fluvii, qui ex lacu Chiamay profluunt, & in finum Bengalensem sese exonerant: Item Macon fl. Cambojæ: Euphrates: Numidiæ fl. Sus dictus: & atii nonnulli. Est quoque in Ægypto lacus a Moris, viginti millia passuum in circuitu patens, altior, quam ad navigancollocabant. Lutum inter manus , Farinam Ctus. calcibus subigebant e. Forum ac negotia fœmipitale esset. Morbo extincta animalia, sepeli- Ptolem. fol. 207. fac. a. re & lugere solenne iis erat. b Apis, bos niger, certis maculis infiguis, & cauda linguaque disfimilis aliorum, omnium Ægyptiorum nu-id Petri Olivari, Valentini, SCHOLIA. men erat. Mela f. Cæterum malè audiunt ead. p. ut & Strabonis Lib. X V I I. Geogr. pag. Ægyptii veteres, qui perhibentur fuisse vani, 613. Tom. I I. ac Plinii Lib. V I I I. H. N. cap. imbelles, ad rem gerendam inepti, crudeles, X L V I.p. 146.

quæstus cupidissimi, mobiles, invidi, furiofi , & dementes. Strabol. 17 Polyb. l. 15. Plin. in Panegyr. Plato l. 4. de Rep. Philo in Flaccum Vopiscus in Saturnino. Cæsar veritus est Ægyptum provinciam facere, ne quando violentiorem præsidem nacta, novarum materia esset. Sueton. Augustus eosdem semper habuit novarum rerum suspectos. Dio lib. 51. Tacit. Hist.

HEKELII.

c Ipsis Ægyptiis vocabatur Noym, aliis Oceanus . Ætus , f. Aquila , ut & Dyris atque Chry-

d Admiranda Nili aliàs edi curavit Marcus Fridericus Wendelinus Francof. Aô. CHR. M. dum magnis onustisque navibus satis est, qui DC. XXIII. in 8. Extat & elegans Angma olim fuit campus. Cæterum Ægyptii multo de NILI, quando np. Vox ista scribitur aliter à cæteris agebant olim. Mottuos simo ob- NEIAOE, Proprietate ap. Nicol. Reussieum liti plangebant, nec cremare aut fodere fas pu- in , Enigmatib. Var. Aut. pag. 301. ubi Pautabant. Verum arte medicatos intra penetralia lus Eberus prædicti Ænigmatis Autor est fa-

e Inde fit, ut ejulmodi Corpora sic servata næ; viri pensa ac domos curabant: onera illæ etiamnum inveniantur, quæ vulgo vocamus humeris, hi capitibus accipiebant. Colebant Mumia. Ex prisca Agyptiorum Religione plueffigies multorum animalium, adeò ut quæ-ra Christianor, inprimis Romano-Carbolicos mu-dam corum per imprudentiam interemisse, ca-tuasse notum est. Vid. Magini pars II. Geogr.

REIS-

a Moris lacus. b Apis Ægyptiorum numen.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. IV. stram Nili ripam, Libya est exterior ad Æthiophiam extensas Libyacs. nune est Elfocat desertum & Gaoga. 2

REISKII. 2 a Mlus fonte suo, incremento, exundanon procul ab regno Abyssino Gojam in terra: Siat & fastigio montis Dengle duobus aut quinque fontibus erumpit: Hinc eursu flexuoso per

rum alveo contineri nequit, sed per Ægyptum planissimam, fossasque multo artificio dedutione . catarrhactis & oftiis stupendus stuvius | ctas excurrit. Hinc Niloscopia & Nilometria repererunt Ægyptir, quibus cluvionem Augusto mense futuram prænoscere ac judicare possint. Nec tamen Ægyptus expers imbrium est, sed haum Darze Bedique transfens, in duos seindi-nar alveos, quorum unus Nigritarum regna, sed quantoque pluvios habet: De inferiori Proclus atter Ag yptum subit. Auctus & incrementum id dudum annotaverat Lib. I. in Tim. Plat. de. Nili . & anniversaria hujus exundatio ab hyber- inferiori veteres negarunt pluvias , quin Vossius nis imbribus proficifcitur. Nam regiones quotquot Zonæ torridæ subsunt, per hyemem mul- Histor. Æthiop. Ludolffi Lib. I. c. 8. Isa. Yosis urgentur pluviis: Unde immensa vis aqua- sii Comment. de Nilo & hujus increm.

a Nili fontes arctio & inudatio.

CAP. IV.

Cyrenaica, Africa Minor, Libya deserta, Troglodytæ & Garamantes.

Gypto annexa est "Cyrenaica regio, Ammonis oraculo cyrenaica maxime clara, nunc Barchana provincia dimidia pars regio. Orientalis, eadem Pentapolitana dicta à quinque insignium ur Pentapolitana bium numero, que " Berenice, & Arfinoe, Ptolemais, & Apol-

BUNONIS.

& Cyrene five a Cyrenaica regio habet ab Occaßyrtim Majorem, ac Africam propriam; à Septentrione Libycum mare: ab Ortu Marmarium; à Meridie deserta Libyæ Interioris.

β b Ammonis a Oraculum in Marmarica constituunt alii b. Fuit in deserto & urbs Ammon , & templum Ammonii Jovis c ; itemque Solis fons, qui mane tepidus, medio die frigidus, sub vesperam incalescebat, & sub mediam noctem calidifirmis manabat aquis d. Eo usque penetrârunt Bacchus, Hercules & Alexander M. Locus ille hodiè vulgò Concorron di-

y d Berenice , hodie Bernich ad Syrtim majorem posita ; à Berenice Regina f appellatio-

de Arsinoe , que & Teucherra g , hodie

Trochara, in codem jacet litore, inter Berenicen & Ptolemaiden.

s f Ptolemais h, antea Barce dicta, à Ptolemæo nomen fortita, hodie Talometta valgò dicitur, ad idem litus posita. ζ g Apollonia maritima urbs à Ptolemaide

versus Ortum jacens, hodie Bonandrea dicitur. HEKELII.

a Id est , JOVIS in specie Arietis Lingua Ægyptia sic dicti.

b De hoc Oraculo vid. Curtii Lib. I V. c. V I I. ubi & eius Schema in Batavorum Editionib, eri : in aliis verò Ligno incifum extat.

c Non ab Ammone Pastore quodam Arabia; sed à Bacchô Libero Patre, quondam juxta Mythologorum fententiam exstructum.

d'Hunc Fontem dicitur JU PITER in for-

a Cyrenaicz fines. b Ammonis urbs & Oraculum. c Solis fons. d Berenice. e Arlinoe. f Ptolemais. g Apollonia.

AFRI.

Arabia Defertis vehementer fitiente anxiè im- natam. ploraretur. Terram enim pedibus conciriens lympidum Fontem ei oftendit.

e Undè autem Ammonius propriè derivetur, vid. ap. Caspar. Peucerum in doctissimo de Præcipuis Divinationum Generibus; in specie de OR A-CULIS commentariô fol. 137. fac. b. Edition. Servestanæ in 8. maj. Meminit quoque Templi istius JOVIS AMMONII Justinus Lib I. Hiltor. c. I X. §. 3.

f Et Ptolemai Lagi , Regis Egypti, Conjuge. 9 Marcellino.

h Quam Olivarius novô nomine Ptolemata nominavit.

BUNONIS.

" n a Cyrene, hodiè Corene & Cirene, XII. aut Elifa auspicjo ad regnum florentissimum mill. pass à litore remota est, urbs Cyrenaicæ primaria, acquondam Carthaginis amula, de amulam. Urbs illa Carthada post Trojanum cujus origine multa dicuntur apud Pindarum i. excidium Anno 316. ante Christum 869. con-Consider the Cariflippus Socraticus Philofodia Punice North North Kortha Haddha, id et phus, & Areta ejus filia, quar patri in gubernatione Scholae fuecessis; & Aristippi filius, flats, Cothone, id est Insula pottuqui matri successit, untpodidart , quod Strabo tradit, cognominatus Hegelias, ob incredibilem eloquentiæ vim mun aran mirat Gr dictus. Synefius quoque è Pentapoli ortus Cyrenes fuit Episcopus, primum Philosophus, ac deinde Carthagine aut Carthaginensium Republ. Grz-Christianus. Hie laserpitium herba nascitur; ei atque Romani Historici videantur. Libya unde Cyrenæ appellantur laserpinseræ. Cyrenæi Græce Aisoa Hebraice אונים & Libyes לונים ad cœnam vocati non solum veniebant ipsi; sed | Lubim à terra sticulosa vel arida, sive ut Lucani & alios secum adducebant. Inter Cyrenas & verbis Lib. I. heicutar propter calidas f Libya Ægyptum fuit opidum b Portus Menelai dictum, in quo Agesilaus Spartanorum Rex mortuus elt. tuum duplex succurrit, una superior sive Pen-Nep. in ejus vita.

HEKELII.

à Batto Tered effe conditam , & a Cyrene , Penei antra subeant : Hebraice מוכיים Succyim Sucha Amnis Filia, quam Apollo amore ejus raptus ex voce סוכה Socha, id est spelunca.

mam Arietis Baccho aperuisse, cum ab eo in in eam Libyæ Partem transtulit, ita denomi-

REISKII.

r c Cyrenaica nomen â Cyrene urbe, hae à Cyre hujus regionis fonte reperit, 200 Kuens unyis Erxuelas inquit Stephanus : Huic enim montique cognomini urbs adjacebat proxima. Sed hæc ipla regio fensum admittit æquiyocum & angustius dicta Pentapolin ; paulo latius totam à Prolemæo & Cluverio descriptam provinciam ; latissime sumta Marmariticam & Libyam exteriorem fignificat. Inde factum eft, ut veteres, novique Geographi d templum Jovis Hammonis & Oraculum Cyrenaica adscriberent, quod Marmarica & hujus parti, regioni Ammoniaca Plutarchus & Plinius attribuunt. e Africa minor Phænicum colonia, & Didonis perducta, Carthaginem continebat Roma urbis que, Byrfa, idest arce regia, & Megara five Magalia urbe. De bellis tribus Punicis, ultimoque seu tertio, quod in excidium Carthaginis definebat , cum Christoph. Hendreich in sitientis arenas. Hæc vero ex notitiis Episcopatapolitana; & altera inferior five Marmatica Josepho ξηρολιβύα και ανοδε , id est arida, Troglodyta Gr. Towyhodiras i Plurimi Philologorum putant, hanc Urbem in Ton Teanhan and Soio, quod cavernas &

a Cyrene. b Portus Menelai. c Cyrenaica. d Jovis Hammitemplum e Africa minor. f Libya. g Troglodytz.

AFRICA MINOR.

II. Sequitur Africa Minor sive proprie dicta. Terminatur à Africa Septentrione Africo pelago; ab Ortu sinu magnæ Syrtis, à Meri-Minotis sincs. die montium perpetuis jugis; quibus à Libyæ desertis & Gætulis discernitur: ab Occasu Tusca amne. Continet hodie Tunetanum Tunetanum regnum. Fluvii in ea clari, 9 Cinyphus, 1 Triton, Tritonidem Cinyphus valudem trahens: Catada, ad Carthaginem se devolvens, & fluv. Bagradas omnium maximus ad Uticam, ac » Tusca terminus Catadass.

Bagradas d.

Bagradas d. Africæ Minoris.

III. Populorum varia nomina. Clarissimi " Nasamones; ex-Nasamones. tra Africam propriam etiam Cyrenaicæ & Marmaricæ contermini; quos antea Mejammontes Græci appellaverunt, ab argumento loci, medios inter arenas sitos; & ab his sublati Psylli, quo-psylli, rum corpori ingenitum fuit virus exitiale serpentibus, ut cujus odore vel fugarent vel sopirent eas k: & supra Carthaginem Liby-

BUNONIS.

colle Gratiarum fluens inter Leptim magnam, & Barathiam in Syrtim excurrit, perfunditque Macæos, seu Macas, qui & Syrtides appellantur. Ad hunc fluvium funt hirci tantæ magnimdinis: quanta non alibi: Plin.

b Triton apud Tacapen urbem, unde hodie Rio di Caps nominatur, mare subit. In illius fluminis infula Phila Minervam primum virginali habitu apparuisse fabulantur 1.

z c Bagradas fl. hodiè vulgò Megrada, Moerida, ac secundum alios Maziordech dictus, ex Audo monte ortus inter Uticam & Carthaginem mare fubit. Ad hunc fl m. Regulus ingentem serpentem catapultis n interfecit, ejusque exuvias 120. pedibus longas Romam. milit. Gelleus o.

λ d Tusca hodie vulgò Guadilbarbar vocatur, ad Hipponem urbem in mare excurrit.

μ e Nasamones gens Syrtica, navigiorum spoliis quastuosa. Quippe obsident littora, & astu destituta navigia notis sibi vadis occupant. Curt. , f P/vlli Nafamonibus fuêre finitimi, quum Auster eis omnia aquarum receptacula arefecisfet, publico confilio adversus ventum istum fecerunt expeditionem, jure belli res repetitum: verum Auster spirans, arenis universos obruit;

quibus exstinctis Nasamones corum terram ob-

thætinuerunt: Herod, Gell, Plinius tamen eos à Na-9 a Cinyphus seu Cinyps fl. hodie Magra; è samonibus deletos esse tradit. Elianus prodit, tam familiares Pívllis fuiffe Cerastas, ut morsus eorum sentirent nunquam; ac mederentur percuffis. Idem jus illos obtinuisse in omnia serpentum genera tradit Plutarchus in Catone. Ouum enim hic per Libyæ deserra iter facerer. & in summo periculo ob crebros serpentum ictus milites videret, 'à Plyllis auxilium petiit, qui suis incantamentis ita fascinarunt serpentes, ut nulli deinceps nocere possent. Ex illorum familia quidam, Hexagon nomine, Roma in dolium serpentibus refertum conjectus, experimenti causa, circum-mulcentibus linguis miraculum præbuit. Signum ejus familiæ erat verno tempore odoris virus, & fudor, quo non solum medicamen præsens afferebant, verum etiam saliva. Liberos Psylli savissimis solebant obiicere serpentibus ad uxorum pudicitiam experiendam, adulrerino enim fanguine prognatos non fugiebant serpentes. Elianus, Plinius , Silius , Cicero , Gellius ,

HEKELII.

k Vid. Plinii Lib. V I I. c. 1 1. p. 107. lin. 6. l Unde & Pallas Tritonia dicta.

m Atilius. n Et ballistis.

o Lib. VI. N. A.c. III. p. 210. BUNO-

a Cinyphus flu v. b Triton fl. c Bagradas fluv. d Tusca. e Nasamones. f Psylli.

Peeni.

Leptis M. Abrotonum. Taphræ. Capía. Thyídrus. Thapfus. Leptis P. Rhuspina. Adrumetum. Clupea. Tunes. Uthina. Carthago. Utica.

phanices, iidem & Pani, è Phoenice Tyro profecti, Duce Elifa sive Didone, quæ Carthaginem condidit. Urbium celeberrimæ Leptis Magna, qux & Neapolis, · Abrotonum, *Taphre, eCapsa, Thysdrus, Thapsus, Leptis Parva, A Rhuspina, x A. drumetum, & Clupea, "Tunes, "Uthina, & & Carthago, Romæ æmula, terrarum cupida, opulentissima quondam totius A. fricæ, antequam Romani tribus bellis devictam deleverunt: 2 Utica Catonis, qui inde Uticensis, morte nobilis.

BUNONIS.

& a Leptis Magna, hodie Lebida & Lepede, paullum à litore distabat, ubi hodie conspiciuntur urbis rudera.

. b Abrotonum ea videtur esse urbs, quæ ad idem litus jacens, Leptique vicina, hodie vulgò appellatur Bnata. Ortelius tamen urbem hanc in mediterraneis ponit p.

π c Taphræ, Taphra & Taphrura, hodie Afacus, ad Syrtim Minorem jacet q.

e d Capsa in mediterraneis posita abHercule r traditur condita, munitissima licet, à Mario tamen intercepta ac deleta est. Salust.

e Toysdrus f, Tisdrus, Tisdrum feu Tusdrum in mediterraneis quoque fuit.

7 f Thapfus urbs maritima, inter Adrumetum & Rulpas jacuit.

v g Leptis Parva, & ipla in litore hand longe ab Adrumeto posita, ea putatur esse urbs, quæ hodie Africa appellatur t.

p h Rhuspina quoque maritima urbes ab Adrumeto ad Ortum ponitur.

z i Adrumetum v ad idem mare jacens, hodie vulgò vocatur Mahometa x.

ψ k Clupea seu Clypea y, hodie Quipia urbs maritima, ad 1 Hermaam seu Mercurii jacens promontorium, à Siculis condita est. Scorpiones ibi non vivunt,

w m Times seu Tunis aliquando Regia sedes, XII. mill. past. à Carthagine remota, hodie ambitum habet quinque milliarium. Haud longe ab co loco Romani à Carthaginensibus, & Regi suo restituit. Xantippo Lacedæmonio adjuvante, victi funt, ac M. Attilius Regulus captus in hostium venit potestatem. Ab urbe hac Timetanum regnum bo Emmius Part. I I. Rerumpp. Gracor. pag. appellationem habet. Ibi in coëuntibus utrin- 3. seqq. que litoribus gulæ specie n Golettam exstruxit Carolus V. anno C. 1535 2. quæ à Turcis an- Caro Uticensis, victo jam Scipione, necem sibi no 1574 capta ac destructa est a.

a o Uthina in mediterraneis ad Bagradam ponitur fluvium.

B P Carthago habuit speciem duplicis opidi. quasi aliud alterum amplecteretur: cujus interior pars Byrla dicebatur, exterior Magalia. Nepos in vita illustr. A Scipione deleta Julii Czfaris auspiciis postea restaurata est. Ejus Episcopus CXXV. sub se habebat Episcopos alios. Hodie ad exiguum vicum redacta urbs illa, ab hortulanis ferè solis habitatur b. Carthagi-

nenses fuere Tertullianus & Cyprianus. y q Utica haud longè ab co fuit loco, quo Bagradas fluvius mare fubir, hodie nonnullis putatur effe Porto Farina; at aliis Biferta c. Caterum r Syrtes funt finus maris vadofi & vorticosi , litoribus Africæ vicini , à supe traho , quoniam arenas congerunt, appellati.

HEKELIL

p Meminit ejus Strabo Lib. X V II. Geogr. p. 660. Tom. I I. Oper.

q Olivarius cam Fachs vocat. r Phanice.

S. Tisdra ap. A. Hirtium.

t Alii illam Neapolim dici existimant. Conf. Strabo loc. ad Not. d. S. huj. cit.

v S. Adrumentum Mario Nigro Siffa Alfonso verò Adriano Toulb denominata.

x Procopius cam vocat Adramyttum, additque suô tempore Justinianam esse denominatam. y A Clypai Figura fic dicta.

a Quố cam expugnavit, Barbaroffe eripuit

a Hodie etiam dicitur Tunes & Tunfi.

b Carthaginensium Rempublicam descripsit Ub-

c Fuit olim totius Africa Caput , in qua conscivisse dicitur.

a Leptis magna. b Abrotonum. c Taphree. d Capfa. e Thyfdrus. f Thapfus. g Leptis Parva. h Rhuspina. i Adrumetum. k Clupea. 1 Hermaa seu Mercurii promont, m Tunis. n Coletta. o Uthina. p Carthago. q Utica, r Systes,

Libyæ deserta, Troglodytæ&Garamantes. .

IV. Ab Africæ Minoris tergo versus Austrum Libyæ Deserta Libvæ fuerunt; ultraque Troglodyta, nunc Berdoa desertum. Hos te-deserta. git ab Austro : Ater mons, & trans eum & Garamantes populi cla-Ater m. ri, nunc Borno regnum. Caput gentis fuit "Garama, quam ho-Garama. dieque eodem nomine exstare tradant. 9 Debris inclyta affuso Debris, fonte, cujus aquæ ex cœlesti quidem vertigine mutant qualitatem, at controversa siderum disciplina; quippe qui friget calore, calet frigore; à medio scilicet die ad noctem mediam aquis ferventibus, totidemque horis ad medium diem rigentibus. Cæterum & Troglodytas & Garamantas olim Romanorum arma fuperaverunt.

BUNONIS

& a Troglodytæ à subeundis cavernis, in quibus degunt, nomen acceperunt d. Arift. Olim venationibus dediti, tanta fuisse memorantur celeritate, ut iplas feras cursu potuerint assequi. Vescebantur serpentibus, & mortuos esferebant læti e. Multa myrrha apud illos esse traditur; Serpentes ibidem inveniri ajunt 20. cubitorum. In Troglodytis aliis ponitur Solis fons supra memoratus f.

s b Ater mons g in longum extenditur, ac uno latere ferè attingit Minorem Syrtim.

C Garamantes à Garamante Apollinis filio, seu porius à Garamo fluvio ad quem incoluerunt, appellati funt; apud hos nulla erant matrimonia; fed mulieres habebant communes. Dipsades serpentes maximi ibidem reperiuntur.

BUNONIS.

mans, in Numidicum finum decurrit.

a Ampsaga a fl. hodie vulgò Suf Gemar

i Cap. x L 1 1. p. 83. a Troglodytz. b Ater mons. c Garamantes. d Garama. e Debris.

CAP. V.

Numidia & Mauritania.

NUMIDIA.

A Tusca amne usque ad « Ampsagam sluvium litori Africo præ-tenditur Numidia, Masinissa Regis nominè maximè clara, nunc Numidia.

HEKELII.

Numidiam à Mauritania Cæsariensi distermia A quo Ampfa Castellum ap. Pomp. Melans Lib. I. c. VI. p. 157.

n d Garama h ad Garamam fluvium est. 9 e Debris quoque Garamantum urbs est;

nio & Solino i testibus.

contra Jovianum sunt videndi.

cussu accenso est similis.

b Opidum quippe clarissimum.

ubi fons interdiu frigens, noctu fervens, Pli-

HEKELII.

d De quibus Aristoteles, Plinius & Hieronymus

e Conf. Solini Polyhift. Cap. x L I v. p. 89. & Cap. L x x. p. 143. lin. 31. feqq. ut & Pomp.

g A natura Plinio Lib. V. H. N. c. V. testante,

sic dictus, quoniam adusto, aut Solis reper-

Mele Lib. 1. Cap. v 1 11, p. 160. lin. 3. fegg. f Np. ad Not. S. S. 1. Cap. huj.

BUNO-

a Ampfaga fluv.

Rubricatus Cirtha. Cullu. Ruscicada. Buila. Tacatua. Hippo. Tabracha

nunc Tremisenum regnum eodem potrigitur situ. Gens ipsa Nu. mida, ante Nomades à Gracis appellati, à permutandis pabulis, mapalia sua plaustris circumferentes; ut nunc Tattarorum fert mos. Fluviorum celeberrimus est & Rubricatus. Urbes quam plurimæ nobilesque; sed r Cirtha eminens; Sittianorum, postquam Romani tenuêre, colonia dicta: quondam Jube & Sw. phacis domus, cum foret opulentissima. Dein sequuntur Cullu, Ruscicada, & Bulla regia, "Tacatua, 9 Hippo regius, Sicca, "Ta-

BUNONIS.

Tabracham mare subit. Plinio b videtur esse Armua; Orofio ac Diacono Ardalio c: hodic Ladog, Jadog, & Guadilbarbar à diversis ap-

y b Cirtha ac Cirta d nonnullis posteà Constantina putatur dicta: at Cirtha haud longe aberat à mari, ad quam Jugurtha Atherbalem vicit, ac in opidum profugientem obsedit. Salluft. A Cirtha 30. millia passuum versus Sitiphim fuit c Milevum seu Milevis, anno à Carthagine abesse air. Ad hanc Hannibal, Christi 402. concilium habitum, quod inde dictum Milevitanum, cui præfuit S. Augu-

& d Cullu seu Collops magnus, hodiè Collo & Alcol, urbs maritima eft apud Ampfagæ ostia sita, purpura olim celebris.

s e Ruscicada hodiè Stora f, ad idem mare

est haud longe à Cullu. ¿ f Bulla Regia Siccæ Veneriæ vicina ad Rubricatum ponitur fluvium g: hodie fertur di-

n g Tacatua inter Cullu & Hipponem Regium haud longe à Collope parvo in litore sita, hodiè Suchaida vocari scribitur.

9 h Hippo cognomine Regius, ad mare inter Aphrodifium & Tabracham jacens, hodiè Bona Marmolio. h vocatur. De hac urbe ita Silius: antiquis dilectus Regibus Hippon. Hipponensi Episcopatui magna cura, fide ac diligentia quum præfuisset Augustinus annos X L. diem obiit supremum anno atque Doctrina ad miraculum maximus, toaratis L X X V I. cujus exstat operum Sacrorum, riusque Occidentis Lumen excellenter clarum. tomi decem i. At i Hippo Diarrhytos inter Tabracham & Uticam ad idem erat mare in Afri- ambas vocat Regias. ca Minore k.

. Duæ fuerunt k Sicce, altera Syphacis quon- de Patriis Viror. illustr. p. 680. segg. dam regia, ad duarum Mauritaniarem fines;

& altera Sicca cognomento Veneria, cujus Ptolemæus in descriptione Africæ Minoris memi-8 2 Rubricatus inter Hipponem Regium & nit. In bello Jugurth. ejusdem mentionem quoque facit Sallufius. Hæc Arnobii Rhetoris, qui Lactantii fuit præceptor, patria ad Rubricatum fl. erat l. Ipfius Arnobii ac Lactantii quoque exstant libri VII. valdè eruditi contra gentes scripti.

* 1 Tabracha, seu Tabraca m, urbs marititima Ortelio Tuscæ ostio ponitur vicina. In Numidia quoque fuit m Zama, nunc Zamora, arx regni, quam Livius quinque dierum itinere posteaquam ex Italia in Africam venerat, a Scipione victus est. Zamam Metellus in bello stinus. In eo damnati sunt errores Pelagii & cum Jugurtha frustra oppugnavit. Sallust. n Adrumeto abest millia passuum trecenta, idest, milliar. Germ. 75. Quod iter Hannibal à Scipione victus & fugatus biduo & duabus noctibus confecit Nepos in Hannib.

HEKELII.

b Lib. V. c. III. p. 66. lin. 40.

c Seu Ardealio.

d S. Cirra.

e Vid. Jo. Henr. Alfledii Thesaurus Chronologiæ Tit. x x x v 1. p. 344. Edition. 2.
f Caltaldo, Olivario V. Alora & Estora

g Ptolemao dicta Bullaria. h Mercatore teste.

i Erat enim Vir Sanctitate, Labore, Studiô

& Strabo Lib. x v 11. pag. 655. has Hippones

l Conf. candidissimi mei Quenstedtii Dialog. m Silio Italico Sabaira & aliis Tabatra.

BUNO. a Rubricatus, Armua seu Ardalio. b Cirtha. c Milevum seu Milevis. d Cullu seu Collops. e Ruscicada. f Bulla Regia. g Tacatua. h Hippo Regius. i Hippo Diarrhytos. k Sieca. I Tabracha, m Zama, n Adrumerum.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V.I Cap. V. bracha: hanc quoque regionem debellatam in provinciæ formam redegerunt Romani. 1

MAVRITANIA.

II. Ultima ad Occasium est Mauritania, in qua præcipua gens Mauritania. Maurorum, unde nomen regioni. Hos Graci Maurusios dixe-Marusii. runt. Terminantur à Meridie Atlante Minori, quo submoventur à Gætulis: qui & ipsi postea, oppressis & exstinctis Maurusiis, Mauritaniæ majorem partem occuparunt: ab Occafu est Oceanus Mauritaniæ Atlanticus; à Septentrione fretum Herculis & Mare Internum : ab fines. Ortu primo Mulucham habuit flumen, quod Mauros à Numidis Mulucha fl. discernebat; at quum ea Numidiæ pars, quæ est inter Ampsagam & Mulucham, Mauritaniæ adjiceretur, finis huic constitutus est Ampsaga Continet hodiè tria regna: Darense, Fezense & Maurocitanum. Dividebatur autem olim Malva flumine in Casarien-Mauritania. sem, quæ Numidiam contingit, & Tingitanam, quæ Oceano perfunditur. Regna fuêre ad C. Cxfarem usque Imperatorem, qui in duas divisit provincias. A

C ESARIENSIS.

III. " Casariensis provincia, quam nunc totam Dara re-casariensis. gnum obsidet, antea Bocchi regnum appellata fuit. Partem ta-

BUNONIS.

A Sitipha, a Sitifis seu Sitiphis colonia in Mauritanis finibus hodiè fere exitincta est.

μ b Mauritania Cafariensis ab Occasu habet Tingitanam; à Septentrione Mare Internum ad Amplagam ulque fluvium; ab Ortu Africam Propriam; à Meridie Libycos montes & Gætuliam n.

HEKELII.

n Dicta a. est Mauritania din Të maver, quod inter cætera obscurum, vel nigrum, denotat, quoniam Colonos nigros habeat. Simias, Dracones , Struthiones atque Elephantes gignit.

REISKII.

t c Numidia Gracis ab originibus ad Romanam rransit civitatem, litera mutata gemina. Græcis enim romades en rais rouar, id est, in pascuis vagi homines : Latinis autem Numidæ plex sub Cajo & Claudio Impp. Tingitana, Cadicuntur. Ita Plinius Lib. V. c. 3. Numida ve- fariensis, & Suisensis sive Bisacensis, quam num-10 Nomades à permutandis pabulis, mapalia sua, mi Romani & inscriptiones exhibent.

h. e. domus plaustris circumferentes. d Duplex vero Numidia fuit ab Romanis in provinciam redacta; una mediterranea, quam Biledulgerid hodierni vocant, & altera externa sive littorea, quant novam alio victores nomine dixerunt. Contigit hoc capto Jugurtha, & bello feliciter composito; è quo C. Marius A. V. C. 647. triumphum egit. e Mauritania Græce Mavetravia in των Μαυριτάνων, i. e. ab Mauritanis, hi vero ab Mauritis, & denique Mauris nomen Punicum aut Hebraicum susceperunt : Idque vel ab fitu versus occidentem ultimo, tanquam מחורין Mahurin, i.e. postremi, elifa litera gutturali, vel a nigredine מעורין Maurin ab ob/curo & vacuo loco; Prius Bochartum, posterius Bec-mannum habuit auctorem. De Mauritania, tribus regibus, Jubæ, Boccho, & Bochudo, uni tandem Jubæ per Augusti gratiam subjecta. Vossius ad Pompon. Lib. I. c.5. Unde f tri-

a Sitifis. b Mauritania Casariensis fines. c Nimidia. d Duplex. e Mauritania. f Triplex.

Tulia Casa-Cartenna. Saldæ. Opidum novum. Ruiazus. Rufcurium. Rusconia. Tipafa. Tubuluptus. Tucca.

Mauritania. Tingitana. Julia Con-stantia. Volubilis. Lixus.

men inter ' Malvam & Mulucham & Massasyliorum gens tenuit. Caput provinciæ · Julia · Casarea, aliquando ignobilis, cum Fol esset; postea quia Jubæ regia, illustris facta. Reliqua opida funt "Cartenna, & Salda, Opidum novum, Rusazus, Rus curium, & Rusconia, & Tipasa, & Tubusuptus & "Tucca, impositum mari ac flumini Ampsagæ.

TINGITANA

IV. "Tingitana provincia, quam nunc duo regna Fez & Marocco occupant ab urbe Tingi, quæ nunc vulgò Tanger, cogno-Bogudiana men accepit, Ante Bogudiana dicta à Rege Bogud. Opida in ea. #Tingi modo dictum, caput provincia, ab Antxo conditum; * Julia Constantia, * Zilis, Volubilis & & Lixus, vel fabulosissi-

BUNONIS.

» 2 Malva fl. hodie Muluya, Tingitanam à Cæsariensi disterminat p.

& b Massasyliorum gens bellis extenuata, ac demum exitincta eft. Plin. q.

· c fol à Juba Rege traditur condita, ac postea alterum nomen à Cæsare habuit r. Non-

nulli eam hodie Algiers vocari volunt.

d Cartenna ad Cartenni fluv. oftium: hodie ea putatur esse urbs, quæ vulgò Mostagan vocatur.

e Salda urbs maritima, inter Juliam Cafaream & Cullu fita, hodie vulgò Bugia appel-

of Opidum Novum in mediterraneisest, ho-

die Mezuna putatur t. # g Rusazus in litore inter Ruscurium & Sal-

das posita est. v h Ruscurium, Ptolemæo Rhusuccoræ, inter

Rusconiam & Rusazum est. φ i Rusconia, Ruscinona & Rustonium, urbs maritima est.

z k Tipafa v à Julia Casarea ad Ortum est. 4 1 Tubusuptus Saldis proxima fuit.

m Tucca apud Amplagæ ponitur oftia.

n Mauritania Tingitana ab Occassi haber mari. Ptolen re Atlanticum; à Septentrione fretum Hercuduas faciunt. leum & Ibericum usque ad Malvæ fluminis ostia; ab Ortu Mauritaniam Cæsariensem, à Meridie Gatuliam & Lybiam Interiorem.

3 o Tingis ad fretum Herculcum à Cananitis. quos Josua ejecit, putatur condita x.

Talia Campestris in mediterraneis ponitur, hodie Banituede dicta. & q Zelis seu Zilia y, hodie Arzila z, in-

ter Tingim & Lixum sita est a. s r Volubilis, nunc Fessa seu Feza, regia in-

& Lixus in litore maris Atlantici polita CX II. mill. paff. ab Herculis abfuit freto. Hodie arx est cum portu, vulgo Larach, & secundum alios Arays dicta b. Fluvius quoque olim Lixus appellatus, qui hodie Lasso 29 aliis F. di Larach.

HEKELII.

p Castaldus hunc Fluvium vocat Mulula,

q Lib. V. c. I I. p. 66. Lin. 14. r Vid. Strab. Lib. X V II. p. 654.

Mercator eam Tadelim vocat.

t Ptolemeo dicitur Oppinum; Nigro autem Rhabath.

v Hodie Tanese & Mercatori Taves.

x Castaldo hodiè dicitur Tanger, & Mercatori Tangia. Strabo loc. sup. ad Not. d. §. III. Cap. huj. cit. scribit, eam Barbaris Tingam ab Ariemidorô Lingam, & ab Eratosthene Lixum nominari. Ptolemæus a. & Plinius ex Tingô & Lixe

y Sive Xilia.

z Seu Novô Vocabulô Arzita.

a A Castaldo dicitur Alger.

b Olim erat Romanorum Colonia, à Claudie Cafare in hunc locum ducta.

a Malva fl. b Maffafylii. c Julia Cæfarea. d Cartenna. e Saldæ. f Opidum novum. g Rufazus h Ruscurium. i Rusconia. k Tipafa. I Tubusuptus. m Tucca. n Mauritania Tingirana fines. o Tingis. p Julia Campeffris. q Zilia. r Volubilis. f Lixus op. & fluv.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. VI. mè ab antiquis narrata. Ibi quippe Regia Antai, certamenque Antai cum Hercule, & " Hesperidum borti." Hesperiduni

BUNONIS.

a Hesperidum hortos alii in Cyrenaica, haud longè à Barce urbe Ponunt c. Cæterum in hac ipla Mauritania elt b Atlas Minor mons; c Aby-

quæ tamen verius rupes funt, seu montes. HEKELII.

horti,

c Hos Hortos aurea Mala, quæ summa cujusdam Draconis pervigilis curâ afferventur, quo la d Herculis Columna, ac è regione altera Calpe, tidiè ferre, haud illepida Poetarum est traditio,

a Hesperidum florti. b Atlas minor. c Abyla. d Herculis columna. e Calpe.

CAP. VI.

Getuli, Atlas mons, Libya Interior & Æthiopia.

G & TVLI.

Tergo Mauritaniarum Africaque Minoris "Gatulorum gens, Gatuli. A & ipía quoque Romanorum armis debellata, longe lateque incoluit; quippe quæ hodie occupat quicquid terrarum à Lem-Lempta. pta opido ad Oceanum usque, spatio mill. Germanicorum CCCL. protenditur. Hoc spatio nunc est Biledulgerit provinciæ major Biledulgerit. pars, ubi Targa regnum, & quatuor deserta, Lempta, Zuenzi-Targa. ga, Zanhaga, Hair.

II. Gætulos à Meridie claudit mons Atlas, totius Africæ vel Atlas mons. fabulosissimus. E mediis hunc arenis in cœlum usque attolli prodiderunt celebrati auctores, asperum, squalentem, qua vergat ad litora Oceani, cui cognomen imposuit: eundem opacum nemorosumque, & scatebris fontium riguum; quà spectat Africam, fructibus omnium generum sponte ita subnascentibus, ut nunquam satietas voluptatibus desit. Incolarum neminem interdiu cerni: filere omnia haud alio quam folitudinum horrore. Eundemque noctibus micare crebris ignibus, Ægipanum Satyrorumque lascivià impleri, tibiarum ac sistulæ can-

BUNONIS.

a Gatulia a inter utramque Mauritaniam, Africam Minorem & Oceanum Oc- struxit, ac adversus Marium produxit. cidentalem posita est, Gatuli, sicut & Libyæ incolæ, primi habentur, qui in Africa consederunt. At Gætuli olim carne vesce-

bantur cruda, manebantque quibuscunque locis eos nox oppressisset, bestiarum more ferè viventes. Jugurtha tamen eos ad bellum in-

HEKELII.

a Garamantibus quippe finitima. BUNO-

a Gatulia.

tu, tympanorumque & cymbalorum fonitu strepere.

LIBYA INTERIOR.

Libya interior.

III. Ultra Atlantem & Libya est Interior ad v Nigrum usque flumen, vastarum solitudinum, nunc desertum Sarra dicta.

ATHIOPIA.

Athiopia.

IV. Jam verò quicquid ultra Nigrum flumen est & Ægyptum. versus utrumque mare Atlanticum Rubrumque, Æthiopes tenuerunt, gens omnium Africæ terræ amplissima extra Africam à vetutissimis Geographorum posita. Ab Æthiope Vulcani silio cognominati; vel ut alii, ab nigro vultus corporisque colore; #170↓ quippe fignificat nigrum 2

T R O.

BUNONIS.

intus & in mediterraneis est; ad discrimen alterius Libyæ, quæ mare Lybicum, Ægyptumque attingens, Exterior vocatur.

y In Medra Nigritarum regione est b Niger lacus, ex quo iple fluvius c Niger b procurrens, aliquo spatio confecto, lacum, qui d Borno vocatur, efficit, inde Cano regnum petens, e Guarda lacum, qui ibidem est, transit; ac demum ad Tombutu, in plures, quibus in mare devolvitur, alveos dividitur; ex illis iste ad Senegam decurrens, Rio de Senega vocatur; ac alter, qui versus Gualaram fluit , Rio S. Ivan. Niger igitur fluvius spatium DCCL. milliaria conficit Germanica antè, quam mare subeat. Sicuti Nilus, ita quoque iste certis anni temporibus exundat, vicinosque fœcundat agros c.

HEKELII.

b S. Nigris.

Solitudines, eminentibus interdum velut exuftis cautibus.

REISKII.

scribuntur; ex libris quidem Punicis, qui ad constituimus. Hinc Abyssinis hodie nomen prisregem Hiempsalem pertinuisse dicebantur: Ca- cum arridet adeo, ut se ipsos Itioperiaban,

terum fides ejus rei penes Auctorem erit, ipse in-B a Libya hac Interior dicta est, quoniam quit Salustius. Nam Ægyptii Getulis antiquitate ac cultu Africa primo antecedunt. g.dtlas ab littore Africano & occidentali Oceano versus orientem ad loca Ægypto confinia procurrens, Atlanti regi Mauritanico nomen debuit, nocturnos autem ignes, strepitus, cantusque h Satyris , b. e. damonibus , qui Satyrorum hircorumque species mentiuntur. Sin Atlas Japeti filius extet idem , qui Enochus, uti apud Eusebium ex Eupolemo annotatur Lib. I'X. Præpar. Euang. Tum vero Idris Arabum (quem nominant illi Henochum) & Dyris Pænorum Atlas valde convenient, fed tempore nimium distabant. De Libya utraque superius actum fuit, neque heic amplius agetur. 2 i Ethiopia ortum & nomen ab Æthiopibus, Æthiopes à nullo eoque fabuloso Vulcani filio, sed ab atro colore habet, Grace ai hania in Të ai how . Al hof in F aifed C omis als nenguneis mir ofin , id eft , velte c Niger autem dictus est propter nigriPulveris aut facie aduftus dicitur. k Æthiopicus quidem nigror abæstu solis aut ustione non provenit, sed à corpore quodam mucoso & reticulari, quod inter cutem & cuticulam collocatum transluceat; fic habet inventa nuper celeberrimi Pechlini opi-1 f Getuliam Grace μτυλίαν regionem Li- nio in Tractat. de habitu & colore Æthiop. c. 7. byæ proximam Strabo vocat, & huic paulo Characteres tamen Æthiopum externos in vullatius extensæ partem attribuit: Utraque ta- tu atro aut subnigro, simis naribus, labristumen suis terminis coercetur. Getuli autem & mentibus, capillitio crispo ac lanuginoso, cu-Libyes primi Africa cultores ab Sallustio de- tis mollitie ac splendore pingui vel argenteo

a Libye interior. b Niger lacus. c Niger fl. d Borno lacus. e Guardo lacus. f Getulia. g Atlas. h Satyri. i Æthiopia. k Color Æthiopicum unde.

TROGLODITIC.A.

V. Divisa fuit Æthiopia in varia Æthiopum genera; quorum Prolemæus innumera tradit nomina. At clarissimi omnium suère Nigritæ; à Nigro flumine dicti, & Nubiorum gens magna, Nigritæ, unde hodieque vastissima regio dicitur Nubia. Ea autem Æthio- Nubii. pix pars, que Nilo utrimque adjacet, Ethiopia dicitur sub filb Agypto Egypto; atque in ea ad Nili paludes seu lacus Cinnamomisera misera regio. At totum finus Arabici lævum latus Arabes tenuêre Tro-Trogloglodyta, unde regio ipsa Troglodytica.

hujus 2 origines ab Ludo, Mifraimi silio, proximas Defunctos illi suos ita sepeliunt. Mortuis pe-Bochartus ab . Egyptiis vicinis & Arabibus dedu- dibus cervicem alligant virgis paliurinis. Deincit, multisque rationibus confirmat, Æthiopes de cadaver in editiori loco positum lapidibus eosdem nec alios adhuc superesse, quam quos di- ridentes obruunt, impositoque supra saxovina historia לודים Ludim , i. e. Ludæos nuncupet. b Porro Æthiophiam ipse duplicem fatetur, li gratia; invalidis, ob senium armenta segui Africanam five occidentalem, & Afiaticam guttur bovis cauda adstringunt, ac ita eos insive orientalem. Nubia inter Nigritas Abyssi- terimunt. Qui mortem differt, licet nolentem nosque per 400. milliaria pater, regnumque codem modo, admonitum tamen antea, infuo regi fubditum complectitur Arab. אלנוביאה terficiunt: Idque habetur beneficii loco. Mor-Alnubia de quo Commentarium Geographi- bo correptos incurabili fimili afficiunt morte. cum Auctoris e Nubiensis nomine habetur. Maximum arbitrantur malorum, ab eo vitam Troglodytica paulo superius exposita unam ex diligi, qui nequeat aliquid agere dignum vità. nobilis. Ludolfi Historica Æthiop. Lib. I. c. 14. Nullus ibi habendi amor: à divitiis, pauperobservationem suppeditat, de barbaris Æthio- tate se abdicarunt voluntaria. Tantum lapide pibus quos Cafros nominant, feris, nudis, agriophagis & pamphagis, quin Dei, regis, legis

& vocis expertibus: d Hos Troglodytis à Plinio descriptis simillimos nemo, uti suspicor ne-BUNONIS.

gabit.

continens longitudinem DCCC. milliarium equos habentes pufillos. Germ. habetque, quod infra dicitur, XIX.

f Troglodytas Arabum esse partem atque consanguineos, ex Josepho patet, qui tradit Abrahami filios ex Cetura Troglodyticam occupasse. Raderus censet cos hodie appellari & c. L X X. p. 143. lin. 31. seqq. ut & Pompo-Abiffinos, & regnum Barnagas appellare in di- nius Mela Lib. I. c. VIII. p. 160. lin. 3. feq.

i.e. Æthiopes, suum solum Manghesta Itioperia genas. Troglodytas verò ita dictos docet Ari. e. regnum Æthiopiæappellent: Ultimas gentis stoteles à subeundis cavernis, in quibus degant. rum acervum cornu abeunt. Bella gerunt pabuuno gloriantur, quem Hexecontalithon vocant. tam diversis notis sparsum, ut sexaginta gemmarum colores in parvo ejus orbiculo deprehendantur. Ignari fermonis stridunt potius quam loquuntur. Carnibus vivunt serpentum. Tanta verò pernicitate pollent, ut feras, quas de Nigrita, à Ptolemzo in Interiori collo- agitant, ipfi cursibus persequantur. Plin. d cantur Libya. Regio illorum à Sarra versus Solinus. e. Herod. Aristoteles lib. 8. Hist. Ani-Meridiem jacens à Meroë insula usque ad ma- mal. cap. 12. Pygmaos facit Troglodytas, cosre Atlanticum & promontorium viride porri- que ad paludes, ex quibus Nilus profluit. gitur, quo loco Niger fl. in mare decurrit, collocat, quo loco cum gruibus illi pugnent,

HEKELII.

d Lib. VII. Histor. Nat. c. II. p. 108. lin-

e In Polyh. c. XLIV, p. 89. lin. 16. seqq.

a Origo duplex. b Æthiopia duplex. c Nubia. d Troglodytica. e Niger fl. f Troglodytx.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. VII. 531

CAP. VII.

De incolis univer sa Africa, novaque ejus descriptione; ac primum de Egypto.

Agypti incolæ varii.

Ægypti

Divitio.

novæ

Uinam mortales Ægyptum antiquitus incoluerint, ante di-Etum est. Reliqua África versus Occasum mari adjacentia tenuerunt populi commemorati. Advenæ autem primi fuere Phænicum coloni, aliique ex Afia atque Ægypto profecti. Postea paruit Romanis; mox Gracis Imperatoribus totum hoc terrarum spatium. Deinde Vandalis, Saracenis, Arabibus. Nunc partem tenet Turca, partem Serifus, quem vocant, partem Reges alii, partem denique Hispaniarum Rex. At Æthiopes à suo solo neque recesses. runt, neque in id alios colonos receperunt; id longinquitas effecit regionis, immensæque intercedentium desertorum vastitates. Sed enarrata Africa antiquitate, res postulat, ut novam etiam ejus descriptionem subjiciamus. Dividitur nunc universa in septem potissimum partes sive regiones, quarum nomina sunt hac: Ægyptus, Barbaria, Biledulgerid, Sarra desertum, Nigrita, Athiopia Interior, sive Superior, quod Abissinorum Imperium, & Æthiopia Exterior five Inferior. 1

ÆGT.

REISKII.

1 a Quæ hominum coloniæ primæ in Ægyprum, & hine porro in Africanas reliquas terras insederint, paulo superius expositum fuit: Non alia nimirum quam è Chami posteris ac strpe, quotquot ex Arabis vicina, & Afia remotiori & Chronologia Ægyptia, qua facram historiam evertit Manethon, cum suo Auctore concidit jacetque. Posthac novæ successerunt b Pccnorum colonia, Didonis auspicio, qua agrum ab Hyarba, regulo Marusio, mercata urbem condidit, regni Carthaginensis materiam: Sic ora maritima sensim novos incolas admisit fovitque. c Romani postea regnum Numidicum prætextu fæderis & amicitiæ cum Masinissa cultæ; sed Carthagine funditus excisa belloque tertio Punico confecto terras A. V. C. 605. oc-Alexandro postea Ptolemai per annos 294. Æ-

gyptum; Romani ex A.V.C. 725. tres provincias tenuerunt, nempe Africam, Numidiam & Mauritaniam , Diœcesi Africana sub Impp. constituta. Denique Gensericus collecto 80000. dVandalorum & Alaunorum exercigu A.C. 430. subegit Africam; e Saraceni A. reliqua imnigrarion. Protentola enim antiquitas 641. Ægyptum, sed A. 661. Africam & Mauritaniam domuerunt, Chalifa proprio ibi creato: Posthac Sultani ex Mamluchorum progenie, Sherifi & reguli multi: Donce f'Turci Ægypto capta, fensim Africam subegerunt maritimam, exceptis urbibus, quas adhuc Hifpani, Portugalli & Angli paucissimas tenent. Ægyptum hodiernam suis antiquitatibus ornatam supra vidimus, urbesque hujus florentissimas: Addimus adhuc de g Alcahira per Mudazum Lidinillam, primum è Fatimitis Chalifam condita A.C. 968. urbe duplici nova & cuparunt. Interim Graci & Macedones sub veteri, nec non suburbio Bulaco, 200000. domibus, & 18000. majoribus plateis frequen-

a Colonia Africana, b Phoenicum, c Romanorum, d Vandalorum, e Saracen, f Turci, g Alcahira,

ÆGTPTVS.

II. Egypti (quam " Turca obtinet) caput nunc est & Cai- Agyptus. rum, vulgo Alcair, Chaldais Alchabyr, urbs magnitudine stu-Cairum leu Alcair. penda, Emporium celeberrimum; Circassiorum Ægypti Sultanorum quondam regia. Prope est Materea, hortus balsami fruticibus consitus, quod uni terræ Judææ quondam concessium, hodie nisi in hoc loco, nusquam colitur. Ultra Nilum Pyrami-Pyramides. des visuntur stupendæ altitudinis, ut ante memoravimus. > Secunda claritate à Cairo est Alexandria, splendida quondam at-Alexandria. que opulentissima civitas, nunc crebris bellis destructa atque concisa, celeberrimum Christianis mercatoribus præbet emporium. Nobile exinde est cum arce opidum Raschitt, quod Europxi Rosettam vocant. & Damiata, olim Pelusium, Ptolemxi Rosetta. Geographi incunabulis infigne est.

tior. a Matarea ibi adhuc supereste, fonsque | y e Alexandria Turcarum Imperator perin ea vivus ac adicula, quam Latini Monachi | petuo habet triremes instructas, qua & urbem frequentant, & Mosquea Turcica, sed nullus & mare tutantur. in eo balsami frutex. b Alexandria nec Pharum Ptolemæi Philadelphi fabricam, nec hucommodistimos, & Graci Patriarcha sedem : aperuit, Anno C. 1219. Bibliotheca, qua heic fuit, Philadelphia, C. Julii Cæsaris ævo; Serapica per Cleopatram collecta Imp. Theodofii atate; fed ultima Chrifliana per milites Saracenicos A. 642, diffipata in balneis conflagravit.

BUNONIS.

a Turcarum Rex Selymus a Ægyptum occupavit anno Christ. 1516 b.

в d Cairum, olim Babylonia Ægypti, totius | lum primum præfecit. Africæ urbs habetur maxima. Tanta ibi perhibetur esse hominum multitudo, ut omnes Cairum expugnasse, autor est Gabriel Buc-

8 Portum ad f Damiatam catena ferrea præclusum ac munitum Harlemensis navis, quæ in jus insulam adhuc oftentat , sed duos portus Christianorum erat classe, disrupta catena illa,

HEKELII.

a Pater Solymanni. b Vid Abrah. Bucholceri Index Chronolog. P. 467. Anteà cepit Egyptum C A M B Y S ES, Perfarum Rex & Cyri II. Filius, Anno ante CHR. nat. DXXV. Sed Anno post nat. CHR.XXIX. capta est ab AUGUSTO, qui in Romanam Provinciam E A M redegit, Romanisque tributariam fecit, eique Cornelium Gal-

c Selymum Anno CHR. M. D. XVII. ferè lingua ac scriptura ibi reperiantur c. ' clinus in Nucleo Histor. Litt. Q. 4. fac. b.

a Matarxa. b Alexandria. c Bibliothecx tres. d Cairum. e Alexandria. f Damiata,

CAP. VIII.

Barbaria.

TGypto continuatur nobilissima totius Africæ regio "Barba" ria; in sex partes divisa; quarum una est Provincia Barcana; quinque relique sunt regna, Tunetanum, Tremisenum, Fessanum, Maurocanum & Darense. 1

BARCANA REGIO

Barcana regio. Barce prom. & urbs.

II. Inter Ægyptum & Tunctanum regnum litori prætenditur Barcana regio, à Barce antiqua urbe cognominata, foli asperitate pariter ac siccitate sterilis. B 2

REGNUM TUNETANUM.

Regnum Tunetanum.

III. "Tunetanum regnum veterem Africam Minorem fermeto-

BUNONIS.

« Ingens illa Africa pars ab Europæis appellatur a Barbaria; forte quod eam incolunt homines moribus & linguis ferè Barbari. Ab Or-tu habet Tripolitanam, à Septentrione Marc Internum ; ab Occasu Mare Atlanticum ; à Mevidie Gætuliam, Atlantem montem. Libyam Interiorem & Æthiopiam sub Ægypto. Ejus longitudo est DCLXX. milliarium, ac latitudo CLXXX. Alii tamen eam Africæ partem tantum vocant Barbariam, quæ ad regnum Tunetanum pertinet,

Barce mons & promontorium ad Ptolemaidem est; ipsaque urbs Ptolemais, Plinio a teste, prius dicta est Barce; unde Barcai. Ad Barcen Ptolemans b Hesperidum Hortos ponit.

y c Tunetanum regnum in quatuor dividitur provincias: Constantinam, Tunetanam, Tripolitanam & Cebensem, Constantia à Constantina urbe apditur à tribus civitatibus, Taphris nunc Vacces; chiis Principibusque liberis parent. Ut de urbi-Oca , & Lepti magna, quam nonnulli hodie Tripolin putant, ac alii Lebidam. Cebensis regio quondam erat Carthaginensium; sed ad Interiorem pertinet Libyam.

HEKELII. a Lib. V.c. V p. 67. lin42. seq.

REISKII.

1 d Barbaria Græce βαεδαεία nomen æquivocum aut generaliter ex usu veterum atque recentium feriptorum fignificat xa egn & reegy harvel peregrini sermonis vel borridam incultamque; Hæc funt verba Eustathii ad Dionys. Perieg. aut specialiter regionem Arabico vel Æthiopico sinu conclusam ; aut specialissime provincias barbarico, quem vocant, finui propinguas. Ita prisci Geographi Arrianus, Dionysius; Ptolemæus & Strabo, ita novi nomen illud accipiunt. Hincetiam in Talmude ברכריאי ברבריר Barbarei Barbaria, five ad Chaldaicam, five ad Arabicam originem referatur. Duo igitur huc pertinebunt Imperia: (1) Turcicum in regnis, Tunetano, Algierensi Tripolitano & Tremiseno, (2) Fespellationem habet; sicut Tanetana, à Tuneto. So-Marocense Tastiletis subditum, (3) Principa-Tripolitana, nunc Gareldare, nomen habere tra- tus montani Susaon, Cuco & Labes, qui Scheibus regi Hispanico, Portugallo & Anglico subjectis taceam: Has vero servari Reibubl. Christianæ totius interest.

2 e Barca vel Barcana vetusto nomine, fero:

a Barbarix limites & magnitudo. b Hesperidum Horti. c Tunetanum regnum. d Barbaria. e Barca Barcana.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. VIII. 533 tam occupat. Caput est & Tunetum, sive Tunisa, vulgo Tunisi; Tunetum infignis, vetus ac fatis ampla urbs, quæ ex Carthaginis ruinis crevit; emporium Venetis & Genuenfibus, aliisque mercatoribus celebre. Secunda est Tripolis nova, quæ Tripolis Barbariæ Tripolis dicitur, ad differentiam Tripolis Syriæ: emporium ab Europæis Berbariz. mercatoribus celeberrimum. Bona etiam, qua olim Hippo, D. Bona. Augustini Episcopatu nota, nunc emporium haud postremum. Intus verò est & Constantina Romanorum antiquitatum reliquiis constan, conspicua.

REGNUM TREMISENUM.

IV. Caput regni • Tremiseni est Tremisen, amplissima quon-tremises dam, bellis gravissimis postea tenuata. In litore est 3 Algier, num reemporium satis nobile, ac piratica infame, Christianis manci-Algier.

ra, nempe b Caracuna, Scheichio principique hoc regno Hispani tenent Mazaquibir & Oran sedem præbet: Numidiam quoque ac Libyam | quam Petrus Navarrus anno 1509. expugnavit. hodiernam Scheichiis subjectam Pet. Valleus retulit.

BUNONIS. que statim recuperat.

eodem anno recepit.

mogenito Regis Tunetani olim dabatur ; at Barbaris codem anno ejecti funt. nunc in Turcarum est potestate.

n f Tremisenum seu Teleusinum regnum nomen

que Barcæorum populo adhuc gaudet, inculta | habet à Tremisena urbe quondam ampla, nunc propemodum & latrocinis infesta regio. No- penè collapsa, quæ Nigro Tinassa, Marmol. Timen habuit à Barca Gr. Bagen, prisca & in me- mici. Pleræque tabulæ urbem illam in mediterditerraneis sita urbe, quam Ptolemæus Lib. raneis collocant. Ptolemeus quoque Tinassam à IV. & Scylax in Periplo ad centum stadia pro- litore remotiorem facit. Sed Emmanuel de Aicul ab mati submovent. a Ptolemais autem urbs randa refert Tremisenam urbem ad litus esse porecentior & à Ptolemæo condita, litorique ma- sitam in regni Tremiseni finibus. Eo usque sese rino proxima fuit. Urbs una hodieque heic cla- extendir Turcarum Imperatoris dominium. In

9 g Algier, etiam Geiser dicta, inter duo promontoria, vulgo Capo Caxines & Capo Montafusio jacens. Ferdinandus Catholicus castello in d'c Tunetum, olim Tunes, à Barbarossa Ar- Pinno insula seu rupe posito eam coëgit sibi trithipirata, qui ad stupendia Turcica attractus butum dare. Sed à Barbarossa anno 1515. libefuerat, interceptum, & sub Turcarum potesta- rata est. Paulus Jovius contendit hanc urbem tem est subactum, ejecto Muleasse Rege, qui olim suisse regiam sedem Juba regis, appellaad Carolum V. confugit; quod contigit anno tamque Cefarcam Juliam. Verum Job. Leo ipse C. 1534. At sequenti statim anno b à Caro- Afer in descriptione Africa tradit; e am antea lo Muleasses hie in regnum reductus est; qui ta- | appellatam fuisse Mesganam, neque antiquam men a filio suo regno pulsus, oculis etiam per esse urbem. Hodie omnium urbium, quæ in summum scelus erutis, Augustam ad Comitia isto sunt Africælitore, opulentissima & potenconfugir, anno Ch. 1549. Joh. Austriacus Tu- tissima est. Eo loco videtur sita, quo olim netum recipit anno 1574. Goletumque munit: Saldæ Anno 1541. Carolus V. Imperator ex-Sed Turca, ejectis Hispanis Goletum Tunetum- peditionem in Africam suscipiens, ad prom. quod hodie vulgo Cabo de Tene à vicino opido s d Tripolis, hac Turcis adempta est anno. C. Tenes appellatur, naufragio facto, infelici e-1551. Verum Sinam Bassa candem proditione ventu, perpetuis tempestatibus actus, in Hispniam rediit. Ad idem litus est opidum h Gigia-¿ e Constantina, quondam regia civitas, pri- ri, quod Galli interceperant anno 1664. sed à

> HEKELII. b Bucelinô teste.

BUNO-

Ptolemais. b Caracuna. c Tunetum. d Tripolis. e Constantina f Tremis, reg. g Algier. h Gigiati.

PHILIPPI CLUVERII piis refertissimum; urbs ipsa mœnibus, arcibus ac tormentis bellicis adeo munita, ut inexpugnabilis credatur. 3

REGNUM FESSANUM.

V. Ad ipsum fretum Herculis Hispaniæ objacet 'Fessanum Fessanum regnum, cujus caput Fez, urbs totius Barbariæ princeps, inregnum. gens, opulenta, frequens, iplendida ac magnificis superbifque Tanger. ædificiis miranda. *Tanger, *Septa seu Ceuta, & Arzilla, am. plæ ad fretum urbes, Hispanicæ sunt ditionis.

R E

BUNONIS.

Fez.

Arzalla.

Mulviam fl. Oceanum Atlanticum & Maroccense regnum interjacens à metropoli ac fluvio co- se traditur. Ex illis verò alii quærunt tincturam. gnomini nomen habet. Provincia huc pertinent ac alii multiplicationem metallorum. Sape auseptem. 1. Temesana c; in qua Azamor, quon- tem solent cudere monetam adulterinam; undam Thymiaterium; Anaffa nunc jacens; Ri- de tam multi inveniuntur Fessa manu truncati, buto & in mediterraneis Tagia d. 2. Afga e; Joh. Leo Africanus. in qua Laracha seu larissa f; ab Hispanis occupata. Ad mare Atlanticum & fluvium Salam est opidum munitum Salèe, à Romanis olim conditum. Sala fluvius, qui hodie dicitur, Thuano Buragragus appellatur. Portum b Salèe habet commodissimum ; qui tamen arenis plus minus xL.; Castella verò c c c. quibus inpaulatim obstruitur. Piraticam opidani non mi- colebant omnis generis homines. Sed ob Bella. nus exercent, quam Algirienses. Ubi castrum, in qua magnifica Regum Fessæ sepultura, & Tepheletum Serifforum bellis clarum g. 3. Erripha; in qua Arcila quondam ingens, nunc exigua, Alcazera ubi Sebastian Portugallia Rex Fessanum Regem restituturus, acie victus periit anno C. 1378 h.

* Tanger five Tingis, quam urbem Portugalli tradiderunt Anglis anno 1663. &

A Ceuta five Septa, opidum contra Barbaros bene munitum Hispaniæ regi paret. Ei vicina est ad ortum c Tituan urbs maritima Fezensi Regi parens. Hac regni Fezensis in isto tractu urbs prima, sex millia passuum à litore sita cft. Fluminis offium, quod olim portus fuit, ab Hispanis inutilis factus, navibus immersis. 4. Elebata, in qua Tagassa ad mare: 5. Garetum, ubi Terzota, 6. Territorium Fesse, in quo Fesfa. 7. Sanega, in qua Sophroium ad Subum fl. d Fella i, omnium urbium Africa k habetur potentissima; ac Saracenis aula dicitur Occidentalis. Est in urbeilla Academia, in qua docentur artes in lingua Arabica. Magna ibidem est anultitudo Alchimistarum; qui solent in summo templo convenire, & opiniones suas conferre ac dispurare. Habent artis istius multa

opuscula, inter que eminet multis allegoriis rea Fessaum regnum inter Mare Internum , fertum opus Geberi, qui centum annis post Mahumedem vixisse, & ipse Græcus sidem abjuras-

HEKELII.

c S. Temesna.

d Et hæc Regio olim semper fuit totius . Africa Caput, in quâ olim numerabantur Oppida quæ ibi magnopere sævierunt; Civitates omnes & Oppida deleta sunt, & tota Provincia depopulata. Sed tandem iterum reviviscere copit postremis his temporibus, ut Regem Fessa adhuc parum timeat.

e S. Azgara. f Casar Escabir, hoc est, Palatium Regium. g Incolæ funt Arabes, & inprimis divites, circa vestitum curiosi & Bellô præstantes.

b Uti autem heîc opida funt rarissima: sic contra Pagi sunt frequentissimi. Cæteroquin Incolæ funt maximè validi; inculti tamen & rudes, plusque saris potationibus dediti.

i Quam Ptolemæus & Peucer putant Volobium

& Actotius Barbaria pulcherrima habetur.

REISKII.

3 e Tunetum pro vetusta Carthagine multi habent Geographi: sed quantum fallantur, Arabs Nubiensis docuit Chim. III. part. 2. quum à Tunetano portu stagnoque longissimo ibi effosso Carthaginem tria milliaria & semi abesse ait. Regnum illud 1236. Ibrahimus condidit; Buffates A. 1430 in tria divisum, tribus filiis reliquit: Ultimus omnium Muleasles à TurINTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. VIII. 535

REGNUM MAUROCANUM.

VI. 'Maurocani regni caput est Maurocum, vulgo Maroc, Mauroca amplissima ac celeberrima olim, inter maximas universi orbis me-gnum. morata: at postea Arabibus divexata, nunc malignè colitur. Se-Maurocum. cunda est Taradante.

DARENSE REGNUM.

VII. Intus Maurocano; Fessano ac Tremiseno regnis confi-Darense ne est regnum Darense amplissimum, olim Casariensis Maurita- Dara. nia dictum. Caput est Dara, unde regioni nomen, tenuibus, ut totum regnum, atque egenis incolis habitata. Melilla ad Ma-Melilla. re Internum conspicua urbs Hispano paret. 4

C A P.

quem Barbarossam vulgò nominant, Tunetum; rium. Cæterum anno hujus seculi nostri XII. restitutus per Carolum V. Imp. regno & urbi Marocci Rex à mago quodam victus regnoque fux, & postea lacessitus iterum hosti occubuit. pulsus est. Regnum a Tremisenum ex A. 1210. ad A. 1514. o Dara ad fluvium cognominem est: Bocviguit, Habdallo rege ultimo caso, & urbe chus Rex Gatuliam quoque tenens, hic imin ditionem Turcicam redacta. Hinc b Algie- peravit. rua sibi regem constituit Selimum; Sed idem Barbarossa A. 1515. urbe capta eum necatum fustulit : Sic regna Barbarica Tunetanum, Buggiense, Tripolitanum, Tremisenum & Algierense Turcico cesserunt Imperio. Quibus dissimiles. Paratur porrò hesc ingens Pellium omnibus Bassa præctt Turcicus non absoluta caprarum copia, quæ in multis patribus Europæ potestate, sed limitata, & singulas ad urbes hadiltahuntur ac à nomine Loci, ubi parantur rumque regimen restricta. CUrbes vero quinque sunt Archipiratica, Salea, Tetuan, Algieria, Tunetum atque Tripolis.

BUNONIS.

, d Marocci feu Maurocanum regnum Barbariæ hujus pars ultima est, inter regnum Fessanum, Mare Atlanticum & Atlantem montem Merini & Scheriphii præfuerunt; Ultimus hojacens, appellationem habet à regia Mauroco l. situm nonnulli Bochin faciunt. Restaurata est gnorum quatuor thesauri que regii potius, Nuhæcurbs a Seriffo, multisque palatiis aucta, midicos Principatus Bugiensem, Bouzemæum Ibi quoque florent studia Grammarica, Poëti- & Suesensem ditioni sua addidit, pluresque ca, Aftrologia & Legum iftius gentis. Eò ftudiorum gratia confluent ex universa Barbaria. Hic fedem habet Seriphus, qui fese Imperato- mæ Imp. Hinc magnum Scherifium de domo Murem Marocci appellat. Regni hujus provinciæ hamedica ses jastinavis: titulo Imperatorem Barbariæ numerantur Ducala, Hascora, Tedele, Hea, Maroccique, rezem Fesse, Suzi & g Taffiletæ

eis ejectus captumque à Chairadino Basla , Nonium: In Ducala est Cantinum promonto-

HEKELII.

l Regio hac in universum abundat Frugibus, ut & Oleô, Melle, Saccharô, Cerâ & Lana caprina, ex qua optimi texuntur panni sericis haud vulgò Marocchini dicuntur.

REISKII.

4 f Imperium Marocco Fessanum Taffileta, Princeps è Scheichiis Numidiis unus condidir. Regno quidem Marroccano Chalifæ Ommiades ex A. C. 809. Posthac Zeneti, Almohadæ, rum Muhamed item Mulahidam, urbibus Fezo & Maurocum seu Maroccum ad Tensistum fl., Maroccoque capris occubuit , & Tafileta re-Scheichios aut exturbavit, aut nexu clientela arctissimo sibi devinxit, novus Africa mariti-Sufa, Sabara, Guzola, & territorium Maxonen- Dominum in Tora & Sagaon &c. Huic Muley equi-In Sula est Messa ad mare & promontorium dem Ismael frater successerat, sed turbato per

a Tremisen. b Algieria. c Urbes Archipiratica. d Maurocanum regnum. e Dara. f Imperium Maroccenie. g Taffileta Imp.

a Fessanum regnum ejusque provinciæ septem. b Salce. c Tituan. d Fessa. e Tunetum.

PHILIPPI CLUVERII

Geilandos Scheichiosque Imperio usus. Vide co adhuc a Oranum, quod Mauri A. 1678. graph. Vallii desumito. Regi autem Hispani- nor insula subest.

Historiam Taffiletæ ex Anglica in German. frustra oppugnaverant, & b Centa, sive Septa; versam, & A. 1672. editam. Urbes Imperii Anglico e Tingis sive Tanger; Gallico Bastion de hujus fingulas qui nosse volet, illas è Geo- France vicus, & Genuensi Reipubl. Tabarca mi-

a Oranum. b Ceuta. c Tanger.

CAP. IX.

Biledulgerit, Sarra desertum, Nigrita, Abissini.

Tergo dictarum regionum est Biledulgerit, regio, longis-A Tergo dictarum regionum en bueauweru, regio, longis-fimo tractu ab Ægypti confinibus ad Oceanum Atlanticum porrecta. Nomen ei à dactylorum proventu inditum. Deserta in ea sunt, "Lempta, "Hair, " Zuenziga, Zanhaga a singulis opidis cognominibus appellata. Regna Targa, & Berdoa & Gaoga, itidem ab opidis dicta.

Sarra defertum.

SARRA desertum,

II. Continuatur huic regioni versus Meridiem 9 Sarra desertum, cujus longitudo à regno Gaoga ad regnum Gnalata extenditur. 1

BUNONIS.

a Lempta incola latrones funt a. β b Hair sub Tropico Cancri jacet.

y c Zuenziga isti versus Septentrionem finitima regio in medio arenarum lacum habet.

d Zanhaga b maris Atlantici litus attingit, ac in eo à Badagor usque ad promontorium, quod vulgò appellatur C. Blanco, porrigitur. Eius incolæ os nunquam detegunt, nifi cibi fumendi gratia. Ad Zanhagam pertinet e Tegazza regio, in qua sal candidus ex terræ cavernis erutus, Tombutum per camelos deportatur. Mercatores Fessani per deserta ista Tombutum proficiscentes aquam secum in utribus serunt; læpè enim in quinquaginta & plurium cipiunt. milliarium itinere nulli reperiuntur fontes; b S.2 quibus uti queant iter facientes. In tabulis notantur Azahad & Araoan putei.

s f Targa, regnum inter Zuenzigam, Hair & Lemptam interjacet; ipla urbs Targa, sub Tropico Cancri ferè posita ad lacum sita est. Regnum hoc aëre gaudet temperato, & pascuis lætis c.

¿ g Berdoa regnum inter Lemptam & Gaogam sub Cancri Tropico est.

n h Gaoga à Berdoa versus Ortum ac Nilum se extendit; regnum satis amplum est, incolas habens omnino rudes, qui nudi incedunt.

9 i Sarra, fignificat desertum; est enim regio illa satis deserta ac parum culta, continetque maximam partem Libyæ interioris, à Numidia versus Austrum jacens, inter Biledulgerit, Nigrum fluv. Borno & Gualata.

HEKELII.

a Ideoque hoc Desertum, utpote valdè aridum, iis Mercatoribus est periculosissimum, qui à Constantina ad Nigritarum Terras iter susb S. Zanava.

c Ideirco istic Aqua copiosè satis invenitur. REISKII.

1 k Biledulgerit & Zara æque late patet, atque Barbaria maritima, quin ultra Numidiam, priscosque hujus terminos excurrit; tribus aliquando regnis, nunc Principatibus vel Scheichiatibus distincta. Nam provincia heîc extat :

a Lempta. b Hair. c Zuenziga. d Zanhaga. e Tegazza. f. Targa. g Berdoa. h Gaoga. i Sarra. k Biledulgerit & Zara.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. IX. 537 NIGRIT Æ.

III. Inde Nigritarum ampla est regio, ad utramque Nigri Nigeitarum. amnis ripam: longitudo ejus porrigitur à Nilo & Meroë Insula, usque ad Nigri oftia & Oceanum. Regna in ea funt hæc, Regna, ab urbibus denominata : 'Gualata, * Hoden, ' Genahoa, * Senega, 'Tombutu, & Melli, Bitonin, Guinea; Temian, "Dau-

danta, Littorea Bartguessa, Portugallis subdita, & Massa, ubi templum, quod Jonæ Prophetæ in littus illud ejecto, ac è piscis faucibus restituto sacrum Arabes volunt. (2) Teffetana inculta, & urbe cognomine frequens, sed sterilis; (3) Dara urbibus quinque oppidis & pagis cultior. (4) Segelmesse urbem cognominem vicosque paucos complectitur, tota bestiis notentistimis & veneficiis infesta: (5) Tegoraima & Biledisgerid specialiter dicta, urbibus quinque, ac ruderibus templi Jovis Hammonis clarior. Zara sive Sara regio desertis, feris, arenisque horrida, & Scheichiis subjecta: Ibi eremos quinque Zenhagam, Zuenzigam, Tergam, Lemplam & Bardoan numerant.

BUNONIS.

a Gualata regnum in partibus Africæ occidentalibus est, regio auri ditissima; conterminos habet Azzaneghos, qui fub pellibus vi-

z b Hoden à Gulaata versus Meridiem est. λ c Genahoa à promontorio Blanco ad Senegam fl. extenditur. Tractus verò iste ad mare vulgò nautis vocatur d Costa de Anderotte; ubi

Castellum e Arguin, & in medio regionis f Canuia.

" Quæ Nigri fluv, continetur offiis regia B Senega e appellatur; ibi h promontorium Viride nunc Capo Verde. Color maris, quod est inter hoc promontorium & Hesperides seu Insulas Salis, viridis apparet, qui tamen ipfius non est; sed herbæ cujusdam exiguorum foliorum, similis nasturtio aquatico. Belgæ vocant Klein Petersilie, Lusitani Sargasso. Hujus herbæ folia implicata, fibi adeo dense, & continuo tractu incumbunt Oceano hujus loci, ut ipsa aqua ægrè conspiciatur, & nautæ eminus Oceanum hunc cernentes putent Insulam & terras virides | Nam nulla apud eos est administratio, neque esse, neque penetrare possunt per herbæ hujus ulli nobiles, aut Judices. tricas, nisi mediocri saltem vento adjuventur.

(1) Suzensis, in eaque urbs mediterranea Tara- | Baccas herba fert parvas non absimeles nostris ribesiis, sed insipidas & inanes intus. Ex Oceani fundo herbas iftas exfurgere non est verisimile: quoniam magna ibidem est maris profunditas. Varen. Geogr. Gen. P. Abf. l. 1. c. 13. prop. 16. Sed Niger fl. herbas illas fecum devolvere videtur.

In i Tombutu seu Tombuto Rex inter potentissimos habetur, qui tria millia equitum: & complures pedites quotidie habet circa se expeditos, eique alii Reges parent f.

& Melli metropolis sexies mille g dicitur habere domos ac familias. Incolæ utuntur coch-

leis monetæ loco.

o 1 Guinea præcipuum Nigritarum regnum est. incolis Ginni dictum, auro, oryza, pecoribus clephantibus ac fimiis abundans. Monetæ loco incolæ utuntur auro non fignato. Sub dio aut in casis degunt, nullas habentes urbes. Promontorium ejus five mons, ad mare m Sierra Leona. ideft, rupes Leonis, vocatur; unde fremitus ac veluti tonitrua audiuntur. Portugallenfes ibi castellum n Minam exstruxerunt. In maris litore aurea reperitur arena, unde tractus iste Belgis dicitur goud kuste, id est Aureum Litus, ad quod Capo Corso; ipsaque Guinea Aurea. Sunt verò incolæ luxuriosi. Furtum in peregrinos commissum capitali punitur pœna. In corporibus corum immensæ longitudinis nascuntur vermes, quos apprehensos per cutim extrahunt. Cæterûm in illo Africæ litore regna, Regumque Sedes memorantur, Fetu, Sabou, Fantain, Accara, Ardra.

ж ∘ Dauma regnum Guineæ versus Septen-. trionem conterminum est.

HEKELII.

d Incolæ nigerrimi sunt, exterorum amantissimi; tamen miserrimam vitam ducentes.

e Seu Sanaga vel Canaga. Yyy 2

f Hæc

a Gualata. b Hoden. c Genahoa. d Costa de Anderotre. e Arguin. f Canuja. g Senega. h Promontorium Viride. i Tombutu. k Melli. 1 Guinea. m Sierra Leona. n Mina seu opidum. o Dauma.

A.thiopia

biffinorum.

Interior, quæ eft A. ma, Cano, Cassena, Benin, Zanfara, Guangara, Borno, & Nubia, "Biafra, " Medra. 2

Æthiopia Interior, quæ est Abissinorum.

IV. Interiori & Æthiopiæ imperat Abissinorum Rex qui Pres-

f Hæc Urbs Regia omnes Domus habet ex | creta & stramine compactas; præter unum Templum elegantissimum, & Regium Palatium, quæ ex Lapidibus & ex Calce conftant. g Maginus dicit fol. 194. fac. a. plus sex millia.

BUNONIS.

e a Cano regnum huic iterum ad Septentrionem adjacet : in eo est blacus Guarda. Rex hie tributum pendit Regi in Tombutu. A Cano versus Occasium est c Agades regio cum urbe cognomine; in qua magna colligitur mannæ copia. Et hac regio tributaria est Regi in Tom-

o d Cassena à Cano versus Ortum jacet.

r e Benin, Guineæ ad Ortum objacens à Meridie habet mare, cujus litus hic vulgo Belgis appellatur Kust van Benin. Rex illius à subditis adoratur ac pro Deo coli dicitur, sed magis civili cultu.

v f Zanfara desertum & regnum à Benin verfus Septentrionem est.

φ g Guangara ad Septentrionem objacet regno Zanfarz, ad urbem Guangaram magna invenitur auri copia. Regi ejus quotidie apparent DC. millia sagittariorum, & 500. equites.

& h Borno regnum id esse videtur, quod olim incoluerunt Garamantes , unde opidi & fluvio nomen, qui hodieque Garama vocatur, relilongitudinem habere traditur C.C. Mill. Germ. i Lacus Borno , & k Chelonides paludes in co funt.

4 1 Nubia ad Nilum usque per 225. milliaria German, extenditur. Ejus incolæ b quondam fuerunt Christiani: hodiè verò i adorant Socuippe quæ fruges proferat k.

ger lacus.

β n Æthiopia duplex eft, Superior seu Interior quæ Abislinorum eft, & Inferior feu Exterior, quæ à Superiori per montes Lunæ ex parte distinguitur. o Bello regnum ad dextras Nili ripas est, ad quod ab aliis referuntur Dafila & Ganfila.

HEKELII.

b Nuba diffi.

i Ab Ebrais & Mahumetanis seducti. k Cæterum viram ducunt miserrimam, de griculturam inprimis exercentes.

REISKII.

2 P Nigrita, Ptolemæo nivelras, Stephano Niverres, à Nigri aut Nigritæ fluvio nomen, origines à Chuso Chami filio quin trahant, nec Nubienfis, nec Leo Africanus Geographi dubitarunt. Hi vero ficut in varias gentes fic in regna scinduntur varia, & crebris exposita mutationibus. Regna ex omnibus tria nunc eminent: (1) 9 Tombuto. (2) 1 Borno. (3) f Gaoga: Quibus pleraque aut beneficio aut tributo, aut nexu alio devincta. t Nubia tota unico regi subest, in castris perpetuis aut tentoriis verfanti: Urbes heîc duz omnibus præstant, Nubia nimirum & Dencala: Templa vero 150. supersunt in iisque christianæ sidei documenta, Jesu, Mariæ Sanctorumque Virorum imagines: nunc vero ibi religio Muhamedana & quum este censetur: Garamantum Regem olim ducenti canes ab exilio reduxerunt prasiati ad- littus avreum Belgaz attribuunt (Galdkisse siii) versus resistentes, Solin, c. 25. Regnum illud hodie aut regulis, aut Christianis Magistratibus per colonias subest. Belgæ Castellum S. Georgii aut x de la Mine (ab mineris auri proximis ita dictum) ex A. 1637. tuentur, Portugallis, qui seculo superiori tenuerant, ademtum; Iidem quoque duo munimenta y Nassoviense ac S. Anlem , Lunam, Stellas , ipsamque Terram , drecab svis ibi structa possident; Amplius 2 Arguin castellum minoremque Insulam a Goree m Biafra regno Benin objacet ad Ortum; Iuis propugnaculis firmatam; quam Angli A. 1663. expugnarunt, à Belgis denuo captam. a Medra inde ulterius Biafra, in quo Ni- b Benin cum urbe cognomine Regiethnico subest: c Feru suo Regi subdita colonias recepit

a Cano. b Guarda lacus. c Agades regio. d Cassena. e Benin. f Zanfara. g Guangara. h Borno. i Bornolacus. k Chelonides paludes. l Nubia. m Biafra. n Athiopia Superior & Inferior. o Bello. p Nigritæ. q Tombuto. r Borno. f Gaoga. t Nubia. v Guinea. x del Mina. y Naffov. S. Andreæ. z Arguin. a Gorce, b Benin, c Feru.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. IX.

Lyter five Pretiosus Joannes, vulgo Prete Gianni, vocatur, magno, recepto tamen errore; cum is-quondam in Asia, ut relatum est, regno Tenduc regnaverit. Abasenos populos recenset Stephanus in Arabia, unde verisimile est, eos in Africam trajecto finu Arabico commigrasse. Aut sanè in ipsa Africa suerunt ad sinistrum Arabici sinus latus, ubi Arabiam Troglodyticam suprà memoravimus. Hæc quippe nunc sub Abissinorum Imperio est. Alii tamen ab Arabico vocabulo Elhabaschi (sic enim Mauri Principem Abissinorum appellant) vulgo factum opinantur Abassi, ac deinde Abaßeni: quod denique commutatione vocalium in Abissinorum nomen evasit. Clauditur regnum ab Ortu Arabico finu & regionibus Ajana ac Zangebara. à Meridie Monomotapa; Athiopia ab Occasii Congo & Medar regnis; à Septentrione Nubia & Agy-termini & magnitudo. pto. Longum est ab Ægypto ad Monomotapa usque mill. In LXXX. Latum inter fauces Arabici finus & Nigrum fluvium mill. CCC1.

V. Dividitur in compluria regna five provincias: quarum no- Divisio in mina sunt, "Dafila, Barnagasso, Dangali, & Dobas, Trigema-varia regna. bon, Ambiancantiva, Vangue, Bagamidri, Beleguanze, An-

Atlantico vicinas Zanhagam , Gualatam , & Gouboam prætereo, addoque tractum Mellensem, Belgis die Gronkuste.

BUNONIS. 2 a Dafila; & b Ganfila.

& c Barnagasso 1 regnum sinu Arabico & Nilo m clauditur; in cujus primaria urbe d Barva Ptolemæi e Coloa, Regis degit vicarius n, qui Dafilam & Gamfilam urbes & regiones ad dives. Nilum, Meroen quoque five Guequerren inf. tenet: & tributum Abiffinorum Imperatori non solum pendit, sed etiam præsecto Turcico, qui in urbe f Suaquen, ad finum Arabicum refi-

s g Dangali regnum ad finum Arabicum pertingens tenent Mahumedani, infensissimi Abis- fossili t. finorum hoftes p.

ζ Huic vicinum est h Dobas regnum; in quo nemini licet uxorem ducere, nifi qui XII. Christianos occiderit q.

n i Trigemahon r qui possidet, Abissinorum Regi tributum pendit, sub ejusdem regimine quens, sed & Fluviis & Aquis copiosa. Unde quoque est k Tigrai regnum inter sinistras Nili & fertilissima.

Danicas, & cum iis munimentum aliquod. Vid. | ripas & Nigrum lacum; in quo Cassuma regia Mulleri Descript. Afric. Fetu. Regiones Oceano Reginæ Austri ponitur ; Ptolemæo Auxima. Alii tamen Reginam illam ex Meroë infula venisse ajunt.

9 1 Ambiancantiva ad idem Nili latus est, Tigrai regno versus Septentrionem objacens. m Vangue regnum verò Tigrai regno ad Austrum conterminum est.

* n Bagamidri ad alterum Nili latus è regione Ambiancantivæ ponitur, argenti fodinis

λ o Beleguanze, Bagamidri regno verfus Ortum obtenditur.

μ P Angote ad Tagazam fluv. qui Ptolemxo Astahoras, jacet. Ejus incolæ spatio 24. horarum semel tantum saturantur, idque noctu s, loco pecuniæ utuntur globulis ex ferro & sale-

HEKELII.

1 S. Barnagassum ac Barnagnes. m Quod Legypto est vicinum.

n BAR NAGASSUS nuncupatus. o Regio hæc non folum Villis & Pagis fre-

Y уу 3

a Dafila. b Ganfila. c Barnagaffo. d Barvaurbs. e Coloa. f Suaquen. g Dangali. h Dobas, i Trigemahon. k Tigrai 1 Ambiancantiva. m Vangue. n Bagamidi. o Beleguatze, p Angote.

gote, Balli, Fatigar, Olabi, Baru, Gemen, Fungi Tirut, "Esabela, "Malemba. Urbes in universo Imperio paucæ sunt: vicis plurimum habitatur, domibus ex creta & stramine constructis. Rex ipse (qui albo esse colore fertur) sub tentoriis degit, quorum sex millia eum sequuntur. Amara arx est munitissima, in monte z Amara condita; in qua regis filii sub vali-

p Ideoque cum ipsis quotidie ferme solent | id est, patrem vocant y. A monachis Abissinis

q În hâc Regione Vaccæ sunt innumeræ, statura & Magnitudine reliquas excedentes. r S. vulgo Tigremaon.

Nescuntur autem ut plurimum carne cruda & salsamentis ex felle vaccino compositis.

t Cæterum hoc Regnum Montibus ac Vallibus est refertissimum, & ubique Fruges omnis las quam mares. 2. Diem Saturni celebrant & generis ad abundantiam Animaliaque innumera producit.

BUNONIS.

» a Balli regnum inde versus Ortum est.

& b Fatigar à regno Angote versus Ortum jacens lacum habet, qui ambito suo 3. milliaria continet German v.

o c Olabi verò regno Fatigar ad Occasum poπ d Baru regnum Fatigar habet ad Septen-

e e Gemen ultra Æquatorem, ad paludis Nili Orientalis latus, quod Ortum respicit, ex-

o i Fungi regnum inter utrumque Nili lacum est. Huic regno finitimi funt g Casates

7 i Tirut fub montibus Lunæ eft, ficut &

v k Gasabela.

o 1 Malemba quoque montibus Lunæ adjacet, at versus Occasum.

x m Amara mons x sub Aquatore est. Regna & provinciæ præterea in hac Æthiopia me- 13. Non elevant Eucharistiam, sed tegunt: nec morantur n Ambian, o Xoa, p Damut, ubi | post communionem servant. 14. Obstinatos magna effoditur auri copia: q Zet, 1 Bagametro l'Gojame, t Nova Quara. Cætetùm funt. li Patriarchæ: in solos verò homicidas stringi-Concilii Chalcedonensis, quod facobi Syri Eu-Clerici, adeoque ipsi monachi, ex suis vivunt tychiani bæresin damnavit, in Liturgiis suis laboribus: nullæipsis dantur decimæ; nec conmentionem faciunt: quum tamen Niceni Con- ceditur mendicare. 16. Episcopatus confert solus stantinopolitanique meminerint. Patriarcham Rex. 17. Nullum habent Confirmationem, neque

Ordinis S. Antonii Hierofolymis residentibus eligitur, & à Patriarcha Alexandrino confirmatur. Ei septimus in Conciliis generalibus assignatur locus. Utrumque verò Testamenrum sic conjungunt Abissini, ut nonnullos ritus Judæorum retineant unà cum ritibus Christianorum. 1. Octavo die circumcidunt tam femeldiem Dominicum. 3. Carnibus animalium, quæ in V. T. habentur pro immundis, abstinent. 4. In Eucharistia utuntur pane azymo, semel tamen in anno, id est, die Jovis ante festum paschatis : Cæteris diebus adhibent panem fermentatum. 5. Communicant sub utraque specie stantes, ad minimum singulis hebdomadis semel, tam Clerici, quam Laici: ac non nisi in templo. 6. Euchiristia infantibus etiam datur statim post baptismum; baptizantur autem mares die 40. femellæ die octogesimo, nifi periculum mortis interveniat. 7. Unam duntaxat in Christo admittunt naturam & voluntatem; sed absque permistione divinæ & humanæ substantiæ. 8. Animas hominum per traducem propogari statuunt. 9. Infantes ante bapti-Christianorum hostes. Huc etiam à nonnullis mum mortuos salvari credunt. 10. Commisso peccato statim ad sacerdotem eunt, & Sacramentum Eucharistue accipiunt; licet id fingulis diebus sit faciendum. 11. Pictas imagines in Templis habent, non sculptas. 12. Tria tantum recipiunt Concilia generalia priora, rejecto Chalcedonensi, quod Dioscorum damnavit. peccatores excommunicare nemini licet, nifi fohabent proprium, quem sua lingua Abunam, Unctionem extremam. 18. Episcopis & sacerdotibus

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. IX. 941 dissimo præsidio educantur, donec patre defuncto heres producatur. 3

uzores ducere-licet : Verum ad secunda vota | graphi non observarunt, in regionis hujus Imtransite illis non permittitur sine dispensatione perii digerendis atque numerandis valde dissi-Patriarchæ. 19. Diebus Veneris & Sabbathi dent. Ludolfus nobiliff. Lib. I. c. 3. d trigintarenon abstinent carnibus, quadragesima excepta. 20. Singulis annis die Epiphaniorum rebaptizan-tur. Zaga Zabo de Relig. Æthiop. ap. Damian. à Goës Alvaretz. Histor. Æthiop. Thomas à lii, patre adhuc superstite, ac regiones XXXVI.

HEKELII.

v Hujus Regni Loca campestria sunt atque Frumenti, Hordei inprimis aliorumque Frugum feracia. Habet & multa domestica Animalia. x Immensæ Latitudinis ac Altitudinis, ideo-

que ascensu difficilis.

y In hujus domô æque, ac Sede regia, Vi-

REISKII.

3 Æthiopicas tum nominis tum gentis origi-Abases ' Asciones vocarunt Ægyptii regiones habitatas magnisque circumdatas desertis; Stephano Auctore Abasseni ('A6400110) veteres bus contectant Arabes agamatant. Val. Catelli, Golfi, & Joh. Frid. Nicolai, Amici quon Negulanagalt Zajtjopia, h.e. regem & regnum dam optumi, sed immaturius defuncti Lexi
Æthiopiæ vetus titulo prositetur; Arabes hunc

censuit, & hec quidem vel majora, vel etiam minora: Ex majoribus præstat (1) Amhara ob rupes munitissimas, quibus regii detinebantur fiquas continet; (2) Bagender, regnum XIII. regionibus amplum, & aquis irriguum; (3) Dembeja, castris regiis, & XIV. Præfecturis celebrius; (4) Sewa, opulentissimum, & oppidis & monasteriis frequens ; (5) Tigre, Toparcha suo Bahr-nagash, & præfecturis X X V II. & regum Axumarum patria illustre; (6) Gojam Nili fontibus, & hujus ambitu tanquam Peninfula infigne. (7) Angor; (8) num licer confici; cum in cæteris omnibus mi- Bizamo; (9) Bugna; (10) Cout Lufitanice Couch; (11) Damot; (12) Dawaro; (13) Fatagar; (14) Gafat; (15) Gajghe; (16) Gan vel Ganhe; (17) Ganz; (18) Geam; (19) Gombo; (20) Gonga; (21) Guraghe; (22) Ifat; (23) Samen; (24) Set nes supra Cap. V I. §. 4. constituimus. Nunc Incolis samosum ethnicis; (25) Shat; (26) Waa Abassinas videbimus aut b Habessinas, nec ta- laka; (27) Wed; (28) Cumbat regna regulis men alias aut diversas ab iis quas Æthiopiæ Christianis subdita; (29) Enarja; (30) Bali tribuimus: Ulimas nempe à Chamo, hujusque quod sævissima Gallanorum natio, Duci suo posteris, sed proximas ab Africanis Agyptiis, Luwae ac Phylarchis subdita occupavit. Ne-Arabibusque. Nam Strabone teste Lib. XVII. que hoc solum sed plura regna Gallanico & que hoc folum sed plura regna Gallanico & Turcico Dominatui cesserunt; ut Abassinico Imp. e novem adhuc cum provinciis quinque ac Regulis aut Dynastis tributariis relinquantur. De reregionem Arabicam, Sabæam scilicet tenue- bus naturalibus, bellicis, civilibus & religiosis runt: ut vel ideo nomen ex Arabica lingua or- planissime Ludolphus nobiliss. item de Regina tum videatut, & voce quidem הבשה Habbe- Sabæ, quam Æthiopes sibi arrogant, exposcha(qua rurbam hominum ex multis tribu- suit, & obscuritatem sustulit, de qua Becmanbus collectam Arabes significant: Vid. Castel- nus conqueritur. Interim adhuc Abassinos Imp. con Harmon. Orient. e Habassinia vero hodier- prisci Najaschi, Persæ Indique Padeshah alii na inter octavum & sextum decimum circiter communius Prester Chan nominant; unde id gradum latitudinis septentrionalis jacet, nec siat, supra Lib. V.c. 5. annotavimus. Conf. Aquatorem aut lineam attingit, nec penitus Brerewodum in Scrutin. Relig. & Alex. Roff. de transit. Quod quia cum Cluverio multi Geo- Religion, itemque B. Danhaueri Eccles. Æthiop,

a Abasseni. b Abyssini. c Hibessiniz gradus. d Regnax xx. e ix. reliqua.

a Balli, b Fatigar, e Olabi, d Baru, e Gemen, f Fungi, g Cafates, h Amazones, i Tirut, k Gafabela, l Malemba, m Amaram, n Ambian, o Xo2, p Damut, g Zet, r Bagametro, f Gojame, r Nova Quara, v Abislini, x Jacobitz.

CAP.

CAP. X.

Æthiopia Exterior sive Inferior; item Insulæ Africæ adjacentes.

Athiopia. exterior feu inferior.

D Eliquum Africæ, Æthiopia perhibetur Exterior five Inferior; ab Oriente, Meridie & Occidente Oceano perfusa; à Septentrione quasi duobus brachiis Abissinorum Imperium hinc inde complectitur. Regiones; in quas dividitur, funt, Congi, Monomot apa, Zangibar & Ajan. Pleraque maritimorum à Portugalensibus tenentur firmislimis munimentis ac præsidiis.

CONG-I regnum.

Congi

II. "Congi regnum (quod aliis Manicongo) Oceano Æthiopico perfusum nomen habet à capite suo urbe Congi. Incolæ sunt Christiani. Terra ipsa fluminum aquis maximè rigua. Dividitur in provincias sex; quas illi Mani, id est, Præfecturas vocant. Sunt autem & Bamba, & Songo, & Sunda, Pango, & Bat-

BUNONIS

a Congi regnum versus Ortum habet regnum Abiffinorum, ad Septentrionem Nigritas; ad Occasium mare Æthiopicum, ad Meridiem est regnum Angola: in litore extenditur à promonrorio S. Catharina, usque ad promontorium quod ad Terram Altam est, vulgò C. Ledo vocatum a.

B b Bamba ad mare jacet inter Ambrifum & Choanzam fluvios. Ibi funt c Lemba, d Damba & e Loanda, ubi portus commodissimus. f Soggi regulus primus omnium horum Christianam amplexus est fidem.

2 g Songo est ad h Zaire fluvium, qui & Congo dictus, ex Zaire lacu ortus; inter utrasque ripas plerumque latitudinem habet 5. milliarium German, ibi reperiuntur elephantes, fimiæ, dracones, tigrides, plittaci, struthiones, &c.

& i Sunda jacens à Songo versus Ortum, metallorum dives elt.

s k Pango olim libera regio, nunc in Congiani Regis tutela est.

ζ 1 Batta, veterum Agasimba, à Pango verfus Meridiem jacet.

HEKELII.

a Abundat autem hæc Regio mirificè Herbis, Plantis, Frugibus & Animalibus innumeris, ut funt Capra, Cervi, Dama, Capri, Cuniculi Lepores , Feles , qui Zibettum efficiunt , & Struthii. Isthic etiam sunt Tigres, Crocodili, Bubali, Asini Sylvestres, & Elephanti. Sed Serpentes quidam tantæ funt magnitudinis, ut Cervum vorent integrum.

REISKII.

I m . Æthiopia ex fitu communi vel Orientalis & Asiatica, vel occidentalis & Africana superius habetur; Nunc alia ex fitu proprio interna five fuperior, quæ partes facit mediterraneas, externaque sive inferior, nimirum oræ maritimæ vicina, Hac Portugallis n Caffaria & Costa de Caffres dicitur, ab recepto Caffrarum cognomine, quod incolis attribuunt. o Congo regnum inter finitima temperatiori climate, ventis, pluviis, multis amnibus, urbibus, opidisque gaudet: Huic P Angola, 9 Cacongo & r Malemba suis

a Congilimites. b Bamba. c Lemba., d Damba e Loanda. f Soggi, g Songo. h Zaireft. i Sunda. k Pango. 1 Batta feu Agalimba. m Æthiopia duplex. n Caffaria. o Congo. p Angola. q Cacongo. r Malemba.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. X. ta, & Pemba. Regia est, civitas S. Salvatoris, qua ante Banza. MONOMOTAP A regnum.

III. 9 Monomotapa vocabulum significat Imperatorem; unde Monomoipsi terræ, cui hic imperat, nomen inditum. Solum est fertile tapa Reatque amœnum: amnes aurum, sylvæ elephantos magna copia Eius mes producunt: Clauditur regnum ab Ortu, Meridie & Occasu gnitudo, Oceano; à Septentrione regno Congi, Abissinorum Imperio, & regione Zangibar. Longitudo ejus est, inter duo maria Rubrum Æthiopicumque juxta Lunæ montes, mill. Germ. cccc. Latitudo inter Nili fontes & promontorium Bonæ Spei milliar. c c c.

bem maritimam S. Pauli, minorem Infulam Laondam suo Imperio, sed Mossagamben & Camban-den præsidio tuentur. 2 Monomotapa multos regulos Regi supremo subditos, quatuordecim Caffrarum seu indigenarum genera, & 1200. milliaria longo complectitur excursu: Sed urbem b Zimbao regiam, arcemque hujus munitam; portis quatuor multisque conclavibus instructam. c Zanguebar duplex, alia versus austrum quatuor provincias nostro Cluverio numeratas, alia versus boream Ayan dicta totidem regiones cum regnis Braon, Magatoza, Aden & Adel continet, in quibus vel Muhamedani, vel ethnici degunt. Portugalli vero Motanbiquen firmissimo sibi munimento & præsidio contra Belgicam A. 1666. oppugnationem adbuc constanter asserunt.

BUNONIS. n d Pemba sira est à Batta versus Occasum Solis Brumalem. Cæterûm ad Dandam urbem infula est e Loanda, ubi magna argenti copia: & aquæ, quæ crescente Oceano dulcescunt; & Conchis & cochleis, quæ ibidem reperiuntur, Congiani utuntur pecuniæ loco. Porrò ad regnum istud pertiner f Anzicana regio, cujus incola hostes suos devorant, corumque, sicut & mancipiorum, carnes in macellis publicè vendunt. Eodem etiam pertinet g Loanghi regio multos habens elephantes; cujus incolæ b circumciduntur. h Angola regnum c merallorum proventu dives, sub Regis Congiani erat Imperio; verum sui hodie perhibetur esse juris d: ejus incolæ magis delectantur carnibus caninis, quam bubulis. Hic mancipia empta in

regibus subjecta adjacent: Portugalli vero ur- Brasiliam portantur, quorum opera utuntur in parando saccharo. Metropolis ejus est Cabatza ubi aula Regis.

9 Ad Monomotapa Imperium quoqu epertinet regnum i Butue feu Torre inter flumina S. Spiritus & Cuamam fitum. Rex in Monomotapa Sebastiani Portugalliæ Regis tempore à Con-Salva Jestira ad Christianam perductus erar fidem; fed paulo post defecit, doctoribus suis occisis. Eidem subesse dicuntur k Amazones quas ille I Monemugo vicino hosti opponit.

m Bona Spei promontorium Vascus de Game Portugallensis e primus circumnavigavit anno C. 1498. & Calecutum usque pervenit; adeoque iter hoc ad Philippinas & Moluccas infulas patefecit f. Ad promontorium hoc portum nuper communiisse traduntur Belgæ. In Oceano haud procul à promontorio Bonæ Spei, usque ad Insulas de Cunha fluitantes conspiciuntur multi arundinacei frutices infigni crassitie, quibus marinus fucus implicatus est, vel herba Sargasso. Nauta vocant Trombas, vocabulo Lufitano, & pro certo figno habent, fi ibi vertodem decrescente in salsuginem convertuntur. santes conspiciant, quod vel vicini fint promontorio Bona Spei, vel illud jam superaverint, quum in Indiam iter instituitur. Varen. Geog. Gen, lib. 1. c. prop. 16. Est verò hoc promontorium navigantibus periculosum ob nubeculas horrendarum tempeltatum feraces, ad Terram de Natal , & Caput Bonæ Spei , ex Ollo de Boy ortas. Lusitanis verò frequentiora his in locis contingunt naufragia. Unde anno 1589. Lufitanus quidam navarchus, cum ad terram de Natal, & promontorium Bonæ Spei tempestatibus jactaretur, mirari se dixit, cur Deus Lusitanos. qui tamen essent Catholici & boni Christiani,

a Monomorapa. b Zimbao. c Zanguebar. d Pemba. e Loanda inf. f Anzicana. g Loanghi. h Angola. i Butuz seu Torrz Regnum. k Amazones. 1 Monemugus. m Bonz Spei prom. Caput regni ac sedes regnum est Monomotapa, à flumen S. Spiritus. Hinc versus Septentrionem mill. circiter L. distat nobile ædificium * amplum atque antiquum, quadratâ formâ ex ingentibus faxis constructum.

ZANGIBAR & AIAN.

IV. Monomotapæ, qua Rubro Mari perfunditur, continua. tur "Zangibar regio; cujus partes, "Cafares populi, Monomotapæ proximi, & regna Mozambike, Kiloa, Mombaza ac "Melinde, ab urbibus fingulis denominata; quarum Mozambi. ke, in insula condita, celeberrimum est Europæis mercatoribus

femper ita torqueat ad Caput Bona Spei; quum ; tamen Angli, hæretici, & impii homines; id facile superent. Anno 1651. Hollandi hic exstruxerunt castellum loco commodo & fœcundo; coque colonias deduxerunt, utaliquando magna ibidem videatur urbs futura.

HEKELII.

b Ebraorum more. c Populô numerofissimum est.

d Tenuit olim commercium cum Portugallensibus; fed postea Bellum sæpe inter ipsos se-

cutum eft.

544

e Tampore JOANNIS Portugalliæ Regis. f Supra hoc promontorium jacer planities miræ amœnitatis in Montis vertice, quæ Tabula Capitis vocatur. Namque perpetuò abique humano auxilio virescit ac florescit.

BUNONIS.

z Ædificium istud in regno Busuæ est, ac a Zimbaos vocatur.

A b Zangibar g, Zanzibar seu Zansibar nomen & appellationem habet ab Infula, quæ inter Pempam & Monsiam insulas littoribus ejus objacet; incolitur ab Æthiopibus Mahumedanis. Portugallenses tamen nonnulla hic tenent superiore parte sunt, sed inferiorem pannis diloca b.

μ c Cafares ita dicti funt; quod fine legibus vivant i. His vicinum est regnum d Zefala, inter regna Butuæ & Mozambique seu inter mum navant operam. Cuamam & S. Georgii fluvios fitum, nullas habent urbes munitas. Anno 1 500. Portugallenses Cefalam in insula sitam interceptam munierunt. Aurum & Ebur illi hic mercantur.

trionem objacet, à vicina insula obtinuit nomen. fertilis.

E f Kiloa seu Quiloa huic iterum versus septentrionem jacet. Ejus Rex portugalliæ Regi tributum pendit annuum. Ipsa urbs Quiloa I in insula ad Quiloam fl 1. condita est, quam Franciscus Almaida Portugalliæ Regis vicarius anno i 509. occupavit.

& g Mombaza regnum & urbs in infula eft. quæ ambitu suo vix XII. milliaria continer. Rex ejus Christianorum infensissimus hostis est. Franciscus Dalmaidus urbem istam cepit ac incendit anno Ch. 1505. ac postea portum castello muniit.

h Melinde porro versus Septentrionem jacet, ad Quilmancis fluvium, qui ad Magadoxum fluit, se extendens. Ibi reperiuntur oves, quarum caudæ adeo pingues, ut persæpe 10. & plura contineant pondo m.

HEKELII.

g Zanguebar. . B Hic totus Terræ tractus humilis est ac paludosus; porrò Nemoribus ac Saltubus occupatus, Fluviisque repletissimus. Unde Aërem semper pestilentem haber. Incolæ nigri sunt, Capillis crispis, Idololatria dediti, & ad Veneficia & Auguria admodum propenfi. Nudi in versi coloris & Belluarum pellibus tegunt.

i Caterum funt inimici crudeles omnium Nationum, & Veneficiis ac Auguriis pluri-

k Magnificis & sumtuosis Domibus Arabum more ornata.

l Quem alii Coavum, alii Tabiva vocant. m Hac Urbs valde amæna eft, ac omnium » e Mozambique regno Cefalæ versus Septen- rerum, quæ ad victum pertinent, perquant

BUNO-

a Zimboas, b Zangibar, c Cafares, d Zefala, e Mozambique, f Kiloa seu Quiloa g Mombaza. h Melinde.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. X. emporium. Sequitur versus Septentrionem juxta litus maris Rubri

Ann regio, cujus partes duo regna " Del & " Adea, " Magaduzzo.

INSUL Æ ad Africam.

V. Infularum ad Africam terram maxima est in Rubro Mari Insula ad Menuthias, Cerne Plinio dicta, nunc vulgò infula & Divi Lau- pertinentes. rentii, & incolis Madagascar², idest, Lunæ insula, feliciaro-Cemesea

BUNONIS.

Omnis ille terrarum tractus, qui à regno Melinde versus Ortum Solis æstivum ad sinum Arabicum ufque porrigitur, a Ajan dictus, ab Æthiopibus incolitur.

• b Del seu Adel ad finum Arabicum pertingit, cujus Rex perpetuo bellum gerit cum A-bissinis. Ejus urbs c Zeila n ad sinus Arabici frequentatum.

r d Adea Regnum Regno Melinde finitimum ab Æthiopibus incolitur, qui Abissinorum Regi tributum pendunt.

• e Magadoxo seu Magadazzo regnum qui tenet Rex, fedem habet regiam in Magadoxo o munita urbe.

φ Infula illa Ptolemæo f Menuthias dicta à Portugallenfibus Insula D. Laurentii appellata; quod eius feria detecta esset anno Ch. 1506. Est verò Anglià & Scotià major, majorque Italià. Domicilia incolarum palis suffulta ad quinque pedes humo elevata funt, serpentum aliorumque venenatorum animalculorum causa, quorum ibi magna multitudo. Ad litora hujus infulæ Oceanus ejicit*corallia rubra & alba; quæ tanquam frutices sub mari crescunt; & licet mollia sint in quibusdam locis: In freto isto tamen, quod est inter hanc insulam Africamque sunt scopuli corallini aquis recti, navigantibus periculosissimi, quos Baixas appellant. Anno 1585. Ferdinandus de Mendoza hic in ejusmodi scopulo naufragium fecit. Magnis quoque periculis postea defuncti sunt Belgæ ad Baixas de S. Petro, quibus in locis cum ingentibus cancris ipfis depugnandum fuit. Quare iftuc non solent navigare, qui in Indiam tendunt.

HEKELII.

" cujus Ager Mel, Ceram, atque maximam Olei quantitatem, quam non ex Olivis, sed ex Zerzelinô colligunt, satis copiosè mittit.

o Forti, pulchra, ac opulenta. REISKII.

2 g Madagascar incolis Madecase, Lusitanis Infula S. Laurentii , Gallis Delphinia l' Isle Dauphine dicta, una inter Infulas majores, nunc Gallicis coloniis frequens, & castello Delphinio firmata. Heic Dynasta aut Reguli, quos Robandrior vocant, rerum potiuntur: Sed Lusitani oftium emporium celebre est ab Indis quoque huc navibus provecti portum Ancedi Challion, Angli finum S. Augustini, & Belgæ finum Antogilensem subeunt. Majori huic ex minoribus per Oceanum dispersis ad boream propiores adjacent h Insulæ de Cumoro quinque; S. Johannis de Castro , Spirito S. Christophoro S. Angveria & Magotto. Ast i Melinda regioni propius prisca illa infula Menuthia, fi Vossio ad Pompon credas. Hinc mari rubro vicinior insula k Barbora, quæ Zeilam urbem muris ædibusque saxeis conspicuam fovet : Sed orienti propior 1 Inf. Mauritii ligno ebeno dives , & Belgico fortalitio munita; Sed comminuto hujus ligni pretio, tota infula neglecta jacet : Denique m Zocotora proventu aloes clara. Guineæ propiores numerantur Inf. de Ferdinando Poo, del Princepe d' Annobon , & S. Thoma, ubi castellum Pavosa Belgæ præsidio suo munitum possident : Infule Flandrica A. . . . à Flandris mercatoribus detecta; n Azores ab Milvis, Terceras ab una eaque primaria dicuntur: Hæc Angram urbem gubernatoris Portugallici & Archiepiscopi sede infignem, castelloque munitam continet; Quo Alfonfus, rex Portugalliæ depositus A. 1668. exul ire jubebatur ibique vitam finiit. O Insula S. Helena, o inf. Adfcensionis ex Pacto Europaorum vacuæ, nautis Indicis refugium commune præbent; Sed prior ab Anglis A. 1672. mox Belgis, iterum Anglis occupata, & fortalitio munita, communi ufui fuberahitur. p Infule Salomonis in mari pacifico fitæ, proximas habent q Latrontm infulas, five de las Velas, in quarum una Magellanus occubuit. BUNO-

a Ajan. b Del seu Adel. c Zeila. d Adea. e Magadoxo. f Menuthias seu D. Laurentii ins. g Madagascar: h Ins. de Cumoro. i Melinda. k Barbora. 1 Ins. Mauritli. m Zocotora n Azores. o Inf. S. Helenz & Adfcenfionis. p Inf. Salomonis. q Latronum.

matum proventu dives, longitudine mill. German. CCL.lat. LXXX.occupans. At in Atlantico Oceano contra Hesperium promontorium, quod nunc est Capo Verde, *Hesperides sunt Insuladux; ultraque Gergades, Gorgonum quondam domus: nuncin universum Islas de C. Verde Hispanis dicuntur, hoc est insula promontorii Viridis. Contra Mauritaniam sunt *Fortunata, vi II. numero, quarum una Canaria vocitata, à multitudine canum ingentis magnitudinis, ut auctor est Plinius. Unde universa Fortunata, nunc Canaria dicuntur, Hispaniarum Regisubjecta. Ultra versus Septentrionem est Cerne, nunc Madera dicta. Atque hac est totius Africa brevis descriptio.

 Madera inf. olim Cerne.

BUNONIS.

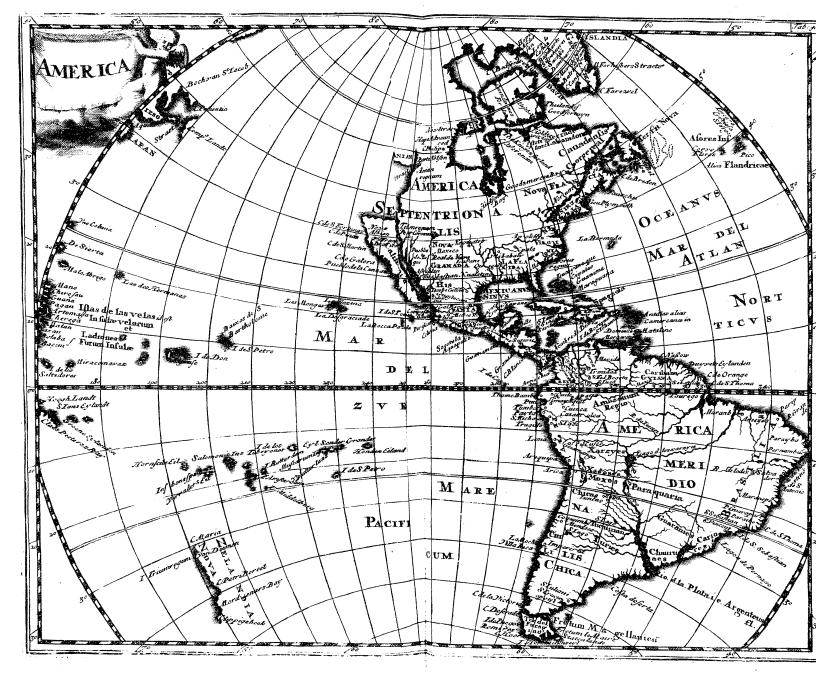
x Insula ad promontorium Viride præcipuæ numerantur X. Braba seu Brania, de Fogo, de S. Jacobo, seu Tiago, de Majo, de bosa Villa, de Sal, de S. Nicola, de S. Lucia, de S. Vincent, de S. Antonio; ex quibus maxima insula a S. Jacobi septem milliarium Germ. continet longitudinem. Magna ibi est Salis copia, unde quoque Insula Salis vocantur, habetque dulces aquas: ibidemque sun testudines ingentis magnitudinis. Portugallenses urbem ibi condiderunt, quæ sillis b Ribera grande vocantur.

runt, quæ illis b Ribiera grande vocatur. → Nomina harum infularum quibus vulgò appellantur, funt, Ferro, Gomera, Tenariffa, Gran Canaria, Forteventura, Lanzarotta, de la Palma. Anno 1334. Ludovicus Cerda infolenti ambitione propter successus aliquandiu prosperos c Fortunæ Princeps dictus, auspiciis Perri Arragonum Regis infulas hasce infeliciter tentavit. Deinde Biscajenses & Hispalenses Anno C. 1393. Henrico III. Castiliæ Rege, eas propius aperuerunt: qui ex Lanzarotta insula Regem & Reginam cum 170. barbaris captivos in Hilpaniam duxerunt. Anno Chr. 1405. Castiliæ Regis auspiciis classis in insulas illas missa est. Inventi sunt in iis Barbari spurcis moribus; quibus ignis usus ignotus. Lanzarotta, Forteventura, Gomera & Ferro tum funt occupata. Demum Ferdinandus II. Arragoniæ & Caftiliæ Rex à Didaco Herrera, qui tenebat insulas hasce, X V. millibus Ducatorum redemit: qui tamen Gomeram & Ferram fibi retinuit Comitatus titulo. Ferdinandus ille deinde reliquas etiam insulas subegit. Omnium acerrime Canaria restitit, quæ tandem tamen subacta est. Ex quibus Lanzarotta, Ferro & Gomera, fuis

CAP.

ω e Madera à multitudine arborum nomen haber. Porrò in Oceano Æthiopico sub Æquatore est infula f D. Thomæ litori Africa Occidentali opposita, ita dicta, quod ipsa festo D. Thomæ à Portugallensibus reperta; serè rotunda est, ejusque diameter 30. milliarium. Portugallenses in ea condiderunt urbem g Pawsam. Est verò aer istius insulæ insalubris, morbusque in ea vulgaris, qui in corporibus humanis omnem pinguedinem liquefactam in unum locum congerit. Indigenæ ad centefimum ferè annum plerique vivunt ; ac exteri & peregrini, ultra quinquagefimum annum non progrediustur. Sacchari, sed non melioris, hic erat uber proventus; qui hodie desiit, quod vermes arundinum radices exedunt. Ab hac infula versus Septentrionem jacens h Principis insula, sacchari proventu celebris, nomen ex eo obtinuit, quod, ubi inventa, reditus ex ea Principi Portugalliæ affignati funt. i Infula S. Helenæ ab Æquatore versus Austrum ad 16 ; grad. Lat. sin incolis destituta, fructibus & animalibus abun-

a Inf. S. Jacobi. b Ribiera grande, urbs. c Fortunatz feu Canatizins d palmains. c Maderains, f D. Thomzins, g Pavosa urbs. h Principis ins. i Ins. S. Helenz.

dat, ideoque in Indiam navigantibus, seu inde se. Inter Americam & Hispaniam interjacent redeuntibus gratistima. Angli ante paucos an- b Assert, Azores seu Acores insula novem,

3. 2

nos in ea castellum exstruxerunt. a Zanzibar que Flandrica dicta sunt ab inventore Flandro; insula, litori Africæ Orientali è regione Mo- quarum nomina S. Maria, Formigas, S. Mizambique objacens, à Portugallenfibus tene- chaël, Tercera; del Pico, ubi mons præaltus, mr: Gallinæ ejus insulæ non solum nigras habent pennas; Verum ipsarum quoque caro, sanguis, adeoque ipsa ossa perhibentur nigraes - sanguis
a Zanzibar. b Affores seu Flandricz inf. c S. Georgii. inf. d Angra.

CAP. XI.

Summa America descriptio.

DErlustrato veteri terrarum Orbe, quæ prima erat continens, cupido nunc est atque cura, in Occidentem, converso navis cursu, novas petere terras, Novumque Orbem, superioribus saculis plane ignotum, cognoscere. Itaque ex Africa ab Nigri oftiis versus Occidentem brumalem mill. Germ. CCCXXX. profectis nova conspicitur terra, priori continenti magnitudine, si non anteserenda, certè æquiparanda. Eadem, si non continentes, sed utriusque insulas respicias, Europæ quam Africæ propior, mill. c c. navigatione inter Hyberniam & Canadam intercedente.

II. Jam inde antiquissimis temporibus cognitam fuisse Europæis, America ex Platone simul atque Diodoro Siculo probari potest. Apud vecenius cognita Platonem in Timao sacerdotes Ægyptii narrant Soloni Athenien-Europæis. si, qui loc. circiter annis anté natum Jesum vixit, Insulam fuisse quondam contra fretum Herculeum Africa simul & Asia majorem, nomine Atlantidem, postmodum verò immani terræ motu, ingentique unius diei ac noctis illuvione, sub vasto gur-Insulain. gite mersam suisse, ac inde mare, quod eam insulam ac fretum gens. Gaditanum interjacebat, immeabile & inscrutabile redditum, limo paulatim impediente, quem infula fubfidens præbuisset. Et Diod. lib. v. tradit, Phoenices vetustissimis inde temporibus, quum extra Columnas Herculis Africa litora legerent, ingentibus ventorum procellis, ad longinquos in Oceano tractus fuisse abreptos; ac per multos dies vi tempestatis jactatos, tandem ad Infulam pervenisse ingentis magnitudinis, in alto Oceani pelago contra Africam in Occasum versus jacentem; cujus solum amœ-Zzzz

INTRODUCTA GEOGRAPH. Lib. WI. Cap. XI.

num ac frugiferum, & amnibus navigabilibus irriguum, fumtuosisque ædificiis instructum. Hæc sanè insula ex situ ac magnitudine nulla alia esse potest, quam que nunc vulgo dicitur America: nec facile de ea neque Egyptii Sacerdotes, neque Solon, qui librum de ea conscripsit, teste Srabone lib. 1. neque Diodorus, hoc confingere sive somniare potuerunt; quæ revera ita esse nunc satis compertum habemus. Auctor autem libelli de Mundo, qui ab aliis Aristoteli, ab aliis Theophrasto adscribitur, versio verò ejus Latina Apulejo, alias, præter hanc nostram, quam Europæ, Africæ & Asiæ nominibus distinximus, traditesse insulas magnas; antiquissimi illi mortales haud dubie intellexêre Americam & Magellanicam. Carthaginienses aditu illius insulæ cæteros Europæos prohibuisse, ibidem tradit Diodorus. Quando & qua de causa Pœni eam navigationem intermiserint, ita ut jam inde à Romanorum imperio ad superius usque ævum nihil de iis

terris auditum vel annotatum fit, plane incertum est. 1

REISKII.

superioribus seculis plane ignotum aggreditur, eumque orbi veteri aut dudum inter antiquos cognito bene opponit: Aft dememinit sui, aut à priantiquissimis temporibus inter Europæos cognitam arex avo antiquissimo ad Europaos pervenerit, CXLI. longitudo ad gradum CCCLX. im- vicinam commodius referri queunt. Nautica mò ulterius progrediatur. Quid? quod vete- enim Phanicum veterumque gentium migratio nto meterns progressatur.

Tes majoren orbis (orgindinem ipfi deletiplerint , litteribus inhæfit ; quod peripli fere fingsli te-quam revera fuir : Quippe qui nihil Europæ flamur. Nec Diodorus cuneta, qua reculit, Afiæque ultra Sarmattam , nihil Africæ ultra habert ea vult pro ufquequaque veris , sed satius putat, Æquatorem, nihil Indiæ Seres extra Sinasque, quomodocunque res priscas nosse, quam eas pentus nihil extra Fortunatas insulas & Africana littora ignorare : Ita Vossius Lib. II. de Histor. Gracis compertum habuerunt. Quid ? quod pyxide cap. II. recte judicat. d Auchor itaque libelli de nautica destituti oceanum Atlanticum nec tentare nec mundo, qui nec Aristoteles, nec Theophrastus, superare potuerint : Idque supra Lib. I. cap. nec alius è Peripeto suit, probationem cau

cam Atlantida spectat, illa immani terræ motu . 1 a Recte Cluverius noster novum nunc orbem, | & aquis marinis obruta jacet: Cum America superstet integra, nec ullis terræ motibus aut aquosis eluvionibus oppressa fuerit. Kircherus verò Mundi Subterr. Lib. I I. c. 13. Atlantidem ma sententia recessit, dum Americam inde ab inter Azores atque Canarias extitisse, hasque infulas minores ex ejus reliquiis superstites conbitratur. Quod si enim ulla hujus terræ notitia jectat: Huic conjecturæ verisimilitudinem ex nova inducit infula, quæ A. 1638. prope Azocur, Fhoenicii, Gracci, Romani & Arabici res aquis maritimis emerfisse copiosius ibidem scriptores illam nec geographicis libris, nec memoratur & legitur. Non dico esse Geogracertis gradibus definiillent? Atqui non amplius, phos doctiffimos, qui Atlantida cum Varerio ubi maxime, orbis cogniti latitudinem, quam Lustano commentitiam, aut è fabulis prognaad gradus meridiani circier LXXX. longuidinem quam ad gradus aequatoris CLXXX. Stra-Lib. V. Biblioth. de Phenicio ultra columnas bo, Ptolemæus & Plinius extenderunt: Cum Herculis excursu, & magna insula reperta traditamen hodierna nostri orbis latitudo ad gradum | dit , hæc ad aliam quameunque Africano littori XIII. planum fecimus, argumentis contra- huic exiguam addet. De tribus enim orbis parrus examinatis. Ergo quantum ad b Platoni- tibus, & infulis prater cas magnis etiam multusque,

III. Di-

III. Dicta nunc est tota hac continens America a, ab Ame-America unrico Vesputio Florentino, qui Emanuelis Portugalliæ Regis auspi-de diaa. ciis à Gadibus ann. cloccc x c v 11. profectus, primus ex Europæis (quantum memoria proditum) eam ingressus est. Quanquam hoc prior Christophorus Genuensis ann. clocccc xc11. infulas America Hispaniolam, Cubam & Jamaicam adierit. Post hos frequentes in eam navigarunt Hispani, Galli, Angli, quorum alii aliis inibi regionibus detectis, nomina sua quique lingua imposuerunt. Mediterraneorum cognitio parum certa est; maxime quæ versus Septentrionem. Maritimæ autem oræ Hispanorum armis maxima ex parte subactæ. 2

IV. At eadem terra nonnullis India Occidentalis nuncupatur, occidentalis quia eodem tempore, quo India Orientalis in Afia, hac etiam de- India. tecta fuit; tum quod utriusque incolis similis ac pene eadem vivendi ratio: nudi quippe utrique agunt. Includitur magno undi-America que Oceano; ab Ortu Atlantico, qui vulgo Mar del Nort dici-fines. tur; à Meridie Magellanico freto, quo ab Australi terra dispescitur; ab Occasu Pacifico mari, vulgo Mar del Zur. A Septentrio-

mericam cognovimus, & ampla fatis & magna loquitur. Interim Phoenices orbem circumnavigaffe, non constat: Tantum Oceani littora pleraque per partes explorarunt : Ita gravistime Bochartus Lib. I. Chan. c. 37. ubi de nautica Eudoxi, Hannonis, Hamiltonis, & Pœnorum omnium excurfione differit.

HEKELII.

a Hujus extremæ Terræ Partis Descriptionem sub NOVI ORBIS, seu INDIA OCCIDENTALIS nomine imprimi curavit Michael Colmius , Amstelodami A. huj Sec. X X II. in fol. reg. & quidem Autore Antonió de Herrera; Regió Indiarum & Cassella Historiographô; Caspare autem Barlao Metaphraste sat felici. Nota quoque est Hugonis Grotii Dissertatio de Origine GENTIUM AME-RICANAR. in 8. f. ibid. exc. ut & Urbani Calvetonis NOVÆ NOVI ORBIS HI STORIA, Geneva A. huj. Sec. in 8. edit.

REISKII.

2 a Hæc orbis novi detecti gloria Columbo & Vesputio recte vindicatur, eò quod primi vel adiisse, vel eminus conspexisse talia sele hanc notitiam cum Europais communem fecerint , affirmet.

non de singulari aliqua terra continente, qualem A- | & in usus traduxerint publicos. Angli quidem ab Madoceo, filio Gaynech A. 1170. colonias in Floridam Canadamque ductas in Append. Itinerar. Herberti memorant : Josephus etiam Acosta Navarrenum hominem Alphonsum Same hez de Huelva & Aldretem Hispanum & Gareilam Vegam laudat , qui has terras primi luftrarint, & Columbo tum in Madera insula verfanti aperuerint: Columbus Genuensis tamen lustratas denique publicavit, & inventor ipse petiit; sed Amer. Vespucius Florentinus terræ continenti amplissimæ inventæ nomen addidit. b Nam India Occidentalis opposita Orientali improprie và a'nupus dicitur, utut à Columbo ita dictam Jo. de Laët in Descript. India Occident. velit. Latitudo hujus à terra del Fuego & Freto Magellanico ad polum Arcticum producta, terminis finitur dubiis; nec longitudo inter Capo blanco & Capo S. Augustini certis gradibus aut milliaribus continerur. Immò utraque America est paulò angustior & latitudinis , quam vulgo existimant, minoris: Neque novam Albionem, neque regnum vel Anian vel Quivira cum freto Anian nemo fuit aut superiore aut nostro seculo, qui

RE IS-

PHILIPPI CLUVERII

ne equidem litus Europæi nondum cognitum habent, at Concreto perfundi pelago necesse est; cum ab altera poli parte Asia atque Magnutudo Europa, prima continentis, sive prima magna insula partes, ei objaceant; quæ & ipfæ eodem mari alluuntur. Longitudo eius fumma inter duo freta, Anian & Magellanicum, milliar Germ. clo clo ccc. Latitudo a maxima inter promontorium vulgò C. de Fortuna juxta fretum Anian; & promontorium vulgò C. de Bertan, in Nova Francia, mill. c Io ccc. Dividitur uni-Divisio. versa in Septentrionalem, que & Mexicana, & Meridionalem, quæ & Peruviana; exiguo Isthmo alteram ab altera discernente.

nec fatis explorata eft.

REISKII.

3 a Ordo ad statum America Politicum nos vocat: Sed nulla heîc imperia, regna plura, eademque aut majora videbimus aut minora; cultiores ipsis etiam Hispanis bello eripiunt. Sic Respublicas vero liberas olim & adhue hodie e Portugalli, Belga, Franci, Angli, Sueci Danique que nullas. b Americani quidem veteres aut monarchicum regiumque, aut multis regulis O principibus commune regimen tenuisse leguntur: illud in regnis maxime duobus florentissimis, ciis duos proreges præsicit, iisque senatum adjun-Peru atque Mexico; Hoc in cæteris regionibus git regium, magna auctoritate præditum: Ecpotissin: um insulisque. c Hodierni tamen quot- clesiis Christianis quinque Archiepiscopatus & pæis regibus ut plurimum aut Rebuspublicis comobia monachorum & monialium, itemque fubfunt, prætter barbaros agtellesque homines interris aut incognitis aut incultis, Chilensem quoque Chicanamque, montanam provinciam, revocabo.

quæ sui juris utraque manet. Rex d Hispaniæ a Tanta Latitudo America istis locis in ta- vasto imperio cultislimas terras, amplissima rebulis Geographicis posterioribus non apparet, gna eademque multa, & plures insulas coërcet; Immò fingulari jure , facta scilicet Romani Pontificis A. 1493. inter Castilianos & Portugallicos reges divisione ac donatione nititur. Sed nationes Europæa catera jus illud repudiant , fibique terras aut incultas & novas subjiciunt, aut multas colonias induxerunt, & inductas urbibus aut vicis munimentis aut propugnaculis tuentur. Rex autem Hispaniæ regnis cunctis & provinquot in orbe novo supersunt incolæ, illi Euro- triginta Episcopatus imposuit, multaque amplius

a Status America politicus, b Vetus. c Hodiernus. d Hispanicus. e Multiplex.

CAP. XII.

America Septentrionalis sive Mexicana.

America feptentrie. nalis magnitudo.

Merica Septentrionalis, quibusdam Mexicana appellatur, à principe totius urbe Mexico. Longitudo ejus est inter fretum Anian

REISKII.

Panama, non ab linea æquinoctiali proficisci- arduam hujus perfossionem, & maris utriusque

quo tota cohæret America, viamque mercibus 1 Hæc Americæ divisio ab situ & sthmo convehendis commodishmam præbet. Hispani tur. a Panama enim islamus ferè medius est, conjunctionem agitarunt animo, ut labori ad

a Panama Ifthmus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. XII. 551 Anian & Ishmum, quo meridionalis ei annectitur, milliar. clo Io. Latitudo eadem que universe. Dimidia eius pars versus Occidentem æstivum sita, introrsus planè incognita etiam nunc jacet, nec quicquam, præter litora, in eardetectum. «Ouin & totum Boreale universæ Americæ latus in quantum versus polum extendatur, prorsus latet. Altera verò pars in regiones dividitur complures, quarum nomina funt, Canada, Nova Francia, Virginia, Florida, Nova Hispania, Nova Granata, California: & in Occidentali latere ad fretum Anian duo regna, Quivira & Anian, unde freto cognomen.

CANADÃ.

II. Canada Bfluvio cognomine dicta, vinfula an pars continentis, parum adhuc constat. Quantum ejus cognitum est, dividitur in Esto-

Sed nullus eventus tanto respondit proposito vel nomen adsumst, multisque quidem portubus. operi. Nec eadem huc usque series aut ratio tene- feris, sylvis & animantibus, sed paucis incolis tur in regionibus America utriusque fingulis e- referta. f Virginia ex A. 1584. Anglorum dominumerandis, five libros five tabulas perlustremus Geographicas: Nos Cluverium secuturi, quæ defunt, supplebimus, a Canada nec metallis, necauro, seu feris, avibus piscibusque dives A. 1663. motu terræ gravissimo labefactata; nomen primo inventori debuit, suoque serico, cedris singularibus, balænis, & mulnunc ambitu: (1) novam Franciam; (2) Angliam novam; (3) Belgium; (4) Daniam; (5) Sueciam novam; (6) Terram di Ladrator sive Corterealem continet. Indigenæ hujus adhuc barbari & inculti, nationibus linguisque diversi; & Sagamis vel Senioribus subjecti, alii adhuc incerta sede vagi, alii per vicos & tuguria sparsi habitant. Galli Gubernatorem five Proregem ac Episcopum ex A. 1604. in b nova Francia sed Quebecum A. 1608. urbem veterem novamque cum castello rupibus imposito, multaque per colonias propugnacula, portusque in Accadia duos constituerunt. C Novum Belgium ex A. 1665. Anglis subditum novo Eboraco & munimento Albaniæ clara: Sed d Anglia nova vicis pluribus urbibusque quatuor, inter quas Neuf Haure, Parlamenti publica sedes; Buston & nova , quæ Academiam fover , Cantabrigia præ cunctis eminent. Regiones cæteræ obscuris ex initiis per novas, quæ sequentur, colonias emergunt. Infulæ heic multæ; Sed omnium

merces exportandas & fumtibus parceretur : maxima e Terre Neuf à Gallis A. 1506, reperta minio subest, terra salubri aere ac proventu frugum vario felix, fed incolis horumque idolis horrida: Urbs Zamestoum munitionibus firma. Heîc insulæ g Bermudes Anglis iisdem subditæ, frumenro, messe duplici, moris, tis piscium generibus famosæ, quarum descriptio topographica Londini & Amstelodami A. 1672. prodiit.

BUNONIS.

« Ingentes à navigantibus in America partibus Septentrionalibus reperti funt finus : ex reciprocatione & motu fluctuum collegerunt nautæ periti, mare illud esse pervium, per quod ad mare pacificum perveniri queat. America igitur à Groenlandia & cæteris terris Septentrionalibus fuerit secreta. Vid. sup. Lib. 1. c. 13.

& h Fluvius iste à D. Laurentio quoquo appellatur: Freumque 3. fratrum dicitur.

2 Hondius terram hanc, ut infulam, in Tabula sua generali depingit.

d i Estotilandiam a istis in America partibus nullam esse, certissimis constat argumentis; nec in vicino mari unquam existit insula Fries-

HEKELII. a S. Estotilant.

b Ma-

a Canada. b Francia nova. c Novum Belgium. d Anglia nova. e Terre Neuf. f Virginia. g Bermudes. h Canada feu fluy. D. Laurentii, i Estotilandia,

tilandiam, Corterealem, Terram Laboratoris & infulas ad, jacentes, ingentis magnitudinis, quarum præcipuæ, Golosme, Beauparis, Mont de Lions, & Terra nova, eadem & Ter. ra de Baccalaos dicta, ob ingentem hujusmodi piscium in ejus pelago multitudinem, qui etiam naves transeuntes retardent. Solum Canadæ quantumvis acerrimis frigoribus obnoxium, eximiè tamen fertile, aurique metallis dives. Incolæ satis ingeniosi & artium mechanicarum peritissimi, pellibus amicti degunt: cæterum Galliarum regis imperio subjecti.

NOVA FRANCIA

Nova Francia.

III. Nova Francia à Gallis, Regis Francisci I. auspiciis detecta, spræter raras segetes & legumina quædam, omnium rerum inops, à feris ac quibusdam in locis anthropophagis, in univerfum idololatricis gentibus incolitur. Pars tamen ejus, quæ ad mare accedit, Norumbega ab urbe cognomine dicta, coelo potitur salubri soloque sœcundo.

VIRGINIA.

IV. Nova Francia jungitur »Virginia; qua à vico maritimo

Virginia.

b Maginus loc. cit. fol. 282. fac. b. dicit, | Flora, Angolema. Verum cum Hispani alia, Antoniô Zenô, Patriciô Veneto, sub Zichmi Regis auspiciis.

BUNONIS.

e a Corterealis, à Caspare Cortereal, qui eâm terram anno 1 500. detexit, appellata, D. Laurentii finui adjacet.

& b Terra L'aboratoris inter duas istas interjacet c Nullis partibus America Europæ propior est quam his; diftat enim hic ab eadem ad 250. milliar. German. Incolæ terrarum istarum d vestiuntur pellibus, & utuntur navigiis ex corio factis: ficuti Groenlandii.

c Terra de Baccalaos à Sebastiano Caboto Veneto, auspiciis Henrici VII. Regis Angliæ, detecta est anno Chr. 1507. vulgo Terra neuf

9 d Primus hanc terram detexit Johannes Verrazanus. Sita est inter Canadam fluy. & Vir-

· e Norumbega urbs ad fluvium, qui Rio grande vulgò dicitur, sita est. Loca à Gallis ibi observata sunt ; Porto del refugio , Porto reale Paradifo ,

quod Estotilandia prima omnium hujus Novi & Galli alia hisce locis indiderint nomina, ma-Orbis detecta fuerit Annô M. C C C. X C. ab | gna reperitur in Tabulis Geographicis discrepantia. Cæterum Norumbegam dictam putant quasi Norwegiam, seu Coloniam è Norwegia eo deductam e.

z f Virginiam Gualter Ralegh Eques Anglus detexit anno Chr. 1585. Ea vero Franciæ non jungitur; sed inter Virginiam Franciamque interjacent Anglia Nova, ac deinde Belgium Novum; quod Virginiæ limites contingit. Flumina in ea funt , Occam , Cipo , Monopana , Dividitur in regiones, Secotam, Wemapemeock, & Chamanoock, Incolæ incedunt nudi; verendis tamen contectis; Reguli vestiuntur palliis. Subditi in tergo notas quasdam habent inustas, quæ indicant Principem, ad cujus pertinent dominium. Multos credunt effe deos; at unum ex illis præcipuum, qui mundum condiderit. Magiæ quoque dediti funt; carnibus tamen humanis minimè vescuntur.

HEKELIT.

c Et proptereà non eadem elt, uti nonnulli autumant, cum Cortereali. d proceri quippe & optime dispositi.

a Correrealis. b Terra Laboratoris. c Terra de Baccalaos. d Nova Francia. e Norumbega. f Virginia.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. XIII. 553 eiusdem vocabuli; vel, utalii à Rege Viguina; vel à Regina Anolia Elisabetha, cujus auspiciis detecta, nomen accepit, antè Apalchem vocitata. Terra sterilis atque malignè culta: litus importuosum. Opidum est Medano.

pletum , ut periculosissimam circa hac Loca hibentur statura procesa. Utuntur arcubus & reddat navigationem, præsertim quod parum sagittis: amant solitudines, nonnullos habent profundum fit. BUNONIS.

gio, in qua Alvarus Nunnius post 1 5. dierum iter ferè obstructa.

& Mare Regionem abluens adeò arena est re- | unicam saltem invenit domum. Incolæ ejus perconventus, & quisque suo vivit more. Diffici. lis in Virginiam accessus est; portus enim λ a Apalche aliis est à Virginia distincta re- exiguis insulis sunt repleti, ac ostia arena

CAP. XIII.

Florida, Nova Granata, California, Nova Hispania.

Lorida inter Virginiam, & Novam Hispaniam porrecta, no-Florida. men habet à Dominica Palmarum, que Hispanis Pasqua de Flores dicitur. Hoc quippe die à Portugallis detecta. Solo gaudetamœno ac feraci. At incolæ sunt barbari, fordidi, supraque humanum modum feri; vermibus, serpentibus, alioque venenatorum animalium atque insectorum genere vescentes. Quare A Hispani pariter atque Galli regionem hanc occupare sæpè nu-

a Detecta est a Florida à Joan Pontio a anno Chr. 1521. Excurrit illa in modum Peninfulæ respicitque Cubam & Jucatan; omnis generis fructibus, ac in primis Maitz abundans. Regiones ibi funt, Joquazia, Avanares, & Albardaosia. Fluvii præcipui sunt; Garonne, Fl. S. Crucis , Charente , Loire , Aine , Seine. Opida; Anatequa, Houstaqua, Utina, Potano, Saturia, Sarrope. Galli ibidem condiderunt castellum Charlesort anno 1561, ac postea 1564, sunt. Liberos suos neque ullà domesticà disci-Carolinam b. Íncolæ incedunt nudi, præter fenes & feminas, quæ pellibus cervinis vestiuntur, nares auresque habentes perforatas c. la adversus finitimas Gentes, sed sermone dis-Plurimi ibi reperiuntur androgyni, quos habent pro mancipiis, iisque utuntur veluti jumentis. Qui in Panuca sunt, captos devorant

holtes. Est ibi animal vulpi persimile, sub

ventre habens loculum, qui & aperitur & clau-

BUNONIS.

ditur. In eum fœtus suos nuper editos condit. ut venatores aliaqua pericula effugiat.

& Hispani ductu Ferdinandi Sotti, Galli verò fub Johanne Ribaldo, & Laudoniro tempore Caroli IX, terram hanc tentarunt d.

HEKELII.

a Legionensi. b CAROLI IX. nomine nuneupatum. c Ouod ad mores attinet, fœdi & flagitiofi

plina erudiunt, nec coërcent; attamen fua cuique Uxor & severa illic Matrimonia sunt. Belfonas, gerunt. Arcus & Sagittæ autem funt Tela illis pracipua.

d Vid. Breuis Historia de Gallorum Expeditione in FLORIDAM, &c. Benzoniana Nova Novi Orbis Historiæ adjecta p. 429. segq. A 2 2 2 2

a Florida.

PHILIPPI CLUVERII 554

mero nequicquam tentarunt, tandem Hispanis cessit.

NOVA GRANATA.

Nov2 Granata.

II. r Caput hujus provinciæ est Granata opidum, unde ei nomen. Incolæ & corpore, & animo reliquis Americanisc andidiores justioresque.

CALIFORNIA.

California.

III. California, que inter sinum cognominem (quem Hispani Mar Varmejo, id est, Mare Rubrum vocant) & Mare Pacificum ceu peninsula excurrens, solo est arido, sterili atque deserto,

NOVA HISPANIA.

Nova Hifpania.

IV. Novissima Septentrionalis America & Meridionali contermina est : Nova Historia, omnium amplissima longeque cultissima. Cœlum habet, quamvis sub torrida Zona, clemens ac temperatum; folumauri, argenti, æris atque ferri metallis scatens, omnique animalium genere abundans, mare utrimque pisci-

BUNONIS.

y Nova Granata e Floridæ adjacet versus Occasum, extenditurque usque ad mare Vermejo.

occupat , qui est inter Mare Pacificum & finum Mexicanum. Ferdinandus Cortesius Hispanus has terras ingressus est an. Ch. 1518. easque subegit f Quatuor milliaribus à Nova Hispania fluitant multæradices, arundines & folia ficulneis fimilia quæ comeduntur, suntque sapore brassica.

HEKELII.

f Maxima tamen suorum & Incolarum strage, cui remunerationis causa dono concessa fuit TECOANTEPEC, Regio ipfius Nova Hifpania, à Carolo V. Imp. Incola hujus Regionis proceri funt, corporibus valentes, longavi ac ingeniô pollentes. R E I S K I I.

1 b Floridam cum Galli post A. 1502. desererent ultro, Hispani duobus castris, uno S. Augustini, & S. Matthæi altero sibi asseruerunt; fed mediterraneam nec quidem cognitam feris

(incolis relinqunt. c Granada novæ Mexicanæ A. 1 (82. repertæ ac Hispaniæ subditæ annumeratur: itemque d California, magna satis insude Californiam insulam effe docent recen- la, quam observationes recentissinat demonstrant, ad gradum X X I I I. latitudinis boreas a Nova Hispania maximam partem Ishmi lissita, 500. milliarium longa: Itemque Cibola munitis urbibus clara. C Nova Hispania tamen omnibus antecellit, five duodecim provincias quas complectitur, sive Proregem hujusque sedem, magnificentia, cultu templorum, comobiorum ac hominum frequemia infignem videas. Tribunalia hic quinque regia, quas Audientias regales nominant, ad jus dicendum Hispanis, indigenis, advenisque. Nam Cujus Oppidum ejuld. nominis Franciscus f quinque heic incolarum genera, Europei nempe quotquot insident, Crossi ex Hispanis parentibus in America prognati, Mestecii ex Hispanis & Americanis parentibus orti , Nigri denique five Negros & barbari adhue incultique homines. In toto autem orbe novo quinque g Archiepiscopatus eminent, Mexicanus, Dominico Politanus, Limensis, Platensis, & Granadensis , quem S. Fidei ab urbe vocant : His autem Episcopatus bene multi & amplissimi subsunt: Ut de Academiis, Scholis, monasteriis, Abatiis & collegiis Jesuiticis non dicam. Omnes autem provinciæ heic enarratæ regno Hifpan. fublunt.

BUNO a Nova Hispania, b Florida, c Granada. d California. e Nova Hispania. f Quinque incolarum genera. g Archiepiscopatus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. XIII. 555 bus & ostreis margaritiseris refertum. Regiones, in quas dividitur, præcipuæ sunt istæ: Nova Galicia, Mechoacan, Mexicana, Jucatan, Guatimala & Nicaragua.

V. In ? Nova Galicia, coloniæ ab Hispanis deductæ, sunt Nova Ga-· Compostella, S. Spiritus, Conceptio, S. Michael, 9 Guadalaja-

ra, Culiacan.

VI. In * Mechoacan caput regionis est opidum Mechoacan. Co- Mechoacan. loniæ Hispanorum Pascuar & Valliadolid, egregia emporia; hoc

etiam Episcopatu insigne.

· VII. Mexicana regionis caputest " Mexico, omnium Ame- Mexicana. ricanarum princeps, olim in medio lacus ingentis Venetiarum regio & instar palis superstructa: postea ab Hispanis ad ripam ejusdem la-urbs. cus translata satis culte nunc habitatur, ambitu sesquimilliar. German. Sedes est Pro-regis, quem Rex Hispaniarum mittit: item & Archiepiscopi. Imprimuntur hic libri, cuditurque moneta, Secunda ab hac est Tescuro, amplitudine Mexicum exæquans; dein Tescuro tertia ' Angelorum civitas, lanificio maxime nobilis. Cæterum urbs. mons est-in Mexicana regione, ignibus perpetuis insignis.

BUNONIS.

væ Granatæ adjacet; 800 in ca Hispani, quum primum appellerent, exufferunt pagos.

n Nunus Gusmannus terræ hujus inventor b Compostellam ibi condidit.

9 c Guadalajara regionis caput est; in cujus vicinia mare Chapaticum, & lacus aquas habens

s d Culiacan regionis cognominis caput est; quæ inter Sebastiani, & Piastlam fluvios sita anno C. 1530. inventa fuit.

z e Mechoacan, Galiciz versus Meridiem contermina regio, totius Hispaniæ Novæ fertilissima ac felicissima regio est. Ter enim in anno illa fert Maitz, illud, etiam auro, argento, margaritis, melle, cerà, fale, &c. dives. Ab hac provincia radices Mechoacana nomen habent. Ejusdem regionis Principem gravissimis, ur ei extorquerent aurum, Hispani subjecerunt tormentis. Hic quoque est copia Annilex, ad tingendum aprissimum. Fructu quodam arborum inftar amygdalorum, Cacaos dicto, utuntur incola pro nummis.

A Mechoacanæ Ortum versus adjacet f Mexicana regio totius America nobilissima.

μ g Mexico, 70000 ædium urbs, antea (a Nova Galicia, antea Xalisco dicta, No- Themistitan, dicta, à Ferdinando Cortesso anno 1521 capta ac deleta est, victo eriam & occiso Mexicanorum Rege nono Molezuma seu Molencuma, qui annus à jactis urbis fundamentis erat 140. Victus est Rex iste à DCCCC. Hispanis, licet 3 50000 haberet militum ; eique subessent bis mille Reguli. Anno 1573. Jesuitæ ibidem condiderunt collegium.

h Angelorum Crvitas antea Vacipalam g dicta eft. Ad finum Mexicanum L. ac plura numerantur opida.

& Mons iste & i Popocampeche appellarur, Caterum regio hæc auri argentique ditissima ad mare quæstuosam habet oftrearum piscarionem i. Ibi quoque est k Guastecan regiuncula, in qua Panuco urbs, & civitas D. Jacobi à Vallibus. In ea regione est mons, in quo duo fontes, quorum alter picem habet nigram; alter rubram.

HEKELIL

Idest, Terra Serpentum. b Incolis.

1 Incolæ hujus Tractûs olim erant Idololatræ & Hominivoræ, pluresque ducebant Uxores, quæ tamen vitia amiserunt paulatim post sa-Aaaa 3

2 Nova Galicia. b Compostella. c Guadalajara. d Culiacan. e Mechoacan. f Mexicana regio. g Mexico urbs. h Angelorum Civitas, i Popocampeche. k Guastecan.

Yucatan.

VIII. · Jucatan Chersonesus agro feracissimo incolas fert omnium bellicofissimos. 2

Guatimala. Nicaragua.

IX. *Guatimala caput est Guatimala, juridico conventu perpetuique præsidis præsentia celebris. e In Nicaragua opida sunt Granata & Leon.

crofanctum Baptisma receptum. Utuntur in | quoque Thomas Candisch , Draci popularis, Bellô Sagittis & Fundis, quibus jacium La-

BUNONIS.

o a Jucatan seu Yucatan peninsula inter sinum Mexicanum & Jucatanum Ortum versus sese extendens, à Francisco Hermandez anno 1517 detecta eft. Urbes in ea funt, Campecho, Tavalci, Patanchan, quæ magnitudine sua Cairum in Ægypto exæquare dicitur, hodie b Victoria appellata; quod Hispani ibi exigua manu X L. millia Jucatanorum acie superagint. In hac quoque provincia Hispani omni crudelitate lacerarunt fordeque interemerunt inco-las. Inter Jucatanos k olim circumcifio erat in ulu; venerabantur crucem 1, abilinebantque carnibus humanis.

π c Guatimala inde versus Meridiem jacens Hispanorum quoque sensir crudelitatem. Haud longe ab eius urbe m mons est, qui ignem n

& lapides evomir.

e Ulterius Meridiem versus est d Nicaragua. Tribus milliaribus à e Granata quoque mons est ignivomus : Granata. Nicaragua & ad mare Pacificum est f Tolmium regnum. Ibi reperitur animal , quod fublatos in tergum catulos cauda tegit, atque ita effugit venatorum insidias. Deinde g Quivira quoque ibidem uon superarit. Ad eadem loca postea pervenit fra commodius explicabuntur.

quem frigus etiam recedere coegit, etiami Latitudinem Draci nondum attigisset. Incolæcius Tartatorum more sub tentoriis agunt, pecuariæ & venationi operam dantes. Inde porrò versus Occasum folisæstivum ponitur h Anian regnum, quod nonnulli Tartariæ contiguum esse contendunt. Alii verò fretum aliquod inter Americam & Asiam hic esse docent , 60 milliarium.

HEKELIL

& Animolos quippe ac bellicolos Populos, 1 Etiam ante Christianorum adventum. m Quam Agrô fertili & amœnô, Aëreque salubri gaudere tradunt recentiores Geographi.

REISKII.

n Fumum.

2 i Jucatan tribus Hispanicis nunc urbibus floret, nempe Merida, Valledolido & Campechio. Duo heîc incolis gentilibus portenta tribuum (1) Baptismum, quem duodecimo statis anno conferant, neque nist tinctos ad conjugium admittant (2) fabricas & structu-Leon urbes ad lacum positæs sunt, qui vulgo ras saxeas, Europæis elegantia pares, ubi nule Hispanis Lago de Nicaragua vocatur. Carthago lus ferri, argenti & cupri ulus obtinet : k Guati-& Segovia ejusdem provinciæ urbes sunt. Cæ- mala urbs diluvio nocturno, & saxis de rupe terum supra Californiam versus Septentrionem vicina grandibus A. 1541. eversa obrutaque, novam in valle, quam duo montes ignivomi circumdant , urbem S. Jago peperit. Addo duas regiones amplius , 1 Kostaricam & Veraguam , Carthagine , Conceptione & S. fidei est, a Francisco Draco Anglo Nova Albion di- urbibus insignes : m Anuillas porro insulas cta. Ulterius ob intensum frigus progredi non quatuor distinctas classibus; Licayes nempe, potuit Dracus , licet 42 gradum Latitudinis di Barclovento; Caribes & di Sottovento, que in-

a Jucatan feu Yucatan b Victoria urbs. c Guatimala. d Nicaragua. e Granata. f Tolmium regnum. g Quivira feu Albion Nova. h Anian. i Jucatan. k Guatimala. 1 Kostarica Veragua. m Antilla. inf.

CAP. XIV.

America Meridionalis sive Peruviana.

Merica Septentrionali x x. circiter milliarium German. Ifthmo annectitur America Meridionalis, quibusdam Peruvia-

Stat Americam, alter Africam, tertius Magellanicam. Longitudo ejus patet Septentrionem inter, & Meridiem, milliar. Germ. clo. Latitudo summa inter Occasum Ortumque Io ccc. Regiones quibus distinguitur sunt hx: Castella aurea, Bogota, Peruvia , Chili , Chica , Brasilia , Caribana , Gujana , Biquiri , omnes Oceano perfusa. Intus vero in Mediterraneis, Amazonum regio; Paguan, Picora, Moxos, Vram, Charchas. Fluviorum duo nobilissimi, Maragnon, qui & Orelliana, & Amazonicus: & alter Argenteus, vulgo Hispanis Rio de Plata. 1

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. XIV. 557

na dicta, à Provincia Peru, omnium præstantissima. Ipsa ingens

peninsula, Africaque paullo minor; forma triquetra in tria pan-

ditur amplissima latera. Cuncorum unus Septentrionalem spe-

REISKII.

America cohæret, acceditur, firmum illud editæ observant. Termini vero b Americæ menes accuratius enumerari solent: Castilia nemtribunalia, Limense, Platense, Imperiale, Quitense, Pogotanum; Itidemque Archiepiscopainstructa (2) Nombre de Dios ob nocentissimum aërem deserta civibus ad urbem d Porto Belo aliam digressis. Huc è Panama aurum argentumque te deportatur magnis ab ovibus, quas Vicu-

gena balsami, gummi & resinæ ferax, urbem I Nune propius ad a Isthmum, quo utraque cognominem camque munitissimam habet; margaritis copiolissimis & primo Americi. Vemus auctor descripsit. Orbis Leodii 1643. spucii appulsu A. 1597. claret. i Peruvia quondam Ingis regibus domesticis, nunc regi Hisparidionalis per observata recentissima paulo nune nico subjecta, urbem omnium munitissimam arctius constringi, partesque hujus aut regio- Ariccam', & partes quatuor comprehendit, Quito, los R eyes, Charcas & la Sierra, omnes pe aurea, Peru, Guajana, Chili, Magellanica fundo fere aureo argenteoque ac immensis difive Chica Tucumam, Plata & Brasilia. Quibus vitiis beatas k Guajana coloniis Anglicis, Galomnibus Prorex ab rege Hilpanico huc missus licis Belgicisque frequens, castella & munitiopræficitur; quínque subsunt ad jus dicendum nes continet, quibus Galli Cajanam, Angli Surignamiam, Belgæ autBatavi Esquibium & Berbicum contra barbaros tuentur. His enim adtus cum suis Episcopatibus, quos Aub. Mi-ræus Lib. I V. c. 4. de statu Relig. Christ. nu-præesse, ac Manoam urbem pro sede regia temerat. C Terram ad firmam urbes referuntur nere dicitur. 1 Chili aftate ferme perpetua, (1) Panama 300. ligneis adibus, 600. civibus; pratis & arboribus semper virentibus, magno numeroso præsidio, & mancipiis Guineensibus frumenti & fructuum proventu auroque optumo commendatur. Pars Regi Hispanico, pars adhuc indigenis subest, è quibus m Auranques pugnacissimi A. 1641. sese dediderunt. Urbes Peruvianum terrestri ad sedecim milliaria itine- Hilpanorum præcipuæ tres sunt S. Jago, la Conception & Imperialis. Ad Magellanicam paulo nas nominant; instar jumentorum bajulantibus: inferius transibitur: n Tucumannia urbem S. Ja-Urbem hanc Angli A. 1668. cum ceperant, go del Estero, & plura Hispanis oppida, mul-Hispani magno redemerunt Pretio. e Cartha- tosque pagos Caciquis sive Dominis suis subjectos

a Ifthmus. b America metid. partes. c Terra firma. d Porto belo. e Carth: gena. f S. Martha. g Venetuaria. h Nova Andalufia. i petuvia. k Guajana. l Chili, m Auranques. n Tucumannia.

Americæ Meridionalis icu Peruvianz figura & magnitudo. Caffella Aurea.

II. a Castella Aurea, vulgò Hispanis Castilla del oro, aspera atque inculta regio coeloque gravi, auri metallis abundat, unde & nomen. Opida infigniora in ipfo Isthmo habet duo, diversis litoribus apposita, quorum unum vulgò & Nombre de Dios, id est, Nomen Dei, mare spectat vulgo dictum del Nort, atterum Panama, mare Pacificum.

P E

jectos continet. Terram vero Esterus fluvius | copia, gemmis & aromatibus dives, multaeluvione per annum stata fertilem reddit. a Pla- rumque frugum ferax , quod Gualter Ralegh ta regio frugum, pecoris argentique ditissima Anglus anno 1595. lustravit. Eo cum multis urbem Assumption & opida nonnulla continet. millibus profugit Guainacapa frater Attabaliba b Brasilia ex A. 1501 cognita Portugallis per ma- à Pizarro intersecti. Est ibi animal, Haute, ritimam oram subest, mediterranea barbaris quod vocant, id nunquam visum est edere aut relicta, quorum linguæ tres desunt literæ f, l, r, bibere ; unde aeris haustu creditur vivere a. quia carent fide, lege, rege: Illa nempe Portu- Caput regni k Manoa seu El Dorado ad lacum gallica in Capitanias XIV. aut Dynaltias divi- 1 Parime, qui sub Æquatore est, jacet. Regioditur, quæ sunt Paria, Maragnaga, Siara, Rio Granda, Paragba, Tamariha, Farnambuco, Segerippe, Bajo omnino Sachorum, terra Infludarum, do dicto ortus Catilla de Penia diftinguit, apterra S. Spirius, Porto Securi, Riode Jemeno & Vincentiana; omnes tutiores, ex quo Galli & Belgæ suis coloniis excesserum. Urbes vero tres suita di un Caribana de Regue sui scoloniis excesserum. Urbes vero tres suita di un Caribana de Regue suita de Regue in ils præstant nempe S. Salvator, Proregis Archiepiscopi & Tribunalis regii sedes; Olinda & Fernambuco.

BUNONIS.

a c Castilia Aurea habet à Septentrione Nicaraguam, à Meridie regionem Peru; ab Occalu Incipit autem à Panama ad mare Pacificum desinitque in Antiochia ad flumen qui d Rio liæ ponitur ad Ortum inter fluvium Rio grande Grande vulgo dicitur. Ad cam quoque referun- & Orenoque, in qua præter civitatem cognomifeu Vencuela; item e Popayana regio, in qua guftanis, à Carolo V. olim oppignorata.

Aniochia, Timana, Palio: ac potro f. Andalulia Nova, in qua Carthago, Tocayma, &c.

a frames Lerius Cap. X. Histor. Navigai

β Hæ duæ urbes in Isthmi angustiis positæ ad XX. milliaria Germ. inter se distant; in urbe mal Barbaris HAY vocari scribit, dicitque g Nombre de Dios merces exponuntur, quæ ex Hispania apportantur; sicuti in altera, videlicet Panama, quæ ex Peru afferuntur. Eo loco, quo Nombre de Dios sita est, Didaeus Nequesa da, pedibus in morem Ursi villosis, prolixis anno 1512. Fortalitium exftruxerat : Petrus Ario Vicarius Dariensis deinde condidit ur- de sit ferum; nihilo minus tamen captum cibem. Idem Petrus h Panamam urbem quoque | curatur facillime. Nudi Tououpinambaultii non condidit anno 1515. A Caítilia Aurea verius libenter cum illô colludunt, proptereà quod

nes ibi sunt, Anabas, Amapaja, Emeria & Orenoque poni, à fluvio Orenoque, qui ex lacu mo-Oregliano faciunt; at alii diversum esse ajunt, Inter Marognonem & Oreglianum ponuntur n Amazones Caribanæ, incolæ ανθρωποφάγοι funt, ficut & illi, qui in o Antillis (infulæ funt. quæ & Camercanæ vocantur) habitant , Canibales appellantur, id est, fortes. In Caribana mare Pacificum; ab Ortu Pariam regionem. funt, Cumana; Maracapana, Parin & Caribes; item regiones Biquiri seu Wikiri. p Paria Castitur, Darien, Carthagena, Pamplona, Venecuola nem est 9 Benezvola; Welseris, patriciis Au-

a Joannes Lerius Cap. X. Histor. Navigationis sue in Brasiliam p. 124. Edition. 2dx, hoc Aniporrò, magnitudine Canis esse, facie Cercopitheci, ventre pendulô instar Scrofæ parturientis pilô leucopeatô valde dilutô, longissimà cauunguibus. Ut autem, dum in Sylvis agit, val-Ortum jacet i Guiana regnum, auri argentique | tum longos, tum acutos ungues habeat.

a Plata, b Brafilia, hujus Dynastiæ, 14. c Castilia Aurea. d Rio Grande. e Popayana regio. f Andalutia Nova. g Nombre de Dios. h Panama. i Guiana regnum. k Manoa. l Parime lacus. 'm Caribana. n Amazones Americana. O Antilla, Camercanz, Canibales. p Paria. q Benezvola.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. XIV. 559

PERVVIA

III. "Peruviaregio, vulgo Peru, omnium novi Orbis auri ar-Peruviana gentique metallis nobilissima, nomen accepit à flumine Peru me regionis diam secante. Clauditur ab Oriente montium perpetuis jugis; à Meridie Chili regione, ab Occidente mari Pacifico, à Septemtrione Bogota regione. Occupat longitudine inter Septemtrionem & Magnitudo Austrum milliar. CCCL x x. Latitudine inter Occidentem & Orien- & divisio. tem CL x x. Dividitur in Maritimam & Montanam. Mariti- Maritima & Montana, ma opida clara funt · Lima, fedes Proregis & Archiepiscopi, cui subsunt Episcopi x v ; & Camana. & Montanæ insignia opida funt, "Cusco, totius Provincia princeps, & 9 Quito. "Potos auri metallis opulentissimum.

BUNONIS

y Franciscus Pizarrus seu Pizardus a Peruanam inducta. regionem CL. peditibus paucisque equitibus occupavit, ac multa millia incolarum occidit, Hispanorum adventum plus auri, quam terræ infumque regem Attabalibam, licet X X V. millibus fuorum cingeretur, cepit, & incredibili pondere auri, ad X V. milliones, extorto, contra datam fidem interfecit. Obtulerat Attabaliba Pizardo lytri loco tantam auri argentique vim , quantam conclave caperet , in quo fervabatur, ad lineam ulque, quam ipfe ut brevi repleretur 6.

& Aliis dividitur b Peruviana regio in Planitiem seu Maritimam , Sierras & Andes. c Plain longitudinem porrecta; In ea funt Portovejo,

est collegium ; Solis Hispanis illic licet mercaturam facere.

qui centuplum folent reddere fructum.

n e Cusco Peruvianorum Regum , qui Inge vocabantur, fedes, ex lapide quadrato condita.

CHItes, ac tecta undique aureis laminis fuerint

9 f Quito fere fub Æquatore jacet. Ibi fub ernebatur.

Aurifodinæ, quæ g Potofi funt , repertæ fuerunt anno 1347. In hac Peruviæ parte Argyropolis seu Villa da la plata anno 1548. condita eft. In regione h Charcas feu Chiargas funt civitates Porco & Carabay, auri argentique proventu nobiles. In eadem Montana Peruvia eft rubrica per totum conclavis ambitum duxerat, i Collao regio omnium in America cultiflima; in qua Tiricara lacus, ex quo Aulaga lacus profluit: Marocayo lacus, ex quo fluvius, qui Rio des Ama vocatur, oritur. Tertia Peruviz nities ea pars est, quæ ad mare Pacificum jacer pars Transmontana est, k Andesque vocatur, ubi montes altissimi & perpetuæ ferè pluviæ. Thomabamba, S. Miguel, Trugillo, Arequipa, Catefum aer Peruvianus satis temperatus est. Tumbes , à Pizardo primum occupata , & licet intra Zonam sita sit Torridam : quum Bra-· Lima, quæ à valle qua sita, nomen habens, silia in eadem jacens Zona longe majorem. Regis etiam vocatur civitas, Jesuitarum ibidem | experiatur astum. Quo magis verò sol a puncto verticali recedit, co clarius ibi ccelum est. at vertici quo propior existit, eo copiosiores & Montano Peruvia, d Sierras dicta, valles decidunt Pluvia ac sentiuntur tempestates. Pehabitatas & urbes habet; agros tam felices, ruviani nigri non sunt, licetidem habeant Clima cum Æthiopibus in Africa. Conficiunt, ficue & Brafiliani, ex radicibus à feminis mafticatis 1 potum, quo fefe genialiter reficiunt, & à Pizardo occupata est, qui incredibiles ibi na- Panem ex Maitz, qui cibus vulgaris est per Amectus auri argentique thesauros. Quinta pars, ricam. Oves ibi sunt onera portantes, quibus quæ Hispaniarum Regi cessit, summam fecit incolæ utuntur loco mulorum c. In Peru & 400000 florenorum Castilianorum. Ædes in Brasilia vermiculus est m Tau sive Niqua d, puhac urbe fuisse scribunt, quarum area, parie- licis magnitudine, in pulvere vivens, qui pedi-Bbbb

a Peruvia. b Ejus divisio in tres partes. c Peruviz maritima Planities. d Sierras. e Cusco. Quito. g Potofi. h Charcas regio. i Collao regio. k Peruvia Transmontana seuAndes. 1 Peruvianorum potus ac panis. Oves onera portantes. m Tau vermiculus.

PHILIPPI CLUVERII

CHILI

IV. Sequitur regio * Chili, amplitudine Peruviam fere exzquans. Caput est opidum S. Jacobi.

CHICA.

V. Chili regioni continuatur 'Chica, regio, freto Magellania Patagones. co affixa. In hac r Patagonum gens est stupendæ proceritatis.

> bus manibusque nocet; si sele sub unguibus versus Occasum. Longitudo ejus habetur occultavit; pruriginem tune concitat, ac nifi GCCCXV. milliar. Germ. Latitudo CXX. confestim extrahatur, sine magno dolore edu- Nomen habet à frigore, quod interdum ibi h ci non potest. Habent incolæ oleum, ex fru- tam acerbum eft, ut homines & jumenta gechu quodam Cauros dicto factum, quo locum lu rigeant & enecentur. Maritima tamen loca infectum curant e. Nascitur quoque ibidem températiora sunt. Habet & hæc regio aurum, herba, a Cocam, quam ore tenentes, fine cibo vinum, mel, struthiones, lignum Brasiliaac potu integrum diem iter possunt conficere f. num, &c i. Urbes in ea præter opidum S. 14-In Peruvianis montibus invenitur magna Sma- cobi k sunt, Tambopala, Axapar, Baldivia, ragdorum copia. b Colebant Peruviani præcipue Incolas habet robustos & proceros l. Deum, qui illis Viracocha, id elt, Creator mundi, ac secundo loco Solem. Ad Thomas- Chili versus Meridiem adjacet; ab Ortu haber. bambam è regione litoris Peruviani est insula c Puna, in qua nascitur herba d Sarsa parilla, cujus fuccus expressus, si misceatur aqua calida. mederi dicitur morbo Gallico laborantibus.

HEKELII.

zarrus sit affectus, vid. apud Hieronym. Benzo- In ipso Freto Magellanico, quod Magellanus nem; Lib. III. Nova Novi Orbis Hilloria cap. anno 1 520 spatio 22 dierum pernavigavit, utbs X V. pag. 367. Edition. Latine Calvetoniane. f Philippi Ville anno 1588 ab Hilpanis condita, Cateroquin Pizarrus fuit Vir vegeto ac valetu- ad hoc ipfum fretum custodiendum, accendosdine prosperà atque magni animi; avarior tamen, quam liberalior, Litterarum imperitus & facili in omnes credulitate.

sed Specie propè Caraeli est.

d Sive Nigua.

e Benzo Lib. 1. Nova Novi Orb. Hift. cap. XXVIII. pag. 127. dicit , id mali cingvibus etiam calidis feliciter curari posse.

f Arque hoc quidem Herbæ genus , velut Panchrestum quoddam Pharmacum , earum rerum, quibus Mercaturam exercent, præcipuum eft.

BUNONIS.

* Chili g intra 20 & 41 gradum Latitudi nis Meridionalis jacens Peruvianam regionem versus Meridiem attingit, & mare Pacificum

A Chica , Patagonum seu gigantum terra, Brasiliam & mare; à Meridie Fretum Magel-lanicum; ab Occasu Mare Pacificum. Longitudo ejus ad C. ferè sese extendit milliaria.

& Patagones vocantur incolæ, quod animalium ejus nominis pellibus uruntur vice calcorum, ut videantur habere urforum, aliarumb Quo supplicio a. Gonzallus inprimis Pi- ve ferarum pedes verius, quam hominum, que hostes. Verum omne prælidium hic relichum ; fame milerrime perit ; & Angli poftea ad DC. fame necatos invenerunt; unde locus c Id enim genus Pecoris Afini amplitudine ifte Porto Famin dictus eft. Cæterum post Magellanum, fretum istud navigarunt Franciscus Dra-cus Anglus 1,579. Thomas Candisch Anglus 1,81. Olivier à Noort Ultrajectinus anno 1600, & Georg Spilberg Belgæ. Denique Wilhelmus Cornelius Schauren Hornanus & Jacobus de la Mais re. Belgæ quoque anno 1615 Belgio egressi aliud invenerunt fretum, quod Fretum de la Maire appellarunt : illud emensi in mari Pacisico infulis nonnullis repertis in Moluccas pervenerunts ac inde Orbem ita circumvecti redierunt in patriam fuam anno 1617.

HEKELII. g Seu Chile.

B Circa partem Montanam inprimis.

a Cocam herba, b Peruvianorum Religio, e Puna inf. d Saufa patilla herba. e Chili. f Philippe ville fen Posto Famin.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. XIV. 561 nomen & fummum decem pedum menfuram implens. Ex his quidam, Magellane (is primus in has oras delatus) inspectante, sesquicubitales sagittas citra nauseam per guttur ad stomachi fundum egere: hoc scilicet argumento corporis robur ostentantes.

BRASILIA

VI. 'Brasilia vasta regio, ut quæ quartam Meridionalis Ameri- Brasilia. cæ partem obtinet, faccari fingulari atque ubere proventu maxi- Portus me nobilisest. Præcipuum opidum est & Portus omnium Sancto. Sanctorum. rum, præfecti totius provinciæ sedes. Portus autem celeberri-buco. mus est opidum Pernambuco; intus opida Assumtio & Paragua- Assumtio.

i Hujus Fluvii interdiu decurrunt; noctu ve- ¡ cifes in his locis munitissima urbs, à Portugal-

k Ubi nova Hispanorum Colonia quotidie Sti sunt. l Bellicofos.

BUNONIS.

ad Argenteum Fluvium. Longitudinem habet venerentur fenes, cofque conftituant belli du-DCLVI. milliar. Germ. Latitudinem verò ces, aut eos, qui plures occiderunt, ac devo-CCC. milliar. inter promontorium S. Augu- rarunt , a se gemmo da'ge enim funt. Cum vistini, & Humos. A capite Blanco ad Argen- cinis perpetua gerunt bella non alia de causa, teum usque Fluvium, qui vulgò Rio de la Pla- quam ut majorum, parentum, suorumque ts m, litus eius mare alluit quod vulgo del Nort ulciscantur cades n. Multa patiuntur à diavocatur. Fluvius iste nomen illud accepit à bolo, sua lingua Aichnan dicto, qui sapissi-Pohanne Deacio, quod argenti ramenta in ipio re- me eos gravissime affligit. Quoddam cucurbiperisset. Magno impetu mare ingreditur, adeo tarum genus, quod Tanaracan vocant, pro ut X X. milliaria in illo navigantes dulces ex Deo habent o. Quod Mexicanis est Tabacum. flumine hoc queant haurire aquas. Petrus Ca- hisce locis Petum dicitur; At Peti odor suavior prali Lustranus in Indiam Orientalem navigatu- est quam Tabaci. Ambram ejicit Oceanus ad rus huc tempestate dejectus primus terras illas litora Brasilia, ubi aliquando frustrum quindetexit. Deinde Americus Vesputius eo navigavit anno 1497, 1499 & 1501. Sed Anno
1504 Portugallonfes eam ingress sunt. Anno
peritur quoque Ambra ad insulam Madagascar, 1535 Petrus Mendozza 20 navibus flumen Ar- ad promontorium viride, ad insulam Mauritia genteum navigavit. Anno 1547 Joh. à Staden ad Sumatram, & alias India insulas. Garcias Hassus eo navigavit, ab incolis captus ac mire refert, aliquando frustrum Ambræ inventum servatus est. Est quoque ad promontorium Eri- 2000 librarum : quinimo ait insulas quassam cum b Francia Antarctica-, quam Nicolaus Ville- totas constare ex Ambra; verum cas non nomigagnon Gallus anno 1555 occupavit, & Castel- nat, nec ubinam illa sita fint, aperit. lum Colligni ad Ganibaram seu Janierum fl. exstruxit: quod tamen anno 1 557 interceptum est. Belgæ etiam has iplas terras fuerant ingreffi, nonnullaque munierant loca; ex quibus c Are-

rò frigore penè gelati tardè ac debiliter in- lensibus paucis abhinc annis expugnata est; adeoque Belgæ Brafilia per illos hactenus eje-

& d Portus omnium Sanctorum, vulgo P. Todos los Sanctos , præter præsidem Regium , Epi-Copum quoque habet. Caterum Brafilia populi funt, Tuppin Icini, Tuppin Imba, & Tup-» & Brasilia inter promontorium Blancum Æ- pin Ambaucii, &c. Nullos habent Reges, quatori proximum & promontorium S. Maria omnes ejustem habentur dignitatis; nisi quòd

m Seu Areyreum. n Hostes in præliô captos, multorumque

a Banfiliz magnitudo. b Francia AntagRica. c Azocifes. d Portus Sanctorum.

te. Reliquæ regiones introrfus aut non cognitæ, aut obscuræ sunt: nullis ibi locis memoratu dignis.

dierum cura saginatos ingenti cum tripudio) o Et quia verum Deum non colunt, sit, pe mactant, vorantque tosta verubus mem- omnibus & Auguriis ad insaniam ferme sint debra. Hæ enim Epulæ Brasiliis optatissimæ diti. Ariolisque atque Impostoribus miseran-

dum in modum quotidie fint quæstui.

CAP. XV.

De Insulis Novi Orbis.

Nfularum, quæ Americæ ab Oriente objacent, ingens est numerus. At harum nobiliores Hispaniola, & Cuba, & Jamaica. Priores duæ ejusdem esse videntur magnitudinis, nisi quod hæc longior, illa latior. Occupat «Cuba longitudine mill. cxc. lat. XXX. & Hispaniola, long. cx L. lat. LIV. Opida in utraque compluria. Caput Hispaniola S. & Dominicus: Cuba S. Jacob; in

3.Dominici S. Jacob.

BUNONIS.

a 2 Cuba Insula a à Columbo Ferdinanda dipentibus: Verum hodie pauci supersunt ex veteribus poslessoribus; succubuerunt enim crudelitati Hispanorum. Hic aliquando comburendus barbarus infernum elegit pro cœlo, ne in hoc cum crudelibus cogeretur effe Hilpanis. B b Hispaniola etiam S. Domingo, Isabella, at

indigenis Haitus b Quisqueja, & Cipangi voca-rur c. In hac Insula Christophorus Columbus anno 1492 quo appulerat, 38 reliquerat milites, qui polt ejus discessum à barbaris occisi sunt. Quinque in ea erant regna, Magua, Marien, Maquana, Xaraqua & Hiquey. Et hac Insula Hispanorum experta est immanem crudelita-

y In opido e S. Dominici Archiepiscopus est, residerque præses Regius. Villa Nueva, Cavana, Xaragua, S. Ivan, Porto de la Plata, d 7amaica Hilpaniolæ versus Occasum adjacens, paucis abhine annis ab Anglis occupata est. Porro ad Americam Infulæ e Antille feu Camercana, à Caribana versus septentrionem sita,

etiam Caribum appellantur Infule: ubi inter cæteras, f Margarita à margaritarum copia ita dicta: eta versus Occasum non ultra III. milliaria ab. S. Trinidad , Oruba , & Barbados ; Martinino ; est Hisponiola. Incolæ olim vescebantur ser- Dominica, S. Crucis, ubi Columbus offendir puerum, quem exsectis testibus Canibali alebant, ut pinguioribus vescerentur carnibus : h Borique seu Borica, hodie S. Ivan, &c. ob multitudinem insularum, quæ in eo occurrunt mari , Hispani illud appellabant Archipelagus. A Cuba versus Septemtrionem sunt insulæ i Lucaye seu Guanahani & Gigantum insulæ; in quibus-Lucayo , Cigateo , Gatao , Ganima & alia parum celebres. A Terra di Baccalos est insula etiam k Terra Nova dicta, eandem ferè magnitudinem habet quam Hibernia. Sub 59 gradum lat. jacet 1 Drogeo insula deserta, quæ ob crebra, quæ ibi visuntur, spectra insula Diabolorum nautis dicitur. Illuc aliquando femina Galla cum amatore suo exposita biennium & quinque menses miserrime transegir: sed demum liberata est.

HEKELII.

a Quæ multos auriferos Fluvios haber. b Seu Haity.

a Caba. b Hispaniola. c S. Dominici op. d Jamaica. e Antilla seu Camercana inf. f Margarita. g Barbados. h Borique. i Lucaya inf. k Texta Nova. 1 Drogeo feu Diabolorum inf.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. XV. 562

hac est Havana celeberrimus America totius portus. Jamaica, Havana. que Europæis S. Jacobi dicitur insula, implet Longitudine L. sivilla. mill. lat. x x. Caput est Sivilla. Secunda ab hac est Oristan. Atque hæc brevis est Americæ universæ explicatio. 1

C A P.

c Et licet hæc Insula montibus est aspera; frumento, messe triplici ac æstate continua tamen quoque amcena, omniumque rerum quasi felix. Sed g Boricheniam Hispani Motto ferrilis atque opulenta eft, postrurque inprimis Empimuda, castro munitisimo tuentur. In-Aëre temperato. Inde arbores ut plurimum sulæ h Caribes X X V III nec omnes tamen perpetuo virere dicuntur. Gignit Caffiam fifu- cultæ; plures Europæis gentibus habitatæ, lan, Gingiber, Masticem, Lignum Alors atque i Marteniquo Gallis subdita classem Belgicam Cimamomum, mittitque inprimis Sacchari im- A. 1674 hujusque impetum propulsavit. Sed mensam copiam. Auri & Argenti Fodinis ac anno superiore proximo 1673 Belgæ à k Cualiis Mineralibus, quæ sunt cæruleo præcipue rassow Insula expeditionem Gallicam fractam colore, etiam est dives.

REISKII.

australem atque Hispaniam jacent, uno a An- bello exorto A. 1666 iterum ejecit. Sic Marullarum nomine quatuorque classibus compre- tinica Gallico paret Imperio ex A. 1635 & cohenduntur: Prima Lucayes, altera di Barlo vento, Ioniis per quinque regiunculas dispersis. m Guartertia Caribes , & quarta di Sotto vento. b Lu- dalupa ex A. 1635 colonias Gallicas , & post cayes ab una omnium præstantissima denomina- hac Belgicas recepit. n Barbada sive Barbadas tag, Bahama, Bimini, Guanahani, fuis fub- fubeft Anglis, portu commodifimo, vicis & funt regulis. Infulæ e Barlo vento funt Hispaniola, opido Bandabieno firmior. Infula o Sumary Cuba, Jamaica, & Boriquena. d Hispaniola suo eque Anglorum coloniis frequens. P Insula di ambitu 1 50 milliaria, proventu, pecora, fru- Sotto vento ad oram jacent maritimam: Ex iis ges, aromata, herbas medicas, purissimum Margareta & Cubagua olim repertis unionibus aurum & metalla, ilatu politico Hispanum celebres fuerunt, nunc admodum obscuræ. regimen, & quasdam gentilium Dynastias ad- q Terra Nova (Terra Neuf) Canadæ opposita huc completitur. Urbs Domingo saxeis mor-huc completitur. Urbs Domingo saxeis mor-nibus, castello, & propugnaculis munita se-stat. Conf. Descript. Antillarum Gallica A. dem gubernatori & Archiepiscopo Hispan. præ- 1658 Roterod. edita; Rich. Blome Descript. bet : Huic Epilcopatui quinque alia subsunt. America Anglicana, sive provinciarum regi e Cuba tamen fertilitate, aura temperatiori, Anglico subjectarum Amsterd. A. 1688. Rich. & Havana portu munitissimo præstat : Hoc Ligon. Descript. Barbados ; item Pensilvaniæ enim veluti clave Americam Hispanis suis ape- Quakeris relictæ provinciæ Descript. De Insulis riunt, & cæteris nationibus occludunt, ut to- natantibus Dæmonorum, Canum, Muscarumque; tus ita classi auriferæ transitus præbeatur. f 7a- item Insulis sluviorum Americanorum pluribus maica ex A. 1605 in ditionem Anglicam venit, alii conferantur.

averterunt. Tabago infela A. 1672 Anglis per vim dedita, per pacem A. 1674 ad Belgas de-duo pervenit. I Insula S. Christophori Gallicis 1 Omnes Insulæ quotquot inter Americam coloniis A. 1627 sociarat Anglicas; eas tamen

a Infulz Antillz quadruplices. b Lucayes. c Barlo vento. d Hifpaniola. e Cuba. f Jamaica. g Borichenia. h Caribes. i Marteniquo. k Caraflow. l Inf. S.Christophori. m Guardalupa. n Barbados. o Sumary. p Inf. di

Sotto vento. q Terra Neuf.

Быррз

CAP. XVI.

Magellanica.

Australis

Magellanica To Orrò peractis duabus prioribus continentibus, restabat uti tertiam universi terrarum Orbis partem aggrederemur, illis amplitudine forsitan haud inferiorem. Verum cum etiam nunc nobis incognita jaceat, nec constet, continens una, an plures in infulas dissecta sit; nihil habemus in præsens, quod de ea huc referamus; nisi nominis brevem expositionem. Dicitur Terra Australis, quia nobis ultima in Austrum versus sira est. Eadem Terra incognita, quia nemo ingressius. Denique Magellanica, quia Magellano primum conspecta. « 1

BUNONIS.

tuerunt , a Terra del Fuogo , b Promontorium gem Hispaniæ data, describit. Terra Australis , Psittacorum regio , Lucach , Beach, Maletur, Nova Guinea cum nonnullis Insulis, Terra del Fuogo, id est, ignis Terra, à Freto Magellanico a alluitur; ab ipío b Magellano c ira dicta, quod noctu ibidem mulsos conspexisset ignes d. Insulam vero esse hanc terram docuit navigatio le Maire; ibi funt Promontorium Nassovicum, Sinus Mauritii, Insula Barnefeld, Draki Cc. Promonorium Terra Magellanes, A. CHR. M. D. XX. quum ad Australis à Promontorio Bone Spei versus Occa- Austrum ultra Æquinoctialem Plagam tres & fum solis hybernum jacet. c Psittacorum regio quinquaginta Gradus confecisset. Ex ea classe sude ulteritis Ortum versus sita à Portugalleusi- una Navis, VICTORIÆ nomine insignis, bus ita dicta est, quod ingentes ibidem e vi- A. M. D. XXII. totò Orbe circumvecto, distent Psittacos. d Beach regio aurum habet, Hispalim rediit. Itaque ejus Nauclerus, Joan-& Lucach regnum aromata; Illa non longe ab nes Sebastianus de Cano, Scutum suum insigui Infula Java remota funt. Mare quod inter halce Orbis effigie, & his circum inscriptis verbis: terras insulamque lavam elt, e Lamschidol vo- PRIMUS CIRCUM DEDISTI ME. catur. f Nova Guinea ad A quatorem fere pertin nobilitavit. Vid. Hieronymi Benzon. Lib. III: git; num verò insula sit, an cum reliqua terra Hist. Novi Orb. c. V I. p. 302. Australi contigua, hactenus ignoratur. Inde versus Austrum g Nova est Hollandia; ac porro versus Ortum h Nova Zelandia. A Nova Guinea ad Ortum crebræ occurrunt infulæ, i Isabella, k Virides seu Salomonis in mare Pacifico ob divitias ita dictæ; ficut alteræ 1 Tuberones seu Infortanata, à Magellano appellata, quod neque lis: ipsa vero incognita mari vicino, & Magel-

m Inf. S. Petri. Cæterum Petrus Ferdinandus de Ex terra in Australi maritima loca inno- Quier terræ Australis selicitatem, epistola ad Re-

HEKELII.

a Cujus mentionem fecit Hieronymus Benze Mediolanensis Lib. 1. Hist. Novi Orbis cap. x 1 v. pag. 58. 6 Ferdinando.

c Lusitano, sive Portugalle.

d Reperit a. hoc Fretum Magellanus, seu

e Seminibusque infestos.

REISKIL

1 n Terra hæc polaris Antarctica h. e. Arcticæ aut septentrionali, quam supra vidimus, opposita ex situ versus austrum dicitur Austrahomaines, neque victum in ils reperiret : & lanico freto circumdatur, inculta hactenus &

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. XVI. 565

frigore intenso aspera. Orbi quidem nostro landiz ac Terrarum septentrionalium Descript. propius abesse observatis ex recentissimis legatur. Hispani a Civitat del Rey Philippe i.e. Civitatem Regis Philippi & qualdam munitiones freto Magellanico vicinas exftruere coeperunt: Sed præ-

veteri ad promont. bonæfidei vel novam Gui- Hamburgi A. 1675 publicata. Addo heîc amneam proxima collocatur : Utrumque tamen plius [1] immensas c terrarum subpolarium voravines. fide nimis incerta; cum ad novam Hollandiam quibus mare sub polo arctico absorptum; sub polo rursus antarctico emergit. Hinc naute. si qui Spizbergam cursu attigerint, observarunt , naves ultra gradum L X X X II. non progredi posse, nec lintres incautius evagatos sidiis per frigora & famen necatis mutarunt ani- rediffe: Contra in freto le Maire naves ultra mum. Etsi vero Ferdin. Mendez de Quire hanc L X. gradum latitud. australis ob fluctus con-A. 1 (0) ipse adiit, aulæque commendavit Hi- trarios & aquosos impetus non potuerunt prospanicæ; parum tamen ea commendatio valuit. gredi. Vid. Kircheri Mund. subter. Lib. III. Nec Angli; b Patagones tantos aut homines gi- c. 2. seqq. (2) d noclem diemque per sex menses vantez molis, sed habitu sibi pares aut fimiles continuum, quem terra subpolares habent, nec repererunt. Terre del Fuoga, nova Guinea, Zem- scriptoribus priscis, nec Plinio ignotum Lib. II. bla, Jezzi, & Jucatana apud quosdam Geo- c. 75. De nocte semestri Vossius dubitavit in graphos pro continentis partibus fuerunt; cum notis ad Pomponium Lib. I II. c. 6. statuirque, fint Insulæ. Terra Beach Patagonum sive Psittaco- homines in luce perpetua versaturos, si qui rum . & ipsa Magellanica nautis recentioribus sub polo vivere possunt. (4) e stellam polarem u-les Geographi communiter describunt, nemo ultra citraque gradibus emensis. Sic Lerius in diligentissime quæsitas reperit. Groenlandia qui- Navigat. Americ. sentit, & mandelsso in Irinedem sæpe Christiani I V. Daniæ regis auspicio rar.c. 13. annotat. ab sese polum Arcticum non indagata, & in Americam hine ulterior excur- nisi post sex gradus cis Æquatorem, & post octo fio tentata fuit ; fed irrito successiu. Vid Mart. gradus trans Æquatorem Antarcticum potuisse Forbifferi, Martinirii, & Heinr. Siveri Groen- conspici. Tantum in przesenti sufficito, estoque

a Civit. del Rey Philippe. b Paragones. c Voragines subpolares. d Nox diesque semestris. e Stella polaris utraque conspic.

a Terra del Fuogo. b Promontorium Terra Australis. c Psittacorum regio. d Beach regio. e Lantchidol mare. f Nova Guinea g Nova Hollandia. h Nova Zelandia. i Iíabella 146. k Inf. Salomonis. 1 Tuberones. m Inf. S. Petri. n Terra polaris Antarchica.

Omnium Regionum, Populorum, Urbium, Locorum, Fluviorum, Montium, cæterorumque, quæ hoc continentur libro, memorabilium

LOCUPLETISSIMUS

ISQUE EMENDATUS ET AU

" A A A	The manufacture in Lucitett. 101
A fl. 127 Aach. 173 Aaly impostor. 456 Aar f. Arola fl. 117, Aaronis virga, 482	Abusena, n. Abensperg/
Aaly impoffer 456	1 161
Aar (Arola fl	Abydus f. Abydo. 367,
117,	
Aaronis virga. 483	Abydus Ægypti , n. Abu-
11 0	
Abaffi & Abaffeni. 538; 539	Abyla Herculis columna.
Alba Helviorum.	22.527
Alba Helviorum. 80 Abbas S. Galli, 118	ADVIUMI.
Abdelmelech. 74	Acadene 40-
Abdera, Proragora patria.	Academia Ciceronis
368	AcademiæConfæderatæBel-
Abdiæ fepulchrum. 485	gicæ.
Abel ubi occifie	Gallia, 115. Germania
Abelfædus Coknographus.	220. Hilpaniae 81. Hilpan
454	niæ in Belgio 135, Italiæ
	301. Poloniz 407. Sco-
Abellinum. 203	tiæ, ₁₄₈
Abensberg. 16:	Acamania, sof
Aberdonium vulgo Aberdon	Acanthus. 340
& Aberdain, Academia,	Acarnania.
148	ejus fl. 352
Abiam ff. 422	
Abifo fl. 305	Acharne vicus. 343
Abiffini, 520	Accara regnum. 537
Abiffnorum Reg. 5:8	Accaron, Acron f. Acharon.
Abiffinorum Rex. 539 regna. 539	452
teligio & ritus. shia	Accurfii patria. 452
	Acc, I. Acon . 1. Ptolemais
	n. Accon. 490
Dorigines in Italia, 274	Claudii Cafaris colonia.
Latini dicti. Juia 1	490
Abrenethea. Taz	Acerræ f. Acerra, 263
brenethium. ibid	Achæi.
brinca fl.	Achaja proprie dicta.
broconum. c22	ejus regiones i. partes, pr.
bruzzo , ejusque urbes.	bes. <i>ibid.</i> Acharnæ vicus. 343 Achaicum mare, 35 Achelous fl. 337, 352
208	Achaine vicus, 343
lbfarus A. 461	Actual mare, 35
4}	Acheigus fi, 337, 352

oudiacum n. Fuesten. 161	Ortus.
ulena, n. Abensperg/	Achello.
161	Achem Sumatræ re
ydus f. Abydo. 367,	10
372	Acheron fl. ubi periit
ydus Ægypti, n. Abu-	ander Epiri rex.
icn.	
yla Herculis columna.	Acherontia f. Acirenz
33,527	
yiuni, 520	Acherufius lacus f. Ac
abene.	iia palus.
ademia Ciceronis. 262	Achilles in gynæceo.
ademiæConfæderatæBel-	dictus a Chirone Ce
icæ. 126	ro.
falliz, 115. Germania	ejus patria.
20. Hilpaniæ 81. Hifpa-	fepulchrum.
ac in Deigio 137, Italiae	Achilles Statius.
or. Poloniz 407. Sco.	Acilifene.
æ. ₁₄₈	Acinacæ.
imania, sof	Ackyrgil caftell.
inthus. 340	Acmoda: Farrers inf.
rnania.	Acqui f. Aich. olim
us fl. 330	Statiella. 284 8
rnanes. 331	Acqs, olim aquæ Tarl
iarne vicus. 343	
ara regnum. 537	A cra mons.
aron, Acron f. Acharon.	Acradina Syracufarum
452	•
urlii patria.	Acragas.
, f. Acon , f. Ptolemais.	Acritas prom.
Accon400	Acroathon op.
laudii Cafaris colonia.	Acrocer aunii.
490	Acrocorinthus arx.
rræ 1. Acerra. 262	Acronychus occafus.
æi. 344	Acronychus ortus.
aja proprie dicta.	Acronychum ortum & o
us regiones f. partes, ur-	fum investigare.
S. ibid.	Acronychum & Cofmi
armæ vicus. 343	occasum invenire.
alcum mare,	Acropolis arx.
elous fl. 337, 352	Actiolinus tyrannus ubi 1
33/1310	Č

CTUS.	
tuus. Actifanus Rex Ægypti mutilatione multavit tes. Actium op.& prom. ad victoria Augusti. Acam. Adamus, i. e. Mannus.	fon- -48≥
Addua f. Adda fl. ejus fons.	ibid.
Adea reg. Adel reg. Adelwardus Episco	544 545 pus.
Aden reg. & urbs.	20 y 503. 504
Adiazzo,	453 312
Adelbegian mons, Adirbeitzan, Adonis fl.	455 457 499
Adorff / Adermouth head. Adramyttium.	229 146
Adrattii campi.	470 470 dri.
Adriani mons.	242 65 360
Adrianopolis Cœlefy:	riæ. 496
Adriaticum mare.	46 35
Adrumentum n. Mahome	153 ta.
Adverfa, Æas fl,	29 6 353
Ebulæ inf. Edelæ.	48 48 lui

	IN
Ædui f. Hedui, 93 Ægades infulæ, 2d quas classis Punica victa. 304	Æquinoctialem occasum d
Ægades infulæ, ad quas classis Punica victa. 304	
regaca leu redella, 348, a Ca-	Æquinoctialis circulus.
rano capta, ibid. ubi re-	Acquinoctialis hora.
gum tumuli. ibid. Ægæum mare. 35.337.356	Æquulanum. 264.29 Æria, 26
Ægyalus fl.	Aleris fphæra.
mons. sbid.	Ærithica. 46
Ægida. 244.270	Ærola op. 26
Æginaj. 357	Atlarus fl. 26
Ægyptus, ejus limites, ma-	Æschylus. 34: Aeschines. ibid
gnitudo , 511. divisio , 512. populi, urbes , regio-	Aesculapius Epidauri. 33
512. populi, urbes, regio- nes, \$11. \$12.	Aelepus fl. ejusque ortus
incolæ, 516	Acfernia. 47
Angyptus unde dicta? C12	Acis fi, & op. 25 I. 20
Ægyptus nova, ejus domini,	Aestii corum sedes. 15
incolæ, divisio urbes. 530. 531. a Sclimo subacta. 516	Aestivus ortus,
Agyptus luperior, inferior,	Aestivum ortum folis folsti
Ægyptii vetustissimi, disci-	tialem oftendere. 50 Aeftræi corumque oppidum
plinarum inventores, 516.	35
fuere fub Regibus Æthio-	Aeitræum. ibia
pibus, Persis, Macedoni- bus, Romanis, Sarace-	Aethalia inf. 24
bus, Romanis, Sarace- nis, Sultanis, hodie fub- funt Turcæ. 516	Aethiopia Exterior feu In-
	ferior 528, ejus limites 8 regiones 520, Interior 528
antiquitas, 516. Dynaftia	regiones 529. Interior 528
Egyptium mare. 37	40. 538.54
Acinoim. 230	ejusque fitus, 528. und
Ælia f. Adrianopolis. 360 Ælii Antonii patria. 78	dicta. ibid
Atmathia I. Macedonia. 248 l	Aethiopium color unde 528. origo duplex. ibid
Emathiæ proprie dictæ op- pida 346. fines. 348	Aethiopia Hispano subje
menathia price dicta. ibid.	Aethiopicus oceanus.
Æmathius Rex. 346 Æmiliani tropæa. 88	Aethiops, Vulcani filius, a
P. Æmilii per Macedoniam	quo Aethiopes. 528 Aethræa f. Rhodus. 507
victoria, 351	Aetii victoria. 97
Æmus mons. 344 379	Aetinium. 344 Aetina mons, in quo periit
Æneas, 254, locus quo pe-	Empedocles. 306
Enez Silvii patria. 289	Aetoli. 338
Ænipons. 180	Aetolia, ibid. ejus limites & urbes. ibid
Ænus fl. 324. 326	Aetulane. 463
Enus feu Aneum op. 367	Africa, 43. eadem Libya
Æoliæiníulæ, 200	dicta, ejus magnitudo
Eolis, ejusque urbes & fi-	nomina, limites, 519. re-
requirer, 8. 45. 50. eius	omnis veteribus cognita
officia. 8 Æquator unde ap.veteres di-	520. tripliciter fumta.
ctus, ibid. quot gradibus	Africa minor feu proprie
differ ab utroque polo.	dicta, ejus fines, fluvii.
Equi 255, corum origo & fi.	521. populi, urbes, ibid.
nes. ibid. Æquinoctia. 8	Africa longitudo, latitudo
Equinoctialem altitudinem	Africæ infulæ 545. incolæ
•	,,,

530. ftatus politicus. 520	Regalis.
Africum mare. 37	Albania Afiæ. ejus urbes & limites. ik
Africus der Sudwesten=	
wind. 25. 26	Albania Grazoia
Africi proprietates. 23 Agades regio. 518	ejus divisio & oppida 3
Aganippe fons. 241	ejus metropolis. ik
Agareni ab Agar dicti. 503	Albania fuperior & in
Agaris tons. 482	
Agafimba. 543	A I having managed 11.
Agathæop. 200 Agathocles Syracuss. 303	Albanopolis. 3
Agathocles Syraculis. 303 Agathyrff. 378	Albanus fl.
Agarhyrff. 378 Agdenite. 448	Albardaolia regio.
Agendicum, Q3	Alben n. 2
Agerentia of	Albenga. 2
ger Soritanus. 67	Albertus I. Austriacus.
Aggeroa. 227	Albertus Marchio prim
Aggershufia. 232 Agias Laura, ubi Zonaræ	Prussiæ dux. 4
monumentum. 355	Albigeois.
Agnomium. 200	Albia nova.
ngra uros. 430.442	Albion inf.
Agri Komani natura. 202	Albis fl. 163. 2
Agria. 317	Albium Intemelium. ibi
R. Agricolæ patria. 336 Agrigentum, ubi Gellia opu-	Albocenfii. 37
lentus. 304.308	Alboinus Longobardoru
Agrippinæ Colonia. 00	tex Italiam invafit. 27
Agrippæpalatium. 482	Albona, Matthiæ Flaccii pa
Agyrium , Diodori Siculi	Albret. 279.32
patria. 305	Albreranus Navarrærex ex
Agyre. 307 Ahufium. vulgo Ahuys. 228	communicatus. 7
Ajacium. 228	Album mare.
Ajana. 539	Alburgium Episcopatus, 22
13223. 470	Albufera lacus. 7
Nich f Acqui. 240	Aleair nunc Cairum. 51
Aichftadium. 183	charum fedes. ibia
Aifcha fl. 183	Alcala de Hennares. 68.8
Nix. 89.114	Alcamum. 30
ken. 173	Alcazera. 53
kerd fl. 209	Alchabyr. 51. Alchai mons. 42
Alabanda, Apollonii Rhe-	Alchai mons. 42 Alcol f. cullis. 52
toris patria. 473 Ilandia inf. 236	Alcibiades. 34
lani. 378	A leippo. 36
laricus Gothorum Rex in	Alemaer, 13
Italiam movet 274. mor-	Altenburgium, 22
tuus. ibid.	Aldinelli. 476.47 Aldradina regio. 33
latrium. 255 Liava prov. 81	Aldradina regio. 33 Aldrovandus medicus. 29
	Alencon. 10
Fucentis 260. captivorum	Alepo nunc Magog. 496. 50
cuttodia, thid. Greecal	Aleria. 31
315 & 376. ubi Joh. Hun-	Aleffia. 32
niades Mahomedem pro-	Alefo. 32' Aletium. 255, 20
fligavit. 315	Aletium. 255, 29
Helviorum. 89	Alexander Epiri rex periit
Julia. 379. 382. ubi Gymnafium. ibid.	Alexander ab Ales. 14 Alexander Epiri rex periit
Longa, 254. unde dicti	Alexand.Macedoniærex.34
Albani. ibid.	Alexand. M. Indiam ingrel
in Marsis, unde Albenses	fus. 348.349
Pamaria ibid.	Alexandri VI. patria. 78
Pompeja. 240. 282	Alexandri Troas f. A.
	lexan

		,
e lexandria. 470	Dalmatica. ibid.	Amanus
Alexandri M. Victoria. 30	Grajæ. ibid.	
Alexandría. 283	Juliæ. ibid.	
Alexandria ad arium fl.		
Alemandaia in analysis	Noricæ. ibid.	
Alexandria in Arachofia.	Pannonicæ. ibid.	Amarif
450	Penninæ. 272	Amaruí
Alexandria Egypti 513	Rheticæ. ibid.	Amafen
a Democrate mathematico	Tridentinæ, ibid.	
condita 513. Serapidis	Ultimæ, ibid.	tria,
remplo, schola, biblio-	Almon to the	
theca , multisque viris		Amafis
claris nobilis. 513	Alpheus H. ejus ottus, 333	
Alexandria Oxiana, 518	Alphonfus VI. Cattellæ Rex	Amathu
	73	Amathu
Alexandria terria. 417	Alphonfus, primus Portu-	Amazon
Alexandria ultima. 418	galliæ rex ibid.	ab iis
Alexandrinus patriarcha.	Alphonfi Castilia regis fe-	in Ca
372	pulcrum, 77	Hyrca
Alexandriola f. Alexandre-	Alphonfi regis tabulæ. 77. 79	
ta. 497.504		bya:
Alfa f. alba. 79	Alla Ini. & H. 225, 228	466, 5
Alfeldia ad Leinam. 225	Alfatia, 116 170 ejusque limites & divisio 177	543. jt
	Alfasia Infania	Amazon
Alfeo fl. 305 Algarbia. 80	Alfatia Inferior , 177, fupe-	tes.
	177	Rio de l
Algidum n Selva d'algieri.	Alfen inf. 203	Amazon
\$	Alsteldia 211	Ambant
, ubi Equorum clades ,	Alfium opp. 240	Amberg
& Lucius Virginius mili-	Misleben ad Salam, 222	Ambian
tabat. ibid.	Alsloa 222	Ambian
Algiers. 526		Ambiano
Algier. 533	Alfters fl. 203	Ambiani
Algier. 533 Algoja. 180	Altanus 24	Ambianu
	Altenau in Grubenfia=	ptum
Aliacmon fl. 348.353	Prote /	Ambitus
Alicante portus. 76 Alicanta. 81	gen / 224	A mbitus
Alicanta. 81	Altenburg arx 182	Ambonia
Aliduli. 497	Altenburgium 220	Ambra t
Alifi. 260		Ambra
Alkai mons. 417		Ambraci
Alkmaria f. Alkmaer. 131		
Alla fl. 486	Altitudinem zquinoctialem	Ambracı
Allanthakia 401, ejus op.	invenire 56	Ambrifu
ibid.	Altitudinem maximam folis	Ambron
	f. stellæ invenire 56	Ambroni
Allemanni Gallorum collu-	Alitudinis quadrans 57	Ambrofit
vies, corumque fedes.	Altmula 187	D. Ami
158	Altorf 119. Academia ibid.	,
Miendorff / ubi Salinæ.	& 226	Ambulari
211.	Altorfium 186	Ameland
Allera fl. 20	11.61	
Allia fl. 248		Amelbur
	Alva f. Alba. 79	Amelia .
	Aluta die Alt / Olt fl.	Amelsfel
Allobroges 88. 103	380	Ameria
	Alverni, 91	patria,
Almacarroni castellum, 77 Almasan., 67		America
		America
Almeloo. 135	Alvendus Samenus 324	Cognita
Almene op.	Alvredus Saxonum rex. 145	de dié
Almeria, 66, 77	Alyda. 470	
Almopes eorumque op. 351	Rio des Ama. 559	magnit
Almus mons, cundem vineis		ingredi
consevit Probus Imper.	Amadabad. 436	fes ,
	Amalchium mare. 20	America
Alonefus inf. 315	Amagria, Amak Inf. 220	magnitu
		fluvii.
		America
Alorus fl. 353		
aipes, earum initium & fi.	Amalfried. 211	partes,
nis. 271	Amand. 95	ticus
Carniez. 271.314	Amantea. 267	America
Carniez. 271. 314 Cottiz, 271, 272	Amantea munita. 299	ejus ma
-,,-1		

T 7.4	$\mathbf{D}$	E X.	
lmaticæ.	ibid.	Amanus mons. 480	
ajæ,	bid.	Amanus portus. 68	
liæ.	bid.		
	bid.		
	bid.	Amara mons & arx. 540 Amardus fl. 455	
	bid.		
		Amarifpi. 449	
	272 bid.	Amarufa. 450	
		Amafenus fl. 451	
	bid.	Amafi, 466. Strabonis pa-	
	bid.	tria. 467	
tris Dacia	379	Amasis fl. 206	
eus fl. ejus ottus,	333	Amastris. 467	
onfus VI. Cattellæ I	lex	Amathus arbs. 506	
_	73	Amathufia. 506	
onfus, primus Por	ru-	Amazones Sauromatæ. 416	
nac rex	bid. I	ab iis condita Ephefus ib.	
onsi Castiliæ regis	fe-	in Cappadocia, 466, ad	
crum,	77	Hyrcanum mare: in Li-	
onfi regis tabulæ. 77.	70	bya : in America, 416.	
Inf. & fl. 225.	228	466, 557. in Monomotapa,	
ia, 116 170 ejus	que	400, 33 /. In Monoinotapa ,	
	177	543. in Ethiopia, 540	Ì
ia Inferior , 177, fu	ne-	Amazones adhue fuperfti-	i
	77		ı
	203	Rio de las Amazones, 416	i
	111	Amazonum mare, 35	Į
		Ambantæ. 440 Amberga. 186	I
alama		Amberga 186	
	222	Ambian reg. 540	I
a _		Ambiancantiva. 540	i
rafi. 2	103	Ambiani 94. & feqq, 466	l
us	24	Ambianum, itratagemate ca-	
au in Grubenh	A=	ptum 108	
,	- 1	Ambitus ponti. 37	
	24	Ambitus terræ. 20	
nburg arx 1		Ambonia inf. 446	
		Ambra ubi inveniatur, 501	
umbres	14	Ambra fl. 187	
		Ambracia op. 331	
dinem æquinoctial	em .	Ambracius finus. 331	
nire	56 .		
dinem maximam fo	lie	Ambrones. 98. 100	
ellæ invenire			
dinis quadrans	30		
ila r	§7 i	D. Ambrofius Epifcopus,	
119. Academia ib			
& 2:		Ambularius fl. 245	
		Amelandia Inf. 135	
		Amelburg, 211	
		Amelia 252.292	
die Alt / Olt		Amelsfeld. 376	
3	80 1	Ameria f. amelia Rofcii	
ni,	91	patria, 252.292 America infula. 42	
s globi.			
а. з	24 1	America an veteribus fuerit	
dus Saxonum rex. 1	45	cognita 39. 547, 548. un-	
	70	de dicta 549, ejus fines,	
	59	magnitudo 549, 550. eam	
	53	magnitudo 549, 550. eam ingrediuntur Portugallen-	
oca palus i abad. 4	53	1es , 561	į
	29 4	America meridionalis ejus	
	29	magnitudo, regiones &	4
		tiuvii. cc6 fee	
i opp. 296. 20	57 .	America inventores, 549,	
	11	ticus 550	٠
tea.	왏 .	America feptentrionalis,	
		ejus magnitudo, divisio,	,
	99	550, 551	
		Cccc 2	•
		-	

	America inf.	
	Americus Vesputius, eju	S
	patria, 287. navigatio	١.
	4	
i	Amersfordia f. Amerford	
١	121, 135, 15	
ł	Amiens 05.10	ď
	Amifius f. Amifia fl. 16	
ł	Amilus 467, 46	Ŕ
	Amiraumum ava Cal G	:
	Amma fl. 25	3
	Amodoca, 75	۰
1		3
1	Amona.	4
į	Ammonis oraculum. 510 Ammon urbs, & templum	
1		2.
f	ibid	
i	Amorgus patria Simonidi	s
ì	poëræ. 350	•
I	Amorrhæi 48	•
1	Amphaxitis regio ejusqu	
1	urbes.	
ı	Amphyctionum conventus	
١	22.	
ı	Amphilochi, seu Amphi	_
1		
ı	Amphimalus finus. 336	
ı	Amphinomi & Anapiæpie	,
ł		•
Ì	Amphion Thebarum condi-	
ĺ		
!	A	
ĺ		
1	Amphiscii biumbres 13 49	•
	Amphiffa 339	•
,	Ampfagafi. 339	
	Amra. 208	:
	Amrominf. 227	
	Amítela fi. 129	
	Amstelodamum novum.	
	Amiterodamum, 120	
	Amu fl. 422	
	Amufium.	
	Amyelæ. 336. Caftore & Pol-	
	luce celebres. 336	
	Amyclaus mons. 354 Amyclanus finus. 258	
	Anabas regio. 558	
•	Anachariis Scytha. 374 Anacharius fl. 324	
•	Anactorius fl. 33 a Anadole, ejusque provin-	
•	ciæ. ejusque provin-	
	Anatta. 534	
	Anatta. 534 Anagnia 255	
	Anagnia 534 Anagnia 255 Ananas feu Anamani, eo-	
	Anagnia 534 Anagnia 255 Ananas feu Anamani, eo- rumque fedes, 246	
	Anagnia 534 Anagnia 255 Ananas feu Anamani, eo- rumque fedes, 246	
	Anatta. 534 Anagnia 255 Ananes feu Anamani, eo- rumque fedes, 246 Anapus fl. 305 Anas fl. 66	
	Anatta. 534 Anagnia 255 Ananes feu Anamani, eo- rumque fedes, 246 Anapus fl. 305 Anas fl. 66	
	Anatia. 534 Anagnia 255 Ananas feu Anamani, eo- rumque fedes, Anapus fl. 305 Anas fl. 66 Anatoria. 341, 360	
	Anatha. 534 Anagnia 255 Ananes feu Anamani, eo- rumque fedes, 246 Anapus fl. 305 Anas fl. 66 Anatequa. 553	
	Anatia. 534 Anagnia 255 Ananas feu Anamani, co- rumque fedes, Anapus fl. 305 Anas fl. 66 Anatoria. 341, 360 Anaunia f. Anomium.	
1 1 1 1 1 1	Anatia. 534 Anagnia Gu Anamani, eo- rumque fedes. 246 Anapus fl. 505 Anatequa. 513 Anatequa. 341, 360 Anatania f. Anomium. 241 Anaxis andri phafeir	
1 1 1 1 1 1	Anatia. 534 Anagnia Gu Anamani, eo- rumque fedes. 246 Anapus fl. 505 Anatequa. 513 Anatequa. 341, 360 Anatania f. Anomium. 241 Anaxis andri phafeir	
1 1 1 1 1 1	Anatia. 534 Anagnia 71 Anagnia 60 Anagnia 60 Anagnia 60 Anagnia 71 Anas fl. 505 Anas fl. 66 Anatoria. 341, 500 Anatoria. 341, 500 Anatoria 72 Anaxia andri phyfici momium de terriz motu 554, 61	
1 1 1 1 1 1	Anatia. 534 Anagnia feu Anamani, eo- rumque fedes, 246 Anapus fl. 66 Anatoria. 341, 360 Anatoria. 341, 360 Anatoria ft. Momium. 241 Anaxis andri phyfici mo- nitum de terrir motu 354. ejus patria.	
1 1 1 1 1 1	Anatia. 534 Anagnia Jamanani, eo- rumque (edes, Anaps fl. 305 Anas fl. 305 Anas fl. 305 Anatoria. 341, 360 Anatoria. 341, 360 Anatoria Jamania fl. 361 Anatia andri phyfici mo- nitum de terriz motu 354, ejus patria. 133 hocalita. 133	
1 1 1 1 1 1	Anatia. 534 Anagnia feu Anamani, eo- rumque fedes, 246 Anapus fl. 66 Anatoria. 341, 360 Anatoria. 341, 360 Anatoria ft. Momium. 241 Anaxis andri phyfici mo- nitum de terrir motu 354. ejus patria.	

	INI	)
Anchialus, 369	Angliæ rex fidei defenfor.	ļ
Anchifæ iepulchrum. 304 Ancobarites. 407	. 107	1
Ancona 238, 258. Judæo-	ejus vexillum f. ftandar-	
rum receptaculum. 201	Anglicum milliare. 27	l
Anconitana Marchia 277.	Anglorum hodicrnorum mo-	1
201. ejus urbes 291. ferti-	res. 138	1
Ancyra . ubi concilium. 467	Anglorum in Brittanniam	1
Andalufia 77. unde dicta. 78	Anglorum navigatio in In-	1
Andalulia nova. 66		١
Andegavi. 92	Angoa fluv. Marchiæ Bran-	Ì
Andegavum 109 Academia.	deb. 100	1
Andegavenses Galli reges	Angola, 542	l
Neapolitani. 205	Angolema novæ Franciæ.552 Angore.	1
Anderidum, 80	Angoulesime.	1
Andernach / 96	l' Angoumois. 91	1
Anderschow / 229	Angra op. Terceræ. 547	ì
Cofta de Anderotte, 527	Angria, 206	ì
Andes Peruviæ pars. 550	Angriæ ducatus. 206	l
Andes vicus ad Mantuam.	Angrimania Provincia, 336 Angrivarii 156, eorum fe-	l
Andomatuum. 245	des. 157	l
Andragotius parricida, 444	Angubio, 252	1
Capo S. Andrea. 114	Angulus 07. 250 Angulus positionis. 48	
S. Andreæ fanum 147, 148.	Angulus positionis. 48 Anguri & Angara urbs, 466	ŀ
mons, 225. municio f. fort	Anguito Angara urbs, 400	١
S. Andres. 134 D. andreæ apoftoli marry-	Angufia. 147 Anhalt-arx. 222	1
rium 232. patria. 488	Anhaltinus principatus, eius	1
S. andrez monumentum. 101	limites & opp. 222	
Andreas Tiraquellus. 100	Anian regnum & fretum,	1
S. Andero. 81	Anicium, 377- 413	١
Andresberg. 224	Anio fl. ejulque ortus. 255	1
S. Andrew Academia, 147 Andriace. 477	Anio tres lacus in Tyberim	
Androgynus natus 251	deterens. 255	l
Andromeda belluæ marinæ	Anjou. 92, 106, 107 Anifus fl. 101	١.
exposita. 484	Alala	1
Andrus eò legatus Themif-	Annaberga. 201	1
Anfilese 337	Annæ Perennæ antrum.	Į.
S. Angeli civitas. 200	255	٠.
Fanum S. Angeli. 270	Annæ perenna fons. 552 Annæ Pontificis domicilium.	
Civita di S. Angelo. 250	481	
Monte di S. Angelo. 272	Annibal ad Brutios compul-	
Mons S. Angeli, 208 Angeli Politiani patria, 287	1us. 267.271	
Angelus de Ubaldis. 247	Annilex, 555	
Angelorum civitas n. Vaci-	Anout inf. 227	
pula. Angerianus Comiatus. 276	Anshelmus Episcopus, 145 Angarius primus Hambur-	
	Angarius primus Hambur- genfium Episcopus, 207	
Angiers. 92, 109	Anfibarii 156 eorum fedes.	
Angili f. angly. 154	157	
Angleria comit. 283	Anfidonia. 249 Anflo. 232	
Anglesei ins. 146		•
Angli Lyranni maris. 138	Anipach arx. 183 Anipachieniis Marchio. 183	
Anglia 137. & fegq unde ap-	Antæi regia. 526	•
pellara, ejus fines & pro- mont.divisio 142.143. s. co-	Antandros op. 470	
mitatus 144. Archiepiico.	Antaradus, 491	
patus & Epifcopatus ib.com	Antaréticus circulus, 12.	-
Ji folique natura 137, no.		-
Bartholomæus Anglicus, 143	Antenor. 242	_
	Anthedon opp, 482	2
	•	

I	DE X.	
enfor.	Anthemusia. 496	Cano d' Anze.
107	Antiates Piratæ, 256	Annia f. Reneria
andar-	Anticyra 339. op. & inf. ubi	Aoita. 238, 2412 28.
138	Helleborus , quo Drufus	2008 T1.
27 m mo-	fanatus. 339 Antichthones. 339	Apaiche.
138	Antigoca. 349	Apamea, Apamia 468 Apamia. 468
nniam	Antigonia. 330. 340	Anomia Oileanna 795
142	Antigone. 349	Apamia Cælefyria
n In-	Antigonus. 483	Aparctias.
Bran-	Antigonia f. Mantinea. 335 Antilibanus mons. 492	Aperby.
199	Antilibanus mons. 492 Antillæ f. Camercana inf.	Apellic parrie
543	e e 0 e 6 e	Apenninus mons, eius ini-
æ.552	Antiochene t. Seleucia, ejus	tium & finis. 247 279
539 91	opp. & fines 493. unde dicta. ibid.	Apenrade. 201 200
91	Antiochenorum templorum	Apis Ægyptiorum numen.518 Apis vicus.
547	fitus contrarius. 494	40 -100-10 -00 -10 -0 - 10
206	Antiochia magna 403 f. Epi-	oraculum. 358
206	daichnes hodie Anta-	Apollinis oraculum Patarz,
. 336 m fe-	chio, apostoli Perri sedes, ibi primum Christiani dic-	358
157	ti fideles , Synodus cele-	Apollinis natale folum. 358 Apollo Clarius. 358
252	brata, 493. ubi Patriarcha.	Apollo Cirrhæus & Pythius
259	372	340. Ifmenius. 343
48	Antiochia Americae. 558	Apollonia 347. ubi Sylla Sa.
s. 466 147	Antiochia Caria. 473 Antiochia Mygdonia. 497	tyrum cepit. ibid. litera-
222	Antiochia Margiana. 450	Apollonia Ægyptii. 519
s, ejus	Antiochia Pifidiæ. 477	Apollonia magna ad Pontum,
222	Antiochla f. Edeffa. 497	360
etum.	Antiochia Epidaphanes. 493 Antiochi Epiphanis arx.	Apolloniatis: 453
89	Antiochi Epiphanis arx.	Appollonii Tyanzi patria.
255	Antipas. 114	Apollonius Alabandeniis
berim 255	Antipodes 14. corum inve- niendorum ratio. ibid. 40	rhethor. 473
6. 107	Antipyrgus mare. 513.	Appensel. 119
191	Antirchium. 339	Appia via. 256
201	Antitaurus. 462	Appianus. 513
2;8 trum.	Antium 256. Cap. de anzo	Appion Grammaticus, 513
255	Antium Thraciz. 369	Aprutium 276. ejufque ur- bes. 208
552	Anteci 14. 49s corum inve-	bes. 298 Apfalus. 351
lium.	niendorum ratio. 14	Apfus fl. 353
483 npul-	Antonacum. 97	Apuglia piana f. Apulia pla-
271	Antonellus Mamertinus Pi- ctor. 308	na , 208
555	Antonia arm. 483	Apuli, 239. eorumque oppi- da & fines. 263
227	Antonii Navarrei interitus.	Apulia f. apuglia, ejuspar-
145	100	tes, opp. & fines. 298
nbur-	Intonii Pii patria 254. mu- rus in Anglia. 141	Apulia proprie dicta. 263
cdes.	Antonini Veri interitus, 243	Apuliæ & Calabriæ dux pri- mus Rubertus. 204
157	S. Antonio Int. 540	. Apulum Daciæ. 379
249	Antra. 524	Aqu2. 2, 28
232 183	Antverpia f. antorf Mar-	Aqua pendens f. Aquula. 200
. 183	Antverpia Brabantia urbs	Aquæ Augustæ, 90 Aquæ Helvetiæ, 120
526	primaria. 127	Aquæ Statichorum. 284
470	Anvergne. 107	Aquæ divisio. 28
491	Anveria, 296 Anxanum. 260, 208	Aquæ Cæretanæ. 248
5	Anxanum. 260, 298 Auxur 256, 292, ubi Jovis	Aquæ f .acqui Merulæ P2-
255	templum. 257	tria. 284 Aquæ Grani. 173
2421	Anzicana regio 543	Aque Pifanæ. 249
482	Anzitene. 462	Aquæ Rofellarum. 248 Aquæ
	•	Wiles

п	
ı	
ı	Aquæ Sextiæ, 89. 114
ı	Aquæ Sinuessanæ salutife.
H	ræ. 272
ı	Aquæ Terracinenfes. 256
1	
ł	Aquæ Statiellæ, 239, 240
ı	Aquæ Stilianæ. 248 Aquæ Tarbellicæ. 90
ı	Aquæ Tarbellicæ. 90
8	Aouæ Volaterranæ, 248
ı	
ı	Aquadolce, fl. 370
1	Aquania. 285
ı	Aquarum viventium fons.
١	490
ı	Aquense Parlamentum. 107
ı	Aquenfis civitas 114, Comi-
ı	tatus. ibid.
ı	
ı	Aqui. 240
ı	Aquila 253. munita. 298
r	Aquilea 243. Ruffini patria
	243. 280. ab Attila evería à
1	
ı	
	Aquilejense mare. 35
ı	Aquilejenfis Patriarchatus
ı	Venetias translatus.300.301
	Aquilo. 23
	Aquinum 257. 297. Thomæ
	Aquinatis patria. 237
	Aquisgranum. 173
	Aquitania. 89. ejus termini,
	& unde dicta. 89, 91
	Aquitania Cæfariana. 90. 91
	Aquitanicus oceanus. 30
	Arahoguntii.
	Ara Ubiorum, 99 Arabægypeti, 512 Arabæs501.eorum.mores.540 Arabia op. 500. feq. Arabia 500.ejus fines,magni-
	Andesyotheorum mores. 340
	Arabia op. 500. leq.
	Arabia op. 500. feq. Arabia 500.ejus fines, magni- tudo, divisio 501.unde dicta
	500
	Arabia Perræa, ejus fines,
	urbes & natura foli, in qua
	populus iliacifeicus extu-
	populus Ifraëliticus exfu- lavit. 501
	ejus fines 501. natura foli,
	popult, corumque mores, 502
	Arabia felix , n. Ayaman ,
	ejus fitus, fl. populi & ur-
	Arabica Ægyptus, 512
	Alabicum mare, 30
	Atabicus finus, 32
	Arabiæ montes. 491.492
	Arabis f. Arbis. 448
٠,	
	Arac. 451
ø	Arcane. 442
	Arach f. Petra deferti. 502
ı	
ı	Arachofia eius populi limi
ı	Aracham feu Arachan. 442 Arachofia, ejus populi, limi- tes & urbes. 440
ø	Arachotus, urbs, lacus & fl.
ı	machorus, urbs, lacus & fl.
ı	
۱	Aradus laxum ingens. 401
ı	
ı	Aram in Suria quadrumlar
ı	Aram in Syria quadruplex
۱	Aramæi I. Syria. 479
ı	atamari i. Syri. 479

INI	D E X.	
Araoan.	Ardermouth hend moments	Arietis frons promont. 384
Araris vulgo la Saone fl. 9	7 1 146	
Aras feu Arisbar fluv. 458		ariming fl.
Arati patria 513. monumen	are fl. 102	ariminum i. Rimini. 250.
tum.	arecifes. 561	ubi Synodus, & ejus 20s
Aravano. 463	arccomicæ Volcæ. 89	nis 201
Araufio. 86		arisbar f. aras fl.
Araxis fl.		aritarenus.
Araxes fl. 452. 46c	aremorica. 00	aristippi patria, 342
Araxum prom. 333 Arces turribus notantur in		ejus naufragium.
mappis, 6c		aristomenis patria. 334 aristonis patria. 358
Arays op. 526	218 216	ariftonis patria. 358
Arbela vicus ad quem Darius	areopagus. 3+2	ariftophyli. 440
		eriftotelis patria 350, mors,
Arbis urbs. 448	aredulpa. 559	356
Arbitæ pop. 448	areta 'ariftippi filia. 520	
Arborea 88	areta rex arabum. 501	arles op. 80, 114
Arborea. 311 Arca fæderis. 483	arethufia fons 341. lacus 498 aretium 248. 287. Guidonis.	arleux. 95
Golfo de Arcadia. 360	Mufici patria. 280	armacana urbs, 150
Arcadia regio. 331 334 360	arezzo. 248	armagh. 461
Arcanum Q. Ciceronis præ-	argæus mons. 465	armalaufi. 155
Arce, olim arx, Volfcorum	Capo di Argentera, 310 argenteus Brasilize fluv. S.	armauria. 462
opp. 257	Rio de Plata exundans, 518	armendag mons. 467 armenia major, ejus divisio,
Arce, Arcen 1. Arecen cattel-	ejusque appellatio. ibid.	fines, fluvii, regiones, po-
Arcefilas Academicus. 471	argentinensis Episcopatus.	pull urbes.
Archangeli op. 471	argentoratum 99. Acade-	armenia minor , ejus fincs ,
	mia. 177, 226	regiones, Præfecturæ, fl. urbes. 46,
Archelai exilium. 88	argentorateniis Epifc. 220	armeni mercatores. 465
Archiducarus Austria. 169 Archidux Austria. ibid.	argentarium prom. 249	armeninus. 462
Archiepiscopatus anglia.144	argeftes.	armentiere, 95 armignae. 99
Candia. 366	argia f. Argolis, 331,336,360	arminia fl. 250. 251
Galliæ. 107	argiro caitro. 330	arminii victoria. 157
Hispanise 74 Hungarise, 320 321	argiva Juno. 331 arglas portus & op: 150	armiro, Golfo de armiro,
Germanize 225	argo S. argos 360. navis. 346	36s 2rmozzi 448, 458
Italiae 300	argolicus finus.	armua f. ardalio fl. 524
Sicilize 309 Polonize 407	argolis. 336	armufiæreg. 458
Sentiae. 148	argon op. 424 argos Hippium 264.ubi Pyr-	armuza. 448, 458
Archimedes Syracufis. 202	thus periir and and	arnaut 361 arnalaufi, 158
Archilochi poëtæ patria. 356	archos amphilochium. 330	arnalauli. 158 arnobii patria. 524
Archipelagus. 35 Archiepiscopus Salisburgen-	argos Atmoniae. 344	arnruchte. 200
fis. 160	arguin in Africa. 136 argurippa. 264	arnsburg, 208, 227
Atchipelagus America. 607	argylla, 248	arensperg Comitatus. 206 arnsperga. 206
Archipelagus Sanct. Lazari.	argyropolis f. villa de la	Arnstadt/ 212
Archytas Tarentinus, 265	Plata. 559	arnswalda, 199
Arcinum nemus. 265	argyruntum: 324 arhufium Epifcopatus. 227	arnus fl. 279
Dianæ arcinæ lucus, 254	aria urbs & regio, ejus po-	aroæ. 227
Arcona. 201	puli, urbes & fines. 450	aroë inf. 203 arola.fl. 98, 117
Arcticus circulus. 12 Arcticus polus. 5	ariano. 261 ariafpe. 440	arofia op. 235
Arcyra mons . 503	aricia. 449	aroteres Scytha. 374
Ardalio. tl. 524	aricinæ Dianæ lucus. 254	arpi. 204
Ardavat, 436 Ardea.	aricinum nemus, 254	arpy. 264, 378 arpinum Ciceronis patria
	ariæ Montani patria. 78	
Ardebil feu Ardovil. 458 Arden feu Arabia deferta.	Petrus Ario. 558	arquadum vicus, ubi Pe-
5 ç2	arima(pi, 378-440	chrum.
	. Cccc 3	chrum.

	IN	DEX.	ŕ				
Arrabo. 314.318			LAnn		IN	D E X.	
Arrago fl. 76	Afcania palus. 46		Aternum op	Attica mella. 354			Baiana.
Arragonia 68. 307. re-	Afcaniæ Comitatus. 22		Ateste.	Artica fides. 343	Augustoritum, 91	Auxitana, OI	Bajanæ infulæ, 80.
gnum. 74		8 tuum mare. 486	A = Q 1: 2 242	lepos ibid. moriens, ibid.	Anlaga lague	3/3 37	Bajanus finus 261
Arragonia unde dicta?		Affen coenobium.	tuo	Amila victus 97. 110. ab Aë-	Aulis op. 341	Axiaces, 378	Baidai. 421 Bajona, 00
74.76		n Affens.	Arholim 291	Attis f. Attica , & Acte f.	Avia i. Avella. 259	Axima in Perfide 452	Baixas de S. Petro. 545
Arragonenses Hispani re-		) Affifi. 252	Athanafine 424	Actica, ejus limítes & op.	Avicennæ domicilium. 78	Axima in Salassis. 88, 452	Balagatta , f. Balagnatta. 437
ges Neapolitani. 295.		- I tancite pa-		342.354	Avignon 80. 114, ubi fe-	Axis globi, Zodiaci 4, 5 Axius fl. 353	Balbastrum. 76 Balbus Cornelius Gaditanus
Arragonenses Siciliæ do-			rex, in Galliam con-	Atuatuca. 96	des pontificia 114	Axuma. 530	Balous Cornellus Gadicanus
mini. 295.310	1 4 6 7		cessit. 246,270	Avaurbs & regnum. 440	Cenomani. 92	Ayamen feu Arabia felix	Baldi patria. 247
Arrapachitis. 453	1	11.0	Athenæ 342 à Cectone	Ara. ibid.	Diablintæ, Q2	Aydunum. 502	Baldivia 500 Balduinus recuperat Cretam.
Arras. 95.126		, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	conditæ, multorum	Avachan. ibid. Avanares regio. 553	Eburovices. 92 Aulis opp. & portus, ubi	Ayr. 147	266
Arribantium. 374			clarissimorum virorum	Avances. 08	Græcorum classis. 341	Azamia. 536	Baldus 290
Arria int. 229			parens, fapientum do.	Avarici. 454	Aulona. 324	Azamor. 534	Balearicum mare. 82.91
Arroe. 229	Ascoli. 259.26	4 Duli, fluvii, urbes, li-		waricum. 91	Aulon. 333 347 361 Aulonia, 368	Azaro. 305	Balga, 406
Ars Navigandi 229. quid	Ascra Hesiodi patria. 24	mites. 453	Stoa porticus, Epicuri	Auchanitis. 400	Aulonia, 268 Aurea mesfis Delphis dedi-	Azioth. 514 Azotus feu Asdod . 414	Balentia urbs. 81
in ea observandum. 46	35	4 Affyriorum imperium in	horrus, Arx Propylaza.	R. Audomari fanum. 126	Cata. 266	in quo idolum Dagon. 484	Balli regnum. 540 Balliagio terræ motu periic
Arfaces Parthorum dux.		u Asia. 456	Phalerus, Navale, Pirz.	Avenio. 80, 114	Aurelia urbs. 115 Aurelianum Academia. 100.	1	207
Arfocia. 456	Afcoli. 259.26		eus portus 342, these	Avenionentis comitatus Cle-	III	В.	Ballara ol. Teredon son
Arichotium f. Arichot.			trum Dionysiacum, 142	menti VI. concessus. 105.	Aurelianus rex. 104	D Aalfebub. 484	Balticum fretum 229, mare
1-28	1 4 6 7 7	8 Aftabeni. 450	Athenientis Ducarne 141	Menticum. 277	Aurelianus reg. 104 Aureus mons 414, 272	DBabylon f. Babylonia	Balticus finus. 38. 155
Arfea. 462	The state of the s	101	Athenodori patria. 479	Mernus lacus. 261	Aureus numerus. 45	Ægypti, 514 Babylon urbs Affyriæ. 499	Bamba. 542
Arfia fl. 244.323	7"	11.0 . 0	Athens Die Etich / 247.	Averrois domicilium. 78	Auricum feu Aurick. 206	ejus conditores, magnitu-	Bamberga Episcopatus 225
Arsitis. 450	Asga. Asga. unde dicta, fines	3.7		Aufidus fl. 262 271	Aurunci 258 Aurupina 279	do,rudera, 499. unde diéta. 499. 500. duplex, ibid.	Bambyce 496
Arfinoë. 519	magnitudo 43.41	7)	C- C	Romanorum clade illu-	Aufar ii. 270	Babylonia 457, provincia	Banadego, 326 Banda inf. 356
Artione in Lycia, olim	divisio antiqua & nov		1 4.1	M.C 4 - 2/1	Aufei. 90	nunc Caldar, eius fines	Bandar. 456
Patara. 477	413. 414. ejus limito	s After fagittarius. 245		auf der Furit. 97	Ausciorum Augusta. 91 Ausones 254. 258. 273. in	regiones. oppida. 480,	Bandarmaslin. 444
Arfione urbs Ægypti. 514		Afterismus quid. 58	3/0	Augua. 349 Augipurg. 179 Augut pagus. 240 Augubium. 202	Italia 273 eorum op. &	Terra de Baccalaos. 552	Banisuede 526 Bantam. 444
Arfionë ad Nilum. 519 Arfionë ad finum Arabi-			Atino. 257	high pagus. 240	fines. 258	Bacchylidis Poëtæ Patria	Hanza, 542
	liffima terræ pars. 41		Atlanticus oceanus as at	August vicus. 292	Aufonium mare 35, ejusque	Bacenis filva. 358	Bapalme. 95 Baptiftæ Mantuani patria
	Alix divilio & partes, Im	, totaldelindac	Atlantisinf. 547	Augusta. 307	finus. 260	Bacharacum 184	Baptiltæ Mantuani patria
Artuli. 255 Artabrum prom. 30.80	peria, regua & Principa		Atlas minor m. 527	Augusta Ausciorum. 91	Auslig 94	Bachian inf. 445	Barbados inf. 562
Artanilla op. 461	Asia minor s. proprie di	, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	and the control of the control	Emerida. ibid.	Australia climata, 16	Bactra urbs. 450 Bactri. 417	Barbaria 530. ejus partes.
Artatus fl. 324	cta, ejus partes, termi	- Aftorga. 81 - Aftracam urbs à Mosco-	scriptio, 527	Julia Gaditana. 84	Auftralis f. auftrinus polus.	Bactriana, ejus populi, ur-	531
Artaxata f. Artaxia. 462	ni, regiones. 41.	THE REAL PROPERTY OF THE PARTY	Atmonipop.	Cæfar. 75 Nemetum. 91	Auftralis terra f. incognita,	bes & limites. 449 Bactrus fl. al. Buchian (.	limites & magnitudo. 531 Barbaro monte 272
Artaxerxes. 456	Asia Nympha. 41		Atmosphærica. 3	Perufia. 247	405	Bocchara, 450	Barby comitatus & opid.
Artemita. 462	Afia intra Taurum & ex	Afturia 68, 81. feg. eius	Atrax. 345 Atrebates . 95	Przeoria f. Aosta. 238.	Auftralis Oceanus. 28	Bacuntius fl. 315	223
Artemidori patria, ubi S	tra Taurum. 47		Atrebatium (Atrecht,125	Rauracorum. 08.110	Austrasia, 97 ejusque limi-	Badgo urbs. 502 Baden op. 185	Barcana regio 531 Barce urbs & Promont. 531
Johannes docuit. 475	Afiatica Gracia. 41	Aftures. 68	Atrebatii 95	Sueffionum. 06	Auftrafiæ rex. 104	Badenfis Marchionarus: ibid.	Barcelona 75. 81
Artesia. 125. segg. Arverni: 91. 103	Afinaus finus. 33.		Atria f. Adria f. Adri, 242.	Taurinorum f. Taurino	Auftria, ejus limites & di-	Badia. 340.360	Barcha regio Ægypti, 512 Barchana provincia 510
Arvonia. 143	Afine op. 334.336 Afimi Pollionis filius qu		299	Tiberii, 188	Auftriæ Archi-Ducarus Su-	Bætica provincia Hisp. 66 Bætis fl. 66	Barchana provincia 519
Arx op. 257			Atria f. Hadria. 259	Trecarum.	perior & Inferior. 191	Bæturia. ibid.	Barda fl. 201
Arx imperialis. 298	, cc	,	Atriaticus finus 35	Trevirorum. 97. 100. 174	Austrica 70 Austriacorum ditiones in	Baffinius. 40	Bardevvicum, Luneburgi- cum, 205
Arzila, Zelis seu Zilia.	Afius Lydi filius. 41		Atria seu Atri in Apru-	Veromanduorum. 06	Italia. 277	Baffinsbay. 40 Bagacum, n. Bavay. 95	Bardevvick urbs ab Henr.
526	Askenaz. 165. Askena		tiis, 299	Vindelicorum, 162 170	auftriacus circulus. 169	Bagametro. 540	Leone expugnata, 205
Arzilla. 534	zim. ibid		Atropatia. 454 Attabaliba à Pizarro inter-	D. Augusti templum & ara.	auftriæ archiducum dirio- nes in Iftria. 277	DeBumian	Bardum. 201 Barcæi populi Ægypti.
Arziri f. Affyria. 453	Asna f. Syene. 514		fectus. 559	8. Augusti prom. 550	Auftrinum mare. 30. feq.	Bagdafan feu Budafom. 450	512. 531
Arzirum op. 453	Asnelum f. Affens. 220	Atalanta inf	Attalia urbs. 478	auguitinus Hipponeniis Epi-	Auftum. 93	Bagni di Rofelle. 2.8	Bareyth. 220
Arzus fl. 370	Asopus fl. 340.341.353	Atalio mone.	Attalus Rex. 48	Annual 1	Autricum. 92		Bargen in epife, Mind.
Asburg. 209	Alpendus f. Afpendum,	Atella.	Attella, n. Aversa. 263	Augustodunum f. Auftun.	Autum 110	Bahufia arx. 232	Bari, 264 Barii 200
Ascalon 484. Semirami-	unde Aspendius cithari-	Ater mons. 523	Attendorna, 206		Auvergne, 91, 107	Bajæ 261 Castel di Baga.	Barim turris 483
			Attica	auguitomagus. 96	Aux. 91	201	Baritanus ager 276. ejus
	and the second s		li di		· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		

		$\mathbf{I} \cdot \mathbf{N}$	D
oppids.	208	rem, ducatus. 185.1	87 1
Barium 264. munitum. Barleduc.	298	Davari.	61
Barlenga Inf.	107 84		169
Barletta munitum on.	298	L	197
Barna, Barnagas reg.	375	Dazas.	9၁
Barnagasto reg.	529 539	beach beaune.	65
Barnefeld, inf.	564	h	10
Barnstorff/	208	has it.	07
Barreuthum,	183	beauvais.	107
Barthenfis terra. D. Bartholomæus.	201	besuvoifin feu Beigium. & feq.	95
	290		322
Bartholi patria.	247	Strack man bounder	93
Bartonia prov.	406	becia op.	194
Baru. Barva urbs.	540	Deezwa.	95
Barvium op. feu Barv	540 rick.	beda venerabilis.	45
· ·	145		36
Barum.	399 460	bedierd.	46
Barussæ insulæ. Bascapan.	460	Defordia Comitatus car	ut
00 - C.Y			46
Bafilea , 119. 155. 400.	119		39
demia	2 26	begæ Gallorum fortiffimi.	90
Bafileensis ager. 98.	118	eorum mores.	36
23afeler /	98	neigæ in Anglia.	39
Bafilicata.	276	belgica fæderata, ejus	101
Bafilides. S. Bafilii in Ruffiâ Mona	378		24
G. Danin in Ruma Mona	400	belgica Gallia 74, 03, eius	li-
Bafiliffene.	462	mites , 90, 93. unde die	Зtа,
Bafilius magnus Cafari	enfis	belgica ab advenis direc	id.
Epifcopus, Bafilipo,	465		122
Baskirdenfes Tartari,eor	272	belgicz hodiernz fines.	121
que herda.	420	Divifio.	123
Bassarabia regio.	382	belgicæ provinciæ Hifp:	no
Baffee.	95		23
Bassia. Bastarnæ 152. 378. Geri	436	belgii Ducatus urbes, m	ar-
150 eorum fedes.	362	Chionatus.	2.2
Bastia op.	312	belgium-hodiernum 121. e	us
Batava castra.	161	populi 121. XVII. provi	n- 21
Batavi 100. eorum fines.: Cattorum progenies.		belgium f. Beauvoifin 95.	8
Batavia, Belgarum in		leq.	- 1
colonia. 134.136.	443	belgium Novum.	36
Batavodurum. 100.	122	belgium regium & confee ratum	22
Batavorum inf. vulgo de tavv.	Ba-	belgium Hifpanicum & G	1-1
Batavus fl.	100	licum ,	22
	420	belgrad Scanderbegi 3	6ı
Bathe	146	belgrad Pannoniæ	15
	rin-	belicaftro.	73 68
ceps. Batrachus portus	420 512	304.3	05
Dathynias feu Bathino.	370	Delik.	o6
Batrii	449	belitri. 2 bellifona. 2	57
Batta feu Agefimba.	542	hollo	81
	00	bellovaci. os. & fe	40
Battenburg /	134	belna vulgo Beaune.	10
Bavagna.	252	bellum vadum.	Bo
Bavaia 168, 185, ejus div in Superiorem & Infe	rie		77
ve suite		2	29

185. 187	25elt/fretum. 38. 155. 229	t herlinium C n
161	belzig. op. 222	berlinium f. Berlin, 154. 160
169	belvedere 260	
393		bermeum feu Vermeum, 81
197		berna.
90	L-1 T9T	110
565	39/1 400	bernau cerevifia nobilis,
110	handamia ()	bern. 199
. 552		
106. 107	S. Benedictus 255. ejus pa-	Detinicht i. Berenice.
107	tria. 293	bernburg Baronatus, 222
um. 95	S. Benedicti conobium, 255	25ethwaio / 100
-		Delue,
322	benedicti V. fepulchrum, 203	362
3/ 193		peroaldus Sabaudia Due
394	benedicti X. patria. 280	Flandriam invafir. 104
195	benedicti XIII refugium. 77	Derrinuca Amathia. 248
145	beneventum. 268. 277. 298	berry. 01, 106, 107
436	benezvola. 558	periade delertum. 482
250	beneventang Archiep. 300	hervicum.
146	bengala urbs. 439	berytus leu Baruto. 401, 504
us caput	Golfo di Bengala, 439	Deize i. Dierze. 206
177. 146	bengalæ regnum 439. ejus	belancon.
	magnitudo & oppida, in-	bescianensis Palatinatus ejus-
539	colæ corruptiffimi. 430	
:6:: 490	bengaleniis Oceanus, 20	hecks.
iffimi.100	beni. 268	before 4
136	benjani , corumque fuperiti-	befor torrens, 482
139	tio. 435	besfi.
ejus di-	benin. 538	
	Benthem Comitatus, 208	betanzos feu Flavium Bri-
124		gantium. 80
3. ejus li-		heravia (a 4) Dans
nde dicta,	bera f. Vera. 77	
ibid.	beraun. 194 berbero fl. 448	h
direpta. 122		bethel mons. 487
	1.1	bethefda, 484
		bethfaida. 488
123	gnum.	hard Comment
Hifpano	berœa f. Veria. 348	heal/
123	berengarius à concilio dam-	bethsemes Juda. 482
124	natus. 282	bethlehem natalibus Serva-
es, mar-	berenice Egypti, n. Ber-	toris noftri nobilisfima,
122	nich. 519	485
121. ejus	berenices regia. 483 berefina. 280	betius fl. Arabiæ ejufque or-
provin-		
121	Berg Ducatus. 209	103
in 95. &	Berga ad Zomam f. Bernen	
_	an Coman is wettern	handles a
136	op Zoom. 128	bevelandia Auftrina. 128
conforde-	bergæ D. Vinnoci. 126	
122	bergershusia arx. 232	beziers. 484
n & Gal-	Die Berg-Stadte Hun.	
122	gariæ.	
i 361	Witness Executive	biagraffum op. 245 biala, 306
-315		
373 268	Bergen Hannoniæ op. 126	biantis patria. 473
	Bergen op Zoom.	biblia Complutenfia. 82
304.305	128.136	bibliotheca Alexandrina feu
206		Philadelpi. 513
257		bibroci.
281	bergi f.BergenNorwegiæ, 232	bicoca, ubi Galli victi 283
540	bergomense territorium. 227	bieleiezero op. ubi thefauri
5. & feq.	bergomumf.Bergamo.245 285	magni Ducis. 409
110	berga Edoneorum op. 350	bielska. 409
80	beneventang Archiep. 309	bielsko. 400.409
tus. 277	Berg Zabern/ 174	bienna. 120
229	berka op, 173	biephi 379
,	berlafina, 245	Bierflied / 1mleg.
	-17	Biert

X.

		I	1]	DE	X.
Biert vicus.	101		us. 109	, boléares Infu	læ.
Bife f. Biefe fl.	199	blieffa fl.	174	boleslaus, p	
Bigerra f. Begorre. Bigerriones.	ibid.	blitteræ.	89	aloniæ.	
gigorre.	ibid.	Der Blocksbe		boleslavecia.	
Bigorea.	73	Blomberg /	208	bologna.	246,
Bigorriæ Comes.	ibid.	bnata.	.522	bolfena.	240,
Bikent.	422	boagrius fl.	343	bolswerda.	
Bilbao.	68,81	boazantium.	395	bolzanum.	
Bilbilis fl. Biblis op. Martialis	69	hobera fl. bobienfis ager.	163 276	bomado fl.	454,
Patria.	ibid.	bobus fl.	380	bomba, bomberga.	
Biledulgerit , 530. eju		bobrounicenfe Te		bommel f. Be	ommelia opr
colæ & urbes.	536		394		101, 1
Bilefeld /	208	Joh. Bocatii patria		bommeler 1	
Bilitio.	28 r	bochna. bocchara.	394	bona urbs.	verty/ 1
Billin	199	bocche regio.	450 462	bona, olim	Hippo. #
Biminaeium. Bincius amnis.	374	bocchi regnum.	525	De Bona Vift	ainf.
Bingium op.	175	bochoven vicus.	101, 162	bonæ fpei	promont. 5
Bipontinus Ducatus.	175,	Bochsdehude		in co propi	ignaculum.
•	176	boda calida & frigi		S. Bonifacii	ander Even
Biquiri.	558	Boden-See/	163	liorum , 13	
Birckenfeld /	174	bodon op.	376	bonifacio f. B	onifacii op.
Birfa fl.	98	bodrach fl.	317	bonna.	99, 1
Bifalta, ejus oppida.	350	bodumna. bæbeideslacus.	345	bononia feu E	
Bifantagra. Bifanthe Samiorum.	442 368,	Capo Boëo.	302	Academia.	94, 246, 2
bhanche Gannorum.		boechen f. Buchen.	146	bononiensis ag	ri feliciras. 2
Biscaja. 68, 7	370 4, Si	bœotia, ejus oppi	da. 340,	bononienfium	
Bischoffswerda /		341 flumina	ibid.	bononiensis ag	er. 2
Bilerta.	522	bœotiæ mens. bœotiæ Thebæ, 34	354	bopparr.	2
Biffmarck /	199	lexandro deletæ,	à Caffan-	borberomagus borbonii Car	
Bifnagar.	436	dro restauratæ.	ibid.	tum.	ou monume
Biltones.	368	Bœotorum mores.	ibid.	borchholm.	2;6,4
Biftonis lacus.	370	bogazossar seu Bogaz		Borcken/	. 20
Biffricia f. Biffritz.	382	bogdomanis. bogota regio.	467 557	boreas.	5,
Bistrziz /	194	bogud rex.	526	borcalis polus	five Boreas.
Bitaxa. Bithynia & Pontus, e:	451	bogudiana.	ibid.	borgemagus magus.	feu Bormit
fines , fluvii, regiones	464	Bohemi à Carolo N		borgi.	
populi, urbes.	ibid.	El.	168	borique feu Bo	rica inf.
Bitonin.	537	Boheimerwald		borlum.	2
Bitonto.	298	Boymich Bro		borbetomagus	, Borgetom
Bitterfeld.	174	Bomisch Riese		gus & Born borchdorp.	itomagus.
Bituitus, Avernorum	22 2 PAY	Schnee-Gebir		borneo opp. &	Inf. 443. ej
	260		. 196	magnitudo 8	koppida, c
Biturici.	91	bohus fl.	389	pur.	ibi
	,110	bojano.	260	bornholm cœ	
Bivera fl.	222	boji in Bohemia. boji in Italia, eorus	193	borno lacus.	528, 5
Blaifois.	106	& fedes.	246	borno Nigrita	
Blanckenburg arx	200.	bojoarii feu Bojuvar	ii. 161		523,528;5
224. Comitatus, eju	15 11-	bojodurum.	ibid.	borfippa feu Be	orfita, 50
mites, fluvii & oppida Blanckenburgum ad Si	0. 20.	bojohemia seu 250		boruffia, ejus	fines, magn
au oi	200	192. ejus limites		tenebane Co	388,40 4. ea
Capo Blanco.	536	Rex, 192, 193. na	vice to:	tenebant Ci ejusdem Du	x primus A
Blancum prom.	537	194. in circulos di boiohemum.	168	. bertus.	161
Blaugis fl. Blavus fl.	126	bojorum gens à Ma	rcoman-	boruflia Ducali	
Blechisfeld.	379	nis pulla, 163, 193	. eorum	territoria.	40
Bleiking, ejus limites &	2 op-	ledes.	165	borussia Regali	s, ejus oppic
pida.	2281	bojum. boitzenburgum.	338	,	40
Blejense castrum vulgo B	llois,	bolbiticum, oftium		boruffia unde	licta. 40
		,		1	Dada '

22.	
æ	Boruffubacta, est duplex, 385
imus Rex Po-	Borytthenes fl. 300
395	Borylthenitæ, 378
393 449	Bosna fl. 322 Bosnafontes 322
246, 285	bolnia 214 pius fines 222
248	bolnia, 314. ejus fines, 322. cultores, 322. oppida, à
. 135	Gothis, Sclavonis, Hunga-
189	ris, Turcis, occupata, 322
454.455	bosnia Duplex, 322
454, 455 436 182	bosnii foli natura, 323
	bosniorum mores, 323
mmelia oppid.	boto Burgundiæ Rex . 105
101, 134	bolporani 378
derth/ 134	Doiporus, 30,38. Cimme-
524	rius , ibid. 384. Thraci-
lippo. ibid.	cus, 368
inf. 136	boitra, n. Boira & Buffererh,
romont, 543.	botizi, 502
gnaculum. 136	
519	
codex Evange-	Botnicus finus , 236
5.0ffa, 212	botri torrens & vallis, 491
onifacii op.312	botr ys vel Botrus , ibia
99, 174	bouchain oc
ologne ubi Al-	bovianum, 260
94, 246, 290.	bourbonois f. Bourbon , 106,
ri felicitas, 293	107
mores. ibid.	bourdeaux 107,112
er. 277	bourges. 91, 110. ubi aca-
240	demia, 111
99	baffe Bourgogne . 106, 107
li monumen-	boufonia f. Bovvens, 229 boxdehuda, 200
, 299	
2;6,401	
. 207	
5,23	brabantia Ducatus, ejusque
live Boreas. 4	limites, 127. Urbes ibid.
eu Bormito-	brabantii, 152
99	bradanus fl. 262
450	braga i. Bracara, 80
rica inf. 563	braccata Gallia, ejus limites
2 28	& telicitas, 87
, Borgetoma-	braccianum, 290
itomagus, 99	brachmani seu brachmanei,
205 Inf. 443. ejus	braganea, 430
coppida, ca-	braganza, 88
ibid.	Tycho Brahe, 229
obium, 203.	monte Braile, 270
230	Orackal I
528, 538	hramharas C Promhana
rum regnum.	bramberga f. Bromberga,405 brardeis
523,528,538	brandenburg, 154
rfita, 500	brandenburg ep. 198
fines, magni-	brandenburgum Borufiz,406
388,404. eam	brandenburgeniis Marchia.
uciferi, 404	ejus divisio & limites, 198,
k primus Al-	100
ibid.	P. de Braiil , (87
s, ejus op . &c 406	brafilia, 74. ejus magnitudo.
ejus oppida	portus & op. 561. populi,
, ejus oppida k territoria.	bes Clioni and ibid.
404	brasiliani anthropophagi, a
	diabolo afflicti, corumque Deus, 561
oddd 403	
	Braila.

194

burfia , ol. Purfias,

buffererh.

butow.

Braslavia feu Bratzlaw. 397. ma, 138. Situs. ibid. brittania inferior, & fupe-300 Brattianum. rior. Bratzlaw. 399 britannia major. 139 Braunsberga. brittania Minor. 405 Braubach. britanni à Saxonibus pulfi, \$10 Braunsfeld ark. 211 Bray. 94 britanni, in Gallia, 104. Bri-Berchinia. 130. 147 tanni ab Anglis ejecti. sbid. BredaBaronatus. 127,128,136 britannicæ inf. 137 Bredefordia. 134. 156 britanicus Oceanus. Brederoda arx. 132 britannorum antiquorum Brederodiorum Baronatus. mores, 137. ædes. 140 132 brixellum. 246 Brega. brixia . n. Brefcia. 180, 245. 106 Bregim. 147 Breginia, 130 brixianum territorium, 277 Breifach / brocum. 179 400 Brekinia. brodi. 141 brodnicia. Bréna. 200 404, 405 bromberga feu Bramberga. Bremensis Archiepiscopatus, ejus limites & fines. 206, 225 brözen. Bremerforde/ 154 206 Bruchhausen / 208 Breonia 279 bructeri , 121. 156. ebrum Brefcia f. Breffa. 245 Brefcia arx, fedes . 396 brügæseu Brügge op. 100, 125 Breslam / 195. Duoatus. la Bruglia caftellum. brumalem foliticialem folis Breslaw Transilvaniæ. ortum monstrare, la Breffe. 106.116 brumalis ortus. Breffenfis ager. brundusium seu Briandifi. Breit op. & portus. 100 267, 264, 297, munitum. 200 Brefte. 303 brundufini portus. Brefteda. 2 2 8 brunsberga. Breftenfis Palatinatus. 30 Brungbuttel / Bretaigne. 106 2.0 2 brunswicensis Ducatus, ejus Bretta Phil. Melanchohonis limites, divisio, oppida patria. & flumina. Briantæ. 368 222 brunfvicum. Briega. 120 bruffel. 94. in quinque regio-2Briege/ 106. Ducatus. 106 nes dividitur. 127 Briela fcu Briel. brutii, eorumque ortus, op. Bricza. 100 & fedes. 239, 267 Brigantes op. 139, 150 brutius finus. Brigantia. bruxeliæ feu Bruffel. Brigantinus Dux . Rex Porbrygium Macedonum op. 469 tugallia. bryfæ. la Brigla. 124 bryfich . f. Brifich. Brinn , 195 brytum potionis genus. 371 Bringium op. 175 bubaftis f. Bubafte, Brion feu Breonia inf. 279 buchananum prom. Briquerafcon. 282 buchian fl. Brifacum. 179, 180 Johannes Buchold. Brifiacum. buchowia, ejusque limites, Brifich. 212 Brifigavia regio. buken . 208 Brifigavia Academ. 226 buckingham, 146 Brifello . 264 buda. 318. 319 Briftolium feu Briftow. 145 budafan . Briftolia. budiciowice. Britannia unde dicta. budinga oppid. Comitatus. Britannia vetus 137. ejus di-211 vifio 128.130. feg. fluvii ib. budini. 378 opida ib. incolæ 138. 139. budua feu Budoa . 325 146. à Romanis subacta, Budweif3/ 141. ejus muri, 141, for-193.194

huenen bugia, olim Salda. bugus A. buillionensis Ducatus. bulgaria, bulgariæ caput Sophia, 376. ejus natura foli, incolarum mores. bulgari unde dicti, 376. eorum fedes , Princeps. 419. bulgariæ regnum. bulgari in Moesia. 375 bulla regia n. Antra 521 bullion. 173 bullis. bulloniensis Ducatus. 06. 07 bunomos. Auna u. Alt Buntzel Buntzlauer Fireif3/194 buquhammes prom. bura. burdegalense parlamentum. burdepala. 90,91,112 burdigalia, 112 buren Comit : burgi seu Burgos. burgheim , op. burgiam. 45 I burgum opid, Saxonia, 220 burgundiæ Comitatus, 105. 106. Ducatus, 107 burgundiæ Ducatus à Franciæ Regibus occupatus. burgundia Inferior. 95. 116 & funerior 116 burgundiæ Ducatus. burgundiæ Rex. 104 burgundiæ Comitatus. 105. 115 burgundia regnum Germanorum Imperio adferiptum. 104. Galliæ Regibus tributum. 105. ad Hifpa- Cadomum. niam pervenit. 106 burgundicum fædus 120 burgundicus Circulus. 160 Burgundiones. 103. 154 burgundorum migratio. 165 burgus S. Domini, burgus Gasteyz. 70.81 burgi (. Burgos, burgus Vallis Tarenfis. 285 buridienfii. burick . 200 burrhi. burii , corumque fedes. burshald . caftr. burdigala. 112, 116 burfa die Borfe /

butrinto. Thomas Butties. 40 buttonii finus feu Buttons Bay. butrotum feu Butrinto. 330. buttons Bay i. finus Buttonii. buttonius Thomas. butuæ reg. hurne urbe butunti feu Bitonto. butzbacum. buxentum op. & flumen. 266 byblus. byceni by dgoftis. byzantium. byzia arx Regnum Thracia. Orpheo nobilitata. Abadina. 448 Cabalaca. Cæbane. 453 Cabamene. 353 Cabatza. Cabilonum , vulgo Chalon. 110 Cabo finis terræ, Cabo de palos. Cabo de vincente. 6í Cabo de Istria. 244 Cabo de Tenes, 133 Cabubara, . Cabul, Cacaos. Cacoenfii. Cadiz, Cadifeus mons. Cadmea arx. Cadmi Oratoris patria, 473 Cadmus Bœotiarum consi-Cadmus mons. 100. 115 Cadorinum territorium. 277 Cadfant. 124 Cadurci 0 Cadufii. 451 Cæcias. Cæcubus ager. Celanorum tumulus. 460 Caën. 100 Cælius Antipater. Canici. Carafi. 95.151 Caërcede fl. Care Cæretanæ aquæ. 248 Correranus amnis Cæfar Augusta. 468 Julius Gæfar , Romanis bellum concitavit cum Ger-502 manorum gente, 166etra-497

fecit in Britanniam, 141. ab Helvetiis in fugam coniectus. 112, 113 Czfarea . 465. Paufania feriptoris patria. Cafarea Lutra, 184. Panea feu Philippi , 495. f. Ne-Cafarea Stratonis f. Turris Stratonis . Tulia. Czfarienfis provincia Africz, ejus oppida & limites. 525 Cæfariana. 00 Czfarodunum. 92 Cæfaromagus. 04 Cæfena. Cæsia silva. 164 Cafias Pord = Often= IlDinn / 24 Cafares pop. Caffaria. Caffan, 455 Cafirotæ. 450 Cagliari f. Caglier. 310 Cahors. 10 Cajazzo. 2Ó į Caicus fl. 471 Cajeta 258. munita, clavis regni. Cajetanus finus. Caji Cæfarıs navigatio. des Cailles prom. Caindu urbs Sericæ. Caimaca. Caiphæ domicilium. 522 Cairum, n. Alcayr. 531 Cairum India. 436 Cairus f. Cairo. Calabria 263. ejus urbes, 264 Calabria fuperior. 274 Calabria nova, ejusque oppida. Calabriz duz. 276 Calabriæ & Apuliæ Duxa primus] Robertus. Calabri. Calacene. Calais. Calamatius mons , ubifugitivi profligati à craffo. 266 Calatis. Calamianes. Calamus. Calaris. 211 Calataint. 76

Calatia f. calazzo.

Calba ad Bodam.

Calcarius mons.

Calcei Sicvonis.

Caldanæ paludes.

afylum.

Calcar.

Calauria inf. ubi Neptuni

Caldar , nunc Babylonia ,

ejus fines, regiones, op-

262

337

200

205

332

221, 222

Cambaja urbs. Calecut f. Calicut. cambajenfium milliare. 27 Caledonia fylva unde dicta. -ad Cambajam finus. cambalu urbs ingens. 140, 147, 338 Caledonia 338. fylva. 140, cambodia. 440, 441 camboferia. Caledonius Oceanus. 30, 138 camboja f. Cambodia urbs Calenbergensis Principatus. regni caput. 440 legg. cambray f. Wallia. 126, 142 Calendarium Gregorianum, cambrefis. Julianum, Scaligerianum. cambria, ejus fines & oppida. Gales, cambridge. 202 Caletes seu Caleti. cambatæ. Caletum f. Calais. cambyfes fl. 145 Calicut. cambula. 437 California inf. 553, 554. ejus camarina palus. finne camellania. Caligulæ certamina. camelobofci. Calis. camenecia. 396, 398, 399 Califia. camenolitari. 361, ibid. Califienfis Palatinatus, opcameracum ; Cameric, feu pida & territoria. Cambray. 59,116, 126, 142 Georg, Calixtus. camercana infula. 558,562 224 Calixti III. patria, camerina palus. Calatis op. camerinum, Callidromus mons. 354 camers op. Callipides. 378 camefene. Callipoli. 207 camin. 154, 201 Callipolis. 265 caminiecka. Calliopolis Thracia. capo camino. 310,311 Callifthenis patria. 349 camirus. Calliteræ. 350 camolodunum. Callofcopium. Val. amonica. Calmar. camora f. Samora. Calmaria, è cujus regione campagna di Romana. Oelandia inf. capo di Campana. Calmariense fretum, campanaël. Der Calmer Sund/ campani. campania, 110. duplex 261. ejus urbes & fines, 261. Calogeri monachi Graci unde dicta, 110, foli fertilitas. Calor fl. 200 200 campecho urbs. Calpe Herculis columna. campen. campi Catalaunici. Calpe mons. 110 campi piorum. 301 Galvariæ mons. campion op. Calva fl. 305 campodunum. Calvi. 180 263 campomifis. Calvi f. calvium. campus Scamandrius. Vet. Calvinus. campus Libani. Calvus mons 391, 395. "in 490 campoveria. 128 quo monafterium S. crucamucina Vallis. 270 cie camul op. 417, 423 Calutre. camuni. Calycadnus fl. Ifauria. 47 can fl. Calvdon. cana seu Cancacan, op. Ara-Calydonium fretum. biæ. Calydonia filva. ibid. cana Galilææ f. minor 480. Camalodunum colonia Romajor f. Galilæa Genmanorum tium. Camana, canada 551, unde dicta: eius Camarina, nunc Torre di divisio & foli natura 552, Camarana. ejusque fitus. ibid. Cambaba f. Cambava. cananor. Cambaja, ejus regna, fitus, Gran Canaria inf. urbes 435. incola, ibid. canariæ infulæ. 21,74 Dddd 2

ibid. 1 Cànatha. Cancacan. cancellarius Francia. 32 424 canche fl. canchium feu Cinehim. 424 cancri Tropicus. candahor. 435, 444, candi regia fedes in Cey-126 lon. candia i. e. retæ metropo-143 lis. 145 candiæ Archiepiscopatus & Episcopatus. candia faccharum, 455 ibid candidianus fl. 424 250 candiota. 366 Thomas Candisch. 101 448 canea. canibales. canina feu Epirus. 348, 36r caninefates. canifia. cannæ feu Canna, clade Romanorum infignis. 264 250 cano regnum. canopicum oftium Nili. 518 247 canopium. 513 canopus. canola f. canufium. 264, 298 307 canifii. 508 canftad. 180 cantabri. 146 68 cantabria. 81 80 cantabrigia feu Cambridge. 202 445, 146 240 cantam urbs. 426 436 cantana f. Catina. 303 cantara fl. cantazarum op. munitum. 200 canthues. 147 canterburii. 146 144, 597 cantii. 139 cantinum prom. 535 cantium. cantium prom. 140. regio. 130 cantons. cantuariensis Archiepisc. 144 canuia. canufium feu Canofa. S. Canzan vieus. 243 caoli. 428 capella Olenia. 338 capella vicus. 95 488 capernaum. caphareus prom. capthorim. capitulum alvei cyclicum ligneum. capo delle Caftelle. 268 capo Rizzuro. ibid. capo delle Nave. ibid. di Milazzo. 305 di Monte Falcone. 310 di Argentera. Capo

	IND	E
Capo Camino. 310	ftoricus. 367, 369	mos &
Corio, 311	cardigan 139	locus nat
di Manza, ibid. di Foro, ibid.	cartigania. 143	caronium.
	cardinales venti. 22, 23	carpates m
	cardines mundi. 59	carpathus
S. Andrea. 506 S. Epiphanio. ibid.	cardona ducatus Cataloniæ.	carpathiun
Caxines. 533	cardona tria præbet notanda.	carpetari.
Montafusio, abid.	ibid.	carpi op.
Boco. 302	carduchi. 454	carpiili.
Cavallo. 310	carelia 235.àSuecis occupata.	carra fl.
de Iftria. 243, 279	408	carræ.
de Roccas 30 Paffaro, 202	carentia. 201	carrhabia.
	cares viles habiti. 472	carleoli feu
Capo de l'Arme, 238	caria, ejus flumina, montes, urbes, limites. 472, 469	li, cartemund
Capo di Campana, 240	caribana regio , 557. ejus in-	cartenna,
Cappadocia, ejus regiones,	col π απορωπο Φάγοι. ibid.	cartennus
fines, fluvii, urbes. 464	caribes. 559,560	charthæac
Amazones. 465	carroum ini. 562	carthagena
Cappadocia Magna feu ad	carinianum, 282	carthagena
Taurum 464. Pontica. 465 Cappadocum mores. ibid.	carin. 496	carthago,
Cappanach fl. 422	carini.	tulliani
Petrus Caprali, 561	carinthia 314. ejusque limi.	carrhago
Capricorni Tropicus, 11	carifpa 458	- Carrenago
Caprus fl. 453	carium Mare. 37	Hispania
Rio di Caps. 521	carlile.	nova,
Capira urbs. 522	Carlabad/ 194	vetus,
Capua. 238, 262, 206	Cariftein Arx. ibid.	carthaginie
Capua nova. 263	carmana urbs. 448	carthagini
Monte di Capua. 272	carmania 448. 478. ejus re-	Sicilia,
Capuana luxuria. 205	giones, populi, urbes, ibid.	cartigania
Capuanus Archiepife. 301	Carmania altera. ibid.	carura,
Capue Histriæ seu Capo de litria. 243, 270	carmaniæ defertæ fines. ibid.	carwans,
Caput viride. 243, 279	carmanene. 451	caryftiæ av
Carabay. 550		caryftus in
Caracuna utbs, 533	carmel mons in Juda, 488.	cafale S. I
Caragoca. 70, 76	491	Vas.
Caraja, 421	Carmeius mons & op. in	cafalmach-
Carakitay, 423 Caralis urbs 310. ubi S. A.u.	Phœnicia. 491 carna f. Carre urbs. 503	cafan reg.
guftini fuere offa. 311	carna i. Carre urbs. 503	cafana urbs
Caralicanus finus. 310	carnavan, 142	cafancius f
Garalitanum promontorium.	Golfo di Carnero. 278	calanenles i tis lubaci
ibid.	carni. 239, 243	cafanum E
Caramania. 95	carnicae Alpes. 314, 272	cafates,
Carambica Hyperboreorum.	carniola 314. ejusque fines.	casbin feu (
gens. 417 Carambucis. ibid.	189, & 190 carnivorus finus. 278,324	cafcar,
Carantonus fl. III	carnovia. 208	cafellinum
Caranus Rex primus Mace-	carnoviensis Ducatus, 196	calshyl feu pife.
doniæ. 347, 348	carnutes. 92	cafilinum,
Carapella H. 298	carolina arx. SS3	cafinum,
Caravacium. 283		cadiotis regi
Caravancas mons. 314 Carazani crudeles. 421	Carlebad / 187	cafioticus n
Carazani crudeles, 421 Carbalia, 477	caroloftadium 190 carolus Andegavenfis Rex	cafiotarum
Carbas ventus, 24		cafirotæ, cafius feu C
Carbilell. 368	carolus Audax. 123	
Carbileræ, ibid.	carolus Calvus Ludovico fra-	eafmin f. C
Cardamyla. 334	tri Italiam cum Cæfarea	calminum,
Cardamyla. 334 Cardia. 367, 369 Cardianus finus, unde Eu-	dignitate per injuriam eri-	caspiæ port
menes & Hieronymus Hi-	puit	caspii,
***************************************	Carolus M. domuit Bojohz-	caspium ma
	i i	

E X.	
mos & Slavos. 168. ejus	caffan . 450 409
locus natalis. 282	cassandria .
Caronium. So	Joh. Cafelius , eiufque no
carpates mons. 315,390	tria,
carpathus inf. 359	
carpathium mare. 30	Callena .
	Sanct. Camanus Martyr. 2.6
carpi op. 285 carpiani. 378	caffii, 139
carpiili. 368	Sanct. Maria d' Caffiope.
carra fi. 407	ibid.
carræ. ibid.	calliopæi,
carrhabia. 349	caffione,
carleoli seu Carsula n. Arsu- li, 255	Califerides .
255 cartemunda, 255	317
cartenna, 526	cafforicus campus, 379 caffonupole, 376
cartennus fl. ibid.	cassubiæ Ducatus, situs & op.
charthæaop. 358	pida, 406.407
carthagena. 70,77	cassubiorum pars, 406,407
carthagena Americae . 558	calluma, can
carthago, 522. patria Ter- tulliani & Cypriani, 522,	caftalius fons
tuiliani & Cypriani , 522,	Caltanea, 345
558 carrhago Andalufiæ novæ.	- A.I D
sbid.	and A. A. Manne
Hispaniæ novæ, ibid.	
nova, 70,77	caftel Veteri69
vetus.	caftellanæ civitatis Com. 277
carthaginienfes in Corfica,	Califella aurea CCS, etus onni-
310. in Hispania, 71 carthaginiensium coloniæ in	da & fitus, shid,
Sicilia, 310	
carrigania, 143	
carura, 440	castellum Truentinum, 259
carwans, ibid.	caftiglinoe terræ motu periit,
caryitiæ aves , 356	207
caryftus inf. ibid.	cattilia nova, 60, 307
calakenles Tartari, 420 calale S. Evalii I. Calal. S.	caftilia aurea
Vas, 284	nova, 68, 73, 74 vetus, 68 ibid.
afalmach 46s	castiliani Reges Neapolita-
alan reg. 410, 421	ni, 204
alana urbs - 420	caftiliani Reges Sicilia, 307
afancius fl. ibid. afanenses Tatari à Muscovi»	caitilinæ regnum, 73,80
tis fubacti, ibida	caftilio Stiverorum feuCaftie
asanum Episcop. sedes, 41	Gonzagæ, 284
afates, 540	caftrensis Ducatus, 277
asbin feu Cafyvin.	caftro, 207
alcar, 421	caftro Defen. 310
afellinum, 263	caftro Janua 305 -caftrofama 308
alshyl feu Calshylia Archie- pile. ISO	-castrofama, 308
	castro seu Castrum Minerva,
	caftrum Novum , 259
Mioris regio, 404	cattrum Puellarum . 147
afioticus nodus , 502	
afiotarum mores , ibid.	cafuentus fl. 266
afirotæ, 450 afius feu Cassius mons, 194,	cafwin, 454
	catada fl. 521
afmin f. Cafvvin , 454, 458	cataja urbs, 433
asminum, 454, 455	gnarumque opum 423. ejus
aspiæ portæ, 454	fedes. ibid.
alpii, ibid.	catainni M. Tattari impo-
aspium mare, ibid.	rium , ejufque regna,
	418
	Catc.

- 1

	T 7.4		, E
Catelauni. 97, 110	cecropia seu Attica.	342	cerilli feu Cerell
Catelaunum. 97	cecropius mons.	254	cerne inf.
Catelaunici campi, in quibus	cedron torrens.	354 484	cerveteri.
Attila repressus. ibid.	cedron vallis.	ibid.	cefena.
Catalonia. 68,75	cefalogna.	356	caftria.
Catalonia unde dicta?75.ejus	ceiram inf.		chetim feu Mace
forma. ibid.	celænæ.	444	Chetim len Mace
Carana Sicil. Academia.	cela fl.	469	cethius mons.
	celænarum mons.	503 472	ceuta. ceylon.
Catana seu Catina, hod. Ca-			chabala.
		3, 444	
	celeja.	190	chaboras fluv. n
Cataonia ejus incolæ & fitus	celestria.	478	
463	celetæ.	368	chabora urbs.
S. Catharinæ promonto-	cepo de Celi.	503	chabris fl.
rium. 542 Catharina Senensis, 280	celidnus fl. 32	9,353	chæronæa, Plu
Catharina Seneniis, 289	cella.	205	rria.
Porcius Cato Cyprias opes	celtæ in Pannonia.	315	chalcedon, ubi S
Romam invexit, 507	celtarum gens, quas		cumenica.
Cathnelia feu Canthnes.	lucrit regiones,	2. feq	chalcedonii.
147	celtæ.	- 63	chalcidene Syriæ
Catigama. 439	celtæ primi Hispaniæ i	ncolæ.	chalcidica regio,
Catti. 100		71	pida.
Cattimeli melibocensis Co-	celtiberi 67. corum fe	des &c	chalcis.
mitatus. 210	mores.	67	chalcis Jamblichi
Carnes Castellum. 147	celtiberia.	65,67	patria.
Catulli patria. 242		90,99	chalcis Ifai C
Catorci. 91	celtica unde dicta.	92	Lycophronis p
Caturiges. 80	celtica Gallia 99. ejus i		morteAriftotel
Caturigo magus. ibid.	ni.	89, 99	chalcitis, regio.
Catwijti vicus. 100,162	celticæ prom.	417	chaldæa, ejus fine
Contract Vistorian Contract	celtici.	66	chaliera,
Catzenellnbogen / co-	celticum prom.	80	chalons.
mitatus. 210	celto Scythia.		chaltapitis.
Cava Syria. 494	celto Scytha.	374 ibid.	
Camiria. 304			chalufus €1.
Cavalia. 361	cenchrea portus.	3,32	chalybs ff.
Cavana Hifpaniolae opid.	ceneda in agro forojul		chalybes populi
56z	cenissi montis lacus.	277	a kalukan
Cavares. 80			chalybon.
Caucafiæ portæ. 460	cenemani, corum opp		chalybonitis regio
Caucafus mons. 415,417,461	limites.	245	cham Tartarorun
Caucafium mare. 36	cenomani Aulerci.	Ç2	
La Cauchie. 94	centrones.	88	chamanock.
Oaufis. 502	centron.	87	chamavi 156. eoi
Cauci. 150, 154, 155. eorum	centumcellæ. 24	9,290	
fedes & divisio in Majores	centuripe n. Centorve.		champagne.
	ceos inf. quæ & Cia, Sia	moni-	chamus primo inv
	dum duorum, Bachy	liais,	
	🕨 Eraliftrati & Ari	ftonis	chambery.
Cauconia. 333, feq. Caudinæ Furculæ, ubi Ro-	patriæ.	358	cham Rex Tartar
mani circumventi. 260,264	ceperano op.	757	ehanaan terra.
Caudini faltus. 200,204	cephalædis. 304	207	chananæi.
Caudium. ibid.	cephalenia inf. 332,	355	change.
0		356	chantonice.
Contant 7/	cephalenia seu Samos.	356	chaones.
	cephareus mons.	357	chaonia.
		1,353	chaonia Sylva.
Caulonia. 268	ceramicus locus,	., 33.3	chapfilar.
Cavorrium. 37	ceramicus finus.	343 475	characene.
Caurus feu Corne bon	ceramus.	ibid.	charan.
THE COLUMN NEED	ceraunia feu Cerinis.	507	charan æ.
Pordwesten wind/24	cerballus fl.	264	charchas feu Chi-
Gaystrus fluv. ejusque oreus	ceres Euleufinae		C.L.ECHAO ACA CIII
	cerefius lacus.	342 281	charente fl.
Gazimiria, 471	ceremiffi.		charitum feu
Cabana	cerethica.	410	templum.
		143	charta pargamena
	cerigo , Creta, n. Candi		
eccinati, 248	310	335	Ddd
	•		

	- 40 23.0	
ia seu Attica. 342	cerilli feu Cerella. 276	) ta
		obseleton - 0.31
ius mons. 354 torrens. 484	cerveteri, 248	charlemour. 96
vallis. ibid.	cefena. 264, 291	1 -1 90
gna. 356	Caltria. 145	channe
inf. 444	chetim feu Macedonia. 351	
469	cethius mons. 313	
503	ceuta. 534	charybdis. 302 chassuarii seu Carruarii. 156
rum mons, 472	ceylon. 446	eorum fedes. 157
inf. 443,444	chabala. 461	chaftaud d' If.
190	chaboras fluv. nunc Chabu-	chafteauen Cambrenfis. 05
ia. 478	497	chatigam. 439
368	chabora urbs. 407	chatti. 158
e Celi. 503	chabrisfl. 252	chauci feu Cauchi & Cauci.
is fl. 329, 353	charona, Plutarchi pa-	15 4. 155. corum fedes &
205	rria. 340	divifio.
n Pannonia. 315	chalcedon, ubi Synodus Öe-	la Cauchia. 94
ım gens, quas inco-	cumenica. 467	chelma. 397.398, 400
t regiones, 92. feq	chalcedonii. ibid.	chelonates prom. 333
63	chalcidene Syriæ regio. 496	chelonides paludes. 538
orimi Hifpaniæ incolæ.	chalcidica regio, ejusque op-	chemnitz oppid. & fluv.
5 71	pida. 379	219,318
ri 67. corum sedes &	chaicis.	enencinta. 305
67	chalcis Jamblichi philosophi	Cherca fl. 324
ria. 65,67	patria. 496	cherieus fl. 403
89, 90, 99	chalcis Ifai Oratoris &	Cherioneius on. 26é
unde dicta. 92	Lycophronis patria 356,	cherfonefus Aurea. 136, 430,
Gallia 99. ejus termi-	morteAriftotelis clara.356	445
89, 99	chalcitis, regio. 497	Cheffer.
prom. 417	chaldea, ejus fines. 499	Uncrioncius laurica. 282
	chaliera. 375	cherionefus Cimbrica. 227
m prom. 80	chalons. 110,107	cherusci, corum fedes.
Scythia. 374	chaltapitis. 453	158
cythæ. ibid.	Chalulus el. 103	Cheiel 417. 421
ea portus. 332	chalybs fl. 81.	chelimur. 458
in agro forojulienfi,	chalybes populi in Galatia	cheinus: ibid.
montis lacus. 260	abaluban 466	chefinus fle 390
	chalybon. 496	
ani, eorum oppida &	chalybonitis regio. 496	cheuxa. 427
res. 245 ani Aulerci. C2	cham Tartarorum Princeps.	chiancare. 466
nes, 88	ibid.	chiarentza. 333
	chamanock. 552	chiartachar 450
	chamavi 156. eorum fedes.	chiavari. 286
ipe n. Centorve, 305	champagne. 157	chiavenna. 241, 281
f. quæ & Cia, Simoni-		chica. 38
i. quæ & Cia, Simoni-	chamus primo invenit Asiam.	chica regio ejusque fitus &
duorum , Bachyliais,	chambery. 116	incolæ, 560
ftrati & Aristonis		Le stato della Chiefa. 290
310	cham Rex Tartarus. 385 ehanaan terra. 480	chieti. 259
		chili regio 560. ejus firus &
enia inf. 332, 355.	change. 481	
334, 355.		chilan I and 452
enia feu Samos. 356		chilon Lacedæmonius 335 chiana fl.
	chaones. 330 chaonia. ibid.	chianati.
	chaonia Sylva. ibid.	chilonienfis Academia. 226 chimara f. Chimira. 352
	chapfilar. 367	chimara 1. Chimira. 353
cus finus. 343		chimæra mons & monftrum.
is. ibid.	charan. 453	chimera op. sjusque montes.
ia seu Cerinis. 507	charange. 448	
us fl. 264	charchas feu Chiargas regio.	chimeriotæ liberi. ibid.
, ,	SS7	china Sinarum regio, ejus
s lacus. 342		limites . magnitudo, 423.
	charente ti. 553	provincia pubec
III. 410 ca. 143	templum. 340	provinciæ, urbes, 425, 426. fluvii, infulæ, 428
Creta, n. Candia. 35,	charta pargamena ubi inven-	
310, 335	Dddd 3	
3 333	Duu 4.5.	Chio-

	IND
Chinenfium feriptura, ar-	Cibotus. 469
chinferin. 427, 428	ciceroniana villa Tufculan.
Chiorme. 496	254, 258, 262
Chios inf. 460	Ciceronis Academia 262.
Chiplaia, 267	epithaphium 350. patria. 257. possessiones Epiro-
Chiquez. 426 Chiroma arx. 326	villa Pompe.
Chiroma arx. 326 Chiuci. 287	jana, villa Puteolana.
Chiusini. 357 Chiusi. 248	mianum. 257
Chiutalem. 468 Chlamas fl. 452 feag.	cicones. 268
Chmielnicum feu Chmiel-	cicovo int.
nick. 300	cientang fl.
Choanza fl. 541 Choaspes fl. 454	cifalu.
	cigateo ini. 563
Choerili patria. 359	cilices mendaces. 461
Chomati. 450	cilicia, 464. ejus flavii,
Chomutow 1. commeraw.	urbes, limites, 478, 470
Chonad. 317	ciliaine man. 464
Chone leu chonia. 227	nills
Chonitza leu conicia. 407	cillair.
Chorafan. 450, 457 Chorazim. 488	cimbri, 155, 228. Italiam
Chorazim. 488 Chorges. 89	petentes. 166
Chorographia quid. 2	cimbrica peninfula. 227 cimbrica expeditio. 166
Choromiterne. 454	cimmeriæ paludes. 36, 37
Christburgum op. 450	cimmerium.
Christi sepulchrum. 404	cimmerium fretum, 37 . ma-
Christiania. 232	ibid
Christianopolis. 228	cimon mons. 470
Christians Hafen/ 229	cincella. 240
Christian Stadt/ 228	cinga H. 70
Christicolarum dies. 10 Christipolis. 350	ainnement Com. 3/9
Christophorus columbus.	cinyphus f. Cinyps. 521
540. ad Hispaniolam an-	cipangi inf. 562
pellit, 502. Americam,	cipo fl. 552 circæum prom. vulgo Cir-
Hispaniolam , Cubam & Jamaicam primus inve-	circaum prom. vulgo Cir-
nit. 40	circai.
Chronicus m. 353	circius ventus. 24
Chronium mare. 34	circellum prom. 254
Chronus fl. 389	Minores. 5, 6, 59
Chrudin / Chrudiner	Redi
Chryfam fl. 305	Obliqui shid
Chrysippi patria. 305	Paralleli. ibid.
Chryforrhoas, 491, 494	Mobiles. ibid.
Chrylopolis, 350	Immobiles. 6
Chrysostomus. 368 Churlandiæ Dux primus	circuli Longitudinis. 45 feq.
Churlandiæ Dux primus.	Latitudinis. ibid.
Chufiftan feu cufiftan. 453,	circulorum Polarium offi-
Chufitan feu cufiftan. 453, 457, 458 Chutzei pop. 487	cia. ibid.
Chutzi pop. 487. Chutus fl. ibid.	circumpactana.
Chutz, 484	circuli Germania, 168, 169 circuli partes,
Chylon. 335	divisio.
Ciabrus ff. 373	circulus Arcticus.
Cibinium. 381	Antarcticus, ibid.
301	Horarius, 45
	1

	Obliquus. 49	claudius Prolemæus.
į	Verticalis. ibid.	Clavenna fen alamin)'5
i	Semicirculus Posicionis	
ı	ibid.	
1	circumferentia totius Or-	Claverinum.
	bis. 20 circumhabitatores. 12	Claufenburg/ 382,
1	Circumnavigatio total	
1	bis, 47. & feee	67Yangayay 1 1 2 379
}	circumumbres 47. ac reqq.	Clausthal / ubi foding.
-		224
	aimha -yo	Clazomene. 160
ł	cifamum prom. vulgo capo	clazomenæ Anaxagoræ Phy-
1		lici patria.
1	cifon torrens, 492	clemens Alexandrinus, con
1	cifpadana Lombardia. 283	ciementis VII. patria. 287
I		clerval.
1	cifterna.	cleve. 209
Ì	cutoboci.	clidesdalia. 147
1	citala vina.	clibani Ægyptici. 512
ĺ	citneros. 263	climata. 16, 17. 18. 49, 59.
١	Cicharnom mons, 340, 254	corum inveniendorum ra-
Ì	citneron faitus.	Tabula, 18, 19. Septen-
١	citor i. chitor,	
ì	Citrachan, 420	Cline on
ı	citron. 340	Cliff's seem
1	Citros olim Pudna. 262	34/
Į	Citta Lavina.	l olien
1		clitumnus fl. 251
ł	citta Nouva I. Civitas Nova	Clivia Ducatus, ejus limites & oppida 116, 209. par-
l	Hiftriæ. 279	
1	la citta Vechia.	I oliven Co D
١	Cividad Rodrigo.	
l	civida. 241	clodovæus V. Ren Franciz.
I	Civida di Friuli.	104
1	Civilis Batavorum Dux. 100	clotarius I I. Francorum
-		Rex. ibid.
1	civita Caftellana. 248, 250	clupea feu Clypea, n. Qui-
l	civita Ducale. 253	pia. S22
l	Civita vechia. 249, 296	clufina palus. 271
ı	ainiaa - C + 1: -19	clufium. 247, 251
l	civitas S. Angeli, 299	cluveri patria. 404
١	civitas Auftria. 276 civitas David, 482	clyne op. 147
l	civitas Nova f. Citta Nou-	cnemides feu Cnemis oppid.
ì		& mons. 343
	alminas C. C.I/ 91 404	enidus patria Ctefiæ Medici,
		475
ı		
١	claven f. Clavenna. 241, 281	coagium vulgo , CORE/
1		cohlemen
ı	clampetia, 367	coblentz oppid, 98, 102,
ı	clanis f. Clanius fl. 250, 271	coprinia. 162, 175
	clanis f. Clain fl.	
ı		coburgium, Ducatus. 212
	alanii	cocam herba. 560
		cocas & cochias mons, 461
		coccas. 79
	clarius Apollo. 358 clarum navale. ibid.	coche. 493 cochera fl. 179
	clarus inf.	cochile fl. 200
	classis Ravenna. 250	
	claudii forum, 88	
	alaud a ff	cochinchina, 420
	claudiopolis. 382.466	
	claudium op. 302. 400	coda della Volpe. 38
	claudius Imperator Lugduni	codani populi. 155 codanonia. 155, 220
	natus, 114	codanus finus. 31, 155, 226
	***	Codras
	ĩ	*

On James Andread on Co.			_	22.0	
Codrus Atheniensis,	342	Columbia.	574	, coninum,	***
Cœlanum.	. 299	columbi navigatio.	40	connacia f. Connacht.	39
Cœlestem globum a	d fitum	columbo in Ceylon.	136	ala Connacia I. Connacia.	150
cœli componere.	56	columna.		-le Connestable.	107
Colesyria 493. ejus	:4-	cotumna,	411	conon.	34
& fines.	oppius	columno Herculis.	527	Conradi Celtæ patria.	34
Cali diftinctio & fph	494	columnarum prom.	361	Conradinus regni Neap	olita
		coluri inf.	357	ni heros.	295
Cœlum Empyræum.	ibid.	colurus 10, 11. Solftiti	iorum	Herm. Conringius.	
Cœneum prom.	356	45. Æquinoctiorum		combash	224
Coësfelda.	207			consbach.	
Cotha feu Cothen,			11. 12	consbacenfis portus.	ibid
Cœvorden.	223	comagene regio, 480.	493•	le Grand Conseil de C	iallia.
Coginium caftrum.	135	ejus urbs & limites	494		107
	36í	nomen.	494	confensia s. Confenza.	268
Cogni. 3	51,465	comana Cappadocia, I	onti-	275. terræ motu p	ariir
Cointes.	474		3.465	.,,	
Coira.	281	comani à Gomer orti.	416		297
Cojogna.	349	comara.	410	confenzia munitum.	299
			318	conftantia feu Coftn	árz /
	71, 314	comarinum arx.	ib id.	concilio nobilis.	180
Colverg /	154	comata Gallia.	87		Γomi.
Colchefter porr.	145	comenfis lacus.	270	contrancia, id eit,	
Colchicum mare.	36	comenfis ager.	276	confiamaian C. E. C.	375
Colchinium.		comes stabuli in Gallia.	107	constantiensis Episc.	120
Colchis, ejus popul	325	comi in Bactris.		constantina.	532
constant constant	, tiu-	comidia.	450	constantini M. Patria.	144
vii , urbes, fines. 4	10, 40 g		468	constantini Lascaris bi	iblio.
Coldinga,	227	cominum.	279	theca.	368
Colditz	2 20	comifene. 23	7, 45 !	constantinopolis Turc	300
Colefwar.	382	comitatus Burgundia.	116	caput. 368, 371	arum
Coligni caftellum.	56t	comites Francia.	107		504
Collao regio.	539	comestoris patria.	283	constantinopolitanus	Pa-
Collatia.	255	comerau.	194	triarcha	372
Colle.	287	Lago di como.	283	constantinovia.	400
Colles.		comori prom.	416	conftancinus Harmenop	olus.
Collops f. Cullu.	209	Lago comori.	436		350
	524	Ifola del Compare.	437	contade di Zara.	326
Colluga. Colmaria.	408	compagne C purie ma	356	le Conté.	107
	177	compaffus f. pyxis na		continens terra.	43 26:
Colmar.	ibid.	22, 44, 4	10,48	conza.	267
Coin /	99	complutum 81. Compl	uten-	conza op.	512
Coloa.	539	fia biblia.	82	copais lacus.	
Golfo de Colochina,		compostella Galsciæ	novæ.	copenhafen & Copenh	354
Coloza.	331		535	copennaten & Copenn	agen.
Columbo op.	321	compostella S. Jago.	79	cophes.	229
Colon Apulenfis.	446	compfa f. Conza.	260		449 266
Colonia ad Sprevam.	379	comum Plinii Junioris	pa-	copiæ urbs.	
Colonia au Sprevam.	199	tria 245. Pauli Jovii p	atria	copria littus.	303
Colonia Agrippina, 9	9. 173.	ibid. excifum.	283	copriumicza.	404
Agrippinæ auspicii	s con-	conadiensis Comitatus.	203	coptitarum Patriarcha.	514
dita ubi Academia	173,	consulcinis Conitatus.		cora. 256	, 257
226. Trium Regnun	ı reli-	conceptio op.	555		360
quiæ.		conanensis Castellanus.	393	corafam.	
Colonia Jovavia.	173	conchia.		corafceve.	449
Coloniensis Archiepi	Canada	concordia.	286	Johannis Corasi inter	374
tus oppida. 97, 17	-copa-	concordia op & Comit.	280.	January Colan Inter	
Eniforment 9/, 1/:			286		112
Episcopatus.	99	concorron lacus Ægypti	. 510	corax mons. 415.	417
Colonienfis Elector.	171	condate.	. , , , 9	coraxi pop.	461
Colophon oppid.	474	condahor.	92		
Homerus Batus & C	alchas		458	editority/	208
obiit	ibid.	condivincum.	92	corbeja Monasterium.	207
Color fl.	261	condora.	410	corbie.	94
Coloffæ,	477	condrufi. 99	5, 151	corcagia.	150
Colossus Herculis , I	viinni	confluens op.	175	corcyra, 277. Corcyræi	claf-
opus, 265. Jovis T	1 PP	confluences feu Coblent	z. ibi.	fem continentes ad Ta	ena-
		congel.	232	rum.	335
Coloffon Co	7,508	congi reg & urbs, ejus	divi-	corcicus mons.	365
Coloffenfis Archiepi	copa-	fio, & limites. 136	, 542	corcyra Nigra.	327
	321			cordan turris.	101
Colthene.	462	conicia f. Konitz.	,542		
Colubraria, inf.	83	conimbria Acad.	407 80	corea.	5,78 426
Columbarium prom.	310	conimbricenfe collegium			420
•	7.	torreeme contegram	1	-0.0.0	236

corella.

corfinium.

corichomium.

coricius specus.

corfu.

coricos.

coridani.

corinea.

coritani.

corneto.

cornia.

cornubia.

coron.

corofon.

corone.

coronia.

coronus mons.

corregium.

corfica inf.

corrodunum.

cultores.

corloër.

corfoera.

cortæa.

cortiza.

mores.

cortercalis Terra.

Ferdinand. Correfius.

Germ. Cortrict.

Cortrieck.

corvo inf.

corunna.

corficum mare.

Sardiniæ.

cornuwailia.

coromandel

Corlin/

cormantin.

corindas fl.

corinthiacum æs.

Janus cornarius.

Cornelii forum,

cornetum op.

cornavii f. Cornawan.

cornu Arietis prom.

colfo de Coron.

corona Transfilyaniæ.

coronea, n. Corone.

corfica, 277. ejus nomina,

capo Corfo in Guinea.

corforum colonia in Sardinia,

cortona, 247, 248, 287, 289

cortracum Gallis Courtray

corus f. Caurus Der Port-

magnitudo & urbes, 311.

corinthiacus finus.

corinthus , ubi Dionyfius

exulavit . & Lais mere-

trix à Mummio excifa.

Corelenbura /

Corelenberg /

410

236

408

259

355

FOE

139

332, 360

154, 202

ibid.

139

136

210

240

ibid.

146

435

300

458

228

455

285

394

310, 311

311,537

311

2 20

ibid.

311

462

596

125

125

37

479 ibid.

mesten Hainh / 267,271 Corycius specus. thid. crema Corycos op. creme a Tartaria. Corycus mons. cremenecia. Corymbia f. Rhodus. Cremenie territorium. 277, Coryphasium prom. Cos f. Coos. 359. Apellis & 400 Hippocratis patria.359,460 cremnos op. Cofa menfura loci. cremona 245. ubi Turris. Cofa urbs. 249 283 Cofa. fl. 271,249 cremonesis ager. 276 cofachi milites. 389 crempa. 203 Cofakenses Tatari, eorum Cremla f. Lirems / 191 horda, fedes. crenides op. Cofamba. crepusculorum initium & ficofanum prom. nem invenire. Coficia. 394 creta inf. 328. ejus nomina. Coslin. 201 464. fines, magnitudo, ur-Cosmicus ortus & occafus. bes , montes. 365. cultores. 366. eorum ftudia, Cosmicum ortum & occasum felicitas , 266. à Metello invenire. domita, à Saracenis cap-Cosmicum & Acronychum ta, à Balduino recupeoccasum invenire. Cosmographia quid. 2 rata, à Venetis emta. Cosmopolis. 287 cretæ Episcopus Titus, ibid. cretenfes primi Mufici, 264 Cosqueouder. QZ vitiofiffimi, piratica infa-Coffai. 453 cosfiacum. 270 mes. 366 Cofte d'Amalfi. 296 creticum mare. Cofta de Anderotte. crevecœur. Cofterium. crevelt. 393 Coftrinum. 200 Creutzbura / 406 Cotacene. 462 crimei Tarcari. 412 Cotam urbs. 421 corum mores. Coftus vetus. . 436 cravociensis Academia. 407 Cothus. 199 crimifa prom. 268 Cotenfii. 379 crimiffus fl. 305 Cottiz Alpes. 271 capo crio, 475 Cotti corumque fines. 240 criffa op. 339, 340 Coturnicum portus. 360 criffæum . 331 Couchinchina. 437 criffæus campus & finus, 331 Covalia. 393, 494 340 Coulan. crirea. ibid. Coulete. crivinensis palatinatus, Couna fl. 397.402 393 croatia, 189, 190,314 Cozenza. 200 croceus fl. la cour des Aydes Gall. 107 crociatannum. Crabræ aquæ, 255 croja Scanderbegi patria, Cracovia Academia 392, 304, 407. Suburbium. 361, 362 cromwel protector, 142 Cronenburg arx. Cracoviensis Palatinatus, c-229 jusque territoria. cronium mare, 392 Crainburg. Cron Stadt/ 160 382 Cranganor. cronon fl. 402 Crangavor. ibid. Croffett feu Crosna, 195 Cranon oppe ubi Scopas & Ducarus . 197, 200 Simonides. 340 croto op. Erasnicia. 394 croto fen crotone, 266, 268 Crasnostavia. 400 ubiPythagoras docuit,268, Craffus Brutiorum Islmum muro & fossa fepit, 267.

24 Crathis scu Crathi f. 266, de Croy. Duces celebre, 347 cussisman. cuftrinum. cruciferorum ordo inPruffia, cutiliæ. curilienfis lacus , umbilicus 404 Italiæ. S. Crucis fl. cuveri. S. Crucis inf. 562 S. Crucis Monasterium, 391 cyamoforum fl. cyane fons. ligno crucis celebre . 391 cybele Dyndimene . Pesticrudentum , nuntia. Trummau / 194 cyclades inf. cruzenacum, cyclopes in Sicilia. crusvicia. 393, 394 cyclopis cadaver fub Eryce crunos mons . monte. cryptæ. cydiffes. ctefias . Demetr. Cydonii patria, ctefiphon. 454, 408 cuama fl. cydnus fl. 478 podagræme. cuba inf. 40,502 detur. cubi, cydon. cubitus. 26 cygnea f. Cygneum. cujavia. cygneus campus. ibid. cygneus f. Cyaneus fl. ejusculconde . culenburgum. que ortus. culiacan, cullu f. callops magnus, hocygnum op. cyllene Arcadia mons & fidie collo & Alcol, 5 2.4 183,220 nus. culmbach. cyllene urbs Mercurii patria. culmia feu culma. cuma f. cyme in Æolyde, cylli Comitatus. 473 cyme Cuma. cumæ, 262,271 cyniphus f. Cinyps, n. Magra cumana regio. cumana Sybilla. 262 cynos Cephalæ , Philippi cumanum cicer, villa. ibid. Macedonis clade note. cumanus finus. thed cumberland, 146 cumbria, ibid. cynofema. cumerium prom. cynthius fl. cuneum, 282 cynthus mons. cupha inf. cypariffa. cuni urbs . cyparisfius finus. 331,333 cuninchamia. cypera cunovia, 395 cypriani patria. cuprum, cyprium mare. cur fl. 459, 460 cyprus inf. cius regna, macurdi, 462 gnitudo, divifio, fluvii curdo mons, 497 & oppida, ab æris copia cures . 253 dicta, Veneri consecrata, curetis, 364 183 505, 506. & feq. ejus E. curia op. piscopus Epiphanius, Recuria (.IDOF/ 220 ges & Domini, 506. Pacuria op. f. chur. 241, 281 norum colonia. curia Adjutorum, cypfella. curia Rechnitziana, 220 curiofolites, cyrenaica regio , ejus nomidas Curiche Baff na urbes fines sil. 406 curlandia. cyrenaicum mare. cyrene urbs á Græcis condicurlandicus finus . 12. nunc corone & cirene. curnicum. 393 519. Ariftippi patria, curonensis lacus, 389 curovia, 394 cyrenenses Carthaginiensium curtius Rufus, 157 æmuli, 521. à Turcis subcufco. 559 aćti . 224 | cufinas fl. S. Cyriaci arx.

400

34

95

QZ

268

91

crotonienfis portus,

crotoy,

Crottoxff/

fugitivos profligavit 15.

à Parthis auro dotatus.

ı		epriaceburg.	212
1		Cyri monimentum & fe	
1		cura. Cyrillus.	45
1		Cyrnus feu Corfica.	311
1			ibid
1		Cyropolis.	45
ı		Cyrrha.	330
ł		Cyrrhæns Apollo. Cyrrhestica Syrıæ regio.	ibid
ı			496 ibid
į			460
ı		Cythera f. Cerigo inf.	cum
ı	ı	opp. & portur	335
ı	ı	Cytinium. Cyzicus op.	338
ı	ı	Czar Mofcovitarum Dux	471 ma-
ı	ı	gnus appellatus.	411
H	ı	Czarna.	397
ı	ı	Czarccovia. 3bid.	399
ı	ı	Czartorifcum,	400
ı	ı	Czulziau / Czalzia	
ł	ı	Eireif3.	194
ı	ı	Czechorum regnum in Bo	193
ŀ	ı	hæmia.	168
ı	ı	Czenstochia conobium.	394
ı	ı	Czeremiffi Lagowi .	410
ı	ı	Czeremifii Nagorni. i	bid.
ı	ı	Czerkaffi Tattari. 399, eorum fedes.	
ı	ı	Czerhassi opp. 399,	421
ı	ı	Czernikouw. 400,	
ı	ı	Czernicchoviensis Palati	na-
ł	ı	cus. Czernienfcum.	399
ı	ı		100
2	ı	Czukaw.	471 383
ı	ı	D.	
	ŀ	D Ax. Daci.	150
	ı		78 id
	ı	Dacia, eius limites . div	ilio
	ı	Dacia, ejus limites, div 378. urbes, fluvii, inc.	olæ'
	ľ	379. leq. Komanıs lubd	ica.
	ı	Dacion Pinanda manuli	ıd.
	ı	Daciæ Ripenfis populi. il.	id.
	ı	Daciæ Alpestris populi. it Daciæ Mediterraneæ pop	uli.
	ı		
	ı	Daciam incoluerunt Get	æ,
		Sarmati, Gothi, Hun Saxones, Hungari.	πi,
	ı		r6
		Dadalus ad Ægyptios p	ro-
		tectus. 16	id.
	l	Dzdali mons.	65
	ı	Dagon idolum.	39
		Dalecartia.	84
	ļ.		35
	ı	Dalmaria.	24 0-
	١	Dalmatia sub Augusto d mita; à Gothis vastata	0-
		Sclavonis occupata,	; a
	١.	Mungaris fubacta; à Tu	10
		,	

455. 457

ibid.

360

466, 467

357

ibid.

201, 421

Opriace:

333,360

	200
eis oppressa 324. Ejus oram maritimam tenent Veneti.	daffaretæ. daffow.
325	datio triplex.
dalmatia regibus Hungaricis fubeit. 336	daventria. 134. Davi, i
dalmaria hodierna. 325. ejus	daulia. 298,
fertilitas, 326	dauma regnum.
dalmatarum mores. 327 dalmatica: Alpes. 272	davidis Civiras. davidis arx & fepulcrum
dalmaticum mare. 35	S. Davidis op.
dalmatii populi & op. 325 fcg.	davis frerum, 40.
dalminium, f. Deimmium 225	davifius.
damant op. 494 damaon. 436	dauma.
damafeus. 494, 504	dauphine. 203.
damafia. 161	dea 1. Die. 88. Augusta
damafii montes, 429 damba, 542	Ra. Joh. Deacius.
	debris fonte inclyta.
Damgarten. 201	decan urbs, regnum. 435
Golfo di damiata. 480	decapolis, ejus urbes.
damm in Pomerania. 200,201	deceban therauri.
damma in Groningensi do-	decelja caftellum. decem circuli. 4,
minio op. 136 damna, Delminio, Denna. 325	decem pagi.
damonii. 139	decentii interitus.
dammonium, prom. sbid.	decii interitus.251 patria
damur. 540	declinatio quid. declinationem folis vel ft
darchpek. 319 dan mons. 481	invenire.
dan mons. 481 dan urbs. 495	dee feu Deva fl.
dangati. 530-	degun. dehenbarria.
1ani. 155	dei indigeris templum.
lania unde dicta? 226 lanicum fretum. 38, 220	deittanxa.
daniæ regnum. 226. eius lie	deifter.
mires,partes & op. 228 feg.	del regnum.
danisburgum. 437 dannenberga. 205	delium.
dannenberga. 205 dannenbergensis Comit. ib.	dellain.
lantifeum. 205	delly,
dantifeanus finus. 31	delmen, fl. com. #
danubii vortex Seuruffel/	op. ib
lanubii ortus. 375	delphi n. Delfo. 330,
lanubii pons à Trajano con-	delfinatus. 104,105. Gal Regi venditus.
ditus. thid.	delphinus Galliæ Regis fil
lanubius fluv. 163, 179, 314	unde dictus.
laphnes lucus ad Antio-	delphini portus. 2
lara urbs & fl. 533	delpht. delta, regio Ægypti. 5
aræ regnum. 525, 535	delus infula & urbs , Apol
arame. 437	nis & Dianæ natale folu
larandæ, 449	dema fl.
arbia. ibid.	demati. 4
archpek. 319	demaratus.
ardanelli. 367 ardanello arx. 471	dembberg Pannoniæ mons. 3
	dembrowiza, 3
2rdani. ibid. corum mores	demetrias. 3.
mutici. ibid.	demetrius Cydonius. 3
ardanum. 471 arenfe regn. 525, 532, 535	democedes Medicus Crote
arente regn. 525, 532, 535	niata. 20 demona vallis, ejus limite
aritis. 454	
armstadium. 216	3º7•33 Eecc

n

348		us mors.
594	,	336
379 d eff		143
378	denia port. & on.	77
351	denieleri,	368
527	dera í. Derius campu	
537	derbe. derbend.	
483	derbent.	54,458
143	derbicæ.	47.4
233	dermonum	450
40	dermitius Princeps.	40b
537		01,402
298	dertona, 230, everfa	
107 di-	dertofa.	- 75
ibid.	deicentionem folis of	liquami
561	invenire.	50
523	descensionem solis red	
,436		50
404	deren Cantrum.	310
380	defertum Arenofum. defiderius Longobar	482
342	rex ultimus.	275
ſeq.	defna fl.	497
97	despora Peloponnesi.	360
93	despotatus.	36z
،315 56	deffavia clade nobilita	ta. 223
ellæ	dova fl.	143
bid.	deucalionis fl,	143 346
143	le Deuche. deventer.	107
440	devona opp.	131
143	devonía.	146
255	devonschire.	
422	deuringi.	154
545	Deutschen Bzoda	194
36	diablinta Aulerci.	92
341	diaboli montes.	361
95	diagoræ mors.	508
442	diameter Terræ.	20
208	dianæAricinæ lucus &	lacus.
id.	a: ,	357
id. 360	dianæ oculus.	354
liæ	dianæ patria.	357
id.	Templum. diana Pergea.	478 478
ius	dianoro.	35 E
id.	diarbech.	497
86	diarbek.	457
30	diargament, 45	457
4		
lı-	dichas.	26
m. 57	dickiloppi. dictæus mons.	236 365
6	dictamnum f. Dictamo	ibid.
42	dictynna,	ibid.
35	didenhoven.	126
14 1	dido f. Elifa,	522
83	didyma.	84
46 [	didyme inf.	305
19	didymus cœcus.	513
0-	didymus Grammaticus	513
is l	didymus mons. die f. Dez.	o é
s.	diebenad Muldam,	88
	Diem longissimum inven	222 ire .
7	bravielimum	,

Diem

	IND	
Diem vel tempus invenire ex cognita ortus vel occasus	opp. ibid.	dori
cognita ortus vel occafus	Diuguntorum forum , 283	ne
ftellæ alicujus specie. 50.	Divionense parlamentum.107	dori
Diepa. 109	Divionum vulgo Dyon. 110 Dium Cretæ. 365	dori
Diepa. 109 Diepe. 95, 109		dorr
Diepenau. 208	Discolumna 39° l	dori
March Co., Vol. Vis. 7	Divodurum Mediomatrico-	dori
Diepholiz, Com. ejus limi-	_ rum. 174	dote
tes & op. 208	Dobas regnum. 539	dort
Dierum & noctium quantita-	doberanum monaft. 202	dor
tem cognoscere. 49	dobrinense territorium, 400 dobuni, 130	dori
Dies æquales invenire.51 feq.	doccumpm, Gemmæ Frifii	dov
Dies Christianorum, Graco-	patria. 135	dou
rum, judæorum. 10 Diesta s. Diest. 127. Barona-	docna, 330	dov
tus, 127, 128	dodecatemoria. 45	dou
Dieterichs Wern / 241	dodone. 330	dou
Dietmelle. 157, 208	dodonæumæs. ibid.	doy
Dicza ad Lanum, 210	dodonæi Jovis templum.ibid.	Fran
Dietz Comitatus. sbid.	donitz. 401	Fr. l
Dietzin Bohemiæ. 194	dæringer-Wald. 164	drag
Dievenaw A. 163,200	desborg op. 156	drac
Dieutze. 97 Differentia longitudinis &	dofrefiell. 231	Mor
latitudinis. 56	dola S. Dole urbs. 116, feq.	
Digeri. 368	dolangæ. 368 dolap. 467	drag
Digitus. 26		drai &
Diglito f. Tigris. 498	dulcigno. 325 dollert finus. 206	dra
Dijon. 107, 110	doloncæ. 568	dra
Dila fl. 127 Dilleberga arx, Comit. 211	domaiin 194	dra
Dimensio terræ duplex. 20	dombrowiza. 383	drei
Dillinga. 179	dominica inf. 562	® į
Dimitæ. 139	S. Dominici op. Hispaniolæ.	drei
Dimitriada, 340	dominium Trajectense. 123	dre
Dinant. 96	S. Domingo Inf. 562	١.,
Dinartium, 173 Dinaretum prom. 506	domitiana via. 271	drei
Dindymene, 467	domitii Ænobarbi tropæa.	dre drib
Dindymus. ibid.	dommallacus, 157, 208	drie
Dinogetia, 375 Diobeli. 368	dommaliacus, 157, 208 dommelia T. 127	drie
	domo d'Ofcela. 241	dril
Diodori Siculi inf. 548	domonignifa mons. 361	drin
Dio Castellum, 435 Dio Castarea. 465	domus Libani. 483	drin
Diogenis Cynici patria. 468	donajecius il. 389	drin
Dion, 349	donaw fl. 163, 375	dro
Dionis Chryfostomi patria,	donay. 125 donawerta. 180	drog
468	don Baitia. 80	dro
Dionysii Halicarnassensis pa-	donetz fl. 383, 407	dro
Dionysii Junioris patria, e-	S. Donini Burgus. 285	dros
jusque gesta. 268. 475	donowerda. 180	droi
Dionyfius Areopagita, 342	dorno. 147	dru
Dionyfiopolis, 375	dornyck. 125 dora fl. 240, 270, 275	drui
Diodori Siculi patria, 305	dora 11. 240, 270, 375 el Dorado. 558	dru
Dios in Cœle Syria, 495	dorogne fl.	dru
Diofeurias urbs , 461	dordracum f. Dozdzecht/	LeI
Diospolis, 514 Direc fons, 341	ubi fynodus. 120	dryl
Diftantiam locorum invenire	dorcestria. 146	drye
48, 59	dorcheiter. 146	m
Diftantiam folis val ftellæ a	doriten. ibid.	dub
Zenith investigare, 57	dorica mufa. 338	dub
Dithmarsi, 203	la Dorietta fl. 270	dub
Dithmarsia . ibid. ejusque	Poringer Wald / 164	dub.
	_	dubi

E X.	
oris regio, 338. ejusque fi-	dubris trajectus. 238.145
nes & op. 338, 475 prifcus lacus, 367	ducaja.
orium. 374	discount octilines, 342
orno op. 3/4	
orpatum. 2:6, 402	ducatus Franciæ. 19, 107 duces Franciæ.
rietichire. 130	duche. 107
oriten op. 207	duderstadium ad Wipperum.
ortechum op. 156 ortmund. 208	
orum. 279	
otis. 320	duffener. 107 duil f. Indus fl.
ovay. \ 120	duing Cl 751
oublain. 147	duisburg.
	dullartus finus.
ourocorturum. 96	dulgibini. 156. corum fedes.
oux fl. ok.102	dulmen op.
oynkerka. 125	duna fi
rancifcus Dracus. 40,560 c. Draci patria. 145	dunamunda. 402
raci navigatio. 40	dunaigrodum. 300
raco Atheniensis. 342	dunay.
raconis mons. 272	147
ontis Draconis castellum.	dunchel.
racus. 272	dunckenpita.
rangiana. 440. ejus limites	dunckerus fl. 208
& urbes. 440	dunde. 147 dune f. Diüna fl. 200
rangiani populi. ibid.	duneburgum. 390
raufus lacus. 406	dunelmenfis Episcopatus, 145
ravus 11. 190, 314 reifa. 211	
Dzelbozg. 228	duneste promontorium. 147 duinum f. Dorcestria. 130
rente. 134	dunsbyheat. 138,146
repanum. 304. cum portu.	dura.
308	durance tl. 102
relda Diesben. 217	durazzo. 347, 362 durbuy. 367
	durbuy. 96 duria f. Doria fl. 270, major
richerg.	oc minor, thid.
riciena.	duria amnis. 240, 270
222.261	durius. 67.60
rimago. 375 rina fl. 375	duringorum Regnum. 168
inusamnis. ibid. 314	durlacum op. 185 durlacenfis Marchia. 185
robonika op. 226	duroftadium. 132, 133
rochæa. 150	duroftorum. 375
rogeo inful. 562	durotriges. 159
rogiczynenie 400 rohobus 400	dufella fl. 200
roshagen. 206	dwina. 410. & feeg.
rofien, 300	dwina. 410. & feqq. duynkerke. 125
ruentia il. 101	duysburg, 208, 209
rugeri. 368	duytiche. 165
rufi Caftella.	dyme. dyme Clarentiæ Ducat. 309
rufiani fosfa. 156. fena	dyme Clarentiæ Ducat. 369 dyrrachium. 147, 361, 362
e Druitus in Beigio, 122	
rybices. 454	E. Alæpop. 461
ryopes. 330.344	EAlæ pop. 461
matum, stid. Academia, 1b.	ebeltud. 227
ibrow. 197	Cber-Stein caftr. 185
ubis 11. 98, 102, 110	ebora Acad. 80
101112 11. 403	eboracenus Archtepife. 144
iblinum.150, Academia. ib.	eboracum, Constantini M.
400	patria. 144
	•

	F - TA	$-\mathbf{\nu}$	E X.
Eborodunum 98. 240	elcholm.	228	elyftrus fl.
Ebro fl. 69	elda fl.	203	elzenborg.
Eburones. 95	elebata regio.	52.1	ema opp
Eburevices Aulerci. 92	elector Octavus Palatin	us.171	emathia.
Ebulmi. 450	electoralis Circulus.	169	emea vulgo Eera fl.
Ebufus inf. & urbs. 74, 82 Ecbatana. 454, 491	electoralis Palarinatus	Inte-	embda f. Embden.
Echatana in Carmelo monte.	rior, ejusque li		embdanus Comit.
ibid.	electores, quando cor	184	emboli. embrun.
Echinus 345	ti.	171	emeclofter.
Echmadæinf. 352	electrum in prussia c	olliei-	S. Emederi portus.
Echodorus. 340	tur.	406	emeria regio.
Fekeln fordia.	glei.	368	Emmaus.
Der treue Eckhard.	Elembogner Ar	eifz / (	Emme f. Amma fl. o
223	The state of the s		Emmerick f, Emmerich
Eclabanda Apollonii Rheto-	elementa quatuor.	194	
ris patria. 473	elephantina inf. Nili.	514	emodi montes.
Ecliptica. 0, 45	elephanris.	ibid.	empedoclis interitus.
Ecya op. 70	elevationem poli equare	e lati-	emporia nunc Empullia
Edamum f. Edam. 131	tudini locorum.	48	empfa thermis clara.
Edel fl. 417	elevationem & latitud	linem	empyrium cœlum.
Edenburgum vulgo Edim-	loci invenire.	ibid.	ems fl. 12: enakim feu Gigantes.
brow. 144, 147, 148 Edera fl. 210	elevationem poli inv	enirc.	enckhufa feu Enckhu
Edefla urbs quondam Antio	eleus. 36	485	
chia. 497	cleusis 342. Eleusina	7, 369	encre.
Edoardus Hottonus. 145	34r. Elemina	342	endelavia inf.
EdoardusIII. Angliæ Rex. 111	eleusinus sinus,	ibid.	endrem feu Hadriano
Edones. 268	eleusheræ.	375	_
Edonii, corumque op. 350 Edom. f. Efavus, 481	elentherus fl. 324, ejus o	ortus.	enecus Comes.
Edom. f. Efavus, 481	480, 400	, 49I	Engelland.
Edom f. Idumæa ab Edom	elfeldia.	211	engeniana fossa.
appellara, 481 Edowardus I, Wallize Prin-	elfocat defertum.	519	engern.
		147	engia.
e ri- i	elis regio & op. f. elea donis patrià.		Golfo de Ergia. enipeus fl.
Efelo. 297	elifæi fepulchrum,	331	
Egebertus AnglorumRex.142	elixona.	485	ennii patria.
Egeriæ lucus. 254	elleboge.	228	enona f. Ænona.
Egholm. 227	ellenbogen op. & Comit	tatus.	enonymos.
Egmunda Comitat. 132	187, 194	, 210	enos.
Egnatia. 204	Ellenboger Greifz	104	ens. 132. fl.
Egra f. Eger. 164, 187	ellus fl. 97.	177	enfigeri populi.
Ehingh op. 180	eimeiand.	220	eordei, corumque op
Eidora fl. Germaniæ limes.	elmenau fl.	205	eortæ.
Eilenburgium. 220	S. Elmi caftel.	124	eous Oceanus
Elmbecca. 224	elmichias, elorus,	515	epaminondæ patria.
Eisenach. 212	elpatron.	305	eperies.
Eisenbacenses thermæ. 318		491 196	ephelus urbs ab Aima
Eisfeldia. 175		2, 177	bus condita, nunc Efe
Ekeinforde f. Ecke=	elfabas. 450	,458	bi Templum Dianæ i
renforde. 203	ellatia luperior.	97	fum. Ephyra.
Eladafagni. 351	Inferior.	ibid.	epicharmus.
Elæa, Zenonis dialectici par-	elsburg arx,	235	epicuri horti.
ria. 473	Gifenborg	228	epicterus Phryx.
Elæus.	elfenore.	229	epidamnus Macedoniæ,
Elaran. 453, 457	elverfeld.	209	epidaphnes Antiochiæ.
Elatea, 343	elufa feu Elufatium.	91	epidaurus , ubi Æ!cula
Elaveris ff. 102	elufaberris.	ibid.	324
Elaverus fl. 110	elwangia elyma	180	epidaurus Limera.
Elba inf.		347 2, feq.	Capo S. Epifanio.
Elvefl. 163	elymæi.		epiphanius Cypri Epife
Elbingeroda.	elymandri,	453	eninola: Sursonforum
Elbingium f. Elbinga. 405	elymiot x.	347	epipolæ Syracufarum
Elburgum. 134		21/-	Eecez
		ŀ	Ecces

$\mathbf{c} = \mathbf{X}$	•		
elyftrus fl.	216	epirotica possessiones	Cia-
elzenborg.	228	ronis.	
cma opp.	452	epiroticum mare.	330
emathia.	348	Alexander Epirotarum	35
emea vulgo Eera fl.	132		268
embda f. Embden.	206	epirus , ejus termini, p	onuli
embdanus Comit.	ibid.	& oppida, 328, 329.	mon-
emboli.	350 89	tes.	353
embrun.	89	epirus nova vetusque.	329
emeclofter.	227	episcopatus Anglia.	144
S. Emederi portus.	. 80	Candiae,	300
emeria regio. Emmaus.	5 58	Galliæ,	107
	485	Germaniæ,	225
Emmerick (Emmeric	98. i 33	Hibernia.	150
Emmerick f, Emmeric	n. 130,	Italiæ.	30 €
emodi montes.	209 429	Mofcoviæ. Scotiæ.	411
empedoclis interitus,	306		148
emporia nunc Empulli	a. 72	Pruffix.	, feq.
empfa thermis clara.	210	epitheta urbium Italiz.	407
empyrium cœlum.	2,72	Princes attium ttaile.	
ems fl. 12	1, 163	epizephyrii Locri.	30 E 268
enakim feu Gigantes.	48ī l	eporedia.	
enckhusa seu Enckh	uyfen.	epftein.	241 210
	131	epulum publicum & mag	num
encre.	94	in Helvetiis.	120
endelavia inf.	227	equus Turicus.	260
endrem feu Hadrian	opolis.	erak I. Parthia.	ACE
	372	erafinus laeus. 335 fluv	352
enecus Comes.	73	eranitrati patria.	358
Engelland.	142	eraimi patria, 130. ft	atua.
engeniana fossa.	133	and the state of the	ibid.
engern.	207	erbach Comitatus.	183
engia,	331	erdeli montes,	38 E
Golfo de Ergia.	332	erenberdi caftrum	feu
enipeus fl.	345 5,308	Ehrenbrecht St	ein
enna. " 30	5,308	& Chrenbrett 31	ein.
		- g	175
enona f. Ænona.	324	eretia,	343
enonymos.	305	eretia; unde eretri	enles
ens. 132. fl.		Philosophi.	356
enfigeri populi.	191	eretum	253
eordei , corumque o	402	erex. 457	253 358
	ibid.	erida n.	172
eortæ.	449	erfordia, 212. Academia	. 226
eous Oceanus	28	l' Erici.	249
epaminondæ patria.	341	ericula inf. eridanus fl.	305
eperies.	317		269
ephesus urbs ab Aim	azoni-	erigon ti. 353.	
bus condita, nunc Ef	efo,u-	erinna.	379
bi Templum Dianæ	incen-	erifto.	474
fum.	474		349
Ephyra.	334	erovaige.	95
epicharmus.	303		, 21 1
epicuri horti.	342	erripha regio.	534
epicterus Phryx.	470	eryn f. Hibernia,	149
epidamnus Macedoniæ	347	eryx op. & mons.	304
epidaphnes Antiochia		erythraum mare.	20
epidaurus, ubi Æ!cul	apius.	erythræa Inf.	39 84
epidaurus Limera. 32.	4, 336 360	efa, Eufa f. Elfa,	91
Capo S. Epifanio.	300	Esabela prov.	540
epiphanius Cypri Epif	506	Escheborg.	229
chibusums olbit Ehit	ibid.	escaut fl.	101
epipolæ Syracufarum	pars.	eschethal vallis,	24 E
chiboir olitacularum		Efchewege.	219
Faces	303	Chillement I.	
Eecez	,	E)	Cu-

	IND	E X.					•
Escuriale, 78	Exarchatus. 275	7	E		INT	) E X.	
Efens op. 206 Efia fl. Os. 101	exarchorum fedes Ravennæ.	Farfa, Pharfalus, 345	finnli f. femien. 155-156 finnia f. Finland. 225-226	folia f, Pifaurus fl, 200		1	
Esia st. 95, 101 Esingia, 181	excefter. 250	Farii, 452	finnarium	fondi. 258	hodierni Galli ita appella-	Danicum. 38	fuguam. 426
Esia fi. 206	extremadura. 74		finlandia feu Finningia. 155,	Fons. 28	tur. 116	Davis. 38	furftlaria f. Fritzlaria. 175
Effedones: 378	euxinus pontus. 136. ejus ap-	fafelusturris.	finnicius finus. 236	Fons Neptunius. 256 Fons hortorum, fl. 489		Forbischers. ibid.	
Effex. 145 Effe. 242	pellatio & mare. 36	faffo fl. & urbs. 461	finnomarchia 3','2)	Fons vini rubri colorem o-		33,30	Transfer 120 . Vi
Eiten. 242	exfechia f. Efchia urbs, 462	fatigar.	Porto Fino.	ftendens, 75	visio. 104, 106, 107, Du-	Gibraltar. 38	fuhla fl. 199
Esterdal. 232	Endgenoffen. 117	faventia nunc Faenza. 246,291 faventia Colonia.		Fons Agar. 482 Fontes calidi. 261	ces , Comites , Archie-	Herculeum. 33, 38	22,
Efthonia Livonia. 235, 236,	eyfalia. 175 ezechii, 322	fauces freti Gaditani, 38	fiorenza f. Florentia. 287,301 firmanorum caftellum. 250	Fontes calidi. 261 Foquiere. 426		Helleipontus. ibid.	į
Estise territoria. 402	3	faulmouth portus. 146	firmum,	Fora inf. 203	ibid.	Magellanicum, 38	
Eftiotæ. 244	F.	favonius. 23 feq.	nrmum Picenum.	Forbischer. 40. ejus fretum.	francia Nova. 551. ejus fitus.	Manilhas. ibid.	G.
Eitiotis regio ejulque urbes.	1	febrenus fl. 547	urmum i. Kermio Lactantii	Forbischers Straet, ibid.	francicus Circulus. 100	le Maire. ibid.	
Eftotilandia, 222	L'Abii Maximi tropæa.103	felix Julia, 400	fivelingo.	Forentinum. 298	francious Circulus. 169	Siculum. 1bid. Sinus Perfici 27, 28	
Estremadura. 66,68	Fabrateria. 257	felix Arabias pening, 502	il fiume dilla noffa.	Foreft. 93	natus. 172	Weigatz. 38	~
Eteliæ, ventus. 24	Guilh. Fabricius Hildanus.00	felftinum. 399	flume di Tetra Nuova, 305	Forestus Medicus. 131 Fori Julii Ducatus. 277	S. Francisci patria, 252 francisci Draci patria. 145	frerum quid 28	G Abali. 89 Gabel Tobiz debitor.
Etruria, ejus fines, oppi- da, X I I. principatus.	Facnza. 246	feltrenfis Comitatus, 277	finme di C 7	Formianus portus. 258	ejus navigatio. 40	friburgum, 110.117.1-8 friburgum, Academia, 178,	497
247	Færa inf. 226 Fæfferland. 227	feltria f. Feltre. 241	fiumi del ferro.	Forum Segusianorum. 93	franciscus I. Galliæ Rex ca-	226	Gabii. 254
Etrufci. 239,247,250	Fagonia f. Buchovia 212	fennen & Finnen. 156	nxa nella.	Forli. 246, 201	ptus. 283	fricento. 264	Gabreta filva; 164
Eticii fl. 247, 270	Falcoburgium. 127	ferni Germani, 152 ferabat. 457	flaminii forum, ubi Gallus &	Formentere inf. 83 Formize, 258	franciscus Rabellesus. 112	fricum.	Gadanopydres. 448 Gadara patria Philedemr
Ebœa. 356. ejusque promon-	Falerii. 248, 249	ferachio. 508	Vollufianus interfecti. 251	Formio fl. 238, 278	franciscus Ximenius, 81	fridherga Weteraviæ. 211 friderichfodda. 227	Epicurei, Meleagri & Me-
Fuclidis patria. 350	Falernus ager, 249	ferrandina. 208 ferraria. 201. Academia.ibid.	flanaticus finus. 258, 324	Formigas inf. 547	linis & clade rufticorum	friderichs Stadt. 322	nippi. 481,405
Eudofes.	Capo di monte Falcone, 200	ferrarienfium mores. 202	flandria. 123, 124. fui juris	Formo, 238 Formola Inf. 136	nota. 212	Fridericus I I. Siciliarum &	Gavebusch. 202
Eudoxi navigatio, 40 Evergetæ, 440	Faitatera. 257	ferrarienfis agri felicitas.203	facta. 104, 123. feq. Comitatus. 122, 124	Forojulienfis ager. 277	Franckenstein/ 196	HierofolymorumRex. 295 Fridericus regno Neapolita-	Gades Inf. 41, Fz. Gaditana Tulia Augusta.
17	Falkenberg. 199	terrarienfis Ducatus. 277	flandrica infula, 546	Capo di Foro. 311	franckenthalium, 176,182	no exutus, ibid.	Gaditana Julia Augusta.
Eufemia Santa. 267.207	Falifeæ Junonis lucus & fa-	ferreta f. pfirt. 177 ferentino. 256	nano 1. Fianone.	Fortenow. 207	franconia. 178. ejus limi-	frieburg in Hehtlande.	Gaditanum fretum.
Euganei. 239. corum fedes	Falisci. 248	ferentinum, ibid.	flanona. 325 flaredinga. 300	Forte ventura. 134	tes, oppida & fluvii.	119	Gaditani freti fauces. ibid.
Evia, 348	Falftria. 229	feretratus mons. 201 ferdinanda inf. 562	Matthiæ Flacii patria.	Fortore fl. 263, 298	francoberga, 211	frieslandia infula. 233	Gad tribus. 488 Gadiz. 84
Eulæus fl. 453	Va	ferdinanda inf. 562 ferdinandus Catholicus re-	flavia Cæfarea. 487	fortunæ fanum. 250 Fortunæ primogenitæ tem-	francofurrum ad Moenum.	frigidæ Zonæ. 13. earum in-	Gaeta. 258
Fuonymos.	Porto Famin. 507	gnum Neapolitanum occu-	flavia Gallia. 76	plum. 263	182	Frischehaff. 406	Gatulia. \$11,528
Euphrates, ejusque fontes. 462, 463. increscit. 480,	Faneitres.	pavit. 76. & Siciliam co-	flaviobriga, 68.81	Fortung inf. 444	francofurtum ad oderam,	frisia Orichtalis, ejus limi-	Gatuli 527. corum fines.
408	Fano seu Fanum Fortunæ.	pulavit. 295 ferdinandus Magellanus. 38	flavium Brigantinum f. Be-	Fortunatæinful. 546	francorum nomen, origo, &	res & urbs 206	Gafers. ibid.
Ennoria	Fanz inf. 251,201	ferdinandus I. 72	flensburgum, 202 228	Forum Appli. 256 Claudii. 88	1edes. 166	frifia Occidentalis. 122, 135 ejus fines & Divifio. 122	Galata, 272
Eurotas fl. ejufque ortus.335 Euripidis Poëtæ tumulus.	Fantain. 537	terdinandus II. regno Neapo-	flieland f. Flevolandia, 122	Cornelii. 246, 291	francorum gens. 159 francorum regnum, ejusque	frifit , 121, 156, corumque fi-	Galatæ:
342, 348	Fantquu. ibid.	Cartino pantas et recep. 205	flintia, 142	Diuguntorum, 245,283	divisiones. 104	nes 122 Reges. 122, fcq.	Galatia f. Gallo-Gracia, e- jus fines, regiones, populi,
Euripus. 36, 232, 356	Fanum Cereris, 201		flora. 250 florentia.	Flamini. 251: Julii feu Friuli. 243, 277, 279	francorum orientalium re-	Strandt Frifii. 228	urbes, montes. 464, 466
Euro Notus. 24 Europa Virgo. 37, 62	Fanum S. Laurentii. 2.70	lit. 73	florentia f. Florenze. 287	patria di friuli, ejusque op.	gnum. 168	frifinga. 188	S. Galba,
Europa. 34, 61. ejus limites.	S. Andreæ, 147 Apollinis Clarii, 471	iciumandus v. 161d,	florentina dirio.	& fines. 279. Ducatus.276	franiker, Academia. 135,	fritzlaria. 175 frufino. 257	Galeorrus Bardaxes robuitus
37, 42, 61. descriptio. 61.	D. Audomari vulgo S. O.	ferol. 80 t	florentinorum mores. 289 florentiæ Duces, eorumque.	Licinii. 245 Lepidi. 246	frafcati. 254, 292	frons Italia. 200	Gallicus ventus. 303
62. longitudo . latitudo	mer. 126	1011a, Op. 1. Fezz 1. Ferz. 520	dominium antiquum &no-	Livii. ibid. 201	frascatium. 254	fueinus lacus. 260 fuente de Ivero. 68	Galilæa, eius urbes & limi
divisio. 61. figura, 62, un-	de Morienne, ibid.	fessanum reg. ejus situs, urbes	vum. 287	Segusianorum. 93	Frafelona. 257 frafcia. 366	fuente de Ivero. 68 fuentes caftrum. 281	tes. 488. Inferior , Supe-
de citta. 63	Fortunz, 350	& provincia.	florentiola. 285 flores inf. 546	Sempronii, 201 Forum Vocontiorum, 88	frascolari s. Frascolani fl.	fuessen. 161, 180	rior feu Galilæa gentium ibid. ejus lacus f. mare 485
Europa á quo prius inventa.	S Galli.	ietu. 537	florida, 551. unde dicta,553	Fos op. 114	303	fusafl. 225	Galindia provinc.
Europus. 348, 351, 455		Communicate Salama (S2)	quando & à quo derecta.	Fofi. 155 Foffa. 28	frat fl. 498 frateria.		Nova Galicia, ejus urbes &
Europus op Almoria, 348	Luciferi. 78	fibrenus.	ejus regiones & op. 1614.	Foffa Drufiana. 156, 162	frauenberga. 379	fulda fl. 163, 210	Gallacia 68, 73, Gallacia
Furoro fl.	Voltumnæ. 250	Der Fichtelberg. 164	flufor fl. S. Flumen. 259	Foffa Mariana. 114	trederichsborg arx. 229	Juiginium. 252, 292	portus. 81
Eurus.		fidenz. 255 f	Juvius. 28	Foffa S. Marize. 133	fregellæ. 257 freiberga Mifniæ. 218	fuligno. 252 funapi patria. 471	Gallaci. 68
			S. Flour.	Fosseringhay castrum, 146	freiberga Milniæ. 218 frentani. 239.273. corum op.	tundanus facus 250	Punto de Galle 446 propug-
Eufa, Eufe. 91 Euftainf. 148	Farræ inf. 148, & Fare opp.	figalo.	æderatæ Belgicæ ditiones.	Fours. 93	& fines. 260	fundi f. Fondi. ibid.	Gallia unde dicta Comara 0.
	148, 233	figena f Ephefus. 475 f	cera Inf. 227	Fracmout. 110	frentofl. 263	Frint Errchen. 210	eius ditiones
350	rorto rarina.	472 1	oggia op. 264	Fraga. 76	freti Gadirani fances	Fungi regn. 540 Terra de Fuogo. 564	Gallia ejus termini 84. divi- fio 86. cœli folique narn-
Karaman alaki:	Farneliorum familia. 285	filia Sion.	oglia amnis. 251 le Fugo Inful. 546	Franche Comte. 105,116	fretum unde dictum. 31, 33	furca mons, 101, 120	ra. 86. nomen 87. ma-
casamen giobia.	Faro prom. 302	S. filippo d'Agrione 305 f	foya vecchia. 473	Franckenthalium. 176	iretum Anian. 38	furculæ Caudinæ, a60	gnitudo. 87, 105, urbes
•	13	final, vulgo finarium. 286	Fo-	Franci germanica gens. 104	fresum Calydonium. 338	Eccc 3	Academiz, 108 feqq.
		•				. 4	Gaing.

felicitas.

Flavia.

veteri.

res.

res.

cupido.

Ducatus.

tus.

mores.

Gallus fl.

fecti.

Valcus de Gama.

nari. Braccata, ejus limites, & gandersheimium. 87 fee. ganfila. Comata, ejusque limites. gangaridæ. gange f. Ganges urbs & fl. 431 Sa fea. ganges fl. ejus ortus. 431. & Galtiæ hodiernæ fines. 106 magnitudo. 165. exundat. Gallia hodierna est amplior ibid. gangeticus oceanus. gangeticus finus. 431, 439 Gallorum antiquorum meganima inf. Gallorum hodiernorum moganibara fl. ibid. Ganfefuffer Mein. 184 Gallorum monarchize novæ gaoga, regnum, deferrum. 106 \$10.536 Galliæ rex ad terminos tuengarama urbs & fl. 523,538 dos tribus classibus indigegaramæi. re dicitur. garamantes. 511,523 garara. Galliæ nobiliores fluvii, rot Lago de Garda. Gallia Narbonensis 87, 103, Lago di Garde. feq. jus,divisio. 113. feq. Bardelehen. Gallia Narbonensis à Romagardius pons. nis fubiugata. gareidare f. Tripolicana pro-Gallia Rex Canonicus. 100 vincia. Galliæ Rex Helveriis fæderagardus fl. garetum. Galliæ Rex Christianisimus. garganus mons. Galli in Sicilia. 307. ejecegargaraufeno. gargarus mons. runt Tufcos. Galli Cifalpini, eorumque gargauritis. garigliano fl. populi. 244. feq. victi. 240. 254, 271 garifcus. garizim mons. Galli Andegavenses, Reges garniane. Neapolitani. garmus fl. S. Galli Abbas. 120. fanum. garnefai. ibid Galeatius Siortia. garomantes. garomne Floridas fl. Gallicarum fæminarum habitus antiquus. garray. 111 garumna la garonne fl. Gallicum mare. 30, 34 Gallicus finus. Gartz. 34 Gallinaria inf. garvolinia. Gallipolis n. Callipoli. garzia fl. 297 galabela. Gallipoli op. garao inf. Gallipolis Thracia. gatopedos. Gallogracia. 466 gath' Gol. patria. Gallorum origo. 141. antigavana opp. quorum & hodiernorum gaugamelæ. 116 gavium. Gallovidia. gauricus Aftrologus, Galloway prom. 146, 147 gaurus mons. Gallula Rom. gauzanitis regio. gaza f. Gazera, unde appella-Gallus & Vollufianus interta. 481. ab Alexandro M. vaftata. ibid, conftantia

dićta,

10T. 102 gebhardus Truchfesius Epifcopatu Coloniensi ejectus. gedrofiæ populi,regiones,urbes, fines. 224 geelmuden. geerflietum f. Gierfliet. 101, 530 gertrudis mons f. Geet= trupden-Berg. 131 geichon fl. geiler f. Algier. 20 gela fl. geldria op. Hollandorum in India. 661 geldra f. Gelder. geldrensis Ducatus pars. 00 geldriæ Ducarus ejufque fines. 123,133 453 gellia Agrigentinorum ditiffimus. gelmyden. 282 gelnhufa. 275 geloni. 190 gelre opp. 112 gemblacum. gemblours. 94, 127 532 gemen. 112 gemma fl. 534 gemini fl. gemmæ Frisii patria. gemunda Austriæ, ubi Salmæ 471 465 gemunde. genadium. gend. f. Gent. genech. 401 genehoa. genezarerh f. Genefar regio. 523 genezareth lacus. geneva. 116, 120 gennabum. 101 gennep. 200 gennes. Genfefuffer IDein. 184 genfericus Vandalotum Rex in Africa, Romam cepit. 56z 355 geneva, ubi docuere Calvinus , Beza , Melvetiis fce-562 derata. 115, 120 genezareth stagnum. Benferiee. 280 genua f. Genova janua. 239, 372 286. fuperba. 283, 311. descriptio. genuenses in Corfica. in Sicilia. corum mores. ibid.

genuenfis ager, 276, 277,282, 286. ejus op. 286. fertilitas. Genuenses Reip.ditiones.277 Geographia quid? Geographia Hydrographica. 46. Quid in ea observandum. Geographia duplex. Geographia mathematica quid? ibid. hujus objec. tum, materiale & formale. fines , partes. Geographia historica quid? eft practica. ibid. materia ejus circa quam, partes variæ. Geographiæ historicæ scripra extant vel antiqua vel recentia. Geographia vetus, nova ibid. Geographicæ menfuræ, 26 tabulæ f. chartæ. 59 Geometricus passus. 26 S. George. 136 Georgenburg. 406 Georgi. 378 Georgiæ pars orientalis. 459 occidentalis. Georgiani, eorum religio.461 S. Georgii fl. S. Georgii mons. 106 Georgii inf. 547 Georgii Nazianzeni patria, Georgii Nyffenii patria, ibid. Georgii Neocæfariensis patria. Georgius Spilberg, 41,560 Gepidia. 379 Gera fl. 212 Gera Misniæ. 220 Gerafa. 495 Gerbrandi patria, Geremen. 331,360 Gerenroda. 223 Gerenia. 334 Gereftus prom. Gerenti op. & fl. Sicilia 304 Gergefæi, 480, eorum porci Gergithium op. Gerion. ibid. Geron. Germania vetus, 151, foli natura, limites fecundum Plinium& cafarem. 151,152 magnitudo. 153. divilio. ibid. & populi. ibid. flavii. 162, fylvæ, 164, montes, ibid. Academia, 225 vetustissime termini. 153 quota pars Imperio Ros mano fuerit subjecta. 166

533

135

378

100

128

540

135

317

124

465

286

310

regna,

Ger-

168. ejus termini, felicitas & provincia. Germaniæ Superioris provincia 168. nomen novum. Germaniæ in decem circulos divisio. Germanorum genera. 159 Germani qui primum appellati 95. triumphati magis, quam victi 166. imperium Romanum ad fe trahunt. Germani Reges Neapolitani 9. Germani op. Germanici Imperii provinciæ citra Rhenum in Gallico Germanicia Nestorii patria. Germanicum milliare. Germanicus oceanus, Germanorum veteres Duces , Reges, 167. feq. Germanorum nomen & nationes 151. origo, 164. Deus 165. fedes , migrationes , 165. priscorum habitationes & mores. 160 Germian, Gerningeroda, Gernoa inf. 227 Gerra op. Arabise. 151.503 Gerrifgheim. 200 Gersdorf. Gertruden Berg. 101. 131 Gerunda, das Gefancke. 106 Gefforiacus portus. Geffur urbs, quo Abfalom fugit. Gettritia. Getæ , Daciæ incolæ. 374, Gerara Geth Goliathi patria. Ghutz , olim Hierofolyma. Giadalup, IOI Gianich. 463 Gibelerro 491 Monte Gibello. 306 Gibellum, Gibraltar fretum. Giby. 2 27 Giulafierwar. 382 Gierazo op. 368 Giefera fl. 194 Giesten Acad. 211 Gifhornium , op. cum ar-

Germania superior, inferior | gigantes f. Enakim. gigantes Americani. 561 306 169 gigantes in Sicilia. gigantum infulæ 560. montes 194. terra. 495 gigîari. 335 Gilgenburg. 406 168 gilolo. 443 S. Giovanni di Cherso vicus. gipetini. 460 girmafti. 471 girnego. 147 girona f. Gerunda. githeum f. Gytteum navale. glacensis Comitatus f. Glatz. 196 glaciale fretum. glamorgania, glan A. 191 glanis f. Clanis a. 271 glaritz, Glariis f. Glarona. 119 glarynenfes. 117 glasquof. Glafco, 147, 148 giatow. Glatz. 106 Bleichen arx & Comit. 212 468 gliniani, 208 223 globi Prima divisio. fecunda. tertia in longit, & Latitud. 20 224 globi examen 46. ejus partes. Globum ad fitum mundi collocare. globum terreftrem rite fufpendere. globum coelestem ad firum cœli componere. globus terræ quid ?. 2,4 glocestria. 139, 146 glogau. 196. Ducarus, ibid. grofs Glogauw. ibid. glucksburgum. 228 gluck ftadium. 203 Thespiensium glycerium fcertum. enæina f. Gniefen 393. Epifcopatus. gnalata Reg. gnezno. eneovum. 406 gnidius 37. Gnienna. 112 gnossus f. Gnossos. goaf. Goga urbs & inf. 436 goa inf. in regno Decan. ibid. goadel. 448 S. Goari op. 310 Gobæum prom 87 Gobinan.

goch op,

goch ad Neerfam. 200 gochgelren. 100 godani. 154 odesberg. 211 goelkonde. 435 Gærea vulgo Gæree, 112 Gættingensis provincia. 223 Gættinga Joh. Casselli patria. 224 Gog. 419,425 la Gogna. 245, 28, Gogni. 469 Goiame. 540 Golberfunda. 2 20 Goldingen. Golesme. 552 Goletta fortalitium. Golfo de Lepanto, 331. de Engia, de Napoli, de Colochina, de Coron, de Larcadia. Golfo de Carnaro. 271 Golfo de Coron, Golfo di S. Eufemia. 267 Golfo de Squillace. 299 Golfo di Triefte. Golfo di Quernero ibid. Golgatha mons, 484 Goliathi patria. 48z Golnaw. 200 Golubia. 404 Gombs. Gomer , à quo Comari. 416 Gomera. 546 Gomers vicus. 120 Gomphi. 344 Gonat. 317 Gondieni. 454 Gonno. Gonzagarum familia. Ludovici Gonzagæ ortus, ibid. Goplus lacus, ubi Arx in qua Popielius Rex à muribus corrofus. 393 Goracinensis Palatinatus. 280 Goramai. 453 Gorame Gordyæi pop. 46: Gordyus mons, in quo Arca Ńoæ. ibid. Gordiene. ibid. Gordieni. ibid. Graca Ecclefia, ejus natio-Gorditanum prom, 310 Gorditum op. Midz regia. Græcia magna. 237, 260 Græcia ejus fortuna. 327 469 Gordium. 460 Gorez. 100 Gorfinium. 259 Gorgades infulæ. 546 Gorgus fl. 453 Gorgiæ Sophistæ patria. 305 Græcia propriè dicta. 328 Gorichomium op. 101, 162 Gorigon. 101 449

Goricia.

200

Gorisfaw vicus in Helver. nulli Cantoni fubditus, 116 Goricia Comit. 19I Gorlie 197, 199 Gortyna. Gofa A. 225 Gofewaer. 2 28 Goslaria. 225 Goftinia. 401 Goftinum 395 Gotha arx. 212 Gothalonia. 75 Gothardus Ketler. 403 S. Gothardi fanum. S. Gothardi mons. Gothenburg. Gothia f. Gottland inf. 156 Gothia Auftralis. Gothia f. Gottland Suedia. 2 3 8 Gothi Daciæ incolæ. 379 Gothi in Gracia. 359 in Gallia. 105 in Hispania, 72 in Bofnia 322 in Italia. 274 in Pannonia. 315 in Sclavonia. Gothini corumque fedes. 158 Gothones f. Guthones & Gothi, corumque fedes. 154. Gothorum migratio. Gothorum regnum in Gallia. Gothorum Rex ultimus Rodericus. Gotlandia f. Gutland 230, 235 Gottorn. 203 Goude. 13E Goura. 439 Graan. 310 Grabow. Gracchus Tibering. S. Gracchus Sardiniam domuit, 311 Gradifcia. Ž70 Gradiskia. 277 Gradus, 20. longitudinis, latitudinis. 20, 2 r Græa urbs.

nes & patriarcha.

nomina, fines , magnitudo,

partes ibid. divifio. 328

Afiatica. ibid. Magna 274.

328, Parva, 362, Maritima.

ejus limites, 337. partes.

3,38

100

Goriciensis Palatinatus. 280

	Ι.	N :	D E	х.
338. op, ibid. feq. Subacta	gregorii Neocæl	ariensis pat-	gualdalviar f	
a Philippo & Romanis:	ria.	465	guadalup.	Toi
vastata a Gothis, Hunnis:				562
Gracia flumina 351. 353.			1 8 6	538
montes. tbid. infulæ 355.	Greiffenberg	. 201	guarda lacus guardafui.	,
incolæ ibid. 350, & feog.	Greitz.	220	guardamar	510
Græciæ Nova delcriptio ibid.	grenoute,	107	guardiffallor	n f. Guaftalla
cjus magnitudo, & natura foli. 362	Grevelinga. Griechsweis	Taufuna 125	Concinis no	obile, 284
Græcorum antiquorum & re-	Succipance		guafco de G	ma Indiam de-
centiorum mores. ibid.	Como Cuisso	315	guafcogne,	433, 449
Græcorum coloniæ in Italia,	Capo Griego,	367	l au a A	90, 106
274	Greiffenhagi	m. 201	guaffecan rec	
in Hilpania. 72	Grimbergen grimma.		gualto de An	ione. 260
in Sicilia. 307 in Afia. 366	Grimmenfte	in Arx.		pp. 556. regio
Græcorum origines. 327	Demininentie		anhan .	
Græcorum religio. ibid.	grimftad .	212	aubarnium C	astellum. 284
Græcorum Patriarchæ fedes,	grinwich.	2 27	onda	131
515	gripeswolde 154	145 - 201 Aca-	Gudensbe	
Græco gallia. 466	demia.	220	guelphum cai	
Gracus Rex. 327	grisones, 120, 27		guequerren.	539
Gracia f. Gratz. 191	bes. grixopolis.	281	guenga.	438
Grafinianum. 285	grodecia.	350	gugana regio.	Guarlet 557
Grajæ Alpes. 271 Grammatei lemma. 167	grodna ad Chron	398, 399 um. 396	gugerni qua	
Grammatei lemma. 167 Grampius mons. 147	grodnow.	380	guiana regio.	157
Granata regnum & urbs.66,	Græland.	44.233		Cypri Rex.
77	grænfunda. grolla.	230	1	507
Unde nomen habeat? ibid.	grolle opp.	134	guidonis Mui	ici patria. <i>ibid</i> .
Nova Granata 553, ejusque	gronia f. Groenlan	d 233	guienne.	107, 112
fitus & incolse. 554 le Gr. Confeil du france. 107	groninga Rudolp	hi Agricolæ	fus.	ustriacus occi-
Granata urbs Hifpaniæ novæ.	patria, 136.	Academia	guilhelmus Bo	130
66, 73, 77	groningense domi	ibid.		nus 295 abricus Hilda-
Regnum. 454,556	Groninger	Hand/	nus	. 98
Granaicum promontorium.	ejusque fines.	136	guilhelmus Ma	
Gran Canaria. 311	groffea.	375		ukclens f.Beu-
Rio Grande 552, 558	Groffe Baff.	163/201	keldus.	125
Granicus fl. ejusque ortus	Grossionau		guinea Aurea	136,537
470	Groffen.	391/200	guines Nova,	444
Gransbain mons. 147	groffen haina.	220	guinguanda. guipifcoa	40 92
Granua fl. 317	groffeto.	287	guiftius Dux	68, 81
Granvicus hordei. 388 Granum menfuræ pars. 26	groffeto Cerveteri		occifus.	100
	Groffe Merth	er. 163	gundericus Va	ndalorum dux.
Gratianus Imperator occifus.	grotholm.	227		. 72
II4	grotkau, grubenhagen ark.	196	gundebaldus Rex.	Burgundia
Gratianopolitanum Parla-		Principatus	gundebaldus.	104 ibid.
mentum. 107	ejusque limite	s & op.	guntzia f.	Buntzhera.
Gratiola inf. 547		223		161
Gratz. 191	grudentia.	405	gurzistan.	460
Graven Hagen. 130	grumberga.	128	gufa f. ter Goe	S. 120
Graven-iDerth Inf.	grumentum, gruningen in Halb	267	gufaratta f. G Nunus Gusma	
2 34	rerritorio.	225	guftrovia.	202
Bravinianum. 285 Branvicus finus, 153, 388	gruftina.	421	guftroviensis D	ucatus. ibid.
0	grysholm inf.	227	guttaratenfium	milliare. 27
Dia 200	gaudalajara.	555	gutæ f. Guti.	156
	guadalquivir. guadiana.	69	gutland. guthia f. Gutla	ibid.
	guadilbarbar.	\$bid. 521,524	Gutschkom	
Gregorianum calendarium 45	gualata regnum.	537	-minimum	Comitatus.
ŀ		}		-01
1				

77	guttalus fi.
IOI	
562	hones & Gytthones, 154
538 528	guzarate regio 435
510	5 dismon 333
ftalla	gyen op. 358
284	gymnolophiftæ. 92
n de-	gyngifch.
, 440 , 106	gyrrone. 248
299	gyerheum f. Githeum navale.
553 260	335
	н.
regio ibid.	249
197	Aacastrum. 112
284	Habasfiniæ gradus, 541
131	Haczag op. & regio
211	Transfilvaniæ, quam inco-
285	lunt Valachii. 382
539 438	Hadelæ terra f. Dabeler=
	iand. 216
557	Haderschlebe op. 203
99,	Haderslebia. 228
157	Madeigni Tunti
557 Cex.	Hadriani Bafilica.
507	Hadriani murus in Anglia.
ibid.	Hadriani villa, 254
112	Hadriani villa, 254
occi-	Hadrianopolis. 372 Hadrianus VI. Ultrajectinus.
295	132
lda-	Hadriaticum mare. 247
98	Hadriaticum mare. 247 Hadriaticus Sinus. 35, 238 Hædui.
295	
145 Beu-	Hæmus mons. 379 Hænoniæ portio. 95
125	Hacriem. 131
537	Frische Baff. 163
444	Groffe Daff ibid.
92 , 81	Hafnia 220. Academ. ibid.
giæ	Haga Comitis, 130
109	Hagenoa 177
iux.	Dagenschou. 230
72	Hagiftan. 458
diar	Hairich mons. 163
104 bid.	Hair defertum. 527,530
rg.	Haitus Quisqueia (62
161	Hala Suevorum. 180
460	Hala in Teriolis. 180 Halar op. 233
129	
435	copatus & op. ibid.
555 202	Haldensleben. 221
bid.	Halecum captura 148, Con-
27	ditura, 144
156	Halemberg. 206
bid.	Hales fl. 267
238	Hales f. Aaly impostor. 456 Haliacmon f. 353. Aliacmon
us.	II, įbid.
	Hali-

Address and the second	· • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	$\boldsymbol{\nu}$
Halicia f. Halyex. 397 Halicarnai us Herodoti &	Harwich portus.	45 (
Halicarnai us Herodoti &	halati. 2	06
Dionystorum patria. 475	hasbaniæ comitatus. 1	72
Halla Saxonum ad Salam Sa.		71
linis dives. 222	haicora.	20 1
Halland. ejus limites & op	naterbachius Theologus pr	6-
Naimste. 228	lixus.	gi i
Halmite. 228 Halmydessus f. Salmydessus.		27 (
	hasfelt.	35 İ
Halonefus inf. 369	hasfelt. ibi	2.
	haffi.	00
	, , ,	
Haltern. 207 Halys fl. ejus ortus, 467, 472		
Haiyxc. 398	havana portus America. 5	34/
Halyzea fl. ibid.	havelainf. 199. fluvius. 16	23 (
Ham Tartarorum Princeps.	- 73 14,140, 10	
385, feq.	. havelberga. ibi	29
Hamaxobii. 378		
Hamburgium. 199.203	Das haupt. 16	
Hamela. 224	havre de Grace. 10 haute animal. 55	
Hamerhusium arx. 230		8
Hamilton. 147		
Hammaria major & minor.		2
232	hebrus fl. 368. 37	٠I.
Hammona op. 208	hebrides inf. 14 hebufæf. Ebufæinf. ibi	ا د
Hammon urbs. 510	hecatæ statua. 47	
Hammonis Jovis templum ib.	hecatompedum. 33	
Hamptoncourt. 145	hecatompedum. 33 hecatompylæ f. Thebæ. 51	
Hanfleur. 101	necatompyius, 45	
Hanherret tractus. 227	hecla mons. 23	
Hannibal ad Brutios com-	hedicenfis Mafaf. de 198	. 1 .
pulfus 267 ejus victoria 2d Ticinum. 270	Dickfe illafe. 101	
Hannonia op. Comitatus 125		
ejus fines. 126	hedui. 93, 10	
Hannover 224, 225	hegefias, eloquentia celebris	h
Hanovia Comitatus. 211	520	
Hafisburg. 228	hegria Mahumedanorum	h
Hansem provinc. 460	505	
Hansholm. 227	heide op. 201	
Hapfalia. 236	heidelberga 184. Academia	. H
Hapfeel. 401	226 & Bibliotheca nobilis.	, H
Haran & Charan op. 497	184	. H
Harburg opid & castrum. 205	hailbrunna op. 181	1
Hardec Arrabonem muni-	Beigenbeil. 405	1
tillimum regn. Hung. pro-	heilsberga. 404	H
pugnaculum nulla neoeffi-	heimburg arx. 224	H
dit. 218	neirich 1. Heinricha terra.	1 11
Harderwicum. 318	210	H
Hardforfchiere. 139	helenæinf. 546	
Harlemum f. Harlem. 131	S. Helenæ inf. ibid.	H
Harlinga. 135	heli, Velia, f. Elia. 266	1
Harmaftim. 461	heliacus ortus & occasus. 57 heliacum ortum & occasum	he
Harria 236. ejus op. 402		he
Constantini Harmenopoli pa-		he
tria. 350		he
Hartem. 134	helicon mous, 340	he
martiana lylva. 164	heliopolis.	he
Hartingau. 224	hellas, ejus limites, partes	he
Der Dartz. 164	& urbes 337,344	he
hartz Goving. 203	hellas duplex, 337	he
Harudes. 150. corum fedes	hellas proprie dicta. 327	he
157. in Bokamiem trans-	helien Rex, unde Hellas &	he
greffi, 158	Heleres. 327,344	he

_				
ŀŞ	Helle.	36	herbipolitanus	Frifanness
Q	Helienes.	344		-Purcobatti
72	Hellespontus 36, & fee	qq.	herborna.	-#8
I	4	70	hercinia filva.	51
5	nettelpontiacus Prianus.	36	hercinium jugun	16
-	hellelpontiaca Sibylia.	37	herculaneum.	
1	helmet.	O .	hercules Liburni	26:
7	neimitade 223, 225. Acad	ie-	herculcum fretur	n. 33, 38
S I.	mia. 2	26	herculis fanum.	u• يع عنه
ł,	helos.	34	herculis ranum.	84, 29
0	helfingia.	34	herculis portus.	288
Ł	heifingoburgum.	35	herculis Columna	
5	ncivetia Germania olim (id	h . /	herculis coloffus	Lylippi o.
4	dita,nunc libera Refp, 11	7- 1	herculis Monæci p	265
3	. 14	2	herefort in Britar	
,	Helvetii 117, corum fede	ie	Manager Are	inia. 134
9	fines, ibid. in quatuor n	2	Berenthalig.	127
	gos divisio 98.117. Helve Rhegusia f. Vallis Rhe	t	herfordia f. He	rfortum in
	Rhegusia f. Vallis Rhei	ni	Westfalia.	208
	Beinthal, ibid. Religi	•	heri urbs.	457
3 1	119. lacus, flumina, virtu		her ith.	503
	117, 118. fædus 117. eiv		herizholm.	228
	tas & pagi, ibid. foederat	:	herlefo.	229
,	ibid.jurisdictiones.267,27	٠,	herlefsholm.	ibid.
	helveriorum naci	7.	hermæa inf. 310	
. 1	helvetiorum pagi, curita di cti. 117, 118 Comitate	1-	torium.	
١	tin 11/5 110 Comitati	35 .	Franciscus Hermai	ndez. cc6
. [	Ib. Provinciæ liberæ, Di	e,	hermannus Conrir	gius. 224
1	Fregen Remter. ibia	1.		@ermen=
-	helvetiorum stipendiarii.27	6.1	ffabt.	38x
1	281 corum op & fedes, 27	7 1	hermanstein.	
1	neivii. 8	0 1	hermenium.	175
1	neiviorum Alba. ibid	. 11	hermione op.	345
1	heneti in Paphlagonia, und		hermiones. 153.	158. gs.
1	Veneti, 273,460	5	Berwohner.	
1	henstberg in Pannonia mons		wermonikt.	. 159
1	314	4 I 1	corum fedes & p	
1	henichiorum gens, ejusque	e i	nermogenis patria. nermon mons.	
1	10000.			488
1	heniochi, 418	3 *	termunauri, eor	um fedes.
ı	henneberga Comitatus. 220	) i	amus floor	158. feq.
1	henneberga Comitatus. 220 henrichia Terra. 210		emus fluvius Lyd	12. 47 E.
i	menricus III. Imperator. 104		enrici 239, 254. & fines.	eorum op.
1	rieuricus II. Sanctus. 20s	٠,	erodes Antipas.	255
i.	Henricus II. Angeliæ Rex,		erodes Archelaus	114.
Ĺ	primus Hyberniæ domi-	.1."	exilium.	
١.	nus. 150	1 1		83
1	Henricus VI. Regni Neapoli-	1	arguppæ	interitus.
l	tani næres. 200		erodis lacus.	488
١,	denricus IV. Caltaliæ Rex.	h	erodis palatium,	281
١.	73	h	erodoti patria.	484
١,	Ienricus Lotharingiæ comes.	h	erostratus.	475
١.	T-mil-man 1bid.		Die Berrliglie	4 13.4
١,	lenricus magno Rex Portu-	1		it Hit=
١,	galliæ, 74	١.	recht.	123
	eordæ.		erfort.	146
- [	ephæstiades inf. 305 eraclea. 266.468		ertfordia.	ibid
í	eraclea. 266.468 eraclea Thraciæ. 368	1	ertzogenbafeli	127
í		1 1	ertsberg in G	rifton_
í	eraclea ad Pontum. ibid.	1 -		
1		1 100	gagen.	224
		1 12	ertzberg mons	Panno.
1	eraclea op. ibid.		niæ.	214
	eracliti Philofophi patria.	I Ib	ertzberg Saxon	iac, 222
1	erat urbs. 475	he	rtzholm inf.	227
		he	ruli in Italia.	275
4	erbipolis. 182	he	fdinum op.	120
*1		Ti	l. Heshulias.	22.4
	Ffff	1		Hafiodi

X

	INI	)
Hefiodi patria. 340	Dingagagel Arx. 230	1
Hefperia. 65, 237	hintzig fl. 177	
Helperides inf. 564 Helperidum horti. 527, 532	hipparchus Philosophus, 350	۱ ۱
Helperius Oceanus. 20	hiorring. 227	
Jieliem arx. 224	hippadis pelagus. 30	
Heteroscii. 14, 49 Hetlandia inf.	hippias f. Hippius fl. ejufque	:
Metruria, ejus fines & opp.	orcus. 467	7
247.telicitas.287. ejus du-	hippicus, turris. 484 hippo Regius, ejus Episco-	H
catus antiquus & novus ib.	pus S. Augustinus. 524	
Hetthæi. 489 Hettershemum castrum, 179	hippodion f. Hippene. 495	
Hettershemum castrum. 179 Hewath. fl. 317	hippo di Arrhytos. 524	H
Hevæi. 480	hippocratis patria. 359	
Hexagon Pfyllus. 521 Mexamilium. 368		
	hippon urbs. 482	١ ١
Hey fil. 197	hipponax Poëta. 475	: 1
Heyde. 203		
Hiarnoa inf. 227	hippophagi. 452	
foli, incolæ. 149. ejus natura	hiquey. 562	- 1
gnitudo, 149, divisio, No-	hiramus Rex Tyri. 484	.
men. ibid.	hirpini. 239, 260 hirpinium. 260	
Hibernia duplex. 139	hirri. 159	
Hibernix comitatus & op. 150 Dominus primus. 150	hirsberg. 196	
Hibernize Pro - Rex Cuftos.	hirschbergensesthermæ thid	. 1
thid.	hirichfeldia op. abbatia. 211	1
Hibernorum mores, militia.	hispalis seu Sevilia. 70, 78 hispania. 63, unde dicta. 64	1
Hiberni Solis occafus. 149	hilpania , cius termini . lon-	1
Hibernus oriens. ibid.	gitudo & latitudo, 63. ve-	1
Hibernus occidens f. bru-	teris divisio. 66. citerior	1
malis. ibid. Hibernicus Oceanus. 30	& ulterior. 68. fluvii. 69. urbes. 69. 70. 75	į
Hiera inf. 305	hispaniæ tria memorabilia	1
mierapolis. 473, 406	00. plura regna. 67.68.	1
merichus i. palmarum urbs.	Arces regiæ. 75: Infulæ.	1
Hierichuntina rofa, Balfa-	hispania urbes 75 feg. por	
mus. 485	hispaniæ urbes 75, seq. por- tus, Academiæ. 81. inco-	11
Hiero Syraculanus. 302	læ. 71. recentior divisio. ibid. primi incolæ. ibid. varii domini. 72. commo- da & dotes 6. Incom-	1
S. Hieronymi patria. 215	ibid. primi incolæ. ibid.	1
Nierofolyma, olim Solyma &	da & dotes, 63. In com-	1
Salem. 481, 482	moda. 64. unde dicta,	i
Hierofolymitanus Patriarcha	ibid.	1
372	hifpanorum linguæ, 82. mo- res.	l i
Hilarius Episcopus.	hispanorum proverbium. 78	11
Hildanus Fabricius. 99 Hildesheim unde nomen? 221	Religio. 82	1
Hildesheim, 225. Episcopa-	Lingua. ibid. Forma. ibid.	1
tus. ibid.	hifpaniæ Rex Catholicus. 107	1
Hillermond mons. 180	hifpania, ejus dominia in He-	F
Himera urbs 8: fl. 304, 308	truria. 289. in Italia. 276	١.
Himera Fluvius. 305	regni divifio. 71	1
Himerenfes thermæ. ibid.	Nova Hispania. 554. ejus na- tura soli, regiones. 557	1
Timilconis navigatio. 41	hispanicarum urbium epi-	i
Fimmelrieck in Mindenfi	theta. 75	1
QIL.	hilpaniola inf. 563	h
Hindelops.	hispellum, S. Ispelle. 252	h
Hinterpommern. 200	histonium, 253	h
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		

)	E X.	
۱ و	hiftri. 210	titatem invenire.
,	histria Marchionatus. 230	horatii patria.
	ejus op, 278	hordæ Tattarorum.
7	histria, ejus limites & op.244	norizon quid? 6. quotunia-
0	hiurea, feu Jurea. 282	ibia
	Hoai fl. 427	
,	hobordene. 462	parallelus, ibid.
	hochberga. 179	rationalis. 6
:	Hochstraten Comitatus.	
1	128	fenfibilis.
1	hoden reg. 537	horizontis limbi. 44 poli. 8
; }	hechftum. 175	
	Doenstein Pruffix. 406	horizon aftronomicus & fen-
1	hoff. f. Curize in Voigtlandia.	fibilis. 6
2		258
;]	183, 220 hohemaut. 194	40/
1	Dobnftein Comitatus.	I hove an at 197
	170, 214	horna f. Horn.
1	hoierus Episcopus. 207	hornach fl. 317
.	hojum f. Huy op. 173	
1	holacenfis Comit. 183	Doznbura.
1	holla, 228	Conrad. Horneius.
1	hollandia Comit, 123. ejus	horfene.
1	divisio & limites. 129 hollandia Nova. 564	noriins op. 227
1	hollandia Nova. 564 hollandia op. Prusiiæ. 406	nortanum. 250
1	holfatia proprie dicta. 198,	a. ,
1	203, ejus limites, partes	
1	& urbes. ibid.	
1	holtzmunda. 203	1
1	Homburg in Blancken=	hofpodar Valachiæ Princeps
1	burg. 224	
1	Homburg in Beffett. 211	hoftia Sacra á Judæo cultro
1	Homburg an der Bohe.	percuiia. 103
1	shid.	houitaqua. 557
1	homeri patria. 474	nowyn. 147
	homerus Sepultus. 358 iter	noya. 208
1	chrum. 358	hoyensis Comit. ejusque li-
1	chrum. 358 honefus fl. 136	mites, divisio. ibid. huanum. 426
1	honfleur op. 101	S. Hubes. 80
ì	honfingo. 136	hudfonii mare, 33. navigatio.
	honta ff. 206	AI
1	honteburg. 207	huena inf. f. Ween, 220
1	7 . 1 **	huefca f. Ofca. 76
1	horæ æquales, 52. inæqua-	huefden op. 101 hugo Berthæ filius. 105
1	les. ibid.	hull portus. 145
1	horam alterius loci invenire.	hulfta, Corn. Jansenii patria
١.		125
1	horam ab ortu felis cogno-	hulftum. 136
1	feere. ibid.	
1	horam ab occasu folis cogno- fcere. sbid.	humatia fl. 283
	horam diei invenire. 53	humber fl. 140
	horam nostram ex Italica co-	humbertusDelphinatus Prin-
1	gnofcere. 51. ex Norem-	ceps ultimus. 105
١,	bergenfi. ibid.	humos prom, 551 hunda fl. 206
	noraria leuca. 26. 27	hunda fl. 206 hundeburg. 207
i	orarius circulus. 45 orarum inæqualium quan-	
	medianiom dusti-	Pundesfeld. 196
		#1401-

	Hundingdonia.	146	
	Hunefus fl.	136	
	Hungar in Dacia.	38°o	i
	Hungaria Superior, infe	rior.	1
		316	l
	Hungariæ regnum , ejus	limi-	l
	tes . 315 figura , magnit	ıdo,	l
	divisio & opida 31		l
		eqq.	ı
	Hungariæ Archiepilcop	atus.	l
•	320. Comitatus 316.	cœli	
	& foli natura,	321	1
	Hungarorum nomen und		1
	tum Hungarorum mores	315	į
	Hungensis Comitatus.	321	1
		211	ı
	Dunnes Guck.	184	1
	Hunni in Dacia.	980	1
	in Græcia.	359	l
	in Pannonia. in Italia.	315	l
	Joh. Hunniades Mahun	275	l
	nos profligavie.		l
	Hunfingo.	315 136	l
	Hufem.	203	
	Hufistinum.	399	
	Durter op.		
		157	
	Huy op. & arx. 96 Huy fem.	228	
	Hydaspis.	432	
	Hydra in Lerna palude.	336	1
	Hydrographia quid?	23	
	Hydrographia eft duplex		
	, g f	59	
	ejus materia & objeć		
		ibid.	١.
	Hydrunti op.	299	
	Hydruntum n. Otranto.	297	
	Hydruntum f. Hydrus.	267	
	Hydruntinus ager, 2,6.	ejus	
	opida.	297	
	Hylas fl.	467	١,
	Hylius fl. Hymettus mons, eju	469	
		sque	
	meila. 354, : Hynd.		
		431 ibid.	
	Hypata.		
	Hyperborei.	344	٠
	Hyperboreus Oceanus.	29	•
	Hyperides.	342	
	Hypiafi. 304,	205	
	Hypfalti.	368	
	Hyrcana urbs.	450	
	Hyrcania regio, ejus po	puli	
		ibid.	Ì
	Hyrcani 444.		
	Hyrcanum mare.	32	
	Hyria inf.	356	
	Hyfiæ op. Hyud fl. f. Indus.	337	
	Jum 11. 1. Allund,	129	
	I.		1
	T Abeluncha	196	
	Jaboc torrens.	495	•
•	2C3 OD.	796	٠
	Jacatra	444	•
		1	•

140	Jaco. 345	jaroslaw op. & Ducatus.	jetaborg.
136 380	S. Jacob op. Cubæ. 502 D. Jacobi à vallbuus civitas.	409	jetrus fl.
erior.	D. Jacobi a vandaus civicas.	jarofovia. 399 jarfat inf. 146	
316	S. Jacobi op. 560	jarfat inf. 146	Jever 206. Teberland.
limi-	S. Jacobi inf. ad Africam.	jasonis navigatio 461. ejus Comes Armenius s. Armi-	206
udo,	546	us. 463	
6. &	S. Jacobi inf. f. Jamaica, e-	jasonius mons. 455	ifia arx.
seqq.	jusque magnitudo, 562	jatrus f. Jetrus fl. 374	igibium f. Igubium. 202
atus.	Jacobitæ. 540	java Major. 443	igla fl.
cœli	Jacobus Rex Arragoniæ. 73	java Minor. ibid.	igiati.
321	2cobus Apostolus præceps	javarınum f. Taurinum.	Igliaco.
le or-	datus, 483	318	ignarius Lojola.
315	Jacobus le Maire 40	jaur. 196. Ducatus. 196	ignis, qui augetur aqua.
321	Jacobus Serranus. ibid.	jaxarres. 417 jaxtus fl. 182	extinguitur oleo. 126
211	Jacobus Syrus. 540		ignis Sphæra.
184	Jadera 324. Archiepiscopa-	jazyges. 314	ignivomus mons. 556
980	Jadog. 524	jazyges Eneocadlæ. 378	lihor -)-
359	Jadog. 524 Jadous Juba. ibid.	Mœotæ. ibid.	441
315	Jaëlovecia. 399	iberi 71. in Sicilia. 307 iberi non venerunt ex Afia.	ilandz. 148
275 nida-	Jagello Lituanorum Magnus	71	liargus fl.
	Dux in Regem Poloniæe-	iberia Afiæ, ejus opida & fi-	ilborgo S. Sepolchro. 287
315 136	lectus. 395, 396	nes. 416, 461	liculita, ubi fodina.
203	Jagerndorff. 196. Duca-	ibericum mare. 36	alera fl.
399	rus. ibid.	ibernia inf. 137	Herda op. 70. 75
	S. Jago f. Compostella. 79	iberius fl. 60	interda comobium, 212
157	Taitzaf. Taytz. 322	ibidæ. 503	ilia f. Iglia. 442
228	Jalyfus. 508	ibyci Poëtæ patria, 303	ilian Cara Troja. 470
432	Jamaica inf. 549, 562	Iburg. 207	I (Illanda C v v 3.0
336	Jamblichi Philosophi patria.	icaria inf. 358	
23	496	icarium mare. 36	: Windows 0.
x 23,	Jamboli. 361, ibid,	ichnufa. 310	illyricum capram
59	Jamesius. 40	icius portus. 94	illyricum captum. 326 illyricum f. Illyris, ejus fi-
tum.	Jamby Sumatræ regnum.	iconium. 465	
ibid.	443	ida mons Myfiæ. 470. 47i idæus f. Ida mons, ubi Ju-	Jupiex, ibid. divisio &c
299	James finus.	piter nutritus. 365	urbes. 324.
267	Jamnia. 484	idæus finus. 471	Cultores, à Romanis do-
ejus	Caftro d'Janni. 308	ideonni regnum. 88,240	mita 325. Domini abid. 326
297	Jangoma. 440 Jani Dulæ filri patria. 139	ideonni. 240	Regio ipfa. ibid
467	Jani Bulæ filsi patria. 139 Jani Rutgersii patria. 129	idomena. 348	illyricum mare. 35
469	Janierus fl. 562	Iditein caftr. 97	212
sque	Janitzari. 470	Idumæa f. Edom, ejus fines,	11C 0 0 1 710
ibid.	Joannia. 330	urbes, divisio, opida.	
431	Janovia. 399	481	11.
ibid.	Jansenii patria 125	idumæa Inferior. ibid.	. 11 1 . c
344	Janua op. 239	idumæa Superior, ejusque	imaus mons. 417
390	Janna. 361	fitus. ibid.	imbrus inf. 356
29	Japan inf. ejusque magnitu-	idumæi à Judæis subacti.ibid S. Jean de Morienne. 116	1moia. 246
342	do & Reges. 428 Japanenses Christianorum	jebulæi. 481	imperialis fl. 286
368	hoftes infenfissimi. ibid.	jebufæorum urbs in monte	imperium Romanum, 200
450	Tapethi conjux. 413	Sion. 483	ina fl. 163
opuli	Japherus Noachi f. Europain	jedlinskio. 395	inn fl.
ibid.	prius invenit. 43	jekel fl. 172	inachus fl. 336, 353 incolæ Zonæ frigidæ. 13
452	Tapydes, 324	jena, Academia, 212, 226	
32	Japygia, ejusque partes. 263 Jampygium prom. 297	jeniza. 348	incolæ Zonarum temperata-
356	Jampygium prom. 297	jerace. 208	rum. 14
337	Japygum promontoria tria.	jericho, 485	inder. 431
4 29	268	jerna. 149	indi a Rege Suevorum dong
.	Japyx op. 324	jerom. 420	dati. 44
	la Jaretta fl. 305	jervia Livoniæ. 236.402 opida. 402	india urbs. 44r
196	Jarkem. 421	opida. 402 jesi fl. f. Æsis. 246, 251,	india vetus unde dicta, eius
495	Jarmout. 145 Jaromiels. 194	jen 11, 1. Æns. 240, 31,	limites, magnitudo. 420.
444	Jaromiess. 104 Jaroslavia. 3/8	jefupolis, 399	divido 430. populi ibid.ur.
****	3,	ffff 2	bes
. *			

X.

E

	I	N	D	E	X.	*,
bes. 431. fluvii, ibid. Cens	intendentes e	maruor Sone	1			161 11-
432. ferpentes ingentes 433	intendenti	Galliæ adjuné	ti /	jorum,	399	ifala del Compare. 356
eam primus ingressus Li-	ft.	10	o7	josaphar vallis.	351 484	ifpahan. 458
ber; deinde Perix, Alexan-	interamna Li	rinas f. l'Ifol	a.	joseph.	107 ,007	ifraëliticæ gentis magnitudo
der Portugalienses. 432. in ea monstrosum hominum	1	25		jos inf. in quafi	meratns Ho-	dentis magnitudo
genus. ibid.	interamnia.	29	2	merus.	358	ifficus finus, 37,479
India Nova, quando & à quo	interamnia in interamnia Pa			jovis Anxuris te jovis Cafii delul		
detecta, à quibus navigata.	interamnium.			jovis Colosius Ta	orum. 502 Prenti. 265	iftævones corumque nationes
433. ejus fines, coloniæ,	internum mar	e	2	jovis Dodonæi te	emplum 220	153, 156; qs. 10eft=
felicitas, navigatio. ibid. in ea variæ nationes &	inveniendorus	n Aptipodu	m	jovis Hammon	is templum.	wohner. 159
Christiani. 434. divisio.	& Antœcos		4		- 620	ifter fl. ejus & ortus & oftia.
stid. in Septentrionalem,	inveniendorur	fec	1.	jovis Olympii te	mplum, 352	373
Occidentalem f. Minorem,	ratio.		4	jovis fepulchrum P. Jovii patria.		ifterreich, 279 ifthmi à Peloponneso magni-
& Orientalem f. Majorem.	inveniendorus	n Parallelorus		ipfala.	283	
74. 434 India Intra Gangemejusque	& Climatun	ratio. I	6	ipfia.	367 192	1 :01:
limites. 430	invenire loca	, quæ eander	n ¦	iran.	457	ifthmia cerpamina.
India extra Gangem, ejufque	habent latit		8	irenæus Episcop	us Lugdu-	illinmum pertodere multi co-
limites, ibid.	joachimica val	lis in Marchia		neniis.	114	ifthmus.
India Septentrionalis, à Tat-	Josephine va	I 9		iria. iris fl. ejulque or	239	idiais and 42
Mosores (Mosoules	joannina op.	33		irtische fl.	tus, 465	10- "- 1170 - " " " " " " " " " " " " " " " " " "
Mogores f. Mogules, ejus	Jochims d	That co		irvan.	468	iftria. 278. ejus mons herbis
India duplex, 433	dinæ.	194, 210	د ا	ifa fl.	205	medicatis & marmore di-
Indicatio Regionum, infula-	johan. Gerbrat	di patria. 120		ifabella inf.	564	ves. 270
rum, Sylvarum, montium	johan à Lei	da fanaticus		ifæi Oratoris pat	ria. 356	iffrici.
&c in Globo. 38		ibid	. 1	ifala fl. ifala de Albengo.	56. 162, 209	iftropolis. 375 italia unde nomen? 237,252
India occidentalis. 549 Indicarum rerum feriptores.	johanna I. II.	299	1	ifala del Compare		italia, ejusque dignitas. 236
	johannes Albe	ommunicatus		farafl.	88,402	varia nomina, fines,magni.
Indorum origo. ibid. millia-	IN ICA CAL		- 1	ifaris fl.	102	tudo. figura, 237, 238. di-
ria. 26. conversio. 442	S. Johannes.	76	. 1 '	fatichæ.	448	VIII0. 238, 275, montes 27,
incicum mare. 429, ejus in-	johannis Boo	catii parria		ifaura urbs.	466	Archiepiicopatus. 201
101ac. 443		2S7		ifauria regio. ifauropolis	ibid.	Episcoparus. ibid. Acade- miæ Illustres. ibid. Varii
Indigetis Dei f. patris tem	joh. Baptistæ i		•	isbello.	ibid. 252	incolæ. 273. urbium cla-
plum. 255	486. cjus rel	iquiæ. 515		fcia inf.	266	riffimarum Epitheta. 301
Indion urbs. 450	johann.Brigant Portugalliæ.			ifelerus fl.	261	italiæ Epifcopi.
Indus fl. unde dictus, ejuf-	johannes Gallia	Rev cantus		fcodar.	361	italiæ cornua duo. 269. flu.
que ortus, magnitudo &	,	111		felort.	162	VII, ibid. frong. 260
Indoftan. 518	johannis Sleida	ni patria, 179	1;	fenacum. fenburgenfis	Comitatus.	italiæ status triplices. 276 italiæ parsGræcia magna.260
Indoitan. 434 Inebechti f. Lepante. 360	Tohansbur	Q. 406		renour gentta	210	italize novissima divisso in
Interum mare. 34, 247	joh. Waldo.		li	feo op.	270	provincias & dominia.
Intortunata infula. (62	joktan Indorun	parens, 412	1	ago d'Ifco.	ibid.	275, 276
Ingavones pop. 153, 354. qs.	jol. f. Julia Ca	area. 526	/ i	fernia.	260	Dominia Italia. 276
Ingwohner. 150	jolaus, à quo Ilienfes,	Jolaënies &	i	fidori patria.	78	italiæ patriarchatus, 300, 201
Incelhaim. 176	joleus, Jasonis	310	1	finifea.	163	italicarum urbium epithera,
Ingolftadium. 188. Academ.	jona inf.	patria. 345	1	fland inf. flas de las Velas	232.feq.	iralian bass 101
226	jonia, ejus urb	es & limites	1	infulæ.	446	italicam horam investigare.
Ingria a Stievis occupata.408		474	1	'ifle , Germ. Ryf	Tel f. ter Is-	iralicam house in 52
Inn. 1. Ocnus fl. 163	jonium mare.	24	. 1	ici.	125	italicam horam invenire. 16.
Innerita. 222	joppe f. Jaffa	antiquissima	1	flebia B, Luth	eri patria.	ithaca. 356
Inopus H. 357	joquazia regio.	feq. 504, 505	١.		223	mhacefia infula. 268
Inforucki 180 Infubres, corumque, opida,	jor & Dan fon	res Tordanie	1	fmaël Sopherum . fmaëlitæ,		ithomes mons & op. 334
fines. 244		485		fmarus mons.	503	itius. 94
Infula.	jordanis fl. ej	ifque fontes.	i	fmenius Apollo.	370	itzehoa. 203 S. Ivan. 462
miula i. e Apollonia. 360	ibid, ortus.	491	i	imenus fl.	241.262	Rio S. Ivan. 462
Intuia nuctuans.	jordholmia.	227	1.1	imir f. Smyrna,	ubi Sepul- !	ivana. 426
Infula Syracutarum pars.303	jori pop.	351		chrum Homeri.	474	ivanogradum. 236
infula tres mann 59	jornandi fab. o			fnich.	468	jube. 524
antaine rres magna, 42	jororum regio,	որ _{ն 35} 1 156	1 2	foerates, l'ifola.	342	jubileum castrum. 255
		. v. 20.	1.		257	jucatan. 556. ejus fitus. ibid.
and the second			f.			Judas
				•		
						*

Judas maccabacus. 45	3 Junonis Falifeæ lucus &	≎ fa v	tallance			
Judæa, ejus urbes, fine	num.		ieiserswerda.	200	Konigsberg Borul	~
& feq. 48		- TY	ello.			112.40
Judæa ulterior. ibie	lucus.		tembura.	14		40
		254	uuu.u.u.	2.2	konigefeld.	·
Judæus arena baptizatus.48	- Totacca reguum.	1 1	eplerus Aitrologi	15, 10	konigshofen.	
		,102 H	empten.	16		18
	7 Juravia op.	196 K	ent regio.			2.2
Judenburg. 19:	jurea, f. Hiurea, 241	. 282 1		140	fermio Gain	
Judland, 227, fec			ermend.	191	fonigftein caftrum	. 27
t (1	10-10-10-1	379	ernten.		Konitz.	40
7-	inffini Monaumio manufa	139 k	erpent opp,	190		2:
Iverna. 14	justini Martyris patria.		efel fl.	99	kopranitz. 3	21,32
Jughora. 41. Jugum Hercinium. 16.	judiniana Nova.	367	ACCAN .	94, 421		44
Jugum Hercinium. 16	4 justiniana secunda.	374 1	effei / f. Caftelli	ım Mena.	korn-Neuburg.	10
Juhones, 156, corum fedes	justinopolis Pauli Vergeri	ipa-	piorum.		Itaffriis	
15	tria. 279,	507	otion	133	koftryn.	20
	Girran Or ank	222	etler primus	Curlandia	kowinow.	38
		1	Dux.	402	krabaten.	
Julia Augusta col. Julia Augusta Gaditana. 8.	jutæ.		exholm.	3,6	Kanada.	19
Julia Augusta Gaditana. 8.	jutia f. jutland. 227.	ejus fr	epdingerland.	206	ATTEME.	19
Julia Cattarea , antea Jol	. I limites, & divisio in		nefimur regio l'eri	200		19
526	tentrionalem & Auf	dra- ki	ang fl.	iæ. 448		
			ang 11,	428		39
3/3	7 1 innovium	, A	tholmia inf.	224	AT ATOWITH ACIETY.	19
	, ,	- K	iel 203. ejus 1	nundine	arampenwerth in	f 17
		1 **	tion Handay.	- auumae,	krapack.	
	)	- 1	der Umschlag	I & Aca-		39
Paterna.	· l		demia.	ibid.	********	19
Juliæ Agrippinæ coloniæ. 90	Klialenberg.	384 ki	elcii.	395	Kremnitz.	3.1
juliae Alipes, 272	Litalenhero. 2	os ki	lan.	457	krempa.	31
Juliacensis Ducatus. 99, 116,	Kaldehart.		lia.		kremfier.	10
173. maxima pars, 100	Kaifers Land.	kil	oa f. Quiloa urbs	Sec. 3/)	krym op.	-19
			mper Corantin.			38
T 1: c */9		niæ i	aper corantin.	92	krymska.	ibid
Juliacentes. 152	mons.	224 511	iderus fl.	135	krzemienec.	400
Julias Galilag. 488	P-116		naffon.	145	kulpe fl.	271
Juliacensium Dux postremus	Kalla Chami Tattarorum	393 kie	via, Kijow.		kur fl. 459. fer	
173			via Palatinatus.	375) 397	kutnahora.	194
Juliacum. ibid.				397	Kuff bon Benin.	
			rchhain.	211		538
Juliani Apostatæ persecutio			itz.	100	kuttenberg.	1.94
cruenta. 114	Kamitz.	197 kir	kwal.	148	kyntail.	
Julianum Calendarium. 45	Kamron,	ic8 kir	man.	4.0		147
Julias. 488	Kan Tattarorum Prince	ps. kit:		448, 457	Į.	
Julinum. 201			aigrodum.	- 29		
Tuliobona. oc. 16.			aigrodum.	399	F.3 -	
Juliobriga, f. Val de Vica. 68			y regnum.	424	ł	
Juliobriga in Cantabris, nunc		157 Kiu	gfton regia.	145	l	
		119 KI	agenfurt.	190	To Abachus fl.	100
Val de Viece 68,69				•	Labatta.	497
Juliobriga nunc Logronne.		אווו דע	ausenburg.	379	Labbana.	ibid.
79	Kargaspore, 4	to Rie	ine Seite.		Labeatis la cus.	
		1 4 1 4 4 4 4	ttoulum	194		325
Julis urbs in Cea, Bacchyli-	Kalchan. 4	28 1115	ttenburg.	212	Laberus.	150
die E-oft Dacchyli-	Kaffaw. 3	in kni	pper dælling Ana	baptista	Labia op.	406
dis, Erafiftrati, Simoni-		10		207	Laboratoris Terra.	552
dum duorum patria, 358			harus fl.		Laborinus ager. 276	, 206
Julium Carnicum 243			hel fl.	179	Labyrinthus in Ægypto.	. 512
fultus Agricola. 141	hatzen Einbogen. 21			382	515. Gracia. 365.	Pore
Julius Cæfar. 84. paludes		, ROI	kenyausen.	402	fennæ,	
exficcavit Pomptinas, 256			sfeld.	• 1	Lacedæmon f. Sparta.	247
Pannoniam ingressus. 315	Cuntz bon Kauffut		enhaufen.	207	Laccatation 1. Sparta.	332
Mana Channe	nen. 22			389	F	. 335
Jung Buntzel. 194	Caurschiner Circifz. 19	HOL	M in Bohemia.	104	Laciniæ Junonis temp	lum.
Junii Hadriani patria. 131	Kaurzim.	4 Kni	I prom.			268
Jumperus Eriz. 482	Kaurzim.	d. kolo	· Proms	≥≥8	Lacinum promont.	2ĆQ
Junivladis lavienfis Palatina.	Kawno f. Kauwen & Coun			321	Laconica.	335
	39	_ Kom	arna in Russia,	208	Laconicus finus. 331.	335
Junna. 394			arno in Hungaria	2.0	Lactantius.	
		J3 Lam:	C :-			524
	Voins 30	S VON	ecpon clorum 4e4.			
Juno Argiva. 226	Keina.	d. Kern	ecpoliciorum fed	es. 378	Lactarius mons.	264
Juno Argiva, 336 Juno infula.	Keina. ibi.	i kor	ig Gratzer	firen.	Lacus.	23
Juno Argiva, 336	Keina. ibi.	41 BUL	ng Gratzer	lirey.	Lacus Lemanus, 99, Ma	23 ************************************
Juno Argiva, 336 Juno infula. 21 Junonis Laciniæ templum.	Kebeval. 14 Lieisersberg. 17	7	ng Gratzer	firep.	Lacus Lemanus, 99, Ma cus, 25	23
Juno Argiva, 336 Juno infula. 21 Junonis Laciniæ templum.	Keina. ibi.	7	nig Gratzer ligin Gratz. Elff 3	firep.	Lacus Lemanus, 99, Ma cus, 37	23 ************************************

N

Judas Maccabæus. Judæs , ejus urbes , fines, D

E

X.

Konigsberg Boruffix. 404.

182

224

226

407

230

449

192

200

190

190

190

394

194

300

191

317

203

105

ibid.

400

271

194

538

194

147

4¢6

295 Ladog

459. feg. 46e-

389

321, 322

krampenwerth inf ... 173

Labdeg	•		INI	)
Lawin s. Livia [1. 44] L.winus C. Livia [1. 44] L.winus Conful cum Pyrcho pugnat. Lightha Saldis. Lago de Camo. Lago de Camo. Lago de Garde. Lago de Camo. Lago de Larca. L	Ladog.	524 .	Lapides f. milliaria. 2	6
Lævinus f. Livia fl. ibid. Lævinus Conful cum Pyrrho pugnat. Læjo de Camo. Lago de Camo. Lago de Camo. Lago de Isio. ibid. Lago di Gardæ. ibid. Lago di Cardæ. ibid. Lago di Cardæ. ibid. Lago di Cardæ. ibid. Lago di Cardæ. ibid. Lago di Gardæ. ibid. Lago di Gardæ. ibid. Labra fl. 241 Labra fl. 242 Laino fl. 263 Labra v. 241 Laino fl. 264 Lambus fl. 246 Lambus fl. 246 Lambus fl. 246 Lambus fl. 246 Lampus op. 264 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Lampus fl. 246 Landa fl. 24	Lævi , corum fines & opp	oida.	lapis Neptuni. 11	5
Lawinus Conful cum Pyrrho pupora. Lappen L			lapithia regio. 50	6
Day Dec Camp 266 126 1				
L'Efcaul f. Scaldis. 104 Lago de Graco. 207 Lago de Ifalo. 1844 Lago Maggiore. 241, 378 Laholm op. 228 Lahor. 442 Lahra. 211 Laino fl. 266 Lahra. 241 Laino fl. 266 Lais op. Livoniæ. 261 Lais op. Livoniæ. 261 Lais op. Livoniæ. 261 Lais op. Livoniæ. 261 Lais op. Livoniæ. 262 Lais op. Livoniæ. 263 Lais op. Livoniæ. 264 Lais op. Livoniæ. 264 Lais op. Livoniæ. 265 Laino fl. 265 Lamencrio. 266 Lamencrio. 266 Lamencrio. 266 Lamencrio. 266 Lamencrio. 266 Lamencrio. 268 Lampa op. 264 Lamporia. 268 Lampa op. 264 Lamporia. 177, 268 Lampa fl. Lando fl. Landolphus Epico. 268 Lampa op. 264 Lando. 177, 268 Lando f. Landolphus Epico. 268 Lando f. Landolphus E			lappia i. Lappeniand. 23	0
Lago de Camo. 270	pugnat.			
Lago di Garde.	Face de Camo		lappones. ibid	
Lago Maggiore. 241, 278 Laholm op. 238 Lahor. 443 Laholm op. 245 Lahor. 444 Lahra. 215 Laino fl. 266 Lais op. Livonize. 401 Lais op. Livonize. 401 Lais op. Livonize. 401 Lais op. Livonize. 402 Lais op. Livonize. 405	Lago de Ifalo.	ibid.		
Landon 190, 428 All Larach, 526 All Larach, 526 All Larbor, 421 All Larbor, 422 All Larbor, 423 All Larbor, 424 All Larbor, 425 All Larbor, 426 All Larbor,	Lago di Gardæ.			
All	Lago Maggiore. 241	, 278		36
Lahra. 148 Laino fl. Laio pt. Livoniz. 401 Lais f. Laifa, vel Lefem in Ceelefyria. 495 Lalandia inf. 236 Lais f. Laifa, vel Lefem in Ceelefyria. 495 Lalandia inf. 236 Lalandia inf. 236 Lalandia inf. 236 Lambrus fl. 244 Lamentario. 233 Lametia f. Lametus op. 233 Lametia f. Lametus op. 234 Lamon fl. 235 Lampa op. 244 Lampetia. 245 Lampatia. 145 Lampa				
Laino fl. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Livonize. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais op. Lais		213		5
Lais C. Laifa, vel Lefen de la lais C. Laifa, vel Lefen de la lais C. Laifa, vel Lefen de la lais C. Laifa, vel Lefen de la lais C. Laifa, vel Lefen de la lais C. Laifa la lais la lais C. Lais Lambrus de la Lambrus de la Lambrus de la Lambrus de la Lambrus de la lais Lambrus de			Golfo de Larcadia. 3	31
Colefyria. 295 Lalandia inf. 236 Lalandia inf. 236 Lalandria inf. 236 Lalandria inf. 236 Lalandria inf. 236 Lambrus fl. 244 Lambrus fl. 244 Lambrus fl. 244 Lambrus fl. 245 Lambrus fl. 246 Lambrus fl. 246 Lambrus fl. 246 Lampetia. 256 Lampe op. 264 Lampetia. 256 Lampetia. 147 Lamus fl. 247 Lamus fl. 248 Lancaftria. 147 Landa. 177, 208 Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Lando fl. Landolphus Epifcopus Langehorn vicus. 228 Langelandia inf. 230 Langelandia inf.	Lais op. Livoniæ.	401	larifla penfilis. 3	46
Laietzz. 368 Laietzz. 368 Lambrus fl. 244 Lamentario. 237 Lametinis finus. 237 Lametinis finus. 238 Lamparo p. 267 Lamparo p. 267 Lampfacus Themitheoli on nata. 268 Lamparo p. 267 Lampfacus Themitheoli on nata. 268 Lamparo p. 267 Lampfacus Themitheoli on nata. 268 Lamparo p. 267 Lampfacus Themitheoli on nata. 268 Lamparo p. 267 Lampfacus Themitheoli on nata. 268 Lamparo p. 267 Lampfacus Themitheoli on nata. 268 Lamparo p. 267 Lamparo p. 268 Lamparo p. 267 Lamparo p. 268 Lamparo p. 268 Lamparo p. 267 Lamparo p. 268 Lamparo p.	Lais f. Laifa, vel Lefe		i helialise.	45
Laiteza 368 Lambrus fl. 344 Lambrus fl. 345 Lambrus fl. 345 Lambrus fl. 345 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 346 Lambrus fl. 347 Lambrus fl. 348 Lambrus fl. 348 Lambrus fl. 348 Lambrus fl. 348 Lancaftria. 145 Lancaftria. 145 Lancaftria. 147 Landa. 177, 308 Lambrus fl. 148 Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Lando fl. Landolphus Epifeopus Langehorn vicus. 238 Langehorn vicus. 248 Langehorn vicus. 248 Langehorn vicus. 258 Langelandia inf. 230 Languelandia inf. 2		495		
Lambros fl. 244 Lamentario. 237 Lametria f. Lametus op. 267 Lamon fl. 268 Lampx op. 268 Lampx op. 267 Lamon fl. 267 Lamos fl. 267 Lamos fl. 268 Lambros fl. 267 Lamos fl. 268 Landa		268	11 .	
Lameriario Lametus op. 267 Lametia Lamentus op. 267 Lametinus finus. 268 Lampa op. 264 Lamperia. 268 Lamperia. 308 Lampa op. 264 Lamperia. 308 Lampa op. 264 Lamperia. 368 Lamperia. 368 Lampa op. 268 Lamperia. 368 Lampa op. 268 Lamperia. 368 Lamperia. 368 Lameaffra. 147 Lamus fl. 147 Landa. 177, 208 Landa Landolphus Epifcopus 164 Landa 177, 208 Lando Landolphus Epifcopus 164 Landa 177, 208 Landa 177, 208 Lando Landolphus Epifcopus 164 Landa 177, 208 Landa 177			larca.	62
Lamon (I. 208 Lampa op. 264 Lamperia. 264 Lamperia. 265 Lamperia. 265 Lamperia. 265 Lamperia. 268 Lamperia. 268 Lamperia. 1478 Lancattria. 1478 Lancattria. 1478 Lancattria. 1478 Lancattria. 1478 Lancattria. 1478 Landa. 177, 208 Lamperia. 267 Lambibilut. 188 Lando (I. Landolphus Epifcopus 267 Lambibilut. 188 Lando (I. Landolphus Epifcopus 267 Lambibilut. 188 Lancattria. 148 Landa 197, 208 Langehorn vicus. 208 Langehorn vicus. 208 Langelandia inf. 230 Langelandia inf.	Lamentario.		Golfo de Larra 3:	
Lampæ op. 264 Lampæ op. 267 Lampetia. Lampæ op. 267 Lampetia. 268, 471 Lamst op. 268 Lampst op. 267 Lampsteus Themistock of a control of the	Lametia f, Lametus op.	267	lafcum. 30	23
Lampetia. Lampetia.		ibid.	larini 220 antes Aborio	
Lampfacus Themistocii do naria. 568, 471 Lamus fl. 478 Lamus fl. 478 Lamus fl. 478 Lancaftria. 145 Landar. 444 Landar. 444 Landar. 444 Landar. 445 Landar. 199 Landbishut. 188 Lambishut.				
Lampsfacus Themistocli donata. 508 471 Lamus fl. Lamus fl. 1478 Lancastria. 1478 Lancaster. 4thd. Landan. 177, 208 Landa Landolphus Episcopus 163 Landol Landolphus Episcopus 163 Lambibitut. 188 Lambibitut. 188 Lambibitut. 188 Lambibitut. 206 Lanfrancus Episcopus. 145 Langchorn vicus. 226 Langclandia inf. 230 Langclandia inf. 230 Langclandia inf. 230 Languini Hiberniz provincia 124 Languini Hiberniz provincia 125 Languini Hiberniz provincia 12			& urbes. 253, fe	q.
nata. Lamus fl. Lamus fl. Lamus fl. Landa. L	Lampfacus Themistoch	i dó-	latiszovia,	98
Lancastria. Landar. La	nara. 368	3, 471	latitudinem inter ortum	38
Lancisfer. tt/d. Landa. 177, 208 Lando f. Landolphus Epicopus Manibefittg. 199 Maibefittg. 199 Maibefittg. 199 Maibefittg. 206 Lanfrancus Epicopus. 147 Langchorn vicus. 238 Langciandia inf. 230 Manil Ebruffer. 207 Langciandia inf. 230 Manileffeil. 24 Langchorn vicus. 238 Langciandia inf. 230 Manileffeil. 24 Langchorn vicus. 239 Langciandia inf. 230 Manileffeil. 24 Langchorn vicus. 239 Langciandia inf. 230 Manileffeil. 24 Langciandia inf. 230 Manileffeil. 24 Langciandia inf. 230 Langciand		478	occalum invenire.	54
Landa. 444 Landan. 748 Landof, Landolphus Epifcopus Manhofitti. 188 Manhofitti. 188 Manhofitti. 188 Manhofitti. 188 Manhofitti. 188 Manhofitti. 228 Langeahorn vicus. 228 Langeahorn vicus. 228 Langeahorn vicus. 228 Langeahorn vicus. 244 Langeinia libernia provincia Lange inf. 359 Langer. 444 Langer. 449 Langer. 199 Langer. 299 Langer. 290 L		145	invenire locarum 48	ies
Landof, Landolphus Epicopus Landof, Landolphus Epicopus ManhSpirtt. 198 ManhSpirtt. 188 ManhSp			Stellarum. \$4, \$7 fe	q,
Landof, Landolphus Epicopus pus Manhghertg. 199 Maibhghut 188 Manh Bhutffen. 228 Manhh Bhutffen. 226 Lanfrancus Epicopus, 228 Langelandia inf. 230 Manhghiffein. 224 Langelandia inf. 230 Manhghiffein. 224 Langeina liberniæ provincia Lange inf. 550 Langer. 441 Langers. 97, 107 Languedoc. 103, 106 Laniean Parifichis. 108 Lanie 1, 207 Languedoc. 103, 106 Laniean Parifichis. 108 Lanie 1, 207 Languedoc. 103, 106 Laniean Parifichis. 108 Lanie 1, 208 Lanie 2, 208 Lanie 3, 208 Lanie 2, 208 Lanie 2, 208 Lanie 2, 208 Lanie 3, 208 Lanie 3, 208 Lanie 2, 208 Lanie 3, 208 Lanie 3, 208 Lanie 2, 208 Lanie 3, 208 Lanie 3, 208 Lanie 3, 208 Lanie 4, 208 Lanie 4, 208	Landau. 177	7, 208	latitudinis & Longitudia	nis
Puis Manthefittg. 198	Landof, Landolphus Et	oifco-		45
Manibe fitton. Manbe fitton. Manbe fitton. Manbe fitton. Manbe fitton. Langhor view. Langehorn view. Langehorn view. Langehorn view. Langelandia inf. Manbe fitton. Manbe fitton. Langelandia inf. La		2 63	latitudinis & Longitudir	
Hamingishtt. 188 Hamb Burtfen. 206 Lanfrances Epsicopus. 248 Langelandia inf. 220 Hamingishten. 224 Langelandia inf. 236 Langelandia inf. 224 Langelandia inf. 236 Langelandia inf. 226 Langelandia in	Kandsberg.	199		55
Manth Putr (fen. 2-58 Langelandia inf. 230 Lange inf. 230 Langer. 240 Langer. 240 Langeado. 230		188	latitudinis icaia.	
Math But ffen. 2.06 Lanfrances Epricopus 2.06 Lanfrances Epricopus 2.26 Langelandia inf. 2.24 Langel		228	latitudo & longitudo Terr	
Lanfrancus Epifcopus, 145 Langchorn vicus. 228 Langciandia inf. 230 Hamlgenifefin 24 Lango inf. 259 Lango inf. 259 Lango inf. 259 Lango inf. 259 Lango inf. 259 Lango inf. 259 Languero. 443 Languero. 443 Languero. 103-105 Languedoc. 103-105 Lanuena Parifienfis. 108 Lanii. 259 Lanii. 259 Lanii. 259 Lanii. 259 Lanii. 259 Lanuenburgium. 108, 202 Lanus fl. 259 Lanuenburgium. 108, 202 Lanuenburgium. 108, 202 Lanuenburgium. 259 Lanuenburgium. 259 Lanuenburgium. 259 Lanuenburgium. 259 Lanuenburgium. 261 Lanuenburgium. 258 Lanuenburgium. 261 Lanuen		206	1	20
Langelandia inf. 230 Langelandia inf. 234 Langelandia inf. 224 Langinia liberniae provincia Langinia liberniae provincia Langinia liberniae provincia Langer. 276 Langer. 276 Langes. 276 Langes. 276 Langes. 276 Landen Parifienfis. 284 Landen 276 Landen Parifienfis. 276 Landen Parifienfi		145		
Lange Lang		228		54
Hantigurituri 224 446 Langini libernis provincia 350 Langor 350 Langurituri 350 Langur				nC.
Lange inf. 359 Langer. 379 Langer. 441 Langers. 97, 106 Languedoc. 107 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 108 Lanuera Partifenfis. 109	Aangenstein.			
Lango inf. 350 Langors. 441 Langres. 97, 107 Languedoc. 103, 106 Lanita. 21, 14, 14, 12, 12, 14, 14, 14, 14, 14, 14, 14, 14, 14, 14	Langinia Hiberniae pro		lavanda il.	
Langer. 442 Langers. 97,10 Languedoc. 103,105 Laniena Parifienfis. 108 Laniena Parifienfis. 108 Laniena Parifienfis. 108 Lanien 1. 104 Lanizafi. 370 Lanryck. 370 Lanryck. 370 Lanryck. 104 Lanus fl. 104 Lanus mn. Patricia 208 Lanzano. 208 Lanzano. 208 Lanzarota inf. 460 Lanzarota inf. 460 Landicca ad Libratum. 109 Laoni. 100 Laoni. 100 Laori. 100 Laor	Lanco inf.		Haubach. 10	
Languedoc. 103, 106 Landuedoc. 103, 106 Landuedoc. 104 Landuedoc. 105 Landuedoc. 106 Landuedoc. 107 L			laubacenfis Comit, 2	11
Languedoc	Langres. 9	7,107	11.1.0	84
Lanican Partifienfis, 108 13 13 13 14 14 15 15 16 16 16 16 16 16	Languedoc. 10	3,106		76
Laniza fl. 374 Lanryck 477 Lanryck 375 Lanryck 376 Lanchidol marc. 333/64 Lanus fl. 210 Lanuvium n. Patricia 210 Lanuvium				73
Lanus fl. 1968. 2019 Lanus fl. 1968. 2019 Lanus fl. 1968. 2019 Lanus n. 1968. 2019 Lan				47
Lanus fl. 1968. 2019 Lanus fl. 1968. 2019 Lanus fl. 1968. 2019 Lanus n. 1968. 2019 Lan		370	lavellum.	98
Lanuxium, Patricia Lanuxona. Lanuzano. Lanuzanota inf. Laodicca: Laodicca ad Libraum. Laon. Laon. Laon. Laon. Laon. Laor. Lantchidol mare.	3,564	lauenourgicus Ducatus. 2	02	
Lanzano.	Lanus ti.	210		02
Lanzaron. 260 Lanzarotta inf. 46 Laodicea. 473 Laodicea ad Libanum. 493 Laon. 250 Laor. 260 Laor. 261 Laor	Lanuvium n. Patricia	254		C=
Lanzarotta inf. 546 Lanzarotta inf. 546 Laodiceo. 473 Laodicea ad Libanum. 493 Laon. 1207 Laorzaios. 279 Laorzaios. 549 Laorza		298		24
Laudices- Laudicea ad Libanum, 473 1740 1740 1740 1740 1740 1740 1740 1740			lauenburgum Caffubiæ. 4	07
Laon. 493 lavinium. 255, ubi fanum S. Laorzaios. 379 letronellæ, 4bid.			Mauen Stein / ubi fa	li-
Laorzaios.		493		24
Laorzaios.	•	496		U3.
-5,9 / 1		107	Petronella.	
	and Calos.	379	# 1 a	
			į	,,

E	X.	
Terra di Lavore	o. 261	leodiacensis Episcopatus.
lauræ monumen	tum. 116	interpretation in the
lauretum f. Lor	eto. 201	leodicenfis provincia.
S. Laurentii caf		ejus Episcopatus, 116,179
laurentium n. l		
laurentii inf.		leodicum a Carolo Burgundo
279. Arx 32	6. monaste-	Captum, 124, 173
lauriacum.	78 161	leon urbs.
laus fi.	266, 353	
laus Pompeja f.	Lodi. 245	
lausduna pagus	. 130	Flume di S. Leonardo. 305
laufanna.	1 20	
lauterberg.	224	leontini. ibid.
Lautereck.	174	
lazari Archipel	lagus. 29	patria. ibid.
lazarus Bethani le Four promoi	ienfis, 113 nt. 87	leopoldus Austriacus. 117
leal.	401	leopons. 200
leaotunus.	220	leopolitanus Enifernatus
lebadia.	349	
lebedus.	47	Liewarden. 172
lebidan.	523	leovardum.
lebrixa f. Nebri	1Ha- 78	3 repante 1. Naupauctus. 339,
lecca f. Leche f		Golfo de Lepanto. 331, 360
lechæum naval	179	
lechus Polonia		
ditor.	39	
lectorum regio	. 26	tes. 24r
lectrum Lacon	iac. 36d	lieprion op.
leucopetra pro		400
leer. legia fl.	200	Manualia - T 111 6
legio f. Leon u	the So recoun	Lepede. 521. Parva. 521,
regio ii Leon u	68, 73, 80	
leicestria.	145	
Joh. Leidensis	Anabaptifta	lerice. 386
	130	o lerida.
Nepden f. L.	ugdunum.ibid	lerna paius.
leimbach.	22	3 lechus 357
leina fl. leifnitz.	ibid	· I laffer in C
leithe fl.	22	loft-i-on
Heitmeritz	311	leta f. Lerra.
lelgovia provir		letrununum. 150
lelovia.	ncia.` 1147 394	letta. 402. ejus op. ibid.
le Maire fretun	n, 3	7 Januari 199
lemanus lacus.	. oc	
lemba.	54	levante, der Offwind.
lemburg.	398	levartonia. 23
lenczna.	39	Laubus street
lemgovia, lemnus inf. 35	208	
patria.	ibid	panorum. 26
lemovices vel l	emovici. O	leucadia inf.
lemovicum vu	lgo Limoges	leuca noraria, 27
1	91, 111	leucefter (T pieceten 331
lemovii.	154	leuch.
lempra defertu		
lencicia.	227	viatus. 187
lenkis.	303 360	leuci. 97
lenguefter.	150	reaconorus veneus, 24
Hentzen.	100	lenco syri.
S. Leo f. S. Leo	onis fanum.zo	leucopetra prom. 238, 260 Leuctra
	,	Leucita

	T TA
Leuctra Epaminonda victo-	(Or farthamb
ria nobilis.	liege op.
Leuctrum. 336	Lier.
Leuenburg Ruffix. 398	
Menentanta	Lieuwarden.
Aeuenforde. 208	ligeris f. la Loire fl.
Levissa ins. 148	lignitz.
Leuta ft. 318	ligures.
Heuterberg. 212	ligures Apuani.
Neutmeritz 194. ejus	ligures Iralize incolz.
fitnosse :Lit	2
lireif3. ibid.	liguria, ejus fines & oppi
Leutich. 317	Birm, the mass of the
Leutzi. 97	Hannie C Tu Cale Con Co.
Lewenburg. 398	liguria f. Infula Corfica.
Levoni op. 402	liquíticus finus.
Leyningen Comitatus. 174	
Lexobii. Q2	lilium fignum in Compa
Lezze 265, 297	I
Li mensura loci. 27	lilyhæum op.
Liam f. Iliam. 442	lilybæum prom.
Lianæ f. Lianes, 81	lim fl. 314.
	lima peruviæ op.
	limago fl.
Libanus mons. ibid. ejus magnitudo, multorum	limbi Horizontis,
fluminum parens. 491 Libecii. 241	limburg Bohemiæ.
	ejus limites ibid, & Li
Libenauw. 208	
Liber pater Indiam primus	burgium urbs. 123. 1
ingressus 196. ejus certa-	
men. 261	limnæ.
Libici, corum fines & oppi-	limoges.
da. 244	limonum.
Libnenie territorium. 400	limofin #bid. 1
Libonorus ventus. 24	limovices.
Liburnicus finus. 324	limyra.
Liburni. 249	limyrus fl. ib
Liburnia 324. hodierna ibid.	lincium f. Lintz Austriæ,
à Romanis domita. ibid.	bi Keplerus Aftrolog
Liburniæ oppida. 424	ī
Liburnica naves. 249	lincolnia.
Liburnicum mare. 35	lincolnichire I
Liburnus portus , f. Livorno.	lincopia.
249, 288	lindavia.
Libya f. Africa. 510	lindus f. Lindo, Cleob
Libya Exterior. n. Elfocat	,
descreum, 519. Interior,	linea.
ejusque fines. 528	linia media. ib
Libyædeferta. 523	lineam meridianam inveni
Libyægyptii. \$11,512.	
Libyarchæ. ibid.	1
	linga fl.
	lingen op. 2
Libycum mare. 37	lingen Comit. & op. ib
Libii Phænices. 522 Libysfa, 468	lingones.
	linguadocia.
	linguadocum.
	lingua Cancabrica.
Lichenfis Comitatus, 211	lini patria.
Lichus fl. 163	linzium in Colonienfi dice
Forum Licinii. 245	fi. 1
Licinii promontoria. 268	Port Lion f. Portus Leon
Licinius, Augusti Procura-	
tor. 114 Lizifis. 370	liamnaia 36
	lionnois.
-102 Op. 206	Mont de Lions,
Lidda 1. Lydda, 48c	lipara inf.
Liebmul. 406	liparæorum inf,
400	lipovecia. 3

	T 7.	$\boldsymbol{\nu}$	
	Lieffland. 401	Lippe fl. 163/217	. Imania na V. e .
		linna Comission 11 11	lægria 143. 145. Inferior , e
		rippe Comitatus, 208	jusque provinciae. 14
	1 - :		lægria Superior, ejusque fi
	Lieuwarden. 135	lipsia 196. Academia. 226 liquentia s. Liquenzæ fl.	
	ligeris f. la Loire fl. 101	liquentia (Liquent C	low
	lignitz. 196	quenen 1. Liquenzæ 11.	11-6
	ligures. 238	lira. 127	lojola Ignatius. 75, 76
	ligures Iralize incolz. 273,	liris. 254, 271. Novi Latii	1 ogronno i juniopriga 70
		terminus. 254	loire fl. bloridæ.
	230	116.61	la Loire f. Ligeris fl. 10
	liguria, ejus fines & oppida.	liebons f Tiches & Ol C	P. Lombardi patria. 28
			lombardia qf. Longobardia
	239	& Ulyflippo. 80	
	liguria f. Infula Corfica. ibid.	lifieux. Q2	28:
	ligusticus sinus. 35	liffus op. 324, 325	Iombardiæ Cifpadanæ 8
	lilæa. 343	liternum 261, ubi Scinionie	Transpadanæ divisio. 28
i	lilium fignum in Compaffo.	fepulchrum & villa. ibid.	lombardize Cifpada næ Duca
ı		liternus fl. 1bid.	tus. 28
ı	46	linominanian	lombardiæ Transpadanæ Du
ı	lilyhæum op. 302		
ľ	lilybæum prom. ibid.	Litomiffel. 194	catus. 28
ı	lim fl. 314, 323	lidda 485. ubi Æneas para-	lombardiæ ditiones in Italia
	lima peruviæ op. 559	lytious fanatus. ibid.	275, 276
	limago fl. 98		
	limbi Horizontis. 44	Palatinatus & urbes. 391,	lomont Lacus. 147
ŀ		Talatillatus & urbes. 391,	
ı	limburg Bohemiæ. 194 limburgiensis Ducatus 126,	544	lomzense territorium. ibid
ĺ		litus aureum. 544	londen Dithmarfia. 228
i	ejus limites ibid. & Lim-	livadia. 360	londinium f. Londen in An-
ľ	burgium urbs. 123. 126	livense territorium. 400	glia. 144. Academia. & feq.
ı	limiffo. 506		g
ı	limnæ.		londobris inf. 145.feq.
	limoges. 91	livii forum. 201	
1	limonum. ibid.	Titi Livii patria, cineres.	longi muri. 37
1		280	longinia. 150
ı	,, ,	livonia, ejus fines, magnitu-	porto Longione, 288
ı	limovices. 91	do, 391. 395, 401. divifio,	longitudinem & latitudinem
١	limyra. 477	territoria opida - a6	invenire locorum. 48,53.
I	limyrus fl. ibid.	territoria, opida. 396. 401,	feq. itellarum. 57
١	lincium f. Lintz Auftriæ, u-	402. a Polonis ad Succos	longitudinis & Latitudinis
1	bi Keplerus Aftrologus.		gradus. 54, 56. fcala. 50
i	191	livones Germani. 388	differentia.
1	lincolnia. 145	livonicus finus.	longitudinis gradus in mil-
١	10 11 0 11 1	livorno f. Ligorno. 249	liaria converfi ibid.
Į		lixus fl. n. Laffus, alias F. di	
Ì		Larach. 526	
į	lindavia. 180	lizifis.	longitudo & latitudo Terræ.
İ	lindus f. Lindo, Cleobuli	10anda ini. 136, 542	20
1	patria. 508		longobardia, 275
١	linea. 8	lobrogatus f. Rubricatus f.	longobardi. 154. in Italia.
١	linia media. ibid.	. 75	275. Pannonia. 315
١	lineam meridianam invenire.	locanum. 281	longobardorum migratio. 165
1	' 46	llook	corumRex ultimus Defide-
1	linga fl. 120		
1	lingen op. 208	locorum litum invenite. 48	-/,
١	lingen Comit. & op. ibid.	locorum menfura 25. & feqq.	longonis portus. 288
١		pictura. 59	longronno. 79
Į	lingones. 97	locorum distantiam inveni-	longuedocum. 00
į	linguadocia. 112	re. 48, 54	lop, defertum 421
ł	linguadocum. 89	locrenfes coloniæ in Sic. 310	loppi f. Lappen. 236
١	lingua Cancabrica. 81	locreniis finus. 260	lopfica. 324
1	lini patria. 341	locri Epicnemidii 137. eorum	lopur. shid
I	linzium in Coloniensi diœce-		
1	fi. 173	locri Epizephyrii , 268. pe-	
ı	Port Lion f. Portus Leonis.	ftilentia & terra moru	Lozck. 161
ı			Loreto. 29 r
1	. 360	nunquam infeltari, 268	lorienfis Comitatus. 183
ĺ	lionnois. 107	locri Ozoli 338, corum oppi-	lotharii II. monumentum.
ĺ	Mont de Lions, 552	da. 339	
١	lipara inf. 305	lode in Sardinia. 310	224
١	liparæorum inf. sbid.	lodi f. Lauda 240. à Medio-	lotharingia.97, 116, 152.ejus
ı	lipovecia. 394	lanenfibus eyerfa, 284	pars, 97
١	394	lachnicum, 406	Lo-
•		, 400]	, T. C.
	• .	,	

7	lægria 143. 145. Inferior , e-
8	Jusque provincia. 145
d.	lægria Superior, ejusque fi-
6	nes. 145
1.	lœven. 94
9	lofanto. 263, 271
7	logola Ignatius. 75, 76 logronno f. Juliobriga 79
	loire ti. Bioridz.
4	14 Loire I. Ligeristi. 101
Ϊ,	P. Lombardi patria. 283
ó	iombardia qi. Longobardia.
)2	282
25	Iombardiae Cifpadanae &
ıs J.	Transpadanæ divisio. 283 lombardiæ Cispada næ Duca-
ä.	tus. 285
)4	lombardiæ Transpadanæ Du-
4	catus. 282
1	lombardiz ditiones in Italia.
ā.	275,276
,	lomont Lacus. 147
ı,	lomza. 400
4	lomzense territorium. ibid.
14	londen Dithmarsiæ. 228 londinium f. Londen in An-
ю	glia.144. Academia & fee.
0	I45.feq.
4	londobris inf. 84
s.	longi muri. 370
o	longinia. 153
ı-	porto Longione. 288 longitudinem & latitudinem
٠,	invenire locorum. 48,53.
٠,	feg. itellarum.
s d.	feq. stellarum. 57 longitudinis & Latitudinis
8	gradus, 54, 56, fcala, 50
ĭ	dincrentia. ca
9	longitudinis gradus in mil- liaria conversi ibid.
li	longitudo quid ? 19, 20
6	longitudo & latitudo Terra.
9	20
3	longobardia. 275
١.	longobardi. 154. in Italia.
5	longobardorum migratio. 165
1	corumRex ultimus Defide-
8	
8	-/)
•	longonis portus. 288
9.	longronno. 79
	lop. defertum 421 loppi f. Lappen . 236
† 0	
)	lopfica. 324
1	lopur. sbid
5	loquuhabria. 147
3	Lozck. 161
3	Loreto. 29 t lorienfis Comitatus. 182
	lorienfis Comitatus. 183 lotharii II. monumentum.
)	

205

250

203

223

205

sbid.

ibid.

To8

102

222

173

174

220

305

348 ibid.

170

506

Mæonia.

Mæotis palus,

471

37, 44

Lotharingiæ Ducatus, 174. | Lugdinenfis ager. ejus limites. lugdinum f. Lyon. 90, 93 Lovanium f. Aoben 127. lugdonum Barayorum Menden 130. ejus din-Academia Belg. ibid. Lovanto. 261, 271 turna obsessio ibid. Acade-Lovenstenium Lovenstein mia. lugii corumque fedes. 158 luhufium. 197 arx. 162 Lovicium. luha fl. Lowat fl. 390 luitbrandus. Loyza. 201 luna fylya. Lubavia. luna urbs 248, portus & Lubbeke, 207 prom. Lubboda fl. 224 luna quibus oriatur & occi-Lubeca. 108, 202 dat, oftendere. Luben. 197 lunæ montes. Lubiacum. 100 lundari. Lubiana ibid. lundia f. Londen Scaniz. 228 Lublinenfis Palatinatus. 394 lunden in Holfaria. Lublinum. ibid. luneburgensis Ducatus . e-Lubufium. 199 jus opida & fines. 205. Luca, 250 Luca, Xantis Pagnini patria luneburgium. ubi marmora. 288 lupia fl. S. Lucæ offa. · 116, 206 28o lupolianum in Histria. 279 Lucach. 563 luppia 4 Lucani, 239. 274. corum or-162. 16 lulatia 192. ejus oppida & tus, fines & opida. 265 Lucani patria. fines. Lucania duplex. lufitania provinciaHifp 66.67 265,266 Lucanum. 281 lusitanorum mores. Lucanus. Infine. lutetia Parifiorum. S. Lucas. ibid. 82 03, 104 lutetia Francici regni caput. Lucayo inf. -562, 563 Lucca. 22.0 Luceburgium. 126 Unde nomen? Luceburgicus Ducatus, ibid. lutera fl. & lacus. Luceburgionsis Ducatus ma-Mart. Lutherus. jor pars. Autter am Barenber= LuceburgenTes. 152 Lucenfis civitatis ditio, 278 Lucenfis agri felicitas. 280 Luttich f. Luyck op, Lucenfium mores. il:d Autzel Sein. Luceria f. Lucera. 264, 298 lutzena in Milnia pralio no-Lucernaf. Lucern. 117, 119 bilis. Lucernensis lacus. lutzka. de S. Lucia inf. 546 luzeburgium, ejus Ducatus. Luciani athei patria. 493 78 96.97. 126. limites. ibid. Luciferi fanum. & pars major. 96, 97 Lucius multorum annorum luzzonia inf. luhavia Lucius Dux. lycaonia in Cappadocia. 466 Luco 512 lycaitus, Lucoviensis Terra. lychnidia lacus. Lucrinus lacus oppletus cilychnidos. neribus. 261 lycium mare. Ludovici Vivis patria. 77 lycia, ejus fines,fl. & op. 464. Lodovicus Bavarus. Ludovicus XI. Gallız Rex cum Helvetiis fuedo junlycophronis patria. lvctus. 120 Ludovicus X I I. hoc fordus lycus der Teeh A. rupit. Ortus. lycus fl. Affyrias. Caria. 453, Ludovicus Sfortia. 283 Ludovicus Bofonis filius ex-472 in Cypro. cœcatus. lycurgus Legislator. Lugdunenfis Gallia. 65 lydda.

104 lydia, ejus flumina montes, urbes. ibid. lvđius A. lydorum mores. 471 lyera f. Aener. 127 lygeris. 101 lygus. 368 lymericum on. 170 Apinford. 227 ymicus finus. ibid. lyn portus. 145 lynau fi. 205 lynceftæ, corumque op. 351 lyncestis regio & fl. ibid. ynceus fl. -248 von. 93, 114 Nicolaus de Lyra. 368 lyfimachia. lyfippi opus, Herculis coloffus. .265 lyffus fl. lyftra , ubi D. Paulus docuir. lytarmis prom. M Abortha, 487 Macaria inf. i. e. Cy. prus. 506 Macarius. 513 Macaffar inf. 445 Macedonia, 328, 346. ejus nomina, ibid. limites, opida 347. Reges ibid. & feq. unde dicta. 346 Macedo. Macedonia Maritima. 370 Macedoniæ flumina. 353 Macedoniæ mons. 355 hodiernæ partes. Macedonum imperium in A fia. 456 Macerata. Macetia i. e. Macedonia. 351 Machek mons Pannoniæ. 314 Macherus. 485 ubi Johannes Bantiffa in vinculis detentus, & Abdiz fepulchrum. Machian inf. 445, feq. Macon Cambojæfl. exundat. Macra fl. 239, 249. Macras campus. 491 Madagafcar inf. Madera inf. Madritium f. Madrit & Madrid, Madril. Maander fl. feu Madre, ejusque ortus 469. ejus gyri. ibid. Mædicaregio. 370

mænapii. 110 manus Daitt f. Moin fl. 99, 182 mæoticus lacus. maestrich. magaduzzo f. Magadoxo. magdeburgicus Archiepifco. patus. 225. in tres circulos dividicur. 221 magdeburgium. thid. magellani interitus, 40, na-Vigatio. ibid. magellanica. 42,564 magellanicum fretum,38,qui navigaring, 160 magelianus magellanus Ferdinand, 38 Lago d'Maggiore. magistri libellorum supplicum in Gallia, magistri rationum, ibid. magnefii. 344 magneffa, ejus limites & opida, 345. Themistocli donamagnefia prom. magnefia, nunc Mangrefia, Themiftoclis exfulis domicilium,ad quam victus Antiochus Rex. 471, 473 magni Chami imperium, (jusque reena. magnitudo terræ, magnus Mogor f. Mogol. de Mago inf. magog. 419. à quo Massage. 12. 496. eorum fines. 425 magrida f. Magreda fl. magua, regnum Hifpaniolz, mählstrom Vertex. 212 mahomedis impoltoris ortus & initium , fuga , fepulchrum. Mahren. das Mahrische Geburge. mahometa, ol. Adrumetum le Maine. 92, 106, 107 mainland. mainotæ. Maintzia & Montzig. Maints & Meints. ibid. major mons. 270 majorca inf. 74,83 majorca urbs, 74 Majos

nus.

Majoris inf. ambitus. Manillia urbs. ibid, feq. Maira fl. Manlii Vopisci villa. le Maire fretum. mannæ vafeulum. Tacobus de la Maire. mannus, i. e. Adamus, les Maistres des Requestes manoa f. E L. Dorado. 558 Galliæ mans QZ les Maiftres de Comptes.ibid. Mansfeld op. & Comitatus. Mairz fructus. Majum a navale Gazo. mantali pop. 461 Макардино В. Стета. Mantea f. Amantea in Brutiis. 200 Malabar regio 435 Ejus fitus, magnitudo & urbes 437 Manri. Mantinoa, 335. cadem Anti-Malacca f. Malays urbs & regonia. ibid. ubi Epaminondæ vićtoria. Malacca, peninfula, 430, 440, mantua 245.283.ejus descriptio, palatium & caft, 284 Malaccenfium lingua miræ Virgilii & Baptiftæ Manfuavitatis. tuani patria. 245. a Cæfa-Malaga. rianis capta. 77,81 mantua Carpetanorum. 70 Malaja castrum. 446 mantuanus Ducatus 276, e-Malatia op. Malconfiglio. jusque partes & opida, 324 Malden op. Maldivæ inf. 278. 284, ibid. fertilitas. 146 446 Malemba. manucodiata avis. 540 445 Maletur regnum. Capo di Manza. Maleventum 260. Orbilii pamappa universalis 59, particularis ibid, carum ufus . Maleum prom . f. Capo Malio. ibid. eas ad plagas mundi difponere. Maliacusfinus, 343, 344, 353 Malianum, ad quod Conra-dinus victus maquana reen. Hifpaniolæ. maraba. Malines. 128 maracanda. 420,450 Malido locus. 367 Maracapana. 558 Mallus. 479 maragnon fi. 557 Malogoftia. 395 ia Marana aqua. 255 Malmogia f. Malmo. 228 marancu Malya n. Muloya fi. 525 marathon 342. clade Perfa-Malvafia. 36e rum nobilis. Malvaricum vinum. 366 marathus. 401 Maluco. 445, feq. marazu. 452 Mameluchorum regnum demarca Comitatus, ejus liletum. 516 mites & opida. 208 Mamertini. 303 marcena. Mammel fl. 380 marcia f. Marchia. Man inf. march fl. 163 Manachium. 28: marche. Manambis regia. marchia Anconitana. Manara infula margaritarom Brandenburgienfis. dives. Media, ejusque fines, 199 Manaffe tribus. Nova ejusque fines. ibid. Mandao. ibid. 442 Priegniziana. Mandeen Gevaudan. Salutienfis. 282 Mandoe inf. 2 27 Scothiæ. Mandrocles Samius. Tarvifiana, eiusque opida. Manethufa. 280 Manfredonia munita. 208 Uckerana. Manfredus Neapolitanus Rex. 199 marchia Venetica. 297 Verus. 100 Mangalor. 437 Nova. ibid. Mangi. 434 marchia Vinidorum. 100 Manheimium. marchiofinni f. Marchfennen. Manicongo regnum. 542 Manilhas fretum. marchionatus Francimonta-Manilla infula,

cum. marchionatus Badenfis. 185 marchionatus S. Imperii.122 marck Comitatus. marcodurum. marcolphi domicilium. 318 Marcomanni. 156, 158, 193 corum sedes 157. migratio. 165 mardi. 454. feq. mardicum navium flatio. 125 mardiene. 452 mardocæa. 499 mardonius victus. 349 mardus fl. 455 mare ejusque partes. mare Achaicum , Ægæum 35 Adriaticum sbid. Africum. Ægyptium 31, 37. Æthiopicum, 30, 31. Album 33. Amalchium 29. 30. Amazonium 35. Aquitanicum, 30. Arabicum ibid. Arta. brum ibid. Afperum ibid. Adriaticum, 35. Aufo-nium 35. Atlanticum, 30 Auftrinum, 31. Balthicum, 28. 11.Balearicum 34. Bengalenfe , 30. Britannicum , ibid. Caledonium, ibid. Cantabricum. ibid. 37 mare Carium, ibid. Carpa-thium, 36. Cafpium, 28.32. Caucafium , 36. Celticum , 20. Cronium, ibid. Cimmerium 36. Cilicium, 37. Colchicum 46. Concretum. 29. Corficum, 36. Creticum, ibid. Cyprium, ibid. Cyrenaicum, 37. Germa-nicum, 30. Dalmaticum, 35. Epiroticum , ibid. Erythræum, 30. Eoum, 28 Gangeticum, 20, Gallicum 30. Hispanicum. 34. Huthfonii. 33. Hybernicum. 138 Hyrcanum. 28, 32, Hyperboreum. 29. Ibericum. 34. Icarium, 36. Illyricum 35 Imperii, 36. Indicum, 20 31. Inferum. 34. Jonium, 34, 35. Internum. 32, 33 Islecum. 37. Judaicum 37 mare Lantchidolinum. 33 Lybicum. 37. Liburnicum Ligusticum. Lycium. 37 Magnum. Mauritanicum. Mediterraneum , 28, 31 Mexicanum. Mortuum 29. Myrtoum 36. Nigrum. ibid.

Numidicum. 37. Pacifi-

Gggg

Orientale. Pacificum. ibid. Palæstinum. 37. Pamphylium. 31,37 Partheniacum. sbić. Perficum. 30 Pharicum. 37 Phafianum, 36, Phænicum 37 Perficum. 30 Pigrum. 20 Ponticum. 36 Rhodium. 37 Kubrum. 30,32 Sardoum. 29, 36 Sarmaticum. Saturninum. Scythicum. 29, 56 Septentrionale. 32 Siculum. 4,35 Sericum, Sinenfe, 29 Superum. 35 Svri2cum 37 Syrium. 37 Tauricum. 36 34 Tufcum Mare fuevicum-3 E Tyrrhenum. Vespertinum. 3 I 37 Mar de Zabaken. mareschalli Franciæ. 107 marcotis f. Marmarica Ægypti pars. 512 margafi. 162 margaritainf. Margenthal. 169, 183 magris fl. margiana, eius populi 450 fines. 383 margofaft. margyetæ populi. 449 S Maria inf. 21 S. maria di Tyndari. 486 maria Judææ septem. Caput S. Maria. 207 S. Maria di Grotta Ferretta 254 Maria Scotia Regina Suppli-146 cio affecta. Mariacker. 227 mariana on. 3 I I mariana toffa. 114 56i S.Maria prom. 133 S. Mariæ foffa. 404 mariæbureum. S. Marie de Cassiope. marien regnum Hispaniola. 554 Marienberg op. 218 Ma:

1	N	D	Ë	77	
	TA	L)	C	X.	

		-	7.4	~	
Parienberg Arx. 182		ife.		100	mech
Parienwerder op.406	D'	oude M	Dase.	101	not
Variamne turris. 484	1 34	afieres.		96	mechi
Mariamnë turris. 484 Mariandyni 467	1 200	afius mon	s	462, 497	mech
Maribous Comobium. 230	, m	asiriensis	ager.	97	eju
Maricai. 450			icarus, e		mech
Maridunum. 143		lio, & Pa	latinatus.		mecki
Marifa fl. 370	. 1 m	affa op.	248,	290, 296	eju
Maris mediterranei memora-	. m	alistiyiioi	um gens.	526	
bilia. 33		aliagetæ.	416.	Magog	meco
Marifus f. Marifch fl. qui &	١.	rus victu	. 416. at	nis Cy-	mecri fed
Rabon , ejusque ortus		afficus m		272	mect
.379		affilia,	••	89, 113	meda
Maritimæ Alpes. 27			, f. Marft	rand. 222	meda
Marius vicit Simbros. 16		aftufia pi		367	meda
mors. 25	5 I m	afulipat	1.	438	11120
le Marle fl. 10		nataran re	en.	443	medi
Marmarica. 51	2 E	nartarea.	-	515	medi
Marocayo lacus. 55 Marocco reg. 52	9 (-	nater CC	CLXIV. in	fantium.	flu
	. 1			130	
	. E	naterea h	ortus.	531	medi
		nathildis	donatio.	200	mean
Maros. 37 Marpurg in Stiria. 19	, 1	natilica.		251	mede
Marpurgum Hassiz, Acade	. 5	natifcona	, f Masco	n. 110	, mea
mia 210, 22		natra f. M	lataram.	443	medi
Marrechia, f. Ariminus f	1. 1	natrinus	n. vulgo le	159	medi
2 5	o'∖¹	natrona	vuigo ie	marne 11.	medi
Marrhasium. 45	- 1	oh. Math		90, 101	medi
Marri Comitatus. 27	7 :			219	me
Marrubium n. Morrea. 26	io '	nattiaci.	156. eor		med
Marrucini, 230, 273, coru	m	nattium (	an .	ibid.	91
oppids, 250, fines, 20	04] .	mauricibe	rainm.	2 22	9.
Marrum f. Marro. 28		nauri f, N	laurifii. 52		med
Mariaci. 121,150, 19	1 / 1	fpania.	72. iidem	éx ea eje-	med
Marfalla op. 304, 30	(60	čti.	,	73	1 27
	7) ;	mauritani	a. 511. 5	25. ejus	fe
Marfeille op. 89, 11		fines, t	luvii, divi	fio. 525.	med
Marfi. 156, 239. eorum fed oppida, fines, & lingu	a.		enfis. 524.	Tingita-	tit
oppius, nues, eega		na.		526	med
	98	mauritan	icum mare	nMachian	med
Marfigni eorumque fede	es.	inf.	attenum i		med
158,1			ii fanum	f. S. Mau-	med
	87	ritz.	n ranum,	120	Inca
		Mauritii 1	inne	545, 564	
	id.	S. Maura		331	med
Martaban. 4	40		num regn.	532,535	1112
S. Martha.	57	maurocu	m f. Maro	c. ibid.	4100
Martialis patria.	69	maurocit	anum regi	num. 525.	1
Martiana fylva.	64	ejus fit	us & urbe	s. 535	meg
Martinach f. Mariniacum		Wer 11	2aufetin	urn. 175	1
	24	maufolus	f. Indus	l. 431	meg
	223	maxeræ.		450	
Martinus Hozbuscher.	40	maximi	Philosop	hi patria.	l P
Martinino inf.	62			400	000
Martiniquo. Martius Karbo.	80			cus natalis.	meg
Marudo.	144	192. 1	dem capti		meg
Marum fl.	163		ife territo		meg
Marundæ.	454	maza f. h		465	meg
	195	mazaqui		es & limi-	meg
	317	tes.	· · · · · · · · · · · · ·		
Mafandaran prov.	457	meandre	s mons	307, 308 429	
Mafcon op. 97,		meata,		139	meg
	. 1			- 39	, -
	9				•

L A.	
mecha Mahometis natalibus ;	giordech ff.
notum. 505	megrina. Pir
mechlinia f. Mecheln. 128	TIPO CANE
mechoacan op. & regio. 555	Meienfeld. 281
ejus colonia & figus. ibid.	Les Meiftres des Comptes
mechoacanæ radices. 555	
mecklenburgiensis Ducatus,	
ejus limites & urbes, 198,	metampus ad Agyntine neo.
202	
mecone. 352	melas fl. 341, 353, 370 eine
mecriti Tattari, corumque	
fedes. 421	
mectum. 397	meldorp,
medano op. 553	mercius mus
medar regn. 539	menes n. 200 27.
medava f. Medaba, 502	melfi 296, 298
Medebach. 157	
medi in Thracia. 368	meliapor. 296
media, ejus populi, urbes,	molihaana a 2737
fluvii , montes & fines.	GAY-X-X
	Blocksberg. 164
madia Association 354	melibæa , ubi Philocletes.
media Atropatia, 457. Major	1
ibid.	, menna,
medorum imperium in Afia.	
456	Michiga is Michigana in Adria-
medicæorum familia. 288	
mediefus. 382	mentaci catemi.
medina del campo. 80	dictitede 1. Menta, 402.465
medina Talnabi, ubi Maho-	) mene,
medis fepulchrum. 505	men, co
mediolanum f. Il Depland/	meinick.
91, 92, 245, 263. magnum	
ibid.	meiphitanus Archien.
mediolanum in Gallia. 74	mella ini.
mediolanenfis Ducatus.	memel fl. 396
176. 283. fub Hifpano. 16.	
fertilitas. 284	memeia fi. & caftellum, ibid.
mediolanenfium Dux Galea-	memmer op.
tius Sfortia. 120	memminga, 180
mediolanenfium mores. 284	memnenis fepulchrum, 400
mediomatrices. 97	memphis hodie Mefer, 514
mediterraneum mare. 28, 31	menan il.
medoacus fi. 280	menander.
medra Nigritarum regio.	menapii. 94, 150
537, 538	menapiorum caft. 04, 123
meduana fl.	menavia ini.
medwisch. 382	mendelium offium Nili c.g
	Petrus Mendozza, 561
	menevia.
128	mengeringhaufen. 208
megalopolis Polybii patria.	mengrelia. 400
335	mentium divisio. 49
megara f. Megaris, Theogni-	meniura locorum, ac. & fee.
dis, Euclidis & Stilponis	menturæ Geographicæ. 20
patria. 341. ejus limites	menteleli, 477
& oppida. ibid.	mentz. 00, 175
megarenfis arx. ibid.	menzo ii. 270
megarenfes Lachrymæ. 342	menuthias inf. 545
megarenses Philosophi. ibid.	mepper. 135
megaricus rifus. ibid.	meppen op. 206, 208
megen op. 101,128	mercator. 46
megics 382	mercurii prom. 522
megores f. Mægores. 452	merenku. 458
megra. 361	IlBergentheim. 182
megrada f. Magrada f. Ma-	merida. 70
1 - 2	Mc

Meridianam lineam invenire.	I
	metenfe regnum,
47	methene op. 334,
Meridiani fecundarii. 59	Metis f. 1 12et3. 97, 10
Meridiani. 45	
Meridiani globorum varii.	mercania
10	mevania , 251. ubi And
Manidiani difformia an	ginus natus.
Meridiani distantia, 20. men-	mevaniæ infulæ.
furæ variæ. 25	
Meridianus colurus.	
Meridianus 10. ejus officia.	1 - M. C 3
10. & 11	La Meule.
	mexicana regio. 555 ejus o
Manidianalia Dalam	centus.
Meridionalis Polus. 5	mexicanus finus.
Merionithia. 134	Mexico urbs. 550; 5
Meeriff Gebirg. 195	1 200 American
	nizepoenurg. 2:
Meroë inf. Ægypti. 517 Meroë f. Guequerren inf.	meyland.
	Der IDepn. 16
ibid.	
Merseburgium. 220	mezentius Ceretanorum Re
Mervæ fl. 101	
Pauli Merulæ patria. 120	24
	mezuna op. novum. 52
16-6	
Meschech , unde Moschi.	
416	S. Michael op.
Melched.	S. Michaelinf. 21, 54 S. Michael op. Galatiæ No
Melembria, 3.70	o. michael op. Galatiæ No
Mefenc. 499	va.
	S. Michaëlis Archangeli o
3.7	
	S 25 2 4I
meigana op. 533)	5. Michaelis comobium I.
	nepurgi.
Melopotamia 480, eius fines.	michaloviense territorium
magnitudo, regiones, ur.	
bes, montes, fluvii, 497	Can do S Martia 40
Meffa.	Cap. de S. Michel.
Messana f. Zancle n. Messina,	middelfordum f. Middelfa
Thurst noise manning	
Ibyci poetæ patria, cujus	middeimarch. To
cives Mamertini 303. Ubi	middalfa
bliotheca & Epiftola B.	
virginis. 308	
Meffæ.	
Messapia, Messapii. 263, 297	miechovia.
Mellana mehe mbi A -: 0	mielnicense territorium
Messene urbs ubi Aristome-	
nis patria. 331, 333, 334	miedireczum. ibia
Messenia regio Peloponnesi.	
- 1	mies.
Moffeniana Company 331	migliar H.
Maffeniacus finus. ibid. 334	migrationes gentium distin
	Ctæ. 10
Meffis aurea Delphis dicata,	C Minus
266	
	milazzo op. & prom. 30 miletus n. Melasso, Cadm oratoris, Thaletis astrolo
	milicius n. Melalio, Cadm
	oratoris, Thaletis aftrolo
Metanattæ. 388	gr, a muother mulici, Ana
Metapan prom. 262	ximandri physici patria
Metapontum, ubi Pythago-	473, & feq
ras mortuus. 266	
Metaurus n. Metro fl. 251	
Hasdrubalis interitu infi-	miliabza fl.
	milliare, 25, 26. Indorum
gnitus. 271	ibid. Romanum 25. Turci
Metellino inf. 357	cum, 20, magnum, shid
Michellus domuit Cretam afer	
Mictellus Balearicus. 8.	miliarum icala. 50 miliy opp. Campania. 93 milo Crotoniata. 200
Merenic parlam, 104,107	mile Crotoniana
	milly opp. Campania.
•	
	•

	$\boldsymbol{\nu}$	· E	Α.		
metenfe regnum. I	04	miltiades.			
			R- n=	34	12
Metis f. 1 Det3. 97, 10	6.	mina caftr. G	winem.	47	
	~ .	S. Georg de l	dinear.	53	2
mevania, 251. ubi Andi	74	minæi,	*******	13	ᄓ
		mincius fl.		50	
marrania i. C.)	id.	mindanao.		270	
	48	minden.		44	5
mane a	50	mindenGr E-	15	7, 20	1
	16	mindenfis Ep	ncopatu	s 107	1
mariante. 1	01	ejus limites	∞ op.161	4. 229	1
mexicana regio. 555 ejus o	р.	minervæ caft	r. 265,		
marias and Contract		prom.		294	Н
	32	minius A. vel	Minio.	. 6 9	1
Mexico urbs. 550; 5	55	minois inf.		369	: 1
Mepdeburg. 22	1	minorca inf.	vid Ma	jorca,	1
meyland.	54 l			83	
Der Mepn, 16	: 1	minoris Ins. A	mbitus.	ibid.	
		minorica urbs.		ibid.	
mezentius Ceretanorum Res	201	minos Creteni	īs.	364	
		minutum quid	1.7	21	1
mezuna op. novum. 52		minutum prim	um &	ecun-	. 1
		dum.		21	1
micala Cause: Ta		mirandula op.	-8	, 286	1
micale Ægypti, 51		agri Mirandul	ani ferr	ilieae	1
S. Michael op.				ibid.	1
Michaelini, 21,54	7	mirandulanoru		ibia.	1:
S. Michael op. Galatiæ No	-	mirandulanus	Comes	· zvia.	1
va.	5	que dominiu	m	ibid.	1
3. Michaëlis Archangeli op	١. ا	mifa fl. Bohen	io.		1
47	- 1	mifazibozia,	11901	192	1:
Michaelis contobium I	-	mifcum op. Pol		399	1
		misdia regio	•	400	١.
nichaloviense territorium	31	misdia regio. misena s. Misna		452	1;
		mifcnatium.	· op.	216	
2D. de S. Michel	- 1	misenum prom.	(Cano)	250	1
niddelfordum f. Middelfar	· ·	- Prom	capo M		1.
2.0		monte Mifeno.		262	1
niddelmarch.				ibid.	I
niddelfex,	Z	mifenus portus	•	ibid.	1
niddelpadia.	- 1	missichrass. Spa miscoss.	rta.	336	١.
niddelburgium.	ě l	misnia March		264	1
muicielexia,		216, ejus lim	irec A	214,	1 2
niechovia.	4	410, 0,43 1111	1103, 11. 0	c op,	1
niclnicense territorium				ibid.	1
400		mistovia.		394	1
niedireczum. ibid		milus fl		247	
		mithres Rex A	gypti.	515	1
• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	2	mithridates Re	x Ponti.		n
nighar H. nigrationes gentium diftin.	,	ejus locus nat	alis, reg	ia &	١
ctæ.	: I.	fepulchrum. mitovia.		467	111
Minnel		D		402	n
nilazzo on & nrom	1:	Petrus à Mittell	ourg.	1 28	
nilazzo op. & prom. 305 niletus n. Melasso, Cadmi	11.	Maittelfahrs	uno 38.	227	n
oratoris, Thaletis aftrolo-	١.	Maittelfahrt	fretum	220	п
gi , Timothei mufici, Ana.	. [	Maittelfahrt	Onn		12
ximandri physici patria.	1:	alegation affer	Opp.	38	п
		112ittelmarc	g.	154	m
473, & feq. nilevum f. Milevis. 524		nitylene.		357	m
	1	miús.		357 368	m
illianza H.	۱ ا	nlavense territo	rium.	400	111
illiare, 25, 26. Indorum.	. 1	nobile primum.		2	
ibid. Romanum 25. Turci-	. :	nochenium.		281	m
cum, 26. magnum. sbid.		noceadelu.		469	m
nilliarum feala. 59		nodena.	246,	285	m
tilly opp. Campania. 03		nodica.	• • •	3°5	m
nilo Crotoniata. 268	į 1	nodicca.		245	***
		Gggg:	2	1	

42 71	modici n. Monza. ibid: modin Maccabæorum patria.
6	
3	modon op.olim Methone.334
ō	moena ini.
5	mœnus fl. 162, 163, 182
2	mœonia Lydiæ pars. 471 mæris lacus Ægypti. 518
6	moers.
5	moers. 133
4	
4	Com. 272 Incolar and Clar
s	milia ivia, urbes 274, lega
.	Addition , Set alle Subdita.
3	370. duplex facta fh.
	mœfia Cereris Horrana
:	- de la liorieum,
1	mæsia à Crasso domita 376.
-	occupata à Serviis & Rol-
٠l	garis, opprella à Turcie . L.
	mœuæ Superioris on. 272
. 1	michige Interioris on.
.	mœforum mores. 376 mogores f. Mogules Indiæ fe-
	ptentrionalis, Reges ,'eo-
١.	rum opes & feqq., 425.
	442
	moguiis imperium indicum
	shid undo annum
1	moguntia f. IDent3. 175
	moguntiacum vel Magunti
1	Manes Richard, H.
1	moountiacum Iralim
1	moguntina Diocesse and
	22) Clusque partes, 1717176
1	monaz. 32£
13	mokan regio. 460 mola op. 258
1	
1	
	moldau. 324
1:	Moldauer Freifz. 194
1	moldavia quando appellata.
1	.0.
1	noicavia major & minor.ibid
1.	
1	
1	nolgaworum mores. 383 nolgamiai tattari. 421
	nolheim 177, 206
1	nolheim 177, 206 nolinium, vulgo Molins.
۱,	oloffi.
	iolshemium. 329
n	ioltau. 442
10	100 442. 445
	ombaza, saa
n	146 146
1 ,	nonaco. 283 nonacoi Herculis portus. 239
n	ionachium vulgo Monaco
١.	Italiæ, 283
	Mo

	. I N	D
Monachii principatus. 277	Monte Leone.	268
	Monte Ritondo.	253
	monte di Somma.	272
187	monte di Trapani.	306
Monapia f. Menavia & Mon.	monte Pulciano.	287
inf. 146	monte Sarrato.	75
Monasterium f. , I Dunster.	montenfis Ducatus	ejus li-
207	mites & op.	200
Monasteriensis Episcopatus,	monterano terræ m	otu periit
ejus limites & urbes, 207,		207
225	montes.	46
Monasterium Laurentii. 78	montes , vulgo mon	s op. 126
Monasterium s. Munster	montes Diaboli.	361
Epfel. 173	montes Epiri.	353
Mon. Gerium f. Crucis. 392	montes Luna.	517
Moncaitro. 382, 383	montes in Gallia	præcipui.
		102
Mond. 133 Moncon f. Monfonium. 76	montes Pyrænei.	65
Monembasia. 360	montreibre Comit.	291
Monemugus. 543	montfortium.	133
Mönefland. 229	montgomeria.	143
Mongul regio. 419	monti di Auro Istr	
Monjou. 96	montiregalensis Ar	
Monomorapa regnum& urbs,	patus.	309
ejus limites & magnitudo.	montis Draconis ca	
539, 543	montis Ferrati Du	
Mononia. 150	montpellier.	112
Monopana fl. 552	monumethia.	143
Monopolis. 298, 299		245
Mons, vulgo Montes op. 126	mopfopia f. Attila	
Mons Aureus. 314	mopfopila f. Pamp	
Mons Grampius. 147	morachua op.	195, 196
Mons altus. 297. Sanct. A.		399
driani. 65. D. Andreæ.	moracz.	317
. 224. S. Angeli. 298. A-		ibid.
rato Pilati. 119	moravia Scotia, f.	Muravila
Monferrato. 75		317
Mons Falconis 29	morbenium.	281
Mons farinam habens. 79	mordwa.	410
Mons Leonis. 29	morea.	331,360
Mons Pelofius. 298 Mons Peffulanus vulgo Mont		quo tem-
pellier. 11:		ymitanum
Mons Pilati.	exitructum tuit.	ibid.
Mons Sacer. 355		463
Mons Sacer. 355 Mons Semiramidis. 44	morini.	94
Mons Regalis. 28:	HIGHIRCHM	326
Monfonium f. Moncon. 70	morung.	406
Mons Pelgardus. 17	morrea i. Morrubi	
3 Donfterberg Ducatus	morspurg. morfungia op.	97
19	morfus fl.	227
Monsterfonda. 22	mortaria lacus.	283
Monftier. 8	mortavalus.	270
Montaldo in pedemontio.27		20
Montana. 276		76
Montbeliard Comitatus. 178		70
2.7		195
Montealcino. 28	Thomas Morus.	145
Monte di S. Angelo. 27	mosa fl. 96. ejus o	ftium. 100
Monte Barbaro. ibie		
Monte Cafino. 25		
Monte di Capua. 27	2 mofavsko.	453 408
Monte Falcone. 28	moschi à Mescheo	416
Monte fiafcone. 20	moschorum sedes	ibid.
Monto Gibello, 30	mofchius fl	374
Montegny op. 9	mofchici menses.	462

mofcona.

Munfterberg f. Illon=

Nadir vulgo Nathir.

ı.	Δ .	
mofcona.	248	fortione los -
mofcovia. 397		fferberg / Silefiæ Duca-
bes, fines, m	agnitudo, Du-	7173 196
catus. Princ	cipatus & Pro-	Munfterenfel. 96. 173
vincia, 408.	. & feq. ibid.	Maunfter in valle S. Gre-
mofcoviæ origo	ultima. 407	1 20111.
proxima.	408	munychia collis. 342
moscovitarum	Dux Czar. 411	mura fl.
Johannes.	407	muray f. Muravia. 147
mofcovirarum		murcia. 68, 73, 77.
Epifcopi,mo	res, religio. 411	murgum op. 373
moskowa urbs.		
mofella fl.	97, 16:	muri longi 370
mosqua fl.	407,410	muri pons.
mosselen.	13:	murus in Anglia, 141
mostagan op.	5 20	murta H. 07
moful, olim Ni	inive 45	murthaff. 174
motis inf.	44	mufarnæi. 448
motyca.	30	muscovia Christiana. 408.
mouniter.	150	ejus fertilitas. 408,411
mours Comita	tus. 200	musdorani. 450
mourfia, Murf	ia. ibid	mulici primi Cretenies, 364
moxiani.	46	multtra 260
moxos regio.	553	
mozambique.	54	
mieneck.	40	mutina f. Modina. 246. 285
muchavecius f	3. 39	mutinensisDucatus opida,di-
muhamedes m	oritur. 7	
mula inf.	14	
mulberga, Joh	nannis Frideri.	
ci Electoris	clade nobilis	marine mores 10111
	220	
mulda fl.	22	
muldavia f.		341
	dau fl. 163	mycenæ. 336. feq. myconus f. Mycone inf. 358
2010-15-6-1	******	myconus f. Mycone inf. 358 mygdones. 340
Moldaw L	areijz. 194	myndonia sius suida 6
The Mule pro		myadonia on Thracia 168
	netorum Rex	
reftitutus.	53	myle. 305 myndus n. Mentefe. 473
Muhlenba	ich. 379	myndyrides Sybarita. 267
Mulhaufer	n. 21	
mulheim ad R	henum. 20	
mulhufia Sunt	goviæ. 17	myrmidones. 344
mulhufium in	Alfatia. 12	
mulinium f. N		
multavia fl.	16	
mulucha fl.	52	
muluya ol. Ma	lva. ikid	
mumiæ Ægyp	oticæ. 51:	
L. Mummius	delevit Corin	469. Minor, 470. ejus flu-
thum.	. 33	
	ard f. Mont	
beliard.	17 Mont	
munchen f. Ifi	inifea. 16	
munda op. Hit munda ad Wes		
	rram. 22. es. 59. partes 8	
regiones.		
-chionesi		
		1
munai poium	oftendere. ibia	A T Abathæurbs. (62
	Schenckii, i.	Naharhari, v šhid.
	ien-Schang	
Wannfferhe		
11 Donafforing	ero (IIIam.	Nadir yulgo Nathir. 7

Nadaria provinciæ Prussiæ	
400	pinas.
Nagajienses Tattari, 420	Caji Cæfaris. ibi.
Nagorm. 410 Nagor fl. 169	Columbi. ibio
Nagund fl. 430	Eudoxi.
Nagund fl. 436 Naha fluv. 175	Hannonis, ibid. Himilco
Nahuay pifeis. 233	
Namurcensis Comitatus. 95	
126	Occidentalis. 3
Namurcenfis provinciælimi- tes. ibid.	0.111
Namurcum op, 96, 126	
Nanking provinc. 426	
Nannetes. 92	Meridionalis. 3
Nanguin urbs. 426	Septentrionalis Oceani. il
Nansberg mons. 189	Vesputii. 4
Nanfium f. Nanfi. 3 97, 174	
Nantuates. 109	
Golfe de Napoli. 331	naulum op. 28
Napoli di Romania, f.Nau-	
plia. 336, 360	naumburgium , Paum
Nar 1. Nera 11.250, 271. ejus-	burg. 21
que ortus. ibid.	naupactus, victoria Christia
Narbo f. Narbonne. 89, 112	norum clara. 339, 36
Narbonensis Gallia f. Narbo-	
nenfis provincia. 87,88,239	naufa fl. 315
a Romanis lubjugara. 103, 110 ejus divilio. 87,103.li-	nautica pictura.
mites & felicitas. 87	nautiea pyxis. 22, 60
Narbonne. 107, 112	naxius. 379
Nardo. 265, 207	naxus inf. & op. 358
Narenta I. Narona. 325	nazaretn. 488
Narisci, corumque sedes. 158	nazianzum. 466
Narnia. 252, 292. ubi pons	Mich. Neander Abbas & Re- étor. 212
Narnia. 252, 292. ubi pons Augusti præaltus. 252	neapolis f. Neapoli. 262, 200
Narofl. f. Nara. 323	ubi Virgilii monumentum
	262. nobilis. 302
Narona. 325 Narfinga regio. 426. ejus fi-	neapolis & Siciliæ Rex pri-
tus, magnitudo, urbes &	mus. 294
incolæ. 435	neapolis Syracufarum pars.
Narfinga urbs. ibid. Narva. 236, Rufforum, ibid.	neapolis in Africa minore,
Narva fl. 236, 389	
Nafamones. 520	neapolis Samariæ, 487
Nafcoa op. 230	neapolis Samariæ. 487 neapolis Thraciæ. 368,370
Nafium f. Nanfi. 97	neapolitanorum mores. 300
Nassaw forcalitium in Timor	neapoliranorum regnum, eius
f. Mortir. 446	fines & magnitudo, Domi-
Naffovia caftellum iu Banda.	'ni, 29+. divifio. 295. ur-
Naffovicus Comitatus. 211	bes. 206. & feq. op. mu-
Naffovicum prom. 564	nita. 299. cum Sicilia co-
Natangia, provincia Prussia.	pulavit Ferdinandus Ca- tholicus.
406	neapolitanum regnum. 276
Natolia, ejufque provinciæ.	ejus foli fertilitas & natura
464	299
Nava fl. 97, 163, 401	neapolitanus finus. 262
Navarin , ol. Pylus Messenio-	nebbio.
rum. 36c Navarra. 68, 70	nebriffa f. Lebrixa. 78
	Mecker fl. 16;
Navarræ regnum. 73 Capo dello Nave. 268	neeti vallis, ejus limites &
Naverniæ vallis. 347	urbes. 307
Naverniæ vallis. 347 navigandi ars. 60	neetum. 305, 307, 308
4	•

		<i>د</i> ک	
ip-	neglia fl.	4	10
40	negopata.		37
id.	negroponte.	,	ςĠ
d.	7 negumbo.	3	46
39	nehel-cichol.	4	46 8≥
41	Deideburg.	40	
ó-	Deinberg.		
d.	Peindozff.	2.7	4
40	Deiffe. 196.	Ducatus	٠.
		AT. face	٠,
39 d.	Reisfische G	eviry	۲.
	Į.	19	١,
40	nela fl.	**	
39 38	neleus f. Neleia Ne	ftoris p	a-
	tria.	33	
39 b.	nelsen portus.		i
	nemaufus f. Nifmes.	80. 11	
40	nemea fl. 332. & opi	dum. i	6.
d.	ubi ludi.	33	
19	nemetacum.		
6	nemetum Augusta.		15
	nemetes,		10
ŀ	nemours.		19
_	nentidava.	10	
7		37	9
3-	neoburgenfis lacus.	11	7
òo	neoburgum Daniæ	22	9
6	neocastro.	36	2
5	neocæfarea.	46	5
ó	Gregorii Neocæfarie	enfis pa	-
9	tria.	46	
ó	neportus f. Nieupo:		
5	victoria Mauritii	nobilis	i.
Ś.		ibia	1.
8	nepe.	25	0
6	nepete.	24	n .
:-	neptuni lapis.	110	š
2	neptuni Templum.	. 33	
6	neptunius fons mos	tiferus	. 1
,	nera fl.	256	١,
3		271	.
	nerium promontorius		
9	nericia.	235	1
٠١	nerigon.	55.231	- (
:	neringa inf.	404	1
. 1	neretius Ulyffes.	356	1
. {	neriton mons.	ibid.	1
	neritum. 2	55, 297	1
١,	neria tt.	200	1
	nerva.	401	1
1	nervii.	95	1
1	nefactium.	244	1:
1	nessa fl. & lacus.	147	1
1	nessum op. Scotiæ.	ibid.	
	nessus op. Moesiæ.	374	
	nessus f. Nestus fl. 36	8,370	1 .
1	nestoris patria.		13
1	neitweda.	374 229	1
	neuburg.	187	١.
1	Of routenterne	107	1 -
1	neu Biandenburg.		١.
	neucastel.	145	1
1	Meuen Hiofter.	201	r
	Deuhaufel.	318	3
			1 3
	neuri.	378	2.11.2.11
1.	Meuschlosz.	401	7,0
į	icufol,	317	ñ
1	Gggg 3		n

10	Meustad op.	203.211
6	Meuftad an be	E Bart.
6	I	184
	neys op, nex op,	173
6	nialeuki.	230
4	nibe.	410 227
,	nicariæ inf.	
	nicæa, op. & portu	s n. Nizza
5	nicæa Concilio Oc	239, 282
7	Ciara,	∠68
4	nicaragua. 556. op	. & lacus
. (	nicaftro.	557
2	nicephorium.	297
6	nicephorius fl.	497 462
5	Dicetes Sonbille	
	nikkelftad nichor f. Nichea,	196
9	nicoboli.	468
ó	nickiobing.	375
51	nicolai Clenardi na	tria. 127
9 7 9 2	S. Nicolai inf. S. Nicolai opp.	279
-	de S. Nicola inf	411 546
5		
5	nicolai Leontii patri nicolaus de Lyra.	
: 1	nicolaus Villegagnon	145 1. 56E
	C. S. nicolo.	331
	nicomedia.	331 468
?	nicopen Suediæ, nicopia.	236
1	nicopolis , ubi R	bliorum .
1.	Græca versio inven	ra. 330
	nicopolis Armeniæ. nicopolis, ol. Emma	463
	nicopolis Bulgariæ,c	lus. 485
ł	ta.	376
1:	nicopolis Ciliciæ.	479
1 1	nicor.	37 4 46 8
1	nicofia iu Cypro.	507
1 .	nicrus fl. 162, 1 nidda Comit.	63, 179
l n	idda Comit.	ibid.
	ider fl.	212
n	iding feopulus. idrofia Præfectura.	227
1	Liedeburg.	232
	Aiederland.	406
2	liedheimbach /	121
1,7	derheimback.	Pie:
3	Piehus Paderbo	99
٠,	Prepario Pagerno	207
1	likcoping.	203
ni	emen fl. 3	39, 402
J	vemunster.	203
J	lienburg op.	20 Š
1	Mener A. –	389
ni ni	efara op. efter fl.	465
		Nicus Nicus

		I	N	D	) Е	X.
Nicucastell portus in	Anolia.	nonfuch regia.		TAC	nofius fl.	
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	145	Oliver à Noord.	45	560		241
Niger lacus & fl. 460	exun-	nonus panopolit	anus. T	513	Moffen Stat	
dat	18. 528	noortkyn prom.	156	, 560	Mosverland.	, 382
Nigraispromontorini	n. 440	norax Mercurii	filius.	310	notessius fl.	389
Nigritæ. 529. eorun	regio.	norba.		256	noter fi.	199
530, 537, regna &		norcia.	161, 25 3	, 293	notinghamia,	. 145
	shid.	Pozdburg.	203.	228	notius polus.	4, 5
Nigrum mare.	36	nord-bevelandia	ı. ´	125	notius Oceanus,	
Nikiobing op.	203	norden op.		206	notium mare.	35
Nikoping Falftrias.	238	nordhaulen.		212	noto op.	305
Nilæfia op. Nilofcopii.	235	nordheim.		224		23
Nilus fl. ejus ortus .	Si2	nordhorleen.		232	nova Francia. Belgia Nova.	551,552
tio, natura, palu	5. 517	Mozd Jutla		227	Anglia Nova.	ssi ibid.
oftia,	518	Mozdlingen ,	/ clade	me-	Nova Andalufia.	
Nimidia.	525	morabilis.	-	180	Hispania.	
Nimmegen f. Novi	omagus.	Pozo - Ofte	n 119:	ind /	Hollandia,	554 564
. •	134	f. Cæcias,	440	56	Granata.	554
Niniven Moful.	453	Pozdstrandi	inf	201	Galitia.	555
Niphates mons.	497	nordvior de.		232	Guinea reg.	564
Nipfafl.	227				Quara.	\$40
Didacus Niquela.	558	Rozd-Wind		23	Zelandia inf.	564
Nifabur.	457	Mozd - West	11Di	no /	Zemla.1	417
Nifæa portus.	342	Caurus f. Cor	us. 2	23,56	novantum prom	
Nifæi.	450	norcia urbs.		243	novaria. 283. o	p. & fl. Petri
Nifibus. 497. Antio	chia et-	noreia Taurifcon		16:d.	Lombardi &	
iam dicta, it. Mygdo Nilmes.	mia. 16.	noribergensem h	oram in		patria. novariensis ager.	ibid.
Niffus Silefius	89, 112	Te.		51		,
Nissus Lufatus fl.	163	noricæ Alpes.		272	navagora. novaria f. Novar	391
Niffa, Nyfa f. Nyffa,	ibid.	noricæ provinci norici trans Alp	eouedia	*,235	novem populana	
354. 466. Gregorii	NyCo-	243.eorum fed			novefium.	· 90
ni patria.	ibid.	noricum , ejul	que lin	nites.	noviomagus f. N	ieumegen.oo
Nissensis Ducatus f. H	pifcop.			161	f. Nieumegen	134. Novi-
	196	norige f. Norge.		, 230	burgium ſ. J	
Niffy Nowogorod.	408				B	217
Nitra fl.	318	norimberga f. 🕽	Munn		novigrad Liburn	iæ. 324
Nitria.	317			186	novigrad Maced	oniæ. 351
Niuche.	422	norma.		257	noviodunum.	92
Nivelle. Niulhan,	95	normandia.	100	225	noviodum Mœfia	t. 375
Nivoo inf.	422		hone		noviomagus in	Normandia.
Nivers op.	429	novefium f. J		173		92,93,99
Niuwe Mafa.	ibid.	novogrod Servia	c.	376	novo Comum,	Pauli Tovii
No f. Alexandria Æg		nortfolck.		145	patria.	245
	52,263			139	novogardia f. No	wigrod. 397
Nocera pagana.	298	nortgavia f. J20	હાયુક્ષ	185	novogardia mag	. 409. & feq.
Nocera Brutiorum,	267	northamptonia.		146	novograd.	ai-mG- D 376
Noctium & dierum qu	antita-		tont	224	novogeod, Seve	
tem cognoscere.	49	Pozthumber	HHIIU.		novomont.	409
Noctem longishmam i	nvenire	northumbria.		145	novopolia.	375
	ibid.	nortkun.		, 156	novotargum.	394
Nohaigenses Tattari,	corum	Mozd - Ofter	119	ind /	nowogrodia infe	rior. 408
feder. 420. & feq.		Cacias.		56	noyon.	96,107
Nola op. Nomades. 378. in Ara	263. 296	Mozd-weff.		ibida	nabia.	529,539
ferta. 502. iu Numi	dia.ca.	nortwykvicus.	_	162	nubiorum gens.	120
Nombre de Dios f.No	men Dei	norvagia f. Nor	wegen f.	Nor-	nuceria Camela	ria 251, 263
0р.		rige, ejus li			nuceria f. Nucer	ra cogn. Al-
Nomentum.	558	228, 231, ejus	regnun		faterna.	ibid.
Nomi Ægypti regione	253	Germaniæ pa	13,	152	Villa Nueva op.	Hifpaniolæ.
	524, 326	norumbega urb	novæ.	- 1		562
Nonibazaaria.	376	ciæ.		552	nuithones.	154
Nonium promi	510	norum montes, norvegii,		423	numantia.	67,70
Nonius,	46	norwegia nova.		255	numburg in Boh	
:		a., (a.,		. 531		s. 45. Chi-

ofius fl. 241	matum. 17. & fegg.
Poffen Stadt. 379	numicus fl. ejufque fons. 255
	numidia. 511, 523. ejus urbes
	numidia duplex. 524
oring malus	numidiaum man-
orius polus. 4, 5	
otius Oceanus, 28	
orium mare. 35	nurenie territorium. 408
10to op. 305	nursia f. Norcia. 253. Vespa- fiani, Sertorii & Bene-
otus. 23	dicti parria. 253
ova Francia. 551, 552	
selgia Nova. 551	
Anglia Nova. ibid.	Photo Daniz, pralia no-
lova Andalufia. 557	220
Hispania. 554	nymphæum promont. 349
Hollandia. 564	Apenyuiz. 206
Granata. 554	nyeiter. 201
Galitia. 555	niphates mons. 462
Guinea reg. 564	nyla Cœlefyriæ. 40's
Quara. 540	nysa India Veteris urbs &
Zelandia inf. 564	mons, 431
Zemla.1 417	nyssa op. 374
iovantum promont. 147	nysta reg. 466
10varia. 283. op. & fl. Petri	nywar. 318
lovaria. 283. op. & fl. Petri Lombardi & Comestoris	->
patria. 1bid.	
ovariensis ager. 2-6	O:
iavagora. 394	7.7
ovaria f. Novara. 244	Bares, der
novem populana. 00	Obdora. 451
ovefium. 172	Ober Burgund. 116
novefium. 173 noviomagus f. Nieumegen.99	
f. Nieumegen. 134. Novi-	
burgium f. Maumburg	Ober Pfaltz. 185
217	Oberlaubach. 315
	Obii montes f. Obia juga.
	417
	Obii f. Riphæi. 300
oviodum Mæfiæ. 375	Obium prom. f. Capo de Obii
oviomagus in Normandia.	417
	Obius fl, 44, 407, 417
92,93,99	Obliquam folis afcenfionem
lovo Comum , Pauli Jovii	& descensionem 'invenire
patria. 245	
ovogardia f. Nowigrod. 397	Oblimate 11 50
ovogardia mag. 409. & feq.	Obliqui circuli.
novograd. 376	Obliquam facere fphæram.53
tus. Severiensis Duca-	Obliquem itellæ afcenfionem
409	Ohnouses
lovomont. 375	
iovopolia. 394	Oca op.
lovotargum. ibid.	Occamil.
nowogrodia inferior. 408	Guilielmus Occam. 144
noyon. 96,107	OccasumCosmicum & Acro-
Mabia 529,539	nychum invenire. 57
nubiorum gens. 329	Occasum & ortum oftendere
nuceria Camelaria 251, 263	Acquinoctialem. 56
nuceria f. Nucera cogn. Al-	Occasum & ortum Rella-
faterna. ibid.	rum invenire fecundum
Villa Nueva op. Hispaniolæ,	Poëtas. 57,58
562	Occaius., 22
nuithones. 154	Acronychus, Colmicus.
numantia. 67, 70	Heliacus. 57
umburg in Bohæmia. 194	Occidens Hibernus I.Bruma-
umerus aurens. 45. Chi-	lis. 22
iumerus aureus. 45. Cli-	

Occiduus Oceanus.	28
Occidudas Oceanus.	
Oceanus Atlanticus 3	0, 39
Oceanus Atlanticus 3 Oceanus Athiopicus.	_ 30
Oceanus Indicus. 29.	feqq.
Gallicus , Cantabri	cus ,
Aquitanicus, 30. Bricannicus, Hiber Caledonius, German	feaa.
Bricannious Wiber	reqq.
Ortalinicus, niger	nicus
Caledonius, German	
	38
Oceanus, ejufque pa	rtes,
varia nomina. 28. &	feq.
	req.
vid. mare.	,
Oceani in partes, sinus &	tre-
ta divifio.	28
Oceani Belgici clavis.	128
Oceani navigatio. Oceani finus.	39
Oceani finus	34
Ocelis.	-3.
O.L.	503
Ocka.	389
Ochsenfurtum ad Mo	enum
	182
O	
Ocrage.	418
Ocriculi.	252
Ocrida.	361
Octodurus.	121
Odenpoz. 402. ejus o	mida
	ibid.
A	
Odenwald. 164.	210
Dderfl. 163.	
	199
Duer opidul.	164
Oberberg. 196.	
Oderzo.	243
Odia urbs,	441
Odocastrum.	408
Odocaftrum.	408
Odoacer Italiam occupat	408
Odoacer Italiam occupat victus.	408
Odoacer Italiam occupat victus, Odojum f. Odo castrum	408 1.275 250 408
Odoacer Italiam occupat victus, Odojum f. Odo castrum Odomantæ,	408 275 250 408 368
Odoacer Italiam occupat victus, Odojum f. Odo castrum Odomantæ, Odowal op.	408 250 408 368
Odoacer Italiam occupat victus, Odojum f. Odo castrum Odomantæ, Odowal op.	408 250 408 368
Odoacer Italiam occupat victus, Odojum f. Odo caftrum Odomantæ, Odowal op, Odryfæ,	408 275 250 408 368 232 368
Odoacer Italiam occupat victus, Odojum f. Odo castrum. Odomantæ, Odowal op. Odryfæ, Odyfus f. Odesfus.	408 275 250 408 368 232 368
Odoacer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo castrum. Odomantæ. Odowal op. Odysfæ. Odysfus f. Odeffus. Occumenica fynodus.	408 275 250 408 368 232 368 375 467
Odoscer Italism occupat victus. Odojum f. Odo caftrum. Odomantæ. Odowal op. Odryfæ. Odyflis f. Odeffus. Occumenica fynodus. Ocedenpoa.	408 250 408 368 232 368 375 467 236
Odoacer Italiam occupat victus. Odojum f. Odo caftrum. Odomantæ. Odowal op. Odyflæ. Odyflus f. Odeffus. Occumenica lynodus. Occumenica occumentes. Occumentes.	408 250 408 368 232 368 375 467 236
Odozeer Italiam occupat victus. Odojum f. Odo caftrum. Odomantæ. Odowal op. Odryfæ. Odyflus f. Odeffus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus.	408 250 408 368 232 368 375 467 236
Odoacer Italiam occupat victus. Odojum f. Odo caftrum. Odomantæ. Odowal op. Odyflæ. Odyflus f. Odeffus. Occumenica lynodus. Occumenica occumentes. Occumentes.	408 275 250 408 368 232 368 237 467 236 235 235
Odozeer Italiam occupat victus. Odojum f. Odo caftrum. Odomantæ. Odowal op. Odryfæ. Odyflus f. Odeffus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus.	408 275 250 408 368 232 368 237 467 236 235 235
Odoscer Italiam occupat victus, Odojum f. Odo caftrum. Odowante. Odowal op. Odryfæ. Odryfæ. Odryfus f. Odeffus. Occumenica fynodus. Occupaga. Octempas. Octenpas. Ocenoes. Ocnones.	408 275 250 408 368 232 367 467 235 235 47
Odoscer Italiam occupar victus. Odojum f. Odo caftrum. Odowantes. Odowal op. Odryfæ. Odyflis f. Odeffus. Occumenica lynodus. Occumenica lynodus. Occumenica funodus. Occuparenten. Occuparenten. Occuparenten. Occuparenten. Occuparenten.	408 275 250 408 368 232 367 467 235 235 47
Odosce Italiam occupai victus, Odosum f. Odo caftrum. Odowanta. Odovida. Odvifas f. Odeflus. Occupairen. Octomorien. Octomorien. Octomorien. Octomorien. Octomorien. Octomorien. Octomorien. Octomorien.	408 275 408 368 232 367 236 235 235 47 237 266
Odouce Italiam occupai victus, Odouan f. Odo caftrum. Odowalop. Odryfa. Odryfa. Odryfa. Odryfa. Odryfa. Odromarien. Occumenica Jondon. Occupa.	408 250 408 368 232 368 375 467 236 235 471 266 1 ve-
Odouce Italiam occupai victus, Odoum f. Odo caftrum. Odowanta. Odoval op. Odryfae. Odyffus f. Odeffus. Occupai. Occupai. Occupai. Occupai. Ocu	408 275 408 368 368 375 467 236 235 477 206 1274
Odouce Italiam occupai victus, Odoum f. Odo caftrum. Odowanta. Odoval op. Odryfae. Odyffus f. Odeffus. Occupai. Occupai. Occupai. Occupai. Ocu	408 250 408 368 232 368 375 467 236 235 471 266 1 ve-
Odouce Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum. Odowal op. Odryfae, Odryfae, Odyfus f. Odeffus, Odyfus f. Odeffus, Occumenica fynodus, Occuparica fynodus, Occup	408 275 408 368 368 375 407 408 368 375 407 407 407 407 407 408 408 408 408 408 408 408 408 408 408
Odocer Italiam occupai victus. Odojum f. Odo caftrum. Odowalop. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Odryfie. Occumenica fynodus. Occum	408 232 408 308 375 467 236 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 38
Odouce Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum. Odowal op. Odryfae, Odryfae, Odyfus f. Odeffus, Odyfus f. Odeffus, Occumenica fynodus, Occuparica fynodus, Occup	408 232 408 308 375 467 236 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 38
Odocer Italiam occupai victus. Odojum f. Odo caftrum. Odovalo Odoryfa. Odovfa f. Odoffus. Odyfus f. Odoffus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumentica finitus.	408 232 408 308 375 467 236 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 38
Odocer Italiam occupai victus. Odojum f. Odo caftrum. Odovalo Odoryfa. Odovfa f. Odoffus. Odyfus f. Odoffus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumentica finitus.	408 1.275 250 408 232 368 237 467 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 218
Odocer Italiam occupar victus. Odojum f. Odo caftrum. Odovalop. Odryfa. Odryfa. Odyfus f. Odefus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica. Occu	408 1.275 250 408 232 368 375 467 235 471 237 206 1187 274 1187 38 etiå.
Odoner Italiam occupai victus. Odojum f. Odo caftrum. Odowanta. Odowalop. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odryfiz. Odronica. Odronica. Odronica. Occomer	408 1.275 250 368 232 368 375 467 236 135 237 471 187 388 119 388 119 375 471
Odocer Italiam occupar victus. Odojum f. Odo caftrum. Odoval op. Odryfa. Odromar. Odromar. Occomor. Occomor. Occomor. Occomor. Occomor. Ocnor.	408 1.275 250 408 232 368 375 467 235 357 237 471 187 38 etiå. 119 375 402 408 408 408 408 408 408 408 408
Odoncer Italiam occupar victus. Odojum f. Odo caftrum. Odovalop. Odryfa. Odronce. Odronce. Occuparior. Occ	408 1.275 250 368 232 368 375 467 237 237 237 237 237 237 237 23
Odocer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum. Odoval op. Odryfae. Oddyfae. Odyfus f. Odefus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumente. Occume	408 277 250 368 232 368 232 367 467 237 471 237 471 237 471 237 471 237 471 237 472 236 337 471 237 471 471 471 471 471 471 471 47
Odocer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum. Odoval op. Odryfae. Oddyfae. Odyfus f. Odefus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumente. Occume	408 1.275 250 368 232 368 375 467 237 237 237 237 237 237 237 23
Odocer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum. Odoval op. Odryfae. Oddyfae. Odyfus f. Odefus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumenica fynodus. Occumente. Occume	408 1.275 250 408 368 232 367 407 237 407 237 407 237 407 237 407 237 408 237 408 238 409 239 409 409 409 409 409 409 409 40
Odocer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum, Odoval op. Odryfae, Oddyfae, Odyfus f. Odefus, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumenten, Oclandia inf. Ocnone. Ocnones mons, Ocnones mons, Ocnonetia findlae, Ocnoreria 254, in Italian niunt Duce Ocnotro. Ocnus fl. Ortfutto. Trefutto. Trefutto. Cefairia. Ocfyme & Ofima, Occume & Ofima, Occume & Ofima, Occume & Ofima, Occume & Occume & Occumentatus & Ocfyme & Ofima, Occumentatus & Occumentatus	408 1.2750 2408 368 375 467 236 477 237 237 237 237 237 2402 277 286 119 375 402 296 368 374 375 402 296 308 319 319 329 319 319 329 329 339 340 340 340 340 340 340 340 340
Odoncer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum, Odowalo G. Odowalo G. Odovifa. Odyfia f. Odefius, Odyfia f. Odefius, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumentica fynodus, Occumentica funcional Cenorica funcio	408 .2750 408 368 375 467 236 477 237 237 237 237 237 237 240 237 237 402 237 402 237 402 237 403 303 303 303 304 305 305 305 305 305 305 305 305
Odocer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum, Odoval op. Odryfae, Oddyfae, Odyfus f. Odefus, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumenten, Oclandia inf. Ocnone. Ocnones mons, Ocnones mons, Ocnonetia findlae, Ocnoreria 254, in Italian niunt Duce Ocnotro. Ocnus fl. Ortfutto. Trefutto. Trefutto. Cefairia. Ocfyme & Ofima, Occume & Ofima, Occume & Ofima, Occume & Ofima, Occume & Occume & Occumentatus & Ocfyme & Ofima, Occumentatus & Occumentatus	408 .2750 408 368 375 467 236 477 237 237 237 237 237 237 240 237 237 402 237 402 237 402 237 403 303 303 303 304 305 305 305 305 305 305 305 305
Odoncer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum, Odowalo G. Odowalo G. Odovifa. Odyfia f. Odefius, Odyfia f. Odefius, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumentica fynodus, Occumentica funcional Cenorica funcio	408 .2750 408 368 375 467 236 477 237 237 237 237 237 237 240 237 237 402 237 402 237 402 237 403 303 303 303 304 305 305 305 305 305 305 305 305
Odoncer Italiam occupar victus, Odojum f. Odo caftrum, Odowalo G. Odowalo G. Odovifa. Odyfia f. Odefius, Odyfia f. Odefius, Occumenica fynodus, Occumenica fynodus, Occumentica fynodus, Occumentica funcional Cenorica funcio	408 .2750 408 368 375 467 236 477 237 237 237 237 237 237 240 237 237 402 237 402 237 402 237 403 303 303 303 304 305 305 305 305 305 305 305 305

	21.
Offæ foffa, nunc Clandoffa.	1
offic Merciorum Rex. ibid.	olympus mons Cypriz. 50
Ofen. 319. 320	olut. 42
Offenbachium op. 211	olynthus Callifthenis Philo
officia Æquatoris 8. Circulo-	fophi patria à Mardoni
rum Polarium, 12. Coluro- rum, 10. Horizontis S. Me-	expugnara, à Philipp
ridiani 10. Tropicorum,11.	everfa. 349, 36 olyssa mons f. Olgasis. 46
Zodiaci. Q	olystippo f. Lisbona. 67, 8
Oglio fl. 270. ejus ortus. 270	om fl.
ogus Rex in Bafan. 495 ogygia, 340	omago op. 27
Opnipach. 183	Omar Mahumedis fectator
oife fl, 95	450
okera. 223	S. Omar op. 12
olabi. 540	omelburg f. Amelburg. 21
olevia i. Olaw. 196	omirafl. 498
olbia. 310	omlandia, ejusque partes
olbianus portus. ibid.	omnium Sanctorum portus
oldampt, 325	
Oldenburg/Comitatus.	on f. Heliopolis.
208	onæum,
Oldenburg op. ibid.	oneovum.
oldendorpium prælio notum.	onialia, n. Oneglia. 280
224	onolipachium 183. Marchio
oldendorp Westph. 206	natus caput. ibid. 220
oldesloz. 203	oenomaus Rex victus. 331
oldezcel. 135	onor.
Adamus Olearius. 228 olenia capella. 338	ontiar f. Unda fl. 75
olenus. 332,338	
olescum Prussiæ 406, Voliniæ.	Goft-Friefzland. 200
400	Woltwee. 160
olgafis f Olyffa mons. 467	opatovia. 395 opatoveciæ. 394
olibria f. Olybria. 368 olika. 400	opatoveciæ, 394 ophir f. India, 40, 432
olina fl, 100	ophiriana navigario. 40
oliva cœnobium, pace com-	ophiusa inf. 83
polica nobile. 405	ophiula i. Rhodus. 507
oliveti mons. 484	opici f. Ofci Italiæ incolæ.
olivier Cromwel protector.	258. 273 opitergium. 243
olinian de Noam	opitergium. 243 opolia. 394
olivier de Noort, 40,500 ollius fl. 241, 270	opoton. 495
ollo de Boy. 543	oppavia op. 196
olmitz. 105	oppaviensis Ducatus, ubi
oine fi. 109	Oppavia op. 196
olorus.	Oppelen ibid. Dumeus.
olfna f. Dife Ducatus. 196 olfnitz. 220	oppenheim. 175
olftinia. 220	oppidum novum. 526
olt. fl. 370	opryzna curia ad Moskuam
olympeni 162	urbem, 410 opslo, 232
olympia 333 f. Pisa ad Al.	opsio. 232 opus. 343
pheum il. ibid.	opuntius finus. ibid.
olympias, 27 olympica certamina f. ludi.	ora fl. 324
333, 336	orachum ad Drinum, 376
olympii Jovis statua aurea.	orange. \$33
333. templum. ibid.	orbalisfine, 463
olympus, mons Græciæ. 355	orbe op. 98

Orbeli op.	318
orbelia. orbelus mons	
Orbilii patria.	370
Orbiline.	463
orbis Terrarum ei	reumfe-
rentia, 20. ejus di	
Circumnavigatio	39: &
orbitello.	feq. ≥76
orbitellum.	288
orbs op.	_ 98
orcades f. Orknay in orcas promontorium	
orchomenum. 2	138 340,36 1
Orchies.	970, 501
orczakow. ordefius.	95 399
Arbinass	390
Ordinis Garterii E	99
Steten bas Wart	quites
Ritter des Pofe	
deg.	145
ordo Cruciferorum T	
ordo S. Michaëlie.	404 107
ordo Spiritus S.	iķid.
ordovices,	. 139
orebora, orelliana fl.	235
orenoque fl.	\$57 558
orenoqueponi regn.	ibid.
orenie,	86
oresta. orestis regio.	369
orestis offa inventa.	348
	335 8, 228
oretani.	68
orgies.	
orgus fl.	247
orgya, menfuræ	genus.
oricum.	26. 339
oriens Brumalis f. Hyl	bernus.
- "	2.2.
oriens Æstivus , Æqui	noctia=
lis,	22
origenes , 513. ejus H	
orilovia.	330
oriftan.	563
oristana s. Oristaoni.	311
orivetanus ager.	277
orixa regio 438. Or Orissa urbs.	ixa vel
orixa f. Orifla op.	ibid. ibid.
orixæ regnum, ejus f	itus &
limites.	ibid.
orla fl. orlamunda.	313
	ibid.
orliza fl.	194
orminius mons.	467
ormuz regn, & op. 44	8, 455 leq.
	feq. Orner.
	UADEE.

	IND	
Orneff. 100 1	ofnaburgiensis Episcopatus.	o xo
Orneæ. 337	207, 225	to
Ornera. 404	offa op. 350	OX0)
Ornithias. 24	offa mons. 355	
Orostes fl. 453 Orobit, corum oppida & fi-	offenbruga. 207	oxu
nes. 244	offuna Acad. 78 offama. 503	ozol
Orondici. 466	oftenda 125. ejus oblidio	ozol
Orontes mons. 431, 455, 491	diuturna, ibid.	1
Oropus & oropum. 341	Ofterburg. 199	
Orofii patria. 70		
Orospeda Mons. 67.69 Orpheus, ubi ad Inferos de-	oftergoa. 135 ofterholmum. 228	
fcendir. 348	Ofterrode Pruffiæ. 406	
Orfiti 450, Orfy. 136	ofterroda. 224	D
Orteisburg. 406	Ofterwick, ibid.	r
Orci. 205	Offholm. 227	
Ortona op. 260. Portus. 200	oftia, 255,292. ab Anco Mar-	Pad Pad
Ortopula f. Ortopola, 324	tio condita. 205	raci
Ortolia. 491	oftidamnii. 139	٠.
Ortospona. 449 Ortrusium. 212	oftra op. 158	Pa&
Orthomenius locus. 341	oftracina urbs, 502 oftium f. Osmundi, 133	n
Ortum & occasum Æquinoc-	offium f. Osmundi. 133 offrogium. 400	Pad
tialem oftendere. 56	oftrogothia f. Ofter=Golft	Pad
Ortum & occasum fiderum		il
oftendere 53	Hand ejusque opp. 235	
Ortum & occasium stellarum invenire secundum poë-	Oost See. 160	Pad Pad
tas. 57, 58	Oftwind / Subsolanus.	Pad
Ortum & occafum Acrony-	23.56	1 24
chum invenire. 57	oswieczyin. 158	Pad
Ortum & occasum Helia-	orby. 228	Pad
cum invenire ibid.	othefundæ fretum. 227 othrys. 334	A
Ortum folis Æstivum folsti- tialem oftendere. 56	othrys mons. 354	0
Ortum & occasum solis inve-	otranto. 265, 297	Pati
nire, 49	otricoli. 252	Pæi
Ortum folftitialem Bruma-	Orterndorff. 206	Pag
lem oftendere. 56	ottersberga. ibid.	Pag
Ortus Ættivus 22. Acrony-	otto Flandriæ Comes. 105	Pag
chus , Cofmicus & Helia-	otto, Flandriæ Comes, par- tem Franciæ occupavit.	Xan
Ortus & occasus horam ex-	104	Pais
plorare. 49	ottonia f. Otten See.	Pala Pala
Ortygia inf. 308		Pala
Oruba inf. 562	2 29	8
Orvietum. 250.290	Ortonis filva f. Doen=	Pala
Orvietani agri felicitas 293 Orvietanerum mores. ibid.	walb. 164.210	ì
Orum arx. 227	d'Oude Mafe. 101	Pala
Oruntbuy. ibid.	Ober Polen. 401	[2
Ofca f. Huefca. 76	over Flachee. 132	Pala
Ofcela. 241	oves in Auglia. 137	Pala
Ofcharus fl. 110	oves onera portantes. 559	
Ofcherschleben. 224	ovidis patria 259, 263	Pala fe
Ofci. 258, 273	lacus. 375 Oviedum f. Ovietum op.	li
Ofenbrugge f. Ofnabrug-	81	
ga. 207	Ober Ifel. 123	Pala
Off corumque fedes. 158	ovilia op. 161	M
Ossimii, eorumque sedes. 92 Osma. 79	owar. 318	M
Ofmanes f.Ottomannus, Tur-	oxartes fl. 421	M
cici Imperii conditor, 504	oxford. 145 oxiana Alexandrina, 418	Pa]a
Olmiana, 396	oxiana Alexandrina, 418 oxiftagæ, ibid.	Pala
Olino, 259	exitaga, ibid.	C
الم		•

L A.	
oniensis Academiæ condi-	Agrippæ. 483
tor. 145	Salomonis. shid.
conium f. Oxford, ibid.	
146	paleacate. 437 palentia. 81
us Palus 421. lacus fluvius.	palermo. 304
418	
olis. 339	palga op. 470.
olza, ibid.	palinurum prom. 266
	palladia. 89
	pallantia. 68. 70
P.	pallene. 340
	palenfis Ifthmus. ibid.
	palma in Majorca inf. 83
Abianice op. 393	palma fori Julii. 280
Pachinum prom. 302	palmæ di fole. 319 de la Palma f. Palmarum inf.
Pacificum mare. 31	
actia inf. i. c. Paros. 358	546
ctolus fl. auriferis arenis	palmarum urbs f. Hierichus.
clarus, ejusque ortus.	483
	palmossa ins. 359
471 actya , ubi novus murus Xe-	paimus, meniura pars. 26
nophontis. 368	palmyra f. Adrianopolis.494,
aderborna, 207	496
aderbornensis Episcopatus.	palmyrene regio. 404
ibid. ejus limites & urbes.	palo. 249
•	paloda. 379
adinum op. 225	Cabo de Palos. 77
adras f. Patras. 360	palotta. 320
adoua f. Patavium Italite,	palus. 28
	palus Mœotica. 36
2 4 2 aduanam territorium. 277	palus Sarmatia. ibid.
aduanem territorium. 277 adus fl. 269. ejus origo & flumina, quæ recipit, &	paludes Cimmeriæ. ibid.
flumina, quæ recipit, &	paludes Chelonides. 538
flumina, quæ recipit, & oftia. 269-290	paludes Reatinæ. 253
zmani. 96, 151	pames. 94 pamifus fl. qui & Panifus,
zones. 315	
æftum f. Pæfto. 266	334,352
agasca i. Pagafæ. 346	pamphylia, ejus fines, re-
agafæus finus. , ibid.	giones, montes & urbes.
	464, 477
antis Pagnini patria. 288	pamphilium mare. 31,37
ais de Cauls. 95	pamplona in America. 558
alæpolis op. 262	panama Itthm. 557
alazobyblus. 490	panama op. 553
alæstina, ejus fines, divisio	panarus fl. 290
& incolæ. 479.480	pandalla. 375
alæstinæ proprie dictæ sines	pandena fl. & op. 268, 274
482	329,352
alæitina in 12. tribus divi-	paneas regio. 495
(2, 481, 488	pangeus mons. 370
alæstinum mare. 37	pango. 542
alætyrus f. Tyrus antiqua.	panionce Podeciorum arx.
490	399
alatinatus Rheni 97.185 In-	pannonia, ejus limites, par-
ferior f. Electoralis, ejusque	tes, diviño 313, 313 ur-
limites, 184. Superior.	bes , ibid. incolæibid. no-
185	minis origo. 313
alatinatus Rusfiæ. 300	pannoniæ Superioris pars. 152
Majoris Poloniæ. 302	Inferior f. fecunda Confu-
Minoris. ibid.	laris, ejusque partes.
Mafoviæ. 399	
Rheni. 171, 178	314
1/atto op. 473	Superior f. Confularis pri-
llatium Herodis, 463	ma, ejusque partes. ibid. Valeria, Interamnia, Ri-
Calaris, ibid.	paren-
,	Lur
,	

E

x.

parentis 315.à Tiber		parnaffus mons & op.354
domita.	316	parni.
Pannonicæ Alpes. 2	72. 31 7	Down auto
Nonnus Panopolitanu	5, 513	
Panormus Eniri	220	
Panormus Sicilia. 201. 2	22.208	Indus asis mons, ex
Panticapæum op.	384	Indus oritur, 417,
Panuco op.		
Panyafus fl.	555	parphar.
Dame Con O	353	parlagada.
Panylus n. 334, 35	2,570	parfii.
	297	parfis op.
Papenheim op. cum C		parfiræ.
ru.	180	parthenium mare.
Paphia regio.	506	parthenius fl in Arcadia &
Paphlagonia.	466	Samo, ejusque ortus.
Paphlagones in Galatia	. ibid.	parthenopolis f. Neapolis.
Paphos urbs Cypri.	506	parthia 441, 448, eius
Paphnutius Epile.	513	1
Papia f. Pavia.	283	urbes. 451. limites. i.
Pappa.		parthorum mores, 450,
Paquin.	320	rum in Asia regnum.
Paraccifi tumulus,	426 188	partniene.
Paradene regio.		partus CCCLXIV.infanti
	448	1
Paradifus ubi fitus f	uerir.	pas opp,
	500	pafagarda.
Pardifus ad Libanum.	493	pafargadæ.
· Paradifus Sacerdotum.	173	pafcuar.
Paræcopolis.	35	pafewalk.
Paræta uti cene.	451	i mafiniania
Paragba.	558	patitigris. 453.
Paragoya.	446	paffaria fl.
Paraguare.	561	Capo Paffaro.
Parallelam sphæram c	ordi.	paffau. 161.
tuere.		paiqua de Flores.
Paralleli 15.16.45.eorus	47	paffus fimplex & Geomet
genera 16. eosdem in	n tria	cus.
re.		pafto.
	ıbıd.	paitos op.
Parallelus Horizontis.	7	paragonum gens.
Parafanga.	26	
Paratauticene,	451	patanchan.
Paraxis, ejusque oppida	349	increase web-
Parda fl.	216	
Pardo, hortus regius ad	Mad-	
ritum.	79	patara olim Atlinoe. 4
Parentium , f. Parenzo.	244.	patavium f. Pauffau. 1
	279	patavium f. Petovium, Petr
Parepaphitis.	448	ad Dravum. 3
Pares Franciæ.	107	Patavium I. Padua Acad
Paria regio.	137	mia, 280. Titi Livii p
Pariedrus mons.	558 462	
Parime lacus.	402	paterno. 242. doctum. 30
Parietæ.	558	Pathmiticum oftium N1
	449	
Parisene.	448	positive qui & Tilis
Parifii. 93. 124. eorum	reg-	patissus, qui & Tibiscu
num, sbid, urbs.	108	316, 38
Academia, ejusque De	-offor	patmus inf. 3
res, Parlamentum.	107	patræ. 3
Parifientis laniena.	108	patriarcha Aquilejensis. 30
Parifii in Anglia.	140	Molcovitarum. 41
Parifiorum Rex.	104	patriarchæ Ecclefiæ Græc
Parium.	471	
Parlamenta in Gallia.	107	
Parma. 246, 283,		patrimonium D. Petri. 277
Parmenfis Ducatus, 277. opida & felicitas	ejus 285	290. ejus felicitas. 29 patris Indigetis templum.29
		Partis indigetis templum.25
Ducis ditiones,	277	patruma.
Parmenfium mores.	285	pau,
***	ļ	

4	D	E	х.				
op.354,30	50 pavi	ia. Pauli Comita		244	perdiceas Re	e Man to s	
340,4°	50 D. F	'auli Comita balan		1 26	1	_	
417,4	10 pave	ofa urbs.		136 546	perga f. Perge	. Piroi .	48 78
o, ex.qu	io pavo	of a Caftellun	n. 1	ibid	bergaottu 101	one. 3	() 2
417, 43	2 paur	eres de Lug anias feript	duno,	114	pergæa Diana. pergamus, ubi	hiblios 6	78
49	4 pecq	uencourt.		465. 95			7Or
45	2 Pecu	tia.		108	pericles.		42
448 448	pede	montium 17 & Dominus	7. eins o	pi⊷	perigort. perigueux,	91. 106. 10	7
ibia	, peder	na urbs.		81 79	perimula.		3.0
adia & 1	7 ∶ pedia	ins f. Pediæu	ıs fl. 🦻	06	perimuliane 6.	us. 465.	
ortus, 46		nculus.		44	perinthus f. He perioci 14, 49.	raclea. 36	8
polis.26	2 pegaí		. 2	28 46	veniendorum	ratio. ibi	
ejusqu			4	46 63	pernen.	13. 4	
es. ibid 450, eo.		fus fl.	1	86 (	Berleberg.	10	
num. 456	nes	op. & regn.	4,9, 4	10-	permavelick op permens i. Per		0
451	t i pehit			41	permenus,	25	
fantium				22	pernamouco op.		•
130	peine			25	peronne, peronticum,	. 9	
95 45 2		s fl.		09	perfanta fl.	3Ó 2 O	9
448	peiziu		10	99	perfæ Indiam in	areffi	
201		nes , cor		р.	perlarum i. per	fix reenum	
453.498		onia.	3 ·		ejus fines, tegiones & op		
405	pelagu	ıs Hippadis.		29	Perieus Mex 340	ejus fuga.ib	′.
302 161. 188	pelasg	i.	2.	انمه	pertica menta.	45	
553		ia, ejus lim	ibi		perficum mare. perficus finus 32	eine francis	•
cometri-	pelasg	icum.	. 1bt.	a.		3 8	
26 558	Pelign & fi	i, 239 cor			persepolis.	40.0	
370			112.35	9	perfis, totd, ejus	populi, re	_
560	pella i	n Cœlefyria.	40		giones, urbes		
it. 556 <i>ibid</i> .		n Macedonia dæ patria.			perthia.	414	
441	pelopo	nnefus, 328	34 3, 320, eiu	1	pertica.		
· ibid.	fines	nnefus, 328	pida, 331	.	ejus fines, ma	rovincia,557	
477 188		q. flumina s 353. und	le dicta	2	visio, opida, &	figura, 558	•
,Petraw		- 3,3				650	
314	pelops	Rex.	33 ibid	١,	Maritima & Mo perufia f. Perugia :	ntana. 560	
Acade-	peloru	m prom.	302, 30	/ I	cjus caramitas.	248	
m. 302	perunu	m op.Æg		1	perufini agri felic	itas. 202	
m Nıli.	pelufia	cum oftium	Nili, 518	3 1	perufinorum more perufinus lacus,	s. ibida	
518	pemba.	•	542. 54	3 [	manorum nobi	15. 247	
ibifcus.	penbro		468	3 F	eruvia Transmor	itana, cco	
6, 380	penefti.		325	1 1	eruviana Americ eruvianorum po		
359	pencus	fl. 333.	346,352	2)	nis.		
is. 300	peninfu	ila. Ia Benedicti	VIII -42	P	eruvianorum rel		
411	fugiu		77	1	eruvianum aurun tum.	a & argen-	
Græca-	pennina	æ Alpes.	272	l P	es,26, Rhinlandi	cus. ibid.	
272	pennina		120	∣ p	efaro f. Pifaurum	251	
i. 277,	pentape	olitana prov filea.	IRCIA. 519 <i>ibid</i> .	i pe	fcara fi. fcaro op. & fl.	258 271	
293	penus I	hesTaliæ (l.	346	pe	icha,	200 3 2 4	
սու255	peones. pera op		351	) pe	fchera.	36≥	
379 107	peræa,	Judææ par	372 485	pe	scia.	285 287	
1		Hhhh	,	1	-	Pelo-	

~	IND	E X.	
Pefolavium. 281	phalerus navale. 342	da, & feq. 480, 489	pilina.
Pellinus. 467	pharia inf. 327	phœnices in Hifpania. 72. in	43 of cheen thanks 399
Peftremo op. 36t	pharium mare, 37	Sicilia. 307	Joubilet Litelia. 194
Pefto. 266	pharaonum regia. 515	phœnicias. 25	pilus Messeniorum , Nestoris
Pettum. 319, 320 Petelia. 268	pharphar fl. 495	phonicium mare. 36	pirarolium feu Pignerol. 282
Petellini colles. 267	pharfalici campi. 344, 345 pharfalum op. f. Pharfalus	phœniuſa inf. 305	pindari patria.
20 atomora Dane Of		phænicum coloniæ. 530 phænix mons. 472. avis.503	pindus mons. 320,0p. 338.16,
	pharus f. Pharo inf. 80, tur-		pingus n. 374
Petershagen. 207	ris. SIS	pholoe. 339	pinifer mons , quatuor emit-
Petolo vicus ad Mantuam.	phatelis op. 478	phrateria. 370	tens flumina ber Ifth=
Perovium vel patavium 1.	phafelus turris. 284	phrygia major, ejus populi,	reluera.
pettars in Stiria. 314	phafelus, navigii genus. 478	mortes, fluvii, urbes. 469.	pinna f. Penna op. 259, 299
Petra petrææ Arabiæ op. 502	phafelitarum facrificium. ib. phafianum mare. 36	minor f. Troas, ejusque ur- bes & fluvii. ibid.	Finnenvera. 202
Petra urbs. 502		phryges, clari, Æfopus, Epi-	pinicentis regio.
Petra f. Petra Deferti. ibid.	phalianus unde dictus. 461 phalis fl. ejusque ortus. ibid.	cterus & Simplicius. sbid.	pinicum, ibid.
Petra Pilofa. 279	phasis op. ibid.	phryges in Galatia. 466	pinum Daniæ op. 379
Petrarchæ ædes & fepul-	phazzeth, ibid.		piombino. 276
D	pheræ in Theffalia Alandri	phrygium Macedonum op.ib.	piorum campi. 603 pipertinæ thermæ. 281
S. Petri inf. 16des. 403	fedes 345	phrygius fl. ibid.	
Petri foretti patria. 131	pheræ op. in Peloponneso.	phthia, 345. Achillis patria.	piperno. pipinus Franciæ Rex. 275
Setri patrimonium. 277	334	phthiothæ. 344	pirna. 220
Petri mansfeldii palatium.	pherecydis Philosophi patria	phthiotis regio, ejusque op.	pirnaza. 334
126	3 (8		piracus portus. 242
Petricorii. 91	pherezzi. 480	phuona. 345	pita i. Olympia.
	phila inf. 521 philadelphia. 472	phylace. 349	pifæ f. Pifa Ital. 249,287,289
Petrodava. 379 Petrogori, & Petragorici. 91	philippi urbs. 349	phylarchæ Arabum. 502	
Petrogoricum, ibid.	philippus Austriacus. 79	physca. 340	pifanæ aquæ. 249
Petronellæ fanum. 255	philadelphia Animana & A.	piacenza.240. Academia.285	plianorum mores. 280
Petrus à middelburgo. 128	ftarte in Colefyria. 495	piaitlan fl. 554	pifani in Corfica. 310. in Si-
Petrus Caprali, 561	Pt. Philadelphi bibliotheca	pibefeth. 514	Cilia.
Petrus Arragoniæ Rex Sici-	_1.11 513	picardie. 95, 106	pilanus finus & portus, 249
Petrus Ario Vicarius Da-	philemon. 303	fines, 258,273 mores. 293	pifaurum f. pefaro. 250
rien. 558	philippeville. 372	picentini. 239. eorumque fi-	piscina. ibid.
Petrus Ferdinandus Quiver.	philippi Imperatoris patria.	nes. 263	pifcina Siloah. 448
40.564	502	picenum. 258. duplex. ibid.	pifcina probatica, ibid.
Pettou. 191	philippi Thessalici. 346	picighito. 283	pisciotta. 266
Petum f. Tabacum, 561	Philippi Thraciae. 270	pici Miranduli patria. 287	pitek. 194
Petzora. 44, 410 Peuce inf. 150	philippi in Macedonia. 350 philippici campi. 344	pico mons & inf. 21, 446,546 picora regio America. 557	pifidæ antea Solymi. 477
Peuce inf. 159 Peucetia. 263, 298		pictavium vulgo Poictiers,	pifidiz. ibid. ejus pars. 467 pifidiz Seleucia.
Peucesta. 374	philippus Macedonia Rex.	110, 124	pifinum vetus & novum. 279
Peucini. 152, 159. à Peuce	348. an fuerit Græc, do-	picti. 1.11	pilma. 305
quadam inf. 150	miter. 366	pictones. 91	la pilma tons. thid.
Peucini Germani. ibid. eo-	philippus II. 72. & IV. il. i	pićtura Geographica.59, Hy-	pifon f. Pifchon fl. 431
rum fedes. ibid.	philipping infulge. 74 444 446	drographica. ibid. Necellaria. ibid. Non ne-	pifren. 36t
Peybas facus. 401	philippopolis Thracia. 369,	ceffaria. ibid.	piftoria. 250, 287, 289 pifurga fl. 70
Pfaffen Mutze / propu-	10hilimoling 372, 502	pielinitz fl. 194	pitichen. 79
gnaculum, 173	Philipsburg. 176		pityufæ infulæ. 83
PfefferBad. 281	philistæorum opida. 481, 482 philistion immoderato rifu	piephigi. 379	placentia in Hisp. 81
Pfirt. 97, 177	exspiravit. 468	pieria mons & regio. 348	placentia f. Placenza in Italia
Pfoztzheim / Capnionis	philo Judæus. 513		246.285
patria. 185	philocteræ patria.	pierre Neiton. 115	placentinorum mores, thid.
Pfreimbt. 187	philonides curtor. 313	1 11 7 10	plagæ. 13
10 furt. 97	philottrati patria, 356	pieteaorium mare. 235	planetæ. 2
Phædonie patria. 333	phinopolis. 369	pietzora op. 410	planities, Peruviz regio.550
Phæstus Cretæ. 365	1 - 11 3/9	pilaftrina. 254, 202	Rio de la Plata. 183, 228
Phæftus Thesfaliæ. 344 Phæftontis fl. 260	phoces 379	pilati mons. 110	-1C + 11
	phocis. 339. ejus limites &	pileia. 394	platææ. 340
Phalacrinæ vicus. 25 [Phalangium, animal in Cre-	oppida, ibid. montes. 204	S. Pilippo d'Agirone. 305	platæensis ager. 340, 341
14. 366	oppida. ibid. montes. 354 phænicæ, ejus fines, & oppi-	pillavia portus Prussia, 406	plato. 342
· .	•	ршен. 194	platonica Atlas. 559
			Plauen

I N D E X.

Plauen, 220	ponentia (03.) i. potentia.
Placenfe Tribunal. \$57	. 240
Placa regio. 558	pollina 3+7-
Planenfes Barones, qui &	poloniæ regnum r68, 191. c-
Reufii. 220	jus foli natura 301. Ar-
plavis fl. 272	shi-ifidatura 301. Atta
Plaviza. 360	chiepifcopatus, Epifcopa-
	tus & Academiæ. 407
Plauti patria 251	poloniæ propriè dictæ no-
Pleisla fl. 216	men, divisio. 392
Plemofii. 95	poloniæ minoris fines & fa-
Plena fl. 322	potenta minoria mica de tas
	trapiæ, 394. ejus fodinæ
	metallorum , aliorumque
Pleskow op. & Ducatus. 409	foffilium, ibid. opida ma-
411	joris fines & fatrapiæ,
	393
Pleymouth. 145. 149	
Pleysz. 314	poloniæ veteris 308 hodiernæ
Pliniana villa. 245	fines, magnitudo & divisio.
Plinius Junior. ibid.	391
Plinii inceritus. 272	poloniæ Regni provinciæ.
Plocenfis Palatinatus 400	
Picena. 203	161d.
	polonicæ gentis conditor
Plombinum, 248, 249. f. Pio-	Lechus. 393
hinum. 288	polonici regni ortus. 302
Plobinum prom. 249	1
Piotinopolis 369	polonorum Rex I. Boleslaus.
Plotzko Maffoviæ op. 393	
Plutarchi patria. 340 Plutonis spelunca. 305	ibid.
Plutonis spelunca. 305	polota fl. 396
Po fl. 269	poletzkum. 389,393
	peltumbria I. Poltiobria, 367
Podberder Greifz.	polus mundi , 56. Arcticus
194	& Antarcticus, 48. Aqui-
	lonaris , Auftralis , Borea-
Podelassia f. Podlachiæ Pala-	lie Meridianalia Marina
tinatus. 400	lis, Meridionalis, Notius,
Titles (15)	
Podium. 89	Septentrionalis. 4,5.
Podium. 89 Podocum. 398	poli. 5, Horizontis, ibid. 8.
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, eius fines & terri-	poli. 5, Horizontis, ibid, 8, Zodiaci.
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, eius fines & terri-	poli. 5, Horizontis, ibid. 8, Zodiaci. 5
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & terri- toria, folique natura, op-	poli s, Horizontis, ibid, 8, Zodiaci.
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & territoria, folique natura, oppida, Palatinatus 398	poli elevationem invenire.
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & terri- toria, folique natura, op- pida, Palatinatus 398 Podolonefia. 3994	poli 5, Horizontis, sbid, 8, Zodiaci, 5 poli elevationem invenire, 48 poli elevationem æquare la-
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & terri- toria, folique natura, op- pida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398	Septentrionalis. 4, 5, poli 5, Horizontis. ibid. 8, Zodiaci. 5 poli elevationem invenire. 48 poli clevationem æquare latitudini locorum, ibid.
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & terri- toria, folique natura, op- pida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Podole Porticus. 342	Septentrionalis. 4, 5, poli 5, Horizontis. 1bid. 8, Zodiaci. poli elevationem invenire. 48 poli elevationem æquare latitudini locorum, 1bid. polska.
Podium. 89 Podocium. 398 Podolia , ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Pœcile porticus. 398 Pœcile porticus. 322 Pœdiculii. 203	Septentrionalis. 4, 5, 5, poli. 5, Horizontis. tihid, 8, Zodiaci. poli elevationem invenire. 48 poli elevationem æquare latitudini locorum, sind, polska, 391 olum mundi oftendere. 56
Podium.	Septentrionalis. 4, 5, 5, 1901. 5, 1407 isid, 8. Zodiaci. poli elevationem invenire. Poli elevationem æquare latitudini locorum, ibid. polska. 301 501um mundi oftendere. 56 polum rite elevare. 48
Podium.	Septentrionalis. 4,5,6,8,7,001,5,4,001,5,1,001
Podium.	Septentronalis. 4,5,8,8,001.5,1 Horizontis. 44,5,8 Zodiaci. poli elevationem invenire. poli elevationem æquare latitudini locorum, 44,2,001.000,000,000,000,000,000,000,000,000
Podium.	Septentronais. 4,5. Zodiaci. Poli et valorie. poli elevationem invenire. poli elevationem æquare latitudini locorum, ibid. polika. polika. 30,1 polum mundi oftendere. 50 polum riteelevare. 48 polyæni fitratagematum au- choris partia. 472
Podium.	Septentrionalis. 4,5,8,001,5,14,5,901,5,14,5,14,5,901,5,14,5,14,5,14,5,14,5,14,5,14,5,14,5,
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia , ejus fines & terri- toria , folique natura, op- pida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogrze. 398 Podogrze. 398 Podie porticus. 342 Podicie of Poma fl. 200 Pomani, of. Poma fl. 200 Pomi f. Phomices. 522 Počicios ortus & occafus in- yenire. 398	Septentronalis. 475. Septentronalis. 476. Septentronalis. 476. Zodiaci. 1901 elevationem invenire. poli elevationem æquare la- titudini locorum, 480. polika. 1901 elevate. 50. polikam inte elevate. 48. polymi fitaragematum au- driispatria. 472. polybii partia. 334. polymi gartia. 334. polyciapia. 374.
Podium. 89	Septentronalis. 475. Septentronalis. 476. Septentronalis. 476. Zodiaci. 1901 elevationem invenire. poli elevationem æquare la- titudini locorum, 480. polika. 1901 elevate. 50. polikam inte elevate. 48. polymi fitaragematum au- driispatria. 472. polybii partia. 334. polymi gartia. 334. polycia para argifa. 174.
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia , ejus fines & terri- toria , folique natura, op- pida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogrze. 398 Podogrze. 398 Podie porticus. 342 Podicie of Poma fl. 200 Pomnani of. Poma fl. 200 Pomni f. Phomices. 522 Počicios ortus & occafus in- venire. 528 Pogoganum Tribunal, 567 Poggium op. 289	Septentronalis. 475. Septentronalis. 476. Septentronalis. 476. Zodiaci. 1901 elevationem invenire. poli elevationem æquare la- titudini locorum, 480. polika. 1901 elevate. 50. polikam inte elevate. 48. polymi fitaragematum au- driispatria. 472. polybii partia. 334. polymi gartia. 334. polycia para argifa. 174.
Podium. 89	Septentronalis. 4,5. Septentronalis. 4,5. Zodiaci. Foli elevationem invenire. 48 poli elevationem acquare la- titudini locorum, 45/4. polika. 30,1 polika. 30,1 polika. 30,1 polika. 30,1 polika. 30,1 polymi fitratagumatum au- doris patria. 30,4 polymi fitratagumatum au- doris patria. 33,4 polymi patria. 33,4 polymi patria. 33,4 polymi patria. 33,7 pomeranie Ducamies (58,200)
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia , ejus fines & terri- toria , folique natura, op- pida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogrze. 398 Podolorefia. 394 Podicuii. 203 Penl. 203 Penl. 203 Peml f. Phœnices. 522 Poërices ortus & occafus in- venire. 529 Poggatum op. 259 Postiteres. 91:117 Posidou. 91:105	Septentronais. 415. Septentronais. 416. Poli. 5; Morizontis. birla. 8 Zodiaci. poli elevationem invenire. poli elevationem æquare latiudini locorum. birla. poliska. poliska. poliska. poliska. polyar ittrategematum au- drois partia. 472. polybii partia. polyarpus. 474. polydame partia. 334. 334. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 3345. 345.
Podium. 89	Septentronalis. 41,5 poli. 5; Morizontsi Mod. 5 Poli elevationem invenire. poli elevationem æquare latiudini locorum, ibid. poliska, 30,7 polum mundi oftendere, 6 polum riteelevare, 48 polyami fitratagematum au- torispatria, 472 polydame patria, 334 polycarpus. polydame patria, 2018 polydame patria, 2018 mites & patria, 2018 mites & patria, 2018 mites & patria, 2020 pomerania Anterior & Cite- rior. 200
Podium. 89	Septentronalis. 4,5, 8, 1001, 5, 1101,
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia , ejus fines & terri- toria , folique natura, op- pida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Podogorze. 398 Pecile porticus. 342 Pecilcuii. 203 Pen. 203 Pem. 1, Phænices. 522 Pomrani of. Pem. 61. 200 Pem ani of. Pem. 61. 200 Pem ani of. Pem. 61. 200 Pem. 1, Phænices. 522 Podicios ortus & occafus in- venire. 529 Pogitum op. 289 Potichiers. 91. 111 Polidou. 91. 105 Polanicus Sinus. 324 Polanicus Sinus. 324	Septentronais. 4,5, 5, 5, 5, 5, 6, 6, 6, 7, 6, 7, 6, 7, 6, 7, 7, 7, 7, 7, 7, 7, 7, 7, 7, 7, 7, 7,
Podium. 89	Septentrionalus. 4,5,4,5,8,001,5,1 Morizontis. bibi. Zodiaci. poli elevationem invenire. poli elevationem æquare latiudini locorum, bibi. poliska, poliska, poliska, poliska, poliska elevate, 48 polyami fiteragematum autónis patria. 472 polybii patria. 472 polybii patria. 334 polyamus. 347 polyamus. 347 polyamus. 347 polyamus. 348 polyamus. 349 polyam
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Podogorze. 398 Podele potricius. 342 Podicie o Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pemani, 202 Pomani, O. Pemani, 202 Podicies ortus & cocafus invenires. 522 Podictes ortus & cocafus invenires. 91. 116 Poldou. 91, 106 Polanicus Sinus. 324 Po	Septentronais. 4,5. Zodiaci. Poli clevationem invenire. poli elevationem mequare latitudini locorum, ibid. poliska, poliska, poliska, poliska, poliska, poliska, poliska poliska di poliska, poliska di poliska d
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Podogorze. 398 Podele potricius. 342 Podicie o Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pema fl. 200 Pemani, O. Pemani, 202 Pomani, O. Pemani, 202 Podicies ortus & cocafus invenires. 522 Podictes ortus & cocafus invenires. 91. 116 Poldou. 91, 106 Polanicus Sinus. 324 Po	Septentrionalus. 4,5,4,5,8,1001. 5,1 Microscopies. 4,6,4,5,1001. 6,1,5,1001. 6
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia , ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Podogorze. 398 Podele potrticus. 342 Podicie o Pema fl. 200 Pemani , ob. Pema fl. 200 Pemi fl. Phomices. 522 Podicieso ortus & occafus invenire. 529 Pogogamom Tribunal, 569 Pogogium op. 324 Polarices (1911) 110 Polanicus Sinus. 324 Polarices circuli, 50, corum officia. 13 Polaris terra. 13 Polaris terra. 15 Polaris terra. 15 Polaris terra. 16 Polaris terra. 16 Polaris terra. 16	Septentronalis, 415. Septentronalis, 416. Polit, 5; Morizontis, 416. Polit elevationem invenire, poli elevationem acquare la- titudini locorum, 451. poliska, 700. poliska
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia , ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Podogorze. 398 Podele potrticus. 342 Podicie o Pema fl. 200 Pemani , ob. Pema fl. 200 Pemi fl. Phomices. 522 Podicieso ortus & occafus invenire. 529 Pogogamom Tribunal, 569 Pogogium op. 324 Polarices (1911) 110 Polanicus Sinus. 324 Polarices circuli, 50, corum officia. 13 Polaris terra. 13 Polaris terra. 15 Polaris terra. 15 Polaris terra. 16 Polaris terra. 16 Polaris terra. 16	Septentronais. 4,5, Septentronais. 4,5, Zodiaci. Foli elevationem invenire. 48 poli elevationem acquare latitudini locorum, 45/4, poli elevationem acquare latitudini locorum, 45/4, polika. 30,1 polika. 30,1 polika. 30,1 polymi fitaragematum au- drois patria. 43,4 polymi fitaragematum au- drois patria. 33,4 polymi fitaragematum au- drois patria. 33,4 polymi fitaragematum au- drois patria. 33,4 pomerania Ducarania pius li- mites & patries. 18,8,200 pomerania Anterior & Cite- rior. 200 pomercilia. 15/4, 200, 403,4 pomefania provincia, 400 pomentia. 2,66 pomona inf. 148 pompeji Magni tumulus, 502.
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Podogorze. 398 Podele porticus. 342 Podicie Porticus. 342 Podicie Porticus. 522 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomani, O. Poma fl. 200 Pomini, O. Poma fl. 200 Pomani, O.	Septentronalis, 415. Polit, 51. Morizontis, 415. Zodiaci, poli elevationem invenire, poli elevationem acquare latitudini locorum, 451. poli elevationem acquare latitudini locorum, 451. poliska, poliska, poliska, poliska, poliska, poliska, poliska interelevare, 48. polyari fitratagematum auchorispatria, 472. polybi patria, 334. polyarpus, 334. polyarpus, 334. polyarpus, 334. pomerania Duda, 1983. pomerania Anterior & Citerior, 200. pomerania Anterior & Citerior, 404. pomefania provincia, 256. pomona inf. 148. pomopo inf. 148. pomopo inf. tumulus, 502. tropas, 70, vitchoriz.
Podium. 89 Podocum. 398 Podola, ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podola, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 397 Podolonefia. 397 Podolonefia. 397 Podicio Poma fl. 200 Pemani G. Pema i G. 200 Pemani G. Pemani G. 200 Pemani G. 20	Septentronais. 4,5. Septentronais. 4,5. Zodiaci. Foli elevationem invenire. 48 poli elevationem acquare latitudini locorum, 45/4 poliska. 30,100 m. 30,1
Podium. 89 Podocum. 398 Podolia, ejus fines & territoria folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Pomi f. Phomices. 322 Pomi f. Phomices. 322 Pomi f. Phomices. 322 Podiction of Tibunal, 587 Pogicium Tibunal, 587 Pogicium op. 289 Potitiers. 91:111 Poičtou. 91, 105 Pola op. 324 Polanicus Sinus. 324 Polanicus Sinus. 324 Polaris territoria. 324 Polaris fielia. 50 Polaris terri. 49 Polaris fielia. 57 Policafito. 2066	Septentronais. 4,5. Septentronais. 4,5. Zodiaci. Foli elevationem invenire. 48 poli elevationem acquare latitudini locorum, 45/4 poliska. 30,100 m. 30,1
Podium. 89 Podocum. 308 Podolia, ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podogorze. 398 Podogorze. 398 Podelie porticus. 342 Podicie os crus & occafus invenire. 522 Pogicie os crus & occafus invenire. 528 Pogicia orius & occafus invenire. 549 Pogicia orius & occafus invenire. 549 Polariers. 91:111 Polaris Forta. 344 Polaris fiella. 50 Polaris fiella. 50 Policaftro. 266 Policorc. Poligianum. 6. Poliinanum.	Septentronais. 4,5. Septentronais. 4,5. Zodiaci. Foli elevationem invenire. poli elevationem mequare latitudini locorum, ibid. poliska, poliska, poliska, poliska, poliska, poliska, poliska, poliska, poliska identification in the september of th
Podium. 89 Podocum. 308 Podolia, ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 908 Podolonefia. 304 Podoportze. 308 Podolonefia. 304 Podolonefia. 304 Podolonefia. 203 Pomain, 96. Poma fl. 200 Pomani, 96. Poma fl. 200 Pomani, 96. Poma fl. 200 Pomani, 96. Poma fl. 200 Pomi f. Phomices. 522 Poštices ortus & occafus invenire. 522 Pogagium op. 257 Pogagium op. 91, 106 Pola op. 91, 106 Pola op. 91, 106 Pola op. 324 Polanicas Sinus. 324 Polaries circuli, 50, eorum officia. 13 Polaris terra. 13 Polaris terra. 27 Policafito. 266 Policorte. 477 Policafito. 266 Policorte. 6. Polinianum. 1298	Septentronais. 4,5. Septentronais. 4,5. Zodiaci. poli elevationem invenire. poli elevationem mequare la- titudini locorum, shid. poli elevationem æquare la- titudini locorum, shid. politim mundi oftendere. 5 politim mundi oftendere. 5 politim mundi oftendere. 5 politim partia. 343 polyari fitratagematum au- toris patria. 343 polyaria. 343 polyaria. 343 polyaria. 343 polyaria. 343 pomerania Duram ejus li- mites & partia. 18,200 pomerania Anterior & Cite- tior. 200 pomerellia. 154, 200, 403. pomerian provincia. 400 pomerian. 2,56 pomona inf. pompeji Magni tumulus. 502 tropas, 70, victoriæ. pompeji Op. 762 pompeji Op. 762 pompeji op. 762 pompeji op. 762 pompeji op. 762
Podium. 89 Podocum. 308 Podolia, ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 308 Podolonefia. 394 Podogorze. 399 Podogorze. 399 Podolonefia. 303 Podolonefia. 303 Podolonefia. 303 Podolonefia. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Podiction 512 Pogition 52 Pogition 50 Polication. 91, 105 Polanicus Sinus. 324 Polaries circuli, 59, corum officia. 11 Polaris terra. 44 Polaris terra. 44 Polaris fiella. 50 Polication. 265 Policore. Polication. 266 Policore. Polinanum. 228 Polimba. 441	Septentronais. 4,5. Sodiaci. Poli 1,5 Morizontis. 446. Poli elevationem invenire. poli elevationem acquare latitudini locorum, 440. poliska, 200. polism mundi oftendere. 50. polism rite elevare. 48. polykaritia. 472. polybii patria. 334. polycarpus. 472. polydame pantia. 334. polydame pantia. 334. pomerania Dus. 198. pomerania Dus. 198. pomerania Anterior & Citerior. 200. pometelia. 154, 200, 403. pometelia. 154, 200, 403. pometelia. 154, 200, 403. pompejamum Ciceronis viila. pompejiopolis in Cilicia. 478.
Podium. 89 Podocum. 398 Podola, ejus fines & territoria folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podola, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 395 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios fl. 202 Polarios fl. 202 Policarios fl. 202 Policarios fl. 202 Polimbothea- 422	Septentronais. 4,5. Sodiaci, poli, 5, Horizontis. 44,4. Poli elevationem invenire. poli elevationem acquare latitudini locorum, 44,00 polska, 70,00 polimerite elevare. 48 polyaroni fitratagematum auchoris patria. 47,2 polybii patria. 334 polyaroni polyaropus. 47,4 polydame patria. 368,200 pomerania Anterior & Citerior. 200 pomerania Anterior & Citerior. 200 pomerania Anterior & Citerior. 40,00 pomerania polyaropus. 40,00 pomerania polyaropus. 40,00 pomerania polyaropus. 40,00 pomerania polyaropus. 50,2 pompeji Magni tumulus, 502, tropas, 70, vitkoris. 52,2 pompejiopo. 52,2 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478 pompejiopolis in Cilicia. 478
Podium. 89 Podocum. 308 Podolia, ejus fines & territoria , folique natura, oppida, Palatinatus 308 Podolonefia. 394 Podogorze. 399 Podogorze. 399 Podolonefia. 303 Podolonefia. 303 Podolonefia. 303 Podolonefia. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Peml. 303 Podiction 512 Pogition 52 Pogition 50 Polication. 91, 105 Polanicus Sinus. 324 Polaries circuli, 59, corum officia. 11 Polaris terra. 44 Polaris terra. 44 Polaris fiella. 50 Polication. 265 Policore. Polication. 266 Policore. Polinanum. 228 Polimba. 441	Septentronais. 4,5. Sodiaci. Poli 1,5 Morizontis. 446. Poli elevationem invenire. poli elevationem acquare latitudini locorum, 440. poliska, 200. polism mundi oftendere. 50. polism rite elevare. 48. polykaritia. 472. polybii patria. 334. polycarpus. 472. polydame pantia. 334. polydame pantia. 334. pomerania Dus. 198. pomerania Dus. 198. pomerania Anterior & Citerior. 200. pometelia. 154, 200, 403. pometelia. 154, 200, 403. pometelia. 154, 200, 403. pompejamum Ciceronis viila. pompejiopolis in Cilicia. 478.
Podium. 89 Podocum. 398 Podola, ejus fines & territoria folique natura, oppida, Palatinatus 398 Podola, Palatinatus 398 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 394 Podolonefia. 395 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Pomani G. Roma fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios ortus & coccalus inaviente fl. 202 Polarios fl. 202 Polarios fl. 202 Policarios fl. 202 Policarios fl. 202 Polimbothea- 422	Septentronalis. 4,5. Septentronalis. 4,5. Zodiaci. poli elevationem invenire. poli elevationem acquare latiudini locorum, 5bid. polska, 70,000 polimerite elevare. 48 polyaroni fitratagematum auchoris patria. 4,72 polybii patria. 334 polyaroni polyaroni 4,72 polybii patria. 347 polydame patria. 168,200 pomerania Anterior & Citerio. 200 pomerania Anterior & Citerio. 400 pomerelia. 154, 200, 403. pompeji Magni tumulus, 502 tropata, 70, vitkoria. 52 pompeji pan Ciceronis villa. pompejiop. 52 pompejoolis in Hifpania. 68.

pompetons 1. Pompeton. 67.	porto de la plata. 50
76 pomptinæ paludes exficeatæ.	porto Picciolo.
	porta port.
pomptina. 256	
pomeinus ager, in quo XXIII	porto del refugio. 55 porto Longono. 28
urbes. ibid.	protovejo. 55
poneropolis. 360	porto Securi.
pons Cafalinus. 263	porto reale Paradilo. 55
pons curvus. 207	portugallia unde dicta
pons Gardius. 112	portugalliæ regni initium 80
pons fanguinarius, 252	portugalitæ regni initium 80
pons Sturæ, ad quem Ludo- vicus Sfortia victus in ho-	ejus portus ibid. Rex pri
ftium venit potestatem.	mus & postremus. ibia porrugallenses Americam in
284	grediuntur. 56
	Portus Ericis 249. Hercuis
	ibid
pont à Selane. 94 pont de Remy. ibid.	Hifpaniæ 81. Itius. 9
pontamuffum Acad. 174	Liburnus. 24
ponte confino. 252	portus Longonis f. Port
pontia inf. 266	Longone. 28
pontico. 384	portus Gessoriacus. 9
ponticum mare. 30	portus mulicrum. 44
pontificis Rom. ditiones in Italia. 276	portus magnus. 8
Johan. Pontius. 553	portus novus. 25
ponto Grovo, 257	56
pontremulum. 286	portus Trajani. 240
pontus & Bithynia, earum fi-	portus ad Damiatam reclu
nes, fluvii, regiones, popu-	fus. 531
li, urnes. 476	portus Menelai. 520
pontus Euxinus 36. ejus ma-	portus Tarracinenfis. 250
ponti ambitus, ibid.	pofata, 310
Curita dictus ibid. Vocatur	pofega, 32 pofnania f. Pofen, 302
etiam Axenus. ibid.	polnania 1. Polen. 392 polnanieniis Palatinatus, op-
Ad Pontum oppida Thraciæ	pida. 39
369	posidonia. 266,31
popayanæ regio. 558	posidonium promont. 260
popielius Rex Poloniæ a	positionis situs. 50
muribus corrofus. 394	positionis semicirculus. 54
popocampeche mons. 555 popolo f. Populium. 200	polinum f. Prefzburg.
popolo 1. Populium, 299 popul, 462	318
populonia ejusque navale.	pofoania. 39: Ilfiume della Pofta. 251
249	
populonium promont. sbid.	potentia f. Potenza. 267.
porco op. 550	298
porphyrii Philofophi patria.	potidæa. 349
490	potiwolo. 400
profenna Labyrinthus. 247	potofi, 550
portæ, cœnobium & schola.	potitain, 199
217	pozzuolo f. Puteoli, 290
porta speciosa. 483	prachatiz. 194
	Prachenscher Lire!3.
portæ Caucafiæ. 361	ibid.
	prado hortus. 78, 77
porto Belo. 557	præcopenfis Tattaria 384 præmifia. 307
porto farina. 522	præmilia. 397 prænefte 254, 292. n. Pila-
porto fino. 286	ftrina 254. 292. Academ.
porto Hercule. 276	225
porto el Grajo peninfula. 77	praga.194 Academia. 226
oorto Maggione. 308	prage defenestratio. ib.d'
nana	Pras

	INT	E X.	
Pragenfis Archiepifconatus?	prusias in Bithynia, Dionis	~	
	Chrysoftomi patria, 468	pyrane Arcefilæ patria. 470	Quito.
Pragmatica fanctio.	prusias Rex. ibid.	pythæum. 345	0.000 0
Pratias lacus. 268	prustia f. Borustia, ejus fines,		Quivira regnum. 556
Fratum on. 287, 280, 200	magnitudo.403 divifio, ur-	1 1 7 S Tool of all billion	Quuniter, 150
a semententis. 393	bes.ibid.& feq.Ducalis,ejus	fophia. 265, 516 pysis nautica f. Compaffus.	- 10
Pregelus A. 406 Prendavesii. 270	opida & territoria. 406	21, 44, 46, 48. ejus ulus	1
December 3/9	Regalis, ejus opida & fa-		R.
10	trapiæ. 404	pyxirates, 498	į .
Desburg. 318.320	prumi Germani. 152	рухиs ор. & fl. 266	The About C P !!
Presbyter f.pretiofus Joannes	prutus fl. 389	pzermyl. 397	R Abath f. Rabba, Ogi
Prefpa, 424.539	przekop. 384, 387		R 225 4 493
	przemysł. 308 pfephinia turris. 484		Rabe on
Prestoz. 541	pfiloritus mons. 365	Q.	Francisc. Rabelaus,
Priante. 266			Rabus
Priapus Hellespontiacus. 37	pfittacorum regio, 464 pfala fl. 408	→ 27 x v. vr	Backelsburg. 19t
Pribufium f. Deibug. 197	pfylli. 521	Hackelbozn. 207	Racovia.
Priegnitz. 100	ptolomæus Cypri Rex poft-	Quadi, corum ledes.	Mackonicher Liveifz. 395
Priegnizana Marchia	remus. 507	158. migratio. 158,	
Priene, Biantis patria. 472	Claudius Prolemæus. \$12	165	Padavis a . 194
Friis locus. 248	prolemæus Philadelphus, 405	Quadrans Altitudinis. 45 Quamoy inf. 427	Radagaifus Gothorum Prin-
i i mijim mobile.	ptolemais ante Ace. 490	Quantitatem dierum & no-	Raderne "/"
Principes Numidiæ Schei-	ptolemais, antea Barce; ho-		Radnoria
chii. 511	die Tolometta. 520,532		Radnavia 145
Principis ini. 546	pu menfura loci. 27	Quangfi. 426, 427	Radomiscense territorium,
Priberius fl. 389	pudnopolis. 503 Terra de li Pulci. 304	Quantitatem horarum inæ-	
Pripecius fl. 397		qualium invenire. 51 feq.	Radomia, 393
priquerafeum, 246 Privernum, 357	pulfnitz fl. 424	Quanging.	Radomiensis Castellanus. 15.
302644 (m. 4 Vh.	pultovia. 400	Quanfi. 426	
	puna inf. 560	Quanctung, thid.	Ragiana. 454
Probus Imperator Almum & Aureum montes vineis	princo radix. 426	Quanchen. ibid.	Magneta.
	Ad Punta de Galle propu-	Quanping. 1bid	Maguia nodierna.
Dec. 1 . 121 C . 313	gnaculum 446	Quarentain. 92	Ragufi Vechia.
Prometheus ubi inctus. 401	punto di Brafil. \$47	Quarnero. 324 Quarra nova. 540	Naguilhorum mores.
fromontorium quid ?	punta di Marono.		Nackelspurg, 101
Promontorium Bonz Spei.	pufchlau f. Puftlap. 281	Quarta Germaniæ ditio.	Raigrod.
542	puthus, 201	116	Rakonick, ejufque circulus.
Fromontorium Sacrum. 80	puteoli f. Puzzuolo. 262,296	Queda. 441	194
Promontorium Naffovicum.	putcolanum Ciceronis villa,	Quedlinburguin. 223	Gualter Ralegh eques. 558
564	261	Quedlinburgenfis Epifcop.	Kamana,
Promontorium Ericum. 561	pureolanus finus ibid.	164	Ramirus primus Arragoniz
Promontorium Terræ Au-	le Puy en vellay 80	Quedlinburgum novum, 224	Pamilian in C
Promontorium Viride, 537	le Puy en vellay 89 puzuolo. 261	Queicheu. 426	Henricus Rarzovius (cribit
	pydaras fl. 370	Queis fl. 196 Queilin, 426	de Regibus Scotias. 142
Prophyrion. 449	pydna. 349		Perrus Ramus. 108
Propontis. 36	pygmæi. 503. eorum regio &		Rana Seriphia.
Propylaza arx. 242	cum gruibus certamina.	Golfo di nero. 2-8	Randatium opp.
Proterliminitæ. 466	ibid.		Randerien. 227
Proterpinæ pratum. 305	pygmæorum fabulofa natio.	Petrus Ferdinandus de Quier	Kapalum, 28.
Profovia. 304	500,503	40	Raphaelis Volaterrani patria
Protagoræ patria. 368	pylus Messeniorum, 334,360 pylus Eliaca.	Quierium prom. 61	Raphana, 201
Provence. 106, 107	3)-	Quicheu.	
Provincia. 104, 105. ejus di-	pyramides Forms: 342	Quiloa urbs & op. 544	
visio. 119. à Francia Re-	pyramides Ægypti. 512, 514,	Quinque Ecclefia.	
Provincia Belgica. 122. Sub	pyramus fl. ejulque ortus.	Quinta Germ. ditio. 116	
Hispano 123. Liberæ &	478, 479	Quinrilii Vari clades. 157	Rapoltz Kirchenf. Comit.
Forderara. 1bid.	pyrenæi montes. 6s	S. Quintinum.	160
Provins op. Campaniæ. 01	pyrrhus. 336	Quinzai f. Quinfai urbs in-	Rasbuti. 435
Provifia.	pyritz.		Rafci populi f. Liatzen.
Pzuck an der Muhr.	pyrmond op.ubi acidulæ,Co-		_
101	mitatus. 208		Rafeia sinfana Cu 322
Prufa. 504	pyrogererie 368	Quifcon. 253	Rascia, ejusque felicitas.
224	pyfdra. 393	Haitus Quisqueia. 562	Raschitt f. Rosetta, 531
		,02	Rafen
			· Esten
	•		

, Rasen s. Rages, ubi Tobia	
	61
	9
	9
	9 1
Ratiboda fl. 22.	•
Ratiborn. 196. ducatus, ibid	.
Rationalæus Ducatus. 27	7
Racionalis Horizon.	5
Ratio inveniendorum Antœ- corum, Periocorum & An	.
corum, Perioccorum & An	- 1
tipodum. 14,15. Paralle- lorum & Climatum. 16	. 1
lorum & Climatum. 16	1
Ratisbonensis Episcoparus	. 1
188	1
Ratisbona. 188	1
	' /
Ratzenburg, 108, 202, Epi-	1
sceparus. 188. Ducatus.	1
198, 202	1,
Rava arx. 393	1:
Rave fl. 442	1.
Raven. 120	1
	1
Ravennatium mores. 293 Ravenna fedes Exarchatus.	
	1
275	1
Ravenna fl. 246, 250, 251,	i re
201	í
Ravenna antiqua.	l
Thomas Ravennas à patria	T
fic dictus. 25 1	1 -
Ravenna cum portu & classe,	
	1-
	1
Ravensburg arx. 168, 304 Ravennates robusti. 203	
Ravensburg Comitatus. 203	re
Ravensburg Comitatus. 208	ļ
Ravenspergens. Episcopatus.	Te.
189	re
Ravensis Palatinatus ejusque	re
n ^{op} . 393	re
Kaveno. 80	ı.
Kauraci. 08	
Rauwolfius de Arabiæ fitu.	E
	re
Kayaibutum.	re
Razivillorum Ducum arces	re
palatium & Gymnafium.	re
	re
396	L)
Raziacensis Castellanus. 402	£1
Porto Reale Paradifo. 552	_
Reate. 252, 201	Œ
Reatine Paludes. 253	re
Acolatha L. Rebla.	FC.
Recem & Receme.	re
Rechniciana Curia.	S.
Rectam fphæram constituere	re
Rectam & obliquam folis af-	
centionem invenire	rei
	Li.
Reffue Hosinson	
Redon & D.J.	ren
	ren
	ren
Rces.	ren
Reformatæ religionis auctor	ren ren rep
Reformatæ religionis auctor	ren ren ren refi
Reformatæ religionis auctor quis 117 feq.	ren ren ref: ref: ref:
Reformatæ religionis auctor quis 117 feq.	ren ren ren refi
Reformatæ religionis auctor quis 117 feq.	ren ren ren ren ren

		N	D	E	X.
iæ	rega fl. 154.	Pomerani		abetur.	
97 78	regen fl.	200, 2	OI reli	ubi.Rhæti	Cortree 222
79	Gegenfpurg.	154,1	or reig	ubl. Genue	nGe sesta
99	regenwolda.	161.18	reff.	ubi. liberæ	in Italia. 27
24 d.	reggio. 24	6, 267, 28	reffe	t.	37
77	regia Antæi.	5 2	7 reth	ymum. f. R	etimo. 360
6	regia Luttera. reginum f. Rea	22	4 rette	chin I. Rati	chin vo
e-		ina caft	, reva	aria Mœfor	um. 374
n=	nunc Liegen p	nta. 10		hlini parria	236, 401, 402
6	reginus fl.	50	reui	Barones P	lauenfes. 220
s,	regiones f. Cardin	es 2. mun	reut	inga.	
8	di.		2 7-	p. Rom.	æ pocillator
8	regio cuniculofa. regionis amplitud	. 6		Portugallia	Drimus -1
o i-	nire.	onem mve	מסד ו	onlus.	
s.	regium.	29	_ rezar	,f. Refan D	ucatus. 408
z į	regium Bojorum,	246, 28	los R	eyes.	557
3	regium Lepidi. regius mons Pruff	240, 28	rhaba	rbarum, 3	88, 416, 417
2	mia,	409	1 rhahe	n f. Marifu	s fl. 379
0	regum Scoticorum	familia	rnage	\$.	455
3		147	. i rnam	næ.	448
5	Attilius Regulus o	Cidit for.	LHau	nus pagus. nufia Neme	
,	pentem. 521. ca regnum Burgundiæ	f Arala	rhæt1	. 120. 160	220
ij	tenie, 103, 107.	Franco	que	fines & on.	241,281
2	rum.	104	rnæti	a. ·	, 6t
1	regnum Legionis &		theti	cus mons. ca Europa.	. 164
.	Navarræ.	ibid.	rhæto	rum fedes.	158
1	Arragoniæ,	ibid.	rhæto	rum partes.	urbes. 276
+	Toletum.	4412	; juri	dictiones.	ibid.
	regnum Neapolitan		rhætic	as dux.	241
ı İ	regnum Portugalliæ	296 71	rhæen	fia. In frefr	thal. 116
1	regnum Voletarum.		- megat	1111.	238. 267
1	regnum Subfulcoru	n. srr	Lillei	nberg.	172
. 1	regna Infulana.	ibid.	rneint	elden.	110
	Cieichenstein.	196	Libei	nfelsen 🗚	X. 210
1.	Reichabanen. reims f. Rhemi. 96,	120	rnemi		96, 152
1 .	cini,	107, 110	rhena rhenar	ne Calaman	133
1	reinberga.	136, 173	Thenar	us Circulu	s funerior
	reineccenfis Comitat	us. 183	169.	Inferior f.	Electoralis.
	reinfelden op.	119			ibid.
. ['	Geinstein Arx. 2	24.229	rheni I	niui a. inf	246
1	Geinfall.	170	rhenus	fl. 07. 177	. 162. ejus
1	eitdiep.	279 136			
1:	ckenitz fl.	201	nua,	co.oftium	bitructum.
1	elanzon fl.		thenus	prior & po	Carian f
1 :	. Rembertus Episco enatus Gallus regno	pus. 207			
1.	charus Ganus regno		rhenus	fi. Bononie	nfis f.Rhe-
1 :	enes.	295	no.	nfe Parla	1
1	ienneberg.	207	* II CEOME	nie Paria	
{ r	ensburgum,	103, 227	rhevefic		
	and anni.	270	rhinland	licus pes.	80 1
I	eppen. efanıa.	199	rhinoce	us animal.	439-
r.	fitum.	411	Thinoco:	oura.	482
r	efovia.	368 398	rifine.	•	325 /
r	fpubl. Veneta intes	regias		Hhhh 3	ibid. r
		-			· 1
					•

78		113
id.	Inizinium.	332
q.	Thizonicus finns.	22.25
76	rnodanus f. Rodon	Germ
74	Gal, le Roine fl. 97,1	01.117
94 66	anouam nunc Koias	71
	thodes.	89
94	rhodiginus ager,	277 37
74	rhodium mare. rhodius Apollonius.	37
85	rhodope mons.	508
20	rhodum op.	370 282
31	rhodus abrofarum frequ	20Z
or		700
1	Inddus int. eius magn	ituda
l_		1.507
3		508
8	Thous Equires.	
7 7 2	rhogomanes fl. rhombus quid? Linea	4 5≥
7	mombus quid? Linea	Nau-
9	rhombus fl.	40
ž	rhora.	37 0
8	rudiæ Ennii patria.	322
2	rhuspina.	265
	rhudianæ.	522
3	rhyndscusfl.	448
ı i	rhytimna nunc Retimo.	366
τ :	riang, vven.	426
1	ribadeo.	74
2	Johan Ribaldus.	74 468
3	ribenzal.	194
	ribiera grande.	546
•	ribnirz fl.	202
	richmont regis.	534
:	Trining regis.	.145
	Fildberg op. & Comita	tus.
i.	rien fl194,	2c8
ı į	Day O'Safar as	199
ı,	der Giefen-Berg. 1	63.
İ	164.1	
- 1	rieti. 253.	
- 1		
Ì	rigelius Cardinalis ad aug	en-
İ	dum regn. Gallic. tri	bus
1	clavibus indigere dis	
1	210.2	
1	rigelius comparavic has t	
1.	claves Regi Gall. rigenfis Archiepifcopat	79
1		
1 1	ron stinicus and of	۰,7
i	der Migisch-Wodern	fl.
1	9	80
	muni.	OE.
	mino,	50
ľ	incobia.	27
	1 d	10
-	ingoja tracitus. 176, 2	19
r)	ngftadium f. Eingfied	€.
ti	ntera Academia. 302 a.	
T.	o di Caps.	
Ľ	ograndette rea 6.	8
r!	n nes wws*	0
	JK.	0

ihid.

276

166

26

231

136

. 46

406

232

531

252

252

515

207

306

303

297

277

177

226

256

runda la veja.

238, 254, 292

Roma Gallica,

rostra rom.

roftow.

200 | rotenburgum ad Nicarum. 360 rotenburgum Verdenfe. 206 rotenburg ad Tubarim. 181, roterodamum. rotenweila. rothericus Connathiæ Rex. rotomagus. 95,108 rotomagenfis Conventus. 100 rotschildia, 220 rottenbuy. 2 28 rottwyla. 180 rotunda Turris. 283 rotunditas Terræ, 107, 108 rouan. rovergne. rovinum f. Rovigno Istriæ. 279 l'appanage Royal. 100 378 roxolani. roxolania. 397 rozana. 400 rubeas prom. vulgo Nort. rubefovia. rubenitz f. Ribnitz. ruben tribus. 488 Bubengahl / fpectrum. rubi. 370 264 rubo fl. rubricatus f. Lobogratus fl. 230 rubrum mare vulgo mare roffo. 30,32 449 Budelffab. 212 rudiæ. 265 rudköping. 230 rudolphi Agricolæ patria. rudolphus Burgundiæ Comes Regem fe appellari juffit. rudolphus Cæfar Creatus ex familia Schwartzburg. 210 rue rufacum. Curtius Rufus argenti venas apperuit in Mattiacis. 159 402 rufini patria. rugen inf. 154. Principatus, 200, 201 rugenwalda. ibid. 100 385 rugia inf. rugii. 154, 165 rugiorum migrationes. 165 ruhma fl. ruhra fl. 202,204,208 rumelia. 360. ejus magnituaa.

rupellæ f. Rochelle, 111	me.
nibus nudata,	42.
rupinensis Comitatus.	ibid.
ropinum Novum & V	199
ropinum Novum & V	01110
	ıbid.
rura fl.	206
ruremunda.	, 206
Track.	133
Liuf3 mons.	98
rufa fl.	11)
rufazus.	117
	526
rulcianum f. Rossiano.	269
rufcicada.	524
rufcino.	264
ruscinonensis Com.	89
ruicinonemis Com.	74 526
ru(conia.	5 26
ruscurium olim Rusoce	Ora.
	.1
	ıbid.
rufellæ,	248
ruftaci.	- 38g
rufforum Episcop.	, 309
runorum Epiteop.	fectes
	400
rufio.	
	370
tausfelhain.	210
ruffia Alba f. Major. 39	
ejus fines , magnit Ducarus , principati provinciæ urbes. 40	,,40,
ejus nues , magnit	udo,
Ducarus, principati	15 &
provinciæ urbes. 201	8. 8-
fea.	٠. س
feq. rusia rubra Roxolania	410
AUTOR TOSTE MOROTALITA	dicta
	398
rustia Nigra f. rubra &	· M: .
nor son and	
nor. 391, 397, 407. ej mites, magnitudo, pa natus, Duces. 398. & ejus op. territoria, ca	us II+
mites, magnitudo,pa	lati-
natus, Duces, 308, &	(ea
elus op, territoria ca	Thalla
-,	irena
398,	399
rusiia unde dicta.	407
ruffia Poloniæ fubacta,	2
russia Poloniæ subacta, limites, palatinatus & ritoria à Polonis sub	ejus
mintes , paratinatus &	ter-
ritoria à Polonis fub	acta.
397,	
ruffi f. Rutheni à Royo	523
	Janis
orti.	ibid.
russici monachi S. B.	afilii.
· -	408
russi Græcam Ecclesian	ı fe-
quuntur, *	ıbid.
	ibid.
ruffamme Day	tola.
russorum Duces. 398. Jo	han•
nes.	407
rufforum ædificia.	410
rufforum Narva.	7.2
mufma D	236
ruízowa Ducatus.	408
rutana f. Rhodes Ru	teni.
89	, 90
ruteneniis ager.	107
ruth icemina patria.	502
rutheni comites. 105,	108
	170
rutlandia.	145
rutaba fl.	145 286
	200
rutubæ promontorium.	156
rutuli. 255. corum f	nes.
	hid

Ruutfiell. Ruvo. 264. 298 Ryas. Ryffel. 95. 125 Ryffen. Jani Rutgerfii patria. S. Aba urbs. Saba reenum. Sabæi. Sabara. Sabaria fl. Sabatia vada. Sabatha. Sabatinus lacus. Sabatus fl. Sabaudi ditiones in Italia, Sabaudia. 104, 105, 107 Sabaudia ex Boroaldica familia adhuc fuos Duces habet, Sabaudiæ Dux Helveriis foederatus. Sabaudici Ducis fedes. 281 Sabaudiæ Dux Pedemontii dominus ejus op. ibid. Sabaudiam Beroldus Saxoniae Dux invafit Sabaudiæ comitatum Sigismundus Imp. in ducatum mutavit. Sabaudorum mores. Sabbachius fl. Sabe. Sabbatus fl. Sabelli. Sabini, 239. 253. eorumque limites & op. ibid. Opicoin Italia gentium parentes , 273. corum mores. il Vecovio di Sabina. Sabini agri felicitas. Sabinus ager. Sabiocello. Sabionetta. Sabis fl. Sablestan. 449, 457 Sabou, Sabrina fl. Sabtecha. Sachsenlauenburg. 202 Sacania. Sacarum regio, Sacarum gens. Sacafene. 415. 462 Sacæ i. e. Scythæ, eorum Route

nues, 419	par.
Sacarum nomen non unum	falefo.
ibid	Salfeld.
Saccania. 360	falyes Gall
Sacer mons. 355 Sacra Eleufinia. 345	
Sacra Eleufinia. 34	
Gacra lolis in Arabia. 406	l lalinus fl.
Sacrum promontorium Hifpa-	falis inf.
paniæ, 80. Corficæ. 311	
paniæ, 80. Corficæ. 311 Sadonek f. Sadoniek. 444	patus.
Sæpinum. 260	
	- will south fitt
fagan, 196. Ducatus. 197	burg.
	fallingia in
fagartii. 421	Conradus
	1
	Calmacina
	falmafius.
fagrianica. 454 fagrus fl. 268	falmona.
fagrus fl. 268	faimydesius
faguntus f. Saguntum. 70	falo.
faguntina fames. 70	C. Salomor
fahid. 512	falomonis in
fahin. ibid.	falona, Ma
fainctes f. Saintes. 91, 111	falona vicu
fainctonge. Q1, 106	falonichi 30
fais n. Sahid. 514	Ca , 350
fal diversorum colorum.	ca, 350 cero Pa
75	odofius p
de Sal, inf. 546	Euftathi
	rumque c
Sala op. 182. 212. & fl. regni	patria.
	Saloninus,
	rific.
	falopia.
falmensis Comitatus. 169 falamina regio Cypria.	falpe.
	falfa fl.
506	falfes.
falamis in Cypra etiam Con-	falfulæ fom
ftantia dicta. 506. 474 falamis inf. 357. ubi Telamo-	Toni
lalamis inf. 357. ubi Telamo-	falfus fl.
mis ledes. ibid.	faltuba.
1alaminius finus.	Colour Ol
	faltus Claud
falomonis palatia. 48?	faltza.
Tatanut. 134	faltzburg,
falanus Circulus. 215	Civitas f. Sa
falapia. 264	falvianus pre
falapii palus. ibid.	fis.
falassi 239. eorumque fines.	falutaris ph
	falutium f. S
falaffi cafei. 282	faluftii patr
	falyes 103.
	falza fl.
faldenfii. 370	falza op.
falduba. 76	falzhemmene
falea.	famahania.
laleteidiæ. 212	famandrachi
falfendensis Episcopatus.	S. Amand.
170	famera fl. ia
falem f. Solyman. 482	famarcanda.
falentini. 239. 263,264	famaria op.
falentinum promontorium.	famariæ origi
	Cambria D
Calernum 5 Salarna 5	famária Prov fitus.
salernum s. Salerno. 263.	
	Comenchaire
falernitanus Archiepisco-	famarobrigæ, fambas.

2 27

129

ibid

ibid.

535

240

503

200

260

282

489

503

208

260

293

277

284

95

537

451

416

417

143

par.	1 fambatæ
falefo.	Cambia Provincia D 453
ALYCYL 7/	1
Stillen 406	406
falinæ Vollaterranæ. 248	famhoria. 398
UlishurgianGa A 540	famius Mandrocles. 37
falisburgiensis Archiepisco-	famii literati. 442
Patus. 185, 250	Sammachi f. Schammachia
alisburgum feu Salt3=	
11111ft .oo.	famen. 454-456
allingia inf.	fampires and services 54t
Conradus Saliquus Cafar,	famnites 239, corum op. &c
almafius. 294	
almana. 244	I Comment out to the second
	famochonitis lacus. 485
aimyuchus. 260	famojitia. 421
aio,	famogitiæ Ducatus, ejufque
- Galomoni, a6c	fitus, 403
alomonis inf.	famoiedi. 421
aiona, Martia Iulia. 224	famonium promont. 365
atona vicus.	famora f. Camora op. 67,
atonichi 302. 1. Theffalonia	80
Ca, 350 ubi explayir Ci-	famory Rex in Calicut 438
	famos f. Same f. Cephalenia.
Euftathi & Gaza, alio-	G
rumque clarorum virorum	famofata Luciani Athai &
patria	Pauli Samofateni patria.
aloninus, qui natus ftatim	494
rific.	Paulus Samofarenus. abid.
344	famothrace inf. 356
	famfon. 481
	famfæinf. 227
301	
alfulæ fortes vulgo falfas.	
alfus f), ibid.	
11	famydacesfl. ibid.
	fana fl. 98
ltus Claudini. 200	fancii. 426
ltza. 187	S. Filippo. 305
ltzburg. 161, 185, 188	S. Eufemia 267
ivitas f. Salvatoris. 542	S. Jacobi. 569
avianus presbyter Massilien-	fancta Sanctorum. 483
115.	S. Stephani equitum fedes.
intaris parygia. 408, leg.	288
lutium i. Saluzzo. 282	fanctio pragmatica. 117
luftii patria.	S. Leo. 291
lyes 103. ibid. victi. 114.	Portus omnium Sanctorum,
120	
	17-m-i-m- S 561
1 400	Henricus Sanctus. 294
Inhaminan I. m	S. Viti oppidum. 190
zhemmendorff. 190	fancto feverinensis Archie-
mahania. 422	piscopatus. 300
mandrachi. 357	fanctum Nafum , Saxus ,
Amand. 95	232
mera in la domme, soid.	fandaliotis, 310
marcanda. 421	fandan vir. 479
maria op. 487	
nariæ origo. ihid i	
maria Provincia, ejus op. &	fandecia, ibid.
iitus, ibid.	C 1 C 1 Pm
marobrigæ, os	To a desired management 13-
mbas	fandwich portus. 145
1045. 444	fandvicum arx. 210

230 Sanega

	I.	N	D	E	· X.		
Sanega. 534	Sardonia herb	a.	ibid.	favatopoli.		461	I Canno
Sanga, 442	Sardonicus ri		ibid.	favar fl.			
Sangarius fl.f.Sangari f. Sac-	Sardoum mai	e.	34	favilianum.		139 282	fcapt
cari,ejusque ortus, 467,469	De Sardo Her	culis filio	fabu-	Golfo di Sav	olas.	. 441	fcara
Sangiae vicus. 467	ala.		310	favonia.	286	5. 287	fearal
Saniaci f. Sangiac f. Sazas, provinciarum præfides in	Saræ pontar	us Com		fauromaticæ	Amazone	s 416	feard
Turcia. 363	C		169	earum fede		ibid.	feard
Sanighaiton inf. 420	Sarepta f. Ta Sargaffo.	rvat.	490	isuromatæ	f. Sar	matæ.	fcard
Sanfibar. 542	Sargeria fl. ul	. Danaka	537	•		387	fcarp;
Santa Maria di Grotta,	lauros.	n Decesa	380	favona.	24	0. 286	fearp:
254	Sarwitz fl.		319	favuolhenfiun	n Horda,	Tat-	featet
Santa Maria di Tindari.	Sarmatarum e	ortus 287	. de- 1	fauftia.	minerio.	385 465	fcenit fceri.
305	nominatio.	38	8,38a l	favus f. Saus	fl. 100.	314.	fcetla
Santanderum. 80	farmatæ Daci	r incolæ,	387		•	322	fchad
Santan. 209	farmater f. Sa	uromatæ		favoye.		107	l
Santocenfis Archiepifcopa-			388	faxones.		155	Seh
tus. 393	farmatæ vagi.	. 38;	7. 388	faxones Dacia		360	Sch
Santones. 91	farmatia Afi	itica, e	jus fi=	faxones in At	iglia.	142	ichah
Santzburg. 232	nes, populi	•	. 415	faxoniæ Duca	cus, ejus	divi-	gno
Saocaros fl. 497 Saone l. Sagone fl. 101.114	farmatia Eur	opæz, e k magni	jus II-	fio, limites	, opida flu		fchah
Saone unde nomen ? ibid.	partes, pop	uli ibid. i	ncolæ.	To Continuity (		214	pri
Sapis fl. 251	flumina, 3	80. mont	es. 16.	Inferioris f		221	fchah
Sapœi. 368	farmaticæ gei	ris origo	. 387.	Superioris faxulii.	unes.	ibid,	da.
Saphar, unde Sappharini e-			feqq.	fazulum feu S	Saffavoto	278 285	fchah
qui. 503	farmatiæ pale	15.	36.37	faxonicus ci		Grior	(chah
Sarabacus finus. 441	farmaticum n	are.	29,36		envina III	170	fehan
Sarabat fl. 471	farmonetta. farnus amn,		257	faxonicus circ	ulus Sun	erior	fchan
Saraca op. 270 Saraca regio. 503			263		- Jup	ibid.	fcham
Saraceni unde dicti ibid. in-	faron mons.		399	faxoniæ The	h.m.	210	fcham
vadunt Cretam. 366. Hi-	faronicum ma	re 21	490	faxonum Reg		168	fcham
fpaniam, 72. Corficam,	faronicus finu		ibid.	faz,		194	fchæn
311. regnum Neapolita-	farpedon pron		478	Satzer Br	pilz.	ibid.	fchœn
num , 294. Siciliam.	farpedonia.		374	Mutius Scave	ola.	247	Icanda
307	Sarphat, f. S.	repta.		fcafari.		262	a ch
Saragrodum. 399	farracea op.		241	fcaga promon		227	Ichaue
Saragula f. Syracula. 303.	farra, 527.d	udo ca	ejus-	fcala Longitue	imis,	. 59	ver-11
legg.	que magnit	uuu. 52		Latitudinis		ibid.	Wilh.
Saraugannensis Comitatus.	farrope.		174	fcaia milliariu	m.	ibid.	fchedi:
118	farfa Parilla	herbæ e	553	fcala Tyrioru	m mons,	490	fcepufi Christ
Saragoca. 70, 76 Saravus fl. 162			560	fealdia vuige			Die .
Sarpedonia. 374	farfina, 251.	Plauti p	atria,	nan Sti			fchaic
Sarpedonium littus. ibid.		•	29 I	fcaldis. ickalholt.	95. 101		cipe
Sarbrucken Comitatus. 174	farunetes pop.		241		Colonda	231	fchelli
Sarca. 241,270	farus fl.		478	icaligerianum	Calenda	. 1	fchelfa
Sarch. 453,454	fascoping op.	-	220 1	fasligararum.		45	fchem
Sare. 456	iaffaris.		311	fcaligerorum i fcamandrus f	monument	2.281	veni
Sarcum f. Troas. 468, 469	iaffones. faragan.		7.0	ortus.	. 400. eji	ibid.	fchemi
Sarda Int. 324 Sardes, Crœsi regia, Polyeni	facala.		439	feamandrius e	ampus.	469	quæ:
ftratagematum autoris &	faralia.	4-8	100	lcampis.		35 í	fchem:
Eunapii patria. 472	fatanovia.	4,0	399	feandelia.		225	
Sardicenfes patres. 156	fatetz, vulgo	Satz.	194	fcandava.		379	Ž.
Sardi crudeles ac vino dedi	fatura palus.		256	fcander begus	, ejulque	arces	
ti 311	faturnus plane	ta.	- 1	patria.		361	fchepp
Sardi venales. ibid.	faturia.			feanderburg A feanderia f. Al	exandria	229	Sche
Sardinia Inf. 249	faturnia.	237.250		pti.			icheve.
Sardinia fub Hilpano, 276	fatza , & Sa	tzer HI	e113.	fcanderia Hu	nga riæ	513 L	feiamb
309, ejus natura, Nomina,	24		194		g	,	eoru
magnitudo ibia, felicitas, urbes, cultores. 310	fatyrum cepit	Sylia.		feandia f. Scar	dinavia	325	āti)i
			450	Tana . Total	, airanta	255	الزائق
	, €a yanar e læ pai	ria.	287	feandii f. Scan	ii.	155	Schli
			1.			-331	

_	
fcanen. 228. ejus limite	
0	e car
(Cantafile	bid.
fcara.	370
Cata	235
-carabantia I. Scarbing.	315
icarda ini.	324
icardona.	326
Coandara	
fearpa fl,	138
Conmence	95
fearpanto.	359
featebra fl.	257
reenre,	02.
iceri.	150
rectiandia.	
schadkoviense Territoriu	- 33
Territoric	1111,
	93
	19
Cohol and	27
schah titulus regius in 1	ὶc÷
gno Soph.	157
gno Soph. fchah Thamas ejusdem re	eni
fchah Muhammed Codab	·n-
C-1 -1 -1 - **	id.
falsk Camti	id.
fchah Sephi. il	id.
fcham f. Siam , i.e. Dan	na-
	So.
schamach i. e. Syria.	80
	-0
Cohomona	
folyamor C Comit	40 80
fchamre f. Syria.	60
ichæni meniuræ genus.	26
icheeninga.	24
	79
5 ahaman Karan	
Chamber outy. 20	-8
schauenburgensis Comitati	15.
170, 208, 2:	, ,
	60
(conviewe C-	ıς
scepusiensis Comitatus.	94
Cariff. Scheiblering	oş.
Wie Scheibe	
fehaichii, fie vocantur pri	
	1 1
fohelf-	32
fchemus Noachi fil.primo i	n-
ichemus Noachi filing (-1-	
quærit in Afia	<u>,,</u>
	.0
schenckii monumentum, 3	8
Z.Y. monumentum,	
Schenckenschant	z.
	"
Cohamman 87,13	4
reneppenitede.	24
Schetland. 14	
eorum fedes. 42	
	d.
Schiefelbein. 19	
Schledlung	
grijiroding. 37	9
Schlenwick. 203. 20.	
Schir	

Schin I. Ichon. 232	1
Schich-Sefi Perfice fecte au- ctor. 458	1
Schiras f. Siras. 452. 458	١
Schires. 144	١
Schire Comitatus. ibid.	1
Schirwen 454-457	١
Schieszburg. 382	١
Schlaner lirepiz. 194	١
Schlangendorp. 229	١
Schlanftet. 224 Schlefingen. 195	1
Schletstad. 177	l
Schletstad. 177 Schlusta. 136	١
Schmiedenberg. 222	l
Schnee Gebirg. 219	l
Schneeberg / Paunoniæ	l
mons. 314	ł
Schnebergenfis Comitatus	l
nullus extitit. 219, feq. Schonus Ægyptiorum. 26	1
Schonus Ægyptiorum. 26 Schonburg dynastiæ. 215	1
Schonus navale. 332	l
Schonen , ejus limites & op-	1
pida. 228 Scöninga arx. 224	ĺ
Schankloster. 229	1
Schorndorff. 181	1
Det land ban Schou-	
men. 218	١
Schreckenberg. 218	1
Schramehury . 140	
Schrickfinni. 230.155	ŀ
Schrofano. 248 Schulteberg. 207	١.
Schulteberg. 207 Schurgastum. 160	
Schut inf. Danubii. 318	
Schutendip. 136	
Schwaben. 160, 179	
Schwalbachia acidulis clara.	
210	
Schwanenfeld. 219	1
Schwartzburgenfis Comit.	
212	
Schwarzenburgicus Comes Jaurinum recuperat. 318	
Schwartzwald. 164	
Schwienz oftium. 200	
Sthweinit3/ 196. Duea-	
rne åkid.	1
die Schwine fl. 163,200	1
Schwinenburg. 229	3
Schwinfurtum 183. Conradi	1
Sciathericum Horizontale	1
describere, 58	1
Schiburgium feu Schiff3=	3
burg. 381	•
Sciermonicoga inf. 135	1
Sciglio. 267	1
	1

	1 N	I	) E	X.
2	Scio f. Ghius inf.			monia
8	Scipionis caftitas 77 t	นตานในร	feythæ in Mæ	lia.
8	& villa,	26≥	fcythæcur ita	dictir
4	fcipio Afiaticus. fciro f. Scyrius inf.	473 350	illorum ori fcythia Afiæ	go.
i.	TERREPUBLIC OP.	234	magnitudo,	, ejus i & divisio
7	felaga.	201	415. intra 8	cxtrà In
2	felagels. felavi f. Selavonii.	2 29	montem,	ibid. ejt
4	felavoniæ unde nomen	55.322 • 221	populi , fluv	11, 417. 1
9	iciavonia Pruffiæ.	406	fcythia vetuft	·fima
4	sclavonia, 314. ejus	imires	hodierna.	
7	& magnitudo, 321.	opida	icythia Minor	, Thrace
6	Iclavonia duplex.	sbsd. 321	Pontica.	
2	iciavoniorum mores.	322	tes, populi	ea, ejus.
9	iclesburg.	379	fcythotauri.	3//, 00
	felesvicensis Ducatus, felesvicum ad Seliam,	228	icythica ftage	12.
4	felia fl.	ibid. ibid.	fcythicus Ocea	
s	felochow.	406	fcythopolis.	2
5	fcora. fcodra.	234	icziachmet .	Tattar
5	Coodena mana	325	Princeps.	
ź.	fcombraria inf.	3, 373	fdille.	
- 1	icomius mons. 3	53,370	febaldus à	era.
3	icopia.	374	febastia s. Seba febastiani Por	itte.
+	fcordifci 368.& non Se	450	interirus.	
?	ici.	Jonaie	S. Sebaftiani	Fanum.
-	fcordifcus mons,	463	febaftiani fl.	_
3	fcotia feptentr. & 1	nerid.	Sebastianus de sebastianus Re	Cano.
	fcoti , corum mores. ib	147		x portug
: }	icoria 137, cius maeni	rndo l	febaftopolis.	
	146. provinciæ, 14 folique natura 137	. cœli	iebenicum, oli	ım Sicum
; [	ejus forma & Roman	• • • 47•	febenniticum	-A:
1	victa 141. fitus, Inful	ns in-	repentitionin	oftiam .
	Scotize Reges 142. A	rchie.	febeskeres A.	
١.	pilcopi, Academia	, in-	febethus amn.	
П	fuls.	148	febinus f. Sevi	nus lacus.
	feotiz Reges vetufti, corum familia.	148 261d.	febo f. Sevo op.	
-	fcotica memorabilia.	ibid.	febyus mons.	•
1	icotia Regum fatum.	ibid.	Sechestadt	E. :
٠]	footorum mores & 1		fecius fl.	
- }	fcotuffa f. Scotufa. 34	147	fecota regio.	_
: 1	fehrickfinni f. Scriefen	5.350	fedes Cardinali	um iex.
'	febrickfinni f. Sezitfeni feritofinni f. Sezitfiner ferofano.	1. 155	fedunentis ditie	. 90 Epi
	ferupulus.	248	feduni.	
.	fcupi f. Scuppi.	20	fedunum op.	
.	icutari. 22	374	fedufi. 156. 15	8. eorum
1	icutari in Ponto.	468	des , 157.	in Bohæn
1	fcutenes. fcydra.	232	Beehaufen.	
1		348	feelandia Dania	. ¹
:	feylax.	306	Georgius Seef	
1	fcyllicus finus. 32,26	r• 26a ∤	fege f. Semar fl.	
.	feylla feopulus. 26; feyllaum op. 267. pro	7. 302	fegenberga.	C1
1	,um op. 20/. pro:		fegedinum feu	segeduni
- [	fcyri f. Sceri.	337	fegelmete.	
1	feyron.	159	fegehufen.	
Ì	feyrus inf.	350	fegerippe,	. :
			Liii	

fcythæ in Mæfia.	315		314
fcythæ cur ita dicti?	374		332
illorum erice	377	fegeswar Transfilvaniæ	
illorum origo. fcythia Afiz, ejus	Gnec	legna. 326	. 38z
magnitudo, & divis			
415. intra & extrà	Imaum	fegobriga , Segerbe. fegolauni f. Segovellaur	. 6 ~~y~~
		logoraum 1. Segovellaur	n. 88
nonuli Annii	jusque	fegontiaci.	130
populi, fluvii, 417.	mons.	fegorbe.	-69
fcythia vetuftiffima,	ibid.	fegore fl. f. Segre.	. 70
hodierna.		legovia, laboriola dict	9. 79
fcythia Minor , Thra	377		. 556
Pontica.		fegura fl.	77
fcythia Europæa, eje	374	feguliani.	93
- yema Europæa , eje	S 11m1-	legulianorum Forum.	ibid.
tes, populi. 377,	οε ιeq.	fegufium f. Segufio. 2	40. à
fcythotauri.	376	Barbarofia excifum. 27	1,282
fcythica ftagna.	38	La Seine fluv. 10	1, 223
fcythicus Oceanus, fet		ieine Floridæ fl.	553
fourhoust:	29, 38	fela arx.	502
fcythopolis.	495	felandia caftr. in Sina.	429
fcziachmet . Tatt:	rorum	felecia.	394
Princeps.	421	felenus op.	470
fdille.	357	felesnikol vocant Tatta	ri po-
febaldus à Merd.	40	lum arcticum.	386
febaftia f. Sebatte.	405	Selesburg.	
lebaltiani Portugalli	Regis		379
interitus.	524	felestadium f. Schlet	tao.
S. Sebastiani Fanum.	534 80	I .	117
febaftiani fl.	555	feleucia f. Antiochene.	493
Sebastianus de Cano.	40	feleucia Margiana.	450
sebastianus Rex porti	mallim.	feleusia parthorum.	497
postremus.	74.	feleucia Pieria.	493
febaftopolis.	46+	feleucia Pifidiæ,	478
febenicum, olum Sicu	m. 334	feleucis, quæ & Tetra	polis
	326	regio.	493
febenniticum oftium		felinuntum f. Selinus.	304
ioseminicum Ontum	Nili.	felletæ.	368
r	518	felovia.	199
febeskeres A.	317	Selsburg,	228
lebethus amn.	262	Seinning,	
sebinus f. Sevinus lact	15.270	felva d'Algieri.	255
febo f. Sevo op.	270	felymbria f. Selybria.	368
feby.	227	felymus Cyprum occur	
febyus mons.	419	1	507
Sechestadte.	197	Selt 3 lacus.	182
fecius fl.	286	fem fl.	400
ecota regio.	552	femana filya,	164
ledes Cardinalium fex.	200	femar fl.	243
fedunentis ditio. 98 E	nifee-	femender.	
pus.	120	femeron mons.	37 6 487
eduni.	ibid.	femicirculus positionis.	
fedunum op.	ibid.	femigallia,	45 402
eduli. 156. 158. eoru		femiramidis àræ	
dec rea in Del	th 16-	femiramidis mons.	417
des , 157. in Boha		femiramidis patria.	448
transgressi.	158	femith.	484
Seegaujen.	199	femkan in Chorafan.	7
eelandia Daniæ.	229	Semnones, corumque fe	457
Georgius Seefeld.	229		
ege f. Semar fl.	240	ſempronii forum.	
egenberga.	203	fena Gallica f. Sınigaglia.	291
egedinum feu Segedu	num		
		fenæ 250,287?	250
egelmete.	317 511	fenæ, 250 n. Sinea. 287. 288 fennaar f. Sinear.	
egehusen.	240	fendenhor ft.	499
cgcrippe,	557	fenderovia.	207

Sen-

	I N I	)
Sendomiria, 395	Serifus Ægyptiorum Rex.	fice
Sendomirienlis Palatinatus	Serinius Comes. 530	١
territoria, fenatores, & op. tbid.		fici
Senecarum patria. 78	Seriphus, 358. Seriphia rana	fici
Rio de Senega. 528	358	fici
Senega regnum. 537	fermona f. Surmona. 259	9
Seneka f. Schneeckt Joa-	ferpentes Ingentes in India.	ľ
Senenfis Ditio. 277	433	1 -
Senctifium mores. 280	Jacobus Serranus. 40	r
Senensis Archiepiscopatus.	fertorii patria. 203	I
Senia, 324, 326	fervan f. Schirwan. 458 fervesta. 223, 376	0
Senir f. Hermon. 488	fervii in Moefia. 375, 376	F
Senkan in Erak seu Parthia.	lervibus cum exercitu. 264	1 . 5
Senlis. 458	li. 373, incolarum mores.	fici
Senis. 96 Senogallia. 246, 201	376	fici
Senones, 93, eorum opida &	lelamum. 407	fic
ledes. 246	feffa. 263 feffices f. Seffia. 270	
	festus. 270	fici
Sensibilis Horizon. 93	fet fl. 497	1
Sentica. 80	feria. 257	fich
Sentinum. 251	ferimires Sclavoniæ Rex. 322 ferines f. Athenæ. 342, 361	fich
Serviæ regnum. 375 Sepias prom. 345	fetinum vinum. 342, 361	fich
Sepinum, Sæpinum & Sepi-	fetubal Olyffipo port. 80,81	fici
110, 260	fevenbergen. 127	fick
S. Sepcichro. 287 Septa. 534	Sevenwalden. 135	ficu
Septem castrensis regio. 381	feveriensis Ducatus, 394, 409	fict
Septempeda. 250	S. feverino. 259, 297	ficu
Septem faitus. 135		d
Septem fedes. 381 Septemviri quando conftitu-		ficu
ti. 171	fevilia, 70, 78 fevilla Jamaicum op. 563	ficu
Septentrio plaga. 22	fevo mons. 231	ficu
Septentrio ventus, 23, 24 Septentrionale mare. 28	feurussel. 192	Dio
Septentrionale mare. 28 Septentrionalis Circulus. 7	feva. 511 feverski. 400	ficy
Septentrionalia climata. 16	fext Pompejus. 305	ficy
Septentrionalis Oceani navi- gatio. 30, 41	leyfadin. 459	ficy fide
Septentrionalis polus. 39, 41	fezza. 217 Sf. chiotæ. 265	fide
Septimii Severi murus in An-	Sf. chiotæ. 365 Lud. Sfortia captus. 283,284	ci
glia. 141	SfortiaGaleatius. 120	fide
Sepulchrum Anchifæ. 304 Sepulveda. 67	Shar. 542	fide
Sepulveda. 67 Sequana la Seine fl. 101,	fialandia inf ejus opida. 228 fiam, Damafcus & Syria.	Tea
152	410, 440	fidie
Sequani. 97	fiam urbs , regnum, ibid.	fide
Sequanorum fines, 97 152 Sera urbs. 418. 257	ejus magnitudo. ibid,	fido
Serzglio & Seraile. 372	fiangyang. 426 fiara. 558	Si
Serapica bibliotheca. 531	fibiria prov. 410	čta
Serapidis templum. 513 Serchip fl. 288	fibylla Cumana. 262. Hel-	bas
Seres, 418. lanificio nobiles,	lefpontiaca. 36 fibyllini libri. 337	
423	ficaidares. 337	Si
Serezzana. 286	ficambri, corum fedes. 156	fiebu
Sergius Galba, 121 Seri fl. 423	ficambri, 100, 156	Si
berica f. Carajæ regnum, ejus	ficants inf. 274, 302 ficanus Iberorum dux. 307	fied
limites. 415, 417,418	ficanus Rex. 302	fiega figar
Sericus Oceanus. 29	fices. 524	figan

E X.	
ca Veneria Arnobii patria,	Granden C. Call II
524	fipercenfis Caffellanus. 400 fierra Leona, promontorium
ilia cis Pharum, & trans	
Pharum. 295	fierras. 557, 559
ilia duplex. ibid.	figeberdus Eaftanglorum Rex
ilia unde appellata. 302	154
ejus nomina, dicta magna Gracia, 274, promonto-	Sigebertus Corbejensis. 207
rium,magnitudo.203.urbes	figetum, ad quod Soleiman
303. & leq. fluvii. 305.	nus obiit. 319
montes. 306. incolæ. ibid.	Sigeum op. & promont. 470
Domini. 294, 307. nova	figinni. 379
vifio. 204.306Archiepifco-	figismundus Auftriacus Hel- veriis fæderatus. 120
descriptio, 307. & seq. di- visio. 294.306 Archiepisco- patus. 300. & Academiæ. sbid. sub Hispano. 276. ejus	figna Zodiaci. 9
ibid. lub Hilpano. 276, ejus	fignia. 257
renerras & natura 1011.308	figninum vinum. ibid.
nlia unde! 302 ciliarum geminarum Rex	Signifer. 9, 58 fignum Arietis. 46
primus. 494 feq.	fihor fl. 46
ciliæ umbilicus. 305	Sicit. 208
iliæ & Neapolis regna co-	filarus amnis, 262, 271
pulavit Ferdinandus Ca- tholicus. 205	filarus five Silaro amnis. 263,
tholicus. 295 har f. Sichem. 487	271
hem f. Neapolis. ibid.	Silberberg. 196
hemitæ nominis fui aucto-	filefia. 192. ejus fines & di-
rem repudiant. ibid.	vifio. 195
ilienfis Melita. 300 k. 208	filia fl. 227 filis fl. 471
oris fl. 60	filoa pifcina & turris. 483
	filt inf. 227
ulægentes & linguæ. 307 ulæVefperæ. ibid.	ilivadella op. 284
uli. 252. à quibus Sicilia dicta. 273	filvanectes. 80
dicta. 273 uli ex Italia, 307. eorum	Æneæ Sylvii & Alexandri
mores. 308	VII. & Catharinæ Senenfis
ulum mare. 35, 37	filures f. Silires, 130
ulum fretum. 35 odori Siculi patria. 305	filys fl. 417
um. 305	fimach op.
yon Arati patria. 332	fimeon tribus Ifraël481,480
yonia 331	immera. 184
yonii calcei. 332 e f. Syda, 477	11mois fl. 469. ejusque ortus 469 seq.
era quibus oriantur & oc-	fimonides artis mnemonicæ
idant, oftendere. 47	inventor. 346, 358
erocapía. 348	fimonidum duorum patria.
erum ortum & occasum	358,359
oftendere. 47	Simonehafen. 101
	fimplicius Philosophus Phryx
ices, 454 icini populi. 263	fimylla promont. 430
on, 491	fin fl.
onius Principarus. 414	fina & China, eius limites &
iebenburgen / unde di-	magnitudo. 425. in com-
a, ejuíque op. 381	plures regiones divisio. 426 urbes, fl. provincia. 427
is Siebengebirge.	Inf. 428
164 447 474	finnarum milliaria. 26
ieben Stuie. 381	Ad Sinas & Philippinas na-
ourgum. 208, 209	rigatio. 39
iedenburg. 208	fincapura. 444 findacui Castrum. 424
lmogrodska Ziemia. 381 22 fl. 208, 200	
n. 43	findæ inf. 445 findifu urbs. 420
mbri7	finear f. Sennaar terra. 490 finensis Oceanus. 28
	finenfis Oceanus. 28

Sinenflum feriptura, arres,	firponis palu
iermo. 427, 428	fiscia s. Sifec
ingantl. 427	fifecum f. Sig
lingaras mons, n. Sima.	fiffopolis.
	fitton.
ingiaccus Turcis præfectus.	fitacene.
361	fitarum regn
ingineus militare fignum	G-: G-
Singiaccis proprium, ibid. bingidunum feu Senderovia.	fitifis,
376	fitonum regn
Singiticus finus. 349	fitrocapfa.
ingulis fl. 70	Sittaw.
ingus I. Singa. 340	
inigaglia. 246, 251	Sitten.
initcola. 310	fittia.
Sinope Mithridatis locus na-	fitum loci inv
talis, reg. & sepulchrum; Diogenis Synici patria.	Sitzeftan.
Diogenis Synici patria.	fitum pofition
466	fivius f. Hern fitus f. Ang
infii. 379	quid.
intei, eorumque op. 35 i Ieraelea Sintica. ibid.	fivilla Jamaio
	fivillia f. Hif
inthus f. Indus fl. 431	Skalholt op.
intien. 426 inuessa. 271, 272	Skarsfiel, 2
inuessanæ aquæ salutiferæ.	1
272	Skompe. Skye inf.
inus Urias. 264	Skye inf.
inus Velinus. 266	Shires Angli
inus Cajetanus. 158	flagels.
inus infigniores, 31. & feq.	flan.
inus Numidicus. 27	Alaner Bi
inus quid ? 21. Adriaticus.	flangendorpit
inus quid? 31. Adriaticus. 35. Arabieus. 32. Archi- pelagus. 35. Codanus. 31	flaucovia, ub
pelagus. 35. Codanus. 31	flavi, corum
Corintmiacus, 35. Hyrca-	flavi f. Slav
nus. 32. Mexicanus. ibid.	
Gallicus 34. Perficus. 32	flavonia.
Caspius. ibid. Sinus Cali-	ileida Johann
forniæ, de Nanquan ad	fleiza.
Cambajam Mexicanus,	fleswicum ad
Gangeticus, inter Malac- cam & Cambojam. 32. Si-	fleswicenfis
nus Russicuse 33. Sinus ad	203,227.
Terram Antonii. 33. Vir-	
ginis. 37, Livonicus. 31	urbes.
inus Sucronensis, Illicita-	floboda.
nus. 76	flonnenfis Caff
ion Gall. f. Sittett. 120	flota fi.
ion Gall. f. Sitten. 120 filia. 483. Sion mons, ubi	fluchovienfe
Jebufæorum urbs. 483	
Jebufæorum urbs. 483 phnus inf. 358	flupeia.
iphnus inf. 358 puntum. f. Siponto. 264,	flufa op.
198	flufa op. fluyfa f. Scluy:
pontinus Archiepiscopatus	imalandia.
301	fmalkaldia.
pylus mons, op. Lydiæ.471	fmaragdorum
radia. * 393 (	via.
radienfis Comitatus, op. &	fmolensko op.
territoria. sbid.	
ras f. Schiras. 458	fmyrna f. Ismi
irbii. 377	finyrneus finus
ricze. 129	fmyrnæi motes fnoca op.
ris, fluvius & oppidum.	fneck.
	fpelandia,
rmium, Decii patria. 515 i	

, - 21	<i>J</i> 220
ponis palus. 480	fneztinum.
	fobidæ.
	1.
ton. 457	focalia.
acene. 453	
arum regn. in Norwegia	foducene.
168	
rifis, 525	fœst f. Sufatum.
ones. 155, 232, 168	fogdiana, ejus fines.
onum regnum. 168	foggi Regulus.
rocapía. 361	foggi Regulus.
ittaw. 197	fociale oppidum.
bitten. 120	foghne.
tia. 365	foghne. fol planeta.
	folimannus obiit ad Sige
	1
	folanus & Subfolanus ve
um positionis invenire. 76	
vius f. Hermon. 488 us f. Angulus pofitionis	foldavia Pruf.
quid. 48	Soldin.
quid. 48 villa Jamaicæ inf. 563	
villa Jamaicæ inf. 563 villia f. Hifpelis. 70,78	Sologuell.
villia f. Hispelis. 70,78	folecia,
Cainoit op. 233	folem invenire vertica
carsnet, 231. Skorodom.	\$ 50
404	10li 1. Solæ à Solone con
compe. 400	Chryfippi patria.
ye inf. 148	folituga, Sicilia animal
nires Anglis Comitatus. 143	niciolum.
igels. 229	folis altitudinem inve
in. 104	1
laner lireifz. 194	folis locum indagare.
ngendorpium. 229	
ucovia, ubi fodinæ. 204	nire.
vi, corum migratio. 105	folis affcenfionem inve
vi, corum migratio. 165 vi f. Slavonii in Bofnia.	1
	folis afcenfionem recta
32I, 322	obliquam invenire.
vonia. 406	folis Caloffos.
ida Johannis Sleidani pa-	folis fons in Ægypto.
tria. 175	in Libya.
iza, 22í	folis vel ftellæ altitudo.
swicum ad Sliam. 203,227	folis occasus hybernus.
swicensis Ducatus. 198,	folis ortum & occasum i
203,227. ejus limites &	nine
urbes. 227.228	folia complemento
chow. 410	folis templum in Ægy
boda. 410	6-11-1011-1-11
nnensis Castellanus. 400	folis vel stellæ declinatio
ta fi.	folia and falls differen
choviense Territorium.	folis vel ftellæ diftant
	à zenith investigare.
403	follingen.
peia. 125, 136	follingensis silva.
fa op. 125, 136 yfa f. Scluys. 125	folnock.
y121. Sciuys. 125	folodorum.
alandia. 235	folœ.
aikaidia. 211	folon.
aragdorum copia in peru-	folorurn.
ria. 559	folsbacenfis regio.
olensko op. Ducatus. 409,	folmensis comitatus. 169.
. 411	folftitia quatuor.
yrna i. Ismir. 474	folftitiales.
yrneus finus. ibid.	folttitiorum colurus. #
rnæi motes. ibid.	foluntum f. Solus, nunc
ca op. 135	lante.
ck. ibid.	folyma f. falem , i. c. Hie
landia. 233 [	folyma.
-22 1	Liliz

etinum. 308	folymi f. Pifidz.
dæ. 451	10merdick
naciovienfis Caftellanus.	(OmanCarrie
393	Monne 4: C
ilia. 400	
ares. 342	fommerfed.
ates. 342 acene. 462	fomona f. Somme fl.
fl. 206, 224	foncium à Friderico I. ever
f. Sufatum. 206	fum. 28
liana, ejus fines. 418	Santantana
i Regulus. 542	Sommerburg, 20
gi Regulus. 542 ons. 96	Sondershaufen. 21
ale oppidum. 259	
ine. 232	Southamnton, Tal
.1	fontius fl. 19
mannus obiit ad Sigetum.	foone fl.
	fophene. 46
319 nus & Subfolanus ventus,	I (This are to 1)
	fophia Templum. 36
avia Pruf. 406	fophocles: 36
Ym i.e.	fophorum imperium in Afia
ildin. 199	
iloguell. 199	Combination 44
cia, 395	fophronium, 53
m invenire verticalem.	fophus f. Sophy ad Halim ge
50. 52	nus referens. 455 fora, Daniæ Academia eque
f. Solæ à Solone condita,	10ra , Daniæ Academia eque
hrysippi patria. 467 juga, Siciliæ animal per	ftris, 229, 25; forabi. 37
uga, Siciliæ animal per-	fora Silefiæ.
ciofum. 310	
altitudinem invenire.	fora Italia opp. 25 force torrens. 480.48
56	force torrens. 480. 48
locum indagare. 49	foria i. e. Syria. 480
locum in Ecliptica inve-	fornanum f. Siam. 420
rc. ibid.	forna fl. 17; forrento. 26;
affcenfionem invenire.	forrento. 26:
50	Lucus Junonis Sospitæ. 254 fossavia. 400
ascensionem rectam &	
liquam invenire. ibid.	fofthenes.
Caloffos. 508	foftratus Gnidius. 515
fons in Ægypto. \$10	di Sottovento.
Libya, ibid.	di Sottovento. 556
vei iteliæ altitudo. 56	fourhampton. 144, 146
occasus hybernus. 22	fourhamptonia. 146
ortum & occasum inve-	
re. 49	lozotz. 448
templum in Ægypto.	fpaa. 96
515	fpaa vicus; 96
vel stellæ declinationem	Capa Spada. 365
enire, 56	fpachioti f. Sfachie montes.
vei iteliæ diltantiam	365
enith investigare. 57	spalatum f. Spalatre. 324,327
gen. 209	1pandaw. 100, 200
genfis filva. 224	ipangenberg. 211
ck. 317	fpanheimensis Palatinus, 169
orum. I17	Ipanheimius. 184
479	Iparca. 336
. 342	fpartacus fugatus. 267
urn. 110	Capo Spartivento. 294
cenfis regio. 187	Spartaria. 77
nsis comitatus. 169. 211	ipates, 344
tia quatuor. 12	fpecus Corycius. 479. Spe-
tiales. 10	cus Typhoneus. this.
tiorum colurus. ibid.	1peir. 99. 176
um f. Solus, nunc So-	iperchius fl. 353
te. 304	ipetia. 280
a f. falem , i. e. Hiero- (	fphacteria feu Sfagia inf.
ma, 482	334
Iiii 2	Sphara

	IN	D	E X.	
Sphara eëris, 2. boli. ilid.	ftarachino.	351)	ftiria Marchia fuit postea Du-	t
Spharam facere obliquam. 47	ftargard. 19	7.201	catus. 100	
Spharam conficuere paralle-	itargardia Pruffiz. 19	9, 404	Caftilio Stiverorum vulgo	l
lam, ibid, rectam, akid	fteasfure ad Bodam.	324	Caftiglione della Srivere.	ļ
Spimirienfis Caftellanus, 393	ftaficrates Architectus.		ftoa porticus. 342	١
Georgius Snielhern. 440	staticlorum aqua	284	ftobi, 351	١
Spiegelberg Comit. 208	Statielle aque.	240	ftoicorum Philof. nomen. 342	l
Spina Ducis Mutinentis. 285	Achilles Statius. 26 Stato del la Chiesa.	2,513	Stockholm. 235	1
Spina longa. 366	status imperantes IV.	277 64	ftonera fl. 203	1
Spira. 169, 176 Spirensie Episc. 169, 225	status Ecclesiasticus in	Italia	ftolpen Marchiæ. 199	ł
		290	ftolpe Pomeran. 154. 200,201 ftolpena Mifni. 220	l
S. Spiritus fl. 336	ftaverna.	135	stolberg arx & Comiratus.	1
Spirito f. Infula. 545	fteenwyck.	ībid.	170. 212	1
S. Spiritus on, & colon. cc.	fteigenberg. tteira.	208	ftora, 524	1
Spiritus f. ordo. 107 Spithama. 26	fteirmarck	191	itorkow. 199	1
A with all and and	ftega op.	229	flormaria. 203	١
Spolesanus Ducatus, op. &	ftella fl.	289	ftormariæ opid. ibid. 226.	١
fines. 277. 292	itella polaris.	56	fradanno. 351	1
Spoleti. 252	stellæ cur dicantur erra	ticæ.2	ftrahdee. 147	1
Spoletium, ubi ex muliere	ftellæ latitudinem &	longi-	stradamova. 286	1
vir factus. 251 Spoletum. 202	tudinem invenire.	57	ftralen arx. 133 ftrale inf. 201	1
Spoletum, 202 Spoletani Ducatus fertilitas	stellæ locum invenire.	77		i
	ftellæ obliquam ascen	fionem .	ftralelunda, ibid. ftramulipa, 361	1
Spoletanorum mores. ibid.	& descensionem in	venire,	ftrantfrifii. 228	1
Sponheim f. Spanheimium,		-50	Strand inf. ibid.	1
184	ftellarum altitudinem nire.		Strafzburg. 99.178	1
Sponheimenf. Palarin. ibid.	stellas nunquam occi	56 dentes	Straffe fretum. 33	1
Sporades inf. 318	oftendere.	ibid.	# *** ** ** *** *** ***	1
Sponsa Venetiarum. 284	stellas nunquam or		ftrathnavernia, 147	1
Sponsa solis i. e. Rhodus, 507 Spreva fl. 163, 199	oftendere.	ibid.	ftrato. 331, 455	1
Spurius posthumius circum-	stemensis Archiepis		ftratonicæ. 473	1
ventus.	ftendalia.	393	ftratonis turris, eadem Cæ.	1
Spyne. 147	ftenenfe territorium.	199	farea Stratonis & Palefti- nz. 488	1
Squillaca. 207 Squillaci. 268	fteon.	220	ftratonis turris Hierofolymis	ļ
A. A.	itephanopolis.	382	483	1
Stabulum equorum inDresda	S. Stephani equitum		ftratos. 331	1
2.18		288		1
Stade. 2m6	flepenow.	₹94	ftraubing. 375	1
Johan a Staden 561	fterlingium. 13	9, 147	ftreffius. 393 ftregnefia op. 235	ı
Stadthagen, 206,218	sternbergica ditio.	199	and Camaraka	1
Stadtbergo. 206	itenwyck.	135	ftreletzka 46	Ì
Stadium. 25, 26. Græcorum	ftenzicense territorium	1. 39s	Stretto de Sunda. 444	Ì
Stafanger. 232	sterlinium op.	139	ftridon D. Hieronymi patria,	ì
Staffordia. 145	fteenbergenfrs ager. fterquilinium liccus.	199	315	1
Stagira Arittotelis & Hippar-	fterin. 154. Ducarus	303	Striege. 196	1
chi patria.		201	ftrigonium. 310	1
Stagnum quid fit. 28 Stagna Scytica. 20	flevinus Mathematicu	S. 21	ftrigonientis Archiepifcopa-	1
Stagnone, 480	fliamiza.	344	tus.	٦
Stagnum. 36	ftikhusen arx.	206	strigovia, f. Striege. 196	-
Stain ad Rhenum. 110	ftilico.	248 274	ftrongyle infula. 305	1
Stalimene inf. 356	Capo ftillari.	471	ftruga.	1
Stambol. 369 Stanislavovia. 400	ftilpo.	142	ftrymon. 353.367.368	1
	Stinchenburg.	202	itrymonicus finus. 350, 353	-
Standia urbs. 470	itiria. 189. ejus limite		itubbeköping ad Grænfun-	1
Stantz. 159	ftirus fl.	90, 314	Stuckimeitientung 230	1
Suspela. 405	1	397	Stuellweisenburg 319	1
	-		1	1

1	fturæ pons.	284
1	ituricionius.	230
1	Jacob Sturmius.	177
l	itudgardıa.	181
1	ftuellweiffenburg.	210
1	ftymphalus op. 334. laci	15 8c
ı		
ì		,,,
1	ftumsdorff. 404,	405
1	fuana.	405
1	fuandicum arx.	250
1	fuaningius.	230
1	fuaquen.	220
1	fuardones.	539 154
1	fuas f. Suvas.	465
1	luancke.	230
1	fubfuscorum Regna.	511
1	fubfolanus, ber Offm	4117
١	reconstantes, act estem	
1		23
1	fubilaqueum n. Sul	aca.
1		295
ļ	fubus fl.	534
ı	subvesperus ventus.	534 24
1	fucadano op. & fl.	444
1	fucci.	270
1	fuccinum in Prussia colli	pirnr
1		406
1	fuccorum clauftra.	
1	fuccronensis finus.	379 76
1	fuccuir op. Rhabarbari o	onia
1	1	
1	fucevir.	423 ilid.
1	fuchaida.	5 24
1	fuchnen.	493
1	fuda.	366
1	Suder Judland.	
1	fudermannia	217
i	fudermannia. fuditi montes.	235 164
į	Sud = 1Deffen-IDn	
1		
1	Africus. Sub-0	DII.
1	221	eqq.
I	indovia provincia.	486
1	fuerod & Sucod Suco	num
1	patria.	234
1	fuccius Oceanus.	- 31
ì	lucconi.	95
1	fuecia nova.	55 E
1	fueones.	156
1	fuedi f. Sueden.	ibid,
1	fuedia Germaniæ regio.	152
1	ejus limites, 228. p	rtes
1	~ op. 244, regnum.	190
i	fuen.	234
ď	fuenoburgum.	210
1	fueonum regnum. 168	, 235
1	fueffa Aururca. 256, fueffa Pomeria.	262
1	fuefficanim	256
	fueffionum regnum.	104
1	fuevia.	,163
1		178
i	fues. 9	5,96
1	fuestionum Rex.	512
1	fuer.	104
1		199
		LT3L

	IND	)
Suevi in Gallia. 104	Safa in Maurocano regno.	fylv
Suevi. 158. Germani. 295	535	fyn
Reges Neapolitani. ibid.	fufa Italiæ. 240-	fym
in Sicilia. 307	fusa urbs in Persia. 453	fyn
Suevia. 179	fufa Cottiz, 271	r
Suevi Hispanias occupant.275	fufaon Barbariæ Principatus.	(yp
Suevia antiqua, 159, ejus li- mites. 179	532	fyn
Suevicus circulus. 160	fulatum f. Soeft. 208	fync
Suevicum mare. 155,389	fusdaic 410, 411	fyn
Suevus ff. 160	fufiana. 453. ejus populi,	lyp
Suf Gemar. 524	regiones fluvii, urbes,limi-	fypi
Suffolck. 139	mites, 453. unde dicta.	fyra
Sugdiana. 422 Suffolcia. 145	futfania Comit. 122	fyra
Suffolcia. 145 Suinum. 259	fufo fl.	C 20
Surones f. Sueones. 156,255	furherlandia. 147	fyre
Sulci. 310')	futhfexia. 146	gt
Suldal. 410	futri. 250	fyri
Suliaca. 255	futrium. ibid. fuvas f. Suas. 465	,
Sulla cepit Saryrum. 347		fyri
sumo, 257, 259, Ovian pa-	fuzzi. 452	fyri
Sulmo. 257, 259. Ovidii pa- tria. 257, 299. nunc Sul- mona Sulmo gelidus. ibid.	fwarta fl. 195	fyri
Sulthania, 462, ejus condi-	fwentina fl. 203	fyri
tor. ibid.	Schwartzwald. 195	fyro
Sultzbach. 187	schwarzenbergens. Archiep,	fyro
Sulveius. 143	169	.,.o
Summachi. 241	Schweinitz. 196	fyrt
Summachi. 454	iwerinensis Ducatus. 202	fyrt
Sumatra, ejufque magnitu-	fwerinum. ibid.	
do & regn. 414,443	fwira op. & Ducatus. 409 fchwinfurtum. 182	fyru
Sund. 38. 228	fwitz vieus. 183	fo
Sundani. 226	fwitzeri. ibid.	fyft
Sunda. 542 Sunderburgum. 203, 228		fzia
Sunderburgum. 203, 228 Sundhorleen. 232	fyaletæ. 135	
Sundmerleen. sbid.	lybaris op. 265, 266, 271	
Sundrium. 281	fyaaris fl. 271	- 1
Sunfiorde. 232	fybaritica menfa. ibid.	
Sunium prom. 342. 361	fyder. ibid.	Tab
Sunnenberg. 199	Sudoften-Mind valtur-	Tab
Sunigovia. 177		Tab Tab
Superintendens Gall, fisco præest. 107	fydri. 24	Tab
Superior Germania, ejus pro-	Sudweffenlibind Afri-	Tabe
vinciæ, 172	Cus. 24	Tab
Supernas. 24	fydlovecia. 395	Tab
Superum mare. 43,239	fydlovia. ibid.	Tapi
Sur fl. 422	fyene, hodie Asna, 514	Tabu
Sur f. Zor Tyrus. 490	fylla capit Satyrum. 347	Tab
Sur Saone op. 110 Suratta. 435,442	fylt. inf. 203 fylva Ducis. 127,130	gi
Surarta. 435,442 Surrey. 139.46	fylva Ducis. 127,136 fylva Chaonia. 330	ve
Suriftan olim Syria. 480	fylva Caledonia, 130	Tabi
Surrantini colles. 262	fylva Caledonia, 139 fylva Hercinia, 164	le
Surrentinus Archiepiscopus.	fylva Cæfia. ibid.	
300	fylva Semana. ibid.	Tabi
Surrentum n. Sorrento. 262,	fylva Ottoque. #bid.	Tab
296	fylva Gabreta. ibid. fylva Luna. ibid.	Tabi
Surrentini colles. 262	fylva Martiana f. Hartiana.	Taca
Surria. 146	ibid.	Taca
Surmona f. Sermona. 259	fylva Calydonia. 138,139	Tace
Sus Bootica. 342 Sus Numidia fl. exundat.	fylvarum ratio, 46	C.T
518	Spitzthal. 241	Tac
,,	1	

1	D	E X.	
ano	regno.	fylveftris Circulus. 215	Tanarum prom. & op. 335
	535	lymæthus tl. 305	Taffileta Imperium. 535
	240-	fymbolus mens, 367	1 202111tan . 417
•	453.	fynnada urbs , marmore cla- ra. 460 feg	1 mg 2112, 535
rina	271 ipatus.	fynnadicum mamor. ibid.	
	532	fynefius Epifcopus. \$20	Tagia. 534,535
	208	lynœci. 59	Tagus fl. 67, 69 Tahona. 458
4	10,411	lynodus æcum. IV. 407	Taja fl. 60
s p	opuli,	fynthus n. Eno. 367 fyphax Rex. 260	Tajamento , ol. Tilavemptus
	s,limi-	Syphacis domus. 524	fl. 272
ınae	dicta.	fyracene. 462	Taiflius, 393
	122	lyracule, 303, eius portus,	Tainfu regnum. 423 Taiphali. 370
	110	194. 307. partes. 203	Thairtis Aftrologi patria.
	147	fyria antiqua, ejus fines,ma-	- 473
	146	gnitudo, divisió. 480	1 allacotium cattrum. 200
	250	fyriacus Christian Principat.	Talometta, 519
	ibid. 465	494	Tamai. 458
	453	fyria Cava. 480,505	Tamaracum Brafilianorum Deus. 561
	505	lyria quadruplex. 480	Tamariha.
	195	fyriæ variæ appellationes.	Tamari fl. fontes, 259
	203	fyrium mare, shid.	Tambopola, 501
ib.	195	fyromedia. 37	Tambyzi. 450
A	chiep.	fyrophænicia, ejus limites,	Tamerlani fepulchrum. 42 E
	169	& urbes. 400	Tamefis f. Tams fl. 145
	196	tyrtes quid? C21.C22	Tanacerin. 441 Tanagra. 341, 360 Tanais fl. 27, 278 407
5.	ibid.	fyrtin majorem & minorem.	Tanais fl. 37, 378, 407
15.	400	5	Tanais fl. 37, 378, 407 Tanais Europæ terminus. 36
~•	183	fyrus inf. Pherecydis Philo-	Tanaita. 878
	118	fophi patria. 358	Lanarus tl. 270
	ibid.	fziachmeth. 420	Tancredus , Normannus.
	368	4.5	Siciliz Rex. 294, 307 Tanger f. Tingis. 534
	368	T,	Tanger f. Tingis. 534 Tanger fl. 199
,, 20	271	7 A fl. 437	Tangermunda. ibid.
	267	Tabachfan 465 Tabacum, 561	Tangut regnum, 419. 423
	ibid.	Tabacum, 561 Tabernæ Alfatiæ, 177	Tanicum oftium Nili. 518
	120	Tabernæ Montanæ. 174	Tanqueroda arx. 223
ID v	ultur-	Tabia f. Taggia. 286	Tantalum op. 474 Tanyn. 419, 422
	24	Tabiene. 451	Taoce. 452
	449	Tabin promont. 377, 413	Taormia. 303
HIU	Afri-	Takasaka C T takasa 197	Tapæ. 379
	74	Tabris. 454, 457	Taphræ, Taphra f. Taphru- ra, n. Afacus. 522
	395 ibid.	Taprobana. 42	Taphris Vacces. 532
	514	Tabuda ti. 101	Taphris Vacces. 532 Taphros f. Taphræ. 384
١.	347	Tabula Climatum. 18	Taprobana inf. 443
	203	Tabula continens gradus lon- gitudinis in milliaria con-	Tapuri. 450, 454
1	27,136		Taradante, 535 Tarantafia, 88
	33°	Tabula exhibens horas æqua-	
	139	les in scrupulos resolutas.	Tarbart. 147 Tarbe. 90
	ibid.	72 !	Tarbe. 90 Tarbelli. #id.
	ibid.	Tabulæ Alphonfinæ. 77	Tarbellæ aquæ. ibid.
	thid.	Tabulæ Geographicæ earum- que ufus. 50 & feg.	Tarduli. 66
	ibid.	que ulus. 59 & feq. Tabulæ legis. 428	Tarenti in Calabria. 200
H.	rtiana.	Tacape urbs. 338, 339, 521	Tarentum. 263, 269, 207
-10	ibid.	Tacatua. 524	Tarentinorum luxuria. 265 Tarentinus finus. ibid.
1	38,139	Tacchaw.	Tarentinus finus. ibid Tarentinus Archiepiscopa
	.46	C.Taciti Annales reperti 207	tus, 301
	241	lacola n. lavay. 440	Targa
		liila	

Targa regnom. 527, 536 Targowisko. 383	tau
Targowisko. 383	Tau
Tariana. 453 Tarichea. 488	Tat
Tarisko. 363	Tau
Tarnacum oppidulum. 111	Tat
Tarnopolia. 399 Taropietz. 408	Tau
Taroza A. 317	Tat
Tarquinii. 246	Tat
Tarquinius Prilcus. 1btd.	Tat
Tarracof. Tarrago. 67.78,75	Tau
	Tav
	Tav
ejus regiones. 67	tau
Tarfatica. 324 Tarfus D. Pauli , Hermogenis	taw
& Athenodori patria. 479	tax
Tartach regnum Arabiæ.503	tax
Tarvidium promont. 138	tay
Tarvifiana Marchia, 276. 280 ejus opida. 280	tea
Tarvilianum territorium.277	tea
Tarvifium f. Trevifo. 243 280	
Tarus fl. 285 Taskent urbs. 421	tea
Tasfinga inf. 229	teb
Taracene. 440	teb
Tatianus Astyrius. 454	tec teć
	Ecc
Tatar fl. unde Tattari 419	red
Tarari, corum Hordæ. ibid.	teg
Astracanenses , Casanen- fes 421. Czerkassi. 416. No-	teg
haigenfes 421, corum ic-	teg
haigenfes, 421. corum fedes, 420. Zagarai, corum que fines, itid. Savolhenfes, 421. corum Principes, 385. regnum, 384. Regum	tej
que fines , itid. Savoinen-	tei
28s. regnum . 184. Regum	tei
lepuitura, 420. colum mo-	Œ
res. 385	tel
Tataria unde dicta, ejus ma-	1
gnitudo & divisio, 383,384 limites, 418, 419. Vetus. 418. ejus fines, ibid. Major	Aj
418. ejus fines, ibid. Major	tel:
Minor, 383, 384. ejus fines, 383. incolæ, opida, divi-	tel
fio, 348. Præcopenfis, Cre-	tel
mea. 1btd.	cel
Tattaria deferta, ejus limi-	po
tes, partes & populi. 419. 420. foli natura. 385	Te
Tatarica origines. 384	tel
Tau f. Niqua vermiculus. 559	W
Taulantii. 347	Te
Taunus mons vulgo Der	£e!
Daprich. 164	tel
Taurafium. 261 Taurafinus ager. 161d.	tel
Taurafini campi. ibid.	ter
Tauri à Thubal * 416 Tauri f. Taurici. 239, 378	tes
Tauri f. Taurici. 239. 378 Taurica Cherfonefus, 384.	ter
eius fines, opida, incolæ,	tet
divisio. 16td.	£C:

	1	TA	$\boldsymbol{\nu}$	E	Δ .
ĺ	tauricum ma	re.	36 [	temeswar.	379 (
ĺ	Taurini.	239. 240	. 273	temian,	537
-	Taurinensis	Archiepife	copa-	temirzar.	420
	tus.		300	tempe Thesfalic	a. 346
	Tauris regia	. 454	1.458	temperatæ Zona	e 14. incolæ.
	Taurilei.		379	-	13
i	Tauromeniu			templi Hierofo	lymitani de- [
١	.	303.	308	feriptio.	483
l	Taurominius		305	templum Veneri	5304
1	Taurofcytha		378	temfa f. Tempfa	
1	Taurunum.	31	5 3 7 3	temporalis hora	. 52
1	Taurus mons Tavafci.		477	ortus vel die	m ex cognită
l	Tavira f. Ta	uilla on	556	Ortus vel occ	alus alicujus
١	Tavay, ol. Ta	villa op.	440	fiellæ fpecie in tencinum.	
١	taus.		194	teneriffa.	394
	tawartzin op	١.	318	tencteri, 156,	
	taxandri.	•	94		
	taxandria.		ibid.	tenda op.	157 282
	taxiana, tı	ilinguis.	113	tenduc regnum	
	taygetus.		354	tenduc regnum	ia <i>ibid</i> . ejus
	taven op. &	A.	147	Rex Uncan	
	teanum Apo	ilum.	264	nus.	423
	teanum Sid	icinum i.	Tiano.	tenes op. & pro	m. 533
	1		263	tentyris.	514
	teate n. Tia	i.	259	tenus inf.	358
	tebal regia.		145	teos, Anacreon	tis & Erinnæ
	teber.		423	patria.	474
	tecklenburg	Comitatus	208	tepheletum.	533
	rectofagæ in	olom	466	ter fl.	75
	rectofages V	OICE.	89	teramo. terani f. Terni.	259
	tedele.		324	terani i. i erni.	252. 292
	tegas Gotto	rum Rez	535 275	therapne, i. c.	Corfice 275
	tegazza.		536	terafl.	Cortica. 311
	tega f. Tegæ	2.	335	tercera inf.	557
	teglio.	•	241	teredon vicus	500
į	teja fl.		195	terei nefandum o	
	teiffa fl.	_	145	terenti Villa.	257
	teisse f. Pati		316		geftum , n.
	Tecklent		208	Triefte.	243.278, 279
	telamon f. T	elamone, o	p.249	tergeitinus finu	s f. Golfo di
	portus &	promont.	249,	Triefte.	278
	ì	_	288	terias fl.	305
	A jacis & Te		357	terma.	267 ibid.
	telamone.	24	9.276	terioli.	189
	telmeffus.		477	termeffus.	478
	telchinis f.		507	termini fl. 305.	op. 308
	telephus La telefia f. Tel	tinus.	273	terminus inter	Europam A.
	pont. Telefi	EIG.	260	fiamque.	43,44
	Telium f. Te	uus. il.	254	ternate.	445
	rellig.		241	terpilus.	349
	tellina Valli	s. 2	1,281	terra unde dicta	42
	Wilh. Tell.		117	terra 1. ejus div	1110. 24. am-
	Telluris in		ninfu-	bitus. 20.301	diameter, 20.
	las & Ister	os divifio.	46	globus, 2, lor	igitudo , lati-
	selmeffus f.		477	tudo. 20. m2	gnitudo. 21
	telogrammu	m,	439	rotunditas, 4	4. circumna-
	telus inf.		358	terra australis	f. incoenita.
	temenites m	ions,	374		ibid.
	temefan a.	•	534	terra continens	
	temelanum		267	38. feptentri	onalis 44
	temelæum a		ibid.	terra Anronii a	Diemen. 33.
	Comitatu	emeswar, 3		l .	34
	temefius fl.	is.	ibid. id. 1 77	terra de Anazz	12. 264
			7//	terræ australis p	rom. 564

N

 $\mathbf{D}$

E

X.

	terra Chanaan.	
	terra de Baccalaos.	484
		552
	terra Hadelæ.	206
	terra di Lavoro.	261
	terra del Fuego. 38,	564
	tarra Laboranosia	504
	terra Laboratoris. terra Lucoviensis.	552
	terra Lucovienns.	394
	terra de Otranto.	397
	Fiume di Terra nova.	200
	terra nova 307.f. Terra n	37
	30/.i. Terra ii	
		ŞΙ
	terra de Natal.	543
	terra de li Pulci.	743
	terra de li Fuici.	304
	terra S. Spiritus.	304 558
	terracinenfes, aque cal	idæ,
		256
ı	terra Vechia.	
١		212
١	terfatz.	324
ì	tertona.	283
ı	tertulliani patria.	
ŀ	tertumani patria.	255
ŀ	tervanna f. Cerwat	2120
ı		
	94•	120
ļ	tervińgii.	379
Ì	terzota,	577
ί	CT . C. V.	534
١	Tefchen.	1.96
STATE OF THE PERSON NAMED IN COLUMN 2 IS NOT THE OWNER, WHEN PERSON NAMED IN C		ibid,
i	zefoure	
	tescuro op. tesino s. Ticinus fl.	270
l	telino f. Ticinus fl.	270
ì	tetrapolis regio. tetrarchiæ XVII. in Cœl	403
Į	tetrarchiæ XVII. in Col	ساما
Į	ria,	
Ì		494
ł	tetuan.	
ĺ	teverone fl. 253, 271	.202
ı	teverone fl. 253, 271 teucheira f. Trochara. teuras f. Mercurius.	,-92
ı	remove C Management	Sid
	tedias I. Mercurius,	165
	Ceuffelsgrund.	163
	teuthrania.	466
	101	400
	teutisci , vulgo bie @	eu=
	tifthe/ unde dicti.151	
	cofege, unde aicti.isi.	155
	teutonici. 191.	feq.
	teutoburgium.	208
	teuto num fuerit verus D	
		.6.
	teutoni. 255	165
		100
	texel.	132
	thabor.	194 457
ı	thabriftan.	727
ı	thamar fl.	4)7
ı		419
l	thanis Pharaonum regia. thapfacum f.tapfecus.45; thapfus.	515
l	thapfacum f.tapfecus.45	406
ł	thapfus.	522
ļ	thata.	
۱	theate f. Thieti.	320
l		298
Ì	thaler.	191
١	theatinus Archiepiscop	
Į	theatrum Dionyfiacre	
Ì	mb b a firm	343
١	incoa Agyptia, 341. E	œo-
Į	tia, ibid. 345. ab Ale	zən-
į	theatrius Archiepiicopa theatrum Dionysiacum. Thebæ Ægyptiæ, 341. E tiæ, ibid. 345. ab Ale. dro deletæ, à Cassande flauratæ. 341. Hecos	re-
١	flauratæ, 341. Hecat	
١	pylan. Theves, 514. Li	~III!"
١	pyracu. Ineves, 514. Li	uca-
Ì	mae, squarminiorica.	346.
١	Theffalicæ,	345
ļ	thebanus ager.	
f	-1-L-	34
į	thebais,	512
	Thek	mi

	4,
Thebani Ismenii. 341	thocarorum gens. 4
Thebanorum lex de infanti-	thocarorum gens. 4
	thogarma, a quo Turcæ. 4
	thomæbamba. 5
Thebet f. Tibet tattarorum	D. Thomas inf. 136, 5
prov. 422 Theba Saxonicæ. 222	Thomas Aquinas. 2
Theba Saxonicæ. 222	D. Thomas Apost, in Indi
Themselia mons. 334	433 cjus fepulchrum,
Themidis oraculum, 341	pidum, 437. templum
Themiscyrene. 465	the
Themistican. 555	Thomas Candifch.
Themnas. 482	Thomas Morus.
Themistocles , 342 legatus	
Ancimitoties, 342, legatus	Thomas Ravennas. 25
ad Andrios.	Thomas Volsejus Cardinali
Theiles of Orkney inf. 148	14
Theocritus Syracufanus. 303 Theodoretus hiftoriæ Eccle-	Whoringer Hidelb
Theodorerus historia Feele-	Choringer Wald. 19
fiaiticæ autor. 454	thofpia. 46
liaiticæ autor. 454	thospites. ibia
Theodoricus Gothorum Rex.	thospites lacus. ibid. 49
275	thracia sina marum Cul-
	thracia, ejus natura foli
	nomen , limites , magnitu
Theodofia 384	do 367. divifio, populi
Theodofii patria. 350	do 367. divisio, populi 368. urbes 168,369. Incol
Theognidis patria. 342	eorum mores, a Romani
Theon. 513	domita, à Turcis subacta
Theonis villa, 126	domica, a Tutos tubacta
	371. Macedonibus, Roma
Cheophrasti Paracelfi tumu-	nis, Turcis subjecta. 37
lus. 188	thraciæ opida ad Pontum
Thera inf. 520	
Theramum. 299	369
Therapnæ, 305	thracicus Bolporus. 30
	thrascias. 2.
Therafia. 305	thrafybulus. 34:
Therma f. Theffalonica. 350	
Therma Gallatiæ. 467	thrax Martis filius. 367
	thrax Martis filius. 367
	thronium op. 343, 354
Therma Carolina. 187	theffalorum studia & mores
Thermæ Himerenfes. 304 Thermæ Hirfehbergenfes.196 Thermæ piperinæ. 281 Thermus fl. 422	
Thermæ Hirfehbergenfes.106	346
Chermae piperinae. • \$1	thutrania. f. Teutrania. 466
Thermus fl. 473	thubal , unde Tauri. 416
	thucydides. 342
heamodon f. Thermodoon	thule n. Island inf. 148. 232
fl. & mons. 416, 465	thuic n. Island int. 148. 232
	233
Thermopylæ, 354 Teratrophium, 283	
Chafana ann aine familit	Thun in Eschenthal.
hefeus 342. ejus fepulch-	241
rum. 356 Thespiæ. 340. 354	
hespiæ. 340. 354	
Thesprotis f. Thesprotia.	
	Churingheim. 177
330	thuringia Landgraviatus,
Theffalia 328, 344, ejus varia	aino liminas en mil
nomina, thid. opida, thid. fines, thid. flumina, 353. mortes, 355. equites &	ejus limites & opida. 212
fines, ibid, flumina, 200	thuringi 158
montes ass equires &	thurii f. Thurium. 266
venena. 346	Thuroe inf. 226
venena. 346	
heffalonica 350.362 Eustarhii	
Harmenopoli , Cydonii,	thya tractus. 227
Gazæ , & Hipparchi pa-	thyatira, n. Tire. 472
	thydsholm. 227
tri2. 350	
Theftius fl. 313	thymiaterium. 534
Thetidis nuptiæ. 355	thyni. 368
heur, icr. ice l	thynici. ibid.
eutisci unde dieta corum	thyrholmia. 227
lingua & fedes. ibid.	thysdrus. 522
ingui ce reuces 10td.	
nie Teutsche. ibid.	thylted op. 227
hieti. 208	tiagna. 465
	tiagna. 465 tiago inf. 546 tiberias op. 485, 488 tiberiadis lacus (mare 464
	tiberias op. 485, 488
hirus. ibid.	tiberiadis lacus f. mare. ibid.
	it is a
	tiberis 11. 247, 250, 270

hocarorum gens.	450	tiberina offia.	23	
hogarma , a quo Turc	æ. 410	tiherinum	251	
homæbamba. D. Thomæ inf. 130	559	tiberius domitor Pani	noniæ	
2. Thomas inf, 130	5, 545	1		
Thomas Aquinas.	257	tiberius Gracehus.	31	
O. Thomas Apost in		tibifcus f. Patiffus fl. 21	7 18	7
433. ejus fepulchrus			379	΄.
pidum, 437, tem	plum.		4. 29	
Cha 0 115 1	ibid.	tiburtina villi.	7. 29.	
homas Candifch.	40	ticinentis ager.	25.	,
homas Morus.	145		4, 270	
homas Ravennas.	250	ticinus f. Tefino fl. 117	3-0	1
homas Volsejus Card		& Anticinus fl.	283	:
Troning and story	145	tidor.	445	1
Thoringer Mald.	194	tiel.	134	
hofpi2.	462	tienen.	127	
hospites.	ibid.	tieti,	259	
hospites lacus, ibio	4. 498	tifata mons.	272	
hracia, ejus natura	ioli,	tifernum Metaurenfe.	253	
nomen , limites , mag	nitu-	tifernum Tiberinum.	251	1
do 367. divisio, po 368. urbes 168,369. I	puli,	tiferni fl. fons	260	1
300. urbes 100,309.11	ncolæ	tiflis.	460	-
domina à Turne Cub	nanis	tigil f. Tigris fl. ejus fo	ntes.	1
domita, à Turcis sub	acta,		461	1
371. Macedonibus, R.		tigrai.	5,9	1
nis, Turcis subjecta.	372	tigranocerra. 462. f. T	1072-	Į
rraciæ opida ad Pon		nopolis & Tigranor	octra.	1
	369	}	ibid.	1
racicus Bolporus.	36 24	tigris, n. Tigil fl. eju	sque	i
rafcias.		fontes. 498.46:	. 462	1
rafybulus.	342	tigurini. 08	110	1
rasimeus lacus.	247	tigurinus lacus,	117	1
rax Marcis filius.	367		119	1
ronium op. 343	354	tigurinorum fines.	98	1
effalorum ftudia& m	ores.		ibid.	1
	346	tigurum.	119	1
utrania. f. Teutrania.	466	tilavemptus fl. 243.	, 272	{
ubal, unde Tauri.	416	tilemannus Heshusius.	224	İ
ucydides.	342	tille marchia.	232	İ
ule n. Island inf. 148.	232.	tilfa.	4c6	1
	233	timacus fl. 314	, 323	1
Thum in Eschentl	iai	timacnus ti.	374	
		timana.	558	1
ur fl.	241	timavis amnis & lacus.	243	1
uria.	117	timogetia.	375	
	334	timonitis,	375 467	1
Churingheim.	177	timor f. Motir inf. 445	ſeq.	1
uringia Landgraviat	us,	timothei Mufici patria.	473	
ejus limites & opida.	515	timurleni.	422	1
urinei	266	tinassa.	533	1
orii f. Thurium.		tinda.	365	١,
huröe inf.	226	S. Maria di Tindari.	305	
uffägetæ.	378	Golfo di Tinele	480	
ya tračius.	227	tingi n. Tanger.	526	t
yatira , n. Tire.	472	tingitana provincia, ejus	op-	
ydsholm.	227	pida & limites.	526	
ymiaterium.	534	tingitana Mauritania.	525	t
yni.	368	tinia fl.	252	t
ynici.	ibid.		293	t
yrholmia.	227		356	t
ysdrus.	522	tipala.	326	t
yited op.	227		18⊈	٠
gna.	465	Andr. Tiraquellus.	108	
go ini.	540	tiraffienfis Ducatus.	95	t
erias op. 485.	488	tiresia Alphonsi VI. filia	no-	
eriadis lacus f. mare.	bid.	tha.	73	t
cris fl. 247, 250,	270	tiricara lacus,	500	τ
	•		- 1	ĺ

•	
238	tirolis Comitatus, 185, 276
251	tirut.
annoniæ	tiryns,
319	tilaria.
6	tifernum. 558
217.38	, -, 324
379	/ 1
254. 29Z	
# 254	
276 244, 270	.
117. 270	
283	
445	toace urbs. 47 E
134	to cene prov. ibid.
127	tobol. 410
259	tocato. 465
272	tocayma. 558
253	tockey. 317
251 260	tocquerati. 136
460	todi. 252, 202
fontes.	todos los Sanctos five portus.
8, 461	561
5,9	toledo. 68
Tigra-	toletanum regnum. 73
nopetra.	toletum. 68. 78, 79 tohiftobogii. 466
ibid.	
ejusque	tollenfa lacus. 202
61.462	tollenrinum. 259
98. 119	tolmetium op. 242
117	tolmium regnum. 556
98. 119	tolola op. vulgo Toloule, 81.
98 ibid.	89, 103, 112
119	tololanus Comitatus. 107
43, 272	tolofanum parlamentum. 107 tolofanum aurum. 112
S. 224	toloufe. 107
232	CTY - Y . Y
406	tomaus mons. 401
14, 323	tombutu regnum. 526,557
374	
558	
375	tomefuar, 378
467	tomi, Ovidii exilio nobiles.
45 feq.	tbid.
473	tonagra f. Tanger fl. 534
422	tondarium majus & minus.
533	228
365	tondern. 203, 228
305 480	toninga. ibid.
526	tongern. • 96
jus op-	tons inf. 227
526	tonsberga. 212
525	topinus fl. 202
252	topiris f. toprus. 370
203	topographia quid?
356	torelia f. toreglia. 286
520	torga. 219 tornacum Gallis tournay.
182	
308	torneus f. toronaicus Sinus.
95 ia no-	
73	tornia Botniæ op. 236
500	
,	toronz. 349.362

•	IN	D	E	X.
Torræ regnum. 543	Travemunde.	203	triphyliaca.	
Torre d'Anazzo. 264	Trautenaw.	94	tripoli fl. in Ga	latia. 334 466
Torre di Camarina, 303	Traw.	324	tripolis Cariæ.	473
Torre di Graco. 262	Trebela fl.	200	Syriæ,	504,532
Torre Loppa. 267	Trebellia fl.	201	tripolis nova	f. Barbariæ.
Torre di mare, specula ad	trebia fl. clade Roman			533
Merapontum. 265 Torre di pulici. 304	nobilis. 246 Trebeta Rex.	, 270	tripolis in Pho	enicia, ejus-
Torfe di Patria, 201		99	que conditor	es. 491
Torrens. 28	trebocei.	. 505	tripolitana Pro	7. 532
Torrida zona quid? ejusque	trecassium urbs.	99	triquetra Sicili	a. 302
incolæ. 13		93	triftolus.	351
Tortona. 240. à Friderico	tregonium.	92	tritheimius Al	bas, 184
Ænobarbo everfa. 28 ;	tremboula.	399	triton fl.	5 2 i
Tortonensis ager. 276	trembulicpfe territor	ium.	tritonis palus. triumviratus p	ibid.
Tortofa in Catalonia. 75, 81		398.	trivoli.	
Tortola in Phoenicia. 491	tremifenum regnum.	524,	troas f. Phrygi	Minor sine
Torunium. 404. 405	532.		urbes & flun	nina. 460
Tofa fl. 24í	tremifena f. Fremifen o	333	troas Alexand	ri C Alevan
Tofarene. 462 Totacene. 450	minii Turcici term	inus.	dria,	469, 470
Totacene. 450			troce op.	396
Toul. 97. 106. 174	tremonia. 170	532	trochara.	510
	trento. 189. 201		trocensis Palat	inatus op. &
Touraine. 92.109.	treptow.	201	Senatores.	396
Tournay, 125	træcen.	336	træmi.	466
Tours. 92.109	tres Tabernæ.	252	trogloditæ. 37.	4, 378 Ara-
Toxandri. 94	trerus fl.	271	oum pars, u	nde dicti, co-
10x1. 300	treverensis Diœcesis, eju	ıs li=	rumque mor	es. 511,523
Trabuco. 512	mites.	174	regna & limit	ejus gontes,
Trachonitis. 495 Traenta fl. 268	treveris f. Trier. 96	, 175	troja Apulia.	264, 298
	treverensis Elector,	171	troja f. Ilium.	470
Traga fl. 199	treverensis Archiepiscop	oatus	Herlef trolle.	229
Tragonara. 264 Tragurium. 324		174	trombas,	542
Tragurium. 324 Tragelaphus. 461	treverensis f. Treviricus	Epif-	trompeite f. T	rompette ca-
Trajani pons in Danubio ad	treves. 116	, 225	. itrum.	112
Senderoviam. 375	treviri,96,150.clariffimi.	175	tropæa Æmilia	
Trajana Portus. 240	trevifo.	280	tropæs op. tropæs Pompej	297
Trajanopolis. 309. 372, 470	triballf.	374	trophonii antru	76
Trajanopolis Mysiæ maj.	tribele.	201	tropici. 11. e	nn 290, 300
470	tribicelli.	466	tropici. 11. e	
Trajectentis provincia 123.	tribunal Salomonis.	483	Tropicus Canc	ri, II. Capri
	tricala.	36i	corni.	ibid.
Trajectum op. ibid.	tricaricum.	298	troppa & Trop	paviensis Du-
Tramontona i. e. Boreas.	tricaffii f. Tricafes,	93	catus.	106
Trankers and	tricafium. tricea f. trica.	110	troppe.	ibid.
Trankera arx. 230	esiasumi	344	Val Troppia,	209
Traniensis Archiepiscopus.	tridentinæ Alpes. 374:	376	troyes.	93. 116
301	tridentinus Episcopatus.	272	truentinum Ca	
Tranium s. Tràni op. 208 Transalpina Gallia. 86		180,	truentus vulgo	
Tranfalpina Gallia. &6 Tranfilvania, quando appel-	tridentum f. trento & T	rien.	trugillo.	259,298
lata, 378. ejus ficus, fi-		,241	trumplini f. Tri	559
nes & opida, incolæ, 380.		175	trunfolen.	
381. principatus. ibid.	triefte.	-243	tryphon,	231
Transifalanta, ejus fines,	trieterica.	354	tubal non venit	in Hifp. 71
partes, urbes. 122, 134	trigemahon.	539	tubaris ti.	162, 182
Transmontana Peruvia. 550	triglypton.	440	tubantes.	156, 157
Trapani. 304. 308	triguier.	92	tuberonis inf.	464
Monte di Trapani. 300	trimenothuritæ.	470	tubinga Acades	mia 226. col-
Trapezus n. Trabifonda. 465	trimontium. trinacria.	369	legio nobilis.	181
505	S. Trinidad inf.	302	tubulubtus,	526
Traffinga. 230	trinobantes.	562	tucca.	ibid.
Trava fl. 163.202	triencis itellæ.	139	tuder.	252, 292
Travancer. 438		5	tueds fl.	143
	•	1		1
		•		

5	tudi S. Martini patria. 202.
	. 293
3	tueria. di
•	tugeni. 298
	tugenus pagus. 98, 117 tugium op. 98. Tugii. 118
	tuito l. Tuifco Germanorum
	100
2	tulia.
ı	tullium i. Toul. 97, 174
‡ !	tumbes. 225
I	tumen op. 420 tumen fes Tatari, corum fe-
5	des. 420
í	420
ś	tuneranum regnum, ejus opi-
,	
	, , , -,
2	tunetum f, Tunifa, n. Tuni-
2	fi olim tunes. 533.534
•	fi olim tunes. 533-534 tungreffis Epifcopatus. 172
1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	
5	tungria. 104
	tunis i. Tunet. 522
:	tuppin Amazucii, Icini, Im-
,	bæ. 561 turcæ Bolniæ. 322. Bulgariæ
	turcæ Bofniæ. 322. Bulgariæ & Serviæ domini. 376
	turcia op. 298
	tureium Imperium, einsone
	ortus & ledes in Afia & in
	Europa, 416. præcipuæ ur-
	Des. 502.504
	fades, turci, corum origo,
	ciam. 359, 419 feqq. turcici Imperii regiones in Afia.
	turcici Imperii regiones in
	turcicum milliare. 27
	turckestan, 419. ejus fines &
. 1	oppida, 420.feq. turckzueft, 370
İ	turckzuest. 379 turcheimium. 169
1	turcoman. 458
1	turcomannia. 462
	turderania unde dicta? 66
	turduli. ibid.
ı	turdulorum mores. ibid.
1	turanus fl. 250 turigo opp. 98
١	turingheim. 177
1	turino 240. Academia.
1	282
1	turium Mæsiæ. 274
1	turkzueit. 370
1	turones. 92, 109
1	turonum f. Tours. 109
1	turquoviensis Comitatus
1	turris marina, 117
. 1	turris marina. 298 turris rorunda. 283
1	surris S. Vincentii. 246
1	turris Stratonis , f. Cæfarea
1	Stratonis feu Cafarea Pa-
1	læftina
•	

	I N	D
læstina. 488. Diomedis. ;68	,	(v.
Turuntus fl. 200	1	v
Tusca fl. n. Guadilbarbar.	1	L V:
521	٧.	Va
Tufcanella. 200 Tufcia duplex. 287		V2
Tufcia duplex. 287 Tufcia. 276, 277, 287		
Tufci, 239,247. Italiæ in-	VAcia. 158	B
colæ. 273. a Gallis ejecti.	Vaccæorum mores, ibid.	
274. corum cultores. 311.	Vacces f. Taphris. 532	Va
op. thid.	Vacina fiume. 248	1
Tufciæ Ducatus op 286, 287	Vacipala. 530	Va
Tusciæ oppida sub Hispano.	Vada volaterrana. 243	1 7
Tufciæ Magni Ducis ditiones	Vada Sabatia. 240, 271 Vadaffi. 454	1
277. 287	370.3: 0	Va
Tusculana sedes Episcopalis,	Vadofa æftuaria, de Mat=	1
7 C 1 30E		
Tufculanum Ciceronis. 254	17.10	Va
Tufculum n. Frafcati, 254,	Vagus. 491	Va
Tufcum mare. 247	Vahalis fl. 100, 162	Va
Twente. 134	Vailon. 89	Var
Equus Tuticus. 260		vai
Twer op: & Ducatus. 408	Val Camonica. 241	vai
Tuy. 72 Tyana f. Tianæ & Tiagna.	Val di Non. ibid. Val de Sol. ibid.	va
	Val Troppia. ibid.	vai
465 Apollonii Thyanzi patria;	Vallachia quando appellata.	var
sbid,	181. ejus partes & opp. h	Vai
Tychonicum Syftema. 2	Turcis subacta. 382. seqq.	Vai
Tycha Syracularum pars, 303	foli natura, divisio. sbid.	Vai
Tyde Calt. 72	Valachorum mores. ibid. Valachus tributum dat im-	vai
Tydsholm inf. 227	peratori Turcico, ibid.	Var Ma
Tyndaris f. Tyndarium, 305	Valentia. 68, 73. Latitudo. 76	var
Typhonis cubile. 479	Duos habet finus, quatuor	1
Typhonous specus. ibid.	portus. ibid. quinque flu-	Vai
Typographica ars, antiqui-	vios principes regnum. 80 & urbs. 76,78	V21
tus inventa. 423	Valentia Formofa. ibid.	var
Tyragetæ. 378	Valentia Galliæ. 88	Var
Tyranni maris. 138 Tyrholmia. 227	Valentia, i. e. Roma. 254	var
Tyriffa. 349, 361	Valentianæ s. Valenchienes.	vaf
Tyrna. 318, 320	Valentinianus III. interem-	vaf
Tyrolis Comit. ejus limites.	Valentinianus III. interem- tus. 275	vafe
189	Valerian. Varia f. Vico Varo.	t
Tyrrhenia. 247 Tyrrhenia. 237	255	vafe
Tyrrhenia. 237 Tyrrhenum mare. 247	Valeria Pannoniæ. 314	vafe
	Valkenborg. 228	vafe
Tyria purpura. 490 Tyrus, Porphyrii, Maximi	Vallefia Superior, 120. Infe- rior, 120, 241	vafi
Philoi. & Ulpiani patria.	rior. 120, 241 Valefii. 120	vafe
Turii na manali mandanasa	Vallia meridionalis, fepten-	vafi
Tyrii re navali præstantes.	trionalis. 41	ube
Tyriorum fcala. ibid.	Vallia dolit f. Valdoletum.	ubi
Tyrus Antiqua, ibid.	79	E1
Tyssa fl. 317 Tzacones. 363	itemque in Hispania Nova.	e
Tzacones. 363	Vallie Toughimies 100 370	ucc
Tzaconia. 360 Tzargorod, 410	Vallis Joachimica. 199, 219 Vallis Josaphat. 484	uch
Tzargorod, 410 Tzilminar, 452	Vallis Demona, Mazaræ, Nee-	uck
Tzifirick. 457	ti, earumque limites &	Hc
Tzudnow. 399	urbes. 307	ude
		1

E	X.		
Vallis Tiaboli.	16	Hoenheim.	
Vallis Pennina.	120	vcchra A	176
Vallis Rocida.	66	il Vecovio di Sobine	253 253
Vallis Tellina. 2: Valois.	17, 241, 282	vectis inf.	146
Vallona.	347.361	vedinum. 24	3, 279 1 28
Valiterboem.	228	veera f. Ter Veer. vefuvius mons.	1 28
Bandalen Bu	p[3. 78		272
Vandali. 154. qu	Han-	S Veit.	248
			6, 537
Deler. 154.	ibid.	velavia, vulgo de Ve	eluwe.
Vandali in Gallia	. 194. & in	-195	133
Germania, 155	, in Panno-	veldlin. velenas.	242
nia,	316	velia f. Helia & Eliz.	405 266
Vandali in Itali		velinus lacus.	
Hispania. 72.		velinus finus.	253 266
Vandalia.	307 78	velifca.	394
Vandalorum dom	.78. miara_	velitræ. vellay.	250
tio.	165	vellin.	89 401
Vanduli.	154	vellinum.	236
vangiones. vangue.	99.175	vellocaffi.	95
vannes,	539 92	velorum inf.	537
vannia,	241	velunia. venafrum n. Venafri.	393
varadinum.	317	venafea.	263 76
varbofania.	322	venecuola regnum.	558
varca. varduli.	400	veneda,	402
varella.	68 440	*CHCUI	165
varheli.	379	venedi Sarmatæ.	388
varia inf.	255	venedorum Ducatus.	20 F 8,402
variní.	154,450	venedocia.	143
Mar Varmejo. varna, 375. clade	554	veneris portus.	286
norum nobilis,	375	veneris templum.	304
varni in Bactris.	450	veneria. venetæ Reipubl. Turcis	524
varfavia.	401	eft.	326
varsoviensis Palati		venetarum mores,	280
varta fl.	389, 393	veneti in Gallia.	92
varus fl.	163	veneti. 239. eorum c	rigo.
vafates	239	242, 466. fines & o	
vafcus de Gama. 40	o. primus	veneti & Vinidi.	273
circum navigavii vascus de Gama II	t terram.	veneriæ utbs. 280. opu	lenta
texit.		vulgo venetia la ricca	. 30I
vafcones in Gallia.	40, 434	ejus descriptio.	580
vafcones.	67	venetorum ditiones in I 277. in Lombardia.	
vafconia , ejus lim vafio n. Vaifo,	ites, 90	venetorum migratio.	284 165
valio n. Vailo,		Marchia.	180
vafonna. vafcus Nunnius de	Valhoa as	venetus Ducatus.	277
vaftena f. Vaditena	235	venetus Archiepiscop	
uberlinga,	180	vengrovia.	301
ubii.99, 156, 157.	in Galliam	veniona f. Venioa. 133	400
traducti, à Catt	is pulfi.99	vennones pop.	241
eorum fedes. 157 99, 100. Ara.	opidum	venfilia.	227
uccarana Marchiæ.		venforma.	
uchan menfura loci		venfyssel, opidum. venti quod?	277
uckermunda.	199	venti cardinales.	23,24
Ucher-See.	199	le Venty.	23
udene.	243, 279	venucuola f, Venecuela.	558
Kkkk			Ve-

	INI	DEX.	
venus Zeunis Crotone. 260	Vetii. 247	viminatium op. & inf. 374.	virenela
venusia f. Venosa. Horatii pa-	Vetulonii. 248	376	virtoria. 8:
tria. 264, 298	T. Veturius Calvinus. 260	vinaria , Meimar. 212	
venusta vallis. 281	Vetus Civitas. 290	vincentiana. 558	ukarana Mandii
venzo op. 343 vepro fl. 307	ufelen. 208	S. Vincent.	ukermünda.
vera vel Bera urbs. 77, 128	ugentum. 297 ugri f. Ungari. 316	Vincentia n. Vincenza. 2.12	ukeriee. ibid.
veragri. 120	Viadrus fl. 160,163	vindana portus. 92, 109 vindelici unde dicti? 161	uladiecæ Moleovicarum Epi-
verbanus Lacus. 270	Vianen Baronatus. 132		
Vercellæ. 244, 282	Viasdovia. 400	vindelicia. 152, 100	uladiflaum. 158
vercellenfes campi, in qui- bus Cimbri victi, 244	Viberi. 120 Vibifci. 01	vindelicorum fedes. 161	uladiflavia.
Capo Verde. 510.537	Vibilci. 91 Vibon f. Vibona Valentia,	vindili. 153, 154. Origo. ibid.	ulagrada.
Islas de C. Verde. 1bid.	268	Vindobona. 161.315	ulcinium 453
verden. 200	Viburgium , Episcopatus.	vindoniana. 161, 191, 315 vinerus port. 76	wiioland 325
verdensis Ducatus, ejusque limites, thid.	227	vinetta urbs abformes. 201	vliffinga. 132
Verdensis Episcop. 207, 225	Viburgum Finniæ. 236	vinidorum Marchia.189,190,	ulma
Verdun. 174	Vicentia f. Vicenza. 281	214	ulodamirus Rufforum Dux,
Pauli Vergerii patria, 270	Viccentinum territorium.	vinidorum migratio. 165	308
Veria. 348, 362	277	vinnieza, 309 vintimiglia, 286	ulodava. 397 ulodavia. 397
Verina fl. 322	Vico Varo. 255	vintimiglia. 286	vlodomir Rufforum princeps
Verma regio. 440 Vermeum. 80	Victoria navis. 259	vipaum.	religionem amplexus Chri-
Vernevil. Q5	victoria navis. 40	Viplanius Agrippa. 00	itiznam, 100
Verodunum. 174	boins inf. 446	viracocia. 560	viodomiria op. & Ducatus.
Veroli. 256	victoria urbs , ejufque fitus.	virgi f. Vera.	ulodava. 408
Veromandui. 96	1bid.	virgilii patria. 245. monu- mentum. 262	1 -11 390
Veromandois. ibid.	vicumviæ f. Vicumniæ caftel.	virgilius Tarenti mortuus.	ulpia Trajana.
Verona. 241. Catulli patria.	vicus Equenfis op. 296	ihid	ulpiani JCti patria. 400
Verona. 281. ubi Scaligero-	vidana fl.	virginia. 551, unde dicta,	ulpianum, 374
rum monumenta. ibid.	vidavia, 393	quando detecta, ejufque	ultimæ Alpes. 272
Veronense Territorium, 277	vidino. 374	B Virginis epiftola. 308	ultonia. ultrajectensis provincia, ejus
Verfacili. 477	vidtia. 376		
Verfacum op, ibid. Verticalis circulus, 47	Vidolo I. Vidorio. 81	virgitanus finus. 77	ultrajectum . f. Utrecht Ha-
Verticalis circulus. 47 Verticalem invenire folem.	vidua Zebusiensis. 319	viria. 401. eius opida. ibid	driani fexti patria.
10	vidunum. 02	viride caput, 136. feu pro-	uluchan Tattarorum Impe-
Verticalem folem oftendere.	val de Vicce. 68	montorium n.Capo Verde.	rator. 420 ulymenes. 228
53	dag Diehland. 206	virides infula, 564	ulyffes. 67. Neritius dictus.
Vervin. 95	vielunensis terra. 303	virlandia.	356. ejus specula. 268
Verulæ f. Verula, 255 Vefa fl. 172	vienna. 88, 191	Virodunum. 174	ulyfippo, 6-, 80
Vefalia. 173	Academia, 226,315	viroveica. 76	uizena.
Velegus mons. 98		VII apor. 436	umberti.
Vefonna. Q1	Vierwald Stadt See.	vifcovia. 230	umbiliana Caritina
Vefontia vulge Befancon.	vigenna fl. vulgo la Vienne.	vifegradenfis Palatinatus.	umbri. 220, 250, 272
116	110	ibid.	umbria antiquior, 247, eine
Vefortio. 97, 116	vigewones. 145	viflicia. 304	nnes & op. ibid.
Vespasiani patria. 253	vigewanes ager. 276	vificea fl. 397	umbria. 388
Velpafiorum patria, prædium & monumentum. ibid.	vigia. 324 vikeclandia. 324	visma. 409	umbro fi. 250
Vefperæ Siculæ. 307	villa Franca portus. 282	vismaria Mifamar. 202 visnenfis Palacinacus. 400	Hmichtag. 203
Velperinum f. Velperin. 319	villa Ciceronis. 254	visniovecia. 400	uncanus Rex in Tenduc. 424
Velpertinum mare. 30	villa de la plata. 550	De bona Vifta inf. 546.	unciæ menfuræ pars, 26
Vesputii Americi navigatio.	villa Manta. 70	viftre fl.	unda f. Ontior fl. 75
Veftigrad Scanderbegi. 361	villa nova de porta nova.	viitula fl. 163, 403, 405, eius	Haterwald. 119
Veitigrad Scanderbegi. 36: Veitini. 239. corum opida &	villach.	oitium. 1:6	urielli, OZ
fincs. 250	villæ plinianan. 35 r	vifurgis fl. 163, 206, 223	ungento. 207
Veluli lacus. 267	villaine op. 100	viterbium f. Viterbo.250,290	ungregio. 421
Vefulus mons, ex quo Padus	vilna fl. 306	Annii patria, ibid.	Ungarisch Altenburg.
oritur, ibid. Vefuvius mons, 272	vilnensis Palatinatus, ibid.	viterbienfium mores. 201	318
Vela fl. 272	ejus opida, 16'd. vilfa fi. 187	S. Viti. 100	Hugarisch Gebirg. 196
	villati. 187.	vitodurum. 119	Uona
}	;	,	

		$\mathcal{F}$ L $\mathbf{A}$.	
	Urbibentum. 290	Walachria f. Walcheren,	(wartha fl.
unstrutafl. 21:		128	) francisco Yang
Unterlaubach. 319	Urbigeni. 08	W-14-1 0 0	Tours Jimes
Pobozg. 229	Urbinas Ducatus. 277. ejufque	ibid. ejus limites & opid:	
vocontii. 88	urbes, 201, 1011 natura, 201		
vocontiorum forum. 80	Urbinatis Ducis ditio 278		
voghera. 230	Oldinatium mores, 203		
voigtberg. 220	Tomain. 2)1. Kapnaciis pi-	Waldo à quo Waldenses	
voigtlandia. 183, 220	ctoris patria. 201	114	wayhmouth prom.
voigtlandia per Dominos di-	VIDI VELMIOTUM MOTES. 203	Waldenfes Pauperes de Lug	ween inf. 2
vifa. ibid.	orenoa. i. or charagorum.	duno dicti, ibid	A Contraction Contraction
voinia. 306	Urck. 499,500		
volaterra. 248, 280.Raphae	132	Mallenffater See. 117	weda.
lis patria. ibid.	119	Marfifely /	weiden. 243, 2
volaterranæ aquæ 248, fali-	Utington mafassala		weidhofen
na ibid			
volborià. 393		Walkenburgensis Principatus	weiburgensis Comitatus. 2
volcæ Tecto fages. 190	with Muylus Hund Kus. go.	215	
volcæ Arecomicæ. ibid.	Urfa mons. feqq.	Malkenried / conobium	
Dolchi Darch. 190			weinermunga. 20
volgo fl. 389, 416, 417	7	224	weiffenburg. 17
volhyniæ Palatinatus. 307		bie Mallen / Maller /	weiffenburg. 382.40
volinia, ejus fitus, opida,	1	Manderer. 87	weifienfels.
partes, & Palatinatus, 300	C- 0	Wallensteinius interemtus.	
400	(T)		maifrante.
vollenhofen. 135	1C.1. 1. 273		mainel fi
Golfo de Volo. 345		Wallia f. Waalles. 142, 143	1 1
vologda. 411		ejus loci natura, Prin-	wela. 22
volci. 239, 247. corum opida,		ceps, fubacta, Lingua.	welikarzeka. weliki Nowogorod op. & De
lingua & fines. 247, 254		Wallin Manidianalia 9- 6	
volfinii. 247			
volfinium. 200	157	tentrionalis; f. Borealis.	
volterra. 248, 287	uflaria. 224	143. Auftralis, ibid.	
voltumnæ fanum, 250		die Mallisez. 120	
volusinianus interfectus. 253	uftinga. 410, 411	Wallifer Land. 241	
volubilis. 526	uta fl.	Malgrade. 205	
vomano fl. 259	utens ii.		
vonchocia. 395	uthina. 522,553		
vorcomum op. 100	utica. 490, 522	330 audulaha	wenden Ducatus. 20
vordonia. 336	utidavæ, 270		wenden Livoniæ op. 38
voreit. 26	utina Floridæ.	Mangrow. 391	wenden op.
voorn. inf. 132. 134	utuarnei. 270	Mangen. 99	wenfeyffel op. 220
vormitomagum, 99	vuicaniæ ini. 305, 306	19/2-12 C	
Vorganium. 92	Yuinni. 247		Carant & V
Vorotin f. Worotin op.& Du-		Warburgum, f. Maerber=	werdena Abbatia. 208
catus. 409	vulturnus ventus. 24	gen op. 207. 228	werder. 208
Vor Pommern. 200 S Vofarus. 102	vulturnus fl. vulgo Vulturno	Warda. 227, 231	
	263, 271	wardeyen.	france Tracks
Vofega filva. ibid.	uxentum. 297	Wardeyn,	
Volegus mons. 97, 102	1 37	Wardhufia præfe/t.	werningeroda. 224
Voturi. 466	/	Wardinum feu Wardeni.	wernitius fl. 180
Uplandiz.	1		werra fl. 163, 210
Upfalia , qs. Hp bein	₩.	Marendozu 382	werthail. 212
Saal. 235.236	1	Warmelandia.	der Groffe werther.
Uram regio, 557	1		
Uraniburgium, 226	1	warmia 406	wefafi.
Uratiflaus, 103	+	Marmfee. 80	61
Uratiflavia. ibid.	Achtendonck, 133	Warmiensis Diœcesis.	wefel. 136, 209
Uratiflavienfis Epifc. 225	VV Wagening. 134	Warne op.	wefer. 163
Urba op. 98	Wagria 203	Warnow.	wesingsbuhren. 202
Urba fl. ibid.	Wagriæ opida, ibid.	Warfzawia. 401	weitcheitria. 145
Urbes in Globo picta. 59	Waiwoda Valachia, 383	Want	weitende pagus. 120
Urbetana f. Urbibentum.	Wallachi minor f. Transalpina		westergoja,
280	381	Wartburg arx. 212	walterich
9	( )	Kkkk 2	westerwick comobium. 227
	,		" CLE WICK COMODIUM. 227
		V. 1	Wester-

	IN	D	E	X.		
Westerwald. 211	winfens ad Luham op	.& arx. (		f, Vomatia,	Xuthus Theffalia	
Westerwold. 136 Westfriesland. 135. ejus fines,	1	205	wo willing	ibid.	lius.	358
divisio. ibid.	Das winsgaw.	281	worotin Ducati	ıs & орр.	Xyftus.	484
Westmannia, 235	winterberg.	206		409		
Westmorlandia. 145 Westfalia, ejus limites & ur-	winterthur.	110	worfia inf.	227		
bes. 206	wippera fl. 20	0. 200	wortha fl.	127		
Westfaliæ Ducatus. ibid.	wipra op.	223	wratislavia Duca wschoviense T	tus 196	. у.	
Westfalia Episcoparus. 1206 Comitatus. 208	wirehaturia op.	410		392		
Westfalicus Circulus. 160	wirland.	401	wzatzlaw.	196		
West quartier, 136	wishaden thermis c		wuceziderna.	374		
Weetkal op. 410	wisbuy.	210	wurftenland.	206	7. Ancheu.	
Weitrafiæ pars inferior. 98.	wismaria.	230	wurtenbergensis ejusque limite		Yarmouth.	426 145
westraszberg. 98. 145.	wifp.	120	wurtemberga ara		Yenos.	367
feq.	witgensteina arx &		wurtzburg.	101	Yorck, Yorckichir,	144, 145
^	. "	211	wurtzen.	220	Ypere f. Ypern.	139
	withaal regia.	144	wusterhauser	1. 199	Yrlant.	148.149
westwind Zephyrus, 23 Wetter fl. 211	withlich f. Vitellicum		wuziterno.	374	Yrendick. Yrwen.	125
Wettera op. ibid.	witmunde. witstockium.	2:00	wyck.	232	Yverdon.	147
Wetteravia ejufque limites	witteberga op.	199	wymar f. Neuhau wynoxbergen.	iel, 318	Yeatan.	98 556
ditiones & op. ibid.	Academia.	226	wyzagna.	381.382	Yvica inf. Yupi.	73,83
Wexo op. 235 Wetzflaria. 211	wlodimirz.	400			Yure fl.	422
	woburgum.	230				144
Wiatka. 410	wolavia. wolavientis Diœcetis.	197 16id.				
Wichia vulgo Wyck. 232 Wickle Duerstede. 100	wolchow fl.	390	x.			
wichwoner. 154	wolfienbuttelum ab	Egber-	۸.		_	
wien. 161.191	to Marchione ft	1			z.	
Wierringia. 132	.161	215				
Wiflisburg. 98	wolfenbuttel. welferbytanus princi	225	V Abia portus			
Wineta. 201	ejus limites & op.	ibid.	X Xantes.	- 76	}	
Wigth inf. 146	wolfitein arx.	199	Xantis pagn	ini patria.	Zabulon.	
Wigornia. 145 Wihatshium. 190	wolgafl. wolgaft. 154. Ducatt	407	-	288	Zacharias Pare	48; r Tob. 48;
Wikkia, 401, ejus oppida.	wolin.	399	Xalisco. Xamo desertum.	555	Zack.	196
Wikiri. s64	wollin inf. 200			edæmonius.	Zacronia,	335
Wikiri, 564 Wilde. 396	wollinische wer	der.	•••	522	Zacrocimenfis p	
Wildonia.		201	Xanthus.	477	Zacynthus, ubi	400 Ciceronia
Wildungen. 208	wollinum op.	ibid.	Xanthum. Xantung.	426	Epitaphium.	356
wilhelme Gerck pagus.	wolmer.	402	Xaintung.	ibid. 107	Zagataja,	410
Wilhelmus Tell Veines	wolmerstave.		Xanfi.	426	Zagatai Tatari, fines,	
Wilhelmus Tell Vrienfis.	wolochy.	382	X20king.	ibid		419,422
Wilitzfl. 190	wolodimir. wologda.	408	Xaragua. Xarama fl.	559	Zagabria, Zagrus mons,	322
Willin f. Bellin. 199	woloska Zemla	382	Xaraqua,	79 \$59	Zagywa fl.	455
Wilfter. 203	wolska.	410	Xenophon.	342	Zahaspa.	317 422
Wilthon. 146	wolftad pagus.	196	Xiamfii. Xenfi	426	ZinchanTattarorum	n princeps
Winez. 379 Windau. 388	worcesterschire. worcester.		Xenocratis Lyceus	m. 342		410
Windischmarck, 190	worda op.	100	Xeres de la fronce	12. 76	Zaire lacus.	517
Windfor. 145.146	workum.	1 35	Xerxes.	36	Zaire fl. & lacus,	542
Winduchindus I. Windochin-	wormatia f. Worms.		Franciscus Xime chiep. Tolet.		Zairus Congi fl.	
dus Corbejenfis, 207 Wineta urbs abforpta, 201	wormiemagen f.	402 mar-	Xo2.	82 540	Zakelus fl.	518 197
Winsheimium, 183	mitaniagen.	1	Xuntien.	426	Zaleucus Locrenfis.	268
1	*************	99	Xucar ft.	67	Zambaas.	544
- 1		- 1				Zama
1		r		- 1		

	ΙN	D E X		
Zama. 524	Zboravia. 398,		ann! zœni.	
Zames feu Ziamas mons.		310 zec.	2//: 11 .	139
503		199 zeuema ad Funhearem		308
Zamolxis. 380			496 zollern ca	
			268 zoma.	317
		324 zeuxis venus Crotone.	268 Zoma.	136
	Zeilon inf.			, 13. earum nume-
Zanchius. 303		zibith provincia.	505 7072 505	. Latitudo 49 rida. 13. frigida.
Zanfara. 538	zeken.		ibid. Zona tor	
Zanhaga defertum. 527,536	zelandia Comit,	158 Justenibenn Com	atus.	13.14
Zangebara. 543	ejus limites. ibid. No	va.		idæ incolæ.
Zangibar, Zanzibar f. Sun-		64 Ziegenheim caftrum	zonaræ m	onumentum. 355
fibar , ejufque partes. 543,	zelis feu Zilia n. Arcil	25. zielenzig.	211 Zonarum	frigidarum incolæ.
			199	12
Zante 544,547	l 5	20 Latte C = 3	211 zonarum	temperatarum in-
	zelitica.	(°) zillineen	Colat.	
		2 zimbace	224 zor f. Tyr	US. 100
		24	544 zoram f.	Ceirang 444
	zembla Nova. 417,	of zinfich	399 zoroafter.	461
	zembre lacus,	17 77.	200 zuanecia.	399
	zeng.	20 minor	399 zucria.	262
7)0	zendrew.	zirickcea.	345 zuenziga	defertum, 536
	zenith.		229 7110	98, 119
Zarobara. ibid. Zarnoviensis palatinatus.	zenith investigare. zenobia Palmyronorum re		3 10 zuelio.	
•	na, 496 ejuldem polleli	gia ziska repulcurum.		f. Zurck. 08.
395			gium, Jerenes	r. Zurck. 98.
Zaflavia. 400	, 2	54	515	119
Zatmar. 317, 379, 382	zenonis Dialectici patri	a. zloczovia.	398 zutobara.	379
Zatorienfis Ducatus. 395	4.	znaim.		
Zavichostensis palatinatus.		go Zocotora.	CAC Zurpnani:	2 1. Zutphen on &
ibid.	zeeland inf.	zodiacus quid.	o comitai	tus. 123, 134
Zavolhenfes Tatari. 419. eo-	zephyrium promontorium	zodiaci poli. 5. ejus	axis. Zuyder Ze	
rumque Principes, à qui-	,	50 rodismus 8 a sa sim	ibid. Zuyt Beve	eriand, 128
Zavorense Territorium. 420			figna Zwepb	Zuckenducar, 174
Zavorenie Territorium. 400	zephyrus der westwin	a. & officia.		
Zazuara. 379, 380. feq.		zodiaci derivatio. 9.	iftin- Zwinga fl.	200
	zerbst. 223.3	tio. 45. ejus conven	entia Zwitta.	195
Zazyntho inf. 356	3000100 -23003	77 cum Ecliptica,	45 Zygiani.	467
•	•		Zygnia op	217
			-	
*·.	FI	N. T	c	
	* · *	Y. Y	ა.	
		•		